

கும்பராமாயணம்

இரண்டாவது

அயோத்தியா காண்டம்

THE KUPPUSWAMY SASTRI
RESEARCH INSTITUTE,
64, R. H. ROAD, MADRAS - 4

வை. மு. கோபாலக்ருஷ்ணமாசார்யர்

(17-தேளிசிங்கப்பெருமாள் கோயில்தேரு, திருவல்லிக்கேணி)

இயற்றிய

உரையுடன்

சென்னை

ஆர். ஜி. அச்சுக்கடத்திற்

பதிப்பித்தது

1935.

விலை ரூபா - ௫

இதனடியிற் குறித்துள்ள புத்தகங்கள் வை. மு. கோபால க்ருஷ்ணமாசார்யர், 17 - தேளிசிங்கப்பெருமாள்கோயில்தேரு, . திரு வல்லிக்கேணி என்ற விலாசத்திற் கிடைக்கும்.

கம்பராமாயணம்:—

			ரூ. அ. பை.		
பாலகாண்டம்	உரையுடன்	...	5	0	0
அயோத்யாகாண்டம்	,,	...	5	0	0
ஆரணியகாண்டம்	,,	...	4	0	0
கிட்கிந்தாகாண்டம்	,,	...	4	8	0
சுந்தரகாண்டம்	,,	...	5	0	0
யுத்தகாண்டம் 2-வால்பூம்	,,	...	10	0	0

பத்துப்பாட்டு:—

திருமுருகாற்றுப்படை ஆராய்ச்சி யுரையுடன்	...	0	3	0
பொருநராற்றுப்படை ஷே	...	0	4	0
சிறுபாணாற்றுப்படை ஷே	...	0	4	0
முல்லைப்பாட்டு ஷே	...	0	3	0
நெடுநல் வாடை ஷே	...	0	4	0
பட்டினப்பாலை ஷே	...	0	4	0
நாலடியார் உரையுடன்	...	2	0	0
சிலப்பதிகாரம் அடைக்கலக்காதை உரையுடன்	...	0	2	0
தொல்காப்பியச்சொல்லதிகாரக்குறிப்பு	...	3	2	0
நன்னூற்காண்டிகையுரை	...	1	8	0

வில்லிபாரதம்:—

சபாபருவம் உரையுடன்	...	2	8	0
சல்லியசென்பதிக பருவங்கள் உரையுடன்	...	3	0	0
சடகோபந்தாதி உரையுடன்	..	0	12	0
திருப்பாவை உரையுடன்	...	0	6	0
சரசுவதியந்தாதி உரையுடன்	...	0	3	0
திருவேங்கடக்கலம்பகம் உரையுடன்	.	0	10	0
அழகாகலம்பகம் உரையுடன்	..	0	10	0
மதுரைக்கலம்பகம் உரையுடன்	...	0	10	0
அவ்ந்தப்பரதம் விரிவுரையுடன்	..	3	8	0
திருக்கருவைக்கலித்துறையந்தாதி உரையுடன்	..	0	10	0
திருக்கருவைவெண்பாவந்தாதி	..	0	6	0
நாலாயிரதிவ்யப்பரதம்	..	3	8	0

தனித்தனியாயிரமும் கிடைக்கும்.

பெரிண்புராணத்துக் கண்ணப்பராயனா புராணயுரையும்.

கந்தபுராணத்து வள்ளியமமைதிருமணப்படலவுரையும்	0	8	0	
உதயாநுசந்தானம்	..	0	10	0
பகவத விஷயம் 10-வால்பூம்	.	50	0	0
திருமந்தாராதம்	.	1	8	0
குருபரம்பராபரபாவம் ஆராயிரப்படி	...	3	0	0
யஜுர்தார்பரவணப்பரபாவம்	.	1	0	0

வசன நூல்கள்.

உதயணன் சரிதை	...	0	12	0
சந்திராபீட சரிதை	...	0	8	0

இப்புத்தகத்தில் அடங்கியவை:—

பக்கம்.

முகவுரை	1
சோதனைபத்திரம்	9

அயோத்தியா காண்டம் —

க	மந்திரப்படலம்	க
உ	மந்தரைசூழ்ச்சிப்படலம்	எக
ங	கைகேசி சூழ்வினைப்படலம்	கங
ச	நகர்நீங்குபடலம்	உக
ரு	தைலமாட்டுபடலம்	ஙக
சு	சங்கைப்படலம்	சங
எ	வனம்புகுபடலம்	சஅ
அ	சித்திரகூடப்படலம்	ருக
க	பள்ளிபடைப்படலம்	ருங
க0	ஆறுசெல்படலம்	கங
கக	குகப்படலம்	கஎ
கஉ	திருவடிசூட்டுபடலம்	எங
	செய்யுண்முதற்குறிப்பகராதி	அக
	அரும்பதவகராதி முதலியன	அஉ



மு க வு ரை

“ ஒன்று யிரண்டு சுடராயோரு ஸ்ரீமந்ருமாக்கிப்
பொன்றாத வேத மொருநான்கோடைம் பூத மாகி
யன்றாகி யண்டத் தகத்தாகியப் புறத்து மாகி
நின்ற னெருவன் னவனீள்கழ னெஞ்சில் வைப்பாம். ”

‘தோத்தலாப்பூஞ் சரிசூழற் கைகேசி சொல்லாற் றென்னக ரங்
துறந்து துறைக்கங்கை தன்னைப், பத்தியுடைக் குகன்ஊடத்த வனம்
போயப் புக்குப் பரதனுக்குப் பாதுகமு மரசு மீந்து, சித்திர கூடத்
திருந்தான் றன்னைத் தில்லைநகரத் திருச்சித்திர கூடந் தன்னு,
ளெத்தனையுங் கண்குளிரக் காணப் பெற விரும்புத்தார்க் கிமைய
வரநே ரோவ்வாந் தாமே.’

அபாவறுமமராகு அபிபதிமான திருமால் கல்லோடைப்பாதுகாக்
கவும் தீயோரைகலியவும் அறததைநீலகாட்டவும் தான் மேற்கொண்ட அவ
தாடகன் பலவற்றின் பூணூலகாடமாகப் பிச்சித்தமான அவதாடகன், ராமா
வதாடகமும கருக்கனாவதாரமு மாகும் அவற்றினால் மானுடத்தன்மையில்
தெய்வத்தன்மை மறைத்துநீங்கத் தன்னுடைய மாசற்ற ஒழுக்கத்தால் உல
கத்தோராகு கல்லறிவுட்டியது இராமாவதாடமேயாகும். ஆனதுகுறித்தே.
பல பாடகர்களிலுமுள்ள கவிஞர்பலரும், இந்த ராமமூர்த்தியினிடம் ஈடு
பட்டுத் தம்முடைய வாகைகை அகற்பாட்டினிற்றத்துத் தந்து தாமவாய்ப்படை
தத் பயனைப் பெறவாராயினர்.

ஆயினும், இராமசரித்ததைச் செய்புனாலியற்றியவர்களுள் முதன்மை
யான கவி, ஸ்ரீவாணரீகிமுனிவரேயாவர் வடமொழியில் வேதத்தில் மாத
திடமிருந்த செய்புணுடையை இவராம உலகவழக்கிலும் இயற்றியவராவர்;
ஆனதுபற்றியே இவரை ஆதிசுவி பெண்பா

ஈமது அமிழ்தினுமினிப் தமிழ்மொழியில் வடமொழிவான்மீகத்தோடு
ஒப்பத் துவங்குஞ் சீமைமையுடையது. கம்பென்னும் பெருவகவிஞர்
செய்த இராமாயணமாகும். இந்தப்பெருவகவிஞர் வான்மீகிமுனிவர் வட
மொழியிற் கூறியதை யொட்டித் தமிழில் இராமசரிதையைக் கூறவேணு
மென்று கருதினொன்றாலும், படிப்போர்க்கு இனிமைதோன்றமாறு கதைப்
பகுதியை வயப்படுத்துப் பேசுவாராயினர். இத்தன்மையைப் பாலகாண்டத்
திற்கு உரையெழுதி வெளியிட்டதில் ஆவகாவருக காட்டியுள்ளேன்.

இந்த அயோத்தியாகாண்டத்திலும் நுட்பமாக ஒப்பிட்டுப்பார்க்குமிடத்
துப் பாலகாண்டத்தின்போலவே யிருப்பதை இயன்றவரையிலுள்ள

நோக்கி ஆங்காங்கு காட்டியுள்ளேன். பெருமபுலவராகிய இத்தக்கம்பா அங்ஙனம் மாற்றியதற்குக் காரணம் என்னவாயிருக்கலாமென்று கற்போர் ஆராய்தால். ஆங்காங்குத் தக்க காரணம் புலப்படும். இம்முறைபற்றியே, நாட்டைவிட்டுப் புறப்பட்ட இராமபிரானைக் கவகைக் கரைவரையிலுந் தேரின்மீது ஏற்றிச்சென்ற சுமந்தின் கவகையைத் தேரைக்கொண்டுகடத்த லியலாதாகையால் இராமனிடத்துப் பேரன்புபூண்ட குடிப்பெருமானு டனே தங்கியிருந்து இராமபிரான சித்திரகூட்டு சோந்தானென்ற செயதி யை அத்தக்குகனுடைய ஒற்றாவதுகூறவே 'இனி இராமன் வனத்தி னின்று மீண்டுவான்' என்று துணிவுகொண்டு பின்னர் அங்குநின்ற மீண்டுவது அயோதயிசாரது தசாதனுக்குச் செயதிசொல்ல அச்செயதி யைக் கேட்டபிறகே தசாதனது ஆவியிசுந் தென்று ஸ்ரீவான்மீகமுனிவர் கூறியிருக்கவும், ஒப்புமையல்லாப பண்பகையாவும் கிறைந்து தனது அன் பிற்கெல்லாம் ஒரேபற்றுக்கொடான இராமனைப்பிரிந்து அவனதுதந்தையான தசாதன பலநாளும் பிழைபுரிந்து கொள்ளின அவனை வன்கண்ணெனக் கூறியதாரு மெனக்கொண்டு, மகாகவிமாகிய கம்பா, கானகமபுறப் பட்ட அன்று இவ்விலதானே சுமந்தின் இராமனைவிட்டுப்பிரிந்து அயோ ததி வந்துசோதது இராமன் வனத்திற்குச் சென்றடைனென்ற செயதி யைத்தேரிவிக்க, டனே தசாதனக்காரத்தின் ஆவியோயிற்றென்று கூறு கின்றா இவ்வாறான கோடாபாடுடனேதான் மகாகவிமாகிய கம்பா காம் கூறியிருக்கின்றா என்பது கேட்டேயிருக்கெனினும், கனவானின் நேயடைய, மாட்டேடுகிலங்கே வங்கனோர் கண்மைத்தா' என்று தசாதன்புலமபல்ல அம்மனனவ பிரானவர்க்குக் கூறியுள்ளதே புலகுதல காண்க. இஃதாம் கம்பா கூறுவதால் தசாதன இராமபிரானிடத்துக் கொண்ட பேரன்பை எவ்வளவு விளக்குகின்றது என்பதுவான் கெததையும் கம்பாகவியையும் ஒப்புநோக்கிப் படிப்போர்க்கு ஈன்த விளங்கும் இவ்வண ணம் சுமைமிகுமாறு இனிமைப்படுத்துக் கூறுவதையே கம்பா மேற்கொண் டிருத்தலால், 'இவ்வுது காப்பி' ததைக் கம்பாடகமென்றும் சிலா வழங்கு வாராயினா. (இஃகுப் படிப்போ ணன்றி நோக்கற்பாலது ஒரு பொரு ளுண்டு. கம்பா 'சுமந்தின் வனத்திற்குப்புறப்பட்ட அந்நாளே இராம பிரானே ஒரு சொல்லமல்லி' டித் திருவிவகாசம்' என்றுகூறி, பாதன இராம பிரானே ிட்டு அழைத்துக் கொண்டேனுமென்று செல்லுகையிற் கவகைக் கரை சோதயின, குகனைப்பற்றி 'பெருங் குலத்தனிந்தரு மாதத்தினை வன்' என்று பாதனுடன சென்ற அச்சுமந்தின் கூற்றாகச் சொல்லுவது எங்ஙனம் பொருந்து மென்பது இதற்குச் சமாதானம் ஆங்குக் கூறியுள் ளேன்.)

இங்ஙனம் கம்பா மாற்றிக்கூறுவது மேற்கொள்ளலாமலேயாகுமென்று திண்ணமாகச் சொல்லுதற்கும் இடவலது. வடமொழியில் இராமபிரான விஷயமாகவுள்ள பல நூல்களோப் படித்துப்பாடத்துச் செல்லோமாயின், ஒவ்

வோரிடத்து இக்கம்பா மாற்றிக் கூறியதுபோலவே கூறியிருப்பதைக் காண்
லாகும்; தென்மொழியில் ஆழ்வார ஸ்ரீஸூக்திகளிலும் இரண்டொன்று
காணப்படும். படிப்போருக்கு இப்பொருள் விளங்குமாறு பெரியதொரு
விஷயத்தைத் திருட்டாதமாகக் கூறுவென் உலகமாதாவாகிப் புருஷோத்
தமனது பதநினியாகிய ஸ்ரீசானகிப்பிராட்டியானை நீசனாகிய இராவணன்
கையாலணீண்டிமடித்துச் சென்று நென்று கூறுவதற்குக் கூசிய இந்த
மகாகவி 'ஆண்டாயிடை தீயவ னாயிழைபுத. தீண்டலெனு மேலுரை சிந்
தைசெயாத, தூண்டானெனலாமுயாதோள் வலியாத, கீண்டானிலமயோ
சனை கீழொடுமேலு', 'கொண்டானுயாதோ மிசை' என்றுகூறினான். இவ்
விஷயம் வடமொழியில் ஐதமாதமாமாயணத்திலே சார்பாகையையப் பூமி
மோடுபிடுத்து தேரினயிதவைத்துச் சென்று நென்னும் பொருள் பட,
'ததோவ்தாயதரணீம் கைகருத்தீருகமபாஹு—பி—தோலயிகவாரதேகபித்
தவா யமொளசுபிபமவீஹாடஸு' என்றுகூறியுள்ளதாகண்க. இக்கம்பாக்கூறிய
சரிதை மாறுதல்களும் சிறிசில வருணனைப்பகுதியும் வடமொழியிலுள்ள
தூதகளிற் காணப்படுவது கொண்டு, மகாகவியாகிய இத்தக்கமபா வடமொழி
யிலும் எல்லாவுண்டு சிலா கொள்கின்றனா கேள்வியினமூலமாகக் கதைப்
பகுதிகளின் மாறுதல்களை எளிதிலந்துகொள்ள வியலுமாதலாலும்,
பெருங்கவியாகிய இக்கம்பாக்கு வருணனைப்பகுதியிற் பிறாகூறியதைக்
கொண்டு கூறவேண்டுமென்றித தமது இயற்கைப்பேரறிவாலேயே கற்பித்
துக் கூறுதற்கு ஏற்ற பேராற்ற லிருப்பகாலும் வடமொழியையறிந்தே இவ
ருணம் இசைத்தன டென்று கொள்ளவேண்டிவது அவசியமன்று.

இத்த ராமாயணத்தில் இவ்வமோகதீயாகாண்டம். உயிர்தீலையானது
எவ்வாறெனில,கூடையின் சூழ்ச்சியாற் கைக்கேல் கணமனம் மாறுபட்டு இராம
பிரானை வனத்திற் செலுத்த அதுவே இராவணன்கட்குக்கு ஏதாவகி இராம
பிரானது சரித்திரை நோன்றக காண்டமாதலா வேண்ட இவ்விஷயத்தைப்
பெருமூலவராகிய கம்பசே 'அரசகாபாஹு மல்லவரியற்றியுறறமுத், தூர
கக நல்லருநிறத்தன தூயமொழிமடமா, னிரசக மிணமையன்றே வின்றிவ்
வுலகங்களிராமன். பசுக்குத்தொல்புக முழுதீனப பருகுசின்றததுவே' என்ற
பாசுரத்தினுற் சொல்லப்போந்தார்.

இத்தக்காண்டத்தில் தசரதகுமாராகப் பிறந்த காலவாகுணமும், 'அகல
கில்லேனிறையும்' என்றிருக்கும் பிராட்டியின் தன்மையும் விளங்குவது
காணலாம். அன்றியும், அரசசீலமடத்தவேண்டியமுறை அரசாதமதுமுது
மைக்காலத்து நீகத்தவேண்டியவகை அரசுபுரிவோமேற் கொள்ளவேண்
டியதன்மை அரசனிலலாசகமபத்து நாட்டை நடத்தவேண்டியவகை பணி
யாளா நடத்துகொள்ளவேண்டிய லே முதலிய அரசுக்குரியனவும், ஈட்பின்
சிறப்பு, பகவானுடைய சமபத்தம் முக்கியமேயன்றிப் பிறப்பினுற் பயனின்
மையென்பது, ஒருததா ஒரு தீமையைச்செய்வது அவரைச்சார்த்தார்த்துத்
தீமைவீளப்பதற்கை, பெரியோரிடத்து நடத்துகொள்ளவேண்டியவகை, பாசு

வதர்களின் சிறப்பு முதலியனவும் ஆங்காங்கு வெளியாம். அன்றியும் வசிட்ட முனிவன் இராமபிரானுக்கு உபதேசித்தது, இராமபிரான் தன்வனவாசத்தைக் குறித்து வருந்திய கோசலையாரைத் தேற்றியது, வனவாசத்தைச் செவியேற்றரசு சேற்றவர்கொண்ட இலக்குமணனது சினத்தை இராமபிரான் மாற்றியது, சுமிததிரை இலட்சுமணனுக்குச் சொன்னது, சேதைதான்கான கஞ்செல்வேனென்னப்போத்தது, சுமந்திரனை நீண்டுசெல்லுமாறு பணிகையில் அவன் வருத்தத் தேற்றியது, பாதன் தன்னைப் பிறாஅயிர்க்கப்போகின் றனரே யென்று ஐயுற்றுப் பிரதிஜனஞ்சொத்தது, பாத வதிக்கட சம்வாதம், தசரதமரணத்தா லிராமன் வருத்துகையில் வசிட்டமுனிவன் அவனைத் தேற்றியது, இராமபாத சம்வாதமுதலிய இடங்களில் பற்பலரீதிகள் செம்பொருளாகவும் கருத்துப்பொருளாகவும் விளங்குதலைக் காணலாம்.

இந்த அயோத்தியாகாண்டத்தில் “சுகவரன் சேதனை யங்கித்தால் இச்சேதானுக்கீது உயவுண்டாகலாமேதவிர இச்சேதானுடைய முயற்சியால் எம்பெருமானைக் கால்கட்டிக்கொள்ளுகிறேமென்பது இயலாது” என்ற அரும்பொருள், முக்கியமாக விளங்குமென்பது. இங்ஙனம் அறத்தையுணர் வேணுமென்னுங் கருத்துக்கொண்டதாகுப பொதுவாகவும் சிறப்பாகவு முள்ள தருமத்தைத் தெரிவிப்பதும், ஆஸ்திகாக்கு இம்மைமறுமைப்பயனை விளைப்பதும், பிறவிப்பெருங்கலை ஈதுவார்க்குப் புண்போலவதுமாகிச் சுவைமிகுத்து துலங்குகின்றது. இங்கு அயோத்தியாகாண்டம்.

பாலகாண்டத்தை அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தியதின் அயோத்தியாகாண்டத் தையும் அங்ஙனமே அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தவே ணுமென்னும் விருப்பத்துடன் அடியேன் உரைமெழுதிருக்கையில் எனது உத்தியோகசாலையில் தலைவராயுள்ள திருவாளர் S வைபவபுரிசினால் B.A.B.L. அலாகநாதம் பலவாட்டுப்பிரதிகளை மொபபுரோக்கிப் பாடப்பேட்டைக்கு குறித்துவைத்திருப்பதாகச் சொல்லி, அங்ஙனங்குறித்துள்ள தமதுபத்தகத்தைத் தன்னா அந்தப்புத்தகத்திற் பாடப்பேட்டகுறிக்கப்பட்டிருத்தோடு அக்காண்டத்தில் முன்பின்வரும் ஒப்புமைப்பகுதிகளும் பிறதரலின் ஒப்புமைப்பகுதிகளும் சிலகுறிக்கப்பட்டிருந்தன; அவர்களது அருமைமான உழைப்பு, அவர்களின் பத்தகத்தை நேரிந்த ண்டோடுக்குத்தான தெரியும் இதுவெயுமன்றி, இங்குக்கம்பாடாமண அயோத்தியாகாண்டத்தை ஒப்பிட்டுப்பார்க்க, எனது உத்தியோகசாலையில் தலைமைப் பணிததாயிருக்கும் ஸ்ரீ உ. வே. மு. ராகவையங்கார்ஸ்வாமிகளின் எட்டுப்பிரதியும், அரங்கங்கையெழுத்துப் புத்தகசாலையினின்ற ஐந்து எட்டுப்பிரதிகளும் கிடைக்கன இவற்றோடு திருவாளர் மயிலே-ஸ்ரீ. சிவலாள ம்பிள்ளையவர்கள் “தி. அ. கணகசுத்தாமபிள்ளையவர்களின் திருத்தக்குறிக்கப்பட்டபிரதி” என்று ஒருபிரதியும், வேறொரு அச்சிட்டபழம்பிரதியும் தந்தனர்; பிறகு, எனது உத்தியோகசாலையில் பணிததாயாகவுள்ள இலக்கணவிளக்கபரம்பரை - சோமசுந்தர தேசிகரவர்கள் தமது எட்டுப்பிரதியையுதவிஞார்கள். யான் முன்னமே அவ்வப்போது ஆராய்ச்சியிற் குறித்திரு

ந்தவற்றோடு கிடைத்த இந்தப்பிரதிகளின் பாடங்களும் இந்தப்பதிப்பிற்கு உதவின. இவ்வயோததியாகாணடப்பதிப்பு திருத்தம்பெறவேணுமென்ற ஒன்றையே கருதி தமது பிரதிகளை இமமகோபகாரிகள் உதவியதற்காக, யானும் இப்பதிப்பாற் பயனை நுகரவோரும் இவாகளதிறதது நன்றிபாராட்டக் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

இந்தக் காண்டத்தில் முழுநகையும் ஒப்பிட்டுப்பார்த்தவிடத்துப் பெரும்பாலும் எல்லாப்பாடல்களிலும் பாடபேதம் காணப்பட்டதோடு அச்சிட்ட பிரதியிற் காணப்படாத சிலபாடல்களும் காணப்பட்டன. அவை - மந்திரப்படலத்தில் 'மன்னமேதினியை', 'சீங்கிழை' என்று தொடங்கும் பாடல்களும், "நைக்குழல்" என்பது முதலாகவுள்ள பதினான்குபாடல்களும் நகர்வீரகுபடலத்தில் "என்றென்றறியிதது", "வானமேமனைமதோ" என்று தொடங்கும் பாடல்களும், கைலமாட்டுபடலத்தில் "உத்தமுனிவன்" என்ற பாடலும் கங்கைப்படலத்தில் "இன்றினஞ்சில்". 'அடிதொழுது', "வெயில்விரி". "மறக்கணவான்", "மந்தவளிறைஞ்சி" என்ற பாடல்களும் சித்திரகூடப்படலத்தில் "எய்தவினனல்" என்ற பாடலும், பள்ளிபடைப்படலத்தில் "கவ்வைதுவென்", 'என்று கொண்டிமாதவன்' என்ற பாடல்களும் சீவகசித்தாமணியில் கந்திராபாடல இடைச்செருகலாய்ச் சோதிருப்பதுபோல, இந்தக் கம்பாமாயணத்தில் வெள்ளிடப்பலதம்பிரானென்ற ஒருவா இடைச்செருகலாய்ச் சிந்தில் பாடல்களைப் பாடிச்சோத்தாரெனப்பது, பிரசித்தமாக வழங்குகின்றது. அவை இன்னவையென்று இக்காலத்துப் பிரித்து எல்லாவற்றையுஞ் சொல்லமுடியாவிடினும், மந்திரப்படலத்தில் "மூவெழுமுறைமை" என்பதன் பின் "நைக்குழல்" என்பது முதலாகவுள்ள பாடல்களும், சித்திரகூடப்படலத்தில் 'எய்தவினனல்' என்ற பாடலும் அவ்வகைப்பாடலாக இருக்கலாமென்று தோன்றுகின்றது.

இக்காண்டத்திலுள்ள பன்னிரண்டிபடலங்களுள் க-மந்திரப்படலம், எ-வனம்புகுபடலம் அ-சித்திரகூடப்படலம் எனப்படைதவிட மந்தையவற்றிலுபடலப்பெயரும் மாறிக்காணப்படன; எ-வனமெனின?—உ-ஆவது மந்தரைப்படலம் என்றும், உ-ஆவது கைக்கேசிபடலம் என்றும், ச-ஆவது நகர்வீரகுபடலம் என்றும், டி-ஆவது இலம்பாட்டுபடலம் என்றும், சு-ஆவது குகப்படலம் என்றும், க-ஆவது பள்ளிபடைப்படலம் என்றும், க௦ ஆவது ஆறுசெலபடலமென்றும், கக-ஆவது கங்கைப்படலம் அல்லது கங்கைகாணப்படலம் என்றும், கஉ-ஆவது திருவடிகுட்டுபடலம் என்றும் இங்ஙனம் அச்சிட்ட பிரதிகளுக்கு மாறாகக் காணப்பட்டவைகளுள் க-ஆவது பள்ளிபடைப்படலம் என்ற பெயரையும், க௦-ஆவது ஆறுசெலபடலம் என்ற பெயரையும், கஉ-ஆவது திருவடிகுட்டுபடலமென்ற பெயரையும் இந்தப்பதிப்பில் எடுத்துக் கொண்டு அதற்குக் காணமும் ஆங்காங்குக் கூறியுள்ளேன். மற்றவற்றுள்

தி - ஆவது இலம்பாட்டுப்படலம் என்பது - தசரதன் இல்லறம்பட்டதை [இறந்ததை] த தெரிவிக்கும்படல மெனப் பொருள்பட்டு இனிது கதைப் போக்கைத் தெரிவிப்பதற்கு உதவுவதாயினும், இலம்பாடு என்பது மாண மென்ற இப்பொருளில் வழுக்கியதற்கு மேற்கோள் கிடைக்காமையால் அதனைக் கொள்ளவில்லை' மற்றைப்படிபாப்பின் இலம்பாட்டுப்படலமென்ற பதே மிகவும் பொருத்தமானதாகும். பல எட்டுப்பிரதிகளிலும் சு - ஆவது கவகைப்படலம் என்பதற்குக் குகப்படலம் என்ற பெயர் காணப்படுவது மிகவும் பொருத்தமாயிருப்பினும், அச்சிட்டபிரதிகளின்மூலமாய் கக - ஆவது படலத்திற்கே குகப்படலமென்ற பெயர் உலகத்திற் பரவியிருந்ததால், இப் போது மாற்றி சு-ஆவதுபடலத்திற்குக் குகப்படலமென்றும் கக-ஆவது படலத்திற்குக் கவகைப்படலமென்றும் பதிப்பித்தால், உலகத்தோர்க்கு மயக்க முண்டாகக்கூடுமென்று கருதியான அட்வைனன் செயலிலேன் ஆயினும், சு-ஆவதுபடலத்திற்குக் குகப்படலமென்றபெயரும், கக ஆவதுபடலத்திற்குக் கவகைப்படலம் அல்லது கவகைகாணப்படலமென்ற பெயருமே யமையுமென்று வற்புறுத்துக கூறுகின்றேன். மற்றை உ-ங - ச - படலங்கள் எங்ஙன மிருப்பினும் வேற்றுமை யில்லை யாகலால். முன்னுள்ளவாதே பதிப்பிக்கலாயின.

அன்றியும், படலமுடிவு மற்றைப்படலங்களிலெல்லாம் ஒத்துக் காணப்படினும், சிலபீடிகளில் மகநகைசூத்சசிப்படலமாதிரி “கன்று சொல்லினை” (௮௪) என்ற பாடலோடு முடிய, கைக்கேசிகூதவீணப்படலம் “கூனிபோனபின்” என்ற மகநகைசூத்சசிப்படலத்து எண்பததைந்தாம் பாடல்முதற்கொண்டே தொடங்கியுள்ளது.

பலபாடங்களுள்ளவிடத்துப் பொருட்பொலிவு சொற்செறிவு ஐசைகமம் பிச்சிதமாகவழங்குகை பொருளகூரதிரிபகை முதலிய காண்களை முன்னிட்டு இகதப்பதிப்பில் ஒருபாடத்தை முக்கியமாகக்கொண்டு, மற்ற வற்றைப் பிச்சிபேத்ததிற் கூறிபுள்ளேன். பிச்சிபேத்ததிற்காட்டியவற்றிற் சில பிரதானமாகக் கொள்ளத்தக்கனவாகவுள்ள சிலாகுத தோன்றலாம். “லோகோ பிசுருசி? [உலகம் பலவெறுசுக்கையுடைகது]” என்பவாதலால் எல்லாவிடத்தும் யாவரும் இதுவே கக்கிதன்று ஒருமனமாக எங்குமட்பு மாறுசெயவது, இயலாத செயலாகு மன்றோ?

இவ்வாறு பாடபேதம் மிகுதியாகத்தோன்றுவதற்கு மாதகாண்டமென்ற ஆராய்ச்சி, கற்போர் மனத்தையுடையதோன்றலாம் ஒருநூல் மிகச்சுவையுடையதாய் அங்காட்டுப்பேரறிஞர் பலராலும் பெரிதும் போற்றப்பட்டு, இக்காலத்துப் போல அச்சின்மையால் ஒன்றைப்பாடத்து ஒன்றாகப் பலபிரதிகள் செய்யப்படுமிடத்து, எழுதுவோர் யாவரும் தக்கவல்லியுடையவர்களாக இராமையற்றி உள்ளதையுள்ளபடியே படித்து எழுதுவது அருமையாதலும், அறிஞர் பிரதி செய்வினும் ஒவ்வோரிடத்து மூலப்பிரதிக்கு வேறாக ஒருசொல்லுள்ளவிடத்து வேறொருசொல் எழுதுவதில் வந்துவிடுவது முதலியன இயல்பேயாதலும்,

எட்டுப்பிரதிகளைப் படிக்கும் அறிஞரும் படித்துச்செல்கையில் ஒவ்வொருதலை மற்றோருமுததாக மாறுபடக்கருதிப்படித்தலும், படிப்போர்கள் தகதமது அறிவுக்குறைய சிறிதிலுடத்து இவ்வண்ணமிருப்பின் கலமென்றுகருதித் திருத்தலதும், தூலாசிரியரே தாம் முன்னுமுகியபாடம் உலகத்திற்பரவியிருக்க அவ்வப்போது தமக்குத்தோன்றிய திருத்தங்களைச் செய்துகொண்டு வா அத்திருத்தமானபாடமும் பரவியதும் என்றஇன்றோன்னவை யென்க.

கிடைத்த பிரதிகளிலுள்ள பாடபேதங்களைமெல்லாம் விடாமற்பதிப்பிக்க வேண்டுமென்ற கோக்கத்தோடு இஃதூலைப் பரிசோதித்துள்ளேன் ஆயினும், தக்கதுணை முதலியன இன்னமடால் என்கருத்து முற்றிலும் கீறெவெற்றில்லை இன்னும் பலபிரதிகளைத் தேடிப்பெற்று ஒப்பிட்டுப்பாத்தாலும், ஆகதானகு சிறந்த பாடபேதங்கள் கிடைக்குமென்பது, திண்ணம்.

அன்றியும், எட்டுப்பிரதிகள் பலவற்றில் தக்கனகருக்கள் மாறிகாண்பது இயல்புஆதலால் அவை பெருமபாலும் காட்டப்படவில்லை மற்றுஞ்சில பெரும்பாலும் காட்டப்படவில்லை அவை—உடமொழிச்சொற்களில் தக்கனகவேறுபாடுகள், வேற்றுமையுருக்களிலும் எதிர்காலவினையெச்சங்களிலும் வரும் வகைகாவேறுபாடுகள், பன்மை = அமயன், படம் = பயன் என்றோன்ற போலிகள், என் = என்னு எனார்போன்ற சொற்கள் எனபனவாம்.

என்போன்றாகு இராமாயணத்துக்குத் திருத்தமுற உரைகாண்டல் இயலாதாயினும் இஃதூலினிடமுள்ள விருப்பத்தால் அடிமேன் இராமபிரானது திருவருளைமுன்னிட்ட இப்பெருந்தொழில் தலையிடலானேன். அடியேனுக்குத் தமிழாசிரியரும் தமையன்முறைமானவரும் உரையெழுதுவதில் மிக்கதோதெவாங்கவரும் குடபகோணம் கவானமெண்ட் காலேஜில் தமிழ்ப்பண்பிகராகவிளங்கி எம்மேனோது சிப்பெற்றால் இளம்பிராயத்திற்றானே பரம்பதித்தருமான ஸ்ரீ உ. வே. வை. மு. சுடகோபராமாநுஜாசாரியஸ்வாமிகளும், அந்தச்சுவாமிகளுடைய தமிழாசிரியரும் சென்னை பிரெஸிடென்சி காலேஜில் தமிழ்ப்பண்பிகராயிருந்து காலஞ்சென்றவருமான ஸ்ரீ உ. வே. பு. மா. ஸ்ரீநிவாஸாசாரியஸ்வாமிகளும் இஃதக்காண்டத்திற் சிற்சிலபடவகடகு எழுதி வெளியிட்டிருந்த உரைகள் இம்மனம் யான் அயோத்தியாகாண்டம் முழுததற்கும் உரையெழுதி வெளியிடுவதற்குப் பெருந்துணையாயுவ்வன்.

இந்த அயோத்தியாகாண்டத்திலும் பாலகாண்டத்திற் போலவே, சீர்பிரித்தசெய்யுளும் பதவுரையும் எனபவற்றோடு பாடலிற்கூறியுள்ள விடயம் விளங்குமாறு எல்லாச்செய்யுட்குத் தலைபடம், கருத்து பதசாரம் தொனிப்பொருள் மற்றுங் கூற்றற்குரியஉரைகள் இலக்கணகருநிப்புககள் அணிகள் ஒத்தபகுதிமேற்கோள்கள் புராணகதைகள் முதலியனவும் காட்டப்பட்டுள்ளன: அன்றியும், ஒவ்வொரு படலத்துக்கும் அவ்வப்படலத்துக் கதைச்சுருக்க

மும் காட்டப்பட்டுள்ளது. மற்றும், செய்யுண்முதற்குறிப்பகராதியும் அரும் பதவகராதி முதலியனவுஞ் சோககப்பட்டுள்ளன.

பெரியோரிடத்துக் கற்றுக்கேட்டுமுள்ளவற்றில் மறப்பெனும் பகைவன் வாரிக்கொண்டதொழிய அவன்னைப்பில் அகப்படாதபடி ரெஞ்சென்னுத் துணைவன் நிறுத்திவைத்தவற்றைக்கொண்டு எழுதிய இத்தவுரையில், சிறப்புக்கள் காணப்படின அவை என்னுடைய ஆசிரியா முதலியோருடையன வென்றும், குற்றங் காணப்படின அவை என்னுடையன வென்றுங் கருதுக. என்னுடைய திரிபுணாசகி சோர்வு அறியாமை முதலியவற்றால் இவ்வுரையிற் காணக்கூடிய குற்றங்குறைகளை விவேகிகள பொறுப்பதன்றி, தாம கண்ட அக்குறைவுகளையேனும் அடிபேணுகுதல்பலப்படாத அரிமபெரியவியல்பவ னையேனும் எடுத்துத் தெரிவிப்பாயின. அவாகளிடத்துப் பெருமகிழ்ச்சோடு நன்றிபாராட்டிச் சமயமவாய்க்கும்போது அவ்விஷயங்களைப் பிரகாசஞ்செய்து உலகோராகுப பயன்படுமாறு செய்யவும் முயல்வேன்.

இத்தப்பதிப்பு நடக்கும்போது தமக்குஅவகாசப்பட்டகாலங்களில் பரிசோதித்ததற்கு உதவியாயிருந்தவாகன், ஹிந்துவைஸ்நவத் தமிழ்ப்பண்டிதா வித்வான் ஸ்ரீ. உ. வெ. G. ரங்கசாயியையங்காஃஸ்வாமி என்பவரும், ஸ்ரீ. உ. வெ. E. S வரதாசாரியஃஸ்வாமி B A. என்பவரும் ஆவா இவா கட்டு நன்மை மேன்மேலும் பெருகமாறு ஸ்ரீராமன் திருவருள் புரிவதாக.

எமது உரைகளை உபயோகித்தும் உபயோகிக்குமாறு துணையும் எமக்கு ணக்கததைவிளைத்துவருகிற டகான்களதிறத்தில் என்றும் நன்றிபாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

காப்பியச்சுவைட்டமாகிய இந்தக் கம்பசாமாயணத்துக்கு உரையெழுது மாறு சிற்றறிவுடைய சிற்பேணுகு விருப்பையுண்டாகி, விக்ஷினகாரி யென்று பிரசித்தமாகிய இந்த அயோத்தியாகாண்டகதின் உரையை முற்று மாறு தோன்றாததுணையாய்க் கன்று திருவருள்புரிந்த ஸ்ரீராமபிரானது திருவடி த்தாமரைகளை என்றுங் கருத்திறக்காண்டு வடித்ததுவேன்.

“குறறங் களைந்து குறைபெய்து வாசித்தல்
கற்றறிந்த மாந்தர் கடன்.”

இங்ஙனம்

வை. மு. கோபாலக்ருஷ்ணன்.

சோதன பத்திரம்.

பக்கம்.	வரி.	பிறை	திருத்தம்.
23	21	(அவற்குப்)	(அதற்குப்)
39	22	வறுமாறு	வருமாறு
49	33	னன்க	னென்க
64	18	உவகை	உகவை
„	22	இசைந்தந்த	இசைந்தந்த
102	17	லன்று	லன்றி
111	35	எனினிமாம்	எனினுமாம்
116	29	அந்தர ²	² அந்தர
147	36	வண்டோ?	வஞ்சமுண்டோ?
175	4	நிமித்தந	நிமித்தம்
178	9	னொளி	னொலி
„	25	முழுகினை	முழுகினை
180	37	பணிவார	யணிவார
183	2	சாஜ	ராஜ
187	6	நிரம்பின	நிரப்பின
195	4	மூன்றாடி	மூன்றடி
196	19	கவ்வாறு	கெவ்வாறு
197	16	மூத்தியும்	மூத்தியிம்
199	14	வரியார்	வறியார்
201	35	மென்பா	மென்பா
204	31	உள்ளும்	உள்ளம்
257	18	இவ்வருமை	உன்னருமை
261	37	(கக)	[*] (சக)
273	36	² நின்றன்	² நின்றன்
302	34	வளவில்	வளவில்
327	38	ரெண்ணமே	ரெண்ணமோ
352	5	மகிழ்ணர்	மகிணர்
„	11	சுட்டை	[*] அ ² என்று எடுப்பின், சுட்டை
353	22	[*] கோஞானப்	[*] ஞானப்
369	23	தமிழ்பசருக்கம்.	கால்வாய்.
399	23	போக்கித	போக்கிய
418	19	ஆம	ஆலம்
420	30, 31	சுமத்தி	சுமித்தி
435	7	என்றப	என்ற
442	10	எத்திய	
455	38	நகை	ககை
465	19	தீத்த	சீத்த
472	8	யிருக்கு	யிறுக்கு
573	3	பட்டன	பட்டனவென்றலும்ஒன்று
583	32, 33	ளந்தோறும்	ளே
597	5	அழித்தமை-தொடுத	அழித்தமை-தொகுத்
„	21	கோயென்	கோயென்
605	33	பதுமுதலியனவும்	டதுமுதலியன
656	9	உவமையாயின.	மாதரையொக்கும்.
764	12	கருத்துத	கருத்துத்

மற்றுங்காணப்படினுத் திருத்திக்கொள்க.

கம்பராமாயணம்.

இரண்டாவது

அயோத்தியாகாண்டம்.

அயோத்யில் சித்தந்த விருத்தாங்களைத் தெரிவிக்கும் பாகமென்பது பொருள். இராமன் கர்வத்திமைத்தாண்டியது முதல் நடத்தவையெல்லாம் அரண்மகையத்தானவை யாவனும், பரதன் அயோகத்திலிருந்துவருதல் முதலிய கதைகள் கூறப்படுதலால் அவை மனைதும் அயோகியாகாண்டத்தின்பாற்பட்டன.

கீழ்ப் பாலகாண்டத்தில் வகூடமானதாமதகூட னையயோகமாக ராமாயணபுராணங்கு மாயாகூடப்படுகொடும், மனாதுருநுபாலப்த தநாமேதாறுமடகவம், சாமராகூத காடகாடகேயாதிராமம், ஹர கதாப்பங்கம், வைகாண்டசாபரிகதாஹம் முதலிய குணங்களும் காமபதீ யோகமும் ஸவிலகாடகாச சொல்லப்பட்டன; இக்காண்டத்தில் அவாகளால் அநுஷ்டிக்கப்பட்ட சித்தந்தசாபரிகாண்டமுதலிய சாமானியத்தருமங்களும், பகவத்சேஷத்தம், பரதகாமம், பரதாபிமாசிக்கடை முகல்ய விசேஷ காமங்களும் சொல்லப்படுகின்றன. முன்காண்டத்தில் லக்ஷ்மீயோகமும் இசில பூமியோகமுஞ் சொல்லப்படுகின்றன என்றும், முன்காமமும் இவ குச சொல்லப்பியமுஞ் சொல்லப்படுகின்றன என்றுஞ் சொல்லா, முன லக்ஷ்மீ விசிவ்ஹ்மான பராயஸவரூபம் சேக்ஷன அடைமவேணடியமென்புள்ள சொல் லப்பட்டது; இங்கு பராயதான ஸ்ரீகிருஷ்ணபேற்றினபொருட்ப பற்றுபவ னுன சேக்ஷனது ஸவரூபம் சொல்லப்படுகின்றது எனநலு முண்டி.

க - ஆவது மந்திரப் படலம்.

சகலவாத்தி நன்திருமகனுக்கு முடிசூட்டக்கூடுக குலகுருவாகிய வசிவ்ஹ்னேடும சுமந்திரன் முரலிய மந்திரிகளோடும் ஆலோசித்த கதைமைச் சொல்லும் சிறிய பிரியுளனபது பொருள் மந்திரம்-ஆலோசனை. தசரதக்கட வாத்திக்கு கரைதோன்றிபதாக். அச்சகலவாத்தி ஒருநாள் தன்வடிவத்தைக் கண்ணாடியிற்சுண்டு கரைதோன்றிபதை நன்குணர்ந்து மகனுக்கு முடிசூட்டித் தான் பரகதிக்குவேணடியமற்றைத் தேடுமாறு முயலக்கூடுக சபாமண்ட பதையையடைந்து மந்திரியாடை வரவழக்க, அவாகள்யாவரும் வந்துகடிய

பின், தன்கருத்தை அறாகட்குத் தெரிவித்து அறாதளயாவரும் இராமனுக்கு முடிசூட்டுவதை மிகப்பாடாட்டிபுதுகண்டு, சமரதினைக்கொண்டு இராமனை வரவழைத்து அபட்டினிடத்துத் தன்கருத்தைத் தெரிவிக்க. அவ்விராகவ பிரானும் தனையின்பணி பென்ற காணத்தொல மறுக்காமல் முடிசூட்டுவதற்கு இசைப, சக்கடவாத்தி மனமுடந்து எல்லாவிதமாகும் ஒலபோக்கி வரவழைத்து நான் இராமபட்டினுக்கு முடிசூட்டக்கருதியிருப்பதை யாவாக்கும் தெரிவிக்க, அனைவரும் மகிழ்ச்சியோடு உடன்பட்டே, சோதிடம்மல்லோரைக்கொண்டு பட்டாபிஷேகத்துக்கு நானே நயித்தச் சென்றனன். இது இரத்தன மாக நாலவா பெண்பிள்ளைகள் கோசலையிடஞ்சென்று இராமனுக்குப்பட்டங் கட்டச் சக்கடவாத்தி கருகியிருப்பதைக்கொளிக்க, அதக்கேவ் அசன் துறப்பானென்பதனால் ஒருபாலதுபட்டினே நயும் மக்களசெய்திசொன்னவாக்கு வெருட்டியித்து அந்நனாகருப்பலவைத்தானைக்கொள்செய்து. இச்சொருவமிசத்தகாக்குக் குலக்கொண்ட ஸ்ரீமதராமணமூர்த்தியின்சார் திக்குச்சென்று அபட்டினத்துநீருக்களை வண்டிவலமவந்து தன்மகனது நன்மையின்பொருட்டிப் பலவகையென்புளை நோற்றுகொண்டிருந்தன னென்ற செய்தி இப்படலத்துக் கூறப்படுகின்றது.

க — கடவுள்வாழ்த்து.

வானின் நிழிந்து¹ வாம்பிகந்த மாபூ, கத்தின் வைப்பெங்கு
முனு முயிரு முணாவுமபோ னுளளும² புறனு முன³னென்ப
கூனுஞ் சிறிப் கொத்தாயுங் கொடுமை⁴ ரினைதப்ப⁵ கோறறறந்து
கானுங் கடலுங் கடந்திமைபோ ரிக்கண்⁶ டாத்த கழல⁷ வேர்தே.

(இதன்பொருள்) கூன்உம - கூனியும். கோ சிறிப் தாமஉம-கூத்திரிய தாமத்தைபுடைமசிறநன்னையும், கொடுமை ஸ்ரேஷ்டப்ப-பொலவாகானகாரியத்தைச் செய்தமையால், கோல துறந்து-தனக்குடிரி)செ-கோனமைபை விட்டு, கானஉம - காட்டையும், கடலஉம - கடலையும், கடந்து - தாண்டி, இமையோர்-கேவலானுடையவும் (இமையோர்)-இவ்வுலகத்தவர்களுடையவும், இடுகண தோதத-துன்பத்தைப்போக்கியருளிய, கழல - நிருபடிகளை யுடைய, வேர்தே-ஸ்ரீராமபிரானே-—நான் என்றுமூலப்படுகருதியிலிருந்து, இழிந்து-தோன்றி, உமபு இகந்த-உமபுடனதுபந்த, மா பூத்தின் வைப்பு எவரும - (ஐம்)பெருமபூதங்களின் காரியமாய் பரவியாரின்முள்ளுள்ள பெளதிக பதார்த்தங்கள் தோறும் [ஐகமேகமும்], ஊனஉம உயிரஉம (போல)-உடலும் உயிரும்போலவும், (உயிரஉம) உணாவுஉம போல - உயிரும்உணவும்

போலவும், உள்மம புறனமம - உள்ளம்புறததும், உன்ன-(நிறைத்து) இருப் பான், என்ப - என்று சொல்லுவா (ளானிகள்); (என்றவாறு).

பரமபுருஷனாகிய மனறலாதுளவ்ஞனே, தசதன் மதலையப் ஸ்ரீராம னாகத்திருவவதரித்து இரதக்காபியவதனத்துக்குக் கதாயகனாக இருத்த லால், கவிச்சக்கரவாததிமாகியகம்பா துமெடுபுமில்லாத இவ்வுத்தமராயக னையே வாழ்த்தல்வேண்டுகின் காண்டத்தோறும் அவனவ்வுமமாகவே கட வுளவாழ்த்துக கூறத்துணிந்து, பாலகண்ணடத்தில் வவஸுபோபாபபுருஷாத தங்களைச் சொல்லுகிற முறைமலே மூன்றுகவிகளாற் கடவுளவாழ்த்துக கூறி அமோத்திடாகாண்டத்தின் இரமுத்தரவியால், அவனதன்மைமைக காட்டும் வஸதுதித்தேசுராமுககதலே ஸ்காப்பியததலேவனாகிய ஸ்ரீராம ஸ்ரீராம ஜகத்சுரகனா ஸாவேசுவரனென்கிறார்.

வான - மூலப்பிக்கிருதி; அகதசுரவிரகிலே” என்னும் திருவாய் மொழிப்பாசுரத்தில் விண்ணெனலும் பகத்திறகுப பூவாசாயாகள சம்பதரு ளிய வ்யாக்ஷியானகளால்கி பஞ்சபூதவிகாடமனற்பிப்பஞ்சமென்பது ஒன்று இவ்வேபாகவாலும். இப்பிப்பஞ்சகாண்டமாகிய அமைதாம இத்தனை யவென இவ்வுலகத்துவவதாலுமதுளியப்பாடமைபாலும்வட்டித்தமாபூத்த தினவைப்பின்னறா ஆகாயகிலிருந்து வாயுவும் வாயுவிலிருந்து அக்கினியும், அக்கினியிலிருந்து அபயம் அபயிலிருந்து பூமியெனப்ப பூதங்கள் தோன் றும்முறைமைவேதகூறுதலால் ‘வானினநிதிந்து மாயுதம்’என்றா நெனி னும்பொருதும் “வானும்கிலனும் நுகர்நில வட்டிபூதம்” என்பா. மேல் தகாநீகதுபதலத்தில் இவ்வுலகவானாவது - காமபூதனாசம் “வானும்கி ருமுணாவும்போ லுளளும் புறனு முன்னென்ப” எனலுமடது “சிலவ்சம பெரிவளி ரீகிலமிவைமிசைப, பட்டொருணமுழுவதுமா பவைபவை யதாறு. முடனமிசை புகிவெனக கட்டெத்தும்பட்டின” எனலும் பாசு ரத்திர விசேஷாததங்கள் விசாரித்தரிபகத்தும் உளனேவருபதற்கு ஊனுக்குள உயிர்ப்புபதும், வெளிப்படும் இருபபதற்கு உயிரிலுணாவு இருபபதும் உவமைமெனக. உயிரும என்பதை ஆவருத்திசெயதுகொண்டு பொரு ளுரைக்கப்பட்டது.

கூனி - மாகனே; கைகேயிகுச குஞ்சு கூறினவ ளாதலின் இவளை முற்கூற்றா. சுமித்திதையம் ஸ்ரீராமனுக்குச சிறிதபாபதலின் அவளை விலகக்குதற்கு ‘கோத்தாய’ என்றா. சக்கரவாததி சம்பாசுரனுடன் அமா புரிமைமில், கைகேயி, சுந்தரிமாணியம் அவனுக்குப்போகதுணையாகி கூதா ருணத்தைக்காட்டினவ ளாதலின் கோககாடாயினன் அவள் அக்காலத்துப் பெற்றவர்க்களாலே ஸ்ரீராமபுரனுக்குக் கொடுமையிழைக்க கோத்தமென்ப தைக குறிக்கின்மதனால, கோத்தாயென்றது - கந்தத்துடையடைபொளியணி. ஸ்ரீராமபிரான திருவவதரித்தகாரியம் தலைக்கட்டுத்தற்கு காண்டமாயிருந்தவ

ளாதலின், கோத்தாயென்றொன்னவுமாம்; அன்றிகே, சிறியகோததாய் எனக் கொண்டு, இளவரசனான பாதன் தாய் என்றொன்னவுமாம்; இனி, இகழ்ச்சிக் குறிப்பாய்க் கோத்தாயென்றொன்னகொண்டு, அற்பகுணமுள்ள தாய் எனவும் பொருள்கொள்ளலாம். கொடுமையிழைத்தல் - மாலேழுடி. நீதது மலர் பொன்னடி கோவப் பெருவனத்திடைப் பதினான்கு வருடங்கள் நகரிலிருந்து பெயர்ந்து திரிதாசசெய்தது. கோலதுறத்தல் - அரசாட்சிமை அகங்குளிர்ந்து தானே நீக்கல். காட்டைக் கடத்தல் - தண்டகமமுதலிய அரசனியங்களைக் கடத்தல். கடலைக்கடத்தல் - கடலில் திருவணைகட்டி இலங்கைசேறல். இரட்டேற மொழிதலால் இமையோரக்கு என்பதற்கு - இவ்வுலகத்திலுள்ள தண்டகாரணியவாசிகளாகிய மாமுனிகட்கு எனவும் உரைக்கப்பட்டது. அவரிடிக் கணநீரத்தலாவது - இராவணன் முதலிய இராககத்தால் கோத்த துன்பத்தைப் போக்குதல். அண்டாபுகழும் அயோத்தியாக்கூறுறத்து தண்டகாரணியஞ்சென்று தாடியிழந்து வானரசேனையோடு வாரிதியில்வாழ்கட்டி இலங்கையைக்கிட்டித் தன்மனைவியைக்கவாத மாபாதகனை மாளவித்து, அவற்கு ஈனத்தொழில் புரிந்துநின்ற இரத்திராசியரை விடுவித்துத் தத்தொழிலில் நிறுத்திய பின்பு அயோத்தியடைந்து பட்டாபிஷேகம்பெற்றுப் பதினாயிர வருடம் அரசுபுரித்தனம்தோன்ற வேதது' என்றா.

இனி இக்கவியுள் 'ரானினறிழ்தது' எனறதனால் த்ருமத்தைநிலைநாட்டு கைக்காக ஸ்ரீமகாராமணன் ஆதியஞ்சொதியுருவை யங்குவைத்து இங்கு அயோத்தியில் சக்கரவர்த்தித் த்ருமஞ்ஞயவநிரித்துப்போரத் பாலகாண்ட சரிதையும், 'கூனுஞ்சிற்பகோத்தாயுங் கொடுமையிழைப்பக கோற்றுறந்து' என்றதனால் இவ்வயோத்தியாகாண்டசரிதையும். புருஷகாரபூதையான பிராட்டியின் பிரிவுக்கஞ்சி கானும்' எனற ஒசைலலால் ஆரணியகாண்ட சரிதையும், கைக்கரியதுரத்தாகளான சிற்பத்ருவடிமுதல்யோரைக் கண்டது பிராட்டியைத் தேடுகைக்காதலின் அக்கருத்தைபுள்ளடக்கி 'கடலும் கடத்து' என்னும் இரண்டிமொழிகளால் கிண்கிரத்தாகாண்ட சந்தாகாண்ட சரிதைகளும், இராவணன் வதைக்குப்பயன தேவாதுயாதீர்தலும் பெரும புகழ்விளைதலும் அனைத்துயிரும் அடிபணிய வீற்றிருத்தலுமே யாதலின், 'இமையோரிடுக்கணநீரத்த கழலவேதது' எனறதனால் யுத்தகாண்டசரிதையும், பெருநாடுகாணச சாட்சிகளை வைகுந்தத்துவற்றித் தானும் அங்குச்சென்றிருத்தல்தோன்ற. 'உளன்' எனறதனால் உத்தரகாண்டசரிதையும் ஆக ஸ்ரீ ராமாயணசரிதமுழுதும் இச்செய்யுளில் ஒருவாறு குறிப்பிக்கப்பட்டமை காண்க.

எவரும-முற்றும்மை. ஊன், கூன், கொடுமை, கோல கழல், வேந்து - ஆகுபெயர்கள். என்ப என்னும் முறையுச்சொல்லுக்கு, ஞானிகள் என்னும் தோன்றவெழுவாய வருவித்து முடிக்க.

பிரதிபேதம்: 1-வரம்பிக்கத்த. 2-எய்தி. 3-புறத்தும். 4-என்பான். 5-உரைப்ப. 6-குடை. 7-காத்த. 8-வேந்தை, வேந்தன்.

• இது மூன்றஞ்சீரும் ஆறஞ்சீரும் காய்ச்சோதளும், மற்றைநான்கும் மாச சோகளுமாய்நின்ற அறுசீர்க்கழிநேடி லடியாசிரிய விருத்தம். (க)

வேறு.

உ.—தராதமன்னவனுக்கு நரை தோன்றுதல்.

† மன்ன¹னே யவனியை மகனுக் கீந்துகீ
பன்னருந் தவமபுரி பருவ மீதெனக்
கன்ன²மு லத்தினிற் கழற ³வந்தென
⁴மின்னெனக் கருமைபோய் வெளுத்த தோர்மயிர்.

(இ - ள்.) 'மன்னனே - அச்சனே'. ¹—, அவனியை - பூமியை [இராச சீய பாரதத்தை], மகனுக்கு - 'மூதக்) குமாரனாகிய இராமனுக்கு, ஈந்து - கொடுத்ததுவிட்டு, பன்ன இரு தவமபுரி - சொல்லுதற்குமுடியாத (பெருஞ் சிறப்பையுடைய) தவத்தைச் செய்வதற்கு ஏற்ற, பருவம் - காலமாகும், ஈது - இத்தக் கிழிப்பருவம்', என - என்று, கன்னமூலத்தினில் - காதினடியிலே, கழற - (இரக்கியமாகச்) சொல்ல, வந்து)து என - வந்ததுபோல, மயிர் - மயிரானது, கருமை - 'கனது) கறுத்திருக்குத்தன்மை, போய் நீங்கி, மின் என - மின்னலைபோல வெளுத்தது - வெளுத்துத்தோன்றலாயிற்று: (எ - று.)—ஓர் - அசை.

தராதமன்னவனுக்குக் காதினடியில் நரைதோன்றியது, இராமனுக்கு அசைக் கொடுத்திட்டுத் தருஞ்செய்யச்செல்வாபென ஒருவன் உபதேசிப்பதைப்போல மெனக் குறித்தா, தந்தறிப்பேற்றவனா. காதினடியில் நரை தோன்றியது, இனி நாம் இராமனுக்குப் பட்டாட்டேடிகஞ் செய்வவேண்டுமென்ற கருத்துத் தராதனுக்குத் தோன்றக் காணுமாதலின், இவ்வனம் வருணிக்கப்பட்டது. பன்னவரு என்பது, பன்னரு என விகாரப்பட்டது. கன்னமூலம் - கன்னமூலம் என்ற உட்சொல் திரிதுவந்தது. பி-ம்:—¹மேதினியையும். ²மூலத்திலே ³வந்தன, வந்தனம். ⁴மின்னருந், மென்னருந். (உ)

உ.—தாக்கு நரைதோன்றியதைத் தராதன் கண்ணடியிற் காணுதல்.

¹திங்கிழை ஈராவணன் செய்த ²திமைதா
னுவ்கொரு ³நரைபதா ⁴வணுகிற் றுமெனப்
பாங்கிலவர் திருநரை ⁵படிமக் கண்ணடி
⁶யாங்கதிற் கண்டன நவனி காவலன்.

† இச செய்யுளும், அடுத்த செய்யுளும், சில எட்டுப்பாடிகளிற் காணப் படுகின்றன. இவை கதைத்தொடாசகிக்குப்பொருத்தமாயிருத்தலாற்கொள்ளத்தக்கன.

(இ-ள்.) 'தீவகு இழை-(உலகத்தாக்கெல்லாங்) தீமையைச்செய்கின்ற, இராவணன்—, செய்த-செய்துள்ள, தீமை-பாவமானது, தான்—, ஆவகு - அப்பொழுது, ஒரு ரகையது ஆ - ஒருரகையாக, அணுகிற்றுஆம் - ஒருங்கி வந்து சேர்ந்ததாகும்', என - என்று கருதுமபடி, பாங்கில வந்திடுகரை - தன்னிடத்தே வந்துசேராத ரகையை, படிமம் கண்ணடி அதில - வடிவத் தைக் காணக்கூடிய கண்ணாடியிலே, அவனி காவலன் - பூயம்பாபாதுகாத துக்கொண்டிருந்தவனான தசுதன், கண்டனன்—; (எ - று) —தான் காமடி யில, ஆவகு - அரை அப்பொழுது எனினுமாம்.

இரத்ததசுதன் தான் ரகையுற்றிருப்பதைக் கண்ணாடியிற்கண்ட கா ணத்தினால் 'இனி இராசசிவபாசத்தை இராமபிரானிடத்து வைக்கவேண் டுமேதவிட, காம கைக்கொண்டிருக்கல தகாது' என்ற எண்ணத்தைக் கொண்ட இராமபட்டாபிகேசத்திறகு வேண்டிய செயலே மேன்மேற்செய்ய, அதனால் இராமபட்டாபிகேசத்தை புணராத மந்தரைமேயன்ற கூனியான கைக்கேயியினதோழி கைக்கேயியின்புத்திபைக்கலைத்து இராமபிரானைக் கான கமபுகுத்த, அந்தஇராமபிரானது வனவாசமே இராவணசங்கரத்ததுகருக் காரணமாதலபற்றி, 'இராவணன்செய்த தீமைதாளுங்கொருரகையதா வணு கிற்றோ' என்று தீனைக்குமாறுபிற மெனக் பி - ம் —¹தீங்குதல 'பாவம். ²ரகையதாய். ³அணுகிறாடுவன். ⁴அணுகிறோடுவன். ⁵படிவக்கண்ணடி, படிமத்தின் வடிவு. ⁶ஆங்கெக்தா. (௩)

சு — நரையைக் கண்ட தராதசக்கரவரீந்தி இராமபட்டாபிகேசத்தைக்

சுறித்து ஆலோசிக்க மந்திரச்சபைசேர்தல்.

மண்ணுறு முரசின மழையி னாபபுறப்

பண்ணுறு படாசினப் பரும மாணையான்

கண்ணுறு ¹கவரிடங் கறறை சுற்றற்ற

வெண்ணுறு சூட்சுசி னிருககை மெய்தினான்.

(இ - ள்) பண உறு - அலங்கரிக்கப்பட்ட, படா சினம் - மிகக் கோபத் தையும, பருமம் - தரிசனை புழுதைய, மாணையான் - மாண்புபடைபைய யுடைய தசுதசக்கரவரீந்தி, - மணஉறு - மாசசனமமைந்த, முரசு இனம் - பேரிகைக்கூட்டம் மழையின ஆபபுற - மேகம்போல முழங்கவும், கண உறு - பெருமைபொருத்திய, கவரிதறறை சுற்றஉறு - சாமரைத்திரன் குழிந்துவரவும் (அரண்மனையினின்றும் புறப்படடுவது). என உறு - (காரி யங்களை) ஆலோசித்தற்குப் பொருத்தமாகிய, சூட்சுசியின இருககை-மந்திரா லோசனைச்சபைபடை, எய்தினான் - அடைந்தான்; (எ - று.)

முரசினமாப்பக் கவரிக்கற்றைவீசத் தசாதன்ருழ்ச்சியிருக்கையையடைந்தனனென்க. குழ்ச்சியிருக்கை-ஆலோசனைமண்டபம். கவரி-சமரமென்னும் மானின் வால்மயினைக்கொண்டு செயப்படுவதோ ரிராசின்னமபரும-கல்லனை அது, யானேமுதுகின் முற்புறத்து அசாஏறிவீற்றிருதகற்குஅமைக்கும் ஆசரம். முரசு-முரஜம் இது, மறைவாத் தியங்களுக்கும் உபலக்ஷணம்; அன்றி, முரசினம் என்பதற்கு - பேரினையும் அதற்கு இனமாகிய மறைவாசரிய விசேடங்களும் எனினும் பொருத்தம். கண உறு என்பதற்கு - விளக்கம் பொருத்திய எனினுமாம். கவரியங்கற்றை, அம் - அலவழிச்சாரியை; அழகுமாம். தன்கோபத்தை மறைத்ததற்குரியகாலத்தே மறைத்து வெளிப்படுத்தற்கு உரியகாலத்தே வெளிப்படுத்தலால், 'படாசினயானே' என்றா; 'கடுஞ்சினங்கழிந்த காட்சியா' எனறடித்தது ஆசிரியா ச்சிஞாக்கினியா 'சினமென்பது கோபத்தின் பிணஞ்ச சிந்துபொழுதுந்பது' என்க கூறியது இங்குக் காணத்தக்கது. 'யானேயான' என்றது, காலவகைபடைபுள்ளும் யானே சிறந்தமைபற்றி; அது 'படைதனக்கியானே வனப்பாது' என்பதற்கு லறி. யானேயான - யானேயோன்றவன் என்றுரைத்தலுமென்று ஆர்ப்புற. சுற்றுற - வினைசெயல் வண. பி-பி.—¹கவரிபன். (சு)

ரு.—மந்திரச்சபையையடைந்த மன்னவன் யாவரையும்

போக்கித் தனிய னுதல்.

புக்கடின் ¹னிநுபரும பொருளில் சுற்றமும
பகமும ²பெயாகெனப் பரிவி னீக்கென
னொக்கின் றுல்களிக் தி³யோகி னெய்திய
சககரத் தவனெனத் தமிழ் னுபினுன.

(இ - ள்) புக்க பின்-(அவ்வாறு) மந்திராலோசனைச்சபையை அடைந்த பின்பு, நிருபாஉம-(தன்னுடனவர்த) அசாதனையும், பொருவு இல - ஒப்பு இல்லாத, சுற்றமஉம-உறவினையும, பகமஉம-சினேகிதர்களையும், பெயாக என - நீங்கு வென்றுசொல்லி, பரிவின - அன்புள்ளவசனங்களால், நீக்கி னான் - நீக்கி,—ஒக்க ின்று - யாவரிடத்துஞ் சமமாகின்று, உலகு அளித்து - உலகங்களைக் காக்க, யோகின எய்திய - யோகத்தினைசெய்கின்ற [அறிதுயிலமாகின்ற], சககரத்தவன் என - சகப்பாணியாகிய திருமாலையோல, தமிழன் ஆயினான் தனித்தவனான; (எ - று.)

சுருவேசுவரனான அசக்கரத்தவன் சகலலோகங்களையும் காத்ததற்குத் தமிழனாகி யோகத்தினைசெய்யுமாறுபோல் இச்சக்கரத்தவனும் தன்னாடு காத்ததற்கு வேண்டும் உபாயத்தை ஆலோசிக்கத்தனித்திருந்தான் என்றவாறு. அசக்கரத்தவன் என்றதில் சககரம் திருவாழி இச்சக்கரத்தவன் என்றதில், சககரம் - ஆஜஞாசககரம். சகலஜகத்காரணனான சுருவேசுவரனைத் தனக்குப்

புத்திரனாகப்பெற்ற புண்ணிய முடைமை கோக்கி. இச்சககரதவனுக்கு அச சககரதவனை உவமை கூறினா; உவமையணி பெருங்காரியமெண்ணுவோர் தனித்திருந்து எண்ணுதல் வழக்காதலால், தமிழினினென்றா. அதிகாரத்தி னால் யாவரையும் போகச்செய்தல் சககரவாதத்திக்கு அமைபுமாயினும் அவ னது நற்குணத்தோன்றப் பரிவினீக்கினென்க நிருபா என்றது - சக்ர வாதத்தியாகிய தமக்குத் திறைபுபக்கவாத அச்சியதேசத்தரசாகளை. பக்கம - அன்பு என்னும் பொருளுள்ள பக்ஷமென்ற வடசொல்லின் சிதைவு. சுற்றம், பக்கம் - ஆகுபெயர்கள். பெயர்கென - விகாரம். யோகு - யோகமென்னும் வடசொற்றிரிபு. உலகளித்தியோகு - குற்றப்பலுதாம்; இயோகுளன்று பிரி ததலுமாம் திருமால் போகத்திறை புரிபவென்பதை 'உறவகுவான்போல யோகுசெய்தபெருமான்', 'யோகொடு கறைபறமுபலவதோகடவுள்' என்ற விடங்களிலுங் காண்க. பி-ம்:—¹நிருபரும் ²பெயர்கென ³யோகம். (6)

சு.—தனித்திருந்த மன்னவன் மந்திரி..ாரிவருக' என்று ஏவுதல்.

சந்திரன் குவமைசெய தாள வெண்குடை
யந்தாத் தளவுகின் நளிகு மாணையா
னிந்திரன் கிமையவா குருவை ¹பேய்ப்பததன்
மந்திரக் கிழவரை வருகென் ²தேவிஞன்

(இ - ன்.) சந்திரற்கு உவமை செய - சந்திரனுக்கு உவமையாககுத் த் குரிய, தாளம் - முத்துக்களாலாகிய. வெள்குடை - வெண்மையாகியகுடை யானது, அத்தாத்து அளவு உம - ஆகாமத்தனவும. கின்னு - (இவ்வி திழ்வே செய்து) கிற்ப, அளிகும-(அவருள்ள தேவர்களையுட)காக்கின்ற. ஆணையான- ஆணையையுடையவ னாகிய சககரவாதத்தி.—இச்சந்திரனேவாசனுக்கு, இமை யவா குருவை ஏய்க்க-பிருஹஸதிபகவானைப்போல, மந்திரம் கிழவரை- தன்மந்திராலோசனைக்குடரியவர்களை, வருக என்று ஏவிஞன்-வருகவென்று நியமித்தான்; (எ - று)

தசாதசகரவாதத்தியின் குடைக்குச் சந்திரனும் உபமானாயிருக்கத்தக்கவ னல்ல என்பது தோன்ற, அவனை உபமையமாக கொண்டு சந்திரற்குவமை செய் தளவென்குடை' என்றா இது, எதிர்நிலையுடையயணியாம். சம்பா னைதெதலேதது வாசவன்முடியை நிலைநாட்டியமை தோன்ற, 'அதராத தளவுகின் நளிகுமாணையான்' என்றது. தசாதனுடைய சந்திரக்கிழவா ஒவ் வொருவரும் பிருஹஸதிபகவானுக்குச் சமானென்பது 'இதிரிற் கிமைய வாருருவையேயாத மந்திரக்கிழவா' என்றதன பொருள். மந்திரக்கிழவர் - புரோகிதரும், மந்திரிகளும், நருவந்தி ஐயக்கன விசயன சிதகாரததன் அர்த்த சாதகன் அசோகன் மந்திரபாலன் சமந்திரன் என்று எண்மா மந்திரிமாரும, வசிக்ஷ்டா வாமதேவா என்று இருவா புரோகிதரும் முக்கியமாக இருந்தன ரென்றும், இவர்களைத் தவிரவும் வேறும் மந்திரிமாரும புரோகிதருமிருந்தன

ரென்றும் வான்மீகத்தா லுணரப்படும். இமையவர்குரு - ப்ருஹஸ்பதிபகவா
னுக்கு ஒருபெயர்; இது ஸுராசாயம் என்னும் வட்சொல்லின் மொழி
பெயர்ப்பு. நின்று - செய்வெனச்சொத்திரிபு. பி - ம் —¹ஏபத்தன், ஏய்த்
தன், ஏய்தன். ²ஏயினன். (க)

எ.—வசிட்டமுனிவன் வருதல்.

பூவரு பொலங்கழற் பொருவின் மன்னவன்
காவலி ¹ஞையின் கடவு ளாமெனத்
தேவரு முனிவரு ²முனருந் தேவர்கள்
மூவரி ³ஞலவன முனிவந் தெய்தினன்.

(இ ன்.) பூவரு - அழகுபொருந்திய, பொலம் கழல் - பொன்னுற்
செய்த வீரக்கழலையணிந்த, பொருவு லுல மன்னவன் - ஒப்பிலலாத தசரத
சக்கரவாகுதிக்கு, காவலின் - (புரோகிதமாகிய) காவலினாலும், ஞையின் -
கட்டளையினாலும், தேவாஉம் முனிவாஉம் - தேவர்களும் இருதிகளும், கட
வுள் ஆம் என உணரும்-(அவனது தலமெய்வென்று மதிக்கத்தக்கவனும்,
தேவர்கள் மூவரின் கால்வன் ஆம்-திரிமூர்த்திகளிடையே (சோத்துசொல
லக்கக) காண்காமவனுமான முனி - வசிட்டமாமுனிவன், வந்து எய்தி
னான் - வந்துசேர்கான்; (எ - று.)

மக்கிர்பருள முகியினும், புரோஹிதனும் குலகுருவும், பீடமரிவழிபு
மான தலைமைசேர்க்கி வசிட்டன் வரவு முதலிற் கூறப்பட்டது பூவரு -
பூவின் தன்மை யமைந்த என்றும், பூவரு - பூவையொத்த அரிபஎன்றும்
உடைத்தலுமாம் பொரு + கழல் = பொலங்கழல்; “பொன்னென்கிளவியிற
கெடமுறையின், முன்னாததோனறும் லகாடமகாரு, செய்புன மருங்கிற்
றொடிர்பலான” என்பது விதி பொலமஎன்றே தனியாக ஒருசொல் கொள
ளுவா பிந்தாலதரி. பொரு வில் எனக்கொண்டு - யுத்தஞ் செய்ததற்குரிய
வில்லைத்தாங்கிய என்றுகூறலு மொன்று மன்னவன் காவலி ஞையின்
கடவுள் ஆம் என என்பதற்கு - சக்கரவாகுதிபினது காவற்சொழிலில் ஞையின்
கடவுளாவன் என்று உலகத்தோசொல்ல, தேவரும் முனிவரும்-, உண
ரும் - தியானிக்கின்ற, தேவர்கள்மூவரின் - மூன்றுதேவரோடுசேத்துச
சொல்லத்தக்க, காவலன்ஆம் முனி என்றும் உடைக்கலாம். ஞையின்கட
வுள் - ஆறுஞ்சக்கரத்துக்கு அதிகேவகை. முனிவா - மன்னசீலா. என
என்னும் எச்சம் உணரும் என்பத்கேடு முடிபும். முமஸூத்திகளிடத்தும்
தனித்தனியே முகியமாயுள்ள ஆக்கலும் காத்தலும் அழித்தலமாகிய மூன்று
சத்திகளையும் இவன் ஒருதேயுடைபெண்ப்பா, ‘மூவரிலல்ல ஒரு முனி’
என்ற ரென்னலுமாம். பி - ம் —¹ஆணசெய், ஆணயந், ஆணயே,
இயானையின். ²தேடும. ³கால்லாம். (எ)

அ.—இதுமுதல் ஆறுகவிகள் - ஒருதோடர் பல்வகைக் குணங்களும்
நிரம்பிய மந்திரிமாரீ வருகைமைக் கூறும்.

குலமுதற் றொன்மையுங் கலையின் குப்பையும்
பலமுதற் கேள்வியும் ¹பயனு பெய்தினுர்

நலமுத னலியினு நடுவு நோக்குவார்

சலமுத லறுததருந் தருமந் தாவகனா.

(இ - ள்.) குலம் முதல் தொன்மைஉம் - குலத்தினது முதன்மையாகிய பழமையையும், கலையின் குப்பைஉம் - (அறுபத்தினன்கு) கலைகளின் மிகுதியையும், பல முதல் கேள்விஉம் - பலசிறத்தகேள்விகளையும், பயன்உம் - (அவற்றா லுளவாம்) பயனையும், எய்தினா - அடைத்தவாசனும், நலம் முதல் நலியின் உம் - (தமக்குவரும்) நன்மைகள் அடிபோடு அழிவதாயிருப்பினும், நடுவு நோக்குவார் - நடுவுநிலைமைப்போ நோக்குபவாகளும், சலம் முதல் - கோபம் முதலானவைகளே, அறுதது - வேறோடுகளைத்து, அரு தருமம் - அருமை யாகிய தருமங்களை, தாவகினா - மேற்கொண்டவாகளும், — (எ - று.) இக னால், குடிப்பிறப்பு கலைஞானம் கேள்வி மேற்கொண்டசெயலைப்பயன் தோன்றுமளவுமுயல்கை நடுவுநிலை சினயின்மை, அறசெயலைமேற் கொண்க என்ற குணங்களைப் பெற்றுள்ளார் அந்த அமைச்ச ரென்க.

தசரதனுக்கு மத்திரிமார் அறுபத்தினியாவா வர் நனரென்பதைக்கூறத் தொடங்கிய கவி முதலேத்துகவிஞளால் அம்மத்திரிமா அமைச்சகருணம் நிரம் பியவ ரென்பதைக் காட்டுகின்றா. தொலகுடிப்பிறத்தோர் கருததும் சொல் லும செயலும் தம்முணமாறாகாமைபையும் பழிபாவங்கட்கு அஞ்சதலையும் பிறாகற்பித்தலா லுமகல்வியாலுமன்றி இயற்கையில் தாமே யுடையராதல் நோக்கி 'குலமுதற்ஹென்மை' என்றும். யாவாகதும் நன்மை புகட்டி வயப் படுத்தற்கும் எல்லாவிடத்தாளு சென்று ஆங்காஈதுள்ள சல்லோரிடத்தது மிகப் பயின்று ஐயத்திரிபறப் பொருள்கோடற்கும் பலகலைகள் இன்றியமையாதிருத தல் நோக்கி 'கலையின்குப்பை' என்றும். கலவிதற்றவழியும் ஊழ்வினையவத தால் மதியவயகுக்கையில் நிலைநிறுத்தவனவும் அடக்கமுதலிய பயப்பணவும் ஆன்றோரிடத்ததுக்கேட்ட லெளரினாககேள்வியேமாதலின் 'பலமுதற்கேள்வி' என்றும், அரியகல்விகேள்விகளையுடையார்க்கும் வினையவததால தக்கபயன் கிடைத்தல் அருமையாயினும் இவர்களுக்கு அது அருமையின்றி எளிதாகக் கிடைத்தலின் 'பயனும்' என்றும், தவகளுக்குப் பெருமபொரு ளழிவதாகவரி னும் ஊசிமுனைபளவும் தமதுசமநிலைமாறாமைநோக்கி 'சலமுதனலியினுநடுவு நோக்குவார்' என்றும். எல்லா நன்மைகளையும் அழிப்பதற்கு ஏதுவாகிய கோப மும் அதனோடு ஒற்றுமையுடையனவாகிய காமலோபமோகமத மாற்சரியவக ளும் ஒருவருசோதது, கோள் ஸாஹஸம் துரோகம் பொறாமை பிறன்குணஞ் சகியாமை ஒருவன்பொருளையபகரித்தல காரணமின்றியடித்தல் திட்டதல் ஆகிய எட்டுத்தகக்களையும் உண்டாககுத்தன்மைமனவாதலின் அவற்றை நீக்கினுரென்றமைதோன்ற 'சலமுதலறுதது' என்றும், பிறராலறிதற்கும் அறுட்டித்தற்கும் அரிய தருமங்களை யறித்து அவற்றிற்கு ஏற்ப ஒழுகுதலுடை மைதோன்ற 'அருத்தருமத்தாவகினா' என்றும் கூறினா. 'சலமுதலறுத்தருந் தருமத்தாவகினா' என்பதற்கு - அரசன் தம்மைக்கோபித்தபோதிலும் அதனை

நோக்காது தருமத்தையே நாடிச் சொல்பவரென்றும், நலம்முதல் நலியினும் என்பதற்கு-தமது நன்மைக்குக் காரணமான செல்வம் அழிவதாயிருந்தாலும் என்றும் உரை கூறுவதுமுண்டு. குப்பை - கும்பம் என்ற வடசொல்திரித்து வந்தது. கலம் என்ற வடசொல்லுக்கு - வஞ்சனையென்றும் பொருள்கூறலாம். கலை-கலாசத்தாவம். நோக்குவா என்பது, எதிகாலத்தைக் குறியாது தன்மை குறித்து நின்றது. முதல-முதல வென்பதன் விகாரமாகக்கொண்டு, முதலியவையெனவும் கொள்ளலாம். பி - பி.—¹பலனும். (அ)

வேறு

கூ. உற்றது கொண்டு மேல்வந்த துறுபொரு¹ னுணருங் கோளார்
மற்றது வினையின் வந்த தாயினு மாற்ற லாற்றும்
பெற்றியா பிறப்பின் மேன்மைப பெரியவ ரிய நூலுங்
கற்றவா மாந நோக்கிற் கவரிமா வனைய ரீரார்.

(இ - ள்) உற்றது கொண்டு கோத்த காரியத்தைக்கொண்டு, மேல்வந்தது உறு பொருள்-மேல்விளைபுங் காரியத்தை, உணரும்-ஊகித்தறியவல்ல, கோளார்-புத்திபல முன்னவாகளும், அது-அத (வேண்டாத) காரியம், வினையின் வந்தது ஆயின் உம் - காமாதுகுணமாக வந்ததாலும், மாற்றல ஆற்றும் - (அதனை) மாற்றவல்ல, பெற்றியா-முபநித்திற முடையவாகளும், பிறப்பின் மேன்மை பெரியவா - குடிப்பிறப்பிறகுத்தக்க மேம்பாடு அமைந்த பெரியோர்களும், அரிய நூல உம் கற்றவா-(கற்றற்கு) அருமையான அறிவு நூல்களையும் கற்றவர்களும், மாணம் கோக்கின - மாணத்தை கோக்குமிடத்தில், கவரி மா அனைய ரீரா - கவரிமாவைஒத்தகுணமுடையவர்களும்,—(எ - று.)

இச்செய்யுளினால், அத்த மந்திரிமார்களின் ஊகிக்குத்திறனும் பின்வாங்காது முயலுந்தன்மையும். குடிப்பிறப்பிற்கு எற்ற ஒழுக்கமுடைமையும், கல்வியறிவும், மாணமுடைமையும் கூறப்பட்டன. தனது ஊழ்வினைக்கு ஏற்ப வந்த காலனையும் கண்ணுதற்கடவுளாற் கடிவத்த காலையாகிய மாககண்டேயனைப்போல ஊழையும் உபபகங்காணவல்லா என்பது தோன்ற, 'வினையின் வந்ததாயினு மாற்ற லாற்றும்பெற்றியா' என்றா 'ஊழையு முப்பகங்காணப ருலைவினித், தாழா துஞற்றுபவா' என்றா நாயனும். அரியநூல்களாவன-ப்ரஹ்மவிதையைக்கிய வேதாந்தம் முதலியன அமைச்சர்க்கு உரியநூலுமாம். மாணமாவது எதனாலும் தக்கிலேபிறழாமையும் ஊழாற்றாதுவந்தவிடத்து உயிரவாழாமையுமாம். மயிரீப்பின் வாழாத கவரிமாப் போல மாணவகடவரின் இவா உயிரீப்பென்பது தோன்ற, 'மாணகோக்கிற் கவரிமாவனைய ரீரா' என்றா. பி-ம்:—¹ஒன்றுக்கொள்ளார். ²மெய்ம்மை.

கூ. காலமு மிடனு¹ மேற்ற கருவியுந் தெரியக் கற்ற

நூலுற் நோக்கித் தெய்வ - நுணித்தறங்² குணித்த மேலோர்

சிலமும் புகழ்க்கு வேண்டுஞ்³ செய்கையுந் தெரிந்து⁴ கொண்டு

பால்வரு முறுதி யாவுந்⁵ தலைவாருப பபக்கு ரீரார்,

(இ - ள்.) ஏற்ற காலம்உம் - (வினைசெய்தற்கு) ஏற்ற காலத்தையும் இடன்உம்-(அதுசெய்தற்கேற்ற) இடத்தைபும, கருவிஉம்-(அதற்கேற்ற) சாதனங்களையும், கற்ற-(தாம்) படித்த, னூல்உற - அரசுநீதிநூற்பொருள்களுக்கு ஏற்ப, தெரிய கோகதி - தெளிப ஆலோசித்து, தெய்வம் நுணித்து-தெய்வாநு கூலயத்தையும் நுட்பமாக ஆராய்ந்து, அநம் குணித்த - இராசதருமத்தைப் பெருக்கிய, மேலோட-பெரியோடாகளும். சீலமஉம்-சுலலொழுக்கத்தையும், புகழ் கரு வேண்டும் செய்கைஉம் - (தமக்கும் தம்மிறைவற்கும்) கீர்த்தியுண்டாதற்குக் காரணமான காரியத்தையும், தெரிந்துகொண்டு-அறிந்துகொண்டு, பால வரும்- அவைகளின்) பங்காக வருகின்ற, உறுதி யா உம்-உறுதிப்பொருள்க ளெல்லாவற்றையும். தலைவற்கு- தம்) இறைவனுக்கு. பயக்கும்-கொடுக்கின்ற, கீராத - குணமுள்ளவர்களும், — ௭ - ௮.)

இதனால் அவ்வமைச்சர் தொழில்செய்யுமவை உரைக்கப்பட்டது. ஒரு காரியத்தைச் செய்பவகால. அதற்குத்தக்க காலத்தையும் இடத்தையும் கரு வியையும் தாம் படித்த ாஜநீதிசாஸ்திரங்களுக்கு ஏற்பத் தெளிந்து. ஊழ்வினை களை யாலோசித்துத் தருமங்களை நிருத்திச் செய்து, சலலொழுக்கமும் நற்செய கையுமுடையராய். அக்காரியத்தில வரும் நற்பயனைத் தம்மிறைவற்குச் சோக் குத் தன்மையுடையவா அவ்வமைச்சர் எனப்படுகருத்து. பால - பலனென்று மாம. உறுதி - ஆகுபெயர். ஏற்ற வென்பதனைக் காலமும் இடமும் என்பவற் றோடு கூட்டுக. 1-ஓ - 1^{பெற்ற}. 2^{தனித்து}. 3^{குறித்தமேலோ}, குறித்து சலலோ, குணித்தசலலோ, குணித்துசலலோ. 4^{செலவமும்}. 5^{கொண்டே}. 6^{தலைவற்கே}. (க)

கக. தம்முயிர்க் குறுதி பெண்ணா தலைமகன் வெகுண்ட போதும்
1^{வெம்மையை} தநாகி நீதி விடாதுகின் றுரைக்கும் 2^{வீரர்}
செம்மையிற றிறம்பல 3^{செல்லாத} தேற்றத்தா தெரியு 4^{கால}
முமமையு முணர் 5^{வல்லா} 6^{வோ} நுமையே 7^{மொழியு} கீராத.

(இ - ள்.) தலைமகன் வெகுண்ட போதுஉம் தம்) இறைவன் கோபித்த காலத்திலும், தம் உயிர்க்கு உறுதி எண்ணா - தம் பிராணனுக்கு நன்மையை நினையாராய், வெம்மையை தநாகி (அக்கோபத்தினது) கொடுமையை (ததாம்) ஏற்றுக்கொண்டு, விடாது கின் று- (அக்கொள்கையை) கைவிடாமல் நின்று, நீதி உரைக்கும் வீரர்-நீதியையே பிடித்துச் சொல்லும் வீரத்தன்மையுள்ளவா களும், செம்மையில திறம்பல செல்லாத தேற்றத்தா - சனமாகத்ததின்ன று தவறாத தேர்ச்சியுள்ளவர்களும், தெரியும் காலம் முமமைஉம் - (நூல்களால்) அறியத்தக்க முக்காலகாரியங்களையும், உணர்வல்லா-அறியவல்லவர்களும், ஒருமை எ மொழியும் கீராத - ஒரு பரிசே பேசுமியலின்ரும, — ௭ - ௮.)

இதனால், அவ்வமைச்சர்கள் தலைவனுறுதியையே நாடி மதிராலோசனை சொல்லுந் தன்மை விளக்கப்பட்டது. வெகுண்டபோதும் வெம்மையைத் தநாகி நீதிவிடாது கின் றுரைக்கும் வீரரெனவே, அரசன் முனியினும் உறுதி கோகதி பிடித்துக்கூறல் அமைச்சர்க்கு இன்றியமையாககுணமென்பதுபெறப்

பட்டது. தம் நிலை மாறக்கூடியதால்தாம் மாறாது என்று இடித்துச் சொல்ல வல்ல மனத்திப்பமுடையாதலபற்றி, வீரரெனப்பட்டார். வெமமை, செம்மை - ஆகுபெயர்கள். முமமை, ஒருமையென்பன - தன்மையுணர்த்தாது “இருமை வகைதெரித்து” எனற இடத்திற்போல எண்ணினையுணர்த்தி, ஆகுபெயரான் எண்ணுடைப்பொருளாக காட்டின. ஒருமையேமொழியுநீராரா என்றது - ஒருகாலக்கு ஒருகால மாறிப்பேசுமியல்பினரல்லரென்றபடி; அமைச்சர பலராயிருந்தும் ஒருபடிப்பட ஆலோசனை சொல்பவ ரெனினுமாம். பி-ம் —¹மெயமமைமை. ²கோர. ³செயயாத. ⁴காலே ⁵தக்காரா ⁶ஒருமை யும் ⁷மொழியவல்லாரா. (கக)

வேறு

கஉ. நல்லவுந் தீயவு நாடி நாயகந்

கெலலையின் ¹மருத்துவ னியலபி னெண்ணுயர

ரொலலைவந் துறுவன வுறற பெற்றியிற்

ரெலலைவன வினையென வுதவுஞ் சூழ்ச்சியார்.

(இ - ள்.) நாயகந்த - (தம்) இறைவனுக்கு, கலலஉம-என்மையைத்தருவனவற்றையும், தீயஉம - தீங்கைத்தருவனவற்றையும், நாடி ஆலோசித்து, எல்லையில-கடைசியில, மருத்துவன இயலின் வைத்தியன் சபாவம்போல, எண்ணுயர - இத்தகையே எண்ணுபவர்களும்.—ஒலலை வந்து உறுவன - விடை வில் வந்து தோபவையாகிய துன்பங்கள், உற்ற பெற்றியின - தோத்த தாலத்தில, (அவற்றைப்போக்குதற்கு), மொலலை கலவினை என உதவும் - பூரவ்யுண்ணியப் பயன்போல வகுத்துவுகின்ற, சூழ்ச்சியார்-ஆலோசனைத்திற முள்ளவர்களும்,—(எ - று)

• பிணிமானனுக்கு விருப்பமில்லாவிடிலும் மருத்துவன அவனுக்கு இத் மானவற்றையே செய்யமுபலுதலபோல, இம்மத்திரிமாறும் அரசனுடைய விருப்பத்தைப்பற்றிக் கருதாமல அவனுக்கு அடிக்கடமாக விருப்பிலும் தன்மை பயக்குஞ்செயலையே மெண்ணிச்சொல்லுந் தன்மையென முன்னிரண்டடி களால் விளக்கியவாறு கீழ்ச்செய்யுளில் முன்னிரண்டடிகளாம் கூறியதைப் பே இங்குக் கூற்றிலும், உபமானமுகத்தால் வேறுவகையாகவிளக்குதல்பற்றிக் கூறியதுகூறலென்னுங் குற்றத்திற்கு இடமின்மையறிக. ஆபத்துதோந் திடினும் அவற்றைப் போக்க முபலுந் தன்மை பின்னிரண்டடிகளிறகூறப் பட்டது. பி-ம் —¹மருத்துவா. (கஉ)

க௩. அறுபதி ¹னயிர ²தேனு மாண்டகைக்

குறுதியி லொன³றிவாக குணாவென் றுன்ன⁴லாம்

பெறலருஞ் சூழ்ச்சியா திருவின பெடபினர்

மற்திரைக கடலென வந்து சுற்றினார்.

(இ - ள்.) திருவின பெட்டினா-செலவப்பெருக்கமுள்ளவர்களும் ஆகிய, அறுபதினயிரா என்உம-அறுபதினயிரவரேயாயினும், ஆணதலைக்கு - சக்கர வர்த்திக்கு, உறுதியில் - தன்மைபயக்கும்விஷயத்தில, இவாககு - இவாக

ளெல்லாருக்கும், உணர்வு-அறிவானது, ஒன்று என்று உன்னல் ஆம் - ஒன்றே என்று நினைக்கத்தக்க, பெறல் அரு சூழ்ச்சியர் - பெறுதற்கரிய மந்திராலோசனையுடைய மந்திரிகள், மறி திரை கடல் என - மடநகி வீழ்கின்ற அலைகளையுடைய கடல்போல், வந்து சுற்றினார் - வந்து (ஆலோசனைமண்டபத்தில்) நினைத்தார்கள்; (எ - று.)

ஆண்டகை - ஆணமைக குணமுள்ளவன் தகை - தகுதி; அதாவது சம குணம்; உடையவனுக்கு ஆகுபெயர். அறிவுசூழ்ச்சிகளையுடையதேனும், வறியராயின் ஒருகால மாறுவாதலின் இவா அவ்வாறு மாறுதற்கு உரியரல்லரென்பாரா 'திருவின்பெப்பினர்' என்றார். கடல-பாசத்தாட்சிக்கு உவமம். பிம் — ¹ஆயிரம். ²என்னும், எண்ணும், என்னும். ³அறிந்துணர்த்த. ⁴ஆய்.

எத்தினரும் கோக்குவாரும் தாங்கினரும் (அ), கோளாரும் பெற்றியரும் கற்றவரும் கீராரும் கூ, மேலோரும் கீராரும் (க௦), வீரரும் தேற்றதாரும் வல்லாரும் கீராரும் (கக), எண்ணுவாரும் சூழ்ச்சியாரும் (கஉ), பெப்பினரும் ஆகிய சூழ்ச்சியா வரது சுற்றினா (கஃ) என முடிக்க. (கஃ)

கசு — வந்த அமைச்சர்கள் வசிட்டனையும் மன்னவனையும் தோழது

வரன்முறையே யிருந்தல்.

முறைபையி னெய்தினா முந்தி யந்தமி
லறிவனை வணங்கித்தம் மரகைக கைதொழு
திறைபிடை வரன்முறை யேறி யேற்றசொற்
முறைபறி பெருமையா னருளுஞ் சூழினர்.

(இ - ள்.) முறைமையின எய்தினா - (சூழ்ச்சிமண்டபத்துக்குச் செல்ல வேண்டிய) முறைப்படியே வந்தடைந்த அவ்வமைச்சர்கள், — முந்தி - முற்பட்டு, அந்தம இல் அறிவனை வணங்கி-முடிவிலலாத பேரறிவுடையனாகிய வசிட்டமாமுனிவனைப் பணிந்து [தண்டனிட்டி], தம் அரசை கைதொழுது - (பித்தி) தமயிறைவனை கையாற்றொழுது [அஞ்சலிசெய்து], இறையிடை - (தகதமக்குரிய இருக்கைகளில், வரன் முறை ஏறி-வரலாற்றுமுறையே யேறி, ஏற்ற சொல்லுறை அறி பெருமையான் - தகுதியாகிய சொற்றுறைகளே முற்று முணர்த்த பெருமைபுள்ள தசரதசக்கரவாத்தியினது, அருள்உம் - அருள்கோகந்தையும், சூழினர் - பெற்றார்கள்; 'எ - று.).

வந்த அமைச்சர்கள் வசிட்டனையும் தசரதனையும் வணங்கித் தமக்குரிய ஆசனத்தையடைத்தவளவில், 'வரவேண்டியவர் யாவரும் வந்தனரா?' என்று அறியத் தசரதமன்னவன் தன்திருவருணைக்கத்தைச் செலுத்தினனென்க. வந்தவர்கள் வசிட்டபகவானுக்குத் தண்டன்சமர்ப்பித்துச் சக்கரவர்த்திக்கு அஞ்சலிபண்ணினார்களென்பது தோன்ற 'வணங்கி' என்றும், 'கைதொழுது' என்றும் கூறினா. முந்தி யென்பதற்கேற்பப் பித்தியென்பது வருவிக்கப்பட்டது. இறையிடைவரன்முறையேறி யென்பதற்கு - சக்கரவர்த்தியினிடத்து

வரன்முறையாக் கிட்டிசென்றுஎனினுமாம். குடினொன்பதற்கேற்ப அருளைப் பூவாகக்கொள்க. முன் கடவுளென்றதற்கேற்ப, இவகு, அத்தமிழறிவனென்றார்.எய்தின ரென்பதை,முற்றெசசமாகக்கொண்டுஉரைப்பது முண்டு. அருள்-இங்கே, அருளோடுகூடிய பார்வை. பி-ம் —¹இடம். (கச)

கரு —வந்தவர்களைநோக்கித் தசரதன் தங்கருத்தைக் கூறுபெனெனல்.

அன்னவ னருளமைந் திருந்த வாண்டையின்

¹மன்னவ னவர்முக மரபி னேக்கினு

னுன்னிய ²தரும்பெற லுறுதி ³யொன்றுள

தென்னுணர் வனையநீ ரினிது ⁴கேண்மென

இதுமுதல் “ஆதலாலிராமனுக்கு (ஈட)” என்னுங் கவியளவும் ஒருவிதாடர்.

(இ - ள்.) அன்னவன் - அத்தகதசரதமன்னவனது, அருள்அமைத்து - அருளைப்பெற்று, இருந்த - (மந்திரிகள் ஆசனத்து) இருந்த, ஆண்டையின் - காலத்தில், மன்னவன் - சக்கரவர்த்தி, அவா முகம் - அவாகளுடைய முகவகளை, மரபின் னோக்கினுன்-முறையாகப்பாத்தது, ‘உன்னியது - (என்னல்) நீனைக்கப்பட்டதாகிய, அரு பெறலஉறுதி ஒன்று - பெறுதற்குஅரிய உறுதிப்பொருளொன்று, உளது - உள்ளது; (அதை, என் உணர்வு அனையகீ - என்னறிவையொத்த கீடகள், இனிது கேணம்-தன்றாகக் கேட்பீர்கள், என - என்று சொல்லத்தொடங்கி,—(எ - று) —ஈட ‘ஆதகவியில் “யாதுறுவகருத்தென” என்பதிலுள்ள “என” என்பதனோடு தொடரும்.

தசரதமன்னவன் அமைச்சராயவரும் தத்தமக்கு ஏற்றஇடத்துஇருந்தபின் அவாமுகவகையெல்லாம பாத்தது ‘ஓஉறுதிப்பொருளெண்ணியுள்ளேன் அதனைக் கேண்மின்’ என்று கூறலாயின னென்க. அறிவு நன்மை தீமைகளைப்பாருபடுததுணாததுமாறுபோலப் பாருபடுததுணாத வல்லுசராதலின், அமைச்சரை ‘என்னுணர்வனையகீ’ என்றான். உறுதிப்பொருள்’ இனிது கேட்டற்குஅரியதாதலால், ‘கேணம்’ என்றான். கேணம்-கேளுமென்னுஞ்செய்யுமென் முற்றின் ஏறறுயிர் சென்றதில் அடக்கலாம்: கேண்மினெனா என்பதன் விகார மென்னலுமுண்டு “இரித்ததேன்” என்னுஞ் சிந்தாமணிசெய்யுளில், ‘கொண்மென’ என்ற விடத்து, ‘கொண்மின் விகாரம்’ என நசகினாககினியா கூறியிருத்தல் காண்க. பி-ம்—¹மன்னனும். ²தரும்மப்போல், கருமமும. ³என்று. ⁴கேட்கெனா, கேட்குங். (கரு)

கசு.—இதுமுதற் பதினோட்டிக் கவிகளால், தசரதசக்கரவர்த்தி

மந்திரிமாரைநோக்கி, தான் வெதுகாலம் அரசுகெய்து

கிழத்தனத்தையடைந்தமையால் இராமனுக்கு முடிசூட்டி

இனிதிருக்க எண்ணியதைத் தெரிவிக்கின்றான்.

வெய்யவன் குலமுதல் வேந்தர் மேலவர்

செய்கையி னொருமுறை திறம்ப லின்றியே

¹வையம்யா னுண்டவாண் டிங்கண் மாட்சியா

²லைமி லறுபதி னுயி ரம்மோ.

(இ - ள்.) வெய்வன் குலம் முதல் வேந்தா - சூரியகுலத்தில் முதல்வராயிருந்த அரசர்களாகிய, மேலவா - (மனு இட்சுவாகுமுதலிய) மேலோர்களது, செங்கையின் - ஒழுகத்தில், ஒரு முறை திறம்பல் இன்றி - ஒரு முறையும் வழுவதில்லாமலே, உங்கள் மாட்சியால் - உங்கள்பெருமையால், யான் வையம் ஆண்ட ஆண்டு-நான் உலகையாண்ட வருடங்கள், அறுபதினாயிரம் - அறுபதினாயிரமாகும் ஐயம் இல் - (இதில்) சந்தேகமில்லை; (எ - று.)

யான் அறுபதினாயிரம்வருடம் உங்கள் துணைமையாகொண்டு அரசு ஆட்சி செய்தே நென்பதாம். முறையும் எனனும் உமமை, விகாரத்தாற்றொக்கது. உங்கள் மாட்சியால் - உங்கள்பெருதவியாலென்றபடி. ஆயிரம் மயோ - விரித்தல். வெய்வன் - தபன் எனனும் வடமொழியின் மொழிபெயர்ப்பு. பிம் —¹வையகமாண்டது உங்கள்வையமென்பபடித்தடைதல். ²ஐயிரண்டாயிரத்தாறுதான்கிணென். (௧௬)

கௌ. கன்னியர்க் கமைவருங் கற்பின் மாநிலந்

¹தன்னையித் தகைதரத் தருமங் கைதர

மன்னுயிர்க் குறுவதே செயது வைகினே

னென்னுயிர்க் குறுவதுஞ் செய்ய வெண்ணினேன்.

(இ - ள்.) கன்னியர்க்கு - பெண்களுக்கு. அமைவு அரு கற்பின் - பொருத்துதலையுடைய அரிய கற்பினோடு, மாநிலத்தனை-பெரிய பூமியை, இத்தகைதர - இத்தகையமான அன்பு பொருத்தவும், தரும கைதர - தருமத்தையுடைய (தாங்கி), மன உயிர்க்கு - உலகையுடைய உயிர்களுக்கு, உறுவதுவ செய்து வைகினேன் - இத்தகைய செயல்கொண்டிருந்தேன்; (இனி, என் உயிர்க்கு உறுவதுவும் செய்ய - எனனுயிர்க்கு இத்தகையதுஞ் செய்வதற்கு, எண்ணினேன் - கருதினேன்; 'எ - று.)

இதுவரையில் உலகிலுள்ள ஜீவராசிகளுக்கு ஹிதமசெய்துவந்தேன். இனி எனனுயிர்க்கு ஹிதமசெய்துகொள்ள வெண்ணினேன் நென்பதாம். மாநிலத்தினிநானே ஏகசகராதிபதியாய ஆண்டுவந்தன நென்பான் 'கன்னியர்க்கமைவருங் கற்பின்' என்றும், அன்புமஅறமும் வழுவது அரசுபுரிந்து வந்தனனென்பான் 'இத்தகைதரத் தருமங் கைதர' என்றும் கூறினான். முன்னிரண்டடிகளில் "கட்டுடைக்காவலிற் காமாகன்னிபே" என்ற சித்தாமணியடி ஒப்புநோக்கத்தக்கது. மாநிலத்தனை யென்பதற்குத் தாங்கியென ஓர் முடிக்கருஞ்சொல்லருவித்து உரைக்கப்பட்டது. என்னுயி - இராகுதலையென்றாற்போல, ஒற்றுமைக்கிழமைப்பொருளில்வந்த ஆறும்வேற்றுமைத்தொகை. கன்னி - கர்யா; ஆரியத்திரித்த வடசொல். அமைவரும் என்பதனை "வரிப்புனைபுத்து" என்பதுபோலக்கொண்டு, பொருத்திவருங் கற்புஎன்றலுமாம்.

கற்பு - தொழிற்பெயர்: பாதிவந்தயத்துக்கு ஆகுபெயர்: பாதிவந்தயத்தைக் கற்பென்ற தென்னையெனின், —கொண்டானிற் கிறந்த தெய்வம் இன் மெனவும் அவனை இன்னவாறு வழிபடுவெனவும் இருமுதுகுரவா கற்பித்த லானும், அந்தணர் திறத்தும் சான்றோதேனததும் ஐயப்பாங்கினும் அமரச் சுட்டியும் ஒழுகும் ஒழுக்கக் தலைமகன் கற்பித்தலானும் என்க. உடம்புஅழி யினும் உயிர் தானழியாது வேறுஉடம்பெற்றுநீந்து மாதவின், 'மன்னுயிர்' என்றான். உயிரொன்பபொதுப்படகூறியவகளுல், விலங்கு, பறவை முத லியவும் கொள்க. உறுவதுசெய்கல் - பகை பிணி முகலியவற்றால் துன்பம் வராமற் காத்தல். பி-ம் —¹தன்மைவிற் ²உறுவது. (கௌ)

கவு. விருமபிய மூபபெனும் வீடு¹கண்டயா
 'விருமபிய' வனந்தனு¹மிசைந்த யானையும்
 பெரும்பெயாக கிரிகளும்¹பெயரத் தாங்கிய
 வரம்பொறை யினிசசிறி தாற்ற வார்த்தலேன்.

(இ - ள்) விருமபிய (கல்கை) விருமபுமாறு, மூப்பு எனும் வீடு-மூப் பென்ற வீட்டை, கண்ட—, யான - கான. இரு மபல அனந்தன் உம் - பெரியபிடைபுடைய ஆகிசெய்தலும், இசைந்த யானை உம் - (திக்குக்களிற்) பொருத்திய யானைகளும் (சிக்கல்களும்), பெரு பெயா கிரிகள உம் - மிக்க பிரசித்திபெற்ற குலாசலங்களும், பெயர் - 'தம் பாயம்' கீங்கியிருக்கும்படி, தாங்கிய-சுமந்திருக்க, அரு பொறை - (பொறுக்கற்கு) அரிய இவ்விசைசிய பாயத்தை, இனி - இனிமேலு, சிறிது-கொஞ்சமுட, ஆற்ற - சுமக்க, ஆற்ற லேன் - வல்லேனவலேன்; (எ - று)

• எனனுயிர்க்கு உறுதிசெய்யவெண்ணினேன் எனன்ற மன்னவன், இப் போது மூப்புமேலீட்டுள்ளதனால் இசைசியபாயத்தைச் சுமத்தல் எனக்கு வருத்தமாயிருக்கின்ற தென்கின்றான். 'மூப்பெனும் வீடுகண்ட' என்றமை யால, புருஷாததங்களிற்சிறந்த வீடு காணுமை சொல்லாமலேயமையும். பிரவிருத்திமார்க்கத்தையீடு நிர்ருத்திமார்க்கத்திற் செலுத்துவதனால் 'மூப் பெனும்வீடு' எனப்பட்டது. தவக்கில மனஞ்செல்லுமபடி செய்கின்றது மூப்பு என்பான 'விருமபிய மூப்பு' என்றான்; இசைசியத்தை யாண்டு அலுக்கவனுக்கு இளைப்பாறுவதற்கு ஏது வாதலால், அம்மூப்பு விரும்பப்படுவ தாயிற் மென்றலும் ஒன்று. ஆகிசெய்தலும், திக்கல்களும், குலாசலங்களும் தாங்கும் பூபாயத்தை அரசன் தன்மகிமைமால் காவருகிறானென்பது, தூற் றுணிபு. பொறை - சுமக்கப்படுவது; செயப்படுபொருள்விதுதிபெற்றுநின்ற பெயா. பி-ம் —¹கண்டு. ²இருமபிய ³இனந்த, எழினல். ⁴பெரிதும். (கவு)

கக. † நங்குலக் குரவர்க ண்வையி னீங்கினுர்
 தங்குலப் புதல்வரே தாணி தாவகப்போய்

† “குணவதஸுதரோபிதஸ்ரியஃ பரிணாமேஷி கிலீபவம்ஸஜாஃ-பதவீம் தருவல்கவாஸஸாமப்ரயதாஸ் ஸமயமிகாம்ப்ரபேதிதே” என்ற ரகுவம்ஸ ஸ்லோகம் இங்குக் காணத்தக்கது.

வெங்குலப் புலன்கெட வீடு நண்ணினு

¹ரெங்குலப் புறுவரென் நெண்ணி ²நோக்குகேன்.

(இ - ள்) 'கவை மின் கீதகினா - குற்றமற்றவர்களாகிய நம் குலம் குரவர்கள் - எங்கள் குலத்திலவ் கரித்த பெரியோர்கள். (முதுமைப்பருவத்தில்), நம் குலம் புதலவா - தம்முடைய மேலான புதலர்களே. தானி தாவக - பூபாரத்தைத்தாவக, போய - (தாம் அணியத்திற்குப்)போய், வெம் குலம் பலன் கெட-வெவ்விய கூட்டமாகிய குடபுலவாசை கெட, வீடு நண்ணினார் - மோக்ஷமடைந்தார்கள். எக்கு உலப்பு உறவா - எங்குமுடிவு பெறுவார்கள்?' என்று. எண்ணி நோக்குகேன் - எண்ணப்பாக்கின்றேன் [சீதக்கி நேன்: (எ - று) - எண்ணப்பாக்க. அவர்கள் உலப்பற்றவா மிருக்கின்றன சென்றபடி.

எங்கு குலத்துமுன்னோ குற்றமாதாட்சாட்செயது மூப்பு அடைந்த பிரகு தமதுபுதலா அச்சானத் தாம் தவஞ்செயது மோட்சமடைத்தவரை எண்ணப்பாக்க அவர்கள் மிகப்பலமாகிருக்கின்றன சென்றபதாம். "நவ குலத்துதித்தவா கவை டண். கின். பெருகுலப்புறவாக்கெண்ணில்" என்று மேல நிருவடிநடபடவது, செச்செயாக்கின்ற சொல்லுமபொருளும் அமைந்துவருதல்களாக எ. கு. உலப்புறவா - அளவிடமுடியாதது மிகப்பல சென்றவாறு ¹எ. கு. உலப்புறவென்ன பட்டகொண்டுபோன, எவ்வாறு ஒழிவுபெறுவேனென ஒதுவாருமுள். குடா-குடா: என்னும் வடமொழி யினதிரிபு ஈட்டலன் - சடைமொழிநிறைகாரநறமெனபன பி.ய் - ²எண்ணின். ³நோக்குகேன் நோக்கவேன். (கக)

உ0 வெள்ளரீ ¹நுலகினில் விண்ணி னாகிரி

றள்ளரும பகைகெடலாத தவிதது வினறயான்

²கள்ளரி கரதுறை காப ³பாதிபா

⁴முள்ளுற பகைஞருக ⁵கொதுவகி வாழ்வெனே.

(இ - ள்) வெள்ளரீ உலகினில்-கடலாற் குழப்பபட நிலவுலகத்திலும். விண் (உலகு) இல-சவாகக்கொக்கெல்லும், கா (உலகு) இல-பாதாள லோகத்திலும்; தள்ள ஒரு பகை எவ்விதக்குதருஅரிய பகைவரையெல்லாம்; தவிதது வினற-ஜயெதுவினற, மான-சான், கள்ளரின-கள்ளவாபோல, கரத்து உறை-மறைத்துக்கொடு. காப ஆரி ஆம் - காமம் முதலாகிய, உள உறை பகைஞருக்கு - உட்பகைவாக்கு. ஒதுவகி வாழ்வினை - அஞ்சிவாழ்வேனோ? (வாழ்தல்தக்கத்தன்று என்றபடி; எ - று)

மூவுலகிலுமுள்ள புறப்பகைக்குப் பின்னிடாது பொருதுவெற்றிபெற்ற நான் அகப்பகைக்குஅஞ்சி வாழ்தல் கதுரீயோ? அன்று ஆதலால், இதுவரைப் புறப்பகைகளை வென்ற யான அகப்பகையை வெல்லக்கருதியுள்ளேனென்றவாறு. காமமதி என்றது-காமம், குரோதம், லோபம், மோஹம், மதம், மாதஸாயம் என்பவற்றை; இவைகளை வடநூலா அரிவட்டவர்க்கமென்

பா. தமிழ்துலார் காமம், வெகுளி, மயக்கம் என்ற மூன்றில் அவ்வாறையும் அடக்குவா. ஞானவரசனைக்கண்டு பயப்படுதலின் 'களளரின்' என்றும், அஃ ஞானவிருளினால் மறைத்துகிடத்தலின் 'காத்து' என்றும் கூறினா. வாழ் வெனோ, ஓகாரம் - தகுதியின்மை குறிக்கும். பி-ம் — 1வகிடை. 'கள்வரிற். 3ஆதியாய், ஆதியா. 'உள்ளுறு'முற்பகை, உள்ளுறைபகைவருக்கு. 'ஒளிதது. 6வாழ்வதோ, வாழ்வனோ, வாழ்வோ. (உ௦)

உக 1பஞ்சிமென் றளிர்டிப் பாவை கோல்கொள
வெஞ்சினத் தவுணாதே பததும வென்றுமே
கெஞ்சலின் மனமெனு மிழுதை 'யேறிப்
வஞ்சதோ வெல்லுடீ தருமை 'யாவதோ

(இ-ள்.) பஞ்சி மெல தளிர் ஆகச் செய்து உடம்ப மெதுவாகிய தளிரை மொத்த பாதகங்ளபுடைய, பாவை வைக்கையானவர், கோல கொள்-சாட்டைகொண்டு சாரத்திபஞ்செய்ய. வெஞ்சினத்து அவுணாதோ பததும - வெவ்விவ செய்பதையுடைய அஞ்சலின் பததுததோக்யம். வென்று உளேறது-வென்றிருப்பாளுயிற் பதது அஞ்சல் இல்-தூறது-அதற் மனம் எனும் - மனமெனநிற இழுதை - போட. எய்ய-எறிகுத்துநிற, அஞ்ச தோ- ஐந்துதோகீள. வெல்லும தது-வெல்லுமதே-ஒல்லுகிட இது அருமை ஆவது ஒ - அருமைபாக்கூடியதே? அருமைமன டென்றபடி, (எ - மு)

சம்பாதிப்பது பத்துத்தோ வென்ற எனக்கு எடுத்துதோ வெல்லுதது அருமைபாக்கூடுமோ? கூடாதினபதாம் இது - தோடீநிலைச்செய்யுட் பொருட்டோறணியாம் இக்கால் மும்பொற்கொம்படக்குதல் தனக்கு எளிது என்கின்றனன அவுணாதே பதது என்றது-அது னடைக்கொல்லப் பததுத் திசையிலுஞ்சென்றதோ ஞானவாமு; இதுபற்றியே. இவனுக்குத் தச்சுதென னற பெயர்வந்ததும பததுத்தசையான-கானகுபெருந்திக்குதலும், கானகு மூலத்திக்குதலும். வண்ணம். மண்ணம் மனத்துக்கு எஞ்சல்ன்மையாவது - புலநகாசசியின் பூத்தி அஞ்சுதே - மெய்பெயர்; ஆவை - மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவியென்பன் பண்ணு-ஆகுப்பா பாவை கோல்கொள் - மடத்தை கோல கொள்ள" என்றா சிந்தாமணிபுரும கோல்கொள்ளுதலாகிய காரணம் தேரைச செல்லுத்தலாகிட காரிதனம் மனாத்திறம்; உபசாரவழக்கு மனமெனு மிழுதை - "இழுதை நெருங்கு" என்பா பள்ளிப்படைப்படலத்தில். பி-ம் — 1 வகிடை, பஞ்சு. 'என்ப 'ஆவதே. (உக)

உஉ. ஒட்டிய பகைஞாவந் துருத்த பொரிடைப்
பட்டவ ரல்லமேற பரம ஞானப் பொய்த
தெட்டவ ரல்லமேற செவ்வ 'ரீண்டென
விட்டவ ரல்லமே லியாவா 'விடுளா

(இ - ள்.) ஒட்டிய - (கால்வகைச்செய்யுடன்) பொருத்திய, பகைஞா-
பகைவா, வந்து - எதிர்த்துவந்து, உருத்த சின்னத்துசெய்த, பொரிடை-பொக

களத்தில், பட்டவா அல்லாவுல்-இறத்தவரல்லராயின், -பரமம் ஞானம் போய்
தெட்டவர் அல்லாவுல் - மேலாகிய ஞானமானது கைவந்து தெளித்தவரல்ல
ராயின், —செல்வம் ஈண்டு என விட்டவா அல்லாவுல் - சகலஐசுவரியமும்
இவ்வுலகத்தே யென்று (அத்தச சகலஐசுவரியததையும் துறத்து) கைவிட்
டவர் அல்லராயின், யாவா வீடு உளரா - யாவா மோக்ததை யடைபவ
ராவா? (எ - று.)

மன்னராயினோ, களத்திடைமடித்தாயினும் உண்மை ஞானமயிற்று
தெளிந்தாயினும், செல்வ நிலையாமைகோக்கித் துறத்தாயினும் வீடுபெறலாமே
யன்றி வேறுவகையால் வீடுபெற முடியா தென்பது கருத்து. பரமஞானமா
வது - ஈசுவரனே உபாயமும் உபேயமு மென்றிருக்கை. முன்னிரண்டு
தனக்கு இல்லாமைமால், மூன்றாமவழியே தான மேற்கொள்ள வேண்டிய
தாயிற்றெனத் தசரதன் கூறுகின்றா னெனக் கண்டென-விரைவாகஎன்னு
மாம். தெட்டவா - தெளிவு எனனும் பொருளுள்ள தெட்டுஎனனும் பெயாச
சொல்லினடியாகப் பிறத்தபெயா பீ-ம் —¹பகைவா ²உண்டென, உண்டெ
னல், ³வீட்டுளா.

(௨௨)

௨௩. ¹இறப்பெனு ²மெய்மையை ³யிரிமை யாவாக்கு
மறப்பெனு மதனினமேற கேடு மறறுண்டோ
⁴துறப்பெனுந் தெப்பமே ⁵துணைசெ யாவிடற
பிறப்பெனும் பெருங்கடல் பிழைக்க 'லா'குமோ.

(இ - ள்.) இம்மை-ஐப்பறப்பல், யாவாக்கும-எல்லாருக்கும், இறப்பு-
மரணம் (உண்டு), எனும் எனகிற. மெய்மையை உண்மையை, மறப்பு எனும்
அதனின் மேல் - மறத்தலைன்பதற்கு மேற்பட, கேடு-செடுதி, மற்று உண்டு
ஒ - வேறுண்டோ? [இல்லை]; துறப்பு எனும் - துறத்தலைனகிற, தெப்பம்
ஏ - மிதவையே, துணை செயாவிடின்-உதவிசெய்யாவிட்டால், பிறப்பு எனும்
பெரு கடல் - பிறவிபெனகிற பெரியசடலினின்று, பிழைக்கல் ஆகும் ஒ -
தப்பதல் கூடுமோ? [கூடாது]; (எ - று)

“சாவாதவிலை பிறத்தவுடையலாம்” எனப்பது முதலியவற்றை கூறிய
இறப்புண்மையை ஒருவன் மறந்துவிடின் அல்லாவுடைய மனம் பட்டிக்கொண்டு
மிகக்கூலியை யுட்படுத்த. அக்கூறப் பெருமபாவம் விளைது சாகத்தான் அழு
ந்தி நிற்குமாறு நேரும ஆகையால், உலகத்திற பிறத்தோன மரணம் கேர்
வது திண்ணம் எனற இவ்வுண்மையை மறவாது மனத்ததுக்கொண்டு, பிறவி
யை யொழித்தற்கு இன்றியமைபாத் துறவினை மேற்கொள்ளவேண்டும். அங்
கனம் துறவை மேற்கொண்டால் பிறப்பெனுமபெருங்கடலைப் பிழைக்கலாகு
மென்றவாறு. மற்று - இவ்வு, பிறிதென்னும் பொருளது. ஓகாரமிரண்டும்-
எதிர்மறைப்பொருளன. துறத்தலைத் தெப்பமாகவும், பிறவியைக்கடலாகவும்
உருவகப்படுத்தினமையின், இது - உருவங்ஙனி. துணைசெய்தல் - கடத்

தற்குக் கருவியாய்நின்றல். பிழைத்தல் - கரைசேர்தல். பிறவியைப் பெருங் கடலென்றது-காரணகாரியத்தொடாச்சியாயக் கரையின்றிவருதலின்: “பிற விப்பெருங்கடல்” என நாயனா கூறியதுங் காண்க. 1 - டீ-1 இறப்பரு. 2 மெம்மமையே, மென்மையை, மேன்மையை. 3 இன்மையென்றதை. 4 துறப் பருந். 5 துணைச. 6 ஆவதோ. (உக்)

உச. அருஞ்சிறப் பமைவருந் துறவு மவவழி
தெரிஞ்சுற வெனமிஞ்சு தெளிவு மாயவரும்
பெருஞ்சிறை புளவெனிற பிறவி பென்னுமிய
விருஞ்சிறை 4 கடத்தலி 5 னினியதி 6 யாகாதே.

(இ-ள்.) அரு சிறப்பு அமைவரும் துறவும (உடைதற்கு) அரிய சிறப் புப்பொருத்திய துறவும், அ வழி - அந்தத்தறவுமாகத்ததை, தெரிஞ்சு - தெரிந்துகொள்ளுதலால் (உண்டாகிற), உறவு என - (அத்தறவுமாகத்த துக்கு) இனமென்று. மிகும்-சிறந்துள்ள, தெளிவும தெள்ளுணர்வும் ஆய்-ஆகி, வரும்-வருகின்ற, பெரு சிறை-பெரியசிறைகள் [சிறகுகள்], உளஎனின்- உண்டாயின, பிறவி எனனும் - பிறப்பெனகிற. இ ஐரு சிறை கடத்தலின்- இரதப் பெரியசிறையை [தாவற்சாலைமை]க் கடப்பதினும். இனியது-இனி மையைத்தருவது, யாவது - எது? [ஒன்றுமில்லை]; எ - ஹ, -எ-சுறததை.

ஆனமாவாகிய பறவைக்குத் துறவைப்படைத்தலை மறுமைப்பயனைக்கூட்டு விகு மெனகிற தெளிந்தஅறிவும், அத்தெள்ளுணர்வனைப் பெறதற்கு ஏற் பத துறவினை மேற்கொள்ளுதலு மென்ற ஐருசிறைக ளுளவாயின, பிறவிச சிறையிலிருந்து தப்பி விண்ணுலகத்திறகுப் பறந்துசெல்லலா மென்றவாறு. “பாடகரமத்தினும் பொருள்கொள்ளுமமுறையே மிக்கது [பாடகர்மாயே கூடா அதத்தகரமஸம் ஈஸ்வஸதமம்]” என்ற நியாயமற்றித் துறவினைமுந் திகூறி, அதனைப் பெறுதற்குரிய தெள்ளுணர்வைப் பித்திகூற்றாராய் னும் தெள்ளுணர்வே துறவைமேற்கொள்ளுதற்குக் காரணமானதால், இங் டன் கருத்துக்கொள்ளப்பட்டது. உபாயமாமேவபட்சாயம் ஆகாஸேபட் சிணுமகதி:-த்தைவஜ்ஞாந்காமாயம் பாயபதேபுருஷோத்தமம் [வானத்தில இரண்டுசிறகுகளினால் பறவைக்குச் செல்லுதல் ஐயலும் அவ்வாறே தெள்ளுணர்வும் அதற்கு ஏற்ற செயலும் என்பவைகளால்தான், இந்த ஸம் ஸாரத்தினின்று புருஷோத்தமன திருமலை மடைதல் கூடும்]” என்ற மேற்கோள் இவருக் காணத்தக்கது. அருஞ் சிறப்பு அமை வரும் என்பதற்கு- அடைதற்குஅரிய மோட்சத்தை படைத்தற்குக் காரணமான எனனும் உரைக்க லாம். சிறப்பென்பது மோட்ச மென்னும் பொருள் தாதலை “சிறப்பினும்” என்ற குறளிலும் காண்க. இது - ஏகதேசவுருவாகி. சிறையென்பது - தடுத்துக்காததல் இது இப்பொருள் தாதலை “சிறைகாக்குகாப்பெவன் செய்யும்,” “சிறைகளியுடைத்த சேயரிமழைக்கண்” “கொலைசிறையுயரது போகுமொருவினை” எனமுற்போல்வன பலசெய்யுளாலும், “சிறைக்கால, கீச

சிறை' என்னும் வழக்காலும் உணர்க. இஃது - ஆகுபெயராய்ச் சிறைவைத் தானென்றதிற்போலச் சிறைக்கோட்டத்தை யுணர்த்திற்று. தெரிஞ்சு - தெரிந்துஎன்பதன் போலி. பி ய் —¹சிறை. ²உறவாவரும, உறவெனவரு, உறவாயவரு, உறவாயிடு. ³சிறகு. ⁴கிடத்தலின். ⁵இனிது. ⁶பாவதோ. ()

௨௫ இனியது போலுமிவ வரசை பெண்ணுமோ
துனிவரு ¹நலனெனத் 'தொடாந்து ²தோற்கலா
நனிவரும் பெருப்பகை ³நவையி னீங்கியத
தனியா ⁴சாட்சியிற் ருழு முள்ளமே.

(இ - ள்.) து(ன)னி வரும் - ஸ்ருங்கி வருகின்ற, நலன் என-இனபம எனறு சொல்லுமபடி, தொடாந்து - (ஒன்றனவினொன்றாகத்) தொடாந்து, தோற்கலா - தோல்விபடையாது. நனி வரும் - மிகுதியாகவருகின்ற, பெரு பகை - (நிஷயங்குணாகிப்) பெரிப்பகைக்களால வரும், நவையி னீங்கி - குறந்ததினின்ற நீங்கி. ௨ - அந்த, தனி-ஒப்பற்ற, அந்த ஆட்சியில்-மோட்ச சாமாஜ்யத்தைமாளுநில. சாப்யம்-விருடிகின்ற, உளாம-என) மனமா னது. இனிபதுபோலும் இனிபது போலக்காணப்படுகிற, இவ்வாசை-இவவுல கத்தாட்சிடை எண்ணும் ஒ - (ஒருப்பாருநாக) மதிக்குமோ? [மதியாது].

சுத்துக்கங்களைவிட்டு மோட்ச, நைபகைட்ட விருடியும என மனம் இவ் வுலக வாழ்வை விருமபா தென்பதாய் விடாமக்க. கள இனபமமயப்பன போலத் தோன்றி ஆனமாவை உறக்கின்ற சேவிதாடாது கெடுததலால அவற்றை நலனெனத் தொடாந்து தோற்கலாநின்றும் பெருமபகை' என றும். இவவுலகத்தாட்சி விஜோல துன்பரூபமாயருத்தலால, 'இனியது போலு மிவவாச'என மும்சுற்றின சீத மூர மகவிக்களால துறவின்சிறப்பை யுணர்த்தி. இக்கவிபால அவ்வகைத்தநில தனயுளம் செலவதைத் தெரி விக்கின்றான். பகை - ஆகுபெயர் பி - ய் —¹புலனென ²தொழுது. ³தோற் கிலா. ⁴நவையு னீங்கி ⁵ஆட்சியுடாப்யம் (௨௫)

௨௬. ¹உம்பையா ²னுடைமையி னுலகா பாவயுஞ்
செய்வையி னோபபிந வற்புஞ் ³செய்தனை
நிபையி னுதனி⁴ந லிசைந் டாயி
ரபமையு ிழுதவகற் கமைய ினைநிலால

(இ - ள்; பாச-நான், உமமை உடைமையின்-உங்களை (மஃதிரக்கிழவ ராக)ப் பெற்றிருத்தலால் உலகம் பாசை உம - எல்லாவுலகங்களையும், செய் மையின் ஒம்பி - முறைமைப்படி பாதுகாத்து, நல அறமும் செய்தனென் - சிறந்த தருமங்களையும் செய்கேன்; (இப்படிஎனக்கு) இம்மையின் உதவி - இவ்வுலகத்துக்கு வேண்டி நாயுட்களில் உதவிசெய்து; நல இசை நடாய - நல்லபுகழை யுண்டாககிய, நீ-நீங்கள், அமமைஉம-அவ்வுலகப்பேற்றுக்கும், உதவுதரகு-துணைசெய்ததற்கு, அமைய வேண்டிய-உடன்பட்டவேண்டும்[எ று.)

நீங்கள் துணையாயமைந்தமையால் முறைதிறம்பாது இராச்சியத்தைப் பாதுகாத்து அறத்தையும் பேணினைன்' அப்படிப்பட்ட நீங்கள் மறமையில் நற்கதி யடைவதற்கும் துணை செய்யவேண்டுமெனத் தசரதன் அம்மந்திரி மாரை வேண்டுகின்றனெனச் சகலசந்தன ஸாகரமாகிய சருவேசுவரனைப் பிள்ளையாகப் பெற்றுவந்த புத்ருகு இவர்களை காணமென்பான் 'இம்மையினுதவி கல்லிசை கடாயனீ' என்றான். அமைப்பேண்டும் - வியங்கோண் முற்று. பி.ம் —¹உமமைபே, உமமைமென். ²உடைமையி, உடைமையால். ³செய்தனன். ⁴என்னிசை ⁵கடாயனீக்கு, கடாயனீ. ⁶அருளுத்தரு. ⁷அருள், ஐயம். ⁸வேண்டுமோ. (௨௬)

௨௭. இழைத்ததி¹ வினை தனைக்² கடக்கு மெண்ணுறத்³
சுழைத்தபே ரருளுடைத்⁴ தவத்தி னாகுமே⁵ற
⁶குழைத்ததோ⁷ ரமிதினைக் கோட னீக்கி⁸யே
றழைத்ததி விடத்தினை யருத்⁹ லாவதோ

(இ - ள்) இழைத்த - (ஒரு ன் தான்) செய்த தீவினை தனை-பாவ தநி னின்று, கடக்கும் - தப்பவேண்டுமென்கின்ற என் - தினைவு, உற-தொன்ற, (அந்த எண்ணத்தை தினைவேற்றுதல்), தழைத்த - மிருக்க, போ அருள் உடை - பெரிய அருளையுடைய கூத்தின் தவத்தினால் ஆதம எல்-அமைப்பு மானால், - குழைத்தது - அமைக்கப்பட்டதாகிய, ஓர் ஒப்பற்ற, அமிதினை - அமிருத்ததை, கோடல் - பெற்றுக்கொள்வதை, நீக்கி - விட்டிட்டு, வேறு அழைத்த - (அவற்றப் பிரிப்பாகச் சொல்லப்பட்ட, தீ விடத்தினை-கொடிய விடத்தை, அருதல் - உண்ணுதல் ஆவது-க்குமோ [தகாது]; (௭-௮) - அதுபோலத் தவத்தினைச் செய்பாது சமூகத்தின முழுக்கிற்குக் கூடாது என்றபடி.

தவத்தினால் எல்லாம் எய்தல்-மிருக்க அகலவிட்டு வேறுகருமங்களில் முயலுதல், அமுத்ததைவிட்டு விடக்கை புண்படுதலோடு மென்பதுகருத்து. குழைத்தல் - முக்களி சகலரை கற்கண்டு பால் முகலியவற்றைக் கூட்டிக் குழைத்தலுமாம் இக்கச்செய்யுளில், தீவினை பைக்கத்தல் கவகதாலாவதாயிருக்க, அமுத்ததினை நீக்கி விடக்கை யருதலாகாது என்று முன்னிரண்டடி களிற் கூறியவாணியத்தில் வானமயல்லாக ஒன்றைத் தொடர்புபடுத்திக் கூறியது - வன்புரிலேயெனலும் லலிதாலங்காரம். 'தவத்தின் முன்னில் லாதம்பாவம்' என்ற லலிதாலாலும் தவத்தினால் தீவினையைப்போக்க லாகுமென்பதை யறிபலாம் தவமுடையதாகு அருள் சிறந்ததாகலின், 'பேரருளுடைத்தவம்' எனப்பட்டது பி.ம் —¹தொலவினைபையு, தீவினை பையு ²கடக்கவெண்ணுதல் ³தவத்தினாகுமே, தவத்தினாகுமே. ⁴குழைத்தபோ. ⁵அமிதினைக்கோடனீக்கி, அமுதுடைக்கோரீக்கி. ⁶ஆகுமோ. ()

௨௮. ¹கசசையங் கடகரிக்² கழுத்தின்³ கண்ணுறப்
பிச்சமுங் கவினையும் பெய்யு மின்னிழ

னிச்சய மன்றெறி நெடிது நாளுண்ட
வெச்சிலை ¹துகருவ ²தின்ப ³மாருமோ.

(இ - ள்.) கச்சை-கழுத்திடுகபிற்புறையுடைய, கடம் கரி-மதயானையின், கழுத்தின் கண் - பிடாமீது, உற-பொருத்த, பிச்சம் உம் கவினை உம பெய்யும் - பிலிக்குஞ்சங்களும் வெண்கொற்றக்குடையும் கொடுக்கின்ற, இன நிழல் - இனிய சிழலானது, சிச்சம அன்று எனின் சாசு, தமல்லவென்றால், நெடிது நாள் உண்ட - அநேகநாள் களா யதுபவித்த, எச்சிலை உச்சிட்டத்தை [மிருதியை], துகருவது - உண்பது, இனம் ஆகுமது - இன்ப தருவ தாகுமோ? [ஆகாது], (எ - று.)

யானையின்மே வேறிகொண்டி குடை சாமரை முதலிய வீருதகளுடன் பவநிலரும் இவ்வரச்செல்வம் நிலையிலே யென்றால், நெருக்கண்பவந்த இகையே மறுபடியும் அனுபவிக்கக்கொண்டிருந்தல இன்ப தரது; ஆதலால், மறமையை நாட வேண்டவதே எவ் மென்பது கருத்து. “ஒருநாயகமா போட வுலகுடனாண்டா. கருநாயக வாந்த காலா சிதைகிய பாணையா, பெருநாடுகாண் விமையிலே பிச்சைகாங்கொள்வா, திருநாரணன்றாள் காலம்பறச்சித்திதுமயமினே.” - யானையிருத்தம் பொலியக் குடை சித்திச்சு, செனைத்தலை உடைய செனறேரும - ஏனை, வினையுலப்ப றேறுதிவீழ்வா தாங்கொண்ட, மனையான மாறறாக்கொள்” என்பவை முதலியன காணத்தக்கன. முகவடி - முற்றமோனா. கச்சையா கடகரி, அம் - அல்லாழிச்சாரியை. பிச்சம் - பிஞ்சுமெனனும வட்டொழிச்சிதைவு. பி-ம் - ¹கச்சடு. ²பிடரில். ³கண்ணகன். ⁴தகாவதின, துகருவது, துகருமது. ⁵இழுக்கம். ⁶ஆவதோ. (உஅ)

௨௬. மைந்தரை பின்மைபின் வரம்பில காலமு

கொந்தன னிராமனென னோவை நீகருவான

வந்தன ¹வினியவன் வருந்த யான பிழைத்

துயந்தனன் போவதோ ருறுதி பெண்ணினைன்.

(இ-ள்) மைந்தரை இனமையின-புத்திசை யுடைய ஓயிலலாமையால், வரம்பு இவ் காலமுமடம்-அளவற்றகாலமும், கொந்தனன் - (மனம்) வருத்தி நேன்-என் கோவை நீகருவான் எனமனவருத்தத்தைத் தீர்க்கும் பொருட்டு, இராமன் வந்தனன்-இராமன் வந்துபிறந்தான்; இனி அவன் வருந்த - இனி அவன் வருத்தப்பட, யான் பிழைத்து - நான் பிழைத்து, உயந்தனன் போவது - கடைத்தேறிப்போவதாகிய, ஓர் உறுதி-ஓர் உறுதியான காரியத்தை, எண்ணினைன் - ஆலோசித்தேன்; (எ - று.)

இராமனிடத்துப் பூமியைக்காகும் பொறுப்பை வைத்திட்டு நான் துறக்க வெண்ணினே நென்பது கருத்து. மற்றைச் செல்வமனைத்தும் இருந்தும் மககட்செல்வம் ஒன்று இல்லையானால் அவையனைத்தும் இல்லையானாற்போ

லாகி மனததுப் பெருவருத்தகதை விளைகு மாதலால், ‘மைத்தரைபின்மை பின் வரம்பிலகாலமும் சொத்தன்’ என்றும், இராமனென்றசொல்-மகிழ்ச்செய்பவனென்று பொருள்படுதலால், அவன் என்னேவை நீக்க எனது தவத் தினுலன்றித் திருவுளமியரங்கித் தானேவத்து தோன்றினனென்பான், ‘இராமன் வந்தனன்’ என்றும் கூறினான். தசரதன் மனம் சொத்தந்துக்காரணம் தான் காத்துவந்த பிரசைசன் தனகாலத்துக்குபின் காப்பாரில்லாமற்போவ ரேபென்ற கருத்தினு லாகும்.

இனி இப்பாட்டில், அவன் வருத யானபிழைத்துயத்தன் போவதோ ருறுதி யெண்ணினேன் என்னுஞ் சொற்றொடரால் - அவன் காடுதெறுத்து காடுசென்று வருந்த, யான் அச்சமயத்தில் இவ்வுடலுததுறத்து பொன்னுடு போவதாகிய ஒருறுதிபை பெண்ணினேனென மேலவிழைவை குறிப்பிசு கும் ஓர் கருத்துத் கோனறுதலும் காண்க பி - ம்;—¹அவனினி. (௨௧)

௩௦. இறத்திலன் செருக்களத் திராமன் றுதைதா
னறத்தலை ¹திரம்பமுப படைந்த பின்னருங்
துறத்தில ²னென்பதோ சொல்லுண் டாயபின்
³பிறத்தில நென்பதிற் பிறிதுண் டாகுமோ.

(இ - ள்) ‘இராமன தாகை - இராமனதகையான தசரதன். செருக்களத்து இறத்திலன் போக்களத்தி லீர்தகா நிலை; சீர்ப மூப்பு அடைந்த பின்னா உம் - மிதுவியாகக் கிழக்கனத்தை மடைந்த பிறதும். அரக்கலை - கருமமாகக்கிளினறு. துறத்திலன் - (இருவகைப்பற்றுக்களையும்) துறத்தா னிலை.’ என்பது - எனபதாகிய. ஓர் சொல் - ஒருபழிச்சொல், உண்ட ஆபழின் - உண்டானபின்பு. பிறத்திலன் என்பதின்-பிறத்திலே நென்பதினும், பிறிது உண்டாகுமெ - வேறுஉண்டோ? எ - று) — தான் - அசை.

பிறவப்பபெனயதாமையின் ‘பிறத்திலனென்பத்பிறிதுண்டாகுமோ’ என்றான். “ஒட்டிய பகைஞர்” எனனும் கவியிற் சொல்லிய பொதுததன் மையை இவருத தனக்குஆக்கிகூறுகின்றான். பிறத்ததன பயனைபடையாத மாந்தா பிறத்தும் பிறவாதாரேயார் என்க “ஆற்ற, வறஞ்செய கருளுடை யீராகுமின் யாரும பிறத்துமபிறவாநில” என்ற நாலடி இவருத காணத்தக்கது. அறமாதது - மதமுதலியநூல்களில் விதித்தன செயதலும், விலக கியனஒழிதலும். தாகை - தாக் எனனும் வடமொழிச்சிதைவு. பி - ம் — ¹திரம்பி. ‘என்றது. ²பிறத்தனென்னவலாத, பிறத்திலனென்னவலாத, பிறத்திலனென்றசொற். (௩௦)

௩௧. பெருமக நென்வயிற் பிறக்கச சீதைபாற்
திருமகண் மணவினை தெரியக் கண்டயா
னரு¹மக ணிறைருணாத தவனி மாதெனு
மொருமகண் மணமுங்கண் ²வெப்ப ³வுன்னினேன்.

(இ - ள்.) பெரு மகன் - ஆணிற்கிறந்தோனாகிய ஸ்ரீராமன், என் வயின் பிறக்க - என்னிடத்திற் பிறக்க, (அவ்விராமனுக்கு), சீதைஆம்-சீதையாகிய,

திருமகன்-திருமகனது, மணவினை-மணக்கோலத்தை, தெரிய கண்ட யான் - கண்ணாக் கண்ட நான், அரு மகன்-அருமையாகிய பெண்ணிற்குஉரிய,நிறை குணத்து-நிறைந்தகுணத்தையுடைய [கறையுடைய], அவனி மாத எனும்- பூமிதேவிஎன்கிற, ஒரு மகன்-ஒருபெண்ணினது, மணம் உம்-மணக்கோலத்தையும், கண்டு உவப்ப-கணடுகளிக்க, உன்னினைன்-எண்ணினைன்; (எ-று.)

கீழே தான் துறத்து நற்கதிபெறவேண்டு மெனக் கூயின தசரதன், 'இராமனுக்குத் திருமணம் நடத்ததைக் கண்டு களித்த யான் பட்டாபிஷேகஞ் செய்வித்துப் பாக்கவும் பேரவாகொள்கின்றேன்' என்கின்றன நென்க. பெருமகன், திருமகன், அவனிமாத என்னுஞ் சொன்னிலைபால் 'பெருமாளுக்குப் பிராட்டிக் கிருவருள் பூமிதேவியின்யோகத்ததைக் கண்டு களித்தேன்; இனிப் பூதேவியின் யோகத்ததைக் காணவிரும்புகிறேன்' என்றதாகப் பொருள் தோன்றுமாறு அமிக. பெருமகன் = புருஷோத்தமன். அகழ்வாரையுச் தாவரு மவளாதலால், பூமிதேவியை, 'நிறைகுணத்தவணி' என்றது. பி - ம் - 1மகன், மறை. 2உவப்பது. 3ஆயினைன், ஓங்கினைன். (கக)

௩௨. நிவப்புறு சிலனெனு சிரம்பு சங்கையுஞ்
சிவப்புறு மலர்மிசைச் சிறந்த செல்விபு
முவப்புறு கணவனை யுயிரி நெய்திய
தவப்பயன் தருப்பது தரும மன்றிரோ.

(இ - ன்) நிவப்புஉறு - உயாவுபெற்ற, சிலன் எனும் பூமி யென்கிற, சிரம்பு - (பெணமைக்குணவகன்) நிறைந்த, சங்கையும-பெண்ணும், சிவப்பு உறு மலர்மிசை சிறந்த செல்விஉம - செந்தாமரைமலரினமேல் வீற்றிருக்கிற மேலான சீதேவியும் [சம்பததும்], உவப்பு உறு - விரும்பத்தக்க, கணவனை - உயிரின் எய்திய - (தம்) உயிரோல் அடைவதற்குக் காரணமான, தவம் பயன் - தவப்பலனை, தாழ்ப்பது - (நான்) தாமதிக்கச்செய்வது, தருமம் அன்று - தருமமல்ல; (எ - று.) - அரோ - சுற்றகை.

கீழே தான் இராமபிரானுக்கு முடிசூட்டிச் சகலஐசுவரியங்களையும் ஆட்சிபுரியுமாறு செய்யவேண்டுமென்று விரும்பியதைத் தெரிவித்த தசரதன், இதனால் அந்தமுடிசூட்டுவிபவத்தைத் தாழ்க்காது விரைவிற்பெய்யவேண்டுமென்கின்றன நென்க. தனக்குக் கிழத்தன்மை தோன்றியதோடு தான் கண்ட தீக்களுக்களும் பூமியில்தோன்றும் உற்பாதங்களும் தனக்கு மரணமோ பட்டாபிஷேகத்தாகு இடைபூரே உண்டாகு மெனத் தெரிவிப்பதுபற்றி இராமனுக்கு முடிசூட்டத் தசரதன் விரைகின்ற நென்பது, முதலாவதும் பெறப்படும். பட்டாபிஷேகஞ் செயப்பெறுகின்ற அரசனைப் பூமியோடு சகலஐசுவரியங்களும் அடைவதால் மணமகளுக்குப் பொன்மகளுக்கும் அவன் கணவனாவ நென்க. பூமிக்கு உயாவது - எல்லாப்பொருள்களையும் தாவரும் ஆற்றலுடைமை, வளம் முதலியவற்றும் சிறந்திருத்தல். சீதேவிக்குச் சிறப்பாவது-யாவாக்குஞ் செல்வப்பெருகை யுண்டாக்கி இகபர்சுகங்களை யனு

விக்கச்செய்தல். உயிரினத்திப - உயிப்பே-ல மகனாகப்பெற்ற எனப் பொருள்கொண்டு, இவ்விராமனை என் உயிரினம் அரியமகனாகப்பெற்ற, கவத் தின் பயனையான் பெறாது வீணிற்கழிப்பது தரும் மன்மெனக் கூறினானென யும் சொள்ளலாம். தவப்பயன் தாழ்த்தலாவது-அவனுக்கு முடிசூட்டாமலும் ஈன் தவம் புரிமாமலுமிருத்தல் உயர்த்தமகனாகப்பெறுதல் உயிர்க்கு உறுதி தேடுகைக்கு ஆதலின், உடனே அதனை நிறைவேற்றிக் கொள்ளவேண்டுமென் மென னுக்கிறேனென்றா னென்க. வேந்தாகுச சிறத்தது புயியாதலின் அதனை முற்கூறினா. இனி, 'நிவப்புறுசிலனெனு சீரமபுகவகையும் சிவப்புறு லார்மிகசச சிறத்த செலவியும் உவப்புறுகணவனை யுயிரினமதிய' என்பத ற்கு - நிலமகளும் மலாமகளும் உவரது கொண்ட கணவனாகிய ஸ்ரீமகாவிஷ் ணுவை மகனாகப்பெற்ற எனவும் பொருள் கொண் றுமாறிக பீம்:—பெரிய. இழிப்பது. (௨௨)

௩௩. ¹ஆதலா ஸீராமனுக் காசை நலகியிப
 'பேதமை தாய்வரும் பிறப்பை ³கீக்குவான்
 மாதவந் ¹தொடங்கிய வனத்தை ²நண்ணுவேன்
 யாது நங் கருத்தென ⁴வினைப கூறினன்.

(இ - ள்.) ஆதலால் - ஆகையால், இராமனுக்கு அரசை நல்கி-இராமனு க்கு அரசு ஆட்சிமைக்கொடுத்தது, இ - இரத; பேதமை தாய் வரும்-அறிமாமமை தர்வ்வருவதால் தோன்றுக தன்மைபதான, பிறப்பை-பிறவியை, கீக்குவான் - கீக்குதற்கு, மா தவம் தொடங்கிய-பெரியதவத்தைச் செய்பதெதாடங்க, வன ததை நண்ணுவேன் - அரணிபத்தை யடைபபபோகின்றேன்; (இவ்விஷயத் தில்), நாம் கருத்தது யாது - உங்கள் கருத்தது என்ன? என - என்று, இனைய கூறினா - இவைகளோச சொன்னான்; (எ - று.)

பேதமை=பேதைமை அஜநாதம் அது நிலையில்லாத நிலையுள்ளதென மாறிநினைக்கும் அவிவேகம்; அது, பிறவிக்கு வித்தாகலின், 'பேதமை தாய் வரும் பிறப்பு' என்றான். "பிறப்பென்னும் பேதைமை" என்றா, காயனரும். இனி, பேதமைதாய்வரும் எனபதற்கு-பேதைமை நிறைந்துவரும் எனப்பொ ருள்கொண்டு, நிலையாப்பொருளை நிலையினவாகவெண்ணி அதனைத் தேடுகைக் காக மிக்கவருத்தமுற்றுப் பண்டே அவனொருண்டாம் உயிரைத் தன்னதென் னுவ களவுமுதலியன செய்து மிக்கபாவாதேடி ரகித்புகப்பண்ணும் பிறப்பு எனவும் கருத்துக்கொள்ளலாம். இனைய எனபது - கீழ் "வெய்யவன் குல முதல்" (௧௬) என்பதுதொடங்கி இச்செய்யுள்வரைபுங் கூறியதைச் சுட்டும். ஸ்ரீராமனுக்கு இளவரசுப்பட்டங்கட்டமாத்திரம் ஆலோசித்ததாக முன்னுலிற் பெறப்படும். தொடங்கிய - செய்யியவென்னும் வினையெச்சம்.

... ௩, இக்கவியுள்—பேது அமை தாய் - கூனியால் (மனம்) பேதித்தல மைத்த தாயான கைகேயி, வரும்-(கொடியவாாததைகளோச சொல்ல) வரும்;

(ஆதலால்), இரா மணுகு-அப்போது அவ்விடத்திலில்லாத அரசனாகிய பரத னுகு, அரசைசங்கி-இராசசியங்கொடுத்து, பிறப்பை நீக்குவான்-(என்)பிறப் பை நீக்கும்பொருட்டு உகிததவனாகிய[தான் இல்லாசசமயதது என்னை உயிர் துறக்கப் பண்ணுபவனாகிய] ஸ்ரீராமன்.மாத் அவம் தொடங்கிப-சீதையாகிய பெண் தன்னிடத்து இல்லாமற போதலாகிய தன்மைமைத தொடங்கும் பொருடும், வனத்தை—, கண்ணுவேற்கு(=கண்ணுவிப்பேற்கு)-அடைவிக்க எண்ணங்கொண்ட என்விடபததில, தங் கருததுமாத்-? என்று தசரதன் கூறினான் என்று ஓர் அமரகலப்பொருள் தோன்றுமாறு அமைததுள்ளதென் பா. மாத் தொடங்கிப் வனத்தை கண்ணுவேற்கு என்பதில் ஒற்றொழித்துப் பதினென்கெழுத்துக்க ஞ்ளாவாகலின் வனத்தைகண்ணுவ பதினென்கு வருட கால மென்பதும் குறிப்பிக்கப்பட்ட தென்பா. பி-ம் —¹ஆகலின். ²பேதை மைத்தாவரு, பேதைமைத்தாய்வரும் ³நீக்குறும். ⁴தொடங்குவான், தொட வகுற. ⁵கண்ணுவேற்கு. ⁶இனிது (கூ.)

வேறு.

உச.—தசரதனுடைய சொல்லக் கேட்ட அமைச்சரது மனநிலை.

திரண்ட ¹தோளின் அப்படிச் ²செப்பலுஞ் சிந்தை புரண்டி மீதிடப் பொங்கிப் ³வலகைய ரங்கிக வெருண்டு மன்னவன் ⁴பிரிவெனும் ⁵விமழுறு ⁶நிலைய ஷரணடு கவறினுக் கிரவகுமோ ராவென விரந்தார.

(இ - ள்) திரண்ட தோளினன் - திரண்ட தோள்களை யுடையவனாகிய சகரவாத்; இப்படி செப்பலும் - இவ்வாறு செல்லலுமும், சிந்தை புரண்டு மீதிடப் பொங்கிப் - மனத்தினின்று பொங்கி மேலிடவழித்த, உலகையா - சர தோவத்தையுடையவாகைய, (அவமைச்சர்).—ஆ கு-அப்பொழுது, மன், னவன்-சகரவாததின், பிரிவு எனும் - பிரிவெனதிற, விமழுறு நிலையால் - இரவகுதற்கு உரிய நிலைமையால், வெருண்டு-பயந்து, இரண்டு கன்றினுகு- இரண்டுகன்றுகளுத்த, இரங்கும் - இரங்குகின்ற, ஓர் ஆ என - ஒருபசுவைப் போல, இருந்தார்—; (எ - று)

ஸ்ரீராமபட்டாபிஷேகத்தைக் கருதுவதற்குப் பொங்கிய வலகையாயினும், மன்னவன் பிரிவிற பிரியமில்லாதது வருகின்ற ராதலின், இரண்டுகன்றினுகு இரங்கும் ஆ அமரத்திரிகளுக்கு உபமானமாகப்பட்டது இரண்டு கன்றினுகிரவகும் ஆ-இளைய கன்றினிடத்தே மிக்க அவரவுடையதாயினும், மூத்த கன்றை மறுகதுவ்ட மன மில்லாத பசு இக்ஞை, அதிகாரத்துக்கு அடங்கியவராகது அன்புக்கு அடங்கியவரென்றதாயிற்று. பி-ம் —¹தோளணல். ²செப்பலும். ³உலகையாங்கெய்த, உலகையாங்கெய்தா. ⁴பிரிவென. ⁵வெரு வுறு. ⁶நிலையா. (கூச)

உரு.—தசரதனது சொல்லுக்கு மந்திரிமா ருடன்பதேல்.

அன்ன ராயினு ¹மரசனுக் கதுவல துறுதி பின்ன ரிலவெனக் கருதியும் பெருநில வரைபின் மன்னு மன்னுபிக் கிராமனிற ²சிறந்தவ ரிலலை யென்ன வுன்னியும் விதியது வலியினு மிசைந்தார்.

(இ - ள்.) (மந்திரிமா), அன்னா ஆயின் உம் - அததன் மையராயினும், அரசனுக்கு - சக்ரவாததிக்கு, அது அலது - அவ்வாறு செய்வதன்றி, உறுதி-இதம், பின்னா இல - வேறிலலை, என் - என்று, கருதி உம் - ஆலோசித்தும், பெரு நிலம் வரைப்பில - பெரிய சிலவுவததில, மன்னும் - அதிகரித்திருக்கிற, மன் உயிர்க்கு - நிலைபேறுடைய உயிர்களுக்கு, இராமனின் - ஸ்ரீராம பிரான்போல, சிறந்தவா-சிறந்துதோன்றுபவா, இலலை—, என்ன-, உன்னி உம் - நினைத்தும், விதிபது வலியின உம் விதிபலத்தினாலும், இசைத்தா - (சக்கரவாததியின் கருத்துக்கு இணங்கினாக்கள்; ௭ - று)

கருதியும் உன்னியும் வலியினும் இசைத்தா உன் வினைபக. இவது விதியெனறது - எம்பெருமான் ஆகியிருக்காண்ட சங்கற்பவிசேடகதை. பி - ம்—¹அசரகத்துவலது, அதுவலகரசனுக்கு ²மன்னவா. (௩௫)

௩௬ — பிசிட்டர் கூறத்தோடங்குதல்.

இருந்த மந்திரக் ¹கிழவாத மெண்ணமு ²மகன்பார்
பரிந்த ³சித்தனை மன்னவன் கருதிய பபனும்
பொருத்து மன்னுயிர்க் குறுதியும் பொதுவுற தோக்கித்
⁴தெரிந்து நான்மறைத் திசைமுகன் ⁵மகனியை செப்பும்

(இ - ள்) கால மறை-நானது வேதங்களைபுடைய, திசைமுகன் - பிரம தேவனுக்கு, மகன் - புத்தி-ஞாயி வசிட்டமுனிவன், - இருந்த-(அவ்வாறிசைத்து) இருந்த, மந்திரமகிழவாதம் எண்ணம உம்-மந்திரிகளுடைய கருத்தையும், மகன்பால் - (தன்) மகனிடத்தில், பரிந்த - விசுவாசமுண்ட, சித்தனை-மனததைப்புடைய, மன்னவன் - அசக்கரவாததி, கருதிய - நினைத்த. பயன உம் - நினைப்பையும், பொருத்தும் - பொருத்திய. மன் உயிர்க்கு உறுதியும் - நிலைபேறுடைய உயிர்களுக்கு இத்தத்தையும், பொது உற தோக்கி - பொதுவாப்பபாத்து, தெரிந்து - (சாரம் இது உவன்று) தெரிந்து, இவை செப்பும்-இவ்வாதத்தைக்களைச் சொல்பவனான; '௭ - று'—அது மேற்கூறுகின்றா

பொதுவுறதோக்கல் - பக்பாதமன்றி கால. திசை - நானது காண்க முகங்களைபுடைமையால் பிரமதேவனுக்குத் திசைமுகனைப்பது, ஒரு பெயர், பிரமதேவனுடைய மானஸபுத்தி-ஞாயின், வசிட்டனை 'திசைமுகன் மகன்' என்றா. பி - ம்—¹கிழவாது. ²தன்பால், மகன்மேற. ³சித்தையம். ⁴தெரிந்த. ⁵திருமகன். (௩௬)

௩௭.—இதுதல் எடுக்கிய்கா - ஒருதோடர்: வசிட்டன் தான்
இராமபட்டாபிஷேகத்தை யுடன்பட்டதைக் கூறுதலைத் தெரிவிக்கும்.

நிருப நின்குல ¹மன்னவா தேமிபண நுருடப
பெருமை பெய்தினா யாவரே யிராமனைப் பெற்றார்
²கரும மேயிது ³கறறுணாந தோய்க்கனிக் கடவ
தரும முமயிது தக்கதே ⁴வினைந்தனைத் தகவியாய.

(இ - ள்.) நிருப - சக்கரவாததியே! பணம் - பூவத்தில், நின் குலம் மன்னவா-உன்வமிசத்து அரசார்களாத தோன்றி, தேமி உருட்டி - ஆஜரா

சக்கரத்தைச் செலுத்தி, பெருமை எய்தினர் - பெருமைபடைத்தவர்களுக் குள்ளே, இராமனை பெற்றா - ஸ்ரீராமனைப் போன்ற புதல்வனைப் பெற்றவர்க ள், யாவர் - எவர்? [ஒருவரு மில்லை]; கற்று உணர்ந்தோய்க்கு - (கற்றற்குரிய நூல்களைக்) கற்று (அவற்றின் பொருளைப் புள்ளவாறு) அறிந்த உனக்கு, இது கருமம் ஏ - இது தகுதியான காரியத்தான்: இனி கடவ தருமம் உம் இது - இனிச் செய்பதக்கதாகிய தருமமும் இது தான்; தகவோய் - அறிவுடை யோனே! தக்கது ஏ நினைத்தனை தக்க காரியத்தை யே (செய்ய) ஆலோசித்தாய்.

உனக்கு முன்னிருந்த சக்கரவாதிகன் உன்னைப்போற் பெருமைமா த் திரமபெற்றனரேயென்ற ஸ்ரீராமனைப்போன்ற சகலகுணசம்பரணனைப்புதல் வனைப் பெற்றிலா என்பதாம். இராமனது குணத்தில் ஈடுபட்டிருத்தலால் அவனுக்குப் பட்டாபிஷேகஞ் செய்வதைப்பற்றி மாறானகருதது எவாக்கும், நிகழாதென்று தெரிவிக்கும்பொருட்டு 'இராமனை யாவரே பெற்றா' என்று அவனது பிறாக்கிலாசரிப்பைத் தொனிக்கவைத்தான். சக்கரவாததி யெண்ண ததுக்கு மகிழ் கூர்த்தவனாகலால் திருபென்றவளவிலமையாது 'தக வோய' எனவுங் கூறினான். ஆணையைச் சக்கரமென்றல் வழங்கு. இது— தான் மறுமைக்கு முயலுமாறு புதல்வனிடத்து இராசசிபபாரத்தை வைத் தல். இதுதரும - மறுமையின் பொருட்டுத்திறத்தல்முறைமையே. கற்றற் குரியநூல்களாவன - அந்நூலும் கீதிநூலும் யானே குகிறாதோ படைக்க லமஎன்ற இவற்றின் நூல்களும் என்பவை முகலிய அரசுக்கு உரியனவும், மறுமைக்கு உரிய வேதாந்தமும் பி - ய் —¹மரபினோ, முதலினோ. 'கரும மும்மிது. 'கற்றுணாதோதாக்கினி, கற்றுணாதோதாக்கிது. 'உரைத்தனை. 'தகவாய.

(௩௭)

௩௮. புண்ணி யந்¹தொடா வேள்விகள் யாவையும் புரிந்த
'வண்ண லேயினி யருந்தவ மிபறறவு மிககும்
வண்ண மேகலை நிலமகண் மற்றுனைப டிரிந்து
கண்ணி முந்தில னொனச்செயு நீதந்த கழலோன்.

(இ - ள்.) புண்ணியம் தொடா - புண்ணியத்தோன்றக் காரணமான, வேள்விகள் யாவையும் - யாதவகள் எல்லாவற்றையும், புரிந்த - முட்டினிற் முடித்த, அண்ணலே - பெரிமோனே! இனி-இனிமேல், அரு தவம் இயற்ற உம் அடுக்கும் - (²செய்தற்கு) அரிய தவத்தைச் செய்பவன் தரும; நீ தந்த - நீ பெற்ற, கழலோன் - வீரகழலை யணிந்த ஸ்ரீராமபிரான், வண்ணம்-அழகிய, மேகலை - மேகலாபரணத்தை யணிந்த, நிலமகள் - பூமிதேவி, உனை பிரித்து- உன்னை நீங்கியதனால், கண் இழந்திலன் என-கண்ணிழவாதவளாயிருக்கிறா னென்று சொல்லுமாடி, செய்யு - இராசசிபபாலனஞ் செய்வான்; (எ - று.)

கீழ் இராசசிபபாரத்தை இராமனிடத்துவைத்துத் துறத்துசெல்லுதல் தக்கது என்ற வசிட்டமுனிவன், இனி இராமன் ஒரு குறைவின்றி அரசு செலுத்தவல்லவனென்பதைக் காரணத்தோடு நிரூபிக்கின்றா னென்க. வேள் வியைச் செயவதினுஞ் சிறந்தவென்பான் 'அருந்தவம்' என்றும், சிற்றின்பப்

பயிற்சியற்றுப் பேரின்ப வழிதேடுதல் இன்றிபமையா தாதலின் 'அடுக்கும்' என்றும், நிலமகள் என்னைப்பிரித்து யாதாவனோ வென்று நீகலங்கவேண்டா; உன்னினும் உன்மகன் ஆயிரமடங்கு அதிகமாக அரசுபுரிவெனென்பான் 'கண்ணிழந்திலளாமெனச செய்யும்' என்றும், அவன் அத்துணையாற்றலுடையனோ வென்று நீ அதிகமாக செய்பவேண்டா வென்பான் 'கழலோன்' என்றும் கூறினான். அரசன் அன்பாளுயினும் அசுரதானுயினும் குடிகளை அறத்தின்வழி நிறுத்தி அவனியைப் புரத்தலால், அவனை நிலமகளுக்கு தேர்திரஸ்தானமாகச் சாஸ்திரஞ் சொல்லுகையால், 'நினைப்பிரித்து நிலமகள் கண்ணிழந்தவனல்ல ளாகசசெயவன் நின்மகன்' என்றான். "யாருஞ்செய்யாத யாகவின் செயது மறத்த" என்று பாலகாண்டத்துக் கூறியபடி எல்லாமாகமுஞ் செய்த நீயே அருத்தவம் முயலுவதற்குத் தக்கவெனென்பது 'வேள்விகன்யாவும் புரிந்தஅண்ணலே! இனி யருத்தவம் இயற்றவுமடுக்கும்' என்ற தொடரிற் போதரும். கண்பெருமையுமாம். மேகலை - மாதரிடையிலணிபும எண்கோவையணி; 'எண்கோவை மேகலை' என்றது காண்க. மற்று - வீணமாற்று.

7, கழலோனென்ற சொல்லாற்றலால் - சாணுதரகூடுகளை பூரீராமன் ஞானககணத்து சராசரமானைததையும் வைகுத்ததேற்றி வீறுபெறச் செய்ய முன்னடியிடுதன்மையுடையோ னென்னும் விசேஷநாகத்தையும் உட்கொண்டு வசித்தமுனிவன் வெளியிட்டதாக உய்த்துணரக்கிடக்கின்றது இத்தசெய்யு னென்பா. பி-ம்—1புரி. 2அண்ணலீ. (௩௮)

௩௧ புறத்து நாமொரு ¹பொருளினிப புகல்கின்ற செவனோ
வறத்தின் மூர்த்திவந் தவதரித் தானென்ப தல்லாற்
²பிறத்தி யாவையுங் காத்தவை ³பின்னுறத் துடைக்குந்
⁴திறத்து மூவநீர் ⁵திருத்திடத் திருத்தும் தத் திறலோன்.

(இ-ள்.) 'அறத்தின் மூர்த்தி-தருமமூர்த்தியே; வந்து அவதரித்தான்—' என்பது அல்லால் - என்று சொல்லுவதன்றி, இனி, நாம யாம, ஒரு பொருள் புறத்து புகல்கின்றது - ஒருபொருளைப் புறத்தாக எடுத்துச்சொல்லுவது, எவன் - யாது? அ திறலோன் - அந்தவெற்றியுடையான், யாவை உம்- எல்லாப்பொருள்களையும், பிறத்தி-உண்டாக்கி, காத்து-காப்பாற்றி, பின் - முடிவில், அவை உற துடைக்கும் திறத்து-அவற்றை மிகவும் அழிக்குத்திறனுள்ள, மூவா உம் - மும்மூர்த்திகளின்செயலும், திருத்திட - திருத்தமடைய, திருத்தும் - திருத்துவான்; (எ - று.)

இராமபிரான் காக்குத் தொழிற்கடவுளாகிய திருமாலேயென்று கூறிவிட்டால், பிறகு 'இராச்சியபாரத்தை அவனிடத்து வைக்கலாமா? அவனாற் காக்க முடியுமா?' என்பவை முதலிய வினாக்கட்கு வழிபிலலையென்பது, 'புறத்து நாமொரு பொருளினிப்புகல்கின்ற தெவனோ?' என்பதன் கருத்து. பிரமனுக்குள் அந்தர்யாமியாகிப் படைத்தும், உபேந்திரமூர்த்திகளுக்குள் அந்தர்யாமியாகிக் காத்தும், உருத்திரமூர்த்திகளுக்குள் அந்தர்யாமியாகி அழித்தும் முததொழிலும்

ஒழுங்குபெற நடக்குமாறு செய்தலின் 'மூவரு' திருத்திடத்திருத்தும்' என்றார்; "மூவர்காரியமு' திருத்தது மமமுதல்வன்" என்றா பெரியாரும். பிறத்தி - பிறவினை யிறத்தகாலவினையேசசம் 'பிற' என்னுத் தன்வினையின்பிறவினை யான பிறத்தது - பருதி யாவையும என பொருட்டனமைகோக்கிக கூறினராயினும், இயக்கியற்பொருள் நிலையிற்பொருள் என்னும் இருவகைப் பொருளுவகொள்க. பிரமர்ருடி யாதவின, வசிஷ்டமகாமுனிவன் ஸ்ரீராமனுடைய தற்குணகசடலிலாழ்தது மொமமமத்து தத்துவத்தைத் தசாதனுக்கு ஒருவாற்றால் விளக்குகின்ற னென்க. பி-ம் —¹பொருளின ²பிறத்தல. ³பின்னின்று, பின்னுதல். ⁴திருத்தின். ⁵திருத்தின், திருத்திய, திருத்திய. (௩௬)

சு0 பொன்னு யிர்க்கதபூ மடத்தையும் புனியெனுத் திருவுமின்னு யிரததுணை யிவனென நினைக்கின்ற விராமன்றன்னு யிரககென்கை புலலிது தற்பயர் தெறித்தவுன்னு யிரக்கென நல்லனமன் னுயிரக்கெலா ¹முரவோய்.

(இ - ள்) உரவோய்-அறிவின் திட்டமுடையாய்' பொன் உயிர்த்த-அழகைப்பெற்ற, பூ மடத்தைஉம - சீதேவியும் [செல்லமுடி], புவி எனும் திருஉம் - பூதேவியும். 'இவன் - இவனே. இன் உயி துணை - இனிம உயிர்போன்ற துணைநன் [பாணசாயகன்]' என - என்று, துணைகின்ற - துணைகப்பெறுகின்ற, இராமன் - ஸ்ரீராமன், கன உயிர்த்து (கல்லன்) என்னைக புலலிது-தன்னுயிருக்கு இனிமாயெனன்று சொல்லுவது கருதியற்றது கனபயந்து எடுதத - தன்னைப்பெற்றெடுதத உன் உயிர்த்து என-உனதுஉயிர்த்து (கல்லனாகல்) போல, மன உயிர்த்து எலாம் - சிவபேறுடைய உயிர்த்துக்கெல்லாம், கல்லன் - கல்லவன்; (எ - ௩.)

கீழ் இராமிரானத் திருமாலினவகாமென்று கூறிய வசிட்டமுனிவன் அந்விராமனதுகுணங்களைத் தொகுத்துச் சொல்லுகின்றான். உன்னுயிர்த்துறுதி செய்புமாறுபோல உலகத்துக்கெல்லாம் இராமன் உறுதியேசபாடுனென்றவாறு உலகத்துமன்னவா மன்னுயிரைக காப்பிலும் தன்னுயிரினிடத்தும் கசையுள்ளவராக; இவ்விராமனே தனக்குறித்தலலாப பிராகுரியானென்பான், 'தன்னுயிரகென்கைபுலலிது' என்றான். 'இரத்ததுபோகினுந்நிது வல்லது, பிறத்ததுமான பெறுமபேறென்பதியாகேத்', "ஆவுகநாய்மமத்தனாகாயினும், யாவாககேனுமென்பவாகாயினுஞ், சாபப்பெற்றவாகேதகவானுறை, தேவாககுத்தொழுதேவர்களாகுவா" என்று மேலதிகத்தியப்படலத்து ஸ்ரீராமிரான்கூறுவதால், அப்பிரான் பிறப்பொருட்டுத்தன்னுயிரையும் சுயங்கருத்துள்ளவனாகத் பெறப்படுக லறிக உடற்றிட்பம் இமமமமுமைகளைப்பயவாமையின், உரமென்பதற்கு-அறிவின்றிட்பமென்று உரைக்கப்பட்டது; இனி அரியாசனத்தின் மேலிருந்து அரசுபுரிந்து ஒன்னலையொறுகது உடலைப்பாதுகாத்துவந்த உனக்கு அவ்வுதகமன் செயல் தெரியுமோவென ஒப்பொருள்

தொனிக்குமாறு 'உரவோய்' என விளித்துக் கூறினா னென்னவுமாம். நல்லன் என்பது முன்னுந் கூட்டப்பட்டது 'திரு' என்னுஞ் சிறப்புப்பெயர் மாதானுமும் பொருளைக்காட்டிற்று ௩ - ம் —¹உரவோன். (௪௦)

சுத. வார மென்னினிப் பகர்வது வைகலு மனையான்
பேரி னுல்வரு ¹மிடையுறு ²பெயர்கின்ற பயத்தால்
வீர சிங்குல மைந்தனை வேதியர் முதலோர்
பாரும் ³யாஞ்செய்த நல்லறப் ⁴பயனென விருப்பார்.

(இ - ள்.) வீர - பராகதிமசாலியே! அனையான் பேரினுல் - அத்த ஸ்ரீராமனது திருநாமத்தை யுச்சரிப்பதஞால, வைகல்உம் - காடோறும், வரும் - உண்டாகிற, இடையுறு - துன்பங்கள், பெயர்கின்ற - விலகிப்போகின்ற, பயத்தால் - பயனுள்ளதால், வேதியா முதலோர் யாவும் - அத்தனா முதலியோரெல்லாரும், நின் குலம் மைந்தனை - உனது மேய்த்தருமான, யாம் செய்த நல் அறம் பயன் என - மாங்கன்செய்த சிறந்த தருமபலன் என்று. இருப்பா - நினைத்திருப்பார்கள் (என்றால்), இனி - , வாம் - (அனைத்துக்கு உன் விஷயத்திலுள்ள) அன்பை, என் பகாவது - என்னசொலவது? (எ - ந.)

இராமனுடையபேரைச் சொன்னமாதத்திலேயே இடையுறுயாவும் போகின்ற பயனைப்பெறுதலால், வேதியாமுதலிய யாவரும் அவ்வீரமனையானைத் தாமசெய்த நல்லறப்பயனென்று இருப்பானென்றால், சேலே அவனை அரசனாகப் பெறுவதில் எவ்வளவு அன்பு என்று அளவிட்டு கம்மாத கூறமுடியுமோ? என்று கைமுத்திரையத்தால் யாருக்கும் அவ்வீரமனிடத்தது அன்புடைமையை எடுத்துக்காட்டுகின்றான். வாசம்பரபாவத்தைவிட தாசம் மக்கிரமான வாசத்தின் பரபாவமே சிறந்தமையின், 'பேரினுல்வருமிடையுறு பெயர்கின்ற பயத்தால்' என்றான். இடையுறு - இடையுறு என்பதன் வீரம். 'வீர' என விளித்தலால், பகைவரைப்புடைக்கும் தொழிலை மேற்கொண்ட உனக்குப் பத்தரைப் புரக்கும் தொழிலை மேற்கொண்ட அப்புருஷோத்தமனது அவதாரப்பயன் தெரியாது என ஒருபொருள் தொனிகுமாறு கூட்டு னென்னவுமாம். ௩ - ௩ - ¹இடையுறு. ²பெயர்கின்ற. ³தாம், வாம். ⁴ஆமென, தவமென. (௪௧)

சுஉ. மண்ணினு ¹நல்லன் ²மலாமகள் கலைமகள் கலையூர்
பெண்ணினு நல்லன் பெரும்புகழ்ச் ³சனகியோ நல்லன்
கண்ணினு ⁴நல்லன் கற்றவர் கற்றிலா தவரு
முண்ணு ⁵ரீரினு ⁶முயிரினு மவனை யேயுபவபார்.

(இ - ள்.) பெரு புகழ் - பெருநகீர்த்ததியையுடைய, சனகி ஐராகியோ வென்றால், மண்ணின் உம் நல்லன் - பூமிகேவியினும் நல்லன்; மலாமகள் கலைமகள் கலை ஊர்பெண்ணின் உம் நல்லன் - திருமகள் சரசுவதி பாரதி என்னும் இவர்களினும் நல்லன். (ஸ்ரீராமனோ), நல்லன் கண்ணின் உம் - (அத்திறத்த) நல்லவருடைய கண்களைக்காட்டிலும், நல்லன் - நல்லவன்; ¹ஆகையால்), கற்றவா கற்றிலாதவா உம் - கற்றவரும் மற்றவரும், உண்ணும் ரீரின் உம் - பருகுகின்ற ரீரைப்பார்க்கினும், உயிரின் உம் - உயிரைப்பார்க்கினும், அவனை ஏ உவப்பார் - அவனையே (மேலானவனுக்கெண்ணி) விரும்புவார்கள்.

அரசன் நல்லவனாயினும் இராணி நற்குணமுடையவளன்றியிருப்பின் அரசன் மனத்திரிய நல்லரசு ஆட்சியின்றி விடுமாதலின், இச்செய்யுளில் இராம பிரானோடு அவனதுமனைவியுள் குணஞ்சிறந்திருத்தலைக் கூறுகின்றான். பொறுமையிற் சிறந்தமையின் 'மண்ணினும் நல்லன்' என்றும், அழகிற் சிறந்தமையின் 'மலாமகளினும் நல்லன்' என்றும், ஞானத்திற் சிறந்தமையின் 'கலைமகளினும் நல்லன்' என்றும், கற்பிற்சிறந்தமையின் 'கலையூ பெண்ணினுநல்லன்' என்றும் கூறினான். எல்லாப்பெண்களிடத்துமுள்ள நற்குணங்கள் யாவும் ஒருங்கேயுடைய இவள் பிறவிப்பெருங்கடலை நீத்தி கனையேறமாட்டாத ஆன்மாத்களைக் கண்டு கண்கலங்கித்து நன்கணவற்கு உரைத்து ஈடேற்றிவைக்கும் இலக்குமியைப்போலன்றி, வானவாதுயாதீத தானே சிறையிருந்தமையால் விசேஷமுடையாளாயின ஆயினும், இவள் தன்றித்தது அபராதமபண்ணின இராவணன் இறத்தற்குச் சிறிதும் இரங்காதிருக்க, தான் இரங்கி மிக்ககலங்கித்து அவன் தமையினை அவற்குச் சமக்கிரியை செய்யும்படி யோவிலை தலால், அவளினும் இவ்விராமனிடத்து இரக்கமுடைமை அதிகரித்திருப்பதை யோகத்தாலறிந்தவனானால் 'நல்லன் கண்ணினும் நல்லன்' என்றான். "தன்னடியார் திறத்தகத்துத் தாமரை யாளாகிலுஞ் சித்தகருமே, லென்னடியா ரதுசெய யாரா செய்தானேல் நன்றுசெய்தா ரென்பாபோலும்" என்பவாதலால், இவ்வாறு கூறினானாம். ராமராமருத்ததுக்கு ஒப்பாவ தின்று ஆதலானும், அவ்விராமன உயிரை உறுதிசெய்யவொதலானும், 'உண்ணுநீரினு முயிரினு முவப்பா' என்றான்; யாவரும் இராமனிடத்திலே அன்புகொண்டிருக்கிற ரென்பது கருத்து. இனி, உண்ணுநீரினும் உயிரினும் அவனையே உவப்பார் என்பதற்கு - உண்ணுநீரைப்போலவும் உயிரைப்போலவும் அவ்விராமனை மகிழ்த்துபோற்றுவா ரெனவொருமுண்டு - உண்ணுஞ்சோறுபருகீர் தின்னும் வெற்றிலையுமெல்லாவ கண்ணன்" என்பது ஆழ்வாரபாசரம். உண்ணுநீ ரென்றது - நீரோடுகூடியசோற்றினை உயிரினும் என்றது - பிராணபாமத்தை யென்றருமுனா. கலையூ பெண் மனைவாகனமாகவுடைய பாவதி. சனகி - ஜாகதி ஜனகனது மகள் தக்கித்தாத்நாமம். பி - பி:—¹நல்லன். ²நாமகண் மலாமகள். ³கலைமகள் மலாமகள். ⁴வானினுநல்லன்மாந். ⁵சனகியும் நல்லோர், சனகியின் நல்லன், சனகியுநல்லன், சனகி பெருலகின். ⁶நல்லா. ⁷உவரினும். ⁸உவப்பா.

(சஉ)

சுந. மனிதர் வானவர் ¹மற்றுனோ ரற்றங்காத் தளிப்பா
ரினியும் மன்னுயிராக ²கிராமனிற் சிறந்தவ ரிலலை
³யனைய னாதவி ⁴னரசுநிற் குறுபொரு ளறியிற்
புனித மாதவ மல்லதொன் றில்லெனப் புகன்றான்.

(இ - ள்.) அரசு - சக்கரவாததியே! மனிதர்-மானுடரும், வானவர்-தேவரும், மற்ற உனோ - வேறுள்ளதாகருமாயினும், இம்மன் உயிர்க்கு - இந்த நிலைபேறுள்ள வுயிரைக்கு, அற்றம் - வருத்தங்களை, காத்து - வரவொட்டாமல் தடுத்தது, அளிப்பா - பாதுகாப்பவா, இராமனின் இனி சிறந்தவர் - ஸ்ரீராம பிரானினும் மேலாகச்சிறப்புற்றவா, இலலை - (ஒருவரும்) இல்லை; அனையன் ஆதலின் - (இராமபிரான்) அப்படிப்பட்டவனாதலால், நிற்கு உறுபொருள்

அறியின் - உணக்குச செய்யவடுப்பதாகிய காரியத்தை ஆலோசிக்குமிடத்து,
புனிதம் - பரிசுத்தமான, மா தவம் அல்லது-பெரிய தவமன்றி, ஒன்று இவ்-
வேறொன்றில்லை. என புகன்றான் - என்று சொல்லி முடித்தான், (வசிட்-
டன்); (எ - று.)

மக்கள் தேவர் நாகர் என்னும் மூவுலகத்தோரையும் யாதொருவருத்த
மும் கோராதபடி பாதுகாப்பதில் இராமனைவிடச் சிறத்தவ ரில்லையாதலால்,
அவனிடத்தது இராசசியத்தை பொப்புரித்தது விட்டு, தவஞ்செய்யச் செல்லு
தல் தகுதியென்று வசிட்டன் கூறிமுடித்தன னென்க. கீழ் ௩௫ - ஆம் பாட
லில் “அரசனுக்கதுவலதுறுதி, பின்னரில்லெனக்கருதியும் . , மன்னுமன்
னுயிர்க்கிராமனிற் சிறத்தவ ரில்லை,மென்ன வுன்னியும்” என வந்தது காண்க.
வேணடிய வேணடியாகையதற் பயத்தத்தாகலின், ‘புனிதமாதவம்’ என்றார்.
பீ-ம்—¹மற்றவா றவர்கள் காத்தளிப்போர், மற்றவா றவர்கள் காத்தளிப்பார்.
²அம். ³இன்னனிற் ⁴அனையது. ⁵அரசனுக்கு. (சுரு)

சுச.—அதுகேட்டு மன்னவன் மகிழ்ச்சியடைதல்.

மற்ற வன்சொன்ன வாசகங் கேட்டலு மகனைப்
பெற்ற வன்றினும் பிஞ்ஞகன் ¹பிடிக்குமப் பெருவி
லிற்ற வன்றினு மெரிமழு ‘வானவ னிழுக்க
முற்ற வன்றினும் பெரியதோ ருவகைய னானன்.

(இ - ள்.) அவன் - அவ்வசிட்டமுனிவன், சொன்ன—, வாசகம்-வாத
தையை, கேட்டலும் - (சகலவாததி) கேட்டவ னவில, —மகனை - புத்திரனை,
பெற்ற அன்றினஉம்-பெற்ற அரசாளினும். பிஞ்ஞகன் பிடிக்கும்-உருத்திரன்
•(கையிற்)பிடிப்பதான், அ பெரு வில-அதப்பெரிய வல்லானது, இற்ற-ஒடி
ந்த, அன்றின்உம்-அரசாளினும், எறி மழுவானான் இழக்கம் உற்ற அன்றின்
உம்-வீசுகின்ற குதாவிப்படைபையுடைய அரசராமன் தோலவியடைத்த அந்
நாளினும், பெரிபது-பெரியதாகிய. ஞா-ஒப்பற்ற, உலகையன் - சத்தோவத்
தையுடையவனாக, ஆனான்—; (எ - று)

பிஞ்ஞகன் விலலென்றது - மயனாற்செய்யப்பட்டதும் சிவன் எடுத்த
புத்தஞ்செய்தது சிவியிசுத்ததில்வேராதனிடத்திற கொடுக்கப்பட்டிருவமுறை
யாய்ச் சனகனாற் பூசிக்கப்பட்டிருவதமாகிய ஜானகியின்மணத்துக்கு வீர
சுற்கமாக ஏற்படுத்தியிருந்த லில். ஸ்ரீராமன் கையிலெடுக்க அது முறித்த
தென்க. மகனைப்பெற்ற உவகையிலும் மருமனைப்பெற்றஉவகை மேலதாய்,
மாற்றானை முகம்வணக்கப் பார்க்க உவகை அதனினும் மேலதாயினும், இப்
போது வசிட்டன் வாததைபாலுண்டாகிய உவகை அதனினும் மேற்பட்ட
தென்க. மேல்மேலுயரீச்சியணி. என்றகாலத்திலும் வீரனென்று கேள்
விப்பட்டபோது மகனிடத்து மகிழ்ச்சி மிக, அவ் வீரத்தன்மையோடு சான்றோ
னெனப் பெரியோர் தன்மகனைப்புகழ்ந்து கூறக் கேட்டபோது உவகை விஞ்
சியதென்க. “சுன்றபொழுதிற் பெரிதுவகருத்தன்மகனைச், சான்றோனெனக்
கேட்டதாய்” என்ற குறள் இவரு ஞாபகத்துக்கு வருகின்றது. “தந்தைமகற்

காற்று கன்றியவையத்து, முத்தியிருப்பச்செயல்” என்றவாறு தான் செய்ய வேண்டிய கடமை நிரம்பியமைபற்றி உவகையனாயினுமாம். மற்று - வினைமாற்று. பிஞ்ஞகன் - பிஜ்ஞகன் வடமொழி. சங்கரிப்போனென்பது, அவயவப்பொருள். பி-ம் —¹பிடித்த. ²வானவன். (சச)

சுரு — இதுவும் அடுத்த கவியும் - தூகம் தசரதன் வசிட்டீனப் புனந்து கூறுதல்.

அனைப தாகிய வுவகைபன் கண்கணி ரரும்ப
¹முனைவன் மாமலர்ப் பாதங்கன் முறைமையி னிறைஞ்சி
யினிய சொல்லினை யெம்பெரு மானருள் வழியின்
றனிய னுனிலந் தாகிய தவநுகு தகாதோ.

(இ - ள்.) அனைபது ஆகிய உவகைமன் - அத்தன்மைபதாகிய சத்தோ ஷ்த்தையடையவனாகிய தசரதன். கண்கள் நீ அரும-கண்கள் நீசொரியா நிற்க. முனைவன் - வசிட்டமுனிவனது மா - பெருமைமமைந்த, மலா-தாம ரைமலாபோன்ற, பாதங்கள் - அடிகளை. முறைமையின் இறைஞ்சி-(வணங்க வேண்டிய) முறைமையோடு உண்டுகி.—ாமெபருமான் - எமமிதையனை! இனிய சொல்லினை-இனிபனவே சொன்னா அருள் வழியின்-(தேவரீது) அருளினால். தனியன்-அடிமேன. தானிலம் தாகியது பூபரகதைசகமத்தது; அவற்கு - அந்த இராமனுக்கு. இது க்குது - இச்செய்கை தகுதியற்றதோ?

ஒருபாற்றோடாது உரைத்துபற்றி வசிட்டனை உண்டுகியானே நமது கருணையால் இவ்வுலகத்தை பாண்டிருக்க. சகலகுணசம்பன்னனான அவவிரா மனுக்கு இவ்வரசு மிகவும் ஏரது மென்றன என்றவாறு. ஆந்தாதி சயத்தாற் கண்கள் நீருமின். இனி. இப்பாட்டின் சொற்போக்கினால், இரா மன் இனிமடைபுத்தன்மை கோக்கிக் கண்களில் நீபெருக வசிட்டமுனிவ னுடைய திருவடிக்காட்டரைக்க முறைமையின் உண்டுகி, ‘தேவா முனிவா துயாதீதலாகிய இனிபகாரிபுத்துருகு கக்கபடிமேசொல்லியருளினீர்; உலக முழுதும் உண்டுமிழ்த்துகிரகும் உத்தமன் இவ்வுலகத்தை யளித்ததற்கு வந்தவ னாகவின் உமமுடைய அருள் கோக்கல தாகிய என் அரசாட்சி இராமனுக்கு உடனே தகாது’ என்றதாக வேறோபொருள்படி மென்பா. இறைஞ்சியென்ற வ்வினையெச்சம். உத்த செய்யுளில் ‘என்றுரைசெயது’ என்றதனோடு; இமையும பி-ம் —¹முனிவன். அன்றோ. வீழ்வின். ²அது. (சதி)

சுரு. எந்தை நீயுவந் திதஞ்சொல வெங்குலத் தரச ரத ¹மிலவரும் பெருட்புக டுவனிரி ‘னி.றுனி முந்து ²வேள்விபு முடித்துத்தா மிருவினை முடித்தார் வந்த தவவரு னெனக்குமெ னறுரைசெய்து மகிழ்த்தான்.

(இ - ள்.) எந்தை - எனதக்கைபோன்றவனை! நீ—, உவந்து - மனம் மகிழ்த்து. இதம் சொல - கணமைக்கோச சொல்ல, எம் குலத்தது அரசர் - என தன் குலத்ததுகதோன்றிய வேரகாகன், அந்தம் இவ்-முடிவில்லாத, அரு பெரு புசுழ் - பெறுதற்கரிய பெருவகோததியை, அவனியில் நிறுவி - உலகத்தில் நிலைபெறுததி, முந்து - முற்பட்ட; வேள்வியும் - யாகங்களையும், முடித்து -

நிறைவேற்றி, தம் - தம்முடைய, இரு வினை - இருவினைகளையும், முடித் தா - வென்றார்; எனக்கு உம் - அடியேனுக்கும், அ அருள் வந்தது - அத்தக் கிருபைவாய்த்தது, என்று -, உரைசெய்து - சொல்லி, மகிழ்த்தான் - களித்தான், (தசரதன்); (எ - று.)

அரசாண்பெரும்புகழ்படைத்தது வேள்விமுற்றியிருந்த தசரதன் தான் இருவினை நீங்கிப் பேரின்பமடையுமாறு, வசிட்டன் 'புனிதமாதவ மல்லதொன்று இல்' என்று புகன்றானுதலால், 'வந்தவ்வருளெனகதும்' என்று பாராட்டிக் கூறுகின்றான். இதுஞ்சொல்வதில் தந்தை சிறந்தவ னுதலால், 'எந்தை நீயுடந்திதஞ்சொல்' என்றான். இம்முனிவனது ஹிதவாததை பிறரது ஹிதவாததை போலாது இமமையிற பெரும்புகழ்த்துவுதற்கும், முத்துவேள்வி முடித்தற்கும், மறுமையில இருவினை யொழித்து இன்பமடைதற்கும் உதவின வென்பதாம். முத்துவேள்வி பென்றது - அசாகஞ்சு சிறந்த அசுவமேதம் முதலாயினவற்றை. இருவினைபென்றதன் பின், முற்றுமமைதொகுதல். பி-ம்.—¹இல்லதொ, ²இல்லவா. ³சிறுததி. ⁴வேள்விகள. (சக)

சா — மந்திரமாரிகருத்தைச் சுமந்திரன் கூறத்தொடங்குதல்.

பழுதின் மாதவன் பின்னொன்றும் பணித்தில னிருந்தான் முழுது ¹மெண்ணுறு ²மந்திரக் கிழவர்தம் முகத்தா லெழுதி நீட்டிப் ப ள் வந்த மிறைமகற ³கேற்கத் தொழுத கையினன் சுமந்திரன் முன்னின்று சொல்லும்.

(இ - ள்.) பழுது இல - குற்றமற்ற, மாதவன் - பெருந்தவத்தோனான வசிட்டமுனிவன், பின்-அதற்குமேல், ஒன்று உம பணித்திலன் இருந்தான் - ஒன்றுஞ் சொல்லாதிருந்தான்; (அப்பொழுது, முழுது உம என்ன உறும்-(ராஜகாரியம்) முழுதும் ஆலோசிக்கவல்ல, மந்திரக்கிழவா - மந்திரிகள், தம் முகத்தால் எழுதி நீட்டிப் - தவகள் முகத்தினு லெழுதிகவொடுத்த [குறிப்பித], இவ்விதம்-அபிப்பிராயத்தை, இறைமகற்கு-சுக்கரவாததிக்கு, ஏற்க-பொருத்த, சுமந்திரன் - சுமந்திரனென்னும் முதன்மந்திரி, தொழுத கையினன் - கூப்பினைகையுடையவனாய், முன் நின்று - எதிரில்கின்று, சொல்லும்-சொல்லுவவனானான்; (எ - று.)—அதனை மேல் இரண்டுகவிகளாற் காண்க.

புரோகிதனாகிய வசிட்டன் தன் கருத்தைத் தெரிவித்த பின், மற்றை மந்திரிமா குறிப்பாகத் தெரிவித்த கருத்தை மன்னவ்விடத்துச் சுமந்திரன் கூறத் தொடங்கலாயின னென்க. தவமாவது - “உற்றோய் கோன்ற லுபிரக்குறுகண் செயயாமை, யற்றே தவத்திற்கு” என்பதனாலறிக. தவத்திற்குப் பழுதாவன - பொய் வெகுளி முதலியன. இவ்விதம் - குறிப்பினிக மும் உறுப்பின்தொழில்; அது, இங்கு அவ்வுறுப்பின்றொழிலாற் குறிக்கப் படுவ கருத்திற்கு ஆகியது. சுமந்திரன் - எல்ல ஆலோசனையுடையவன். பி - ம்:—¹எண்ணும், ²மந்திரிக. ³ஏற. (சஎ)

சஅ.—இதுவும் அடுத்த கவியும் - சுமந்திரன்வாரித்தை.

உறத்த கும்மா சிராமற்கென் றுவக்கின்ற மனத்தைத்
துறத்தி நீயெனுஞ் சொற்குமீ¹நிள்குலத் தொல்லோர்
மறத்தல்²செய்கிலாத் தருமத்தை³மறப்பதும் வழக்கன்
றறத்தி⁴னூங்கினிக் கொடிதென லாவ⁵தொன்றி⁶யாதோ.

(இ - ன்) அரசு - அரசுசெல்வம், இராமற்கு—, உற - பொருத்தல், தரும்—, என்று—, உவகின்ற-சந்தோஷிக்கிற, மனத்தை-, நீ துறத்தி எனும் சொல் - நீ (எங்களைப்) பிரிகுற யென்கிற சொல்லானது, சுமம் - சுடாநிற்கும்; நின் குலம் - உன்குலத்தில்தோன்றிய, தொல்லோர் - பெரியோர், மறத்தல் செய்கிலா - மறவாத, தருமத்தை -, மறப்பதும் - (நீ) மறந்து விடுவதும், வடக்கு அன்று - முறைமையல்ல; (ஆகலால்), இனி—, அறத்தின் ஊங்கு-தருமத்தின் மேற்பட, கொடிது எனல் ஆவது-கொடியதென்று சொல்லுதற்கு ஏற்றதாகிய, ஒன்று - ஒரு பொருள், யாது - எது? (எ - று.)

இராமன் அரசனாகின்றனென்பதை¹நீனக்க மனம் உவகின்றது; நீ துறக்கின்றயென்பதை²நீனக்க, அது மனத்தைச் சுடுகின்றது; ஆனால் இப்போது செய்யவேண்டுவது எது எனபாயோ, பெரியோர்கள் பூண்ட தருமத்தை மேற்கொள்ளவேண்டுவதே யாகும். அறத்தை நோக்குமிடத்து நீ துறக்கவேண்டுவது இன்றியமையாத தென்று ஏற்படுவதனால், அறம் மிகக் கொடிதெனத் தோன்றுகின்ற தென்றன னென்க மறத்தல் செய்கிலாத்தருமமாவது - மூத்தமக்களுக்கு முடிசூட்டித் தாம் இப்பேதமை தாய்வரும் பிறப்பை நீக்குவான் வனத்தைநண்ணி மாதவியபற்றுதல். பி ம்:—¹உன், ²செய்கலாத, செய்கிலாத, ³மறப்பது, ⁴எங்கினி, ⁵இங்கு, ⁶யாதே. (சஅ)

சக. புரசை¹மாக்கரி நிருபர்க்கும்²புரத்துறை வேர்க்கு
முரைசெய் மந்திரக் கிழவாக்கு முனிவர்க்கு³முள்ள
முரசு மார்ப்பின் முதன்மணிப் புதல்வனை முறையா
லரசு னுக்கிப்பின் னபபுறத் தடுத்தது புரிவாய்.

(இ - ன்.) புரசை - கழுத்தணிக்விற்றையுடைய, மா - பெரிய, கரி - யானைசேனையையுடைய, நிருபாகுமம் - அரசர்களுக்கும், புரத்து உறைவோராகுமம் - பட்டணத்து ஜங்குகளுக்கும், உரை செய் மந்திரக்கிழவர்க்கு உம்-(இப்படித் தமதுஅபிப்பிராயத்தைக் குறிப்பித்த மந்திரிகளுக்கும், முனிவர்க்கு உம் - (வசிட்டன்முதலிய; முனிவருக்கும், உன்னம் முரசம் ஆர்ப்ப - மனத்தில் முரசப்பறையே ஒலிக்க [மனமமகிழஎன்றபடி], நின் - உனது, மணி - நீலமணிபோன்ற மேனியையுடைய, முதல் புதல்வனை - மூத்தருமாரனை, முறையால் - கிரமமாக, அரசன் ஆகிக் - அரசனாகச்செய்து, பின் - பின்பு, அ புறத்து அடுத்தது - (உனக்கு) மறுமைக்கு விரிமானதை, புரிவாய் - செய்யக்கடவாய்; (எ - று.)

கீழ்ச்செய்யுளில் இராமனுக்குப்பட்டாபிஷேகமும் தசரதமன்னவனுக்குத் துறவும் ஆக இரண்டு கேர்பட்டுள்ளன என்று கூறிய சுமந்தரன், இதனால் இராமபட்டாபிஷேகத்தை முதலில் நடத்திவிட்டுப் பிறகு துறவுக்குச்செல்ல வேண்டுமென்கிறான். பூரீராமன் நிலமணி போலுநிறமுள்ளவனென்பதை “நின் னிறுவர் நால்வரின்னு வ கரிபசெம்மல் ஒருவனைத் தத்திடுதி” என முன் விசுவாமித்திரன் கூறியதனாலு முணாக. பி-ம்—¹மாந். ²புறதது. ³மகிழ்வாய். (1)

நூ.—அரசன் சுமந்திரனோக்கி இராமனையழைத்து வருக வெனல்.

என்ற வாசகஞ் சுமந்திர னியப்பலு மிறைவ
னன்று சொல்லினை நமபிபை ¹நளிமுடி சூட்டி
நின்று நின்றது செய்வது விரைவிரி நீயே
சென்று கொண்டனை திருமகள கொழுனை பென்றான்.

(இ - ள்.) என்ற வாசகம் - என்ற வார்த்தையை, சுமந்திரன் - இயம்பலும் - சொன்னவளவில், — இறைவன் - சகலவாதத், (சுமந்திரனோக்கி), ‘நன்று சொல்லினை - நல்லதையே சொன்னாய்; நமபிபை - இராமனுக்கு, நளிமுடி சூட்டிநின்று - பெருமைபொருந்திய கீர்த்தனைச் சூட்சுசெய்து. (பின்), நின்றது செய்வது - எஞ்சிநின்றது செய்க (அதற்கு ஏற்ப). ²நீயே - விரைவில் சென்று - விரைவாகப்போய், திருமகள கொழுனை கொண்டு அனை - திருமகளையொத்த பெண்ணாகிய கைகயின் கணவனை [இராமனை] அழைத்துக்கொண்டுவா,’ என்றான்—; (எ - று.)

சுமந்திரன் சொல்லியதை இசைத்து தசரதமன்னவன் அவனையே இராமனையழைத்து வறுமாறு கூறின னெனக். மதமுத்தற்கொண்டு வருஞ் சிறப்பினை யுடைய முடிபென்புறா ‘நளிமுடி’ என்றா “தடவுநகையும்களியும் பெருமை” என்பது, தொல்காப்பியம் செய்வது-வியங்கோன்; திருக்கோவையாரில் “மறப்பதறிவிலேன கூறறுக்கனே” என்றவிடத்து ‘மறப்பது-வியங்கோன்’ என்று பேராசிரியர் உரைத்தமை காண்க செய்வது - செயயத்தக்கது எனக்கொள்ளுதலும் ஒன்று. பி-ம்—¹நளி. (10)

நூ.—சுமந்திரன் அவ்விடத்தின்று தேருடன்
இராகவன் திருமனையிற் புதுதல்.

அலங்கன் மன்னனை யடிதொழு தவன்மன மனைபான்
விலங்கன் மாளிகை வீதியின் விரைவொடு ¹சென்றான்
றலங்கன் ²யாவையும் பெற்றன ³ஹைமனத் தளிப்பான்
⁴பொலங்கொ டேரொடு மிராகவன் திருமனை புக்கான்.

(இ - ள்.) (அதைக்கேட்டு), அலங்கல் மன்னனை - பூமாலையை யணிந்த சக்ரவாததியை, அடி தொழுது - அடிவணங்கி, அவன் மனம் அனையான் - அத்தசரதன் மனத்தை யொத்தவனான சுமந்திரன், விலங்கல் மாளிகை வீதியின்-மலைபோன்ற மாளிகைகள்கொருங்கிய ராஜவீதியில், விரைவொடு சென்

ருன் - விரைவாகப்போய், —தலங்கள் யாவையும் பெற்றனன் ஆம் என - உலகங்களெல்லாவற்றையும் அடைத்தவன்போல, தளிப்பான்-உள்ளவகிளர் பவனாகி, பொலம்கொள தேரொடும் - பொன்மயமான தேருடன், இராகவன் திருமனை புக்கான்-ஸ்ரீராமனது திருமாளிகைக்குட் ப்ரவேசித்தான்; (எ - று.)

இராமபிரானுக்குப் பட்டாபிஷேகம் நடக்கப்போவதைக் கருதி இராச்சியம் தனக்குக் கிடைப்பதுபோல மனக்கிளாசியடைத்தவனாகி, சுமந்திரன், தசரதனது திருமாளிகைக்கு இராமபிரானை அழைத்துக்கொண்டு போக ஒரு தேருடனே இராமனது திருமாளிகைவாயிலை யடைத்து தேரை நிறுத்திவிட்டிக தான் மனையினுள்ளே சென்றன னென்க. அரசன் தான் வேண்டும்பொருளைப் பெறுதல் எளிதாக இப்படி மாதலாலும், இராமபிரான் அவ்வாறாகுறையை வினவி அவற்றைத்தீர்க்க முயல்பவ னாகலாலும், தலங்கள் யாவையும் பெற்றனனொமெனத் தளிப்பாளுபின் னென்க “ததகமகருற்றவர் செனத் தழைக்கின்றமனத்தா” என எழ - ஆவ கவியில் வருவதுவ காண்க. மன்னவன் குறிப்பறிந்து கடப்பா, னென்பா, ‘அவன் மனமனையான்’ என்றா. இராகவன் - இராகவமிசத்திற் பிறந்தவன்; இது தத்திதாத்நாமபதம். பி-ம் — செலவான். ‘எழையும். ²தானென. ³புலன். (இக)

நு2. — இலகீதமண்ணெடும் மனவியோடும் இந்நீந் ஸ்ரீராமனை

சுமந்திரர் காணுதல்

பெண்ணி னின்னமு தன்னவ டன்மெனும் பிரிபா வண்ண வெஞ்சிலைக் குரிசிலு மருங்கினி திருப்ப வண்ண லாண்டிருந் தானடி கரு¹தற வெனத்தன் கண்ணு முள்ளமும் வண்டெனக் களிப்புறக கண்டான்.

(இ - ள்) பிரிபா- (தன்னையிட்டு ஒருகாலம்) ¹கடக, வண்ணம் அழகிய, வெம் சிலை குரிசில்உம் - உககிரமான விலையேந்திய இலக்குமண்ணும், மருங்கு - பக்கத்தில், இனிது இருப்ப - இனிதாக இருக்க, பெண்ணின் இன் அமுது அன்னவள தன்மெனிடம்-பெண்களுக்குள் இனிம அபிருக்கதை ஒத்தவளாகிய சோபிராட்டியோடும், அண்ணல் - ஸ்ரீராமபிரான், ஆண்டு இருந்தான் - அவ்விடத்திருந்தான்; அமுது - (அச்சோகத்தியின்) அழகானது, அருநறவு என - அரிய தேன்போன்று இருக்க, தன் கணம உள்ளமும் வண்டு என-தன்கணகநம மனமும் (அத்தேனை யுண்ணும்) வண்டுகள்போல, களிப்புற - சத்தோஷிக்க, கண்டான் - (சுமந்திரன்) பாத்தான்; (எ - று.)

எல்லாநிலையிலும் பிரிபாதிருத்து தொண்டபூண்டுகடக்கும்² இளையபெரு மாளும் “அகலகில்லேனிறையும்” என்று உறையும் அம்மலாமகளும், தன்னிடத்து ஒக்கலிருக்கப் பசுசைமாமலைபோன் மேனிபச்சுதன் இவ்வயோத்தியுள்ளும் அத்திருமாமணிமண்டபச்செல்வச்சிறப்பையனுபவித்துக்கொண்டிருக்க, அவ்வழகை நித்தியசூரிகள் கண்டு அனுபவிக்குமாபோல், கொற்றவனாகத்துக்

குற்றேவல்புரியுஞ் சுமந்திரனும் தந்தவப்பயனாற் கண்டு மகிழ்ந்தனனென்க. அவனம் அவ்வழகைக்கண்டு களிப்படைந்த சுமந்திரனுக்கு நறவுண்டுகளிக் கும் வண்டை உவமைகூறினா. பெண்ணின் இன் அமுது அன்னவன் என்ப தற்கு பெண்ணுருவத்தையுடையினிய அமிருதமொன்றிருத்ததாயின் அதனை ஓதவன் என்றலு மொன்று; இது. இல்பொருளுவமை. பி-ம்:—¹நறவென்ன.

ஞீ.—தந்தையர்கட்டளையைச் சுமந்திரன் தேரிவிக்க,
ஸ்ரீராமன் தேரீய்து ஏறுதல்

கண்டு கைதொழு தையவிக் ¹கடலுடைக் ²கிழவோ
னுண்டொர் காரியம் வருகென வுரைத்தன னென்னலும்
புண்ட ிகக்கட் புரவலன் பொருகென ³வெழுந்தோர்
கொண்டல் ⁴போலவன் கொடுகென தேர்மிசைக் கொண்டான்.

(இ - ள்) கண்டு - (அச்சோ, தடியிலே ஸ்ரீராமனை) பாத்து, கைதொழுது - கைகூப்பிவண்டிக், ஐய - ஐயனே! இ கடலுடைகிழவோன் - இந்த உலகத்துக்கு உரியவளுகிய சககூவாத்தி. ஓ காரியம் உண்டி வருக என - ஓகாரியமுளது (ஆதலால்) (ஸ்ரீராமனை) அழைத்துவருக என்று, உரைத்தனன் - சிமித்தான், எனலும்-என்றசொன்னதுளவிலு, -புண்ட ிகம் கண புரவலன் - தாமரைக்கண்ணனுகிய ஸ்ரீராமரான், பொருகென எழுந்து - விரைவாக எழுந்து, ஓ கொண்டல் போல - ஒருகரிய மேகம்போல, அவன் - அங்குச சமீபிசனது, கொடி நெடு தோ மிசைக்கொண்டான் - கொடிகள் கட்டிய நெடியதேரை மேற்கொண்டான்; (எ - று)

தந்தை வரச்சொன்னுனென்றதைக் கேட்டுப் பொருகென ஸ்ரீராமன் எழுந்து தோய்துஏறின னென்க. இராமபிரான் இப்போது எழுந்துசெல்வது அரக்கராகியகோடையால் வாடியுள்ள தேவா முனிவர்களாகிய பயிதகு அவ் வெப்பத்தணிவதற்குப் பரம்பரையாகக்காரணமாகப்போவதனால், 'கொண்டல் போல் தோமிசைக்கொண்டான்' என்றா. ஐய - அழகுள்ளவனே! என்றலு மாம். கடலுடை - கடலைஆடையாகவுடையது பூமி உடமொழியில் 'அப்தி மேகலா' என ஒருபெயர் பூமிக்கு உள்ளதுவ காண்க. ¹கடலிடைஎன்றபாடத் துக்கு—'பணிவருட' என்று தொடங்குஞ் சிந்தாமணிச்செய்யுளில் கடலைத் தன்னிடத்துடையதென்பதுபற்றி 'கடலகம்' என்றதொடர்க்கு-உலகு எனப் பொருள்கொண்டாற்போல் பூமியென்றேபொருள்கொன்க. மிசைக்கொள் ளல்-ஏறுதல். 'பழமுதிசோலை மலைகிழவோனே' என்றதிற்போல, கிழவன் - கிழவோனாயிற்று. புண்ட ிகம் என்னும பெயர் வெண்டாமரைக்கே வழங்குவ தாயினும், இங்கு ஸ்ரீராமபிரானது திருக்கணகளுக்கு ஒப்பிடப்பட்டமையின், செந்தாமரைக்குக் கொள்ளத்தக்கது: "செந்தாமரைக, கண்ணன் செங்கனிவாய் க்கருமாணிக்கம்" என்றார் பெரியோரும். கொண்டல்-காமேகம். பி - ம்:—¹கடற்புலிக். ²கிழவன். ³எழுந்தான், எழுந்து. ⁴போல்பவன், போற்சென்று.

ருசு.—இராமபிரான் தேரீமீது செல்லுதல்.

முறையின் ¹மொய்ம்முகி லெனமுர சார்த்திட மடவா
 ரிறை²க முன்றுசங் கார்த்திட விமையவ ரெங்கள்
 குறைமு டிந்ததென் றார்த்திடக் குஞ்சியைச சூழ்ந்த
 நறைய லங்கல்வண் டார்த்திடத் தேர்மிசை நடந்தான்.

(இ - ள்.) முரசு - பேரிகைகள், முறையின்-வரிசையாக, மொய் முகில்
 என-நெருங்கிய மேகம்போல, ஆர்த்திட - முழங்கவும்,-மடவார் - மாதர்களு
 டைய, இறை கழன்று - முன்னங்கையினின்றும் கழன்று, சங்கு-சங்கவளை
 யல்கள், ஆர்த்திட-‘ஒன்றோடொன்று தாககுண்டு’ ஒலிக்கவும்,—இமையவர்-
 தேவர்கள், எங்கள் குறை முடிந்தது என்று - எங்கள் குறைநீர்த்தென்று
 சொல்லி,ஆர்த்திட-ஆரவாரிக்கவும்,—குஞ்சியை சூழ்ந்த-(தனது) திருமுடிவூய
 ச்சுற்றியிருந்த, நறை அலங்கல - தேனுள்ள பூமியிலை, வண்டு (மொய்த்த)
 வண்டுகள், ஆர்த்திட-ஒலிக்கவும்,தேர்மிசை நடந்தான்-தேரேறிச சென்றான்.

இடிபுண்டாவது நீர்கொண்ட மேகத்தினிடத்திலேயே யாதலால், நீர்
 கொண்ட மேகத்தை ‘மொய்முகில்’ என்றா. முரசு - மங்கனமுரசு. அரசு
 குமாரன் செலவதுகோக்கி முரசுறைத்தனென்க. மடவார் இறைகழன்று
 சங்கு ஆர்த்திட என்றது-மாதா இராமனது அழகில்பெட்டு மெலியக கழன்று
 சங்கு வளையல்கள் ஒலித்துக்கொண்டு வீழ்வதனை. இமையவர் - கண்ணிமை
 யாமையாகிய விசேடமுடையவா; தேவர். சூழ்ந்த அலங்கல என இயையும்.
 ஆரக்க என்னுது ஆர்த்திட என்றது, இடைபுணைபுணர்த்துத்தற்கு. சங்கு-
 ஆகுபெயர். தங்கனபிராந்தனையால இவ்வுலகில அவதரித்த எம்பெருமான்
 அக்காரியத்தைத் தலைக்கட்டினததுச செல்கின்ற நென்னு முணமை
 புணர்த்தவராதலின்,தேவர் ஆர்த்தனர். சுமங்கலிகளின் கைவளைகழறுதலும்,
 தலையிலுள்ள பூக்களில் வண்டுவிதித்துக்கூவுதலும் அபசகுனங்க ளென்பர்.
 ஒலிக்கஎன்னும் பொருளுள்ள ஆர்த்திட என்றசொல் பலமுறைவந்தது -
 சொற்பொருட்பின்வருநிலையணி. பி - ம்—¹இன்றமுரசார்த்திடமுகிலென.
²கழன்ற.

(ருசு)

ருரு.—இதுமுதல் ஐந்துகவிகள் - ஸ்ரீராமன் வீதியிற்செல்லும்போது .
 கண்ட மாதாரீ நிலைமையைக் கூறும்.

பணை ¹நிரந்தன பாட்டொலி ²நிரந்தன வனங்கன
 கணை ³நிரந்தன நானொலி கறங்கின நிறைப்பே
 ரணை ⁴நிரந்தன வறிவெனும் பெரும்புன லணையார்
 பணை ⁵நிரந்தனப் பரந்தனர் நாணமும் பிரிந்தாரீ.

(இ - ள்.) பணை நிரந்தன - வாத்தியகோடகங்கள் நிரம்பின; பாட்டு
 ஒலி நிரந்தன-பாடலின்ஒசைகள் நிரம்பின; அனங்கன் கணை நிரந்தன-மன்
 மதபாணங்கள் நிரம்பின; நாண ஒலி கறங்கின - நானொசை நிரம்பின; (அங்
 குள்ளமாதானது), அறிவு என்னும் பெரு புனல் - இராமனைப்பற்றிய எண்ண

மாகிய வெள்ளம், நிறை-மணவடக்கமாகிய, பேர் அணை-பெரிதாக்கிய அணைபை, நிர்த்தன - கடத்தன; அணையா - (அறிவாகிய அணைபைக்கடக்கப் பெற்றவராகிய) அம்மாதான், காணம் உம பிரித்தா-காணத்தையும் விட்டவர்களாய், பிணை நிர்த்து என - பெண்மண்கள் நிரம்பினபோல, பரத்தனா - (வீதியில் வந்து) நிறைத்தாங்கள்; (எ - று.)

ஸ்ரீராமன் வீதியிலெழுந்தருளுகையில் பலவாததியங்கள் முழுவதும் மங்களவாழ்த்துப் பாடல் பாடவும், அவையேகட்டு அவதூள்மகனார தமது நிறைபைக் கடத்து வீதியழியேசென்று அவ்விராமபிரானழகிலீடுபட்டு காணத்தை விட்டு எவகுமபரத்தன பென்பது கருகது. பிணை - கருவியாற்றிற்பாதற்கும், பாட்டு - கண்டததாற் பிறப்பதற்குக் கொள்க. அனவகன்-உருவில்லாதவன். அனவகனுக்கு மலர்கள் கண்ணும் வண்டிகள் காணியுமாதலின், கண்ணை நிர்த்தன காணெனவகனை என்பதற்கு-அப்பொழுது பூமாரிபொழிய, அவற்றின் தேனுண்ணவந்த வண்டிகள் ஒலித்தனவெனப் பொருள்கொள்ளினமமையும். அறிவைப்புனவென்றமைக்கேற்ப, நிறைபை அணையென்றார். அறிவுஎன்பது - இராமபிரானிடத்து எடுபாடு. எல்லாரிடத்துக் கலந்து சிற்கும் புருஷோத்தமனாதலின், இராமபிரானிடத்து எடுபாட்டினால் மகனாகற்புக்கு இழுக்கின்றமைபிற்க. காணமும், உம-உயாவுசிறப்போடு இறத்ததுதழுவிபது. பி-ம் —¹நிர்த்தன. ²பிணை, கிணைத்தன. ³கிணைத்தன. (இடு)

ருக்மீணை முத்தொடர்¹வாழினுவ குழைபொடு செகிழ்த், தவாள கத்தினெ டாமிபத் தலத்தினு மலாந்தவாள ரத்தவேல வண்டொடு கெண்டைகண்²மயங்கச் சாள ரத்தினும் பூதன தாமரை மலர்கள்.

(இ - ள்) தாமரை மலர்கள்—, கீள எழு தொடர்வாயின உம் - கீண்டான்கள் அமைந்தவாயினவளிலும், குழைபொடு-குண்டலங்கோடும், செகிழ்த் ஆள்கத்தினெடு - அவிழ்த்தகூடத்தலோடும், அடமிபத் தலத்தின உம்-உயரிகைகளிலும், அலாந்த - மலர்களை; வண்டொடு - வண்டுகளோடு, வான்-வான்களும், அரத்தம் வேல - உதிரத்தோய்த வேல்களும், கெண்டைகள் - கெண்டைகளும், மயங்க - கலந்துசிற்க, சாளரத்தின் உம் - பலகணிகளிலும், பூத்தன—; (எ - று.)

நிறைகடத்து வீதியிலவந்து ஸ்ரீராமனைப் பாககத்துணியாத பெண்கள் வாயில்களிலும், உபரிகைகளிலும், சாளரங்களிலுமிருந்து பாடத்தன ரென்பது கருத்து. தாமரைமலர்கள் - பெண்களின் முகங்கள். பெண்களின் முகத்தைத் தாமரையாக உருவகஞ் செயதமைக்கேற்ப, வாயில முதலியவற்றை கீரநிலையாக உருவகஞ்செய்யாமையின், இது-ஏகதேகவுருவாக வணி. (கீரத்தாமரை மலர்களில் வண்டொன்றுமே தவகுவதியல்பு) இம்முகத்தாமரைமலர்களிலோ வண்டொடு வாளும் வேலும் கெண்டைகளும் மயங்கின என்ன: உருவகவுயிரிவுநவந்சியணி. புருவம் வாளாகவும், செவ்விர்படர்த்த கண் அரத்த

வேலாகவும், 'கருவிழி வண்டாகவும், இடம்வலமாகப் பிறழ்தல்வாய்ந்த கண்
கள் கெண்டையாகவும் கொள்ளப்பட்டன. வான்முதலியமூன்றும் கண்களை
யே குறிக்குமெனக்கொண்டு, இயற்கையாகக்காணப்படும்போது கண்கள்
வாலையும், பிறாமிதுபடும்போது அரத்தவேலையும், பிறமும்போது கெண்டை
யையும் போலு மென்னலும் ஒன்று. மயிரின் கீட்சிதோன்ற அளகமென்ற
உட்சொல்லை 'ஆளகம்' என கீட்டல்விகாரவ கொடுத்துக் கூறினா. அரமி
யம் - ஹர்மயம் உட்சொல். இனி, தாமரைமலர்கள் வாயிலே குழையோடு
நெகிழ்த்து [மலர்த்து] இருத்தன அரமியததலத்தது அளகத்தினோடு மலர்ந்
திருத்தன சாளரத்தில் மயங்கப் பூத்திருத்தன என மூன்றுமுற்றாகவுமாம்.
மறுகளன்ற பாடத்திற்கு, முனனிண்ணடிக - மாதா முகத்தையும், பின்
னிரண்டி - அலகண்களையும் கூறியனவாக வுரைக்க. இனி இச்செய்
யுட்கு - தாமரைமலர்கள் குழையோடு நெகிழ்த்தவாளகத்தினோடு மலர்த்த
[விளக்கமுள்ள] வான் அடத்தவேல் கெண்டைகள் மயங்க, எழுத்தொடாவாயி
னும் அரமியததலத்தினும் சாளரத்தினும் பூத்தன என்று ஒருமுடிபாககி
யுரைத்தலும் ஒன்று. பி-ய்—1வ 'மலை, வாயினில், வாயிலில். (நக)

ருள மண்டலத்தரு மதிசெழு மழைமுகி லீனைய
வண்டர் நாயகன் ¹வரைபுரை ²மகலத்து ளவங்கர்
ஞெண்டை வாய்ச்சியர் ³நிறையொடு நானெடுந் தொடர்ந்த
கெண்டை புழுள கிளையில ⁴வண்டொடுங் கிடந்த

(இ . ள) மண்டலம் தரு மதி செழு - வட்டமடிவாகிய சுத்திணைமைத்த
[சத்திரிணைப்போலும் முகத்தையுடைய], மழை முகில் அனைய - காமேகத
தையொத்த, அண்ட நாயகன் - தெய்வநாயகனாகிய ஸ்ரீராமபிரானது, வரை
புரை அகலத்தான் - மலைபோன்ற மார்பிலுள்ள, 'அவங்கல் - பூமலையில்,
தொண்டை வாய்ச்சியா - கொவ்வைக்கன்போன்ற வாயையுடைய மாதரது.
நிறையொடும நானெடும தொடர்த - நிறையும் காணமும் பின்தொடர்ப்
பெற்ற, கெண்டைம - (விழ்களாகிய) கெண்டைகளும், —உள-(அவ்வலங்க
ல்லதேனைநாடிவறகவேவரது) உள்ளனவாகிய, கிளை பயில் வண்டொடும -
கிளையெனலும் இசைமைப பழகின வண்டுக்கொடு, கிடந்த-தங்கின;(எ-று.)

தேனை நாடிவர்த வண்டுகளோடு மாபழகை நாடி வர்த கெண்டை
களும் மயங்கிக் கிடந்தன என்பதாம். ஸ்ரீராமனைக் கண்டவுடனே நிறையும்
நானும் மகளிரினின்று கீங்கின வென்பா 'நிறையொடு நானெடுந்தொடர்
ந்த கெண்டை' என்றா; எனவே, மகளிர் ஸ்ரீராமனைப் பார்த்தவுடனே அவ்
விராமபிரானழகில்தொட்டு ஆசைகொண்டன என்றதாயிற்று. முழுமதி
யென்பா 'மண்டலத்தருமதி' என்றா மண்டலத்தருமதி இராமனுடைய
திருமுகத்தாகும், மழைமுகில்-திருமேனிகும உவமை. பரிபாடலில் "கிளைக்
குற்றவுழைச சுருமபின்" என்றும்போல, 'கிளையிலவண்டு' என்றார்.
பி-ய்:—¹மலை. ²ஆகத்துள். ³நிறையொடு. ⁴வண்டொடு. (இள)

ரு.டி. ¹சரிந்த பூவுள ¹மழையொடு ¹கலையுறத் ¹தாழப்
பரிந்த ¹பூவுள பணிக்கடை முத்தினம் படைப்ப
வெரிந்த பூவுள விளமுலை ¹யிழைபிடை ¹நுழைபு
விரிந்த பூவுள ¹மீனுடை ¹வானின்றும் வீழ்வ.

(இ - ள்.) மழையொடு - மேகங்களோடு, கலை - சத்திரகலைகள், உற
தாழ - மிகத்தாழ்தலால், சரிந்த - சீழேழ்ந்திய, பூ - புட்பங்கள், உள - உள்
ளன; (அவ்வனர்தாழ்சேக்கிப முத்திரின்று, பரிந்த பூ உள - இரங்கிய
குவளைப் பூக்களினறன்மை புள்ளனவாகிய, பணிகடை - குளிர்செய்பொருந்
திய கடைக்கண்கள், முத்து இனம் படைப்ப - முத்துக்கூட்டங்களையுண்டாக்குவன; எரிந்த பூ உள - தீர்த்த பூக்களுள்ளனவாகிய, இள முலை -
இளமைபொருந்திய தனங்கள், இழை இடை நுழைபு - (பூரித்து) ஆரணவ
களினிடையே நுழைபு, —விரிந்த பூ உள - மலர்த்த தாமரைப்பூக்களுள்ளன
வாகி, மீன் உடை - மீன்னுதலையுடைய வஸ்திரங்கள், வானின்றும் -
ஆகாயத்தினின்றும், வீழ்வ - வீழ்வன; (எ - று)

கலை - சத்திரப்பாட்டு மீன் - முதனிலைவிரிந்த தொழிபெயர். கூத்தலை
மழையாகவும், செற்றியைக் கலையாகவும், கண்களைக் குவளைமலராகவும்,
கண்ணீரை முத்தினமாகவும், கைகளைத் தாமரைப்பூக்களாகவும் இடைபை
வானாகவும் உருவகித்தார். 'மழையொடு கலையுறத்தாழ' எனவே, மகளிர் மேன்
மானிகைகளினின்று குளிர்த்துக்கொடுக்கிற சென்றதாயிற்று; கொக்கின் வளவில்
அவ்விராமபிரானழகி லீடிப்பட்டு ஆசைக்கொண்டா சென்க. கண்ணீர்துளித்த
லும், இளமுலை பூரித்தலும், கலைசெய்தலும் ஸங்கீகங்குக் காமவிகாரங்
களால் சிகழ்த்தன. உடைசெய்திவந்தனையிரித்து கரங்களாற்பற்றிக்கொண்டும்
அவைசெய்திவந்தன வெனவார; விரிந்தபூவுள மீனுடைவானின்றும் வீழ்வ' என்
றார். விரிந்த பூக்களாகக்கொன்க. இனி, மழையொடு-1 அவிழ்த்த கூத்தலுட
னே, கலை-உடைகளும், தாழ - சோர்த்துநீர்த, சரிந்த - (அக்கூத்தலினின்றும்)
சொரிந்த, பூ உள - பணிகடை முத்துஇனம் படைப்ப - குளிர்த்த ஓரங்கள்
முத்தினம்போலும் கண்ணீரைச் சொரிய, பரிந்த - வருத்திய, பூ-குவளைமலா
போலும் கண்கள், உள-; இளமுலை-, இழை இடை நுழைபு-(தாம் பூரித்து)
அணிவடத்திலே நுழைந்து வெளிவர, (அமமுலையிலே), எரிந்த பூ உள-மதன்
வெப்பத்தால் தீயரதுபோன மலாக்களுள்ளன; (இராமபிரான்மீது மகளிர்
மேன்மானிகையினின்று சொரிதலால்), மீனுடைவானின்றும் வீழ்வனவாகிய
விரிந்த பூவுள எனப்பொருள் காணலுமாம் சொற்பொருட்பின்வநிலையணி.
இழை அணிவடமாதலை "ஆரம் முலை யிழைமாதரணிவடப்பெயரே" என்ற
பிறகலந்தையாலும் அறிக. மீனுடைவானின்றும் வீழ்வ என்ற தொடர் -
ஆகாயத்தினின்றும் வீழ்சத்திரங்கள் வீழ்வன வென்றும் பொருள்கொள்ளக்
கிடத்தலின், இராமனுக்கு அபசுருமாயிற்றென்ற பொருளும் தோன்று
மென்பர். பி - டி:—¹சரிந்த. ¹மழையொடும். ¹கலையொடு, கலையுறத். ¹தாழ்வ.
¹பூவுள. ¹இடைபொடு. ¹நுழைவ. ¹வியனுடை, அத்தர. ¹வானின்றும். (ருஅ)

ருக். வள்ளு ஹைகழித் தொளிர்வன ¹வாணிமிர் மதியந்
தள்ளு றச்²சுமந் ³தெழு நருந் தமனியக் கொம்பிற்
⁴புள்ளி நுண்பனி பொடிப்பன ⁵பொன்னினிற் பொதிந்த
⁶வெள்ளு டைப்பொரி ⁷விரிவன வுளசில ⁸விளநீர்.

(இ - ள்.) வன் உறை கழித்து வாரினூயியன்ற உறைகளை நீக்கி, ஒளிர்வன - பிரகாசிக்கின்றனவாகிய, வாள் - வாங்களுடன், நிமிர் - நிமிர்த்த, மதியம் - சந்திரனை, தள்ளு - தள்ளாடும்படி, சுமநு - சுமந்துகொண்டு, எழுநரு - எழுபின்ற, தமனிம கொம்பில - பொற்கொடிகளில், உள சில இளநீர் - உளனனவாகிய இரண்டு இளநீர்கள், —புள்ளி நுண்பனி பொடிப்பன - புள்ளிகளாகிய துடிப்பான பனி பரும்புளவனவும், பொன்னினில பொதிந்த - (இடைவிடையே, பொற்பொடிபொதியப்பெற்றனவுமாய், என் உடை பொரி விரிவன - எப்பொரி ஆங்காங்கு விரியப்பெற்றன; (எ - று.)

தமனிம - தபீமம் என்னும் உடமொழிச்சிதைவு. இமைகளை உறையாகவும், கண்களை வாளாகவும், முத்ததை மதியாகவும், மாதரைக் கொம்பாகவும், விபாணைப் பனிமாகவும், தேமலைப் பொன்னாகவும், பசிலையை எப்பொரியாகவும். தனங்களை இளநீராகவும் உருவகப்படுத்தினா; உருவகவுயர்வு நயித்தியணி. இராமனைக் கண்ட மாதராரின் தேமலைக்கொண்டதனங்களில் விபாணையும் பசிலையும் உண்டாயினவென்றவாறு. மகளிராலும்வாறானது ஸ்ரீராமனிடத்துக்கொண்ட ஆசையினு வெனக. சில என்பது இரண்டுஎன்னும் பொருளில் உருகலைத் திருமுருகாற்றுப்படைபில் 'சில்காழல்சுல்' என்பதற்கு 'சிலகாழ் - இரண்டுமணிகடங்கள்' என்று ஆசிரியர் சச்சுனாக்கினியா உரைத்துள்ளமையாலும் அறிக. பி-ம்:—¹வானுறை, வாணமிளிர், வான்மிளிர். ²சுமைத்து. ³எழுநரு, எழுநர். ⁴புள்ளினுட். ⁵பொன்னிடைப். ⁶எள்ளிடைப். ⁷விரவன. ⁸வீழ்வ. (ருக்)

சு௦ — திராமன் தம்பியோடு நேரிலேறிச் சென்ற தசரதனிடந்த

இடத்தைச் சேர்தல்

ஆய தவவநி கெத்தா வாடவ ரெல்லார்
தாயை முன்னிப கன்றென நின்றுயிர ¹தளிர்வத
தூப ²தம்பியுந் தானுமச சுமந்திரன் தோமெற
போய கங்குளிர் புரவல னிருந்துநிப புக்கான்.

(இ - ள்.) ஆயது - அததன்மைமதாகியசெய்தி, அ வநி - அல்லிவந்து, நிகழ்தர-நிகழாநிறகு, —ஆடவா எல்லாம்-புருஷரெல்லாம், தாயை முன்னிய-தாயப்பசுவை நினைத்த, கன்று என நின்று-கன்றைப்போல நின்று, உயிர தளிர்வத - மனம் மகிழாநிறகு, தூப - பரிசுத்தனாகிய, தம்பியும் - தம்பியாகியலக்ஷ்மணனும், தான் உம - தானுமாக, அ சுமந்திரன் தோமேல் போய்—, அகம்

குளிர்-மனங்குளிர்ந்திருக்கின்ற, புரவலன்-சக்கரவர்த்தி, இருந்தஉழி-இருந்த விடத்தில், புகான் - பிரவேசித்தான்; (எ - று)

இணையிரியாத் தம்பியாதவின், தசாதன் இராமனை மழைத்துவாக்கட் டனையிட்டபோது இலக்குமணனும் உடனசென்ற நென்றா. இலக்குமணனும் உடன் சென்றதாக முதலாவற் கூறப்பட்டிலது சீவாத்துமாக்கள் பா மாத்துமாவைக் கண்டிழிக் களித்த விபல்பாதவின், 'தாயைமுன்னிய கன் றெனநின் ற உயிரினிப்ப' என்ற நென்னலாம. உயி-சான்றி, மனத்தின் மேற்று; தம்பியுத்தானும் புகான் எனறது-“தானுந் கேரும் பாகனும் வந் தென்னலனுண்டான்” என்புழிப்போல பாலவமுடவமைதி. இருந்துழி-விகாரம். பி-ம்—¹தரிப்ப. ²தமயிபொடுதநிச. (க௦)

சூக.—ஸ்ரீராமன் வசிட்டமுந்நவீன வணங்கிவிட்டுத் தவரதனை வணங்கினனாக, அச்சக்கரவர்த்தி இராமனைத் தழுவிக் கொள்ளுதல்

மாத வன்றனை வரன்முறை வணங்கிவா ஞமுவன்
பாத பங்கபம் பணிந்தனன் பணிதலு மனையான்
காதல் பொங்கிடக் கண்பணி புதுத்திடக் ¹கவிரவாய்ச்
சீதை கொண்கனைத் ²திருவுறை மார்க்கஞ் சேர்த்தான்.

(இ - ள்.) (அவ்வாறு புதுத் இராமன்). மாதவன்தனை-பெரிய கபோ நிதியாகிய வசிட்டமுந்நவீன, வரன்முறை-முறைப்படி, வணங்கி-தொழுது, (பிறகு), வான் உழவன் - சக்கரவர்த்தியின், பாதபங்கபம் - தாமரைமலர போன்ற பாதங்களை, பணிந்தனன் - வணங்கினன் பணிதலும்-வணங்கின வளவில், அனையான்-அச்சக்கரவர்த்தி காதல் பொங்கிட - அன்பு மிகவும், கண்பணி உருத்திட - தன்) கண்கள் ிருதுறிகளைச் சித்தவும், கவிரவாய்ச் சீதை கொண்கனை - முருகமலரபோன்ற [சிவந்த] வாயையுடைய சீதா பிராட்டிகரு நாயகனாகிய ஸ்ரீராமனைத் திருவுறை மாறுபு அகம்சோத்தான-அரசச்செல்வி வீற்றிருக்கப்பெற்ற மாயினிடத்து அணைத்துக்கொண்டான்.

வான்உழவன் - வாட்டோரில் சமாதன; “வில்லேருழவா” என்றார் நாயனரும். பாதபங்கபம்-உதூண்முடிபு. இனி, பொங்குஇடக்கண் என்றுபிரிந்து, இடக்கண் துடிப்பதோடே ிரைப்பெருக்க எனவும் பொருள் படும்; ஆகவே, இடக்கண் துடிக்கல் ஆடவாக்கு அபசகுன மாதலால், சக்கர வர்த்தி இராமனைத் தழுவும்பொழுது அபசகுனமாயிற் றென்னவுமாம். பி-ம்.—¹கனிவாய. ²திருவுறு. திருவமா. (க௧)

சூஉ.—சக்கர வர்த்தி இராமனைத் தழுவியதன் வரணனை

நலங்கொண் மைந்தனைத் தழுவின் நென்பதென் ¹னளிநீர்
நிலங்க டாங்குறு நிலையின் நிலையிட ²நினைந்தான்
நிலங்க லன்னதிண் டோளையு மெய்த்திரு விருக்கு
மலங்கன் மாற்பையுந் தனதுதோள் மார்க்கொண் டளந்தான்.

(இ - ன்.) நலம் கொள் மைத்தனை - நன்மைகளைத் தன்னிடத்துக் கொண்டிருக்கிற புத்திரனாகிய ஸ்ரீராமபிரானே, தழுவின்ன்-தழுவிக் கொண்டான், என்பது என்-என்று சொல்வது என்ன? ருளி ரீ - கடல்குழந்தை, நிலங்கள்-நிலவுலகங்களை, தாவரமும்-சுமத்ததற்கு உரிய, நிலையினை-நிலையை, நிலையிட - அளவிட்டறிய, நினைத்தான்-நினைத்து, (அவ்விராமபிரானுடைய), விலங்கல் அன்ன திணை தோளே உம - மலையை யொத்த திடமான தோள்களையும், மெய் திரு இருக்கும் அலங்கல் மாபை உம் - உண்மைபாகிய திருமகள் தவருகிற பூமாலையைப் பணிந்த மாபினையும், தனது தோள் மாபுகொண்டு - தனது தோளையும் மாபையும் அளவுகோலாகக் கொண்டு, அளந்தான் - அளவிட்டான், (தசரதன்); (எ - று)

இப்பூராததைத் தாவருவதற்கு உரிய தோள்களினப்பரப்பும் மாபின் பரப்பும் உள்ளனவோ என்று தன தோள்மாபுகளால் அளந்துபார்ப்பதற்காகவே இராமனைத் தசரதன் கட்டிக்கொண்டான் போலு மென்பது கருத்து. தழுவல்மேறுதது மாபுகொண்டனாதக்கக் கூறியது, அபாநுநியணியாம். நலமாவன - நல்லறிவு, அடக்கம், பொறுமை, வல்லமை, மனவுறுதி முதலியன. திருமகளுக்குத் தன மாபைப் படைவீடாகித் தந்து சகலசுவரிய சம்பன்னனாபச சகலலோகம்மதாவா யிருக்குங் களனமாயப்பிரானுருடைய கனத்த தோள்களையும் மாபையும், சுளரிகொண்டு கடலாழம் பார்ப்பாபைப்போலச் சகக்கவாத்தி அளந்து பார்க்கது. பின்னையென்றெண்ணிய பேர்பமானமேயென்று விபக்கின ரூ கவி பெண்ட. ருளி - பெருமை. கடலினும் பெரு இன்மையின், 'ருளி' என்றது - கடலுக்காபிற்று; ருளி-ருளிச்சரியுமாம். நிலங்கள் தாவரமும் நிலக்கேற்ப, மைக்கன் என்பதற்கு - திணைபின் என்று உரைப்பினும் அமையும் பி-ம் —¹ருளி ரீ, ரன்னீர்.²வேண்டி.

(சுஉ)

சுஉ - தசரதன் தாள் சொல்லவேண்டுவது ஒன்று உண்டு என்று

இராமனிடம் கூறத்தோடங்குதல்.

ஆண்டு தன்¹மருங்² இரீ³ இயுவந் தன்புற⁴ நோக்கிப்
பூண்ட போர்மழு வுடையவன்⁵ பெருப்புகழ் குறுக
நீண்ட⁶ தோளினாய் நிற்பபந் தெதித்த⁷ பா னின்னை
வேண்டி பெய்திட⁸ விரைவதென்⁹ றுறாதென விரும்பும்.

(இ - ன்.) ஆண்டு-அவ்விடத்து, தன் மருவது இரீஇ-(இராமனைத்) தன்பக்கத்தில் இருத்திக்கொண்டு, உவந்து-மனமகிழ்த்து, அன்புஉற - அன்புமிக, நோக்கி-பார்த்து, 'பூண்ட-தரித்த, போர்-போக்குஉரிய, மழு - மழுவாயுதத்தை, உடையவன்-உடையவனாகிய பரசுராமனது, பெரு புகழ் குறுக-பெரிய கோர்த்து சுருங்கும்படி, நீண்ட-நிமிர்த்த, தோளினாய்-தோள்களையுடையவனே! நின் பயர்து எடுத்த யான்-உன்னைப் பெற்றெடுத்த நான், நின்னை வேண்டி எய்திட - உன்னைப் பிரார்த்தித்தது அடையுமாறு, ஒன்று விரைவது-விரை

ந்து நிகழவேண்டிய செயல் ஒன்று, உளது - என - என்று, விளம்பும் - சொல்லுவான்; (எ - று.)—அது மேற்கூறுகின்றா.

மாமுடிபுனைந்து மாநிலம்புரக்க வேண்டுமென மேற்கூறுதலின், அதற்கு உரிய ஆற்றல் இராமனிடத்தது அமைந்துள்ளதென்பதை அவனுக்கு அறிவிக்கு மாறு பரசராமனை வென்றதைக் கூறுகின்றான். முன்னவதாரமான பரசராமனதுவலியும் பின்னவதாரமான ஸ்ரீராமனுக்கு வந்துவிட்ட தென்பது தோன்ற, 'தூய நீண்ட தோள்' எனப்பட்டது. இத்தொடரில் முரண் டொடை காண்க. உன்னைப் பெற்றதற்குப்பயன் இப்போது யான் வேண்டு வதைத்தருவதே யென்பான் 'சிற்பயக்கெடுத்தான், சின்னை வேண்டியெய்திவிடவரை' என்றான். இஃது - இருத்தியெனபது விகாரப்பட்டு அளபெடுத்தது. எய்திட - எய்தியிடனபதன்விகாரம். விளம்பும் - செய்யுமென் முற்ற ஆண்பாலுக்குவந்தது பி - மீ—¹அருகு. ²இருத்தியககு. ³கேடும். ⁴கோளைய. ⁵கான். ⁶வது ⁷உண்டென (சுந)

சுசு—இதுமுதல் எட்டுக்கவிகள் - ஒருதொடர் தசரதன் தான் வேண்டுவதைக் காரணத்தோடு விடுத்துரைத்தல்.

ஐய சாலவு மலசின னருமபெரு மூப்பும்

¹மெய்ய தாமது ²மெனிடப பெருப்பரம் ³விசித்த

⁴தொய்யன் மாநிலச் ⁵சுமைபுறு சிறைதுறந் தினியா னுய்ய லாவதொர் நெறிபுக வுதவிட வேண்டும்.

(இ - ன்.) ஐய - ஐயனை¹ சாலம அலசின் - மிகவும் வருத்தினேன்; அரு பெரு மூப்பும - (சீக்கிக்கொள்கிறது) அரிதாகிய பெரிய முதுமையும், மெய்யது ஆயது-(என்) உடம்பில் கோன்றிவிட்டது; (ஆதலால்), பெரு பரம மேவிட விசித்த - பெரியபாரத்தைப்பொருத்தத் தொடக்கிய, தொய்யல் - துன்பத்திற்குக்காரணமாகிய. மா லம சுமை - பெரியபூபாரமென்றிற், உறு சிறை - மிகச் சிறையை, துறந்து - சீக்கி, இனி யான் உய்யல் ஆவது - இனிதான் பிழைக்கலாவதாகிய, ஓர் நெறி புக - ஒப்பற்ற நன்மாகத்ததிற்பிரவேசிக்க, உதவிட வேண்டும் - உதவிசெய்யவேண்டும்; (எ - று.)

பலரான் பூபாரத்தைத் தாக்கி யிளைத்த சீலையில் முதுமையும்மிகுத்ததோன்றியதனால், யான் இரகப்பூமிடைத் தாங்குவதாகியசிறையினின்று விடுபட்டு மோட்சநெறிகுசு செல்லுமவழியைத் தேடுமாறு ² உதவவேண்டுமென்று இதனால் தன்கருத்தைத் தசரதன் சுருக்கமாகக் கூறுகின்றனன்க. அலசினதேயன்றி எனப்பொருள்தரலால் 'மூப்பும' என்றமையை-இறந்ததுதழுவியது. தொய்யல்-துவட்சியாய், சீலமற்றதென உரைப்பினும் ஆம். நன்னெறிகு ஒப்பின்மையின் 'ஒருநெறி' என்றான். பி - மீ—¹வெய்யது. ²வியனிடம், வியலிடப். ³விசித்துத், படைத்துத். ⁴தொய்யாரமுதற்கம், தொய்யன்மாநிலஞ். ⁵முழுவதுஞ்சுமைபுறுசிறை. உதவிடல். (சுச)

கூரு. ¹உரிமை மைந்தரைப் பெறுகின்ற துற¹துயர் நீங்கி
²பிருமை யும்³பெற்ற கென்பது ⁴பெரியவ ரியற்கை
 தரும மன்னநிற் றந்தயான் றளர்வது தகவோ
 கரும மென்வயிற் செய்யினென் கட்டுரை கோடி.

(இ - ள்.) உரிமை மைந்தரை பெறுகின்றது - எல்லாவுரிமைகளையு
 முடைய புத்திரரை (ஒருவா) பெறுவது, உறு துயா நீங்கி - மிக்க துன்பத்தி
 னின்று நீங்கி, இருமைஉம் - இருமையின்பங்களையும், பெற்றற்கு - அடைதற்
 பொருட்டாகும், என்பது - என்று சொல்வது, பெரியவா இயற்கை - பெரி
 யோரது இயல்பாயிருக்கின்றது; (அவனமாக), தரும அன்ன தின் தந்த
 யான்-தருமதேவதையையொத்த உன்னைப் பெற்ற நான், தளாவது-தளாசசி
 யடைவது, தகவு - தகுதியோ? [அன்று]; (ஆதலால்), என்வயின் - என்
 னிடத்தது, கருமம் செய்யின் - உரியகொழிவை செய்வவருமபினையாயின்,
 என் கட்டுரை கோடி - எனது உறுதிவார்த்தையைக்கொளவாயாக; (எ - று.)

சாமாஸியமாகப் புத்திரரைப்பெறுதல் இருமையும் பெறுதற்குஎன்பது
 பிரசித்தமாயிருக்க, தருமமே வடிவுபடைத்தாற்போன்றுள்ள உன்னைப்பெற்ற
 நான் இவ்வுண்ம தளாவது தகுதியின்றாகலால், யான் வேண்டியதை நிறை
 வேற்றவேண்டுமென்கின்றான் தசரதன். கலவிகேள்விகளால்சிறைத்து சகலசற்
 குணங்களுக்கும் இருப்பிடமாகிச சந்தாரியங்களைச செய்து சான்றோரார்
 புகழ்ப்பெற்று அகங்களிக்கச செயதலின் இம்மையையும், கோகடன் முதலி
 யன செய்து நந்தியி டைவித்தலின் மறுமையையும் பெறசசெய்தலின்
 'மைந்தரைப்பெறுகின்றது இருமையும் பெற்றற்கு' என்றா; "பராவரும புதல்
 வரைப் பயசகமாவரு, முராவருத்துபடைவிட் டுறுகிகாண்பரால்" எனக்
 கைகேசி சொல்லாக வருவதும் இவ்வுக காணத்தக்கது. பி-ம்-¹உருமை.
²பிணி, வலி. ³பெருமையும். ⁴பெறும் ⁵முன்பினோ. (கடு)

கூகூ. மைந்த நங்குல மரபினின் ¹வந்தருள வேந்தா
 தந்த மக்களே கடைமுறை நெடுநிலந் தாங்க
 வைந்தொ ²டாகிய முப்பகை ³மருங்கற வகற்றி
 யுய்ந்து போயின னுழிநின் மெண்ணினு முலவார்.

(இ - ள்.) மைந்த - புத்திரனே! நம் குலம் மரபினில் - நமது சிறந்த வமி
 சத்தில், வந்தருள் - தோன்றிய, வேந்தா - அரசா, தந்தம் மக்கள் - தந்தம்
 புதல்வரே, கடைமுறை - முதுமைப்பருவத்தில், நெடு நிலம் தாங்க-செடிய
 பூபாரத்தை வகிக்க, ஐந்தொடு ஆகிய - பஞ்சேத்திரியங்களாலுண்டாகிய, முப்
 பகை - முப்பகையையும், 'மருங்கு அற அகற்றி - சுவடுகெட நீக்கி, ஊழி
 நின்ற - (மறுமைக்குவேண்டிய) முறைமையிலிருந்து, உய்த்து போயினர் -
 பிழைத்துப்போனார்கள்; (அவ்வாறுஉய்த்துபோயினவா), எண்ணின்உம் -
 எண்ணினாலும், உலவார் - குறையா [எண்ணிநிற்த்தோரென்றபடி]; (எ-று.)

பஞ்சேந்திரியங்களினாலாகிய முப்பகைகளை அடியோடறுத்தாலல்லது துறவுண்டாகி முத்திபெறுதல் அருமைபற்றி 'மருங்கறவகற்றி' என்றார். "மெய்வாய் கண் மூக்குச செவி யெனப்போபெற்ற, வைவாய வேட்கையவா வினைக் - கைவாய்க், கலவகாமற் காததுய்க்குமாற்றலுடையான், விலங்காது வீடுபெறும்" என்றார் பிறரும். முன் கக-ஆங் கவியில் "நவகுலகருவர்கள்" என்று சொல்லிய விஷயத்தையே இவருத தன்மகனுக்குச் சொல்லுகின்றான். ஊழினன்பதற்கு-இவ்வுலகதிலிருந்து என்றுமாம் ஊழி உலகென்னும் பொருள் தாதலை "ஊழியேனாவொருவா" என்ற இடத்துவ காண்க. இனி ஊழிநின்று எண்ணினும் உலவா என்று இயைத்து-ஊழிக்காலமிருந்து எண்ணினாலும் குறைபடா ரென்றுமாம். ஈத்தொடு என்புழி ஓடு உருபு ஐந்தாலெனப் பொருள்பட்டு வினைமுதற்பொருளாயிற்று: "கொடியொடுதுவக்குண்டான்" என்புழிப்போல முப்பகை - காமம், வெகுளி, மயக்கம். பி-ம்:—¹மணிமுடி. ²ஆதிய. ³மருங்குருது. (கக)

கூஎ. முன்னை யூழ்வினைப் ¹பயத்தினு முற்றிய வேள்விப்
பின்னை மெய்திய நலத்தினு ²மரிதிறிற் பெற்றே
னின்னம் யானிந்த வரசிய ³இடும்பையி னின்ற
னின்னை யின்றுள ⁴பயத்தினி ⁵னிரம்புவ தியாதோ.

(இ - ன்.) முன்னை ஊழ் வினை பயத்தின்மே - முற்பிறப்பிற் செய்த நல்வினைப்பயனாலும், பின்னை முற்றிய வேள்வி எய்திய நலத்தின்மே - இப்பிறப்பில் முடித்த யாகங்களின்பயனை யடைந்த கன்மையாலும், அரிதின் - அருமையாக, நின் பெற்றேன் - உன்னைப் பெற்றேன்; (பெற்றும்), இன்னம் - இன்னமும், யான—, இஃக அரசு இயல் - இஃக அரசியல்பற்றிய, இடும்பையில் - துன்பத்தில், நின்றால் - இருந்தால், சினை என்று உள பயத்தினின் - உன்னைப்பெற்ற பயனால், சிரமபுது - சிறைவது, யாது—? (எ - று) — ஓ - அசை.

உன்னைப் பெற்றதற்குப் பயன், இஃக அசையலிழம்பையிலிருத்தலோ? அன்று இதனினின்று நீக்குவதே என்பது கருத்து. முற்றியவேள்வி-அசுவமேதம், புத்திரகாமேஷ்டி முதலியன பின்னையின்றி வெருகாலம் வருத்திப் பெரும்பெறாகப்பெற்றன னென்பான் 'அரிதிறிற் பெற்றேன்' என்றான். பி ம்:—¹பயத்தினே. ²அரிதுனே. ³இடும்பையனைன்றல், இடும்பையனின்றல். ⁴பயத்தினுள். ⁵சிரமப்பது. (கஎ)

கூடி. ஒருத்த லைபரத் ¹தொருத்தலைப் பங்குவி னூர்தி
²யெருத்தி னீங்குகின் றியலவரக் ³குழைந்திட ⁴ருழக்கும்
வருத்த ⁵நீங்கியவ வரப்பறு திருவினை மருவு
மருத்தி யுண்டெனக் கையவி தருளிட வேண்டும்.

(இ - ன்.) ஒரு தலை பரத்து-ஒருபக்கம் பாரததையும், ஒரு தலை பங்கு
யின் - ஒருபக்கத்தில் நோண்டியாயிருக்குத்தன்மையையும்கொண்ட, ஊர்தி

எருத்தின்-பண்டியிற்கட்டிய எருத்தினுடைய, இயல்-தன்மை, வர-பொருத்த, ஈவருநின்று-இவ்வுலகத்திலிருந்து, குழைந்து - வாடி, இடா உழக்கும்-துன்பத்தை யனுபவிக்கச் செய்கின்ற, வருத்தம் - துக்கரூபமாகிய அரசாட்சியினின்று, நீங்கி—, வரம்பு அறு - எல்லையற்ற, அகிருவினை - அந்தமோட்ச சாமிராசியத்தை, மருவும்-அனுபவிக்கவேண்டிமென்கிற, அருத்தி - ஆசை, எனக்கு உண்டு - எனக்கு உள்ளது; ஐய - இயமா! ஏது - இதனை, அருளிடுவேண்டி - (ஈ) கொடுக்கவேண்டி; (எ - று)

அறுபதிலையிரமாண்டு அருத்துயருழந்து அரியகிழவனான தான் ஒருபக்கம் பாடமும ஒருபக்கம் கொணடிககாலுமாயுள்ள வண்டியிற்கட்டிய எருது எவ்வாறு குழைவுறுமோ அவ்வாறு குழைவுற்றுள்ளேன்; எனனை இதனினின்று விடுவிப்பாயாக என்கிறான தசாதனை பாடத்தைத்தாங்கும் வல்லமை யற்ற கிழத்தனத்தோடு தான் இராசசிம்சகூலமையக தாங்கித்தறவின், தசாதனை தனக்குப் பெருமபாடத்தைக் கொண்ட பண்டியிற பூட்டிய கொணடியெருத்தை உவமையாக கூறுகின்றான். வண்டியிறபூட்டிய எருதுக்குப் பெரும் பாடமுமகொணடிகத்தன்மையுமென்று திருவகையானவருக்கமுமேரோபட்டாற்போலுமென்பான் 'ஒருக்கலைபாடக்கொருக்கலைப்பங்குவன்னாதிமெருத்தினியல்வர்' என்றான். எருது என்னும் உயித தொடர்த்தற்றிய லுரத்தின் தகரொற்று வேற்றுமையில இட்டி, 'இன்' சாரியை பெற்று எருத்தின் என வந்தது. ஊதி - ஏறிச்செல்லுகறது உரியது என்ற காரணம்பற்றிப் பண்டியைக் காட்டிற்று. இனி, ஊதி எருத்து என்பதற்கு - எருதினது கழுத்து [ஊதி - எருது; எருத்து - பிடி] என்று பொருள்கொண்டு, இத தொடராகு - ஒருபக்கமான பாடத்தையுடைய வண்டியில ஒருபக்கத்துப்பூட்டிய பங்குவாகிய எருதினதுபிடினதன்மைபொருத்தஎன்றுகூறுவாரமுமூர். அரசாட்சி சகடமாகக் கூறப்படுவதை 'காலபாகோகது ஞாலத்தியங்குவ, காவற்சாகாடு' என்ற புறநானூற்றிலும் காண்க. இனி, முகலடிக்கு - ஒருபக்கமான பாடத்தைக்கொண்ட வண்டியிற்பூட்டிய ஒருக்கலை [எருதை]ப் போலவும், கொணடிகைச் சமக்கின்ற வாகனத்தின் எருத்தம் [பிடரி] போலவும் என்று இரண்டி உவமை வந்துள்ளனவாக உரைகூறினாருமூர். அன்னா மிக்கவருத்தத்தைபுண்டாககுத்தரு முகலுமான்மும. எவ்வனமுடவன் ஊதிபின்மூலமாகவே செல்லவேண்டிமோ அகூ. நமே அரகம் ஆன்வோன்மூலமாகவே செல்லவேண்டி மென்பதற்கு இரண்டாவது உபமானமும கூறிய தென்பா அகவிலபேரின்பமென்பான் 'வரம்பறுதிரு' என்றான். சுட்டு, உலகறிபொருண்மெற்று. பெருவீடாகிய மோட்சத்ததுக்கு உடையவனாகி கண்டாரை நிலைகலக்குங்க ட்டழகமைத்த கருமாணிக்கத்தைக் காணவே தான் மெய்மறந்து உடலுருகி ஞானத்தலைசிறப்ப சின்ற தசாதனது வாககில் 'அருளிடுவேண்டி' என வந்ததென்னலாம். ஒருக்கலைமெனத்தகரமிரட்டியது, எதுகைகோக்கியும் சந்தவிற்பகோக்கியு மென்க. பங்குவின், இன் - அசை. பங்கு - வடசொல. பி-ம்.—'ஒருக்கலை, 'எருத்தம்' விக

நின்றலம்வர, எருத்தம் வீங்கின்றுயல்வர, எருத்தம் வீங்கிநின்றலமர.
³சுமந்திடர். ⁴உழைக்கும். ⁵கீக்கி. ⁶அதருளிட.

(க௭)

௭௭. ஆளு நன்னெறிக் கமைவரு ¹மமைதியின் றுக
 நாளு நங்குல நாயக நறைவிரி கமலத்
 தாளி னல்கிய கங்கையைத் ²தந்துதந் தையரை
³மீள்வி லின்னுல கேற்றினு னொருமகன் மேனான்.

(இ-ள்) மேல் தாள-முற்காலத்தில், ஒரு மகன்-ஒருபுருடன் [பகீரதன்], ஆளும்-பெறுதற்குரிய, ல நெறிக்கு - லவலழிக்கு, அமைவாரும் - பொருந்திய, அமைதி-தன்மை, இன்று ஆக - 'தனது மூதாதையாக்கு' இவ்லாமற் போனதனால், (அவர்களை நந்தியிற்சேரக்க விரும்பி). தாளம - எந்தாளும், நம குலம் நாயகன்-நமமுடைய குலதெய்வமாகிய ஸ்ரீமநாராயணனுடைய, நறை விரி கமலம் தாளின்-தேவோடுமலாகின்ற திருவடித்தாமையினால், கல்கிய-தரப்பெற்ற, கங்கையை-கங்காநதியை, தந்து-(இவ்வுலகிற்)கொணர்தது, தந்தையரை - (தன்) மூதாதைகளை [சகப்புத்திரர்களே], மீள்வு இல் இன் உலகு-மீளுதலிலலாத இவ்வி முத்தியுலகத்தில், ஏற்றினான்-ஏறச்செய்தான்.

'உயமலாவதோ நெற்புக் வுதலிடுதல் என்னுற் கூடுமோ?' என்னும் ஆசங்கையைப் பரிகரித்தற்கும், அரியபெரியகாரியஞ்செய்தானும் தந்தையை மகன் லவலழியிற் சேரக்கவேண்டு மென்பதை வற்புறுத்தற்கும், அது நமமுடைய குலவழக்க மென்று உணர்த்தப் பகீரதன்சரிதையை மெடுத்துக் காட்டுகின்றான் தந்தன். திருமால் மாவலிவேளவியிடுபுக்கு ஒருகுறளாய் மூவடிமணவேண்டி உலகனைத்தும் ஈட்டியா மளந்த தாளில் அவன்சேவடியை நான்முகன் குண்டுகைபோபெயது மறைகொண்ட மந்திரத்தால் வாழ்த்திக் கழுவிய தான கங்கையைச் சிவபெருமான் சென்னிமேலேறிக் கொணர்ந்து கப்லசாபத்தாலிறந்த தன் மூதாதையரைப் பகீரதன் பரகதியடைவித்தா னென்பது இங்குக்குறித்த கதை இது பாலகாண்டத்தி லுணர்த்தப்பட்டது. பிரமன் ஆராதித்த திருமால் இடசுவாகுமன்னவனால் தவஞ்செய்து சகதிய லோகத்தினின்று திருவயோத்திக்குக் கொண்டபெற்றுச் சூரியகுலமன்னவ ரால் ஆரதிக்கப்பட்டதனால் 'கங்குலநாயகன்' என்கிறான். அபேதம்பற்றித் திரிவிக்கிரமனையும் இத்திருமாலையும் ஒன்றாகக்காண்க. மீளவில்லின்னுலகு-பரமபதம். பலத்தையரைக்காத் பகீரதன்குலத்துதித்த உனக்கு என் னொருவனைக்காததல் அரிதன் றென்று குறிப்பித்தபடி. பி-மீ.—¹அமைவின் னுகி. ²தாழ்த்து. ³மீள்விலா, மீள்கிலா.

(க௭)

௭௮. மன்னா ¹வானவ ரலர்மேல் வானவாக் கரசாம்

பொன்னின் வாகுகழற புரந்தரன் ²போலிய ³ரல்லர்

பின்னு மாதவர் ⁴தொடங்கி நோன் பிழைத்தவர் ⁵பிராரர்

சொன்ம று⁶மகற் பெற்றவ ரருந்துயா துறந்தார்.

(இ - ன்.) அரு துயர் துறத்தார்-துறத்தற்கரிய துன்பத்தினின்று நீங்கின வர்கள்,—மன்னர் (அல்லர்)-இவ்வுலகத்தரசரல்லர்; வானவர் அல்லர்-தேவர் களல்லர்; மேல் - மேலும், வானவர்க்கு அரசு ஆம்-தேவர்க்கரசனாகிய, பொன் னின் வார் கழல் புரத்தான் போலியா பொன்றாற்செய்த நெடிய வீரக்கழலை யணிந்த இத்திரனைப் போன்றவரும், அல்லர்-; பின்உம்-அன்றியும், மாதவம் தொடங்கி கோன்பு இழைத்தவா (அல்லா) - பெரியதவத்தைத் தொடங்கி விரதங்களை யடித்ததவரு மல்லா; பிறா ஆ-வேறுயாவரெனில், சொல் மறா மகன் பெற்றவா - (தஞ்) சொல்லை மறுக்காத புத்திரனைப்பெற்றவரே யாவர்; (எ - று.)

மண்ணவரும் விண்ணவரும் மாதவரும் துயாதுறத்தா ரல்லா; தஞ்சொன் மறா மகற் பெற்றவரே துயர் துறத்தவராவரென்பது கருதது. “எழுபிற்புள் தீயவை தீண்டா பழி பிறங்காப், பண்புடை மகட்பெறின” என்ற திருக் குறள் இங்குக் காணத்தக்கது. எவ்வகைச் செலவமிருப்பினும் பயனில்லை; நற்குணமுள்ள மகனைப் பெற்றால் எவ்வகைத் தீமையும் தீண்டப்பெறாது இனிது வாழ் லாகு மென்க. “யாமெய்யாக கண்டவற்றினிலை யறிவறித்த, மக்கட்பேறல்லபிற” எனறது திருக்குறள். இனி, * இச்செய்யுட்டு - அருத் துயாதுறத்தாரும் மாதவத்தொடங்கிகோன்பு இழைத்தவரும் மன்னாமுதலி யோரல்லா; சொன்மறாமகற் பெற்றவரே; பிறரில்லைமெனப்பொருள்கூறலு மாம். பி-ம் —¹ஆனவா. ²சேரியா. ³அலலால். ⁴தொடங்கி கோய் பிழைத்த வா, தொடங்கினோ பிழைத்தவா. ⁵அலலா. “மகப். (எ0)

எக. அனைய காதலி னருந்துப் ப பெருமபர மரசன்
வினையி னென்வயின் வைத்தன னெனக்கொளல வேண்டா
புனைபு மாமுடி புனைந்தித நல்லறம் ¹புரக்க
நினையல் வேண்டுமநா னினவயிற் பெறுவதி தென்றான்.

(இ - ன்.) அனையது ஆதலின் - அபபடியாகையினால் [தகையின் பா ரத்தைத் கனயன் நீக்குவதே அச்சுலத்தாக்கருமுறையாதலால்], அரசன்—, அரு துயா-அரிய துன்பத்தைபுடைப, பெரு பம்-பெரியபூபாரசத்தை, வினையின் - கபடத்தினால். என்வயின் - என்னிடத்தில, வைத்தனன்—, என - என்று, கொளல வேண்டா - தீனைத்துக்கொள்ளவேண்டா; புனையும்-அலவ கரிக்கின்ற, மா முடி - பெருமைபெற்ற கிரீடத்தை, புனைந்து - அணிந்து கொண்டு, இந்த நல் அறம் புரக்க-இத (அரசுபுரிதலாகிய) நல்லதருமத்தைப் பரிபாலக, நினையலவேண்டி - நனைப்பாயாக நான்—, நின்வயின்-உன் னிடத்து, பெறுவது - பெறத்தக்கது, எது-இதுவே, என்றான்—; (எ - று.)

உட்பகை புறப்பகைகளைக் களைத்து எவ்வெவா எத்கிறததரோ அவ ரவர்க்கு அத்திறததளை நின்று ஆவனசெய்து அறம்வழுவாது நடத்தல் மிகக் கடுமைபற்றி, ‘பெரும்பரம்’ என்றான். தருமவியாசத்தால் அரசாட்சியைத்

தன்னிடத்துவைத்தா னென்றெண்ணுது அரசற்கு ஈது இன்றிமையாத்
தருமமென வெண்ணி இதைமேற்கொள்ளவேண்டு மென்ற னென்க. “தரும
மென்வயிற் செய்பின் என்கட்டுரைகோடி” என்றதை, இதனால் தசரதன்
விளக்குகின்ற னென்க. பி ம் —¹புகனீ. (எக)

எ2.—தாழைக்கட்டையென்ற காரணத்தால் பட்டாபிஷேகத்
செய்துகொள்ளா இராமன் இதைதல்.

†தாழை யப்பரி சரைசெயத் தாமரைக் கண்ணன்
காத லுற்றில னிகழ்ந்திலன் ¹கடனிடென் ²றுணர்ந்தும்.
யாது கொற்றவ ³னேவிப ததுசெய லன்றோ
நீதி யெற்கென ⁴நினைந்துமப் பணிதலை நின்றான்.

(இ-ன்.) தாழை-தகப்பன். அ பரிசு அவ்விதமாக, உடை செய-சொல்ல, தாமரை கண்ணன்-புண்டரீகாட்சுண ஸ்ரீராமன், காதல் உற்றிலன்-(இராச சியங்கிடைத்ததுஎன்ற) விருப்பத்தைக் கொள்ளாதவனாகியும், இகழ்ந்திலன்-(இராசசியத்தைவகித்தல் பாடமாயிற்றே என்று) மறுக்காதவனாகியும், இது - இப்பூபாரத்தாங்குதல், கடன் என்றும - கடமைமென்றுகருதியும், —கொற் றவன்-அரசன், உணர்ந்து-ஆராய்ந்து, எவியது-எவின்து, யாது - எதுவோ, அது-அதனை, செயல்அன்றோ-செய்தல்வல்லவா, எற்கு எனக்கு, நீ-நியாயம், என-, நினைந்துஉம்—, அ பணி - (இராசசியத்தையாள ஒப்பக்கொள்ளுதலாகிய) அக்காரியத்தை, தலைநின்றான் - பேற்கொண்டு நின்றான்; (எ - று)

அரசைக் கைக்கொண்டு தந்தையின்துயரத்தை நீக்கல் தனக்குகடமை யாயினும், பிதருவாகுகிய பரிபாலனரூப தருமத்தையே மேலாகக் கருதியிருக் தமையைத் தோற்றுவிக்க, ‘யாது கொற்றவனேவிபது அதுசெயலன்றோ நீதியெற்கென நினைந்து தலைநின்றான்’ என்றா; விருப்பம் வெறுப்பும் உண டாயவழி அதன் குணதோஷத் தோன்ற வாகலினாலும், பெரியவரியற்கை யவ்வாறுதலினாலும் அவ்விரண்டுமின்றிக் கடனெனத் தான் ஒப்புக்கொண் டமை தோன்றின்றென்பதாம். பி-ம்:—¹கடனது. ²உணர்தது, உணர்ந் தது, உணர்த்தே. ³எவின்ன். ⁴நினைந்துதன், நினைத்துமப். (எஉ)

எ3.—இராமன்உடன்பாட்டையுணர்ந்த தசரதன் அவனைத் தழுவியிட்டேத் தன்னரண்மனையைச் சேர்த்தல்.

குரிசில் சிந்தையை மனக் ¹கொண்ட கொற்றவெண் குடையான்
றருதி யிவ்வர மெனசொலி யுயிருறத் தழுவிச்
சுருதி யன்னதன் ²மந்திரச் சுற்றமுஞ் சுற்றப்
பொருளின் மேருவும் பொருவருங் கோயில் ³போய்ப் புக்கான்.

† “துரிதைரபிகாததுமாதமஸாத ப்ரயததேத்ருபஸூகவோஷியத-தது பஸ்திதமகரஹீதஜ்: பிதுராஜஞேகிநபோகதருஷ்ணயா” என்ற ரகுவம்ஸ ஸ்லோகம் இங்குத் காணத்தக்கது.

(இ - ள்.) குரிசில் - ஸ்ரீராமனுடைய, சிந்தையை - மனக்கருத்தை, மனம் கொண்ட - மனத்துட்கொண்ட, கொற்றம் வெள் குடையான் - சயம் பெற்ற வெள்ளியகுடையையுடையவனாகிய தசரதன், 'இ வரம் - இந்த வரத்தை, தருதி - தருவாய்', என சொலி - என்று சொல்லி, உயிர் உற தழுவ - (அவனைத்) தன்னுயிரோடுபொருத்துப்படி கட்டிக்கொண்டு [இறுகப் புல்லி], (பின்பு), சுருதி அன்ன - வேதகதையொத்த, மத்திரம் சுற்றம்உம - மத்திரிகளின்கூட்டமும், தன சுற்ற-தன்னீசசூழ்துவர், பொருவு இல்மேரு உம - ஒப்பில்லாத மேருமையும, பொருவு அரு ஒப்பாவதற்கரிய, கோயில் - (தன்) அரண்மனையில. போய் புகான் - போய்ச்சோந்தான்; (எ - று)

இவ்விதத்தால் பட்டாபிஷேகஞ்செடதுகொளவதற்கு இராமன் இசைத் ததை உணராத தசரதன் வற்புறுத்துதற்பொருட்டு "நான் வேண்டும் இவ வரம் தரவேணும்" என்று மீண்டுஞ்சொல்லி இவ்விதத்தால் பிறகு மந்திரி மா சூழ்துவர் ஆலோசனைமண்டபத்தினின்று அரண்மனைபோய்ச் சோந்தா னென்க. மாபீடன இறுகப்புலலிக்கொள்ளுதலா லுண்டாகிட சுதத்தை யறு பவித்தது உயிர்தவ பற்றி, 'உயிருறத்தழுவ' என்றா; உயிரோடொப்பத் தழுவ மென்றுமாம். தன்மைச் சைக்கியோபாபத்து கடுவுநிலையையாய்ச் சொல்லி அரசனை 'திவழி' மூத்துதவ பற்றி, மந்திரிகளுஞ்சு சுருதியை யுவமையாக்கிஞா. அன்றி, "திருவுடைமன னனைக்காணிற் றிருமலைககண டேனே" என்றபடி மனனவா திருமாவின் அய்ச் மாதலாலும், திருமாவ இத்தசரதனைத் தகப்பனாகக்கொண்டமையாலும் இவனை மத்திரிகள சூழ்தது வருவதற்குச் சுருதியை யுவமையாக கூற்றா மன்னவாமம்மேருவை வாசத் தலமாகக்கொண்டிருக்கும் எனவாக்கச்சுன லுத்திரன் இத்தசரதனிடத் தும் இவனுடைய வயிசத்தாரிடத்துப் பாசகளுதியும், வாகனமாகியுக்கிடத் தலால் அவனது வாசத்தலம் எவ்வாறுஒரு மென்பா, 'மேருவும் பொருவ ருவ கோயில்' என்றா. பி-ம் —¹கொண்டி. ²மந்திரிக்கலைநம. ³சென் றடைந்தான்.

(எட)

எசு—இராமன் தன்னரண்மனையைச் சேர்த்தல்.

நிவந்த வந்தணர் நெடுந்தகை மன்னவா நகரத்
துவந்த மைந்தர்கண் மடந்தைய ¹ருசையுழைத் தொடர்ச்
சுமந்தி ரன்²றடர் தெர்மிசைச் சுத்தரத் ³திரடோ
⁴ளமைந்த மைந்தனுத் தன்னெடுங் கோயில்சென் றடைந்தான்.

(இ - ள்.) நிவந்த-மேலான, அத்தணா-வேதியும, நெடு தகை மன்ன வா - பெருநகுணமுள்ள அரசாகளும், நகரத்து - நகரத்திலுள்ள, உவந்த- (தன்னை) விருமபின், மைந்தர்கள்-புருஷாகளும், மடந்தையா - பெண்களும், உழை உழை தொடர்-அருகே தொடர்துவர், சுத்தரம் திரள் கோள் அமை ந்த-அழகாகியதிரண்ட தோள்களையுடைய, மைந்தன்உம - ஸ்ரீராமபிரானும், சுமந்திரன் - சுமந்திரனது, தட தோ மிசை - பெரியதேயின்மீது (ஏறி),தன்

கெடு கோயில் சென்று அடைந்தான் - (தனது) பெரியதிருமானிகையிற் சென்று சோந்தான்; (எ - று.)

மன்னவர் முதலியோர் அன்போடு அருகேதொடாத்துவர, சுமந்திரன் கொணர்ந்த தேரின்மீது இராகவியான ஏறிகொண்டு தன்னரண்மனைக்குச் சென்றன னென்க. மைத்தனும், உம்மை - இறத்ததுதழுவியது. அழகிய தட்பத்தினையுடையராய் அதனாலையாதவராதலால்; 'நீவந்த அத்தனா' என்றார். நாடகைமுதலியோரின் மிடுக்கையழித்து நீலகண்டனவிலலை நீறுபடவொழித்துப் பசுராமனவிலைப பழித்துப் பரததுதினை பாரததவாகணகளைக் கவரும் பேரழகுஅமைந்த தோ னெனபா 'சுந்தரத்திதோன' என்றார். பி-யி — 'உழைமுடின' 'தனி' 'தடக்தோன. 'இவரக. 'புகரு. 'இருந்தான்.

● எரு.—தசரதன் மன்னாரீக்துச் செய்தநெரிவித்தமது ஓலப்போக்கி, முடிக்கித்தந்தி போன்றிவன இயற்றாமது வசிட்டனிடங் கூறுதல்.

வென்றி வேந்தரை ¹வருகென ²வுவணம் ³வீற்றிருந்த
பொன்றி னிரந்த ⁴தோட்டரும் ⁵பெற விரசனை போக்கி
நன்று சித்திர ⁶வரிமுடி கவிததற்கு ⁷நலலோய்
சென்று வேண்டிவ வானமுறை யமைக்கெனச் ⁸செப்ப.

இதுவும் அடுத்த கவியுட—ருளகம்.

(இ - ள்.) (தசரதன் தன்கோயிலை அடைந்தின்), வென்றி வேந்தரை—வெற்றிபொருத்திய அரசர்களை, வருக (இவ்விடத்திற்கு) வரவேண்டும், என—என்று எழுதி, பொன் திரணிந்த தோடு—அவ்வணம் கட்டளையெழுதப்பெற்றது பொன்னுலாகிய பத்திரிகைகளில், உவணம் - கருடனதுவடிவம், வீறு இருந்த - பெருமையோடிருந்த, பெறல் அரு - பெறுதற்கு அரிய, இலசகினை - முதத்திரையை (இட்டு), போக்கி - அனுப்பி,—(மின்பு வசிட்ட முனிவனை நோக்கி), 'நலலோட-பகவானே! எனது-நன்மைமாகிய, சித்திரம் - வசித்திரமாகச் செய்யப்பட்ட, நளி முடி - பெருமை பெற்ற கிரீடத்தை, கவிததற்கு - (இராமனுக்குச்) சூட்டுதற்கு, வேண்டி-வேண்டியவைகளை, வாலமுறை-கிரமப்படி, சென்று அமைக்க—சென்று சித்தஞ் செய்தருளாக, 'என செயப-என்று சொல்ல,—(எ - று.)—'உரிமடாதவ ஞ்ஞளவிரிதெனதுவந்தனன்'' என அடுத்த கவியோடு தொடரும்.

கீழ்மந்திரிமாரோடு ஆலோசித்து இராமனுக்குப்பட்டகட்டுவதைத் தீர்மானித்தபின், பலரட்டுவேந்தாக்கும தான இராமபிரானுக்கு முழுகுட்டக் கருதியிருப்பதைத் தெரிவித்து அவர்களுடைய உடன்பாட்டையும் பெறக்கருதிய தசரதன், அவ்வரசாக்கெல்லாம் பொன்னேலைகளில் 'இங்கேவருக' என்று தன்கட்டளையெழுதித் தனக்குரிய கருடமுத்திரையை அவற்றின் மேலிட்டு அனுப்பியபின்னா வசிட்டபகவானை நோக்கி மருடாபிஷேகத்திற்கு

வேண்டியவற்றையெல்லாஞ் சித்தஞ்செய்யுமாறு கூறினனென்பதாம். பல நாட்டிலுமுள்ள அரசாக்களையும் ஜகவர்களையும் தன்கருத்தைத் தெரிவிக்குமாறு பத்திரிகை யெழுதி வரவழைத்துத்தசரதன் கேகயதேசத்தரசனுக்கும் மிதிலா நகரத்தரசனாகிய ஜகனுகும அவாகள்நாடு வெகுதூரத்திலிருப்பதுபற்றிச் செய்தி தெரிவிக்காது இந்தந்செய்திபைக கேகயராட்டரசனுமஜகனும்கேட்டுப்பின்னா இன்பம் அடைபட்டு மெனக கருதினா னென்று முதலூலி லுள்ளது. அரசாமுதலியோ பிறாக்கு எழுதும் ஒலிபில தமது இலசசினையையிட்டுப் போகருதலுமட்டி, சூரியகுலத்து இட்சுவாகுமன்னவன் முதல் மன்னவாயாவரும் திருமாலேத் தமக்குக் குலத்தெவமாகக்கொண்டு பூசித்துவந்த வைஷ்ணவராதலால், அம்மன்னவாகள அத்திருமாலினது கொடியாகிய கருடபகவானையே தமது இலசசினையாகக்கொண்டுள்ளா ரெனக கமபா கருதினா போலும். உவணம=ஸுபாணம் இலசசினே - லாஞ்சம வடகொற்களின் சிதைவுகள். ³வீற்றிருந்து என்ற பாடத்தைக்கொண்டு, “உவணமஉயாசசி” என்று திவாகரத்திற் கூறியிருத்தலால், உவணமென்ற சொல்-ஆகுபெயரால் உயர்த்த ஆசனமாகிய சங்காதனத்தை யுணர்த்தியதாகக்கொண்டு, சிங்காதனத்து வீற்றிருந்து என்று உரைகூற்றொரு முளா. உவணம வீற்றிருத்த ஒலை யென்றுகூறலும் உண்டு பி. பி. —¹வருகென்மு. ²அவணம். ³பெறும். ⁴எளிரா. ⁵எல்லீ. ⁶செப்பும்.

(௭௫)

எசு.—வசிட்டன் செல்ல, வந்த மன்னவரிடம் இராமனுக்கு முடிசுவிக்கக் கருதியதைத் தசரதன் தெரிவித்தல்.

உரிய மாதவ னொள்ளிதென ¹றுவரதனன் விரைந்தோர்
பொருளி றோமிசை யந்தணர் குழாத்தொடும் போக
நிருபா கேண்மின்க ளிராமற்கு நெறிமுறை மையினற்
றிருவும் பூமியுஞ் சிந்தையிற் சிறந்தன வென்றான்.

(இ - ள்) (அதைக்கேட்டு), உரிய மாதவன் - (சூரியவமிசத்தரசர்களுக்குப் புரோகிதஞ் செயதற்கு) உரியவனாகிய வசிட்டபகவான், ஒளளிது என்று உவரதனன் - எல்லதென்று மகிழ்ந்தவனாகி, வந்தது—, பொருவு இல்-ஒப்பில்லாத, ஓர் தோமிசை - ஒருதோமேல (ஏறி - அந்தணா குழாத்தொடும் போக-வேதியாகூட்டத்தோடும்போக;- சகவாத்தியானவன் தான் ஒலைபோக² கியதனால் வந்துசேர்ந்த அரசாக்களேரோக்கி), ³நிருபா-அரசர்களே! கேண்மின்கள் - கேளுங்கள்; நெறி முறைமையினால் - அச்சித்திமுறைப்படி, இராமற்கு-இராமனுக்கு, திரும உம் பூமிஉம்-ஐசுவரியமும் இராச்சியமும், சிந்தையின் சிறந்தன-(என்) மனத்திற் சிறந்தன, என்றான் - என்று சொன்னான்; (௭ - மு.)

இராச்சியத்தையும் அதற்குஉரியசெல்வத்தையும் தொன்றுதொட்டு வந்த முறைப்படியே இராமனுக்குத் தருதல் தக்கதாகு மென மனத்திற் கருதியுள்ளே னென்று தசரதன் வந்தமன்னவர்களிடம் தன்கருத்தைத் தெரிவித்தான் என்க. சிந்தையின்-மனம்போல என்று உரைத்து, என் மனம் இராமபிரானிடத்துச் சிறந்து நிற்பதுபோலத் திருவும் பூமியும் இராமபிரானிடத்துச்

சிறந்துநிற்கு மெனப் பொருள்காணலு மாம். நெறிமுறைமையினால் இராமற் குத்திருவும் பூமியுஞ் சிந்தையிற் சிறத்தன என்னுஞ் சொற்றொடரால், கைசேயிகூறும் வரமென்னும் வழிமுறையால் ஏனகிராத மன்னனாகிய பரதனுக்குக் [இரா-இவகேயிராத, மன்-அரசன்.] கொடுக்க அரசசசெல்வமும் பூமியும் என்மனத்திற் சிறத்தன என அத்தசரதன்கருத்துக்கு மாறாக வேறோ பொருள தோன்றுதல் காண்க. பீம் —¹அமைத்தனன். (எசு)

எள.—அச்சொல்லுக் கேட்டவரீ யாவரும் பெருமகிழ்ச்சியடைதல்.

இறைவன் சொல்லென மின்னற வருத்தினர் யாரு முறையி னின்றிலா ¹முந்துறு ²களிப்பிடை மூழ்கி நிறைய நெஞ்சிடை யுவகை போய் மயிர்வழி நிமிர வுறையும் வின்னாக ³முடலொடு மெப்தின ரொத்தார்.

(இ - எ) இறைவன் சொல் எனும்-சக்கரவாகதியின் சொல்லென்கிற, இன் நறவு - இனிமமதுவை. அருத்தினா யா²உம-(செய்யாகிய வாயினால்) உண்டவாகளெல்லாரும்,-முறையில் சின்றிலா-முறையில் சிலலாதவாகளாய், முந்து உறு களிப்பிடை மூழ்கி - விசைத்துதோன்றுகின்ற களிப்புக்கடலில் முழுகி, நிறையும் நெஞ்சிடை உவகை - சிறைந்த மனத்தின் சந்தோஷம், போய-யிருந்து; மயிர் வழி சிமிர் - தம்மளவில் சிலலாது உரோமங்களின் வழியாய் வெளிப்பட, உடலொடுஉம-சீர்த்ததோடும், உறையும் விண்ணகம் - (யாவரும்) தங்குத்தருவருமபுகின்ற சுவாககலோகத்தை, எப்தினா-அடைந்த வாகளை; ஒத்தா—; (எ - று.)

அரசன்பேசைக்கேட்டோ யாவரும் நறவருத்தினாபோல சீலதடுமாறி ஆர்த்தத்துணமுழுகித் தம்மனத்துள்தோன்றிய உவகையானது உள்ளடங் காது மயிர்க்குச்சென்ற விபாசத்தால வெளிப்பட்டுத் தோன்ற, இவவுடம புடனே சுவாககலோகத்தைச் சாரத்தவாபோன்று பெருமகிழ்ச்சியடைத்தன ரென்பதாம் “உடம்பொடுதுறக்கக்க ருற்றவரை யொத்தார்” என்றா கடி மணப்படலத்தும். ஆரத்தா உபவந்துருக்ககாணமாகிய சுவாககம் உடலொழி நதபின் கிடைப்பதன்றி முனபுகிடைத்த வருமைபற்றி இவா உடலொடு விண்ணகமெய்தினதொத்தா என்றா. மூழ்கியென்றதற்கேற்ப, களியைக் கடலென்க. முறையினிலலாமகக்கு காணமாயினமையால், நறவு எனற தற்கு - மதுவென்று உரை கூறப்பட்டது. மயிர்வழி சிமிர்தல் - மயிர்க்குச் செறிதல். பீம்.—¹முகந்துறு, முனறுறை. ²களிப்பிடை. ³உயிரொடும். (எள)

எஅ.—அவர்கள் யாவரும் நசரதனைத் தொழுது நீ செய்யக்கருதியது நன்றெனத் தெரிவிக்கத் தொடங்குதல்.

ஒத்த ¹சிந்தைய ²ருவகையி ³னெருவரி நெருவா தத்தமக குறற வரசெனத் ⁴தழைக்கின்ற மனத்தர் முத்த வெண்குடை மன்னன் முறைமுறை ⁵தொழுதா ரத்த நன்றென வன்பினொ ⁶டறிவிப்ப தானார்.

(இ - ள்.) ஒத்த சிந்தையா - (இராமனுடைய பட்டாபிலேக விய்யத் தில்) ஒரு தன்மைபாக இசைந்த எண்ணத்தை யுடையவாகளும், ஒருவரின் ஒருவா அரசு தத்தமக்கு உற்ற(து)என உவகையின் தழைக்கின்ற மனத்தார்- ஒருவரைக்காட்டிலும் ஒருவா இராசசியம் தத்தமக்குக்கிடைத்ததுபோல (நினைத்து) மகிழ்ச்சிக்கொண்டு களிக்கின்ற மனத்தையுடையவாகளுமான அவ்வரசர்கள், முறைமுறை-வரிசைவரிசையாயின்று, முததம வெள் குடை மன்னனை - முதலினுற்செய்த வெண்கொற்றக்குடையையுடைய சக்கரவாத தியை, தொழுதா-வணங்கி, (அவ்வினோக்கி). ‘அத்த-ஐயனை’ நன்று-(நீர் நினைத்தது) நல்லகாரியமே,’ என-என்று, அன்பினொடு-உள்ளன்போடு, அறி விப்பது ஆளு-விண்ணப்பஞ் செயலாயினா (எ-று)—அதனை மேற்கவி யிற் காண்க.

இராமயான செருக்கின்றி மாவோடும் ஒருங்குப் பயின்று அவா கள்குறைவை நீக்குவதனால், அவனுக்கு அரசு கிடைப்பதைத் தமக்குக் கிடைப் பதுபோல யாவரும் பாட்டிலாட்டியின் செனக கீழ்ச் சுமந்தினைப்பற்றி “தலங்கள் யாவையும் பெற்றனன் றானெனத் தளிர்ப்பான்” என்று கூறிய தங் காண்க. பி-ம் —¹சீதைபின் ²உவகையா. ³ஒருவரையொருவா, ஒரு வாகக்கொருவா. ⁴தளிரக்கின்ற ⁵தொழுதா. ⁶அறிவ்கல்லுற்றா. (எஅ)

வேறு.

எசு — இவ்விராமனுக்கு மதுராபிலேக்கீர் தேய்தல் தக்கதேயென்று மன்னவரீ கூறுதல்.

மூவெழு முறைமையெங் குலங்கள்¹முற்றறப்
பூவெழு மழுவினாற் பொருது போக்கிய
சேவகன் சேவகஞ் செகுத்த சேவகற்
²காவவிவ வுலகமீ தறனென் றாரரோ.

(இ - ள்.) மூ எழு முறைமை-இருபத்தொரு தலைமுறை, எங் குலங்கள் முற்றற-எமமுடைய டிராஜ் குலங்கள் முடிவை மடைய. பூ எழு மழுவினாற் - கூடையிருத்த மழுமயக்கதால். பொருது-சுண்டைசெய்து, போக்கிய - அழித்த, சேவகன்-பாக்கிமசால்யாகிய பச்சையமனது, சேவகம்-வீரத்தை, செகுத்த-கெடுத்த, சேவகற்கு - மகாவீரனாகிய ஸ்ரீராமனுக்கு, இ உலகம் - இந்த ஜாஜம, ஆவ-அதினமாகக்கடந்து; ராது - இது; அறன் - தருமமே, என்றா—; (எ - று)—அதோ - நற்றசை.

இவ்விராமயான் மன்னா யாவையும் இருபத்தொருதலைமுறை கட்டழித்த பச்சையமையும் வலியடக்கிய மகாவீர னாதலால், இவனுக்கு ஐப்பூமியை யதினமாககுதல் தக்கதென்றா சென்க. மூன்றாமடி - முற்று மோனை. தமது துயரத்தைத் தீர்த்த மகாவீர னென்பதும், இனியும் எம்

ஞறைகளைத் தீர்த்தருளத்தக்கவனென்று தாம் கருதியமையும் தோன்ற, 'மழு
வினாற் போககிய சேவகன் சேவகஞ்செகுத்த சேவகன் என்றார்கள். ஆவ -
அகரவீற்று விபங்கோள். பூ - கூடமையாதலை "மலருங்கூடமையும். பூவெ
னல்" என்ற டிகண்டினாலும், "பூவாட்கோவலா" என்ற புறநானூற்றாலும்
அறிக. பி - ம் —¹மூப்புற ²ஆவல, ஆக

க. நறைக்குழற சீதைபு ஞால நங்கையு
மறுத்துமிங் கொருவரகு மணத்தின் பாலரோ
கறுத்தமா மிடறுடைக கடவுட்¹காலவில்
லிறுத்தவற கன்றிபென நிரட்டர் கூறினார்.

பி - ம் —¹காலவல்ல.

உ. ஏத்தவந் துலகெலா மீனற¹வேந்தனைப
²பூத்தவ வல்லனைற் புளித வேளவியைக்
காத்தவ னுலகினைக காத்த நன்றென
வேதத்தை³விபப்புற விதாப்பர் கூறினார்.

பி - ம் —¹எததைப ²பூத்தனன். ³உவப்புற.

ஈ. பெருமையா னுலகினைப பின்னு முன்னுநின்
றுரிமையொ ட்டாமபுதற குர்மை பூண்டவத
தருமமே தாமதவந் நககநீண்டொரு
கருமமேவ நிலதெனக¹கலிவகர் கூறினார்.

பி - ம் —¹கவுடா.

சு. ¹கேடகல படியினைக கெடுத்திக கேடி லாத்
தாடகை வல்கொரு சரமன் றெளிய
வாடக விலலிககே ²யாக பாரெனாத
³தேடாவிழ் மலாமுடித துருக்கா சொல்லினார்.

பி - ம்: —¹கேடகமணியனை. ²அருளக. ³தேடகமலா.

ரு. கறநான் மறைபவா கணனை மன்னுயிர்
பெறந¹தா பெனவருள்²பிறகுகும வாரியை
யுறநதே வுலகினி வுறுதி யாதெனக
கொறறவேற கனைகழற குருக்கள கூறினார்.

பி - ம்: —¹தாயனை. ²பிறகுகும.

கூ. வாடடொழி லுழவநீ¹யலகை வைகலு
மூட்டினை யருளமு துரிமை மைந்தனைப்
பூட்டினை யாதலெ பொருவி நன்னெறி
காட்டினை நன்றெனக் கலிவகர் கூறினார்.

பி - ம்: —¹உலகின்.

எ. †தொழுதழல் வேந்தநின் றொல்கு லத்துளோர்
முழுமுத லிழித்தகை முறைமை யாக்கியீண்
டெழுமுகில் வண்ணனுக் களித்த விசசெல்வம்
விழுமிது பெரிதென மிலேசசா கூறினா.

அ. கொங்கலர் நறுவிரைக் கோதை ¹மோலியாய்
சங்கரீ ²ருலகத்துட் டவத்தின் றன்மையா
லங்கண னரச்செய் தருளு மாயிடிற்
சுவகள ரிவகிதிற் சிறந்த திலலென்றா.

பி - டீ — ¹மோலியாய். ²உலகத்து.

க. ஆதியின் ¹மனுஷின் னரிய மைந்தற்குப்
பாதிபு மாகிலன் பரிந்து ²வாழ்த்துதல
வேதிபர் தவப்பயன் விளைந்த தாமெனச
³சேதிபர் ⁴சுதனை தெரியச் செப்பினார்.

பி - டீ — ¹மனுஷனுலமைந்த ²வாழ்த்துதல். ³சேதியா. ⁴சேதனை.

க௦. அளம்படு குரைகட லகழ் மேழுடை
வளம்படு ரெடுநில மன்னா மன்னனை
¹புளம்படிந் துயிரெலா முவப்ப தோபொருள்
விளம்பினை பெரிதென விராடா கூறினா.

பி - டீ — ¹உளம்படியுயிர்.

க௧. †வாயநனி புரந்தமா மனுஷி னான்முறைத்
தாயநனி ¹புரந்தனை தரும் ²வேலிபுப்
நீநனி புரத்தலி னெடுத்து காலகிண
சேயநனி புரக்கெனத் தெலுவகா கூறினார்.

பி - டீ — ¹புரந்தெனத். ²வேலியாய்.

க௨. வைபமும் வானமு மதிபு ஞாயிறு
மெய்திய வெய்துப் ¹திகழும யாண்டெலா
நெய்தவழ வேலினுய் நிற்கும் வாசகஞ்
செய்தவம் பெரிதெனச் சேரா கூறினா.

பி - டீ — ¹திகழும.

க௩. பேரிசை பெற்றனை பெறுத தென்னினிச
சீரிய தெண்ணினை செப்பு கின்றதெ
¹ஞரிய நவகுடிக கதிப ரீபுமொ
¹ஞரிய னாமெனச சோழர் சொல்லினார்.

பி - மீ — ¹ஞரியனவகுடிககமரனீயும.

† இப்பாடல் தஞ்சைப்பித்தியி லுள்ள தென்கின்றனா.

‡ இது முதலுள்ள நான்கு பாடல்கள் சில பிரதியில் ௫ - ஆவது பாட
லுக்குப் பின் காணப்படுகின்றன.

கசு. ஒன்றிய வுவுகைய ரொருங்கு சிந்தையர்
தென்றமிழ் சேணுற வளர்த்த தென்னரு
மென்றுகின் புகழொடு ¹தரும மேமுற
நின்றது ²நிலையென நினைந்து கூறினார்.

பி-ம்:—¹தருமமேயுற. ²நிலையது.

என்கிற இப் பதினான்கு கவிகள் “மூவெழுமுறை” என்ற இப்பாடலுக்குப்பின் சிலபிரதியிற் காணப்படுகின்றனவாயினும் பல பிரதிகளிலும் இல்லை; இவை பயிலவழங்கா வென்பா மேல் “வேறெலா மன்னரும்” என்று பாடமிருப்பதை நோக்குமிடத்து இப்பாடல்கள் இருத்தல்கூடுமெனத் தோன்றினமையால், உடையெழுதாவிடினும் பதிப்பிக்கப்பட்டன. (எக)

அரி.—தசரதன் அவர்கள் கருத்தையறிய மீண்டும் விளவந்நோடங்கல்.

¹வேறிலா ²மன்னரும் விரும்பி ³யன்னது
கூறினா ரது⁴மனங் கொண்ட கொற்றவ
⁵னூறிய வுவுகையை யொளிகுஞ் சிந்தையான்
மாறுமோ ரளவைசால வாயமை கூறினான்.

(இ - ள்.) வேறு இலா மன்னாஉம-மாறுபடுதலில்லாத அச்சரும், அன்னது-அத்தன்மையான வாக்கியத்தை, விரும்பி கூற்றோ-விரும்பிச்சொன்னார்கள்; அது மனம் கொண்ட கொற்றவன் - அதனை உள்ளத்தடைந்த சக்கரவாததி, ஊறிய - (உள்ளே) சூரகின்ற, உவகையை-சத்தோஷத்தை, ஒளிகுமு-அடக்கிக்கொண்ட, சிந்தையான்-மனத்தை யுடையவனாகி, மாறுஉம-மற்றும், ஓர் அளவை சால வாயமை கூறினான் - ஒரு பிரமாணமான வார்த்தையைச் சொன்னான்; (எ - று.)

இராமனுக்குப் பட்டங்கட்டத் தசரதன் கருதியதை யாவரும் மாறுபடாது ஒரேமனமாக ஒப்பித் தனதுபுத்திரனதுபெருமையைப் புகழ்ந்து கூறக் கேட்ட சக்கரவாததி பெருந்களி கூராதும், அதனை மனத்திலடக்கிக் கொண்டு அவர்கள் கருத்தை உள்ளபடி யுணருமாறு வேறுவகையாக வினவுகின்றன எனப்பதாம்.¹வேறெலாமன்னரும்’ என்ற பாடத்துக்கு-வெவ்வேறு நாட்டினராக வுள்ள எல்லா அச்சர்களும் இராமனுக்குப் பட்டாமிஷ்டங்கஞ் செய்வது தகுதியே என ஆமோதித்தனரென்க. பி-ம்:—¹வேறலா. ²மன்னவர். ³இன்னது. ⁴மனங். ⁵ஊற்றான். (அ௦)

அக.—நீங்கள் இராமனுக்குப் பட்டங்கட்ட விரும்புவது எதனுலென்று மன்னவன் மீளவும் வினவுதல்.

¹மகன்வயி ²னன்பினன் மயங்கி யா³னிது
புகலீர் புகன்ற⁴விப பொம்மல் வாசக
முகவையின் மொழிந்ததோ வுள்ள நோக்கியோ
வன ⁵நினைந்ததெத் தன்மைபா வென்றான்.

(இ - ள்.) (அரசர்களே!) யான மகன்வயின் அனபினால் மயங்கி-புத்திர னிடத்து அன்பினால்யான் மதிமயங்கி, இது புகல-இதவராததையைச் சொல்ல, (கேட்டு), நீ புகன்ற-நீங்கள் சொல்லிய, இப்பொம்மல வாசகம்-இந்தப் பொலிவாகிய வாராததை, உகைவயின் மொழிந்தது ஒ-மனஞ்சுதோஷித்தது சொன்னதோ? உளளம நோக்கி ஒ - என்கருத்து நோக்கியோ? தகவு என நினைந்தது - தகுதியென்று நினைத்தது, எ தன்மையால் - எவ்வகையினால்? என்றான் - என்று (உண்மை கூறுமாறு, வினாவினான், (தசரதன் : (எ - று.)

எனக்கு இராமனிடத்துள்ள அனபினால் அவனை இராசசியத்தையாளும் வல்லமையுடையவ னென்று எண்ணி அவனுக்குப் பட்டங்கட்ட வேணுமென்று கருதியிருக்கின்றேன். இந்த என்கருத்து தக்கதோ அல்லது தகுதியற்றதோ? என்பது எனக்குத் தெரியாது. நீங்கள் நடுத்தலையாகச் சொல்லுவீர்களென்ற எண்ணத்தினால்தான் உங்களை வினாவினேன். நீங்கள் இராமனுக்குப் பட்டங்கட்டினால் தக்க தென்பது, மனமுந்தது சொன்ன சொல்லா? அன்றி, எனமுத்ததுக்கு இச்சையாகச் சொல்லவேணும் என்று சொன்ன சொல்லா? எந்தக்காரணத்தால் இராமனுக்கு மகுடாபிஷேகஞ்செய்வது தகுதியெனக்கிறீர்கள்? இத்தனைப் பட்டமாணமாகச் சொல்லவேண்டுமென்று தசரதன் வினவின னென்க. ஒ - ஐப்பொருளான். உகை - தொழிற் பெயர்; உக - பகுதி. பி-பி —¹மக. ²நான்மெய்யு. ³அது. ⁴அப்பொருமல. தன்மையென. (அக)

அஉ.—இது முதல் நான்குபிகள் - ஒருதோடர் மன்னவர்
இராமமதுடாபிஷேத்திப்து இசைந்தந்தக்காராயம் கூறுதலைத் தெரிவிக்கும்

இவ்வகை யுரைசெய னிருந்த ¹வேந்தனை
-செவ்விய சினநிரு மகற்குத் ²தீயத்தோ
³சுவவவாக ⁴கவவவ ராநற் ⁵வாற்றறு
மெவவமி லன்பின் யினிது ⁶கேளென.

(இ - ள்.) இவ்வகை உரைசெய-இதப்படுத்தும், (சக்தவாததி) கேட்க, - இருந்த வேந்து அவை - (அவவிடத்து) இருந்த அரசாசபை, (சக்தவாததிகையே நோக்கி), செவ்விய நீன திருமகற்கு - (செவ்வைக்குணமுள்ள உனது புதல வன்மீது, தேயத்தோ அவவவாகு-அவக்கே பற்பல தேசத்துள்ளோருள், அவ்வவா - யாவரும், ஆற்ற - மிகவும்; ஆற்றறும் - செட்கின்ற, எவ்வம் இல் அன்பின் - குறைவிலலாத அன்பின் தன்மையை, இனிது கேள்-இனிதாகக் கேட்பாய், என் - என்று சொல்லத்தொடங்கி, (எ - று.)—“என்றனா” என- அந் ஆங்கு கவியில் முடியும்.

இராமபிரானிடத்து எவலாததேயத்தவரும் அன்புசெய்யுத்தன்மையைக் கூறுவோ மென்றன நென்க தேயத்தோவவவாகு என்பதில் அவ்வவாகு என்பது சொல்லுருபா யுடனவந்தது இச்சொல்லில் ‘கு’ எழுநுருபில் வந்தது,

உருபுமயக்கம். அவ்வவர் - பாவருமென்றபடி. பி-ம்.—¹வேந்தர்கள். ²செவ்வி
யோம். ³தோர்த்துளோ. ⁴அவ்வா. ⁵அவ்வவர்க்கு. ⁶ஆற்றமென்று.

௭௮.

(அஉ)

அரு. தானமுந் தருமமுந் ¹தகவுந் தன்மை ²சேர்
ஞானமு ³நல்லவாப் ⁴பேணு நன்மையு
மானவ ⁵வெவையுநின் மகற்கு ⁶வைகுமா
லீனமில் செவ்வமவத் ⁷த்பைக வென்னவே.

(இ - ள்.) மானவ - மனவமிசத்துக்குத்தலைவனே ¹ தானமஉம்-கொடையும, தருமஉம் - அறமும், தகவுஉம் - ஒழுக்கமும், தன்மை சோ ஞானம் உம் - மேன்மைபொருத்திய மெய்யுணர்வும. நல்லவா பேணும் நன்மைஉம் - பெரியோர்களை விருடப் பிழிபடுகின்ற நலமும். (முதலிய), வைஉம் - எல்லாகருணைகளும், 'ஏனம் இவ் - குறைவற்ற, செவ்வம் - அரசச்செவ்வம், வந்து இயைக - வந்து பொருத்தக்கடவது' என - என்று சொல்வது போல, நின் மகற்கு - உன் பிள்ளைக்கு, வைகும் - நிலையாகப் பொருத்தியுள்ளன; (எ - று.)—ஆல - ஈற்றைச்.

நாகன உன்மகனது மருட்டவேகத்தைப்பற்றி மகிழ்ந்து கூறுவதற்குக் காணம் அவ்விடத்துள்ள நற்குணங்களையாகு மென்றன கொண்க. இயாமனதுகுணம் எவகளை மகிழ்ந்துகூறுமாறு செய்ததன்றி வேறு உன்முதத்துக்கு இச்சகமாகச் சொல்லவேண்டுமென்று இயாபட்டாபிவேகத்தை மகிழ்ந்துகூறினோ மில்லை மென்றன மென்றவாறு. 'பலறவோ ர்ருப கல்யாண குணம் புத்தஸபஸத்தேதீமன்னவனே' உன் புத்தவ்விடத்துப் பல கல்யாண குணங்கள் உள்ளன' என்று வான். தீகத்திற்குறிப்பது கருத்தக்கது. நல்ல வாப்பேணும் நன்மையாவது - மூவ்ருகுறநாம முறைமையிற்கடித்து காவற் சாகாதி உகைத்ததற்கு உரியனாய், தன்னைத்தீகேழ்விவக்கி நன்னெறிச்செல்லுதுத் தவத்தாற பெரிடாய முனிவாமேலும் ஆற்றலாற்சிறந்தோராய அரசாமேலும் அறிவாற்சிறந்தோராய அமைச்சாமேலும் பிழைபாராட்டித் தவறு கூறித் தவியாது, பலபூசிகளையுந் தன்வயத்துக்கவாவல்ல காதமபோல யாவருடைய கருத்தைபும தன்பணிவார் கவாந்து ஒழுகுந் திற மென்பா. பி-ம் —¹தவமும். ²சால. ³நல்லமும். ⁴பேறும். ⁵ஐய, கேட்டி. ⁶வைகலும். ⁷இயைவது, எதிர்த்தது.

(அஉ)

அசு. ஊருணி நிறையவு ¹முதவு மாடுபர்
பார்கெழு ²பயன் மரம் ³பழுத்தற ருகவுந்
கார்மழை பொழியவுந் கழனி ⁴வாயநதி
வார்புனல பெருகவு மறுக்கின் றாகளயார்.

(இ - ள்.) உதவும - (யாவாகும்) உதவுகின்ற, ஊருணி-குளம், நிறைய உம்-(நீர்)நிறையவும்,—பா - ஊரின், மாடு - நடுவே, கெழு - பொருத்திய, உயா - உயாந்த, பயன் மரம் - பயன்படுமரம், பழுத்தற்று ஆகம - பழுத்த நாகவும்,—கா-மேகம், மழை-மழையை, பொழியஉம்-சொரியவும்,—கழனி

வாய்-கழனிகளில், நதி-ஆற்றின், வரா புனல்-மிக்கரீர், பெருகஉம்—, மறுக் கின்றாசு—(வேண்டாமென்று) தடுக்கின்றவாகன், யார் - யாவர்? (எ - று.)

பாழ்போகாதுதேடிதுநின்று எல்லாருக்கும் எளிதில் வேண்டும் பலன் களைத் தப்பாது கொடுத்தது உதவுகின்ற ஊருணிமுதலியனவற்றிற்கு நீரிடம் புகைமுதலியன தேர்படுகையில் அவற்றைத் தடைசெய்வாரா இல்லையானாற் போல, நின்மகன் மன்னுயிரகளைப் பாதுகாக்குமாறு மருடஞ்சூடுதல் உலகத்துப்பிரானிகள் நன்மைபெறுதற்கே காரணமா மாதலால் அதனை மறுப் பா ஒருவரும்ல்லே யென்றதாயிற்று. உபமானங்கள் உபமையப்பொருளைத் தெரிவித்தலால், இச்செய்யுள் - பிறிதுமொழிதலணி. ஊருணியும் பயன்மரமும் எல்லாநாலும் எளிதிற் கொள்ளுமாறு உதவுவதிலும், காராமழை கைம்மாறு கருதாது ஈவதிலும், கழனிபிற்பெருகும் நத்ப்புனல் யாவாருக்கும் பெரும பயன்வளைததல்லும் உவமைபாம். மட்டு உயா எனஎடுத்தது-பக்கங்களுயாந்த [சுற்றிலும் வேதிகை போடப்பட்ட] எனினுமாம். “ஊருணி நீரினைத்தந்தே யுலகவாம், பேரறிவானன திரு”, “பயன்மரமுள்ளாபபழுத்தற்றற்செல்வ, நயனுடையானகட்புன,” “நடுநடுநுள வேதிகைச சுற்றுக்கோட்புகக, படு பனையன்னா பலா சசுவாழ்வாரா, குடிகொழுத்தக கண்ணுங் கொடுத்தனுணை மாக்க, லிடுகாட்டுளே ந்நைபபனை”, “கந்தையகு சடாமணி கனகமேனைய, பிந்தையென்னுதருள பெரியா வணமைபோன, மறநவணுள்ளபனை மரமுந் தம்பய, நெந்தையு முலப்புறா தீகைசான்நவே” எனநவை இங்கு ஒப்பு நோக்கத்தக்கவை. ஊருணி-ஊராவ னீருணைபபடுவது: குளம்; இ-செயப் படுபொருள்விகுதி. நீதைதலெனலும் இடத்துநிகழ்பொருளின்றொழில் இடத்தினமே லேற்றப்பட்டது. பழுத்தற்று=பழுத்தன்று ஒன்றன்பால் முற்று. பா - பூமியின் ஏக தேசத்தைக்காட்டிற்று. பி-ம் —¹உதகமாயொரு, உதவுமாயுயா. ²நகா. ³பழு ⁴பழுத்தது. ⁵பாய. (அச)

அரு. பனை¹யவா நெடுவகரப பரும யானையாய்
நினையவாந்²தன்மையை³நிமிர்ந்த மன்னுயிர்க்
கெனையவா நன்பின னிராம னீண்டவற்
கனையவா⁴நன்பின வவைபு⁵மென்றனர்.

(இ - ள்.) பனை அவாம நெடு கம பரும யானையாய் - பனைபோன்ற (நீண்ட) கைகளையும் ஒப்பனையையுமுடைய யானைப்படையையுடையவனே! நீனை அவாம் தன்மையை - உன்னை விருமபுந் தன்மையை, நிமிர்ந்த - மிகுதி யாகக் கொண்டிருந்த, மன் உயிரகரு - நிலைபெறுடைய உயிரகளிடத்தில், இராமன்—, எனைய ஆறு அன்பினன் - எத்தன்மையான அன்புடையவனா யிருக்கின்றனனோ, அவைஉம் - அவ்வுயிரகளும், ஈண்டு - இவ்வுலகத்தில், அவற்கு - அந்த இராமனிடத்தில், அனைய ஆறு அன்பின-அததன்மையான அன்புடையனவாயிருக்கின்றன, என்றனா - என்று சொன்னார்கள்; (எ-று.)

நின்னிடத்து விருப்பம் வைத்திருக்கும் உலகத்துயிர்களிடத்தெல்லாம் இராமன் பேரன்பு காட்டி வருதலால், அவ்வுயிர யாவும் இராமபிரானிடத்துப்

பேரன்பு பூண்டுள்ளன ஆதலால், அவ்வுயிராகள் இராமன் மகுடஞ் சூடுதலிற் பெருமகிழ்ச்சிகொள்ளலாயினவென வேததவையோர் கூறின ரென்க. என் மனரென்பதற்கு, அஉ - ஆங் கவியிலுள்ள வேந்தவை என்பது எழுவாய். இராமபிரான் இளமபிராயச் தொடங்கி யாவரிடத்தும் அன்பு பூண்டு விசாரிக்குந் தன்மையுட னிருக்கின்றனனென்பதையும், உலகத்தவா அவ்விராமன் இராசசியத்தை யாட்சிபுரியவேணு மெனக் கருதியிருக்கின்றனரென்பதையும், கீழ்த்திருவாவதாரப்படலத்தில “எதிவருமவாகளை யெமையுடையிறைவன், முதிதரு கருணையின் முகமலனோளிரா, வெதுவீனையிடரிலை யினிது நுயனையும், மதிதருகுமரனும் வலியாகொலெனவே,” “அஃதைய நினதெம தரசெனவுடையே, மஃதொருபொருளவ லெமதுயிருடனேழ், மகிதலமுழுதையுமுறுகவிலவோ, னுகுபகலவென வுடைநளி புரிவார” என்று வந்தவற்றிலு முணரலாம். பனையவாகெடுக்கப் பருமயானையாய் என்ற இயல்பான பாடத்துக்கு, பனையவாமெடுக்கப் பனையையொத்த கீண்டகைகளை யுடையவனே! என்று விளியாகக்கொள்க. “பனைத்திரண்டனையதோளாய்” என்றார் சிந்தாமணியாரும். அவாமை-அவாவுமென்பது ஈற்றுமிசையுட்கரம்மெய்யொடுங் கெட்டது. ஈண்டி உயிரென்றது பெருமபாலும், மககளுயிராமேனின் தது. உயிராகு, அவற்கு என்பன - உருபுமயக்கம். பி-ஓ—¹இவா. ²தன்மைமயின், தகையவாய். ³கீளைத்த, கீளைத்தது. ⁴அன்பினா. ⁵என்பவே. (அடு)

அக.—அரசன் வேந்தவையோர் சொற்கேட்டு மகிழ்ந்து கூறத்தொடங்குதல்.

மொழிந்தது கேட்டலு ¹மொய்த்து ²நெஞ்சினைப் பொழிந்தபே ³ருவகையிற் பொங்கு காதலன் கழிந்த⁴தோ ⁵ரிடரினன் களிக்ஞஞ் சிந்தையன் வழிந்தகண் ணீரினன் மனனன் கூறுவான்.

(இ - ள்.) மொழிந்தது - (அவ்வாறு சபையில் வந்தவா) சொன்னதை, கேட்டலும் - கேட்டவுடனே, —மனனன் - தசரதன், நெஞ்சினை - மனத்தினில், மொய்த்து-நெருங்கி, பொழிந்த - சொரிந்த, போ உவகையின் - மிகக் களிப்பினால், பொங்கு காதலன் - அநிகரிக்கின்ற அன்பையுடையவனும், கழிந்தது ஓர் இடரினன்-கீட்கின ஒப்பற்ற துன்பத்தையுடையவனும், களிக்ஞம் சிந்தையன்-சந்தோஷிக்கும் மனமுடையவனும், வழிந்த கண்ணீரினன் - ஆந்தத்தால் (தன்னடைவே) பெருகின கண்ணீரையுடையவனுமாகி, கூறுவான் - (அவாகளைநோக்கிச் சொல்வானாயினன்; (எ - று.)—அதனை மேற்கவியிற் காண்க.

தன்மகனைப்பற்றி வேததவையோர் கொண்டாடிச் சொன்னது கேட்ட தசரதன், தன் மனத்தினுள்ளடங்காது மிகுந்த தோன்றிய மகிழ்ச்சியினால் இராமபிரானிடத்துப் பரிவு பொங்கத் தான் கொண்ட துயர்மெல்லாந்தீர்த்து தனதுமிக்கமகிழ்ச்சி ஆனந்தபாவப்பமாக வெளிப்பட்டுத் தோன்ற அந்த

வேத்தவையோரை நோக்கிக் கூறலானா னென்க. எல்லா வுலகத்தையும் பாதுகாக்கும் பேராற்றல்வாய்த் த ஸ்ரீராமனை அவ்வேத்தவையோரின் கையடை யென மேற்கூறுவது அவ்ஸ்ராமனிடத்துப் பெருவீருப்பத்தினு லெழுந்த பேரன்பின்செய லெனப்பா 'பேருலகையிற் பொங்கு காதலன் கூறுவான்' என்றா. கழிந்ததோரிடமினன் - வடமொழிநடை. இடா-தன் மூப்பைக் கருதியதனாலான துன்ப மெனனலாம். பி-ம் —¹மொய்த்த. ²நெஞ்சினில். ³உவகையான். ⁴போ ⁵துயரினன். (அச)

அஎ.—தசரதன் தன் மகனே வேத்தவையோர்க்கு அடைக்கலமெனல்.

செமமையிற் றருமத்திற் செயலிற் ¹நீங்கின்பால்
வெம்மையி னெழுககத்தின் ²மேன் மை³மேவினீ
ரென்மக னென்பதென் ⁴னெறியி னீங்கிவ
னும்மகன் கையடை ⁵தோக்கு மீங்கென்றான்.

(இ - ள்.) 'செமமையின் - நெருங்கிய லேயாலும், தருமத்தின் - அறத்தினாலும், செயலின் - நற்செய்கையாலும், நீங்கின்பால் வெம்மையின் - தீயவைகளி னிடத்துக் கடுமைபாக்க னாடும் வெறுப்பினாலும், ஒழுககத்தின் - ஆசாத்ததி னாலும், மேனமை மேவினீ - மேனமையைப் பொருத்தியிருக்கின்ற அரசா களே! எங்கு இவன்-இதோ இருக்கிற இவன். என மகன் என்பது என்-என் புதல்வனென்று சொல்லுவதென? நெறியின் - முறைமைமினால், நம மகன் - (இவன்) நம புதல்வனே; (இவனை); கையடை - அடைக்கலமாகக் கொண்டு, எங்கு-இங்கே, தோங்கும் - பாத்துக்கொள்ளுங்கள்', என்றான் - என்று சொன்னான், (தசரதன்): (எ - று.)

இவனை என்மக னென்னவேண்டா உம மகன்போலவே கருதி, இவ னுக்கு யாதொருகுறையும் உராமல தோக்குக னெனத் தசரதன் கூறின னென்க. தோக்கும் எனலும் உயிற்று பன்மையுணர்த்தி முன்னிலையாய நின்றல் "இராம மின்னென வரூஉ மூன்றும், பலலோ மருங்கினும் பல வற்றும்ருங்கினுஞ், சொல்லோடைய வென்மனா புலவர்" என்றதனுள் ஆசிரியா தச்சுனாக்கினியா கூறியதன லுணர்க. பி-ம் —¹தீங்கிலா, தீவ கென்பா, தீங்கிற்பான். ²மேயமை ³மேயீர். ⁴இனிதி னுங்கவன், என்னை யீங்கவன், உறியிதீவன், அறியிவீங்கவன். ⁵தோக்குவருங்கென்றான், தோக் குவீரென்றான், நமக்கென்றோதினான். (அஎ)

அஅ.—அரசரீகளை யனுப்பிவிட்டுத் தசரதன் ராமபட்டாபிலேக்கந்துக்குச்

தோத்திரைக்கொண்டு நல்ல நாள் நோக்குதல்.

¹அரசவை விடுத்தபி னானை ²மன்னவன்
புரைதபு ³நானொடு பொழுது நோக்குவா
னுரைதெரி கணிதரை யொருங்கு கொண்டொரு
வரைபொரு மண்டப மருங்கு போயினான்.

(இ - ள்.) அரசு அவை-இராசசபையை, விடுத்த பின்-அனுப்பியபின்பு, ஆணை மன்னவன்-ஆளுஞ் சபையுடைய தச்சன், புரை தபு ராளொடு-குற்ற மற்ற தினத்தோடு கூடிப், பொழுது - ஒருசுபமுகூத்தத்தை, கோக்குவான்-பார்ப்பதற்கு, உரை தெரி கணிதரை-சோதிடதுலை யறித்தவாகளை, ஒருங்கு கொண்டு-உடன் அழைத்துக்கொண்டு. ஒரு-ஒப்பற்ற, வரை பொரு மண்டபம் மருங்கு - மலைபோன்ற மண்டபத்தில், போயினுன - போய்ப்புககான்.

பட்டாபிலேக்கத்துக்கு ஏற்ற கலகளைப் பாகருமபொருட்டிச் சோதிடையழைத்துக்கொண்டு அரசன் ஒருமண்டபஞ் சோத்தா னென்க ராளொடு பொழுது - தச்சத்தோடு முகூத்தத்தையும் எனினுமாம். 'ராளொடு பொழுது போக்குவான் என்ற பாடத்துக்கு, ராளொடு-ராளில் [ரான் பார்ப்பதில்], பொழுது போக்குவான் - பொழுதுபோக்குமபு என்று வலிந்து பொருள் கொள்ளவேண்டாம். "உபகாச மொன்றென மொழிப, விருவயினிலையும் பொருட்டா குமமே" எனததனால், இங்கு 'தபு' என்பது, படித்துக் கூறுதலாகிய ஒகைவேற்றுமை பற்றித் தனவினையிடத்து வந்தது. ஆணை - ஆளுனா என்பதன் சிறைவு கோக்குவான் - எச்சம். பீ-ம் —¹அரசரை. ²மன்னனும்.

(அஅ)

வேறு

அகம்.—பட்டாபிலேக்கச்செய்தியையுணர்ந்த மங்கையர் கால்வர்
அந்நைக் கொசலைக்கு அறிவிக்கச் செல்லுதல்.

¹ஆண்ட வந்திலை யாக ²வறிந்தவா
பூண்ட காதலா பூட்டவிழ் கொங்கையர்
நீண்ட கூரதலா நீளகலை தாங்கல
நீண்ட வோடின ³நிடமிடை ⁴யிறநிலா.

(இ - ள்.) ஆண்டு-அவவிடத்து, அநிலை ஆக-அவவாறிருக்க, -- அறிந்தவா - (இராம பட்டாபிலேக்க சமரசாடத்தை) அறிந்தவர்களாகிய, (மங்கையர் கால்வா)-தான்குபெண்கள், பூண்ட காதலா-அன்பு கொண்டவர்களும், பூட்டு அவிழ் கொங்கையா - (கச்சின்) முடி அவிழ்ப்பெற்ற தனங்களை யுடையவர்களும், நீண்ட கூரதலா-காழ்த்த கூரதலையுடையவர்களும், நீள கலை தாங்கலர்-நீண்ட ஆடைகளைத் தாங்காதவர்களும், பூட்டிடை இற்றிலா - தேரிய இடையறாதவர்களமாய், எண்ட - ஒருங்க. ஒடினா - (கோசலையின் கோயிலுக்கு) ஒடினார்கள்; (எ - று.)

மங்கையர்களுக்களிப்பின் மிகுதியால் உடலபூரித்துப்பெருக்கக் கச்சின் முடி தானேயவிழ், ஒடுகின்ற விசையால் தலையவிழ்ந்து கலைநெகிழ்த்த தென்பதாம். இவரைக் கோசலையின்சேடிய ரென்னலாம மங்கையாநாலவ ரென்பது, மேலைக்கவியால் விளங்கும். இட்டிடை - இப்பொருட்டாதல் "இட்டிடைப், பின்னைகேள்வன்" எனலுந் திருச்சுதவருதத்திலுங் காண்க. ஒடுகின்ற விசையைப் பாராததால் இடை இறறுவிடுமோ என்று கருதுமாறு இருந்த

தென்பது, 'இட்டிடையிற்றிலர்' என்பதன் கருதது. ஓடினர் என்பதற்கு எழுவாய் வருவக்க. பி-ம்.—¹ஆண்டவன்னிலை, ஆண்டையநிலை, ஆண்டையானிலை. ²அறிந்தனா. ³இற்றிடை. ⁴அற்றிலா. (அக)

கூ0.—செய்தியறிவிக்கக் கோசலையிடத் சென்ற மங்கையாரின் மகிழ்ச்சி.

ஆடு கின்றனர் ¹பண்டையி னன்றியே
பாடு கின்றனர் ²பார்த்தவர்க் கேகரஞ்
சூடு கின்றனர் சொல்லுவ தோகிலர்
மாடு சென்றனர் மங்கையர் நால்வரே.

(இ - ள்.) ஆடுகின்றனா - ஆடுகின்றவாகளும், பண்டையின் அனறி - (இதற்கு)முன் தாங்கள் இருந்த நிலையாகவல்லாமல் '[பெருமகிழ்ச்சியால் தம் நிலைமாறி யென்றபடி], பாடுகின்றனா-பாடுகின்றவாகளும், பார்த்தவாகரு - (தாங்கள்)பார்த்தவெல்லாருக்கும், சூடும் சூடுகின்றனா-அஞ்சலிசெய்கின்றவர் களும், சொல்லுவது ஓடுகிலா-சொல்லுவது இன்னதென்று அறியாதவாகளு மாகி, மங்கையா நால்வா - அந்நான்கு பெண்களும், மாடு - (கோசலையின்) சமீபத்தில், சென்றனா - போயினா; (எ - று)

ஆடுதல் முதலிய இச்செயல்களெல்லாம் ஆர்த்தப்பெருக்கா லுண்டான வை யெனக. பி-ம் —¹பண்ணடைவன்றியே, பண்ணடையின்றியே. ²பாத்த வாககேகரம். (கூ0)

கூகி.—உமது உவகைக்காரணத்தைச் சொல்லுங்கொன்று

கோசல வினாவுதல்.

கண்ட மாதரைக் காதலி னேக்கினான்
கொண்டல் வண்ணனை நன்கிய கோசலை
யுண்டு பேருவ கைப்பொரு ¹என்னது
தொண்டை வாயினிர் சொல்லுமி னீண்டென்றான்.

(இ - ள்.) கொண்டல் வண்ணனை-நிலமேகவாணனாகிய ஸ்ரீராமனை, நல் கிய-பெற்ற. கோசலை.—கண்ட-(இவ்வாறுகவந்து தன்னைக்) கண்ட, மாத ரை - பெண்களை, காதலின்-வருபபத்தோடு, நோக்கினான்-பார்த்தவளாகி,— 'தொண்டை வாயினிர் - கொட்டைக்கனிபோன்ற வாயை யுடையவர்களே! (உங்களைப்பார்த்தால்), போ உவகை பொருள் - பெரியசந்தோஷ சமாசாரம், உண்டு - உள்ளதாகத் தோன்றுகின்றது அன்னது - அதனை, எண்டு - இப் பொழுதே, சொல்லுமின் - சொல்லுங்கள்,' என்றான் - என்றுவினவினான்.

"இவகிதஜ்ஞாஸது கோஸலா: [கோசலநாட்டவா இவகிதத்தினால் அறி ப்வாகள்]" என்பதற்கு ஏற்ப, அமமங்கையா கருதியவதனை அவர் கூறாமலே சூறிப்பான் அறிந்தாளாதலின், 'பேருவகைப்பொருள்-உண்டு' என்று என்ன லாம். தொண்டை - ஆகுபெயர். கோசலை கௌஸல்யா என்னும் வடசொல் லின்திரிபு; கோசலதேசத்தரசன்மகள் என்பது பொருள். கோசலம் - உத் தரகோசலம், தக்ஷிணகோசலம் என இரண்டு பிரிவுள்ளது; அவற்றுள் தக்ஷிண கோசலத்தரசன்மகள் இவள். பி-ம்.—¹என்றாலும். (கூக)

கூஉ.—தசரதன் இராமனுக்குப் பட்டாபிஷேகத் செய்ய

நிச்சயத்திருப்பதை மங்கைமாரீ தெரிவித்தல்.

மன்னெ டங்கழல் வந்து வணங்கிடப்

பன்னெ டம்பகல் பாரளிப் பாயென

நின்னெ டம்புதல் வன்றனை நேமியான்

றொன்னெ டம்முடி ¹சூட்டுகின் றுனென்றார்.

(இ - ள்.) 'மன் - அரசராக, நெடு கழல்-பெரியவீரக்கழலையணிந்த பாதங்களில், வந்து வணங்கிட—, பல் நெடு பகல - அனேகராளகள், பார அளிப் பாய்-பூமியைக் காப்பாய், என-என்று சொல்லி, நின் நெடு புதல்வன்தனை - உனது ஜ்யேஷ்டகுமாரனாகிய ஸ்ரீராமனுக்கு, நேமியான்-சக்கரவர்த்தி, தொல் நெடு முடி - பழமையாகிய பெரிய கிரீடத்தை, சூட்டுகின்றான் - சூட்டப்போகின்றான்,' என்றா-என்று (அமமகையா) செய்தி தெரிவித்ததாகன; (எ-று.)

தசரதன் இராமனைவரவழைத்து¹ இந்தப் பூமியை யரசாட்சியெய்வாய் என்று சொன்னான் இனி விரைவில்தானே குலமுறையாயவந்த முடியைச் சூட்டப்போகின்றான் என்று அமமகையா கோசலைபடம் நிகழ்த்த செய்தியைத் தெரிவித்தன நென்க. கோசலை இராமன்முதலியநாலவகையும் தன் புதல்வாபோலவே கருதி அன்புசெட்பவளாதலின் 'நின்னெடும் புதல்வன் நனை' என்றது. மன், கழல்-ஆகுபெயர்கள். வணங்கிடு எனப்பிரித்தது, வணங்கிக் காணிக்கைகளைக் கொணர்துகொடுக்க என்று பொருள் உரைத்தலுமாம். தொழுததையா சக்கரவர்த்தியின் இயற்பெயரைச் சொல்லாக்களாதலால், 'நேமியான்' என நனா. பழம்படையாயவந்த தென்பது விளங்க 'தொன்முடி' எனப்பட்டது. முடி-முடிக்கப்படுவதென்னுமபொருளில் செய்யப்படுவபொருள் விசுதிபுணர்துகெட்ட காண்சிறப்புப்பெயர். புதல்வன் நனை-உருபுமயக்கம். நெடும்முடி - விரித்தல். விரைவில் நிகழுமென்பதுபற்றி, சூட்டுகின்றான் என்று நிகழ்காலத்தாற் கூறியது பி-ம்.—¹சூட்டுகின்றான். (கூஉ)

கூஉ.—கேளசலைக்கு இராமபட்டாபிஷேகத்தால் தோன்றிய உவகையை மன்னவன் துறப்பானென்ற கருத்து மாற்றத்தல்.

சிறக்குஞ் செலவ ¹மகறகெனச் சிந்தையிற

பிறக்கும் பேருவ கைக்கடல ²பெட்டபற

வறக்கு மாவட வைக்கன ³லானதாற்

துறக்கு மன்னவ நென்னுந் துணுக்கமே.

(இ - ள்.) (அதைக்கேட்ட கோசலைக்கு), மன்னவன் - சக்கரவர்த்தி, துறக்கும் என்னும் துணுக்கம் - துறந்துசெல்வா நென்னும் அசமானது, மகற்கு - ஸ்ரீராமனுக்கு, செல்வம் சிறகரும என - அரசசெல்வம் சிறகருமென்று, சிந்தையில் பிறக்கும் - மனத்திற் றோன்றுகின்ற, போ உவகை கடல் - பெரிய சந்தோஷமாகிற கடலானது, பெட்டி அற - பெருமையற,

வறக்கும் ஆ - வற்றும்படி, வடவை கனல் ஆனது - வடவைத் தீயையொத்திருத்தது; (எ - று.)—ஆல் - ஏற்றசை.

மகன் முடிசூடுவானென்றதனாலுண்டாகிய களிப்பு, மன்னவன் துறப்பானென்றதனாலுண்டாகிய அசுத்ததால் மிகுதிப்படாமல் அடங்கி நின்றதென்க. வடவை - வடமொழிச்சொத்து; இஃது, கடல்நீரில் நின்ற அதிகரிக்கும் கீரை உறிஞ்சப்படுகாமாறு முகத்துக்கனல்பெற்றதோடு பெண்குதிரை. வறக்கும் மா வடவைக்கனல் - வற்றச்செய்கின்ற பெரிய படபாக்கியென்றமாம். பி-பி.—¹மகற்கெனஞ் ²பெடபுற ³ஆகுமால், ஆனவால்.(கூ)

கூசு.—கோசலை மங்கலக் கோய்த் தோன்னாங்கட்து வெதுமதியளித்துச் சுமித்திரையோடு ஸ்ரீமதீராமாயணாழ்வாரீந்திரியர் கோயிலுக்குப் போதல்.

அன்ன ளாயு மருமபெற லாரமு
¹நன்னி திகருவை யு²நனி நல்கித் ³தன்
றுன்னு காதற் சுமித்திரை யோடுமபோய்
மின்னு நேமியன் ⁴மேவிட மேவினான்.

(இ - ன்.) (கோசலை), அன்ன ளாயு - அத்தன்மையாளாகியும், அருபெறல-அரிமபெறுதலையுடைய, ஆ-மஉ-மணிவடங்கலையும், நல்கி திகருவை உம்-உயாத தீர்வியங்கலின் குவிவல்களையும், நனி நல்கி (செய்தி சொன்ன மகையாராலவாககு) மிகவும் கொடுத்து, (அவர்களை யனுப்பிவிட்டு), தன்காதல துன்னு - தன்னொசைக்கு விஷயமாகிய, சுமித்திரையோடும - சுமித்திரையுடனே, போட—, மின்னும் மேம்பன் - விளங்குகின்ற (சுதரிசனமென்னுஞ் சக்கரத்தை(க கையல்) ஈர்க்க ஸ்ரீரங்கராதன, மேவு இடம் - பொருத்தியிருக்குந் திருக்கோயிலை, மேவினான் - அடைந்தான்; (எ - று.)

தன்கணவன் துறக்கப்போகின்றானே மென்பதைக் கருதி மனத்திற்றுணுக மெய்தின் ளாயினும், கோசலை மங்கலச்செய்தி சொன்னவாக்குச் சிறத்த மணிவடம் முதலியன கொடுத்துப் பின்பு தன்புத்தலவனுக்கு நன்மையேனடி, இச்சவாகுதலாகத் தோடங்கிசு குரியகுலமன்னாக்குக் குலத்தெய்வமாகவிளங்கும் ஸ்ரீமதீராமாயணமூர்த்தியின் கோயிலுக்குச் சுமித்திரையோடு சென்றனளென்பதாம். கைகேயி இப்பொழுதே வேறாயிருத்தனளென்பது குறிப்பு. நனி - விசேடித்த வுரிச்சொல். முகலடி - முற்றுமேனை. சுமித்திரை-ஸ்-மீதரா. நல்லமித்திரையுடையவள்; இப்பற்கையில் நற்குணமுடையவளேயன்றிச் செயற்கையிலும் அவ்வாறிருப்பவளென்பது பொருள். பி - பி.—¹பன்மணி, ²பல நல்கி, ³பின், ⁴வைகிடம். (கூசு)

கூரு.—கோசலை திருமாலின்திருவடிகளை வணங்குதல்.

மேவி மென்மல ராணில் மாதெனுந
தேவி மாரொடுந் தேவர்கள் யாவாகு
மாவியும்¹மறி வும்²முத லாயவன்
³மாவு லாமலப பாதம் வணங்கினான்.

(இ-ள்.) (கோசலை), மேவி-(அவனம்) அடைந்து, மெல்லலாள்-திருமகள், நிலமாத-நிலமகள், எனும்—தேவிமாரொடுஉம்-தேவியர்களோடும்,—தேவர்கள் யாவாக்குஉம் - எல்லாத் தேவர்களுக்கும், ஆவிஉம்-உயிரும், அறிவுஉம் - ஞானமும், முதல்(உம்)-ஆதிபும், ஆயவன்-ஆனவனாகிய ஸ்ரீமந்தாராயணனுடைய, மா உலாம மலா பாதம்-வணடுகள் (தேனை யுண்ணும்பொருட்டு) உலாவுகின்ற தாமரை மலர்போன்ற பாதங்களை, வணங்கினான்—; (எ - று)

தேவிமாரொடுமுள்ள முதலாயவன் பாதங்களைக் கோசலை வணங்கினுனென்பதாம். 'வாலிமாமலா என்ற பாதத்துக்கு, வடாமலவென்பா வாலிமாமலா என்றொருன்க. தேவா முதலிய யாவாக்கும் ஆவியும் அறிவும் நாதனும் சந்தாராயணனையாவ னெனப்பது மூன்றாமடியிற் கூறிய பொருள். ஆவியும் அறிவும் முதலாயவன் - ஆவியும் அறிவும்முதலான பொருளாக இருப்பவன் எனினுமாம். பி-ம் —¹ அமுதம் 'அமுதாயவன். (கரு)

கூங்.— வணங்கிப் பெருமாரிடத்துக் கோசலை இராமனுக்குத் திருவருள்புரிய வேண்டுதல்.

என்வ யிற்றரு மைத்தற கினியரு

¹ ஞன்வ பத்திதன் றுஞ்ல கியாவபு

மன்வ யிற்றி னடக்கிய மாயனைத்

தன்வ யிற்றி னடக்குத் தவத்தினான்

(இ - ள்.) உலகு யாவைஉம் - எல்லாவுலகங்களையும், மன் வயிற்றின்-பெருமைபெற்ற (தன்) திருவுத்தனது, அடக்கிய - அடக்கிக்கொண்ட, மாயனை - காராயணனை, தன் வயிற்றின் - தன்னுடைய வயிற்றிலே, அடக்கும் - அடக்கிய, தவத்தினான் - தவத்தைபுடைய கோசலை,—(அத்தேவா பிரானேகோக்கி), இனி - இப்பொழுது, என்வயின் தரும் மைத்தறகு - என்னிடத்துப் பிறந்த ஸ்ரீராமனுக்கு, அருள் - அருக்கிரகமபுரிவது, உன் வயத்தது-உன்னதீனத்தனது, எனான் - எனதுபிராத்தித்தனன்; (எ - று.)

இராமபிரானது சன்மை உனதிருவருளாற் குறைவின்றிப் பெருகவேண்டுமெனத் திருமாலினிடத்து வேண்டின னென்க. இத்தச செய்புளின் பின்னிரண்டடிகளில், உலகியாவபு மன்வயிற்றினடக்கிய மாயவனென்று ஆதேயத்திற்குப் பெருமைபைக் கூறி, அப்படிப்பட்டவனை யடக்கியவயிற்றவனென்று ஆகாததுக்கு [ஆதேயம் - தாககப்படு பொருள் ஆகாதம் தாககும்பொருள்.] மேன்மையைக் கூறியதனால், இது பெருமையணி ணழிகாலத்ததுஉறங்கிக்கிடத்த ஆலிலேபோலேயாயிற்று, இவள வயிறு. அதில், வினையானன்றி இசையாலே இவளதவத்தாற் பிணிபுணடு கிடத்தானென்பதுதோன்ற, 'தவத்தினான்' என்றா இதுபற்றியே, "என்ன கோன்புகோற்றான் கொலோ விவனைப்பெற்ற வயிறுடையான்" என்றா பெரிமோரும. மாயன்-மாயையையுடையவன்; மாயையாவது - கூடாததையுங் கூட்டுவிகுத்திறம்; அகடித கடகாஸமாததியம்; பிரபஞ்சாரணமாகிய பிரகிருதியு

மாம். மாயவன் என்பதற்கும் இதுவே பொருள்: கருநிறமுள்ள வனென்றவு
முண்டு பி-ம்:—¹உன்வயிற்றது, உன்வயத்தன். (கசு)

கௌ.—நீருமலை வணங்கியபின், கோசலை தவசியரீக்துக்
கோநானங்கள் புரிதல்.

என்றி ஹைஞ்சியவ் விந்திரை கேள்வனுக்
கொன்று நான்மறை யோதிய பூசனை
நன்றி ஹைத்தவ¹ணல்ல தவர்க்கெலாங்
கன்று டைபபசு ஷனகட னலக்ஞா.

(இ - ள்.) என்று— இறைஞ்சி-வணங்கி, அ இந்திரை கேள்வனுக்கு -
அந்த இலக்குமிநாயகனாகிய ராயணனுக்கு, ஒன்றும் - தகுந்த, நால் மறை
ஒதிய பூசனை - நான்குவேதங்களிலுஞ் சொல்லிய ஆராதனையை, நன்று
இறைத்து - விசேஷமாகச் செய்வித்தது, அவனை - அவ்விடத்திருந்த, நல்ல
தவர்க்கு எலாம் - நல்ல தவசிகளுக்கெல்லாம், கன்று உடை பசுவின் கடல் -
கன்றையுடைய பசுவின் திரள்களை, நல்கினான்-(தானஞ்) செய்தான்; (எ-று.)

அவன் நல்ல எனப்பிரித்தது, எழுவாயாகவுமாம். பசு - பால்பகாவஹி
ணைப் பெயர். கடனல்கினான் என்பதைக் கடன் நல்கினான் என்று பிரித்தது,
பசுவின் என்பதிலுள்ள 'இன்'சாரியைப்பைக் கடன் என்பதனோடு கூட்டி,
பசு-பசுவை, கடனின் - முறைப்படி, நல்கினான் என்று உரை கூறினான்
முளா. பி-ம்:—¹நல்கித். (கௌ)

கௌ.—கோசலை அந்தணரீக்துப் பலவதைத் தானங்களைப் புரிதல்.

பொன்னு மாமணி யும்புனை சார்தமுங்
கன்னி மாரொடு காசினி யீட்டமு
மின்ன யாவையு மீத்தன ளந்தணர்க்
கன்ன¹முந்தளி ராடையு நல்கினான்.

(இ - ள்.) அந்தணர்க்கு வேதியாகருக்கு, பொன்மம் - பொன்னையும்,
மா மணிமம் - பெருமைபெற்ற நவரத்தங்களுமும், புனை - பூசதற்குரிய, சார்
தம்மம் - சந்தனத்தையும், கன்னிமாரொடு - பெண்களையும், காசினி ஈட்ட
உம்-பூமியின் கூட்டத்தையும், இன்ன - இவைபோல்வனவாய், யாவையும் -
எல்லாவற்றையும், ஈத்தனர் - கொடுத்தனர்; ('பின்னும்'), அன்னம்மம்-அந்
நத்தையும், தளிர் ஆடைமம்-தளிர்போன்றுள்ள வஸ்திரத்தையும், நல்கினான்-
கொடுத்தான்; (எ - று.)

முதலில் நற்றவர்களுக்குத் தானஞ் செய்து, பின் மற்றவர்களுக்கெல்
லாம் பொன்முதலிய கணக்கிறத்தன தந்து அன்னவஸ்திராதிகளும் அளித்த
தனளென்க. கன்னிமா, மார்பலாபாற்பெயர்விகுதி. உம்மைகள்-எண்ணுப்
பொருளான. மா-உரிசெசொல்; மஹாஎன்னும் வடமொழிச்சிதைவுமாம். நவரத்
நவகுளாவன—கோமேதகம், நீலம், புவளம், புட்பராகம், மரகதம், மாணிக்

காண்டம்

க.—மந்திரப்படலம்

௭௫

கம், முத்து, வைநீரியம், வைரம் என்பன. சாந்தம், காகினி-சந்தரம், காஸ்யபீ
என்னும் வடசொற்களின் சிதைவு; காஸ்யபீ - பரசுராமனால் கஸ்யப முனிவ
னுக்கு யஜ்ஞதக்பிணையாகக்கொடுக்கப்பட்டது. ஈட்டம் - தொழிற்பெயர்;
ஈண்டு - முதனிலை. இவை போன்ற தானங்கள் - பூதானம், தானியதானம்
முதலியன. அத்ததை அணவுவாரா-அத்தணா என்றது, வேதாந்தத்தையே
பொருளென்று மேற்கொண்டு பாரப்பாரென்றவாறு; “அத்தணரென்போரற
வோர் மற்றெவ்வுயிர்க்குஞ், செத்தணமை பூண்டொழுமகலான்” என்றவாறு
அழகியதப்பததை [அருளே] யுடையானென ஏதுப்பெயராகவு மாம். பி ம்:—
1தானமும். (கூஉ)

கூக — திருமால் வணங்கி வலஞ்செய்து பின் கோசலை

நோன்புகள் தொடங்குதல்

நல்கி நாயக னுண்மலாப் 1பாதத்தைப்
புல்லிப் போற்றி வணங்கிப் 2புரையிலா
மல்லன் 3மாளிகைக் கோயில் வலங்கொளாத்
தொலை நோன்புகள் யாவுந் தொடங்கினான்.

(இ - ள்.) நல்கி - (அவன்) தானஞ்செய்து, நாயகன் - அவ்வரங்க
நாதனது, நான் மலா பாதத்தை-அன்றலாகத் தாமரைமலர்போன்ற திருவடி
களே, புல்லி - தழுவி, போற்றி - (பலமாகையத) துதித்து, வணங்கி -
சேவித்து, கோயில் - அவ்வாலயத்தை, வலங்கொளா - பித்தகிணஞ்செய்து,
(பின்), புரை இலா - குற்றமற்ற, மல்லன் - வளபம்பெற்ற, மாளிகை -
அரண்மனையில், தொலை - பழைய, நோன்புகள் யாவும்-வித்தகலெல்லா
வற்றையும், தொடங்கினான் - (செய்யத்) தொடங்கினான்; (எ - று)

தானங்களெல்லாஞ் செய்து கோயிலிலேயே மென்க. கோசலை அவ
நன்ம தானஞ்செய்தபின் மீண்டும் அகத்திருமாலின் பாதங்களைச் சென்று
அடைத்து வணங்கி வலஞ்செய்து தன்னிருக்கை சோத்து நோன்புகள் நோற்
றிருத்தன்னென்க. இக்குலத்துதித்த அரசாக்கெல்லாம் முடிசூட்டுவகால் அவ்
வவா தாயமார் செய்துவந்த நோன்புகளென்பாரா ‘தொல்லையோனபுகள்’ என்
றாரா. மாளிகைக்கோயில் - அரண்மனையிலுள்ள எம்பிரான்கோயி லென்னவு
மாம். ‘நல்கித்தொடங்கினான்’ என்பவற்றுக்கு எழுவாய் வருவிகக; சென்ற
பாடலிலும் இங்ஙனமே. இப்பாடல் சிலபிரதியிலில்லை. பி - ம்.—1பாதங்
கள், 2புரையிலான். 3மாமணி. (கூக)

மந்திரப்படலம் முற்றிற்று.

2.—ஆவது மந்தரை சூழ்ச்சிப் படலம்.

ஸ்ரீராமபட்டாபிஷேகத்தைப்பற்றித் து, கைகேயியின் தாதுயாகிய மந்தரையென்பான் கைகேயிக்குக் கலகஞ்செய்த கதைபைச் சொல்லுஞ் சிறிய பிரிவென்பது பொருள். (மந்தரை - மனதகைக்கலக்குபவன் என்று காரணப் பொருள்படும் மந்தர என்ற வடசொல்லின் திரிபு இவன்—கைகேயியின் பாங்கிருச்சி யென்பது-சூழ்ச்சி சூழ்வருவானைச் சூழலவருமென்பவாகலின்; அஃதாவது-மனத்தடுமாறம. அது விசயம், ஆலோசனை; இது இப்பொருட்டாதல் 'சூழ்வா கண்ணுக் கொழுகலான மனனவன், சூழ்வாரைச் சூழ்த்து கொல்,' 'சூழ்ச்சிமுடிவு துணிவெய்தல்,' 'சொல்லாது கேளானனி சூழ்ச்சியுட்டோற்றலாறம்' என்பவற்றானு முணாக. இங்கே சூழ்ச்சி-துராலோசனை.) சிலப்பதிகாரில், இத்தப்படலத்துக்கு மந்தரைப்படலமென்று போகாண்ப்பர்

தசரதசகரவாததி சோதிடர்களை கோக்கி 'கல்லராளையாய்த் து சொல்லு' என்று வினாவு. அச்சோதிடர்களும் ஆராய்ந்து 'காளைக்கு கலலரான்' என்றாக, பிறகு சகரவாததி வசிட்டனை உவனதத்து 'மகுடாபிஷேகத்திற்கு ஏற்ற காள் காளைக்கு ஆகலால், இராமபட்டாபிஷேக முதலான செய்ப வேண்டிய சடங்குகளைச் செய்து உறுதிப்பொருளையும் உபேசிக்க' என்ன, வசிட்டனும் உவனை மேலிட்டவரும் இராமபட்டாபிஷேகமிடரு சென்று தன்னை உணங்கி வழிபட்ட அப்டினை கோக்கி, 'உத்தம! காளைக்கு மன்னவன் உனக்கு முடிசூட்டப்போகின்றான் ஆகலால், சில உறுதிப்பொருள் கூறுகின்றேன்' என்று சிறந்த உபேசனமாசிக்க பலகூறிப் பின்பு அவ்வி ராமபட்டாபிஷேகம் ஸ்ரீமந்தராமமூர்த்தியின் கோயிலுக்குச்சென்று அப்பிரானுக்குத்திருமஞ்சனம் முதலியன செய்து வழிபட்டிப் பிறகு இராமபட்டாபிஷேகம் முதலான சடங்குகளைச் செய்து அப்பால் மனனவனுக்கு அறிவிக்க, அத்தசரதமன்னவன் கரத்தை மலங்கரிக்குமாறு பறைசாற்றித் தெரிவிக்குமபடி கட்டளையிட, வள்ளலா தசரதனது அக கட்டளையைப் பறைசாற்றித் தெரிவித்தனா. இராமபட்டாபிஷேகம் மணிமுடிமுனைபுர திருவழி காளைக்கு என்றதைத் கேட்ட கரத்தது மார்தாயாவரும் பெருங் குதுகலத்துடன் கரத்தை மலங்கரிக்கலாயினா. இராமன் பாலகனுபிருக்கையில் சுண்டில்லில் மண்ணுண்டை வைத்துத் தன் கூனின் மேலெய்ததனால் அவன்ஈது கறுவுகொண்டிருந்த கூனியானவன் கரத்தவா அங்கனம் பேராப்பவததுடன் கரத்தை மணிவதைக் கண்டு, இராம பட்டாபிஷேகத்தைபுணரது மனம்பொறுது வெதுமீ, கைகேயியின் அரண்மனைக்குச் சரேலென்றுபோய் அணைப் பள்ளிகொண்டிருக்கும் அக் கைகேயியை விசைவிலணுகித் துயின்றிகொண்டிருந்த அவளை யெழுப்பி, 'பெருந்துயரமேரே விருக்கைவிலம் இவ்வனம் துயிலவது தகுதியோ?' என்று கூறி இராமன் பட்டம் புணையப்போவதைத் தெரிவிக்க, கைகேயி அகமகிழ்த்து சிறந்ததோராததை அரதக் கூனிகுத் தந்தனா. அப்போது அரதக் கூனி

அதனைக் கழற்றி யெறித்துவிட்டுப் பலகைகளைத் தூப்போதனைகளாற் கைகேயியின் மனத்தைக் கலக்க, முதலில் மந்தரையின் பேசுசக்குச் சிறிதும் இணங்காதிருந்த கைகேயி பிறகு மனங் கலங்கி அவன் பேசுசக்கு இசைத்து அவனை நோக்கி, ‘இப்போது யான் செயமவேண்டிய உபாயம் யாது?’ என்ன, முன்னே சம்பராசுரயுத்தத்திலே உதவியதற்காக மன்னவன் இரண்டிரங்குகள் உனக்குக் கொடுத்திருக்கின்றானே. அவற்றில் ஒன்றினால் இராமனைப் பதினாண்டுவருஷம் காட்டிற்குச் செல்லவும், மற்றொரு வரத்தினால் பரதனுக்கு முடிசூட்டவும் வேண்டிவாய்’ என்று உபாயங்கூறினான். அவ்வன்ம உபாயங்கூறிய கூனியைக் கைகேயி புதூத்து கொண்டாடிச் சந்தரித்து அனுப்பிவிட்டுப் பின் தன் ஆபரணங்களைமெல்லவும் களைத்தெறித்து தலைவிரி கோலத்துடன் பூமியின்மீது புரண்டவண்ணம் மூத்தெவிபோற் கிடக்கண ளென்பது, இப்படலத்திற் கூறும் பொருள்.

வேறு.

க.—சோதிடர்களை முடிபுனைய நல்லநாள் கூறுமாறு தகரதன் வினாவுதல்.

கடிகமழ தார்னுன ¹கணித மாக்களை
²முடிவுற நோக்கியோர் ³முகமன் கூறிப்பின்
 வடிமழு வாளவற் கடந்த மைந்தற்கு
 முடிபுனை ⁴முதன்மைநான் மொழியி னென்றான்.

(இ - ள்.) (கணிதரை ஒருங்குகொண்டு ஒருமண்டபத்தின் மருவதுபோன), கடிகமழ் தாரினுன-வாசனைவிசுகி ருறமாலையையுடைய சக்கரவாததி,—கணிதம் மாக்களை-அச்சோதிடநூலவல்லோரை. முடிவு உற நோக்கி - கடைபொருத்தப்பாத்தது, ஓர் முகமன் கூறி - (முன்னே) சிறப்பு வராததையச சொல்லி, பின் - பின்பு, ‘வடிமழு வாளவன் கடந்த மைந்தற்கு - கூடமை பொருத்திய மழுவாயுத்தையையுடையனை [பாசுராமனை] வென்ற வீரனாகிய இராமனுக்கு முடி புனை முதன்மைநான்-முடிசூட்டுத்தொடரிய சிறந்த நாளை, மொழியின் - சொல்லுவதன, எனறான் - என்றான்; (௭ - று.)

இச்செய்யுள் “உடைத்தெரிக்கண்தரை பொருவதுகொண்டொரு, வரை பொருமண்டப மருவதுபோயினான்” என்று வந்த அடி - ஆஞ் செய்புனோடு தொடர்புடையது. கணிதமாக்கள் - சோதிடர். மாக்கள் - மக்களென்பதன் விதாயம். மாக்களெனப்படுவார் மனவுணர்ச்சியில்லாதார்; மக்களெனப்படுவார் ஐம்பொறி யுணர்வெய்ன்றி மனமென்பதோற்றிவுமுடையார்; இதை “மாவு மாக்களுமையறிவினவே.” “மக்கடாமேயாற்றிவுயிரே” என்னும் மரபியற் சூத்திரங்களானுமுணாக; ஆதலின், இவரை மாக்களென்பது பொருத்தாமை தெற்றென வுணாக. இனி இச்சோதிடர் கூறுஞ் சோதிடம் பயன்படாமை பற்றிக் கவி ‘மாக்கள்’ எனப் பழித்துக்கூறினா ரென்னலுமாம். முடிவுற நோக்கி - நன்குநோக்கியென்றபடி. ‘பின்’ என்றதனால், ‘முன்’ என்பது வருவிக்கப்பட்டது வான் - இரகு ஆப்சமென்னுமமாததிரையாய் கின்றது.

மழு ஆளவன் எனப் பிரிதது, மழுவையாளுதலையுடையவன் என்றுமாம். “மெல்லெழுத்து மிகுவழி” என்னுஞ் சூத்திரத்தது “உயர்திணையருவகி னெழி யாதுவருதலும்” என்றதன்கண் ஒழிபாது என்னும் இலெசால் வாள்வனை என்னும் உருபுதொக்கது. வடிமழுவாளவற் கடத்தமைத்தனென அவன் இன மையிற்புரித்த ஆண்டொழிலை யெடுத்துக் கூறவே, முடிபுனைந்து மூவுலகுந காசும வீரமுடைய நென்பது கூறியதாயிற்று. கீழ் எக-ஆஞ் செய்யுளில் “மழுவிறும் பொருதுபோககிய, சேவகனசேவகஞ் செருத்தசேவகற்கு, ஆவ இவ்வுலகம்” என வந்ததுங் காண்க. பி-ம் —¹கடிமை. ²முடியுற. ³முதன் மை. ⁴கடிமை. இச்செய்யுள் சிலப்பதிகாரிலில்லை. (க௦௦)

உ.—நானே லல்லநானேன்று கணிதமாக்கிள் கூறவே,
தசரதன் வசிட்டன் வரவழைத்தல்.

பொருந்துநா ணு¹புன் புதலவற் ²கென்றலுந்
திருத்தினு ³ரினியசொற் கேட்ட செய்கழற்
பெருந்தின்⁴மா லியானையான் பிழைப்பில் ⁵செய்தவ
மருந்தனன் வருகென வசிட்ட நெய்தினன்.

(இ - ள்.) திருத்தினா - (நூல்களில் தேறினவராகிய முகூர்த்தவிதானிக ள், ‘உன் புதலவறகு-உனது புகுதினானுக்கு (ப்பட்டாபிஷேகஞ் செயதற்கு), பொருந்தும்-(எல்லாதன்மைகளும்) பொருத்திய,நான்-முகூர்த்தத்தினம், நானே-நானாகையாகும்’, என்றலும் - என்று சொன்ன வளவில்,—இனிய சொல் கேட்ட-அந்த இனிமையான வாரததைபைசு கேட்ட, செய் கழல் - செம்மை யாகிய வீரகழலையணிந்த, பெரு திண மால் யானையான்-பெரிய வலிய மத யானைபோன்ற சக்கரவாத்தி, ‘பிழைப்புஇல் செய் தவம்-குற்றமில்லாத தவத தைச்செய்துள்ள, மருந்து அனான்-தேவாயிருதம்போற் சிறத்தவனான, வசிட்டன் - வசிட்டப்பகவான், வருக - வருவானாக,’ என-என்று கூற, எய்தினன்- (அம்முனிவன்) வந்தான்; (எ - று)

விரைவில் இராமபிரானுக்கு முடிசூட்டவேணுமென்று கருதியிருக்கையில, ‘உன்புதல்வற்குப் பொருந்துநான் நானே’ என்று முகூர்த்தவிதானிகள் சொல்லியதனால் ‘இனிய சொல்’ என்றா. முகூர்த்தவிதானிகள்-முகூர்த்தம் விதிப்பவா. கழல் - வீரகாலணி; அது ‘ஹீரத்தின்வீக்கியகழலே, யாடவர் கான்மிசையணிவடம்’ என்பதனானறிக. செம்பொற்கழலாதலால் ‘செய்கழல்’ என்றா; செம்மையின் ‘மை’போப் முன்னின்ற மெய் திரித்தது; வினைத்தொகையாய்க் கட்டியகழல் என்றும், கழல்-ஆகுபெயராய், அழகியபாதங்களென்று மாம். வசிட்டன் - ஞானம்தன்னிடத்துக்குடிகொண்டவன். பி-ம்:—¹கீன். ²என்றனா, என்றவாகது. ³அன்ன. ⁴மால்யானை. ⁵செய்தவம் வருத்தினன். ()

ந.—‘நானாக்தப் பட்டாபிஷேகமாதலால் இன்று செய்விக்கவேண்டிய
சடங்குகளை இராமனுக்குச் செய்விக்க’ என்று தசரதன் சொல்லுதல்.

நல்லியன் மங்கல நாளா நாளையவ்
வில்லிய றோளவற்¹கின்று வேண்டுவ
வொல்லையி²னியற்றிநல் லுறுதி³வாய்மைபுஞ்
⁴சொல்லுதி⁵பெரிதெனத் தொழுது சொல்லினான்.

(இ - ள்.) (அப்பொழுது சக்கரவர்த்தி வசிட்டனை கோத்தி, ‘நல்லியல்
மங்கலம் நாள்தோறும்-நல்லமுதலாத்தத்தையடைய சபதினமும்நாளாககே:
(ஆதலால்), அ வில் இயல் தோளவற்கு-அத்தக்கோதனடம்பொருத்திய புயந
கலையுடைய இராமனுக்கு-இன்று-இன்றையதினம்,வேண்டுவ-செய்யவேண்டு
வனவாகிய சடங்குகளை, ஒல்லையின்-விரைவாக, இயற்றி-செய்து,நல் உறுதி
வாய்மைஉம் - மிக்க நன்மைபைத்தருவனவாகிய உபதேசவார்த்தைபையும்,
பெரிது சொல்லுதி-மிகுதியுஞ்சொல்லுவீராக,’ என-என்று, தொழுது-அஞ்
சலிசெய்து, சொல்லினான் - சொன்னான்; (எ - று.)

வில்லியல்கோளென்றது-சிவனுடையவில்லை மொடித்ததற்கும், விஷ்
ணுவின் துவில்லை வளைத்ததற்குக் குறிப்பு மருடாபிஷேகத்து முன்னாற்த்
செய்யவேண்டிய வீரதம்முதலியவைகளை இராமனுக்குச் செய்வித்தது. இராச
சியத்தை நடத்தவேண்டிய முறைமைப்பற்றி உறுதியாகும் நீதிகளையும்
உபதேசிக்குமாறு வசிட்டனை வேண்டினான் தசரத னென்க. பட்டங்கட்டுப
வர்க்குப் பலவகை அசசீதிகளை யுபதேசித்தல், இயல்பு அங்கனம் உபதே
சிப்பதைப் பலதூல்களிலுங் காணலாம். தசரதன் தானே பலவகைநீதிகளை
யுபதேசித்தனனென்று முதலுந் கூறும் பி-ம்—¹என்று, என்று. ²இயற்
றிய. ³வார்த்தையும். ⁴சொல்லுதி,சொல்லுக. ⁵சீயென, போமென. (கௌ)

ச.—இராமபிரானது மாளிகைக்கு வசிட்டன்செல்ல, இராமன்
முனிவனை யெதிர்கொண்டு தள்ளிநுக்கைசேர்தல்.

முனிவனு முவகையுந் தானு முந்துவான்
மனுகுல நாயகன்¹வாயின்²மன்னினு
னையவன் வரவுகேட் டலங்கன்³மார்பனு
மினிதெதிர் கொண்டுதன்⁴னிநுக்கை யெய்தினான்.

(இ - ள்.) முனிவன்உம் - வசிட்டமுனிவனும், உவகைஉம் தான்உம்
முந்துவான்-சந்தோஷமுந் தானும் முற்பட்டுச்செலவவரைய, மனு குலம் நாய
கன்-வைவசுவதமனுவின துவயிசத்திற் பிறத்தவனாகிய ஸ்ரீராமனது, வாயில்
மன்னினான் - மாளிகைவாயிலை யடைந்தான்; அனையவன் வரவு கேட்டு -
அம்முனிவன துவரவைக் (கடைகாப்பாளர் சொல்லக்)கேட்டு, அவகைல் மார்
பன்உம்-மாஸையையணிந்த மாண்பையுடைய ஸ்ரீராமனும், இனிது எதிர்கொ

ண்டு-இனிதாக எதிர்கொண்டு (எழுந்தருள்பண்ணி), தன் இருககை - தன்
 னிருப்பிடத்தை, எய்தினான் - அடைத்தான்; (எ - மூ.)

வசிட்டமுனிவன் தேரின்மீது ஏறியவண்ணம் இராமபிரானது அரண்
 மனையினுள்ளே சென்றனனென முதலுந் கூறும். முனிவனு முவகையுந்
 தானு முத்துவான் - முனிவன் மிகக்களிப்போடு விரைவிற்கென்றென்றபடி.
 முத்துவான் - முற்றெசசம். அலங்கல்-தொழிலாகுபெயர். பி-ம் —¹வாயல்.
²எண்ணினான், முன்னினான். ³வீரனும். ⁴கோயில். (க௦௩)

வேறு.

௫.—நாளாக்து உளக்துப் பட்டாபிஷேகமென்று வசிட்டர்

தேவித்தல்.

¹ஒல்க லிலதவத் துத்தம னேதுநான்
 மல்கு ²கேள்விய வள்ளலை கோக்கினான்
 புலகு காதற் புரவலன் போவலாய்
 நல்கு நானில நாளே ³கினகென்றான்.

(இ - ள்) ஒல்கல் இல் தவத்தது - தளாசியில்லாத தவத்தையுடைய,
 உததமன்-உததமனாகிய வசிட்டன், ஓதும் நூல்-கற்றற்குஉரிய நூல்களையும்,
 மல்கு கேள்விய - நிறைந்தகேள்வியையுமுடைய, வள்ளலை - அவ்விராமனை,
 கோக்கினான்-பாத்தது, 'போர் வலாய்-யுத்தத்தில வல்லவனே! புல்கு காதல
 புரவலன்-(நின்னிடத்தது) விருப்பத்தையுடைய அரசன், கினக்கு - உனக்கு,
 நாளே - நாளாககு, நானிலம் - பூமிபை, நல்கு-கொடுப்பன்', என்றான் -
 என்று சொன்னான்; (எ - மூ.)

அரசன் அன்போடு உனக்கு நானிலத்தைத் தருதலால், அவனது
 அன்புபெருக நீ நானிலத்தையானவேண்டுமென்பான் 'புலகு காதற் புரவலன்
 நல்கு நானிலம் நாளே கினக்கு' என்றும், உன்தவத்தயின்வேண்டுமோளையும்
 மறுக்காமல் நிறைவேற்றவேண்டு மென்பான் 'வள்ளல்' என்றும், ஆளவல்ல
 வல்லமையுள்ளவன் நீ யென்பான் 'போவலாய்' என்றுகூறினான்.
 கேள்வியாவது - கேட்கப்படும் நூற்பொருள்களைக் கற்றற்குத்தா கூறக் கேட்
 டல்; கற்றறழி அதனினும் அறிவை வலிபுழித்தலானும், கல்லாதவழியும்
 அதனையுண்டாககுதலானும் இது நூலின்பின் வைக்கப்பட்டது. வள்ளல் -
 வரையாது கொடுப்பவன். நானிலம் - பண்புத்தொகைப் புறத்துப்பிறத்த
 அன்மொழித்தொகை; நான்காகிய நிலத்தினையுடையது; ஆகுபெயருமாம்.
 நான்கு நிலங்களாவன—குறிஞ்சி, முல்லை, பாலை, மருதம், நெய்தல்
 என்பவைகளில், பாலைவீக கணமக்கள குடியிருப்பதற்குரிய மற்ற நான்கு
 மாம்; பாலைக்கு நிலமில்லை. “சடுவனைத்தினை சடுவனதொழியப், படுதிறை
 வையம் பாததியப்பண்பே,” “மாயோன் மேய காடுறையுலகமுஞ், சேயோன்
 மேய மைவரையுலகமும், வேந்தன்மேய தீம்புனலுலகமும், வருணன்

மேய பெருமணலுலகமு, முல்லைகுறிஞ்சி மருதநெய்தலெனச, சொல்லிய முறையாற் சொல்லவும்படுமே” என்றா, ஆசிரியா தொலகாப்பியனார். “காணிலம் வாய்க்கொண்டு நன்னீர் உறமென்று கோதுகொண்ட, வேனிலஞ் செல்வன் சுவைத்துமிழ்பாலை” என்பதும் இக்கருத்தேபற்றி வந்தது. காணிலம் - நாற்கடல்கூழ்த்த நில மென வுரைப்பாருமுளா. கேள்விய - குறிப்புப் பெயரெச்சம். பி - மீ —¹ஒலகிலாத ²கேள்வியவ்வள்ளலை. கேள்வியன்வள்ளலை. ³நீனக்கென. (க௦ச)

கூ.—இராமனைநோக்கி. வந்தீட்டி உறுதிப்பொருளைக்

கூறுவேன் எனல்

என்று பின்னு மிராமனை ¹நோக்கிகா
 னென்று கூறுவ ²துண்டு துப்பொரு
 னன்று கேட்டிக் கடைபட்டி ³நன்கெனக்
 துன்று ⁴தாரவற் சொல்லுதன் மேயினான்.

(இ - ன். என்று - என்று சொல்லி யின்உம— இராமனை நோக்கி ; இராமனைப்பாடது, “கான் கூறுவது - கான் சொல்லவேண்டியதாகிய” உறுதி பொருள் ஒன்று - கன்னையக்கருவாகிய ஒருவ் உயம, உண்டு - உளது; (அதனை). என்று கேட்டி - கன்னையக்கேட்டி, கன்னையக்கடைபட்டி - கன்னைய உறுதியாகக்கொள். எஞ - என்ற, துன்று தாடவன் - கெருங்கியமா லையையுடைய அவ்விராமனைக்குறித்து. சொல்லுதல் மேயினான் - (வந்தீட்டன்) சொல்லத்தொடங்கினான்; (எ - ம) —உறுதிப்பொருள் கூறுவதை மேற்படுத்திவது கவிசுளிற் காண்க.

“காணென்று கூறுவதுண்டுதுப்பொருள்” என்றதனால், இதனை அலட்சியஞ் செயலாகா தெனக் குறிப்பித்தபடியாம். ஒன்று என்பதை உறுதிப் பொருளோடுகூட்டி, வினைக்கொடைகா. ஒன்று பொருத்திய [கூறவேண் டவதாகிய]. உறுதிப்பொருள் உளது என்னுமாம் கேட்டவொலலாம் அவ் வாறு நடத்த வரித்ததலின், “கன்னையக்கடைபட்டி” என்றான். பி மீ —¹நோக்கி னான். ²ஒன்று. ³நன்கெனக். ⁴தாடவன். (க௦ஊ)

எ —இதுமுதற் பதினத்துவிகள் - இராமரானுக்கு வந்தீட்டி

கூறிய உறுதியொழிகளைத் தெரிவிக்கும்.

† கரிய மாஸினும் கண்ணுத லானினு
 முரிய தாமரை மேலுறை வானினும்
 விரியும் பூதமொ ரைத்தினு மெய்யினும்
 பெரிய ரந்தனா ¹பெணுதி யுள்ளததால்.

இதுமுதல் “ஐனரீதி” (உஉ) என்னுங் கவிப்பாடும் - ஒருதொடா.

† “தைவானீகம் ஐத்தலாவம் மந்தரானீகத்துதைவதம் தகமந்தம் பராஹ் மணீகம் பராஹ்மணம் தேவதா” என்று ஸ்ரீமஹாபாரதத்திலே ஸ்ரீ கரு ஷ்ணபகவான அருளிச்செய்துள்ளது கருத்ததக்கது. இதன் பொருள் - உலகமுழுதும் தெய்வத்தின்வயத்தது; அததெய்வம் மந்திரத்தின் வயத்தது; அம்மந்திரம் அந்தணா வயத்தது; அவ்வந்தணா எமக்குக் கடவுளாவ ரென்பது.

(இ - ன்.) அத்தணர் - வேதியர், -கரிய மாலின் உம் - கருநிறத்தை யுடைய திருமால்காட்டிலும், கண் துதலானின் உம் - நெற்றிக்கண்ணினாகிய பரம சிவனைக்காட்டிலும், உரிய தாமரைமேல் உறைவானின் உம் - (இருத்தற்கு) உரிய (திருமாலினது திருவுர்திக்) கமலத்தில் வசிக்கின்ற பிரமதேவனைக் காட்டிலும், விரியும் பூதம் ஓர் ஐந்தின் உம் - விரிகின்ற ஒப்பற்ற பஞ்சபூதவ சனைக்காட்டிலும், மெய்யின் உம் - சதநியத்தைக் காட்டிலும், பெரியா-பெரு மையையுடையா; (ஆதலின் அவ்வத்தணரை), உள்ளததால் பேணுதி - நன் மனத்தோடு ஆதரிப்பாயாக; (எ - று)

பூதமைத்து - இலக்கணமால், பாஞ்சபௌதிகமயமான லோகம் இது வடிவத்தாற்பெரியது. அத்தணரதுபெருமை இத்தவலகத்திலும் அடங்காது; என்னெனின் வானுலகத்துத் தேவர்களினும் பெரியா அத்தண ரென்று நூல் கள் ஒதுதலாலென்க. அத்தணா பெருமையைக் கூற வந்தவர் சதநியம் மிகச் சிறத்தென்று அதன்பெருமையையும் பெற வைத்தா. மெய்யினும் பெரியர் அத்தணரென்று அத்தணரைச் சா. மெய்யை வைத்தது, அவாக்குச் சதநியம் வேண்டு மென்பதைக் குறிப்பிக்கும். மும்மூர்த்திகளெனவே, பிரபஞ்ச கார ணவ கூறியதாயிற்று; விரியும் பூதமொரைத்தெனவே, காரியமாகிய பிரபஞ்சவ கூறியதாயிற்று. மெய் - பிரபஞ்சத்திற்கு ஆகாரமாகிய சதநியம் இவை யனைத்தினும் உயர்த்தோ அத்தணரெனவே, அவரையன்றி உலகம் நின்று நிலவா தாதலின், உலகம் அளிக்கும் அசாகது அவரைப் பேணுதல் இன்றி யமையாத தென்றதாயிற்று. பூதமைத்து - ஈவம், கீ. தீ, காற்று, விசும்பு என்பன. உள்ளததால் என ஆலுருபு உடனிகழ்ச்சிப்பொருளில் வந்தது. உரிய - உரிமையான எனினுமாம் பி - ம் —¹பேசுதி. (க௦௧)

௮. அத்தணாளர் முனிபவு மாங்கவார்

சிந்தை யாலருள செய்யவுந்¹தேவரி

²நொந்து ளாரையு³நொய்துயாந் தாரையு

மைந்த வெண்ண வரம்பு⁴முண் டாங்கொலோ.

(இ-ள்.) மைந்த - குழந்தாய்! அத்தணா-அத்தணா, முனிபஉம்-கோபி த்ரும, சிந்தையால் - மனத்தால், அவா—, அருள் செய்யஉம்-கருணையுரிய வும், தேவரில-தேவர்களுள், நொந்து ளாரைஉம் - வருத்தியிருப்பவரையும், நொய்து உயாதாரைஉம் - விரைவாக உயாவுபெற்றவரையும், எண்ண - கணக்கிட, வரம்புஉம் உண்டுஓ-அளவுமஇருக்கின்றதோ? [இல்லை யென்றபடி].

தேவர்களில் அத்தணரின் முனிவால் இழித்தோரும் அநுகிரகத்தால் மேன்மையடைத்தோரும் பலர் காணப்படுகின்றனரென்று காரணவகாட்டிக் கீழ்ச்செய்யுளில் தேவரைக்காட்டிலும் பெரியா அத்தணரென்றதனை நிலைநாட்டு கின்றான் வசிட்டனென்க. அருளிகூறினும் வெகுணுகூறினும் அவ்வப்பயன் களைப் பயத்தேவிடும் நிறைமொழிமார்தராதலின், இவ்வாறுகூறினார். நொய்து என்பதை நொத்துளாரோடுவகூட்டிக. நொத்துளார்க்கு - தருவாசமுனிவன்

சாபத்தினால் இத்திரன் தன்பதமிழ்த்து தாமரைத்தண்டி. லொளித்ததும், இத் திர பதவிபெற்ற நகுஷன் அகத்தியமுனிவன்சாபத்தினால் மலைப்பாம்பாயின மையும்; அருளினால் மேம்பட்டதற்கு-பிருகுமுனிவனால் திருமால் பரம்பொரு ளென்று விளக்கப்பட்டமையும் விசுவாமித்திரன் பிரமவிருடியானதும் முதலியன உதாரணமாதல் காண்க. ஆங்கு, ஆம், கொல் - அசைகள். பி-ம்:—
 1தேவருள். 2உத்தினுரையும். 3சொத்து. 4உணர்த்தாரையும். 5உண்டாகுமோ.()

கூ 1அனைப ராதலி னைய²விவ வெய்யதி
 வினையி னீங்கிய³மேலவர்⁴தாளினைப்
 புனையுஞ் சென்னிபை⁵யாய்ப்⁶புகழ்த்⁷தேத்துதி
⁸யினிய கூறியின்⁹றேயின¹⁰செய்தியால்.

• (இ - ள்) அனைபா ஆதலின்-(அத்தனா) அததன்மையாதலால், ஐய- குழ்தாம! வெயய தீவினையின்-கொடியபாடத்தினின்று, நீங்கிய-விலகின, இ மேலவர் - இமமேன்மைமையுடைய அத்தனாது, தாளினை - திருவடிகளை, புனையும் சென்னிபை ஆய்-அணியும் முடிமை யுடையவனாகி, புகழ்த்து ஏத் துதி-மிகவும் துதிப்பாயாக; (இன்னும்), இனிய கூறி - இனியமொழிகளைச் சொல்லி, நீன்று-(நல்லொழுக்கத்தில) நீன்று. ஏயின - (அவர்) ஏவினைகங கரிமங்களை, செயதி - செயவாயாக; (எ - று)

முகலில் அத்தனாபா பெரியாதலால் அவரைப் பேணவேண்டுமென்று கூறி, கீழ்ச் செய்புளால் தேவர்களைக்காட்டிலும் அவர் சிறத்தவென்பதற் குக காணங்கூறி, இதனால் அத்த ஏதாஞ் செய்புளிற் கூறிய விகற்பத்தை முடிக்கின்றான். ஐயவென்பது-மபுவமுமைதி. இன்-நீக்கம் சென்னிபை, ஐ-முன்னிலையொருமைவிகுதி. ஆல்-அசை. பி-ம் —1அனைபது. 2இமைய நீ, அவ்வெய்யதீ. 3வேதியர். 4தாளினை. 5வாய. 6புகன்று. 7ஏத்ததீ. 8இனைய. 9ஏயது. 10செய்தியே.

(க௦அ)

க௦. ஆவதற்கு மழிவ தற் குப்மவ
 ரோவ நிறகும¹விதிபுமென றுலினி
 யாவ²தெப்பொரு³ளிம்மையு⁴மம்மையுந்
 தேவ ரைப்பா வுத்துனை சோத்ததே.

(இ - ள்.) 'ஆவதற்கும - (ஒருவர்) மேம்படுதற்கும், அழிவதற்கும- கெடுவதற்கும், அவர் எவ-அவ்வத்தனரேவலின்படி. விதிம-ஊழும், நிற்கும்- காத்திருக்கும்,' என்றால்—, இனி—, இம்மையும் - இப்பிறப்பிலும், அம்மை உம்-மறுபிறப்பிலும், தேவரை - (பூமி) வானவரான அத்தனரை, பாயும் - கொண்டாடுகின்ற, துணை-அளவு, சோத்தது-சிறப்பினை யுடையது,—ஆவது- பொருத்திய, எப்பொருள்-எத்தப்பொருள்? [எதுவுமில்லை]; (எ - று.)

கீழ் இரண்டுசெய்புளிற் கூறியதே மனத்திற் பதம்பொருட்டு வேறு வகையாகக் கூறப்படுகின்றது. நல்லொழுக்கமுடைய அத்தனா ஒருவனைப் பார்த்து இவனுக்கு நன்மை பெருகவேண்டுமென்று கூறினாலும் இவன்

அழித்திவேண்டுமென்று கூறினாலும், விதியும் அவர் எவலின்படி நிற்பதால் அவ்வந்தணரைக்காட்டிலுஞ் சிறந்தது எப்பொருள்? எதுவுமில்லை; தேவர்களைப்பரவுவது இவ்வந்தணரைப் பேணுவதைக்காட்டிலுஞ் சிறந்த அளவையுடையதாகுமோ? என்பது, பொருளாகும். ஆகூழ், போகூழ் என்பனபற்றி, 'ஆவதற்கு மழிவதற்கும்' எனருன். தெய்வமும் தான் அத்தணாகரு எவல் செய்புமென்பதாம் விதியும்-உயாவுசிறப்பு. பின்ளிரண்டடிகள்- 'யாவதிப்பொருளின்மைபத தன்மைமாற் .செய்தியோ' என்றுவ காணப்படுகின்றன. பி-ம் —¹வினையும். ²இப்பொருள். ³எம்மையும், இம்மைக்கும். ⁴அம்மைக்கும், மெடம்மைக்கும். (க0க)

கக. உருளு நேமிபு மொனகவ ரெஃகமு
¹மருளில் வாணியும் வல்லவா மூவாகருந்
 தெருளு நல்லற முடமனசு ²செய்யுமையு
³மருளு நீத்தபி னுவதுண டாகுமே.

(இ - ள்.) உருளும் நேமிபு - வட்டவடிவாகிய சக்கரத்தையும், கவா ஒன் எஃகமும்-(பக்கவருவினைக் கொள்ளுவிடுகின்ற ஒன்றிய மழுவையும், மருள இல் வாணிம மயக்கமில்லாத சரசவதியையும், வல்லவா-படையாகக்கொண்டு வல்லமைபெற்றவாகிய, மூவாகம - முடமூத்திகட்கும், தெருள-தெளிவாகிய. நல அறமும் நல்ல தருமும். மனம் செய்மைமும்-மனத்தினதுசெய்யும். அருளும்-தயையும். (ஆகிய இவற்றை). நீத்த பின்-விட்டபின்பு. ஆவது - உண்மையாவது, உண்டாகுமெ - உளதாகுமோ? (ஆகாதென்றபடி: 'எ - று')

முத்தேவருட தாம் மேற்கொண்டிள்ள தொழில் இனிது சிறைவேறு தற்கு அறம் முதல்பவற்றைக் கைக்கொண்டிருக்கின்றன; எனவே, தன்னுயிரிக்கேயன்றி மன்னுயிரிக்கும் பயன்படுகின்ற அசாகரு,நல்லறமும் செய்மையும் அருளும் இன்றியமையாவென்றனாய்ந்து "சீலமுந் தருமமுஞ் சிதை வில்செய்கையும். சூலமுந் திகிரியுந் சொல்லுந் தாகிய, மூலமவந்துதவிய மூலா" என்று திருவடிகுட்டபுலத்து வருவது திருகு சீனைக்கக்ககது. எஃகு - ஆகுபெயர். அம் - அசை. அரிபும்அர்ஜுனமேமியையும் எஃகத்தை யுக்கொண்டு துஷ்டக்கிடைக்கடபரிபாலனஞ் செய்தல்போல,வாய்மொழியைக்கொண்டே அதனைச் செய்தலால், அயனை 'வாணிவல்லவன்' என்றான். முதல்வ அத்தணரைப்போற்றவேண்டுமென்பதைக் காணத்தோடு கூறி, இதனால் அறமுதல்ப தரகுணங்களைக் கைக்கொள்ள வேண்டுமென்கிறான். நீத்தபின்-வினையெச்சம். பி-ம் --¹மருளு மாகமும். ²செய்கையும். ³அருளின்.

கஉ. குது முத்துநச சொல்லிப் ¹மாத்துயர்
 நீதி மைந்த 'நினககிலையாபினு
 மேத மென்பன யாவையு மெய்துதற்
 கோது மூல'மவையென 'வோதியே.

(இ - ள்.) நீதி மைத்த - நியாயமுறைமையையுடைய சூழ்த்தாய். சூது முத்தற - சூது முதலாக, சொல்லிய - சொல்லப்பட்ட, மா துயர் - பெரிய துன்பங்கள், நினக்கு இலை ஆயின் உம் - உன்னிடத்தில் இல்லையானாலும், ஏதம் என்பன யாவை உம-சூற்றென்னப்பட்ட அனாதைதபும், எயதுதற்கு- அடைவதற்கு, ஒதும் மூலம் - சொல்லப்படுகின்ற காரணம், அவை - அவையாகும், என - என்று, ஓதி - அறிவாயாக; (எ - று)

சூது முதலிய துயரங்கள் பெருகுற்றதைவிளக்கு மாதலால் என்றும் அவை உன்னிடத்துச்சேராது பாததுகொள்ள வேண்டி மெனக் கூறியபடியும் மிக துன்பத்தை விளக்குந் சூது முதலியன இன்னவை யென்பதை “வேட்டங் கடுஞ்சொன மிதகண்டம் சூது பொரு, வீட்டங் காமமோடேழு” என்பதனு னறிக் துயரறை வடதுலா வ்யஸமெனக் கூறுவா தாதலின், “சூதுமுதலுந் சொல்லிய மாததுயர்” என்றா. சூது தல், வேட்டையாடுதல், பகல் தாக்குதல், மயங்கதல், ஸ்திரீவேலனாயிருத்தல், குடிதல், பாட்டு கூத்து வாக்கிய முதலியவற்றில் பெருவிரும்ப முள்ளவனு மிருக்கல். வீணுனதிரிச்சல என்னுங் காமத்தினு னடாகும் பத்துத்துக்கங்களை நிறு மு னடி சொல்லிட-செய்பாடு வினாபொருளில் வந்த செயவினை. நினக்கு - உருமயக்கம் யாவின்-எஞ்சாமைபொருளது. பி-ம்:—1மாதுயர். 2கீனசது புரிவவே னினக்கிலயாமெனின், கீனக்கிலையாயினும். 3அதுவென. 4ஒதியே, ஓதிடல்.

(ககக)

கூட, யாரொ டும்¹மனக் கோளில் தென்றபின்
போரொ டெங்கும் புகுஞ்சொடுங் காதுதன்
றாரொ டெங்கல்²செய யாதது³தக்கபின்
வேரொ டெங்⁴கெடல் வேண்ட⁵லுண டாகுமோ.

(இ - ள்.) (ஒருவனுக்கு), யாரொடு உம-எவரோடும், மனம் கோள்-ஒஞ் சில்மாறுபாடு [வினோதம்], இலது - இல்லை, என்ற பின்-, போர ஒடுங்கும் - யுத்தம் அடங்கும்; தன் புகுந் ஒடுங்குது - அவனது கீததிரசுருகாது [வளரும]; தார ஒடுங்கல் செய்பாது - (அவனது) பண்டம் கெடாது; அது தக்க பின் - அதத்தைப் பணம் புண்டான பின்பு. வேரொடு உம கெடல் - (பகை) வேரொடுகெடுதல், வேண்டல் - விரும்பவேண்டியது, உண்டாகுமோ—? (எ - று.)

மனத்தினமாறுபாடே போரிகழ்ச்சிக்குக் காரணமாதலால், எவரோடும் மனம்மாறுபாடுகொள்ளாவிடின், போர உண்டாவதற்கே வழியில்லை எவரோடும் பொருவதில்லாவிடின் புகழ் குறையுமோ என்று கருதவேண்டா; சத்திபைராவது சாதுககளின் செயலாதலால், அதனற் புகழே பெருகும்; மேலும், படைகட்டுஞ் சேதமில்லை யாவரும் நண்பினராகவே யிருத்தலால் பகைவர் வேருடன் அழியவேணுமென்று கருதுதற்கும் இடனில்லை யென்ற படி. இதனால், காரணமின்றிப் பகைகொள்ளாதிருக்கவேணு மெனக் கூறிய

வாறு. பகழாவது - இம்மைப்பயனுதி இவ்வுலகின்கண் நிகழ்த்து இறவாது நிற்குங் கோத்தி. பீ-ம்.—¹பகைகோளிலதென்ற, பகைகோளிலவெனன்ற, மனக்கோளிலதான. ²செல்லாதது ³தந்தபின். ⁴கெட. ⁵உண்டாகுமே. (க௨)

கசு. கோளு மைம்பொறி யுக்குறை யப்¹பொரு
ணாளுங் ²கொண்டு ³நடுவுறு ⁴தோன்மையி
ணாளு மவ்வர ⁵சேயர சன்னது
வாளின் மேல்வரு மாதவ ⁶மைந்தனை.

(இ - ள்.) கோளும் (தகதமக்கேற்ற புலன்களை) கொள்ளுகின்ற, ஐம் பொறியும் - பஞ்சேந்திரியங்களும், குறைப - தணிந்திருக்க, பொருள் - சம்பததை. ராள்உம் கொண்டு - தினக்கோறும் ஈட்டி, நடுவுறு தோன்மையின் ஆளும்-நடுவேயோடு பொருத்திய மனவுறுதிபோடு ஆளுகின்ற, அ அசுவீ - அந்த அசாட்சியே, அசு - அசாகும்; மைந்தனை - குழந்தாய். அன்னது - அப்படிப்பட்ட அசாட்சி, வாளின்மேல் வரும் மாதவம் - வாளாயுதத்தின் மேல் நின்றுசெய்யும் பெருந்தவ மாகும்; (எ - று.)

ஐங்களைப் பாதுகாத்தறதுப பொருள் வேண்டியிருப்பதுபற்றி நாடோறும் வருவாயைப் பெருக்கி ஐம்புலன்களை யடக்கி நடுவுநிலை பொருத்த மனவுறுதிபோடு இராசசியத்தைப் பாதுகாப்பது, வாங்கொண்டு செய்யுத்தவமென்றவாறு. இங்ஙனம் அசாட்சிசெய்யின் முனிவர் ஐம்பொறிகளை யொறுத்ததுப் புரியும் தவத்தாற் பெறலாகும்பயனைப் பெறலாமென்பது கருத்து. இதனால், அசு புரியவேண்டிய வகை உணர்த்தப்பட்டது. கோளும்-கொள்ளுமென்பதன்விதாஹ வாளின் மேல்வரும் மாதவம் என்பதற்கு-வாளைகொண்டு ஆளவதைக் காட்டிலும் சிறந்துள்ளதாகித் தவமென்று சொல்லத் தக்கதா மென்று உரைத்தலும் ஒன்று பீம் —¹பெரு. ²கண்டு ³நடுநின்று, நடுக்கற, நடுக்குறு, நகைக்குறு ⁴தோன்பராய், தோன்பினி. ⁵எய்தரிது, ஏயரிது. ⁶மென்னனை. (கக௬)

கரு உமைக்கு நாதற்கு மோங்குபுள் ளாந்திக்கு
மிமைப்பி னுட்டமொ ரெட்டுடை யானுக்குஞ்
¹சமைத்த ²தோள்வலி தாங்கின ³ராயினு
மமைச்சர் சொல்வழி யாற்றுக லாற்றலே.

(இ - ள்.) உமைக்கு நாதற்கு உமபாவதிக்கு கணவனுமை சிவபெருமானுக்கும், ஓங்கு புள் ளாந்திக்கு உம-உபாத்த கருவாகனனுமை திருமானுக்கும், இமைப்பு இல் காட்டமொ எட்டி உமபானுக்கு உம-இமைத்தலில்லாத ஒப்பற்ற எட்டிக்கண்களைபுடைய பிரமனுக்கும், சமைத்த - உள்ள, தோள் வலி - புறுபலத்தை, தாங்கினா ஆயின் உம-பெற்றிருந்தாரானும், (அம்மன்னவா), அமைச்சர் சொல் வழி ஆற்றுகல-மத்திரிகரினது சொற்படி (காரியங்களைச்) செய்தல், ஆற்றல - (அவாகு வலிபைத்தருவதாகும்; (எ - று.)

தரிமூர்த்தியார்போலத் தோன்வலி பெற்றிருப்பாராயினும் அமைச்சர் சொல்வழி மன்னர் நிழ்கவேண்டிமென்று இதனாற் கூறப்பட்டது. உமை - உமா: மலைமகளான இவள் இளம்பிராயத்தில் தவஞ்செய்யச் சென்றபோது பெற்றோராகள் 'உ[அம்ம]! மா[வேண்டா]' என்று கூறியதுபற்றி, இவட்கு இப்பெயர் வந்தது. முகம் தான்காதலால் கணவட்டாயின. சமைத்த வெணற் பாலது சமைத்த வெண வலித்து ஈன்றது. அமைச்சர் = அமாத்தா; ஆலோசனை சொல்லுமாறு அச்சனுடைய அருகிலேயிருப்பவரென்று பொருள். ஆற்றலைத்தருவதனை ஆற்றலென்று உபசரித்தார். பி-ம் —¹சமைக்கும். ²தொல்வீனை. ³தாயினும். (ககச)

கக. என்பு தோலுடை யார்க்கு ¹மிலார்க்குத்²தம்

வன்³ப கைப்புலன் மாசற ⁴மாய்ப்பதென்

முன்பு ⁵நின்றயர் ⁶மூன்றுல கத்தினு

மன்பி ⁷னல்லதொ ராக்கமுண் டாகுமோ.

(இ - ள்.) என்பு தோல் உடையாக்குதல் - எலும்பையும் தோலையும் உடையவர்களுக்கும் [மனிதாக்கும்], இலாக்குதல்-அவை யில்லாதவார்களுக்கும் [தேவாக்கும்]. தம் வன் பகை புலன் - கமதுவலிபசத்துருவாகிய இந்திரியவகளை, மாசஅற - குற்றமில்லாமல், மாய்ப்பது - நிககிரகிப்பது, என் - யாதுபயனைத் தரும? முன்பு நின்று உயர் - வெருகாலமாக [அனாதிபாக] உயர்த்து தோன்றுகின்ற, மூன்றுலகத்தின்உம் - மூன்றுலோகங்களிலும், அன்பின் அல்லது - அன்பினால்லாமல், ஓர் ஆக்கம் - ஒருசெல்வம், உண்டாகுமோ—? [உண்டாகாது]; (எ - று)

என்பு. தோல் என்பன - மற்றைத்தாதுகளுக்கும் உபலக்ஷணம். அவற்றையுடையார் என்றது-எழுவகைத்தாதுக்களாலமைத்த யாககையை யுடைய மானுடரை. இலா என்றது - அததன்மைய யாககைய ரல்லாத தேவாகளை. யாவாராயினும் அன்பி லார்க்கு ஆக்கமில்லை யென்பதாம். அன்பு இல்லாவிடின் ஆக்கமறுமென்பதும், அதுதான் மண்ணுலகத்தோர்க்கு அன்றி மற்றையவுலகத்தோர்க்கும் இன்றியமையாததென்பதுத் தோன்ற 'மூன்றுலகத்தினும்' என்றங் கூறினா. அன்பால் அருளும், அருளால் அறமும், அறத்தால் நற்கதியும் உளவாதல் பற்றி, அன்பே எல்லாவற்றிற்கும் மூலமென்க. இனி என்புதோலுடையா என்றதற்கு - காயிலுதின்றுதல் தீயிடைகின்றவர்களிலுறைத்தும் ஐம்புலவாசையை ஆசறவறுத்து உடலைப்புலத்தி முற்றத்தறத்த முனிவ ரெனவும் பொருள்கொள்ளலாம். முற்றத்தறத்த முனிவர்க்கே அன்பு இன்றியமையாதெனின், மண்ணுயிரனைத்துத் தன்னுயிர்போலக காக்கும் மன்னவர்க்குச் சொல்லவேண்டாதாயிற்று. உடையாக்கும் இலாக்கும் மாய்ப்பது - என்னகனுருபு வினைமுதற்பொருளில் வந்தது. "ஒன்று மூன்று நான் காறெனு முருபொடு, வருமே வினைமுத லென வருத்தனரே" என்பது இலக்கணக்கொத்து. பி - ம்;—¹எவாக்கும். ²தன். ³புலப்பகை,

‘வாய்ப்பதென், மாய்ப்பதாம். மாய்ப்பதேன். ‘பின்பற்றி, பின்பது, பின் பின்றி. ‘மூவுலகத்தினும் ‘அன்றியோர். (ககரு)

க௭. வைபவ மன்னுயி ¹ராகவம் மன்னுயி

ருப்பத் தாவரு முடலன்ன ²மன்னனுக்

கைய பின்றி யறங்கட வா தருள்

மெய்யி னின்றபின் வேள்விபும வேண்டிமோ.

(இ - ள்.) வைபவ மன் உயி ஆக - உலகத்தவா பெருமை மையுடைய உயிராக, அ மன்உயி - அந்த கிணறத் உயிராக, உயி தாவரும் - பிழைக்குமடி திரித்தின்று உடல அன்ன மன்னனுக்கு உடம்பையொத்த அரசனுக்கு, அறம் கடவாது - தருமத்தைத் தவறாமல். அருள் - கருணை, மெய்யின் - உண்மையாக, ஐயமஇனயி - சந்தேகமில்லாமல், கிணற பின் - இருந்த பின்பு. வேள்விபும வேண்டிம ஓ - பாசமும் வேண்டிமோ? [வேண்டி தில்லை]; (எ - று.)

எனவே. அசுவமேதம் வானுபேயம் முதலிய யாகங்களாற் பெறும்பயனை, உயிரகன்மாட்டு அருள் மெய்மையாயிருக்குமாயின் அதுவே தரு மென்ற படி. வைபவ - ஆகுபெயர். ‘தன்னுயி ராமென வுலகிற தந்திய, மன்னுயி ரனை கலைக்கும் புக்கு மாட்சியான’ என்றது. முகவிரண்டியில ஒரு சார ஒப்பு கோக்கத்தக்கது. அருள் - அருளினது, மெய்யின் - வாய்மையோடு என்று உரைத்தது, அருளும் வாய்மையும் இருக்குமாயின், வேறு வேள்விகள் வேண்டா எனக் கூற்றினாம. உயிரைத்தாங்குதல-காததல. உயிரிலலாதவழி உடலில்லாதது போலக் குழகனிலலாதது அசனிலவே யாதலின், உலகை அரசனுக்கு உயிரெனக் கூற்றினா. வேள்விபுமவேண்டிமோ எனலால், அருள் மெய்யினில்லாதாயின் அருள்கடந்த அம்மன்னவன் எத்துனை வேள்விகளைப் புரிந்தாலும் அவற்றாற் பயனெய்தா னென்பதும் பெறப்படும் கின்றபின் - இல்லாதவாதிட்பின் என்க. பி.உ. —¹ஆகவும் ²மன்னருக்கு (ககக)

கடி ¹இனிய சொல்லின் னீகைய நெண்ணினன்

²வினையன் றாயன் விழுமிபன் வென்றிய

வினையு நீதி நெறிகட வானெனி

வினைய மன்னற கழிவு³முண் டாங்கோலோ.

(இ - ள்.) (ஒருமன்னவன்),—‘இனிய சொல்லின் - (கேட்பவர்க்கு இனிய) மொழியை யுடையவன் னாகையன் - தான்குதையுடையவன். எண்ணினன் - ஆராய்ச்சியையுடையவன் வினையன் - முயற்சியையுடையவன்: தாயன் - டரிசுத்தியையுடையவன் விழுமிபன் - சீமைபையுடையவன் வென்றியன் - வெற்றியையுடையவன் நீதி வினையும் - சீராயமுறைமையை நினைப்பவன். நெறி கடவான் - சன்மதாக்கத்தினின்றும் விலகான்,’ எனில். என்றால், வினைய மன்னற்கு - அத்தகைய அரசனுக்கு, அழிவுபும் உண்டு ஆம் கொல் - கேடும்உண்டாகுமோ [உண்டாகாது], (எ - று.)

கீழ்ப்பாடல்களில் அன்பும் அருளும் இன்றியமைப்பாவெனக் கூறிய ஆசிரியர் இச்செய்யுளினால் மனனவாககு இனசொலமுதலியன வேண்டுமென்கிறார். இனிமசொல் - மனத்தின்கண் உவகையை வெளிப்படுப்பனவாகிய இனிம சொற்களைச் சொல்லுதல். தகையாவது - வறியராய் ஏற்றாக்கு மாற்றாது கொடுத்தல். எண் - தான செய்யும் வினைகளை மாறாமததுசெய்யுத்திறம்; வலியறிதல், காலமறிதல், இடனறிதல் முதலியன இதனுடனாகும். வினையாவது - மேற்சேறனமுதல் தேற்றிய தொழில்; எனவே - இடைவிடாத மெய்முயற்சியுடையனாவேண்டு மென்க. விழுமியன் - விழுமமென்னும் பண்படியாகப் பிறந்த பெயர். விழுமம் எனப்பது இப்பொருட்டாதல் “விழுமஞ் சோமையுஞ் செப்பமிழுமையும” என்றதனாலுணராக. சீனையும் சீதி நெறிப்பைக் கடவான எனவுங் கூட்டிப்பொருள் கூறலாம். இனிமசொல் முதலியன உடையனெனும், சீதியிறத்தவழி நிகையும்கேடு முண்டாதலபற்றி “நெற்கடவானெனில்” என்றார். பி-ம் —¹இனைய. ²வீனையுந், ³வீனையின். ⁴உண்டாகுமே, ⁵உண்டாகுமோ. (கக)

கக. சீல மல்லன் சீக்கிச செம்பொற்றலைத்
¹தால ²மன்ன ³தனிநிலை தாங்கிய
 ஞால ⁴மன்னறகு நல்லவா நோக்கிய
 கால மல்லது கண்ணுமுண்டாகுமோ.

(இ-ள.) சீலம் அல்லன் சீக்கி-செல்லாமுகத்தன்மபற்றி படாதவைகளை யகற்றி, செம்பொன் துலை தாலம் அன்ன - சிவந்த பொன்னை நிறுக்கின்ற துலைநாவை யோத்த, தனி - ஒப்பற்ற, நிலை - நடுவுநிலைமையை, தாங்கிய - உடைய, ஞாலம் மன்னறகு-உலகத்தச்சுணுக்கு, நல்லவா-நன்மையையுடைய அமைச்சரின், நோக்கிய-நோக்கமபெற்ற, காலம் அல்லது-பொழுது அல்லாமல், கண்ம-வேறேறெனும், உண்டாகுமோ? [இலலை]; (எ - று.)

நடுவுநிலைமையாவது-பணை, நோதுமல, கண்பு எனனும் மூன்றபகுதியினிடத்தும் அறத்தின்வழுதது ஒப்பற்றும் நிலைமை; சமனசெய்தலும், சோதுக்குத்தலும், அமைத்தலும், ஒருபாறகோடாமையும், ஐயத்தீர்ப்பொருளை யுணர்த்தலும், மெய்நடுநிலையும், மிகினும்குறையினும் சிவந்தாகலும் முதலிய பற்றி, நடுவுநிலைமைக்குத் துலாககோல உவமையாகப்பட்டது; “சமனசெய்து சோதுக்குங்கோலபோலமைந்தொருபாற, கோடாமைசான்றோர்க்கணி” என்றார் நாயனரும். கரும்பொன், வெண்பொன் முதலிய நிறுக்குங் கால் தாலரு சிறிதுகோடினும் அதனென்றும் ஊதியக்குறைவு சிறிதேயாதலின், இது மிகப் பெரித்தெனத் தோன்ற, “நெம்பொற்றலைக்காலம்” என்றார். துலை - துலாஎன்னும் வடமொழித்திரிபு. தாலம் தாலு எனனும் வடமொழிச்சிதைவு. காலம்-வலிமையினால் மிகுந்தவரைய பணைமேற்சேறலுற்ற அரசனுக்கு அச்செயலுக்கு ஏற்றகாலம். நெற்றிப்பைக்காண்டறக்கு கருவியாகலின், அது கண்ணெனப்பட்டது. இது, சிலப்பதிகாரில் உஉ-ஆவது பாடலாக வுள்ளது. பி-ம் —¹தாலு. ²என்னக. ³தனிநிலை, ⁴தண்ணியைத். ⁵மன்னாககு. ()

உ0. ¹ஒர்வி னல்வினை ²பூற்றத்தி னுருரை
³பேர்வி ரெல்லவிதி பெற்றுள ⁴தென்றரோ
⁵தீர்வி லன்புசெ லுத்தலிற் செவவிபோ
 ரார்வ ⁶மன்னவற் ⁷காயுத மாவதே.

(இ - ள்.) 'ஓர்வு இல் நல் வினை ஊற்றத்தினா-ஆராய்தற்குஇடமில்லாத நல்லதொழில்களாகிய பற்றுக்கோட்டையுடைய முனிவருடைய, உரை - வாதததையை, போவு இல் தொல் விதி (கன்னிலையினின்று) பெயாதலில் லாத பழைய ஊழும், பெற்று உளது-(அடைதது) அங்ஙனமேகடக்கின்றது, என்று-என்றெண்ணி, தீர்வு இவ் அன்பு-கீருதலில்லாத பத்தியை, செலுத்தலின்-(அவரிடம்) செய்வதனால், செவ்வியோர் ஆவம்-நன்மையையுடைய அப்பெரியோர்தன்பு, அன்னவற்கு-அவ்வாறு பகதிசெலுத்துகின்றவனுக்கு, ஆயுதம் ஆவதே - படைக்கலமாகும்; (எ - று.)—அரோ - ஏற்றகை.

தன்னுபதேசத்தை முடிக்கப்போவதனால், முனிவன், இதனால் இதனைக் கொள்ளவேண்டுமென்றும், அடுத்தசெய்யுளால் தள்ளவேண்டியது இது வென்றதொருத்தது கூறுகிறான். ஆவமன்னவற் காயுதமாவதே - முற்றுமோனை. ஆவம் மன்னவற்கு எனவுமடிககலாம். அவருள் பக்கவரையழித்தற்குக் கருவியாய்கின்றலால், 'ஆயுதமாவது' என்றா. பீ-ம் —¹ஒரின், ஒரும ²ஊற்றத்தினால். ³சோர்விரெல்லவினை. ⁴அன்று. ⁵தீரில். ⁶மன்னவாக்கு. ⁷அற்புதம். (ககக)

உக. தூம ¹கேது ²புனிக்கெனத் தோன்றிய
 வாம மேகலை மங்கைய ரால்வருங்
 காம மிலலை யெனிற்கடுங் கேடெனு
 நாம மிலலை நாகமு மிலலைபே.

(இ - ள்.) புலிக்கு-பூமியில். தூமகேது என - வால்சட்சத்திரம் போல, தோன்றிய உண்டான, வாமம் மேகலை மங்கையரால்-அழகிய மேகலாபரணத்தையுடைய மகளிரால், வரும்—, காமம்-காமகோய், இல்லை எனில் - இல்லை யானால், கடுங் கேடு எனும்-மிகக்கெடுதியென்கிற. காமம்-பெயரும், இல்லை; நாகம்உம் இல்லை - நாகத்துன்பழம் இல்லை; (எ - று.)

கீழ் அரசாக்குஅன்பு இனறியமையாது எனக்கூறியதனால். அந்த அன்பு மாதாரிடத்து மிகுதியாகக் கொள்ளலாகாதென இதனால் மறுகதவாறு. தூமகேது தோன்றாமாயின், பின் பெருக்கேடு விளைதற்கு அது ஓர் உத்பாதமாகுமென்பது நூற்றுணிபு. இக்குக் காமமென்பது - பெண்ணைசையின் மிகுதியை. அதனால் விளையுங்கேட்டினும் பெருக்கேடு பிறிதிலலை யென்றற்கு, 'கடுங்கேடு' என்றான். காமமிகுதி அரசாக்கு அராததஹேது என்பதனைச்சசந்தனமுதலானா சரித்திரத்துங்காண்க. மங்கை-வேட்டைபிறந்தபருவத்துப்

பெயர்; மடத்தை, அரிவை, தெரிவை என்பனவும் இவ்வாறே. காமத்தால் வருவன ரேரேபகையல்லவாயினும், ஆக்கஞ்சிதைத்தல் அழிவுதலைத்தருதல் என்னுந் தொழில்களாற் பகையோடொத்தவின் இவ்வாறு கூறினார். மேற் கிட்கிந்தாகாண்டத்தில் “மங்கைமர்பொருட்டா லெய்து மாந்தாகரு மரண் மென்றல், சங்கையின்றுணாதி வாலிசெய்கையாற் சாறு மின்னு, மங்கவர் திறத்தினுனே யல்லலும் பழியுமாத, லெங்களிற் காண்டியன்றே யிதற்குவே ரேதியாதோ” என்பதும் இதுபற்றி யெனக. நாம் - அசசமாயின், அம் - அசை. நாமம் என்னும் எச்சவுமையாற் றழுவப்படும் எஞ்சபொருட் கிளவி உம்மையில்கொல்லாதலால், அவ்வுமையில்கொல் அவ்வுமமைத்தொடாககுப் பின்சொல்லாது முன்சொல்லப்பட்டது. பி-ம் —¹ஏது. ²தழற்கு, கனறகு, புகழ்க்கு. (கஉ௦)

உஉ.—உபதேசித்தபிறகு வசிட்டமுனிவன் ஸ்ரீராமனோடு

ஸ்ரீமந்தாராயணனது கோயிலுக்குச் செல்லுதல்.

எனை நீதி ¹யினியன் ²வையகப்

போன கறகு விளம்பிப் ³புலன்கொளி⁴இ

யான வனனொடு மாயிர ⁵மௌலியான்

முன நணணிநன் றத்துவ ⁶நணணிநன்.

(இ-ள.) தத்துவமநணணிநன்-தத்துவத்தைப்பற்றித் வசிட்டமுனிவன், இனியன் - இனிமைபைத் தருவனவாகிய, எனை நீதி - இவைபோன்ற பல நீதிகளை, வையகம் போனகறகு - உலகங்களை புண்டாயக்கொண்ட இராமனுக்கு, விளம்பி—புலன் கொளி⁴-அறிவு கொடுத்தி, ஆனவன்⁵ஒருஉம-அவனுடன், ஆயிரமௌலியான்-திருமாலினது, தானம-கோயிலே, நணணிநன் - அடைந்தான்; (எ - று)

ஊழியறுதியில் உலகமுண்டபெருமாயனது ஓர்வதாமாதலால், ஸ்ரீராமனே ‘வையகப்போனகன்’ என்றார். “ஸஹஸர ஸீர்வதா புருஷஃ[புருஷனென்னதக்கக் கடவுள் ஆயிட்டுஞ்சிதைக்க கொண்டவன்]” என்றுவேதங் கூறுவதற்கு ஏற்ப ‘ஆயிர மௌலியான்’ என்றார். ஆயிரமென்றது - மிகப்பலவாய எண்ணிறகு ஒன்றுகாட்டியவாறு தத்துவநண்ணுதல் - தத்துவஞானம் அஃதாவது-பிறப்பு வீதிகளையும் அவற்றின் காணவகையையும் ஐயத்திரிபுகளானன்றி உண்மையாலுணர்தல்; இத்தனை மெய்யுணர்வென்பா, இவ்வு ஆயிரமௌலியான் என்றது இஃகவாகுசகரவாததி பிணியடங்கவினையகலப் பெருங்காலந் தவம் பேணி மலையனைவழிபட்டுக் கொண்டாத்த பணிபாங்கப்பெருமபாயற் பாஞ்சுடராகிய அணியரங்கராதனை. ஸ்ரீராமன் திருமாலாக இருந்தும் அவன்கொண்ட வேஷத்திற்கு ஏற்ப உபதேசித்தனனையன்றி இராமன் பரம்பொருளென்பதை யுணராதவ னல்லன் வசிட்டமுனிவ னென்பார். தத்துவ நணணிநன் வையகப் போனகற்கு விளம்பிப்புலன் கொளி⁴ என்றார். பி-ம் —¹இனையன், இனையவும். ²வையகம். ³புலன்கொளி⁴, பொலன்கொளி, பொலங்குரு. ⁵மோலியான். ⁶நண னுவான். (கஉ௧)

2௩.—வசிட்டன் இராமனுக்குப் பட்டாபிஷேகத்தின் முன்னுட்
செய்யவேண்டிய சடங்கு செய்வித்தல்.

¹நண்ணி நாகனை வள்ளலை நானமறைப்
புண்ணி யப்புன லாட்டிப் புலமையோ
ரெண்ணு நல்வினை முற்றுவித் தேற்றினான்
³வெண்ணி நத்த தருப்பை விரித்தரோ.

(இ - ள்.) நாகம் அனை வள்ளலை நண்ணி-பாமபிணையிற் பள்ளிகொள்ளும்
அரங்கத்தினைச் சோதது சேவித்தது. (அங்கதவள்ளினமுன இராமனை), நான்
மறை - நான்குவேதங்களால் மத்திரிக்கப்பட்ட. புண்ணியப்புனல - பரிசுத்த
மான தீர்த்தத்தால், ஆட்டி-ஸ்தானஞ் செய்வித்து, புலமையோ எனனும் -
அறிவையுடையவா (அரசனுக்கென்று) எண்ணுகின்ற, நல் வினை - நல்ல
சடங்குகளை; முற்றுவித்து-முடிபச்செய்தது, வெளிறுத்த தருப்பை விரித்து -
வெண்மையாகிய தீர்த்தையுடையனவாகிய தருப்பைகளைப் பட்டி. ஏற்றி
ஞன் - அவற்றை ஏற்பண்ணினான், (வசிட்டன்); (எ - று.)

ஸ்ரீமதராமாயணத்து சனனிதில் இராமபிணை காட்டுவித்து, பட்
டங்கட்டுவோர்க்கு முன்னுள் செய்யவேண்டிய காப்புநாண முதலிய சடங்கு
களையும் அபதினாகுச் செய்வித்து அவரையனை உபவாசமிருக்கும்படி
தருப்பாசனத்தி லிருக்கச் சொல்லின்ன வசிட்டமுனிவன் என்க நாகனை
வள்ளலை - இராமபிணை மென்று உடைத்தலும் ஒன்று நாகனை - விகாரம்.
தருப்பை தாபம். இனி, இச்செய்யுளுக்கு-நாகனை வள்ளலைநண்ணி, வெண்
ணிநத்த தருப்பைவிரித்து. அவற்றை அவனை நான்மறைப் புண்ணியப்புன
லாட்டிப் புலமையோ-எனனும் நல்வினையாகிய சோடசோபசாரங்களையும்
முடிபச்செய்து விளக்கேற்றினான் என்பது பொருளாக உடைப்பாருமுளா.
புலமையோ-நல்வீற்றம்பலாகாரமோவாயிற்று இச்செய்யுள் அந்தாதித் தொ
டையாக வந்தது. பி-பு —¹நண்ணினாகளவ ²புலமையோடு. ³வெண்ணி
நத்த தருப்பை விரித்தானரோ. (கஉஉ)

வேறு

௨௪.—நான் முன்னுட் சடங்கு செய்வித்ததை முன்பின் அறிவிக்க,
பின் தசரதன் நகரையலங்கரிக்க வவுதல்.

¹ஏறநிட வாணடகை யினி²தி ருந்துழி
நூற்றட ³மாரபனு நொயதி ⁴னையதப்போ
⁵யாற்றலசா ⁶லாசனுக் ⁷கறிவித் தானவன்
சாற்றுக நகரணி சமைக்க வென்றனன்.

(இ-ள்.) ஏறநிட-(வசிட்டன் தருப்பாசனத்தில) இருக்கச்செய்ய, ஆணை
தகை - இராமன். இனிது இருந்த உழி - இனிமையாகவருந்தகாலத்தில்,—
னால் தட மாரபனஉம முப்புரிநூலைத் தரித்த அகன மமாரபினையுடைய வசிட்

டனும், நொய்தின் எய்த போய்-விரைவாக அடையச் சென்று, ஆற்றல் சால் அரசனுக்கு-வலிமை மிகுந்த சககரவாததிக்கு, அறிவித்தான்-(அதனைத்) தெரிவித்தான்; அவன்-அம்மன்னவன், நகா அணி சமைக்க-பட்டணத்தை அலங்காஞ்செய்யும்படி, சாற்றுக - பறையறைவிப்பீராக, என்றான்-(எ - று.)

கீழ்ச் செய்யுறிக் கூறியவாறு முனனாட் செயயவேண்டிய சடங்குகளை முற்றுவித்து அவனை உபவாசமிருக்குமாறு சொல்லித் தருப்பாசனத்தில் வீற்றிருக்கச் செய்தபின், வசிட்டமுனிவன் அதனைத் கச்சமன்னவனுக்குத் தெரிவிக்க, தசரதன் கச்சத்தை பலங்கரிக்குமாறு பறைசாற்ற ஏவின்னெனக் இருததுழி - விகாரம் பி - ம் -¹ஹற்ப ²ஐரூபந் னூற்றொடா. ³மாரபின்ன. ⁴எயதி. ⁵ஆற்றலின். ⁶மன்னவற்கு ⁷உணர்த்தினான். (கஉஉ)

௨௫ — வள்ளுவர் நாளை இராமபட்டாபிஷேகமென்று
பறையறைந்து தெரிவித்தல்.

¹வன்ன 'வள்ளுவ ராம னுனையே
பூமகள் கொழுநாயுட புணையு ³மௌலியிக்
⁴கோநக ரணிகெனக் கொட்டும் ⁵பேரியந்
தேவருங் 'கனிகொளத்' ⁷திரிந்து சாற்றினார்.

(இ - ள்) வன்ன வள்ளுவா - (அச்சுல) வலப்பட்ட வள்ளுவர்கள், 'இராமன்—, நாளை—, பூமகள் கொழுநாயு ஆய - கிலங்களுக்கு இறைவனாக. மௌலி புணையு - முடி தரிக்கப் போகிறான் (ஆகலால்), இ கோநகா - இரதச சிறத்தக்கத்தை அணிக - அலங்கரிப்பீராக,' என - என்று சொல்லி கொட்டும் - முடிக்குகின்ற, பேரியம் - முச்சகைத் தேவாலம் கனிகொள - தேவர்களும் ஆரத்தத்தையுடையபடி. திரிந்து - (நாற்புறமும்) ஓடி, சாற்றினார் - அறைந்தார்கள்; (எ - று)

வள்ளுவா பறையறைந்து இராமபட்டாபிஷேகத்தைத் தெரிவிக்க, அதனுடையனாது இவ்வுலகத்தவரே யன்றி விண்ணுலகத்தவரும் கனிகொள வாயின் ரென்பதாம் இராமன் துடவ்சென்று அரக்காருலம் அழிக்குஞ் சமயம் அணுகியதெனவுணர்த்து தேவா கனிகொள்ள வாயின் ரென்றற்கு, 'தேவரும் கனிகொள' என்றென்னலாம். வள்ளுவா - பறையறைவோர். ஆய-ஆக' எச்சத்திரிபு. பேரியம்-பேரிகா என்றவடசொல்லின் விகாரம் பெரு இயம் என்று பிரித்து உடைத்தலும் ஒன்று. தேவரும் என்ற எச்சவும்மை முனிவாமுதலிய கணங்களையும் உணர்த்துகின்றது; உயாவு சிறப்புமாம் இவ்வுலகத்தோ யாவருங் தவருசெய்து ஏறவா னாகரிகின்ற அவ்வுலகத் தோரும் இழுவதற்கு அருத்திபுகின்ற நகா மாதலால், அயோத்தியை 'கோநகா' எனறார். ௧-ட.—¹வய்ய, ஏவலின். ²வள்ளுவன். ³மோலி ⁴கோவணிககா. ⁵பல்லியந், பேரியத. ⁶மருள. ⁷திரிந்ததெற்றினார், திரிந்து சாற்றினான். (கஉ௩)

உசு.—நகரத்தவர்க்கு வள்ளுவர்சொல் மகிழ்ச்சியளித்தல்.

கவியமை கீர்த்தியக் காளை நாளையே
புனியமை ¹மணிமுடி புனையு மென்றசொல்
²செவியமை ³நுகர்ச்சிய தெனினுந் தேவர்த
மவியமு ⁴தானதந் நகரு ளார்க்கெலாம்.

(இ - ள்.) 'கவி அமை கீர்த்தி அ காளை - பாடல்களிலமைததுப் பாடப் படுகின்ற புகழையுடைய அவ்விராமன்; நாளைய புவி அமை மணி முடி புனையு - நாளையகே இராச்சியபாடததுக்குரிய அரதனகிரீடத்தைசூழிக்கொள்வான்,' எனற - எனறு (பறைபறைத்து தெரிவித்த, சொல் - வாராததை, செவி அமை நுகர்ச்சியது எனினம - காதுகளுக்கு இனிய இன்பததையுடையதாயினும், அ ரகா உளாகரு எலாம் - அரதப்பட்டணத்திலுள்ளவர் களுக்கெல்லாம், தேவாதம் அவி அமுது ஆனது - தேவர்களுடைய அவி யுணவையும் அமிருத்ததையும் ஒத்திருத்தது; (எ - று.)

செவியினால் நுகரும் நுகர்ச்சியினும் ராவில்துகரும் நுகர்ச்சி மிக்க இன் பத்தருவ தாதலின், 'தேவாதம் அவ்யமுதானது' என்றா. எனவே, அச சொல்லக் கேட்டவுடனே அநகரத்தாரனைவரும் தேவர்கள் அவிசைப் பெற் றாற்போலவும் அமிருதபானமபண்ணினாற்போலவும் பேராரங்கமடைத்தன ரென்றதாயிற்று. கவி - ஆசு, மதுரம், சித்திரம், விஸ்தாரம் என்பன. புகழ் தான் உடையும் பாட்டு மென இருவகைப்படும் அவற்றுள். 'கவியமை கீர்த்தி' எனப் புலவாககே யுரிய செய்யுளையே யெடுத்தா ராயினும், இனம் பற்றி எல்லார்க்கு முரிய வழக்குற கொள்ளப்படும்; ஆகவே, உரையமை கீர்த்தி யென்பதுமே பெற்றாம். காளை - உலமவாகுபெயர். வயிசபரம்பரை யாய வருதல்பற்றி, 'புனியமை முடி' என்றா. அவி, அமுது - ஹவிஸ், அமுதம் எனனும் வடமொழிச்சிதைவுகள். அவி - தேவர்க்கு மந்திரபூவக மாகத் தீயிறகொடுப்பது. அமுது - திருமாலாற் பாற்கடலைக் கடைத்தெடுத்தக் கொடுக்கப்பட்டது. அவ்யமுது - உமமைத்தொகை. பி - ம் —¹நெடு முடி. ²செவ்யுற. ³நுகர்ச்சிய. ⁴ஆன, அன்ன. (கஉரு)

உஎ.—நகரத்தவரின் பெருங்கனிப்புச்செயல்.

ஆரத்தனா களத்தன ராடிப் பாடினா
வோரத்தனா தடித்தனர் ¹சிலிர்த்து மெய்ம்மயிர்
²போர்த்தவர் மன்னனைப் புகழ்த்து வாழ்த்தினர்
தூர்த்தனர் ³நீணிதி சொல்லி னார்க்கெலாம்.

(இ - ள்.) (அசசொல் அமுதம்போன்றிருத்ததனால் அதனைப்பருகிய அந் நகரத்தமாந்தா, —ஆரத்தனா-ஆரவாரித்தனா; களித்தனா - ஆரந்தித்தனர்; ஆடி பாடினா - கூடதாடுதலும் பாட்டுப்பாடுதலுஞ் செய்தனர்; வோரத்தனா- உடல் வியாதனா; தடித்தனா - (ஆரத்தததால் உடல்) பூரித்தனர்; மெய் -

உடம்பில், மயிர் சிலிர்த்து போரத்தனா-மயிர்க்குச்சுக்கொண்டு மூடப்பெற்ற
னா; மன்னனை-அரசனை, புகழ்த்து - துதித்து, வாழ்த்தினா—; சொல்லி
றாக்கு எலாம் - (இமமங்க-ததைச) சொல்லினவா யாவாகும், நீள் நிதி -
யிருத்த திரவியத்தை, தூரத்தனா - நீரப்பினாகன்; (எ - று)

அயிருதபானஞ்செய்ததனால் அவர்கள் மெய்மறந்து இவ்வாறாயின
ரென்க. இது-தன்மைநவீனியணி. மெய-மகலவழக்கு. எல்லாமென்பது-
இருதிணைக்கும்பொது. இச்செய்யுள் ஒரு பிரதியில் இல்லை. பி-ம் -¹சிலிர்த்த
மெய்யினர், சிலிர்த்த மெய்யமயிர். ²போரத்தொழில். ³இருந்தி. (கஉச)

உஅ —மாந்தர் நகரின் யலங்கீர்த்தல்.

திணிசுட ரிரவியைத் திருத்து ¹மாறுமயப்
பணி²யுடைப பள்ளியான் ³பரந்த மாப்பிடை
⁴மணியினை வேகடம் வகுக்கு ⁵மாறுமயபா
லணிநக ரணிந்தன ரருத்தி மாக்களே.

(இ-ள்.) அருத்தி மாககன் அன்பையுடைய அச்சுத்தமாந்தர்,—திணி
சுடர் இரவியை - நெருங்கிய கிணங்கையுடைய சூரியனை, திருத்தும் ஆறு
உம் - சோதிருத்தலையும், அ பணியிடை பள்ளியான் - அந்த ஆதிசேஷனில்
அறிதுயிலமாந்த திருமாலினது, பந்த மாபிடை - அகன்ற மாபிலுள்ள,
மணியினை-கௌஸ்துபமணியை. வேகடம் வகுக்கும் ஆறுஉம் - சாண்பிடிக்க
லையும், போல் - போல, அணி நகா-அழகிய பட்டணத்தை. அணிநகனா -
அலங்கரித்தார்கள; (எ - று.)

ஒப்பாரும் மிக்காருயிலலாத மாமாயனுதித்தாளுதலாலும். அவையோத்தி
யின் [வைகுண்டத்தின்] பெயரைத் தான் பூண்டிருப்பதனாலேயே இயற்கை
யழகு பெறப்படும' அவ்வழகிய நகரக்கு இப்போது செயற்கையழகு செய்தா
ரென்பதாம்; உவமையணி. சந்திராகினியாபோலப் பதினாறு எழுகிரணங
களை யுடையதாகாமல், அவாக்குக் கொடுத்து னீளவுந் கவாகின்ற ஆயிரங்
கதிர்களையுடைமை தோன்ற, 'திணிசுடரிடவி' என்றா. பணி - பணத்தை
யுடையது; பணம் படம். அகச்சுட்டு, பணியை வச்சேடித்து நின்றது திரு
வீற்றிருக்கு மாபெனபா 'பந்தமாபு' என்றா. அருத்தி-'அருத்தி' என்
னும் வடமொழிச்சொத்து. மாககன்-விதாரம். அருத்திமாககன் - கருத்துடை
யடைகோளி. பி-ம் —¹ஆறுபைப், ஆறுமைப். ²உடை. அடை. ³பாரம்.
⁴மணியுடை. ⁵ஆறு. (கஉஎ)

உசு —இதுமுதல் “ஏய்ந்தேடிசெல்வமு” (உஅ) என்னுங்கவியாவும்
அந்நகரை அலங்கீர்த்த சிறப்புக் கூறப்படுகின்றது.

வெள்ளிய கரியை ¹செய்ய வேறா
கொள்ளாவான் கொடி²நிரைக் ³குழாங்க டோன்றுவ
களளவிழ் கோதைடான் செலவங் காணிய
புள்ளெளலார் ⁴திருநகர் புருந்த ⁵போன்றவே.

(இ - ள்.) வெள்ளிய-வெண்ணிறத்தை யுடையனவும், கரியன்-கருநிற தையுடையனவும், செய்ய - செய்மைசிறத்தை யுடையனவும், வேறுஉள் - வேறுநிறங்களை யுடையனவுமாகி, தோன்றுவ-தெரிவனவாகிய, கொள்ளை - மிகுதியையுடைய, வான - பெரிய, நீரை-வரிசையாகிய, கொடி - துவசங்களின், குழாங்கள்-கூட்டங்கள் —தன் அவிழ் கோதைமான - தேவனொழுதுகின்ற மலாமலைமையுடைய ஸ்ரீராமனது செல்வம-ஐசுவரியத்தை; காணிய-பார்க்கும்பொருட்டு, புள் எலாம்-பறவைகளெல்லாம், திரு நகா-அழகியபட்டணத்தை, புகுத்த போன்ற - அடைத்தவைபோன்றன; (எ - று)

இது, பலவகைக்கொடிகள் கட்டப்பட்டவற்றின் வருணனை. புள் பலவேறுநிறமுடையன. புள்ளரைசூர்தியாகவுடையவ னாதலின், அவன் செல்வத்தைப் பார்க்க, 'புள்ளெலாம்புகுத்தபோன்ற' என்றா. வேறு பசுவும், பொன்மைமுதலியன. நீரை - ஓரநன்கூட்டம். குழாம் - பலவினிட்டம். தோன்றுவ-படுததலோசையாப் பெயராய் நின்றது திருவென்பது-கண்டா ரால விரும்பப்படுதனைமைக்கேக்கடி அழகு; திருமகனாத்கும நகரெனினு மமைபும்; தந்தறிப்பேற்றவணி. வெள்ளிய கரியன் செய்ப-மூரண்தொடை. பீ-ய் —¹சிவந்த. ²நகர. ³குழாங்கொண்டாடுவ, குழாங்கொண்டோடுவ, குழாங்கொண்டாடுவ. ⁴ஒருவழி. ⁵போலுமே. (கஉஅ)

௩௦ மங்கையர் குறங்கென வருத்த வரழைக்க
ளங்கவா கழுத்தெனக்¹ கழுக்க மாந்தன
தங்கொளி முறுவலிற றும² நான்நன
³கொங்கையி னிரைத்தன⁴ கனக குப்பமே.

(இ - ள்.) அங்கு-அங்கத்தலை மனைபா குறங்கு என-மாதாது தொடைபோல, வரழைகள் - வரழைமாடங்கள் வகுத்த-அமைக்கப்பட்டன; அவா கழுத்து என-அவந்து கழுத்துப்போல, கழுக்க பாக்குமாடங்கள். ஆர்தன - நிறைநகன்; தங்கு ஒளி முறுவலின் - (அவரது) நிறைந்த காத்தியையுடைய பல்வரிசையோல. தாமம் - முததுமலைகள், நான்நன - தொங்கின; கொங்கையின்-(அவரது) ஸதநகன் போல, கனக குமம்-பொன்மயமான பூண்கும்பங்கள், நீரைத்தன-வரிசையமைக்கப்பட்டன; (எ - று)

இதனால், அங்கத்தவா ஆங்காங்கு வரழைமாங்களையும் கழுக்கமாங்களை யும்கட்டி, முததுமலைகள் காலவிட்டுப் பூண்கும்பங்கள் அமைத்தமை கூறப் படுகின்றது. வரழை - திசுச்சிக்கும, கழுக்கம் - வகையிறகும செயப்பிற்கும, தாமம் - வெண்மைக்கும வரிசைக்கும உவமை. குறங்குமுதலியன - சாதிப் பெயர். வகுத்த-முற்றுவினை. கழுக்கம்=கழுக்கம், வடமொழி இங்கு உபமானங்களாகிய வரழைமுதலியவற்றை உபமேயங்களாக்கக் கூறியது - எதிரீதிலே யுலமையணி. செய்பவனவ்னையாகிய வகுத்தலமுதலியவற்றைச் செயப்படுபொருளின் வினையாகக்கூறியது. செயப்படுபொருளைச் செயததுபோலத் தொழிற்படக்கினத்தலும் வகுக்கியன மரபு ஆதலின். நான்நன, நால் - முதலினிலை. பீ-ய் —¹கழுக்குமானநன். கழுக்குமானநன், ²நான்நென. ³கொங்கையி னிரைத்தன. ⁴கனகக. (கஉக)

நக. முதிரொளி ¹புயிர்த்தன முடுகிக் காலையிற்
கதிரவன் வேறொரு ²கவின்கொண் டானென
மதிதொட ³நிவந்தன மகர தோரணம்
புதியன வலர்ந்தன ⁴புதவ ராசியே.

(இ - ள்.) மதி தொட நிவந்தன - சந்திரனைத் தீண்டும்படி புயிர்த்தன
வும், புதியன - புதியவையும், மகரதோரணம் அலர்ந்தன - மகரதோரணங்
கள் விளங்கப் பெற்றனவுமான, புதவம் - சி-கோபுரவாயிலினொழுங்குகள்,—
காலையில் கதிரவன் - விடியற்காலத்திலுள்ள இளஞ்சூரியன், முடுகி - விரை
ந்து, வேறு ஒரு கவின் - முன்னினும்வேறாகிய ஒப்பற்ற அழகை, கொண்
டான என - கொண்டன னென்று சொல்லுமபடி, முதி ஒளி - மிகக்காட்
தியு, உயிர்த்தன - வீசின; (எ - று.)

இதனால், கோபுரவாயில்கள் விளங்கியமை வருணிக்கப்படுகின்றது.
மேன்மேலும் விளங்கின எனபதாம். புதா - கதவு; இச்சொல், குறியதன்கீழ்
ஆக்குதுகி அமருச்சாரிமைபெற்று 'புதவம்' என்றாகி, இலக்கணையாற்
கதவுகளைக்கொண்ட கோபு-வாயிலைக் காட்டிற்றென்பா தோரணவாயிற்
கதவுகளின் வருணனை மெனக் கொள்ளினுமாம். புதவு கதவாதலை "கதவு
மொரு விகற்பப் புளளம் புதவே" என்னும் பீடகலகையாலும் அறிக. மகர
தோரணம் - வாயலிறுநகருக தோரணம் மகரவடிவத்தைத்தாங்கிய கட்டு
வாயி லென்றல பொருள்தாம். பி - ம்:—¹காததன். ²கவின்கள் காட்டின.
³நிவந்தனா, நிவந்ததோர். ⁴புலவராசியே, புட்பாசியே. (கநு.)

நஉ. ¹துளியறு செம்மணித் தூண நீறுதோய்
வனிதையோ ²கூறினன் வடிவு காட்டின
புனைதுகி ³உறைதொறும் ⁴பொதித்து ⁵தோன்றின
பணிபொதி கதிரொனப் பவளத் ⁶தூண்களே.

(இ - ள்.) துளி அறு செம் மணி தூணம்-குற்றமற்ற சிவந்தத்தினமய
மான கம்பங்கள்,—புனை துகில உறை தொறும் பொதித்து - அலங்
கரிக்கப்பட்ட வெள்ளைவஸ்தித்தொலாகிய உறைகள்தோறும் மறைத்து,
நீறுதோய - திருநீற்றைப் பூசிய, வனிதை ஓர் கூறினன் - பாவதியை
யொருபக்கத்திற்கொண்ட சிவபெருமானது, வடிவு - உருவத்தை, காட்டின -
ஒத்து விளங்கின; பவளம் தூண்கள் - பவழமயமான கம்பங்கள், (புனை துகில்
உறைதொறும்பொதித்து), பணி பொதி கதிரா என-(பெய) பணியில மறைத்த
சூரியனைப்போல, தோன்றின—; (எ - று.)—புனை துகிலுறைதொறும்
பொதித்து - மத்திமதீபம்.

இதனால், செம்மணித்தூண்களும் பவளத்தூண்களும் உறையோடுவிளங்
கியமை வருணிக்கப்படுகின்றது. செம்மணித்தூண்கள் வெள்ளைறைபொதித்
தவை - மேனிமுழுதும் திருநீறுபூசிய சிவபெருமானையும், அங்கனம் உறை
பொதித்துள்ள பவளத்தூண்கள் - பணிபொதித்திரியையும் போலு மென்றா:
தூற்றிப்பெற்றவணி. தூணம் - ஸ்தூனா எனனும் வடமொழிச் சிதைவு.

ஒர்கூறு - வாமபாகம். துகில் - வெண்துகில். உறை - மூடும்உறை. பவளம்-
ப்ரவாளம் என்னும் வடமொழிச்சொத்தை. பீ - மீ—¹துனியுறு. ²கூற்றி
னன். ³அணி. ⁴பொலிந்து. ⁵தோன்றுவ. ⁶தூணெலாம். (கநக)

நூ. ¹முத்தினின் முழு²நில வெறிப்ப மொய்ம்மணிப்
³பத்தியி னிளவெயில் பரப்ப நிலத்தின்
⁴நெத்தின் மிருள்வரத் தூண்டச சோதிட
விதகர் ⁵விரித்தநா ⁶ளொத்த வீதியே.

(இ - ள்.) வீதி-(அக்கூத்துத்) தெருக்கள்,—முத்தினின் முழு நிலவு
எறிப்ப - (அலங்கரித்திருக்கும்) முத்துக்களினால் (ஒருபுறத்தில்) பூரணசத்திர
கிரணத்தை வீசுதலாலும், மொய்ம்மணி பத்தியின் - நெருங்கிய (பதுமராக)
மணிகளின்வரிசைகளால், இள வெயில் பரப்ப-(ஒருபுறத்தில்) இளஞாயிற்றி
நெளியை வீசுதலாலும், நிலத்தின் தொத்து இனம் - நிலமணிகளின் பூங்
கொத்துப்போன்ற திரள், இருள் வர தூண்ட - (ஒருபுறத்தில்) அந்தகார
முண்டாமபடி தூண்டுதலாலும், சோதிடம் விதகா விரித்த நாள் ஒத்த -
சோதிடசாஸ்திரஞ்ஞான விலக்கச்செய்த தினங்களை யொத்தன; (எ - று.)

முத்து-முகதா என்னும் வடமொழிச்சொத்தைவென்பா வீதிகள் தமது இரு
புறத்துமுள்ள மாளிகைகளிலும் ஆங்காங்குஅமைந்த கட்டுவாயில்களிலும்
முத்து பதுமராகம் நிலமணி என்பவற்றால் அலங்கரிக்கப்பெற்று நிலவு வெயில்
இருள் என்ற இவைகளை யுண்டாக்குதலால், அவ்வீதியை நாளையொருமேன
வருணித்தா இனி, சந்திரன் சக்கிரன் வெண்ணிறமுடைமையாலும், சூரி
யன் செவ்வாய் குரு கேது செந்திரமுடைமையாலும், புதன் சனி இராகு
கருநீறமுடைமையாலும் சோதிடர் விரித்த நாளொத்த, என்றருமுனா. தம்
திறிப்பெற்றவணி. பத்தி-பக்கதி யென்னும் வடமொழிச்சொத்தை. நிலம் -
ஆகுபெயர். நிலத்தின்தொத்து இருளினமவர எனவுங் கூட்டலாம். பீ-மீ:—
¹முத்தினன், முத்திடை. ²நிலாமுளைத்த, நிலாமுளைப்ப. ³பத்தியால். ⁴தொத்
தினல். ⁵விரித்த. ⁶இயைந்த. இந்தப்பாடல் சிலப்பதிகளில் ௩௦ - ஆம் பாட
லுக்குப்பின்னே காணப்படுகின்றது. (கநஉ)

நூ. ஆடன்மான் நோக்குமா மவனி காணிய
¹வீடெனு முலகைவீழ் விமானம் போன்றன
வோடை²மாக் கடகளி றுதய மாலவரை
தேடருங் கதிரொடுந் திரிவ போன்றவே.

(இ - ள்.) ஆடல் மான் தோ குழாம் - கூத்தாடுதலையுடைய குதிரைக
ளைப் பூட்டிய இடத்தங்களின் சமூகம்,—அவனி காணிய - பூமியைப் பாக்கும்
பொருட்டு, வீடு எனும் உலகின் வீழ் - சுவாகசமென்ற உலகத்தினின்றும்
இறங்குகின்ற, விமானம் போன்றன - தேவரத்தங்களை யொத்தன; ஓடை மா
கட களிறு - முகபடாத்தையுடைய பெரிய மதயானைகள்,—உதயம் மால்
வரை - பெரிய உதய பருவத்தங்கள், தேடு அரு கதிரொடுஉம் திரிவ-(உவமை)
வினவற்றை, போன்ற - ஒத்தன; (எ - று.)

கீழே வீதியை வருணித்த கவி, இச்செய்யுளினால் அவ்வீதியிற் செல்லு வனவான தேரிலே பூட்டப்பட்டுச் செல்லு வகுதிரைகளையும், முகபடத்தைக் கொண்டுள்ள மதயானைகளையும் வருணிக்கின்றார். பொற்றேராதலின், பொ ன்னுல்கினின்றும்வீழ்கின்ற விமானத்தை யுமவான மாக்கினார் வீடு - இலக் கணையால், சுவாக்கத்தைக் காட்டிற்று. இன் - சீக்கம். கடம் - மத்தகமுமாம். உதயமால்வரைகள் தேடருங்கதிரொடுதிரிதல் - இல்பொருளுவமை மயூர கதி, மல்லகதி, வாரசகதி, வீடபகதி, வியாககதி என்னும்ஐங்கதியுமுடை மைபற்றி 'ஆடண்மான்' என்றார்; ஐங்கதிபை 'விககிதம் வந்திதமெல்லு முபகண்ட, மததிமஞ் சாரியோடைநது' என்றலு முண்டு. திரிவ - பெயர். பி-ழ் —¹வீடுசேர். ²ஒண், வெங். (கநஉ)

௩௩. வளங்கெழு திருநகர் வைகும் வைகலும்
பளிங்குடை நெடுஞ்சுவ ¹ரந்தக் பத்தியிற்
கிளர்க்குதேரி சுடர்மணி யிருளைக் கீறலாற
²றளாந்தில ³பிரிந்தில ⁴சக்கர வாளமே.

(இ - ள்.) வளம் கெழு திரு நகர - வளப்பமயிடுத்த அழகிய அந்தக்கரத் தில், வைகும் - பொருத்திய, பளிங்கு டை நெடு சுவா - பளிங்குககற்குளையுடைய உயர்த்த சுவர்களினது. அடுத்த பத்தியில் - சோர்த்த உரிசைகளில், கிளர்க்கு - நிறைநது, சுடர் - பிரகாசிக்கின்ற, எரி மணி - பதுமராகவகள், இருளை கீறலால் - அந்தகாரத்தைப் பிரத்தலால்.—வைகல்உம் - எகராளம், சக்கரவாளம் - சக்கராரக் பறவைகள், பிரிந்தில - (ஆணும பெண்ணும) விட்டுக்காதனவாகி, தளாந்தில-மனத்தளாசசியின்றி மகிழ்ச்சியுற்றிருத்தன.

பளிககுச்சுவரின் பதிததுள்ள பதுமராகக்கற்களி ளொளி இருளைப் போக்குவதுபற்றி எப்போதும் பகல்பொலவே யிருத்தலால், பகற்பொழுதெல்லாம் ஆணுமபெண்ணுமாயிருக்கும் தன்மைபவான சக்கரவாகப் பறவைகள் இரவிலும் பிரியாது மகிழ்ச்சிருத்தன வென்றபடி. ஈற்றடியில், 'வளாந்தில பிரிந்தில செக்காவானமே' என்றபாடத்திற்கு—செவ்வானம் அந்தகரில் புதிதாகக் தோன்றியனவு மிலலை. கீங்கினவுமில்லைபென்க இப்பொருளில், பதுமராகத்தின் செந்திறத்தை வானம் எப்பொழுதும் பெற்றிருத்ததாகக் கூறியது - பிறிதின்துணம்பெறலணி. வளம் - ஆகரவகளிற் படுவனவும், வயலினுத்தண்டலையினும் விளைவனவுமாம். வைகுஞ் சுவரென இயையும். வைகலும் - முற்றும்மை. பளிங்கு - ஸ்படிகம். வடமொழிச்சிதைவு. உதயகிரியில் சிந்தார அருவியீழ்த்த சிந்தாராகரத்திற் பிறந்து பதினாறு சதுராயுகம் சிவப் பேறின முழுமாணிக்கம் இருளைக் கெடுக்குமென்பவாதலின், 'மணியிருளைக் கீறலால்' என்றார். பி - ழ்:—¹முத்தின். ²எழு. ³தெளிந்தில. ⁴பிரிந்தில, ⁵சக்கரவாளமே. (கநச)

நக. பூமழை புனன்மழை புதுமென் சுண்ணத்தின்
 நாமழை தாளத்தின் ¹நேரமில் வெண்மழை
 தாமிழை ²நெரிதலிற் நகர்ந்த பொன்மழை
 மாமழை நிகர்த்தன மாட வீதியே.

(இ - ள்) மாடம் வீதி-மாளிகைகளையுடைய தெருக்களில், பூ மழை -
 பூவழை வாழ்வும். புனல் மழை-சீரின் வாழ்வும். புது மென் சுண்ணத்தின் -
 புதிய மெல்லிய வாசனைப்பொடி; தூ மழை - பரிசுத்தமான வாழ்வும்,
 தோம் இல வெண் தாளத்தின் மழை-குற்றமற்ற வெள்ளிய முத்துவாழ்வும்,
 இழை தாம நெரிதலின் - ஆபரணங்கள் நெருங்குதலால், தகர்த்த - (அவை)
 உடைந்து தோன்றிய. பொன் மழை-சுவாணங்களின் வாழ்வும், மா மழை-
 பெரியுமேகவாழ்வுததை; ¹காத்தன - ஒத்தன; (எ - று)

அச்சுத்தவா கோதெளித்து மலர்களையும் சுண்ணங்களையும் முததுப்
 பவழங்களைப் பூ தூவி வீதியை மலங்கரித்தன என்க ¹புனல் - பனிசீருமாம்.
 இராமபாண கானகஞ்சென்று தாவணசங்கரஞ் செயவானென்ற மகிழ்ச்சி
 யால் தேவர்கள் கற்பகமலாமரி பொழிந்தாணெனக் கொள்ளுதலும் உண்டு.
 சுண்ணத்திற்கு மென்மை-கண்களுக்கினிதாகிய மென்மைமும், தன்னைமோர்
 தா பறிது மோவாமல தங்கும் மென்மைமும். சுண்ணம் - சூணம் வட
 மொழிச்சிதைவு. பொன்னணிகலங்களைப்பூண்ட ஜனங்கள் வீதியில் மிகுதி
 யாகநெருங்கிச் செல்லும்போது அவ் வணிகலங்கள் ஒன்றோடொன்று தாக
 கித்த தகர்த்துப்பொடியாக மழைபோலப் பொற்பொடி யுதிர்கின்ற தென்பது,
 'தாமிழை நெரிதலிற்றகர்த்த பொன் மழை' என்பதன் பொருள். தாம-அரசு.
 பி-டி — ¹தொழில், ²நெரிதலின்; நெரித்தன. (கருந்)

ந.எ. காரொடு தொடாமதக் களிறு சென்றன
 வாரொடு தொடாகழன் டையந்த ராமெனத்
¹தாரொடு நடந்தன ²பிடிக்க டாழ்கலைத்
 தேரொடு ³நடக்கமுத் தெரினை மாரினே.

(இ - ள்) காரொடு தொடாமதம் களிறு-மேகத்தைப்போலத் தந்தை
 யுடைய பாணிகள்,--வாரொடு தொடா கழல் மைந்தாஆம் என-கவசத்தோடு
 பொருத்திய வீரக்கழலையுடைய வீரபோல, சென்றன—; பிடிகள் - பெண்
 பாணிகள். தாழ்கலை தேரொடு நடக்கும் அ தெரிவைமாரின்-தொங்குகின்ற
 மேகலையையுடைய ஆல்குலோடு செலகின்ற ஆந்தாந்தமகளிரைப்போல,
 தாரொடு - கண்கண்மாலையுடன், நடந்தன—; (எ - று)

விலங்குகளும் இராமபட்டாபிஷேகத்தை யுணர்ந்து குதூகலங்கொண்டு
 திரிந்தனவென்பதற்காகக் களிறும் பிடியும் உல்லாசமாக நடப்பதைக்கூறினார்.
 களிறு-கம்பீரத்தன்மைக்கும், பிடி-நடைக்கும் உவமம்; இவ்வு உபமானங்களை
 உபமேயங்களாகக் கூறினார் எதிர்நிலையுலமையணி. காரொடு, 5டி - உருபு

மயக்கம். தொடர்-உவமவுருபு. யானைக்கும், மேகத்திற்கும்-கருமை, பொதுத் தன்மை. இனி, காரொடுதொடா மதக்களிறு என்பதற்கு-மழைநீரையொத்த மதநீரையுடைய களிறெனறுமாம். வாரொடு தொடா கழல் - கயிற்றூற் கட்டிய கழல் என்றுமாம். ஆம் - அரை. கலை - மேகலையென்பதன் முதற் குறை. தோ - உவமவாக்குபொ. தெரிவையென்பது, வேட்கைபிறந்த பரு வத்துப்பொயா. பி - டீ —¹தாரொடுதொடாதன. ²பிடிக்கணமேகலைத், பிடிக்கத்தண்கலை. ³தொடாதன. நடத்தன. (கருக)

நடபு. ஏய்த்தெழு செல்வமு பழகு மின்பமுத்
¹தேய்த்தில் வணையது ²தெரிகி லாமைபா
³லாபத்தனர் பெருகவு மமர ⁴ரிப்பிறி
போத்தவா போத்தில் மென்னும் புத்தியால்.

(இ-ள்) ஏய்த்து எழு செலவமும்-பொருதி மேனமேலும் வளாகின்ற ஐசுவரியமும். அழகும - செங்கரியமும். இன்பமும்-சுகமும், தேய்த்தில்- (பொன்னகத்தினும் இக்கரில்) குறைந்திருக்கவில்லை; அணையது தெரிகி லாமையால் - அதனை யறியாமையால். இமயரில் போத்தவா-(இராம பட்டா பிஷேக காண்டு இவ்வுலகத்தி லிட்டு வந்தவாகிய அமர-தேவா. போத்தி லம் என்னும்புத்தியால்-(இன்னும் திருவயோத்தி)வாதேயமில்லையே யென்னு மெண்ணத்தால், பெருகும் ஆபத்தனர் - மிகவும் ஆலோசித்தனர்; (எ - று)

செலவமமுதல்யதேயத்திலாமைமால் தேவாக்குத திருவயோத்தி பொன் னகரெனத தோன்ற. மயக்கின டென்பது கருத்து. பொன்னகரம டோன் றிருத்தது, இக்கரமெனபதும் இச்செய்யுளில். செல்வமமுதல்யவை சுவாகக லோகத்தோடொப்ப இவ் வயோத்திமாக்கிலும் சுருகாது காமப்பிரத்தல பற்றி, ஒப்புமையால், வானவா சுவாககத்திற்கும் இந்த அயோத்திகுமுள்ள வேறுபாட்டையுண்டாமல் இவ்ருவதும் தமக்கத்திலிருந்து இன்னும் வதுசேவலிலையே யெனக கருதினாக்கூறிய இது - மறைவணியாம இதனை வடநூலா மீல்தாலகாட்டெனபா. பி-டீ —¹தேயத்திலா, தேயத்தி லா. ²தெரித்தலாமைமால், தெரிக்கலாமையின், தெரிககிலாமையின். ³ஆய்த்து ணா, ஆபத்தனர். ⁴உமயரில். (கருக)

கரு — நகரம் அலங்கரிக்கப்படுதலைக் கூறி காணுதல்.

அந்நக ¹ரணிவுறு மமலை வானவர்
பொன்னக ²ரியலபெனப் பொலியு ³மெல்வையி
லின்னல்செ யிராவண னிழைத்த ⁴திமைபோற்
றுன்னருங் கொடுமனக் கூனி தோன்றினான்.

(இ - ள்.) அ நகா - அவ்வயோத்திமாக்கத்தை, அணிவுறும்-அலங்கரிக்க கின்ற, அமலை-பேராவாத்ததால், —வானவா பொன் நகர் இயல்பு என-தேவ லோகத்தினது தன்மைபோல, பொலியும் எல்வையில - (அந்நகா) விளகருந காலத்தில், —இன்னல் செய் - (எல்லாவுலகத்துக்கும்) துன்பத்தைச் செய்

கின்ற, இராவணன் - தசமுகன், இழைத்த - (முற்பிறப்பிற்) செய்த, தீமை போல்-தீவினை (இப்பிறப்பில் ஒருருவத்தை யெடுத்தது வந்தது) போல, துன்ன அரு கொடு மனம் கூனி-(பிறரற்) பெறுதற்கரிய கொடுமையையுற்ற மனத் தையுடைய மந்தரை, தோன்றினான் - வெளிப்பட்டுப்பார்த்தான்; (எ - று.)

மந்தரையென்று பேருள்ள கூனி, அரசமானிகையின் உபரிகையீது ஏறி கரம் அலங்கரிக்கப்படுவதையும் யாவருங் குதூகலத்துட னிருப்பதையும் கண்டு, தன்னருகேயிருந்த இராமனது செவிலித்தாயைக்கோக்கி 'இராமனது தாய் செல்வத்தை மிகுதிபாகக் கொடுப்பதற்கும் ஜகத்கன் குதூகலமாயிருப் பதற்கும் கரம் அலங்கரிக்கப்படுவதற்கும் யாது காரணம்?' என்றுவினாவி, அவளால் இராமபட்டாபீஷேகத்தை யுணர்ந்தா னென்று முதலாகக் கூறும். இப்பொழுது மந்தரை செய்புஞ் சூட்சுமியால் இராமன் நாட்டைவிட்டிக் காட்டையடைந்து இராவணனைச் சங்கரிப்பதனால் 'இராவணனினிழைத்த தீமைபோல்' என்றா. ஒப்புமாவிலலாத கொடுமனமென்பா 'துன்னருங் கொடுமனம்' என்றா. இனி, கிட்டி நடபுகுகொள்ளுதற்குத்தக்காத கொடு மனத்தையுடைய கூனி என்றமாம நாமத்தாலும், மூபத்தாலும் கூனியாத லன்று மனத்தாலும் கூனி யென்பதாம்; கூன - வளைவு; "கூனுலாவிய மடந் தை" என்றா பெரியாரும். இராமனது பட்டாபீஷேகத்தைக் கெடுப்பதற்கு எதிர்த்தோ இரக்கூனிலிந்தானே என்ற வெறுப்பினால், கவி, 'கூனி தோன்றினான்' என்கிறா. இராமபட்டாபீஷேகத்தைத் தோலுப்பதற்காகக் கைகேயிக்கும் ஸ்ரீராமனிடத்து மனமாறுபாடு உண்டாகுமாறு தேவதைகளே அவளை மனப்பினாக்காக்கையால். அந்தத் தேவதாசியத்தை மனத்துட் கொண்டு 'கூனி தோன்றினான்' என்றருளாம். அமலையால் தோன்றினா னென்க. ராவணன் - கூவினவன், கூசசலிடச்செடதவன்; கைலாசமலை யின்கீழ்க் கையசப்பட்டிக் கொண்டபோது பேரவமிட்டாளுதலாலும், அதனால் சகமெல்லாக் கூசசலிடப்படியான தாதலாலும், அதுமுதல் இவ னுக்கு இப்பெயர் வந்தகிறது என்றும். விச்சரவசின்மகனென்னும் பொரு ளில் ஆதேசமவந்து ராவணனைன்றாமிற்று என்றும் இப்பெயர்க்குக் கார ணம் கூறுவர். 1-ம் —¹அணியறமமலை, அணியுமவ்வமலை. ²இதுவென. ³எல்லையின், காலையின். ⁴தீமைபாற். தீமையிற். (கநஅ)

சு — இதுமுதல் ழன்றுகவிகள் - ஒருதோடர்: கூனி கருதினங்கொண்டு கைகேயி பதித்திருக்கும் இடத்தைச்சோதல்.

தோன்றிய கூனியுந் துடிக்கு நெஞ்சினா னொன்றிய வெகுளியா¹ னுளைக்கு முள்ளத்தான் கான்றெறி நயனத்தான் 'கலிக்குஞ் சொல்லினான் மூன்றில கினுககுமோ² ிடுக்கண் மூட்டுவாள்.

(இ - ள்.) தோன்றிய கூனியும்-அங்கனம் வெளிப்பட்டு(நகர் அலங்கரிக்கப்படுவது)கண்ட கூனியும்,—(இராமபட்டாபீஷேகத்தை யுணர்ந்து),துடிக்கண்-(கோபத்தால்),துடிக்கின்ற மனத்தையுடையவளும்,ஊன்றிய

வெகுளியாள் - நிலைசின்ற கோபமுடையவளும், உளைக்கும் உள்ளத்தாள் - வேதனைப்படுகின்ற மனமுடையவளும். எரி கான்ற பயனத்தாள் - தீயைக் கக்குகின்ற கண்களையுடையவளும், தலிக்கும சொல்லினாள் - தடுமாறுகின்ற பேசையுடையவளும், மூன்று உலகினுக்கு உம்—, ஓர் இடுக்கண் - ஒப்பற்ற துன்பத்தை, மூட்டுவாள் - செய்யப்போகின்றவளும்,—(எ - று)

யாவரும் மகிழ்ச்சியோடிருக்கையில், கூனி இராமபட்டாபிஷேகத்தை யுணர்த்து பொறுமைமால் நெஞ்சதுடிக்க மனக்கொதிப்பால் மிகவருத்திக கண்களில் தீப்பொறி பறக்க உரைத்தொழிந்த, மூன்றுலகிற்கும் பெருந்துயரத்தை விளைக்குமாறு வழிதேடுவளாயின னெனக். கலித்தல-ஸகலித்தல. இது கீழ்ச் செய்யுளோடு அத்தாதித்தொடையா னமைத்தது; பின்னுஞ் சிலவிடத்து இது வரும். பி-ம்:—¹கோதிக்கும, உழைக்கும. ²கதிகும ³உலகிறகும. ⁴இறுதி, உறுதி. (கடுக)

சுக். தொண்டை வாய்க் ¹கேகயன் றேறாகை ²கோயின்மேன் மண்டினாள் வெகுளியின் மடித்த வாயினாள் பண்டைநா ளிராகவன் பாணி வில்லுமி ³முண்டையுண் டதனைத்தன் னுள்ளத் துள்ளுவாள்.

(இ - ள்.) பண்டை நாள் - முற்காலத்தில், இராகவன் - ஸ்ரீராமனது, பாணி வில் - கையிலுள்ள வில்லினால், உமிழ் - வெளிப்படுத்தப்பட்ட, உண்டை-மண்திரை, உண்டதனை-(மேற்) பட்டதனை, தன் உள்ளத்தது-தன் மனத்தில், உள்ளுவாள் - தீனைத்து, வெகுளியின் - கோபத்தினால், மடித்த வாயினாள் - மடிக்கப்பட்ட வாயையுடையவளுமாகி,—தொண்டை வாய கேக யன் தோகை - கோவ்வைக்கனிபோன்ற அதரத்தையுடைய கைகேயியினது, கோயின்மேல் - மாளிகையில், மண்டினாள் - நெருங்கி,—எ - று,—“எய்தினாள்” என அடுத்த கவியோடு முடியும்.

இராகவன் - இராமகாராஜனின் வயிச்சத்திலவதரித்தவன். ஸ்ரீரா மன், சிறுவனாயிருந்தகாலையில், கையிறசிறுவில்லும மண்உண்டையுங்கொண்டு குளத்தினருகே விளையாடி வருகையில், இக்கூனி குடங்கொண்டு கீமொண்டு மங்கையாகுழாத்துட் கலந்து நடக்க, இவன் ‘தனவீட்டு வேலைக்காரிதானே இவள்’ எனச் சொந்தமபராட்டி மண்ணுண்டையை இவள்மே லேவ, அத னால் இவள்கைநெகிழ்த்து குடமவீழ், யாவரும் பெருங்கை நகைத்தன ராக, இவள் கடுங்கோபமுற்று அசன்மைத்தனதலின் ஒன்றுஞ்செய்ய இயலாது வாளாசென்று தனக்கு வாயக்குத்தருணத்தை கோக்கிக்கொண்டிருந்தன னென்பது கதை. இந்த விருத்தாரத்ம முதலுலாகிய வான்மீகத்தி வில்லை யாகிலும், “கூனகம் புகத்தெறித்த கொற்றவல்லி” என்றும், “கொண்டை கொண்ட கோதைது தேனுலாவுகூனிகூ. னுண்டைகொண்ட டரகவோட்டி யுண மகிழ்ந்த நாடன்” என்றும், “கூனேசிதையவுண்டைவின் னிறத்திற் றெறித்தாய்” என்றும் மயாவறமதிநலமருளப்பெற்ற ஆழ்வார்கள் அருளிச் செய்திருக்கின்றனர். தேவாகளாலனுப்பப்பட்டுவந்த அக்கூனிகு, இராம

பட்டாபிவேசத்தைக் கலைப்பதற்கு, அப்பிரான் சூரியாயத்திற்செய்த இந்த விளையாட்டுத்தொழில் ஒரு வியாஜமாயிற் நெனக்க. தொண்டை - முதலாகு பெயர். வாய - அதரம். தோகை - இருமடியாகுபெயர். பண்டை - ஐயிற் றடைகருமறுகரம் பண்டென நது - இளமையிலென்றபடி. பி - பி - 1கை கயன். 1கோயிலின். 3உண்டையான மெலித்ததை. (கசு0)

சுஉ. நாற்கடற் படுமணி நளிணம் பூத்ததோர்
பாற்கடற் படுதிரைப் பவள வலலியே
போற்கடைக் 'கண்ணளி பொழியப் பொங்கணை
மேற்கிடத் தாடனை விடைவினெய்தினாள்.

(இ - ள்.) தால கடல் படு மணி - தானகுசமுத்திரங்களிலுமுண்டாகிய ரதநகனோடுகூடி, நளிணம் - தாமரை, பூத்தது - மலர்பெற்றதற்காகிய, லா - ஒப்பற்ற, பால கடல் - பாற்கடலின், தினை - அலையில், படு - அமைந்த, பவ ளம் வலலி போல - பவழக்கொடிபோல, கடைக்கண அளி பொழிய - கண்ணின் கடை அருளைச் சொரிய. பொருது அணைமேல் கிடந்தாளதனை - விளங்குகின்ற பேரணைமேற் சடனித்துக்கொண்டிருந்த கைகேயியை, விரை வின் எய்தினாள் - சீக்கிரமாக அடைந்தாள்; எ - று - 1 - அசை.

படுக்கையிற் சமனித்திருந்த கைகேயியை மந்தை கிட்டினளென்க. நளிணம் பூத்ததோர் பாற்கடற் படுதிரைப் பவளவலல் இல்பொருளுவமை. நாற்கடற்படு மணி என்றது - ஆபரணங்களை கடலில் மணியுண்டாகு மென் பதனை. ரதநாகரம் எனனும் அதன்பெயர்னு முண்டாக நாற்கடல் - தான்கு புறத்தினுஞ் சூழ்ந்த கடல். நளிணமென நது - கண, கை, கால், முகமாகிய அவயவங்களை. பாற்கடல் என நது - பவளவலல் பவளவலல் மென்றது - சரீரத்தை. படுக்கை பாற்கடற் படுதிரைபோலிருந்த, கைகேயி பவளக்கொடி போன்றிருந்தன னென்க. இனி, பாற்கடலிற் படுதினையிற் றேன்றிய பவளக்கொடி எனறே, தூயகுலத்ததுத் தோன்றிய கைகேயியைக் கவி கூற்றிற் றெனினுமாம். 'பாற்கடன முளைத்ததோர் பவளப் பூக்கொடி, போற்சடாந் திலங்கொளிப்பொனசெய்கோதை,' 'பெளவரீப பவளக்கொடி போலபவள' என்ற சித்தாமணிப் பகுதிகள் இங்குக் காணத்தக்கன. அளி - அன்பு காணத்தாற் றேனறும் அருள். மந்தையின் தீய உபதேசத்தின் பின்பே கைகேயியின் மனமமாறுதலால் அதற்குமுன் அருளோடு இருந்தனள் என்பா 'கடைக்கண்ணளி பொழிய' என்றா. அவளைக் காணுயபொழுதே இவளிடத்து அருளுள்ளதெனத் தெரியுமென்க. இராமனது நாயகத்தன்மையும், இலக்குவனது அடிமைத்திறமும், பரதனது கட்டளை கடவாப்பெருத்தன் மையும், சததுருக்கனனது அடியாக்கடிமைசெய் திறமும், ஆஞ்சநேயரின் சிறத்தபகதியும், மகாராசரின் நட்புத்திறனும், இன்னும் மற்றுமுள்ளோரக் களின் மங்கலகுணங்களும் வெளிப்படுகைக்கும், இராவணாதியாக்களின் இழிவு தோற்றுகைக்கும், இமையோரிடுக்கண நீங்குத்தற்கும், காரணமாய்த் திருமா

லின் ஆகிசங்கற்பத்தோடொக்கின்ற தக்க காலத்தே யுதவினமையின், அக்கருதையுட்கொண்டு 'அளிப்பொழிப' என்ற ரேன்னலும் ஒன்று. ஐத் தாயவொன்றும் முமமூன்றாகப் படுக்க வமளிமாதலால், 'பொங்களை' என்றார். தன்-அசை. இனி, காந்தந் படு மணி பொங்களையென்றுங் கூட்டலாம். படுதிறையென்பதற்கு-ஆற்றொழுக்காக "படுதிறையெயம்" என்புழிப் போல ஒலிக்குத் திரை யெனனவு மாம. பீ-ம் — பூகதன. ²கண்ணருள், கண்ணொளி. (கசக)

சுஉ — கைகேயியின் பாதங்களை மந்தரை மெல்லத்தீண்டிதல்.

¹எய்தியக் கைகயன் மடந்தை பேடவிழ்
நொயதலா தாமரை கோற்ற கோன்பினுற்
²செய்தபே ருவமைசால செம்பொற் ³சீறடி
கைகளிற் மீண்டினுள் காலக் கோளாளுள்.

(இ-ள்.) காலம் கோள அஞ்ஞ-உபாதகாலத்தைக் குறிக்கத்தோன்றுத் தீக்கோளப் போன்றவளாகிய அக்கயன். எய்தி - அவளை, அடைந்து; — அக்கையன் மடந்தை-அருக்கைக்கேயியினது, ஏடு அவிழ் - விதழ் நெகிழ்கின்ற, நொயது அலா-மெனமையாக மலாநத், தாமரை-தாமரைமலாகன், கோற்ற - செய்த, கோண்டினால்-தவறினால், செய்த போ உவமைசால - பெற்ற மிக்க உவமத்தன்மை பொருத்திய, செம்பொன் சிறு அடி - சிவந்தபொன்னினாலாகிய ஆபரணங்களைமணிந்த சிறிய பாதங்களை, கைகளின் தீண்டினுள்-(கன) இருக்கையாலும் தடவினா; (எ - று)

கைகேயி படுக்கையிற கண்ணபாந், நுக்குறால் மந்தரை அவளை யுணராததுமாறு அவளுடைய சீறடினைக் கைகளினால் தீண்டினாள் என்க. மகாசுகுமாரனான இராமர்சானைக் காட்டிறகுச்செலுத்தாமபடி தோன்றின பாலியாதலால், மந்தரையை 'காலக்கோளாளுள்' என்றாள் எங்கேயோ கிடத்தவன் இவருத் தோன்றியது. பெருந்துன்பத்தை விளக்கும் உற்பாதக்கோள் தோன்றியதுபோலு மென்க. தாமரைமலா வனத்திறசென்று ஒருதாளா னின்ற மனவகுழைந்து சூரியனை கோக்கி ஆனந்தக்கண்ணீர் பொழிந்து யோகஞ்செய்து அந்தயோகத்திற்குப் பயனாகக் கைகேயியின் பதலாரூப்யத்திற் சிறிது பெற்றன வெனனும் தருகற்பேற்றவணியின் பொருள்கொள்ள 'எடவிழ் தாமரை கோற்ற கோன்பினுற் செய்த பேருவமைசால செம்பொற் சீறடி' என்றார்; சீறடி-... உதலடிசுப்பெனும் மூழ்ச்சிசிறுகி" எனற கலித் தொகை காண்க பீ-ம் — 'எய்தியகையன். ²செய்தவப்பெருமைத்தாம. ³சீறடி. (கசஉ)

சுச.—கைகேயி சிறிது துயிலுணர்ந்தகையில் மந்தரை

கூடத்தோடங்குதல்.

தீண்டலு முணர்ந்தவத் தெய்வக் கற்பினு
ணீண்டகண் ¹ணனந்தரு நீங்க கிற்றிலள்

மூண்டெழு பெரும்பழி முடிக்கும் ²வெவவினை
தூண்டிடக கட்டுரை சொல்லன் மேயினான்.

(இ - எ) தீண்டலும் - (அவன்) கடவுள்வளவிலு, — (துயிலினின்று), உணராத-உணர்ச்சி பெற்ற, அ தெய்வம் கந்தினான்-அந்தத் தெய்வத்தன்மை பொருத்திய கற்றினையுடைய கைகேயி, — தீண்ட தன்-தீட்சிமையுடைய கண களினின்று, அனாதா உம் ¹மக்கற்றிலன் - துல்லுமனது தீங்கப்பெற்றது எல்லை; (அவ்வளவில்தனை கூனி, மூண்டு எழு பெரு பழி-அதிகரித்தெழு கின்ற மிக்க தீகைகை முடிக்கும் - குந்தித்தற்காகிய, வெவ் வினை - பாவம், தூண்டிட-ஏவுதலால், கந்தின-கந்திக்கூறுஞ் சொல்லை, சொல்லல மேயினான் - சொல்லத்தொடங்கினான்; (எ - ம) — அதனை மேற்கவீற்ற காண்க.

அனாதா-துக்கமயக்கம் மந்தையின் துப்போதனையேறாத நிலையில் கணவன கொள்கைக்கு மாறுபாதிருப்பவ னொன்பதைக்குறிப்பிக்க, இங்கு கைகேயியை 'தெய்வக் கந்தினான்' எனக் குறித்தெய்வத்தன்மை மையுடைய அருந்திப்போலும் தற்பென்றமாம் கண அனாதா தீங்ககிற்றி லன்-சுனைவினை முதலெழுமூலத்து பீட்டி ¹அனாதரின்றிக் கீழ்கிலான், அனாதலு தீங்கற்றவான், அனாதரின்றிக் கீழ்கிலான் ²வெவவினை. (கசஉ)

சடு — பேரிடீ வரவும் வந்தீநாது துயிலலாமோ?

என்று கூனி கூறுதல்

அணங்குவாள் விடவா வணுகு மெல்லையுங்
குணங்கொடா தொவிவிர் ¹துளிவெண் டிங்கள் போற்
பிணங்கு²வான பேரிடீ பிணிக்க கண்ணவ
முணங்குவா மல்லீ யரங்கு வாயென்றான்.

(இ - எ.) 'அணங்கு-துன்பஞ்செய்கின்ற, வான-வானபோன்ற, விடம் அடர்விடத்தையுடைய பாம்பாகிய இடாகு; அணுகும்-சமீபிக்கின்ற, எல்லை உம் - வையிலும் குணம் கொடாது-தன்மையாமலும், ஒளிவிர் - கிரணங் களை வீசுகின்ற, குளிர் வெண் டிங்கள் போல-குளிர்ச்சியையுடைய வெள்ளிய சந்திரனபோல, பிணங்குவான் - வருந்துமாடி, போ இடா-பெருந்துன்பம், பிணிக்க-கட்ட, கண்ணம் சமீபிக்கவும், உணங்குவாய் அல்ல - (அதற்கு) வருந்துவாயல்ல ¹ உறங்குவாய்-² தூங்குவாய்' என்றான்; (எ - று)

விடவாவணுகும் எல்லையும் ஒளிவீரிகின்ற திங்களபோல, நீ செலவ் மெல்லாம் இழக்கவருகின்றதுபோதும் சிறிதுங் கவலைகொள்ளாமல் பெரு மகிழ்ச்சியோடு துங்குகின்றபே மென்றன னென்பதாம்; உவமையணி. உணங்குவாய், உறங்குவாய் - காலவழுவுமைத் பெருமபழிப்பை புண்டாக குஞ் செயலை முடித்தற்கு உரிய தீவினை மந்தைக்குக் கிடத்தலால், அது தூண்டக் கைகேயி துல்லுணராதமூண்டதும் இருக்கையிலதானே ஒரு சொல்லக் கட்டிச் சொல்லலானு னென்க. கந்தின- தானே படைத்துக் கொண்டு சொல்லுஞ் சொல் அனங்கு எனபதற்கு-கைகேயியை விளிக்கும் விளியாக, தெய்வப்பெண்ணை¹ என்றும், பிணங்குவானென்றதற்கு - மனம் மாறுபட்டவனாகிய சகராததியென்றும் பொருள் கூறுவாரு முளா. பீட்டி-¹கொழு, ²வான். (கசச)

சுசு.—கைகேயி என் புதல்வர் யாவரும் அறந்திறம்பாதவராயிருக்கை சில
எனக்கீது என்ன துன்பமெனல்.

வெவ்விட மனையவன் விளம்ப வேற்குண
 வெவ்விட சிலைக்கையன் சிறுவர் செவ்வி
 ரவவவா துறைதொறு மறந்தி றமபல
 வெவ்விட ரெனகுசுவர தபெப ிணடென

இதிலும் அடுத்த கவியம் - குருநாதர்.

(இ - ன்) செல்விடம் அனைமாற-தொடம்பு நுகரக்கொடுத்த கூனி, விளம்ப-அங்கு நஞ்சொல்லு.—செல்வகுறா-செல்வபோலு-நன்களை மட்டையாகை தேயி, (அவளைத் தேய்க், அதை அந்நிலை நன்கு சிறுபா-பனைவரை செல்லு கின்ற நிலைகத்தாக்கிய னைமட்டையுடைய என்மைகத்தாக்க, செல்வி பா - சகமா வீருகின்றனா; அ அமா - அந்நிலைகத்தாக்க துறவிதொறும் - தொழில்களி லெல்லாம், அறமதிருமயலா-குறும்பினின்று கருமநிருக்கின்றனா; எனக்கு-இத்தகைய எனக்கு, தாநி - இப்பொழுது உகந்த அப்பது-உகதுகோது; எ ட்டா - என்ன துன்பம்? எஞ்-என்று கூறி — (எ - று) — “என்றான்” என அங்குத கல்தோநி முடியும்

தன்சொல்லைக் கேட்காத கேட்காதுமாய் நிற்பனென்பதால்.
'வேலவிடம்பொன்' என்றும், 'செஞ்சொற் கூறப் கூறியை விரித்துப்
பாத்தன்ன னைகேயி பென்பா' 'வேற்கணா' என்று கூறினா வேற்க
ணா—கருத்துடையடைகோள் வேலவிடம் என்றது - பாற்கடலிற்பிறை
ஹாலாஹுலத்தை சிறுதாகத் 'செவ்வெலைகை' என்று அடைமொழி
கொடுத்தது—கருத்துடையடைமொழி, 'செவ்வெலைகைச் சிறு' என்பத
னால், பிற்பால சீடஞ்ஞாது பாதுகாத்துக்கொள்ள வல்லவெனென்றவாறு.
கால்வாய்புகுமித்து 'சிறு' என்பபன்மைமாத் கூறினான் அவ்வா
றுறை பென்றது - ஸ்ரீராமன் பெறற்கு சொல்லப் பெண்தல், இளைய
பெருமான் ஸ்ரீராமனிடத்து அடமை புனடொழுதுரை பாதன் இராமன்
சொன்ன சொற்படியே அவனுக்குப் பாதநினைவுடக்கை, சத்துருக்கி
ன்ன ஸ்ரீராமனிடத்துப் பாதன்போலப் பாதனிடத்துப் பாதநினைவு
இருக்கை முதல்பன் பாதப்படுத்தாததால், இதுகாறும் இடரினமை
யுணரக் இரணமாயி - முற்றுமோன பிழை—1மைதா 2வகைஞ், ஏன
டென்றான். (காநி)

சா.—இராமன் புதல்வாறுபிடுங்கையிலி கைகேசி தனக்கு
இடநூண்டாரா தெனல்.

பராவரும் புதுவரைப் பப்க்க யாவநு
முராவருந் ¹துபரைவிட் டுதி கான்பரால்
விராவநும புவிக்கெலாம வேத மே ²பன
விராயனைப் பபந்தவெந் ³கிடருண் டோவென்றான்.

(இ - ள்.) 'பராவ அரு புதல்வரை-புகழ்த்தற்கு அரிய புத்திரர்களை, பயக்க-பெறுவதனை. யாவா உம - எவரும், உராவ அரு துயரம் விட்டு-வருதற்கரிய [மிகக்] துன்பத்தை நீங்கி, உறுதி காண்பா - நன்மையை யடைவா; ஆல் ஆதலால், வீராவ வரு புவிக்கு எலாம்-பஞ்சபூதங்களின்சேக்கையால் தோன்றுவதான பூமியிலெல்லாம், வேதமே அன-வேதத்தையேயாததுதேதோன்றுகின்ற, இராமனை—, பயந்த - பெற்ற, எற்கு - எனக்கு, இடர் உண்டி ஓ - துன்பம் உளதாகுமோ?' என்றான் - என்று கூறினான்; (எ - று)

'முறைதிறமபாதாநாய பெருவீரான புதல்வா கால்வா இருக்கையில் இடருண்டோ?' என்று கீழேகூறிய கைகேயி, இச்செய்யுளில் 'மற்றவர்களைப் பற்றி நான் நீனைக்கவேண்டியதுமில்லை இராமபிதான் எனக்குப்புதல்வனாக இருக்கையில், எனக்குத் துயரம் உண்டாகுமோ? உண்டாகாது' எனத் தான இராமபிதானிடத்துப் பேரன்பு வைத்திருத்தல்கோனதாகக் கூறினனென்க பிராவருமபுதல்வா-நற்குணமுள்ள புதல்வனெனநாடி புதல்வா இம்மையில் மனத்துமையைக் கற்றிப்பெருமகிழ்ச்சியை விளைத்தலாலும் மறுமையில் புத்தென்னும் உரகம் கேட்கொட்டாது பெற்றோர்களைக்காதலாலும் 'பராவருமபுதல் வரைப் பயக்கயாவரு முராவருத்துமரைவிட்டுறங்கிண்பா' என்றது முன்னிரண்டடிகளிற் கூறிய பொதுப்பொருளைப் பின்னிட்டு அடிகளிற்கூறிய சிறப்புப் பொருள் சமாததித்துகின்றது. வேற்றுப்பொருள்நயப்பணியின் பாற்படும. வேதமேயன்ன இராமன் - வேதமேயால் உத்தியமான பரிசுமசொருபமாகிய இராமன் 'சுருதிபன்னசேவகன்' என்ப - கருவுடலத்தும் விதிவிலக்குகளை யுணரது அறிவிப்பா னெரினுமாம பராவரும், உராவரும், வீராவ அரும் எனப் பிரித்துப் பொருள்கூறலாம் காண்பா, காணுதல்-இலக்கணயாய்ப், பெறுதற்பொருட்டாயிற்று வேதம் - நன்மை தீமைகளை யறிவிப்பது. பி-ய்:—¹துயரம். ²என. ³இடருண்டாகுமோ. (சசக)

சஅ.—கைகேயிக்குப் பொறுமைதோன்றுமாறு மந்தரை

'கோசலை வாழ்ச்சி பெற்றாள்' எனல்

ஆழ்ந்தபே ரன்பினு ள்ளைய கூறலுஞ்
சூழ்த்ததி னினைநீகா கூனி சொல்லுவாள்
வீழ்த்தது கின்னலக் திருவும¹ வீழ்த்தது
வாழ்த்தனள் கோசலை² மதியி னுலென்றாள்.

(இ-ள்.) ஆழ்ந்த போ அன்பினான்-(இராமனி-தது) மிகுந்த அன்பாகிய கடலில் அமுரதினவளாகிய கைகேயி. அனைப - அவ்வாற்றைகளை, கூறலும் - சொன்னவளவில, - சூழ்த்த தீவினை நீகா கூனி - வளைத்துக்கொண்ட (அவளது) பாலத்தையொத்த மந்தரை, சொல்லுவாள் - பேசத்தொடங்கி, 'கின் னலம் வீழ்த்தது - உனது நன்மை யழிந்தது; திருஉம் - ஐகவரியமும், வீழ்த்தது - (உனக்கு) ஒழிந்தது; கோசலை - கௌசல்பை, மதியினால் - புத்தியினால், வாழ்த்தனள் - செல்வமபெற்றுவாழ்த்தாள்,' என்றான்—; (எ - று.)

இராமபிரானிடத்து அன்புபொருள்க் கைகேயி அங்ஙனம்கூறினவள வில், கூனி, அந்தக்கைகேயிக்குப் பொறுமையுண்டாக்கவேணும் என்ற கருத தினால் அவளை கோக்கி, உன்செல்வாக்கும் செல்வமும ஒழிய, உன்சக்களத்தி யாகிய கோசலை தன்மதியின்வலலமையால் எல்லாதன்மையும் பெற்றுவிட்டா ளாதலால் இனிவாழ்வாடுளன்று கைகேயியைத்தாழ்த்திக் கோசலைமேம்படு வதைக் குத்துப்பாடாக எடுத்துக்கூறின னென்க. ஆழ்தேயோன்பினான் - விருதிபிரித்துக் கூட்டப்பட்டது பழியையுண்டாக்குதலால், தீவினையை யுவமை பாக்கினா. வீழ்ச்சுது முதல்யன் - தெளிவினான் எதிராகலம் இறந்த காலமாகச் சொல்லப்பட்டன: விடைவினாவுடைய, மதியாவது - எல்லாதன்ம னாக தீயதன்மையும் உள்ளவாறு உணர்தல்; சாமாததியமுடைய. பி - ம்:—
¹வீர்த்து, வீரத்தது ²மதியினான் (கசஎ)

சுக — கோசலைக்கு ஏற்கவே ஏற்பட்டீள் ா பெருவாழ்வின்

கைகேயி பாராட்டிக் கூறுதல்.

¹அன்னசொ லனையவள் ²கூற வாயினது

மன்னவர் மன்ன¹னேற் கணவன் மைத்தனைற்

பன்னருட் பெரு புகழ்ப் பாதன் பார்தனி

லென்¹னிதன் ²மேல்வட் கெய்தும்வாழ் வென்றான்.

(இ - ள்.) அனைபவன் - அந்தக்கூனி. அன்ன சொல் கூற - அந்தவராத தைமைச்சொல்லல்.—ஆடஇனா—ஆடாடக்கெடுத்தனிக் ஆபரணங்களை யுடைய கைகேயி, 'கணவன் - சாமகன். மன்னவா மன்னன் உன் - சக்கரவர்த்தியா னால், மைத்தன் - புகழினன். பன்ன அரு பெரு புகழ்ப் பாதன் என்-புகழ்தற்கு அரிய மிக்க கீர்த்தியையுடைய பாதனாலால், - இதன்மேல் - இதனினும் மேலாக, அவரு - அக்கோசலைக்கு. பார்தனில் - பூயியில், எய்தும் - வரக் கடவதாகிய, வாழ்வு—, என் - பாது?' என்றான்—; (எ - று)

சக்கரவர்த்தி கணவன் பாதன் மைத்தன் என்றால், இதனினும் மேலாக அவருக்கு வரும் வாழ்வுபாது? என்பதாம் புதிதாக அந்தக்கோசலைக்கு வாழ்ச்சி உடவேண்டியது இல்லை; ஏன்கே, சலவாழ்வு அமைந்திருக்கின்ற தெனக் கூறிவரவாறு அனபுடைமைபற்றிக் கௌசல்மையைப் பாதன்தாயா கக் கூறினா. இனி எனக்குக் கணவன் மன்னவாமன்னவனென்றால், மைத் தன் பன்னரும் பெருமபுகழ்ப் பாதன் என்றால், என்னினும் மேலாக அவ ளுக்கு வரும் வாழ்ச்சி யாது? என்பது கருத்தாக வுரைப்பாரு முளா. பாதன் - பரம்—பாடம், இத்தையுடையவன், பாதன் லெளகிகவைதிகாரி யவர்களை நிவகிக்கவல்லவன் என்பது கருத்து; இராசியபாடத்தை எம்பெரு மான் திருவாடிசையில்வைத்து ஆண்டவன் என்றுவ கொள்ளலாம். பி-ம் —
¹அன்னவளவ்வுரை, அன்னவளனையவள். ²உரைப்ப. 'என். எவ' ³அதன்.
⁴மேலும்வந்து. (கசஅ)

ரு0 —மந்தரை கோசலைக்குவரும் வாழ்வை எடுத்துக்கூறுதல்.

ஆடவர் நகையுற வாண்மை ¹மாசுறத்
தாடகை பெணும்பெயர்த் தைய லாள்படக்
கோடிய வரிசிலை யிராமன் கோமுடி
சூடுவ னாவாழ் ¹விதெனச் சொல்லினான்.

(இ - ள்.) (கூனி); 'ஆடவர் நகை உற-வீரகா பரிதாபகவும், ஆணமை மாசுஉற-ஆணன்மை குற்றமடையவும், தாடகை எனும் பெயர் தையலாள்-தாடகைபென்னும் பெயரையுடையபெண், பட - அடிகுடைய, கோடிய-வளைந்த, வரிசிலை - கட்டமைந்தல்லலையுடைய இராமன்—, ராளை—, கோமுடி - அரசுக்குடைய கிட்டத்தை. சூடுவன்-சூடிக்கொள்ளான இது வாழ்வு- (அவளுக்கு வரும்) வாழ்வு இதுவே,'என - என்று, சொல்லினான்; (எ-று)

புத்திரன் பட்டமடைதல் உன்வாழ்வினும் மேலானவாழ்வென்பதாம். இராமன் பெண்பாலாதிருத்தல் இருக்கின்றிக் தவறுசெய்யவென்பான், 'தாடகையெனும்பெயர்த் தையலாள்படக் கோடியசிலையிராமன்' என்றான்: இருத அடைமொழி கொடுத்துக்கூறியது. உளத்திருத்துக் கொடுமைபுரிதலிலும் பின்வாங்கமாட்டான் அவ்விடம் இணைந்த யணாததற்பொருட்டாகும். மாசுறுகறருக் காணும், பெண்கொலைபுரிதல் தையலாள் - அழகுடையவள். கோடியசிலை - அத்திபாகிப் தொழிலில் முயன்ற சிலை பென்றுமாம். பி - ம் —¹மாசுண. 'இதுவெனச்சொல்லினான். இதுவெனச்சொன்னான் (கசக)

ருக.—இராமபட்டாபிஷேகத்தைக் கேட்டுக் கைகேயி கோசலைபோல மகிழ்தல்

மாறறமலி துரைசெய மங்கை புள்ளமு
மாறறசால கோசலை யறிவு ¹மொத்தவால
வேற்றமை புறறிவள ¹வீரன் னுதைபுக்
¹கேறறவ ¹விருதயத கிருக்க வேகொலாம்.

(இ - ள்.) அஃது மாறற உரை செய - அங்கவாதத்தைப் (க கூனி) சொல்ல. மங்கை உள்ளமும் - கைகேயிபென்மனமும் ஆறறல சால கோசலை அறிவுஉம-பெருமைமிகுந்த கௌசலபைபினது புரட்டும், ஒத்த-ஒத்திருந்தன; ஆல் - ஆதலால், வேறறமை உறறிவள - (கைகேயி) வேறுபாடு அடைய விலலை; (அதற்குக்காணும் வீரன் துறை-இராமன் தந்தையாகிய தசரதன், அவள் இருதயத்து - அவள் மனத்தில, புக்கு ஏற்று - புகுத்து இணங்கி, இருக்கவெகொலஆம் - இருந்ததன்றோபோலும்; (எ - று)

இது-கவிகூற்று, வீரமாதாபாதலாலும் சூரவேசவரணத் திருமகனாகப் பெற்றதனாலும், கசரதனமனைவிபா அகேகாக்குள் பித்தானமானவா மூவருள் ளும் முதலதாசமாயப் பட்டமபெற்றவளாதலாலும், 'ஆற்றல்சாலகோசலை'என்றார். இராமபட்டாபிஷேகத்தைச் செவியுறறத்தனால கோசலைக்கு எவ்வளவு

களிப்புண்டாயிற்றே. அவ்வளவுகளிப்பு கைகேயிக்கும் உண்டாயிற்று என்ற வாறு. இங்ஙனம் மாற்றாப்புதல்வனுக்கு முடிசூடுதலிற் பெற்றதாய்போல் இத்தக் கைகேயிக்கு மனமகிழ்ச்சி தோன்றிய காணம், எப்பொழுதும் அக் கைகேயியின் மனத்திலு தசுதனிருப்பதால், அவன் மனமே அவன் மனமான தன்றி வேறுஇல்லாமைமாயலெனக் கவி பின்னதாகநால் வருணிகின்றாரென்க. ஆல-விகாரம் இராமன தன்னறிவுமொழுங்கமுங்கண்டா 'இவன் தந்தை இவனைப்பெறுதற்கு என்ன தாஞ்செய்தான் கொல்லோ!' என்று சொல்லுஞ் சொல்லி நீகழ்த்தியொழுதும் ஞாலால், கயத்தனை 'வீணதாதை' என்றா. நான்காமடி-முற்றமோனை பிம்—¹ஒத்ததால். உதரில் ²இராமனருதையம், வீரவீணும், வீராவீணும், வீராவீணபுக்கு ஏறநடா ³இதபத்திலு, (ககூ)

ருஉ.—இராமபட்டாபிஷேகச் செய்தியைக் கூறியதற்காகக் கைகேயி மந்தரைக்கு மணிமாலையளித்தல்.

ஆயபே ரன்பெனு மளகக ரார்த்தெழுக
தேய்நிலா முகமதி விளங்கித் தேசுறத்
தூயவ ¹ஞவகைபோய் மிகச்ச டாககெலா
நாயக மனைபதோர் மாலை வலகிஞா.

(இ - ள்.) தூயவள்-கைகேயி, —ஆய-உண்டாகிய, போ அன்பு எனும் - மிகக் விருப்பமாகிய, அளகக - கடல். ஆதது எழ - ஒலித்துக்கொண்டு கிளர்வும், தேயவு இலா மதி முகம் - (கிருட்டிணபட்சத்திலும்) தேய்தல் இலாத பூண்சத்திரனபோன்ற முகம், விளங்கி தேசு உற - தெளிந்து ஒளியடையவும், உவகை போய் மிக - மகிழ்ச்சி எவ்வகடத்து அதிகரிக்கவும், சுடாக்கு எலாம் நாயகம் அனைத்து-முச்சுடாக்கும் தலைமைபற்றதுபோன்ற தாகிய, ஓர் மாலை-ஒரு இரத்தினமாலையை, வலகிஞா-(இராமபட்டாபிஷேக மென்ற மகிழ்ச்சிசெய்திபைக் கூறிய அக் மந்தரைமெனனுங் கூனிகருக்) கொடுத்தாள்; (எ - று)

இராமபட்டாபிஷேகத்தைச் செவியுற்றதனால் கைகேயிக்கு மனத்துக்கு உள்ளே மகிழ்ச்சிபடவதது முகத்திலெளித்ததோன்ற, அக்கூனி சொல்லிய கொடுஞ்சொல்லை பொருட்படுத்தாது கைகேயி பேசொளியுள்ள அத்தன மாலையை மகிழ்ச்சியாகத்தெரிவித்த அவர்க்கு கொடுத்தனனென்க. முகத்தின ஒளி ராடோறும் வளராதேவருதலால் தேயவிலாமதியை யுவமை யாக்கினா. தூயவள்-சுத்தமுடையவள்; மனத்திற நாடகமற்றவள்; கருத்துடையடை கோளி. முச்சுடாவான்-சத்திரன் சூரியன் அக்கூனி யெனப்பன. இனி, சுடா-துவாதசாதித்தருமாம். சுடாக்கு எலாமநாயகம் - சூரியனென்னுங்கடவுள் எனினிமாம். பிம்:—¹உவகையான், உவகைபோல். (ககி)

ருங்.—மந்தரை பெருவருத்தமடைந்து செய்த செயல்

தெழித்தன ¹ஞரபினள் ²சிறுக்கண் டயுக
விழித்தனள் வைதனள் வெய் ³துயிர்த்தன
ளழித்தன ளமுதன ளம்பொன் மாலையாற்
சூழித்தன ணிலத்தையக் கொடிய கூனியே.

(இ - ள்.) கொடிய அக்ஷுனி—, தெழித்தனன் - இரைத்தான்; உப்பி
 னன் - அதட்டினான்; சிறு கண தீ உக - சிறிய கண்களினின்று நெருப்புப்
 பொறி சிந்த, விழித்தனன் - பாததான்; வைத்தனன் - திட்டினான்; வெயது
 உயிர்த்தனன்—வெப்பமாகப் பெருமூச்சுவிட்டான்; அழித்தனன்—(தன்கோலத்
 தைக்) கெடுத்தான்; அழுத்தனன் - புலம்பினான்; அம் பொன் மாலைபால -
 (உவகைசெய்திசொன்னதற்காகக் கைகேயி கொடுத்த) அழகிய பொன்றாத
 தினால், நிலத்தை - பூ மிழை. குழித்தனன் - குழியாக்கினான்; (எ - று)

நிலங்குழிபடப் பொன்மாலையைத் தரைவி லெறித்தா னென்பார்; குழித்
 தனணிலத்தை' என்றா. அரகன்மாலையேயாயினும் பொன்னிற்பதித்துச
 செய்யவேண்டிதலால், அவ்வரகன்மலை பொன்மலை யெனப்பட்டது.
 கொடுமை - பெயரிலும். உடலிலும், சொல்லிலும், குணத்திலும், செயலிலும்
 முள்ளது. பி-ம் —¹உயிர்த்தனன். ²சிறுகண். ³உப்பினன். (க௭௨)

நாச — கூனி, நீ துயரீபடக் கீழ்மதித்தாலும் கோசலேயின் தாதி யரீக்து
 அடிமைசெய்ய நாள் உடன் பட்டேன்' எனல்.

வேதனைக் கூனிபின் ¹வெகுண்டு நோக்கியே
²பேதைகீ பேதின்றிப் பிறத்த சேயொடு
³மாதூயர் படுகரா ⁴னெழுதுன் மாறறவ
 டாதியாக் காட்செயத் தரிக்கி லேனென்றான்.

(இ-ள்.) வேதனை கூனி-துயரத்தைச் செட்கின்ற கூனியானவன். பின்-
 பின்பு. வெகுண்டு நோக்கி—(அருத்தனைவேய்மைக் கோடிக் துப்பாக்குது; 'நீ—,
 பேதை-அறிவுகெட்டவன் பேது இனம்—(நாம வேறு கொள்ளலவேறு என்ற)
 பேதபுத்தியில்லாமையால், பிறத்த சேயொடு உம் - (நின்று வயிற்றிற்) பிறத்த
 மகனாகிய பரத்தனோடும், மாதூயர் படுக-பெருக்துண்ப மடைவாயாக; நான்—,
 உன் மாறறவன் தாதியாககு-உனது சககந்ததி (கொள்ளலின்) தாதிகளுக்கு,
 நேடிது வெருகாலம், ஆன் செய - அடிமைசெய்ய, தரிக்கிலேன் - பொறுக்க
 மாட்டேன்,' என்றான்—; (எ - று.)

அத்தக்கூனி கைகேயியைச்சினந்துநோக்கி 'நீ அறிவுகெட்டவன் அத -
 னால், 'நாம வேறு, கொள்ளலவேறு அவளுக்கு ஏற்றமவதால் அது நமதுவாழ்
 வுக்குக் குறைவே' என்ற உண்மையைப் பரிமாட்டாமல் மகிழ்கிறாப் கொள்ளலே
 யும் அவளைச் சோதனாக்களும் உன்னத தாழ்மைப்படுத்த. நீ இனி உன்
 மகனோடு துயரமுற்றுக்கிடப்பாய் நானோ தன்மகன் இயாசியம் பெற்றதனாற்
 பெருமிகுத்கொண்ட கோசலேயின் தாதியாககு அடிமைசெய்து பிழைக்க
 மனம்பொறேன்' என்றன னெனக். மாறறவனின் தாதியாககு ஆட்செயப்
 பொறேன் என்று மந்தரை கூறியது-² கோசலேயின் தாதியாககு ஆட்செய்யும்
 படி நேரு மெனக் குறிப்பித்தபடியாம். பி - ம்—¹வெகுண்ட நோக்கியப்,
 வெகுண்டுநோக்கியப். ²பேதைகீ பித்தனில், பேதைகீபேதையை, பேதை
 யைப்பித்திரிற். ³தூயர், ⁴தூயர். ⁵நேடிதுமற்றவன். (க௭௩)

நூ.—இராமன் பத்தினியுடன் சிங்காசனத்திருக்க, நீன்மகன்
தரையிலிருக்கவேனுமே யெனல்.

சிவந்தவாயச சீதைபுங் கரிய செம்மலு
நிவந்த¹வா சனத்தினி திருப்ப நின்மக
²னவந்தனுப் ³வெறுநிலத் திருக்க லானபோ
னுவந்தவா ⁴நெனனிதற குறுகி யாதென்றான்.

(இ - ள்.) சிவந்த வாய சீதைஉம - சிவந்தவாவினையுடைய சீதையும்,
கரிய செம்மல்உம - கருநிறக்கையுடைய இராமனும், சிவந்த ஆசனத்து -
உயர்ந்த சிங்காதனத்திலு. இனிது இருப்ப - இனிமைமயக் கவீரந்ருக்க, —நின்
மகன் - பரதன், அவச ஆய் - வீரன் என்று சிவந்த - சிங்காதனமில்லாத
நிலத்திலு. இருக்கல ஆன போது - இருக்க சீதை காலத்திலு, உவந்த ஆறு-
சந்தோஷத்திற் காணம். என - யாது? இவரு உறுகி யாது - இவனுக்கு
கீ கொண்ட மனவுறுதி யென்ன? என்றான்—; (எ - று)

சகனத்தின்குண இராமன் கண்மீனவியோடு சிங்காதனத்திலேறி வீற்
ந்ருக்க, அவரன் பாகத்தின் கீழ் வெறுக்கையில் உன் மகன் யாதொரு
பெருமையுமின்றிக் கைக்கடிக் கிடக்கேனுமே¹ இவ்வாறான நிலை சிங்காதா
யிருக்கவும் மனத்தில் என்ன உறுதிக்கொண்டு மகிழ்கின்றான் யென மந்தரை
வினவுகின்றான் என்க சிவந்த வாயச சீதை மென்பதனால் அவளது இனி
திருப்பையும், இராமனிடத்துள்ள சினத்தினால் 'கரிமசெம்மல்' என்று அவ
னது கொடுமைமையும் விளக்குகின்றான் என்பது, அவளன்பதன்பின் தன்-
சாரியை. அவருடன்-அவருடனென்பதன் விதாழ்மையால் வீணாவது. அவருத்
யன் என்ற வடமொழித் திரிபாகக்கொண்டு - வணங்குதற்கு உரியவல்லாத
வன் [அதாவது - எவராலும் இலட்சியம் பண்ணப்படாதவன்] எனக் கூறு
தலு மொன்று. பி - டு —¹ஆசனத்தினமேல் ²அவருடனில் ³வறு. ⁴என
னிதன், என்னதிலு, என்னது, என்னிழுக்கு (கருசு)

நூ — கோசலயினால் இராமன் அரசுபெற்று மேன்மையடையப்
பரதன் தாழ்ச்சிபெறுவதை மந்தரை யெடுத்துக்காட்டல்

மறந்திலன் கோசலை புறுதி மைந்தனுந்
¹சிறந்தனன றிருவினி றிருவு ²நீங்கு
னிமந்தில ³விருந்தில நெனசெய தாற்றுவான்
பிறந்திலன் பரதன் ⁴பெறுத லாலென்றான்.

(இ - ள்.) கோசலை - கோசலையை, உறுதி - தன்மையை, மறந்திலன் -
மறந்தாளிலலை; (அதனால், மைந்தன்உம - அவள் மகனும், திருவினில் -
இராசசிய சம்பத்தாலு, சிறந்தனன் - மேம்பட்டான்; பரதன் - பரதனோடு, திரு
உம நீங்கினான்-செல்வத்தைதரும் இழந்தான்; (செல்வமில்லாத அவன்), இறந்

திலன் - செததானிலை; இருத்திலன் - (ஈவாழ்க்கையோடு) இருந்தானு
மில்லை; என செய்து - என்ன செய்து, ஆற்றுவான் - துயா தீரவான்; நீ
பெறுதலால்- நீ மீனந்தனால, பிறத்திலன்-உற்பத்தானிலை, என்றான்—.

கோசலை தன்னுறுதிமை காடுபவளாய்த் தசாதசக்கரவாததியைக்கொ
ண்டு தன்மகனுக்குப் பட்டை கட்டுவித்தலால், இராசசிம்சமபத்தை யெல்லாம்
பெற்று இராமன் மெம்பட்டு நிறை, பாதன் இப்போதிருக்குஞ் செலவ வாழ்க்
கையும் குறைய உயிர்ப்பண்ணப்போல இவ்வுலகில் தடுமாறித் திரியுமாறு நேரு
மென மந்தரை குத்திக் காட்டுகின்றன னெனக. பாதனுக்கு இராசசிம்சத்தை
வாங்கித்தருமாறு கைக்கேயிக்குத் தூபப்போதனைசெய்யும் மந்தரை, கோசலை
தன்னுறுதிமைநாடி இராமனுக்கு இராசசிம்சத்தை வாங்கித்தந்ததாகக் கூறு
கின்றனள். பாதன் நிறத்திருப்பாலுடன் துயாதீரவானன்று இரங்குவான்
போன்று, 'இந்திலன்' என்றும், கலவாழ்வன் பிறப்பது நிறத்ததுபோலவே
யாகு மென்பான் 'இருத்திலன்' என்றும், கித்தீதகு தந்தையா காரண
மாக வந்ததனால் எனசெய்தாற்றுவான்' என்றும் கூறினாள். 2 - மாற்றாளின்
செலவக் கண்டுகளிக் கும 3. உலகநிந்தரத்தினால் ஒருபயனையும் எய்தாமை
பற்றிப் பாதன் பிறத்திலன் என்கிறான்; முன் - பிறத்தில னென்பதில் பிறி
துண்டாகுமே" என நதூஉம இக்கருத்தே பற்றி வந்தது. 1 சிறந்தந்நிருவி
னிற் நிருவ மெய்தினான் என்ற பாடல், நகு - சீதைபாகிய இலக்குமியோடு
ராஜலக்ஷ்மியுடன் சேர்த்தானென்று பொருள் காண்க பி - மீ - 2 நீங்கினான்,
எய்தினான் 3 இருத்தனன் 4 பெற்றதால்.

(கடுடு)

ருள.--மந்தரை பரதசத்துருக்களா தவந்திரேய்யச் செல்லலாமெனல்.

சரதம்ப புனியெலாந தம்பி யோதி¹மிவ

வரதனை காக்கு²மேல வரம்பில் காலமும்

பாதனு மிளவலும பதியி னீங்கப்போய்

விரதமா தவரு³செய ⁴விடுத னன்றென்றான்.

(இ - ள்.) இ புவி எலாம் - இவ்வுலகமனைத்தையும், சரதம்-மெய்யாக,
இ வாதன் ஏ-இவ்விதமனை, தம்பியோடுஉம்-தம்பியாகிய லக்ஷ்மணனுடன், 1
காக்குமஎல் - ஆளவானாலால், வரம்பு இவ் காலம் உம் - அளவில்லாத கால
முழுவதிலும், பாதனஉம் இளவலும - பாதனும் அவன்தம்பியாகிய சதது
ருக்கனனும் ஆகிய இவர்களுடையும, பதியின் 2 நீங்கி போய - காட்டி
னின்றும் பிரிந்துபோய, விரதம் மா தவம் செய - விரதங்களோடுகூடிய
பெரியதவத்தைச் செய்வதற்கு, விடுதல் - (காட்டுக்கு) அனுப்புதல், நன்று -
நலதாகும், என்றான்—; (எ - று)

“பாதனும் இவ்வு மோருகொடிபகிரா, திரதமுமிவுளியு மிவிரினுமறைதூ,
லுரைதரு பொழுதினு மொழிகிலசெனையான், வரதனுமிளவலு மெனமருவின்
ரே” என ஒருவரையொருவா விடாதுதொடாதல் கூறப்பட்டதனால், இலக்கு

மண்ணை இராமன் தம்பியென்றும், சத்தருக்களைப் பாதன் தம்பியென்றும் கூறினான். பதியின் கீரகி - அரசினின்றும் கீரகியென்றுமாம்; இன் - கீரகம். அரசினறி ரகரவாசஞ்செயவதினும் வன்வாசஞ்செயதல் மேன்மைபுடைத்து என்பதாம். பாதனல் யாதுநேருமோ என்று அசசங்கொண்டு இராமன் பாதனை உயிர்ப்பாததலுங் கூடுமாதலால், அந்நேரமேதோதபடி அந்தப் பாதனைத் தம்பியோடு தவஞ்செய்யுமாறு கிட்டிக்கு அனுப்புவது என்று என மந்தரை கூறினானென்று முதலுலகொண்டு கருத்துக்காண்க. பி-ய் —¹அவ். 'ஆல. 'செய்து. 'வீடுகக (கருக)

ருஅ --பாதன் அரசர்வரிசையில் சேரப்பெறுவதில் இயந்தலை நன்று எனல்

பண்ணுறு கடகரிப் பாதன பார்க்கள்
கண்ணுறு கண்ணா யினிது காத்தவம
மண்ணுறு முரசடை மன்னா மாலைபி
லெண்ணுறப் பிரத்தில னிறத்த நன்னென்றான்.

(இ - ள்.) 'பாதன— பண் உறு கடம கரி - கவலையொருத்திய மத யானைச்சேனைபடைபடைபடை அசசஞ்செய்து—பார்க்க கண் உறு கவினா ஆய் இனிது காத்த-கீரகம் கீரகியென்றுமாதலால் இனிமை மாக ஆண்ட, மண் உறு முரசு உடை-மரச்சேனைபொருத்திய பேரிக்ககரையுடைய, அ மன்னா மாலைபி - அவ்வரசுது வரிசையில், எண் உறு - கணக்கிடப்படியாக, பிரத்திலன்-; ஆதலால்), இரத்தல-; நன்று-என்றான்.

உலகத்திற் செல்லியிலாதிருப்பது உயர் கீரகிய கீரககே ஒப்பாமாதலால் அசசசேவலமின்றிக் கிடக்கும் பாதன இவ்வீடுவோடு உயிரைத்தக கொண்டிருப்பதினும் இரத்தலத்திலே மேன்று மந்தரை கூறுகின்றன என்க. மண் இடும் 'கு மாதா' முத்தலாக் குழுமுதல்கள் கதுபடலத்திற் கூறியவாறு சொல்லப்படுமது-சாகோட்டிய சேரப்பெற்றவரினையென்பான் 'மன்னாமாலைபி லெண்ணுறப் பிரத்திலன்' என்றான் இப்பாடலினதுகை மந்திரப்படலத்தின் ச-ஆஞ்செய்யுளோடு ஒத்துவருதல் காண்க. கரி - மறறையங்ககளுக்கும் உபலட்சணம் காணிக் கவின என்ருது - கீரமுறா பிறழாத செங்கேலின் தந்தை. மிக்கபெயல், பெயர்நமை, எல், வீட்டில், கிளி, அசசணமை என்றவற்றுள் வருக கேடு தோன்றப்படி காககவென்றுதலின், 'இனிதுகாதத்' என்றான் இக்கண்ணே, ஆறலெப்பா கர்வா குறா கூறுவாமுதலிய மாக்களும், பன்றி புலி காடி முதலியவல்லவகளுமாகிய பகையின்மையும் பெற்றும். மண்ணுறுத்தல் - "ஆவூதிமண்ணி" என்றற போலப் பண்ணுகலுமாம். இரத்தலவன்று என்றலுத்து இரத்தலை நன்று என்றுபொரு ளாதலால், ஏகாசம்-விசாரத்தால் தொக்கதென்க. "தோன்றிற் புகழோடு தோன்றுக வந்திலா, தோன்றலிற் றேன்றமை நன்று" என்ற 'திருக்குமர் இவருக காணத்தக்கது.

(கருக)

௫௯ — கேகயநாட்டிந்துப் பரதனை யனுப்பியதன் காரணம்
விளக்கிற்றென்றல்.

பாக்கியம் ¹புரிந்திலாப் பரதன் றன்னைப்பண்
டாககிய பொலங்கழ லாச னுணையாற்
‘‘நேக்குயா ²கலலதர் கடிது சேணிடைப
போககிய பொருளெனக கின்று ³போந்ததால.

(இ - ள்) பாக்கியம் புரிந்து இலா பரதன் தன்னை - (அரசாளுதற்குப் பொருத்திய) கலவினைமைச் செய்தாத பரதனை, பொலம் ஆக்கிய கழல அரசன்-பொன்னொறுசெய்த வீரக்கழலைமணிந்த சகலவாத்தி, பண்டு - முன்னே, ஆணையால்-(தனது) ஏவலினால் தேக்கு உயா கல உதா-தேக்குமடிகள் உயரப்பெற்ற மலைமைச்சார்த பெருந்திரை, சேணிடை - வெகுதூரத்தில் [கேகயநாட்டில்], கடிது-விடைவாக, போகிய - அனுப்பிய, பொருள் - காரணம், எனக்கு இன்று போதது - எனக்கு இப்பொழுது தெரியவந்தது; (என்று மந்தரை கூறினாள்); எ - று — ஆல-தேற்றம் அசையாம.

சேணிடைப்போககிபது என்றது தரதன் பரதனை கேகயதேசத்தாசனாகிய அவன்மாமன யுகாஜித்து அழைக்கச் செய்துருக்கவேண்டு கூட்டி யனுப்பியதனை; இத்தனை ‘‘ஆணைகின்றன முதுதள்ளையென்ற, காணியலிழைவதோ கருக்களுதலாத, கேள்விலவள்ளுமால் கேகயமடிக, பூனென்றிமாபரீபோதிமெனறனன்’’ என்பது முதலாக பரதமாய்மடலத்திற கூறியதனாலுணங்க. இராமனுக்குப் பட்ட கட்டிக்குப் பரதன் ஒருகால கடைமாயிருப்பானேனென்ற காரணத்தினாலே யனுப்பியதாக மந்தரை கூறுகின்றாள் பீ - ம் — ¹புரிந்திலான். ²தேக்கும; தேக்கிய ³கலலதர் ⁴போந்ததால், போய்தென்றான். சிலபித்திவல் போககினைமலைமணிப்போதலெசெய்யெனறான் என்று தான்காமடி. சிலபித்திகில் ‘‘கலலியும்’’ என்று தொடங்கும் கூஉ ஆம பாடல இப்பாடலின்முன்னே உண்டது. (கருஅ)

௬௦ — பரதனைக் குறித்து மந்தரை யரங்குதல்.

மந்தரை பினனரும் ¹வகைகது கூறுவா
ளந்தரர் தீர்த்துல களிகுது நீரினா
²றந்தையுங் ³கொடிபனற ருபுர தீபள
லெந்தையே பரதனை பெனசெய வாபெனறான்.

(இ - ள்.) மந்தரை— பின்னாம - பின்பும், வகைகது கூறுவான் - வகைப்படுத்துச் சொல்லுபவனாகி;— ‘‘அந்தம் தீர்த்து-வேற்றுமை கொண்டு, உலகு-தீராசகியத்தை, அளிக்கும்-(இராமனுக்கு) கொடுக்கின்ற. நீரினால் - தன்மையினால், தந்தையே கொடியன் - தப்பபனும் கொடியவன்; (அது கேட்டு மனம் உலங்குகின்ற), கல தாய உம-பெற்ற தாயும், தீயன்-கொடியவன்; எந்தையே-எந்தைதையே, பரதனை-! எனசெயவாய் - (இனி நீ) யாதுசெயவாய்’’ என்றான்—; (எ - று) ஆல - தேற்றம்; இரக்கமுமாம்.

தகப்பனான தசுதனோ உன்னிடத்து அன்னின்றிப் பட்சபாதமாக இரா
மனுக்கு முடிசூட்டுகின்றான் பெற்றதாயாகிய இரதகைகேயியாவது அதனைத்
தடுத்தது உனக்குமுடிசூட்ட முயலலாமே; நான் சொல்லியும் அவ்விஷயத்திற்
சிறிதும் இவள மனக்கைச் செலுத்துகின்றாள்வலை; அந்த இராம பட்டாயி
லேதகத்துக்கு மனமுங்ககின்றான்; இப்படி தசுதனோடு பெற்றதாயோடு வாசி
யற்கொடியாயிருக்கப்பெற்ற கீ. ஜயோ இனிஎன்செய்வாய்! என்று பரத
னைக் குறித்து மந்தரை இரதகைகேயியை எனக்க எதையேயென்றது மரபு
வழுவமைதி பி.பி —¹வருது. 2 வரது ³அசுதந்தினிது; அந்தரதீர்தது.
³எந்தையு ⁴கடியு ⁵செயுததுவாய் (கருக)

கூஉ — மந்தரை மந்தரை கைகேயியை மடித்துக்கூறுதல்

¹அரசரி பிறந்தபின் ²நரச நிலவளாந்
தரசரி புருகுதுபே ரரசி யானகீ
கரைசெயற கருதுமாக கடலில் வீழ்கின்றா
புரைசெயக கேட்கலை புணாதி போவென்றாள்

(இ.எ) (மரபு) இராம கைகேயியைப்பாடுது). அரசா இவ் பிறந்து
அரசவம்சத்தில் பிறந்தது. பின் — அரசா இவ் வளாது-வேதாவீட்டில்
வளாது. அரசா இவ் புருகுது-வேதாவீட்டில் வாழ்க்கைப்பட்டு போ அரசி
ஆன கீ - பெரிய நாயகிவதாய் கரை செயறது அரு - கரைகாணுகந்த
அரிதாகிய. துடா கடலில் - துக்காக்கத்தில். வீழ்கின்றாய் - விழப்போகின்
றாய்; உரை செய்கே கிலை-பாது சொல்லவம கேட்கின்றாய்வலை; உணாதி
ஒ - (உணக்கு உணாசெய்வதே? இல்லையென்று தோன்றுகின்றது),
என்றாள் — (உ - ம)

சாமாநியமான குலத்துப்பெண்ணாபிருந்தால் அவள் அரசமலையறிமானா
தலால மாறாநிலைமகன் அசுதனோடுபற்றி உபாடிப்பட்டவருக்கு கவலை
புண்டாகாமலிருப்பது இடந்தகமே. கீ அசுதனத்தேறிந்தகாய் பிறந்து
மாத்திரமன்றி அசுதனிலேயே வளங்காத அமரத்தின்மன்றி அசுதனிலலிற
புருது பட்டக்கெய்யமாளு உபாடிப்பட்ட கீ உனமகனுக்கு அரசிமல
கோது மாறாநிலைமகன் அசுதனிடப்பெறுவது உனக்குப்பெருந்தமரை
விளைவக்கப்போகின்ற தென்பாக்கிய உணாமலிருக்கின்றாயே! என்று கை
கேயிக்கு இரதது மந்தரை மதி - உயவாறு வீழ்கின்றாய் - தெளிவுபற்றி
எதிதாலம கிசுதலாமாக்க கூடப்பட்ட காலவழுவமைதி. உணாதிமோ, ஒ -
எதிமறை. பி.பி —¹அசுதந ²அசுதநில ³உணாவிலேயென்றாள். (கக௦)

கூஉ — மந்தரை பரதாது அரசியற் தூதர்கள் எல்லாம்

பயன்றுப்போவதற்கு இரங்குதல்.

கலவிபு மிளளையுங் கணக்கி லாற்றலும்
விவவினை யுரிமையு முழுகும் வீரமு
மெலலைபில் குணங்களுந் பரதந ¹கேயது
²புல்லிடை புருத்தமு தேயும் போவென்றாள்.

(இ - ள்.) கல்வி உம் - விததையும், இளமை உம் - யௌவனமும், கணக்கு இல் ஆற்றல் உம் - அளவில்லாத வல்லமையும், வில் வீணை உரிமை உம் - தனுர் வித்தையிலுள்ள சாமாததியமும், அழகு உம் - எழிலும், வீரம் உம் - வீரியமும், எல்ல இல் குணங்களும் - மறறும் அளவில்லாத தற்குணங்களும், பாதற்கு வயது - பாதனுக்குப் பொருத்தியுள்ளது, புல இடை உகுத்த அமுது வயும் - புல தரையில் சொரிந்த அமிருத்ததையொகரும், என்றான் —; (எ - று.)

அரசாக்கு உரிய கல்வி முதல்ய யாவும் பாதனிடத்து அமைத்திருந்தும் அரசு பெற்றாலன்றி வேறு வகையில் அவை விளங்காதவதால் புல்லிலே சித்திவிட்ட அமுதம்போல வீணாகுமென்பதாம் உகுத்தவென்னும் பெயரெச சத்து அகர்வீறு தோகுத்தல். போல - அரை. உமஎன்பதைப் போல் என்ப தோடு இமைத்து அமுதேபோலும் என்று உரை கூறுவாருமுளா. பி-ம்;—¹எய்திய, எய்துபு. ²புல்லுடையுக்கமுதேயும், புலவிதுபுல்லுக்குமமும். (ககக)

வேறு

கூக.—மந்தரையின்கொடுஞ்சோற் கேட்டுக் கைகேயி சினந்து
கூறுத்தோடங்குதல்.

வாய்க் கயப்புற மந்தரை வழங்கிப் வெஞ்சொல
காய¹க் ளாற்றலை செய்சொரிந் தெனக்கதவ் கன்றற்க்
²கேக யாகுகிற திருமகள் கிளரின வரிசு
டோயக் கறகன்கள சிவப்புற தோகுகினள் சொல்லும்.

(இ - ள்.) வாய் கயப்பு உற - வாய் கச்சுருப்படி. மந்தரை—, வழங்கிய - கூறிய, வேம சொல - கொடிய வாகுகைத் காய் கணலதலை - எளிகிற நெருப் பில. செய் சொரிந்து என - செய்வைவாழ்த்தாற்போல, கதவ் கன்றற்கோபத் தை மிகுவிக்க. கேகயக்கு லுறை திருமகள் - கைகேயி, கிளா இள வரிகள் தோய-விளங்குகின்ற சிறிய செவ்வரிகள் பொருத்திய, கயவ் கணகள் - கெண டைபோன்ற கணகள். சிவப்பு உற - கோபத்தாற், செய்வைவாழ்த்துமடி, தோகுகினள் - பாத்தவளாட, சொல்லும் சொல்லுவாள்; (எ - று.)—கைகேயி சினந்து கூறுவதை மேலானாகு கவிகளிற காண்க.

செய்வடுதோறும் தீ மூண்டெரிக்கப்போல மந்தரை கடுஞ்சொல வழங் குத்தோறும் கைகேயிக்குச் சினம் மிகுதுவருதல் என காயகனற்றலை செய் சொரிந்தெனக் கதவ்கன்றற்' என்று உரைமேலுத்தால் விளக்கினா. மந்தரை கைகேயிக்கும அவளமகனுக்கும மேன்மையுண்டாகுமாறு கூற்றினையா யினும், இராமனிடத்துச் சினங்கொண்டு கூறியசொற்களாதலின், “யாவ ரேதினினுங் கைக்குமாம் வேடய” என்ற வியாயம்பற்றி அக்கடுஞ்சொற்கள் சொன்ன அவட்குங் கயப்பை விடாகு மென்பாரா. கவி ‘வாய்கயப்புற’ என்றா. இதனால் அவள கூறிய இனஞ்சொல்லின் தீமை விளக்கப்பட்டது. கயப்பு - கச்சப்பு. சொரிந்து - எச்சத்திரிபு. பி-ம்;—¹எரித்தலை. ²கேகயத் திறை. (ககஉ)

கூசு — இதுமுதல் நான்காவிகள் - ஒருதோடர்:

கைகேயி மந்தரையைக் கடித்து கூறுதல்

வெயின்¹முறைக்குலக் கதிரவன்²முதலிய மேலோ
ருயிர்³முதற்பொருடிமம்பினு⁴முறைதிறம் பாடோர்
மயின்முறைக்குலத் துரிமையை மனுமுதன் மரபைச்
⁵செயிருந்⁶புலேச சிந்தையா வென்சொனப் தீயாய்.

(இ ள்) வெயில் முறை குலம் கதிரவன் முதலிய மேலோர் - கிரணங்களின் வரிசையையுடைய சிறந்த சூரியன் முதலாகிய பெரியோர், உயிர் முதல் பொருள் திறம்பின உம் - உயிரும் மூலகனமும் தவிரினாலும், முறை திறம்பாதோர் - தீயமுறை தவறாகவா; மயில் முறை குலத்து உரிமையை - (தான் பிறந்த) கேசவகுலத்தினது உரிமையையும். மனு முதல் மரபை - வைபவத்தையுடைய சிறந்தவம்சத்தையும், செயி உற - குற்றமடையுமடி, தீயோய - கொடியவனே⁷ புலே சிந்தையால் - புன்மைக்குணமுள்ள மனத்தினால், என் செய்ஓய - உது சொன்னாய்? (எ - று)

குலத்திற்கு ஆதிபுருஷனாகலாற் சூரியனையும், அவன்மகனாகலானும் அவனே அரசாட்சியை மேற்கொண்ட முதலவருதலானும் மனுவையும் கூறினான். உயிர்முதல்பொருள் - உயிர்முதலானவை. இனி, உயிர்முதல் சிறந்த பொருள்களென உருமா. பிறந்திடத்திலும் தான்புகுத்திடத்திலும் நிகழும் நிகழ்ச்சிகளுக்கு மாறுபாடாக மூலகனருக்க இளைப்பாறுக்குப் பட்டவகட்ட முயலுமாறு உன் இழந்த மனப்போக்கின்படி துரளோசனை கூறுகின்றாயே; அஃதுவடை! யாரிடத்தில் எனன் சொன்னா? என்று கைகேயி மந்தரையை யடுத்துகின்றன என்க அரசகுலங்களில் தானபிறந்தகுலம் புகுக்குலம் இவ்வீரணமுன் முறைமையை நன்கு உணராதவ ளாதலால், அவ்வீரணமையெடுத்துக் கூறினான். மயின்முறைக்குலத்துரிமையை மனுமுதன் மரபை மென்பதற்கு - மயிலினது முறைமையைக்கொண்ட குலத்துரிமையையுடைய மனுமரபையென்று கூறி. மயில் முட்டையிட்டுப் பொரிக்கும்போது முதற்பாப்பின் கலாபத்துப் பீல் பொன்னிறமடைய மறைபாப்புகளின் கலாபங்களின் பீல்கள பொன்னிறமடைவாதவாறு போல, முதற்குமாரனே மணிமுடிமுனைய மந்தையோ முடிமுனையாமையை யுடையது மனுகுலமெனக் கருத்துவிரிபா இதனொடாககு. இன்னும் வெவ்வேறு வகையாகவும் உரைப்பா. செயிராவது - முறைப்பற்றவும், உலகநிகழையும். பி - ய்:—¹முதற். ²குலத்திறையவன், குலத்திறையனை. ³முதலினா. ⁴முறைப். ⁵உரை. ⁶செயிர்முறைப். ⁷புலச.

(ககஉ.)

கூரு. எனக்கு நல்லையு மல்லையீ யென்மகன் பரதன்
றனக்கு நல்லையு மல்லையீ யத் தருமமே நோக்கி
னுனக்கு நல்லையு மல்லையீ வந் தூழ்வீனை தூண்ட
மனக்கு நல்லன் சொல்லீனை³மதியிலா⁴மனத் தோய்.

(இ - ள்.) 'ஈ' எனக்கு கல்லை உம அலலை - 'ஈ' எனக்கு நன்மைபயச்செய் பவளுமன்று; என் மகன் பரதன் தனக்கு உம் கல்லை உம அலலை—; அ தருமம் கோக்கின-அரதநாஜதருமத்தை கோக்கும்பதது, உனக்கு கல்லை உம அலலை—; மதி இலா மனத்தோய - அறிவிலலாக் ஈனினையுடைய னே ! ஊழ்வினை வந்து தூண்ட - பழவினை வரது தூண்டுதலினால். மனக்கு கல்வன - (உன) மனக்குக்கு ஈனாபிநுப்பவைகளே, சொல்லினை - சொன்னாய்; (எ - று)

'ஈ' எனக்கு கல்வனபோலவும் எனமகனாகுது கல்வனபோலவுஞ் சொல்லுகின்றாயானாலும் உனசொந்தனக்கேட்டு நாடகன் ஈடகதால் அது பழிபாவ நகட்டு ஏதுவாயாதலால். 'ஈ' எனக்கு கல்லைபுமலலை யென்மகன் பரதனுக்கும் கல்லைபுமலலை' எனகின்றான். 'தனத்தலைவிக்கும். அந்நாமகனுக்குமே தீங்கிழைத்தல்பற்றி 'அத்தருமமேகோக்கின உனக்குகல்லைபுமலலை' என்கின்றான் என்க. தீயவற்றை மனக்குஞ் கருதச்சொல்லுதலும் பாவத்தை வினாகுதலும்தான் உனக்கு கல்வனபோல மனஞ்சொலலாகுது உன்னாழ்வினையே மெனப்பான். 'ஊழ்வினை தூண்ட உனக்குகல்வன சொல்லினை' என்றான். மனக்கு-அத்துச்சாசனம் பெற்றுதினதது 'உனமனத்துக்கு கல்வன' என்றதனால், சொல்லிற்குஞ் செய்தலுக்கும் கல்வனவல்லாதவை யெனபதாலும், பிறாமனத்திற்கு கல்வனவல்லாதவை மெனபதாலும் பெற்றும் பி - ம் — 12. 22 'கல்லை' உரைபாட (ககச)

கக. பிறந்தி நந்துபோய்ப பெறுவது மீழ்ப்பதும் புகழே
 னிறந்தி நம்பினு சிபாபமே திறாபினு நெறியின்
 நிறந்தி நம்பினுஞ் செய்தவந் திறம்பினுஞ் 'செயிராதிர்'
 'மறந்தி நம்பினும்' வரன்முறை திறம்புதல் வழுக்கோ.

(இ - ள்.) பிறந்து இறந்து போய - (மனிதர்) பிறந்தாவினும் இறந்தாயினும், பெறுவதும் - அடையும் பயனும், இழப்பதும் - இழந்து போகும் பயனும். புகழ்வல் - கீர்த்தியெனரால். திறம் திறமினும் - குணம் மாறுபடினும். சிபாமயன் திறமினும் - தீதி மாறுபடினும். செயிரின் திறம் திறமினும் - சகமாகத்தினது தன்மை மாறுபடினும், செய்தல் திறமினும் - உமசெய்யப்படுவதாய் தவம் மாறுபடினும். செயிர்தீரமறம் திறமினும் - குற்றமற்ற வீரம் மாறுபடினும், வரன்முறை திறம்புதல் - தனக்குவத்தினது ஒருநகு தவறுதல்; வழுக்கோ - சிபாமயோ? (எ - று)

ஒருவர் கருத்தோடு பெறவேண்டிவது புகழ்ச்சி மாதலால், எதுபோவதானாலும் புகழ்போகாமற் பாடிதுக்கொள்ளவேண்டும்; வரன்முறை தவறிடக்க முயன்றற் புகழ்க்கெடு மாதலால் அஃதெனம் புகழ்க்கெட வரன்முறைதிறம்புதல் வழுக்கன்று என்றாறு "தோன்றற் புகழ்ச்சோடு தோன்றுக" என்றது, குறள். திறம்பினும் என்றவுமமைகள், திறம்பாடையுணர்த்தி நின்றன. செய்தவம் திறம்புதல் - மேற்கதி வீர்பேறு முதலியவற்றைப் பெறுவித்தல்லமாயுபடல்,

வழக்குத்திறம்புதல் வான்முறைபோ என்றுங் கூட்டியுரைக்கலாம். ஒ-எதிர் மறை. பி-ம்:—¹புகழே. ²மைதீ, செய்தீ, தீரா. ³வறந். ⁴மனுமுறை, மயின்முறை, உயர்முறை, அறன்முறை. ⁵அழகோ. (கஉக)

கஉ. போதி பென்னெதிர் ¹நின்றுநின் புன்பொறி நாவைச்
சேதி யாதிது ²பொறுத்தனன் புறஞ்சில ரறியி
னீதி ³யல்லவு நெறிமுறை ⁴யல்லவு கினைந்தா
யாதி யாதலி ⁵னறிவிவி யடங்குதி பென்றான்.

(இ . ள்.) என் எதிர் சின்று-என்னெதிர்விருந்து, போதி - (அப்புறம்) போகக்கடவை; நின் புன் பொறி நாவை-அறப்பேசகசகளுக்கிடமாகிய உன் புலவியநாக்கை, சேதியாது-அறுத்தெறிபாமல், இது-இக்குற்றத்தை, பொறுத்தனை-சகித்துக்கொண்டேன்; புறம சிலா அறியின் - (என்னையன்றி) வேறு சிலா இதுநையறிந்தால், நீதி அல்லலம நெறி முறை அல்லலம-நிபாயமல்லாதவையும் எல்லொழுகமல்லாதவையுமாகியவற்றை, நினைந்தாய ஆதி-நினைந்து சொன்ன குற்றத்துக்கு உள்ளாவாய; ஆதலின்-ஆகையால், அறிவில்-அறிவு கெட்டவனே! அடங்குதி-வாழைமூடு என்றான்—; (எ - று)

நீ சொன்னதற்கு உன் நாவைத் தோண்டியறுக்கவேணும் என தோழி யாதலின் பொறுத்தேன் புறத்தாறியின் குற்றத்திற்கு உள்ளாவாய; புறத்தாறியாதபடி உனவாழைமூடு என்று கைக்கேசி மந்தரைப்பை கடித்து கூறினனெனக் இராமன் முடிபுனைவதற்குப் பொறுதுகூறின் தாவாதலின், 'புன்பொறி தா' என்றான். பொறிதா - இருபெயரொட்டி. பி-ம் —¹நின்றுமுன், நிற்கினின், நின்றநின். ²பொறுத்தனன். ³அல்லன். ⁴அடங்குதியறிவில். ()

கஉ — நீ சினந்தாலும் உனக்கு உறுந்கூறப் பிவாவங்கே
என்று காலிலீவீழ்ந்து மந்தரை கூறத்தோடங்குதல்

அஞ்சி மந்தரை யகன்றில ளம்மொழி கேட்டு
நஞ்ச தீர்க்கினுந் தீர்கிலா ததுநலிந் தென்னத்
தஞ்ச மேயுனக் குறுபொரு ளுணர்த்துகை தவிரேன்
வஞ்சி போலியென் ¹நடிமிசை ²வீழ்ந்துரை வழங்கும்.

(இ - ள்.) நஞ்ச தீர்க்கின உம-விடத்தை நீக்கினாலும், அது தீர்கிலாது - அது நீங்காது, நலிந்(து)துஎனன-வருத்துதல்போல, மந்தரை—, அ மொழி கேட்டுஉம—, அஞ்சி அகன்றிலள-பயந்து விலகாதவளாகி, 'வஞ்சி போலி - வஞ்சிக்கொடி போல்பவனே! தஞ்சமே-(எனக்குப்) பற்றுக்கோடா யிருப்பவனே! உனக்கு உறு பொருள் உணர்த்துகை-(நீ சினந்தாலும்) உனக்குப்பொருள் திய நற்காரியங்களை அறிவித்தலினின்று, தவிரேன் - நீங்கேன்', என்று—, அடிமிசை வீழ்ந்து-(அகக்கையியின்) காலிலவீழ்ந்து, உரை வழங்கும்-மீண்டுஞ் சில) சொற்களைச் சொல்வான்; (எ - று)—மந்தரை கூறுவதை மேல் எட்டுசெய்யுள்களில் காண்க.

கடிந்துகூடும் மந்தரை மீண்டுபோகாமல் கைகேயியின் மனத்தைக் கெடுக்குமாறு மறுபடியும் கூறுவதனால், 'சஞ்சுகிதாக்கினுந் தீரகிலாதது சலிந் தென்ன' என்றா. சலிந்து - சலிந்தது விகாரம் தஞ்சமே - துணையாக எனறுமாம். சிலபிரதிகளில், ஏற்றடி 'பஞ்சுகோலியவாழிமையைப்படித்திவை பகரும்' என்று காண்கிறது. பி-பி —¹ அடிமீண 'வீழ்ந்திவை, முத்துரை. ()

கூக — இதுமுதல் எட்டுக்கவிகள்—ஒருதோடர் மந்தரையின் துரீப்போதனை.

மூத்த வந்தூர்த் தா¹செனு முறைமையி னுலகங்
காதத மன்னனி லீனாயனன் றேருகடல வண்ண
னேதது 'நீனாமுடி டனைவதற் 'கிசைத்தன னென்றான்
'மீத்தருஞ் செவ்வம பரதனை விலக்குபா றெவனே.

· (இ - ள்.) 'மூத்தவற்கு அரசு உரித்து - வயசில்) முதிர்ந்தவனுக்கு இராச சிமபாடம் உரிமையுடையது', எனும் - என்கிற, முறைமையின் - கிரமப்படி (பாத்தால்) உலகம் காதத மன்னனில்-அரசுசெய்ததையாண்ட சகரவாத்தி யினும். கடலவண்ணன்-கடல்போலும் நீர்த்தையுடைய இராமன், இனாயன் அன்றோ-சிறிமல வல்லவோ: (அவ்வாற்றுகக்க சகரவாத்தி அவனுக்கு), ஏத தும் னே முடி புணைகருகு இசைத்தனை - (மாவாலும்) புகழ்ப்படுகின்ற பெரிமகி²-ததைச சூட்டுவதற்குச் சமயத்தனை என்றால்-ஆனால், மீதரும் செவ்வம-மேனடைமையத்தருகின்ற அவரைசுவரீடம்,பரதனை வலக்கும ஆறு- (அவனினும் இனாயோன) பரதனை (கந்தாவனென்று) நீக்குமவீதம், எவனது எவ்வன்மோ? 'எ - று.)

'மூத்தவனிருக்க இனாயன் அரசுபரிதல கோததரும் மன்று என்றால், மூத்தவ ஓங்கி சகரவாத்தி கான் இருக்கத் தன்னினும் இனாயவ ஓங்கி இராம னுக்கு முடிசூட்ட முயலுவல் என்ன? அது அமையும்பொழுது அவனி லுஞ் சிறிமலவாத்தனுக்கு முடிசூட்டத் தடை யாது?' என்பதாம். கடல் வண்ணன்னன் தோடா-கடல்போனற தன்மையுடையனெனப் பொருள் பட்டு, கடலைக்கடைத்தபோது அது அமுத்ததைப் பயத்ததுபோல இராம பிரானைக் காடவற்குப்பொயாறு அலைத்தால் அரசுசெவ்வத்தைப் பரதனுக் குத்தருவா னென்ற கருத்தைப்புலப்படுத்தி மென்பா, ஒருசாரா. பி-பி —¹ எனின். ² நன 'இனயக்கனை 'பாத்தரும், பாத்தரும். (ககஅ)

எ௦. ¹ அறநி ரம்பிய வருளுடை யருத்தவாக் கேணும்
பெறல் ருத்திருப பெறற்பின் சித்தனை பிறிதா
மறநி னைந்துமை வக்கில ராயினு மனத்தா
விறீலு மூடியடி பிறிறறுவ ரிடையறு வின்னல்.

(இ-ள்) அறம் சீரம்பிய-துறவறம் கிறைவதற்குக் காணமாகிய, அருள் உடை-சூரணையையுடைய, அரு த்வாக்கு எனஉம் - செயதற்குஅரிய தவத துணையுடைய முனிவாகையினும், பெறல் அரு திரு பெற்றபின்-பெறுதற்கு அரிய[மிகக்] செவ்வத்தை யடைத்தபின்பு, சித்தனை பிறிது ஆம் - எண்ணம்

வேறாகும்; (ஆதலால், இராமன் முதலியோர்) மறம் சினைத்து-கொடுமையை
யெண்ணி-உமை வலிகிலா ஆயிற் றும்-(இது உரை) உட்களை உபத்திரவப்படுத்த
தாதவர்களானாலும், மனதால் இரல் உறும்படி-கெஞ்சினால் துன்பமடையும்
படி, இடை அரு இன்னல்-சீக்காத தீநடை, இப்பற்றுநா-நிருப் பெற்றியின்
செய்வர்; (எ - று)

பரதன் அச்சினப் பெறலா மென்று காட்டிய மந்தகை, இராமன் அசைப்பெற்றால் உண்டாகு சீமையை ஒளி எடுத்துக்காட்டுகின்றான். “அருகதவாககேனும” என்றதனால், முறந்தனாக முனிவர்க்கே இரகணமாயினதுவாத் இலவதத்தாக்குக் கூறலெனநடையே? என்றதாயிற்று. கைமுதிகநியாமமபற்றி முனனாகுந் தினனாகுநாக சாத்திகதுின்றது - தொடர்நிலைசெய்யுப்பொருட்டுபறணி உதவலா உதவாகுசபத்திமென்பர். “என் சிறுவா செவ்வியா. அல்லா துறைநீது மந்தகைமலா,” “விராவருபுலிக்கலாம வேதமேயா. விமயைப்பயந்த செங்கிருணமே” எனறு கைமேயி சொன்னார் என்னத்தை மாற்ற கூறி கூறியதாகும், இது இறல் - சாவுஎனினுமா உபயோகம் —¹ துறந்தபடி. மேய வலியிலா, உமைவலிலா வினைநிலை இறுமா உ

(கக்க)

எக புரிபுத் தன்பக னரசென்ற பூதல மெல்லா

மெரிபுது சிந்தனைகளைக் கொசலைக் குடைவையா மென்றா

பரிபு சீன குலப் பகலுடகு³ முனகதுழிப⁴ பழமே

⁵ லூரிப தென் னா ி னுதவிட வொருபொரு ளல்லால்

[illegible]

தேசசலை பிரதிபெருமையுடைய பொருளாகவல்ல தன் சொற்பம்கேட்கும் மகன் இராமன் அசுரபெற்ற னென்றால் அக்கேசசலை ஓடபோது இருபது போலச செல்வாககு உணக்கு இருக்குமபடி விடான் அவையாபுத்துக்கொடு தத சிறுபொருளைக்கொண்டே பீடம உணமதனும் வாழ்வெண்ணிமெனநன்ன மத்தரையென்க. “பிறந்த சேயொடும, துயரப்படுக (திரு)” “கரைசெயற் கருந்துயராகடலில் வீழ்கின்றப (சுச)” என்று தேங்குநிறமற்றை இனி மர தரை விவரித்துக்காட்டுகின்றன என்க ஓவவுலகத்துக்கு இன்றியமைமாத பொருளை விரும்பிப்படி இனிப்பெற முடியா தென எடுத்துக்காட்டியவாறு. ‘விபியுஞ்சிந்தனை என்ற பாடத்திற்கு - பிறதேற்றத்தைக்கண்டாற் பொருமல

விரிந்துபோகும் மனத்தையுடைய என்றுபொருள்காண்க: விசாலித மனத்
தையுடைய என்று பொருள்கொள்வது மேற்கூறுவதோடு பொருந்தாதாம்.
பி-ம்—¹தன்மகற்கு. ²இரியும். ³நினகரும். ⁴பாமேல். ⁵உரிய. ⁶அவர். ⁷உறு
பொருளுதவியதல்லால். (கஎ)

எஉ. தூண்டு மின்னலும் வறுமையுந் தொடர்தரத் ¹துயர
லீண்டு வந்துணை யிரந்தவாக் கிருநிதி ²யவளை
வேண்டி யீதியோ ³வெள்குதி யோவிம்ம னோபான்
மாண்டு போதியோ மறுத்தியோ வெங்வனம் வாழ்தி

(இ - எ.) தூண்டி-(பிறரிடத்துப் போய் இரக்குமாறு, எவ்கின்ற, இன்
னல்உம்-தூன்பழம், வறுமைஉம்-இலலாமையும், தொடர்தர-(தம்மிடத்துத்)
தொடர்தருநீறாக், துயரால் - துன்பத்தோடு, தண்டி வந்து - இவ்விடத்தில
வந்து, உனை-, இரந்தவாகரு - யாசித்தவாகரு, இருநிதி - மிகச்செல்வத்தை,
அவளை வேண்டி எதிர் அக்கோசலையை மாசித்து (அவ்விடத்தினின்றுபெற்
றுக) கொடுப்பாயோ? வெள்குதி ஒ - ஒன்றும் கொடுக்க இயலாதிருப்பது
பற்றி) காணுவாயோ? விம்மல சோயால மாண்டுபோதிஒ - (இரப்பவாகரு
கொடுக்க இயலவில்லையே என்ற காரணத்தினால் மனத்துத்தோன்றுகின்ற)
வருத்தமாகிய சோயினால் இறந்துபோவாயோ? மறுகதி ஒ - (அவாகரு
இல்லையென்று) கொடாதிருப்பாயோ? எங்வனம் வாழ்தி - எவ்வாறு சீவிக
கப்போகிறாய்? (எ - று.)

இராமன அரசுபிரியானுயின், கௌசல தந்த சிறப்பொருளை பெற்று
வாழவேண்டுமென்று கூறிய மந்தை, சிறப்பொருளைப் பெறுவதால் விளையும்
வருத்தத்தை இவரு எடுத்துக்காட்டுகிறான். பொருள் சுருங்குவதால் நேருந்
தீங்கை, இதனாலும் அடுத்த செய்புனிதனாலும் எடுத்துக்காட்டியவாறு. எண்டு-
சுட்டி நீண்டது. 'புகழே இன்றியமைவாதது' என்று கூறிய கைகேயிக்கு,
பொருளிலலாவிடின் இரப்பாக்கொணர்வாமேல் நிறகும் புகழ் எய்தலாகா
தென்றுணர்த்த, இரப்போக்கீப் விவலா தெனக்காடடுகின்றனென்னலாம்.
“சாதலீ னினனா திலலை யினிததுஉ. பீத ல்மையாககடை” எனப்பலாக
லான், 'மாண்டுபோதியோ' என்றான். பி-ம்—¹துயரம் ²முகத்து; அவளை.
³வெள்குதியோ. (கஎ)

எஃ. சிந்தை ¹பென்செய்த திகைத்தனை யிளிச்சில நாளிற்
றந்த மின்மையு மெளிமையு நிறகொண்டு தவிரக
வுந்தை ²யன்னையுன் கிளைஞாமற் றுனாலுத் துள்ளே
வந்து ³காண்பதுன் மாற்றவள் செல்வமோ மதியாய்.

(இ - எ.) என் செய - என்ன செயபலாமென்று கருதி, சிந்தை - உன்
மனம், திகைத்தனை - திகைப்படைந்தாய் இனி சில நாளில்—, தம் தம்
இன்மைஉம் - தத்தம் இலலாமையையும், எளிமைஉம் - (அதனாலுண்டாகிய)
தாழ்வையும், நின்கொண்டு தவிரக - உன்னுந் போக்கிக் கொள்ள, உந்தை-

உன்தந்தையோ, (அல்லது), அன்னை-(உன் அன்னையோ, (அல்லது), உன்
 லைஞர் - உனதுசுற்றத்தவரோ, மற்று உன் குலத்து உன்னோர் - (அன்றி)
 உன்னுடைய குலத்து உள்வராகிய மற்றவரோ, வந்து-(உன்னிடம்)வந்தால்,
 எண்பது-அவர்கள் பார்ப்பது, உன் மாற்றவன் செல்வம் ஒ-நினது சக்கனத்
 தியினது செல்வத்தையோ? மதியாய-ஆராய்த்துயா; (எ - று)

பொருளில்லாமையால் வந்த இரப்பாளாககு உதவியுமலாது என்று
 காட்டிய மந்தரை, இதனால் உன்னேசுசார்த்தவா ஒருகால் குறையும் வந்தா
 லும் உதவியுமலா தென்கின்றனனென்க உன்னேசுசார்த்தவரெளிமையைப்
 போகவியலாது அவரெதிரில் நீ இளியவருட னிருக்கேருமென்க காட்டிய
 வாறு. இன்மை - நுகரப்படுவன யாவியிலலாமை மதியாய எனஇகழ்த்து
 விளித்தன என்னவுமாம சிந்தையெனசெய என்த தனிவாகியமுமாம்.
 9-ம்—¹செய்கையில. ²உன்னை ³காண்பது மாற்றவன். (கஉஉ)

எசு. காத லுன்பெருவ கணவனை யஞ்சியக் கனிவாய்ச்
 சீதை தந்தையுன் றுததைப் தெறுகில னிராமன்
 மாத லன்னவ ¹னுந்தைக்கு வாழ்வினி யுண்டோ
 பேதை புன்றுனை யாருளா ²பழிபடப் பிறத்தார்.

(இ - ன்) காதல உன் பெரு கணவனை-விருப்பத்தினையுடைய உனது
 பெருமையையுடைய கணவனுக்கு. அஞ்சி - பயந்து, அ கனி வாய சீதை
 தந்தை - கொவ்வைக்கனிபோன்ற அகத்தினையுடைய அந்தச்சீதையினது
 தகப்பனும், இராமன் மாதலனாவன - இராமனுக்குமாமனுமாகிய அந்தச்
 சகராசன், உன தாதையை தெறுகிலன் - உன்தந்தையை அழித்தானில்லை;
 இனி நுகைக்கு வாழ்பு உண்டு-இனிமேல் சினதுததைக்கு வாழ்த லுள
 னோ? இல்லையாதலால்), பேதை-அறிவிலா ¹ உன துனை-உன்னைப்போல,
 பழிபட பிறத்தார்-சினதையடைபுமபடி பிறத்தவா, யா உன-எவாஇருக்கின்
 றனா? [ஒருவரும்ல்லே]; (எ - று)

நீ பொருளின்மையால் வருத்தவேண்டு மென்று காட்டிய மந்தரை, உன்
 பெற்றோரையும் வருத்தத்திறகு உன்னாக்குபவ ளாவா பென்று இகளுற
 காட்டுகின்றனனென்க. புகழே இன்றியமையாததென்று கூறிய கைகேயிக்கு
 இராமன் அசுபெற்றால் உனக்குப் புகழைப்பெறுதலாகாதென்று கீழே நீரு
 பித்துக்காட்டி, இதளுற பழியு முண்டாகு மென்று காட்டுகின்றான். தசரத
 னுடைய தாட்சினியத்துக்குக் கட்டுப்பட்டிச சனகமகராசன் கேகயவரசன்
 மீது படைபெடாதிருக்கின்ற னாகலால், தன்மருமகன் அசுசுருவாதலால் உட
 னே உன் தந்தையின் இராசசியத்தைச் சனகன் கைப்பற்றுவான். ஆதலால்,
 இனி அவனுக்கும் வாழ்விலலாது போகும் ஆகவே, பெற்றோரின் தீமைக்குக்
 காரணமான நீ பெரும்பழிக்கும் பாத்திரமாவா யென்றவாறு. மாதலன் என்

பதற்குத் தாமோடுபிறத்தவ னென்பதே பொருளாயினும், அம்மான்பெண்
மணம்புரிவது தென்னாட்டவா வழக்க மாதலானும், மாமனென்று மனைவி
யின் தகப்பனுக்கும் வழங்குதலானும் ஏண்டு மனைவியின் தந்தையை மாதுல
னென்றா; கீழ்ப்பாலகாண்டத்திலும் 'கம்பனமாதுலன்' என்றது காண்க.
இராமன் மாதுலன் - இராமனது மாதுலனாகிய கோசலதேசத்தரசன் எனப்
பொருள்கொள்வாரு முனா உரைக்கரு எனறும் பிரிகலாம். பி-ம் —¹உந்தை
வாழ்வுண்டதுமதியாய். ²வழிகேட. (களங்)

எரு ¹மற்று எந்தைக்கு வான் பகை பெரிதுள ²மறத்தார்
செற்ற போதிவர் சென்றுத வாரெனிற செருவிற
கொற்ற மென்பதொன் நெவவழி யுண்டது கூறப்
சுற்ற முங்கெடச ³சுதிதுயாக கடலவிழத் துணிந்தாய்.

(இ - ன்) மறது உம்—, நுதனதக்கு உனததைக்கு, பெரிது வான் பகை
உள - மிகவும் பெரிய பகை உடையது. மறத்தார் - கொடுமைபுடையவர்,
செற்ற போது - செருக்கிப்போர் செய்கின்ற காலத்தில், இவா-இந்தக்கோசல
நாட்டரசர், சென்று உகலா என்ன—, செருவில்-போரில், கொற்றம் என்
பது ஒன்று - வெற்றிபெற்று சொல்லப்படுகின்ற ஒரு பொருள், எவ்வழி
உண்டு - எவ்விதத்தினாலுண்டாகும்? அது கூறப் - அதனைச் சொல்லு; (கீ),
சுற்றம் உம் கேட-உறவினரும் கெடுமபடி. சுதிதுயா கடல-அழிக்கின்ற துன்
பமாகிய கடல், விழ - விழுவதற்கு, துணிந்தாய் - உறுதி கொண்டாய்
போலும்; (எ - று)

இராமன் உலகாளவானுல நினததைக்குப் போகதுணை யாகான்;
ஆதலால் நினததைபும உறவினருந் கெடுந் உண்பதாம். சனகன் பொரா
விட்டாலும மற்றும்கிருக்கின்ற பல பகைகளும் பொருள் -யின், அப்போது
துணையாடா ரில்லைபே பென்று எடுத்துக்காட்டியது. என்னுடைய பெற்
றோகன போரரசாதலால் யான் உதவவேண்டிய நிலைமை அவர்கட்கு கோ
தேயென்று கைகேயி கருதக்கூடுமாதலால், போன செய்யுளாலும் இத்தச
செய்யுளாலும் பெற்ற குலத்தோர்க்கு துழி நிலைகோத்தற்கு உரிய வழியை மத்
தரை கெடுத்துக்காட்டின னெனக் துணிந்தாய் விரியாகவுமாம். சுற்றமும்-
எச்சவுமமை. பி-ம் —¹மற்றுந் தந்தைக்கும் ²மறத்தார். ³சுதிதுயா. (களங்)

எக. கெடுததொ டிந்தனை யுனக்கரும் புதலவனைக் கிளர்நீ
ருதித்த ¹பாரக முடையவ னெருமதற் கெனவே
கொடுத்த ²பேர சவன்குலக கோமைந்தா தமக்கு
மடுத்த ³தபபிக்கு மாம்பிறர்க் காகுபோ வென்றார்.

(இ-ன்) உனக்கு அரு புதலவனை-நினது பெறுதற்கரிய புத்திரனை [பர
தனை], கெடுத்து ஒழிந்தனை - அழித்துவிட்டாய்; கிளர் நீர் உடுத்த பார்
அகம் உடையவன்-விளக்குகின்ற கடலை யாடையாகவுடுத்திய பூமியையுடைய
சக்ரவர்த்தி, ஒரு மகற்கு என ஏ - ஒப்பற்றபுத்திரனுக்கென்றே, கொடுத்த-
பேர் அரசு-பெரிய இராச்சியபாரம், அவன் குலம் கோமைந்தர் தமக்கு உம் 7

அம்மகனது குலத்திற் பிறந்த சிறந்த பத்திராக்கும், அடிக்க தம்பிக்குடம் - அவனைச்சார்த்த தம்பிக்கும், ஆம் - (உரியது) ஆகும்; பிறாககு ஆகும் ஒ - அயலாககு உரியதாகுமோ? [ஆகாது] என்றான்-என்று (மந்தரை) கூறினான்.

“பரதஸ்சாபிராமஸ்ய கீருவம் வாஸஸ்தாதபரம் - பிகருபைதாமஹம் ராஜ்யம் அவாப்தாபுருஷா஽பி? [இராமன் ஈறுவருஷம் ஆண்டபின் புருஷ சிரேஷ்டனான பரதனும் குலமுறையாகவந்த இராசசியத்தை யடையப்போகிறான்]” என்று சொன்ன கைகேயியின் சொலலை மறுத்து, “பவீதாராக வோராஜா ராகவஸயாதபஸஸுதே-ராஜவஸஸாததுகைகேயி பரதப்பரிஹாஸ்யதே-உறிராஜஞஸஸுதாஸஸுதே ராஜயேதி஽஽஽திபாமசி [இராமன் அரசனாகப்போகின்றான்; அவனின் அவனது மகன் ஆகலால். அரசா மாலை விளையு பரதன் கீகப்படுவான். செலவீ” அரசரின் எல்லா புருஷரும் இராசசியத்தைப் பெற்றார்” என்று மந்தரை கூறிய சொல்லின் கருத்தை உட்கொண்டது, இச்செய்யுள் ஆகவே, தச்சன் இராமனுக்குக்கொடுத்த இராசசியம் அவ்விராமனுக்கும் அவனைவிட்டுப் பிரிந்த கம்பியாகிய இலக்குமணனுக்கும், அவ்விராமன் காலத்துக்குப்பின் அவன் சக்தியாகும் அதுபலிக்க உரியதாகுமென்று, பரதனுக்கு வருமாறு இலலை; பரதனுக்கு இராசசியங்கிடைக்க உபாயத்தேடாமல் அவரத்தினையு கெடுத்து¹யும் கெட்டுழிகின்றபொன்று கூனி கூறுகின்றான்போக இச்செய்யுளின் பொருள் இச்செய்யுட்டு வேறுவகையாகப் பொருள்கூறுவது, கவியின் கருத்துக்கும் முதனாலுக்கும் முரண்படுவதாகும். இராமன் அரசைமெய்தினால் விளையுநீங்கு இன்னவைமென்று கூறிய மந்தரை, இதனால் பரதனுக்கும் அவன் வழியிலவருபவர்க்கும் அரசவுரிமையெய்தாதென்றுகூறாத தன்பேச்சை முடிக்கின்ற னெனக். கோமைத்தேனது - அ. சாஸவதற்குரிய மூத்தமைத்தரை, அடித்ததம்பியென்றது - “கெமகுதலுறுயிழையெனநிலைதிவா” என்றவாறு விடாதுபின் சென்று தொடரது கைக்காடஞ்செய்யுந் தம்பியாகிய இலக்குமணனை. பி-ய் —¹பாடுவோம். ²போதவனன. ³கம்பிக்கும். (கௌ)

எள — மந்தரையின் போதனயினும் கைகேயியின் மனம் மாறுபடுதல்.

தீய மந்தரை யிவவுரை செப்பலுந் தேவிய்
தூய¹ சிந்தையுந் திரிந்தது சூழ்ச்சியி னிமையோர்
மாயை யும்மவா² பெற்றுள³ வரமுண்மை யாலு
மாய வந்தன ரியற்றிய⁴ வருந்தவத் தாலும்.

(இ - ள்.) தீய மந்தரை இ உரை செப்பலும் கொடிய கூனி இவ்வார்த்தையைச் சொன்னவுடனே, இமையோர் மாயைம - தேவர்களினது மாயத்தாலும், அவா பெற்றுள வரம் உண்மையால்ம - அத்தேவர் பெற்ற சிறந்த - ரந்தவருமையினாலும், ஆய அந்தணர் - அறவோராகிய வேதியர், இயற்றிய-

செய்த, அரு தவத்தால் உம் - (செய்தற்கு அரிய தவத்தினாலும், தேவி தாய சிந்தை உம் - கைகேயியினது நல்லமனமும், சூழ்ச்சியின் - (மத்தரையின்) தீய ஆலோசனைப்படி, திரித்தது - மாற்றிற்று; (எ - று)

இதுமுதல் இரண்டுகவிகள் - கவிக்கூற்று. இவ்வுரைமென்றது - மூத் தவற்குரிகதாசு (சுக) என்று தொடங்கி, “கெடுக்கொழித்தனை” (எசு) என்ற பாடல் வரையிற் கூறிய விட்பங்களை யெல்லாஞ் சுட்டும் அவையா வன—மூத்தவரிருக்க இளையவா அரசு புரியலாமென்பதும், அரசினால் எப்ப டிப்பட்டவரும் சித்தனைமாறி இடரிபற்றுவொன்பதும், கோசலையின் பொரு ளாலேயே நீ வாழவேண்டிமென்பதும், இரப்பவா சுற்றத்தாரேனும் மற்றை பேரேனும் அவாககு உகவ விமலாகென்பதும், மாற்றரால் உன்னைப்பெற் றோன் இராசசிப மிழக்கவேரு மென்பதும், இனி ஒருகாலும் பத்தனுக்கு இராசசியம் வருமாறிலலை யென்பதும் இமையோர் வரமென்றது - இத்தி ராதிதேவா பாற்கடலிற் கணவனரும் பரணையடைந்து பணிந்து அரசுக்காகக் கொடுமைப்பைப் பத, அதற்கு அவன் “வளையொடுதிகிரியும் வடவைதீதர, வளைதரு கடுவுடை விரிகொள்பாயலு, மிளைஞாகென்னவடி பரவ வேகிராம், வளைமதிலயோததில் வருதும.” “வஞ்சகாதகலை மறுத்திடா தணிப் பென்” என்றதனை. திரிபாத மனத்திரித்தது என்பா ‘தூய்ச்சிக்கையுந் திரித் தது’ என்றார். தேவாமாயையே கூனியாய்வந்து கைகேயிக்குப் போதிக், முத்தியே அரசுகரைக் கொல்லுமாறு இமையோர் திருமாவீனிடத்து வரம் பெற்றிருக்கதால், அரசுதாலலைப்புண்ட அத்தனாகன தவமபலிக்கின்ற அக் காலத்தாகு ஏற்ப, இராமயிராணித்ததுத் தனபுத்தல்வனிடத்திற்காட்டிலும் பேரன்புகொண்டிருத்த கைகேயின் மனமும் உபயோகனைக் கானகமபுகுத்து மாறு திரித்ததென்க. அத்தனா - தண்டகாரணியாசிகளாகிய மாமுனிவர். மூன்றாமடி சிலபீடிகளில் ‘மாயையுத்தவும் வரம்பெற்றவரன்முறையாலும்’ என்றும், ‘மாயையுத்தவுமவாபெற்றவர முன்னமையாலும்’ என்றும் காண்கி ருது. பீ-ம்:—¹சித்தனை. ²பெற்றதல். ³வசவு. ⁴கலவரத்தானும். (கஎசு)

எஅ—இதுவும் அது.

அரக்கர் பாவமு மல்லவ ரியற்றிய வறமுத்
தூக்க ¹நல்லரு நிறத்தன் ²நீமொழி மடமா
னிரக்க மின்மையன் றோவின் றிவ் வுலகங்க ளிராமன்
பார்க்குத் தொல்புக முமுதினைப் பருகுதின் தறுவே.

(இ - ள்.) அக்கா (இயற்றிய) பாவமஉம்-இராகத்தாசெய்த தீவினையும், அல்லவா இயற்றிய அறமஉம்-தேவரும் முனிவருஞ் செய்த நல்வினையும், தூ கக - எவுதலால், நல் அருள் துறத்தன் - நல்லதருணைபை விட்டவளாகிய, தூ மொழி மடமான் - பரிசுத்தமாகிய வாதக்கையுடைய இளமையை யுடைய மான்போன்ற கைகேயியினது, இரக்கம் இன்மை அன்றோ - கருணை யில்லாமையினு லன்றோ, இன்று-இப்பொழுதும், இ உலகநகன்-இவ்வுலகர்,

தவா, இராமன் - ஸ்ரீராமபிரானது, பரகும் தொல் புகழ் - பரவிய பழைய
கோத்தியாகிற, அமுதினை-அமிருதத்தை, பருகுகின்றது - குடிக்கின்றது

கைகேயியின் மனம் மாறுபடாதிருப்பின் சிறையிருந்தவளினேற்றத்
தைத்தெரிவிக்கின்ற ஸ்ரீராமாயணமென்ற காவியத்தரமே தோன்றாததால்,
கைகேயியின் மனத்திரிவிலும் உலகோக்கரு நன்மைபுண்டாயிற்றென்று
நன்மைபைத்தெரிந்து எடுத்து ஒதுகின்றனா நூலாசிரிய ரென்க இவ்வனம்
கைகேயியின் குற்றத்தைக் குணமாகக் கலப்பித்துக் கூறிபது—இலேசுவரீ
யெனப்படும், அரக்கரைப்படுத்தற்கும், முனிவரைபுகு தேவரையும் அளித்தற்
கும், இராமன் புகழ்னைப்பெறுத்தற்கும், வனப்புவித்த கைகேயியே காரண
மாதலின் இவ்வனம் கூறினா அரக்க-ரக்ஷை என்னும் வடமொழிச்சொத்து.
புகழை யழுதென்றா, கேட்போர்து இனிமையகத்தலும்பவ ததுபாதுடைத்
தலு முடைமைபோக்கி. பி-ய் —¹கல்லறம் ²தூமொழி மடமாது, கேசயன்
ரேணை. (கஎஎ)

எசு —கூ ன்பைக் கைகேயி மனமுலந்துநோக்கிப்
பாரதனுக்கு முடிதுட்ட உபாயம்கூறுமாறு வேண்டிதல்

அனைப தன்மைய ளாகிய கைகய ¹னன்னம்
வினைநி ரம்பிய கூனியை விரும்பின னேனக்கி
பெனையு வந்தனை ²யினியையென் மகனுக்கு மனையான்
புனையு ³ரீண்முடி பெறும்படி புகலுதி பென்றான்.

(இ-எ) அனைப தன்மையன் ஆகிய-உபாதிப்பட்ட [மனம்கலைமன]
தன்மையுடைய ளாகிய, கைகயன் அன்னம் - கைகேயி.—வினை நி-மயி-
திவினை நிறத்த, கூனியை— விரும்பினன நோக்கி - விரும்பிப்பாதுது,
(²), எனை உலகத்தை-என்னிடத்து விருப்பமவைத்தாய; என் மகனுக்குஉம்
இனியை-என்புத்தினுக்கும் கல்லறன்; அனையான் - அவன், புனையும் ின்
முடி - அவருக்கப்பெற்ற அழகிய கிடத்தை, பெறும்-அடைகின்ற, படி-
வித்ததை, புகலுதி-சொல்லு, என்றான்— (எ - று)

‘வினைநிமயிய கூனி’ என்றதன்கண், கைகேயிக்ருச சூழ்ச்சிக்கறினமை
யால் இராம னைத்திரித்த தொழில் நிமயத்தற்குக் காரணமாகியவ ளென ஒரு
பொருளுந் தோன்றமா றற்க “கண்கள் சிவப்புநோக்கினன்” என்றதற்கு
மாறாக ‘விரும்பினனேனக்கி’ என்றும், “எனக்குவலையும்ல்லே” என்ற
தற்கு மாறாக ‘எனையுலகனை’ யென்றும், “என்மகன்பாதன் நனக்கு வல
லையும்ல்லே” என்றதற்கு மாறாக ‘இனியை என்மகனுக்கும்’ என்றும், “வரன்
முறைதிறம்புதலவழக்கோ” என்றதற்கு மாறாக ‘புனையுரீண்முடி பெறும்படி
புகலுதி’ என்றும் கூறுகின்றான் மனநீதிரித்தன லென்க, மகனுக்கும்-எசுச
வும்மை. அனையான் - ஸ்ரீராமனுமாம். பி-ய் —¹தனபை, தனயன். ²என்மக
னுக்குமிவகனையான். ³என். (கஎஅ)

அ௦.—என்சொல்லேக்கேட்டால் உன்மகந்த முடிதட்டுவிப்பேனென்று

மந்தரை கூறுதல்.

¹மாதா யொண்கணி யுரைசெயக் கேட்டமந் தரை²யென்
றோழி வல்ல³ளென் றுணைவல்ல ளென்றடி தொழுதா
⁴டாழு மென்னினி யென்னுரை தலைநீற்றி னுலக
மேழு ⁵முன் னொரு பெருமகந் காக்குவெ னென்றாள்.

(இ - ள்.) மாதா ஒண்கணி-மாவடுப்போலும் அழகிய கண்களையுடைய
கைகேயி, உரை செய-அவ்வாரதத்தைபச சொல்ல, கேட்ட—, மந்தரை—,
'என் தோழி வல்லள-எனது தோழி சமாததை; என் துணை வல்லள - என
க்கு உதவியாயவள சமாததை', என்று - என்று கைகேயிபைபு புகழ்து)
சொல்லி. அடி தொழுதாள்-(அவள்)பாதங்களை உணக்கி. 'என இனி தாழ்ம-
என்ன இனித தாழ்ச்சிபுண்டாகும்? [உனக்கு இனி ஒரு தாழ்வம் உண்டாகா
தென்றபடி]; என உரை தலைநீற்றின-என வாரததையின்படி சினு செய
தால, உலகம் ஏழ்உம - ஏழிலோகட்களைபுக, உன் ஒரு பெரு மகந்த-சினது
ஒப்பற்ற பெருமைபுள்ள புத்தி-னுக்கு [புத்தனுக்கு], ஆக்குவென - உரியன
வாகச்செயவேன்,' என்றாள்—; (எ - று)

தனக்குதலுக்கு கைகேயி இமைதமைபற்றி உயப்புரைத்தாள். 'என்
துணைவல்லள' என்பதற்கு-எனனைப்போலச சமாததை மென்று உரைத்தலு
மொன்று. ¹தாழ்மன்னிலையென்றபாடத்திற்கு. மன் ஆகுபெயராய,மனிலை-
(இராமனுக்குமுடிசூட்டக்கருதி பசுத மன்னவனது மனிலைமை,தாழ்ம-
மாறுமன்க; இனி, இராமன் சூகாட்டைவிட்டுக் காட்டையடைவன் என்
றும் உரைக்கலாம். தலைநீற்றின, தலை தமிழ்ப்பசருக்கம். உலகம் ஏழ் - ஏழு
சீவுகளாகவுள்ள பூமி யென்னலாம் பி-பி—¹மாதாபுண தான. ²என்றடி
யிணையிறஞ்சின டொழுதாள். ³தாழ்கிலென்னினி, தாழ்மனிலை ⁵ஏழு
முன்னொருமகற்கு. (களக)

அக —பூன் மன்னவ எளித்துள்ள இரண்டுவரங்களைக் கேட்துமாறு

மந்தரை கூறுதல்.

நாடி யொன்று¹நன் குரைசெய்வ னகுமணி யணையாய்
தோடி வாந்ததாரச சம்பரன் றொலைவுற்ற வேலை
யாடல வென்றியா னருளிய வர²மவை யிரண்டுங்
கோடி யென்றன ஞள்ளமுங் கோடிய கொடியாள்.

(இ - ள்.) உளளமஉம கோடிய கொடியாள் - மனமும் கோணியிருந்
கின்ற கோடிய மந்தரை, 'சுரு மணி அணையாய - விளங்குகின்ற இரத்தினம்
போன்றவளே! எனகு நாடி ஒன்று உரைசெய்வன் - என்றாக ஆராய்ந்து
(உனக்கு) ஒருகாரியத்தைச சொல்கின்றேன தோடு இவர்த்த தார சம்பரன்-
பூவிதழ்கள் நெருங்கிய வெற்றிமாலையையணிந்த சம்பராசுரன், தொலைவு

உற்ற வேலை - (புத்தத்தில்) மடித்த காலத்தில், ஆடல் வென்றியான்-போரில் வெற்றியையுடைய சக்கரவர்த்தி, அருளிய - (உனக்குக்) கொடுத்த, வரம் அவை இரண்டுமே - இரண்டு வரங்களையும், கோடி - (இப்பொழுது) கொள்வாயாக, என்றனன் - என்று (கைகேயியை நோக்கிக்) கூறினான்; (எ - று.)

அருளிய என்பது - அவன்தானே உள்ளமுங் து தத்தகையால் மறுக் கொணுது என்பதைக் குறித்தது; சம்பாசகாயுத்தத்தில் கைகேயி பிராணபாயத்தினின்று மீட்டுச் சாத்தியஞ்செய்ததற்காகக் கொடுத்த வரம் என்பதாம். அவை - பகுதிப்பொருளாகுதி. உள்ளமும் என்ற எச்சவும்மை, உடலுஞ் செயலும் பெயருங் கோடியவனென்பது குறித்துணர்த்து. பி - ம்.—¹உனக்குரைசெய்வெ னளிமலாகையாய், தீன்றுரைசெய்வ னலாகதிரனையாய், உரைசெய்குவெ னளிமணிநகையாய், தீன்றுரைசெய்வா னளிமதிநகையாய், தீன்றுரைசெய்வ னளிமலாக கையாய். ²இவை. (கஅ௦)

அஉ — மந்தரை இருவரங்கள் இன்னவையெனக் குறித்தல்.

இரு¹வ ரத்தினு மொன்றினு லரசுகொண் டிராமன் பெருவ னத்திடை ²யேழிரு ³பருவங்கள் பெயர்ந்து திரித ரச⁴செய்வ தொன்றிற் ⁵செழுநில மெல்லா மொருவ ழிப்படு முன்மகற் குபாய⁶மீ தென்றான்.

(இ - ள்.) 'இரு வந்தனமே - அவ்விருவர்களுள், ஒன்றினால் - ஒருவந்தினால், அரசு கொண்டு - இராச்சியபாத்தை உன்மகனதாகிக் கொண்டு, ஒன்றினால்-மற்றொன்றினால், இராமன்—, பெரு வனத்திடை - பெரியகாட்டில், ஏழ் இரு பருவங்கள் - பதினான்கு வருஷங்கள், பெயர்து - (அயோத்தியினின்று) தீங்கு, திரித - அலையும்படி, செயவது - செய்க; (செய்தால்), உன் மகற்கு - தீனதுபுத்திரனுக்கு, செழு நிலம் எல்லாம் - வளத்தையுடைய உலகமுழுவதும், ஒருவழிப்படும - அனுகூலமாய்வுடும்; ஈதுஉபாயம் - இதுவே உபாயம்,' என்றான்—; (எ - று.)

'ஈ முத்தமுதல்வ முன்னரசு சம்பாசகாயுத்தத்தில் எனக்குத் தந்த வரங்களிணையும இப்போது கா என்று மன்னனைக் கேள். அவன தருகிறே னென்றதும், அப்போது பத்தனுக்குப் பட்டங்கட்டுமாறு ஒரு வரமும் இராமன் பதினான்கு வருடம் வனஞ்செல்லுமாறு மற்றொருவரமும் கேட்டுப்பெறுக; இவ்வாறு இரண்டுவுமும் பெற்றால், உன் மகன் அரசுபுரிய இராமன் பதினான்கு வருடம் காட்டில்லலாமற் கானக்ஞ்செய்துவிடுவன்' அதனால், அரசின்கீழ்வாழும் ஐக்களெல்லாம் பத்தனுக்கு வசமாகி அனுகூலமாவா. இதுவே செய்யத்தக்க உபாயம்' என்று மந்தரை கூறின னென்க. வழிப்படும - பெய்செசமாய், உபாயமென்னும் பெய்சோடு முடிதலுமாம். பெயர்ந்து - முடிசூட்டுமகீழ்பினின்று மறிமென்றமாம். செயவது-வியங்கோள்; திருக்கோவையாரில் "கொள்ளப்படாது மறப்பதறிவிலேன் கூற்றுகளே" என்றவிடத்து மறப்பது என்பதுபோல. பி - ம்.—¹வரத்தினில, ²செழுநில, ³இருவ, ⁴பருவமும், ⁵செய்தி, ⁶செல, ⁷இது. (கஅ௧)

அங்.—இதுவும் அரிந்த கவியும் - ஒருதோடர். கைகேயி
கூனியைக் கொண்டாடுதல்.

உரைத்த கூனியை யுவந்தன ¹ரூயிருறத் தழுவி
நிரைத்த மாமணி யாரமு நிதியமு நீட்டி
யிரைத்த வேலைக்கு முலகமென் னெருமகற் கீந்தாய்
தரைக்கு நாயகன் ²ரூயினி நீயெனத் ³தணியா.

(இ - எ.) உரைத்த கூனியை - (இவ்வுபாயத்தைச்) சொன்ன மந்த
ரையை, (கைகேயி); உரைத்தான் - மகிழ்ந்தவளாய், உயி உற தழுவி-இறு
கத் தழுவிக்கொண்டு, மணி நீரைத்த - உரைத்தினங்களுமிடைக்க மா ஆரம்
உம - விலையுயராத மாலைமையும். (மா) நீதிமஉம - மக்க தீர்வியங்களுமும்,
நீட்டி - கொடுத்தது, 'என ஒரு மகற்கு - எனது ஓபபற்ற புத்திரனுக்கு,
இரைத்த வேலை குழ் உலகம் - ஒலக்கின்ற கடலாறகுழ்க் உலகத்தை, எந
தாய - கொடுத்தாய்: (ஆதலால்), இனி - இனிமேல், தரைக்கு நாயகன்
தாய நீ-பூமிக்கரசனாகப் பதனைப் பெற்றவள நீயே,' என-என்று, தணியா-
மகிழ்ந்தது.—(எ - று) —“என்றான்” என அடுத்த கவிபோடு தொடரும்.

தன்மகனுக்குப் பட்டம் வருமாறு ஆலோசனை சொல்லித்தந்ததனால்,
கைகேயி மந்தையை இறுகத்தழுவிக்கொண்டு அவளுக்கு ஆரமும நிதியமும
கொடுத்து அவளோடு பக்துதன் னெனக். பி - ம்—¹உள்ளுற ²தாயுர்யெ
யென, ஆகுமெனினென. ³துணிதாய், தணியாத, தனித்தாய். (கஅஉ)

அசு —கைகேயி தந்துணியை மந்தரைக்குக் கூறுதல்

¹தன்று சொல்லினை நமியை நளிமுடி ²குட்ட
றுள்ளது கானத்தி வீராமனைத் துரத்த லிவ்விரண்டு
³இனறெய் தாவெனி ரரசனமு ⁴னென்னுயி துறந்து
பொன்றி நீங்குதல் ⁵புரிவெனயான போதிக் யென்றாள்.

(இ - எ.) 'என்று சொல்லினை - (நீ) கலவையாயத்தைச் சொல்லியுய்
நமியை நளி முடி குட்டல் - பதனைப் பெருமையையுடைய கிரீடத்தைச்
குட்டுதலும், இராமனை துன்று கானத்தில துரத்தல் - இராமனை நெருங்கிய
காட்டில் ஒட்டுதலும், இ இண்ணமும்—இன்று எய்தாளெனில்-இன்றுகைகூடா
மற போமாமின. அச்சுனமுன-சககவாதத்திமினெதிரில்.என உயி துறந்து-
எனதுயிரை வட்டி. பொன்றி-இறந்து, நீங்குதல் புரிவென யான-கான
ஒழிவேன. நீ போதி - நீ போ, ³என்றான்—; (எ - று) —ஆம் - அசை.

நீ சொல்லியவாறு என்கணவனிடம் பதனுக்கு முடிசுட்டவும் இராம
னைக் காட்டுக்குஅனுப்பவும் இருவரக் கேட்பேன. இவ்விருவரங்களையும் மன்
னவன் கொடுத்தானுறச் சரி கொடாவின அவன்முன்னிலையில்தானே
என்னுமிறை விடுவேன. இதுவே எனதுணிபு. நீ போயவருக என்மனள்
கைகேசி யென்க. நமியை - நமிக்கு, உருபுமயகம். முன் - இடமுன்.
பி-ம்:—¹தன்கு, ²குட்டி, ³அன்றதாமெனில. ⁴ஆருயி, ⁵புரிசுவென். (1)

சிலபிரதிகளில் இங்கே கைகேயிப் படலம் என்று ஆரம்பிக்கின்றது:

அரு.—இதுமுதல்முன்றுகவிகள் - கைகேயி தன்னையலங்கோலமாகச்
சேய்துகொண்டதைத் தெரிவிக்கும்.

கூனி போனபின் குலமலாக் குபபைரின் ¹றிழிந்தான்
சோனை வாகுழற் கற்றையிற் ²சொருகிய மலை
³வான வாமமழை நுழைதரு மதிபிதிப பள்போற்
நே⁴ன வாவுறு வணடின ⁵மலமரச சிதைத்தாள்.

(இ-ள்) கூனி போன பின்-மததை போயின பின்பு. (கைகேயி). குலம்
மலா குபபை பின்று - சிறந்த மலாக்வினது கூட்டத்தாலாகிய படுக்கையி
னின்றி, ஓழிந்தான் - ஓழிந்தி, சோனை வாகுழல் கற்றையிற் பெருமழை
பொழியும் மேகம்போராகிய னைட கூத்தற்றுகூதியில், சொருகிய-சொருகி
யணிந்திருந்த, மலை-பூமலைமை. வானம் வாமமழை நுழைதருமதி பிதி
ப்பாளபோல்-ஆகாயத்திலிருக்கின்ற பெரிப காசாலத்து மேகத்தில நுழைந்
திருக்கின்ற பூணசத்தினைச் சொரிவிப்பவன்போல், நேன அவா உறு
வண்டு இனம்-மதுவினிடத்துள்ள ஆசையினால் மோங்குகின்ற வண்டுக்கூட்
டம், அலம-வருத்துமடம், சிதைத்தான்-சுசக்கியெறித்தான்; (எ - று.)

கூததலிற்சொருகியிருந்த மலையைக் கைகேயி எடுத்தெறிந்தது. மழை
யில் நுழைந்த மதிடைய பிதிப்பதுபோலுமென்றா; தன்மைத் தந்தறிப்
பேற்றவணி “போனகனைமேறகிடத்தான்” என்றதனை சொக்கி, ‘குபபை
பின்றிழிந்தான்’ என்றா குபபை-தொகுதி “போதின குபபை” என்பா,
வனமபுகுபடலத்தும் பி-யி—¹ஓழிந்தான் ²சுற்றிய. ³வானமார், வானவா,
வானமா. ⁴அவாவும், அவாவா ⁵அலமவா. (கசுச)

யுகு விளைபுக தன்புகழ் ¹வல்லியை போறுத தென்னக்
கிளைகொண மேகலை சித்தினள் ²கிண்கிணி யோடும்
வளைது நகமனன் ³மதிபினின் மறுத்துடைப பள்போ
ளாக வாணுத லரும்பெற்ற நிலதழு மதித்தாள்.

(இ-ள்) விளைபுக தன்புகழ் வல்லியை - வளாகின்ற (தனது) கீததி
யாகிய கொடியை, வோ அறுத்து என்ன-வேரோடு அறுத்தாற்போல, கிளை
கொண மேகலை-ஒளியைக்கொண்ட மேகலாபாணத்தை, சித்தினள் - சித்தி,
கிண்கிணியோடுமய பாதகிண்கிணியுடன், வளை - கைவளைகளையும், துறந்
தனள் - எறித்து விட்டு, மதிபினின் மறு - சத்திரளிடத்துள்ள களங்கத்தை,
துடைப்பாள போல - அழிப்பவன் போல, அனகம் வான நுதல் - கூதலை
யடுதத் ஒளியையுடைய நெற்றியிலுள்ள, அரு பெறல் திலதம் உம் - அரிய
பெறுதலையுடைய திலகத்தையும், அழித்தாள்-துடைத்தாள்; (எ - று.)

வெண்ணிறவந்தனங்களாலியன்ற கோவைகளையுடைமையால், மேகலை
யை யறுத்தெறித்தது - தன்புகழ்வல்லியை வேரோடு அறுத்தது போலு

மென்றார்: இது - தந்திரிப்பேற்றவணி. நெற்றியில் திலகத்தை அவித்தது - மதியை மறுத்ததுடைத்ததுபோலு மென்ற இதுவும் தந்திரிப்பேற்றவணியே. மேகலையறுத்தது - தன் மனமாறுபாட்டைக் காட்டுதற்கு ஆதலால், 'புகழ் வல்லியை வேரறுத்தென்ன' என்றது. கிளை-அதற்கு இனமாகிய அணிகளு மாம், கிணகிணி-காணப்பெயா. பி-ய்—¹வில்லியை. ²மேகலை. ³மதியினை.()

அள. ¹தாவின் மாமணிக் கலன்²முற்றார் தனித்தனிச் சிதறி
நாவி³யோதியை நானிலந் தைவரப பரபிக்
காவி⁴யுண்டக னாஞ்சனங் கான்றிடக் ⁵கலுழாப
பூ⁶விதிர்ந்ததொர் கொம்பெனப் ⁷புவிமீசைப் புரண்டாள்.

(இ - ன்.) தா இவ மா மணி கலன முற்றுஉம-குற்றமற்ற பெரிய இரத தினமயமான ஆபரணங்களைலவாற்றையும, தனி தனி சிதறி - தனித்தனியா கசசுத்தி, -நாவி ஓதியை-கஸ்தூரியனந்த கூடதலை, நானிலம் தைவர - பூமியைத் தடவுமபடி, பரப்பி-அவித்ததுவிட்டு, காவி உண்ட கண-கீலோற்பலம் போன்ற மையுண்ட கணகங், அஞ்சனம் கான்றிட-மை கலையுமபடி, கலுழா-அழுதுகொண்டு, பூ உதிர்ந்தது ஓர் கொம்பு என - மலர்களேதிர்ந்ததாகிய ஒருவலிப்போல, புவிமீசை - பூமியில், புரண்டாள் - விழுந்துருண்டாள்.

காவி-நிறத்திற்கு உவமை. முன "ஈனினமபூதத்தோவல்லி" என்ற தற்கு ஏற்ப 'பூவுதிர்ந்ததோகொம்பு' என்றா. அணிகலன்களை நீக்கிய நிலையில் பூவுதிர்ந்த கொம்பை உவமை கூறுதலை "பிழக்கைபோலுத்திரன் குறவகிணையு நீக்கிப் பிணையன்னு, எழிக்கிணையின்று மஞ்சலமபும வீரன் மோதிரத்தோடகற்றியின், கொடிப்பூத்துதிர்ந்ததோற்றமபோற கொள்ளத் தோன்றி" என்று சேதாமணியிற கூற்றிருத்தலுங் காண்க. "மேவருங்கலவ களை வெறுத்த மேளிடா பூவுதிர்கொம்பென மகளிர்போயினு" என்பா மேல ஆறசெல்லடலத்தும் பி-ய்—¹தாவின் மணி ²முற்றும். ³மென்ற குழல், நன்குழல். ⁴உண்கண்கள், ஒண்கண்கள் ⁵சலுழப், கலுழந்து. ⁶உதிர்ந்தது. ⁷புவிமீசை, பாமிசை, பொடிமீசை. (கஅசு)

அஅ - கவிக்கூற்று அலங்கோலமாகக் கிடந்த கைகேயியின்

வருணனை.

நவவி வீழ்ந்தென நாடக மயிறாயின் நென்னக
கவவை கூாதரச சனகியாங் கடிக்கப் கமலத்
தவவை நீங்குமென் றயோத்திவந் தடைந்தவம் மடந்தை
தவவை யாமெனக் கிடந்தனள் ¹கேகபன் ²றனயை.

(இ - ன்.) கேகபன் தனையை - கைகேயி, - -கவவை கூாதர - துன்பம் மிகுதலால், நவவி வீழ்த்து என-மான விழுந்தாற்போலவும், நாடகம் மயில் துயின்ற என்ன - குலாவிக்கூத்தாடுகின்ற மயில் (அஃது ஒழிந்து) ஒடுங்கிக் கிடந்தாற் போலவும்; -சனகி ஆம் - சேதயாகிய, கடி கமழ்,

கமலதது அல்லை - வாசனேவீசுகின்ற பொற்றாமரைமலரில் வீற்றிருக்கின்ற தாயாகிய இலக்குமி, நீங்கும்-(காட்டிற்கு) நீங்குவான், என்று-அயோத்தி வந்து அடைந்த-அயோத்தியாபுரியில் வந்து சேராத, அமடத்தை தவமை என-அவ் விலக்குமியினது மூததவன்போலவும், கிடத்தனன்-விழுந்துகிடத்தான்; (௭-௫.)

மனத்தின்மாறுபாடுதோன்ற அலங்கோலத்தைக்கொண்ட நிலைமையோடு கைகேசி பூமியிற்கிடத்தது-கவ்வி வீழ்த்ததனையும், மயில் கொஞ்சுகூத்தாடுகலொழிந்து ஒடுகக்கிடத்ததனையும். இலக்குமியாகிய சீதை நீங்குவது சூறித்தது மூதேவி குடிபுகுத்ததையும் போலு மென வருணித்தாள்; முதலிரண்டும் உலமையணி; மூன்றாவது-தந்தறிப்பேற்றவணி. கவலை கூடாத-காரிய நியதிதமாக என்றுமாம் அல்லை - உலகமாதா, கவலை, அவலை-போலிதள. அயோத்தி-அயோதீயா எனனும் வட்சொல்லின் திரிபு சண்டையிடுவதற்குக் கூடாததென்பது பொருள்; அகழி, மதிள், ஆயுதம், சேனை முதலியவற்றால் தக்க காவலுடைத்தென்பது கருத்து. தவ்வை - மூதேவி. ஆம - அசை. பி - ம் —¹கைகயன். ²தன்மன். (௧௮௭)

மந்தராகுழ்ச்சிப்படலம் முற்றிற்று.

௩-ஆவது கைகேசி சூழ்வினைப்படலம்.

அதாவது - கைகேசி ஸ்ரீராமபட்டாபீஷேகத்துக்கு இடையூறுசெய்ய ஆலோசிக்க சீயசெயலேச சொல்லும் பகுதி மென்பது பொருள். கைகேசி - கைகேயி என்பதன் விசுடம்; கேகயாட்டரசன்மக னென்பது பொருள். இந்தப் படலத்திற்குப் பெயர் 'கைகேசிப்படலம்' என்று சுலபித்தியிற் காண்கிறது.

கூனியாற்கலைக்கப்பட்டு மாறுபாடுற்று அலங்கோலத்தோடுகைகேயிகிடக்கையில், இராமபட்டாபீஷேககுப் பட்டங்கட்டுவ தென்று தீர்மானித்த அன்று நள்ளிரவில் தசசுதசகவாத்நி இராமமகுடாபீஷேகத்தைக் கைகேயிக்கு உணாகதுமாறு அவளதுமாணிக்கக்குச்சென்று, கைகேயிபாபலதுந்து அலங்கோலநிலையுடன் கிடப்பதைக் கண்டு, 'இவட்கு என்ன கோததே!' என்று நெஞ்சு சோர்த்து, தன்னைக்களாலஅவளை எடுக்கத்தொடங்க, கைகேயி அக்கையினின்றூரீகதி மணனில்வீழ்த்து டெட்டுயிரக்க, அதுகண்ட மன்னவன் அஞ்சி, 'கிழ்த்தது என்னை? யாதேனும் உனக்குத் தீரகிழ்த்திருத்தார் சொல் நான் அவர்களைச் செய்வதைக் காண' என்று தேற்ற, அதுகேட்ட கைகேயி, 'என்மீது உணமையாக அன்புள்ளதாயின், முன்கொடுத்த வரங்களைத் தருமாறு உறுதிசூறுக' என்ன, தசசுதமன்னவன் அவளதுவஞ்சனையை புணராதது சிரித்தது 'இராமன்மேல் ஆணை நீ வேண்டும் வரங்களைத் தரு

கிறேன்' என்ன, கைகேயி: 'என்மகன் முடிசூடுவது முதல்வரம்' இராமனைக் காட்டி நகு அனுப்புவது இரண்டாமவரம்' என்று தனகருத்தை யறிவித்தான். அது கேட்ட மன்னவன் சொல்லொணாத் துயரத்தால் கீழ்வீழ்ந்து வெயதுயிர்த்து நாவறள உயிரெழுங்கமனமபுலர்த்து ஒருபாற்கோபமூளவெயப்பிப் புண்ணில் வேற்படைபுகப்பெற்றவே சூம்போல வருந்தினான். மன்னனது அத்தீலையைக் கணமும் சிறிதும் மனமிளகாது கைகேயி நிறகு, அவளை கோக்கி மன்னன், 'நீ திகைத்தது உண்டோ? பாசேனும் தூப்போதனைச் செய்தார்களோ? சொல்' என்று வ்லொனான். கைகேயியோ, 'எனக்குத் தூப்போதனைச் செய்தாரும் இல்லை; நான் திகைத்ததும் இல்லை' வந்தத்காற கொள்கிறேன் இதேறல், உனக்குவசையுண்டாக மாயவேன்' என்றான் அதுகேட்ட மன்னன் மிக வருத்திக் கைகேயியைப்பழித்துப் பின்பு 'இவளை இஃதூபாபயோம்' என்று கருதிப்பலபுகெஞ்சி 'பூமியைக் கொடுகதுவிடுகிறேன் இராமனாமாகிராம நாட்டிலிருக்காட்டும் இராமன் நீங்கினால் என்னுயிரி நீர்தம் மான உன்னடைக கலம்' என்று காலவலித்து இருக்கான். என்ன இருக்கும், குன் கிலையின்று காது கைகேயி விடாபட்டியுடனிருத்தலை யறிந்து சக்தன் மிகவருத்திப்பல படியாகப்படுத்தித் தனையிறுபுண்டவண்ணம் கிடந்தான். அப்போதும் கைகேயி 'நீ வந்ததைக்கொடுக்காற கொடு இல்லாவிடின் மாயவேன்' என்றான் மன்னவன் பெருதுயரத்தோடு 'வந்த மாதேன் தத்தேன்' என்மகன் காடு செல்ல, நான் வானகஞ்செல்லுகின்றேன் நீ உன்மகனோடும் வசைக்கடலில் அழுந்துக' என்றுகூறி மூச்சித்தான் தனசெயலமுற்றியதுகண்டு கைகேயியும் துயின்றான். பின்பு இஃதூபயோம் பொழுதுவிடிக் கது; இராமபட்டாபேஷ கத்தைக் காணவே ன்னுமென்று கத்தத்தவாயாரும் தலக்காடுசெய்து கொண்டு எங்கு திரண்டான் அச்சாகப் பலரும் பட்டாபேஷகண்டபத்துக்கு வந்துசேர்த்தனர். வசித்தமுனிவன் பட்டாபேஷகத்துக்கு வேண்டியபொருள்களைச் சித்தஞ்செய்துகொண்டு அத்தணாகளோடும் அம்மண்டபம் வந்து சேர்த்தான் இவ் வனமிருக்கையிற் பட்டாபேஷக்காலம் வந்திட்டதென்று கணிகள் தெரிவித்ததனால் வசிட்டன் 'விடைவிலமன்னனை யழைத்துவருக' என்று பணிக்க. சமரத்தின கைகேயியின் மாளிகையில தச்சத்தன் சென்றிருப்பது தெரிந்து அவருச்செல்ல, கைகேயி 'இராமனை யழைத்துக்கொண்டுவா' என்றாள். அதுகேட்ட சமரத்தின பட்டாபேஷகத்துக்குக்கான் அழைத்துவரசு சொல்லினானென்று கருதிப் பேருவகையோடுசென்ற இராமபட்டாபேஷகத்து வாய்புதைத்தவண்ணம் கைகேயி யழைத்துவரசுசொன்னத்சபதியைத் தெரிவித்து, 'மருடஞ்சூடவிரைதுவருக' என்றான். இராமபட்டாபேஷம் ஸ்ரீராமனாயணமூர்த்தியை வணங்கிவிட்டு அச்சாசூழவும் பலவாத்தியங்கள் ஒலிக்கவும் தேவோபிசென்று வீதிகளைக்கட்டது பேருவகையோடு அச்சாதிரண்டிள்ள மண்டபத்திறபுகாமல் கைகேயியின் மாளிகையிற் சென்றான் கைகேயி தந்தையையாடிவரும் இராமபட்டாபேஷக்கு எதிரென்று, தன்பாதங்களை வணங்கிநின்ற அந்விராமபட்டாபேஷம் 'தந்தையின் எவல் ஒன்று உளது' என்ன, ஸ்ரீராமன்

‘தந்தையின்பணியை சீர உரைசெய்யமுடியுமானால் யான் உயர்த்தேன்; நம் பணியைச் சீரமைக்கொளவேன் பணிமின்’ என, ‘பாதன் உலகத்தை யான சீ பதினான்கு வருடம் தவக்கோலத்துடன் காட்டில வசித்துவரவேண்டும்’ என்றான். அது கேட்ட ஸ்ரீராமன் இராசசிமபாரத்தைத் தாங்கவேண்டுமென்று தந்தை கூறிய காரணினும் அப்போது முகமலாந்து இராசசிமசகமை தன்னை விட்டு நீங்கி மதகாக மனமுலகது. ‘மன்னவனபணியன்றாகில் நுமபணியே யாயினும் மறுப்பேனோ? எனதமயின செலவம் என்னதே யன்றோ? நும பணி தலைமேறக்கொண்டேன் கானம் போகின்றேன்; விடைபெற்றுக்கொள்கிறேன்’ என்றனென்பது. இப்படலத்திற் கூறுகிற விஷயம்.

பேறு

க.—தசரதன் கைகேயியிற் மாளிகையை யடைதல்.

நாழிகை கங்குலி எள்ள டைந்த பின்னற
யாழிசை யஞ்சிப் புவஞ்சொ லேழை கோயில
வாழிய வென்றயின மன்னா துன்ன வந்தா
னாழி செந்நிலை மடங்க லாளி பன்னாள்.

(இ - ள்) கங்குலின் நாழிகை இவ்வின் காலம். நா அடைந்த பின்னற - நடுவைய மடைந்த பின்னடி செறிந்த மடங்கல ஆளி அன்ன - னெண்டைக்கலை யுடைய ஆண்சிவந்ததை மெய்க்கலான். ஆழிமான் - சக்கரவர்த்தி, - வாழிய என்று - வாழ்நாயக்கென்று சொல்லி. புவில மன்னா - வேலைதாங்கிய அரசாகன், துன்ன - குந்தவர - பாழ் இராச - வீணியின துலியும். அஞ்சிப் - அஞ்சப்பெற்ற, அம் சொல் - தழுகிப் பாழிடப்படைய, ஏழை - கைகேயியினது, கோயில - மாளிகைக்கு, பன்னாள் - (௭ - நூ.)

இராசரத காரியத்தை மெல்லாம் கவனித்து உண்டாய்ந்து கள்ளிடவில்லை கைகேயியின் கோயிலுக்குத் தசரதன் சென்றனெனக் கைகேயியினிடத்து அரசனுக்குக் காவல் மிதுதிடாகையால். இராமபட்டாய்க்கமாதிய உலகைச் செயதியைத் தானே அந்நிதம் தேரே தெரிவிக்கவேண்டுமென்று தசரதன் சென்றனென்பதை முத்தனாலா லயிக் பாழிசையஞ்சிப் சொல் - யாழிசையினும் சொல் இனிதென்பதுக்குத்து ‘அஞ்சிப்’ என்றதனால் சொல்லின் பொருட் கொடுமையும், ‘ஏழை’ என்றதனால் அறிவில்லாத மனத்தினது கொடுமையும் விளக்குகின்றன வேதகேரு - கிய போரை மீள்க்கித் தனித்திருக்க அநகற்புத்திறகுச் செல்லாவிடுதி மன்னா உடன்கெல்லுதற்கு இறையயுமோ? எனின், - மன்னாமன்னனதுதலின் உழிவிடச்சென்ற சென்ரு; அல்லது, உயிர்போலச் சென்ரு பட்டாகென்று கொள்க. ‘ஹேபோற்பீடுகடை’ என்றும், ‘மடங்கல மையமயினா’ என்றும் கூறப்படுகலால், பெருமிதமுடையானுக்குச் சென்கேறு கடைபாணம் வலியானும் உலகம் மடங்கலாளி - ஒருபொருளைக்குறித்திருசொற்கள்; மடங்கல - பிடரிமயிர் மடங்கியிருக்கப்பெற்றதுஎன ஆண்கென்கதுக்குக் காரணகூறு. நாழிகை - நாடகா என்பதன்சிறைது. அன்னஆழியான் - விருத்திரித்துக்கூட்டல். இனி, ஆழியையுடைய ஆளிமயனானென்றே யுரைப்பினுமாம். பி-ம் —¹வேலை. ²செஞ்சொல். ³வென்றியன், வென்றமல. ⁴கண.

(கஅஅ)

2.—தசரதன் கைகேயியை யணுதல்.

வாயிலின் மன்னர் வணங்கி நிற்ப வந்தாந்
 1கேயின் செய்யு 2மடந்தை மாரொடேகிப்
 பாய றுறந்த படைத்த டங்கண் மென்றோ
 ளாயிழை தன்னை யடைந்த வாழி மன்னன்.

இதுவும மேலிங்கவியும் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) மன்னர் - (தன்னுடன்கூட) அரசர், வணங்கி - தொழுது, வாயிலின் நிற்ப - அடிக்கிடையிலில் நிற்கு;—ஆககு - அவ்விடத்தில், வந்து-ஒடிவந்து, ஏயின் செய்யும் - ஏவியபணி செய்கின்ற. மடந்தைமாரொடு - பெண்களோடு, ஏகி - போய்,—பாயவ துறந்த - படுக்கையைவிட்ட, படைத்த கண் - வேலபோன்ற [சூரிய] பெரிய கண்களையும், மெல தோள் - மெல்லிய தோள்களையுமுடைய. ஆயிழைதன்னை-கைகேயியை, அடைந்த-சேர்த்த, ஆழிமன்னன் - சக்கரவர்த்தி,—(எ - று) —“எடுக்கலுற்றான்” என அடுத்த கவிபோடு முடியும்.

மதந்தையால் மனங்கலங்கலுற்ற கைகேயி தான் படுக்கிறுந்த இடத்தை விட்டுச் சின்னகொண்டபோது இருக்கும் கிருத்திரகுப் போய தன்னணி கலங்கலையும் மலைகளையும் களைத்தெறித்து வெறுத்தையிற புண்ணுகிடத் தன்னாக, தச்சுதன் வடிக்கமாகக் கைகேயி படுக்கிறுக்கும் அறையிறபோய்ப் பார்த்து அங்கு அவளைக் காணாமையால் மனத்திடுக்கிட்டு அக்கைகேயி கோப கிருத்திர சென்றருபவையெடுத்து அங்குச்சென்று அவள் வெறுத்தையிற படுக்கிறுப்பதைக் கண்ணுற்ற சென்ற முகலுறந்த ஏந்த விரித்துரைக்க. ஏயின் - ஏயின்: பெயர். ஆழிமன்னன் - சுட்டு பிட்டு —1வயது. 2மடந்தை யாரொடேகி, அணங்கினாள் குழ.

(கஅக)

3.—தசரதன் மாய்வருந்திக் கைகேயியைத் தழுவியேடுக்கமுயலுதல்.

1அடைந்தவ னோக்கி யார்தை பென்கொல வந்து
 தொடர்ந்த தெனத்துயர் கொண்டு சோரு நெஞ்சன்
 மடந்தையை 2மாலை பெடுககு 3மாலை மேபோற்
 நடக்கைகள் கொண்டு தழீஇ பெடுக்க லுற்றான்.

(இ - ள்.) அவண் அடைந்து - அவ்விடத்தைச் சேர்த்து, நோக்கி - (அவளைப்) பார்த்து, ‘வந்து தொடர்ந்தது அரசரை என-(இவளுக்கு) வந்து பொருந்தினதாகிய துன்பம் யாது?’ என - என்றெண்ணி, துயர் கொண்டு - துன்பத்தைபுட்கொண்டு, சோரும்-தளர்கின்ற, நெஞ்சன்-மனத்தையுடைய வனும்,—மாலை - பெண் மாலை. எடுக்கும் - துறிக்கொண்டு தூக்குகின்ற, ஆனை வ போல - களிற்றைப்போல, நடக்கைகள் கொண்டு - பெரிய கைகளால், மடந்தையை - அவளை, தழீஇ - கட்டியணைத்து, எடுக்கல் உற்றான் - தூக்கத்தொடங்கினான்; (எ - று.)—என் கொல், கொல் - அசை.

அந்தக்கைகேசி தரையில் வீழ்த்துகிடப்பது கண்டு பெருந்துயரமடைந்த தசரதன் 'என்னசொல்லுவனோ! என்னசெய்வனோ?' என்ற அசுத்தோடு வேடனது நஞ்சுதீற்றிய அம்பால் அடியுணடுவீழ்த்த பெணயானையை நெடுவ காட்டில்திரியும் பெருங்குன்று பரிசுப்பதுபோலத் தன்கையாற் பரிசுத்தா னென்று முதனூல கூறும். அவள்கோக்கியெனப்பிரித்து, இரண்டனுருபு தொகதாகவுமாம். உதது தொடரத்தென நதனூல், இதுகாழ் துயரமின்மை பெறப்பட்டது. கைகளெனப் பனமையாற் கூறுதலால், இருகைவேழத்தை யுவமையாகுதல். மடகதை - வேட்டையாடத் பருவத்துப் பெயர். பி-ம் —¹அடைதவன், அடைதனன், அடைதவா, அடைதது. ²மலை, ³யானை.

சு.—மன்னவர்கையெதள்ளிக் கைகேசி பூமியிலீழ்ந்து
நெட்டியித்தல்.

கின்று தொடர்ந்த நெடுங்கை ¹தம்மை நீக்கி
மின்றுவள கின்றது போல மண்ணில் வீழ்ந்தா
ளொன்று மியம்பல னீதி யிரக்க லுறமுன
²மன்ற லருந்தொடை மன்ன னுவி பன்னா

(இ-ள்) மனநல் அரு தொடை மன்னன்-உரசனைபயமுடைய (கிடைத் தற்கு) அரிம மாலையைத் தரித்த சகலாத்தியினது. ஆவ் உன்னா-உயிரை யொத்த கைகேசி —தொடரது கின்ற - கழுவியெடுகது கின்ற, நெடு கை தமமை-அசுனனுடைய) பெரிய கைகளை நீக்கி உள்ளி, மின் துவள்கின்றது போல - துசைகின்ற மின்னலையபோல, மானில் வீழ்த்தா-பூமியில் (மறு படியும்) வீழ்ந்து, ஒன்று உம இயம்பல-ஒன்றும பேசாதவளாய், நீடு உயிர ககல் உறமுன - பெருமூச்சுவிடத் தொடங்கினா; (எ - று.)

அசுனனுக்கு ஆவ்போலசுசிறந்த கைகேசிதனைத் தழுவிப்பெடுக்கின்ற தசரதனது கைகளைத் தள்ளி ஒரு மின்னற்கொடியோல துவண்டு மண்ணில் வீழ்ந்து மனனவனுக்கு மறுபாற்றமொன்றுஞ் சொல்லா லவெட்டுவிரத்தன னென்பதாம். கின்றுதொடரத்தொடரதுகின்ற விதுதிபிந்துகூட் டல். பி-ம் —¹தனை நீக்கி, ஏனை நீக்கி, நீக்கியேனை ²மன்றமுடனா னு வியன்னமன்னா, மனமுள தாடனாவிபன்னமன்னா, மனமுளதாடனாவி யன்னமங்கை. (க்கக)

ரு.—தசரதன் அதுகண்டு 'உனக்கு நிகழ்ந்ததைச் சொல்' என்று
வேண்டித் தல்.

அன்னது கண்ட வளங்கன் மன்ன னஞ்சி
யென்னை ¹விகழ்ந்த ²கிஞ்ஞால மேரில் வாழ்வா
ருன்னை யிகழ்ந்தவா மாள்வ ருற்ற தெல்லாஞ்
சொன்னபி னென்னசெயல காண்டி ³சொல்லி டென்றான்.

(இ-ள்) அன்னது கண்ட-அந்தக்கைகேசிமண்ணிலீழ்ந்து நெட்டுமாக ஈழப்பாத்த, அவள்கல மன்னன்-மாலையைபுடையஅசன், அஞ்சி-பயந்து,

‘சிகழ்த்தது என்னை - கடத்தகாரியம் யாது? இ ஞாலம் ஏழில் வாழ்வார் - இவ்வேழுலகங்களில் வாழ்பவர்களுள், உன்னை இகழ்த்தவா மாள்வா - உன்னை இகழ்த்தவா (எவராயிருந்தாலும் அவர்கள் என்னாற்கொல்லப்பட்டிடு) உயிரையிழப்பார்கள்; உற்றது எவலாம ஈடத்தது முழுவதும், சொன்னபின் - (ஈ) சொன்னபின்பு, என செயல காணடி - என் செய்கைகையப் பார; சொல்லிடு - (சிகழ்த்ததைச்) சொல்வாயாக.’ என்றான்—; (எ - று.)

கைகேயியின் கொடிய எண்ணத்தை புணராத தசுதன் ‘இவள இங்மனம் மண்ணிலவீழ்ந்தது ஈட்டியிட்டுத் தந்த மாதாகாணமோ? யா இவ்வுருளன்ன அவமானஞ் செய்தாகனோ? அன்று ஏதேனும் உடலிலகோய கோன்றியுள்ளதோ?’ என்ற எண்ணத்தினால் மனநிலைக் கொண்டு, ‘உன்னை எவரேனும் இகழ்த்தாக்கா? அப்படி எவரேனும் இகழ்த்திருப்பின அவர்களை இப்பொழுதே கொன்றுவிடுகிறேன்; அன்று உடம்பிலகேனும் கோட தோன்றியுளதா? அப்படி ஏதேனும் இருப்பினும் என்னிடம் மிகச்சிறந்த மருத்துவா இருக்கலால் அவர்களைக்கொண்டு ஒருகொடியில் உணவேனுமப போக்குவேன உனக்கு ரோபமுள்ளது இன்னதுவன்று விருமரகச்சொல் சொன்னால் அதற்குக் குகப்பிரகாரத்தை உடனேசெய்கின்றேன் பார் என்று தசுதன் சுவராகத்தை சொல்லிக் கைகேயியைத் தேடிப்போகுகின்றனன் சொன்னபின் - வீணே பேச்சும காண்டி - முன்னிலையொருநாள் இன்று. எனதுநிகலல்ப் படுவென்பான மாண்டெனத் தருகின்றான் கூற்றான் பி—¹ இகழ்த்தது. ² இவரேழு ஞாலமாள்வார், இவரேழு ஞாலமாழ்வார் ‘சொல்லிது, சொல்லுக. (ககஉ)

கா—தாரதன்சொல்லிக் கேட்ட கைகேயி முன்தந்த வரத்தைக் கொடுக்கவேண்டுதல்

¹வண்டினா தாரவன் வாபமை கேட்ட ²மங்கை
³கொண்ட நெடுவகணி ஓலி கொங்கை ⁴கோப்ப
வுண்டுகொ லாமரு ஏனக நெனக னெனுகிற
⁵பண்டைய ‘வின்று ‘பரிந்த னித்தி பென்றான்.

(இ - ள்.) வண்டி உளா தாரவன் - வண்டிகள் ஒலிக்கின்ற ‘மாலைநய புடைய அரசனது. வாபமை - வரத்தைபை கேட்ட செல்புறந், மங்கைகைகேயி, —கொண்டல ஈக்கொண்டமேகம்போல, செடுப. கணின் - பெரிய கண்களினின்று ஆலி - ஈத்துகிள்ள, கொங்கை கோப்ப-தண்டுகளில்கிறையுமபடி. (அழுதுகொண்டே) ‘என்கண்-என்னிடத்தில், துருள்உண்டுமொல், கருணை இருக்கின்றதோ? உன்கண் - உன்னிடத்தில், ஓக்கில் - இருந்தால். பண்டைய - முன்னே கொடுத்தவற்றை. இன்று - இப்பொழுது, பரிந்து - விருமபி, அளித்தி - கொடுப்பாயாக,’ என்றான்—; (எ - று)—ஆம் - அசை.

மங்கை-பெண்மாததினையாய் தின்றது கண்ணீர்துளிகள் முத்துக்கள் போலுதலால், ‘கோப்ப’ என்றா. பண்டைய-ஐக்கரச்சாரியையை இறுதியிற் பெற்றுவந்த பண்டிடன்னும் மெனறொடாக குற்றியலகரத்தடியாகப்பிறந்த

பலவிற்பாற்பெயர். பண்டையவென்றது - சம்பரனோடு சம்பரிகையில் போர்த்துணையாய் சிறந்ததுகருக கொடுத்த வரமிரண்டனையும். பி-ம்:—
 1வண்டணி 2வகை 3கொண்ட 4கண்ணாவி 5போப்ப 6என்கணுணமை
 கோக்கின், என்கணு நகனோக்கின். 7பண்டையது. 8அன்று. 9பரிந்துதா
 வது; பரிந்துதானது; பரிந்துதாவுல. பரிந்துதானீ (கக௩)

௭.—தன்னிடம் ஏதோவேண்டிதான் கைகேயி இங்ஙனம் இருக்கின்
 றனோ அறிந்த நகரதன் பேண்ணிறந்தத் தநவேனோ நயந்நீண்டல்.

கள்ளிவிடிக் கொகை 1கருகதுநா 2த மன்னன்
 3வெள்ள கொடுஞ் டா 4மின்னின் 5மின்ன 6கங்கா
 னுள்ள 7முயர்ந்தது செபய 8ஒன்றுமு 9லோபேன்
 வள்ள விராப 10ஊனம்மந்த ஒண்ண பென்றான்.

(இ - ன். கள்ளிவிடிக் கொகை-கேசரித்திறை கூத்தலையுடையவான
 கைகேயியினது. கருகது-என்னத்தை உண்டாக-அதற்கு மன்னன்-சகர
 வாதரி,—வெள்ளம் கொடுஞ் டா மின்னின் - மிகுந்த பெரிட ஒளியையுடைய
 மின்னலபோல, மின்ன - விட-தமைய கண்ண சித்தது, 'உள்ளம் உவந்
 தது (உன்)மனம் வீருமியைத் செபய-செயவேன்;ஒன்றும் உலோபேன்-
 சிறிதும் லோபருசெய்யேன்' உண்மையான - சிறந்து போனும் வள்ளல-
 வள்ளலுமாகிய விராப-இராமனிடேய் ஆணை சக்தியம்.' என்றான்—.

8 வேண்டியதைக்கருவே எனன்ற நகரதமன்ன சொல்லக் கேட்டிசு
 சிறிது கேட்ட நகரதேயின் வேண்டுகோளினால் பித்திரைஞ் செய்பத
 தொடங்கி, அம்மன்னன் நகரதுபயிற்சக்தா-உலும் மேலானவனாக மகித
 திருக்கும் இராமபிரானிடது ஆணையிட்டு வேண்டியதைக் கருதாக்க கைகே
 யிக்ரு உறுதி கூறின் னெனந் கள் - குடும்பமல-மாலையிளி ஏறும் பெருகு
 வது; வாசனையுடைய கள்ளிவிடிக் கொகை-அருடயித்ததா-தவிராப 2ககான்-
 பிறாபேதைமடான் 3ககான் 4உண்ணிறந்தா-உகினைனுயி-தவ
 லோபினீதே-5. 6நகரதனோடு பொருதி பெறு முலோபாயகாணமீ"
 என்பவற்றிறபோல, உலோபேனன்னபது - லோபமெனலும் நடமொழிப
 பெயர்செய்யப் பிறந்த என்மனவியைமுற்று லோபம் சயாமை வள்ளல
 மன்னன் எனக் கூட்டிதல் சிறப்ப. கனகதுபோல அங்குக்கும் இராமனிட
 தது அனபதிருந்தது கரு. 7இ-மனனுமைநீதன்' என்றான். பி ம் —1கருத
 துணாத. 2வெள்ள. 3கங்காது 4உவந்துள் 5ஒன்றும்லோபேன்,
 ஒன்றுலோவேன. 6கன். (ககசு)

௮.—தன்னிந்த வரத்தை யே கொடுக்குமாறு கைகேயி கேட்டல்.

ஆன்றவ வவவுரை கூற 1வன்ன மன்ன
 டோன்றிப் பேரவ லந்²து டைத்த லுண்ணீதற்
 சான்றிமை யோராகுல மாக 3மன்ன நீயன்
 மேனற வரங்க ளிரண்டு மீது பென்றான்.

(இ - ள்.) ஆன்றவன்-தசரதன், அ உரை கூற - அந்தவார்த்தையைச் சொல்ல, அன்னம் அன்றான் - அன்னப்பறவைபோல்பவளான கைகேயி, 'தோன்றிய பெரு அவலம் துடைத்தல் உண்டிவல் - (எனக்கு) உண்டாகிய மிக்கதுன்பத்தைப் போக்குவது உளதானால், மன்ன-அபசனே! இமையோர் குலம் - தேவாகுட்டம், சான்று ஆக - சாஷியாகட்டும் நீ அன்று என்ற வரங்கள் இரண்டுமே-நீ அக்காலத்தில் (கொடுப்பதாய்) அவகிகரித்த இரண்டு வரங்களையும், ததி - (இப்பொழுது) கொடுப்பாயாக'. என்றான்—; (எ - று.)

இராமன் மீது பிரதிஜ্ঞைஞ்செய்து கொடுத்தகீழ்ப்படி; கைகேயி 'நீ என் துயரைப் போக்குமாறு பிரதிஜ்ஞைஞ்செய்ததற்கு முப்பத்தாறு முகக்கோடி தேவர்களும் சந்திரசூரியர்களும் மற்றுமுள்ள தேவர்களும் முதலியோர் சாட்சி'தான் அபூர்வமாக ஒன்றும் உன்னக கேட்கவில்லை; முன்பு உனனால் தடிப்பட்டு உன்னிடத்தே வேண்டியபோது கொள்ளுமாறு வைத்திருந்த இரண்டு வரங்களையுத்தான் கேட்கிறேன். அவற்றைத் தருவாய்' என்றனளென்க. இவ்வளவு முன்னீர்க்கூறாததையே மீட்டுந் கேட்பதற்குக் கைகேயி மன்னவனைக் கட்டுப்படுத்திவது தான் கேட்கப்போவது தசரதமன்னவனுக்கு மிகவும் அரிவந்தமானதாகையால் எங்கேவாக்குதகவற்விடுவானோ என்று அஞ்சியதனாலென்க. ஆக-முற்று வினையெச்சமாகக் கொண்டு உரைப்பினுமாம். ஆன்றவன்-பலகுணங்களானும் சிறந்தவன் பீம-¹புலமல்லாது ²துடைப்பது, துடைத்தது. 'மன்னமுன்னீ. முன்னாமன்ன, முன்னகமன்று, முன்னாநீயன்று. சிலபிரதமில்'வானவாவானவமன்னாமன்ன முன்னீ' என்று மூன்றாமடி. ()

கூ - தசரதன் 'விரும்பும்புரந்தைக் கூறுக நருவேள்' எனல்.

வாங்கொள வித்துணை ¹மாம ரல்ல வெய்தி
யிரங்குட வேண்டிவ ²திலலை யீவனென்பாற்
பரங்குகட விப்பொழுதேப காந்தி டெனறு
னுரங்கொண் மனத்தவள வஞ்ச ³மோகி லாதான்.

(இ - ள்.) (அப்போது தசரதமன்னவன்), உம கொள மனத்து அவள் வஞ்சம் ஞாகிலாதான்-வலிமைகொண்ட கெஞ்சத்தையுடைய அக்கைகேயியினது வஞ்சனைப்பையிர்ப்பதவரூப உம கொள-(கொடுப்பதாகச்சொன்ன) வரங்களைப் பெற்றுக்கொள்ள, இதுணை-இவளவளவு. மமமா - தடுமாற்றமும், அல்லல்-வருத்தமும். எபசி அடைந்தது. இரங்கிட வேண்டிவது - தளரவேண்டிவது, இவலை—; எனபால் என்னிடத்துள்ள, பம-பாரம், கெட-போம்படி, இப்பொழுதே—, நான் - (நீ வேண்டிவதைக்) கொடுப்பேன்; பகாந்திடு - சொல், என்றான்—; (எ - று.)

சிறிதுமிகக்கமில்லாத கன்னைஞ்சென்பா, 'உமவகொள மனம்' என்றார். அடைக்கலப்பொருளைப் பாதுகாத்துக்கரவேண்டும் பொறுப்புப்போல இரண்டுவர்களைத் தரவேண்டுமென்கிற பொறுப்புத் தன்னிடத்துத் தங்கியிருத்தலால், 'எவ்வினென்பாற்பரங்குட' என்கிறான தசரதன். பீம - ¹மன்னும், மாழ்கி. ²சுவனென்கொள, சுவனென்கொள, ³பகலே. 'ஞாவதில்லான். (ககக)

க௦.—பரதனுக்குப்பட்டங்கட்டவும் இராமனைக் காட்டிந்த அனுப்பவும்
கைகேயீ இரண்டுவரங் கேட்டல்.

ஏய வரங்க ளிரண்டி னென்றி னாலென்
சே¹யுல் காள்வது சீதை கேள்வ 'நென்றாற்
போய்வன 'மான்வ தென்பபு கன்று நின்றா
'ரெயவை யாவை யினுஞ்சி நந்த தீயாள்.

(இ - ள்.) தீயவை யாவையின்மே சிறந்த தீயான் - கொடியவை பெல்
லாவற்றிலும் மேம்பட்ட கொடியவன் [கைகேயி], 'ஏய வரங்கள் இரண்
டின் - (2) கொடுத்த இரண்டு உட்கள்ளன், ஒன்றினால் - ஒரு வாத்தினால்,
என் சேய் உலகு ஆளவது - எனது மகன் [பரதன்] இராசசிமத்தை யான
வேண்டுவது; ஒன்றால் - மற்றொன்றால், சீதை கேள்வன் - இராமன்,
போய் - (இரகாட்டை விட்டுச்) சென்று, வனம் ஆளவது - காட்டில்
வாசஞ்செய்யவேண்டுவது.' என புக்கது - என்று (வாங்குசாது) சொல்லி,
நின்றான் - சிறிதும் மனங்கலங்காமல் உறுதியாக இருந்தான்; (எ - று.)

பகைவரும் சொல்ல வாய்கூசாத நடுஞ்சொல்லைச் சொல்லியும் தன்மனை
வுறுதி சிறிதுகொன்றது கைகேயி இருந்தன ளென்பா 'தீயவை யாவை
யினுஞ்சிறந்த தீயான் நின்றான்' என்றா, தீயவை யென்றது - அகநி,
யமன், விஷம், சாப்பம் முதலியன; தீயவை யெல்லாவற்றினுஞ் சிறந்த தீய
போன்றவ ளென்றமாம். 'வனம் ஆளவது' என்பதனால், காட்டைப்பற்றிய
நினைவு இராமனுக்கு அறவொழிந்திடவேண்டுமென்பது குறிப்பிக்கப்படுமென்
பா. ஏய - ஏலிய வென்பதன் விவரம் பி - ம் —¹சிலன், அரசு. ²ஒன்றில்.
³வாழ்வது 'தீயன். (கக௭)

கக — இது முதல் ஐந்து கவிகள் - தசரதமன்னவன் காண்ட
வந்தம்மீதேயைத் தேடிவிக்கும்

நாக மெனுங்கொடி யாட ¹னாவின் வந்த
சோக விடந்தொட ரதது னுக்க ²மெய்தா
வாக மடங்கலும் வெந்த பூந்த ராவின்
வேக மடங்கிய வேழ மெனன வீழ்த்தான்.

(இ - ள்.) நாகம் எனும் - சாப்பமென்று சொல்லத்தக்க, கொடியான்
தன் - கொடுமையையுடைய கைகேயியினது, நாவின் வந்த - நாகவிலதான்
றிய, சோக விடம் - துன்பத்தைத்தருகின்ற (வாாததையாகிய) விஷம்,
தொடர - பற்றினவளவிலே, துணுக்கம் எய்தா - நடுக்கமடைந்து, ஆகம்
அடங்கலும் - உடல்முழுமையும், வெந்து - வெதுமயி, அழிந்து - சோரந்து,
அராவின்-பாம்பினால், வேகம் அடங்கிய - தீவிர தணிந்த, வேழம் என்ன -
யானைபோல, (தசரதமன்னவன்), வீழ்த்தான்—; (எ - று.)

நாகம் - நடவாதது, ஊர்த்துசெல்வது. தலையிலும், கொடுக்கிலும், பல்
விலுமுள்ள விஷத்தினும் வெற்றுமைவிளங்க, 'நாவின்வந்த விடம்' என்றார்.

தன்னை ப்பாலாட்டி வளாத்தானையே தீண்டிதலால், நாகமெனுவ கொடியா
 நென்றதெனபா. ஆகம வெந்துவீழ்ந்தான்-சீனவீன முத்தலோடு முடித்தது.
 கீழ்: ஆனை' என்றதற் கேற்ப, வேழமென்றா. தொடர் என்ற விதப்பு, 'உல
 கத்து விடம் கொலவது தான உட்புக்கப்பினபே; இச்சோகவிடம் தொடர்த்தவ
 ளவிலே கொலலும்' எனனும் வேற்றுமை தோனறநின்றது உருவகமுலமாக
 வந்த பேற்றுமையணி. பி-ம் —¹நாவீந்த, நாகமந. ²எய்த. (ககஅ)

கஉ. பூகல முற்றத நிற்பு ரண்ட மன்னன்
 மாதப ரத்தினை யாவா சொல்ல வல்லா
 வேதனை ¹முற்றிட வெந்து வெந்து கொலல
 னூதுலை யிறகன வென்ன வெய்து மித்தான்.

(இ - ள்) பூதலம் உற்று - பூமிபைபடைத்து [நிழுத்து]. அதனில் புர
 ண்ட மன்னன் - அதில உருண்ட சகலத்தினது, மாதபரத்தினை -
 மிகத் துன்பத்தை. சொல்ல வல்லா - இவனென்று சொல்லவல்லமை
 யுடையவா, யாவா - மா? [ஒருருமில்லை], வேதனை முற்றிட - துன்பம்
 முதிர்ச்சியடைய, வெந்து வெந்து - அத்தத்தன் மனம்) மிகவெதும்பி,
 கொல்லன் னது உலையில-கருமான் னதுகின்ற உலையென்றபொருள், கனல்
 என்ன - கெடுப்புபொல, வெந்து உயித்தான் - கொடுமையாய் பெரு
 மூச்சுவிட்டான்; (எ - று)

இது. கவிக்கூற்று ஒருவராலும் அளவிட்க சொல்லமுடியாததான
 சோகவெதத்தைப் பொறுக்கமாட்டாமல் தசத்தமன்னன் பூமியில் விழுந்து
 புரண்டு வேதனைமிக உடல் வெந்து கெட்டுப்பெய்தித் தானெனக் அம்
 மன்னவனது கெட்டுப்பெய்தல் விவரிக்கிறது. கொலவது உலையெனல்
 உவமை. வெந்துவெந்து - அங்கு மிகுதிப்பொருளது பி-ம் —¹உற்றிட. ()

கங. உலர்ந்தது ¹நாவுயி தோட லுற்ற துள்ளம்
 புலர்ந்தது கண்கள் 'பொடித்த 'பொங்கு தோரி
 சலர்தலை மிக்கது தங்கதென்கொ 'கெனறென
 நலர்தலை யுற்ற வருமபு லனக னோதுமா.

(இ - ள்) (அம்மன்னவனுக்கு), நா உலர்ந்தது - நாகு வறண்டது;
 உயி ஓடல் உற்றது - பிண்ணன போகத்தொடங்கிடது; உரளம் புலர்ந்தது -
 மனமஞர்ந்தது; கண்கள் —, பொங்கு தோரி பொடித்த - மிகுந்த சுகத்த
 தைச் சுகதின; சலம் தலைமிகுது - கவலை மிகுத்தது; அரு புலன்கள் ஐந்து
 உம் - (கெடுதற்கு) அரிபு டுது இரட்டியவகளுமா, - சகத்து - செய்பவர்களுக்க
 தொழில், என் என்று என்று - என்னவென்றெண்ணியெண்ணி, அலம்
 தலைபுற்ற - சஞ்சலம்மிகுத்தன; (எ - று.)—கெடல் - அழை.

கீழ் மன்னவனது துயரத்தை விளக்கிய கவி, இதனால் அறனுடைய
 உறுப்புக்கள பட்ட நிலையை வருணிப்புகின்றா. புலன் - அறிவு. ஞானேந்திரி
 யவகக்கு இலக்கண. என்றென்று - பலமுறையென்னும் பொருளில் அழித்,

கிற்று. அலத்தலை எனப் பிரித்து, அலத்தலை என்பதன் விகாரமாகக்கொள்ள லுமாம். பெருத்துன் பத்தோடு கைகேசிபக்கம் கோபமும் அரசனுக்குத்தோன் றிற்றென்பா 'சணகன் பொடித்த' என்றா. அவலசகவையோடு வெகுளிக் சுவையுங் கலந்துவருவதனை மேலுங் காண்க. பி-ம் —¹நாவும. ²புலர்ந்தன, பொடித்தன. பொடித்தது. ³பொரும, செயய. ⁴செதென்று. (உ௦௦)

கசு. மேவி நிலத்தி ¹னிற்றும் ²விம்மும் வீழு
மோவிய மொபப விரிப்ப டங்கி யோபும்
பாவியை யுற்றெதிர் பற்றி பெற்ற ³வெண்ணு
மாவி பதைப்ப வலக்க ⁴னையதி தின்றான்.

(இ - ள்.) துவீ பதைப்ப-உயி பதைக்கும்படி, அலக்கண-துன்பத்தை, எய்தி தின்றான்-அடைந்திருக்க சக்தவாததி.—மேவி - (மனத்தைத் தேற்றிக் கொண்டு) எழுந்து சிலத்தலை நீர்தும்-பூமியில(சிந்துபொழுது) நிற்பான்; விம்மும் - புலம்புவான், வீழும்-(மடிபடியு) வீழுவான்; உயிப்ப அடங்கி-மூச்சு அடங்கி, ஒய்யம் ஒப்ப - சித்திபதையை பொருதபடி, ஒயும் - செயலொடுங்கி விடுவன்; பாவியை-பாரச்செயல்களையுடைய கைகேசியை, எதிர உற்று - எதிரோபோய், பற்றி-விடகது. என்ற மோத. எண்ணும்-தீனைப்பான்; (எ - று)

இதனாலும். துயரமடைக்க மனனவனதுசெயலை உணர்த்தப்படுகின்றது. தசாதமன்னவனிடத்து மேவி நிறலமுதலிய பலவொருவ ஒருங்கு நீகழ்க் தனவாக்க கூறிய இது-கூட்டவனின் பாறபடு வடநூலா ஸமுச்சயாலங் காரமென்பா. மேலும் இவ்வணி காண்க பி-ம் —¹இருக்கும். ²நிற்கும். ³என்னும். ⁴எய்துகின்றான் (உ௦௧)

கரு. பெண்ணென ¹வுற்ற ²பெருப்ப ழிக்கு நாணு
முண்ணிறை வெப்பொ ரெரித்து யிர்த்து லாவுங்
³கண்ணில னொப்ப வயாக்கும் ⁴வன்கை வேல்வெம்
புண்ணுழை ⁵கிறக வுதழகது மானை போலவான்.

(இ - ள்.) வலகை வேல-வலிய வையிலுள்ள வேலாயுதமானது, வெம் புண துழைகிற - கொடிய புண்ணில துழைவ கதலை, உழைக்கும் - வருந்து கின்ற, ஆனை போலவான்-களிதறையொக்க அவன்.—பெண என - பெண னெனவெண்ணி, உற்ற பெரும் பழிக்கு - கைகேசியைப்பற்றி யெற்றுவத னால்) வருகின்ற பெரியபழிமொழிக்கு. காணும்-காணுவான்; உள் நிறை வெப் பொடு-உள்ளே நிறைந்த காபத்துடன், உயிர்த்து உயிர்த்து-யிகப்பெருமூச்சு விட்டு, உலாவும்-அலைவான்; கண இலன் ஒப்ப-கண்கெட்டுவிடப்பெற்றவன் போல, அயாதும் - சோவான்; (எ - று)

பாவியை யுறறு எதிர்பற்றியெற்ற வெண்ணிய தசாதன, கைகேசி பெண்ணுமிருத்தலால், அவளை வதைத்தாற் பெரும்பழி கேருமே யென்று நாணி அச்செயலினின்று நீங்கி வெய்துமித்து உலாவுவான். துயரமிருதி

யாற் கண்கெட்டவன்போன்று சோதது விழுவானென்றவாறு உறுமபழியை உற்றபழியென்றா. தெளிவுபற்றி காலவழுவமைதி. காணுதலாவது-தனக்கு ஒவ்வாத இழிந்த கருமத்தில மனமொடுஞ்ஞதல்: 'கருமத்தாளுணுத லுணுத்திருத்த, னல்லவா காணுபட்டு' என்றா காடனும். பெண்கொலைக்குப் பயத்தா னெனக். காண கொடுத்த உடம் கண்களே வருத்தத்தை விளைத்தலால், 'கைகேவல புண்ணுழைத்திற்' என்றது. பி-ம் —¹உட்கும. ²மிகப். ³கண்ணினிளோகுகும், மண்ணினேகோகும் ⁴மிகக்கைகேவல். ⁵கைக்க.(202)

கசு.—தசரதாது சோதந்தைக் கண்டு யாவரும் நிலைகலங்க,

கைகேயி வன்னெஞ்சுமாயிருந்தல்

கம்ப கெடுங்களி மாளை யனன மனனன்
வெம்பி ¹விழுந்தழுடி விமமல கண்டு ²வெப்பநற்
றம்பா நடுங்கின ஞாநி போவ ³தொத்த
தம்பன கண்ணவ ஞான மன்ன தெயால்.

(இ-ள்) கம்ப கெடு களி மாளை யனன மனனன்-கம்பத்திற்கட்டிய மிக்க மத்தகையுடைய களிநிறைமொத்த சகலவாத்தி. வெம்பி - வெதும்பி, விழுந்து-(பூமியில்) வீழ்ந்து. அஞ்சு - டலமடிகின்ற விமமல - கலக்கத்தை. கண்டு—, வெடது உற்று-படம மீதுத உடமா - கேட்கும், கெடுகினா—; ண்டி போவது ஒத்தது - (கைகேவல) பிராணவலம் வந்து போனறது; அம்பு அன கண்ணன் - அம்பைமொத்த கண்களைபடைய கைகேயியினது, உள்ளம்-மனமோ-அனனது-அவ்வாறாகவேமீதுதது. எ-று) —ஆல-அகை.

கைகேயி சொற்படி வந்துவந்ததைத் தோன்ற. 'கம்பமாளைமன்ன மன்னன்' என்றும். அவனது வருக்கத்திற்குடனாகியிருக்கலபற்றி. 'அம்பன கண்ணன்' என்றுகூட்டுறா. கேள்விதேவனானிருமாலைப்பெற்ற தந்தையாதலின், இததசரதனதுதுன்பத்தைக் கண்டு தேவரும் வருத்தின டென்க. இம்மன்னவனது துயரமீகுநிமைக்கண்டு உலகத்தகராமாவரும்ருத்துதலால், 'ஞாநிபோவதொத்தது' என்றது இப்படி மாடரும் வருத்தவும் மனம் கலலா யிருந்த அந்தக்கைக்கேயின் நிலைமாதற்றடிமால் விளக்கினா. கம்பம மன்னன் எனக்கூட்டி-கெடுக்கத்தையுடைய அஞ்சு னெனவும், உள்ளம் அன்னது என்பதற்கு-மனமும் அவமடப்போல வருக்கத்திற்கு ஏதுவாகவே யிருந்த தெனவும் பொருள்கொள்ளலுமாம். கம்பகெடுக்களிமாளை - கட்டுத்தறியை முறிக்கின்ற கெடுக்களிமாளை என மாளைப் பிம்பலபை விளக்கும் விசேடண முமாம் பி-ம் —¹விழுந்தெழுடி. ²வெடதுமீது. ³ஒத்த. (203)

கசு — இதுவும் அது

¹அஞ்சல் லோடன தலல கண்டு முள்ள

²தஞ்சல் னாணில் ³ளோனன் ⁴தாண மா மால்
வஞ்சனை பணி மடத்தை வேட ⁵மெனறே
தஞ்சென மாதரை ⁶புள்ள லார்க டக்கோர்.

(இ - ள்.) ஐயனது அலலல் கணபிம - கணவனது வருத்தத்தைப் பார்த்தும், அஞ்சலர் (அவள்) பயப்படவில்லை, உள்ளம் கஞ்சிலன் - மனம் இரங்கவில்லை, காண இலா - வெட்கப்படவுமில்லை, என்ன - என்று (அவள் நிலையை) சொல்ல, காணம் ஆம் - (சொல்லுகின்ற கமக்கே) வெட்கமுண்டாகும்; தக்கோ - (கலவிகேள்விக்காற்) பெரிமடா, பணி - பழமையாய், 'வஞ்சனை - வஞ்சகம், மடங்கை வேடம் - பெண்ணுருவம்,' என்றே - என்று எண்ணியே. மாதரை - பெண்களை, கஞ்சு என - பறந்துகொடு [துணை] என்று, உள்ளலாகா - (இனமாய்கா: எ - மு) - ஆல - அசை.

சக்கரவாதியான தாகணவன் பேரிடிகொண்டு மனங்கலங்கி விடமி தீர்க்கும்போது அவனதுமனைவியான ஒருபெண்ணின் இரங்கமழுதலினை இவ்வுலாநிலைமையை எடுத்துக்கொண்டதென்றால், சொல்ல உட்கூசுகின்றது; அதனால்தான் விவரித்துக்கொள்ளவில்லையென்றாகுதல், பெருமையான மடகைதமார் வருசகத்தனமாய் உடையவரால், அவர்கள் கடிபுடது தக்கோக குத்தகாது என்று பின்னிரண்டுகளும் கடி கூறுகின்றன. இத்தால, கைகேயியை கல்குணமுள்ள பெண்ணாகிய அவரால் மிக்ககேயமவைத்தது தவறு என்று எடுத்துக்காட்டியவராய்ந்து கஞ்சிலன் - கைகேயிள போலி. தஞ்சு-தஞ்சுமென்பதன் விவரம் பி.ம. - 1 தஞ்சிலன் 'தஞ்சிலன்' எண்ண. 1 ஞானம், 2 அனஞே, இனஞே 'உனஞே' உள்ளலாகா (உச))

கசு. - மாமீ மாறுபடக் காரணம்?" என்று கைகேயியை
மன்னவன் விறுவுதல்.

இரநிலை ¹ சிறைவ டனகை பெய்த கோக்கி
நெயநிலை வேலவன் ² தி சைத்த துண்டோ
பெயநிலை யோகா பணாத்த வஞ்ச முண்டோ
³ கைநிலை சொல்லென தானை புண்டை பென்றன்.

(இ-ள்) 1 நிலை - இரநிலைமையில். சிறைவன் தானை - சிறைவரனை, பெய்த கோக்கி - பொருத்த முறையில் பார்த்து. 2 நிலை வேலவன் - நெய் தடவிக் கூடுசெய்யப்பட்ட பழிமாத வேலாய்க்கணக்கையடைவான், 3 தி சைத்தது உணநிஞ - சி பிமீத்தது உண்டோ? பெய நிலையோகள் - வஞ்சகத்தன் மைமையுடையவர்கள் புண்கு - (உனக்குத்தந்தது) சொல்லிய, வஞ்சகம் - வஞ்சனைக்கொல், உணநிஞ - உசகே? 4 நிலை - சைத்தனமைய. எனது ஆணை - எனமேலான, உணமை - சிச்சமம், சொல் - 'என்றான் -

இதுவகையில் இராமனிடத்துத் தண்டகலவனைக்காட்டிலும் அன்பு பாராட்டிவந்த கைகேசி கூப்பிடானக காடகரகுப்போகவும் தனம்களை காடாள்வம் வேண்டினது விபீத்தமாக இருந்தமையால், 'திசைத்ததுண்டோ? புணாததவண்டோ?' என இவ்வாறு மன்னவன் வினாவுலான திசைத்தது - எனக்கு உன்னிடம் உணமையான அன்பு உண்டா இல்லையா என்று சந்தேகித்த கெனவுமாம் வேல்மன்னவ ஸ்ரம்ஸூய் அநிலை கைகேசியினிடம் செல்

லாதென்ற கருத்தினால் 'கெய்ச்சிலைவேலவன்' என்றது. பி-ம்:—¹என்றவள் இன்றவள். ²திகைத்தது. ³உன்னிலை. (உரு)

கசு —கைகேயியின் மறுமொழி.

திசைத்தது மிலலை யெனக்கு வந்து தீயோ
ரிசைத்தது மிலலை ¹முனீந்த விவவ ரங்கள்
குசைப்பரி யோய்தரி னின்று ²கொள்வெ னன்றேல்
³வசைத்திறன் சினவயி ⁴னிதக மாள்வெ னென்றான்.

(இ - ள்.) (அதுகேட்டுக் கைகேயி), 'குசை பரியோய் - கடிவாசகை யுடைய குதிரையையுடையவனே' திசைத்ததும லிலலை - (என்) பிரமித்த தும லிலலை; எனக்கு தீயோ வது திசைத்ததும லிலலை - என்னிடத் தில் கொடியவரவ்ந்து (வஞ்சனையைச்) சொன்னதும லிலலை; முன் ஈக விவரங்கள் - முன்னே (வாயாற்) கொடுத்த இவ்விண்ணொருகளை, இன்று - இப்பொழுது, தரின - கொடுத்தால், கொள்வென - பெற்றுக்கொள்வேன்; அன்று ஏவ-அன்றிக் கொடாமாயோவாயாளுல், வசை திறன்-பழியினகூறு பாடு, சின் வயிச சீர்க் - உணர்ந்ததில் சிலையிருக்குமாறு, மாள்வென - இறப்பேன்,' என்றான்—; (எ - று.)

'எனக்குத் திசைத்ததும லிலலை' என்றதனால், உனக்கு இவ்விண்ணொருகைகளைக் கொடுக்கலா மென்றவாறு ¹திசைத்ததும லிலலை? வஞ்சனையோ புணர்த்ததும லிலலை?' என்று மன்னவன் வினாவினதுபற்றிக் கேட்டவர்களைக்கொடுக்க அவனுக்குச் சமமதமில்லையென்று விளக்குவத னால், 'கொடுக்கத்தால் சரி. இல்லாவிட்டால் உயிரையாய்ப்பது' என்று தான கொண்டுள்ள மனவுறுதியைக் கைகேயி இங்கு வெளியிடுகின்றன னென்க. குசை - புறமயமுமாம். பரி-பரிதவிப்பையுடையது; பரிதவி-சமத்தல். 'குசைப்பரியோய்' என்றதனால் - யான் பரிதவிக்கத் தோன்றாததென்றே நீனக்குப் புகழுளதாயிற்றென்க குறிப்பித்தவாறு. பி - ம்:—¹முனீந்த வரங்க ளெனபால், முனீந்தவை வரங்கள். 'கொள்வென ³வசைப்பொருள். ⁴வைத்தது.

உரு.—கைகேயியின் கடுமொழிகேட்டுத் தவர்தன்

மூர்த்தித்து விழுதல்.

இந்த கெடுஞ்சொல்வ வேழை ¹கூறு முன்னே
வெந்த ²கொடுமபுணில வேணுழைந்த தொப்பசு
சிந்தை ³தீர்ந்து திகைத்த யாந்து ⁴வீழ்ந்தான்
மைந்தீ னலாதுயிர வேறி லாத மன்னன்.

(இ - ள்.) மைந்தன அலாது-யிள்ளையை [இராமனை] அல்லாமல், உயிர வேறு இலாத மன்னன்-வேதேயிராணனிலலாத சககரவாததி-அ ஏழை-அக

கைகேயி, இந்த நெடு சொல்-இப்பெரியவார்த்தையை, கூறும் முன்னே-சொல்லுதற்கு முன்னே, வெந்த கொடு புணிய-வெந்ததனுண்டாகிய கொடிய விரணத்தில, வேல நுழைந்து ஒப்ப-வேல நுழைந்ததைப்போல, சிந்தை திரிந்து-மனச் சமோதி, திகைத்து-(மதி) மயக்கி, அபரது-சோத்து, வீழ்த்தான்—.

ஏற்கவே வருத்திட்டுத் தன்னை நுகரு அலகுதுகிஞ்சொல் பின்னும் வருத்தத்தை புண்டாககிற நென்பதை, உவமையால் விளக்கினா, தசுத் சககர வாதத்தினை இவ்வளவு துபருக்கும் காணம் புத்திரவாரசலியமே பென்பது, ஈற்றடியாற் பெறப்படும். நெடுஞ்சொல் என்றது-உயிருள்ளவனையும் அவன் நெஞ்சு புண்பட்டிருக்கிடக்குமடிசொன்ன கொடுஞ்சொல்லை ஏழையென்றா, அறிவில்லாமைகேட்கி வெந்தபுண - வெந்தகரி, உண்டஎச்சில, சவருசுட்ட சுண்ணாம்பு என்றாற்போலப் பெயச்சேசம் காணப்பொருட்கு. பீய்—¹கூற. 'நெடும. ³கரித்து ¹சாயந்தான (20௭)

2௧.—இதுநதல் பூண்டுகவிகள் - நகரதன் பட்ட வருத்தத்தைத் தெரிவிக்கும்.

ஆகொடி பாபெனு மானி காலு மரதோ
யோ¹கொடி தெயற மெனனு முண்மை²யொன்றுஞ்
சாக வெனுவெழு மெய்³தளாடி வீழு
மாகமு சாகமு மணனு உவென்ற வாளான்.

(இ - ள்) மாகமஉ-பெரிய மேலுலகத்தையும், சாகமஉம சீழுலகத்தையும், மணஉம-நடுவுலகத்தையும், வென்ற - சயித்த, வாளான் - ஆபுத்தத்தையுடைய அவன், - ஆ கொடியாய் எனும்-ஐயோ கொடுதன்மைமையுடையவனே! எனபான்; ஆவீ காலும் - பெருமூச்சு விடுவான்; அரதோ ஒ கொடிது ஏ அறம் எனனும் - ஐயோ! ஒக்கும் கொடுமையுடையது! எனபான்; உண்மை ஒன்றும் சாக எழும - மெய்முழுதும் அழிக் வென்று எழுந்திருப்பான்; மெய் தளாடி வீழும் - உடைய அசைத்துவீழுவான்; (௭ - ௩.)

உண்மை, வெந்தகூடாதென்ற உறுதியான எண்ணமே தன்னுடைய இவ்வளவு வருத்தத்துக்கு உருவ காணமாதலால், 'ஒ கொடிதே யறம் உண்மையொன்றும் சாக' என்றான ஒ கொடிதேயறம் "அறத்தினூங்கினிக் கொடிதென லாவதொன்றமாதோ" என்று மந்திரப்பலத்துள் வருதுள்ளது. சூவுலகக் களையும் வென்று வடிப்பதித்திய மன்னவனுக்கு ஒருபெண்ணினகீழ் நின்று வருத்துமடியாயிறே! என்ற கருத்து, இங்குத் தோன்றும். இது முதல மூன்றுகவிகளிலும் கவி மனனவனை ஈற்றடியாற் சிறப்பித்துக் கூறுமவகை, மிகவுப் பாட்டாட்டறபாலது. ஒன்றும் - முற்றும்மம். ஒன்றும் உண்மை என மாறி - பெயச்சேசமாய், பொருத்திய மெய்யெனறுமாய், சாக-வைதற்பொருளிலவந்த வியவகோள். மாகம் - வடசொற்சிதைவு. பீ-ய்.—¹கொடிதோ. 'என்றும், ³தளாடி, தளாந்து. (20௮)

உஉ. நாரிய ரில்லைபிஞ் ஞால ¹மெங்கு மென்னக்
கூரிய வாங்கொடு கொன்று நீக்கி யானும்
பூரிய ரெண்ணிடை வீழ்வ னென்று பொங்கும்
வீரியா வீரம் ²விழுங்கி கின்ற வேலான்.

(இ - ள்) வீரியா வீரம் வீராகளுடையவீரத்தை. விழுங்கிக் கின்ற-சயித்து
கின்ற, வேலான்-ஆயுதத்தையுடையவான, — 'ஓ ஞாலம் எங்கு உம்-இவ்வுலக
முழுவதிலும். நாரிய, இல்ல என்ன - பெண்களில்லைமென்று சொல்லும்
படி, கூரிய வாங்கொடு கூர்மைபுடையவானால், கொன்று நீக்கி-கொலை
செய்துதள்ளிவிட்டு, யானும்—, பூரியா என்ன இடை-கீழ்மக்களது சங்கியை
யில், வீழ்வன் - விழுவேன்,' என்று—, பொங்கும் - கோபிப்பான்; (எ - று)

பெருவீரான தசாதசக்கரவாத்நிகருக கைகேயியால்தோன்றிய பெருக்
துயரால் உலகத்திற பெண்பாலாடேயிலலாமற் செயது அத்தனல் விளையும்
பழியையும் ஏற்றுக்கொள்ளலாமா? எனற இரெண்ணமும் தோன்றியதுபற்றி,
'வீரியா வீரம் விழுங்கிக் கின்ற வேலான் - நாரியரில்லைமென்னக் கொன்று
நீக்கி வீழ்வென்று பொங்கும்' என்று இவ்வமை பலபடி தரிமாற்றிற்று,
அதசக்கரவாத்நிவினது மன மெனக் கா³ எனறவட்சால் - குறுகி, பலா
பால் வீகுத்தேரதது பீ-ம் — ¹எழும. ²விழுங்குகின்ற. (உருக)

உஉ. ¹கையொடு ²கைகள் புடைக்கும் ³வாயக டிகுது
⁴மெய்யுரை குற்ற மெனப் ⁵புழுங்கி ⁶ஃம்மு
செய்யெரி யுற்றென செஞ்ச ழீர்தது சோரு
வையக ⁷முற்று நடந்த வாய்மை மன்னன்.

(இ-ள்) வைபவம் முற்று உம உடைக-உலகமுழுவதும் சென்ற, வாய்மை-
சத்தியமான ஒழுக்கத்தையுடைய. மன்னன் - தசாதன். — கையொடு கைகள்
புடைக்கும் - கைபுடன கைகை - மேதுவான்; வாய் கடிக்கும் - உதட்டைக்
கடிப்பான்; மெய் உரை குற்றம் - மெய்சொல்லுதல் தீய கைக்கருவது,
என—, புழுங்கி - மனப்புழுங்கி விமழம் - வருதுவான்; செய் எரி உற்ற
என - செய்வில் செய்ப்புபட்டாதபோல, செஞ்ச ஆர்ந்து - மனமுருகி,
சோரும் - வருதுவான்; (எ - று)

வாய்மை தருதிருக்கவேண்டு மென்று கொண்டிருக்கே தான் இவ்
வளவு வருத்தப்படுகிறதுக் காரணமானது குறுகது 'மெய்யுரை குற்றம்' என்
கின்றான் தன்வாய்மை உலகம் முழுதுஞ்சென்ற மன்னன் மெய்யுரை குற்ற
மென்று சொல்லுமாறும் ஆயிற்றேயென்பா 'வையகமுற்று நடத்தவாய்மை
மன்னன் - மெய்யுரை குற்றமெனப் புழுங்கிவிடமு' என்கின்றார். மூன்றா
மடிகு-செய் எரியி லுற்றாறபோல மனம் வெமடி செய்கதெனினுமமையும்.
பீ-ம்—¹கைகொடு ²கையை. ³கையொடுக்கும், வாய்மடிக்கும். ⁴மெய்யுரை.
⁵புழுங்க. ⁶வாயும். ⁷எரிந்து ⁸முற்றநடத்தும. (உருக)

உசு.—வருந்திய தசரதன் இரந்தாவது பாரீப்போமேன்று எழதல்.

ஒறுப்பினு ¹மந்தர முண்மை ²யொன்று மேலா
³விறுப்பினு ⁴மந்தர ⁵மென்று வாய்மை மன்னன்
⁶பொறுப்பினு ⁷மந்தலை ⁸போகி லானை ⁹வாளா
¹⁰விறுப்பினு மாவ ¹¹திரப்ப தென் ¹²நெ முந்தான்.

(இ - ள்.) வாய்மை மன்னன் - மெய்யையுடைய அசன், — உண்மை - மெய்யை, ஒன்றும - சிறிதும், ஓர் - காலமல, ஒறுப்பினும - (இவ ளைத்) தண்டித்தாலும், அந்தம் - தீமை; இறுப்பினும - (இவ ள் கேட்ட படி வரத்தைக்) கொடுத்தாலும் அந்தம்-தீமை. என்று - என்றுவினைத்து, — பொறுப்பினும - பொறுக்கலினும், இக்கலை போகிலான - இக்கலைமையி னின்ற விலகாதவனா, வாளா இறுப்பினும - வாளாயுத்தந்தர் கொல்லு தலினும், இப்பது - (வேண்டும்) பாப்பதே ஆவது - பொருத்தாவது, என்று - என்மெண்ணி, எழ்தான்—, (எ - று)

அந்தமென்பதைப் பின்னடிகளிலும் சொதது இக்கலை போகிலானப் பொறுப்பினும் அந்தம். வாளா இறுப்பினும் அந்தம் இப்பது ஆவது எனக் கூட்டியுடைத்தலுமாம் முன்னிணைக்கடகு - இவளைத் தண்டித்தாலும் அந்தம்; உண்மையை பொருத்தகாலமல வாய்மை கையடியாகச் சொன்னாலும் அந்தமே என்று உரைக்கறுத்தலும் உண்டு. இக்கலைபோகி லான - இவ்விடம் விட்டுப் போகாதவன் என்றமாம் பி - ம் — ¹ஆவதென. ²இன்கொடவி, என்றமோர் ஒன்றொடொவா, ³மறுப்பினும் ⁴என்ற ⁵மறுப்பினும், ⁶இக்கலை, ⁷சோகிலான, ⁸வாளா, ஆவி ⁹இப்பினுமாவது, ¹⁰அறுப்பினுமாவது, ¹¹இறுப்பினுமாவது ¹²இப்பான், இத்தான்.

வேறு

உரு — மாநாடப்படுத்தக்கருதித் தசரதன்

கைகேயியின் காலில்விழுதல்

கோன்மேற் கொண்டுங் குற்ற ¹மகற்றக் ²குறிக்கொண்டார்
 போனமே லுற்ற துண்டெனி னன்றும் பொறை ³பென்னுக்
 கான்மேல் வீழ்த்தான் கருது ⁴கொல் யானைக் ⁵களிரன்னர்
 மேன்மேல் வந்து முருதி வணங்கி மிடைத்தாளான்.

(இ - ள்.) கருது கொல் யானை களி மன்னர் - கட்டுத்தறியை முறிக கின்ற சுளிறுகள் போன்ற செருக்கையுடைய அசா, முருதி - முற்பட்டு, மேல் மேல் வந்து - ஒருவாட்சிப் ஒருவாவது, வணங்கி-சேவித்து, மிடை- நெருங்குகின்ற, தாளான் - பாத்தங்கையுடைய அத்தசரதன், 'கோல் மேல் கொண்டு உம் - செங்கோலை மேற்கொண்டும். குற்றம் அகற்ற - குற்றங்களை நீக்க, குறி கொண்டாபோல் - (மிக அருமபாடு படுவதில்) தவருத்தகைச் செலுத்தியவாபோல். மேல் உற்றது - இனிமேல் வரும் தன்மை, உண்டு எனின் - இருந்தால், பொறை என்று ஆம் - பொறுமை தா மையையுடைய தாம், ¹என்னு - என்று எண்ணி, கால்மேல் வீழ்த்தான் - (கைகேயியினது) அடியில் வீழ்த்தான்; (எ - று.)

தாம் மேம்பட்ட மன்னவராயிருந்தும் கமதுஆட்சியிற் குற்றம்சிகழாதி
ருக்கவேணுமேயென்று அருமபாடுபட்டவர்போல, கமது சக்கராதத்தித்
தன்மையைக்கருகாது இத்தகைக்கேயிபைச் சினந்தணிவித்துச் சொன்ன
சொல்தவறினென்ற பேரிலலாமல முறைகேடின்றி இராமனுக்கு முடி
குட்டவேணுமென்று தக்கதன்கருதிக்கைக்கேயியின் காலில் விழுந்தானென்ப
தாம். சொன்னசொல தவறாம - இராமனுக்கு முடிசூட்டுவெனென்பதும்.
கைக்கேயிக்கு வேண்டும் வரம் கொடுப்பேனென்பதும் கோல - அரசனாற்
செய்யப்படும் முறையினது தன்மை; அம்முறை ஒருபாற்கோடாது செவ்விய
கோல்போறலின், கொலெனப்பட்டது; உவமவாசுபேயா வடதுலாரும்
தண்டமென்றா. பொறை - காணம்பாற்றிமாதல் மடமைபானுதல ஒருவன
தமக்கு மிகைசெய்தவழித் தாமும் அகன்ற அரங்கட்செய்யாது பொறுத்தல்.
களிமை மாணக்குக் கூட்டிக். மாணைபயுடையமனை நென்னிலுமாம்.
மேனமேலென்ற வடுக்கு, மிகுதிக்கணவருது பி - டீ —¹அகற்றி. ²குறை.
³மேற்கொண்டது. ⁴அன்னாள். ⁵கொள் ⁶கழல உகஉ)

உக — இதுமுதல் நான்கு விகள் - துரந்தர் கைக்கேயியை யிர்த்தலத்
தேயிவிக்கும்

கொள்ளா னின்சே யிவவா சன்னுன் கொண்டாலு,
நள்ளா தித்த நானில ¹ஞாலத் தனிவென்று
முள்ளா டெல்லா மோத வவககு ம புதத்² கொள்ளா
யெள்ளா நிறகும் வன்பழி கொண்டென் பபவென்றான்

(இ - ள்) தின் சேய - உனதுமகன் பூதன். இ அசு-இந்த அரசாட்
சபை. கொள்ளான் - 'கொடுத்தாலும்' பெற்றுக்கொள்ளான்; அன்னுன்
கொண்டாலும் - அவன் பெற்றுக்கொண்டாலும், இந்த நானிலம்-இப்பூமியி
லுள்ளவர், நாளாது - விருமபா; (ஆதலால் கீ. என்றும - எந்தாலத்தும்,
ஞாலத்தனில் உள்ளா எல்லாம்-பூமியில் இருக்கின்றா னாவரும், ஒரு உவக
கும் - சொல்ல விருமபுகின்ற, புதத்-கீதகிமை. கொள்ளாய-பெறமாட்டாய்;
எள்ளாநிறகும் - (உலகத்தா) சித்திக்கின்ற, வல பழி கொண்டு - கொடிய
பழிமை அடைவதனால், பயன் என-பி-மோசனம் பாது? என்றான்—(எறு)

கீ கேட்டுவாதகும் இராச்சிபத்தை உனமகன அடக்கியான, ஒருகால
அவன் அவகேரித்தாலும் உலகத்தவா உன்னையே பட்டியா இப்பழிமைக
கொண்டு உனக்கு என்னபய நென்பதாம். பாதன் தித்தெறிதவருளுதலின்
'கொள்ளான் தின்சேய' என்றும், ஒருகால உன்னுடைய துருபகேசத்தால்
அத்தப்பாதனும் மனத்திரிந்து அசைக்க கைக்கொண்டாலும் உலகத்தா பழி
ப்பென்பான 'கொண்டாலும் நாளாது இத்தநானிலம்' என்றும் கூறினான்.
ஞாலம் - பூமியிலுள்ளார்க்கு ஆகுபெயர். கொள்ளாய - எதிமறைமுற்று
உடன்பாடாகக்கொண்டு பொருளுரைப்பினுமாம். சேயென முன்வந்தமை
யின், பின் அன்னொனைச கூட்டி யொழுகதா, கொண்டாலுமென்றவுய்மை.

கொள்ளுதலின் துருமை விளக்கி கின்றது பி-டீ —¹ஞாலத்தினில. ²கொள்ளாது, கொள்ளா. (உக௩)

உஎ. வாறோர் கொள்ளார் ¹மண்ணவ ருப்பா ரினிமற்றே
 னேனோ செய்கை பாரொடு கீழ்வ வரசாள்வா
 யா⁴னே சொல்லக கொள்ள விசைத்தான் ³முறையாலே
 தானே கலகு முன¹மக னுக்குத தரைமென்றுன்.

(இ-ள்.) ‘(இராமனைக் காட்டி மருத்தவத்திலிட்டிப் பாகன் இராச்சியம் ஆள்வதை). வாறோ கொள்ளார்—தேவா தங்கீகரிமார்; மண்ணவா உயிரா-
 நிலவுலகத்தாரும் (இராமனைப் பிரித்தால்) உயிரைத்திரா; இனி-இனிமேல்,
 மற்று ஏனோ செய்கை என-மறைய பாடாலை—கத்திலிருப்பவரின் செய
 கைப்பற்றிச் சொல்லவேண்டித் தென்னு [அதுவும் அல்லாதே மென்ற
 படி]; (இவ்வனம் மூவுலகத்தவரும் இராமன் காட்டி மருத்தவத்தப்பப் பர
 தன் அசுரபிரிவதைக் குறித்து உண்பாடு, இருக்குமபோது), ௧—, யாறொடு
 இ அசுர ஆளவாய-எவருடன் இவ்விசைத்ததைக் காப்பாய்? தான் சொல்ல
 ஏ - தான் சொன்னதஞலேயே. சொன்ன - இவ்விசைத்ததைப் பெற்றுக
 கொள்ள, இசைத்தான்-சமத்தி உராமன் — முறையாலே-கிரமமாக. உன்
 மகனுக்கும - உனதுமைச்சனுக்கு. தானே — தரை-பூமிமை, கலகம் -
 கொடுப்பான். என்றான் - எ. ஞா. ௩-௭: ‘எ - று)

பாகன் அசுரபிரிவதெனினுமென்று ²வீருடையானால், இராமபிரானைக்
 காட்டி மருத்தவத்திலே உண்பவிலை: உன் இருப்பத்தை யந்திக மாத்தி
 தத்தில இராமன் தானே பாகனுக்கு இராச்சியத்தைத் தருவன் அப்படியிரு
 க்க இராமனைக் காட்டி மருத்தவத்திப் பாகன் பாளசெய்யவேனு மென்று
 மூவுலகத்தாராகும் ஏதகாதிசையசை செய்வருமதவ தக்கதன்மென்பதாம்.
 “உண்ணுமீரினுமுமினும் உன்னைமே புலப்பா” ஆதலின், அவன் கானகஞ்
 சென்றால், ‘மண்ணவருடையா’ என்றான்; இராமன் தந்தையிடம் கட்டின
 யென்று அரசை மேற்றுக்கொண்டானே யன்றி எப்படியாவது இராச்சியத்
 தைக் கைப்பற்றவேனு மென்ற வீருப முன்னவனலெனென்பது, ‘யானே
 சொல்லக்கொள்ளவிசைத்தான்’ என்பதன் கருத்து பி யீ —¹மண்ணவா.
 தேரோலல். ³அன்பாலே. ⁴மகனுக்குத (உக௪)

உஅ. கண்ணே வேண்டு மென்னினு மீயக் கடவே¹னென்
 னுண்ணே ராவி வெண்டினு மின்றே யுன²தன்றோ
 பெண்ணே வணாடைக் ³கைகயன் ⁴மானே ¹பெறுவாயேன்
 மண்ணே கொண்ணி மறறைய தொன்றும் மறவென்றுன்.

(இ - ள்.) (என்று கூறிப் பின்னரும்), பெண்ணே —! வண்மை - வரை
 யாதுகொடுக்குத் தன்மைமையுடைய, கைகயன் மானே - கைகயத்தாசனமக
 னே! கணவ வேண்டும் எனவின் உம-(என) கணகளை வேண்டுமென்றாலும்,

ஈயக்கடவேன்-கொடுப்பேன் என் உள் கோர் ஆவி-எனது உள்ளேபொருத்திய உயிரை, வேண்டின் உம் - விரும்பினாலும், (அது), இன்றே - இப்பொழுதே, உனது அன்றோ - உன்னுடைய அதீனத்திலிருப்பதல்லவோ? பெறுவாய் ஏல் - (வரததைப்)பெறவிரும்புவாயானால், 1 மண ஏ கொள் - நீ உலகத்தை மாதிரியும் பெற்றுக்கொள்; மற்றையது ஒன்று உம மற-இன்னொன்றை மாத் திரம மறத்துவிடு; என்றான—; (எ - று)

எல்லாப்பொறிகளினுஞ் சிறத்தமைபற்றி 'கண' என்றும், கண்ணினும் அருமைப்பாடுஉடையதாதலின் 'உண்ணோராவ்' என்றும், நின் தலைமுறை தலைமுறையாகவந்த ஏகை உனக்கும்வேண்டுமென்பான் 'வண்ணைக்கைக்கயன் மானே' என்றவ கூறினான். சேய்கொள்ளானென்பதைக் கருதாது பெற வேணுமென்று வேண்டினாலால் என்பது 'பெறுவாயேல்' என்பதன் பொருள். இனி, 'உணமைக்கைக்கயன் மானே பெறுவாயேல்' என்பதற்கு, கொடுக்குவருவதறிற் பிறகுத 1 என்வேண்டுமோனைக் காட்டாது என்னிடத்துப் பெற விரும்பினாலால் லென்று கருத்துடைத்தலும் ஒன்று உனது - குறிப்பு முற்று. மற்றையது-இராமனைக் காட்டிந்கணுபதலு; அதனை வாயாற்சொல் லவும் அஞ்சி இவ்வாறு கூறினான். பி.மீ - 1^நதான். ²அன்றே ³கேகமன், கைக்கயா. ⁴மாதே. ⁵பெறுவானேல். பெறுவேனே (உகதி)

உக. வாய்¹தந் தேனென் றேனினி யானே வதுமாற்றே
 ஜோப்தந் தென்னை நோவன ²செய்து துவலாதே
 தாய்தந் தென்னத் தன்னை யிரந்தாற் றழலவெங்கட்
 பேய்தந் தீயு நீயினு தந்தாற் பிழை³யாமோ.

இதுவும் அடுத்த கவியும்-ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) வாய் தத்தேன் என்றேன்-வாயாற் கொடுத்ததுவிட்டே னென்று சொன்னேன்; இனி யான் ஓ அது மாற்றேன்-இனிமேல் காணே அதனைத் தவறேன்; என்னை கோய் தத்து-எனக்கு வருத்தத்தைக் கொடுத்து, கோவன செய்து - துன்பத்தக்கவற்றைப் பண்ணி. துவலாதே-சொல்லாதே; தன்னை இரத்தால்-தன்னை (ஒன்று) யாசிக்கதால், தழுவ வேம கண பேய - நேருப்புப் போலும் வெவ்விய கண்களையுடைய பேயும். தாய் தத்துஎன்ன-தாய் கொடுத் தாற்போல, தத்தீயும்-கொடுக்கும்; (ஆதலால்), 1 இது தத்தால்-1 இதைக் கொடுத்தால், பிழை ஆம் ஓ - தவறாருமோ? (எ - று.)

நீ கேட்டவரத்தைக் கொடுப்பதாகச் சொல்லிவிட்டபடியால், நான் கொடுத்தது கொடுத்ததுதான்; அதனை மாற்றுகின்றே னென்று என்னைப்பழியா தே ஆனாலும், கேட்கும்வரம் எனனை மிகவுமவருத்துவதால் அதனை மாற்றிக் கொள்ளுமபடி இரக்கின்றேன் பேயும் ஒருவா தன்னையிரத்தால், தாய்போலத் தண்ணளிகொண்டு வேண்டியதைத் தருகின்றது; ஆதலால், 1 இரங்கி என் வேண்டுகோளைத் தரலாகாதா? என்று தசரதன் கைகேயியை இரக்கின்றன னென்க. தழுவ்வெங்கண்-நேருப்பைக்காலுக்கின்ற வெங்கண்ணுமாம். பேயென்பது, அதனது இரக்கமின்மையை விளக்கிகின்றது. என்ன-உவமவுருபு.

தத்தியும் - தருமென்னும் படர்க்கை முற்று வினைத்திரிசொல். பேயென்ற விடத்து இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தால் தொக்கது. தத்து என்றதைத் தத்தையென்பதன் விகாரமாகக்கொண்டு, தாய் தத்து என்ன - தாயே! தத்தையே! என்றுசொல்லி பிரக்க என்று பொருள்கொள்ளுதலும் ஒன்று. பி - ம்:—¹தத்தன்மேற்றறினி, தத்தன்மேற்றறினி, தத்தெனென்றேனனி. 'செய்தே. ³உண்டோ. (௨௧௬)

௩௦.—கைகேயி இரங்காது தகரதனை யிழித்துக் கூறுதல்

இன்னே ¹யின்னே பன்னி யிரந்தா ²னிகலவேந்தன்
றன்னே லிலாத் தீயவ னுள்ளந் தமிமாறான்
முன்னே தத்தா டிவவர ³லகாய் முனிவாயே
லென்னே மன்னா மாறா வாய்மைக் கினியென்றான்.

(இ-ள.) இகல வேந்தன்-வெற்றியையுடைய சகலாததி,—இன்னே இன்னே - இவ்வாறாக, பன்னி-சொல்லி, இரந்தான்-வேண்டினான்; (வேண்டியும்); தனனோ லிலாத் தீயவன்-தனக்குஒப்பு (வேறு ஒருவரும்) இல்லாத கொடிய கைகேயி; உளமம் தமிமாறான்-மனமமாறி இரங்காதவனாய்,-- இவரம் முன்னே தத்தா-இத்தவரங்கள் முன்னே (வாயாற) கொடுத்தாய்; லகாய்- (இப்பொழுது தொழிலாற) கொட்டாமல், முனிவாய் எல் - வெறுப்பாயானால், மன்னா - சகலவாததீயே' எனனே - செய்பதற்குது) யாதுஉளது? இனி—, வாய்மைக்கு - உண்மைக்கு, டா உளா- இவ்வுலகத்திலு, எவா இருக்கின்றா கள்?' என்றான்—; (ள - ௫.)

உலகத்திலு தருமத்தை லிலாட்டவேண்டிவது மன்னவன் தொழிலே யாதலாலும், "வைபகமுற்றம் நடத்தவாய்மை" என்றவாறு உலகெங்கும் தன்மெய்மையை நடக்கச் செய்வதாலும், உபபடிப்பட்ட கீயே வாய்மைதவ றின் உலகிலு வாய்மையே லிலா தென்பாள் 'மன்னா யாருளா வாய்மைக்கு இனி' என்கிறான்; உன்போல வாய்மையுடையவா வேறொருவருமில்லையென 'இகழ்ச்சி செய்பதடியுமாய் கீழ்' தீயவை யாவையினுஞ்சிறந்த தீயான்" என்ற தற்கேற்ப தன்னே லிலாத் தீயவன்' என்றான். கணவன் மனமொருது இரக கவும் அவனுக்கு மனத்துயா மிகுவுதுபற்றிச் சிறிதும் சித்தனியின்றிக் கலவி னுமவனெனொருவர் மருபதுபற்றிக் கைகேயியை இவ்வாறு கூறிய தென்க. பி ம்:—¹இன்ன, இன்ன ²இயமன் னன்; இக்கமன்னன். ³லகா (௨௧௭)

௩௧.—கைகேயியின் பேச்சிலால் மன்னவன்மீது கீச்சித்துப் பின்பு
தெளிந்து பேசத்தோடங்குதல்.

அசுசொற் கேளா வாவி புழுங்கா வயாகின்றான்
பொய்ச்சொற் ¹கேளா வாய்மொழி மனனன் பொறை²கூர
நசுசுத் தீயே ³பெண்ணுரு வன்றோ வென⁴நாணு
முசுசுந் ரூபோற பினனு ⁵மிரந்தே மொழிகின்றான்.

(இ - ள்.) பொய் சொல் கேளா வாய் மொழி மன்னன்-அசுத்தியமான வாததையைக் கேட்டும் அறியாத வாயமையுள்ள வாததையையுடைய சக்ர வாததி.—அ சொல் கேளா-அதவாதாததையைக் கேட்டு, ஆவி பழுங்கா-உயிர் வெ.தும்பி. அபாகின்றான்-சோகின்றவனாகி.—பொறை கூட-(பின்பு)பொறுமைமிக, 'பெண உரு-இந்த ஸதீர்ஸபம், சச சீவ அன்றே-வீடும் நெருப்பும (போன்ற தொன்று) அல்லவோ?' என - என் றெண்ணி, காண-வெங்கி, முசச அந்ரா போல-முசச அந்ரவரைப்போல இருந்து [மூச்சசயடைந்து கிடந்து]. பிண்டம் - னெடும், இஃதுத மொழிகின்றான் - இஃததலைமேற் கொண்டே பேசுகின்றான்: (எ - று) —அது மேற்கூறுகின்றா

எப்பொழுதும் மெய்யேபேசுபவனாகல தசரதமன்னன் 'மன்ன' இவ்
வழிம ரலகாட முனிவரேல வடமமைக்கு யாருளா? என்ற கைகேயி மொழிந்
ததைக்கேட்டு உயர்மெய்ச் சொர் மிக்கருந் அனைக்கையின் கொடுமை
மைக்கண்டு அவன்உதய பேசுநோதத்ததகு வெட்சி மூசுசித்துப் பின்பு
தேறி மீண்டும் குறைபிடுதது பேசுத்தொடங்கின னெனச் மதநிரிமார்களுமும்
அரசா முகல்யோனையும் வரவழைத்து விட்டனாகுப பட்டங்கட்டவிரும்பு
கிறேன்' எனறுசொல்லி அவனனும்தீமைமெல்லாம பெற்று இராமனுக்கும்
இராசசிமம் அளிப்பதாகச் சொல்லலீட்டு. ஒருபெண்ணின் பிடிவாதத்தினால்
அசுசொல பிறழ்கோவது குறித்து வெட்கஞ் சென்றினுமாம். முசுசறநா
போல— 'இத்தனை காலம், முசுசறநாச் சொல்லமுடியும்கலோன்' எனப்
புத்தகாண்டத்தும் கூட— 'முனசிறாதுள்ளது சிறப்பாகிய குர்ப்புணா, உதும்
உரிசுசொல தசுத்தீ-தசுத்தீஸபடை தீமென மீட்ட, தசு, ஸ-ஆலபிதல்,
வ்லாக்கின்புமாம் முசுச-முசுச என்பதன்விக்காம். பி-பி —1பெணு 'கின
றன். பெண்ணுருவனாமைன். 'தாண்டி' இருந்தே (உகடி)

௩.2 — இராச்சியத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு இராமனைக் காட்டித்து அனுப்பாதிருக்கும்படி மன்னாவன் மீண்டுட கைக்கியை வேண்டுகல்.

நீன்பக னுளவா னீர்னி தாளவாய்¹நீமெல்லா
முனவய மாமே பாளதி தந்த னுரை²குன்றே
னென்மக னெனக னென்னுயி ரெல்லா³வுயிரகட்டு
நன்பக னிந்த⁴நாழி வாமை⁵தபெவன்றன.

(இ - ள்) 'ஈன மகன் ஆளவான் - (இடாச்சிபுத்தை) உன்னுமைதன் [புத்தன்] ஆளவாளுக. கீ இனிது ஆளவாய - ஈ சகமாய அதிகாருசெலுத்து வாயாக; நீலம எல்லாம-பூம்முழுதும, உன் வயம் ஆமவ-உன்னுடைய வச தத்தாகவேயிருக்கட்டும்; ஆளுதி-ஆளவாயாக; தத்தேன்-கொடுத்தேன்; உரை குன்றேன்-சொன்ன சொல் தவறேன்; என் மகன்-எனது புத்திரனும், என் கண்-எனக்குக் கண்போன நவனும, என உயிர்-எனது உயிர்போன் நவனும், எல்லா உயிரகத்தும உலகமகன்-எல்லாவுயிரகங்களுக்கு சிறந்தபுத்திரன் போன் நவனுமாகிய இடாமன். இந்த காடு இறவாமை - இதேயததைவிட்டு நீங்கா மையுமாததிரம, நய - விருமயிருள்புரிவாய,' என்றான்—; (எ - று.)

கோசுலயின் மேன்மையைப் பொறேனென்று கருதுங் கைகேயியைச் சமாதானப்படுத்த, 'ஓ அநிகாஞ்செலுத்தும்படி பாதனை முடிசூடி யாச ஆளட்டிம் அவ்வாததைப் பினவாகமற் கொடுக்கேன். எனதுகண்மணி இராமனைக் காட்டிற்சுச் செல்லயிடாமல் இத்தக்கரத்திலேயேயிருக்குமாறு அருள்புரிய வேண்டுமென்று மீண்டுமாய்து வேண்டுகின்றனன் தச்சாதனைக வயம் - வசம் "தன்னுயிர்க்கென்கை புலலிது தற்பயசெதடுத்த, வுன்னுயிர்க்கென கலலன மன்னுயிர்க்கெல்லாமுடையோ" என்று கீழ் வசிட்டனகூறினதற்கேற்ப 'எனமகன் எல்லாவுடையுட்கும கணமகன்' எனகிறான். பி - பி —¹உலகு ²சமாதானம், வயமாமேல், வயமாயே ³கிணறென். ⁴உலகுக்கும். ⁵சாடிநவாமல், சாடிநவாமல் ⁶கெடுகென்றான். (உகக)

௩௩.—மராவன் என்னுயிர் உன்னப்பமெனல்

மெய்யே யென்றான் வேற நானும் வினைநோக்கி
கையா கின்றே னுடி முலாதே நன்னிமையோற்
கையா வினமென கண்ணொதி கின்றங் கழிவானே
உய்யே நவகா யனப்ப மடமென னுயிரென்றான்.

(இ - ள்) 'மெய்யே' - சத்தியமே. எனதன் வோ ஓற் தானும் - என னுடைய அடி கெடுமபடி சூழ்க்கின்ற. வினை-செயலாகிலே, நோக்கி - கருதி, கையா கின்றேன் - வாழ்கின்றேன். தாம உலாதேன் - தாகும் வறாப் பெற்றேன்; களிமை போல கையான தாமதமலாதோன்ற கைகளை யுடைய இடமன். இன்று - இப்பொழுது. என கண்ணி கின்றதும் - எனது கண்களுடைய எதிரிலுந்து கிடையா எல் - திருவானுலை. உய்யேன்-(ரான) பிழையேன்; (ஆதலால், உய்ய - பெண்ணே! என உயி உன் அபயம் - எனது பிராணன் உனது அடைக்கலம்,' என்றான்—; எ - று)

சத்தியத் தலைக்காகு மென்ப. தாயே பகைவாதுபோல அத்தச்சத்தியமே எனனை வேறோடு சூழ்க்கும் வினைபாதிவிட்டதால், மான மனமகைத்து தாகுதலாதேன், தாமதத்தைகடனா இடமன் என்கண்ணை விட்டுகின்றனென்றால் மான உய்யோடு இன்ன; கைகேயி உதனல் உன்னையடைக்கல் மாக அடைக்கின்றேன் எனலுமா தத்தமபடி இடமனைக் காட்டிற்சூழ்விடாமல் சாட்டிலவதானே இருக்கச்சொல்லாமாக்கின்றனன் தச்சாதனைக. மெய்யே கையா கின்றேன் எனக் கூட்டி யுடைத்தலும் ஒன்று. (உஉ௦)

௩௪.—கைகேசி 'இந்தவாழ்ந்தைத் தவிரையாதுதல் அறமோ?' எனல்.

இரந்தான் சொல்லு மின்னுடை ¹கொள்ளாண் ²முனிவெஞ்சான்
மாரந்தா 'னென்னு ரெஞ்சின் ³னாணாள் வகைபாராள
சரக'தாழ் விலலாய தத்த வரத்தை தவிர ⁴கென்ற
வாரந்தா 'னல்லா னல்லற மாமோ வுரையென்றாள்.

(இ - ள்.) (பின்னும் கைகேயி), இரத்தான் சொல்லும் இன் உரை கொள்ளாள் - வேண்டுகின்ற மன்னவனசொல்லுகின்ற இனியவராதையை அங்கீகரியாதவளும், முனிவு எஞ்சான்-கோபத் தணியாதவளும், மரம் தான்

என்னும் நெஞ்சினன்-மரமேயென்று சொல்லத்தக்க மனத்தையுடையவரும், நாணன்-(தீசசெயலுக்கு) வெட்கப்படாதவனும், வசை பாரான்-பழியை (ஒரு பொருளாக) இலட்சியஞ்செயுமாதவனுமாகி, 'சரம் தாழ்வு இல்லாய்-பாணக களை மிகுதியாகக்கொண்டுமையவனே! தரத் வரத்தை - (முன்) கொடுத்த வரத்தை, தவிர என்றல்(தீ)-கேளாது ஒழி என்று சொல்லுதல், உரம்தான் அல்லால் - வலியே யல்லாமல், தல அறம் ஆமடு-தலவதருமமாகுமோ? உரை-சொல்,' என்றான்—; (எ - று)

தீ அம்புளபயம்பெருவீரனாயிருந்து ஒருமெல்லியலிடம் வந்து கொடுத்த வரத்தைத் தவிரவே ஐயு மென்று இரப்பவன்போலக் கேட்பது, 'தமக்குஅஞ்சி இவர் வேண்டியவரத்தை மாற்றிக்கொள்ளாட்டி' என்று உன்வலியால் வற்புறுத்துவதுஆகுமேயன்றித் தருமமகூமோ? சொல்,என்று தன்மனம் சிறிதும் நெகிழாமல் கைகேயி கூறினனெனக் "வேலொடுகின்றாணிடுவென்றது வொக்குங், கோலொடுகின்றாணிடுவு" என்ற குறந் கைகேயியின்பேச்சில் நினைவுக்கு வருகின்றது. 'சரத்தாழ்வல்லாய்' எனற வளி - உன்னுரை உரத்தால தோன்றவதுஎன்பதைத் தெரிவித்தலால், கருத்துடையடை கொளியாம சரத்தாழ்வல்லாய்-சரத்தைவெளிநீடுமொருட்டுத் தாழ்கின்ற வல்லையுடையவனே! எனினுமாம் இதில், உன்னுடைய வனமையைப் பணிவிறல் வெளிப்படுத்துபவன் எனற கருத்தும் தோன்றும். நெஞ்சில, நெகிழ்ச்சியிலலாமைக்குத் திருவ்டாந்தமாக 'மரத்தானென்னுநெஞ்சினன்' என்றா; "மரக்களபோல வலிமநெஞ்சவஞ்சனென்" என்றா பெரியாரும். பி - ம் -1கேளாள். 2முனிவாரான், முனிவஞ்சான் 3அன்ன, என்ன. 4ஆளுள். 5தாவல்லாட. 6என்றால். 7இல்லல். (உஉஉ)

உரு - கோகந்தால் மன்னவன் மண்ணில் விழுதல்.

கொடியா றினன கூறினான் கூறக் குலவேந்தன்
முடி¹ சூடாமல² வெம்பரன் மொப்கா னிடைமெய்பே
நெடியோ னீங்க³ லீங்கு³ மெனனா நுயிரென்ன
விடியே யுண்ட மால்வரை போனமனா னிடைவீழ்ந்தான்

(இ - ன்) கொடியான் - கொடியவனாகிகைகேயி. இன்ன கூறினான்-
புறப்படிப்பட்டவைகளைச் சொன்னான்; கூற - சொல்ல, குலம் வேந்தன்—,
'நெடியோன் - சூடாமன், முடி சூடாமல - கிரீடத்தைச் சூடப்பெறாமல்,
வெம்பரன் மொய கானிடை - கொடிய [உறுத்துதன்மையுள்ள] பரக்கற்
கள் நெருங்கிய காட்டில், லீங்க - பிரிய, என ஆர் உயிர் - எனது (உடம்பிற)
பொருத்திய உயிர், மெய்யே - உண்மையாக, லீங்கும-பிரியும்,' என்னு-என்று
சொல்லி, இடி ஏறு உண்ட - பேரிடிவிழுந்த, மால் வரை போல் - பெரிய
மலைபோல, மண்ணிடை - பூமியில், வீழ்ந்தான்—; (எ - று.)

தசரதன் கைகேயியின் அகக்குஞ்சொல்லைக்கேட்டு 'இனி இராமன் முடி
சூடப்பெறாமல் வெம்பரந்தானிடைச் செலவது திண்ணம்; அவன் லீங்க
என்னுயிரும் லீங்கும்' என்று சொல்லிப் பெருந்துவரத்தாற் புவியில் வீழ்ந்தன

னென்க. குலம் சூரியகுலம். இடியேறுண்ட மால்வரை யென்றது - முன்னொளிற் சிறகுள்ளனவாயிருந்து பறந்து ராடுகளின்மேல் விழுந்து அழித்துக் கொண்டிருந்ததனால் இத்திராளுல வசசிராயுதவகொண்டு சிறகரியப்பட்டமலைகளையென்னலாம் பி. மீ.—¹சூட்டாமல். ²காததலும், காததது. ³என்னவியினி. மூன்றாமடியில் 'கேடியோனீ' கருக்கலு நீவகானினியென்றோ' என்றும் பாடம்.

நக.—வீழ்ந்தமன்னவன் கைகேயியின்கொடுநெஞ்சைக்கீண்டு

வருந்தீந்தோடிக் கல்.

வீழ்ந்தான் வீழா வெந்துய ரத்தின் கடல்வெள்ளத்

தாழ்ந்தா னாழா வக்கட லுக்கொர் கரைகாணன்

¹சூழ்ந்தா ²தன்பஞ சொற்கொடி யாள்சொற் கொடுநெஞ்சம்

³போழ்ந்தா ⁴ஞாள்ப புன்மைமை நோக்கிப் ⁵புரங்கின்றான்.

(இ-ள்) (கசுதமனவன்).—வீழ்ந்தான் (பூமியில்) விழுந்தான்; வீழா-விழுந்து, வெறுத்துவிடின் கடல் வெள்ளத்து-கொடிய துன்பமாகிய சமுத்திரத்தினது ராடுவெள்ளத்திலு, ஆழ்ந்தான் - அழுந்தினான்; ஆழா - அழுத்தி. அகடலுக்கு - அச்சமுத்தி-த்திறகு. ஓர் கரை காணன் - ஒரு எல்லையைக் காணாதவனா. துன்பம் ஆழ்ந்தான்-நீங்கை யாலோசிக்கவளும், சொல் கொடியான்-கொடிய வராததைப்புகட்டவளும். சொல் கொடு நெஞ்சம் போழ்ந்தான்-(தன்) வராததைமால் மனத்தைப் பிளந்தவனாகிய கைகேயியினது, உள்ளம் புன்மைமை-மனத்தினது அறபத்தனமைமை, நோக்கி - பாத்தது, புரங்கின்றான்-(மனஞ்சுகியாமற் புவிந்) புன்பவனானான்; (எ - அ.)

கரையின்றிவருதலால், துயரத்தின் கடலென்றா; 'பிறவிப்பெருவகடல்' என்றார்போல கரைகாணமைக்கு, ராடுவெள்ளமென்றுரைத்தாம் நீர்தற்குஅருமையால், 'ஆழ்ந்தான்' என்றா சொற்கொடியான் கொடுஞ்சொல்லாள்ளன விருதிடிரித்துக் கூட்டப்பட்டது. துன்பஞ்சூழ்ந்தான். சொற்கொடியான் என்பவை கூடரியையாய், அவனசொற்கொடுநெஞ்சம்போழ்ந்தானென்றுமாம். நோக்குதல் - கருதுதல் பி.மீ.—¹சூழ்ந்தான். ²துன்பச. ³சித்தம். ⁴போழ்ந்தான். ⁵என்னப் ⁶புலங்கின்றான். (உஉஉ)

நக.—இதுமுதல் ஐந்துகவிகள் - ஒருதொடர் தசரதன் கைகேயியைப் பலவாறு பழித்துத் துயருறுதலைத் தெரிவிக்கும்.

¹ஒன்றா கின்ற ²வாருயி ரோடு ³முயர்⁴கேள்வர்

பொன்ற முன்னம் ⁵பொன்றின ரென்னும் புகழல்லா

⁶வின்றோர் காறு ⁷மெல்வளை யார்தம் மிறையோரைக்

கொன்றா ரில்லைக் ⁸கொல்லுதி யோரீ கொடியாளே.

(இ-ள்) 'எல் வளையா-விளக்கமுள்ள வளையலையுடைய மகளிர், ஒன்றாகின்ற - (உடலோடு) பொருந்திய, ஆர் உயிரோடு உம் - அரிய உயிருடனே, உயர் கேள்வர் - (எல்லாப்பொருளினுஞ்) சிறந்த பிராணநாயகர், பொன்றா

முன்னம் - இறப்பதற்குமுன்னே, பொன்றினா - (தாம்) இறத்தனா,' என்னும்-என்றுசொல்லப்படுகின்ற, புகழ் அல்லால்-கீர்த்தியைக் கொண்டவரல்லாமல், இன்று காறுமம் - இதுவரையிலும், நம் இறையோரை கொன்றா - தமதுகணவரைக் கொலைசெய்தவா, இல்லை-என்குமில்லை; கொடியானோ-கொடுந்தன்மையையுடையாளே! நீ கொல்லுதி-நீ கணவனைக் கொல்லுகின்றயோ?

கணவன் இறக்கத் தாம் உயிரைத் துக்கொண்டிருக்க விரும்பவில்லாது அருடன் மாடத்தா னென்று பகழ்பெற்ற மகளிரும் பலாஉனா ஆனால், இதுவரையில், தன் கணவனைக் கொன்றா னென்று பேசெடுத்த மகளிர் இவ்வுலகி லில்லை. நீ கணவனுக்கைக் கொள்கின்ற மாதலால், உன்போற் கொடியா ருண்டோ? என்று தந்தன னைக்கேண்டிய பழிஞ்சை னென்க. கற்புடைமகளிர் கணவன இறந்ததைக் கேட்டமாத் திந்தநில உயிரையப் பெறுவென்றும் உடனம் உயிரோகாவின் குளிர்ச் சிப்பொடகையிற் குளித்தல்போலத் தீக்குகிது உயிரையப் பென்றும் தாலகன் கூறும் இவற்றை "உரிமா னோத்திய வளரிக்கைபிடுத. சிஞ்ஞமாயிற் றெனனா கோமான், நமர்கிணாக்கோதைத்த நயப்பொதுண். மயங்கின்ன கொல்லென மலர்வருடக. தலைத்தாண்டுமொர் குணசெவிகேனான். கலக்ககொள்ளா கடுத்துடாபெறுதுண். மனனவன் செல்வநீச் செலக யானெனத், தன்னுயிரகொண்ட னுயிர் கேடனன்போற் பெருங்கோப்பெனநி மொருநகுடன் மாடத்தன்" என்ற சிலப்பதிகாரமும் "தாலகன் பகதநுதுமாய்திப், போகலசெய்யாவுரிமொடு டுவுது, ஈளிநிழல்பொனை மர்ப்போல, முளியெரிபுகூஉ முதுக்குடிபிந்ந பகதிப்பெனன்" என்ற மணிமேகலையும், "பெருங்கோட்கணவன் மாடத்தை வருமந. வரநிசுநிசுநிசு காமனை. தன்சிரும் பொயகையுந் தீயோரெனநே" என்ற புறநானூறு "குருவிராக வுணாகவுடனகலத்தாக, கீருமினென்பிடை கொரியா-போரின, விடனைத் தம் வேலோறகும் வெவ்வையினுஞ். முடனை மலத்தாயிர்" என்ற வெண்பாமாலையும் இவ்வுருக் காணத்தக்கன. ஓ-ஆகை எல - இடைச்சொல்; இது உரிச்சொல் தீமைத்தாயினும், ஆசிரியா எல்லேயிலக்கம்" என இடைச்சொல்லாக வோதினமையால் இடைச்சொல்லெனநே கொள்க இனி, மெல்வையா என்றும் பிரிக்கலாம் பி-யி - 1 ஒன்றாம் 2 அல்லா 3 உயிர். 4 கேளவன். 5 பொன்றினா, போதினா. 6 இனநே. 7 பெய 8 கொல்லுதியே.()

நடவு. ஏவம் பாரா 1 யின்முறை நோக்கா யறமென்னு
யாவென் பாயோ வலலை மனத்தா லருளகொன்றாய்
நாவம் பாவென் னுருபி ருண்டா யினிஞாலம்
பாவம் பாரா 2 தின்னுயிர் கொள்ளப் 3 போகின்றாய்.

(இ - ளா.) (நீ), ஏவம் பாராய் குற்றத்தைக் கருதாய்; இவ் முறை கோக் காய-நற்குடிப்பிறத்தமகளிர் செய்யும் கீழ்மத்தைப் பாராய்; அறம் எண்ணாய் - தருமத்தை நினைமாய்; ஆ எனபாயோ அல்ல - அந்தோ என்று இரங்குகின்

றாயில்லை; மனதால் அருள் கொன்றாய்-ஒன்று கருணையழித்து விட்டாய்; நா அம்பால் - (உனது) சொல்லாகிய அம்மனால, என் ஆ உயிர உண்டாய்-எனது அரியபிராணனை வாங்கினாய்; இனி—, பாவம் பாராது - பாவத்தை நினையாமல், ஞாலம் - உலகத்தாது இன உயிர்-இனிய பிராணனை, கொள்ளப்போகின்றாய் - கொல்செய்யப் போகிறாய்; (எ - று)

மிக்ககொடிய நீ உனதாக்கிய அம்பை என்மீது எய்தகனல், நான் உயிர போதும் நிலைமை மடைந்திட்டேன் இனி. விடைவிலதானே இராமனைக் காட்டிற்றுத்தத்தி அன்மூலமாய் இவ்வுலகத்தா உயிரையேகொள்ளப்போகின்றாயென்று ச்சத்தன் படுத்தவாறு. உலகத்தா இராமபிராணிடத்துப்பேரன்புலைக்கிருப்பதை யணர்த்துபற்றி. மனுவன 'ஞாலத்தின்னுயிர கொள்ளப்போகின்றாய்' என்கிறான் ஏவம்-ஏவம் என்பதன் லீகாரம். பாபம், தோகையம். எண்ணுட-என்கிற ஆதரவ்வுத் புணர்த்து கெட்டன; உடன்பாடாகவுரைக்காமாய். பி-பி —¹இனமுறை 'என்னுயிர். ²படுகின்றாய்.

நகூ என்பா ¹லோவா நான்மட மச்ச மிவையேதம்
பூண்பா லாகக ²காண்பவா கல்லா ³புகழ்பேணி
நாண்பா ⁴லோரா நங்கையா தம்பா ⁵னணுகாரோ
⁶யாண்பா லாரோ ⁷பெண்பா லாரோ டடைவம்மா.

(இ - ள்.) 'என பால் - பெருமைப்பகுதியினின்று. ஓவா - நீங்காத, நாண மடம் அச்சம் இறைவ - நாணம் மடம் அச்சம் என்பவற்றை. தம் பூண்பால் ஆக - தமது ஆபரணங்களின்பகுப்பிற் சேர்த்தவாக. காண்பா - (மனததினாலாடாது) கொள்ளப்படு. கல்லா - மகளிதென்று சொல்லத்தக்கவா; புகழ்ப் பேணி நாண்பால் ஓரா - புகழைவிருட்டி நாண்ப பகுதியைக் கொள்ளவேண்டியது இனபுடையதாதாகவிருக்கவும் அதனை யறியாத, நங்கையா - மாதாள், —தம் பால் - தமது பகுப்பாகிய பெண்பாலா வாக கததில், நணுகார - சேமட்டா; (பினை அம் - எதப்பால்ந் சோவ ரென்னில், —ஆண்பாலா எ - ஆண்பாலவாக்கத்திற் சேர்த்தவையாவா; பெண்பாலாரோடு அடைவு-(அவர்கா உலகத்திற்) பெண்பாலாரோடு வடிவு ஒப்புமைபற்றிச் சோவது (எவ்வாறு?) அமட - ஆசரிமம்' எ - று.)

நாண மடம் முகலிப் பெணமைக்குணம் இல்லாதவா பாவைக்குப் பெண்பாலா போலவதோன்றினும் ஆண்பாலாகவே கருகத்தக்கா உலகத்தில் அவரைப் பெண்பாலாக வடிவு ஒப்புமை மாத்திரத்தைக் கொண்டு வழங்குவது வியக்கத்தக்கதேயென்றவாறு. இனிப்பின்னிணைப்பிக்கு—நாணஎன்ற பெணமைக்குணத்தைத் தம்மிடத்துக்கொள்ளாத மட்கையரிடத்துச் சேராத ஆண்பாலாரே ஆண்பாலாரென்று சொல்லுதற்கு உரியவா; அங்ஙனம் நாணமற்ற மகளிரிடத்துச்சேரும் ஆண்பாலாரோ பெண்பாலாரோடு சேர்த்துச் சொல்லுதற்கு உரியவ ரென்று பொருளுரைப்பாருமுளா.

நாண மடம் அச்சம் என்பன-பயிப்பென்னும் குணத்திற்கும் உபலக்ஷணம். அவற்றுள், நாண-தகாதவற்றின்கண் உள்ள மோடுவகுதல்; மடம்-எல்லா

மறித்தும் அறியாதுபோலிருத்தல்; அசசம் - என்றங்காணாததைக் கண்டவிடத்து அஞ்சதல். பரிப்பு-தன்கணவனல்லாதவரின் கைமுதலியன மேற்படி அருவருத்தல். “கடிசொல்லில்லை காலத்துப்படினை” என்றதனால்; அம்மா வென்பது வந்ததெனக் பி-ம் —¹ஒவ்வா. ²காண்பயனுக்குப், காண்பயனாகும், காண்பயனந்தப். காண்பயநல்ல. காண்பயநல்ல, காண்பயநல்லா. ³பயனீதத ⁴ஒரா, ஒவா. ⁵ஊனாகாதோ, அனுகாதோ. ⁶ஆண்பாலொவ்வா, ஆண்பாலாதோ. ⁷அப்பொருளாதோடடைவு, பேருளாதோடடைவு, பெண்பாலுளதோடடைவு, பெண்பொருளாளுமடைவு, பேருளென்னுமவர்.

சு0. மண்ணுள் கின்ற ¹ராக வலத்தான் மதியால்வைத்
தெண்ணு தின்றார் யாரையு மெல்லா விகலாலும
விண்ணோ காறும் வென்ற வெனக் கொர் மனைவாழும்
பெண்ணுல ²வந்த தந்தா மென்னப் ³பெறுவேதினே.

(இ-ள்.) மண ஆள்கின்றா ஆகி-பூம்பை ஆள்கின்றவராய், வலத்தால்-பலத்தினாலும், மதியால் - புத்தினாலும் வைத்து - (மேலாக) வைத்து, எண்ணு கின்றா யாரையு - எண்ணப்படுகின்ற எல்லா அசசையும், எல்லா இகலால் - எல்லாவலமிடாலும், விண்ணோ காறும் - கேட்கவாடையிலும், வென்ற-சமீபத், எனக்கு—, மனை வாழும் ஓ பெண்ணுல-(எனது வீட்டில் வாழும் ஒரு பெண்ணினால், அந்தம் வந்தது-சீமை கோர்த்து, என்ன பெறுவேன் ஓ - என்று சொல்லத்தக்க நிலைபை அடைவேதினே) (எ -று)

புத்திபலம் தேகபலம் முதலியவற்றை நசிந்த விலகல்கத்தச்சையும்விண்ணுலகத்தவரையும் கொண்டு பெருவீரனென்று போபெற்ற எனக்கு அவ்விருவகைவலமையும்வலாத வீட்டிலவாழும்பெண்ணினால் உயர்போகும் நிலை சீகமும் படியாவதே! என்று தச்சனை உருதுகிறான் என்க. வைத்து-அசையாகவுமாம். எல்லாவிகலான - பலம், புத்திமுதலியன எல்லாப்போராலும் என்றமாம். அந்தம் - மண்ண ஓ - இடிவுசிறப்பு. மனைவாழும்பெண் - மனைவியென்னவுமாம். பி-ம் —¹ஆதிவலம்தனை என; ஏ. ²வந்ததீதாம், வந்தவந்தம். ³பெறுகேதினே. (உஉஎ)

சுக். என்றென்றுன்னும பன்னி ¹புரிசுக்கு ²மிடாதோயு
மொன்றொன ³றொவ்வா வின்ன லுதக்கு ⁴முயிருண்டோ
⁵வின்றின் நென்னும வண்ண ⁶மரங்கு ⁷மிடிபுரப்பொற
குன்றொன் றொன்றோ ⁸தொன்றிய தெனனக குவிதோளான்.

(இ-ள்.) பொன குன்று ஒன்று-ஒருபொன்மடமான மலை, ஒன்றோடு ஒன்றியது என்ன-(அத்தகையமலை) மறொன்றுடன் சோந்தால் (அதைப்) போல விருக்கின்ற. குவிதோளான்-தீண்டுகோளையுடைய சக்தவாததி, —என்று என்று உன்னும்-என்று பலவாறாக நினைப்பான்; பன்னி-(வாயினா) பலபடி சொல்லி, உயிரகம-பெருமூச்செறிவான்; இடா தோயும் - துன்பக்கடலில் மூழ்குவான்; ஒன்று ஒன்று ஒவ்வா-ஒன்றோடொன்று ஒவ்வாத [பலவகைப்

பட்ட], இன்னல் - துன்பத்தில், உழக்கும் - வருத்துவான்; 'உயிர் உண்டோ - பிராணன் இருக்கின்றதோ, இன்று இன்று - இல்லை இல்லை,' என்னும் வண்ணம் - என்று சொல்லுமாடி, மயங்கும் - மூச்சுப்பான்; இடியும் - (செஞ்சு) உடைவான்; (எ - று)

தோயதென்னும் வினைக்கேற்ப, இடா கடலாக உரைக்கப்பட்டது போன்குன்றென்றெனறோடென்றியது—இல்பொருந்ருமை. பி - ம் —¹இரக்கும், இரக்கும்²மிடலாயும் மிடற்றும்³அல்லா⁴உயிரோடும்,⁵இனமென்றுனனும், அந்நென்றுனனும்⁶அடங்கும்⁷இடைகின்றன, இடைதேறான், மிகுதென்றான், மிடையும்பொரு, மடியும்பொரு. ⁸ஒன்றோடொன்று. ⁹ஒன்றியவென.

(உஉஅ)

'சஉ.—கைகேசி: 'நீ உரைப்பிறுல் நான் உயிர்மாய்வேன்' எனல்

பொற்றோ மன்னவ¹னிவவா நயாவெய்திப்
பூழிப்²பொற்றோ முற்ற மடங்கப் புரள போழ்தி
வாழிற்³பொற்றோ⁴வென்னுரை⁵யினவே வுபாயாமவேன்
பாழிப்⁶பொற்றோ மன்னவ வென்றன பண்பற்றான்.

(இ - ள்.) ஆழி பொன தோ மன்னவ - சக்கரத்தைக்கொண்ட பொன மமமான இரத்ததையுடைய சக்கரத்தை இவ்வாறு - இடங்கனம். அயாவ் எய்தி - தளவடைந்து பொன தேன் முற்றம் - (தன்) அசுதியுமுமுமுல்திலும், பூழி அடங்க - பழுதி²நெடியும்பொரு போழ்தில-(குமியிற்)புரளவகாலத்தில், —'என உரை - எனவர்களை ஊழில் பொற்றால் - முறைமையாகப் பெற்றால்கரி. இன்று என - பொருளின் உயிர் மாயவேன் - பிராணனை மாய்த்துக்கொளவேன்; பாழி பொன தோ மன்னவ - உவ்வையும அசுதிய வெற்றிமாய்வையுமுடைய அசுதியே' என்றான்— (யாவனெனில்), பண்ப அற்றான் - (செஞ்சில) எட்டில்லாதவனான கைகேசி. (எ - று)

மன்னவன் துயரத்தாற் பலவாறு சொல்லியவண்ணம் பூமியிற் புரண்டு கொண்டிருக்கையில், கைகேசி தன்மனத்திற்கொண்டிருந்த உறுதியை வெளி மிட்டனவென்க பொற்றால் எனந வினையெச்சத்திற்கு உயிரைத்திருப்பேனென்றுமுடிக்குஞ்சொல் வருந்தி ஆழிப்பொற்றோ மன்னவன் என்பதில், தசரதன் எனபதன் கருத்து அடங்கியிருக்கின்றது; இனி, ஆழியையும் தேரையுமுடைய மன்னவன் என்றமாம் 'மன்னவ' என்ற விளி - தான் உன்னைக் கணவனாகக்கொண்ட உன் கொள்கைப்படி நடக்கவேண்டுமென்கின்ற கற்புடையவனாகியவிலிருந்து பேசியல்லை; அறத்தைப் பாதுகாக்க வேண்டிய அசன முறையில் உண்ணுதலைத்து¹ அரமமமுலாது சொன்ன சொல்லில் பாதுகாக்குமாறு வற்புறுத்துகின்றேனென்பதைக் குறிப்பிக்கும். பூழி, போழ்து - பழுதி, பொழுது எனபவற்றின் மருஉ. அற்றான் - பெயா, பண்ப - ஈரம், உள்ளன்பு. பி - ம் —¹அவ்வாறு. ²பொற்றோ. ³பொயத்தான், பொய்த்தாய், பொற்றோ⁴என்றுடை. ⁵அனதேவ. இன்னே⁶பொற்றோ⁷என்.)

சூ. —கைகேயி 'நீ வரங்கொடுத்துவிட்டு இப்போது வருந்துவது
தகாது' எனல்

அரிந்தான் முன்றோர் மன்னவ¹னன்றே யருமேனி
வரிந்தார் விலலாய் வாய்மை வளர்ப்பான் வரநல்கிப்
'பரிந்தா' 'லென்னு' மென்றனள் 'பாயுங் கனலேபோ
லெரிந்தா' றுதே யின்னுயி ருன்னு மெரியன்னாள்.

(இ - ள்) பாயும கனல எ போல - பரவுகின்ற தீப்போல, எரிந்து
ஆறாதே - எரிந்து தன்மாமல, இன உயி உண்ணும் - இனிய பிராணனைக்
குடிக்கின்ற, எரிஅனனாள் - செருப்பைமொத்த அந்தக் கைகேயி, 'வரிந்து -
இறுக்கி, ஆ - கட்டப்பட்ட. விலலாய - துணுபையுடையவனே! ஓ
மன்னவன் - (உனகுலத்திற்பந்த) ஒரு அச்சன். முன - முன்னே,
வாயமை வளர்ப்பான் - மெய்யை வளரச்செய்யுமாறுபாட்டு. அரு மேனி -
(பெறுதற்கு) அரிய உடலை, அரிந்தான் அன்றே - அறுத்துக்கொடுத்தானல்
லவா? (அவன்வாய்சத்திற்பந்த) உடம்பு - உடம்பைக் கொடுத்து,
(அவ்வந்தைக் கேட்டுப்போது) பரிந்தால் - வருத்தினால், என ஆமயாது
பயன் உண்டாகும? என்றனள்—: என்று,

செய் பிரதிஜ்ஞைசெய்தபடியே தன்னுடைய பருத்துக்கு அறுத்துக்கொ
டுத்து நகத்திடைத்தான் அலங்காரை நற் பாரிவிடும் ஓர்த்தன்னுக்குத்
தன்கண்களைப்பிடுங்கிக்கொடுத்தான். எழுந்தும் பிரதிஜ்ஞைகூடவாதிருக்
கும்படி கரைகடவாது இருக்கின்றது ஆகவே, சத்தியத்தான் முக்கியம். சத்
த்யத்தைக்காட்டிலும் மேம்பட்ட தருமவீரனாகவால், உலகிலமேம்பட்
டவனாகச் செய்தபிரதிஜ்ஞைதவறாமல் இடமனைக் காட்டிற்கு அனுப்புவா
யாக முழுமுறைசொல்கின்றேன் நீ எனப்பாருங்குசெய்த பிரதிஜ்ஞைபை
நிறைவேற்றுவாய் உன்முன்னிலையற்றேனிடமனை விலுவன் என்பதல
வனுக்குப்பட்டதகட்ட இடமனைக்காட்டிற்கு அனுப்பி எனக்கு எதிரிகளில்
லாமற்செய்வாய். இவ்வாறான பிரதிஜ்ஞைதவறிய நீ கடைத்தேற முடி
யாது எனக் கடுமையாகக் கைகேயி கூற்றினான் முதனுலபற்றி விரித்து
வைக்க. ஓமன்னவன் - சபி; இதனை 'பரவொன்றின் பொருட்டாகத் துலை
புகப் பெருத்தனை.' 'இவாருலத்தொன் மேற்பறவை. மன்னுயிர்க்குத் தன்
னுயிடை மாறாகவழக்கினனாள்' எனப் பாலகாண்டத்திற் கூறப்பாற்றினு
முணாக, இதனை மெடுத்துக்கூறினாள். அவன்வாய்சத்துப் பந்த நீ உயி
துறத்தாயினும் உடம்பமையை நிலைபெறுத்தவேண்டு மென்றற்கு, ஒருபொரு
ளைப் பற்றி மெரித்தபின் ஆற்றவொருவருக்கக் கைகேயியாகிய தீயோ உயி
ரோடு கூடிய மன்னவனைப்பற்றி மெரித்தும் தன்மயாது அவனுயிரையுங்
கொள்ளுகின்றதென வேற்றுமையணி தோன்றக்கூறுவா 'எரிந்தாறாதே
யின்னுயிருணனு மெரியன்னாள்' என்றா. எரிந்தாறாதேயின்னுயிருணனு
மெரியன்னாள் என்ற விடத்து 'தீயினாசுட்ட புணுள்ளாறு மாறாதே, நாலி
னாச்சுட்டவடு' என்னுந் திருக்குறளினப்பொருள் அறியத்தகும். வாய்மை -
வாயினின்று தோன்றுவதாகிய சத்தியம். பி - ம்:—1 அன்றோ, 'பிரிந்தாய்.
'என்னை, என்னே. 'பெய்யும். 'வருதே.

(உரு0)

சுசு.—தசரதன் கைகேயிக்கு வரத்தைத் தந்தேனெனல்.

¹வீர்தா னேயிவ வெய்யவ னென்ன மிடல் வேந்த
னீந்தே னீந்தே னிவ்வர பென்சேய் வனமாள்
மாய்ந்தே நானபோய் வா²னுல் காள்வென் வசைவெள்ள
நீந்தாய் நீந்தாய சின்மக னோடுந் நெடிதென்றான்.

(இ - ள்.) 'இ வெய்யவன்-இக்கொடியவன். வீர்தான் ஏ - (கேட்டவரது
தைக் கொடுக்காவிட்டால் இறந்தவனேயாவான்,' என்று - என்மெண்ணி,--
மிடல் வேந்தன்-வலிபெய்யுடைய சகலாட்சி. --'இ வரம் சந்தேன் சந்தேன்-
இவ் வந்ததைக் கொடுக்கேன் கொடுத்தேன். என சேய வனம் ஆள்-என்மகன்
[ராமன்] காட்டையான் நான் மாய்து வ போட-மான் இறந்துபோய், நான்
உயிரு ஆள்மென்-தேவலோகத்தை மாளுவேன்; செடிது - வெருகாலம், சின்
மகனோடுஉம்-உனது பிள்ளையுடன் புகுனாது, வசை வெள்ளம் - பழியா
சிய கடலை; நீந்தாய நீந்தாய - கடக்கமாட்டாமல் அதனுள் அழுந்துவாயாக,'
என்றான் - என்றுசொன்னான்; (எ - று)

'இனி இவள் கேட்டவரத்தைக் கொடுக்கப் பின்வாங்கினால் இப்போதே
உயிர்விடுவான் அந்நன்ம உயரீத்தால் நாம் மெய்மகமென்றியவனாவதோடு
பெண்கொலைக்குக் காணமாற துபற்றிப் பெண்பாலமும் கமமைத் தொடரும்;
ஆதலால், இவள் கேட்டவரத்தைக் கொடுக்கலை சரி' என்று உறுதிபொலி
தசரதன் 'கீ கேட்குமவரத்தைத் தந்தேன் தந்தேன்; உண்மை தவறாத தற்
பயத்தினால் சுராக்கலோகத்திலுள்ள மேனமை பெற்றிருக்க, கீ கணவனைக்
கொன்ற பெருமபுத் தலைத்திருக்க உராமகனுடன் இனிது அசுரபுரிவாய்'
என்று தன்மனத்திலுள்ள அடங்காத்துடமும் வெருளியுத்தேன்ற சந்ததியத்
துக்குக் கட்டுப்பட்டுக் கூர்னை னெனக் வீர்தான் - விசைவுபற்றி எதிரா
காலம் இறந்தகாலமாகச் சொல்லப்பட்டது; தெளிவுபற்றியுமாம். சந்தேனீந்
தேன், கீந்தாய் கீந்தாய் - அடுத்ததேற்றப்பொருளைக்காட்டும்; வெருளியுமாம்.
ஆளுதல்-அடைதல், வெள்ளம்-ஆகுபெயர். பி ம்:-¹வீர்தான். ²அசுரானவன்.

சுரு.—வரத்தீத மன்னவன் ழுத்தீச்சுக்க, கைகேயி தன்னெண்ணம்
நிறைவேறித் துயிலுதல்

கூறு ¹முன்னம் கூறு படுக்குவ கொலையாளி
னோறு ²மென்னும் வனறிய ராகத் திடைமூழ்கத்
தேறு னாகச் செய்கை மறந்தான் செயனமுற்றி
யூறு சின்ற ³செதைபி னொந் துயிலவுற்றான்.

(இ - ள்.) கூறு முன்னம்-சொல்லுதற்கு முன்னே,--கூறு படுக்கும் -
பாதியாக அறுக்கின்ற, கொலை-கொல்லுதற் றொழிவையுடைய, வாளின ஏறு
ஆம்-சிறத்த வாளோடு ஒத்ததாகும், எனனும் - எனறுசொல்லத்தக்க, வன்
துயர்-கொடிய துன்பம், ஆகத்து இடை மூழ்க - மனத்தில் அழுத்துதலால்,

(அததசரதன்), தேரூன் ஆகி-தணியாதவனாய், செய்கை மறந்தான் - செயல் மறந்துகிடந்தான்; செயல் முற்றி-தன்காரியத்தை முடித்துக்கொண்டு, ஊரின் நெடுஞ்செய்விலுள்ள - களிப்புமிகுகின்ற மனதையுடைய கைகேயியும், துயில்வு உற்றாள் - தூக்கத்தை யடைந்தாள்; (எ - று.)

வரததைத்ததவுடனே பெருகதுயா மனத்தில் மூளத் தசரதமன்னவன் திகைத்து மூச்சித்தான்; கைகேயியோ தன்னெண்ணம் முற்றியதனால் மனக் களிப்போடு துயில்லாளுனெனக் கூறமுன்னம் செய்கைமறந்தான்-உயர்வு நலிந்தி. இச்செய்யுளில் தசரதமன்னவன் பெருகதுயரினாச்செயலற்றுக்கிடக்க, கைகேயியும் பெருமகிழ்ச்சியால் மெய்மறந்து தூக்கினுள்ளத் துயருற்றிருக்கும் மகிழ்ச்சியடைந்தாங்கும் ஒருநிலை நீங்காததன்மையைக் கூறிய நயம்மாட்டத்தக்கது. கூறமுன்னம் என்பதைக் கூறுபடுக்கும் என்பத னோடுஇயைத்து வரலுக்கு அடையக்க. வரலினது கூர்மையைச் சிறப்பிக் கின்றதெனினுமாம் ஆறநலபாற் வரலின் வறையா; கீழ் “இஃபேற” என்றற்போல. ஏற-ஈறுகலென மூலம். செயல்முறந் லாந்து-தான் கேட்ட வரல்களைப் பெறுகக்கொண்டது. கூறமுன்னம் செய்கைமறந்தா னென்று மாம். பி-ம்-¹மன்னன். ²வண்ணம். ³செய்தையினுநதுயில்வுற்றான்.(௨௩௨)

வேறு.

சக. — இரவுகழிநலிந் வருவான்

சேனா லாகிய நானோ லாமுடி ரொன்று போலவன் செய்துபி னேனா லாகிய தோளி னாவிட ரெய்த வொன்று ¹மிரங்கிலா வாணி லாககை மாத ராளசெயல கண்டு மைந்தாமு னிற்கவு நாணி னொளென வேகி னுணர்ரி கங்கு லாகிய நங்கையே.

(இ-ள்) (பின்பு).சேனா உலாவிய ஈன் எலாம்-மதுகிபொருத்திய தினங் களிலெல்லாம். ஒன்று உயிர் போலவன்-ஒருஉயிர்போக்கின நகரியங்களை, செய்து—, பின்-பிறகு இப்போது என்றபடி. என் உலாவிய தோளி னான்-வலிமைபொருத்திய புயல்களையுடைய கண்ண இடா எய்த-துன்பத் தையுடைய. (அப்பொழுதும்). ஒன்று உயிர் போலவன் - சிறிதும் மனம் பரி தியாத. இலா வானகை மாதரான் - சந்திக்கின்றமபோல ஒரிமையுடைய புன்சிரிப்பினையுடைய கைகேயியினது. செயல்கண்டு நீக்கித் தாழ்வேப்பாத்தது, மைந்தாமுன்-ஆடாமுன்னன். சிறகும் - சிறப்பதும். நாணிநா னென - வெட்கப்பட்டவனபோல. வளி-காஞ்சுல ஆகிய கணை - குளிர்ந்த இராததிரி யென்கின்ற பெண். ஏகினா - போனாள்; (எ - று)

ஒருபகுப்பைச் சோதகவா ஒருதீத்தெழிலைப் புரியின் அப்பகுப்பைச் சோத்தவாக்கெல்லாம் வசையுண்டாதல உலகத்திலே யியற்கையாதலால், பெண்பாலாரைச் சோத கைகேயியொருத்தி தன்கணவன் உயிரீங்கும்நிலையையுடைத்தும் சிறிதும்இரக்கமில்லாதது குறித்துப் பெண்பாலார்க்கெல்லாம் வசையுண்டாடுமென்று கருதி மைந்தாமுன் நிந்தவும் பாணிநான்போலத் தவ

சூலாகிய நவகை போயினுள்ளென்றா. இது-ஏதுந்தந்தறிப்பெற்றவன். இவ் வணிக்குக் கங்குலாகிய நவகை என்ற உருவகவணி அங்கமாயவந்தது. கன குற்பொழுதுகழிந்ததென்றவாறு. சேணுலாபியரானென்றது விவாகஞ்செய்து கொண்டதுமுதல வரம்பேணடியின்று வரையிலுமுள்ள ராட்சனீ. உயிர் ஒன்று போலவன - பாப்பவா சகலவாததிகும இவளுக்கும் உடல்வேறு, உயிரொன்றே பென்று சொல்லத்தக்க இனசெயல்கள். எவ்வாற்றினும் வேறுசோக மில்லாதவ் எனப்பது விளக்க. 'ஏனுலாவிய தோளிான்' என்றா. ஒன்றும - இழிவுசிறப்பு 'வ - கலகப்பரிதாலென்னும்' என்று கீழ்க் கூறியதனால், 'ஒன்றும - கலகம்' மாதான் என்றா. வான - ஒளி இனி, வான நிலாகை—அரசனிடத்தற்கு ஏதுவாகலின் வானபோன்ற ககையென்றுமாம். நிற்கவும் - இழிவுசிறப்பு உடையது இராததிரிபெனப்பது பெண்பாற்சொல்லாதலின், 'கட்குலாகிய நவகை' எனப் பெண்பாலாகக் கூறியது. 'பாலவாயப்பிறப்பினீயை மொக்கல்கொண்டு பகலிழந்த, மேலாற்றிசைப் பெண்புலம்புறுமாலை' எனப் பெரிமாரும பணித்தா மாதான் - அழகினை யுடையவன். அவலது விருப்பத்தை யுடையவன்; மாதா விருப்பமாதல் மாதர் காதல்' எனப்பதனால் இன்னாக ின் - காலம் முன்-இடம் இதரச் செய்புளில் பிராகமென்னுஞ் சொல்லின் காண்க பி.உ.—¹இ-உகலா. (உக.உ)

சுள —கோழிகூவுதலின் வருணனை

என்கட ருங்கடை சென்ற யாம மிப்பம் சின்றன வேழையால் வண்டு தங்கிய தொங்கன் மாப்பன் மயங்கி விம்மிப் வாறெலாங் கண்டு நெஞ்சு கலங்கி மஞ்சிறை¹யான காமர் துணைக்கரங் கொண்டு 'தடவழி நெறறி பெறறி' விளிப்ப போன்றன கோழியே.

(இ-ள்.) என்கடரும-எண்ணப்படுகின்ற [வரம்பறைபையுடைய], கடை சென்ற யாமம் - கடைசியாயவந்த மாமத்தில், இடம்புகின்றன-கூவுகின்றன வாகிய, கோழி - கோழிகள்,--ஏனடியால் - கைகேசியால், வண்டு தங்கிய 'தொங்கல் மாயன்-வண்டுகள் மொக்கல்கின்ற மாலைமணிந்த மாப்பினையுடைய சகலவாத்தி, மயங்கி - மதிமயங்கி, விம்மிப் ஆறு ஸலம் புலம்பிக்கூறியவகையெல்லாவற்றையும், கண்டி—, நெஞ்சு கலங்கி— அம் சிறை ஆன - அழகிய சிறகுளாகிய, காம துணை கம் கொண்டு-அழகிய இரண்டு கைகளால், தம் வயிறு - தம்முடைய வயிற்றில், எறறி எறறி - பலமுறை மடித்துக்கொண்டு, விளிப்ப போன்றன - அழுண்டொத்தன; எ - று.)

இதுமுதற் பதினாறு கவிகளால் பொழுதுவிகுதையில் சீகமும் பலவகை நிகழ்ச்சிகளை வருணிக்கத்தொடங்கி, இதனால் கோழிகூவுதலை வருணிக்கின்றா. தாம், கூவிப் பொழுதுவிடிவதைத் தெரிவிக்கின்ற கோழிகள், ஒரு பெண்ணால் தசாதசகலவாத்தி மதிதினைத்ததுப் புலம்பிப்பதைபெல்லாம் கண்ணாக் கண்டதனால் அததுயரத்தையாற்றமாட்டாமல் தமது இறகுகளாகிய கைகளால் வயிற்றிலிறைத்துக்கொண்டு அழுவினவற்றையொத்தனவென

வருணித்தார்; தன்மைத்தந்தறிப்பேற்றவணி: இத்தவணிக்கு 'சிறைபாண
காமாதுணைக்கரம்' என்ற இடத்துள்ள உருவங் வணி அவகமாய் சின்றது.
விளிப்ப என்பதற்கு - அசனனுக்கு கோக்கவிபத்தை வந்துகாணுமாறு கூப்
பிடுவனவற்றை என்று உரைப்பினுமாம். ஏழைமென்றா, அறிவு மிகக்கழு
மின்மைபற்றி. எற்றியெற்றி-அடுக்கு, பணமைப் பொருளது விளிப்ப - அகர
வீற்றுப்பலவறிசொல், படுகதலோசைபாற் பெயராய்கின்றது: விளிப்பது
என்பதன் விகாரமெனினுமாம் பி-ம் —¹ஆய ²தன். ³அற்றல, விழிப்ப. ()

சஅ - பலவகைப்புட்களும் ஒலித்தலிவருணன்.

தோய்க யத்து மரத்து மென்சிறை துளளி மீ தெழு புளளெலாந்
தேய்கை யொத்த ¹மருங்குன மாதா சிலம்பி னினறு சிலம்பு
கேக யத்தர சண்ப யந்த விடத்தை ²யினனெகா கேடுகூழ்
மாக யத்திபை யுட்கொ திதது ³மனத்துள் வைவன போன்றவே.

(இ - ள்) தோய் கயத்து உம் - தோடுகத்திரிய குளங்களினின்றும், மரத்து
உம் - மரங்களினின்றும், மெல் சிறை - மெல்லிய சிறகுகளால், துள்ளி -
குதித்துக்கொண்டு, தீது எழு - ஆகாயத்திற் பறக்கின்ற, புள்ளலாம-பறவைக
ளெல்லாம், தேய்கை ஒத்த - தேய்வு பொருத்திய, மருங்குல - இடைபை
யுடைய, மாதா - மகளிரின், சிலம்பின் கின்று - காற்சிலம்பொலிபோலிரு
ந்து, சிலம்பு - ஒலிப்பவை, —கேகயத்து அசன் பயந்த விடத்தை - கேகய
தேசத்தரசன்பெற்ற விடம் போன்றவனான, இன்னது ஓர் கேடு கும் மாக
யத்திபை - இத்தன்மைபடைய ஒரு கெடுகிபைச சூழ்த மிக்கீழ்மைப
யுடையவனோ: உள் கொதித்து உள்ளம் புழுங்கி மனத்துள் வைவன போன்ற-
மனத்தலே வைவனவற்றை மொத்திருத்தன: (எ - று)

மரங்களிலும் கீர்தலைகளிலுமுள்ள பறவைகள் பொழுதுவிடிகையில்
ஒலிப்பதை, கைகேயி செப்த கொடுஞ்செயலைக்கண்டு தம்மனத்தினுள் அவளை
வைவதுபோலு மென்று வருணித்தார் தன்மைத்தந்தறிப்பேற்றவணி.
இராசபத்திரி யாதலாலும், “என்னை நீகீழ்த்த திஞ்ஞால மேழ்வலாழ்வார,
உன்னை யிகீழ்த்தா மாளவருற்றமெல்லாளு, சொன்ன பினைசெயலகாண்டி
சொல்லிடென்றான்” என்னுமாறு அசன் இவ்விடத்து அன்புவைத்திருக்கின்
றமையாலும் வெளிப்படையாமலை தாற்றிக் குருகொன்ற கருதி மனத்துள்
வைவன வென்றா. பறவைகளினொலிக்கு, மகளிகாற் சிலம்பொலி ஒப்புமை.
கைகேயியை விடமெனநதற்கு ஏற்பக கேகயத்தரசனைப் பாற்கட லாக்குக.
இதனால், இனி யபாற்கடலில் எஞ்ச தோன்றியதுபோலச சிறந்த கேகய
குலத்திற் கைகேயி தோன்றின னெனக. இன்னதொருகேடு - கணவனை
இறக்கும் நிலைக்குக் கொணாத் கொடுஞ்செயரை. உலகத்திற் பெரும்பழி
யைப் படைத்ததன்றி முடிவில் தன்மகன் இராசசியத்தை யாளுமாறு செய்ய
முடியாமற் போனதால், கைகேயியைக் கவி 'கயத்தி' என்றனரென்னலாம்.
கயமையாவது - ஏற்புடைய¹ குணங்கள் யாவுமில்லாய கீழோரது தன்மை.

கயத்தி-பெணபாற்பெயர். சிலம்புவ, வைவன - பெயர். சிலம்புவனவாகிய புள்ளென்க. போனற-வின. சிலம்பு - ஒலிக்கு, ஆகுபெயர். துன்பஞ் செய்கின்றமையால், விடமென்றா. 1-ம் —1மருங்கின். 2-அன்னவக. 3-மனத்து.

சக—பா'ன துயிலொழிந்து எழுதலின் வருணனை.

சேம மென்பன பற்றி யன்பு திருத்த வின் றுயில் செய்தபின்
வாம மேகலை மங்கை போதி வனத்துள் யாரு 1மறக்கிலா
நாம நம்பி நடக்கு மென்று நடுங்கு கின்ற மனத்தவா
யாமு மிம்ம ணிறத்து மென்பன போலெ ழுந்தன யானையே.

(இ - ள்) யானையானை —சேமம் என்பன பற்றி - தாவல்விடென் பவையுடைய பொருத்தி. அன்பு திருத்த - (புரீதானிடத்தில்) சேமம் மிக, இன் துயில் செய்த பின் - இனிமையானதெனச் செய்த பின். 'வாமம் மேகலை மங்கைபோதி-அழகிய இடைமையினையுடைய சீதாவிடத்திலேயோடு, யாமுமறமறக்கிலா நாமம் நம்பி - ஒருநாம மறவாக திருநாமத்தையுடைய புரீதாமமான. வனத்துள் நடக்கும் - நடப்பதில் செல்வான.' என்று - என் றெண்ணி. நடுங்குகின்ற மனத்தை ஆப-பருத்திகின்ற கருணையுடையவனவாய், 'யாமும—, இ மன-இருந்தை நிறத்தம் - விடவிலிவோடும்,' என்பன போல - எனது செல்வன போல எழுந்தன-கிளமின; (எ - று)

யானைகள் தாமபிக்கிருந் திடத்தினின்று வெளியே செல்லுமாறு எழுந்ததை, இராமரிடான காடடைந்ததிக் காடிகுத்துச்செல்லப்போவதனால் காமும் இவ்விடத்தைவிட்டுச் செல்லுவோமென எழுந்தாற்போலதோன்றிய தென்று வருணித்தார்; இதனால் - தந்திரிப்பேற்றவனாயே. சகுமாரனான இராமரிடான வனத்திறத்துச்செல்லு துதிக்கு விலக்காகிய யானையும் மனம் நடுங்கின வென்க. நடுக்கமெனது - அன்பம் அச்சமும் முதலாக உடம்பிற் புலப்படமாற்றான உடனாமநடுக்குவ பதவாகதுப பணிவல்லாப்போதும் எவ்வளவுகொண்டென்று நடுக்குவ அன்பான நடுக்குதலாம் அச்சமென்னுஞ் சுவைபிறத்த பின்னா அகன்வழித்தோன்றிய நடுக்கம், அச்சத்தாற் றோன்றிய நடுக்கமாம் சேமம் சேமம்; கட்டுவதும் வாரம்-அழகு என்னும் பொருளுள்ள தற்சமவட்சொல் மேகலை-என்கோவை யானையுடையதென்க. வச்சமெனன் பார் 'யருமறக்கிலாநாமம் நம்பி' என்றா. நம்பி-நம்புமுதலியவாக நமக்கின்றன னென்னும் பொருளபட வருவதோருயாச்சிச்சொல்; இதனை 'எல்லிருள்' என்னுஞ் சித்தாமணிபுட் கண்ணக. யாமும்-இறந்ததுதழீஇய வெச்சவுமமை. 'நினைபவரத்தன்மைபை நினைக்கமன்னுபிரக, கெனையா தன்பின் னிராம னீண்டவாக், கனைபவரதன்பினவையும' என்று கீழ்க்கூறினதற்கேற்ப, அஃறிணையாகிய பறவையும விலங்கும இரங்கின வென்க 1-ம் —1மறக்கலா.

௫௦.—வானத்து நட்சத்திரங்கள் மறைதலின் வருணனை.

சிரித்த பங்க யமொத்த செங்க ணிராம னைத்திரு மாலையக்
கரிக்க ரம்பொரு கைத்த லத்தயர் காபபு நாணணி தற்குமுன்
விரித்த தண்கதிர் ¹முத்த தாகியிம் மண்ண னைத்து நிழற்றமேல்
விரித்த ²பந்தர் பிரித்த தாமென மீனொ ளிததது வானமே.

(இ - ள்) சிரித்த பங்கயம் ஒத்த-மலாந்த தாமரைப்பூப்போன்ற, செங்க
ண திருமலை இராமனை - சிவந்த கண்களையுடைய வித்தணுவாகிய ஸ்ரீராம
பிரானது, அ கரி கரம் பொரு கைத்தலத்து - அப்படிப்பட்ட யானையினது
துதிகைகையொத்த கையிலே. உயா காப்பு நாண - சிறந்த மங்கலநாளை,
அணிதற்கு-கட்டிவந்தந்த, முன-முன்னே, விரித்த தண்கதிர் முத்தது ஆதி-
கட்டின குளிரத்திரணங்களை யுடைய முத்துக்களையுடையதாய், இ மண்
அனைத்து உம் சிழற்ற-இவ்வுலகமுழுதும் சிழிசெய்யுமபடி, மேல் விரித்த-
ஆகாயத்தில விரிபசெய்த. பந்தா-பந்தல். பிரித்தது ஆம் என - பிரிகட்பட்ட
டாற்போல, வானம்-ஆகாயம் ின ஒளித்தது - நட்சத்திரங்களை நிறைந்த
தது: (எ - று.)

இந்த உலகம் முழுதையும் மூடிப் வானத்தையே பந்தலாகவும், அவ்
வானத்துள்ளதும் நட்சத்திரவரிசைகளே அகட்பந்தலில் அலங்காரமாகத்
தொங்கவிட்ட முத்துச்சங்களாகவுங்கொண்டு, உதயநாலத்து அவ்வானத்
தின்னின்று நட்சத்திரங்கள் மறைததைப் பந்தாபிரிகையில அலங்காரமாகத்
தொங்கவிட்ட முத்துச்சங்கள் அகட்பப்பட்டனபோலு மென்று குறித்தார்
தந்திரிப்பேற்றவணி. வானம் இரவில்தோன்றாதோற்றத்தினும் பகற்பொழு
தில் வேறுபட்டதோன்றாதலால் இரவில்தோன்றியவானப்பந்தா பிரிககப்
பட்டதெனக் கூறினாபோலும் ஹஸ என்றவடமொழித்தகாதுபோல, 'சிரி'
என்றவினைப்பகுதியும் கைத்தல மலாதலஎன்ற இருபொருளையுங் காட்டு
மென்க: 'சூத்தல், கைத்தல' என்பனவும் இவ்வாறாகும். பட்டாபிஷேகத்
திற்கு இடையூறு தோத்தமையால், பந்தலபிரிகப்பட்டு கென்க ஸாவேசுவர
னாதலாலும், சக்கரவாதத்தி திருமகளுதலாலும் மண்ணனைத்தும் சிழற்றப் ப்
தரிட்டார். மலாச்சியும், குளிரச்சியும் கணடோரைமகிழ்வித்தலுமபற்றிக்
கண்களுக்குத் தாமரைமலா உபமானமாக. செங்கணமால் என்றும், தாமரைக்
கண்ணன் [புண்டரீகாக்ஷன்] என்றுங் கூறப்படுதலால், 'சிரித்த பங்கய
மொத்த செங்க ணிராமன்' என்றும், லிட்டுணுவி னவதாரமாதலால், 'திரு
மால்' என்றுங் கூறினார். அக்கைத்தலத்து எனக்கூட்டுங் அகரஸகட்டு. பிர
சித்தியைக் காட்டும். இனி அகரஸகட்டினால், 'சிரித்தபங்கயமொத்த வென்
பதைக் கைத்தலத்துக்குங் கூட்டலுமாய் கரிகரமென்னும் வடநாள் முடிபு,
எதுகைகோகசி யிசட்டிற்று. கரிகரமென்பது-பூவபகமும உத்தரபதமும
சமாநாதத்தமென்பாபாகு "வெருவந்த செய்தொழுதும் வெங்கோலன்,"
"அடியனதான ருயதெலலாம்," "கோடாதசெங்கோல" என்பனபோலக்
கேவலபதமாத்திரையாய் நின்றதென்க. கரம்-கை, துதிகை; அதனையுடை
யது-கரி. கரிகரம்-திரட்சியாலும், சீட்சியாலும் உவமம். காப்பு-ரக்ஷாபந்தரம்.
பி-ம் —¹முத்தராசி, முததமாதிரி. ²பந்திறைத்தது. ³ஒளித்தன. (உ௭௭)

ருக.—காலையிலீ மணமுரசு ஒலிக்க, மாதராரீ எழுதலின் வருணனை.

நாம விற்கை யிராமனைத் தொழு நாள டைந்த நமக்கெலாவ்
காம விற்குடை கங்குன மாலை கழிந்த தென்பது கற்பியாத்
தா¹மொ வித்தன பேரி யவ்வொலி² சாரன் மாரி³ தழங்கலா
மாம யிற்குல மென்ன⁴ முன்ன மலர்ந்தெ முத்தனர் மாதரே.

(இ - ன்.) 'ராம விலகை இராமனை - அசுரத்தைத்தருகின்ற கோதண்டத்தை யேத்திய புபத்தைபுடைப ஸ்ரீராமபிரானை, தொழும் நான் அடைந்த நமக்கு எலாம் - வணங்கும் கலகலா' என்பெற்ற நமக்கெல்லாம், காமன் விலகுடை கங்குல மாலை மனமகனது கருப்புவில் துளக்கின்ற இரப்பொழுது, கழிந்தது—' எனபது - எனபகை, கற்பியா - தெரிவித்து, பேரி ஒலித்தன - முடிசுவாத்தியங்கள் முழங்கின; அ ஒலி - அமமுழக்கம், சாரல மாரி கழங்கல் ஆ - மலைப்பக்கங்களிலவருது தங்குகின்ற மேகங்களின் ஒலிபோலாக, மாதா - (அதனைக் கேட்ட) மகளிரா, மா மயில குலம் எனன - பெரிய மயில்களினது கூட்ட மெழுந்தாற்போல, முன்னம் - 'கங்கணவெழுந்திருப்பதற்கு' முன்பு, மலரது எழுந்தனர் - முகமலரப்பெற்றுத் துயிலொழிந்தெழுந்தார்கள்.

மனமதனது பருசுபாணங்களைக் காக்குண்டு கிடந்த இரப்பொழுதின் முடிவில், 'இராமபிரானை முடிசுவிலுதலில் தரிசிக்கக்கூடிய நான் வந்திட்டது' என்று உடைபதுபோல மங்கலப்பேரொலியொலிக்க, அவ்வொலியைக் கேட்ட மாதராரா, மேகத்தின்கருச்சுநையைக்கேட்ட மயிலபோலவிகழ்ந்து முன்னம் முகமலரது துயிலொழிந்தெழுந்தனென்க 'நமக்கெலாம்' என்ற இடத்து 'நமக்கெலாம்' என்று பாட்டுப்பின் கலம் இனி, உடைகங்குலென விளைத்தொகையாய், பரிந்தொகையினதுவல்லிற்றுக் கெடுகின்ற கங்குற்பொழுதுமாம். விலஎனபது - இலக்கணமாய், அதுகொண்டு எய்யப்படுகின்ற புஷ்பபாணங்களை புணர்த்துத் ஆ-ஆக விகாடம். 'மயில்கண்டனன் மடகடைமகளிரா' எனவும், 'மணிமயிற்றொழில்' எனவும், 'மயிலெனப்போந்து' எனவும், 'கடைமயிலே' எனவும் 'மயிலன்னசாயல' எனவும், 'மயிலினமிரியாங்கொ மடமயிற்றுவிக்கொண்ட வெயில்களுகெலவன' எனவும் மயில்கடைக்குஞ் சாயற்கும் உலகமாகலின், மயிலுலகை-கடைக்கும் சாயற்குமெனறுணாக பின்றுகிழனெனவோம பேதைமாதலின், 'முன்னமெழுந்தனர்' என்றா. முன்னம்மலரது-அகமகிழ்ந்து என்னினுமாம். மலரசரி - ஸ்ரீராமபட்டாபிஷேகத்தைக்காணும் வேட்கையாலுண்டாயது. தாம் - அசை. பி-ம் —¹ஒலித்தது. ²சார. ³தழங்கலான, தழங்கலாய், முழங்கலான். ⁴உள்ளம்

(உருஅ)

ருஉ.—மந்தமாருதம் வீசுதலின் வருணனை.

இனம லர்க்குலம் வாய்வி ரித்திள வாச மாருதம் வீசமுன்
புனைது கிலகலை சொர ரெஞ்சு புழுவகி னுசில பூவைமார்
¹மனம னுக்கம்வி டத்த னித்தனி வளந லைபுணர் கள்ளவன்
கனவி னுக்கிடை யூற கெகம யங்கி னுசில கன்னிடார்,

(இ - ள்.) சில பூவைமார - சிலமகளிரா, — இன்னம் மலர் குலம்-பலஇனங் களான புட்பங்களின்கூட்டம், வாய விரித்து - வாயவிட்டுமலர, இள வாசம் மாருதம் - வாசனைபையுடைய இளங்காற்று, வீச - விசுதலினால், முன் - முன்னே, புனை துகில் கலை சோர - அணிந்த சீலையும் மேகலையும் நெகிழ, நெஞ்சு புழுங்கினா - மனமவருத்தினாகன்; சில கணனிமா - சிலபெண்கள், மனம் அனுகம விட - நெஞ்சிலுள்ள வருத்தம் விட, தனித்தனி —, வள்ளலை - (தம்) கணவனே, புணர் கள்ளம் வன் கனவினுக்கு-தழுவுகின்ற மிக்க வஞ்சனைபையுடைய கனவிற்று. இடைபூறு அடுக்க - தடை பொருதுகலினால், மயங்கினா - திகைத்தார்கள்; (ஏ - ௨)

காலையில் மலர்களாவிர்தலைபய இன்மாரும் வீசுதலையும், “மதுவிரித் தொழுகினமாமலவெல்லாம்”, “கொழுங்கொழமுலையின கொழுமலமுண விகூர்த்து குணசிசைமாருதம் இதுவே” எனப் பெரியார் அருளிச்செய்திருத்தலும் காண்க. மலர்த பூக்களிற்பட்டு மாருதம் உறமணமடைந்து வீசுவதனால், அது தமீது படப்பெற்றுக் காமோகதீபகமாக கணவனைப்பிரித்த மாதரா அத்தொல துகிலும் சீலபூச் சோர மனம் புழுங்கினதாக, சில மாதரார் தம் மனத்தாற் கருதியிருக்க கணவனைக் கனவின்றி கண்டு புணராதிற்கையில் மத்தமாருதம் தமீது பட்டு துயிலுணர்து தம் கணவுப்புணர்ச்சி இடைபூறுபட்டதனால் மனத்தொகத்தனனெனக் களவால் - இராமனைக் கொள்ளலுமொன்று. ஸ்செடயன் விவரமாகத் தம்மைக் குறிக்கு மெனனலுமாம். இன்ம - பலவினீட்டம் விரித்து - விரிக்கும் எச்சத்திடு. இன்மாருதம் - மத்தமாருதம் துகில்கலை - உடமைத்தொகை; துகில்கலைபாடமாயின, துகின்மேலணிந்த கலை பென வேறுமைத்தொகையாம் பூவை - நாகணவாய்ப்புள் அதுசொல்லித்ருவகை; அஃது ண்ட உவமவாகுபெயர். அனுகம - தொழிற்பெயர்; அனுகு - பருகி ஒளிக்குந்நமைபுத்தலால் ‘தள்ளக்கனவு’ எனமும், வருத்தக்குந்நலால் ‘வனக்கனவு’ எனமும் கூறினா. பி - டு — விடாது, விடாமனவனுக்கமவிட மனமறுக்கவிட. (உருக)

‘நடு - நுழைமலர் துவிலின்வருண்’.

சாய் டங்க கலங்க வந்து ‘தயங்கு’ தன் குல நன்மைபுற
போய் டங்க நெடுங்கொடுமபுதி கொண்ட ருபுகழ் சிங்குரத்
தீய டங்கிய சிந்தை பாள்செயல் கண்டு ‘சிரிப்’ நவனைமாள்
வாய் டங்கின வெண்ண வந்து குவிந்த வன்குழ தங்களை.

(இ-ள்.) சாய் அடங்க-(ஊ) பெருமை அழியவும், கலம் கலந்து தயங்கு தன் குலம் நன்மைமே போய் உடங்க நன்மைமொடுபொருத்திலிளங்குகின்ற தனது வயிசத்தினது நன்மையும் சென்றழியவும். நெடு கொடு பழிகொண்டு-பலகளைக்குடனாகிய கொடிய பழிமைக் கொண்டு, அரு புதழ் சித்தும் - (பெறுதற்கு) அரிமகோத்ததியைச் சேறுகின்ற, அ-அந்த, தீ அடங்கிய சிந்தையாள் - கொடுமைபொருத்திய மனத்தையுடைய கைக்கேயியினது, செயல்-தீச்செய்கை

யை, கண்டு - பாத்து, —சீரிய நவகைமா - நற்குணங்களை யுடைய பெண்களின், வாய்-, அடங்கின என்ன - மூடினாற்போல, வண குழந்தைகள் - வளப்பதையுடைய ஆமலமலர்கள், வந்துகூடித் - பொருத்திமூடின; (எ - று.)

கணவனைக்கொன்ற காதுகீழென்று பழிச்சொல்பெற்ற கைகேசியின் தீச்செயலைக்கண்டு 'மதுவகுப்பைச்சோத ஒருத்தி இவ்வனம் கொடுஞ்செயல் செய்கனளே' என்று கருதுவதனால் நற்குணமுள்ள மாதா நாணவகொண்டு வாயடக்கிநீர்ப்போல, குழந்தைகள் வாயொடுங்கின வென்றா உவனமயணி. ஒருபெண்ணினால் தீச்செயல்புரியின் அது அப்பாலாகக்கல்லாம் இழிவைக்குநெய்நதை - மாதாச் செயல்கண்டு மைத்தாமுனிர்கவும் நாணிநொன்' என முன்னம்கூறினா சாய - சாயாஎன்றவடசொல்லின் விகாச சாயல என்பதன்விசை மெனக்கொளவாரு முனா. வந்து - சொல்லிமுக்காடாகக்கத் அசைபுட்ட பீடி — தலாத. 'கலங்க' தழங்கு. 'கண்.' 'சீரம்' 'மகைமா', 'அடங்கிது' 'அடங்கினா' (உசா)

ஞசு — பண்களிந்தெழுபாடலின் வகுண்ண.

மொய்ய ராக நிரப்ப வாசை முருங்கு தீயின் முழங்கமேலவைப ராணிப மாதன வாங்கிட வாணி வாகெடு வாதையு மொய்ய ராவிட வாணி சோர வெதுப்ப மாதாத 'மென்செவிபபைப ராறுசை கின்ற போன்றன பண்களிக் தெழு பாடலை

(இ - ஈ.) மொய் அரகம் மெய்பொருத்திய வேடகை மிகவும். ஆசை முருங்கு தீயின்மேல் முழங்க-அவ் எவ்வென்ற தெருபினுமமேலாக அதிகரிக்கவும், வை அநாலிட மாதன வாங்கிட-கூறமைசெய்யப்பட்ட மனமதபாணவகளும், வாண் நிலா-ஆகா துத்தென்ற ஒரு சச்சி-கிணமும், செடு வாதை உம் - கீண்ட வாதைக்காதும் மொய் அரவிட - உடலை துறுக்கவும், ஆவி சோர-உயிர்தா, வெதுப்ப வாகென்ற மாதாம் - மகரிருடை, மென் செவி-மெல்லிய காதுகளில் பண்களித்து எழு பாடல - இசைமுதிர்த்து தோன்றுகின்ற பாடல்கள் வாய் நகர்த்துகின்ற போன்றன - படத்தை யுடைய பாடிகள் உட்குணவற்றை பொத்தன்; (எ-று.)

பிரித்த மாதா மாணவாசியாலும் நிலாவாலும் வாதையாலும் மெலிந்து நிற்கையில், பண்களிக் தெழுபாடல அவசெவியிறபுகுத்து அவர்களை மிகவும்ருத்திற்று எனக் மேடகமேதெனத் தளவிதியாக்கள் வேடங்குழலோசைமை, 'பண்களிக் தெழுபாடல' என்றனவெனக் இனி இத்தொடர்க்கு - இசைப்பாட்டுடன் பழுத்துத் தொன்றுகின்ற வாய்பாடல என்று கூறினுமாம். இராமனிடத்துக் காமம் கைமயிதகுதலால், மாதா இவ்வாறாயின் தென்பாருமுனா. அரகமாத்து - பொருள்களமேற்றேன் றும் பற்றுள்ளம்; இதனை வேட்கையெனப். ஆசைபாத்து - அப்பொருள்களைப் பெறவேண்டுமென்று மேன்மேல நீக்குவது; இதனை அவாவென்ப. அரகம் - ராகம் வடசொல். நிலாவுமென்னுமென்னுமமை, தொக்கது. இனி, வானில நிலாவுகின்ற வாடையெனறுமாம்; நிலாவுதல் - பரவுதல். வாடை - வடபுறமாக வீசுவ

காற்று எனக்கொண்டு, தென்றற்காற்றென்க. இராமபிரானுக்குப் பட்டங் கட்டவேணுமென்று சூறிப்பிட்ட நாள் சைத்திரமாதத்தில் புஷ்யபட்சத்திர மென்று பெறப்படுதலால், இங்ஙனங் கொள்ளுதல் தக்கதாம். 'தென்றற்கும் வீணைககுளு சேமணிககுளகொகிலததுக, கன்றிற்கமைக் காழிககம்புலிக்கு— நின்றாற்று, மண்ணைககுமாரற் கயர்த்தானென்றன்னமே, பெண்ணைக்குமாரற் கியம்பு' என்னும் வெண்பாவினால், மாரன்வாளி முதலியன துயாககு ஏதுவா மாறுஉணாக. பி-ம் —¹வாசமுருகுதீயின. ²வாணிஸா. ³இன்செவி. (உசக)

ருரு — மைந்தீ படுக்கையினின்று எழுதலின் வருணனை.

ஆழி யான்முடி சூழி காளிடை யான பாவியிதேகாரிரா
ஆழி யா¹யின வாறெ னாவுயர் போதின மேலுறை பேதைபு
மேழு லோகமு மெண்ட வஞ்செய்தகண்ணு; மெங்கண் மனங்களும்
வாழு காளி தெனுவெ முந்தனர் மஞ்ச தோயுப்புமஞ்சரே.

(இ - ள்) 'ஆழியான-சகலதானைய ஸ்ரீராமன். முடி சூழி நாள் - பட்டயிடிக்ஞ்செய்துகொள்ளும் காளுகு, இடை ஆன-சூழிலேவந்த, பாவியாவியாகிய, இது ஓர் இரா-இரத ஒருஇராகதீர். ஊழி ஆயின ஆறு - ஊழிக காலம்போற் பெரிதாயிருத்தவிதம் (என்ன?),' என்-என்றுஎண்ணியும், 'உயர் போதினமேல உறை பேதைம-சிறந்தபொற்றாமரைமலரில வீற்றிருக்கின்ற திருமகளும், ஏழு லோகமும்-ஏழுலோகத்தாருடையவும், எங்கள் - எங்களு டையவும், என் தவம் செய்த கண்டம் எண்ணக்கூடிய[மிக்க] தவத்தசெய்த கண்களும், (என்தவம்செய்த) மனங்களும் - அத்தன்மைய கெஞ்சுகளும், வாழும் நாள் வாழ்வடையுந்காலம் இது-இஃது,' என்-என்றுஎண்ணியும், மஞ்ச தோய-மேகத்தையொத்த [சுருத்ததன்மையையுடைய], புயம்-கைகளே யுடைய, மஞ்சா - ஆடவா, எழுந்தனா - (படுக்கையினின்று) எழுந்திருந்தா கள்; (எ - று)

மைந்தாளெழுந்தருக்கையில் இராமபட்டாபிஷேகத்தைக் காண்பதிலுள்ள பெருகையால் படைத்த சூரிவாயிறே என்னும்படி கெடுத்ததத்தோன்றிய பாவியிவ்வு ஓழித்தது' என்று கழிந்தஇரவைப்படுத்தி, இராமனை முடிசூட்டு கோலத்துடன் காண்போகின்றோமென்று கருதி அந்நாளாகக்கொண்டாடிய வண்ணம் படுக்கையினின்று எழுந்தனென்க முடிசூழிநாள் காலையென்னும் போது இடையிலவந்து தடுக்கமையால், 'இடையானபாவியா' எனப் பழித்தனா பழித்தமையால். அம்மைந்தா இராமமுதும் துயிலின்றி 'எப்போது பொழுதுவியியப்பே-கின்றது?' என்ற கருத்தோடு கிடந்தன என்பது தொனிகும உத்தமநாயகனைச் சோகலபற்றி, 'போதினமேலுறை பேதை வாமும நாள்' என்று உமாதாக்குக கண்ணுமனமுமபடைத்தமையாற்பெறும் பயன் ஸ்ரீராமசேகரையும் வாழ்த்தலுமன்றி வேறில்லையாதலின், 'கண்களும் மனங்களும் வாழுநாள்' என்றுகூற்றினா போதினமேலுறை பேதை-இராச சிவலக்ஷிமி. சிந்தையெனக்கொண்க. சிந்தையும் யாமும் முடிசூட்டுகோலத்துடன்

இராமனைக்கண்டு மனமும் கண்ணும் வாழும்பொருள் தவறு மொன்று. 'எண்ட வஞ்செய்த' என்னும் அடையை மனத்திற்குங் கூட்டிக். எல்லாவுலகத்தாரும் ஸ்ரீராமபீட்டாபீஷேக சிமித்தங் இங்கு வந்திருக்கின்றன ராதலால் 'எழிலோக மும் கண்ணுமனமும் வாழுகான்' என்றது அன்றி லோகமும், கண்ணும், மனமும் வாழுகானென்றுமாம். தோய்-உவமவாசகம். கைம்மாறு கோக்காமல் தானஞ்செய்தலால், 'மஞ்சுகிதாயபுயம்' என்றா மஞ்சர் - மைத்தொன்பதன் போலி. உயாபோது-தாமரைமலர்; புஷ்பங்களில் தாமரை உயர்த்தகாதலின்; அகனை "பூவெனப்படுவது பொறிவாழ் பூவே," "பூவிற்குத்தாமரையே" என்பவற்றனுமுணராக. பீ-ம் - உயா. 'மைத்தே. (உசஉ)

ருசு. - மாதர் படுக்கையினின்று எழுதலின் வருணனை.

ஐயு றுஞ்சுடர் மேனி யானெழில் காண மூளு மவாவினற்
கொய்யு றுங்குல மாம லாககுவை சின்று முகனார் கூமைகூர்
நெய்யு றுஞ்சுடர் வேனெடுங்கணமுக்குத்து¹ நெஞ்சி னினைப்பொடும்
பொய்யு றங்கு மடந்தை யார்குழல் வண்டு பொம்மென² விம்மவே.

(இ - ள்.) கூமைகூர் செய உறம் சுட வேல்-கூமைக்குத்த செய்தட விய ஒளியையுடைய வேலாயுதம் போன்ற, நெடு கண - பெரியகண்களை, முகிழ்த்து-முகிக்கொண்டு, நெஞ்சில- (நினைப்பொடும்- (ஸ்ரீராமன் முடிபினை ந்து வீதியிலவ லமருவதைக்காணவேணுமெனற கருத்துடன், பொம்உறங்கு- கள்ளத்தயில் செய்கின்ற மடந்தைமார்-மகளிர், - ஐ உறம் சுடர் மேனியான- வியப்பைத்தருகின்ற ஒளியையுடைய நெருமேனியையுடைய ஸ்ரீராமரானது, எழில் - அழகை, காண - பாப்பதற்கு மூளம்-மேனமேலு முண்டாகின்ற, அவாவினல் - ஆசையினல். கொட உறம் குலம் மா மலர் குவை சின்று- (அப பொழுது) பரிதக சிறந்த பெரியபுஷ்பங்களினது தொகுதியினுற்செய்த பதிக கையினின்று, குழல் வண்டு - ஐசைப்பாட்டையுடைய வண்டுடன், பொம மென விமம் - பொமமென்று ஒலியாத், எழுத்தனா - எழுத்திருத்தாகள்.

இராமனது முடிசூட்டுவததைக் காண்பதிலுள்ள போதரவினல் துயில்வராதிருக்கவும் கண்ணை மூடிவண்ணம்பொய்புறக்கம் உறங்கும் மாத ரா, தாமரை முதலிய விரிந்த மலர்களின் மதுவை யுண்ண வண்டுகள் நீங் காரஞ்செய்துகொண்டு பறப்பதனால் பொழுது புலாத்ததை யுணர்தது. இராம னெழிலைக் காண்பதிலுள்ள அவாவினேடு மலாபடுக்கையினின்று எழுத் தன ரென்க. "நாமவிற்கை" என்று தொடங்குஞ் செய்பவ் சண்டனுடன் கூடியிருந்த மகளிர் துயிலுணராதெழுந்ததைத் தெரிவிப்ப தென்றும், இச செய்யுள் அவநமையிலாத் மகளிரின் துயிலுணராதசையைக் குறிப்பதென்றும் உணராக. ஐ-வியப்பாகியகுறிப்புணர்த்தும் உரிசொல்; - 'ஐவியப்பாகும்.' எழி லாவது - வளராதமைத்தருவததும் இதுவளராதது மாறியதன்றி இன்னும் வளரு மென்பது போன்றுகாட்டுதல். கொய்யுறம் மலர்-நாணமலரென்க. இனி, குவை-ஒன்றன்கூட்டமும், குலம்-பலவினீட்டமமாகவுமாம். குவை- ஆகுபெயர். ஆடவர்க்குத் துன்பத்தைச்செய்தலால், 'வேனெடுங்கண்' என்

ரா. குழல்வண்டு இசைவண்டு: “பூவிலுண்டே” என்றார் பிறரும்; “பொன் பால பொருவும் விரையல்லி புல்லிப் பொலிந்த பொலந்தாது, தன்பாற் றழு வுங் குழல்வண்டு தமிழ்ப்பாட்டிசைக்குத் தாமதாயே” என்பா, கிச்சிந்தாகாண டத்திலும். பொமமெனல்-அநுகாண வோசை பி - ம்:—¹அஞ்சு. ²விமமும்.

ருள.—ஊடியமகளிர் கூடல்புரியாது பிரிதல்.

ஆட கந்தரு பூண்¹மு யங்கிட வஞ்சி யஞ்சி ²யனந்தரா
லேட கம்பொதி தா³பொ ருந்திட யாம பேரி யிசைத்தலாற்
சேட கம்புனை கோதை மங்கையர் சிந்தை யிறசெறி திண்மையா
வூடல கண்டலா கூடல கண்டிலா ரைபு மைந்தர்க ளுய்யவே.

(இ-ள்) சேடகம் புனை கோதை மன்கையா - சிறப்பப்பொருத்திய மலர், மாலைமையணிந்தமகளிர். சிந்தையில செறி திண்மையால் - மனத்திற பொருத்திய வலிமையால், ஊடல கண்டலா - புலந்தலா, —(அப்பொழுது, யாமம் பேரி இசைத்தலால் - பொழுதுவிடிந்ததைப் பிவிக்கின்ற முடிசெலிக்கலால், ஆடகந்தரு பூண் முயங்கிட - பொன்னுற்சேடகஆபணங்கள் அழகுதவும், வஞ்சி அஞ்சி - வஞ்சிக்கொடிபோன்ற இடை அச்சமடையவும், - ஏறி அகம் பொதி தாபொருத்திட - புறவித்தந்தும் அகவித்தந்தும் பொருத்திய மாலை பொருத்தவும். ரையும் மைந்தர்கள் உயம் - வருத்துகின்ற ஆடலா விழக்கும் படி, கூடல - கூடுவதை. அனந்தால் - மனசு²சாடுவது, கண்டிலா - காண விலலை; (எ - று)

ஊடலகொண்ட மகளிர் தாம கூடுவதற்குமுன்னமே வைகறையையுணர்த்துமபேரி இசைத்தலால் குறைத்துக்கத்ததுனேயே கண்டலாப்பிரிந்து சென்றன சென்க அனந்தால் பேரிவிசைத்தலால் என இடைத்து - மந்த வொலியோடு பேரிமுழங்குதலா வென்றலும் ஒன்று இது அப்பொருளாதால் ‘எடுத்தெற்பனத்தற்பனை’ என்ற புறநானூற்றிலும் காண்க வஞ்சிஎன்றிருக்காமல அஞ்சிஎன்றே பிரித்து, பூண்முயங்கிடவஞ்சியும், தாபொருத்திடவஞ்சியும் யாமபேரிவிசைத்தலாற் கூடல் கண்டலாஎன்ற உரைப்பாருமுளா அஃதுசிறப்பின்மையற்க சேடகம் - திரட்சி எனக்கொண்டி, சேடகம் புனைகோதை - திரட்சியைபுனைகொண்ட மயிமுடிஎன்றலு முண்டு ஊடலாவது - தலைமகனுக்கு தலைமகளும் ஓர் அமளிக்கடகூடிநிற்குதுழித் தலைவனிடத்துப்பலத்தற்குகாரண மிலலையாகவும் காதுவைப்பதற்குலான பண்ணிய தோகாரணமுளதாக உட்கொண்டு அதனை மவனமேலேற்றித் தலைமகள்புலத்தல்; இருவரஞ்சும புணர்ச்சி வீருமபாது புலக்கந்தருதிமலர் ஒருவரோடு பொருவா புலத்தலுமாம். “ஊடுதல் காமத்திறகின்பமத்தகின்பம், கூடிமுயங்கப்பெறின” எனறமையின, ஊடல்முற்கூறினா. இனி, அஞ்சி அஞ்சிஅனந்தால் ரையும் மைந்தர்கள்எனவுகூட்டலாம்.வஞ்சி - உவமவாகுபெயர். அஞ்சி=அஞ்ச எச்சத்திரிபு. ஏடு - புறவித்தம். அகம் - அகவித்தம் ஆகுபெயர். யாமபேரி - உடனானமுடிபு. பி - ம்:— ¹அழுந்திட. ²அனந்தலால். ³அரு. ⁴பொதிந்திட, பொருத்திடும். (உசச)

ருஅ.—பலவகையோலிகளின் வருணனை.

தழையொலித்தன வண்டொலித்தன தாரொலித்தன பேரியா¹முழவொலித்தன தேரொலித்தன முத்தொலித்தன மல்குபேரியொலித்தன புள்ளொலித்தன யாமொலித்தன வெங்கணுமழையொலித்தன போலகலித்தன மனத்தின் முந்துறுவாசியே.

(இ - ள்.) எங்கணம - எல்லாவிடத்திலும்,—தழை ஒலித்தன-பீலிக்குஞ்சவகள் விளங்கின; வண்டு ஒலித்தன-வண்டுகள் சப்தித்தன; தார் ஒலித்தன - பூமலைகள் விளங்கின; பேரியாமு முழவு ஒலித்தன-பேரிளங்கிற வாசியவகள் சப்தித்தன; தேர் ஒலித்தன - இடங்கள் (செல்லுக்கையிற்) சப்தித்தன; முத்து ஒலித்தன - (ஆங்காங்கு அலங்காரமாகத்தொங்கவிடப்பெற்ற) முத்துமலைகள் சப்தித்தன விளங்கின; மல்கு போ இழைஒலித்தன-(ஆடவரும் மகளிரும்)யிருதியாக அணிந்த சிறந்த ஆபரணங்கள் சப்தித்தன, புள் ஒலித்தன-பறவைகள் சப்தித்தன; யாழ் ஒலித்தன - வீணைகள் சப்தித்தன; மனத்தின் முந்து உறுவாசி - மனோவைகத்தினும் மேலாக விடைத்தோடுகின்ற குதிரைகள், மழை ஒலித்தன போல-மேகங்கள் காசுதித்தனபோல, கலித்த - ஒலித்தன; (எ - று)

‘வினைப்பகுதிகள் வேண்டியபொருளை விளக்கும்’ என்னும் நியாயத்தினாலே, இக்கவியுள் ‘ஒலித்தன’ எனனுஞ் சொல்லுக்குச் சந்தாப்பகுதிற்றேற்ப்ப்பொருளுரைக்கப்பட்டது சொப்பிவிவரநிலையணி. கா-கிண்கிணிமாலையுமாம். பி-யி —¹முழை ²ஒலித்தெழும ³அல்குலா. ⁴ஒலித்த. (உசுரு)

ரகூ—தீபம் டிரமிட்டித்தலின் வருணனை.

வையமேழு மொரேழு மாருவி ரோடு கூட வழங்கு¹மம்
மெய்ப்பன் வீரநன் வீரன் மாமகன் மேல்வினைத்தொகாதலா
னையரைப²நிலையுலன்களவந்த³டங்கி நடுவருவான்
தெய்வமேனி படைத்த சேயொளி போன்ம முங்கின தீபமே.

(இ - ள்.) வையம் ஏழ்உம ஓ ஏழ்உம-உலகமேழுடன் மற்றொரு ஏழுலகங்களையும், ஆ உயிரோடு கூட-அரியபாணனுடன்சேர், வடுவரும-தானஞ் செய்கின்ற, அமையபன-அப்படிப்பட்ட சக்தியதையுடையனும், வீரநன்-வீரர்களுள்வீரோபிபுரபவனும், மா மகனமேல் - பெரிய புத்திரனிடத்தில், வினைத்தொண்டானாகிய, ஓ காதலால் - ஒப்பற்ற வருப்பத்தால், வைய வைய - மிகவுமருந்த, எல்லாம் புலன்கள் - சிறந்த ஐந்துபுலன்களும், அவிந்து - அழிந்து, அடங்கி-அடைந்து, நடுவருவான்-பகற்கின்றவனுமாகிய சக்ரவாதியினது, தெய்வமேனி படைத்த - தெய்வத்தன்மையையுடைய உடலில் தோன்றுகின்ற, சேய ஒளி போல-செவ்விய காதலிபோல, தீபம் - விளக்குகள், முழங்கின-(பொழுதுவந்ததால்) ஒளிகுறைத்தன; (எ - று.)

சக்ரவர்த்தியினது சீரம் ஒளியிழ்த்ததுபோலத் தீபங்களும் ஒளியிழ்த்தனவென்பதாம். பிரகிருதமாகிய மன்னவன் உடலொளியிழ்த்திருந்ததையே

வாணிமாதிய வைகறையில் விளக்குக்கள் ஒளியிழந்தமைக்கு உவமைபாக்கி ஞர். ஒருபொய்கூறுதற்கு நாணி அளவில்லாத அருந்துயரடைந்தமைபற்றி, 'அமமெய்யன்' என்றா. வீரன் - திண்ணியன். பிறப்புமுறையானும் சிறப்பு முறையானும் முதல்வனாகலபற்றி, 'மாமகன்' என்றும் சர்வேசுவரனவதாரத்திற்கு ஏதுவாயிருந்தமைபற்றி 'தெய்வமேனி' என்றும் கூறிஞர். நைய நைய - அடுக்கு மிகுதிப்பொருளது. பீ-ம் —¹எம். ²வீரமாமகன். ³விளைந்தன. ⁴நலன், நலம். ⁵அடங்க. (உசக)

கூ. — பலவகைப் பாடற்கருவிகள் ஞேனி.

வங்கி யம்பல தேன்வி ளம்பின ¹வாணி ²முத்தின ³பாணியின் பங்கி யம்⁴பர மெங்கும் விம்மின பம்பை ⁵பம்பின பலவகைப் பொங்கி யம்பல வுங்க றங்கின தூபு ரங்கள் புலம்பவெண் சங்கி யம்பின கொம்ப லம்பின சாம கீத ⁶நிரம்பவே.

(இ - ள்.) உங்கியம் பல - அநேகமாகிய இசைக்குழல்கள், தேன் விளம்பின-வனடுகள்போல ஒலித்தன. வாணி-வாழ்த்துசொற்கள், முத்தின-மிகுத்தன; பாணியின் பங்கி-பாட்டுக்களின் வகைகள், அம்பம் எவரும் விம்மின-ஆகாயம் முழுதிலும் ஒலித்தன; பம்பை - பம்பின-மிகுஒலித்தன; பலவகை - பலவகையனவாகிய, பொங்கு இயம் பலஉம் - பொலிவுபெறுகின்ற வாசகியங்கள் அநேகங்களும் உருக்கின-ஒலித்தன; தூபுரங்கள் புலம்ப - காற், சிலம்புகள் ஆடவாரிக்க வெணசூது இயம்பின-வெளியி சங்கங்கள் (அவற்றிற்கு ஏற்ப) ஒலித்தன; கொம்பு-உருகு கொம்புகள், சாமகீதம் நிரம்ப-சாம வேதகாணம் போன்ற இசை நிறைவு, அலம்பின-ஒலித்தன; (எ - ம.)

தேன்விளம்பின-தேனைப்போல இனிமையாக ஒலித்தன வென்றுமாம். தேவாதிதேவனுதலின். அவனது பட்டாபேகத்திற்குத் தேவர்களும் அம் பாததில் வாசசியம் முழுகுகின்றனர்; அன்றி, இவ்வுலகத்தில் இயம்பின இயங்குகின்றால், அம்பம்காறுஞ்சென்றுஒலித்தன வென்றுமாம். கொட்டுவன ஊதுவன முதலாகப் பலவகைப்படுதலால் 'பலவகையியம்' என்றா. பீ-ம் —¹பாணி. ²முத்தது. ³வாணியின். ⁴பல ⁵பம்பின. ⁶நிரந்தவே. (உசஎ)

கூ. — துரியோதயவருணனை.

தூப முற்றிய காரி ருடபகை துள்ளி யோடிட வுள்ளெழுந் தீப¹ முற்றவு நீத்த கன்றெனச²சேய தாருயிர³தேய்தலாற் ⁴பாப முற்றிய பேதை செயத பகைத்தி தத்தினில வெய்யவன் கோப⁵முற்றி மிகசசி வந்தன னெத்த னன⁶குண குன்றிலே.

(இ-ள்.) தூபம் முற்றிய-புகையைப்போல (க்கரியதாகி) முதிர்ந்த, கார் இருள் பகை - கரிய அந்தரங்கமாகிய சததுரு, துள்ளி ஓடிட - குதித்துஓடிப் போகவும், உள் எழும தீபம் முற்ற உம்-மாளிகைகளினுட்புறத்தே எரிகின்ற விளக்குகளெல்லாம், நீத்தது அகன்றென-நீணை[ஒளி]மழுங்கிடவும், -வெய்ய

வன் - சூரியன், குணக்கு குன்றில் - உதயபர்வதத்தில், சேயது ஆர் உயிர் தேய்தலால் - (தன்) குலத்திற்பிறந்த புத்திரனாகிய சகரவர்த்தியினுடைய அரிய பிராணன் மெலிதலால் [மெலியுமபடி], பாபம் முற்றிய பேதை செய்த - தீவினைமுதிர்த்த கைசேயி பண்ணின, பகை திறத்தினில் - பகைத் தன்மையினால், கோபம் முற்றி - சினம் முதிர்த்து, மிக—, சிவந்தனன் - சிவப்புரிததையடைந்தவனை, ஒத்தனன்—; (எ - று.)

சூரியன் உதயபர்வதத்திற் செக்கிறமாகத்தோன்றியதனைத் தன் குலத் துதித்த தசரதனது உயிரொடுகுமாறு பாபத்தொழிப்புரிந்த கைசேயியின் மீது கோபங்கொண்டானபோல தோன்றினு னென வருணித்தா ஏதுத் தந்தறிப்பேற்றவன். உதயபர்வதத்திற் சூரியன் மிக்கச்செக்கிறமுடையவனாயிருத்தலும், சூரியனுக்கையில் இருந்திருக்கியதலும், தீபங்கா ஒளிமழுங் குதலும் இயற்கை. குணகுன்று - உதயகிரி. ஒடி - செய்வெனெச்சம். அகன்றென - செய்தென எனலும் வாய்பாட்டுவினையெச்சம். கீழ் “உதயவ மேனிபடைத்தசேயொளிபோனமழுங்கினதீபமே” என்றதற்கேற்ப, “தீப முற்றவுகோத்தகன்றெனச்செய்தாருயிர்த்தேதலால்” என்றா. பி. ௩—1 முற்றவுத்தகன்றன, முற்றவுத்தகன்றெனச், முற்றவுத்தகன்றன. 2 செம மல். 3 தீயவப 4 பாபம். 5 உதய 6 குணகுன்றின்மேல் (உசஅ)

கூ.2.—தாமரைமலர் மலர்தலின் வருணனை.

மூல ராமமுதலாகி 1 மூலம் தாகி ஞாலமு 2 மாங்குத்
3 தேவ தேவா டிடித்த போலி லொடித்த சேவகா சேனிலங்
காவன் மாமுடி 4 சூரி போலில் 5 காண லாமெனு மாசைகூ
பாவை மாமுடி மென்ன 6 முன்ன மலர்த்த பங்கப் 7 ராகியே.

(இ - ள்.) மூல ஆப - (அரிஅயன் அடர் எனலும்) மூன்றுமுத்திக ளாய, முதலஆதி - (அமலாசக்தாநாம சீருமாலாகிய) முதலவனாகி, மூல மது ஆதி - (எல்லாவற்றிற்கும்) ஆதிக்காண்முடைய, ஞாலமம் ஆதி - ஸக லாண்டசராசங்களுமாய், அ செவதேவா - அந்த சூரிபோலிதேவர்களுக்கெல் லாகத் தேவராகிய சிவபெருமான, பிடித்த - (கையற்) பிடித்த, போல வில் - போரிற்றுகரிய வில்லை ஒடித்த - முடித்த (துச் சீதைப்பை மணந்த, சேவகா - மஹாவீரனாகிய ஸ்ரீராமபிதான், சேண நிலம் காவல் - பெரிய இராச்சியத் தைப் பாதுகாத்ததற்குரிய, மா முடி - பெரிய கிட்டத்தை, சூரி-குட்டிக்கொள கின்ற, போ எழில் - மஹோதஸவத்தை. காணலஆம் - பார்க்கலாம், என்ன- என்கின்ற, ஆசை—, கூட - மிகுந்த, பாலைமர - மகனிருடைய, முகம் என்ன - முகங்கன்போல, பங்கயாசி - தாமரைமலர்களின் கூட்டம், முன் னம் மலர்த்த - விடைவாக மலாச்சிபெற்றன; (எ - று.)

தாமரைமலர் மலர்த்தத்திற், இராமன் முடிசூழும் பேட்டிகைக்காண விருப்பங்கொண்டன மங்கைமாமுகமமலர்த்திருத்தலை உவமைகூறினார்; எதிரீதிலுய்யுறுப்பான். விடர்த்தவுலகையெனப் படுவதும இதுவே. உபமே

யததை உபமானமாக்கிக்கூறியமை காண்க. இதனால் மகனைமார்முகத்துக்கு ஏற்றம் பெறப்படும். மூவரென்னுஞ் சொல், திரிமூர்த்திகளைக் குறிப்பாலுணர் ததிறு. பிரமாதியரைவிடுவித்துச் சிருஷ்ட்யாதிகளை நிரவகித்தும் தானான நிலையிலேநின்று பாலகத்தை நிரவகித்தும் போருமவ னாதலால், 'மூவராய் முதலாகி' என்றா; 'முதலாவாமூவரேயம்மூவருள்ளும், முதலாவான்மூரினீ வண்ணன்' என்றா பெரியாரும். பி-ம்—¹மூலமும், ²ஆகுமத. ³தேவர். ⁴குடு மாசெழில், குடு மாவெழில். ⁵காணமூளமவாவ்னல். ⁶வந்து. ⁷வாவியே.(உசக)

கூட.—கவிக்கூற்று அயோத்தியிலுள் ஈர் இராமாபிஷேகத்தின் பொருட்டுச் செய்த பற்றை ஒருவாறு கூறுவோ மெனல்

இன்ன வேலைபி னேழு வேலைபு மொத்த போல விறைத்¹தெழுந் 'தன்ன மா'நகர் மைந்தன் மாமுடி சூழிம் நவக விகா'மெனாக • துன்னு காத துரப்ப வந்தையை சொல்ல லாமவகை பெம்மனோக் குன்ன லாவன வல்ல 'வென்னிது முற்ற பெற்றி புணர்த்துவாம்.

(இ - ள்.) இன்ன வேலைபி - இப்படிப்பட்ட சமயத்தில், ஏழு வேலை உம் - ஏழுகடலும், ஒத்த போல-ஒருசேர இரைத்து எழுகார்போல, அன்ன மாதகா - அத்தப்பெரிய அயோத்தியாதகர்க்கிலுள்ளவா, 'இது - இர்தான், மைந்தன் மா முடி சூழிம் வைகல் ஆம் - சகலத்தித்திருமகன இராசசிபபட் டாபிஷேகஞ்செய்து கொள்ளுகின்ற காலமும்,' என - என்றெண்ணி, துன்னு காதல துரப்ப - பெருந்திய வீருப்பக துண்டிவல்ல, இரைத்து எழுத்து - ஆரவாரித்துக்கொண்டி கிளமட, வந்தவை - (அவர்கள் செயது) வந்த வித்தகளை. சொல்லல் - சொல்லுவதற்கு, ஆம் எனக - உரியவைகள், எம் அனோககு - எம்போன்றவர்களுக்கு, உன்னல் ஆவன அல்ல - நிலைப்ப தற்குத் தக்கவை மல்லன என நினைஉம் - என்றாலும், உற்ற பெற்றி - கூடிய அளவு, உணர்த்துவாம் - சொல்லுவோம்; (எ - று)

எல்லாவுயிர்கட்கும் நனமகனாதலால், பொதுவாக 'மைந்தன்' என்றும், ஒரு முகத்தைபுடைய எம்போலியாக்கு என்பா. 'எம்மனோககு' என்றுபு கூறினா. 'உன்னலாவனவு மல்ல' எனனும் ஒழிவுசிறப்புமமை, விகாரத் தாறெருக்கது; எனவே, சொல்லலாவனவல்ல வென்பது கூறுதே பெறப் பட்டது. உணர்த்துவாம் - பன்மைத்தன்மை; கூண்டி, ஒருவரைக்கூறும் பன்மை. இரைத்தெழுத்தென்பதனை, உவமைக்கும் உவமிக்கப்படும்பொரு ளுக்குங் கூட்டுக பி - ட்—¹எழும். ²மன்னன். ³நிலவேகதமும், ⁴காவேர் தன்மா. ⁵என. ⁶ஆகிலும் (உரு)

வேறு.

கூச.—இராமபட்டாபிஷேகத்தைக்கருதி மகளிர் நம்மையலங்கரித்தல்.

குஞ்சர மணியா சிந்தைகொ ளினையார்

¹பஞ்சினை பணிவார பால்வனை தெரிவார

மஞ்சன மெனவா எடபுக ளிடைபே

²நஞ்சினை யிடுவார நான்மலர் புனைவார்.

(இ - ள்.) குஞ்சரம் அனையா - யானையையொத்த பெருந்தன்மை
யுள்ள ஆடவருடைய, சிந்தை - மனங்களை, கொள் - (தாம்) கவர்கின்ற,
இளைபார் - இளைப மகைபா, — பஞ்சினை செம்பஞ்சுகுழம்பை, அணியார் -
(கால்களில்) ஊட்டுவார்கள; பால் வளை தெரிவா - பால்போலும் வெள்ளிய
சங்கு வளைபல்களை ஆராய்ந்தெடுத்து (கைகளில்) இடுவார்கள்; வான் அம்பு
கள் இடைமே-வாளும் பாணமும்போற் கொடிய கண்களில், அஞ்சனம் என-
மையெனப்பெயராதது, பஞ்சினை இடுவா - விஷத்தை இடுவார்கள்;
நான் மலா புனைவா - புதிமலர்களை (சிரசு) குடுவார்கள்; (எ - று)

குஞ்சரம்-வடசொல இளைபானென்று இலக்கு பித்தர்பெயராதலால்,
இளைபாரென்பது - பெருமாலும் மகளினைப் புணர்தலும்; முன்னும் “பஞ்
சுனைபிளையா பவிடம்” என்றா வான, அம்பு-உவமவாகுபெயர் வானிற்
கும் அம்பிற்கும் விடந்தவழிதலால் கண்களுக்கு மையிட்டானென. வான்
கண்ணுக்கும், அம்பு அதனினின்றும் தோன்றுமபாமைக்கும் உவமைபென்னலு
மொன்று பஞ்சணிகை முகப்பவற்றைத் தாமே கமகதசெய்து கொள்வா
கள்; ஒருதருக்கொருங்குந் செய்வார்களென்க பீம் — பஞ்சிகள், பஞ்சு
கள். பஞ்சுகள். (உடுக)

வேறு

சுந — அநீதகரத்தவரிங் மகிழ்ச்சி.

பொங்கிய வுலகை வெள்ளம் பொழிதரக கமலம் பூத்த
சங்ககரின் முகத்தாராம் தமைய ரனையானா
செங்கய நமவ மாந்திக் களிப்பெனச் சிவக்குங் கண்ணார்
குங்குமச் சுவரி நீங்காக குவவுத்தொட் குமர ரெல்லாம்.

(இ - ள்.) பொங்கிய உலகை வெள்ளம் பொழிதர - மிகுந்த ஆரத்தத்தா
லுண்டாகிய கண்ணீர்பெருக்குக் கீழ்வழிபுறமட, கமலம் பூத்த-தாமரைமலர்
போன்ற கண்களபொருந், சுவரை - இவ் முகத்தார்-குறமற்ற நத்தை
புடைபவராகிய, செம கமல நறவும் மாந்தி களிப்பு என சிவக்கும் கண்ணா -
சிவந்தகண்ணடைன்கள் மதுரைக்குடித்துக்களிப்படைந்திருந்தால் அவர்
றைப்போலச் சிவந்திருக்கின்ற கண்களையுடைய மகளிரது, குங்குமச் சுவரி -
(தனங்களிலணிந்த) குங்குமக்குழமினது அடைபாளம், நீங்கா-நீங்காத, குவவு
தோள்-திரட்சியான புங்குளையுடைய, குமர எல்லாம்-ஆடவர் அனையரும்,
மயி தம்பியர் அனையர் ஆனார் - இராமமயியினது தம்பியரைப்போல மகிழ்ச்சி பெற்று
ஆனார்கள்; (எ - று)

மதுவைக்குடித்துக் களித்திருக்குஞ் செங்கயில், செவ்வரிபர்த்து களித்த
திருக்கும் மாதாரகணகட்டு உவமைகூறினார். மகளிரிடத்துள்ள வீருப்பால்
குங்குமச்சுவட்டைக் குமர நீங்காதிருக்கப்பெற்றன ரென்க. கமலக்கணகட்டு,
உலகைவெள்ளத்தைத் தேன்பெருக்கென்னலாம். பருவத்தார் சிறியவா தம
பியரை யினமராரோ என்றுகூறினார் இராமா நுஜரைப்போல மகிழ்ச்சி பெற்று

ரென்க, பருவத்தாற் பெரிய ஆடவர் தசாதனையொத்தா ரென்று மேலேகறு வர், வெள்ளம் என்றதற்கேற்பக் கண்ணீரென்பது வருவித்துரைக்கப்பட்டது. சோகவெள்ளத்தை நீக்குதற்கு, 'உவகைவெள்ளம்' என்றா. சுவகையில்கும- நிஷ்களவகமாகிய மதியுளதேல் அதனை ஒக்கும் முகமென்க. சிவக்குவ கண் ணாதலின், செவகயென்றா. பி-ம் —¹முகத்தானமபி. ²கையின். ³களிப்பன, சிவனும், களித்தெனச்சிவகரும. (உருஉ)

கூசு.—அந்தநகரத்தவர் எல்லாநீதம்முடையவும் மகிழ்ச்சியின் வருணனை.

மாதர்க்கள கறபின மிககார்¹ கோசலை மனத்தை யொத்தார் வேதியா² வதிட்ட னொத்தா வேறுள மகளி ரெல்லாஞ் சீதைகைய யொத்தா³ ளன்னா டிருவினை யொத்தா⁴ எவ்வூர்ச்⁵ சாதுகை மார்த ரெல்லாந்⁶ தபரதன் றன்னை யொத்தார்.

(இ - ள்) கறபின மிககார்—கற்பின மிகுதவாகிய, மாதர்கள்—, கோ சலை மனத்தை ஒத்தார்—; வேதியா—அதனா, வதிட்டன் ஒத்தார்—; வேறு உள மகளி எல்லாம—வேறுகவுள்ள மாதகள் எல்லாம, சீதைகைய ஒத்தார்—; அன்னா—அச்சித்தாதேவி திருவினை—இலக்குமிபை, ஒத்தாள்—; அஃ சாது கை மார்தா எல்லாம—அஃகாததில்வச்சுகின்ற சற்றுணமாகிய ஒழுக்கத்தை யுடைய ஆடவரெல்லாரும், தபரதன் கண்ணை ஒத்தார்—; (எ - று)

அப்போது அஃகாததவா, பெற்றோரையும் புரோகிதனையும் மனைவியை யும்போல மகிழ்ச்சிக்குக, சீதை இலக்குமிமேபோல விளங்கினாள் என்க. தபர தன் - தபரதன் இது - தசாத எனப்பிரித்து பத்துத்திக்கிலுஞ் செல்ல வல்ல தேருடைபவன் என்று பொருளபடும; இக்குவ எவருத தடையின்றிச் செல்ல வல்லவன் என்றதாயிற்று; இது. இரத்தின வென்ற சமபராசரனை வகைக்குமபொருட்டி அவன்சென்ற இடமெல்லாஞ் சென்றமையால் விளங் கியது. கறபாவது, தன் கணவனைக் கெயவென்று உணர்வதோ மேற் கோள; கறபுக் கறபினபாதுவ கற்பியலா னுணாக வேதியா - வேதவகளைப் பழுதற்ககற்று அவற்றிற்குக்க அவை சொல்லுகின்ற தெற்ககண்ணே நிற்ப வா. பி-ம் —¹கவுசலை² வசிட்டன். ³அன்னா—திருவினையொத்தா. ⁴இவ். ⁵சாதுலாம, சாதுகை. ⁶தசாதன். (உருஉ)

கூசு —பட்டாபிஷேக மகோத்ஸவத்தைக் காண

அரசவெள்ளம் தீரநுதல்.

இமிழ்திரைப் பரவை ஞால மெவகணும் வறுமை¹ கூர வுமிழ்வதொத்² துதவு காத³ லுத்திட வந்த தன்றே குமிழ்முலை சீதை கொண்கன் கோமுடி⁴ புனைதல் காண்பா னமிழ்துணக்⁵ குழுவு கின்ற வபரரி னரச வெள்ளம்.

(இ-ள்.) அரசா வெள்ளம்-சாஜசமூகம்,—சூழிற் முலை சீதை கொண்கண்-புடைத்திருக்கின்ற தனநகரையுடைய சீதைக்குக் கணவனாகிய ஸ்ரீராமன், கோ முடி-அரசிற்குரிய கிரீடத்தை, புனைதல் - சூட்டிகொள்ளுதலை, காண் பான்-பாக்குமபொருட்டு, உமிழ்வது ஒத்து உதவு காதல் - வெளிப்படுவது போன்று மிகுகின்றவிருப்பம், உத்திட - ஏவித்துண்டிடுதலால், அமிழ்து உண குழுவுகின்ற அமிருதத்தையுணனுதற்குக் கூடுகின்ற, அமரரின் - தேவர் போல, இயிற் திரை பரவை ஞாலம்-ஒலிக்கின்ற அலைகளையுடைய கடலாற் சூழப்பட்ட நிலவுலகம், எங்கணஉம-எல்லா இடமும், உறுமை கூர-உறுமை மையடையும்படி, உதது-(அநகரத்தில) வந்து கூடிற்று; (எ - று.)

பட்டாபிஷேகமகோதஸவ கதைக் காணத் திரண்ட அரசாருழவுக்கு, அமுதுணத்திரண்ட தேவாருமுடை உவமைகூற்றா உவமையணி. பரவை-பரவுதலுடையது; இ-வினைமுதற்பொருண்மைவிருத். உறுமை-ஒருபொருளு மின்மை. பி-ம்—¹தீ. ²உலவு ³உயர்திட. ⁴அணிதல். ⁵சூழுகின்ற. ()

சுஅ.—ஆடவரும் மகளிரும் செல்ல இடமில்லாமல் வீதியில் திரண்டு நிற்கல்.

ப கியல் பவளச் செவ்வாய்ப் பணைமுலைப் பரவை பலகுற்
ரோகையர் குமாரு மைந்தர் சும்மையும் துவன்றி யெங்கு
மேகுமி னேகு மென்றென் றிடையிடை நிறந லல்லாந்
¹போகில் மீள கில்லா பொன்னகர் வீதி பெல்லாம்

(இ-ள்) பாகு இயல் பவளம் செம்மைய சாககடைப்பாகுபோன்ற இனி மையையும் பவழம்போற் செத்திருக்கையுடையகொண்ட அதாகதையும், பணை முலை-பருத்த தனநகரையும், பரவை அல்குல - பரத்த அல்குலையுமுடைய, தோகையா-மகளிரது, குதாமஉம-கூட்டமும், மைந்தா சும்மையம் - ஆடவர் கூட்டமும், பொன்னகர் வீதி எல்லாம்-அவ்வுகியநகரத்தின் தெருக்களிலெல் லாம், எங்கும் துவன்றி-எல்லாவிடங்களிலும் செருங்கி, 'ஏகுமின் ஏகும்-நட வுகள் நடவுகன்.' என்று என்று - என்று பலமுறைசொல்லிக்கொண்டு, இடையிடை-காமிருத்திடங்கனிலேயே, நிற்கல் அல்லால்-நிற்பதல்லாமல், போகில்-செல்லவுமில்லை; மீளகில்லா - (போகவே ணுமென்ற எண்ணத்தை) ஒழித்தனவுமில்லை; (எ - று)

பாகியல் என்பதைப் பவளத்தோடு இயைப்பின், பாகியல்பவளச்செவ் வாய்என்றதொடா-இல்பொருளுவமையாம். 'பவளம்போற்செத்துவர்வாய்' என்றாபிறநம். பி-ம்—¹ஆற்றா. ²போகா மீளலாகா, போகல் மீள்கலில் லர், போகொணுமீள்கலாகாப். (உடுடு)

சுசு.—பெருந்தீரனின் காட்சி.

வேந்தரே பெரிதென் பாரும் ¹வீரரே பெரிதென் பாரு
மாந்தரே பெரிதென் பாரு மகளிரே பெரிதென் பாரும்

போந்ததே பெரிதென் பாரும்¹ புகுவதே பெரிதென் பாரும்
தோந்ததே² தேரி னல்லால்³ யாவரே⁴ தெரியக் கண்டார்.

(இ-ள்) வேந்தர் ஏ பெரிது என்பாடும்-அரசாசூட்டமே மிகுதியென்பவரும் வீரர் ஏ பெரிது என்பாடும்-அத்தனாகூட்டமே மிகுதியென்பவரும், மாந்தர் ஏ பெரிது என்பாடும் ஆடவர்கூட்டமே மிகுதி யென்பவரும், மகளிர் ஏ பெரிது என்பாடும் - மாதாகூட்டமே மிகுதியென்பவரும், போந்ததுவ பெரிது என்பாடும் - வந்தஜகமே மிகுதியென்பவரும், புகுவதுவ பெரிது என்பாடும் - உக்கடவ ஜகமே மிகுதியென்பவரும் (ஆகி), தோந்தது ஏ தேரின் அல்லால்-தாமஅறிந்ததையே அறிந்ததல்லாமல், யாவர்-எவர்தாம், தெரிய கண்டார்-(முழுதும்) என்றாயித்தவா? [ஒருநருமிலலை யென்றபடி].

காம கண்டதைச் சொல்வதல்லாமல் தெரியக்கண்டு எவராலும் சொல்ல முடியாதபடி வேந்தர் முதலியோரின் பெருந்திறன் திரண்டிருக்க தென்க. வேந்தர் முதலியானகும்-ஆகுபெயர்கள். “அக்கணனாகக்கூடவைவின்றே” என்றதனால், வீரனென்றா; “விரிமலக்கோதைபாட வெழால்வகைவீரனென்றா” என்றா சீர்தாமணிவிலும், இனி, படைவீரருமாம். பி-ம் —¹வேதியா. ²புக்கதே. ³தேவ தல்லால். ⁴யாவரே⁵ தெரியவல்லார். (உருக)

எஃ — மகளிர் நெருங்குதல் ன் வரணன்.

சுவளையி னெழிலும் வேலின் கொடுமையுங் குழைத்து¹க் கூட்டித் திவளுமஞ் சனமென் றேய்ந்த நஞ்சினைக் தெரியத் தீட்டித் தவனவொண்² மதியுள் வைத்த தன்மை³ சா நடங்க ணல்லார துவளுநுண் ணிடைபா ராடுந்⁴ தோகைபங் குழாத்திற் றெருக்கார்.

(இ-ள்) சுவளையின் எழிலும் கருங்குளையினது அழகையும், வேலின் கொடுமைமே-வேலினது கொடுக்கன்மையையும், குழைத்து கூட்டி - ஒன்றாய்க் கலந்துசேர்த்து, (அவற்றில் . திவளம் அஞ்சனம் என்ற எய்தக் கஞ்சினை - மெல்லிய மையென்றுபெயர்கூறப்பட்டுப் பொருத்திய விஷத்தை, தெரிய தீட்டி-விளக்கப்படுகி, (அவற்றை, தவளம் ஒன் மதியுள்-வெண்மையாகிய ஒண்மையையுடைய சந்திரனிடத்தில், வைத்த தன்மை சால் வைத்தாற் போன்ற தன்மையிருத்த, நட கண-பெரியகண்களையுடைய, தல்லார்-அழகிய வரும், துவளும் துண் இடைபா-ஒசுகின்ற மெல்லிய இடையினையுடையவருமாகிய மகளிர், ஆடும் தோகை அம் குழாத்தின் - நாகக்கஞ்செயுகின்ற அழகிய மயிற்கூட்டம்போல, தொக்கார்-கூடிக்கொடுக்கிறார்; (எ - று.)

முக்கதிற் கணகள் - சுவளையினெழிலும் வேலின் கொடுமையும் கூட்டி அஞ்சனக்கஞ்சினைத் தீட்டி மதியுள் வைத்தனபோலு மென்றா. இப்பொருளுவமை. இது—தன்மைத்திற்ப்பேற்றவணியிலடங்கும். அஞ்சனக்கஞ்ச - உருவகம். ஒண்மை-ஒளி. பூணசந்திரனென்பார் ‘தவனவொணமதி’ என்றா. அம் - சாரியையுமாம். பி-ம் —¹தீட்டி. ²மதியின். ³சாததங்கண். ⁴தோகையின். (உருக)

எக.—முடிதட்டுவிழாவைக் காண வராதவர் இவரெனல்.

நலங்கிளர் ¹பூமி பென்னு நங்கையை நறுந்து ழூயி
 னலங்கலான் புணருஞ் செல்வம் ²காணவர் தடைந்தி லாதா
 ரிலங்கையி னிருத ரோயிவ வே³ழல கத்து வாழும்
⁴விலங்கலு ⁵மாசை நின்ற ஹிடாமத விலங்க லேயால்.

(இ - ள்.) நறு துழாயின அலங்கலா-மணக்கின்ற திருத்தழாயமாவை
 மையுடைய ஸ்ரீராமன், கலமகிளா பூமி எனனும் கங்கையை-என்மைவிளங்கு
 கின்ற பூமிபென்னும் பிராடகையை, புணரும் - கூடுகின்ற, செல்வம் - பாகி
 யத்தை, காண - பார்க்கிறது. வந்து அடைந்திலாதா - வந்துசேராதவா,—
 இலங்கையில் இருதா எ - இலங்காபுரத்திலுள்ள ராசநாகனும், இ ஏழ் உல
 கத்து வாழும் விலங்கலும் - இரத்தகுழிக்குள்ளேயுள்ள உலகத்திருக்கின்ற
 மலைகளும், ஆசை சின்ற - எட்டுக்கிண்குக்கிற மரின் உ. விடாமதம் விலங்க
 கல் (உம்) எ-ஹைத மதகருதபுடைய உடைகருதருமேயாகும்; (எ-று) —
 ஆல - ஏற்றைசை

பல தேசத்தவரும் பட்டாபிஷேகமகோதஸங்கைக காணத் திரண்டன
 ரென்பதை வற்புறுத்துமொருநாள் அந்நிருவிழாவைக் காண வராதவா இரு
 தா முகலிப சிலவேமென்றா. சர்க்கா பங்கைமையாலும், மலைகள் அசைத்
 திலலாத நிலைமையானும், சிக்கல்களா பூமிபைச்சமயபைகவிட்டு விலங்கலாக
 கூடாமையாலும் வரவில்லை மெனத் திருத்திண்புகல்கது சிறப்பினால்
 'அடைந்திலாதா' என்னும் உபாதினைமுடிபைப் பெற்றன விலங்கல-திரி
 யக்குமாம். விலங்கல - மானக்கு உமவாதுபெயா பி - ம் — ¹பூமேல்வை
 கும்; பூமிவென்றோங்கும். ²காண்பவ ரெலாதா ³உலகத்திலுள்ள. ⁴விலங்கலே.
⁵ஆசைசின்ற, ம-முமாதி வேறுபொருள்களெல்லாம். (2௫௮)

எ2 — வந்த மன்னவர் மொலிசூட்டும் மண்டபத்திற் புத்தல்.

சந்திரா கோடி பென்னத் தாளவெண் கவிதை போங்க
 வந்தாத தன்ன மெல்லா¹மாரதெனக் கவரி துன்ன
²வந்திரற குவமை சாலு மிருநிலக கிழவ ரெல்லாம்
 வந்தனர் ³மெளலி சூட்டு ⁴மண்டப மதனிற் புகார்.

(இ - ள்.) இதனிற்கு உவமை சாலும்—(ஒவ்வொருவருந் தனித தனியே)
 தேவேந்திரனுக்கு உபமானமாகத்தக்க, இரு சிலம் கிழவா எல்லாம் - பெரிய
 அரசரிமைமையுடைய அரசர்களாயாவரும்,—சந்திரா கோடி என்ன-சந்திரா
 பலரென்னுமபடி, தாளம் வெண் கவிதை ஒப்ப - முத்தாலாகிய வெள்ளிய
 குடைகள் உயாந்துவிளங்கவும்.—அத்தகத்து-ஆகாமத்தில, அன்னம் எல்லாம்—
 ஹமஸவங்களினைத்தும, ஆராத என் - நிறைந்தன என்னுமபடி, கவரி துன்ன—
 வெணசாமரை நெருங்கவும், வந்தனா - வந்தவர்களாய, மெளலி சூட்டும் மண்
 டபம் அதனில - பட்டாபிஷேகமண்டபத்தில், புகாரா - சென்றா; (எ - று.)

மன்னவர் குடைநிழற்றவும் வெண்சாமரைவீசவும் திருவிழாக்காண வரது மண்டபத்தில் முறைப்படி புகுநதன டென்க. ஆர்த்துளன்பிரிப்பினு மாம. போகநகரில்திரிநுகு மேம்பட்டவ ரென்பா 'இந்நிதற்கு உவமை சாலுங் கிழவா' எனரா. பி - ம் —¹ஆததென்ன, ஆததென. 'இந்நிதரககு. ³மவுலிகும. ⁴மண்டபத்தரிதெ. மண்டபமடபிற. (உடுக)

எங — அம்மண்டபத்துத் திருவிடாக்காண அந்தணர் வந்துசேர்தல்

முற்பயர் தெடுத்த காதற் புதலவனை முறையி னேறி

மிற்பயன் ¹ சிறப்பிப் பாரி னீண்டிய வுயைக தூண்ட

வற்புதன் நிருவைச செரு மருமணங் காணப் புக்கா

நற்பயன் நவத்தி னுயக்கு ²நானமறைக கிழவ ரெல்லாம். (

(இ - ள். 'தெத்தின்-தெத்தினால், நல பயன் உயக்கும்-நல்ல பயன்களை யடைகின்ற, நல மறை கிழவா எல்லாம்-நான்குவேதங்களுக்குரிய அந்தணா யாவரும்,—முன் பமரது எடுத்த காதல் புதலவனை - முன்னே தாம் பெற்று வளர்த்த வீருப்பக்கையுடைய (தம் புத்தின்- முறையினோடும் - முறை மையுடன், இல பயன் சிறப்பிப்பாரின்-மணஞ் செயல்படாபோல, ரண்டிய உயைக தூண்ட-மிகக் கிழ்ச்சி மேவுதலால், உறபுதன்-ஸ்ரீநாமன், திருவை சேரும் - ராஜமலநாயகம் உடைகின்ற, அரு மணம் - பெறுதற்கரிய கலயா ணத்தை, காண - பாத்தற்கு, புக்கா - சென்றடைந்தாகள்; (எ - று.)

தூண்டப் புக்காநதன் அந்தணர் தமதுபத்தினுக்கு மணஞ்செயலிக கையில் எவ்வளவு உயைகடையோ உவ்வளவு உயைகையுடனே முடிசூட்டு திருவிழாக்காண அம்மண்டபத்தைச் சேர்தாரெனக் இறப்பன் - இல்லி லிருக்கும்பயன் இல்லிலிருத்தற்குப்பயன் வீருத்தோம்புதல் முதலியன ஆத் தலால், அதற்கு உரியவராய்ப்படி மணப்பித்தலை 'இற்பயன்' எனரா. முற்ப யத்தெடுத்த காதற்புதலவன்-மூத்தாரை னென்னவுமாம் பி-ம்:—¹சிறப்பிப். ²நானமறைப்புலவா. (உசு)

எசு — இதுவும் அரித்தகவியும் - அங்கத்திரண்டோரிலுந் தங்குந்த

நிகர்ச்சியின் ருணனை

விண்ணவா விசமபு ¹தூரத்தா விரிதிரை யடுத்த கோல மண்ணவர் திசைக ¹ரித்தார் மங்கல மிசைக்குஞ் சங்கங் கண்ணகன் முரசி னேதை ²கண்டவா செவிக் றீத்த வெண்ணருங் கனக மாரி யெழுதிரைக் ³கடலுந் தூர்த்த.

(இ-ள்.) (அந்த முடிசூட்டுதிருவிழாக்கை காணுமாறு வரது, விண்ணவா- தேவா, விசமபு தூரத்தா - ஆகாயத்தை நிரப்பினா; விரி திரை உடுத்த கோலம் மண்ணவா-கடலை (ஆடையாக; உடுத்த அழகிய பூலோகத்திலுள்ளவா, திசைகள் தூரத்தா - எட்டித் திக்குகளையும் நிரப்பினா; மங்கலம் இசைக

சும் சவகம்-மவகனகாமாக ஒலிச்சின்ற சவகவகளின் ஒலியும், கண அகல் முர சின் ஒதை - பெரிய முரசவாததிபவகளின் ஒலியும், கண்டவர் செவிகள் தூதத் - கேட்டவாகாதுகளை நிப்பின; எண அரு கனகம மாரி - அளவில் லாத சவாணத்தோடு (தானஞ்செய்யுங் காலத்தில வராககின்ற) கீமழை, எழு திரை கடல்உம் - அலைகளையுடைய ஏழு கடல்களையும், தூதத் - நிரமின.

கேள்வியும் உணரப்படுகலிற் காட்சியேயாம; ஆதலால் 'கண்டவா செவிகள்' என்றா; "மட்டத்தத்தமேகடத்துதானவோடினா" என்றா சித்தமணி யிலும், கனகமாரி - பொன்மழையுமாம். வீரிக்கை - கடலுக்கு, வினைத் தொகைபனமொழி எழுதினா - வினைத்தொகையுமாம். பி-ம் —¹தூதத். ²கேட்டவா. ³கடல்கடத்துத் (உகக)

எரு விளக்கொளி மறைத்த மன்னர் மினனொளி மகுட கோடி
தூளக்கொளி விசுமரி னூருரு சுடரையு¹ மறைத்துச் சூழ்த்த
வளக்கர்² வாழ் முத்த முரன் முறுவலா³ ரணியின் சோதி
⁴வளைககலா மென்றவ வாறோ கண்ணையு⁵ மறைத்ததன்றே.

(இ - ள்) விளக்கு ஒளி மறைத்த - (தமது உடம்பின் ஒளியால்) தீபத்தி னொளியை மறைப்பசெய்த [தீபத்தினுமிக்க ஒளியுடன் விளங்குகின்ற], மன்னர் - அரசரது. மின் ஒளி மகுட கோடி - மின்னுபபோன்ற காத்தியை யுடைய பலவாகிய கிரீடங்கள். தூளத் ஒளி - செபிசுன்ற ஒளி விசுமின ன்ரும சுடரைஉம்-ஆகாமத்திற் செல்கின்ற சூரியனையும். மறைத்து சூழ்த்த- மறைத்தன; அளக்கா வாழ் - கடலின்றோன்றிய. முகம் - முத்துபோன்ற, மூல முறுவலா - பறகளையும் புன்னகையை முடைய மகளிர் அணிந்த, அணியின-ஆபரணங்களின, சோதி - காத்தி, வளைக்கல ஆம் எனறு-(இரகில வுலகத்தைவளைத்த காம மேலுலககையும) குழவகூடுமென்ற எண்ணி, அ வாறோ கண்ணையு - அத்தேவாகனது (இமைமாத) கண்களையும், மறை த்தது - (ஒளியின் மிது திபால், இமைக்கச்செய்தது; (எ - அ.)

மகுடகோடி சுடரை மறைத்தலாவது - மகுடகோடிகள் சூரியனினும் மிக்கஒளியையுடையனவாதல கோடி - பலவெனனு மாத்கிரையிறறு. ஙாதல் - எண்பபோதனமேறும்; 'வானாமதிபம்,' 'மருகைஞ்ஞாது நின்றமால்' என்பவற்றிற் போல. அனறு-ஏறநகைகபி-ம் —¹மறைத்த, மறைத்தது 'மாம. ²அணியும் ³வளைக்கலாலொன்றி, ⁴வளைத்தலாமொன்றி, ⁵வளைத்தலாமன்றி. ⁶மறைத்த. (உகக)

எசு.—வசிட்டன் வேதியரோடு அங்கு வந்துசேர்தல்.

ஆயதோ¹ ரமைதி யினக ணைபனை மகுடஞ் சூட்டற்
கேயுமங் கலங்க ளான யாவையு மியையக கொண்டு
தூயநான் மறைகள் வேத பாரகர் சொல்லத் தொல்லை
²வாடிலக³ ணெருகக⁴ நீங்க⁵ மாதவக் கிழவன் வந்தான.

(இ-ள்.) ஆபது ஓ அமைதியின் கண-அப்பொழுது, — ஐயனை மருடம் குட்டற்கு - ஸ்ரீராமனை முடிசூட்டுவதற்கு, ஏயும் - பொருத்திய, மங்கலங்கள் ஆன யாவை உம் - சுபகருவகளாகிய எல்லாவற்றையும், இமைய கொண்டு - பொருத்த எடுத்துக்கொண்டு. — வேதபாடகா-அரத்தணா, தூய நால் மறைகள் - பரிசுத்தமாகிய நான்கு வேதங்களை யும், சொல்ல-சொல்லிக்கொண்டிருக்கவும், தொல்லை வாயில்கள் நெருக்கம் நீங்க - பழைய வாயிலிலுள்ளவா நெருக்கத்தை நீங்கி விலகி நெட்டிவரும் மாதவமகிழ்வான் - மிகத்தூ துரிமைமையுடைய வசிட்டன், வந்தான் - எழுந்தருள் ஓன: (எ - று)

தன் சீடாகனோடு வசிட்டன் வந்தானென்று முத்தனூல கூறும். பாடம்-அக்கரை, முடிவு இங்கு வேதாந்தம்: அத்தையறிந்தா - வேதபாடகா தொல்லை வாயில எனந்தாலு, வாயில முத்தவாயினும் நெருக்கம் புதிய செனக. பி - ம் —¹அனவையின் கண. ²வாயவகன் ³நெருக்க ⁴நீங்கி, போக்கி. ⁵மாதவமகர்சன (உசுஉ)

எள.—வசிட்டன் ஐயன் பட்டாபிஷேகச்சடங்கித்துச் சித்தந்தியைத் தவிர்த்தல்

கவகையே ¹முதல் வாகக கன்னிபி றுனாதிதத
மங்கலப புனலு ராலு வாரிய னீரும ஸ்ரீத
³தவகியின வினைபிற நெற்ற யாவையு ⁴மமைதது வீரச
கவக'வா தனமும வைததுர செயவன பிறவுந் செய்தான்.

(இ - ள்.) (வந்த அமருவின்) — கவகை எ முதல் ஆக - காரிய முதலாக, கன்னிபி றுனா - குமரபாறு இறுதமாக வட்டையம். சித்தந்தம் - புண்ணிய சித்தந்தம் என்று. மங்கலம் - மங்கலம் - மங்கலம் என நீண்டும், ராலு வாரியன் கீதம் - கானகத்தவகின் கீதம். பூர்த்து - குமரங்களிலு நிறைந்துவைத்து, அவகியின் வினைபிற - அக்கினிய செயமவேண்டும் ஒழும முதல்வற்றிற்று. ஏற்ற பாடையம் - பொருத்திய எல்லாவற்றையும், அமைத்து - அமைப்பபண்ணி, வீரம் சித்தகூர்னம் உம் - வீரம் மூலாஸரத்தை யும், வைத்து — செயவன பிறம் - செயமவேண்டியபிறகாரியங்களை யும், செயதான் - சித்தஞ்செய்தான், (எ - று)

அவகி - அக்கி யென்னும் வட்டமாத்சிசைவடி வீரச்சிவகராதனம் - வீரன் வீரநெருத்தருதிய சிவகராதனம் பிறவம் எனந்தாலு, அக்கரை தருப்பம் சமவசல்கள் யான குத்தினை அவைந்தாரச்சிடபீடம் முதலிய பட்டாபிஷேகத்திற்கு வேண்டிய சாமங்கி வீரகை கொள்க பி - ம் —¹முதலாயுள்ள, முதலவான். முதலவாய ²ஆப ³அவகசெய. அவகவை. இவகிவை. ⁴வியாவையும். ⁵புரிதது ⁶ஆசனமும ⁷செய்தான். (உசுச)

எஅ — கமந்திரன் வசிட்டன்கிட்டையால் மன்னவனை யழைத்துவரச் செல்லுதல்

கணிததா லுனா ராத ¹மார்தா காலம்வ ²சுதித்த தென்னப் பிணியற நோற்று சின்ற பெரிபவன வினாவ ³வேனகி மணிமுடி வேந்தன் றன்னை வல்லிபிற கொணாதி யென்னப் பணிதலை ⁴சின்ற காதற் சுபந்திரன் பரிவிற் சென்றான்.

(இ - ள்.) கணிதம் தூல் உணர்ந்த மாந்தா - சோதிடதூலை யறிந்தவா, 'காலம் வந்து அடுத்தது-முகாதககாலம் வந்து சீரிகதது,' என்ன-என்று தெரிவித்ததலை, பிணி அற கோற்று சிற்ற பெரிமவன் - பத்தம் கீனகுமபடி தவஞ் செய்துகின்ற வசிட்டபகவான் 'வினாவின் ஏகி - வேகத்தோடு சென்று, மணி முடி வேந்தன் கண்ணை - தத்கிரீடத்தைபுடைய சக்தவாத தியை, வல்லையின் கொணாதி-வினையோ அழகுத்துகொண்டவா', என்ன - என்று கட்டினபிடி.—பனி கல்கிற்ற - (அமழாவிடுதுடைய) ஆணையத தலைமேற்கொண்டுவிருது, காதல் சுமந்திரன் - விருப்பத்தைபுடைய சுமந்திரன், பரிவின சென்றான் - அன்போடு போயினான்; (எ - று)

அரசமாளிகையின் அரசுநினைவில் உட்காரச்சிருக்க வசிட்ட முனி வனம் அலங்காரநிசபதுகொண்டு அக்கோடகவுகலா கதிற்பொருட்டு வந்த சுமந்திரனைக்கண்டி 'சுமந்திரனே' பட்டாக்கோகதிற்துணைமயனவெல் லாஞ் சித்தமாக வைத்துக்கொண்டு என்ன காதலிருப்பதைச் சொல்லிச் சூரி யோதமகதிற்புலகபட்டாக்கதிற்பட்டாக்கோகமடக்கமுற்ற மன்னவனை வினாவுப்படுத்தது' என்று சொல்லியனுப்பினுனென்று முகனூலிற் கூறப் பட்டுள்ளது காலம் வந்ததிகத்கின்றது, காலம் கழிக்குமதன்மென்றவாறு, பிழைநுடியெனபா 'பெரிமவன்' என்றா. பி - டு —¹மாககா. ²உற்றது. ³ஏயதி. ⁴கின்று (உசுரு)

எக — சுமந்திரன் கைகேயியிற் அநீதப்புரந்து அரசாவிருப்பது உணர்ந்து அங்குச்சேல்ல, கைகேயி சுமந்திரரிடத்து இராமன் யழைத்துவரச்சோல்லுதல்

விண்டொட நடந்த கோயில் வேந்தாக உ வேந்தன் நன்னக கண்டிலன் ¹பிளவக கேட்டான் கைகேயி கோயி னண்ணித் தொண்டை வாய மடந்தையாற் சொல்ல ²மற நவநுஞ் சொல்லப் பெண்டிற் கூற்ற மனனா பிளவையைக் கொணாக வென்றாள்.

- (இ - ள்.) (சென்ற சுமந்திரன்), விண் தொட நடந்த - ஆகாயத்தை யளவுமபடி யுயரத் கோயில் - அண்ணமையில், வேந்தாதம் வேந்தன் தன்னை - சக்தவாத துட. கண்டிலன் - கன்னுதலுடைய, வினவ - அக்கூடல் ளாண்டு விசாரிக்க கேட்டான் - (அக்கிருப்பவர்கள் சொல்லக்) கேட்டு, கைகேயி கோயில் நண்ணி - கைகேயியினது மனைபைச் சமீபித்து, தொண்டை வாய மடந்தையாற் சொல்ல - தொண்டைக்கணிபோலும் வாயினையடைய தாதியரிடத்தல் தன்னருகைபைக் தெரிவிக்க, அவா உம் - அத்தாதியரும், சொல்ல - (கைகேயிக்கு) தெரிவிக்க.—பெண்டிற் கூற்றம் அனனா—பெண் களுள் யமனையொத்த அகக்கேயி, 'பிளவையை - இராமனை, கொணாக - அழைத்துக்கொண்டு வருவாயாக,' என்றாள் - என்று (சுமந்திரனை கோக்கிக்) கூறினாள்; (எ - று.)

விண்டொட நடந்தகோயில்-தொடர்புயர்வுநவநிச்சியணி. வசிட்டமுனி வனது கட்டளைப்படிசென்ற சுமந்திரன் அநதப்புரத்து எவராலும் தடுக்கப் படாமல் அரசனாத் துதித்தவண்ணஞ்சென்று, தக்ததனது துரவஸதையை

யறியாதவனாய் அம்மன்னவனை இனிமொழிகளாற் பலவகையாக வாழ்த்திப் புகழ்ந்து எழுப்ப, அவ்வரசாக்கரசன் தலையெடுத்துப்பார்த்தது 'சுமந்திரனே! மிகவுமவருத்தியுள்ள என்னைத் துதிமொழிகளால் மீளவும்வருத்துகின்றனை' என்றானாக, வாடிய மன்னவனது முகத்தைப்பார்த்தும கருணமான அச சொல்லேகேட்டும் மனமரதுங்கிச சுமந்திரன் ஒதுங்கிநிற்கையில், கைகேயி அசசுமந்திரனோக்கி மன்னவா ராமாபிவேஷகசத்தோஷத்தால் இரவெலலாம் உறக்கமபிடியாதிருந்து இப்போது கண்ணமார்திருக்கின்றா' நீ விரைவிற்கு சென்று இராமனையடைத்துவருக சுபமுண்டாருக்' என்று சொன்னான். சுமந்திரன் கைகேயியின்பேச்சைக்கேட்டு, மங்கலமே மற்றொன்றும்இல்லை பென்றமகிழ்ந்தான் என்று முடிவூலி லுள்ளது தனக்கணவனைக் கொல்ல வழிதேடினவனாகவின் 'பெண்டிரிந்கூடாமனனான்' எனனா. பி - மீ - 1 வின்வி. 2 கைகைய, கைசுபர 3 உத்தரமு. (உசுசு)

அ - சுமந்திரன் கைகேயியின் கட்டளைப்படி யழைத்துவர

ஸ்ரீராமனை அடைதல்.

என்றன ளென்னக் கேட்டா நெழுந்தபே ருவகை பொங்கப் பொன்றினி மாட வீதி பொருக்கென 1 நீங்கிப் புக்கான்
றன்றிரு வுள்ளத் துள்ளே தன்னையே நினைபு மற்றக்
2 குன்றிவர் தோளி னானைத் தொழுதுவாய் புதைத்துக் கூறும்.

(இ - ள்.) என்றனன் - என்று அவன் சொன்னான்; என்ன - என்று சொல்ல, (சுமந்திரன், கேட்டான் - கேட்டி எழுந்த போ உவகை பொங்க- உண்டாகிய மிக்க மகிழ்ச்சி மேனமேலும் வளாகலால், பொன திணி மாடம் வீதி-பொனமயமான மண்டபங்களுையுடைய வீதிநீள, பொருக்கென நீங்கி - விரைவாகக்கடந்து, புக்கான் - போய், - தன திருடாளத்தானான - தனது அழகிய மனத்திரகாளனே, தன்னையே நினைபும் - தன்னையே நினைத்துக்கொண்டிருக்கின்ற, அ குன்று இவா தோளிஞன - மலைபொய்தக புயங்களை யுடைய அந்த ஸ்ரீராமனை, தொழுது - வாய்பதைத்து - வாயை மூடிக் கொண்டி, கூறும் - (பின்வருமாறு, சொல்லலானான்; (எ - று.)

பட்டாபிவேஷத்தனபொருட்டே கைகேயி தன் அடிதப்படுத்ததுக்கு இராமனை உவகைப்பதாகக் கருதியிருத்தனால, சுமந்திரனது மனத்தில் உவகை பொங்குவதாயிற்று. காண கொண்ட மானுடேவெத்திறகு ஏற்பப் பட்டினி கிடந்து ஸ்ரீமகாராமனைத் ததியானித்துநிற்கலின், தனநிருவுள்ளத்தாளனே தன்னையே நினைபுமக குன்றவாதோளிஞன்' என்றது இனி, தன்னையே நினைதல் - தனதவதாரத்தின காணத்தைபும், அதற்குச செய்யவேண்டிய தொழில்களையும் நினைத்தலுமாய். பொருக்கென - விரைவுகருதிப்படுமொழி. வாய்புதைத்ததல் - லணக்கமிகுதியால், மற்று - அசை. பி - மீ:—1 க்கி, கெரு க்கி. 2 குன்றன். (உசுசு)

அக.—சுமந்திரன் இராமனிடத்துக் கைகேயிசொல்லத் தெரிவித்து,
மதுதந்தவிரைவில் வருக எனல்

கொற்றவர் ¹முனிவர் மற்றும் குவலயத் ²துள்ளா ருன்னைப்
பெற்றவன் தன்னைப் போலப் பெரும³பரி வியற்றி நின்றார்
சிற்றவை ⁴தானு மாங்கீக கொணாக்கெனச் செப்பி னு⁵ளப
பொற்றட மகுடஞ் ⁶சூடப் போதுதி விரைவி னென்றான்.

(இ - ள்.) ‘கொற்றவா-அ-சரும், முனிவா-இருடியரும். மற்றஉம்-பின்
னும, குவலயத்து உள்ளா-பூமண்டலத்தி லுள்ளவாகளும், உன்னை பெற்ற
வனதன்னை போல-உன்னைப்பெற்ற சக-வாததிமைப்போல, பெரு பரிவு -
(உண்பக்கல) மிக்கஅன்பை, இயற்றி நின்றா - செய்து நின்றார்; சிறு அவை
தான் உம-சிறியதாயாகிய கைகேயியும், ஆகவே அவ வீடறதில் [தன்மாளிகை
யில்], கொணாக- இராமனை) அழைத்துக்கொண்டு வருவாயாக, என-என்று,
செப்பினுள்-சொன்னாள்; ‘ஆதலால், அ பொன தட மகுடம் சூட-சுவாணமய
மான பெரிய அம்முடியைச் சூட்டிக்கொள்ள, விரைவின் போதுதி - சீக்கிர
மாக வருவாயாக,’ என்றான்-என்றுகூற்றான், (சுமந்திரன்); (எ - று.)

“ஏழையனைவரு மிவாதமுலைதோய, தேழுகினாமதுகையா கிளைஞரு
மினையா, வாழ்வெனவவா மன்னுகடவுட், டாழ்குவாக்கெனசலை கயரத
னெனவே,” “அவ்ஞாச, சாதுகைமாந்தலலாச தயர்தனதன்நையொத
தார,” “முற்பயசெதிக்கதாதற புதலவனை முறைவினோடு, மிற்பயன்சிறப்
பிப்பாரி னீண்டியபுல கைதுண்ட” எனநவநதை கோக்கி, உன்னைப்பெற்ற
வன் தன்னைப்போலப் பெருமபரிவியற்றினாரா’ என்றா சிற்றவை - சிற்
றவவை; அவ்வை-தாய. பி-ம் — ¹முனிவோர். ²உன்னோர். ³பரிசு. ⁴விரை
வின். ⁵செம். ⁶சூட்ட.

(உகஅ)

அஉ — இராமன் தேரிலேறிச் செல்லுதல்

ஐயனு மச்சொற் கேளா வாயிர மௌலி யானைக்
கைதொழு ¹தாச வெள்ளங் கடலெனத் தொடர்ந்து சுற்றக்
தெய்வகி தங்கன் பாடத் ²தேவரு மகிழ்ந்தது வாழ்த்தத்
தையலா ிரைத்து கோககத் தாரணி தேறிந் ³சென்றான்.

(இ - ள்.) ஐயனஉம-ஹ்ரிமாமனும, அ சொல கேளா-அவ்வாதகையைக்
கேட்டு, — ஆயிரம் மௌலியானை-ஆயிரத்திருமுடிகளையுடைய திருமலை, கை
தொழுது-அஞ்சலிசெய்து, (பின்), அரசவெள்ளம் - அரசாகூட்டம், கடல்
என-கடல்போல, தொடர்தது-பின்னொடாந்து, சுற்ற-சூழவும், தேவா-தேவ
லோகத்தவா, தெய்வம் தீதங்கன் பாடஉம-தேவாகட்குரிய ராகத்தைப் பாட
வும், மகிழ்ந்தது வாழ்த்த - களித்தது ஆசோவதிககவும், தையலா இரைந்து
நோக்க - மகளிரா இரைந்துகொண்டு வந்துபாசகவும், தார அணி தேரில் -
மாலையினையுடைய தேரின்மேல், சென்றான் —; (எ - று.)

அன்பு இலன் - கம்பிடத்து அன்பில்லாதவனாகிய, இவன் - இவ்விராமன், அவனிடம் காத்தற்கு ஆம் - பூமிபைகநாதத்திற்குப் பொருத்திய, அம் கணன்-அழகிய [அருளுடைய] கணகையுடையவன்; என்னல ஆம் ஒன்றுசொல்லுதல் பொருத்துமோ? [பொருத்தாது], என்று - என்று எண்ணி, உள்ளம் தன்னுற - மனந் தடுமாறுதலால், நடுங்கி-(உடல) நடுங்கி, கைவா-தனாவா; செம் கண உம் - சிவந்தகணகளும், கரிய கோலம் மேனிடம் - கறுத்த அழகிய திருமேனியும், தோலம் ஆகி - இடதமுமாகப்பொருத்தி, எககணஉம் - எல்லாவிடத்தும், தோனறுகின்றா - செரிசின்றவா, எனைவா-இராமன் - இராமனைப்பவா எத்தனைபேரோ? என்பா - என்றுசொல்லா; (எ - று.)

கண்ணமமுதலியவற்றைத் துவங்குவதா, ஸ்ரீராமனைக்கண்டவளவிற்காமங்கைமயிகுதலால், மேலேசொ-நாணதுவது உடலமெலிந்து வலாக னீசசித்திக் கணகையினையு-நாணகாடைய-பொழிய-கின்றனராகி, 'மெல்லியதாகிய கம்பிடத்து மனமிடங்கி பருளபுரியாத இவன் அவனிகாப்பதற்குத் தக்கவன் என்பது எப்படி?' என்றுமனந் தடுமாறி நடுங்கி, உருவெளித்கோற்றத்தால இராமன் எவருக-கோனந்த-கண்டு 'செங்கண்ணம் கரியமேனியும்கித் தோகால் இராமன் எவருக-கோன்றுகின்றானே; இராமன் என்பா எத்தனைபேருண்டோ?' என்று வாயித்தறலாடாக னொன்பதாம். செங்கணங்க-கரியகோலமேனியம்—முரண்கோடை. பழைத்த - பழையென்னும் பெயர்க்காகப்பிறந்த பெயர்க்காக எனைவா என்பது, (எவ்விடங்களிலுந் தோனறுகின்றவருள) இராமன் எவரோ என ஒருகைக்கூறும் பன்மையாகவியும். பி-ம் —¹துவவாரும். ²உற ³புகைக்க. ⁴புண. ⁵காமகனந்தரக் கலுமுடாரும். ⁶தோன்றுகின்றான் ⁷எனமேனோ. ஏவமேனோ, ⁸என்பான். "அககணன்" என்றுதொட-குமபட்டல்முன்னும், "கண்ணமும்" என்றுதொடங்குமபட்டல் அதன்மீனினமாகச சேயிடத்தினர் லுள்ளன.(உளவு)

அ.எ.—கவிக்கூற்று: அயோத்தீமாநகரத்திலுள்ள முனிவர் முதலியோர் ஸ்ரீராமனது திருமேனியைக்கண்டு கூறியதைக் கூறுவோமெனல்.

¹இனையராய் மகளி ரெல்லா மிரைத்தனர் நிரைத்து ²மொய்த்தார் முனைவரு நகர முதுர் ³முதிஞரு மீனாள் தாமு மனையவன் மேனி கண்டா ரன்பினுக் கெல்லை காணுர் ⁴நினைவினர் மனத்தால் வாயா நிகழ்த்தது ⁵நிகழ்த்த லுற்றும்.

(இ - ள்.) மகளி எல்லாம்-மாத்திரைகளும், இனையா ஆம்-இத்தன்மையராகி, இடைத்தனா-ஒலித்துக்கொண்டு, நிரைத்து-கூட்டமாகி, மொய்த்தார் - நெருங்கினா; முனைவா-உம்-முனிவரும், நகரம் முதுரை முதிஞரஉம்-அயோத்தீமாநகரமாகிய பழையபூர்விலுள்ள மூதகற்கும், இனையாதாம் உம் - சிறியவரும், அனையவன் - ஸ்ரீராமனது, மேனி-திருமேனியை, கணபா-பாத்தவராகி, அன்பினுக்கு-(அக்காட்சியாலுண்டாகிய)விரும்பத்திற்கு, எல்லை காணுர்-அளவையறியாதவராய், - மனத்தால் நினைவினா - நெஞ்சினால்நினைத்தவர்க

ளாய், வாயால் நிகழ்கதது-வாயிறற்கூறியதை, நிகழ்த்தல்உற்றும்-சொல்லத் தொடங்குவோம்; (எ - று).—அவற்றை, மேல் பதினெருகவிகளிற் காண்க.

முதலடியால், கீழ்க்கூறியபொருளைத் தொகுத்து, பின் மூன்றாமடிகளால் மேல்விரித்துடைக்கும் பொருளைக் காட்டுகின்றன. மென்க, முன்னேரை முனைவென்பது ஓசொல்விழக்காடாம, முன்னென்பதனை முனையென்ப வாகலின்; இது இப்பொருட்டாதலை 'வினை மின்' க்கி விளக்கியவறிவின், முனை வன்கண்டது முகனாலாகும்' என்ற விடத்து. காண்க ஆகவே, முனைவா - சிறத்தவாகிய முனியை யுணர்ந்திற் றென்க மூதூ என்றதனால், ஊ முதியதாயினும், இத்தகைய விசேஷ புதிய தென்க சிந்தையும் சொல்லும் ஒரு சிகாப்பட்டவென்பார் 'வினைவினா மனத்தால் வாயானிகழ்த்தது' என்றார். நிகழ்கதது = நிகழ்க்கிடது உதாபாவித் தனிசனப்பா, வடனூலார். பி-ம் —¹இளைமயா, இளைமன ²மொமக்க, மொமப்ப. ³முதியரும ⁴வினைவன, வினைவினாவு. ⁵நிகழ்கதுவாயாம.

(உஎச)

அ ௫—இதுமுதல் பதினெருகவிகள் - ஐந்தோடீர்; முனைவர் முதலியோர்

கூறியவற்றைத் தெரிவிக்கும்

உய்த்ததிவ வுலக மென்ப ஓடுகாண கிற்பா மென்பார்
மைத்தகீ கோடி பெருகள வாழ்க்கைநாள்¹யாவு மென்பா
ரைத்தவித தரிதிற செய்த தவமுனக காக வென்பார்
பைர²துழாயத்³ தெரிய லாயக்கே கலவினை பயக்க வென்பார்.

(இ - ள) (அ ௫), இ உலகம் உய்கது என்பார்—இவ்வுலகம் பிழைத்தேற்றியு' என்பவரும்;—¹கோடி காண்கிறாய் என்பார் - 'யுகமுடிவையும் (இவ்வுலகிலிருந்து) பாப்பாயாக' என்பவரும் —மைத்த - வீட்டு' எவ்வளவாழ்க்கை நாள் மாம - எவ்வளவுதான் வாழ்க்காலம் [ஆயுள்] எல்லாவற்றையும். ²கோடி - ³(உன்னுடையனவாகக் கொள்ளாயாக' என்பார் - என்பவரும்.—⁴புதுஅவ்ந்து - (புலன்களிறு செல்கின்ற அவர்) ஐந்தினையும் அடக்கி, அரிசின் செய்த-உருமைமாக(யா)செய்த. தவம்-தவத்தின் பயன், உனக்கு ஆக - உனக்குச்செய்யாகுக். என்பார்-என்பவரும்,—பைர துழாய தெரியலாயக்கு ஏ - பசியிருந்து ஓடாமலைமணிக் உனக்கே, கல வினை பயக்க-புண்ணியம் பயன் தருவதாகக். என்பார் - என்பவரும்,—(எ - று)

ஐழிகாண்கிறாய் என்பதற்கு-யுகமுடிவுகாலம் இவ்வுலகில்தானே வாழ்த்திருப்பாயென்றும், ¹கோடி பெருகள வாழ்க்கைநாள்யாவும் என்பதற்கு-எவ்வளவுதான் ஆயுள்முழுவதையும் கூடினால் எவ்வளவோ அவ்வளவுகாலம் வாழ்வாயாக என்பதுவருகது ஐந்துமென்னு முற்றும்மை, விகாரத்தாற்றொக்கது. தவம் உனக்காக என்னுமிடத்து-உனக்குத் தவம் கைகூடுக என்னும் பொருளுந் தோன்றுதல் காண்க. பி-ம் —¹பலவும், ²துணர், ³தெரியலாற்றே. (உஎஊ)

அக. உயரநு ளொண்க ¹னெஞ்சுந் தாமரை நிறத்தை யொக்கும்
²புயல்பொழி மேக மென்ன புண்ணியஞ் ³செய்த வென்பார்
⁴செயலருந் தவங்கள் செய்திச் செம்மலைத் தந்த ⁵செல்வத்
 தயரதற் கென்ன கைம்மா றுடையம்⁶யார் தக்க தென்பார்.

(இ - ள்.) ‘உயா அருள்-மிக்ககருணையுடைய, ஒன்-ஒண்மையாகிய, கண்-(ஸ்ரீராமனது) திருக்கண்களை, ஒக்கும் போன்ற, தாமரை-தாமரைமலரும், நிறத்தை ஒக்கும்-(அப்பிரானது) நிறத்தைப்போன்ற. புயல் பொழி மேகம் - நீரைப்பெய்தின்ற கராமேகமும், என்ன புண்ணியம் செய்த-என்ன சல்வினை செய்தன?’ என்பா - என்பவரும்,—‘செயல் அரு தவங்கள் செய்து - (பிற ராற்) செய்தற்கரிய தவங்களேசெய்து, இ செம்மலை தந்த - இவ்விராமனைப் பெற்று (இவ்வுலகத்துக்கு)கொடுத்த. செலவம் தயரதற்கு - பாகியத்தை யுடைய சகரவாததிகு, யாம்—, தக்கது - (அவாசெய்ததன்றிகுத்) தகுத்த தாகிய, கைம்மாறு - பிரதியுபகாரம், என்ன உடையம் - என்ன உடைத்தா யிருக்கின்றோம்?’ என்பா - என்பவரும்,—(எ - று.)

உபமானப்பொருளாகிய தாமரையையும் மேகத்தையும் இராமபிரா னின் திருக்கண்கட்கும் திருமேனி¹தத்துக்கும் உபமேயமாகிக்கூறியது - எதிர்நிலையணி. புயல்பொழிமேக மென்ன புண்ணியஞ்செய்தது - “மேகங் களோவுரையீர் திருமால்திருமேனியொகரும். யோகங்க ளுங்களுக்கவ்வாறு பெற்றிருப்பிரிப்பான், மாகங்க ளெல்லாந் திரிந்து னனனீகன் சுமந்து துத்த, மாகங்கனரோவ் வருத்துத் தவமாமருள் பெற்றதே” என்பது, கமழ்வார பாசரம். புயல் - நீருக்கு, இலக்கணை. பி ய் —¹வடக்கு, ²புயலணி. ³செய்தது. ⁴செயறரும். ⁵தெய்வத். ⁶தாதக்க. இச்செய்யுள் சிலப்பதிகளில் “ஃல மாழுகிலனான்” (கக) எனற பாடலுக்குப் பின் உள்ளது. (உஎக)

கூ0. வாரண மரற்ற வந்து ¹கராவயிர் மாற்று நேமி
 நாரண ²னெஞ்சு மிந்த நமப்தன் ³கருணை யென்பா
 ராரண மறித நேரறு வையனை ⁴யனுந் நோக்கிக்
 காரண மின்றி யேயுந் கண்கணிர் கலுழ நிற்பார்.

(இ-ள்.) ‘இந்த நமப்தன் கருணை-இவ்விராமபிரானது திருவருள், வார ணம் அரற்ற - கஜேந்திரன் (ஆதிமூலமேன்துகூவி) அழைக்க, வந்து - (உடனே அங்கு) ஓடிவந்துதோன்றி, கரா உயிர மாற்றும்-முதலையினதையி ரைப் போகின, நேமி-சக்கரத்தையுடைய, நாரணன் (கருணை)-ஸ்ரீமநாரா யணனது திருவருளை, ஒக்கும்-’ என்பா-என்பவர்களும்,—ஆரணம் அறிதல் தேற்றுவேதங்களாலும் (இனையனென்று) அறிதல்கூடாத, ஐயனை - ஸ்ரீராம னை, அணுகி-சமீபித்தது, நோக்கி-பார்த்தது, காரணம் இன்றிவெம்-ஏதுவல்லாம லும், கண்கள் நீர கலுழ - கண்கள் நீரைச்சிந்தும்படி, நிற்பா-நிற்பவரும்.

பலவிடத்தும் ஸ்ரீராமபிரானை வாரணமழைக்கவந்து உதவியவனென்று பாராட்டிக்கூறுவா. இராமனைக் கண்டமாத் திதத்தில் அவாகட்கு உவகைக் கணனீர பெருகிற்றென்க. நாரணன் - திருமால்: நாராயணன் என்பதன் சிதைவு; நாரம் = பிரளயப் பெருங்கடனீர்; அதனை இருப்பிடமாகக் கொண்ட வன் எல்லாமழித்தபோதும் மிகுந்திருக்குங் காரணக்கடவுளென்பது கருத்து. சகலநற்குணங்களுமுடையவ னென்றும், சகல ஆதமாக்களுக்கும் உள்ளத் திருப்பவனும் இடமாயிருப்பவனுமென்றும், சிதபவஸதுக்களினுடைய திர னுக்கு ஆஸ்ரயமாயிருப்பவ னென்றும், அவற்றை ஆஸ்ரயமாகவுடையவ னென்றும் இவ்வாறு பலபொருள்களும் சாஸ்திரங்களிற் சொல்லப்படும். கீர்- ஆகத்தபாஷ்பம். பி - ம் —¹கராககொலமடுதத. மகரங்கோள்விடுதத. ²ஒகரு மேயிர். ³கருணைக்கு. ⁴அணுக நோக்கிக, அணுகி நோக்காக். (௨௭௭)

ககீ¹ நீலமா¹ முகில னுன்ற² னிறைவினோ³ டறிவு³ நிற்க
சீலமார்க் குண்டு கெட்டேன்⁴ நேவரி னடங்கு வானோ
காலமாக்⁵ கணிக்கு நுண்மைக் கணக்கையுங் கடந்து நின்ற
மூலமாய் முடிவி லாத⁶ மூர்த்தியும்⁷ முன்ப் னென்பார்.

(இ - ள்.) 'சீலம மா முகில அனன்தன் - கரிய பெரியமேகத்தை யொத்த ஸ்ரீராமனது, நிறைவினோடு-நிறைவோடு, அறிவும்-புத்தியும், நிற்க- ஒருபுறத்தது நிற்க, சீலம் - (அவனது) சீலகுணம், ஆககு உண்டு - எவருக் குத்தான் உண்டு? [ஒருவாக்குமில்லை]; காலம் ஆ கணிக்ரும - பலகாலமாக எண்ணுகின்ற, நுண்மை கணக்கைஉம் - நடப்பமாகிய எண்களையும், கடத்து நின்ற - தாண்டுகின்ற. மூலம் ஆம் - ஆதிமூலமாகி, முடிவு இலாத - அழி வில்லாத, மூர்த்தி - ஸ்ரீமஹாத்மயனுடைய விசேஷநா காரமான, இ முன்பன் - இந்தஸ்ரீராமபிரான். தேவரின் - (காலக்கணக்கைக் கடவாது நின்ற ஆதியத்தக்களையுடைய) தேவர்களுள், அடங்குவானது - ஒருவனாக அமை வானோ? [அமையான்]; கெட்டேன் - (இமமையப்பொருளையறிபாது) இது காழுவகெட்டேன்,' என்பார் - என்பவர்களும்,—(௭ - ம்.)

இவனைக்கண்டவறிந சீலா 'நிறைவு அறிவுஎன்ற குணங்கள் கிடக்கட் டும். இவனது சீலகுணம் பாருக்குண்டு? எவருக்கு இரது' எனப்புகழ்த்து, அவனது குணநிறைவைக்கண்டு 'இவன் மானுடறிந் சோகவனலலன். தேவரிந் சோகநவனோ?' என்று ஐயுற்று, 'மூம்மூர்த்திகளில் முதன்மூர்த்தி யாகிய திருமாலே இவன்' என்று துணிந்து கூறின ரென்க. நிறைவு - திருப்தி. சீலமாவது - தான மிக் மேம்பட்டவனாயிருந்தும் மிகத்தாழ்த்தாரோ டும் வேற்றுமையின்றி நடத்தல். ஆகக்கென்னும் வினா இன்னமுகுறித்து நின் றது. 'கெட்டேன்' என்றது. துயரமிகுதியாலே கைக்கேரித்துச்சொல்லும் வார்த்தை; 'கேனாத்மாத்ருவகதவரிப்பழி கெட்டேன் வாழவில்லை' என்று பெரியாழ்வாராபாசரத்து வருதலுங் காண்க. ஆதியத்தமில்லாதவனென்பார், 'மூலமாய் முடிவிலாத மூர்த்தி' என்றார். முன்பன் - முதல்வன். பி - ம் —¹முகிலனன்றம், முகிலினன்றன். ²நிறைவினோடு. ³நிற்க, கீகச. ⁴தேவ ரில். ⁵குணித்த, குணிக்ரும. ⁶மூர்த்தியாம். ⁷மோயம்பன், முதல்வன் (௨௭௮)

கூஉ. ஆர்கலி யகழ்ந்தோர் கங்கை யவனியிற்¹கொணர்ந்தோர் முந்தை
போர்கெழு²புலவர்க் காசி யசுரரைப் பொருது வென்றோர் [³
போகெழு சிறப்பின் வந்த பெரும்புகழ் நிற்ப தையன்
றார்கெழு திரடோ டந்த புகழினைத் தழுவி யென்பார்.

(இ - ள்.) 'ஆகலி அகழ்ந்தோர்-கடலைத் தோண்டினவாகும், கங்கை
அவனியில் கொணர்தோ - ஆகாசக்கதையைப் பூலோகத்திற் கொண்டவர்
தவாகும், முந்தை - பழமையாகிய, போர் கெழு புலவர்க்கு ஆகி - யுத்தத்
தில் விளங்குகின்ற தேவா⁴மித்தாக, அசுரரை - அவுணரை, பொருது
வென்றோ - போசெய்து வென்றவாகும், போ கெழு சிறப்பின் - பெயர்
விளங்குகின்ற மேனமையோடு, வந்த - உண்டாகிய, பெரு புகழ் - மிக்க
கீர்த்தி, நிற்பது - நிலைநிற்பது, —புனை - ஸ்ரீராமனது, தா கெழு திரள்
தோள-வெற்றியால் விளங்குகின்ற பம்புகள், தந்த-உண்டாக்கிய, புகழினை-
கீர்த்தியை, தழுவி - தழுவினே,' எனப் - என்பவர்களும்,—(எ - று.)

ஆகலி அகழ்ந்தவர் - சகடபத்திர. கங்கை கொண்டவர் - பகீரதன்.
அசுரரை வென்றவர்-குத்தன், முசுருதன் முதலியோர். 'அவனியில் இரா
மன் பிறந்தது எப்படிப்பட்ட குலத்திலே?' என்று வினா கேட்கையில், ஆ
கலியகழ்ந்தோர் முதலியோர் தோன்றிய குலத்திலே என்று விடையளிக்க
வேண்டியிருந்தலின். ஆகலியகழ்ந்தோர் பெரும்புகழ் நிற்பதையன் திர
டோளத்த புகழினைத் தழுவினெனக். பகவீரனான ஸ்ரீராமன் இராவண
னைசகவகரித்த வீரச்செயலைக் கூறுவதாகிய ஸ்ரீராமாயணத்தாலேயே சகரா
முதலியோரின பெருமபுகழ் நிலைநிற்பதும் இவ்ருக நருத்தக்கது. ஆங்கட
லகழ்ந்தோர் முதலியோரின புகழ்களாகிய பூகொடிகளுக்கு, இவன்புகழ்
கொள்கொம்பாகு மெனக். "இவ்வென்பானான் பகழ்கற்றை மற்றை
யொளிகளைத் தவிரகுமாயோன், மனபுகழ் பெருமைதகணமரபினோ
புகழ்களெல்லா, முனபுகழாக்கிக்கொண்டாய்" எனக் குகப்படலத்துவருவது
இவ்ருககாணத்தக்கது புலவர் - அந்வினையுடையவர் புலமை-அறிவு; இது,
விபுதானனனும் உடமொழியின் மொழிபெயர்ப்பு. அஃகா - சராகுப்பலக
வா ஸ்ரீராம - தேவர்; அமிருதத்தைப்படைபவர்; ஸ்ரீராம - அமிருதம். அஸு
ரர் என்பதற்குப் பகைவருவரைக் கவாபவனெனவும் பொருளாம். இக்கவியிற்
குறிக்கப்பட்ட கதைகளைக் கீழ்ப்பாலகாண்டத்திற் குலமுறைசிறந்துபடலத்
தில், "இடரோட," "தூர்னை," "தானனைக்கு" "மறைமன்னு" என
னுங் கவிகளிற்காண்க. பி - பி.—¹தந்தோ. ²தேவாக்காதி, தேவாக்காக. ()

வேறு.

கூஉ. சந்தமிவை தாமின்மணி யார்¹மிவை யாவுஞ்
சுந்தர²மு மிகிவை ³செறிந்த மத⁴வேழப
⁵பந்திகள வயப்பரி "பசுமபொனின் வெறுக்கை
'பைந்தவறி யோரகொள வழங்கென நிரைப்பார்.

(இ - ள்.) ‘இவை—, சந்தம் - சந்தனங்கள்; இவை—தா இல் மணி ஆரம் - குற்றமில்லாத நவரத்தினங்கள்; இவரு இவை-இவ்விடத்திலுள்ள இவை, சிந்துரம்உம - திலகமும், யாஉம - மந்தைஎல்லா அணிகளும், செறிந்த - பொருத்திய, மதம வேழம் பதிகள் - மதயானைவரிசைகள்; வயம பரி - வெற்றியையுடைய குதிரைகள்; பசு பொனின் வெறுகளை - பசும்பொன்னு கிய செல்வங்கள்; (இவற்றை , மைந்த - வீரனே! வறியோ கொள-பொருளில்லாத ஏழைகள் பெற்றுக்கொள்ளும்படி, வழுங்கு - தானஞ்செய்’, என - என்று, நிரைப்பா - ஒழுங்காயவைப்பவரும்,—(எ - று.)

ஸ்ரீராமனுக்கு நன்மைவீரையவேணு மென்ற கருத்துக் கொண்ட சிலா அப்பிரானது மகுடாபிஷேககாலத்தில் தம்முடைய பொருளான சந்தனம் முதலியவற்றை அபயிசானகையைக்கொண்டு வற்புடைய கொடுபிக்க விரும்பின டென்க. சந்தம் - சந்தந்தினசிகதைவு. ‘இவை’ என்ற சொல்லைப் பிறவிடத்துங் கூட்டிக். பத்தி - பங்கதி என்பதன்சொத்தைவு. “விரியாகவொன் றீவதேயிகைமற்றெல்லாந், குறியெதிப்பைபுதுடைத்து” என்பதாகலான, ‘வறியோகொள வழுங்கு’ என்றா. பி - ம் —¹அவை தாமம். ‘முகங்கிளா. ‘தெரிந்த. ‘வேழம். ‘பந்தமுடைவங்களை, பந்தனலவங்குறு, பந்தமுமவயங் கொளி, பந்திகளவயங்குறு. ‘பசுஞ்சுடா. ‘மைந்தா. (உஅ௦)

கூசு. மின்பொருவு தேரினமிசை வீரன்வரு ¹போழ்திற்
றன்பொருவிவ் கனறுதனி தாவிவரல கண்டாங்
கன்புருகு ²சிகையைமொடு மாவுருகு மாபோ
லென்புருகி ³செஞ்சுருகி னைந்துருகி ⁴நிற்பா.

(இ - ள்.) மின் பொருவு தேரினமிசை - மின்னலை மோதத் திரத்த தின்மேல, வீரன் வரு போழ்தில் - ஸ்ரீராமன் வருகாலத்தில்,—ஆ - பசு வானது, தன் பொருவு இவ் கன்று - தன்னது ஒய்லலாத கன்று, தனி - துணையல்லாமல், தாவி வரல - குதித்துவருதலை. கண்ட ஆங்கு - பாதக அப்பொழுது, அன்பு உருகு சிகையைமொடுஉம-அன்பினுற் கரைகின்ற மனத் தோடும், உருகும் - இங்குகின்ற, ஆ போல - விதம்போல, எனபு உருகி - உடம்பு கரைந்து, செஞ்சு உருக இளைந்து உருகி - மனமீராத வருத்தி கரைத்து, நிற்பா - நிற்பவரும்,—(எ - று.)

“மாதாக்கற்பினமிககா கோசலைதன்னையோததா” என்று கீழ்க் கூறியதை ‘கன்றுதனிதாவிவ் கன்கண்டுஅன்புருகுசிகையைமொடுமாவுருகுமா போல்’ என்ற உவமை முகந்தால் விளக்கினா. செஞ்சுருக X இளைந்து என் பது செஞ்சுருகிளைந்து என ஆசை தோகருவதது. பின்னிர்ண்டடிகளில், உருகுதல்என்ற சொல் பன்முறைவந்தது - சொற்பொருட்பின்வருநிலையணி யாம். மின் - ஒளிகமும், விரைவிலுந்கண்டுங் காணப்படாத தன்மைக்கும் உவமை. ஆ - ஆறுஎன்பதன் விகாரம். எனபு - ஆகுபெயர்; “அன்புடையா, ரென்புமுரியா பிறாகு” என்புழிப்போல. பி - ம் —¹போதிரு. ²சிகையை ³நிலலா. (உஅ௧)

கூரு. சத்திர நிழற்றியிர் தானையொடு நானு
வத்திர நிழற்றவரு னோடவனி யாள்வார்
புத்திர ரினிப்பெறுதல் புல்லிதென நல்லோர்
சித்திர மெனத்தனி திகைத்துருகி நிற்பார்.

(இ-ள்.) நல்லோர்-நற்குணமுடையவா, சத்திரம் நிழற்ற-குடை நிழலைச் செய்யவும், நிமி தானையொடுஉம-விளங்குகின்ற சேனையுடன், நானு அததி ரம்-பலபடைகளும், நிழற்ற-ஒளியைச்செய்யவும், அருளோடு-நருணையுடன், அவனி ஆள்வாரா-பூமிபை யான்கின்ற அரசர், ‘இனி-ஹீராமன்பிறத்தின்பு, புத்திரர் - மைத்தாகளை, பெறுதல் - பெறுவது, புல்லிது - சிறுமையையுடையது,’ என - என்றுசொல்லி, திகைத்து.—சத்திரம் என - ஒலியப்பாவை போல, தனி - தனித்தனியாக, உருகித்தீரார்-உருகித்தீர்பவர்களும்,—(எ-று.)

இராமனைப்போன்று வடிவு அழகு குணம் முதலியயாவும் கோபட்டுள்ள புத்திரரைப்பெறுவது அவனியானவார்க்கு இயையாதாதலாலும், அநகனம் நற்குணம்நீரம்பாதபுதலவரைப்பெற்றால் ‘இவ்வரசன தசரதனைப்போலநற்குணமநீரம்பிய புதல்வனைப் பெற்றானா?’ என்று உலகத்தாரால் மஃபனக்கப்படுமாதலாலும், ‘அவனியானவா புத்திரரினிப்பெறுதல்புல்லிது’ என்றார் இதில் - இராமனுடையகுணத்தால் அவனியானவார்க்குப் புத்திரரைப்பெறுவது புல்லிது என ஒன்றனகுணத்தால் மற்றொன்றிற்குக் குறைவுகூறியது: அகமலச்சீர்யணியாம வடமொழியில் உல்லாஸாலங்காரமெனப்படும். சத்திரம் - சதிரம். அத்திரம் - அஸதம்; வடசொற்கள். அத்திரங்கள் - எயவன், எறிவன், குத்தவன், வெடிறவன் எனப் பலவேறுவகைப்படுத்தலால், ‘நானு வத்திரம்’ என்றார். நிழல் - சாயை, ஒளி என்று இருபொருளுமுடையதாகையால், நிழற்ற என்பதற்கு - நிழலைச்செய்ய, ஒளிசெய்ய என்று வெவ்வேறு பொருள்உடைக்கப்பட்டன. இக்கவியிலுள்ள நல்லோரென்பது “உயத்திவ் வுலகம்” (அஅ) என்னுங் கவிமுதல் “பாவமும அறனும்” (கஅ) என்னுங் துணையும் ஒருதொடராக நின்று கவிகளுக்கு எழுவாயாகின்றது; இதை, ஆள்வார்க்கு அடையாக்குதலும், நலலதொரு சித்திர மென்று இயைத்துரைத்தலும், முதியமகளிரென்றலுமாம். (உஅஉ)

கூகூ. காரமினோ டலாயதென நூல்களுலு மாபன்
நோமிசைநம் ‘வாயிலகடி தேகுதல்செய் வாநோ
‘கூர்ணக ராசியொடு கோடிமணி யாலுந்
தூரமினெடு வீதியினை யெனறுசொரி வாரும்.

(இ - ள்.) கா - காகாலத்தமேகம், மினெடு-மின்னிலோடு, உலாயது என - பொருத்தி விளங்கியதன்மைபோல, நூல கருலும் மாபன் - முப்புரி நூல்விளங்குகின்றமார்பினையுடைய ஹீராமன், நம வாயில்-நமது வீட்டுவாயில் வழியாக, நோமிசை-தேரினமேல, கடிது-விரைவாக, எகுதல் செய்வானோ - போய்விடுவானோ?(அத்தேகைத்தடுத்தற்காக), கூர் கணகம் ராசியொடு - மிக்க

பொற்குவியலோடு, கோடி மணிபால்உம் - பலததின்னகனாலும், நெடு வீதியினை - பெரியதெருவை. தூயின - சீர்ப்புடன்கள், என்று - என்றுசொல்லிக் கொண்டு, சொரிவாடும் - (அவற்றை) மிகப்பொழிபவரும்,—(௭ - ௩)

இராமபிரான் கடிதுசென்றால் அவனதுவடிவழகை நன்குநாண்முடியா^௪ தாதலால் அவனதுதோ வினைத்துசெல்லமுடியாதபடி நன்கமுதலியவற்றைத் தோசெல்லும்நெறியிடைபே தூயினென்று சொல்லியவண்ணம் நன்கராசி முதலியவற்றைச்சொல்பொழுத்துவைத்தன்கண்க. கா - கரிமதிருமா பிற்கும,யின்-மறுஞ்சொல்வீத்ததற்கும் உவமை. “அதனானாக குரியவுமசாக, கொன்றியவரும பொருளுமாருளவே” என்றதனால் தூலகூற்றொ பி. பி. —¹கனலும்²வாயல³ரோமீனியாகோடிமனிட⁴லுத்தியாலும். (௨௮௩)

• கூள தாயகையில் வளராதிலன்¹வளர்த்தது தவத்தாற்
கேகமன மடநைதகொ ஞாலமிய²னா
வீகையி³லுவதனை விபநகரிது⁴வென்றற்
றேகைப்பவள பேருவகை⁵சொல்லலரி தென்பார்

இ-ள்.) (ஸ்ரீராமன்).காட கையில் வளராதிலன்-பெற்றதாயாகிய கௌசல்யையினுடைய கையிலே வளராதானிலவேவளர்த்தது-‘இவனைப்பின்னை’ வளர்த்தது (மாடுகளில்).தவத்தால்-முட்டிநவியிற்செய்த)கவப்பாலால், கேகயன் மடநைத-கைகேயி மாவள (அதனால்தான் அவள் கிளா ஞாலம்-விளங்குகின்ற உலகத்தை, இவன் ஆள் - இவ்வுலகமாயி, தகையில்-கொடுத்தலில், உவதனை - மகிழ்ச்சியை இயற்கை - அவள்மலப. இது என்றால் - இதுவாலால், தோகையவள - அகைகேயியினது, போ உவகை - பெருவகையிபு, சொல்லல் - சொல்லுவது, அரிது-அருமைமையுடையது, என்பா-என்பவர்களும்,—(௭ - ௩)

இவன் கோசல்யால் வளரக்கப்படாமல் பூவுடிண்ணிமத்தாற் கைகேயி வளரக்க வளர்த்தான்; அதனால்தான் கைகேயி, இவனுக்கு இராசசிபத்தைக் கொடுப்பதில்உவகைகொண்டிருக்கிறாள் ஆகவே.அவசே இராமனுக்குத்தாயாதலால், அவளைப்போன்ற மகிழ்ச்சி இராமபட்டிலேக்கத்தில வேறுயாவாக்கு உண்டு? என்று சிலமாந்தா கூறின சென்ற வளர்த்தது தவத்தாற் கேகயன் மடநைத-பாடுபடபோகும் பி.பி. —¹வளர்த்தது²ஆளவான்கையின.³உவதவவியற்கை, உவதவவிடற்கை, உவதத்தமியற்கை. ⁴என்றோ.⁵இவள். ⁶சொல்லல். (௨௮௪)

கூடி. பாவமு மருதுபரும்¹வோபறிபு மெனபா
பூவலய மின்றி²தனி யன்றுபொது வெனபா
தேவாபகை³புள்ளனவ்வ வளவறெறு வெனபா
ரேவலசெயு மன்னாதவம யாவதுகொ வென்பார்.

(இ-ள்.) ‘பாவமஉம்-சீவினையும்,அருதுயாலும்-கீக்குத்தகரியபிறவீததுன்பங்களும், வோ பறியும்-அடிமோடுகெடும்,’ என்பா-என்பவர்களும்,—பூவல

யம் - பூமணடலம், இன்று - இப்பொழுது, தனி அன்று - (ஸ்ரீராமனொரு வனுக்கே; தனிமையாயிரியது அன்று பொது-(எல்லாருக்கும்) பொதுவாகும்,' எனபா - எனபவர்களும்,— 'தேவா பகை உள்ளன - தேவாக்குப்பகைவராயுள்ள அரசகாசுட்டடங்களை, இவ்வளவு இவன், தெறும் அழிப்பான்,' என்பா - என்பவர்களும்,— 'ஓவல செய்யு-(இவன்)வலிபணிசெய்யுபுரிந்துவருகின்ற, மன்னா - அரசரது, தவம் - எல்லீன, யாவது கொல் - எத்தன்மையையுடையதோ?' எனபா - எனபவரும், (ஆயினா); (எ - று.)

இவனைப் பாரதமாதாதித்திலேயே சமுடைய பாவமுத்துயருந் தீருமென்றா சிலசென்க; புண்ணியபுருஷரைத்தரிசித்தலால் பாவம் நீங்குமென்பது நூற்கொள்கை இதற்குமுன் ஆட்சிபுரிந்த அரசாபாலவல்லாமல் இவன் ஆட்சிபுரிக்கையிலவகத்திலுள்ள ஒவ்வொருத்தருடைய குறைகளையும் வினவி, அவ்வாறு தாமதாசுபுரிந்தாலெவ்வாறு நன்மையைப்பெறலாமோ அங்ஙனம் நன்மையைப் பெறமாறு செய்புரத்தன்மையினென்று உணர்த்தினால், 'பூவலயமின்று தனி யன்று பொது' எனபா ராயினா சில சென்க. அன்று பொது எனத்தற்கு, இவன்பிறவாதவன்று பொது வென்றும் பொருள் கூறலாம். இச்செய்யுளில் 'ஆயினா' என்று முற்றுவினைச்சொல்வருவித்து, 'உயர்த்திவ்வுலகம்' என்றபாடல் முதலுள்ளனபா முத்தவியற்றை ஒன்றுசொத்து, உமஎன்னும் இடைச்சொல்லையும் உடனடிபெயது, "சகத்திரகீதற" (கரு) என்னுந் கவியிலுள்ள 'உலோ' எனபதை எழுபாயக்ககொண்டு, உலோ (கரு). எனபாரும் என்பாரும் எனபாரும் எனபாரும் (அஉ). எனபாரும், என்பாரும் (அக), என்பாரும் நீர்பாரும் (கா), எனபாரும் (கக), என்பாரும் (கஉ), நீர்ப்பாரும் (கக), உருகீர்பாரும் (கக), உருகீர்பாரும் (கக), சொரிவாரும் (கக), எனபாரும் (கக), எனபாரும் (ஆயினா) (கக), என்று முடிக்க. பகை, வல - ஆகுபெயாகன. பி-யி —¹முதல்²உள்ளனவும். உள்ளனவும், உள்ளவுமிட.

(௨௮௫)

கூக — ஸ்ரீராமன் மன்னவன் அரண்மனையிற் புத்தல்.

ஆண்டினைய ராயினைய கூறவடல் வீரன்
 மூண்டுபுர விப்பொருளில் சுந்தர மணித்தேர்
¹நீண்டகொடி மாடநீரை வீதிநீரை யப்போய்ப்
 புண்டபுகழ் மன்னனுரை கோயில்புக லோடும்.

இதுமுதல் மூன்றகவ்கள் - ஒருதொடர்.

(இ-ள.) (சகத்திரனைரும்). ஆண்டு-அப்பொழுது, இனைய ஆய இத்தன்மையையுடையராய். இனைய-இத்தன்மையுடைய மற்றை, கூற - சொல்லிக் கொணடிருக்க,— அடல் வீரன-வெற்றையையுடைய ஸ்ரீராமன், தூண்டு புரவி-(சுமத்தினாற்) செலுத்தப்பட்ட குதிரையையுடைய, பொருவு இல் - ஒப்பிலலாத, சுந்தரம் மணிதோ - அழகிய நவரத்தர்களிழைத்த இரத்தத்தில், நீண்டகொடி மாடம் நீரை-உயர்த்த துவசங்களுையுடைய மாளிகைகளினொழுங்கின

புடைய, வீதி - தெரு, ிறைய - பூர்ணமாகும்படி, போய்—, பூண்ட புகழ் மன்னன் - (அணிகலமாக) அணிந்த கோத்தியையுடைய சகரவாததி, உறை - வசிக்கின்ற, கோயில் - அரண்மனையை. புகலோடும் - அடைந்தவளவில்,— (௭ - ௩).—“காணன்” என அடித்த கல்யோடு முடியும்.

இனைய - பெயர். புகலோடும் - உம்மீற்றுவினையெச்சம். பி - ம்:—¹மாணட. ²நெடு. ³மறைய. (௨௮௬)

வேறு.

௧௦௦.—ஸ்ரீராமர் அங்கு மன்னவனைக் காணுமை.

ஆங்குயர் தடைத்த ¹வண்ண ²லாசையின் கவரி ³வீசப்
பூங்குழை மகளி ருள்ளம் புதுக்களி ⁴பாட நோக்கி
வீங்கிருங் காதல காட்டி விரிமுகக் கமல பீடத்
⁵தோங்கிய மகுடஞ் சூடி புவகைவீறி நிருப்பக ⁶காணன்.

(இ - ன்) பூ குழை மகளிர்-பூவைமுடிக்க கூத்தலையுடைய மாதா, ஆசையின் கவரி வீச - அன்போடு சாமரங்கள் வீசவும், உள்ளம் - (அவரது) மனம், புது களி ஆட-புதிய களிப்பு பொருந்தவும். ஆங்கு வந்து அடைந்த அண்ணல் - அங்கு வந்து சொந்த அங்க ஸ்ரீராமன். நோக்கி - (அவ்விடத்தில்) பார்த்து, வீங்கு - (மேன மேலும்) வளகின்ற, இரு காதல-மக்க அன்பை, காட்டி - வெளிப்படுத்தி, விரி முகம் - விளக்குகின்ற இடக்கையுடைய, கமல பீடத்து - பதுமசிகரங்களைத்தல, சூங்கிய மகுடம் சூடி - உயராக கிரீடத்தைச் சூட்டிக்கொண்டு, உவகை வீற்றிருப்ப-களிப்போடு (தன்னை) மகிழ்ச்சி திருக்க, காணன் - காணாதவனாகி,—(௭ - ௩),—“கோயிலபுககான்” என அடித்த கல்யோடு இயையும்.

இராமரான அங்கு வந்து தசுதன மகிழ்ச்சியோடு அவ்விடத்து இருப் பதைக் காணாதவனான நென்றாறு “சுரதனை காண மார்க்கே கொணா கெனச் செப்பினான்” என்று சுமந்திரன் சொன்னதைக் கேட்டுப் பதப்பட்ட இராமன், தசுதனது உணர்வை அசுமாளிகையிலிருந்து தன்னை வரச் சொன்னதாக்க கருதினாருலால் அங்கே பார்த்துத் தன் தன்னை உவகை யோடு அங்கு இருப்பதைக் காணாதவனான நென்றாறு ஐயுறுகணடானவன் பாடத்தைக்கொண்டு, உணர்வின் அடிப்படையிலே தசுதன செல்லுமபோது தசுதனரண்மனை வழியாகச் செல்லவேண்டியிருந்ததுபற்றி அவ்ரண்மனைவழி யாகச்சென்ற இராமன் கவரிவீசலையும் புதுக்களியாடலையும் நோக்கி, ஆங்கே மகுடாபிஷேகங் காணவந்த மன்னா முதலியோர் காதலகாட்டித் தமமுடைய முகமாகிய கமலபீடத்திலே உவகையென்பது தான் மகுடஞ்சூடி [அசுவச லுத்தி]வீற்றிருப்பதைக் கண்டா நென்றாறு உரைத்தது, பட்டாபிஷேகத்தை எப் போது காணப்போகின்றோமென்ற போவலோடு மன்னவா முதலிய யாவரும் பெருமகிழ்ச்சிகொண்டிருந்ததைக்கண்ட நென்றாறு கருத்துக்கூறல் பொருந்தும். காணன் என்ற பாடத்துக்கே - மன்னா முதலியோர் மகிழ்ச்சியோடு வீற்றிருப்பதைக் கண்ணெடுத்துப் பாராதவனாய் என்று உரைத்தல் கேரிதா

கும. ஆசையின் கவரி வீச எனப்பதற்கு - திசைகள்தோறும் கவரிவீச என்றும் பொருளுரைக்கலாம். விரிதல் - பரத்ததலுமாம். கமலபீடம் - வடநான்முடிபு. பி - பீ - ¹வீரன். ²ஆசையின். ³வீசி. ⁴குழை. ⁵ஆட்ட, ஆடல். ⁶ஒங்கருள். பின் மூன்றடிகளை 'பூங்குழன் மகளிரோடும் புதுக்கனிமாட்ட கோக்கி, வீங்கிருங் காதல்காட்டி வீமனரி சமர்ப்பீடக, தோக்கிப் புவகையோடு மரசன வீற்றிருப்பக்காணன்' என்று படிப்பாரு முன்பு (௨௮௭)

க௦௧.--ஸ்ரீராமன் கைகேயியின் அரண்மனையிற் புதுதல்.

வேத்தவை முனிவ ரோடு விருப்பொடு கனிககு மெய்ம்கை
யேத்தவை யிசைகருஞ் செம்பொன் ¹மண்டப மினிதினெய்தா
னேத்தவை யுலகத் தெவகு முள்ளவை ²யுணர்ந்தா ருள்ளம்
³பூதத்தை வடிவை பொப்பான சிறுநவை கொயில புககான.

(இ - ள்) ஒத்து அமை - வேதக்களையும். உலகத்து எங்குமே உள்ளவை - லோகத்தில் மற்றுமுள்ள தூலங்களையும். உணர்த்தா-அறிகதஞானியருடைய, உள்ளம் - மனத்தில. பூதத்தை - மலாத்நனநாகிய, வடிவை-பருவத்தை. ஒப்பான-மனமொத்துக் கொன்பவ ஓகிய ஸ்ரீராமன்.--முனிவரோடு வேத்தவை - இருபடியும் தரக்கூட்டமும். விருப்பொடு - அன்புடன், கனிககும - மகிழ்கின்ற, மெய்ம்கை - ஒத்துஅமை இசைக்கும் - உண்மையாகிய புகழை மெடுத்திசை சொல்லுகின்ற. செம் பொன் மண்டபம் - செம்பொன் மயமாகிய சபாமண்டபத்தை. இனிதான் - இனிமையாக, எய்தான் - அடையாதவ ஓகி.--சிறுநவை - சிறுமகாடகிட கைகேயியினுடைய. கொயில-மாளிகையை, பக்கான - பொய் பரவேசிக்கான்: (௭ - ௮)

அரசுகூட்டமும் முனிவரும் கணபகத்துச் சொல்லிக்கொண்டு மகிழ்ச்சியோடு பட்டாபீஷைக்கோதல்களைச் செய்துபாதுகொண்டிருக்கிற மண்டபத்திற் புதுமல ஸ்ரீராமன் கைகேயியின் மாளிகையை யடைந்தனனென்க. உலகத்தெங்கு முள்ளவை - வேதக்கவி-ஆறங்கத்களும் விமாமஸரீராம புராண தாமசாஸனிகளும் மற்றுமுள்ள ஞானத்தை யுண்டாக்குவகலைகளும் உணர்த்தாருள்ளமபூதத்தைவடிவைப்பொப்பான -- "தமருகத்தெவவுருவமவருவகானை" என்றா, பெரியாரும் இனி ஞானிகள் தியானிக்கின்றவடிவைக்கொண்டு அராமனததுத் தோனயுபவனெனினும், உள்ளம் பூதத் தவடிவைஒப்பான - உள்ளத்தின்பூதத் (பரம விபூகம் விபவம் அரதாமம் தாசசை என்ற ஐவகைவடிவம் அமைந்திருக்கப்பெற்றவனெனினும். அண்ணல (க௦௦). ஒப்பான என்பன் - சட்டிமாத்திரையாம். வேத்தவை - மென்றொடா வன்றொடாய்ற்று. எய்தான் - எதிராமறை முற்றெசசம். ஏத்தவை, ஒத்தவை, அமை - பகுதிப்பொருளவிகுதி. ஏத்து - முதனிலைத்தொழிற்பெயர் ஒத்து - ஒதப்படுவது. பூதத்தை - வினையாலணையும்பெயர். பி - பீ - ¹மண்டபத்தினிதில், மண்டபமதனின். ²உணர்ந்தாலுள்ளம், உணர்த்தானுள்ளம், உணர்த்தோனுள்ளம். ³பூதத்தை வடிவேயொப்பான், பூதத்தைவடிவை பொக்கும், பூதத்தை வடிவே லொக்கும். (௨௮௮)

க௦௨.—இராமன் கைகேயியீ னரண்மனையீச் சென்றதை

வந்தீருந்த புரவலீ முதலியோரீ பராட்டேதல்.

புக்கவன் றன்னை கோககிப் புரவலர் முனிவர் ¹யாருந்
²தக்கதே ரீனைந்தான முதை தாமரைச சரணஞ் சூழ்த்
³திக்கினி ⁴னிமிர்ந்த ⁵கோலச ⁶செங்கதிர்ச் செலவ னெய்ந்த
 மிக்குப் மகுடஞ் சூட்டச சூடுதல விழுமி தென்றா.

(இ - ள்) புக்கவன் தன்னை-பிரேர்த்து ஸ்ரீராமனை; கோககி—, புரவ-
 லா-அரசரும், முனிவர்-இருட்டரும், யா-உம்-எல்லோரும், தக்கது ஏ-தினைந்
 தான்-(ஸ்ரீராமன்) தருத்தொழிலே எண்ணினான்-எப்படியெனில், தாதை
 -தகவுபடுதது, தாமரை-சரணம் - திருநடத் தாமரைகளை, சூழ-கலையிலணி
 நது [வணங்கிவிட்டி], (பிறகு), சிக்கினில் சிமிர்ந்த கோலம் செங்கதிர் செல்
 வன் எய்த மிக்கு உயர் மகுடம் - எல்லாத்திருக்களிலுமேலாகத்தோன்று
 கிற வடிவுபடைத்த செந்திரகிரன், கோச செவ்வடங்குடைப் சூரியபகரா
 னைத் தொடங்கி நடைதான் மச்சென்ற மகுடத்தைத் தூட்ட-தான்முறைப்படி
 அணிவிக்க, சூடுதல - அணிந்துகொள்ளல, விழுமிது-சிறப்பினைபுடையது,
 என்றான்--; (௪ - ௨)

தந்தத்தைடை வணங்கிவிட்டிப் பிறகு விதிமுறைப்படி மகுடஞ்சூட
 இராமனான கருத்தினைத் துடைப்பது தூட்டகோககிச் செவ்வடங்குருதி ஸ்ரீராம
 பிரான செடகைச் செவிதாருமென்று வேதத்தையோ அல்லது செயலைப்
 பாராட்டினவெனச் புரவலர் - காததாரொழிலில் எல்லா விழுமிது-சிறப்
 பாகிய குறிப்புணர்த்துமிவ்வுமெனனும் உரிசொலவடியாய்ந்த குறிப்பு
 வினைமுற்றம், பிரம்—¹எல்லாம் ²தக்கது, ³திக்கினை ⁴சிமிர்ந்த, சிமிர்ந்த,
⁵கோத்தி, ⁶செவ்வனைச் செம்பொருசோதி. (உஅக)

க௦௩.—இராமன் அங்குவருவதைநோக்கி, தன்வரத்தைத் தோல்லக்

கைகேசி முன்னோ வருதல்

¹ஆயன சிதழும் வேலை ²யண்ணாது மயர்ந்து³தெருத
⁴தூயவ னிருந்த சூழ்முருவின்ன வருக ⁵னோக்கி
 நாயக னுரையான் வரபா னுனிது பகாவெ னென்னது,
 தாயென கிளைவான் முன்னே கூற்றெனத் தமிழன் வந்தாள்.

(இ-ள்.) ஆயன - அப்படிப்பட்டவை, சிதழும் வேலை - நடக்கும் காலத்
 தில், அண்ணலமம் - ஸ்ரீராமனும், அயர்ந்து - மூர்ச்சையடைந்து, தெரு -
 தெனியாத, தூயவன் - பரிசுத்தனாய்ந்தான். இருந்த—, சூழல்-இடத்தை,
 தருவின்ன வருதல் - தேடிவருதலை, கோககி - பாடத்து.—‘இது - இதனை,
 நாயகன்-கண்ணன், வாயால் உரையான்-தன்) வாயாற் கூறான் (ஆதலால்),
 நான் பகாவென் - நான் சொல்வேன்,’ என்னு - எனவெண்ணிக்கொண்டு,
 தாய என கிளைவான் முன்னே-தாயெனவெண்ணுகின்ற ஸ்ரீராமன் முன்னே,

கூற்று என - யமனைப்போல, தமியன் - ஒப்பற்ற கொடுமையையுடைய கைகேயி, வந்தான்—; (எ - று.)

யமன் உடலையும் உயிரையும் வேறுபிரித்துக் கூறுபடுத்தல்போலச் சக்ர வாத்நியையும் திருமகனையும் பிரித்தலால், இது - தொழிலுவமம். பி-ம்:—¹ஆயது. ²ஐயனும். ³தேரான். ⁴தூயவன்கிடந்த ⁵குறுகினன். ⁶இவை பகா வல். ⁷முன்னா. (௨௬௦)

க௦௪—கைகேயியைத் தண்டிட்டு ஸ்ரீராமன் பணிவுதோன்றி நின்றல்.

வந்தவ டன்னைச் சென்னி மண்ணுற வணங்கி ¹வாசச்
சுந்துரப் பவளச் செவவாய் ²செங்கையிற் புதைத்து மற்றைச்

னந்திவர் தடைந்த தாயைக் கண்டவான் ³கன்றி னன்னான்.

(இ-ள்.) அந்தி வந்து அடைந்த-மலைப்பொழுதில் வந்துசேர்த-தாயை, கண்ட-பார்க்க. ஆன கன்றின - பசுவின் கன்றை, அன்னான் - ஒக்க ஸ்ரீராமன்,—வந்தவன்தன்னை-(அவ்வாறு) வந்த கைகேயியை, சென்னி மண் உற-தலை நிலத்திற்படுமபடி. வணங்கி - ஸாஷ்டாங்க நமஸ்காரஞ்செய்து, வாசம் சிததும் பவளம்-வாசனையுள்ளதும் சித்தூர்த்தையும் பவழத்தைப் புமொத்தது மான, செவ வாய-சுவந்தவாயை, செம கைவல் பதைத்து - சிவந்த (ஒரு) கையாலமூடிக்கொண்டு, மற்றை சுந்தரம் கட கை - அழகிய பெரிய மற்றொரு கை, தானை மடக்குற-ஆடையைமடக்க, துவண்டு கின்றான்-வணங்கி நின்றான்; (எ - று.)

இது - அடக்கம்; அடக்கமென்பது உயர்த்தோமன் அடங்கியொழுகு மொழக்கம்; அது - பணிந்தொழிபுர கணந்த கடைபுத் தானைமடக்கலும் வாய்புதைக்கலும் முகலாய கொண்டது எம்பெருமானது செவ்வாய் நறு மணம்பெற்றிருக்கு மென்பதை “சுருபபூரகாறுமோ கமலப்பூரகாறுமோ, திருப பவளச் செவ்வாய் தான் திகழ்ந்திருக்குமோ, மருபப்பொசித்தமாதவனறன் வாய்சுகவைபு காற்றழும், வீருபுநறுந் கேட்கின்றேன் சொல்லாழிவெண சங்கே” என்ற ஆண்டாள பாசுத்தாலும் அந்த அகநி - ஸங்கம் எனனும் வடமொழியின் சிதைவு உமமையால, கைகேயியினிடத்து இராமன் கொண்ட பேரன்புவிளங்கும் கன்றின், இன - அசை. பி-ம் —¹வாய்க்க. ²செவகையாய் ³தொழுது ⁴கன்றே (௨௬௧)

க௦௫.—இராமனிடத்து ‘தந்தை உன்விடம் சொல்லுமாறு

ஒருரையுண்டு’ என்று கைகேயி தெரிவித்தல்.

நின்றவன் தன்னை கோக்கி யிருமபினு ¹னிபவற நெஞ்சிற்
²கொன்றுழல கூற்ற மென்னுய ³பெயரின்றிக் கொடுமைபூண்டா
ளின்றெனச் ⁴குணத்த வாவ தேபதே யென்னி லாகு
மொன்றுனக் குந்தை மைந்த ⁵வுரைப்பதோ ருரையுண் டென்றாள்.

(இ - ன்.) நின்றவன் தன்னை கோக்கி - அநந்நமநின்ற ஸ்ரீராமனைப் பார்த்தது,—இரும்பினான் இயன்ற நெஞ்சின - இரும்பாலாகிய மனத்தோடு, கொன்று உழல் கூற்றம் என்னும் பெயர் இனி-(உயிரகளைச்)கொன்று திரிகின்றயமனென்னும்பெயர்மாதிரியில்லாமல்,கொடுமை-(அவ்யமன்போன்ற) கொடுத்தொழிலை, பூண்டான - மேற்கொண்ட அக்ககைகேயி, 'மைத்த—! உன்னை - உனதத்தை, உனக்கு உரைப்பது-உனக்குச் சொல்லவே ணுமென்று கருதியதாகிய, ஓர் உரை ஒன்று - ஒப்பற்ற ஒருவாதத்தை, உண்டு - உளது' எய்து-அவருரைக்கவே ணுமென்ற அது, இன்று - இப்பொழுது, எனக்கு—, உணர்ததல்-ஆவது என்னில - தெரிவ்ககலாமென்றால், ஆகும்-தெரிவ்ககலாகும்.' என்றான்—; (எ - று)

தத்தை உன்னிடத்துச் சொல்லுமாறு மனத்துக்கருதிய உரையொன்றுண்டு அது எனக்குத் தெரியுமாதலால் தத்தையா வலை நான் இப்போது சொல்லுவது தக்கதெயாமென்று நீ உடன்பாட்டாற் சொல்லுவே னென்று கைகேயி இராமனிடம் கூறின னெனது “இருமடிபோல் வலியநெஞ்சம்” என்றார் பெரியாரும் மைத்த என்றான். அவனவிடாதிருத்ததற்கு பெயர்-பிரசித்தி. பூண்டான-பெயர். ஏய்து-வலியதன்விசை. சகலாததிக்கட்டளையைச் சொல்வேனெயன்றி வேறனெனப்பதாம் பி-ஈ —¹இடைத்த. இசைத்த. ²கொன்றுழ். ³பெயரினார். பெயர்னை. ⁴பெயரினார். ⁵உணரலாகாதாதே பென்னில், உணரலாவதாததெயெனன், உணரலாயதாயதே யெண்ணல். ⁶உரைத்தவா. உரைக்கலாம். (2௧2)

க௦௬ —நீரே அந்தக்கட்டளையைத் தெரிவிப்பின் யான்

செய்வேனென்று இராமன் கூறுதல்.

எந்தையே யேவ ¹நீரே யுரைசெய ²வியைவ துண்டே லுய்த்தன ³னடியே நென்னிற் ⁴பிறந்தவ ருளரோ வாழி ⁵வந்ததென் ⁶றவத்தி னாய வருபயன் ⁷மறறென் றுண்டோ தந்தையுர தாயு ¹நீரே தலைநின்றேன் ²பணிமி நென்றான்.

(இ - ன்.) 'எந்தையே எவ-எனத்தையே கட்டளையிட, நீரே உரை செய-நீரே சொல்ல, இயைவது - பொருத்துவது, உண்டுஎவ - ஒன்றுண்டானால், அடியேன உபத்தனன-நான ஈடேறிவிட்டேன்; என்னின்-என்னைப் போல, பிறத்தவா - (மேம்படப்) பிறத்தவா, உளா - (உலகத்தில்) வேறொருவரிருக்கின்றனரோ? என்-எனது, தவத்தின்-(முற்பிறப்பிற் செய்த) கல்வியையால், ஆய-உண்டாகிய, வரு பயன்-வரக்கடவதாகிய பயன், வந்தது-வந்துவிட்டது; மற்று ஒன்று உண்டு - இதைவிட வேறொருபயன் உளதோ? தந்தையம் தாயும் நீரே-(எனக்கு) மாதாபிதாககன் நீரே; தலைநின்றேன்-(நீ சொல்லப் போவதை) தலைமேற்கொண்டுநின்றேன்; பணிமின்-கட்டளையிடும்.' என்றான் - என்று கூறினான், (ஸ்ரீராமன்); (எ - று)

எனத்தையின் எவல் தாயாகிய நாமது வாயால்வர வாயக்குமேயானால் எனக்குப் பெறப்பேராகும்' ஆகவே, அக்கட்டளையைத் தெரிவித்ததற் றிர

மேற்கொண்டு செய்வே னென இராமன் கூறின னென்க. “மஞ்சத்திற்கை
தேய்யோடிருக்கிற தகதையைப் பார்த்து இராமன் நமஸ்கரித்தான் அததசர
தன் கலக்கமுற்றிருக்கக் கண்டுபிடிக்கின்ற பின்பு கைகேயியைப் கோக்கி
‘யான் ஒருமழையுஞ்செய்யாதிருக்க, மகிழ்ச்சிக்கொள்ளாமல் இவா எனமீது
கோபிக்ககாரணமென்ன? எவாகும்ஒருதீங்குமடின்னு? நீ அப்பிரியஞ்செய
யாமலிருக்கிறீரா?’ எனன, கைகேயி மன்னவா கட்டளையொன்றை உனக்குச்
சொல்லவெண்ணவாயவ ராமலக்ஷ்மீ இருக்கிறா மன்னவா சொல்வ தைச் செய
வாயானால் காணே சொல்லுகிறேன்’ என நன்னாக. இராமன், ‘தம்பபனபேசகை
இராமன்கேளானென்று இவள் சங்குக்குப்படியாய்நீரே’ என்று வருத்தப்பின்
‘மன்னவா எதுசொல்வ த’ ஓலும்கொடுவ த’ அசாவ்ருபத்தகசொன்னால்
உடனேசெய்வென இரண்டல்ல இராமனுக்கு காங்கு” என்றானென்று முத
லுல்லுளானது நீ - ஒருகடைச் சிறப்பினாகுமய பண்டை என்னிற்பிறக
வா-என்னினும் மேம்பட்டிருக்கவென்றுமாய் - உன் - உன் - உன் -
எதிமறை. பி - ம —¹கீயே ²இமைத்தல், இமைத்து ³அடியன. ⁴பிரக்
தனா. ⁵வந்தவென. ⁶வந்ததிலே ⁷இனி பண்டிது. பண்டிம. (௨௬௩)

க௦௭.—பாநன் அரகபுரிய, நீ தவக்மோலத்துடன் பதினாதிருவநடம்
வனவாந் செய்யவேனுமென்பது அராய் கட்டின யெனல்

ஆழிக்கு மூலக மெல்லாம பாதனை யான சீபோயத
தாழிநுஞ சடைக டாங்கித் தாங்கருந் தவமீதற கொண்டு
¹பூழ்வெவ கான நணணிப புண்ணிய ²திக ளாடி
மேழிரண டாண்டின வாவென ³நெவின் வரச கொன்னுளா.

(இ - ள்) ஆழி குத் உலகம் எல்லாம்-கடல்குழந்த உலகமனைதையும்,
பாதன் ஏ ஆள் - பாதனை யாண்கொண்டிருக்க. ¹சீபோய—, தாழ் இரு
சடைகள் தாங்கி-தொங்குகின்ற பெரியசடைகளைத் தரித்துக்கொண்டு, தாங்க
அரு - தரித்தற்கரிய, தவம் - தவவேடத்தை. மேற்கொண்டி - பூண்டி, பூழி
வெவ கானம் - புழுதிடையுடைய கொடிய காட்டை, நணணி - சோதறு,
புண்ணியம் ததிகள் - பரிசுத்தமாகிய ததிகளிலே. ஆடி-²பாடி. ஏன் இரண்டு
ஆண்டின - பதினாருவருடங்குத்தப்பின்பு, வா - திருமய வருக. என்று—,
அரசன - சககரத்தி, ஏவெனன் - ஆஜராய்த்தான், என்றான்—; (எ - று)

ஆள் - அகவீரனுவிடக்கொள்கவுமாய். பூழி - புழுதியின் விகாரம்.
பி-ம் —¹பூழிருங். ²துறைகள். ³ஏவெனன், இயம்பினன். (௨௬௪)

க௦௮.—இராமன் அதுகேட்டு மனடிவந்திருந்ததன் வருணனை

இப்பொழு ¹தெய்வ னோர ஸ்யமபுதற கெளித்தா ²யாருஞ்
செப்பருங் குணத்தி ராமன நிருமுகச செவவி கோக்கி
நெப்பதே முன்பு ³பின்பு வாசக முணரக் கேட்ட
வப்பொழு தலாந்த செந்தா மரையினை வென்ற தம்மா.

(இ - ஷ்.) யார் உம் செப்ப அரு குணத்து-எவராலுஞ்சொல்லுதற்கரிய திருக்கல்யாணகுணங்களை யுடைய இராமன-ஸ்ரீராமனது, திருமுகம் செவ்வி-திருமுகமண்டலத்தின் செளந்தரியத்தை. இப்பொழுது—, கோக்கின் - பார் தகால்,— அது), எம்மனோரால்-எம்மைப்போன்றவரால், இயம்புதற்கு எளிது ஒ - சொல்லுதற்கு எளிமதோ? [அன்றென்றபடி] (எனெனில்), முன்பு-இதற்கு முன்பெல்லாம், (செம தாமரையினை)-செந்தாமரைமலரை, ஒப்பது-போன்றதாகிய அமமுகச் செவ்வி, அவ வாசகம் உணர கேட்ட பின்பு - அக்கைகேசிகளாததையை அறிமுக கேட்ட பின்பு, அப்பொழுது அலர்ந்த செம தாமரையினை வென்றது - அப்பொழுதுகாண அலர்ந்த செந்தாமரை மலரை வென்றிட்டது; (எ - று.)

•எப்பொழுதும் தாமரைமலரை மொப்பதாகிய இராமனது முகச்செவ்வி, கைகேயியின் சொல்லே கேட்புடனே, தாக்கையினியைத் தாமானவளுரைக்க அதனைப் புரிபுமாறு கேட்கப் பதனைக் கருதியும், அரசுபுரிபுஞ்சுமை தனக்கு அப்போது கிடைத்தது கருதியுந் தானறிமுகிழ்ச்சியால், மிகமலாசிகொண்ட தென்றவாறு “மெய்திருவரதுறாவும வெரதுயர் வரதுற்றாலு, மொத்திருக்குமுளாததுபோன.” • விவகிவிலுமிழும் பூணன் விழுசிறைப்பட்டபோது, மலங்கலத் தரிஞன்வரத் தருஞ்சிறை விடுத்தபோழ்தும், புலமபலு மகிழ்வு கெஞ்சிற்பொல்கலமின்றிப் பொன்னார, துவங்கலத் துயரத்தொளா னாழவினையென்று விட்டான்” என்று பாட்டப்பட்டபடி, இவ்விராமனது குணத்தோடு எடுத்துக் காட்டத்தக்கம் தகுதியற்றவராகக் காண்க. எளிதோ-எதிமறை. அமமா-விப்பாடினததுவதோ ரிடைசெவ்வல். பி-ம் —¹எம்மனோருக்கியம்புல தெளிதே ²யாக்கும், ³பின்னின், பின்னவ. ()

௧௦௯.—இதுவும் அது.

தெருளுடை ¹மனத்து மன்ன ²னேவலிற் ³நிறம்ப வஞ்சி
யிருளுடை யுலகத் தாவரு மின்ன லுக் ⁴கைபத்து கின்ற
னுருளுடைச் சுகடம் பூண்ட “வுடையவ னுப்தத் தாரே
றருளுடை பொருவ னீக்க வபரிணி பவிழ்தத் தொத்தான்.

(இ-ள்.) தெருள உடை மனத்து-அறிவின் தெளிவையுடைய கெஞ்சினையுடைய, மன்னன் - சகரவாத்தியினது எவ்வன் - கட்டளைபிணின்று, திறம்ப-பிறழ்வதற்கு, அஞ்சி - பபத்து, இருள உடை உலகம் - மயக்கத்தை யுடைய உலகத்தை, தாவரும் - காக்கின்ற, இன்னலுக்கு - வருத்தத்திற்கு, இயைத்து நின்றான்-சமமதித்துநின்ற ஸ்ரீராமன், -உருள உடை சுகடம் பூண்ட-சகரத்தை யுடைய வண்டியிற் பூட்டப்பட்ட, உடையவன் உபத்த-யஜமானனாற் செலுத்தப்பட்ட, கார ஏறு - கரிய எருது, அருள உடை ஒருவன் - கருணையையுடைய வேறொருவன், நீக்க - (அவ்வண்டியினின்றும்) விலகருதலால், அப் பிணி அவிழ்த்தது - அவ்வருகம் நீங்கியதனை, ஒத்தான்—.

இராச்சியத்தைச் சகடமாகவும், அப்பாரத்தைச் சுமப்பவனை எருதாகவும் கூறுதலவழக்கமாதலால், அரசச்சுமையை நீங்கிய இராமன் வண்டிச்சுமையை நீங்கிய எருதுபோல வருத்தமீங்கி இனிதிருந்தன னென்றவாறு இத னாற் கைகேயியினிடத்து இராமன் சனநிபாராட்டலாயின னென்பதும் தோனிதரும்; உவமையணி. செருள-முதனிலைத்தொழிற் பெயர் வாழ்பவரது அஞ்ஞானவிருள உலகத்தினமே வேறறப்பட்டது “எருமையும் மையும் பெற்ற முமன்ன” எனறதனால் ஏறெனறா. பி-ம் —¹மனத்தின் ²வலை. ³திறம்பல். ⁴இசைந்தது. ⁵சகடமூட்டி, சகடவாழ்க்கை ⁶பாசமதகற்றிப்பின்னா. ()

கக0 — இராமன் கைகேயிக்கு இறுத்த விடை.

மன்னவன் பணியன் ¹ருக ²னுட்பணி மறுப்ப னோவென்
பின்னவன் பெற்ற செல்வ மடிபனைன் பெற்ற தன்றோ
³வென்னிதி னுறுதி மப்பா ஸ்பபணி தலைமேற் ⁴கொண்டேன்
⁵மினனோளிர் கான மினறே போகின்றேன விடைபுக கொண்டேன்.

இதுவும், அடுத்த கவியும் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) மன்னவன் பணி அன்று ஆகில-சகடவாத்தியனது கட்டளை யன்றாயினும், தும்பணி மறுபயன் - உமது கட்டளையைச் செய்மமாட்டே னெனப்பேரே? என பின்னவன் பெற்ற செல்வம்-எனதமயிடைத்தஐசுவரியம், அடிப்பனைன் பெற்றது அன்றோ - என்ன அடைத்தனரே? அப்பால் - பின்பு, இதின - இன்னினுமமேலான. உறுதி-சனமை, என-யாது? இ பணி- இக்கட்டளையை, தலைமேல் கொண்டேன் - தலைமேல் வேற்றுக்கொண்டேன்; மின் ஒளிர் கானம் - மின்னல்போன்ற வெயில் விளங்குகின்ற காட்டிற்கு, இன்றுவ போகின்றேன்-இப்பொழுதே செல்கின்றேன்; விடைம கொண்டேன்-(தும்மிடத்து, உகடாவும் பெற்றுக்கொண்டேன்; (எ - று) — “என்று கோசலை கோயிலுக்கான்” என அடுத்த கவியில் முடிபு காண்க.

அரசர் கட்டளையிடவே ணடுமென்பதில்லை; தும்புபணியே போதும் மேலும் எனதாய்க்கு ஐராச்சியம் கிடைப்பின். அது தான் அரசுபெற்றது போலவே யாகு மாதலால், ஐராச்சியமில்லையெய்வென்ற குறையும் எனக்கு இல்லை; இப்படி ஈனும் எனதமயிதும் சனமைபெறுமாறு ஒன்றுநிகழுமாயின் இதைவிட மேம்பட உறுதியுடையது ஒன்றுமில்லை யாதலால், தும்புபணியைத் தலைமேற்கொண்டு இன்றே தானகத்துக்குச் செல்கின்றேன்; விடைபெற்றுக் கொள்கின்றேனென்றான் இராமன் என்க. கைகேசி கூறியதைக்கேட்ட வுடன் இராமன் அப்படியே செய்வான். பரதனுக்குப் பட்டங்கட்டுவதைத் தக்கையா எனனுடன் ஈனல் வில்லையெய்வென்ற வருத்தம் என்னைத் துன்புறுத்துகின்றது பரதனுக்கு எதையும் கொடுக்கக்கூடியவன் தான்; துதுவர் விரைந்துசென்று பரதனை மணமுத்துவாட்டும் தான் போகின்றேன்’ என்ற னாகைகேயி பரதனை மணமுத்துவருவதைப்பற்றி, சித்திக்கவேண்டா’ என்று

கூறித் தனக்குள் 'பாதன் வந்திட்டால் இராமனைப் போகவிடான். அதற்குள் இராமனைக்காட்டுக்குப் போகவேணும்' என்றுகருதி, 'தாமதிப்பாதே கீ காண கஞ்செல்வாயோ மாட்டாயோ எனற பூதநிலுல் மன்னவர் ஸநாகமுதலியன செய்யா. இப்போதே காட்டுக்குப் புறப்படுக' என்ன இராமன் தம்பப் பறருக்கு விருப்பமானதைச் செய்வதே எனக்குத் தருமாறுக்டாமாகும். தம்பப் பறாசொல்லாலிட்டாலும் கீ சொன்னதேபோதும் உரத்தினமூலமாய என்னைப்போகச்சொன்னதால் என் தன்மைக்குன்னதென்று கீ ஆராயவில்லைபோலும். நான் எனதாயுடன சொல்லி அவரனும்தையப்பறறுக்கொண்டு சீதைக்குஞ் சொல்லிவிட்டிய பிற்செல்கின்றேன் இஃகத்தாமத்திற்கு அவதாசநதருக பாதன் தகைதயாக்குப் பண்ணிடசெய்யப் பாக்குகொளளும்' என்று இவ்வாறுசொல்லி தகைதயாட்டும் கைக்கெய்யையும் வரதனஞ் செய்து புறப்பட்டனெனென்று சொல்கின்ற லுளானது தலைமேற்கொள்ளுதலாய்பகதியோ டேறறுக்கொள்தல கொண்பது தம எனத்திரிந்துது. பி-ம்:—ஆயின. தின என்னினி கொண்டு மன்னினாறி. (உகக)

கைக்கேசிஞ்ஞ்வினைப்படலம் முற்றிற்று

சு - ஆவது நகர்நீங்குபடலம்.

அவ்வது - ஸ்ரீராமனான கைக்கேசிலல்லால் வனப்புதமாறு நகரினின்றி நிகழிதைச் சொல்லும் படல மென்பது. பொருள்

இராமன் இஃகனங் கைக்கேயினிடம் சொல்லி வனங்கிலிட்டுத் தகைதயைத் திகளுகோக்கித் தண்டனிட்டிப் பின் கோச்சலைன்னமானிகையிறசென்று தண்டனிட்டிற்றக, பட்டாக்கேக்கத்திறகுடரிய அடையாளமொன்றுமில்லாமல் மகன் வரதுநிற்பதுகண்டு கோச்சலை முடித்து எதா்கிலும் இடைபூறு உண்டோ?' எனறுவினா, இராமன் 'அம்மண்பாக்கன் முடிக்குகின்றான்' என்றான் கோச்சலை 'முறைமைமனமுன்னபன்னி மறையபாக்கன் குணத்தால் நன்னினும் உடாக்கவகேன் மகனே' மடிக்குப் பூட்டிடக்கொடுத்து மாறுபாடினறி நீநேடிவாழ்க' என்றான். அதுகேட்டி மகிழ்ந்த இராமன், 'தகைத என்னைப் பகிணுனதுருடம் காணக்கதினுறையுமாச் கட்டளையிடுளளா' என்றான் அதுகேட்டதும் கோச்சலை துடிதுடித்து வருத்தத்தினால் வாறுகூறிப்புலமட்டுள அம்மணம் வருதுகின்ற கோச்சலைபைகோக்கி இராமன், மன்னவனைப் பொய்புணுகப் பாக்கல்லோ? தம்மி இராச்சியம்பெற, காட்டில் சிச்சிதைபாக்கலாழ்த்து தகைததைச் சத்தியசாத்தனாகுவதைக்காட்டிலும் யான பெறும் பேறு யாதுஉளது? அண்ணலேவலைமுகக்கல எனக்கு முடியுமோ? மனமழியேல்' என்ன, கோச்சலை 'கோணக்குச்செல்லத்துணித்தால் என்னையும் உடன அழைத்துச்செல்வாய்' என்றான். இராமன் 'அம்மா! என்னைவிட்டுப்பிரித்துவருகதும மன்னவரைத் தேற்றுசுதலலவோ துமது கடன? எனனுடனவரத் துணிபலாமோ? பாதனுக்குப் பட்டகத்திடுக காண

கஞ்செல்லும்போது மன்னவருடன் நீரும்சென்று அருமைகோன்புகள் புரிக; தேவாகளும் தவஞ்செய்து மேன்மைபெற்றராதலால் யானும் வனஞ் சென்று தவஞ்செய்து பதினான்குவருடங்களையும் பதினான்குராளாகக்கழித்து மேன்மையுடன்வருவேன்; விடைதருக' என்றான். எவ்வளவுதேறுதல் சொல்லியும் கோசலை கேளாமற் காட்டுக்கு இராமனைச்செல்லாதிருக்கும்படி அரசனைக் கேட்டுத்தடுப்பேனென்று அரசனிருக்குமிடத்துக்குச் சென்றன ளாக, இராமன், 'சுமித்திரையானவள் கோசலையபுர தேற்றுவாள்' என்று அவள்மாளிகைக்குச் சென்றான். இதுஉதிக.

சென்றகோசலை மன்னவன்மூச்சுத்திருப்பதைக்கண்டு பலவாறுபுலம்ப. அக்குரல் பட்டாபிஷேகத்திற்கு உத்திருக்கும் மன்னவாழுதலையோரின் செவியில்வீழ், அவ்வழுக்கைக்குரலுக்குக் காணாததை உறிந்துவருமாறு அங்குள்ளோர் வசிட்டமுனிவனை வேண்டினார்கள் அம்முனிவன் அந்தப்புரத்துச்சென்று கைகேயியைவின்விச செடதிபுளர்த்து 'மன்னவா! அயலே கைகேயியே இராமனுக்கு அச்சதருவாள்' என்றுசொல்லிச் சீதோபகாரஞ்செய்து தேற்ற, அப்போதுமன்னவனுக்கு உயிப்புரட்சக்கண்டு இனமொழிக்களால் மீண்டும் அவனைத்தேற்றிக் கைகேயியைக்கேட்டுப் பலவாறு மதி கூறவும் அவள் விடாப்பட்டியுடனிருக்க, பிறகு மன்னவனும் அவளை நனமொழிகள் சொல்லிப்பாக்கடி உசரிதும் அவள் இடங்காத்தது கண்டு, 'என தாமலலை மன்னனாகவரும் பத்தையும் மகனென்று உன்னென அவனும் எனனுரிமைக்கு ஆகாள்' என்று சொல்லிவிட்டது. கோசலை உத்திருப்பதைப்பறிந்து மூர்ச்சிக்க, அவள் பலவகையாகத்தேற்றிக் தேறிய மன்னவன் தான் ஒரு முனிசுமாரனைக் கொண்டதொரு சம்பமுற்ற உலாற்றைக் தெரிவித்து 'என்னுயிர்போவது திண்ணம்' என்கூற. அதுகேட்டுக் கோசலை திகைத்து நிற்க, முனிவன்போய் உறையோடுக்குச் செய்தி தெரிவிக்கவே, இராமாபிஷேகம் தடைப்பட்டபொருள் அந்நகரத்து எங்கும் பரவ. உபாதினையோடு அஃறிணையான பொருளாயவும் பெருவருத்தமடைந்தன. கூளியும் கைகேசியுமே. அந்நகரில் வருந்தாதவா

இச்செய்தி கேள்விபுற்ற இலக்குமணன் பெருஞ்சினங்கொண்டு யுத்தச் சன்னத்தொகை 'எவா வந்தாலும் உட்கிடம் இராமாபிஷேகத்துக்குத் தடை செய்வோனாத தோலகதுவந்திகேறன்' என்று சொல்லி காணப்பட்டதற்குக் கொண்டு நகரடிவில் திரிந்துகொண்டிருந்தான் சிறறன்னையிடமிருந்த இராமன் அவ்வொலிகேட்டி வந்து இலக்குமணனைக்கேக்கி, யுத்தச்சன்னத்தொகையுள்ள காரணத்தை வினாவ. 'எவலாம விதிவினாவ விளைவது எவாயிதும் குற்றம்இல்லை'என்க, இலக்குமணன் தான் விதிகளும் விதியாவேன் என்னில் வின்முன்னே விதி என்னசெய்யமாட்டிம?'என்க, இராமன் 'மறையோதும் வாயால நீ இவ்வனம் சினங்கொண்டு கூறலாமோ? தாதை சொல்லை மீறுதல் எனக்குத்தகாது' என்க, இலக்குமணன் சீற்றத்தணிய, பின் அவனுடன் கூறித்திரையின் கோயிலையடைத்து தாம தண்டகவனஞ்செல்லவது உணர்ந்து

அன்னவருந்த அவனைத்தேற்றினன். அப்போதுசெடியர்மூலமாகக்கையேயி வரவிடுததமரவுரியையவாங்கிக்கொண்டு, இலககுமணன் தாயைப் பணிந்து நிற்க, அவன் 'அவ்வணம் இவ்வயோத்தி இராமனே தசரதன் சீதையே உன் தாயர் நீ இவ்விராமனுக்கு அடியவன்போல எவல்புரிவாய். இவ்விராமன் திரும்பிவந்தால் வருக' இன்றேல முன்னம் முடிசு ஒருகணம் நிற்பினும் ஏதம்' என்று உபதேசித்துவிடைகொடுத்தான் இருவரும் சுமித்திரையைத் தொழுதுவிட்டபின், சீதைகளைத்தரித்தனா பின் இராமன் 'தாயமாகளையும் தந்தையாரையும் தேற்றிக்கொண்டு எகிலதானே தருக' என்று இலக குமணனிடஞ் சொல்ல, இலககுமணன் கண்ணீர்வடித்து 'நானும்சீதையும் உன்னைவிட்டு ஒருகொடிப்போதும் பிரிந்து உயிராழேம கருணைபுரிக்' என்று வேண்ட, இராமனும் இலககுமணன் உடனவருவதற்கு உடன்பட்டனன். அவருவசிட்டமுனிவன் வந்து இராமன் மரவுரிதரித்த கோலகதோடு இருப்பதுகண்டு துன்பகடலுளமுடிதி இராமனைகோக்கி. 'நீ கானகஞ்செல்லவேண்டா' என்று தடுக்க, இராமன் 'நான் கானகஞ்செல்லவகே தக்கது' என்று தக்கநியமெடுத்ததுக காட்டினன்; முனிவனும் வாயமூடினன்.

பின்பு இராமன் சீதைமீன் மானிககோக்கிசெல்ல, அவனைக்கண்ட அந்நகரத்து உயாசீணப்பொருளோடு அந்நீணப்பொருளோடுவாசியற எல்லாம் துக்கசாகரத்துளமுடிதின் அம்மனத்தையோடு செலவின்ற இராமனைத் தொடர்ந்து தாயமாரும் அந்நனா அசா முகலியோரும் அழுதுகொண்டு உடன்வந்தனர். மரவுரிதரித்த கோலகதோடு அந்நன்மவரும் இராமனைச்சீதை கண்டுதிடுக்கிட்டுகடுங்கிக்கண்களிலகீவடிப 'இது என்?' என்றுவினா. 'என் தம்பிரதன் அசுபுரிவான் நானகாட்டிக்குப்போயத் தந்தைப்பணியை நிறைவேற்றி வருவேன் வருகாதிரு' என்றான். நாயகன் வந்ததுக்குச செல்வேனென்றதைக்காட்டிலும் வருகாதிருநன்றிசொல்லக் கேட்டதால் துயரம் மேலிடப்பெற்றுச் சீதை 'தாயத்தையாசொல்லக் செய்வது தக்கதே என்றனைக கைவிடத்துணிகத் தாரணம் யாது?' எனன், இராமன் 'கலையும உருக்கும வெப்பத்தைபுடைய காதி உன்மெல்லிய பாதுகக்குச சுமம் உன்னை யழைத்துச செல்வதால் எனக்கு வருத்தம் தேரும்' என்று பலபடி சொல்லித் தடுக்க, சீதை 'கீனபிரிவிலும் காதி சுடுமோ?' என்றனைத் துறத்தலால் இன்பம் துமக்கு தேரும்போலும்' என்று பலவாறுகத் தன்மனவறுதிபைத்தேரிவித்துச் சீரைசாததிககொண்டு பின்னே உல்லாளுள் இவ்நன்ம இளையவன்முன்னே செல்லவும் திருமகள் பின்னேவரும் இடையேநடக்கும் இராமனைக்கண்டு அந்நகரத்தவா பட்ட வருத்தத்தை அளவிட்டிசு சொல்லுதல் எவாக்கும் இயலாது அவ்வண்ணமே இராமன் தந்தையாரிருக்குமிடஞ் சென்று தாயமாரை வணங்கி 'மன்னவனைத் தேற்றிக்கொண்டிருவகன்' என்று சொல்லிவிட்டு, சுமத்திரன் கொணாதத் தேரின்மீது ஏறிச செல்லலாயினனென்பது, இப்படலத்தின் உறும பொருள்.

க — ஸ்ரீராமன் கைகேயியையும் தசாதனையும் வணங்கிவிட்டுக்
கோசலையின் மாளிகையை யடைதல்.

என்றுகொண் டினைப கூறி யடியினை ¹யிறைஞ்சி மீட்டுந்
தன்றுனைத் தாதை பாத மததிசை நோக்கித் ²தாழ்ந்து
பொன்றிணி போதி னொந் பூமியும் புலமயி னையக்
குன்றினு முயர்ந்த தோளான் கோசலை கோயில புக்கான்.

(இ - ள்.) குன்றின உம உயராத தோளான் - மலையினுஞ் சிறந்த புறங்
கையுடைய ஸ்ரீராமன். - என்று இளைப கூறி - என்று இப்படிப்பட்டவாத
தைகளைய சொல்லி. அடி இளை - (கைகேயியினது) உயராததென, மீட்டும்
இறைஞ்சி-மறுபடியும் வணங்கி, தன் தாதை-தன்னது தகப்பனருடைய [தசா
தனுடைய]; துனை பாதம் - அடியினைமை, உ திசை நோக்கி தாழ்த்து - அத
திகைக்குறித்து வணங்கி. — தின் பொன் போதினொம்-பின்னமையாயிருந்
தின்ற பொற்றாமையுடையவரென்றருகின்ற இவருடைய பூமி-ம-பூமிபயிரா
ட்டியும், புலமயி னைய-வருநி அமுமடி. கோசலை-கொசல்பையினுடைய,
கோயில - மாளிகையை, புக்கான் - அடைந்தான்; (எ - று)

தான் வனஞ்செலவப்போவதைக் கோசலைக்குத் தெரிவித்துக் கண்ணைப்
பிரிதலால் வருத்தக்கூடிய தசாதனனானனைக் கங்கு உயராம முத்தியவற்றால்
தேற்றிக்கொண்டு இருக்குமாறு அறிவுறுத்தி அவனைச் சமாதானப்படுத்தி
அன்னாவிடத்தினின்று விடைபெற்றுச் செல்வதற்காக அக்கோசலையின்
மாளிகைக்கு ஸ்ரீராமன் சென்றனனெனக் கூட்டின மூச்சசையடைந்துகிடத்
தலால் அவனிடத்து நேரே கிட்டிவிடைபெற இயலாதுபற்றி ஸ்ரீராமன்
அவனைத் திசைகோக்கித் தொழுதான் பிரிவற்குஅஞ்சி ஆற்றமையால்,
போதினொம் பூமியும் புலமயி னையாயினா பொன்திணிபோதினொ-பாஜப
லக்யமி னைத்து புலமயபென மாறுக கொண்டு - அசை: இனி, எண்ணிக்
கொண்டென்றுடைத்தலுட கூடுக்கொண்டென்ற கூடலுமாம். கீழ் “வந்
தவடன்றாசசென்னி மணனூரவனாக” என்றதனை நோக்கி ‘மீட்டும்’ என
றா. தன்முனைத் தாதைபென்றற்கு - தான்அவநித்கப்பனைத் தலைகட்டு
விகததுணையாயினத தாதை பென்றுமாம் பிட்டு — ¹தொழுது ²தாழ்த்து.

௨ — ஸ்ரீராமன் கோசலையின் செல்லுதல்.

குழைக்கின்ற கவர் யின்றிக கொற்றவெண குடைபு மின்றி
யிழைக்கின்ற விதிமுன செல்லாத தருமபிண னிரங்கி ¹யேக
மழைக்குன்ற மனைபான மொளவி கவிததனன் வருமென் றென்று
தழைக்கின்ற வுள்ளத தன்னுண முன்னொரு தமிழன் சென்றான்.

(இ - ள்.) (அடைத்து), ‘மழை குன்றம் அனையான் - மேகங்கள் தவகப்
பெற்ற மலைபெயர்த்த ஸ்ரீராமன், மொளவி கவிததனன் வரும - கீர்த்ததைச்

குட்டிக்கொண்டு வருவான்,' என்று என்று—தழைக்கின்ற-மகிழ்கின்ற,உன்
 னாது - மனததையுடைய, அன்னொ முன் - அக்கோசலைக்குமுன், குழைக்
 கின்ற கவரி இன்றி - வீசுகின்ற சாமட்சிலலாமல, கொற்றம் வெண் குடை
 உம இன்றி - வெண்கொற்றக்குடையு மிலலாமல, இழைக்கின்ற விதி முன்
 செல்ல-(சன்மைசீமைகளை)உணடாகுகின்ற உழ்வீன முன்னே போகவும்,
 தரும பின் இரங்கி ஏக - அறக்கடவுள் வருத்தப் பின்னே வரவும், ஒரு தமிழ்
 யன-தன்னந்தனியரொ, சென்றான-(அவரிடமன்) வந்து சேர்தான்.

தான் முடிசூடாமற் காட்டிற்குச்செல்லச சடகந்திததுவிட்டதனால் அச
 சசின்ன உகளை ஸ்ரீராமன் விலக்கிவிட்டா னென்று முதலாகக்கொண்டு
 அறிக. உலகத்துப் பிறத்தற்கு ஏற்ப ஈழ்வினை வசத்தொ யுழலபவன்போன்று
 கடித்தன னென்பதை விளக்க 'இழைக்கின்ற விதிமுன்செல்ல' என்றா.
 இழைக்கின்றவிதி - கடிமுடைய ஆதிசங்கற்பமு மாம தாமஸஸ்தாப
 ராத்தமாகக் தோன்றினவ ஓகலின், தரும பின்னொடாகத்து. ஸ்ரீராமன்
 செலகையில் தருமுஞ்செல்லுமென்று கூறப்படுதலை, 'தருமமே தூது
 செல்ல - வருகின்றான்' என்று விசைக்காட்டப்படவதுங் காணக் கரு
 மைக்கும், உயர்விற்கும் 'மழைக்குன்று' என்றா இனி. குளிர்ச்சியையுடைய
 குன்றென்றுமாம். மௌலி-ஆகுபயா. தம்பனன்னலுஞ்சொல், தனிமைப
 பொருளகுறித்த தம்பென்பகன் உயராகப்பிறக்கது. ஒரு தம்பன - ஒரு
 பொருளக்குறித்த இருசொற்கள் கண்ணகியின முடிசூட்டு சின்னம்
 எதுவும்இல்லாத தம்பி உணரவாறு. பி-மீ —¹செல்ல. (உகக)

உ - கோசலை இராமனைக்கண்ணி சங்கையினால் முடிபுனிய

இடையுறுண்டோ?' என்று வினாவுதல்.

புனைந்திலன் மௌலி குஞ்சி பஞ்சனப புனித நீரா

¹புனைந்தில னென்கொ லென்னு மையததா ணளின்பாதம்

வனைந்தபொற் கழற்கால வீரன் வணங்கலும் ²குழைந்து வாழ்த்தி
 புனைந்ததென் னிடையு றுண்டோ நெடுமுடி புனைதற் கென்றாள்.

(இ - ள்.) மௌலி புனைந்திலன் - (ஸ்ரீராமன்) திருமுடியையசூட்டிக்
 கொண்டாளிலலை; குஞ்சி மஞ்சளம் புனிதம் நீரால் புனைந்திலன் - தலைமயிர்
 நீராட்டத்திற்குரிய பரிசுத்தமாகிய நீர்த்தத்தினால் புனையப்பெற்றாளிலலை;
 என்கொல-(இதற்குக்காரணம்) யாதோ?என்னும் ஐயத்தாள-என்னுஞ்சந்தே
 கத்தைக்கொண்ட அக்கோசலைஇடைய, பளிமம் பாடம்-தாமரைமலர்போ
 னந்திருவடிகளை, பொன் கழல் வனைந்த கால-பொன்னினுற்செய்த வீரக்கழ
 லணிந்த திருவடியையுடைய, வீரன்-ஸ்ரீராமன், வணங்கலும்-சேவிக்க,குழை
 ந்துவாழ்த்தி-(அவள்) வருத்தி ஆசைவாதஞ்செய்து, 'புனைந்து என்-(சகரவா
 ததி)எண்ணின் காரியம் யாதாயிற்று? ஓடு முடி புனைந்தற்கு - னைக்கிரீடத
 தைச சூடுகற்கு, இடையுறு உண்டோ - (யாதாயினும்) தடையுளதோ?'
 என்றாள்—; (எ - று.)

குஞ்சி - ஆண்மயிர். கங்கையேழுமாதலவாய கன்னியிருனதீர்த்த மங்க
லப் புனலு ராலுவாரியினிருமாதலின், மஞ்சனப்புகிறதீரென்றான். பி-ம். —
¹நனைத்திலதென்கொல். ²மகிழ்த்து. (௩௦௦)

வேறு.

சு —பாதன் முடிதுடுகின்ற நென்றல்

மங்கை யம்மொழி, ¹கூறலு மானவன்
செங்கை கூப்பி²தின் காதற் றிருமகன்
பங்க மிலகுணத் தெமபி பரதனை
துங்க மாமுடி குடுகின் றுனென்றான்.

(இ - ள்.) மங்கை-கோசலை, அ மொழி கூறலும் - அவ்வாறதைவையச்
சொல்ல, —மானவன்-ஸ்ரீராமன். செங்கை கூப்பி-சில தைக்களைக் கூப்பிக்
கொண்டு, 'நின் காதல் திருமகன்-உனது அடைந்துகூடினான் அழகியகுமார
னும், எம்பி - எனது தம்பியுமாகிய, பங்கம் இல குணத்து - குற்றமில்லாத
குணங்களையுடைய, பரதன் - , துங்கம் மா முடி-உயர்வாகிய பெருமையை
யுடைய கிட்டத்தை, குடுகின்றான் - கவித்துக்கொள்கிறான்' என்றான் —.

பரதன் - நாட்டைப்பரிப்பவன் காப்பவனான தசரதன் சுவாக்கமபுத,
ஸ்ரீராமனும் வன்மபுத, அசனிலலாத இராசசியத்தைக் காத்தல நோக்கி இப்
பெயர் வசிக்கடால் இடப்பட்டது மானவன்-(வைவஸுவத், மதுவமிசத்தில
பிறந்தவன். பி-ம். —¹கூறலுமன்னவன் ²உன். (௩௦௧)

ரு.—கோசலை 'முத்தவனநீக்க இனையவனுக்கு முடிதுட்டுதல்
முறைமையன்றே' எனல்.

முறைமை யன்றெனப் தொன்றுண்ட ¹தல்லது
நிறைகு ணத்தவ னினனினு நல்லன்றா
குறைவி லன்னெனக் கூறின னாலவாகரு
மறுவி லன்பினில வேறறுடை மாற்றினா.

(இ - ள்.) கால்வாகரு உம-இராமன் இலட்சுமணன் பரதன் சத்துருக்
கினன் என்ற, கானகு குமாராகளிடத்தும், மறு இல அன்பினில-குற்றமற்ற
அன்புசெலுத்துவதில், வேற்றுமை-வேறுபாட்டை, மாற்றினா - ஒழித்தவ
ளாகிய கௌசலபை, '(முத்தவன் இருக்க இன்பவன் அசகஆளுதல்), முறை
மை அன்று என்பது ஒன்று உண்டு-இராசகீத்பவன் என்கின்ற ஒரு குறை
மாதிரும் உண்டு, , அது அல்லது - அதுவல்லாமல், (மறைப்படி), (அநதப்
பரதன்), நிறை குணத்தவன்-யாவரினும்) நிறைந்த குணத்தையுடையவன்;
நினனின் உம நல்லன் - உன்னையகாட்டிலும் நல்லவன்; (அன்றியும்),
குறைவு இலன்-(ஒருவகையாலும்) குறைவுஇல்லாதவன்,'என-என்று, கூறி
னன் சொன்னான்: எ - று.)—ஆல-அற்றதை; தேற்றமுமாம்.

அப்போது கௌசல்யை, எல்லாப்புத்திராரையும் ஒரு சிகராக நினைப்பவ னாதலால் பரதனுக்குப் பட்டங்கட்டப்போவதிற் சிறிதும் மனத்தாங்கல் கொள்ளாது மகிழ்ச்சியேயடைத்து, தன் புதலவனை கோக்கி 'மைந்தா! இப் போது பட்டங்கட்டக்கருதிய பரதன் மேம்பட்ட குணசாலி; உன்னைக்காட்டி லும் நல்லவன். அரசு ஆளுதற்கு வேண்டிய தகுதியாவும் நிறைந்தவன்: ஆத லால், அவனுக்குப் பட்டங்கட்டிதல ஏற்கும் ஆயினும், குணக்கேடனாயிருந்தா லன்றி மற்றைப்போது மூத்தவனுக்கே முடிசூட்டுதல அரசமுறைமையிற்றே!' என்றன னென்பதாம். பரதன் கௌசல்யாதேவியினிடத்து இரா மனைக்காட்டி லும் மிகக் பணிவோடு நடத்தலால், அக்கௌசலே, பரதனை 'சின்னினும் நல லன்' என்கிறானென்க. கௌசல்யை இராமன் முதலிய காலவரிடத்தும் ஒரு தன்மையான அன்பையுடையவ னாதலால், பரதனுக்குப் பட்டங்கட்டப்போவ தைக் கேட்டபோதும் மனத்சில வேறுபாடின்றி அக்கபரதனைப் பாராட்டிக் கூறினானென்பதை விளக்க, கவி. கௌசலேக்கு 'காலவாக்கு மறுவி லன்பி னில் வேற்றுமைமாற்றினான்' என்று ஒரு பெயர் கூறினா இத்தொடர்-இவ றனம் ஒரு கருத்தைத் தெரிவிப்பது - கருத்துடையடைகோளியணியாம்.

ஒன்று-எண்ணலாவையாகுபெயரால், ஒரு குறைவு என்ற பொருளைத் தந்தது. ¹முமமையின என்ற பாடத்துக்கு, முமமை - மூன்று என்ற பொரு ளது "தெரிமானடயிழ் முமமை" என்ற விடத்துப்போல; மூவுலகத்தினும் என்க. இனி முமமையின சிறைகுணக்கவன் என்பதற்கு - சத்துவம் ரஜசு தமசு என்ற மூன்றுகுணங்களுள் சிறைக்குணமாகிய சத்துவகுணத்தை யுடையவனெனினுமாம். சின்னினும் முமமையின நல்லவன் என இயைத்து - உன்னைக்காட்டிலும் மூன்றுமடங்கு நல்லவன் என உரைப்பாரு முளா. சிறைகுணத்தவன் - சிறைக்குணக்கையுடைய பரதனைக் கூறி, எழுவா யாக்குதலும் ஒன்று. காலவா - கொக்கைக்குறிப்பு; உமமை - முற்றுப்பொரு ளது. காலவாக்கு உ-உருபுமயக்கம்: வேற்றுமைமாற்றினான்—பிராசம். பி-ம்:—²ஓர். ³அனபனறி. (கூஉ)

சு.—கோசலே இராமனை கோக்கி 'தந்தைநொல்ல மறுமல், தம்பிக்கி

அரசு கோடுத்து வாழ்க' எனல்.

என்று பின்னரு மன்னவ னேவிய

தன்¹றே னமை மகனே புனக்கர

என்று ²நம்பிக்கு நானில நீகொடுத்

தொன்றி வாழுதி யூழி பலவென்றான்.

(இ - ள்.) என்று - என்று கூறி, பின்னா உம்—, (கோசலே தன் மகனை கோக்கி), 'மகனே—! மன்னவன் எவியது - சந்தவாததி ஆஜனாபித்த தொழில், அன்று-(நீதி) அன்று, என்மை-என்று சொல்லாமை, உனக்கு—, அறன் - தருமமாகும்; நீ—, நன்று - நன்மையாக, நம்பிக்கு - உனது தம்பி யாகியபரதனுக்கு, நானிலம் கொடுத்து - உலகத்தைக் கொடுத்து, ஒன்றி -

(அவளோடு மாறுபடாமற்) கூடியிருந்து, ஊழி பல - பல செடுங்காலம், வாழுதி—, என்றாள்—; (எ - று)

தந்தைசொன் மிக்க மத்திரமில்லையாதலால், 'தந்தையாரின் ஏவல் முறை மையானதா? அன்றா?' என்று ஆராய்ச்சி செய்யாமலே அங்கீகரித்தல் உனக்கு அறமாம் ஆகவே, தம்பிக்கு இராசசியத்தைக் கொடுத்தது அவளோடு ஒற்றுமை கொண்டு வாழ்வா யெனறனள கோசலை யென்க. மூத்த குமாருககே அரசு உரியதாதலால், 'கீகொடுத்து' என்றாள். பித்ருவசுபரிபாலருஞ்செய்யவேண்டுமென்றாள் என்பதாம். பி-பீ —¹எனமகனேயுனக்கனபுடை. ²தம்பிக்கு. (௩௦௩)

எ.—இராமன் 'தந்தையார்' எனக்கு ஏவியதும் ஒன்று உண்டே 'எனல்.

தாயு ரைத்தசொற் கேட்டுத் தழைக்கின்ற
தூய சிந்தைபத் தோமில் குணத்தினை
நாய கன்னெனை நன்னெறி யுபபதற
கேய துண்டொர் பணியென் றிப்பம்பினான்.

(இ-ள்.) (என்று), தாய - கோசலை. உரைத்த - சொல்லியருளிய, சொல்வாதத்தை, கேட்டு—, தூய சிந்தை தழைக்கின்ற - பரிசுத்தமாகிய மனம் மகிழ்கின்ற, அ தோம இவ் குணத்தினால் - குற்றமற்ற குணங்களுடைய அவ்வரமன். (தாயை போக்கி), 'தாயகன்-சகரவாததி, எனை-அடியேனை, நல் தெரி உய்ப்பதற்கு-சகமாநகத்திற் செலுத்துவதற்காக, ஏயது - சியமிகத்தாகிய, ஒர் பணி-ஒரு கட்டளை. உண்டு—' என்று—, இயம்பினான்-சொன்னான்.

பரதனாள்வதைக் கோசலை ஒப்பிதனால், இராமன் தழைக்கின்ற சிந்தையானான். மன்னவன் கானகங்குமாறு எவ்வெனென்று முதனமுதலிற் கூறாமல் எனை நன்னெறியுபபதற்கு ஏயதுஎன்று முதலீடாகிற்ப் பின் தெரிவிகுக் திரம் பாட்டாந்தரிமது பூமிக்கு காதுதலாலும், கோசலைக்குத் தலைமகனாகலாலும். ஐதருவாருள் தகப்ப னோருவ் குதலாலும், "அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம்" ஆதலாலும், சகரவாததிமை, 'தாயகன்' என்றான்.

அ—கோசலை வினாவ, இராமன் மன்னவன் பணிதேரிவித்தல்

சண்டு ரைத்த பணியெனனை ¹பென்றது
மாண்டொ ரேழினு ²தேட்குந காநிடை
மாண்ட ³மாதவத் தோருடன் வைகிப்பின்
மீண்டு நீவரல வெண்டுமென் றுனெனறான்.

(இ-ள்.) (அதனாகக்கேட்டு), 'சாண்டு-உன்னிடத்து, உரைத்த சொன்ன, பணி-காரியம், என்னை - யாது?' என்றலும் என்று அக்கோசலை வினவிய வளவில், —(பூரிதான் அல்லாதோக்கி), —, ஓர் ஏழினோடு ஏழ் ஆண்டு-ஒரு பதினாண்டுகாலம், அகல் கானிடை-பரத காதலில், மாண்ட மா தவத் தோருடன் - மாட்சிமையுடைய சிறந்த இருபுகளுடன், வைகி - சேர்ந்து தங்கி, பின்—, மீண்டு உலகவேண்டும் - திருமயிவவேண்டும், என்றான் - என்று (சகரவாததி) ஆஜரூபித்தான், என்றான்-என்று (தந்தை காட்டிற் குப்போமாறு ஏவியசெய்தியைத்) தெரிவித்தான் (எ - று.)

பதினாறுவருடங் காட்டில் தவசியோடு உறைத்து பிறகு மீண்டுவருமாறு தந்தையா எனக்குக் கட்டளைபிடன றென, இராமன் கோசலைபிடத் துத தந்தையின் கட்டளைபைத் தெரிவித்தன னென்க. தவத்தால மனத்தூய வராதலின் 'மாண்டமாதவா' எனறது. 1. அணி - முன்னிலைக்கண வந்தது: இப்போது என்னுமாம். காண - காண்கமென்பது விகாரமென்பது. பி-ம் — 1. என்கொல். 2. எனறவட்டு 3. அருட. 4. மாந்தமோடுடன. 5. உ. (ந. 0. 0.)

சு. — இதுமுதல் பூரகவிகள் - அக்ரோஸ்க் ககேட்ட

கோசலை வந்ததுதலைக் கூறும்.

ஆங்கவ வாசக மென்னு மனக்குறை
தூங்கு தன்செவி பிற்பொருட் ராமுன
மேங்கி னுள்ளைத் தாடிகைத் தான்மனம்
வீங்கி னுள்ளியி னுள்ளிமுற் தானோரே.

(இ - ள்.) ஆங்கு-அப்பொழுது, அ வாசகம் எனலும் அனல்-அவ்வா ததை யென்கிற த், குறை தூங்கு தன் செவியில் தொடர் முனம் - குறை யென்னும் காதணி அசைக்கிற தன்னுடைய காதல்களில் விடாததற்கு முன னமே, (அந்தக்கோசலை — 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000. 1001. 1002. 1003. 1004. 1005. 1006. 1007. 1008. 1009. 1010. 1011. 1012. 1013. 1014. 1015. 1016. 1017. 1018. 1019. 1020. 1021. 1022. 1023. 1024. 1025. 1026. 1027. 1028. 1029. 1030. 1031. 1032. 1033. 1034. 1035. 1036. 1037. 1038. 1039. 1040. 1041. 1042. 1043. 1044. 1045. 1046. 1047. 1048. 1049. 1050. 1051. 1052. 1053. 1054. 1055. 1056. 1057. 1058. 1059. 1060. 1061. 1062. 1063. 1064. 1065. 1066. 1067. 1068. 1069. 1070. 1071. 1072. 1073. 1074. 1075. 1076. 1077. 1078. 1079. 1080. 1081. 1082. 1083. 1084. 1085. 1086. 1087. 1088. 1089. 1090. 1091. 1092. 1093. 1094. 1095. 1096. 1097. 1098. 1099. 1100. 1101. 1102. 1103. 1104. 1105. 1106. 1107. 1108. 1109. 1110. 1111. 1112. 1113. 1114. 1115. 1116. 1117. 1118. 1119. 1120. 1121. 1122. 1123. 1124. 1125. 1126. 1127. 1128. 1129. 1130. 1131. 1132. 1133. 1134. 1135. 1136. 1137. 1138. 1139. 1140. 1141. 1142. 1143. 1144. 1145. 1146. 1147. 1148. 1149. 1150. 1151. 1152. 1153. 1154. 1155. 1156. 1157. 1158. 1159. 1160. 1161. 1162. 1163. 1164. 1165. 1166. 1167. 1168. 1169. 1170. 1171. 1172. 1173. 1174. 1175. 1176. 1177. 1178. 1179. 1180. 1181. 1182. 1183. 1184. 1185. 1186. 1187. 1188. 1189. 1190. 1191. 1192. 1193. 1194. 1195. 1196. 1197. 1198. 1199. 1200. 1201. 1202. 1203. 1204. 1205. 1206. 1207. 1208. 1209. 1210. 1211. 1212. 1213. 1214. 1215. 1216. 1217. 1218. 1219. 1220. 1221. 1222. 1223. 1224. 1225. 1226. 1227. 1228. 1229. 1230. 1231. 1232. 1233. 1234. 1235. 1236. 1237. 1238. 1239. 1240. 1241. 1242. 1243. 1244. 1245. 1246. 1247. 1248. 1249. 1250. 1251. 1252. 1253. 1254. 1255. 1256. 1257. 1258. 1259. 1260. 1261. 1262. 1263. 1264. 1265. 1266. 1267. 1268. 1269. 1270. 1271. 1272. 1273. 1274. 1275. 1276. 1277. 1278. 1279. 1280. 1281. 1282. 1283. 1284. 1285. 1286. 1287. 1288. 1289. 1290. 1291. 1292. 1293. 1294. 1295. 1296. 1297. 1298. 1299. 1300. 1301. 1302. 1303. 1304. 1305. 1306. 1307. 1308. 1309. 1310. 1311. 1312. 1313. 1314. 1315. 1316. 1317. 1318. 1319. 1320. 1321. 1322. 1323. 1324. 1325. 1326. 1327. 1328. 1329. 1330. 1331. 1332. 1333. 1334. 1335. 1336. 1337. 1338. 1339. 1340. 1341. 1342. 1343. 1344. 1345. 1346. 1347. 1348. 1349. 1350. 1351. 1352. 1353. 1354. 1355. 1356. 1357. 1358. 1359. 1360. 1361. 1362. 1363. 1364. 1365. 1366. 1367. 1368. 1369. 1370. 1371. 1372. 1373. 1374. 1375. 1376. 1377. 1378. 1379. 1380. 1381. 1382. 1383. 1384. 1385. 1386. 1387. 1388. 1389. 1390. 1391. 1392. 1393. 1394. 1395. 1396. 1397. 1398. 1399. 1400. 1401. 1402. 1403. 1404. 1405. 1406. 1407. 1408. 1409. 1410. 1411. 1412. 1413. 1414. 1415. 1416. 1417. 1418. 1419. 1420. 1421. 1422. 1423. 1424. 1425. 1426. 1427. 1428. 1429. 1430. 1431. 1432. 1433. 1434. 1435. 1436. 1437. 1438. 1439. 1440. 1441. 1442. 1443. 1444. 1445. 1446. 1447. 1448. 1449. 1450. 1451. 1452. 1453. 1454. 1455. 1456. 1457. 1458. 1459. 1460. 1461. 1462. 1463. 1464. 1465. 1466. 1467. 1468. 1469. 1470. 1471. 1472. 1473. 1474. 1475. 1476. 1477. 1478. 1479. 1480. 1481. 1482. 1483. 1484. 1485. 1486. 1487. 1488. 1489. 1490. 1491. 1492. 1493. 1494. 1495. 1496. 1497. 1498. 1499. 1500. 1501. 1502. 1503. 1504. 1505. 1506. 1507. 1508. 1509. 1510. 1511. 1512. 1513. 1514. 1515. 1516. 1517. 1518. 1519. 1520. 1521. 1522. 1523. 1524. 1525. 1526. 1527. 1528. 1529. 1530. 1531. 1532. 1533. 1534. 1535. 1536. 1537. 1538. 1539. 1540. 1541. 1542. 1543. 1544. 1545. 1546. 1547. 1548. 1549. 1550. 1551. 1552. 1553. 1554. 1555. 1556. 1557. 1558. 1559. 1560. 1561. 1562. 1563. 1564. 1565. 1566. 1567. 1568. 1569. 1570. 1571. 1572. 1573. 1574. 1575. 1576. 1577. 1578. 1579. 1580. 1581. 1582. 1583. 1584. 1585. 1586. 1587. 1588. 1589. 1590. 1591. 1592. 1593. 1594. 1595. 1596. 1597. 1598. 1599. 1600. 1601. 1602. 1603. 1604. 1605. 1606. 1607. 1608. 1609. 1610. 1611. 1612. 1613. 1614. 1615. 1616. 1617. 1618. 1619. 1620. 1621. 1622. 1623. 1624. 1625. 1626. 1627. 1628. 1629. 1630. 1631. 1632. 1633. 1634. 1635. 1636. 1637. 1638. 1639. 1640. 1641. 1642. 1643. 1644. 1645. 1646. 1647. 1648. 1649. 1650. 1651. 1652. 1653. 1654. 1655. 1656. 1657. 1658. 1659. 1660. 1661. 1662. 1663. 1664. 1665. 1666. 1667. 1668. 1669. 1670. 1671. 1672. 1673. 1674. 1675. 1676. 1677. 1678. 1679. 1680. 1681. 1682. 1683. 1684. 1685. 1686. 1687. 1688. 1689. 1690. 1691. 1692. 1693. 1694. 1695. 1696. 1697. 1698. 1699. 1700. 1701. 1702. 1703. 1704. 1705. 1706. 1707. 1708. 1709. 1710. 1711. 1712. 1713. 1714. 1715. 1716. 1717. 1718. 1719. 1720. 1721. 1722. 1723. 1724. 1725. 1726. 1727. 1728. 1729. 1730. 1731. 1732. 1733. 1734. 1735. 1736. 1737. 1738. 1739. 1740. 1741. 1742. 1743. 1744. 1745. 1746. 1747. 1748. 1749. 1750. 1751. 1752. 1753. 1754. 1755. 1756. 1757. 1758. 1759. 1760. 1761. 1762. 1763. 1764. 1765. 1766. 1767. 1768. 1769. 1770. 1771. 1772. 1773. 1774. 1775. 1776. 1777. 1778. 1779. 1780. 1781. 1782. 1783. 1784. 1785. 1786. 1787. 1788. 1789. 1790. 1791. 1792. 1793. 1794. 1795. 1796. 1797. 1798. 1799. 1800. 1801. 1802. 1803. 1804. 1805. 1806. 1807. 1808. 1809. 1810. 1811. 1812. 1813. 1814. 1815. 1816. 1817. 1818. 1819. 1820. 1821. 1822. 1823. 1824. 1825. 1826. 1827. 1828. 1829. 1830. 1831. 1832. 1833. 1834. 1835. 1836. 1837. 1838. 1839. 1840. 1841. 1842. 1843. 1844. 1845. 1846. 1847. 1848. 1849. 1850. 1851. 1852. 1853. 1854. 1855. 1856. 1857. 1858. 1859. 1860. 1861. 1862. 1863. 1864. 1865. 1866. 1867. 1868. 1869. 1870. 1871. 1872. 1873. 1874. 1875. 1876. 1877. 1878. 1879. 1880. 1881. 1882. 1883. 1884. 1885. 1886. 1887. 1888. 1889. 1890. 1891. 1892. 1893. 1894. 1895. 1896. 1897. 1898. 1899. 1900. 1901. 1902. 1903. 1904. 1905. 1906. 1907. 1908. 1909. 1910. 1911. 1912. 1913. 1914. 1915. 1916. 1917. 1918. 1919. 1920. 1921. 1922. 1923. 1924. 1925. 1926. 1927. 1928. 1929. 1930. 1931. 1932. 1933. 1934. 1935. 1936. 1937. 1938. 1939. 1940. 1941. 1942. 1943. 1944. 1945. 1946. 1947. 1948. 1949. 1950. 1951. 1952. 1953. 1954. 1955. 1956. 1957. 1958. 1959. 1960. 1961. 1962. 1963. 1964. 1965. 1966. 1967. 1968. 1969. 1970. 1971. 1972. 1973. 1974. 1975. 1976. 1977. 1978. 1979. 1980. 1981. 1982. 1983. 1984. 1985. 1986. 1987. 1988. 1989. 1990. 1991. 1992. 1993. 1994. 1995. 1996. 1997. 1998. 1999. 2000. 2001. 2002. 2003. 2004. 2005. 2006. 2007. 2008. 2009. 2010. 2011. 2012. 2013. 2014. 2015. 2016. 2017. 2018. 2019. 2020. 2021. 2022. 2023. 2024. 2025. 2026. 2027. 2028. 2029. 2030. 2031. 2032. 2033. 2034. 2035. 2036. 2037. 2038. 2039. 2040. 2041. 2042. 2043. 2044. 2045. 2046. 2047. 2048. 2049. 2050. 2051. 2052. 2053. 2054. 2055. 2056. 2057. 2058. 2059. 2060. 2061. 2062. 2063. 2064. 2065. 2066. 2067. 2068. 2069. 2070. 2071. 2072. 2073. 2074. 2075. 2076. 2077. 2078. 2079. 2080. 2081. 2082. 2083. 2084. 2085. 2086. 2087. 2088. 2089. 2090. 2091. 2092. 2093. 2094. 2095. 2096. 2097. 2098. 2099. 2100. 2101. 2102. 2103. 2104. 2105. 2106. 2107. 2108. 2109. 2110. 2111. 2112. 2113. 2114. 2115. 2116. 2117. 2118. 2119. 2120. 2121. 2122. 2123. 2124. 2125. 2126. 2127. 2128. 2129

அஞ்சம் - எனது அரிய பஞ்சபிராணன்களும், அஞ்சம் அஞ்சம் - மிகவும் பயப்படும்' (என்றுசுநிறுன் கௌசலே); (எ - று.)—ஆல் - ஈற்றசை.

இராசசியததையானவே ணுமென்ற பிரஸ்தாவம் இல்லாவிட்டால் கீ காடு செல்லவும் நிகழ்த்தி ராதெனபான் 'உணைமாநிலத்தஞ்சமாக சீ தாவகென்ற வாசகம் நஞ்சமோ' என்கிறாள். "மெப்பொடிப்பச்சிங்கி குளிர்ந்துவகொலும்" என்றவாறு முதலில் இனிதுபோனது பின் இன்னதாகிமுடிதல நஞ்சின் இயல்பாதலால், இவ்வாறு கூறியதுமாம். மாநிலத் தஞ்சமாக சீ தாவகென்ற வாசகம்--தஞ்சமிவ்வுலக சீ தாவகுவாயென" என்று ஆறுசெல்படலத்து வருகிறது. அவ்வாறான உடைமைக கேட்ட நான் உயிரைக் கொண்டிருக்க இயலாது எனப் பின்னடிகளாற் கூறுகிறாள். பி-ம் —¹நீனை, ²எஞ்சமெஞ்சம், ³எஞ்சமால், என்னுமால். (௩௦௭)

கக. ¹கையைக் கைநீர் நெரிககுத்தன் காதலன்
வைகு மாலிலை யன்ன வயிறறினைப்
பெயவ னைத்தளி ராற்பிசை புமபுகை
²வெய்து யிர்க்கும ³விழுங்கும் புழுங்குமால்.

(இ-ள்.) (என்றுசொல்லப்பின் கௌசலே), கையை கையில் நெரிக்கும- ஒருகையை மற்றொருகையினால் நெரிப்பான்; தன் காதலன் வைகும - தனது மகனாகிய ஸ்ரீராமன் (பன்னிரண்டாமாதம்) எழுந்தருளியிருந்த, ஆல் இலை ஆன்ன வயிறறினை - ஆலிலையைமொத்த வயிறறை, வளை பெய தளி ரால் - வளையல்கள் நெருங்கிய துளிர்போன்ற கைகளால், பிசையும் - பிசைவான்; புகை வெய்து உயிர்க்கும-நெருப்பப்புகை கிளம்புமபடி வெடிமையுடையதாகப் பெருமூச்சுவிடுவான்; விழுங்கும் - (நீண்டும் அடிவயிர்ப்பை) உட்கொள்வான்; புழுங்கும் - (மனமும் உடலும்) வெடிபுவான்; (எ - று.)—ஆல் - ஈற்றசை.

வைகும வயிறென இயையும், தளிர் - உலகவாகுபெயர். மகளிராகு வயிறு ஆலிலைபோலிருத்தல, மஹாபாகபலக்ஷணம்; இவ்வாறு உடமொழியுட சாமுத்திரிகநூலாரும், போசநாசனுவ கூறுதல காண்க. இனி ஸ்ரீமஹாவீஷ் ணுவககு உாழிடமாயிருத்தலால், ஆலிலையைமொத்த வயிறு என்றுமாம். பெய்வளையென்ற குறிப்பால் தளிர் கையைக்காட்டிற்று. விழுங்கும் என்ப தற்கு-ஏதோசொல்லத்தொடங்கி மனமதுக்குள்ளே யடக்கிக்கொள்வானென்றுமாம். பி-ம் —¹கைகள், ²வெய்துயித்தது, ³விழுங்கு. (௩௦௮)

கஉ. நன்று மன்னன் கருணை பெரைகு
நின்ற மைத்தனை நோக்கி நெடுஞ்சுரத்
தென்று ¹போவ ²தெனுவெழு மின்னுயிர்
பொன்றும் போதுற ³துறந்து ⁴போலுமே.

(இ-ள்.) (இவ்வாறு புலமயி, மன்னன் கருணை-சகரவாதத்தியின் கிருபை, நன்று எவாகும் - நன்றாயிருக்கின்றதென்று சிரிப்பான்; நின்ற மைத்தனை நோக்கி-(எதிரே) நின்ற ஸ்ரீராமனைப்பார்த்து, நெடு சுரத்து என்று போவது

என-பெரிய காட்டிற் போகிறது எப்போதென்று சொல்லி, எழும் - எழுந்திருப்பாள்; இன் உயி-இனியஉயி, பொன்றும் போது - (உடலினின்றும்) நீங்குக காலத்தில். உற்றது - அடைகின்ற வருத்தத்தை, உற்றது - (தான்) அடைந்தால் அதனை; போலும் - ஒப்பாள்; (எ - று)

மன்னவன் கடுமைபைக்கருதிச் சிரித்து 'ஈ காட்டுகருப் போது எப்போது? தானும் வருகிறேன்' என்று எழுபவளாயின் கோசலை யென்க. முன் "விழுந்தாள்" (க) எனறதனை தோக்கி, ஈண்டு எழுமென்றருமாம். அந்தக் கோசலைக்கு அப்போது தோத வருத்தம் மாணவே தன்மை யொக்குமென்பது, 'இன்னுயிர்பொன்றும் போதுற்ற துற்றதுபோலும்' என்பதன் கருத்து. பி-ம் — 'போவம்' எனவெழும. எனவெழும, என்னவெழும. 'உற்றனள். 'போலுமாவ. (ஈ - று)

கஊ அன்பிழைத்த மனத்தா சரதூரீ
யென்பிழைத்தனை யென்றுநின் நேங்குமான்
முன்பிழைத்த வறுமையின் முற்றினோ
பொன்பிழைக்கப் 'பொதித்தனா போலவே

(இ - ள்) (இவ்வாறு பதைத்து), 'அன்பிழைத்த மனத்து அரசற்கு- (உன்னிடத்து) காலை வெளிப்படுத்துஞ்செயலைச்செய்து வந்த செஞ்சினை யுடைய சகலவாதிக்கு, 'ஈ' எனப் பிழைத்தனை - 'ஈ' என்ன தவறு செய்காய்?' என்று நின்று - என்று சொல்லிக்கொண்டு நின்று, — முன் பிழைத்தவறுமையின் முற்றினோ-முற்றியப் பறசெய்த தீவினை யாலுளதாகிய தரித்திரத்தினால் மக்கிருக்கப்பெற்றவா, பொன் - (இடையிலே தாம் பெற்ற) செலவம், பிழைக்க - தவறிப்போக, பொதித்தனாபோல - செலவத்தை யிழைத்த பெருந்துயரத்தினால் முகத்தை) மூடிக்கொண்டு வருந்துபவாபோல, ஏனும் - இரங்குவான்; (எ - று)

'என்னைப் பதினான்றருடய காட்டில நவசியமோடு வாழ்துவருமாறு தந்தை கட்டளைமிட்டான்' என்று இராமபிரான் கூறியதைக் கேட்டவுடனே முற்பிறவியிற்செய்த தீவினைப்பயனால் வந்தவருமக்கிடந்த ஒருவன் நிதிக குவியலைச் சிறிதுநாலம்பெற்று மீண்டும் இழந்தாற்போன்று பெருவருத்தம் கொண்ட தோசலை. 'அரசா தம்பகிராசாவருள்ளும் உன்னிடத்துப் பேரன்புகொண்டிருந்தோ; அவருடைய அந்த அன்பு நீங்குமபடி ஈ' என்ன குற்றஞ்செய்தாய்?' என்று சொல்லியவண்ணம் புலம்பலாயின னென்க. நெடுங்காலம் புத்திரனிலலாதிருந்து பிறகு பெற்ற புத்திரனைக் காட்டிற்கு அனுப்பிவிடுமாறு தோத கோசலைக்கு, முற்றியவியின் தீவினைப்பயனால் வறியாயிருந்து இடையிற்செலவம்பெற்று மீண்டும் அதனை இழக்க கோத்தவா உவமையாவா.

சுற்றடிக்கு-(தாவகன் அடைந்த) பொருள் தவறிப்போகுமாறு (அத்தப் பொருளை) மூடிக்கொண்டிருந்தவரைப்போல என உரைத்து, எனப் பிழைத்

தனை என்று உரைத்தாருமுளா அவ்வுரைக்கு, வறுமையடைந்தவர் தமக்குக் கிடைத்த பொன் தவறிப்போகுமாறு பொகித்ததுபோலப் பெற்ற அபகினைப் பிறாக்குத் தெரியாமல் தவறுசெய்ததனால் இழந்தனையோ? அப்பிழை யாதோ? என்று கருத்துவிரிப்பா. பொன்பிழைக்கப் பொகித்தனா என்ற தொடரை, பொன் பொதியப் பிழைக்கனா என்று வகுத்திரித்துக்கூட்டி - பொன்னைப் பத்திரப்படுத்திவைக்கவும் தமதுதீவ்னையால் இழந்தவா என்று உரைப்பினுமாம். பிழைத்த வறுமை - பிழைத்தீவ்னைச் செய்ததனால் தோன்றிய வறுமை பெய்செச்சம், காணப்பொருட்டாய வந்தது முன்பு இழைத்த என்றுபிரித்து உரைப்பாரு முளா. முற்றினோ - வினையாலணையும்பெயா முற்றுதல்-மிகப் பெறுதல். பி-ம் —¹புலமடீனா. (கூக)

கசு அறமெனக் கிலையோ¹ வென்னு மானி¹ரைத்
திறவ டுத்தென்¹ நெயவதவ காளெனும்
பிறவு ரைப்பதென கன்று பிரித்துழிக
கறவ பொப்பக் கரைத்து கலங்கினாள்.

(இ - ள்.) (பின்னும் ஆதக கோசலை).—எனக்கு அறம் இலை ஓ எனனும்-எனக்குத் தருமென்பது துணையால் இலையோ எனபாள்; தெய்வ தவகாள்-தெய்வங்கள்¹ ஆவ் ரைத்து இற - (என்னுடைய) உயி வாடி யழி யும்படி, அடுத்தது-(என்னைச்) சாதுள்ள தீவ்னை. என-யாதோ? எனும்—; (அத்தகோசலை அப்போது, கன்று பிரித்த உழி - (காண் என்ற) கன்றைப் பிரித்தபோது, கறவை ஒப்ப-(அத்தக்கன்றைவிட) தாய்ப்பசுவப்போல, கரைத்து - மனமுருகி, கலங்கினாள் - வருத்தினாள்; பிற உரைப்பது என் - (அவ்வனம் பெருகதுபோலவருகிய கோசலைக்குத் தாயைப்பிரித்த கன்றைத் தவிர) வேறு உவமைமாகக் கூறுவதற்கு உரியது யாது உள்ளது? [எதுவு மில்லை]; (எ - று)

‘யான் மனமாப் பலதருமச்செயலைச் செய்திருந்தலால், அநையாவும் இப்போது உதவாமற்போயினே!’ எனபாள் ‘அறமெனக்கிலையோ?’ என்றும், ஒருவா அறச்செயலைச் செய்துள்ளாள் என்று முற்பிறவியிற் பெருக தீவ்னை செய்திருப்பாராயின் அத்ததீவ்னை அத்தீப்பயனை விளைத்தேற்றுமா தலால், அஃதனம் யான் செய்த தீவ்னை புளதோ? சொல்லுமினென்பாள், ‘ஆவ்ரைத்திறவடுத்தென் தெய்வதவகாள்’ என்றும் கௌசலை கூறினாள். இராமனைப்பிரிப்புத் தாய்க்குக் கன்றைப்பிரித்த தாய்ப்பசுவை ஸ்ரீவான்மீகி முனிவரும் பலவிடத்தும் உவமை கூறிபுள்ளார். “கறவைக்கன்றிழந்தபோன் றாக கிடத்தழுக்கின்ற கண்ணா” என்றது, இங்கு ஒப்புரோக்கத்தக்கது. எனக்கு என்பதை உருபுமயக்கீழாகக்கொண்டு. அறம் எனக்கு இலையோ என்பதற்கு- என்னிடத்தில தருமென்பது இலையோ? என்றும், இரண்டாமடிக்கு, என் தெய்வதவகாள்-என்னுடைய தெய்வத்தைக்¹ ஆவ் ரைத்து இற அடுத்தது-என்னுடைய உயி வாயொழியுங் காலம் கோத்திட்டது, எனும் - என்பாள் என்றும் உரைப்பினுமாம். இறவு அடுத்தது என்றும் பிரிக்கலாம். பிற - அவள்

பட்ட மற்றைவருத்தவகளை, உடைபபது என்? என்று உரைப்பாரு முனர். இற-செய்வெனெசசம். இறவு - கொழிற்பொ இரணடிதும். இறு-பகுதி. தெய்வதவகான் - தெய்வதவகள் எனபதன் ஈறறயல் ணைட விளி. தெய்வ தம்=தைவதம். வடசொல. “காலமுலகம்” என்று தொடங்குத் தொல்காப் பியசகுத்திரத்தில் “பாலவடைதெய்வம் ..ஆவயின வுருஉங்கினவி யெல்லாம, பால்பிரித்திசையா வுயாதீணமேன” என்றதனால். தெய்வதமென்பது உயா தீணையாவினும் உயாதீணயிற் பால்பிரித்திசையாது அஃர்ணைப்பாலாயிசைத் தது. கறவை - கறக்கப்படுவது ஓ - செயப்படுபொருளவிகுதி பிரித்துழி, பெயரசெசத்தின் அகரம் தொகத்து விகாரம் பிம் —¹எனும். என. ²தோம், கொந்து ³திறமடுத்த. இறவிடுக்கும், இறவிடுதகது. இறவிடுகக. ⁴தேவகை கான். ⁵இசைப்பது (௩௧௧)

உரு —வருத்துங் கோசலையைக் கையாலெடுத்து இராமன்

‘நீ அரசனைப் போய்யனுத்தவாயோ?’ எனல்

இத்தி நத்தி னிடருறு வாடனைக்

கைத்த லத்தி னெடுத்தருங் கற்பினேய்

பொய்ததி நத்தின னாகுதி போபுகல

பெய்த்தி நத்ததும் வேந்தனை நீ¹மென்றான்.

(இ - ள்) (அப்பொழுது ஸ்ரீராமன்). இ நத்தின் இடா உறுவான் தனை - இவ்வகையாக வருகமடைகின்ற அக்கோசலையை, கைத்தலகதின் எடுத்து - (உன்) கைகளால் தூக்கி. ‘அரு கற்பினேய-அரிய கற்பினைபுடைய வளே! மெய் திறத்தது நம வேந்தனை-சத்தியகதின் மேனமையையுடைய நமது சகரவாத்நியை, நீ—பொய் திறக்கினன ஆககுதி ஒ-பொய்யினபாற்பட்டவ னைக்க முயல்கின்றாயோ? புகல - சொல்லாயாக,’ என்றான்—; (எ - று.)

ஸ்ரீராமன் அவ்வாறு வருகதுகின்ற கோசலையைத் தன்கைகளாலெடு த்து, கணவன் கொள்கைக்கு ஏற்படப்படுகே கற்புடையமாதராசெய லாத லால் அவன் தந்த உத்ததை முற்றுவிக்க உதவியாயிராமல் “வஞ்சமோமகனை உணைமாநிலத், தருசமாக நீ தார்க்கென்ற வாசகம்” என்று பழிப்பதும், வருத் துவதும், ஒருகால அவ்வரசன் வரம் பொய்ப்பதற்கும் வழியாகலா மாதலால், இத்தனதுசெயல தக்கதன்று எனநன் னென்பதாம். நீ எனக்கு விடை த்த்து கானகமனுப்பவேண்டுமெனறபடி. கற்பினேய - இறுதியவ்வாகி, ஈற் றயல்ஆ ஒவாயிற்று. பி - ய் —¹என.

(௩௧௨)

கக.—பின்னும் சிறந்த சொற்களால் இராமன் நாயைத் தேற்றல்.

பொற்பு றுத்தன ¹மெய்ம்மை ²பொதித்தன

சொற்பு றுத்தற் குரியன சொல்லினுன்

கற்பு றுத்திய கற்புடை யாடனை

³வற்பு றுத்தி மனங்கொளத ⁴தேற்றுவான்.

(இ - ன்.) (பின்னும் இராமன்), கற்பு உறுத்திய கற்பு உடையாந்தனை - கல்லின் தன்மைபை உறுதிப்படுத்திய கற்பினையுடைய அக்கோசலையை, வற்புறுத்தி-உறுதிப்படுத்தி, மனம் கொள - மனதகிற்பதியுமபடி, கேற்றுவான் - தேறப்பண்ணும்பொருட்டு, —பொற்பு உறுத்தன - அழகியனவும், மெய்ம்மை பொதித்தன - உண்மை நிறைந்தனவும், சொற்பு உறுத்தற்கு உரியன - சொல்லுதற்குத் தகுந்தனவுமாகிய வாராதகைகளை, சொல்லினான்-கூறினான்; (எ - று.)—அவை மேற்காண்க.

மலையினும் பலமடங்கு அதிகமாகச் சலசலில்லாததென்பா ‘கற்புறுத்திய கற்பு’ என்றா. இனி “சீலமினனதென்றருத்திக்கருளியதிருவே” என்பதுபோலக் கற்பிலக்கணத்தை இன்னவகைதென்று உலகத்தா அறியும்படி இலக்கியமாயிருந்து உறுதிப்படுத்திய கற்பென்றமாம். சொற்பு-சொல் பு - தொழிற்பெயர்வாகி. சொற்புறுக்கல், உறு - துணைவினை. தேற்றுவான் எச்சம்; பெயராய், எழுவாயாகவுமாய் பி - ம்—¹மென்மை. ²புரிந்தன. ³வைப்பு ⁴தேற்றினான்.

(ருகட)

கா.—இதுவும் அரித்த கவியும் - ஓநோடீ: இராமன் கோசலையை

நியாயங்காட்டித் தேற்றுவதெல் தெரிவித்தும்.

சிறந்த ¹தம்பி திருவுற வெந்தையை

பறந்தும பொய்யில் ²னாகி வனத்திடை

யுறைந்து தீரு முறுதிபெற் றே³னிதற்

⁴பிறந்தி யான்பெறும் பேறென்ப தியாவதேகா.

(இ - ன்.) சிறந்த தம்பி - (என்னிலுஞ்) சிறந்த பக்தன், திருஉற-ராஜ்ய லக்ஷமியைப் புணர், எகைதமை - எனதகைதமை, மறந்தும பொய் இவன் ஆக்கி - மறந்தும் பொய்சொல்லாதவனாகச் செய்து, வனத்திடை - காட்டில், உறைந்து - வசித்து, தீரும - திருமலிவருகின்ற, உறுதி - நனமையை, பெற்றேன் - அடைந்தேன்; இதின் - இதனிலும், யான- பிறந்து - (இவ்வுலகத்தில்) தோன்றி, பெறும்-அடையவேண்டிய, பேறுஎன்பது - பாக்கியமென்று சொல்லப்படுவது, யாவது - எதுவே? [ஒன்றுமில்லை]; (எ - று.)

தம்பிக்கு இராசசியத்தைக்கொடுத்துத் தந்தையை மெய்யனாகிக் காட்டில் தவமுஞ்செய்யப்பெறுவதால் மூவாக்கும் நனமையைத்தரும் இவ்வனவாசம் பெறப்பேறாகு மென்கின்றான். கீழ் “நீன்னிலுநவன” எனத் திருத்தாயார் கூறினதற்குள்பு “சிறந்த தம்பி” என்றான். மறந்தும பொய்யிலன் - “மறந்தும் பிறன்கேடுகூற்த” என்பதுபோல சிந்தது. இதின் - இதனின் என்பது அஞ்சாரியை தொகுக்கின்றது. சரீரமெடுத்ததற்கு இதனைப்பார்க்கிலும் பாக்கியம் வேறென்னவிருக்கின்ற தென்றவாறு. பி ம்—¹எமபி. ²ஆக. 3ப். ⁴பிறந்துகான். ⁵யாவதே.

(ருகச)

கடி. விண்ணு மண்ணு ¹மிவவேலைபு மற்றம்வே
 மெண்ணும் பூத மெலா²மழிந் தேகினு
 மண்ண லேவன் ³மறுக்க வடியுனேற்
 கொண்ணு மோ⁴விதற் குள்ளழி யேலென்றான்.

(இ - ள்.) விண்உம-ஆகாமமும, மணஉம் பூமிபு, இ வேலைஉம் - இச்
 தச் சமுத்திரமும் [அப்பும்], மற்றுஉம்-இன்னும், வேறு எண்ணும் - வேறாக
 எண்ணப்படுகின்ற, பூதம - (நெருப்பு காற்று என்னும் இரண்டி) பூதங்களும்,
 எலாம்-இவைவயினத்தாம், அழிந்து எகின்உம-அழிந்துபோவதா யிருந்தாலும்,
 அண்ணல் சகரவாததயினது, எவல்-ஆஜனஞரைய, மறுக்க - தடுக்க, அடிய
 நேற்கு-அடியேனுக்கு, ஒண்ணுமடு தருமோ? [கதாது; (ஆகலால்), இதற்கு
 உன் அழியேல் - இதற்கு ²மனமட நுகாதே, என்றான் - என்றுகூறின்
 (புரீராமன்); (எ - று.)

என்னவினாவதாயிருந்தாலும் தக்கையின் கட்டளைபை மறுக்க என்னை
 வியலாது; ஆகலால், ¹மனமடபாது யான் காணஞ்செலவகற்கு விடைகா
 வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக்கூறியபடி எகின்னுமென்ற உமமை, ஏகாமை
 யுணர்த்துகின்றது. அண்ணல் - பெருமைபுடைபோன் பண்பாது பெயர்.
 பீ-ம் —¹அம. ²இறந்து ³மறுக்க ⁴அகர்து. (உகடு)

கக — இராமன் காடுசெல்வதையுடன்பட்டுக்

தன்னையும் உடனழைத்துச்செல்லுமாறு கோசலை கூறுதல்

ஆகிலைப வரசன்ற னுணையா
¹லேக லென்பதி யானு'மு ரைக்கிலேன்
³சாக லாவுயிர தாங்கவல லேனையும்
⁴போகி னின்றெடுநிங் ³கொண்டனை ⁶போகென்றான்.

(இ-ள்.) (என்று சொல்லக் கேட்ட கோசலை), 'புற-குத்ததாய' ஆகில் -
 ஆனால், அரசனதன் ஆணையால் - சகரவாததயினது கட்டளப்படி, எகல் -
 போகாதே, என்பது-என்பதனை, யானுஉம—, உரைக்கிலேன்-சொல்லமாட்
 டுவே னல்லேன்; (உன்னைய பிரிந்து), சாகலா உயிர்-அழியாத [கிலையுள்ள]
 பிராணனை, தாங்க - சுமக்க. வலலேனைஉம - வல்லவளல்லாத என்னையும்,
 போகின்-(²) போவாயானல், கின்றெடுநிங் உன்னைடுகொண்டனை போகு-
 அழைத்துக்கொண்டுபோவாயாக, என்றான்—; (எ - று.)

ரவனைப் பொப்பனாகாமல் மெய்யனாக்குவதே கற்புடைமாதா செய
 லாகலால், நான் உனக்குப் போக விடை கத்தேன். போகாவுயிரைத் தாங்கி
 வருகதுகின்ற என்னையும் உன்னுடன் அழைத்துப்போவாயாக எனக் கேள்
 சலை இராமனிடத்துக் கூறினா னெனக். சாகலாவுயிர்—('மன்னுயிர்') போல.
 சாகலாவுயிர் என்பதற்கு-சாகவல்லலை பென்ற ஒரு குறைமாதிரிம உள்ளதே

தவிர மற்றைப்படி ஒன்றுக்கும் உதவாத சிலையை யடைந்துள்ள உயிர் என்று
மாம்: இததொடரில, செத்ததால் இவ்வருத்தம் நீங்கி இன்புற்று வாழ்வே
னென்ற குறிப்பும் தோன்றும் “போகாவுயிர்” என்பது, ஆண்டான் பாசரம்.
இனி, உயி சாகலாத தாங்கவல்லேனையெனக்கூட்டி, உயிரை விடாமல்
தாங்கியிருக்கிற என்னை யென்றுமாம். வல்லேன் - வல்லமையற்ற நான்.
வன்மையென்ற பண்பினடிபாப்பிறத்த ‘வல்’ என்ற பகுதி உடன்பாடுதொடரின்
மறைபிரண்டிலும் வருதலை “வல்லாராயினும் வல்லாராயினும்” என்ற புறப்
பாட்டாலும் அறிக. பீய் —¹ஓகனியென்று. ²உடைக்கவென் ³சாகிலா.
⁴போகிலுன்னொடும். ⁵கொண்டான். ⁶போது. (நகச)

உ௦.—இதுமுதல் ஏழ்கவிகள் - நீ கணவனுடனிருந்து உதவ வேண்டுமென்றும்
நான் காவாகுதி செல்வது நன்று என்றும் இராமன் கோசலேயிடம்

தேர்வித்தலைக் கூறும்.

என்னை நீங்கி¹யிடர்க்கடல்²வைகுறு
மன்னர் மன்னனை வற்புறுத் தாதுடன்
றுன்னு கானம்³படரத்⁴துணிவதே
⁵யன்னை யெயறம்⁶பார்க்கிலை யா⁷மென்றான்.

(இ-ள்.) (என்று சொல்லக்கேட்ட ஸ்ரீராமன்), ‘அன்னைமே-தாயே! (நீ),
என்னை நீங்கி அடியேனைப் பிரிகது, இடா கடல் - துக்கசாகாததில், வைகு
றும்-மூழ்குகின்ற, மனனா மன்னனை-சகரவாத்தியை, வற்புறுத்தாது-தெரி
யப்படுததாமல், உடன் எனனுடன், துன்னு கானம்-கொருங்கிய காட்டிற்கு,
படர-வட, துணிவது ஏ-மனத்து சிசுயிப்பது தருமோ? அறம் - தருமத்தை,
பாக்கிலை ஆம்-(ஆராயது) பாக்கவல்லவோலும், என்றான்—(எ - று.)

புதல்வனைப் பிரிகத்தால் பெருகதுயரமடைகது வருத்தம் மன்னவாக்கு
அருகிலிருந்து தெரியருசொல்லிக் தேற்றிக் காக்கவேண்டுவது உமது கட
மையாயிருக்க, நீ எனனோடு கானகமவரத் துணிகின்றீரே; இது தரும்
மாகுமோ? என்றனெனப்பதாம் பீ-ய் —¹இடாகல் ²வைகுமம். ³தொடரத்.
⁴துணிவதென், துணிவதே. ⁵அன்னை நீ. அன்னை நீ. ⁶பாக்கிலிரால், பாக்க
கிலையால். ⁷என. (நகஎ)

உக. வரிவி லெம்பேயிம் மண்ணர¹சாயவற்
குரிமை மரதில முற்றபின் கொற்றவன்
றிருவி னீங்கித் தவஞ்செயு நாளுட
னருமை நோன்புக ளாற்றுகி²யாமன்றே.

இதவும் அடுத்த கவியும் - ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) (என்றுகூறிப் பின்னும்), வரி வில் எம்பி இ மண அரசு ஆயவ
ற்கு-கட்டமைந்த வில்லினையுடைய இவ்வலகத்திற்கு அரசனாகிய என் தம்பி

க்கு, மா நிலம் உரிமை உற்ற பின்-பெரிய பூமியின் உரிமை பொருத்தியின்பு, கொற்றவன் - சகரவர்த்தி, திருவின கீங்கி - ராஜபலக்ஷ்மியினின்று நீங்கி, தவம் செய்யுநான் - தவத்தைசெய்யுங் காலத்தில், உடன்-அவருடன் (இருந்து), அருமை கோண்புகள் - (செய்தற்கு) அரிய விடத்தை, ஆற்றுகி-செய்வாயாக: (எ - று.)—ஆம், அன்றே - அசைகள்.

பாதனுக்கு அசைத தத்துவிட்டுத் தவஞ்செய்யுமாறு தசாதசக்ரவர்த்தி காட்டுக்குச்செல்லும்போது உடனிருந்து பணிவிடைபுரிதலும் அருமைகோண்புகள் புரிதலும் மல்லவோ நமக்குக் கடனை நனன இராமனென்பதாம். எண்டுத் தவமென்றது-இல்லவிட்டுத் தீயோடு வனகதிறசென்று மனையாள் வழிபட வானப்பிரஸத்தொழுகும் ஒழுக்கத்தை பி.ய்—¹ஆயவாகு, ஆள்வற்கு ²கீயென்றான், ஆமென்றான்.

(நகஅ)

உஉ. சித்த நீதிகைக கின்றதென் நேவநு

மொத்த மாதவஞ் செயதுயாக தாரன்மே

யெத்தனைக்குள வானநிக ¹நீண்டவை

²பத்து நாலும் ³பகலல வேவென்றான்.

(இ-ள்.) (கீ செயப்பெண்ணடியகடமை கணவனபணிவிடையேயாபிருக்க), கீ சித்தம் திகைக்கின்றது என்-கீ மன: கலங்குதருக்காரணம் யாது? தேவா உம்-இப்போது தேவராயிருப்பாரளும், ஓக்க (கமது மனத்திப்பத்துக்குத்) தக்க, மா தவம்-மஹாபகை, செயது—, (அஞ்ஞல), உயாதா அன்றே - உயாச்சிபெற்றவர்களல்லவா? ஏண்டு ஆண்டிள் - இப்பொழுது (என்னைக் காட்டில் வசிகருமாறு தகைதயா விதித்த) வருடகனா, எத்தனைக்கு உள் - எத்தனைபிருக்கின்றனவோ, அவை - அந்தப் பதினான்கு வருடங்களும், பத்து உம் காலஉம் பகல் அல்ல - (தேவம-னத்தாறு) பதினான்கு தினங்களல்லவா? என்றான்—; (எ - று)

செய்தன்றே உயாததானே கூட்டினும். மிகவுயர்ந்தவரைத்து வருதுகின்ற கோசிலடைகோக்கி, இராமன் 'அமர' பீடமன் முதலிய தேவர்களும் அந்தப்பதவிமை-பெறாது காததன்பபனாக வல்லவோ? யானும் காட்டிற்சென்று தவபுரியின அப்படிப்பட்ட மேன்மைபையடையலாமே; அன்றியும், தகைதயா கூறிய பதினான்கு வருடமென்பது, பதினான்கு காளாகக் கழியுமன்றே எனதுகதைதயா எனனுடைய கன்மைகதாக்க காட்டிற் சிலகாலம் தவசியோடு வாழும்படி ஏவல், அதற்காக கீ இவ்வணம் மனநிலைகதது வருத்தவேண்டிமோ? என்று கூறிக் தேற்றின வென்க தேவரும் தவஞ்செய்து உயாததாதகலவ யானும் தவஞ்செய்யக் காண்கஞ்செல்லுதல் இன்றியமைபதென்பது, முன்னிரண்டுகளிற் போதரும் மனிதர்க்கு ஓராண்டு தேவாக்கு ஒருநாளாகு மென்பது நூறொன்றை யாதலால், 'அவைபத்துநாலும் பகலலவோ' என்றான்; வெகுவிதாவிற்கு கழித்து விடு மென்ற கருத்தும் இதற் பெறப்படும். இனி, பகல - கழிக்கையென்றும்

உரைப்பர். இராமபிரான் தான் விஷ்ணுவின் அவதாரமூர்த்தியாதல்பற்றித் தேவமானத்தால் இவ்வனம் கூறினான் என்பாருமுனர். சித்தம் சீதினைக்கின்றது என் - (நியாயமானசெயலைச் செய்ய ஏவிலை) மனத்தினால் நியாயமான அந்தச்செயலை வெறுக்கின்றது என்ன காரணம்? என்று பிரித்துப்பொருள் கூறவுமாம். ஆண்டுகளீண்டவை - பிராசம். பி - ம்—¹ஆண்டவை, யாண்டவை. ²பததுராலு. ³பகல்ல்லவோவென, அன்றோபகலென்றனன். (௧௬௯)

உரு. முன்னர்க் ¹கோசிக நென்னு முனிவரன்
றன்ன ருட்டலை தாங்கிய விஞ்சையும்
பின்ன ரெய்திய பேறும் பிழைத்தவோ
வின்ன ²நன்³றவ ⁴ரேயின ⁵செய்தலே.

இதுமுதல் நான்காவிகள் - ஒருகோடா.

(இ - ள்.) (என்றுள்ளும்), முன்னா - முன்பு, கோசிகன் என்னும் முனிவரன் தன் - கொசிகன் என்று சொல்லப்படுகின்ற இருமகதலைவனது, அருள் தலை - கிருபையிலை, தாங்கிய - பெற்ற, விஞ்சைம - விதையும், பின்னா - பின்பு, எய்திய - அடைந்த, பேறும - பாக்கியமும், பிழைத்த ஒ - தவறினவோ? [இலலை]; அவா - அபாடிப்பட்ட முனிவர்கள், ஏயின - ஏவின் காரியங்களை, செய்தல்—, இன்னம் நன்ற - இன்னமும்கலவது; (எ - று)

நாண்டு விஞ்சைமென்றது - பலை, அதிலேயென்னும் இரண்டிமத்திரவகளை. முன்னா - அவ்விஞ்சைகளைப்பெற்ற விசுவாமித்திரனது வேள்வியைக் காததயின்பு எய்தியபேறு - சீதாகலமாணம் ஒருமுனிவனுக்கு ஏயினசெய்தலால் வந்த பயனை இவ்வாறா பிருத்தலாற்பலமுனிவர்களுக்கு ஏவின்செய்தலால் வரும் பேறு அளவிலவாமிருக்கு மென்பா, 'இன்ன நன்றவரே யின் செய்தலே'என்றான் 'மாண்டமாதலு' (அ) 'முனிவரன்' எ பவற்றைகோக்கி 'அவா' எனச் சுட்டினான் இன்ன-இவ்வாறாகவென்றுமாம் இனி, இச்செய்யுளுக்கு-விசுவாமித்திரமுனிவனால் முன்பெற்ற அஸ்திரமுதலியவை எனக்குத் துணையாமிருக்கின்றனவே மென்பது கருத்தாகவும் பொருள்கூறுவா. கோசிகன் - கொசிகனைப்பதன் விசுவா; குசிகவமிசுத்தவென்பது பொருள். நமக்குக் குலகுருவாகிய வசிகடமுனிவனோடு பகைத்துப் பின்பு நனது அஞ்சை சீதுப பலகாட் பலவிடத்துச் செவஞ்செய்து பிரமரிஷியென்னும் பட்டமுமெற்ற பெரியவனென்பது தோன்ற, 'முனிவரன்' என்றான். அருட்டலை, தலை - ஏதுனுருட, கருவிப்பொருட்கண் வந்தது. விஞ்சை-விதயா என்னும் வடமொழிச்சொல். பி - ம்—¹கொசிகன். ²இன்று. ³அவாக்கு. ⁴ஏயது. ⁵செய்வதே. (௧௭௦)

உசு. மாத வர்க்கு வழிபா டிழைத்தரும்
போத முற்றிப் பொருவரு விஞ்சைக
ளேத ¹மற்றன தாங்கி யிமைமவர்
காதல பெற்றிற் நகர்வாக் காண்டியால்.

(இ - ள்.) மா தவர்க்கு வழிபாடு இழைத்து - மிக்கதவத்தினை யுடைய முனிவாக்குப்பணிவிடைசெய்து, அரு போதம முற்றி-பெறுதற்கரிய அறிவு மிகுத்து, ஏதம் அற்றன - குற்றமற்றவைகளாகிய, பொரு அரு விஞ்சைகள் - ஒப்பிலலாத வித்தைகளே, தாவதி - பெற்று, இமைமலா காதல் பெற்று - தேவர்களது அன்பை அடைத்து, இ ரகா வ - (அடியேன் காட்டினின்று) இக்கரத்துக்கு மீண்டுவர, காண்டி - பாப்பாயாக; (எ - று) — ஆல் - ஈற் தைசு; தேற்றமுமாம்.

போதமாவது - கல்விகேள்விக்ளிஞா அறிவேடு தோன்றும் உண்மை யறிவு; வீடு பயக்குச் சத்துவஞான மு மாம். அது “அறிவற்றவர்களுக்கு கருவி செய்வாககு, முள்ளழிக்க லாகா வரண” எனபது முதலாகச சிறப்பித்துக் கூறப்படுதலால், ‘அருமபோதம்’ என்றா. அருமபோதமுற்றுதல் - அகத்திய முனிவன்முதலிய அருத்தவ ருபதேசத்தால்; பொருவருவிஞ்சைகள் ஏதமற் றன தாவதுதல் - அவருநால்; இமைமலா காதல்பெறுதல்-அருக்குப்பகை வாகளாகிய ராடாணதிராக்ஷஸாதஞடைய வத்தால் காண்டி - நீ இருந்துபா ரென்றபடி. பி - ம்:—¹அற்றவை. ²என்காய, கணகா (௩௨௧)

௨௫. மகா வேலைமண் டொட்ட¹வண் டாடுதாச

சகரா தாதை பணிதலை சின்றதம்

²புகரில யாககைபி னிள்ளுமி பாக்கிய

³திகரின் டாபபுகழ் சின்றதன டே⁴வென

(இ-ள்.) மகரம வேலை மண் - முதலையையுடைய கடலினுள் சூழப்பட்ட பூமிமை, தொட்ட - தொண்டிய, வண்டு ஆடு காசகா - வண்டிகள் உலாவு கின்ற மாலையையுடைய சகரபுத்திரர்கள். தாதை - (தமது) சகப்பனது, பணி தலைசின்று - உத்தரவின்படி யிருந்து. தம புதா இல யாககையின் - தமது குற்றமற்ற உடல்களினின்று, இன உயி-இனிப பிராணன்களே, போக்கிய- வெளிப்படுகதியதஞ்ஞண்டாகிய, தா இல - ஒப்பிலலாத. மா புதம்-மிகுந்த கீர்த்தி, சின்றது அன்றோ - (இது உடையிலம்) இருக்கின்றதல்லவா? என - என்றுசொல்லி, (எ - று) — “என்றான்” என அடுத்த கல்யில முடியும்.

தான் ததைசொல்லாத கலைமேற்கொண்டு நடக்கவென்று மென்று வற் புறுத்துதற்பொருட்டு முன்னோகா கதைசொல்லின்படிநடந்து மேம்பாடு பெற்றமைபை, இதனாலும் அதிகக் செய்புரினாலும் காட்டுகின்றான் மண் வேலை தொட்ட என்பதற்கு - மண்ணில வேலைபாடுதொட்ட வென்றும், மண்ண வேலைபாடுதொட்ட வென்றுமாம் சகா - ஸாகா என்னுந் தத்தி தார்த்ததினவிகாரம். யானும் பிதருசனாபிராலனஞ் செயவே றாயின் சகரபுகழ் எல்லாவுலகங்களிலும் சிலைய சிற்றல்போல என்புகழும் சிந்து மென்று னென்பது. சகா கமதுகதைபணிபால வேள்விக்குதிரையை நாடிச்சென்றாராயினும், அத்தவியாசத்தாலேயே உடல்சாமபாபினராதலால் இவ்வன் கூறியது. பி-ம்:—¹தண்டோட்டினர்ச்சுவணோட்டினாச, திண்டாட் டத்தாம். ²புகரிலாமையின், ³சின்றது. ⁴திகரிலாப் ⁵என்றான். (௩௨௨)

உக. மான்ம ரிக்கரத் தான்மழு வேந்துவான்
 ஸ்ரண்ம ஸுத்திலன் ஸுதைசொற்¹ ஸுயையே
 யூன றக்குறைத் தானூர வோ¹ னுரை
 யான்¹ ம ஸுபபதென் றெண்ணுவ தோ¹ வென்றான்.

(இ - ள்.) (பின்னும்), மான் மறி கரத்தான் - மான்குட்டியை (இடக்) கையிலுடைய சிவபெருமானது. மழு - மழுப்படையை. ஏத்துவான் - தாவ கிக்கொண்டிருப்பவனாகிய பரசுராமன், தாதை சொல் - தகப்பனாகிய ஜம தக்கினிவிதிபினுடைய வார்த்தையை, தான் - மறுத்திலன் - தடுக்காதவ னாய், தாயை - பெற்றவளாகிய டேணுனையை, ஊன் அற-சரீரம் அறம் படி, குறைத்தான் - (தலையைத்) துணித்தான்; (என்றால்), உரவோன்-சகர வாத்தியினது, உரை - ஆறுகளு, மறுப்பது - தடுக்கத்தக்கது, என்று-, மான் எண்ணுவது - நான் நினைப்பது தகுமோ? என்றான்—; (எ - று)

கோசலை கணவனுடனிருக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்திய இராமன், 'தந்தையினுடைய பரசுராமன் தாயையுங் கொன்று விளங்கினான் அப்படி யிருக்க நான் தந்தைசொல்லே மீறுவது தகுதியோ? தகுதியன்று' என்று தான் தந்தைசொல் தட்டலாகாதென்பதை வற்புறுத்திக்கூறுகின்றனென்க. தகப் பனர் வசனத்தை யனுசரித்துக் கோவதஞ்செய்த கண்டமகாவிசரித்திரமும் இங்கேமுதனாலறி கூறியுள்ளது "மாதருகேபோவ[மாதாவைத் தெய்வமா கக் கொள்வாய]" என்று இருக்க, தந்தையின் கட்டளையால் தாயைக்கொல்வது எவ்வளவு பொருத்து மெனின்?— பிதுஸு ஸுதகுணம் மாதா கௌரவே ணு திரிசயமே [தந்தையைக்காட்டிலும் தாய் தூறு மடங்கு கௌரவத்தால் மேன் மைபெற்றவள்]" என்றதோன்ற தருமசாஸ்திரவசனங்கள் இருந்தாலும் அவை தந்தையைவிடத் தாய் மிகவும் உபசரிகூத்தக்கல் என்ற கருத்தைத் தெரிவிப்பவள் மாதலால், தாய்க்குத் தீமை பயப்பதாயினும் தந்தை ஆஞ் ஞையிட்டபொழுது தீயாமகனான தந்தையின் சொல்லையே நடத்தவேண்டியதா மென்பா. "யாடுங் குதிரையு கவ்வியு முழையு, மேடும புலவா யுளப்பட மறியே" என்றதனால் 'மான்மறி' என்றா, மறி-இளமைப்பெயர். ஊவெனத் தையை யுணர்த்துகின்ற ஒரொழுத் தொருமொழி "ஊவெனொருபெயராவொ டிசிலனும" என்றதனால், னகரவொறுப்பெற்று முடிந்தது; அஃது, எண் டாகுபெயர். உரவோன் - அறிஞன்; மூத்தவன். இச்செய்யுளிற்குரிய சரித் திரம் வருமாறு —சமத்தகினிமுனிவனின் பத்தினியான டேணுகையென்பாள் ஒருகால் தீராடிப் புனல்கொணரக் தகவகைக்குப் போயிருக்கையில் அங்கே சித் திரரதனைன்ற கந்தருவன் அப்ஸுஸு ஸ்திரீகளோடு புனலவிளையாட்டயர்கை யிற் கண்டு மனமெகிழ்து அங்குத்தானே தாமதித்துப் பிறகு பர்த்தா ழமஞ் செய்யும்வேளை கடப்பதுகண்டு வந்து அசக்ததுடனே தீர்த்தகலசத்தை மூன் னேவைத்து சிறக, முனிவன் அவளதுவியபிசாரத்தை யுணர்ந்து, முறையே

ருமண்வான் ஸுவேஷணன் ஸுவ விராவஸு என்னுந் தன்புதல்வர் நால்
வரைக் கூப்பிட்டு 'தீசசெயலேசசெய்த இவளை மனத்திற் கவலையின்றிக்
கொல்லுங்கள்' என்று கட்டளையிட, அவர்கள் தாயைக்கொல்வதற்குப் பின்
வாக்கி நிற்க, இறுதிப் புதல்வனாகிய பரசுராமனைப் பாததுத தன்சொல்லைக்
கேளாத தமையன்மாரையும் வியப்சரித்த தாயையுங் கொல்லுமாறு கூற,
பரசுராமன் தனது கோடரிப்படையால் உடன்பிறந்தாரையும் தாயையும்
தலையை வெட்டி வீழ்த்தினானாக, பிறகு சினத்தணிந்த சமக்ககினிமுனிவன்
மனமுலந்து பரசுராமனேகாகி 'ஈ என்கொல்லல செயதற்குஅரிய தொழி
லைச் செய்தாயாதலால் வீருமயி வரத்தைக் கேட்பாயாக' என்ன, பரசுரா
மன் 'எனது தாயும் உடன்பிறத்தோரும் துயிலுணராதேழுதவாபோல எழக்
கடவா' எனவும், 'தீவ்னை ஈக்ககடவா' எனவும் வரமவேண்ட, முனிவனரு
ளால் அவர்கள் அநநமே தீவ்னைகீங்கித் துயிலுணராதவாபோற பிழைத
தெழுதனரென்பது. பி-ம்—¹தாயதலை. ²அருள். ³மறுபபன், மறப்பது.
⁴என.

(கஉஉ)

உஎ —கோசலை எப்படியும் இராமன் நாட்டைவிட்டுச்

செல்வா எனன்று வருதுதல்.

றத்த வெனைபபல வாசக

முய்த்து ரைத்த மகனுரை ¹யுடகொளா

வெத்தி றத்து மிறக்கு'யிற் ²நாடென

மெய்த்தி றத்து விளங்கிழை ³யுன்னுவாள்.

(இ . ள்.) இ திறகத-இப்படிப்பட்டனவாகிய, எனை பல வாசகம்-இன்
னும் அநேகம் வாரததைதனை, உயக்கு உரைத்த-ஆராய்து கூறிய, மகன் -
'ஸ்ரீராமனது, உரை-வாரததையை, உள் கொளா - மனத்தினுட்கொண்டு.—
'இ நாடு எததிரததும உறுதகும-எப்படியும் இக்கோசலதேசத்தை(இராமன்)
விட்டுவிடுவான் [காட்டிற்குப்போய விடுவான்], 'என என்று, மெய் திறத்து
விளங்கு இழை - சத்தியகுணமாகிய ஒரிசெய்கின்ற ஆபரணத்தையுடைய
அக்கோசலை, உன்னுவாள் - மனத்துகீனைப்பாளானாள்; எ - று.)

இராமன் வாரததையைக்கேட்டுக் கோசலை இவன் எப்படியும் என்னை
இறுததானேவிட்டுக் காட்டுக்குச்செல்வானெனத் தோன்றுகின்றதே; இத்
ற்கு என்செயலாம்' எனத் தன்மனத்தினு ளாலோசிக்கலானு ளென்பதாம்.
மெய்த்திறத்துவிளங்கிழை யுன்னுவாள் என்பதற்கு - விளங்கிழை மெய்த
திறத்து உன்னுவாளென்றும், உடம்பின்மேல விளங்குகின்ற இழையை
யுடையவள் உன்னுவாளென்றும் கூறலாம். பி-ம்.—¹உட்கொளாள். ²இன்
னெனது, இந்நாளெனது. ³உள்ளுவாள்.

(கஉச)

௨௮ — ‘பரதனரசரார்டீம்: இராமன் காடுசெல்லாதபடி மன்னவன்
வேண்டுவேன்’ என்று கோசலை மன்னனுள் ாடுதத்துக்குப்போதல்

அவனி ¹காவல் பரதன தாகுக
விவனிஞ் ஞால மிறந்திருங் கானிடைத்
²தவனி லாவகை காப்பென் ³றகைவிடப்
புவனி நாதற் றெழுதென்று போயினான்.

(இ-ள்.) (என்று சினைததுப் பின்பு). (கோசலை). ‘அவனி காவல்-ராஜ்ய
பரிபாலனம். பரதனது ஆகுக - பரதனுடையதாகுக இவன்-இவ்விராமன்,
இ ஞாலம் இறந்து-இஃகாட்டை விட்டு, இரு கானிடை-பெரிய காட்டினிடத்
தில் (போய்). தவன் நீலா வகை - தவசில் நிந்தாதபடி. தகைவு இலா -
(கைகேயியின் தொழிலை)தடுத்தலெசெய்யாத. புவனி நாதன்-சகரவாததியை,
தொழுது-அஞ்சலெசெய்து (வேண்டி). காப்பென் காப்பாற்றுவேன்’. என்று,
போயினான்-(தசரதனிருக்கிற இடத்திற்குப்) போனான்; (எ - று.)

இரண்டுமூன்றுமுறை இராமபிரான் கோசலையைக்கொண்டு ‘பத்தினிக்குக்
கணவனுடனிருந்து பணிவிடைசெய்வதே தகுதி என்னைப்பிரித்து வருத்தப்
படுகையில் அமன்னவனைத் தேற்றி ஏற்ற பணிவிடைசெய்துகொண்டிருக்க’
யாவரும் மன்னவனுக்குக்கட்டுப்பட்டுடக்கவேண்டாமாதலால். எனக்கு அனு
மதித்தருக பரதன் தாமிவ்ஹைகையால் கைகேயியால் உனக்கு அவமரியாதை
யடையுமபடி விடின்’ என்று பலவாறுகச்சொல்ல. கோசலை தந்தையின்
சொல்லை சிறைவேற்றுமதில் தனமகனுக்குள்ளே ஊற்றததைக் கண்டு பிரயா
ணஞ்செய்கையில் அழுவது அமங்கலமென்று கண்ணீரைத் துடைத்துக்
கொண்டு. ஸ்சைக்கட்டி மக்களமுண்டாகுமாறு பலபடியாகவாழ்த்தி அநுமதி
த்தனளென்று முதலால் கூறும். புவனி-புவநென்ற வடசொல்லின் விகா
ரம்; இச்சொல் இவ்வனம் விகாரப்பட்டுவருவதனை ‘‘பொன்னுலகாளீரோ
புவனிமுழுதாளீரோ’’ என்ற சமமாய்வாயாசரத்திலும் காண்க. பீ-ம்.—
¹காததல். ²தவசிவாப்பகை. ³தகவினப். தகவுடைப். தகவிலாப். ௩௨௫)

௨௯.—இராமன் சுமீத்திரையின்மாளிகையை யடைதல்.

போகின் றுளைத் தொழுது புரவல்
¹னாக மற்றிவ டன்னைபு மாற்றியிச
சோகந் தீர்ப்பவ ளென்று சுமித்திரை
மேகந் ²தொய்தனிக் கொயிலை போயினான்.

(இ - ள்.) போகின்றுளை - (அவ்வாறு) போகின்ற கோசலையை,
தொழுது - அஞ்சலெசெய்து. (ஸ்ரீராமன்);—புரவலன்ஆக-தசரதனைத் தேறு
தலடைய (செய்து). மற்று - பின்னும், இவள் தன்னைஉம் - இக்கோசலை
பையும், ஆற்றி - தணியசெய்து, இ சோகம் தீர்ப்பவள் - இத்
துன்பத்தை நீக்கவல்லவள். (சுமிதரை;’ என்று - என்றாகருகி,

சுமித்திரை - சுமித்திரையினது, மேகம கோய் - மேகங்கள் தங்கப்பெற்ற, தனி - ஒப்பற்ற, கோயிலை - மாளிகையை, மேயினான்-அடைந்தான்; (எ-று.)

இனி, புரவலனாகத்தனையும், மற்றவன் தன்னையும் ஆற்றியென்றுமாம்; புரவலனாகம் - சகாவாததி திருமேனி எம் சுமித்திரையினிடஞ் செய்தி தெரிவித்தது வேண்டிக்கொண்டால் அவள் என தகைதபாடையும் தாயாடையும் தேற்றுவானென்று கருதி அசுசுமித்திரையினமாளிகைக்கு இராமபிரான் சென்றனனென்க. கோசலைபால மங்கலவாழ்த்துச் செய்யப்பெற்ற இராமன் சிதைபுள்ள இடத்துக்குச்சென்றனென்று முகனூல கூறும். பி - ம் —
¹ஆகமுற்றவடன்னையும், ஆகமுற்றவடன்னையும் ²அச ³தோய்திடு, தோய்திரு, தோயமணி (ருஉசு)

ரு —சேன்ற கோசலை கைகேயியினையாக் காத்து சகரவரீத்தி
 வீழ்த்துகிடத்தலைக்கண்டு தான் ழுரீச்சித்துவிடதல்

நடந்த கோசலை கேகய ¹நாட்டினை
 மடந்தை கோசலை பெய்தினன் ²மன்னவன்
 கிடந்த பாமிசை வீழ்த்தனன் கெட்டு
 குடைந்த போதி னுடலவிழுந் தென்னவோ.

(இ - ள்.) நடந்த கோசலை-(அவ்வாறு) நடந்துபோன கௌசல்யாதேவி, கேகயம் நாடு இறை மடந்தை கோசலை - கேகயநாட்டிற்குத் தலைவனான அசுவதியினது புதலவியாகிப் கைகேயியின் மனைமை, எய்தினன் - அடைந்தவனாய், மன்னவன் கிடந்த பாமிசை-அசன் விழுதுதுக்கின்ற இடத்தில், உயிர் உடைந்த போதின் - பிரான் போன காலத்தில், உடல—, விழுந்து என்ன-விழுந்தாற்போல, கெட்டு-(அடங்கி) சோரத்த. வீழ்த்தனன்—; (எ-று)

‘இராமபிரானைக் காட்டிற்றுச் செல்லவிடாமலாவது செய்யவேண்டும்’ என்ற கருத்துடன் அசுசுநிடைத்துச்சென்ற கௌசலை அருமன்னவன் தரையில் மூச்சிடுத்துக்கிடத்தலைக்கண்டு, கானூம மூச்சித்து வீழ்த்தனனென்பதாம். கீழ்க் கைகேயிக்குவீண்படலத்தில் “கோசலாமின்னதுகூற ..இடி பேறுண்டமாலவரை போன மண்ணிடை வீழ்த்தான்.” “கூறமுறானவகூறு படுகருவகொலைவாளி, னேற்று மென்னும் வனமுயராதத்திடை மூழ்க்க, தேரு ளுசிசு செய்கமறந்தான்” என்பவற்றை கோக்கி “மன்னவன் கிடந்த பா” என்றா, உயிருடைந்தபோதினுடலவிழுதல், பிராணநாயகன் வீழ்த்தபோது பிராணநாயகிவீழ்த்ததற்கு உவமை. கோசலைபுலமபலம், வசிட்டனவந்து செய்தியறிந்து மன்னனைத் தேற்றிக் கைகேயிக்கு மனம்திசொல்லியும் அவளைப்பழித்துப்பாராததும் அவள் தன்னிலையிற் சலியாமலிருத்தலைக் கண்டு இராமனை மீட்பதாகச்சொல்லி மன்னர்முதலியோர் குழமுய சபைக்குச்செல்லுதலும் என்ற இவ் விவரங்கள் முதலூலிற் கூறப்படவில்லை. பி - ம்.—
¹நாட்டன்றன். ²மன்னவா. (ருஉஎ)

வேறு.

௩௧.—இதுமுதல் நான்தகவிகள் - மன்னவனக்கண்ட கோசலையின் புலம்புதலைத் தெரிவிக்கும்.

¹பிறியார் ²பிரிவே தென்னும் பெரியோப் தகவீலா வென்னு
³நெறியோ ⁴வடிபே நிலை ⁵நினைபா ⁶நினைவே தென்னும்
வறியோர் தன்மே பென்னுந் தமிழேன் வலிபே பென்னு
மறியோ வினையோ வென்னு மரசே யரசே பென்னும்.

(இ - ன்.) (விழுததின் சிறிது தேறிய கோசலை), பிரியா பிரிவு ஏது-
பிரிபதகாதவாகளுடைய பிரிவுக்குகாணம் யாது? என்னும் - என்பான்;
பெரியோப் தகவுஷ-பெருமையுடையவனே! (இது உணக்கு) கக்கீதோ?
என்னும்-; நெறி - நீதியோ? (எனபான்); அடிமேய நிலை நீனையா நினைவு
ஏது - அடிவாகனாகிய எங்களுடைய நிலைமையை நீ மனத்திற்கொள்ளாத
எண்ணம் எதனால்? என்னும்-; உறியோ தன்மே-ஒருபொருளும் இல்லா
தார்க்கு அவா வேண்டியதொருபொருள் போன்றவனே! என்னும்-; தமிழேன்
வலிபே - (வேறு துணையினமையால்) தரியபனாயின என்னுடைய
பலமே! என்னும்-; அறிவுஷ - (இது உணக்கு) அறிவுகானோ? வினைஷ -
(இது நீ செய்பதக்கக் தொழிலோ? என்னும்-; அரசே அரசே-அரசனே!
அரசனே! என்னும்-; (எ - று)

பிரியா - தமமைப் பிரிபோற்கூறிய படாகை இடவழுவமைதி;
நானும் எனதுமகனு மென்றபடி. பெருமையாவது - செயற்கரிய செயதல்
தருக்கின்மை பிராகுந்நவகருமை எனந்வை முதலிய நுந்ருணங்களாற்
சிறந்தாரது தன்மை. அடிமேய நிலை? நினைபா நினைவு ஏது என்பதற்கு -
அடியேன்களுடைய நிலைமையை நினைபாமல் நீ வேறு நினைவதற்குக் காணம்
யாது? என்றமாம். இது கூகாதாமத்திற்கு அறிக்க தன்மென்பான், 'வினை
யோ' என்றான். அறிவு ஓவினையோ-அறிவு நீகினையோ எனவுமாம். அரசே
யரசே - முறைபீட்டைதெரிவிக்க இரண்டடுக்கிற்று; அவலத்தால் இரண்
டடுக்கிறதெனக்கொண்டு. அரசன் கிடக்கிற கிடையினிலே இறந்ததாக நினை
தது இவ்வாறு புலமபலுற்றா னெனபாரு முளா இனி. அரசு ஏய அரசே -
அரசருக்கேயத அரசனெயென்றுமாம்; பிரிஎன்பதுபோல பிரி என்னும் பரு
தியும் உண்டு எனக "பிரித்தேன் பெற்றமக்கன்" என்றா. திருமவகையாழ்
வாரும். பி-ம் —¹பிறியோ, ²பிறியோ, ³பிரிவோவ்வைகாம், ⁴பிரிவோவிது
தான். ⁵நெறியோம. ⁶அடியோம.அடியும், ⁷நினையாம். ⁸நினைவே, ⁹நினைவென்.

௩௨. இந்¹ளற றிடவுற நொளிநு மிரவிக் கெதிறுந் திகிரி
யுருளத் தனியுய்த் தொரு²கோ னடைபிற் கடைகா னுலகம்
பொரு³ளற் றிடமுற் றுறு⁴மப் பகலிற் புகுதற் ⁵கென்றோ
வருளக் கருதிற் றிதுவோ வரசாக் கரசே பென்னும்.

(இ - ள்.) (பின்னும்), இருள் அற்றிட உற்று ஒளிரும் இரவிக்கு - இரு ளானது ஒழியும்படி கன்குவியவகுகின்ற சூரியனுக்கு, எதிரும் - ஒப்பான, திகிரி-ஆஜ்ஞாசக்கரம், உருள்-உருளும்படி, தனி - ஒப்பிலலாமல், உயத்து - செலுத்தி, ஒரு கோல ஈடையில கடைகாண-(உனது) ஒப்பற்ற செங்கோல் யாதோரிடைபூறுமின்றி நடத்துவருதலைக் கொண்டனன், உலகம் - இவ்வுலக மானது, பொருள் அற்றிட முற்றுஉறும் அபகலின் புதுதற்கு என்று ஒ எல் லாப்பொருள்களும் அழியும்படி முடிக்கின்ற மீளாயசாலத்திற புதும்படி அழி வை யடையவேண்டுமென நெண்ணியோ? இது - இக்காரியம் (செய்தது : அருள் கருதிற்று-அருள் கொண்டு செய்கின்றதற்காகுமோ? என்னும் - என் பான்; அசாககு அசை 'என்னும்) - சகாவாததீபே' எனபான்; (எ - று)

கீழ்க்கெறியினும் உழக்கெறியினும் வருவதுதலாகிய இரு ளறும்படி விளங்குதலாலும், சூரியகிணைஞ செலவு மீட்டு களிலெல்லாம் பரவுதலாலும், சக்திரினைப்போலத் தேய்தலும் வளங்குமென்றி விளங்குதலாலும் 'இருள்ந் திடவுற்றொளிரு மிடவிக்கெதிருந் திகிரி' என்றா. ஒருகோல கடை - ஒரு செங்கோனமுறைமை யென்றும் ஒருகோனதுடையில எனப்பிரித்து, ஒரு அசன் வருதலிலெனறுமாம் இனி, திகிரி உருள் ஒருகோல உயத்து என் றலுமாம். இராமன் உலகத்து உயிப்போலவருதலால் அவன் காட்டைவிட் டுச்சென்றால் இத்தக கோலகேசமே அழிவு அடைபடுமென்பான், 'பொருள்ந் திட முற்றுறும்பகலற் புதுதற்கெனநேரு வருககருதிற்று' எனகிறான், கொளலை பெனினுமாம் 1-ம் -¹அறநடைபுறம் ²தோட்டையில, தோண் டையிற், கோனடைஇக, கோனடைவிக, கோலிடைநற். ³இதறிந், உறநிட. ⁴இப். ⁵புகலிற். ⁶அன்றே. ⁷அருளிற். (உஉஉ)

உரு. திரையா கடல்கு முலகின் நவமே திருநின் திருவே
¹திரையா கலையின் கடலே தெரியா 'திரையின் நிலையே
 கரையா வயர்வே வெணை கருணை வயனை 'பென்னென்
 'திரையா விதுதா னழிகோ வுலகை முடையா யென்னும்.

(இ - ள்.) (பின்னும்) திரை ஆ கடலுக்கு உலகின் தவமே - அலைகள் கிறைந்த கடலினுற் சூழப்பட்ட நிலவுலகின் தவமே என்பது செய்த தவம்போல் பவனே! திருவன் திருவே - இலக்குமிக்கு இலக்குமிபோலப்பவனே! திரை ஆ கலையின் கடலே - ஒழுகின்றபுடைய கல்விக்குக் கடலப்போல்பவனே! தெரி ஆ மறைபின் நிலையே - திகள்கிறைந்த வேதங்களிறொசால்லிய சார மாகிய தத்துவப்பொருள் போலப்பவனே! கருணையனே-அருளுக்கு வீடாயிரு ப்பவனே! கரையா அயாவேன எனை-மனமுருகி வருதல்கின்ற என்னைக்குறி தது, நீ என் என்று உரையா இது-நீ (அழுதற்குக் காரணம்) என்னென்று ஒருவார்த்தையுஞ் சொல்லாத இது, அழகுதான் ஒ-அழகாகுமோ? உலகு எழ் உடையாய் - எழுவகங்களையும் உடையவனே! என்னும்—; (எ - று)

இப்படிப்பட்ட கீதிமானுன அரசன் கிடைத்தது உலகதேவாரின் தவப் பம்பனையாதலால், 'உலகின்கவமே' என்றும். இவனைப்பெறுதலால் அரச விலக்குமிக்கும் ஒருபெரொளி தோன் ரிபகளுல 'திருவின் திருவே' என்றும், கல்வி ஒழுங்காக சீர்ப்பப்பெற்றவனையென்பான் 'கிரையாகலையின் கடலே' என்றும், வேதத்திற்குரிய கல்லொழுங்கத்தை நிலைபாக்கொண்டவனே பென்பான் 'கெரியா மறைபின் நிலையே' என்றும் விளித்தாள். முன்னிரண்ட டடிகன்-தசரதமன்னவன் அதுகாறும் முறைபற்றாது மிக்கமேம்பாட்டினே அரசுசெய்தமைபைக் குறிக்கும். கருணையாவது-அபலா துன்புறுவதுகண்டு தானும் மனமின்கி இயன்றால் அதனைப்போக்க வகைதேடுகையே யாதலால், கருணையுள்ளவனான கீதான் வருதுகையில் எனென்னாது உபேட்சிப்பது தகுதியோ வென்பான் 'கருணையனே' கரையாவயாவேனென எனென் னுரைமா இது அழகோ' என்கிறார்; கருணையன்-கருத்துடையடைகோள் யணி. உருவகத்திற் ரிணையும் பாலும மயங்கின. பிம் —¹கிறை. ²ஆகலி யின், ஆங்கலியின். ³மலையின் ⁴எனினென்று உணராய. (௩௩௦)

௩௩ மின்னின் ருணை மேனி வெறிதாய விடநின் நதுபோ லுன்னுந்¹ தனக்கமைக்² கடைபா வுறுகோ³ யுறுகின்⁴ றுணரா⁵ னின்னென்⁶ றுணரா⁷ னென்னே⁸ ரிதுதான்⁹ யாகென்¹⁰ நறி மன்னன்¹¹ நகைமை காண வாராய மகனே¹² யென்னும். [பென்

(இ - ள்.) (என்று ின்னும்). மின்னென்று அருணை மேனி - மின்னல் நிலையின்றால் (அதன் நிலைமை) நகைச்சுவை, வெடுத்து ஆய்விட நின் றது போல - உயிரிலலாததாக ஆகியிடுமபடியுள்ளதுபோலத் தோன்று மாறு, உன்னும் தனக்கமைத்து அடைபா - கிணைத்துக்கன்மைக்கு அரிதான, உறுதோய - மிகத் துன்பத்தை உறுகின்ற-அடைபாடு என்றுகொண்டு, (தசர தன்), உணரான்-அறிவற்றவனான. இன்ன என்று-(தனக்கு நோதுள்ளது) இன்னதன்மைபடுத்திற்று. உணரான்-சொல்லான; எனனே-(இத்தகுக் கார ணமயாதோ? இதுதான் யாது என்று அறிவேன் - இது எதுவென்று தெரிந்திலேன்; மகனே-பள்ளாட்) மன்னன் தனக்கமை காண - சகரவாதியி னது தன்மைபாப் பாக்க, வாராய வருவாயாக என்னும்—; (எ - று)

தனது பேரொளியுள்ளமேனி ஒளிதூற்றிவிட உயிரையேகொள்ளும் தோய அடைதெட்டதுபோல் இம்மன்னவன் பேசுசுமூச்சுநறுக்கிடக்கிறான் தன்னிலை மின்னெனென்று சொல்லுகின்றாறு நிலை இவனது நிலையாதோ? மகனே! இக்கனக காணவாராய என்று கதறிஞா கோசலையெனக், நிலை நின்ற மின்னலையோன்று பேரொளிபடைத்த தசரதன்மேனி யென்பான் 'மின்னின்றிணையமேனி' என்றான். இத்தொடர்க்கு - மின்னலபோல் நிலை யற்ற (தனது உடல் எனப் பொருளுரைத்தாரு முளா, உறுகின்ற-தொழா நின்ற) எனப்பதுபோல வந்த கீழ்காலநினையச்சம். பிம் —¹தன்மைக்கு. ²இடையா. ³உணர்கின்ற ⁴உணராய, உணராயப் ⁵என. ⁶இன்னேயிதுதான், என்னேயிதுதான், இதுகாளைக்கூறு. ⁷வது. ⁸தன்மை. (௩௩௧)

உரு.—கோசலை கதறிய தூலைக் கேட்டுப் பட்டாபிஷேகத்திற்குக்
காத்திருந்த மன்னர் முதல்யோர் கொல்லியபடி வசிட்டன்
அப்துவந்து மன்னவன் நிலையைக் காணுதல்.

இவ்வாறமுதலா ஸிரியற் குரலசென் நிசையா முன்ன
மொவ்வா ¹தொவ்வா ²தென்னு ³வொளிவா ஸிரியர் ⁴முனிவ
ரவ்வா றறிவா யென்ன ⁵வந்தான் முனிவன் ⁶வந்தான்
வெவ்வா ளரசன் ஸிலைகண் டென்னும் ⁷வினாவென் றுன்னு

இதுமுதல் முன முகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) இ ஆறு அமுதாள் - (என்று) இவ்விதமாகப் புலமபுகின்ற
கோசலைபின்ன, இரிமல குரல-கூக்குரல், சென்று-போய், இசையா முன்னம்-
ஒலிப்பதற்கு முன்பு.—ஒளி வாள இருபா-கிரணத்தைபுடையவானாயுத்ததை
யேந்திய அச்சமும், முனிவா - இருபடியும் 'ஒவ்வாது ஒவ்வாது - (இது இக்
காலத்துக்குப்) பொருத்தாது பொருத்தாது.' என்னு-என்று (தமக்குட் சொல்
லிக்கொண்டு, (பின்பு) அஆறு-அச்சமுடையகருவியை காணத்தக்க அறிவாய்-
அறிந்துவருவாய். என்ன-என்று சொல்லல்.—முனிவன் வந்தான்-வசிட்டமுனி
வன் (தயாத்நிருத்தமிடத்துக்கு) வந்தான்; வந்தான் - அந்நமவந்த வசிட்
டன், வெவ்வாள் அச்சன் நிலைகண்டு - கீழ்ப்பொருளையுடைய சகலவாக
தியினது தன்மைமையபார்க்கு வினாவு என்ன ஆம் என்று உன்னு - இதன்
முடிவு யாதாகுமோ? என்று சங்கித்து.—(எ - று) — “என்னு வுன்னு” என
ருள் - ஆக கவிமோதி தொடரும்

இங்கனம் கோசலை கூக்குரல்தம் ஒலிபட்டாபிஷேகம் எப்போது நடக்
கப்போகிறதோ? என்று எதிர்பார்க்கவண்ணம் பட்டாபிஷேக மண்டபத்
திறகாத்துக்கொண்டிருக்கும் மன்னமுனிவா முதல்யோரின் காதில் விழ,
'மங்கனம் சித்தவேண்டிய காலத்தில் இவ்வாறு கூக்குரல்கேட்கக் காணாமல்
லேயே' இது என்னோ? என்று சங்கிக்கொண்டு, யாவரும் அந்தப்புத்தது
எளிது செல்லத்தக்க வசிட்டமுனிவனை கோக்கி இங்னம் கூக்குரல் சித்த
காரணம் என்னோ? இதனை யடுத்துவருக்' என்ன, வசிட்டமுனிவன் வந்து
மன்னவன் நிலைபயக்கண்டு என்ன வினாபுமோ என்று சங்கித்தனென்ப
தாம். இரிமல - அஞ்சுதல். முனிவன் - வசிட்டன். பி ய் — ¹ஒல்லாது.
²என்ன ³ஒளிர் ⁴முனிவ. ⁵அச்சா ⁶அவனும் ⁷வினாவென்று. (உருள்)

உரு.—வசிட்டன் பூங்குளிர் நிலையைக்கண்டு தன்னுட் கருதுவது.

இறந்தா ¹னலலன் னரச ஸிறவா தொழிவா னல்லன்
மறந்தா னுணர்வென் ²றுன்னு ³வன்கே கயர்கோன் மங்கை
கறந்தா யெரந் தன்னைத் துறவா தொழிவா ⁴ளிவளே
பிறந்தார் பெயருந் தன்மை பிறரா லறிதற் ⁵கெளித்தா.

(இ-ள்.) அரசன்-சக்கரவாதியோ, இறந்தான் அல்லன்-முடிந்தவன் லன்; இறவாது ஒழிவான் அல்லன் - சாவாது நீங்குபவன் லன்; உணாவு மறந்தான் என்று-இப்போது (மன்னவன்) அறிவுகெட்டுமூசசையடைந்தானே யென்று, உன்ன-சிறிதுள் சித்தனைகொள்ளாத, வல் கேசயர்கோன் மறகை-மனம்வலிய கைகேயி, துயரம் தன்னை துறந்தான் - துன்பத்தைவிட்டான்; இவள்வ துறவாது ஒழிவான் - இக்கோசலையோ துன்பத்தை விட்டிடாமல் அழிபவன்; பிறத்தா - உலகத்துஉதித்த மனிதா, பெயரும் - நில வேறுபடு கின்ற, தன்மை-விதம், பிறரால் அறிதற்கு எளிதுது அபலரால் தெரிவதற்கு எளியதோ? [அன்று]; (எ - று)

அவருவந்து கண்ட வசிட்டமுனிவன் 'தசாதன் இப்போது இறந்தில னாயினும் விடைவில இறந்துபடுவா னென்றுதோனறுகின்றது; இப்படி யிருக்கையில் அரசனது காஞ்சுக்குஇடஞான கைகேசியோ மனத்திற் சிறிதுத் துயரங்கொள்ளாதிருக்கின்றான் கோசலையோ துன்பம் மிகப்பெற்று மனமழி கின்றான்; தன்கணவனுக்கு கோசலிருக்கிற நிலைமைக்கருதி ஒருத்தி மனமழி வதும் மற்றொருத்தி சிறிதும் மனக்கவலைபற்றிருப்பதுமாகிய இவற்றிற்கு இன்னதென்று காணாம விளங்கவில்லை' என்று தன்மனத்ததுட் கருதின னென்க. பி-ம் —¹அரசன்ல்லன். ²அன்னான். ³வணக்கமாய். ⁴என்றாய், என்னே. ⁵எளிதே. (௩௩௩)

௩௩ — முனிவன் அரசன்நிலைமைக்குக் காரணத்தை வினாவ, கைகேசி விளக்கச் சொல்லுதல்.

என்ன வுன்ன முனிவ னிடரா ¹லழிவா பெயர்ஞ்
²சொன்ன ளாகா ளெனமுன் றெழுங்க கயர்கோன் மகளை
யன்ன யுரையா யரச ³னயாவா னிலை⁴பென் னென்னத்
தன்ன ⁵னிகழ்த்த தன்மை தானே தெரியச் சொன்னான்.

(இ-ள்) எனனா உன்ன-என்று எண்ணி, முனிவன் - அவ்வசிட்டமுனி வன், 'இடரால் அழிவான் - துன்பத்தால் மனமழிகின்ற கோசல, துயரம் சொன்னான் ஆகா-துன்பத்தின் காரணத்தைச் சொன்னவளாகான்,' என - என்று எண்ணி. முன் தொழு கேசயா கோன் மகளை - முன்னேவந்து அஞ் சலிசெய்துகின்ற கைகேயியை, 'அன்னாய் - தாயே! அயாவான் அரசன் நிலை என் - மூசசுத்திருப்பவனாகிய சகலவாதியின் நிலைமைக்குக் காரணமாயது? உடையாய் - சொல்,' எனன் - என்றுகேட்க, —(அவள்), தன்னால் நிகழ்த்த தன்மை - தன்னால் நடத்த விதத்தை, தான் ஏ தெரிய சொன்னான் - தானே விளக்கக் கூறினான்; (எ - று.)

கீழ்க் கூறியவாறு சித்தைகொண்ட வசிட்டமுனிவன் 'இத்தக்கௌசலையால், மன்னவனுக்குப்பேரிடாக காரணம் கிழங்குதுள்ளதென்பது விளங்குவதே யுன்றி வேறொன்றும் தெரியவில்லை; இத்தக்கௌசலையின் மூலமாகத் துயர்க

காரணத்தைத் தெரிந்துகொள்ள முடியாதெனவுந் தோன்றுகின்றது' என்று சிந்தித்தது, தன் முன்னேவந்து தொழுத கைகேயியை நோக்கி 'அரசன் வருந் தக் காரணம்என்ன? அமமா! கூறுக' என்ன, அந்தகைகேசியும் நிகழ்ந்தனவெல்லாம் விவரமாகக் கூறின னென்பதாம். அன்னை - அரசன்தேவி. அஞ்சாமலும், நாக்கூசாமலுஞ் சொன்னா னென்பா 'தானே சொன்னான்' என்றா. பி-ம் —¹அழுவாள. ²சொன்னால். ³அயாவாடலை. ⁴வது. ⁵நிகழ்ந்ததெல்லாம், தன்மையெல்லாம். (௩௩௪)

௩௮.—வசிட்டன் இன்றோல்லால் மன்னவனுந் தேற்றாதல்.

சொற்றாள் சொற்ற முன்னஞ் சுடர்வா ளரசர்க் கரசைப் பொற்ற மரைபோற் கையாற் பொடி¹சூழ் படிவின் நெழுவிக் கற்ற யயரே லவனே தருவின் ²காதற் கரசை யெற்றே செயலின் ³நெழிகீ யென்றென் ⁴நிலா வின்றான்.

(இ - ள்) சொற்றாள் - கூறின அவள், சொற்ற முன்னம்-கூறுவதற்கு முன்பு, சுடர்வாள் அரசாசுது அரசை - ஒளிபொருந்திய வாளியையுடைய சகலவாதியை, பொன் தாமரைபோல கையால் - அழகியதாமரைமலர் போன்ற கைகளால், பொடி சூழ் படிவின் என்று எழுவி - புழுதிநிறந்த பூமியினின்றும் எழுந்திருக்கப்பண்ணி, 'கற்றாய் - (கற்றந்திரிய தூல்களைக்) கற்றவனே! அயரேல் - கவலைப்படாதே; அவள் என்னைக் காதற்கு அரசை கரும் - அகக்கேயியே உன்மகனாகிய ஸ்ரீராமனுக்கு இராசசிபகனாகக் கொடுப்பான். செயல் என்று - இச்செய்கை எத்கனமைகது? ⁵இன்று ஒடி - ⁶இப்பொழுது (இவ்வருத்தம்) ⁷கீழ்கு' என்று என்று இவ்வாதின்றான் - என்று (பலமுறை) வேண்டுகின்றான், (வசிட்டன்; 'எ - று)

கைகேசியாற் செயதியுணராததும், வசிட்டன், 'கற்றவனாகிய நீ சாதாரணமனிதன்போல அயாதல் தகுதியோ? அன்றே; உன் புகதிரன் இராமனுக்கு அந்தக் கைகேசியே அரசை பீர்திடுவான் ⁸இவ்வாறு வருத்துதல் தக்கதன்று' இதனை யொழிக்' என்று பலமுறை வேண்டிக் கூறினா னென்பதாம். வருத்தத்தைக் தீர்த்துத் தெளிவையுண்டாக்கத்தக்க கல்வியைக் கற்றவனாயிருத்தும் அறியாமல் வருத்துதற்குக் காரண மென் னென்பான் 'கற்றாய்' என்றான். பி-ம் —¹தாமரைப்பொற்கையால். ²சோ ³காளைக்கரசின்து, காதற்கரசென்று, காதற்கரசன்று, புதலவற்கரசென்று, புதல்வற்கரசின்றது. ⁴என்று. ⁵அறிவேன். ⁶இசையாகின்றான். இசையாகின்றே, இரவாகின்றே.

௩௯.—முடிவனது இன்னுரையாலும் கைத்தீயோபசாரத்தாலும் மன்னவன் உணர்வுபெறுதல்.

சீதப் பனிரீ ¹ரளவித் தின்கா ²லுதவுந் தண்காற் போதத் தளவே ³தவழ்வித் தின்சொற் புகலா வின்ற னோதக் கடனஞ் சனையா ளுரைநஞ் சொருவா றவியக் காதற் புதல்வன் பெயரே புகல்வா னுயிருந் கண்டான்.

(இ - ள்) (வேணடிப் பின்னும்), சேதம் பணி லீ - குளிர்ச்சியையுடைய பணிலீரை, அளவி - தெளிதது, திண கால் உதவும் தண கால் - விசிறியினை வீசுதலினாலுண்டாகிய குளிர்ந்தகாற்றை. போதத்து அளவு தவழ்வித்தது - அறிவுதோன்றும் வரையிலும் தவழும்படிசெய்தது, இன சொல-இனியவாததைகளை, புகலாடின் றான்-சொல்லுகின்ற அமமுனிவன், — ஒதம் கடல் கஞ்ச அனையான்-குளிர்ச்சியையுடைய திருப்பாற்கடலினின்ற றண்டாகிய விஷத்தை யொத்த கைகேயியினது. உரை கஞ்ச - வாகுதபாகிய விஷம், ஒரு ஆறு அவிய - ஒருபடியாய்த் தணிய, காதல புதல்வன் பெயர் - விருப்பதையுடைய தன்மகனது தாமதகையே. புகலவான் - சொல்லாடின் தகைகனது, உயிரும் - பிராணனையும், கண்டான் - பாத்தான்; 'எ - று)

பூமியிலிருந்து கையாற்றாக்கிப்பெடுத்துக் கைகேசி தானே உன்புதல்வற்கு அரசுதருவானென்று முனிவன் சொல்லிடவும் மூாசகைதெனியாத மன்னவன் ிது அமமுனிவன் பலமுறை பணி கொடுத்தது ஆலவட்டத்தைக் கொண்டு மென்காற்றைத் தோன்றமாற வீசச்செய்தது அவன் உயிர்தோன்றிய தும தோன்றாததுமாக விருக்கையில் இன்சொல்லுச் செலிப்பதும்படி யோத, அதனால் கைகேயியின் விஷசொல்லால் தோன்றிய துடா சிறிது வீங்கவே, தன்காதற்குரிய புதல்வனான பூரிமனது திருமகனாகச் சொல்லியவண்ணம் மன்னன் உயிர்பெற்றெழுக கண்டா னென்பதாம் புதல்வன்பெயரைப் புகல்வதைக்கேட்டு உயிரிருத்தலை முனிவன் அறிந்தானென்க பணிரீ ளா வாகனே ி திணகால்-சுற்றலவட்டம் அன்மொழிக்குதொகை போதத்தனவே தவழ்வித்தல் - மூாசகைக்கு அறிவுண்டாகுமாடி மேலேபட வீசவித்தல். உயிரும் எனற உமமை - உயிரகாணுகல் னருமை வீங்குகின்றது. இனி, முனிவன் புகலாடின் றான்; கொடுத்த சகடாக்கி தனதுமிடைக்கண்டா னென்றுமாம். கணகால் - மந்தமாருதம் பி - ம் — 1 உதவி 2 உங்கமென்கால். 3 தழுவித்தன், தழுவித்தின், தழுவுற்றின். (௩௩௬)

௪௦ — வசிட்டன் மீண்டும் மன்னவனிடத்து இன்னுரை கூறுதல்

காணு வையா வினிரீ யொழிவாய் கழிபே ராவல
மாணு யகனே யினிரா டான்வா னிடையு றுளதோ
மாணு வுரைபா டானே தருமா மழையே யனையான்
பூணு 'தொழிவா னெனிலயா முளமோ பொன்றே லென்றான்.

(இ-ள்.) காணு - (தகைதன் உயிரவரப்பெற்றதைக்) கண்டு ஐயா-தலைவனே! இனி-இப்பொழுது. கழி போஅவலம்ஒழிவாய-கீ மிகவுமெரியவருத்தத்தை விடுவாயாக; இனி ஆணையகனை நாடு ஆள்வான்-இனிப் புருஷோத்தமனே பூமியைக்காப்பான்; இடையுறு உளது- (அதற்குக்) தடை யிருக்கின்றதோ? [இவ்வே]; மாணுஉரையாள்தான் ஏ-மாடசமைப்பதாத வாதததையையுடைய கைகேயியே, தரும் - (பூ மியைக்) கொடுப்பான்; மா மழை அனையான் கரிய

மேகத்தையொப்பவனாகிய ஸ்ரீராமன், பூனாது ஒழிவான் எனில்—(மகுடஞ்) குடா மற் (காட்டிற் குப்) போனால், யாம் உளமந்-நாம இருக்கப்போகிறோமோ? [இல்லை]; பொன்றேல்-வருந்தாதே, என்றான் - என்று சொன்னான், (முனிவன்).

மூசசை தெளிந்தபின்பும் மீண்டும் மூசசையடையாதிருத்தற்பொருட்டு முனிவன் இன்சொற் கூறுகின்றன னென்க கைகேயியின் வன்னெஞ்சத்தின் தன்மையை யறியாமையால் கைகேயியின் மனத்தைத் திருப்பிவிடலாமென்று உறுதி கொண்டு வசிட்டமுனிவன் இங்ஙனம் கூறலாயினன். கைகேயி தன்புதல்வனுக்கு அரசுகேட்டதும் மகாநாடவனுக்குத் குற்றமின்றியிருக்கும் ஸ்ரீராமனைக் காட்டுகரு அனுப்புமாறு கூறியதும் அதருமாதலால், கைகேயியை 'மாணாவுரைபான்' என்கிறான் 'இனி' என்றது—'இனி நீனைத் திரக்கமாகின்று' என்றவிடத்திற் போல இப்பொழுது எனனும் பொருளது. கழிபோ-ஒருபொருளைக் குறித்த இருசொற்கள். ஆணைகள் - புருஷோத்தமன் ஸ்ரீராமன்; ஆள் எய்கன எனவும் பிரிக்கலாம் பி-ம்:—¹தருமம் மழையேயனையான்மகுடம். ²ஒழியான். (உருஎ)

சுக.—தசரதமன்னாவன், வசிட்டனை நோக்கி இராமனுக்குப்

பட்டங்கட்டிவித்துத் தானுடையப் பொய்யாகாதிருக்கச்

செய்ய வேண்டுதல்.

என்றம் முனிவன் தன்னை சீனையா வினையே வினியான்

பொன்றும் மளவில லவனைப் புனைமா மகுடம் புனைவித்

¹தொன்றும் வனமென் ²றுன்னு வண்ணஞ் செய்தென் னுரை குன்றும் பழிபூணுமற் காவாய் கோவே பென்றான். [யுங்

(இ-ள்.) என்ற அ முனிவன் தன்னை-என்று சொன்ன அம்முனிவனைக் குறித்து,—சீனையா—(மனத்தில்) ஆலோசித்து, 'இனையேன் யான-இதன் மையனாகிப் என், இனி பொன்றும் அளவில்-மேல் ஒழிபுகாலத்திற்குள், அவனை-இராமனை, புனை மா மகுடம் புனைவித்து - அழகிய பெரிய திருமுடி பைசு குட்டி, வனம் ஒன்றும் என்று உன்னு வண்ணம் செய்து - காட்டையடைவா னென்று சீனையாதபடி செய்து, என உடைஉம்-என் வாததையும், குன்றும் பழி பூணுமல்-இழிவாகிய பழிபை மேற்கொள்ளாதபடி, காவாய் - இரட்சிப்பாயாக; கோவே-தலைவனே!' என்றான் - என்று வேண்டிக்கொண்டான், (தசரதன்); (எ - று.)

தசரதன் தன்மனத்திற்குளதானே ஆலோசித்துத் தன்னைத் தேற்றின முனிவனைப்பாது, 'நான் கைகேயிக்கு வரங்கொடுக்கைப் பொய்த்தேனென்ற பழிசொல் உண்டாகாவண்ணமும் இராமன் காட்டிற்குச்செல்லாமல் அரசுபுரியுமவண்ணமும் கீ செய்யவேண்டும்' என்று வேண்டின னென்ற வாறு. நிலையாத இன்பத்தின் பொருட்டு நிலையான பழிபை மேற்கோடல் சால்போடியையாமையின், 'பழிபூணுமற் காவாய்' என்கிறான். என்றம் முனி

வன்-என்ற அம்முனிவன் என்பதன் விகாரம் இனி, என்றமுனிவன் என்பது விரிததல்பெற்று வந்ததென்றலும் ஒன்று. வினையேன் எனப்பிரித்து, தீவினையையுடையே நென்றுமாம் இனியா நவனை யெனக் கூட்டலுமாம்; இனியான்-ஸ்ரீராமன். பொன்றும் அளவு இல்லவனை எனப்பிரித்து-அழிவில்லாத ஸ்ரீராமனை பென்றதைத்து, இனையேன்யான் உன்றொண்ணம் எனக் கூட்டலுமாம். ஈண்டு, உரை பென்றது - கைகேசிகுக் கொடுத்த வரங்களை. பழிபூனாமல்-பொய்யாகாமலென்றபடி பி-ஓ-¹ என்றும். ²உள்ளா. (௩௩௮)

௪௨ — வசிட்டன் இராமனுக்கு இராச்சியமளித்ததுப் புகழ்ப்புணுமாறு கைகேயிக்கு உபதேசித்தல்.

முனியும் முனியுஞ் செய்கைக் கொடியான் முகமே¹முன்னி யினியுன் புதல்வற் கரசு ²மேனை யோக்கின் னுயிரு மனுலின் வழிநின் கணவற் குயிரும் முதவி வசைதீர் புனிதம் மருவும் புகழே ³புனைவாய் ⁴பொன்னே யென்றான்.

(இ - ன் முனி¹உம-(என்று சொல்லக்கேட்ட) வசிட்டமுனிவனும். முனியும் செய்கை கொடியான் - வெறுக்கப்படுகின்ற தொழிலையுடைய கொடிய கைகேயியினது. முகமே முன்னி-முகத்தைப்பார்த்தது. 'இனி-இப்பொழுது, உன் புதலவற்கு அரசு²உம - உனம்களையு ஸ்ரீராமனுக்கு இராச்சியபாரத்தை யும், எனையோக்கு இன உயி உம-ஒழிக்கவாகளுக்கு இனியபிராணனையும், மனுலின் வழிநின் கணவற்கு - வைவசுவதமனுவினது வம்சத்திற்பிற்க உனது கொழுநனுக்கு. உயி³உம - பிராணனையும். உதவி - கொடுத்து. வசைதீர்-குற்றமற்ற, புனிதம் மருவும் சத்திபொருத்திய. புகழ்⁴ - கீர்த்தியையே, புனைவாய்-அணிவாயாக; பொன்னே - இலக்தமிபோன்றவளே!' என்றான் என்றுசொன்னான்; (௪ - ௨)

கைகேயியைப்பார்த்து வசிட்டமுனிவன் 'ஓ இராமனுக்கு இராச்சியத்தைத் தந்து காண்க உகாண்ணம்செய்தால் அகனாவ இவ்வுலகக்கே உயி¹தவளாவாட இம்மன்னனும் உயிபெறுவான் அகனாப் பெருமபுகழ் பெல்லா ஆகவே, பழிபையுண்டாகதும் உனசெயலாற்றிப் புகழைப் பயக்குமாறு செட² என்றான் மென்பகாம ஸ்ரீராமனை உனபுதலவனென்றான், கருனை பிறக்கற்பொருட்டு முன் அதக்கைகேயி காட்டிவந்த அன்பைக்குறிக்கும்பொருட்டு மாம மனுவினவழி நின்னைவன் - நீதிநால் பிறழாத கணவன் என்றமாம் இனி, மனுலின்வழியென்பதனை அச்சோடு கூட்டலுமாம் பி - ஓ -¹கோக்கி ²எனையோருபிருக்குயிரும் ³புனையாய். ⁴பெண்ணே.

(௩௩௯)

௪௩ — கைகேயியின் மாற்றுமொழி.

மொய்ம்மாண் வினையே ரதவென் ¹றுபர்வான் மொழியா முன்னம் விம்மா ²வழுவா ளரசன் மெயயிற றிரிவா நென்னி னிம்மா வுலகத் துயிரோ டினிவாழ வுகவே நென்சொல் ³பொய்ம்மா னுமற் ⁴கின்றே பொன்றா ⁵தொழியே நென்றான்.

(இ - ள்.) (என்று), மொய் மாண் வினை - நெருங்கிய மாட்சிமையுடைய (சல்வினை தீவினை பென்னும் இரு) வினைகளையும். வே அற - அடிக்கெதும் படி, வென்று - (புலன்களிற்செல்கின்ற அராவைத்தனையும்) அடக்கி, உயர்வான் - மேம்பட்ட அந்த வசிட்டமுனிவன். மொழிபா முன்னம் - சொல்வதற்கு முன்பே, —(கைகேயி),—விமலா அமுலான் - விமலிஅமுது, 'அசன் - சகரவாததி, மெய்யின் - வாய்க்கையினின்றும், திரிவான் எனனின் - மாறுவானானால், இனி - பின்பு, இ மா உலகத்து - பெரிய இந்த சிலவுலகத்தின்கண், உயிரோடு வாழ்வு - உயிரோடு வாழ்ந்திருக்கலை உகவேன் - விரும்பேன்; என் சொல பொய்மானுமறது - என் சொத்தை பொய்ப்பாமைக்காக, இனதே - இப்பொழுதே பொன்னுது டிமேன் - அழிபாதிமேன், 'என்றான்—; (எ - று)

சுண்ண மெய்பென தது - சித்தமுதகூழிக் கூடுமவாநெழுமுதகலை அல்ல சொன்னசொல் வநிலும் மாற சொன்னசொல் தவழுவேறே எனகிறான். செயந்வினைத்தொடர்த்து பயனை அனுபவிக்கச் செய்வதால், 'மொயினை' என்றான். மாணுவினைபை, மாணவினை பெனாத - சித்தமுத தீவினைகள் இருபுவிவகமும், சல்வினைகள் பொய்யிவகமே போலத் தமமுத சம்பாதித்து உணாதரபானமைபாக்கல், சித்ருவினையும் மாற்றாமை; 'வேறே' என்றதனால், அப்பயன்களுள் நிரந்தரமுதமகளை அனுபவித்தனவும், நிரந்தரமுதமான் முகத்து சிந்தனவும் ஒப்ப பின்னும் அனுபவிக்கக்கூடான வாய் முன்கிடத்த துறப்புகளும். மேலவர்க்கு துறப்புகளும் தீவிராவல் பெற்றும் பழம்பெருந் புணர்வால் சிறை பரதன் மாணுமறதுன்பது - எதிமறை காட்டிவகத் தீவிராவலின்மேலசகமென்ப மாணுமறதுன்பது மாணுமைக்குஎன மூன்றுபின்னலம் எனகணுருப்பெற்றிதாதிபெயர்னைக சிலபரிதிகளில் இச்செய்யுள் அடுத்த பாடலின்னை காணப்படுகின்றது பிம் —¹ஒழிவான் ²விழுவான் ³அமமாண் அமமா ⁴இனனெ ⁵ஒழியான்.

சுசு — இதுதலை முன்று கவிகள் - வசிட்டமுனிவர்

தைக்கேயிபக் கண் பத்துக் கூறியா

கொழுநன் துஞ்சம மெனவுங் கொளளா துலகம் மெனவுங்
பாழிநின் துபரும மெனவுங் பாவம முளதா மெனவு
மொழிகின் நிலைபன் திபுறான் துணாகின் நிலையா னினினை
மொழிகின் தனவென ¹மென்ன முறியும் முறையன் ²தெனறன்.

(இ - ள்.) (எனக்கேட்டு, முறியும் - அமுதநிலை, கொழுநன் துஞ்சம் எனஉம - கணான் இறப்பான் எனதும், உலகம் கொளளாது எனஉம - உபாத்தவா எற்றுகொளளா மென்றும், பழிசிறு உபரும எனஉம - பழிமொழி சிலைதிறு மெனமேலுமவாரு மென்றும், பாவம உளது ஆம் எனஉம் - தீவினை உண்டாமென்றும் (எண்ணி), ஒழிகின்றிலை - (இ) இக்காரியத்தினின்றும்) சிறகுதின்றியில்லை; அன்றிடம் - (அது) அல்லாமலும் ஒன்று

உணர்கின்றிலை-(பிறா சொன்னாலும் அதனைச்) சிறிதும் அறிந்து செய்கின்ற யில்லை; யான்—, இனிமேல் மொழிகின்றன என் - பின்னால் இன்னும் சொல்லக்கடவன யாவை? என்னா - என்றுகூறி, (பின்னும்), முறை அன்று என்றான் - (இது) கிராமமல்ல வென்றுவகூறினான்; (எ - று.)

உனக்கே உன் செய்கையினால் விளைவன இவையென்று தெரியாவிட்டாலும், பிறா சொன்னாலும்கேட்கமாட்டேனென்கிறாயே? இனி உனக்குயான் என்னசொல்லுவது? இறுதியாக ஒன்று சொல்லுகின்றேன் உன்செயல் முறைமையனநென்றனன் வசிட்டெனனக. பி-ம் —¹என்றான் ²என்பான்.

சுரு. கண்ணோ டாதே கணவ ¹னுபிரோ டிட்கா னாதே
²புண்ணா டோடுங் கனலோ விடமோ வென்னப் புகல்வாய்
 பெண்ணோ தீயோ மாயாப் பேயோ கொடியாய் 'சீயிம்'
 மண்ணோ மெண்ணோ 'டென்னும்'வசையோ வலிதே யென்றான்.

(இ - ள்) (என்று பின்னும் வசிட்டன்), கண ஓடாது - தாகூழினய மின்றி, கணவன் உயி ஓடி ஓடா காணாது-சகலாந்தியினது உயி (உடலை விட்டு) விரைத்துசெல்லுத னுன்பதற்கும சினையாமல். 'புண்ணா ஓடும் கனல் ஓ - விரணத்தினுட்புகும் செருப்போ? விடம் ஓ - கருசோ?' என்ன - என்னுமபடி, புகல்வாய் - பேசுகின்றவனே' ¹கீ—, பெண ஓ - ஒரு மானுட மாதரோ? (அனரி), தீ ஓ - செருப்போ? (அன்றைல்) மாயா பேய் ஓ - விடாப் பிடியுள்ள பிசாசமோ? கொடியாய் - கொடுமைபுடையவனே! இ மண்ணோடு உன்னோடு என ஆம் - (இனித தசாதனுக்கு இவ்வுலகத்தோடும் உன்னோடும் என்னஉறவு இருக்கின்றது? வசைஓ வலிது ஏ - (உனக்குவந்த) பழிச்சொல் லோ வலியதே. என்றான்—; (எ - று)—முதலடியில், ஏ - அசை.

கண்ணோட்டமாவது - தன்னோடுபயின்றாக்க கண்டால அவா கூறியன மறுக்கமாட்டாமை; இஃது அவாமேற் கணசென்றவழி நிகழ்வ தாகலின், அப்பொத்தாயிறறு. கேகயன்மகனும் தசாதன்மனைவியுமாதல்பற்றிப் பெண்ணோ வென்றும் தீய ஒழுக்கத்தாற் பெண்ணல்லவெனத் துணிந்து தான் சோதகவிடத்தைச் சுந்தலுட் கொல்லுகலுமபற்றித் தீயோ என்றும், இவன் தான் சோதகவிடத்தைபுஞ் சுந்தலாலும் ஆறாமையாலும் தீயினுங் கொடியுளாதலால் தீயல்லவெனத் துணிந்து பிறாவருத்தத்திற்கு இரங்காது மேனமேலும் வருத்தலபற்றிப் பேயோ வென்றும் கூறினான். மாயாப்பேய என்பதற்கு - உலகத்துப்பேய வருத்துவது தான் மறைத்து கின்றே, இப்பேய மறைமாமலும் வருத்தும் என்னும் வேற்றுமை தோன்றா கூறலும் ஒன்று. மாயதல் - மறைதலாதலை 'கதிமாயகருத்தனகமுனி' என்ற இடத்துவ காண்க. பி-ம் —¹துமரோடிடா. ²புண்ணோடு. ³மாயப்பேயோ. ⁴சீயிம், அறியேன். ⁵எனனோ ⁶வசையே, மனமே, மனதே. (௩௪௨)

சுரு. வாயான் மன்னன் மகனை வனமே கென்ன முன்ன
 தீயோ சொன்னா யவனோ நிமிர்கா னிடை¹வெந் தெறியிற்

‘போயோ புகலோ தவிரான் புகழோ மயிரைச் சுடுவெந்
‘தியோய் நின்போற் றியா றுளரோ செயலென் னென்றான்.

(இ - ள்.) (என்று பின்னும்). மன்னன் - சகரவாததி, வாயால் மகனை வனம் ஏகு என்ன முன்னம்-(தன்) வாய்மொழியாற் குமாரசனை காட்டிற்குச் செல் என்று ஏவுதற்குமுன்னே, ‘ஈ ஓ சொன்னாய் - ஈயே (வனமேகென்று) சொன்னாய்; அவன்து - அவ்விராமனோ, நிமிர் கானிடை - நெருங்கிய காட்டில், வெம் நெறியில் - கொடிய வழியில், போய்து புகல்து - சென்று அடைதலையோ, தவிரான் - ஒழியான்; புகழோடு - கீர்த்தியையும், உயிரை - கணவனுயிரையும், சுடு-எரிக்கின்ற, வெம் தீயோய-கொடிய நெருப்புப் போன்றவனே! நின்போல தீயா - உன்னைப்போன்ற கொடியவா, உளாந் - (இவ்வுலகத்து) இருக்கின்றனனோ? செயல என் - (இதனினுஞ்) செயபததக்க வேறு கொடுந்தொழில் யாது?’ என்றான்—; (எ - று.)

தசரதசகரவாததி கனவாயினால் இராமனை காட்டிற்குப்போமாறு துணிததுசொல்லப் பிளவாங்குகைவில, ‘அதசசகரவாததி உன்னை வரவழைத்தது பதினென்குருடம் வனவாசஞ்செய்யுமாடி ஏவுகலின்பொருட்டாகும்’ என்று அதசசகரவாததியின் ஊடப்பிராமமாக ஈயே கூறிவிட்டாய்; இராமனோ, ‘ஈமமப் பெற்ற நகைமா எவ்விலை மாற்றத்தாயல்லவா அவருடைய கருத்தாக ஏவுகிறான்’ என்று சொல்லிக் காட்டிற்குப் போகாமலான. இங்ஙனம் ஒருசகரவாதிகுமாரசனை காட்டிற்குச் செலுத்தி அதனோடு புகழை மிழந்து பெருமபுதையபெற்ற ஈ தயத்தை உயிரோருமநிலையிற் செய்துவிட்டாய் உனது தசசசெயனை எவ்வளவு விபீதமாயிருக்கின்றது! உன்னைப்போற் கொடியவரும் உளரோ?’ என்று வசிட்டமுனிவன கைகேயியைத் திட்டின னெனக் உலகத்துக்கீ புகழையும் உயிரையும் எரிக் கமாட்டா தாதலின் அவ்வுலகக்கீயினும் வேறுபாடுதோன்ற ‘புகழோடுமயிரைச் சுடுவெந்தி’ என்றான்; ‘ஐது - வேற்றுமைபணி புகழையெரித்தல் - புகழைப் போகருதல் உயிரையெரித்தல் - தசரதனுயிரைப் பரிதவிக்கச் செய்தல். பி-ம் —1வன்னெற்பிற. 2போயே புகலோகல்ப. 3தியோ. (உசுஉ)

சு.அ.—இதுமுதல் முன்றுவிகள் - நகரதன் தன்வந்தத்தே நோன்றக் கைகேயியைப் பழித்துக்கூறுதலைத் தெரிவித்து

தாவின் முனிவன் புகலத் தளரா நின்ற மன்ன

1னாவின் னஞ்சம் முடைய நங்கை தன்னை நோக்கிப்
பாவி ஈயே வெங்கான் படர்வா 2யென்றென் னுயிரை
3யேவி னுயோ வவனு மேகி னானே 4வென்றான்.

(இ - ள்.) (என்று); தா இல முனிவன் - குறமயல்லாத அம்முனிவன், புகல-சொல்ல, (கேட்டு), தளராநின்ற மன்னன்-வருகுகின்ற அததசரதன், நாவில் நஞ்சம் உடைய நங்கைதன்னை நோக்கி - நாவில் விஷத்தைபுடைய

கைகேயியைப்பார்த்தது, 'பாவி - தீயவனே! வெடிகான் படாவாய் என்று - கொடிய காட்டிற் செல்வாயாகவென்று, என் உயிரை - எனது உயிரோ டொத்த இராமனை, நீ ஏ ஏவிலாய் ஒ - நீயே அனுப்பினாயோ? அவன் உம் ஏகி னான் ஒ - அவனும் (காட்டிற்குப்) போயவிட்டானே? என்றான்—; (எ - று.)

கைகேயி இராமபிரானோசகிக காட்டுகருச செலவாயென்று ஏவிய போது, மன்னவன் மூாசுத்திருத்தாளுதலால் நீகழ்த்தது தெரியாமையால், வசிட்டமுனிவன் 'மன்னன்மகனை வனமேகென்றமுன்னம் நீயோ சொன் னாய் அவனோ காணியைப்போய்ப் புருதலதவரான' என்று சொன்னதைக் கேட்டுக் கைகேயி இராமனைக் காட்டிற்குச் செல்லுமாறு ஏவியதைபுணர்ந்து 'பாவி! நீயே வெவகான்படாவாயென்று என்னுயிரை ஏவினாயோ?' என்கி றான். ஈண்டுகருதறமென்றது - காமவெருளி மயக்கங்களை எஞ்சுமென்றது - வெவவுடைமை. எனதானையின்றி பென்பான நீயேஉடைப பிரிதலையேகாற் தத்தான்; நீயேபடாவா யென்றுயாம். உயிர் - உபசாரமுகு பிம்:—1'காவி னஞ்சம். 'என்றன். 'ஏவிலாயே. 'என்றோ. என்ன (நட்சுச)

சுறு. கண்டே நெஞ்சம் ¹கனிவாய்க் ²கனிவாய் விடநா நெடுநா னுண்டே நதனா னீயென னுரிநா முதலோடு மண்டாய பண்டே பெரிமுன் னுன்றைப பாவி ³தேவி யாகக் கொண்டே நலலென வேறோ கூற்றந் தேடிக் கொண்டேன்.

இதுவும் அடுத்த கவியும் - ஒருதொடர்

(இ - ள்) (பின்னும், ஒருசம கனிவு ஆய கண்டேன்-(உன்)கருத்தைக் கணமுறித்தேன்; தான் கனி வாய் விடமேடு தான் உண்டேன் - யான் (உனது) கொலவைக்கனிப்போலும் வாயினது வித்ததைப் பலகாலும் புசித் தேன்;அத்தலால் நீ என உயிரை முதலோடு உண்டாய்-ஆதலால்தான் நீ எனது சீவனை அடியோடு புசித்தாய்;பண்டித-முன்னே, ஏரி முன்-அக்கினியின்முன், பாவி - கொடியவனே! தேவ ஆக உன்னை கொண்டேன் அல்லென் - மனை வியாக உன்னை கொண்டவனல்லேன்; வேறு - மாறாக, ஓர் கூற்றம் தேடிக் கொண்டேன் - ஒருமனைச சம்பாதித்ததுக்கொண்டேன்; எ - று.)

தான் உன்னை வேறறவடிவங்கொண்டிருந்துள்ள மமனென்று அறிவாது பெண்ணென்று மாருகஎண்ணித் தேவியாகக்கொண்டேன் பயன்விராயுங் காலத்து நீ பெண்ணல்லையென்றும், ஓர் கூற்றமென்றும் விளங்கிற் றென்ற வாறு; கைகேயியினிடத்துள்ள தேவியாகத்தன்மையை மறுத்தது கூற்றின் தன்மையை மேற்றிக் கூறியது-அந்நூதியணியாம். கணவன் கனிகருமபோது உடன்களித்தலும், அவன் துயருறும்போது உடன்துயருறுதலுமாகிய கற்பி லக்கண மிணமையால் தேவியாகக்கொண்டேனல்லெனென்றும், காலமாகா மைக்கு முன்பே கொல்லுதலால் வேறென்றும் ஸ்ரீராமசம்பந்தம்பெற்றவ ரிடத்ததுஞ் செல்லுதலால் ஓர்என்றும், என்னுயிரை முதலோடுண்டாய் என்ப தற்குஏற்பக் கூற்றமென்றும், நீ செய்பவனுது உன்பிழையன்று என்பிழையே

யென்பான் தேடிக்கொண்டேனென்றுங் கூறினான். நெஞ்சம் - ஆகுபெயர். கனிவாய்விடமுண்டல் - அதரபானம். அதர்மிருத்ததை 'விடம்' என்றான், துன்பஞ்செய்தலால். நுகரப்படும் பொருளெல்லாம் உணவென்பபுறமாகலின், விடமுண்டேன்ன உணவென்னும் பொதுச்சொல்லாற் கூறினான். மகனுக்குத்தீங்குவிளைத்தலால், முதலோடென்றான். உயிருண்டாய என்பது, இலக்கணைக்குறிப்பு; "கண்ணுங்கொளச்சேறி நெஞ்சேயிவை யென்னைத், தினனுமவாககாணலுற்று" என்புழிப்போல; இது- "உண்டற்குரிய வல்லாப்பொருளை, யுண்டனபோலக் கூறலுமரபு" எனனுஞ் சூத்திரத்தினை உபததுக்கொண்டு ணாத்வென்பதனாற் கொள்ளப்பட்டது "தோண்டமுண்டி துறக்கப்பட்டோ. வேணீருண்ட குடையோன்னா," "ஆளித்தயிலகினை வேந்தன்" என்றாகவிதொகையிலும், சிந்தாமணியிலும் அக்கிளிமைப் பிரதிவாதித்து உதகம் பண்ணுத லுளதாதலின், எரிமுண்டேவியாகக்கொண்டே மென்கிறான். பி-ய் —¹கனிநின். ²விடநாமினதுநாளுள்ளே ³தேவீ. (உசசு)

சுக விழிக்குங் கண்வே நிலலா வெங்கா மென்கான் முளையைச்
சுழிகுதும் வினையா லேகச சூழ்வா ¹யென்னைப் ²போழ்வாய்
பாறிகுத் நாணப் மாண்பு பாவி யினியென் பலவுன்
கழுத்தின் னானுன் மகற்குக் ³காப்பின் னானு ⁴மெனறான்.

(இ - ள்) 'விழ்க்குதும் கண் வேறு இல்லா - 'அவன் அல்லாமல்', நிறத்து பாககின்ற வேறுவிழி மில்லாத, என் கான் முளையை-எனது பிள்ளையாகிய இராமனை, வெம கான் - கொடிய காட்டில், சுழிக்கும் வினையால் - அலையச் செய்கின்ற ஊழ்வினையினால், ஏக - செல்லுமபடி, சூழ்வாய் - ஆலோசனை செய்பவனே! என்னை போழ்வாய் - என்னைப் பின்பபவனே! பழிக்கும் நாணம் - பழிமொழிக் கும் வெட்காதவனே! மாண்பு - மாட்சிமைப்படாத கொடியவனே! இனி என் பல-இனிமேற் பலவாக்கைக்களைக் கூறுவதனாற் பயன்யாது? உன் கழுத்தின் நாண - உன்கழுத்திற்குரிய மகலநாண, உன் மகற்கு - உன்பிள்ளையாகிய பரதனுக்கு காப்பின் நாண ஆம்-ரகூபத்த தத்துக்குரிய கயிறாகும்.' என்றான் - என்று கூறினான், (உசஉதன் ; எ - று.)

பரதனுக்குப்பட்டவகட்டுவதற்குந் தான் இரப்பேனென்பதுகருத்து; பிறிதின்விநியணி. இராமரான் எண்கணபோன்றவன் அவனை மிகுந்தால் தான் கண்ணிழந்த குருடனெயென்பது 'விழ்க்குதும்கண் வேறில்லா என்கான் முளை' என்பதன்கருத்து. இனி எப்பொழுதும் எண்கண்ணாக்காணத்தக்க வன் அந்த ஸ்ரீராமபிரானெயென்ற கருத்துக்கொளவும் இடமுண்டு "விழ்க் குவகண்ணிலேனின் கணமற்றல்லால் வேறொருவரோடெனமனமயற்றது" என்ற பெரியாபாசரமுற காண்க. காண்முளை - சத்ததியிலமுளைப்பது சத் தானம் அன்மொழித்தொகை. வெங்காணென்கான், சூழ்வாயென்னைப் போழ்வாய், நாணயமாண—பிராசம் பி-ய் —¹என்ன, என்னிற் ²பேழ்வாய்ப், ³காப்புநாண, ⁴என்னு. (உசசு)

ரு — மனமிரங்காத கைகேயியைக் துறித்து வசிட்டனைச் சாட்சியாகக்
கொண்டு மன்னவன் சிலகூறுதல்.

இன்னே பலவும் பகர்வா ¹னிரங்கா தானே நோக்கிச்
சொன்னே ²னின்றே மிவளென் றுர மல்ல முற்றிதன்
மன்னே ³பாவான் வருமப பாதன் றினையும் மகனென்
றுன்னேன் முனிவா ⁴வவனு மாகா னுரிமைக் கென்றான்.

(இ - ள்.) இன்ன ஏ - இத்தன்மையவாய். பல உம பகர்வான் - அநேக
வார்த்தைகளைச் சொல்லுந் தசரதன், — இரங்காதானே நோக்கி-மனமிளகாத
அகைகேயியைப்பாத்து, [கைகேயி மனமிளகாதிருத்தலைக் கண்டொன்ற
படி]. (வசிட்டனை நோக்கி), 'முனிவா-முனிவனே! உனது ஏ சொன்னேன்-
இப்பொழுதே சொல்லிவிடுகிறேன்; இவன் என் தாய்ம அல்லன்-இவன் என்
மனைவியல்லன்; துறந்தேன் - வெறுத்துவிட்டேன்; மன்ன ஆவான் வரும் -
அரசனாக வருகின்ற, அ பாதன்தனை உம—, மகன் என்று உன்னேன் -
பிள்ளையென்று நினைவேன்; அவன் உரிமைக்கு உம ஆகான் - அப்பாதன்
புத்திரன் செய்வதற்குரிய உதக-ஈரிமை செய்வதற்குக் கெடவனாகான்.' என்
றான்—; (எ - று)

தான் கல்லுந் கண்டபடி சொல்லவும், கல்லிலுமவன்னைஞ்சனாய்க்
கைகேசி சிறிதும் இரங்காதிருத்தலேனோக்கி அவரிடத்துமனங்ககத்து தச
ரதன். வசிட்டமுனிவனேனோக்கி. 'சுவாமி' என் இத்தகைகேயியைத் துறந்து
விட்டேன் என்னுமிதாவதருவதால் மமன்போன்ற இத்தப்பாவி எனக்கு
மனைவியல்லன் மூத்தவன் அரசுபுரிதலென்ற முறைநடமாறி இராசசியத்தை
யாளவேண்டிமன்ற கருகதுடன் வரப்போகின்றதனாலும், ஸ்ரீராமனைக் காட்
டுக்குச்செல்லுமாறு செய்வதனாலும் என்மனத்துக்கு மாறான பாதனும். எனது
புத்திரன் ஆகான். ஆகவே. இராமனைப் பரிவதனால் இறக்கப்போகின்ற என
க்கு அத்திமகிரிமைசெய்வதற்கும் அான் ஏற்றவனல்ல 'மென்றான்' என்ப
தாம். இன்ன ஏ என்பன இன்னேமென்று விகாரப்பட்டன; ஏதாய் - பிரி
நிலை. சொன்னேன் - காலவமுதலமைதி இயலாதினவந்தது. தாய் - தாய்
என்ற வடசொல்லினவிகாரம் மன்-மன்னனுத ஆகுபொ ஏதாரம்-சிறப்பு.
பீம் — ¹இரங்காதானே ²முன்னே ³ஆளவான் ⁴அவனென்னுரிமைக்கா
கான். (ருசுஎ)

ருக.—தசரதன்நிலையைக் கண்டு கோசலை வருத்தமுதலை
இதுவும் அடுத்தகவியும் கூறும்.

என்னைக் கண்டும் மேகா வண்ணம் மிடைபூ ¹றுடையா
னுன்னைக் கண்டும் மிலிதே ²வென்னு வுயர்கோ சலையைப்
பின்னைக் கண்டா னனையான் பிரிபக் ³கண்ட துபார்
தன்னைக் கண்டே ⁴தவிவா ⁵ட ளர்வா னிலையிற் ⁶றளர்வான்.

(இ - ள்.) பின்னை-பின்பு, இடையூறு உடையான்-துன்பத்தையுடைய தசரதன்,—உயர் கோசலையை - சிறந்த கொசலையைகோக்கி, ‘(இராமன்), என்னை கண்டு ஏகா வண்ணம் உம்-என்னைப்பாராதபடியே (தான்) காட்டிற் குச்சென்றதுபோலவே, உன்னை உம் கண்டு இலன் ஒ-நின்னையும் பார்க்கவில்லையோ?’ என்ன-என்று கூறிக்கொண்டே, கண்டான்-; அநையான் பிரிய கண்ட துயரத்தன்னை-அவ்விராமன் பிரிதலால் (மன்னவனுக்கு) கோந்துள்ள துன்பத்தை, கண்டிஏ-கண்கூடாகப்பாரத்தபின்பே, தவிர்வான் - (தான் அந்தத் தசரதனிடம் இராமனைக் காட்டிற்று அனுப்பாதிருக்கும்படி கேட்கவேணுமென்று நினைத்துவந்த கருத்தை) ஒழிபவளாய், தளர்வான் - சோர்பவளாகிய அரசனது, நிலையில்—, தளர்வான்-(காணு) சோர்பவளானான்; (எ - று.)

‘காண்கஞ்செல்கின்றேனென்று சொன்னால் தான் எவ்வளவு வருந்துவேனோ?’ என்று என்னோடு சொல்லாமலே காண்கதற்குப் புறப்பட்ட இராமன் உன்னிடத்தும் அவ்வண்ணமே சொல்லாதே தீர்த்தானோ? என்று மன்னவன் வினாவியவண்ணம் கொசலையைக் கண்டானாக, அரசனது துயரமிகுதியைக் கண்டு, தன்னாலியன்றவடையில் இராமனைக் காட்டிற்று அனுப்பக் கூடாதென்றே இம்மன்னவனுமுயனுள்ளானென்பதையும் இராமனைப் பிரிந்ததால் தன்னைவிட மன்னவன் மிகுதியாகத்தானப்படுகிறானென்பதையும் கண்கூடாகக்கண்ட கோசலை, தான் இராமனைக் காட்டிற்றுச்செல்லாதவாறு செய்யவேணுமென்று வேண்டிக்கொள்ளும் எண்ணத் தவிர்த்து மன்னவன் போலவே தானும் வருந்துபவளாயின என்பதாம். என்னைக்கண்டும் ஏகா வண்ணம் இடையூறு ஒன்றுடையான் எனபதற்கு - காண்கத்திற்குச் செல்லுமுன் என்னைப்பாராததுவிட்டுப் போகமுடியாதபடியும் கைகேயியினால் தடை செய்யப்பட்ட இராமனென்றும், அநையான் பிரியக் கண்ட துயரத்தன்னைக் கண்டே தவிர்வானென்பதற்கு - அவ்விராமன் பிரித்ததனால் தோன்றிய துயரத்தைத் தன்னைக் கண்டே போகக்கொள்வவளாகிய அக்கோசலையென்றும் உரைக்கலாம். வீரமாதாவதலாலும், ஸ்ரீராமனைப்பெற்ற பேறுடைமையாலும், பட்டமஹிஷியாதலாலும், தருமபதியாதலாலும் ‘உயாகோசலை’ என்றார். இனி அநையான் பிரியக்கண்ட துயரத்தையும் தன்னையுட்கண்டு தளர்வான் என்றும், தன்னைக்கண்டே அநையான் பிரியக்கண்ட துயரத்தவிர்வான் என்றும் உரைப்பினுமாம். இனி, இடையூறுடையான் [தசரதன்] கண்டானாகி, என்னா, தளர்வான்; இவளாதளர்வான் எனினுமமையும். பி-ம் —¹உடையாய். ²என்றான். ³கண்டாசான். ⁴தவிர்வான். ⁵தளர், தளர்வான். ⁶தளர்வான். ()

ருஉ. மாற்றாள் செயலா மென்றுங் கணவன் வரமீந் துள்ள மாற்றா தயர்ந்தா னென்று மறிந்தா ளவளும் ¹மனத்தைத் தேற்றா ரின்றான் மகனைத் ²திரிவா யென்று ளரசன் [வாள். கோற்றான் மெய்யென் றாலகஞ் சொல்லும் பழிக்குஞ் சோர்

(இ - ள்.) மாற்றாள் செயல் ஆம் என்று உம்-(இது) கைகேயியினது செயலாகியாகுமென்றும், கணவன் வரம் ஈத்து உள்ளம் ஆற்றாது-சகரவாததி வரத்

கைக்கொடுத்து [வற்புறுத்தப்பெற்று வரத்தைக் கொடுத்தபோதிலும்] மனம் பொருந்தாமல், அயர்தான் என்று உம - மூரச்சித்தானென்றும், அறிந்தான் அவன் உம் - தெரிந்துகொண்டவனாகிய அக்கோசலையும், மனத்தை தேற்றுகின்றான் - (தன்) மனத்தைச் சமாதானப்படுத்திக்கொண்டு, அரசன் மெய்தோற்றன் என்று-சக்கராததி சத்தியத்தவறினென்று, உலகம் சொல்லும்-உலகத்தா சொல்லும், பழிக்கு உம-பழிமொழிக்கும, சோவான் - தளர்பவளாய், மகனை திரிவாய என்றான்-இராமனைக்குறித்து (காட்டிற்று)ச் செல்வாயென்றான்; (எ - று.)

தசரதனைக் கண்டபிற்ரு அத்தசக்கராததி சத்தியத்திற்குக் கட்டுப்பட்டு வேறுவகையின்றி மகனைக் காட்டுகற்போக அனுமதிசெய்து மனமயிகவுந்தவித்தலை யுணராத அத்தக கோசலை, கணகணவன் ஸதப்பாதிஜ்ஞ னாகாவிட்டால் உலகத்தா தூற்றுவாடுமென்று மனத்தளராத தன்மகன் கானக்ஞ்செலவதை யுடன்பட்டுக் கூறினா னெனக் மகனைத்திரிவாயென்றானென்பது-மகன்காட்டிற்றுச்செலவதை யுடன்பட்டானென்றவாறு ¹அவனைத்தேற்றுகின்றான் மகனைத்திரிவானென்றான் என்ற பாடத்துக்கு-கணவனைத் தேற்றுபவனாய் மகன் காட்டிற்றுச்செலவதென்று விளவானென்றானென்று பொருள்கூறுக இப்பொருளில், அரசன் சக்தியாதிஜ்ஞவைத்துறித்து இராமன் காட்டிற்றுப்போவதை யுடன்பட்ட கோசலை கணவனைத் தேற்றும் பொருட்டு இராமன் கானக்ஞ்செலவதற்குத்தை விட்டிட்டானென்றானென்பாருமுளா. இனி, மகன் திரிவான்-மகன் இருப்பிருவானென்றானென்னலாம். மாற்றான்-சககந்தினைக்கே பி-பி. —¹அவனை ²திரிவாயென்றான். திரிவானென்றான். (௩௪௯)

ருங்.—கோசலை 'பெருமைக்குத் துறைவாமாதலால், மகனீய்து அன்பை யொழியவேணும் எனல்.

தள்ளா ¹நிலைசான் மெய்மமை ²தழுவா வழுவா வகைநின்
மெள்ளா நிலை கூர் பெருமைக் ³கிழிவா மென்ற லுரவோய்
விள்ளா நிலைசேரன்பான் மகன்மேன் ⁴மெலியின் னுலகங்
கொள்ளா தன்றோ வென்றான் கணவன் குறைபக் குறைவாள்.

(இ-ள்) கணவன் குறைப குறைவாள்—(இவ்வாறு) கணவன் துயருறும் போது உடனதுமருதுகின்ற கோசலை—'உடவோய-வல்புடையவனே'. தள்ளா நிலை சால மெய்மமை - தவறத்தகாத தன்மைபொருத்திய சத்தியத்தை, தழுவா-ஏற்றுக்கொண்டு, வழுவா வகை கின்று-தவறாதபடி நிலைநிற்பிப்பு, எள்ளா நிலை கூர் பெருமைக்கு இழிவுஆம் என்றால் - இகழப்படாத தன்மை (குத்தி)ன் பெருத்தன்மைக்கு இகையையத் தருவதாகு மானால், விள்ளா நிலை சோ மகன்மேல தன்பால மெலியின்-வேறுபடாததன்மைபொருத்திய பிள்ளையிடத்துள்ள சேகந்தின்று சோர்த்தால், உலகம் கொள்ளாது அன்றோ-உலகத்தார் (அதனை) ஏற்றுக்கொள்ளாதுகளல்லவா? என்றான்-; (எ-று.)

பெருமைபெறவே ணுமானால் சத்தியத்தைப்பாதுகாக்கவேண்டுமெயன்றி மகன்மேலன்புகொண்டு மனமழிவதாற் பயனுண்டோ? அது பெருமைக்கு இழிவாமன்றோ? ஆதலால், மகனமீது அன்புகொண்டு வருத்தவேண்டா எனக் கோசலை மன்னவனைத் தேற்றின னெனக் பெருமையாவது - எவ்வழியும் மனக்கலக்கமின்றித் தாம் செம்பவேண்டியவைகளைச் செட்பும் உறுதிப்பாட்டாளுப உயாவு இழிவைத் தருவதனை இழிவென்று உபசரித்தா உயுமனமொழி மெய்களது வல் அறிவுமாம் அன்பாவது - மனைவியாகண னும், காய்தர்க்கை புதல்வா முகலிய சுற்றத்தினகண னும் பிணிபித்தது நிரும்பேயம்; “அன்பென்பபடுவது கனகிகோசெருமை” எனறா கவித்தொகையினும் கணவன்குறையக் குறைதல் - கருவிக் கணம். உயோமனந லிபி - உயோமனநய உணக்கு இது நகரென்பதைக் குறிப்பிக்க. பி.மீ.—¹இலயானை. ²தம்மைத் தழுவினவகையிற், தழுவினவகையிலெய்தின் ³இவ்வாறு. ⁴இனிபின்புலகம், மெலிபுலகம் (௩௫௦)

ருசு — கோசலையின் வருத்தம்.

¹போவா தொழிபா மென்றான் புதல்வன் தன்னைக் கணவன சாவா தொழிபா மென்றென் றளளக் ²களன்றி நயாவா காவா ³பென்னான் மகனைக் கணவன புக்குக் கரிவா ளாவா வுபாசை சலைபா மனனம் மென்னு நன்னோ.

(இ - ள்) (என்று மனனம் - புதல்வன் தன்னை (கண்) மகனைப்பற்றி, ‘போவாது ஒழியான் - (எனமகன் எனத் திருக்) செல்லாமல் இக்கான்?’ என்றான்—; கணவன சாவாது ஒழியான் என்று என்று - (இதனால் கண்) கொழுநன் இறவாது விடாவினென்று பலமுறைவிண்ணீர், உளளம் தளருற்று - மனம் மெருகப்பட்டு. அமாவான் - வருத்தவான்; கணவன் புக்குக்கு அழிவான் - கொழுநனது கொடுக்கத் துறவெருவிடென்று வருத்தபவளாய், மகனை சாவாய் எனறான் - இம்மனை மனத்தக்துச் செல்லவெட்டாமல் தடுத்துக் காப்பாயாக என்று (தன்கணவன் விடத்துச், செல்லான்; ஆஆ அகதோ! அகதோ! உபாசைசலை ஆம் உளளம் - சிறந்த கைசலையையாகிய அன்னப்பேடை, என் உறநன் - எவ்வாறு துன்பப்பட்டான்? [மிகவும் வருத்தினான் என்றபடி]; (எ - று)

‘இமையே தனக்க கட்டிவிட்டிருவ வனகுலம், இருக்கமாட்டான்; அவன் வனஞ்செருவோ கணவன் விட்டேன் இருக்கமாட்டான்’ இனி கணவனது புகழுடம்பைக் சாகதும் பொருடெய்களைக் காண்கஞ்செல்ல வேண்டா மென்று கணவனைக் கொண்டு கடுப்போ மென்றாலோ அதன்றி கணவனது புகழுடம்புக்கு அழிவு வருமென்று இவ்வாறு வினைவினைத்து அத்தககோசலை பட்ட துன்பத்துக்கு செல்லவெல்லையென்பதாம். ஒருபால் மகன் காண்கஞ் செல்லுதலும் கணவனிறப்பினு என்ற சங்கைவருத்த, மகன் காண்கஞ்செல்லாவிட்டாற் கணவனது புகழுக்கும் புண்ணியத்துக்கும்

கேடுவருமே என்ற வருததம் மற்றொருபால்இருமுத்த இவ்விருவகைத் துன்பத்துக்குடையே அகப்பட்ட கோசலையின் மனத்தையாநிலை நம்மாற்சொல்ல முடியாதென்றபடி. மகனைககாவாய் என்பதற்கு-மகனைக்குறித்து (நீ தந்தையைக்) காவாய் என்றுமாம். ஆவா-இரககச்சொல் அவலத்தால், இரண்டடுக்கிற்று. அவநன் தேவியாயவன் இவ்வனமாயினோயென்று குறிக்குமாறு, 'ஆவாவுயா கோசலையாம் அன்னம என்னுற்றனனே' என்று கவி இரவகுதின் மன ரென்க. பி.ம் —¹போவாநொழிவாயென்னுள், போவாநொழியானென்றான், போவாநொழிவானென்றான், போவாநொழிவானென்னுள். ²தளாவுற்று. ³என்றான். (௩௫௧)

௫௫.—குதுழதம் பின்னிரங்கிகவிகள் -கானகஞ்செல்லாநின்ற
மகனைக்குறித்துத் தசரதன் புலம்புதலைத் தெரிவிக்கும்.

உணர்வா னனையா னுரையா ¹உயர்ந்தா னுரைசால் குமரன்
புணரா னில²மே வனமே போவா னேயா மென்னு
விணர்³ரத் தருதா ரரச னிடரா லயர்வான் வினையேன்
றுணைவா துணைவா ⁴வென்றான் ⁵தேன்றான் ⁶தேன்றான் ⁷யென்றான்.

(இ - ள்) இணா ஆதரு தா ரரசன் - மலர்கள் நிறைந்த மாலையை யுடைய தசரதன், அனையான உணரால் - அங்கோசலையினது வாரததையினால், 'உயர்ந்தான உரை சால் குமரன் - சிறந்தவனாகிய கீதத்திமிருத்த பூதோமன், நிலம ஏ புணரான் - பூமிமைய சேரான்; வனம ஏ போவான் ஏ ஆம்-காட்டிற்குச் செல்பவனையாவான்', என்றா உணாவான்-என்றுஅறிந்து,— இடரால் அயாவான் - வருதததாற்சோபவனாகி, வினையேன் துணைவா - தீவினையையுடைய எனதுதோழனே¹ துணை வா-சகாயமாக வா,என்றான்—; தோன்றால்-மகனே! தோன்றாய - (என்முன்னே) வருவாயாக, என்றான்—.

இராமன் காட்டிற்குச்செலவானேயன்றிப் பட்டாபிஷேகஞ்செய்து கொள்ளா னென்று கோசலை கூறியதனால், மன்னவன் துபாமேலிட்டுக் கதர்லானென்க. முதற்குமாட்டுதலாலும், சகலகல்பாணகுணங்களுமுடையவனாதலாலும், 'உயர்தான்' என்றான். நிலமபுணாதல் - பூமிப்பிராட்டியோடு கலத்தல், பட்டாபிஷேகஞ்செய்துகொளருதல். துணைவா துணைவா, தோன்றல்தோன்றும் - இத்தொடர்-எழுத்தின்கூட்டம் இடைவிடாது பொருள் வேறுபாட்டாற் பெயர்த்தும் வருவதால், மடக்கி என்னுஞ் சொல்லணியாம். உணர்வான் - முற்றெச்சம். பி-ம் —¹உயர்தான். ²மாவனமே. ³ஆதரித்ததாரான், ஆதருதாமாபன. ⁴என்றான். ⁵தோன்றும் ⁶தோன்றல். ⁷என்றான்.

௫௬. கண்ணுந் நீரா யுயிரும் ¹மொழுகக் கழியா நின்றே
வெண்ணுந் ²நீர்நான் மறையோ ரெரிமுன்³னின்மேற் சொரிய
மண்ணுந் நீராய் வந்த புனலை மகனே ⁴வினையேற்
குண்ணுந் நீரா யுதவி யுயர்கா ⁵னனடவா யென்றான்.

(இ-ள்) (பின்னும் தசரதன் இராமனை விளித்து), ‘மகனே-(எனது) புத்திரனே! கண்மூர்ச் சீர் ஆய் - கண்களிரண்டும் சீராகி, உயிர் உம் ஒழுக் - சீவனும் வெளியிற் செல்ல, கழியாநின்றேன் - இறக்கும் நிலையையடைந்துள்ளேன்; எண்ணும் சீர் நால் மறையோர் - (யாவராலும்) மதிக்கப்படுத்தன்மையை யுடைய நான்கு வேதங்களை யுமுணராத பிராமணா, எரிமுன் - அக்கினியின் முன்னே, (நீ பட்டாபிவேகத்திற்குச் செய்யவேண்டிய ஓங்களைச் செய்த பின்பு), நின்மேல சொரிய - உன்மீது அபிவேகஞ்செய்வ கற்காக, மண்ணும் சீர் ஆய் வந்த - சுதத ஜலமாகக் (கங்கை முதலிய புண்ணியதீர்த்தங்களிலிருந்து) கொண்டு வந்த, புனலை - தீர்த்தங்களை, வின்னையேற்கு - தீவினையை யுஷ்டயேனான எனக்கு, உண்ணும் சீர் ஆய் உதவி - (நான் இறந்துவிடப் பிரேதவுருவத்தைப் படைத்த எனக்கு) உண்ணுகற்கு உரிய நீர்க்கடனாகக் கொடுத்து, (பிறகு), உயா கான் - பெருங்காட்டை. அடைவாய் - சென்று சோவாய், என்றான் - என்று புலம்பிக்கூறினான்; (எ -று.)

‘எனது கண்ணிரண்டு ிராமமாகி ஆரூபப்பெருக, என்னுயிரும் ிங்கப்போகின்றேன் வேதமந்திரங்களைக் கொண்டு ஜபித்து ஓங்கச் செய்து எனக்கு அபிவேகஞ்செய்யும்பொருட்டிற் கங்கைமுதலிய புண்ணியநதிகளிலிருந்து கொண்டு வந்துள்ள நீரை, மகனே! இறந்துவிட்ட எனக்குத் தர்ப்பணநீராகக்கொடுத்துப் பிறகு காட்டிற்குச் செல்வாய்’ என்று தசரதன் இராமனைக் குறித்துப் பெருந்துயரத்தாற் கூறினான் என்பதாம். ‘கண்ணுநீராயுயிரும் மொழுக’ என்ற தொடரில், ‘கண்ணீராயொழுக, உயிரும் ஒழுக’ என்று இனிமைபுண்டாக உடனிகழ்ச்சியைக் கூறியது - உடனாவிர்த்தியணியாம். மண்ணும் சீர் - கழுவிரீராட்டித்தற்கு உரிய சீர் ‘மண்ணுநீர் மருள வாட்டி’ என்றா, சிந்தாமணியிலும். வந்தபுனலென்றது-‘கங்கையே முதலவாய கண்ணியீரான தீர்த்த, மங்கலப்புனலும் நாலவாரியினீரும் பூரித்து’ என்று கீழ்க் கைகேசிகுழவினைப்படலத்திற் கூறிய கங்கைமுதலிய புண்ணியநதிகளின் தீர்த்தத்தைக் காட்டும். நான்மறையோர் கொணராத சீர் பட்டாபிவேகத்தில் சீராட்டுவித்தற்கு உரிய புனலாக இருக்க இயலாவிடினும், இறந்த யான் உண்ணும் நீராகவாவது உதவிட்டு மென்று தசரதன் கூறுகின்றான். ஒருவா இறந்தபிறகு அவருடைய ஆன்மா பிரேதசரிசுவதைப் பெறுகின்ற தென்பதும், புதலவாமுகவியோர் இறந்தவாக்குச் செய்யுஞ் சடங்கில் உதவுவனவான திலோதகம் [எளளுடன் கூடிய நீர்] வாலோதகம் [துணியைப் பிழிந்து கொடுக்கும் நீர்] என்பன பிரேதசரிசுவதைப் பெற்ற அவ்வான்மாவால் உண்ணப்படு மென்பதும் நூற்கொள்கை. இராமபிரானுக்குப் பட்டாபிவேகஞ்செய்வதென வசிட்டன் முலியோர் சிசுசயித்து அதற்கு ஏற்ற செயலைத் தொடங்கியும் அது கைகூடப்பெறாமையோடு இராமபிரானையே காட்டிற்குச் செலுத்தும்படியும் கேரிட்டதுபற்றி, தசரதன், தன்னை ‘வினையேன்’ எனப் பழித்துக் கூறுகின்றான்.

இரண்டாமடியில், நீர் - நீர்மைஎன்றதன் விகாரம். மற்றை மூன்றடி களிலுமுள்ள நீர் - புனல் என்றபொருளது; எரி - எரிவது எனவே, அக்கினியாயிற்று; வினைமுதற்பொருள் விஞ்சிபுணர்துவகட்டெயா. பி-ம்—¹ஒழுதி. ²கோன், கோ. ³என். ⁴வினையேன். ⁵அடைமாய். இப்பாடலின் பின் சுரு-ஆவது பாடலாகவுள்ள “எந்தே” என்றதொடங்கும் பாடல் சிலபிரதியிலுள்ளது. (௩௫௩)

ரு௭. படைமாணரசைப் பலகான் ¹மழுவா ளதனு லெறிவான்
²மிடைமா வலிதா னனைபான் ³வில்லா லநிமா வல்லா
⁴யுடையா மகுடம் புனைபென் றுரைபா வுடனே கொடியேன்
சடைமா மகுடம் புனையத் தந்தே நாதே வென்றான்.

(இ - ள்) (என்றுபின்னும), படை மாண அரசை - சேனைகளினது மாட்சிமைபயுடைய வேந்தர்களை, பல கால-இருபத்திரண்டுமுறை, மழுவான அக்ஞை மழுப்படையால். எறிவான் - வெட்டுபவனும. மிடை மா வலி தான் அனையான்-ஒருங்கிய மிகுந்த பலத்தில தன்னைத்தானே பொத்தவனுமாகிய பரசராமனை, வில்லால் அந்ம ஆ (று) வல்லாய - தனுவினால் வெல்லத் திறத்தில் வெல்லவேன்' கொடியேன்-திவினையையுடைய மான், உடையா மகுடம் புனை என்று - குலமுறைசுவரூதுவருகிற முடிசைக் குட்டென்று, உரைபா - சொல்லி, உடனே—, சடைமா மகுடம் புனைய - பெரிய சடைமுடியையணிபுமபடி, தந்தேன்—; அந்தோ—' என்றான்—: (எ - று.)

உனது வீரகுணத்தகுத்துத் தோன்று இவ்வரசு உனக்கே தக்கதென்று அறுதியிட்டு உன்னக்கூலி, உடையாமகுடம் புனை பெனதுகூறி, உன்னையே சடை மா மகுடம்புனையமாறு தந்தேனை! என்னுரைபென்னே! அந்தோ!! என்று தசரதன் இரங்குகின்றனனெனக் இச்செய்யுளில், சுருத்ததுக்கு விருப்பமாகிய ஒருசெயல்செய்யத்தொடங்கி அதற்குமாறாக மற்றொன்றைப் பெறுவதாகிய தகுதியின்மையினி வந்துள்ளது காண்க இது, நடமொழியில் விஷமாவகாரமெனப்படும் மிடை மாவலிதான் அனையான்-வெற்றிபொருள் திய மகாபலிசைவாந்தியை பொத்தவ என்னுமாய்; இவ்வுரையில் அவன் தேவனைவென்றற்போல இவன் அரசரை வென்றமைமால் அவனை உவமை யாக்கினாரெனக் மாவலியை வாமனா தாத்தல வென்றதுபோல, இவனை [பரசராமனை] இவ்வந்தரத்தில் வென்றனை பெனதுபடி. இனி, மிடைமாவலிதானையான்[தமரதன்] என்றான் எனக் கூட்டலுமாய் ¹பழுவாய் மழுவா லெறிவானென்ற டாடகதுக்கு-பழக்கக்காமசிக் கூமைசெய்த மழுப்படையால் எறிபவனெனக். பி-ம் —¹மிடன்மாண. ²வில்லோடு. ³உடைமா. (௩௫௪)

ரு௮ ¹கறுத்தா ²புருவம் ³மனமுங் கண்ணுங் கையுஞ் ⁴செய்பாய் பொறுத்தாய் பொறையே யிறைவன் புரமூன் நெரித்த ⁵போர்வி லிறுத்தாய் தமியே ⁶னென்னு தென்னை யிழம்புப் பிடையே வெறுத்தா யினிநான் வாணுள் வேண்டேன் வேண்டே னென்றான்.

(இ - ள்.) (என்றுபின்னும்), 'உருவம் கறுத்தாய் - திருமேனி கறுத்திருப்பவனே! மனம் உம் கண் உம் கை உம் செய்யாய் - உள்ளமுற கண்களுந் கைகளுஞ் செம்மையாயிருப்பவனே! பொறையே பொறுத்தாய் - பொறுமையென்னுற குணத்தையே தரித்திருப்பவனே! இறைவன் புரம மூன்று எரித்த போர் வில் இறுத்தாய் - சிவபெருமானது முப்புரங்களையும் ஈரூக்கின யுத்தத்தில்தென்ற வில்லே யொடித்தவனே! தமிழேன் என்னுது - தனியனாயிருக்கின்றேனென்று தீனையாமல், என்னை இ சூப்பிடை எ றெறுத்தாய்-என்னை இம்முதுமையிலே றெறுத்திட்டாய்; இனி நான் வாழ் நான் வேண்டேன் வேண்டேன் - இனி யான் (சீர்த்தோடு) வாழுகளே விருமபேன் விரும்பேன்,' என்றான்—; (எ - று.)

தான் சத்தியபதிக்குள்ளாகவேண்டிக் கானகம்போவென்றாலும் தன் பேசைசீறி இராமன் காடுசெல்லாதிருப்பின கல மென்று கருதுவது ஞானின், அந்நம தன்பேசைசீர்த்து இராமன் கானகஞ்செல்ல துபற்றி, தமிழேனென்னுதுவிட்டுச்செல்லாத இராமன் திருகுறநகராகின நான் தசரதனென்க. இதனால், தசரதனது அன்பும் பெருநருத்தமும வெளியாய். மனஞ் செம்மையாதல் - மனமெல்லதாயிருத்தல். இனி, உருவமுமனமுந் கறுத்தாயென்றுமாம்; அவ்வுடைய மன உகறுத்தல் - மனங் கோபத்தல்; கறுப்புஞ் சிவப்பும் வெகுளிப்பொருள். "புமனநெரிக்க இறைவனபோலவ எனறு மாம். வேண்டேன் வேண்டேன் - அவலமபற்றியதுக்கு பி - ம் — 1 கருத்தாய். 2 உருவும், 3 கண்ணுமனமும. 4 செயல் 5 அன்று 6 பொருவில், ஒருவில். 7 என்னுப 8 யான். (௨௫௫)

௫௬. பொன்னின் முன்னம் மொளிரும் பொன்னே புகழின் புகழே
1 மின்னின் மின்னும் வரிவிற குமர மெய்யின் மெய்யே
யென்னின் முன்னம் 'வனகீ யடைதற் கெளியே எல்லே
னுன்னின் முன்னம் புதுவே னுயா 3 வா னகம்பா நென்றான்.

(இ - ள்.) 'பொன்னின் முன்னம் ஒளிரும் பொன்னே - பொன்னிலும் மேலாக விளங்குகின்ற பொன்போன்றவனே! புகழின் புகழே - கீர்த்திக்குற கீர்த்தியானவனே! மின்னின் மின்னும் வரி வில் குமர - மின்னலினும் (மேலாக) விளங்குகின்ற கட்டமைக்க வில்லையுடைய மகனே! மெய்யின் மெய்யே - வாயமைக்கும் வாயுடையானவனே! என்னின் முன்னம்-எனக்கு முன்னே, 1 வனம் அடைத்தற் - 2 காட்டிற் போவதற்கு, எளியேன் அல்லேன் - நான் எளிமையை யுடையவனல்லேன்; உன்னின் முன்னம் - உனக்கு முன்னே, யான்—, உயா வானகம் புகுவேன் - உயாத தேவலோகத்தை யடைவேன்,' என்றான்—; (எ - று.)

"தேனகுமா மலாககூடத்திற்கோசலையுஞ் சுமித்தியையுஞ் சிந்தைகோவக், கூணுருவிற் கொடுந்தொழுத்தை சொற்கேட்ட கொடியவன் தன் சொற்கொண்டின்று, கானகமே மிகவிரும்பி 1 துறந்த வாநகரைத் துறந்து நானும், வானகமே மிகவிரும்பிப்போகின்றேன் மனுகுலத்தா தகன்க கோவே"

என்று தசரதன் புலம்பலில் குலசேகரப்பெருமா ளருளிச்செய்த பாசரம் இற
 . குக் காணத்தக்கது. 'மெய்யின் மெய்யே' என்பதற்கு - சத்தியத்தினை உரு
 வம் போன்றவனே யென்றும்; என்னின்முன்னம், உன்னின்முன்னம் என்
 பவற்றிற்கு - என்கண்முன்னே உன்கண்முன்னே என்றும் உரைக்கலாம்.
 குமரன் - குமாரன் என்பதன் விகாரம்; குமாரன் என்பதற்கு - மன்மதனைத்
 தன் கட்டழகாற் குற்சிதனாக்க வல்லவ னென்றும், குற்சிதர்களைச் சுவகரிக்
 கின்மவனென்றும், பூமியில் மன்மதனைப்போற் சந்தானாக இருக்கின்றவ
 னென்றும், எப்பொழுதும் பாலனாக இருக்கின்றவ னென்றும், பூமியிற் சம்
 பத்தைக்கொடுக்கின்மவனென்றும், எப்பொழுதும் பிரமசாரியாயிருப்பவ
 னென்றும் பலவகையாய் பொருள்கொள்ளலாம்; இது, முதலில் முருகக்
 கடவுளது பெயராய்ப் பின்பு அவனைப்போன்ற மைத்தருகரு ஆயிற்று; சேய்
 என்பதுபோல. பி - ம் —¹மின்னும் வரிவிற்குமா மெய்யின்மெய்யே ன்னை
 யென். ²அவனி. ³வானினி. (உருக)

கூ0. நெகுதற் கொத்த ¹நெஞ்சு ²நேபத் தாலே யாவி
 யுகுதற் கொத்த வுடலு முடையே ³னுன்போ லல்லேன்
 நகுதற் கொத்த சனகன் றையல கையைப் பற்றிப்
⁴புகுதக் கண்ட கண்ணாற போகக் காணே னென்றான்.

(இ - ன்.) (என்றுபின்னும்), நேயத்தாலே-அன்பினால், நெகுதற்கு ஒத்த
 நெஞ்சுஉம்-உருகுதற்குப் பொருத்தின மனமும், ஆவி உகுதற்கு ஒத்த உடல்
 உம்-அன்பினால் உயிர் விடுதற்குப் பொருத்தின சரீரமும், உடையேன்-உடைய
 யானன், உன் போல் ஆல்வேன் - உன்னைப்போல(இவ்விரண்டையும்உடைய
 னாகாவன்) அல்வேன்; கருகற்கு ஒத்த சனகன் னையல்-உரிமைகருப் பொ
 ருத்தின சாநகி [சீதை] யினது, கையை பற்றி-கையைப் பிடித்துக்கொண்டு,
 புகுத-(இந்நகரத்துப்) பிரவேசிப்பதை, கண்ட-பார்த்த, கண்ணால்-(என்) நேத்
 திரத்தால், போக - (வனத்திற்) செல்ல, காணேன-பாரேன், என்றான்—.

சானகியைப் பாணிககிரகணஞ்செய்துகொண்டு இந்நகரத்திற்புகக்கண்டு
 களித்த இக்கண்களைக்கொண்ட நான நீ நகரத்தைவிட்டு அந்தச்சீதையோடு
 கானகஞ்செல்வதைக் காண மனம்பொறேன் அதற்குக் காரணம் உன்போல
 அல்லாமல் நேயத்தால் நெகும்நெஞ்சம் நேயத்தால் உரும உடலும் உடையரு
 யிருப்பதே யெனநன் னென்க. நெகுதற்கு .உடையேன்-கருத்துடையடை
 கொளியணி. நேயத்தாலே - மத்தீமதீபம். விவாககாலத்தில் வாமபாணிக்
 கிரகணமபண்ணி அகிகளியை வலவகொள்ளுதல் மரபாகலின், சனகன்றை
 யல் கையைப்பற்றி எனக் கூறினானுமாம். உன்னைப்போலப் பிரிவாற்றுவ
 னல்லேனென்றபடி. பி-ம் —¹நெஞ்சின், நெஞ்சம்.²நேசத்தாலே.³நின்.⁴புகுதல்.()

கூ3. ¹எற்றே ²பகர்வே னினியா ³னென்னை யுன்னிற் ⁴பிரிய
⁵வற்றே ⁶யுலகம் மெனிணும் வாணே ⁷வருந்தா தெனிணும்
 பொற்றே ரரசே தமியென் ⁸புகழே யுயிரே யுன்னைப்
 பெற்றே னருமை⁹யறிவேன் பிழையென் பிழையெ னென்றான்.

(இ-ள்.) (என்று பின்னும்); 'உன்னின் பிரிய-உன்னைவிட்டுப்பிரியும்படி, உலகம் - உலகத்தா, வற்றுள எனின்உம் - பொறுக்கவல்லவாகனாலும், வான்வ வருத்தாது எனின்உம் - தேவரும் மனம் வருக்காராலும், பொன் தோ அரகே-பொன்மயமான தேரையுடைய அரசனே! தமிழென் புகழே - (வேறுதுணையிலலாத) எனது கீததிக்குக் காணமானவனே! உயிரே - உயிர்போலவனே! உன்னை பெற்றென்-உன்னை (கோற்றுப்) பெற்றான், அருரை அறிவேன் - (பெற்ற அருமைபை அறிவேன்; இனி மான் என்னை எற்றுள் பகாவேன் - இப்போது நான் எந்நிலைமைமகத்துரித்து என்ன வென்று கூறுவேன்? பிழையென் பிழையென் - உய்யென் உய்யென்,' என்றான்—; (எ - று.)

மணனுலகத்தவா விண்ணுலகத்தவா மாவாகும் உயிர்போன்றவனாக வின் ரீ பிரிய அந்நம் உயிரைத் தவிர ஒருகால அந்ந உயிரை உதவுகக்கொண்டிருக்காலும் எனனுமிதற்குக் கொன்றவாறு சங்கையாலுஞ் சொல்லாலுஞ் தான் முடிசூட்டினமையால் அரசே' என்றும், இம்மை மறுமை இன்பங்களை யொருங்கே யெய்துவிதகலால் 'புகழே' என்றும். இராமன் ². கருவு உயிரி னிவகுமென்னு மிமைப்புறறி 'உயிரே' என்றும் உபசரித்துக்கூறினான். கொடுத்து பரிவாய மகவைப் பெற்றுத் துயரத்தை உத்தியந்நாஸ்போல, இவ்வுருமைப்பைப் பெற்ற யான் அறிவேனெனமனந்ந பிரிஅறிவாருனதபடி. எனனில் உன்னைப்பிரிய என உருபுக்கேப் பிரித்துக்கூட்டப் பொருள் கோடலுமாய். பி-ம் —¹ஒற்றே ²பகாவான். ³என்னே. ⁴பிரியா. ⁵மற்றே. ⁶உலகத்தேனும். ⁷உறைதும், வருத்தான் ⁸பொன்னே ⁹அறிவன். (உருஅ)

கூஉ. அள்ளற பள்ளப் புனல்குழி முகன்¹மா நிலமும் மரசங் கொள்ளக் குறையா நிதியின் குறைவும் ²முதலா மெனவயுங் களளாக் ³கைகே சிக்கே யுதவிப் ⁴பகழ்கைக கொண்ட வள்ளற் றனமென் ⁵னுயிரை மாய்க்கும் மாய்க்கும் மென்றான்.

(இ-ள்.) (என்று பின்னும்). 'அள்ளல-குறுகியேற்றையுடைய, பள்ளம் - ஆழத்தையுடைய, புனல்-கடலால், குழி-குழப்பப்பட்ட, அகல மா நிலமும்-மிகவும் பரந்த பூமியையும். அரசும்-இராச்சியபார்க்கையும, கொள்ள குறையா நிதியின் குறைவும் - (யாவா எவ்வளவு' கொள்ளினும் குறையாத திரவிய ராசியையும், முதல ஆம்-இவை முதலிட. எவை உம்-எல்லாவற்றையும், களளம் கைகேசிகுற - வருசனையையுடைய கைகேசிக்கே, உதவி-கொடுத்தது, புகழ் சைக்கொண்ட-கீர்த்தியைப்பெற்ற, வள்ளல தன்ம-(உனது) ஒளநாயகுணம், என் உயிரை மாய்க்கும் மாய்க்கும்-எனது பிராணனைக்கொல்லுவ கொல்லும்,' என்றான்—; (எ - று.)

கைப்பட்ட இராச்சியத்திற் சிறிதும் பற்றுக்கொள்ளாது மனவெழுச்சி யோடு தம்பிக்கு எந்த உதாரகுணம் என்னுயிரைக் கொள்ளுகொள்கின்ற

தென்கிறான் தசரதன். இனி, அள்ளல் - அகத்திய நெருக்கையால் மொள்ளத் தலும், சாகரரால் தோண்டுதலுமென்றும். என்னுயிரை மாய்க்கும் மாய்க்கும்-என துயிரோ டொத்த இராமனை மறைக்கும் மறைக்கு மென்றுமாம். பி-ம் — ¹நானிலமும், மாநிலமாய். ²முதலாவெவையும். ³கைகேயிக்கே. ⁴புகழைக் கொண்ட. ⁵உயிராலன்றி மறையேன். (௩௫௬)

௭௩. ஒலியார் கடல்கு முலகத் துயர்வா னிடைநா கரினும்
பொலியா சின்ற ருண்ணிப் போல்வா ருளரோ ¹பொன்னே
வலியா ருடையா ரென்றான் மழுவா ளுடையான் வரவுஞ்
சலியா ²நிலைநீன் றுன்போற் ³தடுப்பா ருளரோ வென்றான்.

(இ - ள்.) (என்று பின்னும்), 'ஒலி ஆர் கடல் குழ் உலகத்து - ஓசை நிறைந்த பெருவகடல்குழ்த்த இசைநிலைவுகத்தவரிலும், உயர்வானிடை-மேலாகிய தேவர்களிலும், நாகரின்மே - பாநாளிலோகவாசிகளிலும், பொலியா நின்றா - புகழ்முதலியவற்றால் வளங்குகின்றவா, உனனை போல்வா உளா ஓ-உனனை ஒப்பவா இருக்கின்றனரோ? பொன்னே-பொன்போன்றவனே! மழுவான் உடையான் - பசுராமன். வலி உடையா யா என்றான்-(என்னினும் மிகக்) வலியுடையவா யாவா? [ஒருவரு மில்லை] என்று சொல்லியவனாய், உயர்வா-போருக்கு உயர்வும், சலியா நிலைநின்றானபோல - மனநிறைவாது எதிர்நின்றனனமைபையுடைய இராமனைப்போல, தடுப்பா உளா ஓ - (எதிர்நின்ற வலியைத்) தடுக்கவல்லவா வேற்றுகின்றனரோ?' என்றான்—; (எ - று.)

கூத்திரியரை இருபத்தொருகால வென்ற பசுராமன் 'என்முன் வலியுடையா யாவா? என்று செருக்கோடு கருச்சித்துக்கொண்டுவரவும் அப்படிப்பட்டபெருவீரனாய்வென்ற மகாவீரனுள் இராமனைப்போல தைரியசாலிகளானவீரர் எவருக்கிடையா ரென்பதாம். கிடைத்தற்கருமைபற்றி, 'பொன்னே' என்றான். வலியாருடையா என்றானென்றது - 'மலைகுவன்வல்லையா கில் வாக்கிடித்தனுடையென்றான்' என்றதனை நோக்கி. என்றால் எனப் பிரித்தது, தடுப்பா உளரோ-இனி இதனை விலக்குபவருண்டோவென்றுமாம். இனி, தயரதன், (நின்றனிலும்) வலியுடையா யா என்றான்; தடுப்பா உளரோ என்றான் எனக்கூட்டலுமாம். ¹நிலையானென்றால் தவிரவா உளரோ என்ற பாடங்கொண்டு. இங்கு வலியவா யாவருளரென்று பசுராமன் வந்த போதும் சிறிதுஞ் சலியாதுகாத இராமனையும் தவிர விடலாமோ? அவனும் தவிரவிட்ட உனனைப்போல யாவா இவ்விலகிலிருப்பவரென்று இராசசியவிலக்குமியைத் தசரதன்பழித்துரைத்ததாக இப்பாடலுக்குப் பொருள் காண்பாருமுளா. பி-ம்:—¹திருவே. ²நிலையானென்றால், நிலைநின்றாய்போற், நிலையாநின்றால், நிலைநின்றாபோல, ³தவிரவா. (௩௬௦)

சுச. கேட்டே ¹யிருந்தே ²னென்னுங் கிளர்வா னின்றே யடைய
மாட்டே ³னாகி லன்றே வன்கண் னென்கண் மைந்தா
காட்டே யுறைவாய் நீயிக் கைகே சிபையுங் கண்டிந்
நாட்டே யுறைவே னென்று னன்றென் ⁵நன்மை யென்றான்.

(இ-ள்.) (என்று பின்னும்), 'கேட்டி ஏ-(' காட்டுக்குப் போவாயென்று) கேட்டும், இருந்தேன் எனின்ம - இவ்விருப்பேனானும் கிளர்வான் இன்றுவ அடைய மாட்டேன் ஆகில அன்றே - விளங்குகின்ற தேவலோகத்தை இப்பொழுதே யடையாமற்போயினால்லவா. என்கண் வன்கண் என்னிடம் கொடுமைத்தன்மை யுளதாகும்? மைந்தா - மகனை' 'காட்டே உறைவாய்-² காட்டில வசிப்பாய் (அவ்வனமாகவும்), நான்— இ கைகேசிபையும்—, கண்டு-(கொல்லாமல எதிரிந்) கண்டு, இ காட்டே உறைவேன-இ யபூமியிலே வசிப்பேன, என்றால்- என் தன்மை கன்று-எனதிலபு கன்றுயுளதாகும்,' என்றான்—; (எ - று)

நான் உன்னைக் காட்டிற்கு அனுப்பித் தீர்க்கக்கேட்கின்றது முகத்தில் விழித்த வண்ணம் இராட்டில இருப்பேனானால். என்தன்மை பரிசுக்கத தருகதாகும் மேலும், ² காட்டிற்குச் சென்றமையபைக்கேட்டும் நான் உயிரைத்திருந்தால் என்கையோன்ற வன்கண்ண இருக்கதனு மல்லையா வன யானோ அந் தன்மை வன்கண்ண னென்று பிரா கூறுமபடியும் கைகேசியின் முகத்தில் விழ்க்கும்படியும் இராட்டில உயிரைக் கொடுமல வானகஞ்சென்றேவிடுவே னென்றனன் கசுக்க னென்க. நன்று - எதிரிமறை மிலக்கணையாகிய பிற்குறிப்பு. பி-ம் —¹விழ்க்கேன் ²இன்னும் ³கூறு. ⁴நான் ⁵தன்மை.

சுரு. ¹மெய்யார் தவமே செயதுன் மிடன்மா பரிதிற பெற்ற
செய்யா ளென்னும் பொன்னு தலமா தென்னுந் திருவு
முய்யா ருய்யா கெடுவே னுன்னிப ²பிரிபின் ³வினைய
னையா ⁴கைகே சிபய்⁵தே ராகே வேறா னென்றான்.

(இ-ள்.) என்று பின்னும், 'மெய்யார் தவமே செயது-வாயமைப்பாருத் திய தவத்ததச்செயதே, உன் மிடல் மாட்டினது வலியையுடைய மாப்பை, அரிதின பெற்ற-அருமையாய் புறப்பெய்த, செய்மாள் என்னும் பொன் உம் - திருமகனென்னும் பிராட்டியும், தலமா தன்னும் திருமம் - தலமகனென்னும் பிராட்டியும், உய்யா உய்யா-பிழையா பிழையா; வினையேன உன்னை பிரியின் கெடுவேன-பாவியாகிய நான் உன்னை விட்டுப்பிரித்தால் அழிவேன்; ஐயா - குழத்தாய்' (உன்னைப்பிரியின்) - உன்னைவிட்டுப் பிரித்து உயிரோடுவாழ்த்தால், நான்—, கைகேசியை கோ ஆகேன் ஓ - கைகேசியை யொத்த பாவியாகமாட்டேனே?' என்றான்—; (எ - று.)

உன்னைக் காட்டிற்கு அனுப்பியும் நான் இனிது இருந்தேனானால், மனமொப்பி உன்னைக்காட்டுக்கு ஏகுமாறுசொன்ன கைகேசியுக்கும் எனக்கும் என்ன

வித்தியாசம்? ஆகையால், உயிர்போக நான் வானகஞ்சோவெனென்றான் தசரதனென்பதாம். மெய்யாதவம்-உடம்பு வருத்தச்செய்யுந் தவமுமாம். செய்யானென்னும் பொன்-சீதைபுமாம். அங்கு அலம்பற்றியது. உன்னைப்பிரியின்-மததிம தீபம். பி.மீ.--¹மெய்யே. ²பிரியில். ³வினையேற்கு. ⁴கைகேசியே, கைகேசிதன், கைகேசிக்கா. ⁵மருளாதேனோ, நேராருளாம, நேராருளரோ, நேராருரைதான். (௩௬௨)

கூக. ¹பூண ரணியும் முடியும் பொன்னு சனமுங் ²குடையுஞ்
சேணு ³மார்புந் திருவுந் தெரியக காணக் ⁴கடவேன்
⁵மாண மரவற் கலைபு மானின் றோலும மவை"தான்
⁶காணு தொழிந்தே நென்றா னன்றாய்த் தன்றோ கருமம்.

(இ - ள்.) (என்று பின்னும்). 'பூண ஆ அணிஉம-அணிதலபொருந்திய ஆபரணங்களும; முடிஉம - கீட்டமும, பொன் ஆசனமஉம - பொன்மயமான சிங்காதனமும, குடைஉம - வெண்கொற்றக்குடைபும, சேண ஆ மாபுஉம-அகலம் பொருந்திய மாபும. திருஉம - (அதில வீற்றிருக்கின்ற) ஜயலட்சுமியும், (ஆகிய இவற்றை). தெரிய காண - வின்குப்பாத்தற்கு, கடவேன் - உரியான். மாண மரவற் கலைஉம-மாட்சிமைப்படாத மரவுரியும், மானின் தோலும - கிருஷ்ணஜீரமும, அவை-ஆகிய அவற்றை. காணுது ஒழிந்தேன் எனறால் - பாசாமல (கேவலோக்கதுக்குப்) போயிட்டேனாவால், கருமம் - (உயிர் நீங்கும்) அத்தொழில் என்று ஆயத்து அன்றோ-சல்லகாயிற்றல்லவா?' என்றான்--; (எ - று) --தான் - அசை.

மணிமுடிமுடிவெண்கொற்றக்குடைச் சூரபரபேரணிகலம்பூண்டிசிங்காதனத்திலிலகருமிதவருமார்போடுவீற்றிருக்ககாணுதருகுரியான் அகற்கு மாறாய் மரவுரிதரித்து மானறோலப்போத்துச சடைமுடியுடன் இருக்குதவககோலத்தைக் காணுது வானுலகஞ்சோதல எனக்குநேருமாயின அதுவே எனக்குநென்கிறான் தசரதன். தன் திருமகனது மெல்லியலுக்குப் பொருந்தாமையாலும், அச்சாகுரித்தனமையாலும் 'மாண' என்றான் 'திரிவேன் என்ற பாடத்துக்கு இவ்வாறு பொருளுரைப்பதன்றி, முடிமுடியின கொண்டிநிபலங்குபு மான அவ்வரச்சினங்களைமெல்லாமவிட்டு வற்கலை முதலிய தாபசுவேகத்தைக்கொள்ளாமல் இறந்திட்டால் என்செயல் என்றாய் விட்டதல்லவா? என்று, தசரதன் தான் கருதியவாறு தன்னிராசசியத்தை மகனிடத்து வைத்துத் தான் காண்கஞ்சென்று தவஞ்செய்து தன் சீரத்தை விடப்பெறாத இன்னொட்டொரு கூறுகின்றா நென்க கருத்துக்காண்டல் ஏற்கும். "பூமருவுதறுங்குஞ்சு புண்சடையாப்புணைத்து பூதுகிலசேவல்கும், காமமெழில்விழ்வுதித்துக் கலனன்னியாதவகட்கள் முகுமாறி, யேமருதோனென்புதல் வனயானின் றுசெலத்தகவனந்தானசோதல, தூமறையீரிதுதகவோசுமந்திரனே வசிட்டனேசொலலாரீரே" என்ற பாசரம் இவரு ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. மாண ஆம மரவற்கலை எனப்பிரித்து உரைப்பினுமாம். ஸற்

சுலை - வல்கலா என்னும் வாடமொழிச்சிதைவு பி-ம்:—¹பூணர்மார்பும். ²நெற்பும். ³அழகும். ⁴மாணவரை, மாணுமரை, மாணுமா. ⁵நான். ⁶காணுதொழிவேனென்றானன்றாய்ததன்றேருகருமம், காணுதொழிவேனன்றே நன்றாய்ததன்றேருகருமம், காணுதொழிவேனன்றாய்ததன்றேருகருமமென்றான். காணுதொழிந்தேனன்றாய்ததன்றேருகன்றேயெனான. இப்பாடல்களுக்குப்பின் சில பிரதிகளில் “வன்மாயககைக்கேசி (எஉ)” முதலுள்ள பததொன்பது பாடல்கள் உள்ளன.

(நககூ)

சுஎ — பலபடி புலம்பும் மன்னவனை வசிட்டன் தேற்றுவது.

¹என்று வொன்றொன் றெவ்வா ²விசைதந் தரசன் னுயிருஞ்
³சென்று னின்றோ டென்னுந் தனமை ⁴மெய்தித தேய்ந்தான்
மென்றோன் ⁵மார்பின் முனிவன் வேந்தே யயரே லவனை
⁶யின்றே காத வண்ணந் ⁷தகைவென னுலகோ ⁸டென்றான்.

(இ - எ.) என்று - என்று. ஒன்று ஒன்று ஒவ்வா - ஒன்றோடொன்று பொருந்தாத பலவா ததைக்களை. இசைதநது-சொல்லி, அசை-சகலவாக் தி;— இன்றோடு உயிரும் சென்றானெனும் தனமை எய்தி - இறந்தோளுடன் உயிரும் அழிப்பெற்றானென்று சொல்லத்தக்க புவலபை அடைந்து, தேய்ந்தான் - வருந்தினான்; மென தோல மார்பின் முனிவன்-மெல்லிய மானறோ லைசகத்திய மாப்பயுடைய ஆமமுனிவன். ²வேந்தே-அரசனே. அயரே - வருந்தாதே; அவனை-அவரிடமினே, உலகோடு-உலகாடகனின்றும், இன்று ஏகாதவண்ணம்-இன்று செல்லாதபடி. தகைவென-தடுப்பேன். என்றான்—.

மன்னவன் பலபடி புலம்பிப் பரிதவிப்பதைக் கண்ட வசிட்டமுனிவன் தசாதனைக்கிட்டி. இராமனைப் போகாதவண்ணத்தகைவேனென்று சொல்லித் தேற்றின னென்க. வசிட்டமுனிவன் இவ்வனம் தேற்றியதாக முதலுலிற் காணப்படவில்லை. கைக்கேச்சுக்கு வசத்தைப் பிரதிஞ்ஞஞ்செய்துவிட்டு, இராமன் காணக்ஞ்செல்லாதிருப்பின் அவ் மென்னுதல ஆவன் காணக்ஞ்செல்லது குறித்து அவன்²து குறைபாட்டை முகலியன் ஒருத்தத்தால மதிமயக்கிக் கூறு கின்றதை யாதலின், ஒன்றோடொன்றொவ்வாயின் உயிர்சென்றான்-சினே வினை முதன்மேல சினைது உலகோடு - உருபுமயக்கம் உலகோடு தகை வென - உலக்கொழுகக்கோடுபெருந்த தகைவேனென்றுமாம். இன்று - இப்பொழுதுமாம். பி-ம்:—¹ஒன்றோடொன் றென்று. ஒன்றோ டொன்றோ டொன்று ²உலக - ³சென்றோனெனான். சென்றா ரிசுரன். ⁴மெய்திற்றென் றான். ⁵மார்பின். ⁶இன்னேயேகா. ⁷தருவன், ⁸என்ன. இதுமுதல் ஐந்துபா டல்கள் “சிகதைதநாவுறும்” என்று தொடங்கும் ௧௦ - ஆம் பாடலுக்குப் பின் சில பிரதிகளில் காணப்படுகின்றன. அவ்வனம் காணுமிடத்து “முனி வன்” என்று தொடங்கும் அடுத்த பாடலி னீற்றில் “மறையோன்றானும் போனான்” என்று பாடமுள்ள பிரதிகளில் “மற்தான்” (௧௧) என்று தொடங்கும்பாடல்முதல் மூன்றுபாடல்க ளில்லை.

(நககூ)

௬௮.—முனிவன்சோற் கேட்டு மன்னவன் ஆறியிருந்தல்.

முனிவன் ¹சொல்லும் மளவின் முடியும் கொல்லென் றரசன்
றனியின் முழநன் னுயிரைச சிறிதே தகைவா னிந்தப்
புனிதன் போனா லிவனாற் ²போகா தொழிவா னென்னு
³மனிதன வடிவங் கொண்ட மனுஷந் தன்னை மறந்தான்.

(இ - ள்.) முனிவன் சொல்லும் அளவில் - அம்முனிவன் அவ்வாறு சொல்லுங்காலத்தில், முடியும் கொல என்ற - இப்பொழுதே இறந்துவிடுவானோ என்னுமாறு இருந்த, அரசன் - சக்கராதியாகிய, மனிதன் வடிவம் கொண்ட மனுஷம் - மதுஷ்டரூபத்தை பெடுத்துக்கொண்ட வைவஸவதமனு சக்ரவர்த்திபோன்ற தசாதனும், 'இந்த புனிதன் போனால் - இப்பரிசுத்த முனிவன் சென்றால்-இவனால்-இவன் வாததைபினால், போகாது ஒழிவான்- (இராமன் வனத்திற்குப்) போகாமல் கீங்கிவிடுவான்,' என்னு-என்றெண்ணி தனி நின்று உழல் தன உயிரை - (துணையில்லாமல்) தனியேகின்றவருந்து கின்ற தனது பிராணனை, சிறிது ஏ தகைவான் - கொஞ்சநேரத்தவரைய, (பிறகு), தன்னை மறந்தான்—; (எ - று)

முடித்துவிடுவானோ? என்னும் சிலையிருந்த தசாதமன்னவன், வசிட்டன் வாததைமைக்கேட்டதும் சிறிதுமுதலிலதே நின்றும், உடனே அச்சிலை மாறி மூச்சிதனை நென்பதாம். தன்னைமறத்தல் - தன்சிலை தவறிவிடுதல் உணர்ச்சியுற்றவனாகத் தல். முடியும் கொல் என்பதற்கு - இராமன் ஏகாதவண்ணம் தடுத்தல் கூடுமா என்று உணர்ப்பின், 'புனிதன் போனா லிவனாற் போகா தொழிவான்' என்று பின்னே வருவதோடு மாறுகொளக்கூறியதாதல காண்க. மனுமுறை கொடாத செங்கோலரசன், முனிவன்சென்றால் இராமன் வருவா னென்று கருதித் தேறுதலடைவதும தன்சொல்லால் இராமனைக்காட்டுக்குச் செல்லாமலதடுபதும் தனது சத்தியபீர்தினைகளுக்குத் தவறாகுமெயின்ற எண்ணத்தால் தன்னைமறத்தல் வேண்டினுமாம். வைவஸவதமனு - சூரியன் மகனும், தசாதன வமிசத்துக்கு ஆத்புருஷனுமாகியவன். அவன் கீதினால் வகுத்தது முறை பிறழாது செங்கோலசெலுத்தினமைபோல இவனுஞ் செங்கோல் செலுத்தலால், அவனை உவமை யாககினா. என்றரசன் - தொகுத்தல். பி-ம்:—¹செல்லும். ²போகலொழிவான். ³மனுவின் வடிவங்கொண்ட மன்னுந் தன்னை மறந்தான், மனுவின்வடிவங்கொண்ட மறையோன்றானும் போனான். (௨௬௮)

௬௯.—கோசலை தன்கணவன் நிலைகண்டு வருந்தல்.

மறந்தா னினைவும் ¹முயிரும் மனனன் ²வென்னு மறுகா
விறந்தான் கொல்லோ வரசு வென்னு விடருந் றழிவா
³மெந்தாய் மகனை யுலகோ டெமையும் மென்னத் ⁴துணையா
மறந்தா னிதுவிவா வையா வரசுந் காசே ⁵யென்றான்.

(இ-ள்.) (அரசன் நிலைபைக்கண்டு, 'மன்னன் - அரசன், நினைவு உம் உயிரும் மறந்தான் - ஞாபகமும் பிராணனும் மறக்கப்பெற்றான்,' என்று - என்று அறிந்து, மறுகா-மனங்கலங்கி, அரசன் இறந்தான் கொல் ஒ என்னு- 'மன்னன் உயிரிததானே!' என்று சொல்லி, இடா உற்று - வருத்தமடைந்து, அழிவான் - சோபாவளாகிய கோசலை, — 'மகனே - குழந்தாய்! உலகோடு எமை உம் துறந்தாய - இங்காட்டுடன் எங்களை யுத் துறந்துவிட்டாய், என்ன - என்று நான் வருந்துவையில், ஐயா - தலைவனே! அரசாக்கு அரசே - சக்ர வாதகியே! துணையும் அறம் தான் - (இவ்வாழ்க்கைக்குத்) துணையாயிருக்குந் தருமம், இது ஒ- (என்னவிட்டுச் செல்லுகின்ற) இதுதானோ?' என்றான்—.

மன்னவன் உணர்வு உயிரும் சோர்த்ததுகண்டு, ஒருகால் இவன் இறந்திட்டானோ? என்று சங்கையுற்ற கோசலை, 'மகனே! நீ காட்டுக்குச் செல்கின்றாயே! என்று நான் வருத்திக்கொண்டிருக்கையில் என்னேத்தேற்றது என்னவிட்டுச் செல்கின்றாயே! இல்லற வாழ்க்கையில் எனக்குத் துணையாவது இவ்வாறுதானோ?' என்று புலம்புகின்றனனென்க இனி, மகன் எம்மையும் இராசசியத்தையும் விட்டுக் காணக்ஞ்சென்றானென்று கருதிப் பதனால் மன்னன் நினைவுகூர்ந்து யுயிரோடுகியுள்ளானென்று மனங்கலங்கி, 'ஒருகால் இறந்து பட்டானோ?' என்றும் அபிபத்தி மனமடிப்பவளாய்க் கோசலை 'அரசாக்கரசனான நீ எமையைத் தனியே விட்டுச் செலவது தகுதியோ?' என்று புலம்பி னொன்றினுமாம். கோசலையே 'துறந்தாடமகனே யுலகோடு' என்று மகனைக் குறித்தும் இடைபேசுநிலை எனக்கொள்ளலும் ஒன்று. தானுஞ்சகரவாதியோடு ஸஹகமனஞ்செய்ய நினைத்தானாதலால் எமை எனப் பன்மையாற் கூறினொன்பாருமுளா. 'என்றான் எனறபாடத்துக்கு. துணைவா-துணைவனே! ஐயா அரசாக்கு அரசே! அறந்தான் இதுவோ? என்று வசிட்டன் கூறினென உடைக்க பி-ம்.—¹உணர்வுமமுயிரும் ²மறுகிமறுகி, என்னமறுகி. ³இறந்தாய. ⁴துணைவா, துணையான. மூன்றாமடிமல், 'துறந்தான் மகனமுனெனையுத் துறந்தாய் நீயுத் துணைவா' என்று சிலா ஒதுகின்றனா. (—சுச)

எ.௦.—கோசலை மன்னவனைத் தேற்றதல்.

மெய்யின் மெய்யே யுலகின் வேந்தர்க் கெல்லாம் வேந்தேத யுய்யும் வகைகின் னுயிரை யோம்பா திவன் றேம்பின் வையம் முழுதுந் துயரான் மறுகும் முனிவன் னுடனம் ¹மையன் வரினும் வருமா லயரே ²லரசே யென்றான்.

(இ - ள்.) (யின்னும்), 'மெய்யின் மெய்யே - வாடமைக்கு வாய்மையாயிருப்பவனே! உலகின் வேந்தாக்கு எல்லாம் வேந்தே-மூவுலகத்திலுள்ள அரசாக்களுக்கெல்லாம் அரசனே! நின் உயிரை - உனது பிராணனை, உய்யும் வகை-பிழைக்குமபடி, ஒம்பாது - சாவாமல், இவ்வன் தேமயின் - இவ்வாறு வருந்தினால், வையம் முழுது உம் துயரால் மறுகும்-உலகமெல்லாம் துன்பத்

தாற் கலவரும்; முனிவன்னுடன் நம ஐயன் வரின் உம் வரும் - அம்முனி வனுடன் நந் திருமகன் வந்தாலும்வருவான்; அரசே அயரேல் - அரசனே! வருந்தாதேயும்,' என்றாள்—; (எ - று.)—ஆல்—எற்றைசை.

இங்ஙன் - லிகாரம். “மன்னனைப்படி மன்னுதப்படி” என்பவாக வான், ‘கீ தேம்பின் னைமம் மறுகும்’ என்றாள். பி-ம் —¹எம். ²மெய்யன் ³அயரேலரசே. (உ.கௌ)

எக.—தேற்றியவண்ணம் கோசலேயு! சரிக்க, மன்னன்

அறிவுதேளிந்து ‘இராமன் வருவானு?’ எனல்.

என்றென் தரசன் மெய்யு மிருதா ளிணையும் முகனுந் தன்றன் செய்ப கைபாற் றைவந் திடுகோ சலையை யொன்றுந் தெரியா மட்ட ருள்ளத் தரசன் மெள்ள வன்றின் சிலைநங் குரிசில் வருமே வருமே பென்றான்.

(இ-ள்.) என்று என்று-என்றுபலமுறைசொல்லி. அரசன் - அரசனது, மெய்யம்-உடலையும். இருதாள ளிணையம்-உபயபாநகக் கோயம், முகனும்-முகத்தை யும், தன்றன் செய்ப(இரு)கைமால் கைவந்தி - குணது சிவந்த இரண்டு கைகளாலும் பலமுறைகடவுகின்ற. கோசலையை—, ஒன்று உம் தெரியா மட்ட மா உள்ளதது அரசன்-சிறிதும் பி-ஐயனெல்லாத மகக்கமொருந்திய மனத்தை யுடைய அரசு சக-வாத்தி, மெள்ள—, ‘வல தினை சிலை நம குரிசில் மிகவும் வலியகோதண்டத்தை யுடைய மதுமகன், வரும் வரும் வ-வருவானு வருவானு?’ என்றான்—; (எ - று.)

அரசன் மகன் மெய்யன் அன்பினால் ‘வருமே வருமே’ என்று கூறினான். பரசராமனைவென்ற ஆற்றல்தான் தன்வன்றின்சிலைநங் குரிசில்’ எனறது.

எஉ.—மன்னன் கைகேசியின் கோடுமைபேசி வருந்தல்

¹வன்மாயக்கை கேசி ²வரத்தா லென்றன் னுரினா முன்மாய் விபபத் துணிகதா ³ளேனுங் கூனி மொழியாற் றன்மா மகனுந் ⁴தானுந் தாணி பெறுமா தன்றி யென்மா மகனைக் காணே கென்று ⁵ளேனறு ளென்றான்.

(இ-ள்.) ‘வல மாயம் கைகேசி-கொடிய வஞ்சனையை யுடைய கைகேசி, கூனி மொழியால் - மகனை வாததையால் (துண்டப்பட்டு), வந்ததால் - (தன், வந்ததினாலே. என் தன் உயிரை-எனது பி-ஐயனே. முன்மாயவிபபதுணிக தாள் என் உம் - முன்னே அழியுமபடிசெய்ய சிசயிததா ளாயினும், தன் மா மகன் உம் தான் உம் - தனது பெருமைமையுடைய பத்திரனுந் தானும், தாணி பெறும் ஆறு அன்றி-பூ மியைப் பெறுமவித மல்லாமல், என் மா மகனை-எனது மூத்தமகனை, காள்வரு-காட்டிவருப்போ, என்றான் என்றான்—,’ என்றான்—.

என்றானென்றான்-வெருளியடுக்கு தன் கருத்திற்கு மாறுபாடாக வரிக கேட்டதுபற்றி, மன்னன், என்னுயிரை முன்மாயவிப்பத துணிக்தாளென்றும்,

வெறுப்பினும் பரதனை வேறுபடுத்தி 'தன்மாமகன்' என்றும் கூறுகின்றான். 1 - ம்:—¹வன்மாமாயக்கேசி, வன்மாக்கைக்கேசிகைதன். ²வாக் கால். ³அன்றேற், எனலும். ⁴தரணிதானே. ⁵அன்றவென்றான், என்னேவென்றான், அன்றேயென்றான். இவ்வு எறுமபின்கதையான் என்று சில பிரதிகளிற் காணப்படுகிறது. அப்பாடத்திற்கு எறுமபின்சரித்திரத்தைக்கொண்டவ ளென்பது பொருள். எறுமபின் சரித்திரத்தைக் கொண்ட தாயின் குணத்தைக்கொண்டு பிறத்தவ ளென்பது கருத்து: அச்சரித்திரம் வருமாறு—கைக்கேயியின் தந்தை எறம்பு ஈ முதலிய ஜத்துக்களின் பாஷையை யுணர்த்தவ னாகலால் ஒருகால் தன் மஞ்சத்தின் கீழே அருகிற் போய்க்கொண்டிருந்த ஒன்றுமயின்சொல்லைக் கேட்டு வியப்புற்றுச் சிரித்தானை, கைக்கேயியின்தாய் கண்ணைப் பரிசாசஞ்செய்யவே தன் கணவன் சிரித்தா னென்றுகருதிப் பெருஞ்சினங்கொண்டு ⁶சிரிப்பதன் காரணத்தைச் சொல்லவேண்டி' என்று வற்புறுத்தினான். அவன்கணவனான அசுவபதி 'இதன்காரணத்தைச் சொன்னால் எனக்குமரணம் நேரும் ஆகையாற் சொல்லமுடியாது' என்றான். கைக்கேயியின்தாயோ 'ஓ பிழைத்திருந்தாலஞ்சரி, செத்தாலஞ்சரி அது எனக்கு அவசியமில்லை; ஓ சிரித்தகாரணத்தைச்சொன்னால்தான் என்னைப்பரிசாசஞ்செய்யவில்லை யென்பது எனக்குத் தெரியவரும்' என்று கடுமையாகச் சொல்லினான். அப்போது கேகயராசன் தனக்கு ஜத்துக்களின் பாஷை தெரியுமபடி வரங்கொடுத்திருந்த யோகியின் மொழிப்படியே அந்தக் கைக்கேயியின் தாயைத்துக்குதிவிட்டு இரித்தா இருக்கலாயின னென்பது. கைக்கேயிக்குத் தன்கணவன்சாவதாலும மனமீரங்காத தூக்குணம் தாயின்வழியாகவந்துள்ள தென்று அக்கைக்கேயியைச் சுமந்திரன் பழித்துக்கூறுகையில் இச்சுசரித்திரம் வாலமீகத்தில் வந்துள்ளது. ()

எஃ.—பிறகு தசரதன் கோசலையைநோக்கித் தனக்கு

முன்னேநேரித்த வாய்த்தைக் கூறத்தொடங்குதல்.

¹பொன்னுர் வலயத் தோளான் கானே புத்த நவிரா

னென்னு நுரிரோ வகலா தொழியா ²திதுகோ சலைகேண்

முன்னு னொருமா முனிவன் ³மொழியுஞ் சாபம் முளதென்

நந்நா னுற்ற தெல்லா மவளுக் கரசன னறைவான்.

(இ-ள்.) (யின்பு), அசன்—, (கௌசலையைநோக்கி), 'கோசலை கோசலையே! பொன் ஆ வலயம் தோளான்-பொன்னாலியன்ற வளைமலையணிந்த தோள்களையுடைய இராமன், கான் புத்தவ ஓ - காட்டிற்குச் செல்வதை யோ, தவிரான் - லீங்கமாட்டான்; (அதனால்), என் ஆ உயி ஓ - எனது அருமையான உயிரோ, அகலாது ஒழியாது - லீங்காது இராது [லீங்கியே தீரும்]; இது கேள் - (இவ்வன்ம் இராமன் காட்டிற்குச்செல்ல எனது உயி போயேதீருமென்ற) இதற்குக்காரணமான வடலாற்றைக் கேட்பாயாக: முன் நான் - முன்னொருகாலத்தில், ஒரு மா முனிவன் - ஒரு சிறந்தஇருடி,

மொழியும் - சபிதத, சாபம்—, உளது - இருக்கின்றது,¹ என்று - என்று சொல்லி, அநான் உற்றது எல்லாம் - அந்தச்சாபகாலத்தில் நேர்த்ததெல்லாவற்றையும், அவளுக்கு அறைவான் - அந்தக்களசலையிடம் சொல்லுவானாளுன்; (எ - று.)—அதனை மேல் கள-கலிகளிற் காண்க.

இராமன் காட்டிற்குப்போவது இணை அவினைப்பிரிந்த துயரத்தால் என்னுயிர்போவதும் இணை இவை நோத்தே தீருமென்பதற்கு ஏற்ப ஒருவரலாறு சிகழ்த்ததுண்டு என அதனைக் கூறலாயினென்பதாம்.¹ பொன்னா தோளான காளே புகுதப் புகுதறவிரான் என்ற பாடத்தில், பொன் ஆர் தோளான என்பதற்கு - அழகுபொருத்தியதோளையுடையவ னென்றும், வெற்றித்திருவீற்றிருக்கின்றதோளையுடையவ னென்றும், பொன்னாலாகிய ஆபரணமணிந்ததோளையுடையவ னென்றும் பொருளுரைக்கலாம். கான ஓ புகுதப்புகுதல் - ஊக்குப் போகப்போகிறீர் என்றறபோன்ற வழக்குப் பற்றிவந்ததென்க ஓகாடம் - தெரிவிலை. புகுதப்போதறவிரான் என்றும் பாடமுண்டு. அகலாதொழியாது - இடண்டு எதிமறைகள் ஒன்று சேர்த்து, அகன்றேதீரும் எனத் தேரற்பொருளைக் காட்டிற்று. உற்றதெல்லாம் - ஒருமைப் பன்மைமயக்கம். அவளுக்கு அறைவான் - உருபமயக்கம். பி - ம் —¹ அது. ²மொழிந்த. (௩௭௦)

எசு.—இதுமுதல் “ சித்தைதநிர்வுற்று ” (௬௦) என்னும் கவியாவும் ஒருதொடர்: தரதன் தன் சாபவரலாற்றைக் கூறுவதைத் தெரிவிக்கும்.

வெய்ய கானத் திடையே வேட்டை வேடகை மிகவே
பைய ¹சென்று கரியோடிக் கிருவித் திரிவேன
²கையார் சிலையுங் கணையுங் ³கொடுகா மிருகம் வருமோர்
செய்ய நதியின் கரைவாய்ச் ⁴சென்ற மறைய நினறேன்.

(இ - ன்.) (முன்னொருகாலத்தில்), வேட்டை வேட்கை மிக - வேட்டையாடுதல் ஆசை பெருக, வெய்ய-கொடுமைபையுடைய, ஐய-வியக்கத்தக்க, கானத்து திடையே-காட்டில், சென்று—, கரியோடு அரிகள் துருவியானைகளையுஞ் சிங்கங்களையுந் தேடி. திரிவேன் - அலைகின்ற நான்,—காாமிருகம் வரும்-யானைமுதலிய பெரிய மிருகங்கள் சஞ்சரிக்கின்ற, ஓர் செய்ய நதியின் கரைவாய்-ஒரு அழகிய ஆற்றோடத்தில். சென்று—, கை-கைகளில், ஆர் சிலைம - அரிமவல்லையும், கணைம-அம்புகளையும், கொடு - கொண்டு, மறைய நினறேன் - மறைவாய் நினறேன்; (எ - று.)

வேட்டையாடவே ஐயமென்று விருப்பத்தோன்றியதனால், யான் ஒரு கால் கையுமவல்லுமாதக கானக்குசென்று பல மிருகங்களும் தண்ணீர்பருகுதற்குவரும் ஒரு நதிநீன்கண்டில் மறைந்திருத்தே நென்கின்றனன் தசரதனென்க. வேட்கையாது - பொருள்கண்மற் றேன்றும் பற்றுள்ளம். ஐ என்னும் உரிச்சொல் ஐயவென்ப பெயர்கொச்சக்குறிப்பாயிற்றது; “ஆயிதழிப்பன்மல ரையகொங்குறைத்தா” எனறவிடத்துப்போல். “ஐவியப்பாகும்”

என்பது சூததிரம். இனி, ஐய வென்பது-விம்பப்புச்சொல்லும், அசையுமாம். கீர் குடிக்க மிருகம் வரும் நதி யென்க. பி-ம் —¹சென்றே. ²கையில், கையும். ³இருக்கக்கதமாவருமோர், இறுக்கக்கதமாவருமோர் ⁴சென்றேன். (நகௌ)

எரு. ஒருமா முனிவன் மனையோ டொளிப்போன் நிலவாய் நயனன்
தருமா மகனே துணையாய்த் தவமே புரிபோழ் தினின்வா
யருமா மகனே புனலகொண் டகலவான் வரு மா றறியேன்
பொருமா கணைவிட் டிடலும் புவிமீ தலநிபு புள்வான்

(இ - ள்.) (அபபொழுது; ஒரு மா முனிவன் - ஒருபெரிய இருடியான
வன்; மனையோடு - மனைவிபுடன், நயனம் ஒளி ஒன்று இவ் ஆய - கண்கள்
பிரகாசஞ் சிந்துமில்லனவாகி. தருமா மகனே துணை ஆய - அழகிய சிறந்த
புத்திரனே சகாயமாகி, தவமே புரி போழ் தினினாய் - தவத்தைப் செயது
கொண்டிருக்கும் காலத்தில். - அருமா மகனே - அவ்வரிய பெரியபகுதியினை.
புனல கொண்டு - னைக்கொண்டு அகலவான் - போகுகாலம். வரும் ஆறு -
வருகின்ற விதத்தை, அறிமேன - தெரியாத காலம் பொரு மா கணை விட்டிட
லும் - போ செய்கற்குரிய அமைச்சிசெலுக்க (அந்த அமரப் பெற்றோர்க்குத்
தண்ணீர் கொண்டுபோகுமாறுவந்த குமரன் இது பாட்களுல்) பரிந்து அலறி
புள்வான் - (அவன்) கணையில் விழுந்து - குன்று க்கரலானான், (எ - று)

அக்காலத்து ஒருமுனி தமையோடு அகலவான் போகும்போது கண்களிலுந்
தண்ணீர் கொண்டுபோகும் குமரன் கொண்டு செல்லுமாறு நதிக்கு
வந்து இடைமொண்டனஞ் செய்து கொண்டு வந்தான் போகுகின்றவனை
நுக்குறிச் சந்தவேசிடெனவும் மனநீங்க விதங்குமன் மகிழ்மையால் அவ்
வொலிதோன்றிய இடத்தை இலக்காகவைத்து எட்டி தங்க அமர துமுனி
குமாரன்மேலுபட, அவன் கீழ்விழ்ந்து அவரலானானைப் பாடிக்கொண்டபுடை
யவனென்பார் மா' என்றும், முதலமைப்பருவக்கிலும் ஒழுகக்காலத்துவ
னென்பார் 'தவமே புரிபோழ்து' என்றும், இருமுது தவர்க்குக் கைகளிபஞ்
செய்யும் நற்குணமுடையவன் என்பார் 'புரு' என்றும், வக்புத்திரனை
பார் 'மாமகன்' என்றும் கூற்றோ ஒலிமைக்கேட்டு விடுதலால் அவ்வொலி
தோன்றின விடத்துச்சென்று கொன்று வரும் ஸபகவித்யெனனும் அவ்
தவத்தை 'பொருமாகணை' என்றது பி-ம் —¹இன்னெழைபழத்தவ், ஒன்றின்றி
யனபால், ஒன்றின்றியனபார், ஒன்றிலதா மனன். ²தரு மகனே. ³போழ்
தினிலவாய், போகினினவாய், போகனவாய், போகனனாகுது. ⁴மைம்
தன். ⁵என்று. ⁶மால் பூமித்து, பதலவன். ⁷புள்வான் (நகௌ)

எரு. புக்குப் பெருகீர் துகருமா பொருபோ தகமென றெலிமேற்
கைக்கட் கணைசென நதலாற கணணிற் றெரியக் கானே
னக்கைக் கரியின குரலே யன்றி தென்ன வெருவா
மக்கட் குரலென நயாபோன் மனெனொந் தவண்வத் தவெனல.

(இ - ள்.) (அதனைக்கேட்டு), புகரு - சென்று, பெருகீர் துகரும் - மிக்க
தண்ணீரைக்குடிக்கின்ற, பொரு போதகம் - தாகுதத்தற்குரிய யானைக்கன்று,

என்று - என்றெண்ணியதனால், ஒலிமேல் - அவ்வோசையின் மேல் [ஒசை வந்தவழியைப்பற்றி], கைக்கண கணை சென்றது அலால் - கையிலிருந்த அம்பு போனதல்லாமல், கண்ணின் தெரிய காணேன் - கண்ணால் விளங்கப் பாராத நான்; - அ கரியின் - அவ்யானையினது, கை குரலே அன்று ஈது என்ன - தம்பிககையிலிருந்துண்டாகிய சத்தமே யன்று ஈது என்று எண்ணி, வெரு வா - பயத்து, மககன் குடல் என்று - மனிதரது சத்தமென்று துணிந்து, அயாவேன் - தளர்த்து, மனம கொத்து —, அடிவண வந்தனென் - அவ்விடத் திற்போனென்; (எ - று.) — ஆல - ஈந்தசை.

முனிசுமாரன் புண்டலமூலத்தைக்கேட்டு சத்தமே திமிகிமையால் உரு வத்தலைக் கண்ணிற்காணாமலே எய்த மான 'ஐதககுடல் அடிப்பட்டயானைக் கன்றின் குரலன்று, மனிதககுடல்' என்று தெரிந்தது மனநாளாது நெந்து அம்பு எய்தவிடத்துக்குவந்துபாத்தே னென்பதாம். போதகம-யானைக்கன்று என்று பொருள்படும் உடசொல். கைக்கண, கண - ஈதுஊருபு. பி - ம் — ¹பொரு. ²பொரும. ³சென்றல்லால் ⁴ஐககை, விககல். ⁵அன்றிதெனவொரு மா, அன்றிதென்னவொருவா. ⁶அமாவேன. ⁷கைக்கண வந்தனனால், கைக்கி வணவந்தனனால், கொத்தவண வந்ததனால், கொத்தவலகன்னால். (உளவு)

எள. கையுப் ¹கடமுந் தெகிழ்க் கணையோ ²குருள்வோர் காணு
மெய்யுந் தனுவும் மன்னும் வெறிதே ³கிடமேல் வீழா
⁴வையன் னீதான் பாவனாதோ ⁵வருளாகென் நயரப
பொய்யொன் றறியா மைத்தன் கேனி ⁶பென்னப் ⁷புகல்வான்.

(இ-ள.) (போய்); கைஉம கடமஉம தெகிழ்-கையும் அதிலுள்ள கமண்ட லமும் ஒன்றைவிட்டு ஒன்று நீக்க, கணையோடு உருள்வோன் - (உடம்பிற் பொது தியுள்ள) அம்போடு புரளுகின்ற அம்முனிசுமாரனை காண்பாரதது, மெய்யும் தனுவும் மன்னமும் - (என) உடலும் விலலும் கொஞ்சம், வெறிது எகிட - இன்மையையுடையனவாயப்போக, மேல் வீழா - (அவனமேல்) விழுந்து, 'அந்தோ - ஐயோ! ஐயன் - சிறுவனே! நீ யாவன்? - அருள்க-சொல்வா யாக,' என்று அயர்-என்று மனநாளாது (யான்) கேட்க, — பொய ஒன்று அறியா மைத்தன் - பொய்யைச் சிறிதுத் தெரியாத அவன், — கேள் என்ன —, புகல்வான் - சொல்லவான்; (எ - று.) — அதனை மேல் நான்கு கவிகளிற் காண்க. தான் - அசை.

அங்குச்சென்றயான், தன்னைக்கொண்டுவந்த லாமொன்றும்பாத்திரம் ஒருபக்கமும் தான் ஒருபக்கமுமாக முனிசுமாரன் கீழ்வீழ்ந்து உருண்டு கொண் டிருப்பது கண்டு, அவனை 'நீ யாவன்?' என்று வினவினானாக, அவன் தன் வரலாற்றைக் கூறலாயினு னென்க. அம்முனிசுமாரன் தன் வரலாறுதனை மூன்றுகவிகளாந் கூறிப் பின் அவ்வரசன் செய்யவேண்டுவதைக் கூறுகின்ற னென்க. பி - ம் — ¹குடமும, கடலும். ²உழலவோன். ³கிடவா, ⁴அய்யா. ⁵புகலும். (௬எச)

எ.அ. சேலா கியமா முதல்வன்¹ திருவுந் தியி²னீண் மலரின்
மேலா கிய³நான் முகனூல் வேதங் களின்மா முறையின்
பாலா கியயோ னிகளின் பலவாம் வருணந் தருவா
னூலா கியதாம் வருணந் தனின்⁴முன் னெமைநல் கினனூல்.

இதுமுதல் நான்குவகைகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ன்.) சேல ஆகிய மா முதலவன்-மதஸயாவ தாரமாகிய பெரிய திரு
மாலினது, திரு உத்தியின்-அழகிய ராபியிலதோன்றிய, நீள மலரின்மேல் -
பெரிய தாமரைப்பூவில், ஆகிய - பிறத்த, நான்முகன் - நான்குமுகங்களைபு
டைய பிழமன், தல வேதங்களின் மா முறையின் பால்-நான்கு மறைகளிற்
கூறிய சிறுத்த கிரமப்படியாக, ஆகிய - ஆன, யோனிகளின்-பிறப்புக்களில்,
பல ஆம் வருணம் தருவான் - அதேகமாகிய குலங்களைச் சிறுக்கடிப்பவன்,
நாலாகியதுஆம் வருணம் தள்ளில்-(பிழ கூத்திரிய வைசய சூத்திரரென்னும்)
நால்வகையதாகிய குலங்களில், முன்-முதன்மைமாகிய பிராமணகுலத்தில்,
எமை நல்கினன் - எமைப்படைத்தான்; (எ - ம.)-- ஆல் - அசை.

இதனால், அந்ததிருடிஞ்ஞாந் தங்களைப்பிராமணகுலத்தவெனன்று
கூறியவாறு. திருமால் மதஸயாவதாருசெய்து, வேதங்களை யபகரித்துக்
கொண்டுபோன சோமகாசுரனைக்கொன்று அவற்றைக்கொணாந்து பிரம
னிடத்துத்தந்து அவற்றிற் கூறிய முறைப்படி படைக்க சிபமித்ததனால்,
'சேலாகிய' என்றும், 'முதலாவா மூவதேயம் மூவருளந், முதலாவான்
மூரீரீர வண்ணன்' என்கிறபடியே முடிமூர்த்தி புள்ளும் முதன்மூர்த்தியாத
லால், 'மாமுதலவன்' என்றும், எப்பொழுதும் மலாங்கதம் வடாததுமா
யிருத்தல்பற்றி, 'நீளமலா' என்றும் கூறினார். யோனிகளைன்றது. எனப்பத்து
நான்கு நூறாயிம் யோனிபேதங்களை இதனை 'ஊவபதினொன்ற மொன்
பதுமானுடம், நீப்பநவை காற்காலோபப்பகதாம்-சீரிய, பத்தமாந தேவர்
பதினூலயன் படைத்த, வக்கில் சோத்தாவநாலேத்து' எனப்பதனூறிக. இது
வும் அடுத்தபாடலும் சிலபித்தில இல்லாமைமாலும் முதலுலுக்கு மாறுபடு
வதாலும் செருகுவிமாயிருக்கலாமோஎன்று ஸ்ரமணடாகின்றது சிலபிரதி
யில் அடுத்தபாடலமாதகூடம் இல்லை; அந்தப்பக்கத்தில், நான்காமடிக்கு-முன்
னே எமை நான்காம்வருணத்திற் படைத்தா னெனின் ஏற்கும். பி - பி:—
¹தருவுத்தியின். ²மா. ³நான்முகனூ. ⁴மேல.

(௨௭௬)

எ.க. அந்நான்¹முகனூ வாயி லருள்கா சிபனன் மைந்தன்
மின்னா புரிநான் மாப்பன் விருத்தே சனன்மெய்ப் புதல்வ
னன்னான் மறைநா றெரிய நாவான்²சலபோ சனப்பேர்
சொன்னான் முனிவன்³தருச ரோச னன்னென் பெயரோன்.

(இ - ன்.) அ நான்முகனூ - அந்தப் பிழமேவன், வழியில் அருள் -
முறையாய்ப் படைத்த, காசிபன்-காசியப் முனிவனுடைய, நல் மைத்தன் -
நல்ல புத்திரனும், மின் ஆர் புரி நூல் மாப்பன் - மின்னையொத்த முத்துவை

யணிந்த மார்பையுடையவனுமாகிய, விருத்தேசனன்-விருத்தேசனனென்பவனது, நல் மெய் புதலவன்-சிறந்தவாய்மைமையுடைய புத்திரனும், நல் நால் மறைநூல தெரியும நாவான்-சிறந்த நான்கு வேதங்களையும் சாஸ்திரங்களை யு முணர்ந்த நாவீனையுடையவனும், சலபோசனன் போ சொன்னான் - சலபோசனனென்று பெயாசொலவப்படுபவனுமாகிய, முனிவன் - இருடி, தரு - பெற்ற, சுரோசனன் என் பெயரோன் - சுரோசனனென்னும் பெயரையுடையவன் (நான்); (எ - று.)

என்னுடையதத்தைப் பார்ப்பது வந்திலதோன்றிய காசிபரது புதல்வராகிய விருத்தேசனனென்பவருடைய குமாரமாகிய சலபோசனனென்பவா: என்பெயா சுரோசனனென்பது எனக் தன்னை இன்னொருவனென்று அந்த முனி குமரன் தெரிவித்தன னென்க. தசுதன செயமனெனடிய செயல் இன்ன தென்று தெரிவித்தபிறகு, தசுதன, 'இத ருஷி குமாரனைக் கொன்றோமே; இதனாற் பிரமகத்தியும் நமமைக் தொடருமோ?' என்று அஞ்சிநிற்கையில், தசுதமன்னவனது முக்கூழிப்பால அமமன்னவனது மனததுத்தோன்றிய அசசத்தை யுணர்ந்த முனி குமாரன் 'நான் பிரமணனலவேன்' வைபவம் னாகுச சூதகிரஸநீயினிடம் பிறக்கவன்' என்று கணனைதெரிவித்ததாக முதலூலிலுள்ளது. ஸ்ரீராமனை இடத்தின் ிது ஏறிகொண்டபேயக் காட்டில் விட்டுவந்த சுமந்தனை தசுதாசிடத்து ஸ்ரீராமனது செப்தியைச் சொன்னபின்பு, இத்தசுசாபவரலாற்றை ஸ்ரீராமன் காட்டிறகுச சென்ற ஆறாநா இரவு கொச்சைக்குச் சொல்லிவிட்டுப் பிறகு அத்தசுதன் மரண மடைத்தானென்று முதலூலால் அறிப்பபடும. காசிபன்-காஸ்பன் என்னும் வடமொழிச் சிதைவு; கசியப்பிரஜாபதியின் மகனென்பது பொருள்; அவன் மரீசியாயிருக்கலாம். விருத்தேசனனது மெய்ப்புதலவன் என்று மாம். மின் னா புரிநூல-உருவவமை புரிநூல பூனூல பி-ய் - மறைமோன். 'சலபோசனெனச. சலபோசனனெனச 'தருசுரோசனனயானென்றான், தருசுரோசனனயானென்றான், புதலவன் சூரேசனனெனப்பெயரோன், சுரேசயன்யா ரு, தருசுரோசனனேயானென்றான். (௩௭௬)

௨௦. இருகண் கருமீயின் நிபதாய் தந்தைக் குமரீயீங் கவாகள் பருகும் புனலகொண் டகல்வான் படர்ந்தேன் பழுத்தாயினதா லிருகுன் றனைய புயத்தா யிபமென் றுணரா தெய்தா யுருகுத் துயார் தவிரீ யூழின் செயலி "தென்றே.

(இ-ள்) ஈருகு - இப்பொழுது, இரு கண்கள் உம இன்றிய - இடண்டு நேதிரங்களு மில்லாத, தாய தக்கைக்குடம் - அண்ணக்கும் பிதாவுக்கும், அவாகள் பருகும் புனல் கொண்டு - அவாகள் குடித்ததற்குரிய தண்ணீரையெடுத்ததுக் கொண்டு, அகல்வான் - போதற்கு, படர்ந்தேன் - வந்தேன்; (வந்தஇடத்தில்), பழுது இதநீங்கு, ஆயினது - (எனக்கு) உண்டாயிற்று; இரு குன்று அனைய புயத்தாய் - இரண்டு யலைகளை யொத்த தோள்களை

யுடையவனே! உணராத - (மனிதனென்று) அறியாமல், இபம் என்று - யானே யென்று மயங்கி, எய்தாய் - (என்மீது) அம்பு தொடுத்தாய்; ஊழின் செயல் ஈது என்று - இது விதியினது தொழிலென்று நினைத்து, நீ உருகும் துயரம் தவிர்-நீ மனத்தளர்கின்ற வருத்தத்தை விடு; எ-று.)—ஆல்-ஈற்றசை.

இருகண்களும்மில்லாத என்பெற்றோர்க்கு நீ வேட்கையைத் தணிவிக்கும்பொருட்டு நீகொண்டுபோகவந்தஇடத்தில் என னுழிவே தூண்ட மனிதனென்று என்னை யுணராது யானேயென்று நினைந்து என்னையெய்தாய்; ஆகையால், உன்மீது குற்றமில்லை¹ வருத்தவேண்டா என்று தசரதனை அடியுண்ட ருஷிகுமாரன் தேற்றின னென்க. இபம்-உட்கொல் இனி, ஊழின் செயல் ஈது,² நீ உருகும் துயரம் தவிர் என்று - எனது சொல்லி என்றலுமாம். பிம்—¹இவ்வாய்க்கு மெனக்கேட்கும், இன்றியாய்க்குமெனக்கேட்கும், ²இவ்வுருகும். ³இவர்கள். ⁴ஆயினவால். ⁵உணராதெய்தாய் எனவே, என்றான். (௩௭௭)

முக. உண்ணீர் வேட்கை மிகவே புயங்கும் மெத்தைக் கொரு நீ, தண்ணீர் கொடுபோ யளித்தென் சாவும¹முரைததும புதலவன், விண்மீ தடைவான் ரொழுதா²னெனவும் மவாபால விளம்பென், றெண்ணீர் மையினான்³ விண்ணோ ரெதிர்கொண்டிடவே கினனல்.

(இ - ள்.) நீ உண வேட்கை - தண்ணீர் குடிப்பதிலுண்டாகிய ஆசை [தாகம்], மிகவு - அதிகரித்தலால், உயங்கும்-வருதுகின்ற. எதைக்கு-என் தந்தைக்கு, ஒரு¹ - ஒப்பற்ற நீ, தண்ணீர் கொடுபோய் அளித்து-குளிராத நீரைக் கொண்டுபோய்க்கொடுத்தது, என சாவும உடைத்து-எனது மரணத்தைபுஞ் சொல்லி, 'உம புதலவன் - நமது புத்தின், விண்ணீது அடைவான் - தேவலோகத்தின்மேற் செல்லுகற்காக, தொழுதான்-அஞ்சலி செய்தான்,' என உம்-என்றும், அவாபால விளம்பு-அவ் விருமுதுகுதாப²ற் சொல், என்று - என்று சொல்லி, என் னாமைமீனான் - புத்ததக்க குணமுணமையினல், விண்ணோ எதிர்கொண்டிட - தேவா எதிர்கொள்ளுமபடி, எகின்ன - (புலோகத்திற்குச்) சென்றான், (எ - று)—ஆல்-ஈற்றசை.

தசரதனைத் தேற்றிய முனிசுமாரன் பெற்றோர்க்கு மன்னவன் செய்ய வேண்டியதைப் பணித்து ஈலலகரு சோதனைத், இத்தலை தெரிவிக்கின்றார். எந்தையென்பதில தாயும் அடங்கினன். அவா எனபதனை நோக்கி, 'உம' என்றுபன்மைபாறகூறினான். எண்ணீர்மைமாவன் - அருளுடைமை முதலாகத் துறைத்துக்குக் கூறப்பட்டவை. இது தூமரான் மென்பதனை விலக்குவதற்கு 'எண்ணீர்மையினான் விண்ணோ ரெதிர்கொண்டிட வேகின்ன' என்றார். நீர்மையினான் - பெயராய், எழுவாயாகவுமாம். பிம்—¹உயகரும். ²உரைத்துப், உரைத்தான். ³வருத்தேலெனவும், ⁴வாறோ. (௩௭௮)

மு. மைந்தன் ¹வரவே நோக்கும் ²வளர்மா ³தவர்பான் மகவோ
⁴டந்தன் புனல்கொண் டணுக வையா ⁵விதுபோ தளவாய்
 வந்திவ் ⁶கணுகா தென்றோ வந்த ⁷தென்றே ⁸நொந்தேஞ்
 சந்தவ் கமழுந் தோளாய் தழுவித் ⁹கொளவா வெனவே.

இதுமுதல் நான்குகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) மைந்தன் வரவு ஏ நோக்கும-மகனது வருகையைப் பாத
 துக் கொண்டிருக்கின்றவளா மாதவாபால-மிகத்தவதையுடைய முனிவனும்
 முனிபத்தினியுமுன் (இறந்த குமாரனது) பெற்றோரிடத்தில், மகவோடு -
 பிள்ளையோடு, அம தண புனல்கொண்டு - அழகிய குளிர்த் தீரை பெடுத்தது
 கொண்டு, அணுக - சென்று கிட்ட - (அப்பொழுது தமப்பனான முனிவன்),
 'ஐயா - குழந்தாய்! இது போது அளவுதூய - இவ்வளவு நேரமாய், வந்து
 இங்கு அணுகாது - இவ்விடத்தில் வந்து சேராமையால், என் ஓ வந்தது
 என்றே - யாதோ துன்பம் நோத்தனதே, நோத்தேம் - (எண்ணி) வருந்
 தினோம்; சந்தம கமழுந் தோளாய் - சந்தம மணக்கின்ற புயங்களை யுடைய
 யவனே! தழுவிக்கொள் வா - (நாங்கள்) ஆலிங்கனஞ்செய்யப்படி அருகில்
 வருவாயாக', என-என்று சொல்ல, - (எ-று) - இச்செய்யுளின் ஈற்றிலுள்ள
 'என' என்பதற்கு, "என்றோ விருதான சென்னிபுனைந்தேன்" என அந் -
 ஆவ கவியில் முடிபு காண்க.

தசரதன் முனிசுமாரனது பெற்றோரை யணுகிச் செய்தி தெரி
 வித்தமை, இதுமுதலமூன்றுகவிகள் லுணர்த்தப்படுகின்றது தண்ணீர்
 கொணர்ச்சென்ற புதலவன இன்னுமவரவல்லையே மென்று மைந்தன்வர
 வையே எதிர்பாத்துக் கொண்டிருந்த பெற்றோரிடத்தில், 'என்னைப் பெற்
 ரோரிடத்திற் சோப்பி' என்று சொன்ன முனிசுமாரனது வாகைத்தழவி,
 பருகும் கீரோடு சலவியமபட்டிருந்த முனிசுமாரனையும் எடுத்துக்கொண்டுமண்
 னவன் சென்றானாக, காலோசையால் தமகனான வருகின்றனென்று
 கொண்டு அவர்கள் அவனைநோக்கி 'சுமாரனே! சென்று வெகுநேரம் கழிந்த
 மையால் உனக்கு என்ன விளைந்ததோ என்று மனம் வருத்தினோம். எவக
 னைத் தழுவிக்கொள்ளாய்' என்று பெற்றோர்கள் கூறின சென்க. காளிதாச
 மகாகவியும் இந்தச் சாபவரலாற்றைக் கூறுமிடத்தது "தச சோதிதஸ தமநு
 ததருதஸஸ்யமேவ பிதரோஸஸகாஸு மவஸந்தருஸோந்நாய [அமமகவினால்
 ஏவப்பட்டவராய், மன்னவன் கண்ணிலிசுளான பெற்றோர்களுகில் உடம்
 பிற் பொத்திய பாணத்தைப் பிடுங்காமலே அமமுனிசுமாரனை யடைவித்
 தான்]" என்று கூறியிருப்பதும், அவ்விடத்தது மலலிநாதசூரியனார விபாக்
 யாதா இராமாயணத்தில் 'பின்பு நான தனியே முனிசுமாரன்கிடந்த அவ்
 விடத்துக்கு மிகவுந் துன்பமுற்றுள்ள பெற்றோரை யிட்டுக்கொண்டுபோய்
 அந்தமுனிவனைப் பாரையையோடு அந்தப்புதலவனைத் தொடுவித்தேன்"
 என்று நதிநீரத்தில்தானே இறந்த புதல்வனுள்ளவிடத்தைக் குறித்ததுப் பெற்

ரோரையிட்டுக்கொண்டு போனதாகக்கூறியிருத்தலால் இது இராமாயணத் தோடுமுரணுவது' எனச் சொல்லியிருப்பதும் இவ்வு அறியத்தக்கன. மகவோடு என்பதன் பின் 'ஒப்ப' என வருவித்து உரைப்பாருமுளா. மகவு - ஆகுபெயர். சந்தவகமழ்தல் - இப்பற்கை மணம் வீசுதல் சகரவர்த்தியினது தோள்களின் மணம் அருகே வீசுதலால் இவ் வணங் கூறினாருமாம். சந்தவ கமழ்தல்-அழகுதோன்றுதலுமாம். பி-ம்—¹வாவு. வரவை. ²வளம் ³தவன். ⁴இட்கண். ⁵அணுகா, அணுகி. ⁶அது ⁷அணுகாமென்றோ, அணுகாமென்றோ. ⁸என்ன. ⁹கொடுத்தன். ¹⁰கொள்ளாம. (௩௭௬)

அங். ஐயா ¹யானோ ரரசு நயோத்தி நகரத் துள்ளேன், மையார் ²மிருகத் துருவி ³மறைந்தே வதிந்தே னிருள்வாய்ப், பொய்யா வாய்மைப் புதலவன் புனன்மொன் டி⁴மீமோ தையின்மேற், ⁵கையார் கணை⁶சென் றதலாறு கண்ணிற் றெரியக் காணேன்.

(இ - ள்) ஐயா - சுவாமி¹ யான்—, அயோத்தி நகரத்து உள்ளேன் - அயோத்தியா பட்டணத்திலுள்ளவனாகிய, ஓர் அரண்—; மையாமிருகம் துருவி-கருமை பொருத்திய [கொடிய], மிருகங்களைக்கேட, இருள்வாய - இருட்டில, மறைத்து வந்தேன் - மறைந்திருத்தேன்; பொய்யா வாய்மை புதல்வன்-பொய்பேசாது மெய்யையேபேசுகின்ற உடது பத்தின், புனன் மொண்டிம ஒத்தயின்மேல் - ிரை (கக்கத்தில) முக்கின்ற சத்தத்தின் மேல், கை ஆ கணை-எனக்கையிலுள்ள பாணம், சென்றது அலால்-போய் றல்லாமல், கண்ணின் தெரிய காணேன் - கண்ணால் விளக்க கண்டே னல்லவேன்; (௭ - று.)

இப்பாடலுமுகல் எண்பத்தைத்தாமாடலில் “அருளவாய்” என்னும் வரையும் தசு-கன இறந்த முனிசுமான்னது பெரற்றோரிடத்துக்கூறவது புதல் வன் புனன்மொண்டிம ஒசைபைக்கேடிக் ஒசைத்தோன்றிய இடத்தை *இலக்காகக்கொண்டு இலக்குப்பொருளைக் கானாமேல் பெயரே னென்ற னெனக். சபத்தேநீயென்னும் விசையை மகிழ்மையால் தசு-கன இவ்வனஞ் செய்தான். இவ்ளவ, தன் செயல் அபுகற்பூரகமாக சித்தந்த கெனக்காட் டியவாறு. தீங்குபயக்கும் சித்தந்தகூற்ற பொய்யமைப்பினபாற் படுதலால், அகணை விலக்கித் தீங்குபயமாக சித்தந்தகூற லென்றதற்கு, ‘பொய்யா வாய்மை’ என்ற னென்னலாம். பி-ம்—¹யானோவாசன். ²கனபம், விருகம். ³மறைந்தேதிவாய்கின்றேன், சதிவாய்மைதவத்திய, மறைந்தேதித்தேன் றருவாய். ⁴ஒசை. ⁵கையாற். ⁶சென்றதலால். (௩௮௦)

அசு. வீட்டுண் டலறம் குரலால் வேழக் குரலன் றெனவே யோட்டந் தெதிரா நீயா ரென¹வுற் றவெலா முரையா வாட்டந் தருநெஞ் சினனாய் ²நின்றன் ³வணங்கா வாறோ நீட்டம் மெதிர்வந் திடவே யிறந்தே கினன்⁴விண் ணிடையே.

(இ-ள்.) வீட்டுண்டு-அம்பு) விடப்பட்டு, அலறும் குரலால் - கதறுகின்ற சத்தத்தினால், வேழம் குரல அன்று எனவே - (நாம் யானையின் குரலென்று கொண்டு எய்யக் காரணமாயிருந்தால்) யானையின் சத்தமன்றென்றெண்ணி, ஓட்டி-ஓடி, எதிரா-பாத்தது. நீயா என - நீயா? என்று (நான்) கேட்க, (குமரன்).-உற்ற எல்லா உரையா-உட்கட்டவை யனைத்தையுஞ் சொல்லி, வாட்டம் தரு நெஞ்சினன் ஆப் தின்றான்-வாடுகலைடைந்த மனத்தையுடையவ னாய்கின்ற, வானோ ஈட்டம் வணங்கா எதிரவத்திட-தேவா கூட்டம் நமஸ்கரித்துவந்து எதிர்கொள்ள, இறந்து - (இவ்வுலகவாழ்க்கையை) விட்டு, விண்ணிடை எகினன்-தேவலோகத்திற் சென்றான்; (எ - று)

அம்பு அடிப்பட்டு அலறுகின்ற குரலால் 'நான் இலக்காகக் குறித்தது வேழமன்று மனிதனை' என்று உணர்த்து மனத்தில துணுக்குண்டு ஓடிப் போய் பாத்தது; என்னமாதற்குணட குமரனைக் கண்டு செய்திலிவா, அவனுந் தென் செய்தினைத் தெரிவித்து வானா எதிர்கொள்ள மேலுலகு சென்றான் எனப்பதம். நெஞ்சம் வாடித்தற்குக் காரணம் - இருகண்ணிழந்து முதுமையாலவருதும் பெற்றோர் தனனைப்பரிதலால் உதவிபுரிவோரின்றி வருந்துவோர் பென்று கருபிதருலாகிவது அடிபுண்ட வேதனைமாலாய தென்பாருமுன். ஓட்டத்து - ஓட்டத்துவனப்பதன் விசயம்; "உள்ள முருகி பெனசொங்கை போட்டத்து பாடிவிடுகின்ற" என்புழிப்போல். பி. ௩ - 1 உற்றதெலாம், உற்றதெலாம் - தின்றான். வணங்கி 'விண்ணெனவே.

அரு. அறுத்தாய கணையா 1 வெனவே யடியின் றன்னையையா, கறுத்தே 3 பருளா யானே கண்ணிற் கண்டே னலவேன், மறுத்தா னிலலான் வனமொன் டிடுமோ தையி'னெய் ததலாற், பொறுத்தே யருள்வா யென்னு விருதாள் சென்னி புனைந்தேன்.

(இ - ள்.) கணையால் அறுத்தாய என எ - அம்பினால் எய்துகொன்ற யென்று, அடியேனதனை - ஐயா-! கறுத்துவ் அருளாய-கோபித்தருளாம் லிருப்பீராக; மறு தான் இல்லான் - ஒருபிழையுமில்லாத அவன், வனம் மொண்டிடும ஒதையின்-ஈரை முக்கின்ற சத்தத்தின் மேல், எய்தது அலால்- (அம்பு) எறித்ததல்லாமல், யானே கண்ணில கண்டேன் அல்லென் - நானே கண்களால் நோக்கப்பாத்தவனல்லன்; பொறுத்துவ் அருள்வாய - (இவ் வெனதுபிழைப்ப) பொறுத்துக் கிருபைசெய்வீராக, என்னு-என்று, இரு தான் - 'அம்முனிவனது' உபயபாதங்களில், சென்னி புனைந்தேன்- (எனது) தலையை அணிந்தேன்; (எ - று)

இதனால், தச்சமன்னவன் அபுத்தி பூவகமாகத் தான்செய்த பிழையைப் பொறுக்குமாறு பணிந்து வேண்டுகின்றான். 'கருமை' என்னும் பண்பு 'கறு' எனத் தொழிப்பட்டு வெகுளியை யுணர்த்தும் "கறுப்பும சிவப்பும் வெகுளிப்பொருள்" என்றது காண்க. அருளுதல் - துணைவனை. பெரியோர் செயலைச் சொல்லுமிடத்து அருள்' என்னுந் துணைவனைசேர்த்துச் சொல்லும்

வழக்குப்பற்றி, கோரியாதே யென்னுமிடத்து 'கறுத்தேயருளாய்' என் கிறான். பி - ம் - ¹என்றே. ²ஐய. ³அருளாதியானே. ⁴எய்தனனல். (௩௮௨)

௮௬. வீழ்ந்தா ரயர்ந்தார் புரண்டார் ¹விழ்போ யிறநின் றென்ற

ராழ்ந்தார் துன்பக் ²கடலு னையா வையா வென்றார்

போழ்ந்தாய் நெஞ்சை யென்றா பொன்னு டதனிற் போயநீ

³வாழ்ந்தே யிருப்பத் ⁴தரியேம் ⁵வந்தேம் வந்தே மினியே.

இதுவும் அடுத்த கல்பும - ஒருதொடர்.

(இ - ள்) (அவ்வாற்றையைக் கேட்ட மடவரத்தில் அவ் விருமுதுகுர வரும், வீழ்ந்தா - (கீழே) விழுந்தார்கள்; அடர்ந்தா - சோர்ந்தார்கள்; புரண்டாரா—; இன்று வீழ் போயிறறு - விடைகருத்தான் கண்கள் தெரியாமற் போயின, என்றா—; துன்பம் கடலுள் ஆழ்ந்தா-(புத்தி) சோகமாகிய சமுத்திரத்துள் அமிழ்தார்கள்; ஸ்ரீமதா - குழந்தாய்! குழந்தாய்! என்றா—; நெஞ்சை போழ்ந்தாய் - மனத்தைப் பிளந்தாய், என்றா—; ³போயம், பொன்னொதுதனில் வாழ்ந்து இருப்ப - சொக்கலோகத்தில் வாழ்ந்துகொண்டிருக்க. தரியேம் - 'யாங்கள் இங்கு இருக்கப்) பொறோம்; இனியே - இப்பொழுதே, வந்தேம் வந்தேம்-வருவேம் வருவேம்; 'எ-று.)

இதனால், தசரதனால் அம்பெடது தம புதலவன் வீழ்க்கப்பட்டதை அம் மன்னவனது சொல்லாலுணராத் பெற்றோர்கள் பட்ட துன்பங் கூறப்படுகின்றது. முன்னமே இருகண்களும்வலாகவாய்ஐம். இதுகாறும் மகன் கண போலிருந்ததனால் அவன் போயினமையை 'வீழ்போயிறநின் று' என்றார்; மகன் கணபோலிருத்தல் - கண்களிருத்தால் அவர் பெறும் இன்பத்தைத் தான்செய்யும் உபசாரங்களாற் பெறுவததலால் பி - ம் - ¹வீழ்யே போயிற றென்றார், வீழ்போயிற்நின்றென்றே ²கடலுக்கு. ³வாழ்ந்தாய். ⁴தரியேம். ⁵வந்தோம் வந்தோமணியே. (௩௮௩)

௮௭ என்னென் றபருந் தவரை ¹யிருதாள வணங்கியானே

²யின்றாப் புதலவன் ளினிநீ தோஷம் பணிசெய் திடுவே

னென்றுந் ³கனாவற்றயர் ⁴ரொழியின் 'னிடனென றிடலும[ன்.

வன்றின் னசிலையா யகேணமோ' வெனவே யொருசொல்வருத்தா

(இ - ள்.) என்று என்று—, அயரும் - வருத்துகின்ற, தவரை - முனிவரை, இரு தாள் வணங்கி—, 'யான்' என்று உம் புதலவன் - கானே இன்று முகலாக உங்கள் மகன்; இனி நீ எவ்வு பணி செய்கிடுவேன்-இனி மேல் நீங்கள் கட்டளையிடுகின்ற கைங்கரியங்களை (அமமகளைப் போல)ச் செய்துவருவேன்; ஒன்றுஉம் களர்வு உற்று அயரீர் - சிந்திதம் மனச்சோர வடைத்து வருந்தாதீர்கள்; இடா ஒழியின் - (புத்தி) சோகம் நீங்குவின;'

என்றிடலும் - என்று யான் சொல்லலும்,—(அம்முனிவன்), ‘உல் தின்ன சிலையாய் - மிகவும் வலிய வில்லை யுடையவனே! கேண்மோ - கேட்பாயாக,’ எனவ - என்று, ஒரு சொல் உகுத்தான் - ஒருவர்தனையைச் சொன்னான்; (எ - று).—அதுமேற் கூறுகின்றார்

குமாரனைப்பெற்றோர் தம்புதலவன இறுத்ததுகேட்டு மிகவும் வருத்திப் புலம்ப, அதுகேட்ட ச்சுதன அராகனேபோக்கி. ‘இன்று முதல் தான் நுமது புதலவன்போலிருந்து ிவலிதனச் செயவேன் புத்திசோகததைமொழிக’ என்று தேற்ற, அம்முனிவன அச்சனேபோக்கி ஒன்றுகூறலானுமினன்க. கேண்மோ, மோ - முன்னிலைபைச்செல்ல; “காமஞ்செப்பாது கண்டது மொழியோ” என்முற்போல தலத்தல எனனும அத்து தொகத்து. பி-ம்—¹இருந்தாள். ²இனமுதலவன மன்னின. இனமுதலவன் நன்னி, எனனும புதலவன் நன்னி, இனமுதலனுஞ் செய்போல. ³தனசேலையா. ⁴ஒழியும், ஒழி ⁵துமா. ⁶எனனா ⁷உகுத்தா. (௩௮௪)

அது கண்ணுன் மணிபோல் மகவை யிழந்தும முயிரகா தலையா ¹வுன்னா வெண்ணி யிருந்தாலுலகோ ரென்னென் ²றுரையா விண்ணின் தலை³சே ருதுமயா மெம்போல விடலை பிரியப் பண்ணும பரிமா வுடையா படைவாய படாவா⁴னென்னு

இதுவும் அடுத்த கவிடும் - ஒருதொடர்

(இ - ள்) ‘கண்ணுன் மணி போல் மகவை - கண்ணிலுள்ள கருமணி போன்ற மிகவும் அருமையான; (எம்) மகனை. இழுத்து உம்—, உயிரகாதலையா - பிராணனை விருமபி. உண்ணு எண்ணி இருந்தால் - உண்டு கொண்டு (இவ்வுலகதாமதக்கையிலிருக்க) தினைத்திருந்தால். உலகோ - உலகத்தாள், என என்று உரையா—என்னவென்று தான் பழியா? மாம விண்ணின் தலை சேருதும் - தாங்கள் தேவலோகத்திற் செல்லோம்; பண்ணும் பரிமா உடையாய் - அவர்களிதத் குதிதையை யுடையவனே! எம்போல - எம்மைப்போல, விடலை பிரியமதன (உண்ணை விட்டுப்) பிரிந்தால். படா வான் பரத்த தேவலோகத்தில, அடைவாய - (5) செலவாயாக,’ என்னு - என்று சாப்பங்கொடுத்து,—(எ-று)—“எனனா போயினா” என அடுத்த கவிபோடு முடியும்.

இதனால், முனிவன் துயரத்தைப் பொறுக்கமுடியாமல் மன்னவனுக்குச் சாப்பங்கொடுத்து கூறப்படுகிறது “கண்ணிப்பாவையன்னபெண்ண,” “உன் கண்ணிவாழ்பாடை” என்றாபிறரும. உலகோ ரென்னென் றுரையா - மகனை வழங்கியபின்பம் இரத்த கிழப்பிணம் உண்டுபடுத்து இனிதிருக்க விரும்புகின்றதே! இதன் நெஞ்சு என்ன கல்நெஞ்சோ? என்று திட்டுவா ரென்றபடி. மனைவியையும் உளப்படுத்தி ‘யாம்’ எனப் பன்மையாற் கூறினான். பி-ம்,—¹உண்ண. ²உரைப்பா. ³உகுதும். ⁴எனவே. (௩௮௫)

அக தாவா¹தொளிருங் குடையாய் தவ²றிங் கிதுநின் சாணங்
காவா³யென்ற யதனாற் கடிய சாபங் கருதே
மேவா மகவைப் பிரித்தின் நெம்போ⁴விடருந் தனை⁵
போவா யகல்வா⁶னென்னுப் பொன்னுட் டிடைபோ⁷ யினரால்.

(இ - ள்.) 'தாவாது ஒளிரும் குடையாய் - கெடாது விளங்குகின்ற ஏக சத்திரத்தைபுடையனே!'-என சாணம்-(நான்) உனது அடைக்கலம்; இங்கு இது தவறு தாவாய் - இப்பொழுது இப்பித்தையப் பொறுப்பாயாக, என்றாய்—; அதனால்—, கடிய சாபம் கருதேம் - அஞ்சத்தக்க சாபத்தைக் (கொடுக்க) சீனையேம்; ஏவா மகவை பிரித்து - ஏவாமலே [குறிப்பறிந்து கைக்கரிமஞ்செய்கின்ற] புத்திரனைப் பிரித்து. இன்று எம் போல - இன்றைக்கு எம்மைப்போல. இடா ந.தநனை - சோகமடைந்து, நீ அகலவான் போவாய்-நீ பரந்த தேவலோகத்திற் செல்லாயாக' என—என்றுசொல்லி, பொன் நாட்டிடை - தேவலோகத்திலு, போயினா-(இருவரும்) சென்றனர்.

நீ என்னைச் சாணமாகவடைத்தாலும், எங்கோப்போலப் புத்திரனிற்கு கருதுமரையுழப்பாமென்று கடிபசாபங்கொட்டாமல் பத்திரன் பிரிய அத்துயரால் உயிர் போமென்று துவவனவே சாபங்கொடுத்தே நென்றன்னென்க. நீழ்மொழிந்தகையே சாணங்கொடு விரித்து விதிந் கூற்றின் நென்க. கடிய என்பதில் கடிபென்கின்ற அச்சப்பொருட்டாய்ந்து. 'ஏவாமக்கள் மூவாமருது' என்றதபோல ஏவாமல் என்றான். பி-ம்:—1'ஒளிந்த. 'ஏவரு. 'என்றவதனால் 'இடரினைந்து இடருந்நனைந்து. இடருந்நனையாப், இடருந்ந்நனையாப். 'எனவே. (ந.அக)

கூ0 சிந்தை¹தளர்வுற²நயாதல் சிந்திதம மில்லா யின்சொன்
மைந்த னுளனென நதனாற் பகிழ்வோ டிவண்³வத் தன்னு
லந்த முனி⁴சொந நறையி னண்ணல் வனமே குத்து
⁵மென்ற னுயிர்⁶வீ குத்து மிறையுந் தவரு வென்றான்.

(இ-ள்.) (அவ் அவ்வாறு போயினபின் புநான், சிந்தை தளர்வு உற்று அயாதல் - மனம் சோர்வடைந்து வருதுகல். சிந்திதம இலன்கூப - கிஞ்சி ததுமில்லாதவாறாக, இன் சொல் மைந்தன் உளன் என்றதனால்-இனிம (முலைச)சொல்லையுடைய மகன் பிறப்பா நென்று ஏற்பட்டதனால்,மகிழ்வோடு- களிப்புடன்,இவன் வந்தனென்-இவ்விடத்து [நகரத்துக்கு] மீண்டுவந்தேன்; அந்த முனி சொநநமையின்-அந்தமுனிரின் சொன்னதனால்,அண்ணல் வனம் ஏகுதல்உம்-இராமன் காட்டிற்குச் செல்லுகலும், எனதன் உயிர் வீகுதல்உம்-எனது பிராணன் போவதும், இறைம தவரு - சிந்திதம மாறு, என்றான் - என்று (தன்சாபவரலாற்றைக்) கூறி முடித்தான், (தயாதன்); (எ - று.)

† தனக்கு வருத்தத்தை யுண்டாகதவேனு மென்று முனிவன் சாபத்தைத் தசரதன் தனக்கு அந்விதமாகக்கருதாமல் பெறப்பேராயுள்ள புதல்வனைத் தருகையாகிய பெருவீருப்பத்தைத் தந்ததெனக் கொண்டதனால், இது - தகுதியின்மையணியாம். “வெய்ய” (௭௪) என்னுங் கவிமுதல் இக் கவியளவும் ஒருதொடராகக் முடிக்க. பி-ம் —¹துபருந்து. ²அயர்வும், அயரல், அயரேன். ³வந்தனன். ⁴சொற்றமையும். ⁵எத்தன். ⁶வருதலும். ⁷இவை.

கூ. — அதுகேட்ட கோசலை வினையாயுள்ள வருந்தி முரிச்சிக்க;
முனிவனும் வருந்தித்

இம்மா மொழிதர் தரசன் ¹னிடருந் நிடுபோழ் தினிலச்
செம்மா மயில்கோ சலைபுந் திகையா வுணர்வோ வினளாய்²
³விம்மா நெறியின் விதியின் விளைவுந் தளர்வின் றொடர்வு
மம்மா தவனும் வினாவோ டவலந் தருநெஞ் சினனும்.

இதுமுதல இரண்டு கவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) அரசன்-சகரவாகதி. இம்மா மொழி கருது - இப்பெரியவராகத் தையைச் சொல்லி. இடர் உறந்து போழ்தினில-வருத்தமடைபுங் காலத்தில், அ செம்மா மயில கோசலைம - அந் அழகிய பெரிய மயிற்பேடை போன்ற கெளசலையும், திகையா - மனமயங்கி, உணர்வு ஒலினை ஆய - அறிவுநீங்கினவளாக [மூச்சுச்சு].—அ மாதவன்ம - அம்முனிவனும், நெறியின் - முறைபே, விதியின் விளைவும - ஊழ்வினையினது விளைவையும், தளர்வின் தொடர்வும - வருத்தத்தினது தொடர்ச்சியையும், விம்மா - (கண்டு கலங்கி, அலலம் தரும் நெஞ்சின் ஆய - வருத்தத்தைக் கொண்ட மனத்தை யுடையனாகி,—வினாவோடு—,—(௭ - து.)—“ஆயினன்” என அடுத்த கவியோடு முடியும்.

நெறியின் விதியின் விளையும் தளர்வின் தொடர்வும் விம்மா உணர்வு ஒலினை எனக் கூட்டுதலுமொன்று சில பிரதிகளில் இச்செய்யுள் காணப்படவில்லை “என்றொன்றென் றொவ்வா” (க௭) என்ற பாடலும், மற்றுறியில் “மறைபோன்றனும்போன” என்ற பாடத்தோடு “முனிவன் செல்லும்” (௭௮) என்ற பாடலும் உள்ளன பி.ம் —¹இடருற்றனன், இடருற்றன். ²ஒய்வினன் ³மெய்மமநெறியும். (௩௮௮)

† ஸாபோபயதருஷ்டதயாசபதமஸோஸோ ஸாதகரதேஹ பகவதாமயி பாதிதோ஽யம்—சருஷ்யாம் துறாகநி கலு சுந்தி மித்ததேதோ பீஜப்ரோஹுசகீம் தஹசு கதோதி” என்று குவலயாகத்ததில் விஷமாலங்காரத்துக்கு உதாஹரணமாகக் கொடுக்கப்பட்ட ரகுவஸ ஸ்லோகம் இங்குக் காணத்தக்கது.

வேறு.

கூஉ.—வசிட்டமுனிவன் அரசர் முதலியோரிருந்த

முடிதுமண்டபத்திற் போய்ச் சேர்தல்.

உரைசெய் பெருமை யுயர் ¹தவத்தோ ரோங்கல்²புரைசெய் மதகளிற்றான் பொற்கோயின் ³முன்னர்

முரசு முழங்க முடிசூட்ட மொய்த்தாண்

⁴டரசு ரினிதிருந்த நல்லவை யி⁵னாபினான்.

(இ - ள்.) உரை செய் பெருமை - (உலகத்தாரும்) சொல்லப்படுகின்ற புகழையும், உயர் தவத்து - மிக்க தவத்தையுமுடைய, ஓர்-ஒப்பற்ற, ஓங்கல் செய்-மலையை யொத்த. புரை - மேனமையையுடைய, மதம களிற்றான் - மதயுளையையுடைய சகரவாத்தியினது. பொன கோயில் முன்னர்-அழகிய அம்மையின முன்னே, முரசு முழங்க - வாசகியாக ளொலிக்க, முடி சூட்ட - (ஸ்ரீராமன்) திருவடிகளுக்கு சூட்டிக்கொள்ளுதலினிமித்தம், ஆண்டு மொய்தது - அவ்விடத்தில் நெருங்கி, அரசா இனிது இருந்த - மன்னவா இனிமையாயிருந்த, ஈவ அவையின-சிறந்த சபையில், ஆயினான்-சேர்ந்தான்.

வசிட்டமுனிவன், தன்னைச் செய்தி யுணர்ந்து தெரிவக்குமாறு வேண்டிக்கொண்ட மன்னவா முதலியோர் சபையாக இருந்த முடிசூட்டுமண்டபத்துக்கு மீண்டன னென்க. பெருமை-வீரமுடைய; அது எல்லாரோடும் ஒப்பில்லாது பேரெல்லமாக நீரதலாற் பெருமை எனப்படும். உயாதவம் - ஸ்ரீராமனைப் பெறுதல் செய் - உவமவுருபு. 'மொய்த்து' என்பதனால் அவர்களின் மிகுதியும், 'இனிதிருந்த' என்றதனால் அவையினது பரம்பும விளங்கும். நல்லவை-இருந்தாடது கனமை அவையேல் ஏற்றப்பட்டது. ஆயினான் என்ற வினைமுற்றுக்குக் கீழ்ச்செய்யுள்ளுள்ள 'மாதவன்' என்பது எழுவாய். இனி, உயாதவத்தோரோங்கல் எனபதற்கு-இருடித்தலைவ னெனப் பொருளுரைத்தது, அதனை ஆயினான் எனபதற்கு எழுவாயாக்கினும் அமையும். புரைஎன்பதை உவமவுருபாக்கினால், செயஎன்பதைப் பொன்னெடுகூட்டிச் செய்பொற்கோயிலென்க; செய களிறு - அழகிய களிறுமாம். மூன்றாமடி - முற்றுமோனை. பி-ம் —¹குணத்தோர், தவத்தோன். ²புரசை. ³முன்னம். ⁴அரசன். ⁵ஆனான்.

(௩.௮௧)

கூஉ.—அறிந்துவந்த செய்தியை யுணர்ந்துமாறு

அரசர் முனிவனை வேண்டித்

வந்த முனியை ¹முகநோக்கி வாள்வெந்தரொகதை ²புகுத்த விடை யூறுண் டாயதோ³வந்தமில் சோகத் தழுத ⁴குரந ரு⁵னென்னசிந்தை ⁶தெளிவி ⁷மெய்க்கி தென்றுரைத்தார்.

(இ-ள்.) வாள் வேந்தர்-ஆயுதங்கையுடைய அரசர்கள், வந்த முனியை-வந்தமுனிவனை, முகமனோக்கி—, 'எந்தை எம்மத்தையோல்பவனே! புகுத்த - (பட்டாபிஷேகம் நினதுவிடுமாறு)நோந்த, இடைபூறு-தடை, உண்டாயதுஒ-

உளதாயிற்றோ! அத்தம் இல் சோகதது-முடிவில்லாத துன்பத்துடன், அழக குரல்தான் என்ன-அழுதசத்தத்திற்குக் காரணத்தான் யாது? ஈது-இவ்விஷயத்தை, எமக்கு—, சிந்தை தெளிவி - மனத்தெளியச்சொலவாய்,' என்ற—, உரைத்தா—; (எ - று.)

இரண்டாமடியில், எந்தை புகுதற்கு இடையூறு உண்டாயதோ என்ற பாடத்துக்கு - கயாதா இக்கேவத்து முடிசூட்டிவைத்ததற்கு இடையூறுண்டாயதோ என்றும், எதை - ஸ்ரீராமனென்றும் பொருள்கூறலாம். பி-ம் —
¹முன். ²எதுவும். புகுதற்கு. ³ஆனதோ. ⁴அததிலா ⁵குற்றம். ⁶அந்நேயம், என்னை. ⁷தெளிந்தோய. தெளிந்தாய், தெளிந்திட ⁸தெரிமையெனக்கொவ்வென்றாரைத்தா, செபத்தெமக்கென்றா. (கூக0)

கூக.—பட்டாபிஷேகம் தடைப்பட்ட விஷயத்தை
 வரிட்டார் அவையோர்க்குத் தெரிவித்தல்

கொண்டாள வரமிரண்டு கேகயாகோன் கொம்பவட்குத்
 தண்டாத ²செங்கோற் ³றயாதனுத் ⁴தானறிததா
⁵னெண்டார் முகிலை வனம்போகென ⁶றொருபபித்தா
 ளெண்டானும் வேறிலலை யீதந்தக வாறென்றான்.

(இ - ள்.) கேகயா கோன் கொம்பு-கைகேயி முனசம்புஷேக சமாபுரி கையில), வரம் இரண்டு கொண்டாள - இரண்டிடம் களைப் பெற்றுக்கொண்டாள; அவட்கு—, தண்டாத செங்கோல் கயத்தனம - தடைப்பட்டத நீதியையுடைய சகரவாததீபம். தான் அளித்தான்-தான் அவள் கொடுக்குமாறு இப்பொழுது கேட்டதனால்) கொடுத்தான்; (அவ்வகைக்கொண்டு அவள், ஒள்தா முகிலை - ஒளியிய மாலையணிந்த ஸ்ரீராமனை, வனம் போகு என்று-காட்டிற்குச் செல என்று சொல்ல, ஒருபபித்தான்-(அச்சனைச்) சமயதிகமும் படி செய்கான்; எண் தான்மே வேறு திலலை-(யாருக்கு என்னதீங்குதேரிட்டதோ? என) வேறாக எண்ணவெண்ணியது யாதும் திலலை அடுக்க ஆறு ஈது-பொருத்தின விதமிது, என்றான்-என்று கூறினான்:(முனிவன்);(எ - று.)

கொம்பு-ஒல்குதலுக்கும், மென்மைக்கும், துணைமைக்கும். முகில - கருமைக்கும், கைம்மாறுகருதாத கொடைக்கும் உவமை என்றான்-என்ற முனிவன் எனின், மேலிற் கவியில் “ஆயினான்” என்பதனோடு கூடுக. பி-ம் —
¹இரண்டாம். ²செங்கோல. ³தசுத்தனம், தலைமகனும். ⁴தான் கொடுத்தான், தந்தீந்தான். ⁵ஒண்டாசவனை, ஒண்டாசவனும், ஒண்டாரிராமன், ஒண்டாரறிவன். ⁶ஒருபபித்தான். இத்தப்பாடலும் அடுத்தபாடலும் சில பிரதிகளில் முன்பின்னாகவுள்ளன. (கூக0)

கூடு.—இதுவும் அது.

வேந்தன் ¹பணியினு கைகேசி மெய்ப்புதல்வன்
²பாந்தண் மிசைக்கிடந்த பா'ரளிப்பா னுரின
 னேந்து தடந்தோ ளிராமன் றிருமடந்தை
 காந்த ³னொருமுறைபோய்க் காடுறைவா னுரினன்.

(இ ள்.) வேர்தன் பணியினால்-சக்ரவாததியினது வரத்தினால், கைகேசி மெய் புதல்வன்-கைகேயியினது மெய்ப்புத்திரனாகிய பரதன், பார்த்தன் மிசைநிடந்த பார் - ஆதிசேஷன்மேலே யிருக்கின்ற பூமியை, அளிப்பான்-காக்குந் தன்மையன், ஆயினான்—; ஏத்து தட தோள் இராமன் - உயர்ந்து பரத்த தோள்களையுடைய ஸ்ரீராமனாகிய, திருமடத்தை காத்தன் - சீதைக்குக்கணவன், ஒருமுறை போய்—, காடு உறைவான் ஆயினான் - காட்டில் வசிக்குந் தன்மையனானான் (என்றான் முனிவன்); (எ - று.)

பணி - சொல், கட்டளை. மெய்ப்புதல்வன் - வயிற்றிற் பிறந்த பிள்ளை யென்றபடி. ஆயிரமுடிகளாற் சுமக்கப்படுதல்வனாக 'பாரதணமிசைக்கிடந்த' என்றது; இது, பூமிபாரதத்தைச் சுமத்தனித்தலினது அருமை தோற்றாவிக்கும். ஏத்து தோள் - அழகிய தோளும், பூமிபாரதத்தை ஏத்துதற்குரிய தோளாமாம். பி - ம் —¹மதியங்கக். ²பார்த்தனிடைக. ³அளிப்பதாயினான், புரப்பானாயினான், காப்பானாயினான், முழுதுதான புரக்க. ⁴ஒருமுறையே காடுறைவானாயினான், அரசிழுத்து காட்டகத்தனாயிடவே. (உகஉ)

கூசு.—இதுமுதல் எட்டுக்கவிகள் - இராமர் வனத்தேவதைக் கேள்வியுற்ற நகரத்தவர் கோண்ட வருத்தத்தைத் தெரிவிக்கும்.

வாரார் முலையாரு¹மற்றுள்ள 'மாந்தர்களு
மாராத காத லரசர்களு மந்தணரும்
பேராத வாய்மைப பெரியோ னுரை³செவியிற்
சாராத முன்னந்⁴தயரதனைப் போல்வீழ்ந்தார்.

(இ ள்.) பேராத வாய்மை பெரியோன் உரை-வேறுபடாத மெய்யினது தன்மையையுடைய பெரிய முனிவனதுவாதத்தை, செவியில் சாராத முன்னம்-காதுகளிற் சோதற்கு முன்னமே,—ஆராத காதல அரசரகன்உம-தெவிட்டாத அன்பையுடைய மன்னவாகளும், அத்தணைஉம-முனிவரகளும், மற்று உள்ள மாந்தரகன்உம-வேறாயுள்ள மனிதர்களும், வர ஆ முலையாஉம்-கச சிற்பொருத்திய தனத்தையுடைய மாதர்களும், தயரதனைப் போல்வீழ்ந்தார்—.

மற்றுள்ளமாந்தா - அமைச்சரமுதல்மேயா. செய்யுளாதலின், ஈண்டுப் பிறழ்வாததா. ஆராதகாதல-அளவிலலாத காதல. இவ்வாழ்வார்களுயின் தமரோடு விளையாட்டுவகையற பொய்மைக்கழினும் அமையும்; துறந்தார்க் காயின் அதனைக் கருதியவழியும் பெரியதோ ரிழுககா மாகலின், பேராதவாய்மை'என்றா. பி-ம்—¹மற்றுமுள்ள. ²மைந்தர்களும். ³செவியுட். ⁴தசரதனை.

கூஎ. ¹புண்ணுற்ற தீயிற் புகையி னுரைபதைப்ப
மண்²னுற் றயர்ந்து ³மறுகிற் றுடம்பெல்லங்
கண்ணுற்ற வாரி கடலுற்ற தந்நிலையே
விண்ணுற்ற தெம்மருங்கும் விட்டமுத பேரோசை.

(இ - ள்.) புண்-விரணத்தில், உற்ற - பட்ட, தீயின் - நெருப்புப்போல, [புண்ணில்நெருப்புப்பட்டாற்போல], புகையின் - செட்டுயிப்போடு, உரை பதைப்ப - பேசுசுப் பதைப்புடனேதோன்றவும், உடம்பு எல்லாம் - (அவாக ளின்) சரீரங்கனெல்லாம், மண உற்று-பூமியில விழுந்து, அமரது-சோர்த்து, மறுகிற்று - புரளலாயிற்று; கண உற்ற - (அவாகளின்) கண்களிலிருந்து வழிந்த, வாரி - கண்ணீரானது, கடல் உறறது - சமுத்திரரீரை யொத்தது; அ நிலை - அநிலைமையிலிருந்தே, எ மருங்கும - எல்லாப் பக்கங்களிலும், விட்டு - வாய்விட்டு, அழுத - அழுதவினாறுண்டாகிய, போ ஒசை-மிக்கஒலி யானது, விண உற்றது - தேவலோகத்தை யடைந்தது; (எ - று.)

1புண்ணுற்றதீயிற்புகையுற்றுயிப்பதைப்ப என்ற பாடததுக்கு, இல்என் னும் உருபைப் புண்ணோடுமாற, புண்ணுலபுகை தீ உற்ற (து) உற்று - விரணத்திலே தாமததையுடைய தீ பொருந்தினால் அதையொத்து உயித்துடி துடிக்க என்றுஉரைப்பா உற்று - உவமவுருபு; “தோளுற்றொத்தெய்வம்” என்பதிற்போல. உடம்பெல்லாமமறுகிற்று - ஒருமைபன்மைமயக்கம். கண னுற்றவாரி கடலுறறதுஎன்பதற்கு - கண்ணீர் ஆராயப்பெருகிக் கடலை படைந்ததெனினும் அமைபும். அநிலைமே-அப்படியேயென நமாம். பி-ம் — 1புண்ணுறற தீயிற புகையிற்று. 2உற்றுநின்ற. 3மறுகுற்று. (நகச)

கூவு. மாத ரருங்கலமு 1மங்கலமுஞ் சிந்தித்தவ

கோதை புடைபெயரக கூற்றனைய கணசிவப்ப

பாத மலர்²சிவப்பத் தாம்பதைத்துப் பா³சோர்த்தா

ருதை யெறிய ⁴வொசிபூங் கொடி⁵யொப்பார்.

(இ - ள்.) ஊதை எறிய - பெருவகாற்று வீசுவதனால், ஒசிபூ கொடி ஒப்பா - அசைகின்ற பூங்கொடியை யொப்பாமாகிய, மாதா—, அரு கலம் உம - பெறுதற்கரிய ஆபரணங்களும், மங்கலமஉம - மங்கலரானும், சிந்தி - சிந்தவும், தம கோதை புடைபெயர்-தமது கூட்கல அவிழவும், கூற்று அனைய கணசிவப்ப-யமனையொத்த கண்கள் சிவக்கவும், பாதம் மலர் சிவப்ப—, தாம் பதைத்து—, பா சோர்த்தா - பூமியில விழுந்தார்கள்; (எ - று.)

பாதமலர் - சிவத்தலெனனும் வினையகேறப் மலரென்பது பாதமாகப் பரிணமித்ததனால் தீரிபணியென்னும் பரிணாமாவகாரம். இதெகாடரை உருவகமாகிக்கொள்ளின், சிவத்தலெனனும்வினையககு ஏவாது. கூற்றனைய கண என்றது, கண்ணின்கொடுமையை விளக்கின்றது. 1கமலமுஞ்சிந்தி என்ற பாடததுக்கு - கண்ணீரைச் சிந்தி என்க. பி-ம் — 3பதைப்ப. 3சோர் தார், வீழ்த்தார். 4ஒசியுங். 5போலவா, அன்றா. (நகடு)

கூகூ. ஆவா வரச னருளிலனே யா¹மென்பார்

²காவா வறத்தையினிக் கை³விடுவேம் யாமென்பார்

தாவாத மன்னர் ⁴தலத்தலைவீழ்ந் தேங்கினார்

மாவாதஞ் சாய்த்த மராமரமே போல்⁵கின்றார்.

(இ - ன்.) தாவாத மன்னர்-(வலி)அழியாத அரசர்கள்,—ஆஆ-அந்தோ அந்தோ! அரசன் அருள் இலன் ஏ ஆம - சகரவாததி கருணையில்லாதவனே யாவான், என்பா-; யாம்-, காவா-பாதுகாகாமல, அறத்தை - தருமத்தை, இனி—, கைவிடுவேம்—, என்பா—; மா வாதம் சாயத்த-பெருங்காற்றினற் றீழேதள்ளப்பட்ட, மராமரம் ஏ-ஆசசாமாததையே, போல்கின்றா-போன்ற வராகி, தலத்தலை வீழ்து-மணமேல்வீழ்து, ஏக்கினா-அழுதார்கள்;(எ-று.)
பி - ம் —¹என்றும். ²காவாது. ³விடுவோம். ⁴தலைத்தலை. ⁵வீழ்த்தா. (ஈசு)

க00. கிள்ளைபொடு பூவை யழுத கிள்ளாடத்

துள்ளுறையும் பூசை யழுத ¹வுருவநியாப

பிள்ளை யழுத பெரியோரை பென்²சொல்ல

வள்ளல வனம்புகுவா நெனறுரைத்த மாற்றத்தால்.

(இ - ன்.) 'வள்ளல - வனையாதுகொடுக்குத தன்மையுள்ள ஸ்ரீராமன், வனம் புகுவான்-காட்டிற்குச் செலவான்.' என்று உரைத்த-எனறுசொல்லக் கேட்ட, மாற்றத்தால் - வாதத்தையினால். கிள்ளையொடு பூவை - கிளிகளும் நாகணவாயப்பறவைகளும். அழுத - பலமுடன்; கிளா மாடகதுள உறையும் பூசை - விளக்குகின்ற வீடுகளில் வசிக்கின்ற பூனிகள், அழுத - அழுதன; உரு அறியா பிள்ளை - உருவத்தைப்பற்றித் சிறுஞ்சுதைகள், அழுத—; (என்றால்), பெரியோரை என சொல்ல-பெரியோர்முதமைமைப்பற்றி யான் என்னவென்றுசொல்லுக; (எ - று.)

அறிவினையும் அவற்றோடுதத் ஒருசாரியாவினையும் அழுதனவென்றால், வயசினாலும் குணத்தினாலும் கூவியினாலும் அனுபவத்தினாலும் அன்பினாலும் பிறவற்றினாலுஞ் சிறந்த உயாதினையோ அழுதன என்பது, கூறாமலே பெறப்படு மென்றவாறு. கிள்ளைமுதல்கையழுதனவென்றால் பெரியோர் அழுதன என்பது கானேவிளக்குமென்ற இது-ஒருபொருளைக்கூறிய மாதத்திரத்தால் மறையோபொருள் சித்திப்பதைக் தெரிவிக்குத தொடர்நிலைச் செய்யுட்போடுப்பேறணியாம். தனக்குமுறையாகவந்த அச்சுரிமைமையுத தமபிகு உதவித் தான் காட்டிற்குச்செல்ல உடனப்பட்டா னாகலால், இராம பிரானை 'வள்ளல' என்றா.

கிள்ளை - பழங்களை மூத்தகற் கிள்ளித்தின்பதுபற்றிய பெயர் கிளக்குத் [பேசு] தன்மையகாதலப்பற்றிவந்த பெயர்சொன்பாரு முயா. கிள்ளை பூவை என்ற பால்பகாவறிணைப்பெயாகக்கு. தகுதிபற்றிப் பன்மைப்பொருள் கொள்ளப்பட்டன; சாதியொருமையெனக் கொள்ளினுமாம். அழுத-'அன்' சாரியைபெறாத பலவினபால் வினைமுற்று; சாரியைபெறின் 'அழுதன்'என நிற்கும். ஆசிரியா தொல்காப்பியனா மரபியல் "வெவ்வாய் வெருகினைப் பூசையென்றலும்" என்பதனால் 'பெருந்தோட்டங்களிலும் புதங்களிலும் பதுங்கியிருந்து தசையுணனுதற்காகப் பிறபிரானிகளின் உயிரைக் கவரும் வெரு

கம்பூனையை வீட்டிலுறையும் பிராணியாகிய பூசையின் பெயர்கொடுத்துக் கூறுதலும் அமையும்' என்று கூறினாராதலின், அவ்வகைவெருகம்பூனையை விலக்குதற்கு 'கிளாமாடததுன் உறையும் பூசை' என்றார். ¹உணர்வறியாப் பிள்ளை என்றபாடத்திற்கு-இவா வேணடியவா இவர் வேண்டாதவர் என்று அறியமாட்டாமலிருப்பனவாய் அஃறிணைப்பொருள்போன்ற சின்னஞ்சிறா என்க. "குழவியுமமகவும" என்ற தொலகாப்பியச சூத்திரத்தில் 'கிழவவல்ல' என்ற மிகையால், பிள்ளைப்பெயா மககளுக்கும் வந்த தென்பர். சொல்ல - அகரவீற்றுவிட்கோள; செய்வெனெச்சமாகக்கொண்டு, பெரியோரைக் குறித்து, சொல்ல-சொல்லுமாறு, என்-என்னுள்ளது? என்றமாம். பி-ம் — ²சொல்லி. (நக௭)

க0க. சேதாம்பற் போதனைய செங்கனிவாய் வெண்டளவுப்
போதாம்பற் றேன்றப் புணாமூலைமேற் ¹பூந்தரள
மாதாம்பற் றென்ன மழைக்கணணி ராலியுக்
நாதாம்பற் றுமழலை நங்கைமா ரோங்கினுர்.

(இ - ள்) சேது ஆம்பல் போது - செவ்வல்லமலையையும், செய கனி - சிவந்த கொவ்வைக்கனிபையும், அனைப-ஒத்த. வாய-வாயில், வென் தளவம் போது ஆம் - வெள்ளிய முல்லைமலையொத்த; பல் - பற்கள், தோன்ற - வெளியில்தேரியவும், -- புணா முலைமேல் - நெருங்கிய தனங்களின்மேல், மா-பெரிய, பூ-அழகிய; தாளம் தாமபு-முத்துமாலே, அற்று என்ன-அறுத்து விழுததாற்போல, மழை கண ிர ஆலி-குளிர்சசியையுடைய கண்ணிலிருந்து வழியும் நீரினதுகளிள், உக-சுந்தவும், -நா பற்றா மழலை-நாவில் நன்குபொருத் தாத [நிரம்பாத] சொல்லையுடைய, நங்கைமா- , ஏககிஞா-; (எ - று.)

ஆம்பல் உலகத்துப்பெண்பால்கள் வாயது நறுதாற்றத்திற்குவமை; "ஆம் பளுதற் தேம்பொதிகிளவ்" எனப்பவாகலின், மகளிரின்வாய நிறத்தால் கொவ்வைக்கனிமையம் நறுதாற்றத்தாற் செவ்வாமலையும்போலுமென்பது, 'சேதாம்பற்போதனை செங்கனிவாய்' எனப்பதன்பொருள். இராமன் கானகஞ்செல்லத்தனையுணரது பத்தோன்றவும் கண்களிலிருந்துகோவடியவும் தமமழலைச சொற்களால் அவலசொற்களோசொல்லியவண்ணம் மகளி ரமுதன ரென்க. பூததாமபும் தாளத்தாமபும்அற்றுற்போலக் கணணீராலியுக் என உரைத்தலுமாம். தாமபு-ஆம். ஈறறடிபில், தாம-அசை. இச்செய்யுளில், தீர்பு என்னுஞ் சொல்லணி காணக் மழைக்கணணீர் - மழைபோன்ற கணணீருமாம். செம்மை + ஆம்பல் = சேதாம்பல் "ஈறுபோதல்" என்னுஞ் சூத்திரவிதி. பி-ம் — ¹பூண. (நக௮)

க0உ. ஆவு ¹மழுதவதன் கன்றழுத வன்றலர்ந்த
பூவு ²மழுதபுனற் புள்ளழுத கள்ளொழுக்குங்
காவு மழுத களிறழுத கால்வயப்போர்
மாவு ³மழுதன வம்மன்னவனை மானவே.

(இ - ன்.) அ மன்னவனை மான - (இராமபிரானுடைய பிரிவைப் பொறுக்கமாட்டாமற் புலம்புகின்ற) அத்த தசரதசகரவர்த்தியைப்போலவே, ஆடம் - பசுவும், அழுத—; அதன் கன்று அழுத - அப்பசுவின் கன்றாகளும் அழுதன; அன்று அலர்த்த பூடம்-அன்றமலாநத மலாகளும், அழுத—; புனல் புள் - நீர்வாழ் பறவைகளும், அழுத—; கள் ஒழுதும் காலம்-தேன்பொழியுஞ் சோலைகளும், அழுத-; களிறு - யானைகளும், அழுத - ; கால் வய போர் மாலம்-தேரிழ்ப்பூட்டப்படுகின்ற வலிமையுள்ள போரக்குடரிய குதிரைகளும், அழுதன—; (எ - று.)

கா, பூ - ஓர்நிவ்யயி; மற்றவை - ஓர்நிவ்யயி. இந்தச்செய்யுளில் ஓர்நிவ்யயிரும்ஐயநிவ்யயிரும்அழுதமைகூறி,மற்றை ஓர்நிவ்யயி முதலியன அழுதமையை உபலட்சணத்தாற் பெற்றவைத்தாம். ஆ முதலியன அழுதல் - தம் கண்களால் கீரைப்பெருக்கிக்கொண்டி கதறுதல். கா, பூ அழுதல் - வாடிவதவகிப்பொலிவிழத்தலால் தமதுதுயரத்தைப் புலப்படுத்தல் ஆ - சாதியொருமை; அழுத - அழுததென்பதன்விசாரம். 'ஆ என்பது பால்பகாவலினைப்பெயராதலால், அழுத எனப் பன்மைமுற்றைக்கொண்டது' எனக் கொள்ளின், மேலேவரும் 'அதிகின்றும்' என்பக்கேற்றி பொருத்தாதாம். களிறு - மதக களிப்பையுடையது ஆணயானை. கால் - சக்கரம் அதனையுடைய தேருக்குச் சினையாகுபெயர். இனி, கால் - கால்கெகதத்தைக்கொண்ட மா எனினுமாம். கால்-காலன் என்பாருமுளா "வயவலியாகும்" என்ற தொல்காப்பியத்தால், 'வய' என்பது - வலிமைப்பொருளாதும் உரிச்சொல்லென்பது பெறப்படும்; வயம் என்று பிரித்தால் - வெற்றியென்று பொருளாம். இப்பொருளில், இது பெயர்ச்சொல். மான - உவமவுருபு. பி-ம் —¹அழுதன். ²அழுதவன், அழுதவப். ³அழுதவால். (நகக)

கௌ ¹ஞானீயு ²முய்கலா னென்னுதே நாயகனைக்
கானீயு மென்றுரைத்த ³கைக்கெசியு ⁴கொடிய
கூனீயு⁵மல்லாற் கொடியார் பிறருளரோ
மேனீயு ⁶மின்றி வெறுநீரே யாயினார்.

(இ - ன்.) 'ஞானீயம் - அறிவுடையவனும், உய்கலான் - (இராமனைப் பிரித்து) பிரியுயான்.' என்னுது - என்றுஎண்ணுமல், 'நாயகனை-தலைமகனை, கான் ஈயும் - (இராமனுக்கு) வனவாசத்தைக் கொடும,' என்று உரைத்த-, (கொடிய) கைக்கெசியம்—, கொடிய கூனீயம்—, அல்லால்—, கொடியார் - கொடியவர் [அழாதவர்], பிறா உளா ஒ-வேறேயிருக்கின்றனரோ? [இல்லை]; (பிறரெல்லாம்), மேனீயம் இன்றி - உடம்புமில்லாமல், வெறு கீரே ஆயினா-வெறுமையுடைய கீர்போலக் கரைத்தனர்; (எ - று.)

இராமபிரான் உலகத்து எப்பொருளிடத்தும் பற்றுச்செய்யாத ஞானிகளும் பற்றுச்செய்யும் பரம்பொருளின் திருவவதாரமாவதலால், இவனைப் பிரித்தால் அத்த ஞானியும் உய்யா னென்க. இராமபிரானது நிலையைக் கரு

தாதுகானகத்திற்செலுத்தமாறு தூண்டிய கைகேயியும், இராமபிரானிடத்துத் தன்மகனிடத்தாக்காட்டிலும் பேரன்புவைத்திருந்த கைகேயியையும் தன் தூர்ப்போதனையால் மனமமாறுபடுவித்த கூனியுமே அந்நகரத்துள் மனம்சிறி தும் இன்காதிருந்தவர்; மற்றையோர் யாவரும் துயரமிகுதியால் நீர்ப்பண்டம் போல் தம்முடல் கரைவாராயினரென்றவாறு. கூனீ, மேனீ - நீட்டலவிகா ரங்கள்-“வீடுமின்” என்றவிடத்துப்போல, கொடிய-மததிமதிபம். வெறுகீரே யாயினா - வெறுத்தன்மையுடையவராய மூசசித்தச சாகுநிலைமையராயின ரென்றபடி. பி-ம் —¹நானியும். ²உயகிலாம, உயகலாம, உயகலாது. ³கைகேயீ யும். ⁴கடிய. ⁵அனறி. ⁶எல்லாம. (ச௦௦)

க௦௪.—ஊராரின்துயரத்தைத் தெரிவிக்குங் கவிக்கூற்று.

தேறா தறிவழிந்தா ¹ரெங்குலபபர் தேரோட
நீறாகிச் சுண்ண ²நிறைந்த தெருவெல்லா
மாறாகி போடின ³கண்ணீ ரருநெஞ்சங்
கூறாகி ⁴போடாத ⁵வித்துணையே ⁶குற்றமே.

(இ-ள்) தேறாது அறிவு அழிந்தா-தெளிபாமல உணர்வு நீங்கப்பெற்ற வாகன், எங்கு உலபபா-எவ்வளவு கணக்கிடப்பெற்றவா? தோ ஓட-தோகள் செல்லுதலினால். நீறுஆகி-பொடியாய், சுண்ணம் நிறைந்த-புழுதிகள் நிறைத் திருக்கின்ற, தெரு எல்லாம்-தெருமுழுதும் (அப்புழுதிகள் நீங்குமபடி), கண் னீர் ஆறு ஆகி ஓடின-; அரு நெஞ்சம்-அருவப்பொருளாகிய மனம், கூறுஆகி- வேறாகி, ஓடாத - நீங்காத, வித்துணைய - இவ்வளவே, குற்றம்-; (எ - று.)

இராமனைப்பிரிந்த துயரத்தால் இன்னதென்று தெரியாது நிகைத்தது நின்ற அஃகூறா எத்துணைவனோ? சொல்லமுடியாது; அவர்களைத்தவிர்த்து மற்றையோர்கண்களிலிருந்து நீர் ஆறுகப்பெருகிற்று அவர்களைப்பற்றிக் குறைகூறவே ணுமானால் நெஞ்சம் இருப்பவாகி மழிந்திடவில்லை பென்னலா மென்றவாறு. உலத்தல் - அளவுபெறுதல். அருவப்பொருளாதலின் நெஞ்சங் கூறாகியோடவில்லையென்ற கருத்துப்பட ‘அருநெஞ்சங் கூறாகியோடாத’ என்றா இது - கருத்துடையடைமொழியணியாம. பி-ம்:—¹எங்குலத்தா. ²நிறைந்த, ³நகரத்த. ⁴கண்ணினீருள், ⁵கண்ணினீருள், ⁶கண்கணிருள். ⁷ஓடிவரவால். ⁸இத்தனையே. ⁹கூற்றமே. (ச௦௧)

க௦௫.—இதுமுதல் பத்துக்கவிகள் - நகரத்தவர்
வருந்தியதைத் தெரிவிக்கும்.

மண்செய்த பாவ முளதென்பார் மாமலர்மேற்
பென்செய்த பாவ¹ மதனிற் பெரிதென்பார்
புண்²செய்த ³நெஞ்சை விதியென்பார் பூதலத்தோர்
கண்செய்த பாவங் ⁴கடலிற பெரிதென்பார்.

(இ - ள்.) (அவ்வயோததியிலுள்ளா). 'மண செய்த பாவம் உளது - நிலமகள் செயத தீவினை மிகுதியாகவுள்ளது,' என்பார் - என்பார்கன்; 'மாமலாமேல பெண செயத பாவம் - சிறந்த தாமடைமலாமேல் வீற்றிருக்கின்ற பெண்ணாகிய இலக்குமி செய்துள்ள பாவம், அதனில் பெரிது - அந்த மண்மகள்செய்த பாவத்தினும் மிககுள்ளது,' என்பா - ; 'விதி - (மது) ஊழ்வினை, கெஞ்சை - (யாவருடைய) மனத்தையும், புண செயத - புண்கைசெய்துவிட்டது,' என்பா—; 'பூதலத்தோ கண செயத பாவம் - இந்நிலவுலகத்தோரின் கண்கள்செய்துள்ளபாவம், கடலின் பெரிது - கடலைக் காட்டிலும் மிககுள்ளது,' என்பா—; (எ - று.)

ஸ்ரீராமபிரான பட்டாபிஷேகஞ் செய்துகொண்டு கண்ணை யாளும் பாக் கியத்தைப் பெறாமையால், 'மணசெய்தபாவம் உளது' என்றும். மணிமுடி புண்டு தன்னைக் காக்கும் பாக்கியத்தை மண்மகள் பெறாவிடனும் அப்பிரானது சேவடி தன்னைப் பலவிடத்தும் தீண்டப்பெறும் பாக்கியத்தைப்பேனும் பெற்றிருக்க, செல்வத்திற்கு உரியமகள் ஒருவகையாலும் அப்பிரானது சமபத் தத்தைப் பெறாமையால், 'மாமலாமேற் பெணசெய்தபாவம் அதனிற் பெரிது' என்றும், பூதலமும் இராமபிரான் முடிதுறந்து மமனம் புண்படுமாறு காட்டிற்குச்செல்வது மது ஊழ்வினையே பெண்பா 'புணசெய்த கெஞ்சை விதி' என்றும், இராமபிரான் முடிபுனைந்து பொற்பட்டாடை முதலியன தரித்துச் செல்லத் தரிசிக் கும் பாக்கியத்தைப் பெறாமல் மரவுரித்தது முனிவாகோலத்துடன் சஞ்சரிப்பதைத் தரிசிக்கப்போவதால், 'பூதலத்தோ கணசெய்த பாவம் கடலிற் பெரிது' என்றும் அந்நகரத்தவர் கூறினார்கள். இதுமுதல்ககச - ஆங்கவிலகைபுலமவரும் என்பா முதலிய முதற்ககளுக்கு ௧௦௮-ஆங்கவியிலுள்ள 'அந்நகரா' என்பது எழுவாயாம். மூன்றாமடியில், 'செய்த' - செய்தது என்பதன் தொகுதல்; மற்றை மூன்றடியினில் 'செய்த பெயசெசகவகள். திருமகள் தாமடையில் வாழ்பவனென தூல்கள் கூறும். பி - டு - 1 இதுதனில். 'செய்தா. 3 கெஞ்சம். 4 கடலென்பாராயினா. (ச௦௨)

௧௦௯. ஆளான் பரத னரசென்பா ரையனினி

மீளா னமக்கு விதி¹கொடிது கானென்பார்

²கோளாகி வந்தவா கொற்ற³முடி தானென்பார்

மாளாத நம்மின் 'மனம்வலியா ராரென்பார்.

(இ - ள்.) 'பரதன் அரசு ஆளான்' என்பா—; 'ஐயன் - ஸ்ரீராமன், இனி மீளான்—,' (என்பா)—; 'நமக்கு விதி கொடிதுகாண—,' என்பா—; 'கொற்றம் முடி - வெற்றியையுடைய பட்டாபிஷேகம், கோள் ஆகி வந்த ஆ (று) - கொல்வதாகி [யமஞ்சி] வந்தவிதத்தான் (என்னே?),' என்பா—; 'மாளாத நம்மின் - இறவாத நம்மினும், மனம் வலியா ஆ—?' என்பார்—; (எ - று.)—காண - முன்னிலையசை. தான் - அசை.

பட்டாபிஷேகப் பேசுக இல்லாவிடின் ஸ்ரீராமனைக் கைகேயி வனத்திற்குச் செல்லவேண்டுமென வரமவேண்டாளாதவின், 'கோளாகிவந்தவா கொற்ற

முடிதான்' என்றனர். கோள் - உயில்காள்ளுதலை யுடையது; இடையூறும், தாமசேதுவுமாம். பி - ம்:—¹கொடிதேதான், கொடிதுதான். ²கோளாகவந்ததோ. ³முடியென்பார். ⁴வலியாகளாரா. (௪௦௩)

௧௦௭. ஆதி பாச ¹னருங்கே கயன்மகண்மேற்
காதன் முதிரக் கருத்தழிந்தா னாமென்பார்
சீதை மணவாளன் தன்னோடுந் தீக்கானம்
போது மதுவன்றேற புகுது மெரியென்பார்.

(இ - ள்.) 'ஆதிஅரசன் - தலைவனாகிய சகரவாத்தி, அரு கேசயன் மகன் மேல் - அரிய கைகேயியின்மேல், காதல் முதிர-அன்பு மிகுதலால், கருத்து அழிந்தான் ஆம் - மனமயங்கி வரக்கொடுத்தவனாவான்,' என்பா—; ('நாம்'), சீதை மணவாளன் தன்னோடுஉம - ஸ்ரீராமனோடும, தீ கானம் - கொடிய காட்டை, போதும் - அடைவோம்; அது அன்றுஎவ் - அதுவுறு கிடைத்த தின்றேல், எரி புகுதும் - தீப்புகுதோம்,' எனபா—; (௭ - று.)

ஆதியரசன் - பிரதானனான அரசனைக் 'ஆதிமன்னையாற்றியுமினீ ரென்றான்' எனப் பின்னும் வருதல்காண்க இனிஇத்தொடரில், ஆதியென்னும் முதன்மைகுறிக்கும் அடை, வயதுமுதிர்ந்தமைபான் மதிபிழந்தா னென்பதனை விளக்கு மென்பாருமுளா. ஆதி - முன்னே என்றாமாம். அருமகன் - இகழ்ச்சி: நற்குணங்களின் இன்மையை யுடைய மகளுமாம். மணவாளன் - மணத்தை ஆளுதலுடையவன்; மணம் - கல்யாணம். பி-ம் —¹அருங்கேசயன் மகன்மேல், கேசயாகோன்மாமகன்மேல். ²அன்றி, அன்றல். (௪௦௪)

௧௦௮. கையா ¹நிலத்தடவிக் கண்ணிர் மெழுதுவா
ருய்யாள்பொற் கோசலையென் ²றோவாது வெய்துயிர்ப்பா
ரையா விளங்கோவே யாறறுதி³யோ நீயென்பார்
நெய்யா ரழலுற்ற துற்றாரநீ ணைகரார்.

(இ - ள்.) கையால் நிலம் தடவி—, கண்ணீர் மெழுதுவாரா-கண்ணீரால் (தரையை) மெழுதுவாரா; பொன் கோசலை - அழகியகோசலேதேவி, உய்யான் என்று - பிழையாளென்று, ஓவாது - இடைவிடாமல், வெயது உயிர்ப்பா - பெருமூச்சுவிடுவாரா; 'ஐயா—! இளங் கோவே - இளையபெருமானே! [இலகரு மணி], நீ ஆற்றாதி ஒ-நீ மனம்பொறுப்பாயோ?' எனபா—; நெய் ஆர அழல் உற்றது - நெய்யைப்பெய்த நெருப்படைத்ததன்மையை, உற்றாரா - அடைந்தாரா; (யாவரெனில்), அ நீன் சகரா-அத்தப்பெரிய அயோததிகரிகளின்னார்.

இராமனையிழந்தமை கண்களையிழந்தமைபோலுதலாலும், கண்களில் நீர் ததும்புகின்றதாலும், கண்திறந்துபாக்கமுடியாமையால் கையால்நிலத் தடவினர். உய்யாள்பொற்கோசலைஎன்று படிப்பாருமுளா. பி - ம்:—¹நிலத் தடித்து. ²ஓதுவார். ³நீயோ. இப்பாடல் சிலபிரதிகளில் 'தள்ளாறு' என்ற அடுத்த பாடலுக்குப்பின் காணப்படுகின்றது. (௪௦௫)

க0க¹.¹தள்ளுறல்²வேறில்லாத் தன்மகற்குப் பா³ர்கொள்வா

⁴ளெள்ளுறு தீக்கரும நேர்ந்தா ளிவ⁵ளென்பார்

⁶களள்ளுறு செவ்வாய்க்⁷கணிகைகாண் கைகேசி

⁸யுள்ளுறு காத விலள்போலென் றுள்⁹ளழிவார்.

(இ - ள்.) 'தன் மகற்கு பா கொள்வாள் - தன்பின்னையாகிய பாதனுக் காக இராசசிபத்தைக் கைக்கொள்பவளாய், தள்ளுறல் - (ஸ்ரீராமனைக்காட் டிற்கு) அனுப்புவதற்குக்காரணம், வேறு இல்லா-வேறு இல்லாமல், இவள் - இக்கைகேசி, என் உறு தீ கரும நேர்தான்- யாவாறும்) பழிக்கப்படுகின்ற (வரமென்ற வியாசத்தினால் இராமனைக்காட்டிற்கு ஒட்டுவதாகிய இத்தக்) கொடியகாரியத்தை வேண்டினாள், என்பா—; 'கைக்கேசி-இவள், கள் உறு செவ்வாய் கணிகை காண் - தேன்போல இறிய சிவந்த அதற்கையுடைய வேசியேயாவாள்; (அத்தொல்தான்). உள் உறு காதல் இல்லப்போல்-மனத்திற் பொருத்திய அன்பிலலாதான்போலவான்.' என்று என்றுசொல்லி, உள் அழி வா - மனம்வருத்துவா; (எ - று.)

என் - முதனிலைத்தொழிற்பொ. இனி சகலவாதகிமைக்கொல்லுத லால், எள்ளுப்பொருத்திய கருமமு மாம உண்டவாககு மயக்கத்தையுண்டாக குதலால், கள்ளுறு வாபென்றா உளளுறுகாதலிலென்றதனால், வெளியில் அன்புபாராட்டிவிடின்ற னென்பது பெற்றாய்; வேசிய இன்னதாதல் "தலையு மாகமுத்தாளுத் தழீஇயதன், நிலைலா திறைநின்றதுபோலவே, மலையினுள் ளவெலாங்கொண்டு மண்டலால், விலைநீனமாதை- மொத்தகல் வெள்ளமே," "பொனவிலை, பாவையாமணமுமபோறபசையுமாறதே", "அன்பின் விழையா பொருளவிலையு மாபெத்தாயா" எனபவற்ற னுணாக. பி-ம் —¹தள்ளுறு²வேறில்லை,³கொள்வான். ⁴எள்ளுறிய. ⁵என்னு. ⁶களள்ளுறு. ⁷கணிகைபோல, கணிகையரும் ⁸உள்ளுறு ⁹அழித்தா (ச0க)

க0க0. நின்று தவ¹மியற்றித் தான்றீர நோத்ததோ

²வன்றிவ் வுலகத்து ள³ருயிராய் வாழ்வாரைக்

கொன்று களோயக்⁴குறித்த பொரு⁵ளொன்றோ

நன்று வரங்கொடுத்த நாயகரு கன்றென்பார்.

(இ-ள்.) 'தான்-சகலவாதகிதான், நின்று - நிலையாய், தவம் இயற்றி - தவத்தைச் செய்து, தீர - (இவ்வுலகத்தினின்றும்) நீங்க, நோத்தது - சம மதித்தபடியோ? அன்று-அதுவன்றாயின், இ உலகத்துள்—, ஆ உயி ஆய்- அரிய உயிருடன்கூடி, வாழ்வாரை வாழுஞ் சனங்களை, கொன்று களோய - கொலைசெய்து அடியோடே நீக்கிவிடுகற்கு, குறித்த-நீனைத்த, பொருள்-ஒன் றோ-ஒருகாரியமோ? வரம் கொடுத்தது-(கைக்கேசிக்கு வரங்கொடுத்தசெயல், நாயகற்கு-தசாதனுக்கு, நன்று நன்று - கன்றாகவுள்ளது கன்றாகவுள்ளது,' என்பா—; (எ - று.)

அரசன் கைகேயியின் இவ்வுட்ப்படி வரததைக்கொடுத்தது, தவஞ்செய்து தன்னுயிரைவிட்டிடவேணும் என்ற கருத்தினாலா? அன்றி, இவ்வுலகத்து வாழ்வாரைப்பெல்லாங் கொன்றுவிடவேணும் என்ற கருத்தினாலா? இவ்வரசனது செயல் எவ்வளவு தீமைபாகவுள்ளதென்றன சொன்றவாறு கன்றுகன்று-பிறகுறிப்பால் மிகவுந்தீது என்ற பொருளைக் காட்டிற்று. உலகத்தவா இராமனைப்பிரிதலால் இறத்துப்படுவதென்பது, இராமனொருமுகம் அடிகளினகருத்து. உலகத்து ஸ்ரீராமர் வாழ்வா எனறது. இராமனைக் குறிக்கு மெனினுமாம். கொடுத்த = கொடுத்தது விகாரம். பி - ம்:—¹உஞ்றி, ஆற்றி, முபற்றி. ²அன்றியுலகத்துள். ³உயிரை. ⁴கொடுக்க. அன்றே. (ச0எ)

ககக. பெற்றுடைய மண்ணவளுக் கிந்து ¹பிறத்துலக முற்றுடைய கோவைப் பிரியாது மொய்த்திண்டி யு²றுறையும் யாரு ³முறைப்பே ⁴சின்னளிற் புற்றுடைய காடெல்லா காடாகப் போமென்பார்.

(இ - ள்) பெற்று உடைய மண் - (வரத்தினால்) பெற்றிருக்கின்ற இராசசிபத்தை. அவருக்கு அரசு-அக்கைகேயிக்கு 'ஆளுமாறு' கொடுக்கது, பிறத்து (தான் மூத்தவனாகப், பிறத்தமைவினாலே, உலகம் முற்று உடைய - உலகமுழுதுக்கும் உரியவனான, கோவை-இராமனை, யாடும் - (யாம்) எல்லோரும், பிரியாது-பிரியாமல், தண்டி-திடீர்ந்து, மொய்த்து-செருங்கி, உற்று-(காட்டை) அடைந்து. உறைதும் - (அங்கே) வசிப்போம்; உறைய ஏ - அவ்வாறு வசித்தலால், புற்று உடைய காடுஎல்லாம்-புற்றுக்களையுடைய வனங்க ளெல்லாம், சில காளில்—, காடு ஆகி போம் என்பார்—; (எ - று.)

ராம இவ்விராசசிபத்தை விட்டிட்டு இராமனானே வசிப்போம் அங்ஙனம் ஊராகிய ராம எல்லாரும் வசிப்பதனால் காடே காடாகிப்போய விடுமென்றன சொன்க. பெற்றுடைய மண்ணவளுக்கீது-அவ்வாறாய்வு மண்ணைப்போட்டு என்ற கருத்தும் படுமாறு கூறிய ராம கருத்தக்கத்து பிறத்துலகம் முற்றுடையதோ - "முழுவதே பிறத்துலகுடைய மொயம்பினேன்" என்பார். சின்னும்; "பிறத்துபேகைய பிரிவின கொலபகம்" என்று பாதன் கூறுவதுங் காண்க. காடெல்லாம் காடாகிப்போ மென்பதில், காடெல்லாம் காடாகுமென்பது உ முணாக. பி-ம் —¹பிறித்து. ²உறையும் ³உறையச. ⁴சிலகாளில், இரகாளில் (ச0அ)

ககஉ. என்னே ¹நிருப னியற்கை யிருந்தவா தன்னே ²நிலாத ³தலைமகற்குத் தாரணியை முன்னே கொடுத்து முறைதிறம்பத் ⁴தம்பிக்குப் பின்னே கொடுத்தாற பிழையாதோ மெய்யென்பார்.

(இ - ள்.) 'நிருபன் இயற்கை இருந்தஆறு'என்ன-தசாதமன்னவனது இயல்பு இருந்தவிதம் என்ன விவரப்பிரதிபதித்தது. தன்னோ இலாத தலைமகற்கு-தனக்குட்படி(தன்னையேயன்றி வேறு) இல்லாத முதற்புத்திரனுக்கு,

தாரணியை-பூமியை, முன்னே கொடுத்து முன்னே ஈத்து, முறை திறம்ப - நீதிதவற, தம்பிக்கு - அவன்பின்னேனுக்கு, பின்னே கொடுத்தால்—, மெய் பிழையாது ஒ - சத்திபச் தவறாதோ? என்பா—; (எ - று)

‘ஒருவனுக்குக் கொடுத்த பொருளை வேறொருத்தனுக்குக் கொடுத்தல் முறைமாகாது’ என்று தருமசாஸ்திரம் ஏற்பட்டிருக்க. மன்னவன் இராமனுக்குக் கொடுத்த இராசசிபத்தைக் கைக்கேசிக்கு எவ்வாறு கொடுக்கலாம்? இந்தக் கொடையில் மூத்தவனுக்கு உரிபதை இளையானுக்குக் கொடுத்தலும் முன்னே ஒருத்தற்குக் கொடுத்ததை மீட்டி மற்றொருவாக்குக் கொடுத்தலும் ஆகிய இரண்டிதற்றவகை அடங்கியிருக்கின்றனவே: ஒருகால அரசாக்கென்று வேறே தருமசாஸ்திரம் உண்டிபோலு மென்று கூறியதாகக் கருத்து விரித்துரைத்துக்கொள்க. தனக்குமேல் அதிகாரி எவரும் இல்லாதவனென்பா, ‘நிருபன’ என்றும், ‘ஜயேந்திரபதினானுக்குக் குற்றமுண்டாயிருந்தால் கடித்தலுலகையாகக்’ என்று திருவள்ளுக்கு உண்மையால் எவ்வாற்றாலும் குறைவற்ற மூத்தருடைய உண்பதற்கு ‘தன்னேரிவாத் தலைமகற்கு’ என்று கூறினா தாரணி-தானையென்பதன் வகை. முன்னே கொடுத்து என்றது ‘புனைபுமாமுடி புனைநீதநல்லறம்புருக்க சினைப் வேண்டிய யானினவிற்பெறுவ தித்தனறான’ என்றதனை நோக்கி சினைத்தலும் சொல்லலும் செய்தலொடொரு மாதலால். கொடுக்க சினைத்ததனையும் சொன்ன தனையும் ‘கொடுத்து’ என்றா இராமனுக்கு இராசசிபம் கொடுத்தால் வாயமையிழைக்குமென்ற கைக்கேசிக்கு மாறாகப் பட்டனுக்குக் கொடுத்தால் வாயமை பிழையாதோ வென்றா நகரத்தவ் செனக் பிரம்—¹நிருப. ²ஒனறிலாத். ³தனமகற்கு, கனிமகற்கு ⁴தம்பிமகற்கு. (சுருக)

ககங். கோதை வரிவிற குமரன கொடுத்த நில

மாதை பொருவா ¹புணாவராம வஞ்சித்த

பேதை செறுவனைப் பின்பாத்தது ²பெருமே

சீதை பிரிபிறு ³திராத திருவென்பார்.

(இ. ள்.) ‘கோதை வரி வில குமரன கொடுத்த-வெற்றிமலைபைசகுடய கட்டமைக் கொத்தனாடகனை’ என்பு புரீராமனுக்குக் கொடுத்த, நிலம் மாதை - பூமிப்பாட்டினம். நருவா புணாவராம-வேறொருவா சோவராம; சீதை பிரிபிறும - சீதாபாட்டி பிரித்தாலும் [கொடுக்கின்றன], திராத-தானம் அல்லாவிட்டது. பிரித்து செல்லாமல், திரு - இலக்கும்.—வஞ்சித்த பேதை செறுவனை-வஞ்சனைசெய்த கைக்கேயியினது பத்திரங்கிய பாக்களை, பின்பாத்தது நிறகுமவ - அங்கேகரித்து திற்பாளோ [நித்தமாட்டாள்].’ என்பா—.

சீதை பிரித்தாலும், திரு இவ் பூரில் தங்கா னென்றன செனக். கோதைக் குமரனென இயையும்; கோதைவிலலென இயைத்து, தாரணியையுடைய விலலெனப்பொருள் கொள்ளவுமாம் புணாவராம் என்பது, தகுதியின்மை

யைப் புலப்படுத்தும். குமரற்கென்னும் நான்கனுருபு, தொகுத்தல். இழித தற்கண ஒருவாபுணாவரெனப்பன்மையாற்கூறியது. பின்பார்த்தல் - இலக் கணையால் அங்கீகரித்தற்கு வந்தது. தீரா-வீகாரம். பி - ம் —¹புணர்வாராம், புணர்வரா. ²செறுவீனையே. ³நிற்ருமா, நிற்குமோ. ⁴தான்நீராடிருவென்பா, தீராதோ திருவென்பா, தீராடிருவென்பா. (சக0)

ககச. உந்தாது ரெய்வா¹த்² துதவாது காலெறிய
நந்தா விளக்கி னடுங்குகின்ற நங்கைமா
செந்தா மரைத்³தடங்கட் செவ்வி யருணைக்க
மந்தோ பிரிதுமோ வாவிதியே யோவென்பார்.

(இ - ன்.) 'உந்தாது - தூண்டப்பட்டாமல், ரெய் வாதது உதவாது - ஸெய்வார்த்தது துணைசெய்யப்பட்டாமல், கால எறிய - காற்று வீசுகலினால், நந்தா விளக்கின் - கெடாதவிளக்குபோல, நடுங்குகின்ற நங்கைமா-உடம்பு நடுங்குகின்ற மாதாகள், செம் தாமடை தட கண-(ஸ்ரீராமனது) செந்தாமரை மலர்போன்ற பெரியகண்களினது, செவ்வி-அழகினையுடைய, அருள் தோக கம் - கிருபையோடுகூடிய பாபாவை, பிரிதுமோ - (ராம) பிரித்துஉயிராவாழ் வோமோ? விதியே - தெய்வமே! அந்தோ ஆஃ—!!' என்பா—; (எ - று.)

இவரு நடுக்கம், பிரிவுப்பொருளாகப் பிறகு அச்சத்தாற்றோன்றியது. மகளிர நடுக்குவதற்கு, காற்றில விளக்கு நடுக்குவதை உவமைகூறினா. இது - நகரத்தாருள் நங்கைமாதையர்க்கைக் குறிப்பது; ஆணமக்களினும் மனம் மெல்லியராய் வருதலுமையுடைய பெணமக்கட்கு மிகுதியாமென்ற கருத தினால், தனியே நெத்துக்கூறினாபோலும் உததுதல-காற்று மீதுபடவொட் டாமல் மறைவையுண்டாகுதலெனினும் அமையும். பி-ம் —¹உதது. ²உறை யாது. ³பெருத. (சகக)

வேறு .

ககரு.--கைகேயி ஸ்ரீராமனுக்கு முடிநட்டுதலைத்தவிர்ந்துக் காட்டிந்துச் செல்லச்செய்ததைக் கேள்வியுற்ற இலக்குவன் சிவங்கொடால்.

கேட்டா னிளையோன் கிளர்ஞாலம் வரத்தினாலே
மீட்டா ளளித்தான் வன¹தம்முனை வெம்மை²முற்றத்
தீட்டாத லேற்கட் சிறுதாயென யாவராலு
மூட்டாத காலக் கடைத்தீ யெனமுண் டெழுந்தான்.

(இ-ன்.) (இங்கனமக்கழாந்தக), இளையோன்-இளையபெருமாள் [லக்ஷ மணன்],-தீட்டாத வேல் கண - (நெருப்பிற்காய்ச்சிக) கூராக்காத [இயற்கை யிற் கூாமையுடைய] வேலாயுதம் போன்ற கண்களையுடைய, சிறு தாய்-கை கேயி,வெம்மை முற்ற-(மனத்திற்)கொடுமை மிக,கிளா ஞாலம்-விளங்குகின்ற பூமியை, வரத்தினால் ஏ மீட்டான் - (அரசன்கொடுத்த) வரத்தினாலே (தான்)

திருப்பிக்கொண்டான்; தம்முனை - தமையனுக்கு, வனம் அளித்தான் - காட்டைக்கொடுத்தான்,' என கேட்டான்-என்றுகேள்விப்பட்டு,—யாவரால் உம் மூட்டாத-எவராலும் பற்றப்பண்ணாத, கடைகாலம் தீ என-பிரளயகாலத்து அக்கினிபோல, மூண்டு எழுந்தான் - கோபம்பெருகி யெழும்பினான்; (எ-று.)

. இராமன் முடிசூடித் தன்னைப்புணாவானென்று பூமிதேவி களித்திருந்தமை தோன்ற 'கிளாஞாலம்' என்றா வரததினாலே என்பதனை அளித்தா னென்பதனோடுங் கூட்டுக. ஊழித்தீயினும் இவன்கோபத்திற்கு வேற்றுமை தோன்ற; மூட்டாத காலக்கடைத்தீ' என்றா. தமமுன்-அண்ணன். பி-ம்:—¹தம்முனின். ²முற்றி. (சகஉ)

ககக.—இதுவும் அது

கண்ணிற் கடைத்தீ யுக¹நெற்றியிற் கற்றை நாத
விண்ணிற் ²சுடரும் கெட மெய்யினி னீர் ³விரிப்ப
வுண்ணிற்கு முயிர்ப்பெனு மூதை ⁴பிறக்க சின்ற
வண்ணற பெரியோன் நனதாதியின ⁵மூர்த்தி மொத்தான்.

(இ - ன்.) கடைக்கண்ணின் தீ உக - கண்களினு னியினின்றும் நெருப்பு வழிவரும், நெற்றியில கற்றை நாத - சூதலில் (புருவத்தின்) மயிர்வெதொகுதி தோன்றவும், விண்ணின் சுடரெம் கெட - ஆகாயத்திலவ்வங்கும் இளஞ்சூரியனும் (இவ்வுக்கிரத்துக்குமுன்னே) நிலைசெடவும். மெய்யினின் நீர் விரிப்ப-உடம்பினின்றும் வியாடைநீர் பரவவும். உள சிறகும் - உளவேயிருக்கின்ற, உயிர்ப்பு எனும் உடை - மூச்சென்னுங் கடுங்காற்றும், பிறக்க - வெளியில் தோன்றவும். சின்ற அண்ணல பெரியோன்-(மெருண்டு) சின்ற மிகப்பெருந் தன்மையையுடைய இலகதமணன், தன்னது ஆதிபிண மூர்த்தி ஒத்தான்-தன்னது முதல்ஸ்வரூபமாகிய ஆதிசேஷனை மொத்திருந்தான்; (எ - று.)

இலகதமணன் ஆயிரத்திலமரவ ரச சீரமரபேற சீறிஞ னென்க இலக் குமணன் ஆதிசேஷனது திருவவதாமாதலை வளையொடுதிகிரியும்"என்னும் பாலகாண்டக கவியா லுணாக. திருவணந்தாமான் திருமாலன்னிடத்துத் தான் கொண்டுள்ள பொங்குமபரிவினால எப்போதுஞ் சினத்தோன்ற விரும்ப னென்பதை "ஆவராராமது கேட்டழலுமிழும் பூங்காரசுவு", "காய்ச் திருனாமாற்றிக் கஞ்சிலகுமாமணிக, னேயர்க் பணக்கதிமேல் வெவ்வுயிர்ப்பு" என்ற முதலாழ்வார வாக்குக்கொணடும் உணாக. கண தீப்பொறி புறப்படு வதுபோலத் தோன்றுவதும், புருவம் நெரிந்து நெற்றியிலேறுவதும், உடம்பில வோவை மிகுதியாகத்தோன்றுவதும், உண்ணின்று உயிர்ப்புத்தோன்றுவதும் - வெருளியின் மெய்ப்பாடுகள். நெற்றியிற் கற்றைநாத என்பதற்கு - நெற்றியிற் கோபாக்கினியின் ஒளிவீசவும் எனக் கூறினாருமுளா. பி-ம் —¹நெற்றியின் வோவைகால, நெற்றியிற்கற்றைகால, நெற்று விரித்ததென்ன. ²சுடர்தோன்ற மெய்நீர், சுடர்தோன்ற மெய்க்கனீர். ³விரிக்க. ⁴பிறக்க. ⁵மூர்த்தம். (சகஉ)

கக௭.—சினங்கோண்ட இலக்துமணன் கைகேயியின் செயலை

இகழ்த்து கூறுதல்.

சிங்கக் குருளைக் கிடீ¹திஞ்சுவை யூனை நாயின்
வெங்கட்²சிறுகுட்டனை யூட்ட³விரும்பி னாளா
னங்கைக் கறிவின்றி நன்றிது நன்றி தென்னுக்
கங்கைக் கிறைவன்⁴ கமலகைக புடைத்து நக்கான்.

(இ - ள்.) 'சிங்கம் குருளைக்கு இடி - சிங்கக்குட்டிகளுவதற்கு உரிய, தீம சுவை ஊனை - இனிம உருசியையுடைய மாமிசத்தை, வெம் கண சிறு நாயின் குட்டனை - கொடியகண்களையும் இழிவையுமுடைய ராய்க்குட்டியை, ஊட்ட - உண்பிக்க, வீரும்பினா - (கைகேயி இச்சித்தான்; நங்கைக்கு - இந்தகைக்கேயியினுடைய, அறவின் நிறம் இது இது - இந்த இடப் புத்திவல்லமை, நன்று நன்று - மிகன்றாபுள்ளது நன்றாபுள்ளது' என ஒரு - என்றுமொசொல்லி, கங்கைக்கு இறைவன் - இலக்துமணன், கமலம் கை புடைத்து - தாமரைமலர்போன்ற (தன்) கைகளைக் கொட்டி, நக்கான் - சரித்தான்; (எ - று.)

சிங்கக்குட்டிக்கு இடமற்கு உரிய ஊனை ராய்க்குட்டிக்கு இடிவது முறை மையாகாமையோடு எல்லோர்க்கும் இகழ்ச்சியையுட்கருவதுபோல இராம பிரான் ஆள்வதற்கு உரிய இராச்சியத்தைப் பதனனுக்குத் தந்தவ முறைமை யாகாமையோடு யாராகதும் இகழ்ச்சியையுட்கருமென்பது உண்மைமுக்கதற் பெறப்படும். இங்ஙனம் பொருத்தமற்றாரிடத்தைக் கைகேயி செய்கமை குறித்து இகழ்ச்சிப்பற்றி இலக்துமணன் கைகொட்டிச் சிரிக்கின்றெனக் கொள் செய்புளில் முதலியனாடிகளிற்கூறிய உவமை, உவமேயத்தைக் காட்டிற்று இது - பிறிதுமொழிதலணி உபமானத்தினால் உபமேயத்தைப் பெறவைப்பது, இதன் இலக்கணம் இலக்துமணன் வசிக்கும் காடாகிய கோசலதேசத்தி னது எல்லா கங்காதிவையியுடையதலால், அவனை 'கங்கைக்கிறைவன்' என்ற ரா சாயுதத்திக்கு இராமகங்கைகென்று ஒருபெயருள்ளதன லேனும், கங்கை, யையல்லாததிக்கும் பொதுவாகவழங்கும் ஒருசார்வழக்குப்பற்றியேனும் சாயு தத்திப்பயப்பெற்ற கோசலராட்டையுடையவென்ற பொருளில் 'கங்கைக் கிறைவன்' என்றருமாம் இனி, கங்கையைப் பூமிக்குக்கொணர்த்த பகீத சக்கரவாதத்தினது வமிசத்தற பிறதவ வென்பதுபற்றி இவ்வாறு கூறின ரென்னுமாம் இலக்துமணன் செயற்கு அரிய செயபுத்திறமுடையவென பதை விளக்க, தேவலோகத்தினின்று ஆகாயங்கைகையைப் பூமிக்குக்கொணர்த்த பகீதசக்கரவாதத்தியினை பெயரால் அவ்விலக்துமணனைக் கவி குறித்தா ரென்றனம் பொருத்தம். ஊனுண்ணும் விலங்குக்கு அது சுவைக்கு மாத லால், 'திஞ்சுவையுன்' என்றா திஞ்சுவையுன் எனறது-உபமேயத்தில் இராச சியபாரத்தை. ஆல் - தேற்றம்.

"நாயேயன்றி" என்னு் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தில் 'ஆயுதகால' என்றதனால், 'சிங்கக்குருளை' என்றா. குட்டன்-குட்டியென்ற பொருளில்வரு

தலை, “தன்சிறுக்குட்டன்களைக், குடங்கைக்கொண்டு மந்திகள் கண்வளர்த்து வகோவாததனம்” என்ற பெரியாழ்வாராகாததிலுள் காண்க. ¹சிறுக்குட்டியை என்றபாடத்துக்கு, “குட்டியும் பறழூ கூற்றவண் வடையா” என்றதனால் “நாயிக்குட்டி” என்றது. சிங்கம-ஹிமல எனபதன் எழுத்து நிலை மாறி வந்த வரிமஹென்ற வட்சொல்லின் திரிபு. ²கடுவகுட்டியை என்றபாடத்துக்கு, கடுமான் என்பதிற்போல விரைவுக்குறிப்புணர்த்தும் ‘கடி’ என்னும் உரிசொல ‘கடு’ எனத்திரிந்து வந்தவெனக் கொள்க. எனறிது எனறிது - அடுககு, எள்ளலபற்றல்வந்தது. பி-ய் —¹சீன. ²சிறுக்குட்டனுக்கு. ³விரும்பினுளோ, விரும்பினுளோ. ⁴கடக்ககை. (சகசு)

ககஅ — இதுமுதல் ழன்றுகவிகள் - இலகீதமான பாரீக்கோலம்
பூண்டு நீற்றல்த் தெரிவிக்கும்

சுற்றர் ¹மணியின் வடிவாள் புடைதோன்ற வார்த்து
விறறுங்கி வாளிப பெரும்புடில புறத்து வீக்கிப
பறறுநத செம்பொற கவசம் ²பனி மேரு வாங்கொ
புறறு மெனவோங்கிய தோனொடு மாபு பொக்க.

இதுமுகல காண்குதவீன - ஞாநக.

(இ - ள) சுற்று ஆ மணியின் வடிவாள் காணுபநகங்கனிலும் இதைத் தமணிகளையுடைய கூட்செய்த கைவாளே. புடை தோன்ற ஆதது - பக்கத்தில் விளங்குமபடி கட்டி, வில தாமகி-விலலையேந்தி, பனி மேரு ஆங்கு ஓர் புற்று ஆம என - ஞாநீந்தமேருமலை. ¹பனி ஞாநீன ஒருபாம்புபுற்றுப்போல, வாளி பெரு புட்டில புறத்து வீக்கி - அம்புருகத்தாணியைப் பின்பக்கத்திற்கட்டி, பற்று ஆங்கு செம்பொன கவசம்-பொருத்துள்ள செம்பொற்கவசம், ஓங்கிய தோனொடு-உயர்த்தபுங்களுடன், மாபு பொக்க - மாபைமறைக்கவும், — (எ - ற)

மணி-கைப்பிடியுமாம். அம்புகளின் கொடுமைபற்றிப் பாம்புப்புற்றெனப் பட்டது. மேரு தோளுக்கும், புற்று புட்டிலுக்கும் உவமை. இனி, மகாமேருமலை ஒரு புறமேடுபோற் சிறிதாகக்கொண்டமபடி யோக்கிய தோள் என்று மாம். பி-ய் —¹மணியார். ²படா. ³வீக்கிய. (சகசு)

கக்க. அடியிற்சுடா பொற்கழ லாங்கலி காண வார்ப்பப்
¹பொடியிற றடவுஞ்சிறு காண்பெரும பூச ²லோசை
³யிடியிற் ⁴றொடாக கடலேழு ⁵மடுத்திஞ் ஞால
⁶முடிவிற் குமிறும மழைமுமையின் மேனமு முங்க

(இ-ள்.) அடியில சுடா பொன கழல்-கால்களிற் (கட்டி) விளங்குகின்ற பொன்னாலாகிய கழல், ஆகலி காண ஆப்ப-சமுத்திரமும் வெட்குமபடி சப் திகவவும், பொடியில் தடவும்-பூயியிற் படுகின்ற, சிறு காண-சிறியகாணினைது, பெரு பூசல ஓசை-யிக்க போக்குரிய ஒலியானது, இ ஞாலம முடிவில் - இவ்வுலகம் முடியுங்காலத்தில, கடல் ஏழ்மம் மடுத்து-எழுசமுத்திரீனையும்

உட்கொண்டு, இடியின் தொடர-இடிகளோடு பொருந்த, குயிறும் - ஒல்கின்ற, மழையின்மேல்-மேகவகளினும், முமமை முழுக மூன்று பவகு(அதிகமாக) ஒல்கவும்,—(எ - று.)

விசையாக நடப்பதனால் வீரக்கழல்ஒலிப்ப, நாணத்தெறிப்பதனால் பேரொலி யுண்டாகின்ற தென்க. வீரக்கழல் கடல்போலொலிக்க, வில்நாணியினாலி இடியினும் மும்மடியொலித்தது. பொடி-ஆகுபெயர். பொடியிற்றடவுநாண்-பொடியோடுதடவும் ராணுமாம். இனி, காணோசை கடலேழுந் தொடர மடுத்து, இஞ்ஞாலமுடிவிற்குயிறும் மழையிடியின்மேல் மும்மை முழுக வென்றமாம். பி-ம் —¹பிடியிறறடவும், பொடிவிறறிடவும், பொடியுற்றிடவும். ²ஒதை. ³கடிதில். ⁴தொடராக. ⁵எடுத்துஞாலம், நிமிர்துஞாலம். ⁶முடியில். ⁷குமுறும். (சுக்க)

கஉ௦ வானுந் நிலனும் முத¹லீறில் வரம்பில் ²பூக
மேனின்று கீழ்காறும் ³விரிந்தன வீழ்வ போலத்
தானுந் தனதம்முனு மலலது முமமை ஞாலத்
தூனும் முயிரும் முடையாக ⁴ஞடைந்தொ துங்க.

(இ-ள்) விரிந்தன - பரந்துள்ளனவான, வானஉம நிலனஉம முதல் - ஆகாயமும் பூமியும்முதலாகிய, ஏறு இல்-முடிவிலலாக, வரம்பு இல் பூதம் - அளவற்ற ஐம்பூதங்களும், மேல்நின்ற கீழ்காறஉம - மேலே யிருந்து கீழ் வரையிலும், வீழ்வபோல-விழுந்போல (நினைத்து).—தான்உம தனதம் முன்உம் அல்லது - தானும் கன்னுடைய தமையாகிய பூரீராமனுந் தவிர, முமமை ஞாலத்தி - மூன்றலோகங்களிலுமுள்ள, ஊனஉம உயிரஉம உடைய யாகன்-சரீரமும் ஆக்துமாவுமுடையவர்கள், உடைத்து ஒதுங்க - அழிந்து விலகவும்,—(எ - று.)

கீழ்க்குறியபடி வீரக்கழலினின்றும் வில்நாணியினின்றும் அப்போது தோன்றிய பேரொலியால், ஐம்பெரும்பூதங்களும் தலைகீழாயமாறிவீழ்கின்றனவோ என்று கருதி எல்லாப்பிராணிகளும் மனமுழிந்து ஒடுகின்றவென்க. உடையாரென்று சிறப்புப்பற்றி உபாதினையாற் கூறினானும், அன்றனை யான பிராணிகளையுங் கொள்க. ஐம்பெரும் பூதங்களுள் முதலதாகிய நிலத்தையும் சற்றதாகிய வானையுங் கூறினா. அன்றான் உற்பத்திக்கிரமம்பற்றி வான்முதலில் வைக்கப்பட்டது. பிரவாஹதோ [ஆற்றொழுகுப்போல] நித்தியமாதலால், 'சுறில் பூதம்' என்றா. 'ஊனுமுயிருமுடைய யாகன்' என்றதனால் சகல சராசரங்களையுங் கொள்க. பி-ம் —¹ஒன்றி. ²எழும், ஒன்றன். ³விரிந்தன, விரிந்தன. ⁴உளைந்து. (சுக்க)

கஉ௧.—இதுவும் அடுத்த கவியும் - எவரீவந்தாலும் வென்று
கைகேயியின் கருத்தை நிறைவேற்ற வொட்டேனென்று
இலக்துமணன் வீரவாதங் கூறியதைத் தெரிவித்தும்.

புவிப்பாவை பாங்கெடப் ¹போரிலவந் தோரை பெல்லா
மவிப்பாணு ²மின்றே யளித்தாக்கையை யண்ட முற்றக்
குவிப்பாணு ³மின்றே பென⁴கோவினைக் கொற்ற மௌளி
கவிப்பாணு நின்றே னிதுகாக்குநர் ⁵காமி னென்றான்.

(இ - ள்.) 'போரில் வந்தோரை எல்லாம் - (நான் இராமபிரானுக்கு முடிசூட்டுதலைநிகழ்த்துவிக்கையில் அதனைத் தடுக்குமாறு என்னோடு பொருள் பொருட்டு) முனைமுதத்தில் வந்தவரெல்லாரையும், புவிப்பாவை பரம் கெட்பூமிதேவிக்குப் பாரம கீங்குமபடி. இன்றுவ அவிப்பான் உம - இன்றைக்கே அழிப்பவனும், அவித்தது - அடங்கனம் அழித்தது, ஆகையை - அவருடைய, அண்டம் முற்ற - உலகம் நிறைய, குவிப்பான் உம - குவியலசெய்பவனும், என கோவினை - எனது தலைவனாகிய ஸ்ரீராமனை, கொற்றம் மெளலி-வெற்றியையுடைய திருமுடிபை, இன்றுவ - இன்றைத்தினமே, கவிப்பான் உம - சூட்டுப்பவனுமாக (உறுதிக்கொண்டு), நின்றேன் —; இது காக்குநா - இதனைத் தடுக்கும் வலியுடையவா, காயின் - தடுக்கா, எனரன் - என்றுகூறினன், (இவ்வுக்குமணன்); (எ - று.)

இராமனுக்கு முடிசூட்டுதற்கு விஜயோகஞ்செய்யுமாறு எவாவந்தாலும் அவரைமெல்லாம் போரிடக்கொண்டு அவாகளின் உடம்புகளைமெல்லாம் பெருங்குவிமலாகக்குவித்துப் பிறகு வெற்றியினறகிடைத்த மருதத்தை என் தலைவனாகிய ஸ்ரீராமனுக்குச் சூட்டுவேன் என செயலெதற்கு எவாவந்தாலும் வருக எனப் போக்கு அறைகூவுகின்றன இவ்வுக்குமண னெனக்க. தருமஸூத்தியாகிய இராமபிரானுக்கு முடிசூட்டவொட்டாமற் செய்வா பூமிக்குப்பரமேயாவ ரென்பதுதோன்ற, 'புவிப்பாவைபரங்கெட' என்றது. காக்குநா காயின் - முன்னிலையிற்பாடாகக்கூட இடவழுமமைதி. பி - ம் —
¹போருவதோடை. ²அவித்தவா. ³எனக்கொரு, நின்றென்றனாக, இன்றேயெவ. ⁴கோவினை. ⁵காக்க. (சுகடி)

கஉஉ. விண்ணாட்டவர் மண்ணவா விஞ்சையர் நாகா மற்று

மெண்ணாட்டவர் யாவரு நிற்கவா மூவ ராகி

மண்ணாட்டுநர் காட்டுநர் வீட்டுநர் வந்த போதும்

• 'பெண்ணாட்ட மொட்டை' ¹வினிப ²பேருல கத்து னென்னு.

இதுமுதல மூன்று கவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) (பின்னும் இவ்வுக்குமணன்),—'விண் ஈட்டவா - தேவரும், மண்ணவா - பூமிவிலுள்ளவரும், விஞ்சையா-வித்தியாதரும், நாகா-பாதாள வுலகத்தவரும், மற்றும என ஈட்டவா - இன்னும் எண்ணத்தக்க பலவாகிய இடங்களிலுள்ளவாக்களுமாகிய, யாவாம - . நிற - கிடக்கட்டும்; மண்ணாட்டுநா - பூமியைப்படைப்பவரும், காட்டுநா - காப்பவரும், வீட்டுநா-அழிப்பவரும் ஆகிய, ஓ மூவா - ஒப்பற்ற முமஸூத்திகளும், ஆகி-ஒன்றாகி, வந்த போதும் - வந்து எதிர்த்ததால்களிலும், இனி - இப்போது, போ உலகத்துள் - (இந்தப்) பெரிய உலகத்திற்குள், பெண் ஈட்டம் - பெண்களின் கோக்கத்திற்கு, ஒட்டேன - இடங்கொடேன்,' என்றா - என்றுகூறி,— (எ - று.)—“நிமிசந்தவேலை” என அடுத்த கவியோடு தொடரும்.

‘சாதாரணமான தேவா மானுடா விஞ்சையா நாகா முதலியோர் கிடக் கட்டும். படைத்தல் காத்தல் அழித்தல் என்னும் முததொழில்களைப் புரிபவரான திரிமூர்த்திகளே வந்து கைகேயியின்கருப்பதை முற்றுவிப்பதாக என்னை யெதிர்த்துநின்றாலும், கைகேயியின்கருத்தை நீறாவேறுமாறு வட்டேன்’ என்று இலக்குமணன் சினம்கொண்டு கூர்ந் தோனாக. வண்ணாட்டவா-சுவாக்க நாட்டில் வசிப்பவா. விஞ்சையா-பதினெண் தேவகணங்களுட் சோரத்தாரா. நாகா - படமும் வாலுமுடையவரான ஒரு தேவசாதியார். எண்ணாட்டவா என்றது - மறமட கூறப்படாத சித்தா கிணனார் முதலிய தேவகணங்களை எட்டுத்தொகையுமுள்ள மறையோரும் எனினுமாம். நிறக என்பது - அலகளைத் தான் ஒருபொருட்டாக மதிக்கவில்லை மென்பதைக் குறிப்பிக்கும் வியங்கோள் முற்று. மூவா - தொகைக்குற்பு மண எனறது - இலக்கணமால், உலகங்களை யுணர்த்திற்று நாட்டம் - நாட்டது வருமிடது பெண்பூட்டம் என்று பிரித்து உரைப்பினுமாம். பெண்பூட்டம் ஒட்டேன்-பெண்களை கண்ணிற் காண தருமையாய்ப் செவ்வெனப்பாருமுடா. பி-ய் — ‘விஞ்சையா மண்ணவா. ¹காககுரூபவா, ²காககுரூபவீடவா, ³காககுரூபகேசுவா. ⁴பெண்ணாட்டவாட்டேன் ⁵கை ⁶பேருலக ⁷தினென்றன். ⁸பேருலகத்து மனனே.

(சதக)

கஉஉ.—வீரவாதஞ்செய்த இலக்குமணன் நகரீரநடுவே தீர்தல்.

‘காலேக் கதிரோ னடு’வுறறத்தா வெமமை ¹காட்டி
ஞாலத்தவா கோமக ²னரக ரத்தது நாப்பண
மாலேச ³சிகரத் தனிமரத்தா ⁴மேரு முத்தை
வேலைத் திரிகின்றது போற்றி கின்ற வேலை

(இ - ன்.) காலே கதிரோன - இளஞாயிறு, நடு உறறது - உச்சியடைந்தாற்போன்ற, ஓ வெமமை - ஒரு கதையை, காட்டி—, ஞாலத்தவா கோமக - சகலவாத்தினது (இளைபு) திருமகன் (வருமணன்), அநகரத்து நாப்பண - அவையோத்திரின் நடுவில். மாலே சிகரம் தனி மரத்தாமேரு - ஒழுங்காகிய முடிக்கையுடைய ஒப்பற்ற மரம் பருவதம், முகதை - முற்காலத்தில், வேலை - திருப்பாடகடலில். திரிகின்றதுப்பால் - சுழன்றது போல, திரிகின்ற வேலை - சுழன்றுலாவுங் காலத்தல்,—(எ - று) — “கேட்டான்” என உடுத்த கவியோடு முடியும்.

எவ்வாறு போக்கு வருவருண்டா? என்று வீரவாதத்துடனே ஆர்ப்பாட்டுசெய்துகொண்ட இலக்குமணன் நகரநடுவே திரிந்தானெனக். மேரு - மலைஎன்னும் மாத்தையாய் நின்றது. முகதை - கடைந்த காலத்தில் என்றபடி. திருமாலுக்கு இரக்கம் இனிது தருமிடமாதலால் இதற்குப் பாற்கடலுவமையாயிற்று; பாலகாண்டத்து ‘‘மாயோன மாயின்னம்ணிகள் வைத்த பொற்பெட்டியோ’’ என்றா. பி-ய் — ¹காலேகங்கோன, ²காலககதிரோன். ³உற்றன், அற்றத்தா. ⁴கூட்டி, காட்ட. ⁵நன்னகரத்து. ⁶சிகரத்தணி. ⁷ஏல.

கஉச.—இலக்துமன்னது வில்லிங் நாறெலி இராமனது
சேவியிற் படுதல்.

வேற்றுக் கொடியாள ¹விளைவித்த விளைக்கு விம்மித்
தேற்றத தெளியாதபா சிறறவை பாவி நுத்தா
²ஹற்றற் றுணைத்தம்பிதன் ³விறப்புப லண்ட கோளங்
⁴கேற்றெத் துடைபப்பி நாணுநு மேறு ⁵கேட்டான்.

(இ - ள்) வேறு கொடியான்-வேறாகிய கொடுமைபெயுடைய வகையி,
விளைவித்த-உண்டாகுகின். விளைக்கு-கொடுக்கொழிவுக்கு, விம்மி - கலங்கி,
தேற்ற தெளியாது - தெர்ப்பண்ணவும் தெராமல், அபா - வருதுகின்ற,
சிறறவைபால-செறிபதாயாகிய சுயமகிடைபிடத்தல். இருத்தான் - இருத்த
ஸ்ரீராமன், ஆற்றல் துணை தம்பி தன் - வல்லமைபெயுடைய (தனக்குத்)
துணையாகிய வ-ஷம்மன்னது, விலப்புப - விலங்கிய மேகத்தினின்ற,
அண்டகோளம் கிறு ஒத்து உடைய - அண்டகோளம் பிளவுபட்ட தரும்
படி, படிம-உண்டாகிய, காண உரும ஏறு - வண்ணின் ஒளியாகிய இடி
யேற்றை, கேட்டான் - செவியுற்றான்; (எ - று)

இலக்குமன்ன நகரின் நடுவே நின்றுகொண்டிருந்த என்னொலியானது
சுமித்தையாரிடத்திருந்த இராமனானது செவியுற பட்டதெனது. வேற்
றுக்கொடியான் என்றது-ஸ்ரீ கௌசல்யாருக்குத் தன்னைவாலே வேறாகிய
கொடியான் என்றபடி ஸ்ரீபரதாச்சூர் அனபுரப் பொருத்தாமையாலே
வேறாக கொடியா என்னதாகவரும் என்னுள்ளும் இராமனுடன் கூட
வருத்து கைகாலஞ் செய்து வருவல். 'துணைத்தம்பி' என்றது; வல்ல
மையில் தனக் கொடியாகிய தம்பியென்றமாம். கேற்றெத்து - கிறுத்தலைப்
பொருத்தி; பிளவுபட்டி. பி - ம் — ¹முடிபக்கத், ²முடித்தத், ³ஆற்றத்தனத்தி,
ஆற்றத்தனத்தி. ⁴விறகுழில், ⁵கேற்றாறு, ⁶கேற்றாறு ⁷பொரு "கேளா.(சஉக)

கஉரு — இராமன் இலக்துமன்னுள்ள இடத்துக்கு வருதல்.

¹விறகாகிய பொறகன் ²வில்லிட வாமின்ன
மாறுத் தனிச்சொற் றளிப்பி ³வழங்கி வந்தான்
காறுகக் கிரிந்து புனைந்து கன்னற் பொங்கு
மாறுக் கனலாழறுமொ ரஞ்சன மேக மென்ன.

(இ - ள்) (கேட்ட அலவியான — ¹விறகாகிய பொற கன் -
வேறென்றற்கிலலாத அழகையுடையதுகின்ற பொன்னுலாகிய இருபாப்
ணங்கன், வில இட - ஒளி வீசவும், ஆரம்மின்ன - முகதுமாலேகன் பிரகா
சிக்கவும், கால தாகக் - பெரு - காற்று வீசுதலினால், கிரிந்து - வளந்து,
புனைந்து - எரிந்து, கன்னற் - காயந்து, பொங்கும் - விளங்குகின்ற, ஆறு
கன்ன - தனியாத [பிரளயகாலத்] தீயை, ஆற்றம் - குணவிகின்று, ஏ
றுகுகன்னமேகம் என்ன - ஒரு மையோலுக்கரிய மேகம்போல, மாறு - தவி
ராத, தனி-ஒப்பற்ற, சொல - வாரததைகளாகிற, மாரி துளி - மழைத்துளி
களே, வழங்கி வந்தான் சொல்லிக்கொண்டுவந்தான்; (எ - று)

இராமபிரான் இலக்குமணனது சினத்தைத் தணிப்பிக்கக்கருதி அவனுள்ள இடத்திற்கு இன்சொற்களைச் சொல்லிக்கொண்டு வந்தனென்க. காலக்கடைத்தியெனக் கீழ்க்கூறியதனால், ஆறாகனல் என்பதற்கு பிரளய காலத்தீ எனப்பட்டது இது தொழிலும் உருவும்பற்றிவந்தது. அஞ்சன மேகமென்றது, காகாலத்துச் சூல்கொண்ட மேகத்தை. பி-ம்—¹வீராகிய. ²வில்லிட்ட. ³தணி. ⁴வழங்க ⁵கண்ணறுபுகைத்து. (௪௨௨)

க௨௬.—‘பொர்க்கோலம்பூண்டுஇருக்கக் காரணமென்?’ என்று

இராமன் இலக்குமணனை வினாவுதல்.

மின்னொத்த ¹சேற்றக் கனல்விட்டு விளங்க வின்ற
பொன்னொத்த மேனிப் புயலொத்த தடக்கை யானை
²யென்னதத் வென்னி ³யிறையேனு முனிநதி லாதாய
⁴சன்னதத் னுகித் தனுவேறுதுகற் கேது வென்றன.

(இ-ள்.) (ஸ்ரீராமன்) மின் ஒத்த-மின்னலைப்போன்ற, சேற்றம் கனல் - கோபாக்வினியை, விட்டு-வெளியே தோற்றுவதற்குகொண்டு, விளங்க வின்ற-விளக்கமாக வின்ற. பொன் ஒத்த மேனி-பொன்போன்ற நிருமேனியையும், புயல் ஒத்த தட கையானை-மேகம்போன்ற பெரிய கைகளையுடைபலுமான இளைப்பெருமானோக்கி, ‘என அதத் - எனது குழந்தை’ இறை வன உம் முனிநதிலாதாய-ஒரு கொடிப்பொழுதும சினைக்கொள்ளாதவனான, ¹—சன்னதத்தன் ஆகி - போருக்கு ஆயத்தமானவனாய், தனு ஏறுதற்கு - விநிடித்ததற்கு, ஏது-காரணம், என்-யாது?’. என்றான்-என்றுவினாவினான்; (௪ - மூ.)

என்குறிப்பை யுணர்ந்து அதன்படியே நடப்பதன்றி ² தனியாகச் சிறிது சினைக்கொள்வதும் எப்போதுங் கண்டதில்லை; அங்ஙனமுள்ள நீ, இப்போது பெருஞ்சினைக்கொண்டு யுத்தசன்னதங்கொதிக்கக் காரணம் என? என்று இராமன் இலக்குமணனை வ்லாவெனென்க. சன்னதன் = ஸந்தந்தன் போக்கவசம் பூண்டவன் மின்னொத்த சேற்றக் கனலென்றதனால், வெகுளி தாஜுள்ளவளவு கணமேயெனக்கொள்க. இளைய பெருமானே மேல ஆரணிய காண்டத்திலும் “சுவண்ணண்ணை” எனப்பாத்தலால், பொன் உவமை நிறத்திற்கு. அபயமாரியுதவுதலாகிய தொழில் பற்றி ‘புயலொத்த தடக்கை’ என்றா. ³இமையோரை முனிநதிலாதாய என்ற பாடத்துக்கு-தேவர்களின் வேண்டுகோளுக்குத் தாம் இடங்கி யவதரித்தமை யைக்குறிப்பித்தற்கு இவ்வாறு கூறியதென்பர் அன்றி இமை ஒரை-இமைப் பொழுது எனினுமாம். பி-ம் —¹சேற்றத்தன்ல. ²என்னதத்தெண்ணி, என்னதத்தினே ³சின்னதத்தனுவேறுதுதற்கேதுவென்செப்புக்கென்றன. (௪௨௩)

க௨௭.—இதுவும் அடுத்த கவியும் - ஒருதொடர். இலக்குமணன்

இறுத்த விடை.

¹மெய்யைச் சிதைவித்துரின் ²மேன்முறை ³நீத்த ⁴நெஞ்சமையிற் ⁵கரியாளெதிரா நினனை ⁶யம் மௌலி சூட்டல் செய்யக் ⁷கருதித் தடைசெய்குநர் தேவ⁸ரோணுந் துய்யைச் சுடுவெங் கனலிற் சுடுவான் றுணிந்தேன்.

(இ - ள்.) (அதற்கு இலக்குமணன்), 'மெய்யை சிதைவித்து - சத்தியத் தைத் கெடச்செய்து, நின் மேல் முறை - உணக்குச் சிறப்பாகவுள்ள அரசு முறைமையை, நீத - நீக்கின, நெஞ்சம் மையில் கரியான் எதிர்-மனம் மையினுங் கரியளாகிய கைகேயியின் முன்னே, நின்னை - உன்னை, அ மௌலி சூட்டல் - அந்தக்கிரீடத்தைச் சூட்டுகலை, செய்-செய்தற்கு, கருதி - (நான்) நினைத்து, தடைசெய்குந்' - (அதற்கு) கடைசெய்யவா, தேவா எனும் - தேவர்களே யாயினும், (அவரை, துப்பை சுடு லெம கனலின் - பஞ்சை யெரிக்கின்ற கொடிய தீப்போல, சுடுவான் - அழிசுதற்கு, துணித்தேன்-கிச்ச யித்தேன்; (எ - று.)

இராமனுக்கு முடிசூட்டுகிறே னென்று சொன்ன சகாவாதத்தை அது செய்பாது தடுத்தலால், மெய்யைச் சிதைவித்ததாயிற்று. 'தத-தன்வினை பிற வினைப்பொருளில் வந்தது மனத்தில் வெகுளியையுடையவனென்பான் 'நெஞ்சம் மையிறகரியான்' என்றான். துய - பஞ்சுற றொடாது. கரு தித் துணித்தே னென முடிக்க பீட்டி —¹மெய்யமை. ²மெய்யமுறை, மென முறை. ³தது. ⁴நெஞ்சின. ⁵கொடியான். ⁶கனமெனல், ⁷யமவுல், ⁸மவுல். ⁹கருத்தித்தடை. ¹⁰ஏயும். (சஉச)

கஉடி. வலக்கா முகமென்கைய தாகவவ வானு னோரும்
¹விலக்கா ரவாவநது விலக்கினு மென்கை ²வாளிக
 கலக்கா வெரிவித் துலக்கிடுவொ டேழு மனனா
 குலக்கா வலுமின் றுனக்கியான ரரக்கோடி யென்றான்.

(இ - ள்) வலம் கா முகம்-வலியையுடைய வில்லானது. என் கையது ஆக-எனது கையிலுள்ளதாயிருக்க, அ வானுனோ உம் அக்கேடரும், விலக் கா - (துணிந்து) தவிர்த்தல் செய்பா அவா வந்து விலக்கினும - அவா (துணிந்து) வந்து தடுத்தாலும், என் கை வாளிக்கு - எனது கையிலுள்ள பாணத்தாக்கு, இலக்கு ஆ (க)—லட்சுமிகுடிபடி எரிவத்து-எரிமச்செய்து, உலகு ஏழ்நெடு எழும - பதினான்குலோகங்களை யும், மனனா குலம் காவல் * உம் - அச்சாகுட்டக்கைக் காதற் றொழிலையும், இன்று - இப்பொழுது, உனக்கு—, பா ன து - என கொடுக்க, கொடி-பெற்றுக்கொள்க, என்றான்—.

இச்செய்யுளின் முன்னடிகள் கீழ்ச்செய்யுளின் முதலாதம் இவ்வது வாதம் உலகேழ்நெடுமும் மன்னாகுலக்காவலும் யான தக்கோடி என்று விதித்தலின் பொருட்டி வந்த தெனக் இலக்கு - லட்சுமம் என்பதன்திரிபு. உனக்கியான் - குற்றியலுகரம். பீட்டி —¹விலக்காய் ²வாளியிலக்கா. (சஉடு)

கஉக.—அதுகேட்ட இராமன் 'முறைக்கேடாக உனக்கு இப்படிச்

சீற்றத் தோன்றக் காரணம் என்ன?' என்றல்.

இளையா ¹னிது'சுற விராம'னியைந்த நீதி
 வளையாவரு நன்னெறி'நின்னறி வாகு 'மன்றே
 யுளையா வறம் 'வற்றிட யூழ்வழு 'வுறற சீற்றம்
 விளையாத நிலத்து ரக் கெங்ஙன் வினாந்த தென்றான்.

(இ - ன்.) இளையான் இது கூற - இலகசுமணன் (தான் வில்லேத்திய காரணம்) இன்னதென்பதனைச் சொல்ல, — இராமன் —, ‘இயைந்த நீதி வளையா வரும் நல் நெறி - (நூலகளிற்) கூறப்பட்டிள்ள நீதிமுறைக்கு மாறாகாமல் நடக்கின்ற நல்லமுறையிலேயே, நீன் அறிவு - உணதுபுத்தி, ஆகும் அன்றே - பொருத்தியிருக்கும்ல்லவா? ஊழ் வழ உற்ற - நீதிமுறைக்குத் தவறாகவுள்ள, சிற்றம் - கோபம், விலையாத - (ஒருபோதும்) உண்டாயிராத, நிலத்து-இடமாகிய மனத்தில, உளையா அறம் வறநிட-அழியாத நருமம் கெடும் படி, உனக்கு —, எஃகன்-எப்படி; விலைத்து - தோன்றிற்று?’ என்றான் - என்று வினவினான்: (எ - று)

இலகசுமணன் சொல்லை கேட்டதும் இராமன் ‘அப்பா இலட்சுமண! உன்னுடைய அறிவு நீதிமுறைக்கு நகரணெயிரிலதான் செல்லவல்லது; அப்படியிருக்க, நருமத்திற்குக் கேடு உண்டாகுமபடி நீதிமுறைக்கு மாறாக உன்மனத்திலே இப்போது சினம் எவ்வாறு பிறக்கது?’ என வினவினனென்பதாம் இது என்றது - இராமரினுக்கு மருடம் புனைகற்கு மாறாகக் கைகேயிண்ணிய எண்ணத்தை நீரைவெற்றுமபொருட்டித் தேவா உதவினும் அவர்களையுங் கொன்றொழிப்பே உன்னதகை இலகசுமணன்புத்தி நீதிவற நன்னெறியிலேயே செல்லுமென்பான் ‘நீதிவளையா வரு நன்னெறி நின்னறிவாகும்’ என்றான் நருமத்திற்கு அழிவு என்றும் உண்டாகக்கொள்ளாநெருக்கைபற்றி ‘உளையாஅறம்’ என்பபட்டது உளையா = உலையா லகசுமணனுக்கு லகசம் போலியாகவந்தது போலியாகக்கொள்ளாமல், அறம = உளையா வறநிட என்று இயைத்து-நருமத்தெதை மனமவருகதியொடுக்க என்று உரைப்பினுமாம் இளையான் என்பதற்கு - தான் கொண்டு வருகதிறசிற்று தளராவ னாகி என்று உரைப்பாரு முளா அறிவு + ஆகும் = அறிவாகும் “முறநுமற் றொரோவழி.” பீ - ம — 1 அது. 2 சொல்ல 3 இசைத்த 4 தின்னெயிராகும். 5 இன்றே. 6 அற்றிட, உற்றிட. 7 அற்ற.

(சஉக)

கஉ௦ — இலக்சுமணன் யான் இப்போது சிங்குகொள்ளாது

எப்போது சிங்குகொள்ளுகேனல்.

நீண்டா¹ன் துரைத்தலு நீத்திலந்² தோன்ற நகருந்
சேண்டான் றொடாரா³தில்⁴ தின்னதென் றுத்தை செயயா⁵
பூண்டா⁶ய பகைபா⁷ ஸ்ரு⁸க மீதவனம் போதி⁹ பெளறால்
“யாண்டோ வடிபேற கினிசசீற்ற மடுப்ப¹⁰ தென்றான்.

(இ - ன்.) நீண்டான்-நீரிமான், அது உரைத்தலும்-அவ்வார்த்தையைச் சொன்னவளவில, — இலகசுமணன்), ‘நீத்திலம் தோன்ற - பற்கள வெளித் தோன்ற, நகரு - சிரித்து உகை - உனதகைத், சேண் தான் தொடர மா நிலம்-அகலம்பொருத்திய பெரிய பூமி, தின்னது - உன்னுடையது’, என்று செப்ப-என்று சொல்ல, பூண்டாய-அதனை அங்கீகரித்தவனாகி, (பின்), பகையால் இழந்து - சததுருவிலால் இழந்துபோய், வனம் போதி - காட்டிற்குச்

செல்வாய், என்றால்—, அடியேற்கு-எனக்கு, இன்—, சீற்றம் அடுப்பது - கோபமவருவது, யாண்டு- இத்தவேளைதவி-) வேறு எப்பொழுதோ? என்றான்—; (௭ - ௩.)

அடியேனுக்கு இக்காலத்தில் கோபம் வருகிறது அதிசயமா? என்றபடி. நீண்டான் - மிக்ககுணங்களை யுடையவன் மாமனாகாதத்தில் மாமலிபக்கல் மூவடிமணவேண்டி நீண்டமைபறநி, நீண்டான் என்றானும். பி - ம்.—¹உரைசெயதறும, அதுணாததலும், அதுகூறலும். ²தோறக. ³என்னதுதாதை, ⁴என்னதுதானுதை ⁵இழந்தாய் ⁶எனன் ⁷ஆண்டோ. ⁸என்றோ (சஉ௭)

கருக — இதுவும் இலக்குமணன்மறுமொழி.

நின்கட் ¹பரிவிலலவர் நீளவனது துனனை நிககப
புன்கட் பொறியாககை பொறுததுரி - போற்று கேடு
வென்கட் ²புல ³முன னுனககீர்துனைவத் திலை பென்ற
வனகட புலந்தாங்கிய மனனவன் ⁴போல வென்றான்

(இ - ள்) 'என் கண புலம் முன - எனது கணமுன்னே, உனக்கு வந்து வைத்து - உனக்கு (இ - ஈசககை வாயா) கொடுத்து வைத்து, இலலை என்ற - பின்னிலலைமென்று சொல்லி (உனனை காட்டுகது அனுப்பி மதிச்சையோடு பாத்துக்கொண்டு, தீர, வன் கண புலம் தாங்கிய-கொடுத தன்மையைக்கொண்ட கடவுளோடுகூடிய, மன்னவன்போல - அரசன் போல.—'என் கண பரிவு இல்லவா - உனபக்கல் அன்பிலவாததாய், ²வனகது - நீண்டகாட்கல், உனனை ³கே - உனனை அனுப்ப, (அருளைக் கண்டு), புன கண பொறியாககை பொறுத்து - துன்பத்தைத் தருகின்ற ஐம்பொறிகளையுடைய உடலைக் காக்க, உயிர் போற்றுகெனது - டாணனைக் காப்பாற்றுவேனோ?' என்றான்—; (௭ - ௩)

இராமபிரானுக்கு அரசு தருகிறேனென்று தசாதன் கூறியது தனக்குத்தெரியுமென்பதையுணர்த்த இலக்குமணன் 'என்கட்புலமுன்னுனககீர்து வைத்து' என்கிறான். உயிர்போற்றுகேடு என்கட்புலந்தாங்கிய மன்னவன் போல - "பைக்கொடுமொருக்கி கொடுக்கொடு பாடகன், கைத்துயிரிடுகவுடத்திகாணொ, வுட்கன்னரிருக்கன னுணமைகாலவன்" என்று பின்னும் இலக்குமணன் கூறுவது காண்க. வனகணமை - இரக்கமின்மை. பரிவிலலவா - இழியின்ற பன்மைபதது பி - ம்—¹பரிவிலலவன், பரிவிலலவன். ²போற்றுகேடு ³புலன். ⁴உனநனக்கு, நினநனக்கு. ⁵காணுகால.

(சஉ௮)

கரு. — இலக்குமணன் சொல்லிக்கேட்டு இராமன் கூறத்தோடங்குதல்.

என்றென் ¹நறிவிக் திளையோனி தியம்பி டாமுன்
கன்றென்று மரவிந பலையோனியுங் காத்த நோயி
வன்றின் சிலைக்கைம் மனுவென்னும் வயங்கு சோததிக்
குன்றென்று தோளான் மருமானிவை கூற வுற்றான்.

(இ - ள்.) இளைபோன்-இலட்சுமணன், இது - (தான்) சினவகொண்ட தன் காரணத்தை, என்று என்று அறிவித்து-, இயம்பிடாமுன் - சொல்லுவ தற்கு முன்னம்,—கன்று ஒன்றும் ஆவின் - (தன்) கன்றினிடத்தே அன்பு பொருத்திய பசுப்போல, (மிக அன்புகொண்டு), பல யோனிடம் காதத - பலவகைப் பிறவிகளிலும் பிறத்த பிராணிகளையெல்லாம் பாதுகாக்கின்ற, நேமி வல் திண சிலை கை - ஆஞ்ஞாசக்கரத்தையும் மிகவும் வலிமைபெற்ற கோதண்டத்தையும் பூண்ட கையையுடையவனாகிய, மனுஎன்னும் வயங்கு சோத்தி குன்று ஒன்றுதோளான மருமான-மனுவென்கின்ற விளங்குமபெரும் புகழைக்கொண்டவனாகிய மலையையொத்த தோளையுடையவனது சந்ததியிற்றிற்றத்த ஸ்ரீராமன், இவை - இவ்வாடகையை, கூறல் உற்றான் - சொல்லத்தொடங்கினான்; (எ - று.)—அதனை மேலிரண்டு கவிகளிற் காண்க.

இச்செய்யுள் சில பிரதிகளில் மாததிரம காணப்படுவதாயினும், சந்தர்ப்பத்திற்கு ஒத்திருப்பதால், உடையெழுதப்பட்டது. “சோத்தி மிருபுகழ்” என்பது தொல்காப்பியம். தன சீற்றம் தக்கதெயென்று தெரிவித்ததற்குப் பலமுறை கூறினனென்பார் ‘என்றென்றறிவித்து’ என்றார் பி-ய்.—¹சீற்றத்து (சஉக)

கஉ௩.—இதுவும் அரித்த கவியும் - ஒந்நோடர் சினகொள்ளுதல் கூடாதென்பதற்கு இராமன் காரணங்காட்டுதலுந் தெரிவிக்கும்.

பிங்குற்ற மன்னும் பயக்கும்பர சென்றல பிபணைன் முன் ¹கொற்ற மன்னன் முடி ²கொள்கெனக் கொள்ள ³மூண்ட தென்குற்ற ⁴மன்றோ ⁵விகன்மன்னவன் குற்றம் ⁶யாதோ மிங்குற் றொளிரும் ⁷வெயிறீர்க்கொ டமைநத வேலோய்.

(இ - ள்.) மின் குற்று ஒளிரும் - மின்னலை வென்று விளங்குகின்ற, வெயில் தீ கொடு அமைந்த-சூரியகிரணத்தாலும் அக்கினியினாலுஞ் செய்தார் போன்ற, வேலோய் - வேலாயுதத்தையுடையவனே! கொற்றம் மன்னன் - வெற்றியையுடைய சகரவாததியானவன், முன் - முன்னே, முடி கொள்க என-கிரீடத்தைச் சூட்டிக்கொள்வாயாகவென்று சொல்ல, அரசு - இராசசிய பாரம், பின்-பின்பு, குற்றம் - குற்றத்தை, மன்மம் பயக்கும்-மிகுதியும் உண்டாகும், என்றல் - என்பதை. பிபணைன் - கருதாதவனாய், கொள்ள - (அதனைப்) பெறுகக்கொள்வதற்கு, மூண்டது முயன்றதொழில். என் குற்றம் அன்றோ-எனது பிழையன்றோ; இகல் மன்னன் குற்றம் யாது ஒ வெற்றியையுடைய சகரவாததியின் பிழையெதுவோ? [ஒன்றுமில்லையெனறபடி]; (எ-று.)

இராசசியத்தை யாளுமாறு முதலில் ஒப்புக்கொண்டது என்மேற் பிழையாவதால், குற்றஞ் செய்கவரைத் தண்டிப்பதானால் என்னையே தண்டிக்கவேண்டுமென்றவாறு. உமமை இசைநிறை. பி ய்:—¹சொற்ற. ²கொள்ள என. ³மூண்ட. ⁴அன்றி, அன்றே. ⁵இயல். ⁶உண்டோ. ⁷வெயிலிற்கொண்டு.

கருசு. நதியின் பிழையன்று நறும்¹ புன லின்மை² யற்றே
பதியின் பிழையன்று பயந்து நமைப்³ பு ரந்தாண்
மதியின் பிழையன்று மகன்பிழை யன்று⁴ மைந்த
விதியின் பிழை⁵ யிதற⁶ கென்னை⁷ வெகுண்ட தென்றான்.

(இ - ள்.) 'நறு புனல் இன்மை-(சில ஆறுகளிற் சிலகாலங்களில்) கல்ல நீர்த் தலாமல்வற்றிப்போவது, நதியின் பிழை அன்று - அந்திகளின் குற்ற மன்று; (வானம் மழைபெய்யாத குற்றமேயாகும்); அற்றே-அதுபோலவே, (நான் அரசுபெறாமற் காட்டிமருப்போவது), பதியின் பிழை அன்று-தந்தையினது குற்றம் அன்று; பயந்து - பெற்று, நமை புரத்தான் மதியின் பிழை அன்று - (இதுவரையில்) கம்மைப் போற்றிவந்தவனாகிய சிற்றன்னையினு டைய அறிவினது குற்றமுமன்று; மகன் பிழை அன்று - (அவ்வன்னையின்) புத்திரனாகிய பத்தனது குற்றமுமன்று; (பின்னை மாருடைய பிழையினால் இது விளைந்ததென்றால்), மைந்த-இளைபவனே¹ விதியின் பிழை-ஊழ்வீனையின் குற்றமேயாம்; இத்தரு-இதன்பொருட்டு, ௧--, வெகுண்டது - சினங்கொண்டது, என்ன-என்? என்றான்-என்று (இராமபிரான்) கூறினான்.

'ஊழ்வீனையால் யான் முடிதுறந்து காடாரசுச் செல்லுமாறு கோத்ததே தவிர, தந்தையார் முதலியோரிடத்து யாதுங் குற்றமில்லை; ஊழ்வெல்லுதல் எவ்வளவு வலியுடையதாகும் கூடாதுமாய், ௧ வெகுண்டு யாது பயன?' என்றுகூறி, இராமன் இலக்குமணனைச் சமாதானப்படுத்தப் பாத தன்னெனக்; உவமையணி. இதனால், அச்சன் முதலியோரிடத்துக் குற்றங்கூறலாகாதெனத் தெரிவித்தவாறு கைகேயியை 'பயந்து நமைப்புரத்தான்' என்றது-அவன் மகனாகப் பிழைபுரியானென்ற கருத்தை விளக்குதற்குக் கருத்துடையடைகோளியணி. பி-ம் —¹பெயல். ²நீர்தம். ³புரத்தார், புரத்தான். ⁴மைந்தா. ⁵என்கொல். ⁶வெகுண்டது. (சங்க)

கரு — இலக்குமணன் விதிக்கும் விதியாவே நெனல்.

உதிக்கும் முலையுள்¹ னுறு தியென வுதை பொங்கக்
கொதிக்கும் மனமெங்கன² டாறறுவென் கோ³ னி ழைத்தான்
மதிக்கும்⁴ மதியாபமுதல்⁵ வானவாக்கும வ லீஇதாம்
விதிக்கும்⁶ விதியாகுமென் விற்றொழில்⁷ காண்டி யென்றான்.

(இ-ள்.) (அ) கனம் இராமன் கூறியதற்கு இலக்குமணன், —உதிக்கும் முலையுள் உறு தீ என - பருகத் தலைகனத்தானே பொருத்திய தீப்போல, ஊதை பொங்க-பெருமூச்சு (மக்கெப்பத்தோடு) பொங்கிவெளிவர, 'கொதிக்கும் மனம்-மெய்கின்ற மனத்தை, என் கனம் ஆற்றுவென் - எப்படி தனியச் செய்வேன்? கோள இழைக்கான் மதிக்குமம் மதியுய - (பட்டாபிஷேகத்திற்கு) இடையூறு செய்வவனாகிய கைகேயியின் அறிவுக்கும் அறிவுமூட்டுவதாய், முதல் வானவாக்கும வலீஇது ஆம்-முதல்மூத்திகளாகிய திரிமூர்திகளின் வலிமைக்கும் அடங்காது மிகவுலிமையுடையதாகிய, விதிக்குமம்

விதி ஆகும்' என் வில் தொழில்-(எல்லாரையும் வெல்லும்வலிமையையுடைய) ஊழ்வினையையும் வெல்லும் ஒரு ஊழ்வினையோன்றுள்ள என் வில்லின் செயலை, காண்டி - காணபாயாக,' என்றான் - என்று மறுமொழி கூறினான்; (எ - று.)

'ஊழ்வினையால் கோத்ததற்கு நீ வெருள்வது தகாது' என்று இராமன் கூறியது கேட்ட இலக்குமணன், மிகவும் வெப்பமாகப் பெருமூச்சுவிட்டுக் கொண்டு, 'சுவாமி! விதி எனவல்லின் வலிமைக்கு முன்னே எனசெய்ய மாட்டோ? என சினமோ தணிவதாயில்லை; கைகேயியின்கருத்தை முற்று விக்ரமபடி திரிமூர்த்திகளே உதாலும் உராகளையும் தோற்கடித்து, தனது சூழ்ச்சியினால் உமது பட்டாபிஷேகத்துக்குத் தடைசெய்தஅவளுக்குப் புத்தியுண்டாகுமேன் வதிக்கும ஓர் விதிபோலவதாகும் என வல்லின்வலிமை; இது கொண்டு உமது பட்டாபிஷேகத்தை நீரைவெற்றிவைப்பேன இதைப் பாரும' என்று நெனப்பதாம். 'விதிக்கும விதிம'குமென் வற்றொழில்காண்டி' என்று கூறுவதனால், ஊழ் ஒரிலட்சியமாகக்கொள்ளாமல் முயற்சியே வலி தென்ற கொள்கையின் இலக்குமணனென்பது, பெறப்படும். விதிக்கும விதி-“காலகால” என்றார்போலக்கொள்க விதி தான வலிதாய் யாவரையும் வெல்லும் வலிமைமுள்ளது; அவ்விதிமும் வலிதாய் அதனசெயலைப் பலிக்கவாட்டாது செடயும் வலிமை என வல்லுகது உண்டு என்பது, 'விதிக்கும விதிம'குமெனவல்' என்பதன் கருத்து. உலையில் உதிக்கும நீ என இயைப்பினுமாம். ஊழை - காற்று போலக் என்றான் என்க பொங்கக் கொதிக்கும எனக் கூட்டுவாரு முளா. மனத்துயாககு உலையுள்ளுதி உவமை என்றருமுளா. கோள்கூழ்த்தான் - ஈத்கரைமெனபாருமுளா. முதல்வானவா - முதன்மைபெற்ற வானவா முதலவாகிய முடிமூர்த்திகள். வலீதுது=வலிது செய்யுளோசைநிறைக்கூந்த உயிராபெடை. பீம் -¹எழு. ²ஆறுமிக. ³இதைத்தான். ⁴மட்டி ⁵வானவரும். ⁶மரதும். மறநா ⁷விதியாமென. ⁸காண்டிமென்றான், காண்டிவீர. (சுரு.)

௧௩௬ — இராமன் இலக்குமணனை தோக்கித் தந்தையாரீய்து

சொங்கொள்ளுதல் தகாதெனல்

¹ஆயத்தவ நவவரை கூறலு ²மைய நின்றன்

³வாய்தத் தன் ⁴கூறு தியோமறை ⁵தந்த ⁶நாவா

னீதந்த தன்றே நெறியோர்க ⁷ணிலாத தீன்ற

⁸தாய்த்ததை யென்ற லவரீமேற் சலிக்கின்ற ⁹தென்னை.

(இ-ள்.) அவன்-லக்ஷ்மணன், ஆய்த்து-ஆராய்த்து, அ உரை கூறலும்-அத்தவாததையைச் சொன்ன வளவிலே,—(இராமன் இலக்குமணனை தோக்கி),—‘ஐய-தம்பி! மறை தந்த நாவால் - வேகங்களின் பொருளையறிந்த (உன்)வாயினால், நின் தன் வாய் தந்தன-உன்வாயிலவந்தவைகளை, கூறுதிடு-சொல்லுகின்றாயோ? நீ தந்தது - நீ (இப்போது) சொன்ன தொழில்,

நெறியோர்கண் - நன்னெறியைக் கடைப்பிடித்து நடப்பவரிடத்தில், நிரா தது அன்றே—நிலவாத செயலல்லவா? (உனது விருப்பத்திற்குமாறாகநடப் பவர்), ஈன்ற தாய் தந்தை என்றால் - பெற்றதாயுந் தந்தையும் (ஆவர்) என்றால், அவாமேல்-அவரிடத்தில, சலிக்கின்றது - கோப்பது, என்னோ - எவ்வாறோ? (என்றான், ஸ்ரீராமன்): (எ - று.)

வேதத்தைக் கற்றுணர்ந்த இவ்வாயால் வேதநெறிகுமாறாகச் சொல் லுதல் தக்கதோ? இப்போது சொல்லது. நன்னெறியோ மேற்கொண்ட ஒழுக்கமல்லவே. நாயதந்தையா நமனத்துக்கு மாறாக நடப்பவரென்றால், அவரிடத்துப் பொறுமைடைக் காட்டாது சுத்தநியதருமத்தைக் காட்டுதல் தக்கதோ? என்று இராமன் இலக்குமணனைக்கே கூறினான். ஆயத்தவன் - ஒருசொல்லுமாம மறைந்தவன் - சொல்லுதலோ - இப் போது இவ் சொல்லும் பேச்சு மறைந்தவன் - சொல்லுதலும் உறவதிகமென்ற படி. நெறியோர்கண் இவ்வாறு எனவும் பிச்சலாமபி - ஆயத்தவன். 'இயனினுன' 'பிச்சலாமபி' 'சொல்லுதலோ' 'தத்து' 'நாமம்'. 'இனகதினின்' 'அனைத்து' 'நெறியோ' 'தத்து' 'தந்தையோ' 'நெறியோ' 'மேல்'. 'என்றான். (சுஉ௩)

௧௩௭ — இலக்குமணன் இராமனைக்கே தான்மேற்கொண்ட

செயலைச் செய்தே தீருவேனெனல்.

நற்றதைபுரீ தனிராமக னீவ ரிற்றிற்
பெற்றாய்¹ நீயே பிறிதிலை பிறாகரு ளலகக்
கரறு² யி னகாறுதி யின்றெனக்³ கைமம நித்தான்
முற்ற மதியம் பிலைத்தான்⁴ முனிந்தான்⁵ யன்னான்.

(இ-ள்) முனிந்தான் - கோபத்தவனாகிய, முற்ற மதியம் மிலைத்தான் - (கலைகள்) நீயேயாக இராமனைமைக் கலைத்தான் - நெருத்தான். அன்ன - ஓத்தவனாகிய இலக்குமணன். — 'இராமனைக்கே'. 'பிறாகரு ளலகக் கரறுய' - (உனக்கேயுரியபொருள்களை) உடலாகவுந் தான் செய்மக் கரறுவனே! 'நல் தாதைம நீ - சிறந்த கதைமாலானும் நீமே; கனி நாயகன் நீ - ஒப்பற்ற தலைமனும் நீமே; வயிற்றில் பெற்றாயும் நீ - வயிற்றிலே (பத்துமாகவ் கொண்டுருந்து பிறகு) பெற்றாயாய் உடலும் நீமே; பிறா இல்லை - (எனக்கு) வேறொருவருமில்லை; இன்று இது கண்ணி - இப்போது (யான்) காட்டப் போகின்ற வில்லினசெயலைக் காணாமாக, 'என-என்றுசொல்லி, கைமறித் தான் - (தன்) கையை மேலேதொழில்செய்யும்படி உரைத்தான்; (எ - று.)

எனக்குத் தந்தை முதலியோர் மேயாதலால் உமக்குத் தீமைசெய்யக் கருதிய கைகேயிமுதலியோரையும் பெற்றோரென மதியாது என்வில்லின் வலியைக் காட்டி, 'உமக்கு இவ்விராசசியத்திற் பட்டாய்வேகஞ்செய்தே தீருவேன்' என்று இலக்குமணன் தன் மனவுறுதியைக் கூறினான்.

தாம். கைம்மறித்தான் - அவன்வாராததையைத் தடுத்தாக்கூறினா னென்று மாம். நயரதா நற்றுகையல்லரென்பான் 'நற்றுகை' என்றான். பெற்றாய் - பெற்றஆய என்பதன் விகாரமும். 'முனித்தான் மதியம் மிலைத்தான்' எனவே, பிரளயகாலருத்திர னென்றவாறு. தாதை நீ நாயகன் நீ - முன்னிலையிற் படாககைவந்த இடவழுவமைதிகள். முனித்தான் மிலைத்தானை - உருபு பிரித்துக் கூட்டப்பட்டது. முற்றமதியம் - பிறைசசத்திரன். மதிக்கப்படுவதென்றாவது, மதுரை [அமுதத்தை] யுடையதென்றாவது, 'மதி' என்ற சொல்லுக்குக் காணப்போரு ளுடையபா. இனி, இச்செய்யுட்டு—அனாண்—அந்த இராமபிதான்,—முற்றமதியம் மிலைத்தான் முனித்தானை - இளம்பிறைசசத்திரனை முடியிற்முடிய சிவபிரானைப்போன்றவரொபச சினைவகொண்டிருந்த இலகருமணனைப்பார்த்து, 'சலதாதைமீ - சிறந்த தகையாவானும் கீயே; தனிகாயகன் நீ - ஒப்பற்ற தலைவனுமீயே; வயிற்றெப்பெற்றாய் உமீயே - (பத்துமாதகாலம்) வயிற்றிற்கொண்டிருந்து பெற்ற தாயும் கீயே; பிறா இல்லை. (எனக்குப்) பிறா இல்லை; பிறாக்கு சலக கற்றாய் - (முறைக்கேடான செயலைப் பிறா கிழுத்தியபோது) அடிப்பீறாக்கு உபதேசிக்கக்கற்றவனே! இன்று இது காணுதி - இப்போது யானசொல்லுகின்ற இதை (கண்மையாகக்) கொள்வாய்,' என்று - என்று சொல்லி, கைமந்ததான் - (விலதொழில்செய்யும்படி இலகருமணன் மூலவதைத் தடுத்தோது) கைச்செய்கையால் தடுத்தான் என்று இராமன்கூறியதாக உடையபாருமுளா. கைமந்ததல் விலகருத்தற்கு குறிப்பாதலை, "கைமமறித்த காத்தளந்தோ தகாதெனவே" என்ற சிந்தாமனியுடையாலும் அதிக. 19 - மீ - 1^{ம்} பீறிலலை. 'இவை காணுதி கீயென. ²கட்டுதாததான் ³முனிவேயும், ⁴ஒத்தான். (சகூச)

ககூஅ — இதுவும் அடுத்தகவியும்—இலட்சுமணன் சிவந்தணியானையால் மீண்டும் அவன் மார்த்தியையுடைய இராமன் சிவங்கொள்ளுதல் தகாததெனக் காட்டுதலைத் தெரிவித்தும்.

வரதன் பகர்வான் வரமபெற்றவ டானிவ வையஞ்
சரதம் உடையா ளவளென்றனித ¹தாதை செப்பப்
பரதன் பெறுவா ²னிணியான் படைக்கின்ற செலவம்
விரதம் ³மிதினலலது வேறினி யாவ தெனறான்.

(இ - ள்.) வரதன் பகர்வான் - ஸ்ரீராமன் சொல்லத் தொடங்கினன், 'வரமபெற்றவன் - (தானசாத்தியஞ்செய்து) உத்ததைப்பெற்றகையேயி, தான்-, இவையம் சரதம் உடையான் - இவ்விராசசியத்தை மெய்யாகக் கேட்டுப்பெறுதற்கு உரிமையுடையளாவான்; அவன் - அத்தகைக்கேசி, என் தனி தாதை செப்ப - எனது ஒப்பற்ற தகைத சொல்ல, பரதன் பெறுவான்-(அவ்விராசசியத்தைப்) பரதன் கைக்கொளவான்; இனி—, யான் படைக்கின்ற செல்வம்-தான் பெறுகின்ற ஐசுவரியம், விரதம் - தவம்; இதன் சல்லது-இதனினும் சல்லது, வேறுபாடு இனி-வேறே யாது இனிமேல்?' என்றான்—.

இன் = இதனின்' அன்சாரியை தொக்கு நீன்றது. இதனினும் நல்லது வேறிலலைமென்க. பி-ம்.—¹தாயானதே. ²நனி. ³இதுநல்லதுவேறினி, இதன்மேலெனக்கொல்வது. (சுநடு)

கருகூ. ஆன்றான் ¹பகர்வான் ²பினு மைய ³விவ வைய மையற்
றேன்று நெறி¹வாழ் துணைத்தம பிழைப்போர் தொலைத்தோ
சான்றோர் ⁴புகழுந் தவத்தாதையை "வாகை கொண்டோ
வீன்றானே வென்றோ வினிர்க்கதந் தீரவ தென்றான.

(இ - ள்.) ஆன்றான்—ஸ்ரீராமன். பினம பகர்வான்—பின்னுஞ் சொல்லத் தொடங்குபவனாகி, "ஐய - தமயீ" இவையம் - இவ்வுலகத்தில், மையல் தேனென்று நெறி வாழ் - மயக்க மில்லாத சமமாகத்தல வாழுகின்ற. துணை தம்பியை—துணையாகிய உடன்பிறந்தவனோ. போர் தொலைத்துந் - யுத்தத்தில் வென்றபின்போ, சான்றோர் புகழும—பெரியவர் புகழுகின்ற, தம தாதையை—பாக்கியத்தையுடைய தந்தையை, வாகை கொண்டோ—வெற்றிகொண்ட பின்போ, ஈன்றானே வென்றோ—பெற்றநாயைச் செய்தித்தபின்போ, இனி—, இகதம் தீரவது - இக்கோபம் நீங்குவது? எனருன—; (எ - று)

எவ்வளவு சொல்லியும் இலட்சுமணன் தன் சினத்தனியாதது கண்டு, 'இராசசிம்மபெறும் பத்தனைப் பேர் சில வென்றா? அல்லது, அவனுக்கு இராச சியத்தை நமமாக அளித்த தந்தையானைப் பேர் சிலவென்றா? அன்றி, ஏமகேட்டுப் பெற்ற கைகெயிமையப் பேருக்கு இழுத்து அவளைச் சயித்தா? என்ன செய்து நீ சினத்தனியப் போகிறா? என்று இராமன் வினாவின்னென்க. இலட்சுமணன் சினத்துக்குக் காணமாகி இலக்காகக்கூடியவா—தமயிய முதலிய மூவரே யாதலபற்றி. இப்பனம் கூறியதென்க. இதனால் உன்கோபத்துக்கு இலக்காகும்வரை யாதாதல சினக்கொள்ள வழியிலையென்று காட்டியவாறு. ஆன்றான்—தருண தருசெய்கை நீரம்பயவன் பொறுமையுள்ளவன். பனக்கென்றவா வாகைக்குடுவென்பது தம்முதல் மரபாதலின், வாகையென்றசொல் - இலக்கணையால். வெற்றிகைக்காட்டிற்று. பி-ம்.—¹புகல்வான். ²பகர். ³இமையமெடயில், இவ்வையமெட்கும். ⁴ஆன. ⁵புகழ்ந் தறனித்தாதையை. 'வாகை இச்செடயுள் சிலபித்திகளில் "கனசொற்கடந்தான" என்னும கச்சு—ஆம் செடயுளுக்குப்பின் காணப்படுகின்றது. (சுநக)

கசு௦ — இராமன் சொல்லிக் கேட்டு இலக்குமணன்

வெறுத்துக்கொண்டு தன்கோபம் ஒழிதல்.

¹செல்லுஞ்சொல் வல்லானெதி தம்பியுந் தெவ்வர் சொல்லுஞ் சொல்லுஞ் சுமந்தே னிருத்தோளெனச் சோம்பி ²யோங்குகி
கல்லுஞ் ³சுமந்தேன் கண்பபுடய லுந் ⁴சட்ட மைந்த
விலலுஞ் சுமக்கப் பிறந்தேன் வெகுண்டெனனை யெனருன.

(இ-ள்.) செல்லும் சொல் வல்லான் எதிர் - (காரியத்தைக்) கைகூட்டு விற்கும் பேச்சுகளைப் பேசுவதில் வல்லவனான இராமனுக்கு எதிராக, தம்பி உம் - இலக்குமணனும்,—‘தெவ்வா சொல்லும் சொல்லும் சுமத்தேன் - பகை வா புகழ்த்துகிறுகின்ற புகழ்ச்சொல்லைத் தாங்கியிருத்தவனாகிய யான், (இப் போது), இரு தோள் என சோமபி ஓங்கும் கல் உம் சுமத்தேன் - இரண்டு தோள்கள் (உள்ளன) என்று சொல்லும்படி பயனின்றிவ னாத்துள்ளமலையாகியும் சுமந்துநிற்கினதேன்; கணை புட்டிலும கட்டு அமைத்த வில்லும் சுமக்க பிறத்தேன் - அம்பராததுணியையும் உறுத்பொருதிய வில்லையும் (வீணை) சுமக்கப்பிறத்தேன்; வெருணடு என்னை - (யான்) கோபித்துப் பயன்பாது?’ என்றான் - எனது (வெறுத்துக்) கூறினான்; (எ - று)

இவ்வனம் இராமரீரான கடுமைபாக்கூற்றதைக் கேட்டதும், இலக்குமணன், தான் சினந்து செயபதமொட்டகிய செயலை நிறுத்திவிட்டு, ‘இது வரையில் பகைகொ புகழ்ப பெருஞ்சிறப்போடிருந்த யான் இப்போது வேண்டாதாரகண்ணெதிரில் எனவல்லமையைக் காட்டமாட்டாது சோமபிக்கிடகமும் படியாயிற்றே! எனது அம்பராததுணியும், வில்லும், தோளுகமும் கைக்குஞ் சுமையாயிருப்பனவேயன்றிப் பகைகொட்டிக்க உதவுகின்றிலவே! எனது கோபத்தான் என்ன பயனை விளைத்தது?’ என்று தான் இராமரீரான சொல்லுகருக் கட்டுப்பட்டு ஒன்றுஞ்செயமாட்டாது நிற்கும் நிலையைக் குறித்து வெறுத்துக்கூறுகின்றனனென்க. பகைகொட்டிக்கமாட்டாது சோமபிக்கிடகமும் எனது தோள் கல்லுப்போல அசைவற்றுக்கிடந்து உடற்குப்பாரமாய்ச்சுமகமபடியிருப்பதல்லது ஒருபயனையும் விளைக்கவல்லவென்பான், ‘தோளெனசசோமபியோடுகருக் கல்லுஞ் சுமத்தேன்’ என்கிறான். எங்கும் பயனைத் தவருதுவிளைக்குஞ் சொல்லென்பது. ‘செல்லுஞ்சொல்’ என்பதன் கருத்து. கணைப்புட்டிலு-அம்புகளைவைப்பதற்குரிய துணீரம். ‘இருதோளெனசசோமபி யோடுகருக் கல்’-அவநுதியணி. பி-ம் —¹சொல்லும்.²எங்கும்.³சுமத்தொண்கணைப். ⁴கட்டிமைத்த; கட்டமைத்த. (௪௩௭)

கசுக் --இராமன் பின்னும் இலக்குமணனைச் சமாதானப்படுத்துதல்.

¹நன்சொற் கடந்தான் டெனையாளுந் வளர்த்த ²தானை
தன்சொற் கடந்³தெற் கரசாள்வது தக்க ⁴தன்று
லென்சொற் கடந்தாலுனக் கியாதுள தின மென்றான்
தென்சொற் கடந்தான் வடசொற்கலைக் கெல்லை ⁵தோந்தான்.

(இ - ள்.) தென் சொல் கடந்தான்-(பரதகண்டத்தின்) தென்பகுதியில் வழங்கும் பாவையாகிய தமிழ்மொழிக்கடலைத் தாண்டினானும் [தென்மொழியை முற்றுமுணர்ந்தவனும்], வடசொல் கலைக்கு எல்லை தோந்தான்-ஸம்ஸ்கிருதமொழியிலுள்ள சாதாரணகலையெல்லாம் நன்குஅறிந்தவனுமாகிய ஸ்ரீராமன்,—(இலக்குமணனைநோக்கி);—‘எவ் சொற்கள் தத்து-இனியமொழிகளைக்

கூறி, என்னை ஆண்டு-என்னைப் பாதுகாத்து, நாளும் வளாதத-இந்நாள்வரையிலும் வளாத்துவந்த, தாதைதன்-தத்தைவினுடைய. சொல் கடத்து-சொல்லையிற்றி, அரசு ஆளவது - இராச்சியத்தை அரசாட்சிபுரிவதை மேற்கொள்வது, எற்கு-எனக்கு, தக்கது அன்று—; (அஃங்கமே). என சொல் கடத்தால்-என்னுடையசொல்லை அவமதித்து மீறுவதானால், உனக்கு யாது உளது-உனக்கு என்ன நன்மையிருக்கின்றது? [ஒன்றும் இல்லை]; (எனசொல்லை மீறுவதென்பது). எனம்-(உனக்கு இழிவையே தரும், 'என்றான்-என்று கூறினான்; (எ-று.)

‘என்னை இந்நாளாவரையிலும் அன்போடு பாதுகாத்துவந்த தத்தையாகிய தசாதசகரவாக்தினை சொல்லை நான் மீறுவது தகுதியோ? தகுதியாகாது; அதுபோலவே, எனசொல்லைக் கடப்பதும் உனக்குத்தகாது. அத்தொற்பழிய வியையும்’ என்று இராமன் கூறின இன்னக. நனசொற்கள் என்பது-பெற்றோர் தம்மக்களுக்குக் கற்றுக்கொடுக்கும் இன்சொற்களை. ஆண்டு என்னாளும் என்பதற்கு - அனைத்து-நூதலமென்று உரைப்பாருமுளா. இனிமை மகிமை தொன்றுமொடுநூக முகலிய பல நன்மைகளிலும் தென்மொழியும் வடமொழியும் ஒப்பனவாமென்பதும் இராமரின் உணர்த்தபாஷைமென்றே இதகரிழ்மொழியிலும் கம்பா மகிப்பும் அன்பும் உடைய வொன்பதும் சாற்றடியில் கொளிக் குமென்ப. தென்சொற்கட்காண் என்றதுபோல். வடசொற்கட்காண் எனாமல் ‘வடசொ’ர்க்குலகது எல்லேதோத்தான்’ என்று மிகுத்துக்கூறிட்களுல். தென்மொழியிலும் வடமொழியிற கலைகள் மிக்கிருந்தலால் அவைமெல்லவற்றினும் வல்லவன் இராமன் எனக்கூறியவாறு மென்ப இனி. சாற்றிக்கு—தென்மொழி வடமொழி என்ற இரண்டிறதும் எட்டாதவன் எனக் கருத்துக்கொள்ளவாரு முளா இனி, மூன்றாமடியினீற்றிலுள்ள என்றான் என்பதற்கு முற்றெசுமடக் ‘என்று’ என்ப பொருள்கொண்டு, தென்சொற்கள் கத்தான் - இனிமையான சொற்களைப் பேசினானென உரைத்தாருமுளா தாதைதனசொற்கட்கு தேற்கசாள்வது தக்கதன்று—“கதைகசொன்மக்கமத்தம்மலை” என்பது ஒளவைமொழி. ‘ஜயேவதபிராதா பித்தருளம்? [கமைமன தத்தைமோடொப்பானி]’ என்பவாதலால், தமையனாகிய என்மொழிமைக்கடத்தலும் நினக்குத் தகாதென்றான். சொற்கள் + டுது = சொற்கடத்து எனம்-ஆஃம் கலை = கலா; வட சொற்கள். இனி, இச்செய்யுள்-சாஸ்திரத்திற்குக் கட்டிப்பட்டு நடக்கவேணுமென்று கருதுகிற எனக்குத் தகைக்கொல்லென்ற அரசாள்வதுதகாது; எற்றும் கட்டுப்பாடமில்லாதிருக்கிற உனக்கோ எனசொற்களைமல விட்டால் என்ன ஈனம்? ஒன்று மில்லாமென்று இராமரின் தீர்மானாகக் கூறினனென்று கருத்துக் கொள்ளுதல் ஏறகும். பி-ம் —¹வன். ²மேலோன் ³ஆண்டு. ‘என்றால். ‘யாதுளது’ என்றும். சனமதாசும், யானுளது’ என்றும். ⁴கண்டான். (சஃஅ)

கசு2.—இராமன்மொழியால் இலக்துமணன் சிவத் தனித்துநிறல்.

சீற்றந் துறந்தா வெதிர்வின்று தெரிந்து செப்பு
மாற்றந் துறந்தான் மறைநான்கென வாங்கல் ¹செல்லா
நாற்றெண டிரையிலை²யி னம்பித னுனை யாவே
யேற்றந் தொடங்காக கடலிற நணிவெயதி சின்றுன்.

(இ - ள்.) சீற்றம் துற்தான்-(அப்போது) கோபத்தை அடியோடு விட்டு வானு இலக்குமணன், —மறை நான்கு என - நான்குவேதங்கள் போல, எதிர்-(அவ்விராமபிரானது) எதிரே, நின்று—, தெரிந்து செப்பும் மாற்றம் துற்தான்-ஆராய்ந்து சொல்லுகின்ற வாததைகளைப் பேசாதவரூபம், -வேலையின் ஏற்றம் தொடங்கா - (கடவுளாணைக்குக் கட்டுப்பட்டுக் கரையினின்று பொங்கிப்பெருகுப்பெருகு, தென் திரை-தெளிவான அலைகளையுடைய, நால் கடலின்-நான்கு கடல்களைப்போல, வாககல் செல்லா - மீறிக்கடக்கக்கூடாத தான, நமசிதன் ஆணையால் - ஸ்ரீராமனது கட்டளையினால், தணிவு எய்தி நின்றான் - ஆறுதலடைந்தவனான, (எ - று)

நாற்றிசையிலும் பூமியைச் சூழ்ந்துநிற்குங் கடல் கடவுளாணைக்கு அஞ்சிக் கரையீரது நின்றலபோல. இராமபிரானுடைய வாததைக்குக் கட்டுப்பட்டு இலக்குமணன் ஆற்த தன்கோபத்தை அடியோடுவிட்டு மறுமாற்ற மொன்றுஞ்சொல்லாது மெனனமாயிருந்தா மென்பதாம். எம்பெருமானது புகழைக் கூறத்தொடங்கி அவனுக்கு முன்னே நின்று அகருணைகளைக் கூற முடியாதொழிந்த வேதம்-இராமனுக்கு முன்னே நின்று பேசமுடியாமற்போன இலக்குமணனுக்கும், கடவுளாணையால் கரைநீரது அமைத்துநிற்கும் அலை பொங்குங் கடல-இராமபிரானது மொழியினால் மரிபாதைக்கடவாது பொங்குஞ் சினம் அடங்கிய பெருவலிபெற்ற இலக்குமணனுக்கும் ஏற்றஉவமையாம்; உவமையணி. எம்பெருமான சீருவாணையாலே கடல வேலையைக் கடவாகிருக்கு மென்பதை “கெடுங்கடளிநபதுவாய்முகாயவதும் நின்றலுங்கால், ஒடுங்கி நடப்பதுத தண்காபோழிவதும் ஊழ்நில, கடுங்கனல் பற்றிச் சுடாதேயிருப்பதுத துட்பைபுனைது. அடுங்கனலாழியரங்கேசாத திருவாணையினே” என்பதனாலும் அறிபலாம் இனி, வேதத்திறசொல்லிய விதியைக் கடத்தல் கூடாதென்பார ‘மறைநான்கென வாககல்செல்லா நமசிதனானே’ என்றாரெனினுமாம் இப்பொருளில், கடத்தறக்குகூடாமையினால் இராமபிரானைக்கு மறைநான்கும் அவ்விராமபிரானையை மீறுதிறுந்ததனால் இலக்குமணனுக்கு வேலையை மீறுதிறுந்த கடலும் உவம மென்க. இனி, தணிவெய்திநின்ற இலக்குமணனுக்கே மறைநான்கு நாகுடல என்ற இரண்டும் உவமை எனக்கொள்ளுவது பொருத்தமாய்ந் நொள்க. ஆணை-ஆஜ்ஞா: வடசொல்திரிந்து வந்தது. பி-ம் —¹சொல்லா. ²இருக்காய். (சங்க)

கசுஉ.—இராமன் சிவந்தணந்த இலக்குமணனை யழைத்துக்கொண்டு கமித்திரகோயிலைச் சேர்தல்.

அன்னன்றனை யையனு மாதியொ டந்த¹மென்று
தன்னனு மளபபருந் தானுந் தன் ‘பாங்கர் நின்ற
பொன்²மா னுரியானுந் தழீஇயெனப் புல்லிப் புண்ணைச்
சொன்மாண்புடை யன்னை சமித்திரை கோயில் புக்கான்.

(இ - ன்.) ஐயன்உம்-ஸ்ரீராமனும்,—ஜதிமொடு அத்தம் என்று-முதலும் ஈறும் (இவை) என்று, தன்னால்உம் அளப்ப அரு - தன்னாலும் வரையறுக்கக்கூடாத, தான்உம்-விஷ்ணுரூபியாகிய தானும். தன் பாகர் நின்ற - தன்பக்கத்திலிருந்த, பொன் மான் உரியான்உம் - பொன்னிறமான மான்தோலையுடைய சிவனும், தழீஇ என-கட்டியிணைததாற்போல, அன்னத்தின் - அவ்விவக்குமணனை, புல்லி - தழுவி, பின்னை - பின்பு, சொல் மாண்பு உடை - சொல்லின் மாட்சிமைமையுடைய, அன்னை சுமித்தினை-தாயாகிய சுமித்திராதேவியினது, கோயில - மானிகையை, புககான் - அடைத்தான்; (எ - று.)

‘தன்னாலுமளப்பரு’ எனவே, பிறரால் அளக்கற்குஅருமை சொல்ல வேண்டாதாயிற்று. விஷ்ணுவின் அவதாரமாகலால், ‘தான்’ என்றா. சிறந்ததிற்கும், நிறத்திற்கும் அருமைபாடிற்றதற்கும் இலக்குமணனுக்குச் சிவ பெருமான் உவமை ‘புரவல, னாகமநரிவடன்னையுமறபிச. சோகந்திப்பவன்’ என்று முன் கூறினதற்கேற்ப, ‘சொன்மாண்புடையன்னை’ என்றா.

சுமத்தினால் அழைக்கப்பட்டிருக்கையையும் தசாதனும் உள்ளதிடத்துக்கு இராமன் சென்றபோது லக்ஷ்மணனும் உடனசென்றிருந்தாலுமறிக்கையி வனத்துக்குப்போகுமாறு சொன்னதை அப்போதேயுணர்த்தாலும், பிறகு ஸ்ரீராமன் கோசலைமாரிடத்துக் காண்கு செல்ல கோத்திருப்பதைத் தெரிவித்தற்காகச் செல்கையில் அப்பிரானுடனேசென்று, அவ்விராமனார் செய்தியுணர்த்து கொசலை வருத்துகையில் அவளை அவ்விவக்குமணன் சுமாகாணப்படுகதி, ‘மன்னவன பேசுநகரேக்கேவணடிபதிலலை’ என்று இராமரிடமிருந், ஸ்ரீராமன், ‘நான் சுகுமரகாதகூடாது நீ இப்போது கொணர்நின்ற இக்குப்புகதியை யொழிக’ என்று கூறிவிட்டுக் கொசலையை விடைகருமாறு பலவகை நியாமமெடுத்துக்காட்டவும், கமடியும் தாயும் சமமதப்படாமலிருத்ததால் ஸ்ரீராமன் தன்மனவுறுதியைக்கெரிவித்து லக்ஷ்மணனுக்குக் கைகேயியினிடம் பொருகிருக்கின்ற கோபத்தை மடக்குமாறு விதியின் வல்லமைமையெடுத்துக்கூற, ‘பொருகுகதுக்குமுன் விதி என்னசெய்ய மாட்டும்? நீ கட்டிளையிட்டால் பூமிமுழுவுகையும் உன்னதீனமாகிவிடுகிறேன்’ நான் உன்னுடைய அடிவான்’ என்று இராமபெருமான் கண்ணீர்விட்டுசொல்ல, இராமன் அந்த லக்ஷ்மணனது கண்ணீரைத் துடைத்து, ‘லக்ஷ்மண! மென்மையான தன்மைபுடையஉனக்கு இப்படிப்பட்ட சினம் எவ்வாறு வந்தது? நான் தக்கையின் கட்டிளையை என்னாவும் மீறமாட்டேன். பிதரு வசனபரிபாலனமே சன்மாக்கம்’ என்றான். தன்புதலவனுடைய மனவுறுதியைக்கண்டு கொசலை கொண்டாடிக் தன்மனத்தில் வருகமயிருத்தும் அடக்கிக்கொண்டு ஆசிரியனுபயிஞன்; அங்கிருந்து செய்தி தெரிவித்தற்காகச் சிதையினிடம் சென்றானென்பது. ஸ்ரீராமன்மீதத்திலுள்ள கதைப்போக்கு, சுமித்திரையின் கோயிலுக்கு ஸ்ரீராமன்சென்றதாக முதலாலிற்சுறப்பட்டுவது. பி-ம்—1 என்றும், 2பாகம் 3மானுமுறந்து, 4பின்னா, (சசு)

கசுசு.—தண்டக பனத்திந்திச் செல்லச் சித்தமாயிருக்கிற தன்மக்களைக்
கண்டு சுமித்திரை வருந்துதல்

கண்டாண் மகனும் மகனுந்தன கண்கள் போல்வார்
1தண்டா வனஞ்சார வதற்கே சமைந்தாக டம்மைப்
புண்டாங்கு 3செஞ்சத் தினளாய்ப் படிமேற் புரண்டா
ளுண்டாய துன்பக் கடற்கெல்லை யுணர்ந்தி லாதாள்.

(இ . ள்.) (அசுசுமித்திரை), தண்டாவனம் சார வதற்கு—தண்டகாரணியத்திற்குப் போவதற்கே. சமைந்தாகள் - சிசுவைக் கொள்ளும். தன கண்கள் போல்வார் - தனனுடைய இருகண்களே மொத்தமாகளுமாகிய, மகன் உம் மகன் உம் கம்மை-ஸ்ரீராமன் லட்சுமணன் என்னும் இருவரையும். கண்டாள் - பார்த்து. புண தாகு செஞ்சத்தினர் ஆய - புணப்பட்ட மனமுடையவனாகி. உண்டாய துன்பம் கடற்கு - (பித்தாக் கணக்கு) உண்டாகிய துன்பமாகிய சமுத்திரத்திற்கு. எல்லை உணரவிடாதாள் - முடிவை அறியாதவளாய், படிமேல் புரண்டாள் - பூமிமேல் புரண்டிருக்காள்; (எ - று)

இன்றியமையாமைபற்றி, 'கண்கள் போல்வார்' என்றா. தண்டாவனம் என்பது. தண்டாவனமென்று விசாரப்பட்டது. தண்டாவனமென்றபொய்க்குக் காரணம் வருமாறு — சூரியசூலத்து இடசவரகுமன்னவனுடைய குமாராக்களுள் கடைபட்டவளுள் தண்டினென்றும் தண்டகின்னென்றும் பெயர்கொண்டவன் விசுவமலைக்கும் சசுவமலைக்கும் இடையிலுள்ள நிலத்தைத் தன்னாட்சிக்கு உரியதாகி மதுமத்திமன்கிற பட்டணத்தை யமைத்து அரசு புரிந்து வருகையில் ஒருநாள் தனது புதோகிக்குள் சுக்கிராசாரியனது ஆசிரமத்துட் சென்று அவனமக்களாகிய அனைவரையும்கொன்ற காதலித்து வலியக்கற்பழிக்க. பின்பு அந்நையுணராத சுக்கிராசாரியன் சினந்து எழுநாள்களில் இவன் குடிமத்தேகாடம் பரிவாடித்தேடும் அழிந்துபோக, இவனது காடு மணமாரிபால் யாதொருநதுவுமில்லாமல் பாழாக்கவது' என்று சபிக்க. அங்ஙனமே பாழான அவ்விடம் காடாகிவிட்டதென்பது தண்டகன் காடு காட்டினமைபற்றி. தண்டகவனமென்று பெயர்பெற்றதென்க தண்டனென்று பெயருணமைமால் தண்டவனமென்று ஒரு சொல்லப்படும. புண - ஏனென்து துன்பம் பி - டம் — 1தண்டாவனம் 2சேவதற்கே, செல்வதற்கே. 3செஞ்சுக்கணன் 1பொடிமேல்வழித்தான், புரண்டாள் படிமேல், புரண்டாள் பொடிமேல்.

(சசுசு)

கசுரு — இராமன் தான் வாந்திசெல்லாதிருக்கமுடியா தென

நின்றுநின்றுக்காட்டல்.

சோர்வானை 1படிக்கொழு தேத்தினன் றுன்ப மென்னு
மீர்வானை 2வாகக பனத்தேற்றுதற் கேற்ற செய்வான்
போவார் 3ளரசாகுகிறைப் பொய்த்தன னைக்க கிலிலென்
கார்வா நெடுங்காளிறை 4கண்டி வன பின்வெ னென்றான்.

(இ - ள்.) சோவாளை - (அவனநகரத்தின்) அசுமதிதிரையை, அடி தொழுது—, எத்தின்ன - துதித்து, (பிறகு), துன்பம் என்னும் - (அவளது) துயரமென்கின்ற, சா வாளே - அதுகின்ற வாளாயுதத்தை, வாங்க - கழுவும் படி, மனம் தேற்றுதற்கு - மனத்தைத் தெளிப்பண்ணுதற்கு, ஏற்ற - தக்க காரியங்களை, செய்வான் - செய்வனாய், (ஸ்ரீராமன்), போ வாள அசாக்கு இறை-யுத்தஞ்செய்வதில் வல்ல ஆயுதத்தைப்படைப சகவாததிபை, பொயத நன்ன ஆகக்கிலவேன-பொயகூற்றினவனாக செய்பமாட்டுவேனலவேன்; (ஆதலால்), கா வான் கெடு காண்-கரியமேகவழினைப் பெரியகாட்டை, இறை கண்டு - ஈற்றுப்பாடுகிட்டு, இ ன்ன லேவென் - இங்கே திருமயவேன், என்றான்—; (எ - று)

தூம காண்கஞ்செல்லப்போவதை மனங்கொண்ட தமையக கண்டதும் வருத்தி மனமபுணனுதி பூமிபதபுண்டி மருதமகமகிதையை ஸ்ரீராமன், அடிதொழுது துதித்து. அவளே தொழுது துயரநகருதி. மருமுடைய அசுரைச சகதியசகதாக்கவேனவது மதுகடமை மாதலால். காட்டை யடைதது தடவராளேககித்து நருதாடிபபால் லேவாருவேன் என்ற னெனன்க. சோகத்தைக் கவியுக்கவேன. கருதெனனுவின், காளிறை கண்டி. ன் லேவெனனனான லேவன். ன லேவன் பி-ம்:—¹ஒருத் தொழுதெனினன் 'வாவகா வாகி' மருதனனசன் 'வாழ்வெடுக' கண்டிடன். கண்டிடன். கண்டனா.

(சுசஉ)

கசுசு — வளங்கெல் பதில் இராமன் தாங்குபந்தம்மில்லையெனல்

கான்புக கிடினுங் கடலுடிக் கிடினுங் கலிப்பொ
வான்புக கிடினு மெனக் கன்னவை மாண போகதி
யான்புகக் கொகது மானையா கலிக்ருதி மீட்டா
ருன்புக குறிப்புக¹ குணாபுக குலைபதக வென்றன்.

(இ-ள்) (என்றபின்னும்). 'மன—, காண் பகிடினும் - காட்டை மடைத்தாலும், கடல் பகிடினும் - சமுத்திரத்தையுமடைத்தாலும், கலி போ வான் பகிடினும் - ஆவாசனத்தையும் பெருமைமயமுடைய தேவ லோகத்தை மடைத்தாலும், எனக்கு - என்னையெனைய மாண அயோத்தி புகத்து ஒரும-மாடிகைமயுடைய அமெச்செய் மடைக்கனை மொகதும்; யா எனை கலிக்ருதி மீட்டா-மீட்டா என்னை ஒருத்தும் உலியுடையவா? மீட்டா புகது-உடலவநம், உலி புகது - உலி புகது, உலி புகது - அறிவு அழிந்து, உலையற்கவருதாக்கிழி' என்றான்—; (எ - று)

'என்கிலையிலிருந்து மனத்திலே மாறுபடுகொள்ளாமல் ஒத்தென்னம் யாயிதபவ னாதலால், எனக்கு அயோத்தியோடு கானமுதலியவரோடு வேறுபாடுஇல்லை; மேலும் எங்கும் பிற்பால் ஒருதற்கும் கணுகாப்படி காதுகொள்ளும் வல்லமையும் எனக்குஉண்டி ஆகலால், ஒருவராலும் எனக்குத் தீங்கேனும் வருத்தமேனும் செய்யமுடியாது. இஃத எனலிலையெமளத்திற் கொண்டு வருத்தாதிருப்பீயாக' என்று சுமத்தையைத் தேற்றினன் இராம

னென்க. ஆகாசம் சப்தத்தைக் குணமாகவுடையதாதலால், 'கலிப்பேர்வான்' எனப்பட்டது: கலிப்பேர் என்னும் அடையைக் கடலுக்குங் கூட்டலாம். மானயோத்தி, மாண - பெருமை; அதாவது - முத்திதரும் நகரங்களேழில் முதன்மையாயிருந்தல். புகுளுன்னுஞ்சொல்லுக்கு, சதாப்பத்திற்கேற்பப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. உணா - முதனிலைத்தொழிற்பெயர். பி-ம்:—
¹உணாவுக்கு. (சசந)

கசா.—அங்குக் கைகேயியின்தோடியர் மரவுரிகொண்டீவருந்.

தா¹யாற்று கிலாடனை யாற்றுக்கின் றார்க டட்பாற்

²தீயாற்று கின்றரெனச் சிந்தையி னின்று தேற்ற

³நோயாற்று கில்லா வுயிர்¹போல நுடங்கி டையார்

மாயாப் பழியாடர வற்கலை யேந்தி வந்தார்.

(இ - ள்.) தீ ஆற்றுக்கின்றா என - தீயையவ்வாபோல, சிந்தையில் நின்று தேற்ற - (அதசசுமித்திசையை அவள கொண்ட) கவலையினின்று (தவிருமாறு) தேற்றிக்கொண்டிருக்கையில்,—தாய ஆற்றுகிலாந்தீன - துய ருத்திராத தாயாகிய சுமித்திசையை, ஆற்றுகின்றாள் தம்பால் - அவ்வாறு தணிக்கின்ற அவ்விராமலக்ஷுணாகளிடத்தில்.—கோய ஆற்றுகிலலா-கோவைப் பொறுக்கமாட்டாத, உயி போல-சீவன்போல. நுடங்கு இடையா - துவளு கின்ற இடையையுடைய மாதாள், மாயா பழியாள் தர-அழியாதீந்தையை யுடைய கைகேயி கொடுக்க, வறலை ஏதவி வந்தா - மரவுரிமையெடுத்துக் கொண்டுவந்தா; (எ - று.)

முடிசூட்டந்தக தடைசெய்தமையால், கவி 'மாயாபபழியாள்' என்று கைகேயிக்கு ஒருபெயரிட்டா ²தீயாற்றுகிலாத் தணிச்சிந்தையினின்றுசென்ற கோயாற்றுகிலலாவுயி என்த பாடத்துக்கு - தீமைமையபொருத துணையில் லாதமனத்தோடு பொருத்திக் கோபமாகிய கோமைப் பொறுக்கமாட்டாத உயிர்களென உரைத்து,சினமாகிய கோய அறிவில்லாத தனித்த தமமனத்து மூள அதனால் பொறுக்கமாட்டாமல் தவிக்கின்ற உயினை இடைக்குவகை கூறியதென்க. பி-ம் —¹ஆற்றுகிலலாடனை, ஆற்றுகிலாடனை. ²தீயாற்று கிலாதனி. ³கோயாற்றுகிலா, கோயாற்றுகிலா. ⁴போனுடங்குமியிடையா.

கசா.—கைகேயியின்தோடியர் தாய் மரவுரிகொண்டீந்தமையைத்

தேர்வித்தல்.

காவான மொப்பான்னைக் ¹காண்டொறுங் காண்டொறு நீரா¹யுக்க கண்ணினு நெஞ்சழி ²கின்ற நீரா¹ர் [ம்³போய் பேரா விடப்பட்டயலா ⁴ருறுநிழை கண்டுந் தீரா மனத்தாடர ⁵வந்தன சீர மெனறா.

(இ-ள்.) (கைகேயியனுப்பிய சேடிமாரகன்). கார் வானம் ஒப்பான்தனை-
காளமேகத்தையொத்த ஸ்ரீராமனை, காணதொறுஉம் காணதொறுஉம் - பாரக்-
கும்போதெல்லாம், கண்ணின்மே - கண்களினுமேமேலாக, நீஆய் போய் உக-
நீராகக்கரைதருகுமபடி, நெஞ்சு அழிகின்ற ரீரா-மனமவருத்துகின்ற தன்-
மையுடையவராய்:—‘போர இடர் பட்டி அமலர் உறு பீழை-நீங்காத துன்-
பத்திலகப்பட்டு அயலாபதிகின்ற பெருகுதுன்பத்தை, கண்டுஉம்-பாத்தும்,
நீரா - (இராமபிரானைகாட்டுகரு அனுப்புவ தென்ற தன்கொள்கையினின்று)
நீங்காத, மனத்தான்-மனத்தை யுடைபளான கைகேயி, தர-கொடுத்தனுப்ப,
வந்தன-வந்தனவாகிய, சீம - மரவுரியாகும் (இவை), என்றா—; (எ - று.)

மரவுரிகொணராத அச்சேடியா, தாம் கைகேயியின்சேடியாயிருத்தும்
இராமபிரானை காணும்போதெல்லாம் நெஞ்சமாய்க்கரைதருகக் கண்களி-
னின்று சோகக்கண்ணீர் தாடைதாடையாகப்பெருகின்றது. ‘கல்நெஞ்சனா-
கிய கைகேயி தத்த மரவுரிமைக் கொணராதாம்’ என்று செய்தி தெரிவித்-
தனென்க. போய - (சேடியா இராமனிடஞ் சென்று எனினுமாம் பீழை-
பீடா என்ற வடசொல்லின் திரிபென்பா சீம - தற்சமவடசொல். ‘போய்’
என்று படிப்பாரு முளா. பி-ம்.—¹கண்டொறுக்கண்டொறும. ²உருக்கண்ணி-
லும். ³கின்ற. ⁴பயா, உறும ⁵வந்ததுஞ்சே. ⁶வந்ததுசே. (சசடு)

கச்சு.—மரவுரியைக் காட்டுமாறு இலக்குமணன் கூறுதல்.

வாணித் தில ¹வெண்ணகை யாதா வள்ள றட்டி
யாணர்த் திருநா ²டிதபபித்தவ நீத வெல்லாம
பூணப் ³பிறத்தானு தின்ற⁴னவை போர்வி லோடுங்
காணப் ⁵பிறந்தேனு தின்ற⁶னவை ⁷காட்டு மென்றான்.

(இ - ள்.) வான நீத்திலம் வெள்ளையா - ஒளிவளையுடைய முதலுப்-
போலும் வெள்ளிய பற்களையுடைய சேடியா, தர - மரவுரிகொணர,—வள-
ளல் தமயி-வழி மணன். யாணா திருநாடு டிதபபித்தவா-புதுமையையுடைய
அழகிய காட்டை மிகுக்குமபடிசெய்த அந்தக்கைகேயியா, ஈந்த எல்லாம் -
கொடுத்தவை உண்பதையும். பூண பிறத்தான உம்-அணிபயிற்றத இராமனும்,
நின்றான்-(இதோ) என்றான்; அவை-அவதனை. போர் விவோடுஉம்-பொருத
லேசெய்கின்ற விவலுடன் (இருந்து). காண பிறந்தேன் உம்-பாக்கப்பிறந்த
கானும், நின்றேன்—, அவை-அவதனை, காட்டும—⁷ என்றான்—; (எ - று.)

வள்ளத்தம்பி - இராமன் பின்னவன். காட்டையிழப்பித்த பெரியவராத-
லின் அவர் எனையீதாலும் பூணவேண்டியதே அவாகுத கீழ்ப்படிந்தவாக
குக்கடமையென்பான், ‘அவ நீத்தவெல்லாம் பூணப்பிறத்தான்’ என்றும், என்-
கையில் வில்லிருத்தும் பயன்படவில்லையே பென்ற மனத்தாவகல்தோன்ற,
‘போர்விவோடுங் காணப்பிறக்கேனாய்’ என்றவ கூறுகின்றான். பி - ம்.—
¹வெண்ணகையார்களே, என்னையோகளை. ²இதழித்தவரித்தது. ³பிறத்தோ-
னும். ⁴அது. ⁵காட்டுகின்றான். (சசடு)

கரு - சீரையை பாங்கிக்கொண்டு இலக்துமணன் தாயைக்

கானேக விடைகேட்டல்.

அன்ன ¹னவர்தந்தன வாதரத் தோடு மேந்தி
யின்னா விடர்²தீந் துடனேகென வெம்மி ராட்டி
³சொன்னா லதுவே துணையாமெனத் ⁴தூய நங்கை
பொன்னா ரடி மேற் பணிந்தா னவளும் ⁵புகன்றாள்.

(இ - ள்.) அன்னன் - அல்லிகுதுமணன், - அவா தந்தன - அச்சேடிய
யாற் கொடுக்கப்பட்டமரவுரிக்கோ, ஆகாததோடு உம ஏந்தி - அன்போடு பெற
றுக்கொண்டு. 'இன்னா இடா தீர்து - இனிமதல்லாத துன்பம் நீங்கி,
உடன்கொ - உடனே போவாயாக, என - என்று, எம பிராட்டி - எமதுதலைவி
யாகிய நீ, சொன்னால் - சொல்லின், அது - துணையும - அவ்விடையே சகாய
மாகும்,' என - என்று. தூய நங்கை - தூயமைப்பையுடைய சுயத்தினையினது,
பொன்னா அடிமேல் - பொன்னாலாகிய ஆபரணவகையொருத்திய திருவடி
களில், பணிந்தான் - வணங்கினான்; அவளும் புகன்றாள் - அவளுக்கு சொன்ன
னா; (எ - று) - சொல்லியதை மேல்கூறிய கவிச்சரித கானக.

பிராட்டி - பிரான் என்பதன் பெண்பால் இக்கவிக்கு வேறுமைப்பாரு
முனா. பி - ட - 'வயினமடவாட்டையாகக் கலகி, வயினமடவாட்டை
யவகைகலக. ¹தீர்த்தனே, தீர்த்தனனே ³சொன்னா, சொன்னான், ⁴தூய
நகையான். ⁵புகல்வான். (சசஎ)

கரு - இதுவும் அரிந்த கவியும் - சுமீத்திரை இலக்துமணனுக்குத்

சில உபதேசமொழிக்கொக்கறி விடையதலைத் தெரிவிக்கும்.

ஆகாத தனறலுனக் கவனவ ¹பிவவ போத்தி
மாகாத ²விராமனம மன்னவன் வைய நீதும்
போகா ³வுமிரத்தாயாக ⁴பூங்குழற் ரிகை வென்றே
போகா யினியிலவரி னிறுது மேடக பென்றாள்.

(இ - ள்.) (சமத்தினை இலக்குமணனேசேர்க்கி, - அவனம்), உனக்கு
ஆகாதது அன்று - அந்தக்காடு நீ செல்லுதற்குத் தகாததன்று; (விராமனுடன்
காட்டுக்குச்செல்லுதலே உனக்குத்தகுதி); அவனம் - நீ செல்லுகின்ற)
அந்தவனம், இ அப்போத்தி - இந்த அப்போத்கிராமே - மாகாலை இராமன் -
(உன்னிடத்தில மகத்தானபையுடைய) அவ்விராமனானே. எம மன்னவன் -
நமமுடைய தயாகமன்னானான் எம பூங்குழல் சிதை - பூவைப்பணிந்த கட
தலையுடைய மது சிதைவே, வையம ரகதுஉம - (விராமன் பூமியைப்) பரத்
னுக்குக் கொடுத்திட்டு (ககாட்டிற்கு) சென்ற பின்னும், உயிர போகா - பிரா
ணையிழந்த [உயிடைவைத்துக்கொண்டிருக்கின்ற], தாயா - தாயாவன்,
என்றே - என்று கருத்தியலண்ணமே, ஏகா - (விராமனுடன்) செல்வாயாக;

இனி—, இவயின் 'நிற்றல் உம் - இர்விடத்தில்' சிற்பதும். ஏதம் - குற்ற முடையதாகும்,' என்றான் - என்று கூறினான்; 'எ - று')

'நீ இராமபிரானுடன் காட்டுக்குச் செல்லவோது அயோத்தியையும் பெற்றோரையும் பிரித்து செல்லவேண்டிமே' என்று கருக்கவேண்டா இராம பிரானுடன் வசித்தலால், அவ்வளவோ அயோத்தியோலும் இராமனுமே சீதை யுமே பெற்றோராவானன்று இவ்வண்ணங்கருதி, இராமனுடன் செல்வாயாக' இனி, இக்குத தாழ்த்தலுத தகாது' எனநன னெனபதாம் 'இராமனுள்ள விடம் அயோத்தி' எனபது, பதிமொழி 'அவ்வளவோ அயோத்தி' என்ற தொடரில், இராமபிரான் பிரித்து செல்ல தனால இராமோத்தியாய்க்கும் பாழ் பட்டுத் தண்டகாரணியமபோலாயிந்மெனபதும். இராமபிரான் சென்று சேலுக்களுல இதுவரைபிற பாழ்பட்டிருக்க அவ்வளவல்லவங்களும் கீழ் பிச செழித்துக் குளிரத்து வாழ்க்குத விசிய இடமாகமெனபதும் பெறப் படும. அம் மனனவன என்றும் பிச்சலாம் இச்செய்யுளில் அயோத்தி யென்பதற்குப் பரிமாசமென்றும். மாகாதலிதான் அம்மனனவன என்ப தற்கு - இலகருமி விரும்கின்ற ஸ்ரீராமபிரான் அகாத்தகளுர குறிக்கப்படு கின்ற இறைவனான என்றும். பதிமொழிசேக—, வைபவம் ஏதும் போரு ஆ உயிர்தாயா - ஸாயகதை இராமன் ஏதென்பதும் அவனுடன் போகின்ற அந்த எல்லாவுயிர்களுக் காட்டிட தெருமாக்காவன என்றும் விசேஷுரை வகுத்தலு முண்டு இராமம தஸாந்தமவித்தி மாமலித்திஜகாகமஜாம் - அயோத் தியாமடவீலவித்தி கசக காத மதாரிசகம்' என்ற வானிச்சத்தினை பொருளாக கொண்டது இச்செய்யுள் காட்டித்தருச்செய் என்று விதிக்கவேண்டியது முக்கியமாகலின். 'ஆகாத்தக நுலுனக்காவனம்' என்று இச்செய்யுளில் அது முதலிற்கூறப்பட்டிருக்க வானிச்ச அருளிய அகதம்லோக்கத்தற்குப் பெரிய வாசகாண்டினளை அருளிச்செய்த விசேஷப்பொருள்களை இங்குபாட்டிற்கும் ஏற்றபெற்றி ஏற்றிக் கூறுவதுமுண்டு அவை விசிய ஒசை விதிக்கப்பட்டன.

• சனகமகாநாசன வேளவிச்சால் மனப்பதற்காகப் பூயிபை யுழுத பொழுது கலப்பையுழுபடைச்சாலில் அகப்பட்டவ னாதலால், சீதை என்று திருநாமம்; லீகா - உழிபடைச்சால் அவ்வளவோ என்றது - மந்தீமதீபமாயி, முன்னினை ஆகாததன்று எனாததோடும பின்னினை இவ்வயோத்தி யென்பதோடும இறையும் பிபி —¹ அம்மசெய்ய பன்னன்னிவனவையக நீதுவானிற், மன்னன்னிவன மாகடலாயவைபதீ, மன்னனிவ வவையக மீதுவெயயிற, மன்னனிவ ன்னையக நீது வானம். இவ்ருகாபரும. பாயமெ னிற்.

(சசசு)

கருஉ பின்னும் பகாவான் மகனையெவன் பின்¹செறும்?

யென்னும் படியன் றடியாரினி லேவல செய்தி

¹மன்னும் ²நகாக்கே யெவன் ³வந்திடினவாவ தன்றேன்

முன்னம் முடியென்றான் ⁴வாரிளிழி சோர நின்றான்.

(இ - ள்.) பிங் உம் - மீண்டும், பகர்வான் - (சுமித்திரை இலக்குமணனுக்கு உறுதிமொழிகளைக் கூறுபவளாய், (அவனை கோக்கி) மகனே—! இவன் பின் செல்-இவ்விராமபிரானுக்குப் பின்னே போ; அங்ஙனம் செல்லுமிடத்து), தம்பி என்னும்படி அன்று - (பாப்பவா இவன்) தம்பியென்னும்படியல்லாமல், அடியாரினில் - அடிமைபாபிருப்பவரைப்போல், ஏவல் செய்தி- (அவ்விராமபிரான்) ஏவுக தொழிலைச் செய்வாய்; இவன் - இவ்விராமன், மன்னும் நகர்க்கு ஏ - (பலவளங்களும்) பொருத்திய நகரத்துக்கு, வந்திடின் - மீண்டு வந்தால், வா-கூடவா; அது அன்று ஏவல்-அப்படியல்லாமற் போனால், முன்னம் முடி - (அவனுக்கு) முன்னமே உபிஷேகத்துநத்துவிடு' என்றனள்- என்று சொல்லி, வா விழி - (தனது) நீண்ட கண்களினின்று. சோர - (கண்ணீர்) பெருக, கின்றான்—; (எ - று.)

‘ஓ இராமபிரானது பின்னே செல்லுமெழுது ஓ அரசுமாரென்றும் இராமபிரானது தம்பியென்றும் கண்டவா நீனைக்குமபடி பெருமிதங் கொண்டு செல்லாமல், அவ்விராமனுக்கு வேண்டிய குற்றேவலெசெய்வதே உனக்கு அழகாகும். ஒருகால் அவ்விராமனுக்கு ஏகேனும் ஆபத்து வருமெனத் தோன்றினாலும் அதனைத் தடுக்கும்படி உன்னுயிரையும் ஓ எதல் தகுதி’ என்று தனது புதலவனாகிய இலக்குமணனுக்கு உபதேசித்துச் சோகத்தினால் சுமித்திரை கண்ணீரைப் பெருக்கி நின்றனள் என்பதாம் கண்ணிற்குப் புலனாகாத அருவப்பெருநாகிய அனையைக் காட்டித் தருக கண்களினின்று ஓ சோரல் அறிகுறியாமென்க. இராமபிரானுக்கு ஆபத்து வேருமாயின் என்று கூறுதற்குக் கூசி, ‘அகன்றேவ’ என்றான் மன்னுமகன் - மனுசகவாத்தி முதல் சூரியகுலத்து மன்னவரால் கலமுதற கலமுதறயாக அரசாணிவந்த நகரமெனினுமாம். பின் செலவாய் எனனுமபடி - பின்னே செல்லுகின்ற தம்பியென்னும்படி என்று உரைப்பினுமாய் பி - ம்—1 செலவாய் ‘மன்னன். ‘நகர்க்குணடிவன். ‘வந்திடில் ‘பான்மூல. (சசக)

பேறு

கருங்.—இராமலட்சுமணரிருவரும் வணங்கி சுமித்திரையிடம் விடைபெற்று, மரவுதிநீத்து வெளியே செல்லுதல்

இருவரும் தொழுதன ரிரண்டு கன்றொரீஇ
வெருவரு ¹மாவீனிற் றுயும் விம்மினாள்
பொருவருங் ²குமரரும் போயி னு³புறத்
திருவரை⁴த் துகிலொரீ இச்⁵சிறை ⁶சாத்தியே.

(இ - ள்.) இருவா உம் - இராமலட்சுமணரிருவரும், தொழுதனர் - (காட்டிற்குச் செல்லுமாறு விடைபெற்றுச் சுமித்திரையை) வணங்கினார்கள்; அப்பொழுது, தாய் உம் - சுமித்திரையும, இரண்டு கன்று ஒரீஇ - (கனது) இரண்டு கன்றுகளை விட்டுநீங்கி, வெருவரும் - (அநீக்கத்திற்கு) அஞ்சுகின்ற, ஆவினில் விம்மினாள் - பசுவைப்போல மனங்கலங்கிப் புலம்பினாள்;

பொருவு அரு குமார்உம்-(தமக்கு)உவமையில்லாத அம்மைந்தரும், திரு அரை
துவில்-(தமது) அழகிய அரையில்லாத பட்டாடைகளை, ஓர் இ-ரீக்கி, சீரை
சாத்தி - மரவுரியையுடுத்துக்கொண்டு, புறம் போயினார்-வெளியே சென்றார்.

தாம் காட்டுக்குப்போவதைத் தெரிவித்து விடைபெற்ற இராமலட்சு
மணர் தொழுதபோது, அவர்களைப் பிரியவே ணுமேயென்று கண்ணைப்பிரியும்
பசுப்போற் சுமித்திரை யஞ்சி வருந்தினளாக. அப்போது அவ்விருவரும்
தமது திருவரையிற்சாத்திய பட்டாடைகளைக் களைத்து மரவுரிகளைத் தரித்
துகொண்டு சுமித்திரையின் மாளிகையினின்று வெளியேபோயின ரென்க.
இராமலகருமணரைப் பிரிபுருசுமித்திரைக்கு. இருகன்றுகளை ஒருவும் ஆ உவ
மை. ஓர் இ என்ற செய்தனைச்சததை ஒருவனனுஞ் செயவெனெச்சததின்
திரிடி எனக் கொள்ளினுமாம். பி - ம் —¹தாமென. ²குமாணுமபோயினன்.
³பொனின், புனை. ⁴தனிநொரு. ⁵சீரம். ⁶சாததவே. (சுநி)

கருசு.—இதுவும் அரித்தகவியும் - ஒநொடர் மரவுரிநரித்த
இலக்குமண்ணோக்கி, இராமன் இங்நத்தானோயிற் பார்ப்பதைத் தெரிவிக்கும்.

தான்புனை சீரையைத் ¹தம்பி ²சாததிடத்
தேன்புனை தெரியலான் ³செய்கை கோக்கினான்
வான்⁴புனை யிசையினுப் ⁵மறுக்கி லாது⁶
யான்⁷புக லினையதோ ⁸நுறுதி கேளைனு

(இ - ள்.) தான புனை சீரையை - தான உடுத்துக்கொண்டதுபோன்ற
மரவுரியை, தம்பி சாததிட - உவமையுமுடுத்துக்கொள்ள. —தேன் புனை
தெரியலான்-வனமுகன் மொய்க்கின்ற மலைமையணிந்த ஸ்ரீராமன், செய்கை
கோக்கினான் - (அவனது) கொழிப்பார்த்து, 'வான் புனை இசையினுப் -
தேவலோகத்தையும் அலங்கரிக்கின்ற கீர்த்தியையுடையவனே! மானபுகல் -
நான் சொல்வதாகிய, இனையது ஓர் உறுதி-இரத்தசெந்ததாகிய ஒரு கல்வார்த
தையை, நீ மறுக்கிலாது கேள் - நீ மறுக்காமற் கேட்பாயாக,' என - என்று
சொல்லி, —(எ - று.)— 'என்றான்' என அடுத்த கவியில முடிபு காண்க.

தேன்புனை தெரியல-மதுபொருத்திய மாலைபுமாம். பி-ம்.—¹தானும்.
²சாததும், சுற்றும், சுற்றும். ³தெரிய. ⁴புகழ், புனை. ⁵மறுக்கலாது.
⁶புகற்கையதோ, புகலவனைமதோ, புகற்கையதோ. சுற்றடி 'வான் புக
லுறுதியைக் கேளென் றோதுவான்' என்று சிலப்பதிகியிலுள்ளது. (சுநி)

கருநு. அண்ணைய ரனைவரு மாழி வேந்தனு
முண்ணைய ரல்லாவெந் துயரின் மூழ்கினு
ரெண்ணையும் பிரிந்தன ரிடரு ருவகை
யுண்ணீர் பென்பொருட் தெவுவா பென்றான்.

(இ-ள்.) 'அண்ணையா அனைவரெம்-தாயர் யாவரும், ஆழி வேந்தன் உம் -
சுருவர்ததியும், முண்ணையர் அல்லர் - முண்ணிருத்த நிலையையரல்லர், வெம்

துயரில் மூழ்கினார்-கொடிய துன்பத்த லழுந்தினார்; என்னை உம் பிரிந்தனீர்; இடர் உற வகை - (அவா) துன்பமடையாதபடி, நீ—, என்பொருட்டு—, உன்னை உதவுவாய்-உன்னை (அவாகருத்) துணையாகச் செய்வாய், என்றான்.

அன்னையா - கோசலையும் சுமித்திரையும். இனி, சக்ரவர்த்திக்கு முன் சொன்ன மூவா தவிர அறுபதினாயிரமனைவிய ருண்டாதலின், அவரையெல்லாம் குறிக்க 'அனைவரும்' என்ற நென்பாருமுளா. துயரின் மூழ்கின ரென்பதற்குக் காரணங்கூறுவான் 'என்னையும் பிரித்தனா' என்றான். என் னையுமென்ற எச்சவுமமை, பட்சத்தருக்கனாகளைப் பிரித்ததே யன்றி யென் றது குறித்து நின்றது இனி, கைகேயியின் கொடுமைக்கு இலக்கானமையே யன்றி, அதன்பயனாக என்னையும் பிரித்தனர் எனக் கொள்ளலுமொன்று. இனி, என்னைப் பிரித்தனராய்த் துயரின் மூழ்கினா; அவா அவ்விடருறவகை உன்னையுதவுவாயெனறுமாம. அனறி, இடா என்றது, இலக்குமணனைப் பிரித்தது லுண்டா துன்பத்தை யெனறுமாம. (சௌ)

கருக—இது நதல் ஐந்துகவிகள் - இலக்குமணன் மறுமொழி.

ஆண்டகை யமமொழி பகர¹ வன்பனுந்
தூண்டகு திரளபுய² துளங்கத்³ துண்ணென
மீண்டதோ⁴ நுயிரிடை⁵ விம்ம விமமுலா
னீண்டுனக கடியனைன் பிழைத்த தியா⁶ தெனறான்.

(இ - ள்) ஆண தலை - ஆணமைக்குண்கிறைந்த ஸ்ரீராமன், அ மொழி பகர-அவ்வா ததைப்பைச் சொல்ல, அனபன உம்-அவனிடத்துப்) பகதியை யுடைய லக்ஷணமும்,—தூண் தகு திரள புயம் துளங்க - துண்ணையொத்த திரண்டதோள்கள நடுங்குமபடி, துண்ணென-அஞ்சி,—மீண்டது ஓர் உயிர்- திருமபிந்ததாசிய ஒருசேவன், இடை விம்ம - நடுவிலே கலங்குமபடி, விமமு வான்-அழிபவனாய், 'சுண்டு - இப்பொழுது, உனக்கு-தேவரீர்பக்கல், அடியு னேன - அடியேன், பிழைத்தது - தவறுசெய்தது, யாது—?' என்றான்.

நான் உனதிறத்து யாதும் பிழை செயயாதிருக்கவும், உன்னைவிட்டுப் பிரித்து என்னை வசிக்ருமாறு சொல்வது எனக்கு என்கிறான், இலக்கும ணன். தூண் - திரட்சிக்கும் நீட்சிக்கு முவமை. தகு - உவமவுருபு. ஸ்ரீராமன் வனஞ்சுவல திகெட்டு மிக்ககலங்கிப்பின் ஒருவாறுதெளிந்ததுள்ள இலக்கும ணன் விமமுலதலுள் மீண்டதோருயிரிடை விம்மவிமமுலான் என்றது. பி-ம்.--¹ஐயனும். ²துளங்கி. ³திண்ணென. ⁴உயிரொடும். ⁵விம்மி. ⁶என. (சௌ)

கருள. நீருள வெனிலுள¹ மீனு நீலமும்
பாருள வெனிலுள² யாவும்³ பாபபுறி
னுருள தனுவுளாய நா னுரு சீதைபு
யாருள மொனிலுள⁴ மருளு வாபெனறான்.

(இ - ன்.) நார் உள தனு உளாய் - நாணினையுடைய கோதண்டத்தை யுடையவனே! பார்ப்புறின் - யோசித்துப்பாராததால், நீர் உள எனின் - நீர் இருக்குமானால், மின்உம் - மீன்களும், லீலம்உம் - கருங்குலங்களும்கூட, உள - இருக்கின்றன; பார் உள எனின் - உலகங்களிருக்குமானால், யாஉம் - எல்லாச் சீவகோடிகளும், உள - இருக்கின்றன; (அதுபோல), நான்உம் கைதஉம் - அடியேனும் பிராட்டியும், ஆர் உள எனின் - யாரிருந்தால், உளேம் - இருப்பவராவேம்? அருளுவாய் - சொல்வாயாக, என்றான் -; (எ - று.)

நீருள்ளவிடத்து மீனும் நீர்ப்பூவாகிய லீலமும் இருப்பதுபோலவும், பாருள்ளவிடத்துப் பல்வேறு சீவகோடிகளும் இருப்பதுபோலவும், நீயுள்ளவிடத்து நானும் கைதையும் இருப்போமேயென நினைப்பிரிந்து உயிர்வாழோம் என்றனன் இலட்சுமணன். எனக்கே “ச ச ஸீதா தவயா ஹீரா சசாஹ மபிராகவ - முஹா இரத்தமயீரீவாபோஜலாட்சதஸயாவீவோத்தீருதென” என்ற ஸ்ரீகாவலீகிராமாயுள்ள ஸ்ரீலோகத்தினை கருதக்கேடிகொண்டது, இச்செய்யுள். நீரிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட நீர் நீர்ப்பசையுள்ளமட்டிலும் பிழைத்திருப்பதுபோல, உன்னைப் பிரித்த கைதேயனும் கானேனும் விரைவிற்கூடுவோமென்ற கருதது இருக்கமுடியாததான் பிழைத்திருப்போமேயென்று அஃது அற்றால் உயிரோடியோமென்று இந்த ஸ்ரீலோகத்துக்கு விசேஷப்பொருளுரைப்பது. கவனித்தற்கு உரியது கை உண்டென்னாது, உளவென்றால் “தருதியும்வழக்குத் தழீஇயினவொழுதும், பருதிக்கிளவீ வரைசீலையிலவே” என்னுஞ் சூத்திரத்தானமைக்கது. அருளுவாய் என்பதற்கு உடன்கருமபடி கிருபை செய்வாயென்று முரைக்கலாம். பி - ம் — 1. மீனின்மீது, மீனும்பாசாவையும், மீனும்பாசாவையும். 2. பாரம், பார்ப்பு. 3. பொதுபுற. 4. அருளுக. (சஞ்சு)

கருவு. பைந்தொடி பொருத்திசொற் கொண்டு பார்மக
னைந்துயிர் 1. கடுங்குவு நடத்தி கானென
வுந்தன னிருந்தன னுண்மை காவலன்
மைந்தனென் நினையசொல் வழங்கி னுயென.

இதுவும் அடுத்த கவியும் - ஒருதொடர்.

(இ - ன்.) ‘பைந்தொடி ஒருகதி சொல் கொண்டு - பசும்பொன்னாலாகிய வையாய்களையணிந்த ஒருமனைவியினதுவாகையதால், பாரமகன் - பூயிப்பிராட்டி, கைத்துவாடி, உயிர் 1. கடுங்கு - கான் - கடத்தி - காட்டிற்குச் செல்வாயாக, என்னும் - என்று ஏவியும், உயிர், தனன் இருந்தனன் - பிழைத்திருந்தவனாகிய, உண்மை காவலன் - மெடபைக்காப்பவனான சகலவாததிறினை, மைந்தன் என்று - மகனென்று (என்னை எனெனியோ, இன்ன சொல் - இத்தகையவார்த்தையை, வழங்கினாய் - சொன்னாய்? என்ன - என்று சொல்லாவிட்டு, — (எ - று.)

தந்தைபோல்வான் தப்பனாகவின், அச்சுக்கவாததிகளாகிய யான் அவர் போலவே உன்னைப் பிரித்திருந்து உயிர்வாழ்வேனென்று கருதியோ இவ்வனங்கடறினாய்? என்றனனென்க. இச்செய்யுளின் கருத்தை “கீன்கட்பரிவில

லவா” (கூக) என்று இப்படலத்திற் கீழ்வந்த செய்யுளோடு ஒப்பிட்டுஅறிக. இனி இச்செய்யுட்டு-உன்னைக்காட்டுகரு அனுப்பியும் உயிரீங்காத தசரதனது குமாரன் நீ என்றதற்குஏற்ப நீ இங்கேதானேயிரு என்று கொடிய சொல்வழங்கினாயென்று உடைப்பது, சிறவாது. பி-ம் —¹ஒடுங்கவும். (சுடுக)

கருக. மாறினி யென்னை நீ வனங்கொள் வாயென
வேறின ¹வெகுளியை யாது ²முற்றுற
வாறினை தவிர்கென வைய வாணையிற்
கூறிய மொழியினுங் ³கொடிய தாமென்றான்.

(இ - ள்.) ‘ஜய-சுராயி’ நீ வனம் கொள்வாய் என-நீ காட்டிப்புகுவாயென்று, ஏறின வெகுளியை-(யான்) கொண்ட கோபத்தை, ‘யாதுஉம் முற்றுஉற-சிறிதுமில்லாதபடிஒழிய, ஆறினை-கணிச்சுவராய், இனி—, தவிர-நீங்குக’, என-என்று, ஆணையின்-ஏவலாக. என்னை-என்னைக்குறித்தது, மாறு-பிரதியாக, கூறிய—, மொழியினும்-வாக்கையினும் கொடியது ஆம்-(நீ இங்கேதானேயிரு என்ற இச்சொல்) கொடுமைமையுடையதாகும், என்றான்—.

உன்னைக் காட்டுக்குச்செல்லுமாறு விடுதலுக்காக யான் சினங்கொண்ட போது கோபத்தைத் தனியுமாறு என்னைக்குறித்தது கூறிய சொல்லினும் நீ இங்குத்தானேயிரு என்றுசொல்லிய இச்சொல் மிக்க கொடியதாயுள்ளதென்றனென்க. கோபமறினாலும் உனக்குப்பணியிலடையொதுகொண்டு உடன் உறையலா மென்று கருதுதற்காவது வழியிருக்குது. இப்போது அந்நவ கருதுதற்கும் இச்சொல் இடம் தராததன்றி கொடிதாருமென்றனென்க. முதலடிக்கு-நீ என்னை வனமவருவா பெண்பதுதோன்ற இருத்திட்டு, இப்போதாக மாறுதலைமடைய என்ன காரணம்? எனக் கூறலாம். நான் உடன் வருதற்கு முன்னமேயிசைந்திருந்து இப்போது வேண்டாமென்கிறாயே என்ற பொருள்கொண்டதாய், ஸ்ரீராமன் “கிராமமணத்தில லிலகருமணன் கூற்றாக “அதுஜ்ஞாதஸ்ச பவதா பூரமேவ யதோஸ்மயஹம்-கிமிதாநீம் புகரிதம் க்ரிய தே மேகிராமணம் (கூக, ௭)” என்று வருதும், “மகனும்மகனுந் தனகண்கண் போல்வா, தண்டாவனஞ் செல்வத்தகே சமைத்தா” என்று கீழ்வந்த கச்ச-ஆளுசெய்யுளும் இவ்வாறு பொருள்கொள்ளாத வேறரு மென்பதை வலியுறுத்தும். பி-ம் —¹வெகுளிகூ. ²முற்றுறாது, இற்றிற, இற்றிராது. ³கொடிதிதாம், கொடிதிதாவ. இச்செய்யுளை “மாறினை யென்னை நீ வனம் வரேலென, வேறியவெகுளி மற்றியாதிப்பாறன, னறினைதவிர்கெனவையாணையிற், கூறியமொழியினுங் கொடியதாமென்றான்” என்று ஒதினரும் உள். இச்செய்யுள் சில பிரதியில்லை.

(சுடு

ககூ௦. ¹செய்துடைச் செல்வமோ யாதுந் தீர்ந்’தெமைக்
கைதுடைத் தேகவுங் கடவை யோவையா
நெய்துடைத் ²தடையலர் நேய மாதர்கண்
மைதுடைத் துறைபுகும் ³வயங்கொள் வேலினாய்.

(இ - ள்.) செய் துடைத்து-செய் பூசப்பட்டு, அடையலர்-சத்துருக்களுடைய, நேயம் மாதர் - விரும்பத்தினையுடைய மனைவியரது, கண் - கண்களிலிட்ட, மை - அஞ்சனத்தை, துடைத்து - அழித்து, உறை புகும்-உறையை யடைகின்ற, வயம் தொன் வேலினாப் - வெற்றியைக்கொள்கின்ற வேலினையுடையனே! ஐயா - தலைவனே! (6), செயது உடை செல்வம்ஔ யாதுஉம் தீர்ந்து - உணக்குரித்தாகவுடைய பாககிய மெல்லாந்றையும் நீங்கி, எமை உம் - எம்மையும், கைதுடைத்து - கைவிட்டி, ஏக கடலைஔ - (காட்டிற்குப்) போகக்கடராயோ? (என்றும் இலட்சுமணன் இராமனை நோக்கிக் கூறினான்).

செல்வம் ஈட்டுதற்குரிய நாதலின் 'செயதுடைச்செல்வம்' என்றான். இனி, பரசராமனை வென்றதுகண்டு தசரதமன்னவன் முத்தவியோரி இவனுக்கு அரசுக்கு மென்று நினைத்துள்ளான் என்பது 'வடிமழுநாள் நகர்த்த மைத் தற்கு, முடிபுனைமுதன்மைகாண மொழிமின்.' 'சேவகன் சேவகஞ்செருத்த சேவகம். காடவிவவுலகம்' என்பவற்றுல் விளக்குவதுபற்றி செயதுடைச்செல்வம் என்பதற்கு - தன் வீரத்தாற் சபாதிக்கப்பட்டதாகவுடைய அரசு செல்வம் என்று உரைக்கலுந் தரும செலவத்தைக்கைவிட்டிக் காணக்ஞ் செல்லுமாறு மன்னவ் னேவியதுபற்றி, உன்னுடைமையான என்னையுந் கைவிட்டிச் செல்லவேண்டிவ் னு கடமைமெனக் கருதுகின்றாயோ? என்றனன் இலக்குமணன் எனக் கைதுடைக்கல - இலக்கணமாவ, அந்வே விட்டிடுதல் என்ற பொருளைக் காட்டிற்று 1 - ம்:-1செய்திடை. 2எனே. 3அடையலர். 4மரம் 5வானினாய் (சுரு)

கசுக - இராமன் மறுமொழி சொல்லமாட்டாதீர்த்தல்.

உரைத்ததின் னிராமனென்றுரைக்க 1நோத்திலன்
வரைத்ததற் தோளினான் வதன நோக்கினான்
விரைத்ததற் தாமரைக் 'கண்ணின் 3நிச்சகீர்
நிரைத்திடை யிடைவிழ் நெடிது நிறகின்றான்.

(இ - ள்.) உரைக்க பின் - (இவ்வாறு இலக்குமணன்) சொன்னபின்பு, இராமன் ஒன்று உரைக்க நோத்திலன் - ஸ்ரீராமன் (அதற்கு எதிராக) ஒரு மொழியுஞ் சொல்லமுடியாதானாகி, (அப்பொழுது), வரைத்த தோளினான் - மலைபோன்ற பெரிய தோளையுடைய லக்ஷ்மணனது, வதனம் நோக்கினான் - முகத்தைப் பார்க்கான் (அந்நமையாக்காலத்தில்), விரைத்த தாமரை கண்ணின் - வாக்ணையையுடைய பெரியதாமரைமலர்போன்ற (தன்)கண்களில், மிகக் கா-பூரிக்க நீ கைத்து-ஒழுங்காய் இடை இடை - இடையிடையே, நெடிது விழ - விடாது சிந்துமபடி, நிற்கின்றான்-(இலக்குமணன்) நின்றுகொண்டிருந்தான்; (எ - று.)

மறுமாற்றஞ் சொல்லமுடியாது ஸ்ரீராமன் லக்ஷ்மணன் முகத்தைப்பார்ந்தான்: அப்பொழுது அவ்விலக்குமணன் கண்ணிப்பெருக்கிக்கொண்டிருப்ப

தைக் கண்டானென்க. இனி, இராமன் ஒன்றுஞ் சொல்லமுடியாதபோது இலக்குமணன் இராமன்முகத்தைப் பாத்துக் கண்ணீர் வடித்துக்கொண்டு நிற்பவனாயினு னென உரைத்தலும் ஒன்று. பி - ப்:—¹நோக்கினன், நோக்கலன். ²கண்ணீர். ³மிக்கு. (சடுஅ)

கக௨ — அப்போது வசிட்டமுனிவன் அங்குவருதல்.

அவ்வாறு னரசவை நின்ற மன்பின

னெவ்வமி ¹வீருந்தவ முனிவ னெய்தினான்

செவ்விய குமரருஞ் 'சென்னி தாழ்த்தனர்

²கவ்வையம் ³பெருங்கடன் முனிபுங் கால்வைத்தான்.

(இ - ள்) அவயின்-அப்போது. அச அவை கின்றும்-ராஜசபையினின்றும். அன்பினன் - (ஸ்ரீராமன் முகலியோரிடத்து) அன்பை யுடையவனாகிய, எவ்வம் இல் இரு தவ முனிவன் - சூர்மரில்லாத மிக தவத்தையுடைய வசிஷ்டன். எய்தினான் - எழுந்தருளினான் செவ்விய குமரரும் - (உலகோலிரும்பும்) அழகையுடைய சகலாதசிக்நிருமகாகளும், சென்னி தாழ்த்தனர் - தலைமால் வணங்கினா; முனிவம் - அவ்வசிஷ்டனும், கவ்வை பெரு கடல் - துன்பமாகிப் பெரிமசமுத்திரத்தில். கால்வைத்தான் - மூழ்கத் தொடங்கினான்; எ - று.)

“அசரிருத்தகல்லவை யினான” (க௨) என்று கீழ்வக்கமையால், அதனோடொட்ட ‘அசவை கின்றும்’ என்றா அப்போது வசிட்டமுனிவன் வந்து குமரரைக்கண்டு பெருத்துன்பமடைந்தன னென்பதாம். முனியும் - உலகப் பற்றில்லாதவனாதலால் எப்போதும் துன்பத்தைக் கண்டிராதவனான முனிவனும் என்க. கவ்வை . கால்வைத்தான் - “பரிந்தமுதத்திரு அடியிட்டவாறு கண்டாய்” என்றற்போன்ற வசுக்கு. அம் - சாரிமை. பி - ப்:—¹அருங். ²செகைகடப்பினார். ³கவ்வையன். ⁴கடலிடை. (சடுக)

கக௩.—வசிட்டமுனிவன் வருந்துதல்.

¹அன்னவர் முகத்தினொ டகத்தை ²நோக்கினன்

பொன்னரை³ச் சீரையின் பொலிவு நோக்கின

னென்னினி யுணர்த்துவ தெடுத்த துன்பத்தாற்

றன்னையு முணர்ந்தில னுணருந் தன்மையான்.

(இ-ள்.) உணரும் தன்மையான்-‘தத்துவ நெறிகளை யறிகின்ற) மெய்யுணர்வையுடைய அவ்வசிஷ்டமுனிவன்; - அன்னவா முகத்தினொடு அகத்தை நோக்கினான்-அவாகளுடைய முகத்தையும் மனத்தையும் பார்த்தான்; பொன்னரைசீரையின் பொலிவும்கோக்கினான்-‘பீதாம்பரத்தை யுடுக்குந்’ திருவரையிற்சாத்திய மரவுரியினது அழகையும் பார்த்தான்; என் இனி உணர்த்துவது-இனிச் சொல்லவேண்டுமது யாது? எடுத்த துன்பத்தால்-உண்டாகியதுயரத்தினால், தன்னையு உணர்ந்திலன் - தன்னையும் மறந்தான்; (எ - று.)

முகத்தை ஊனக்கண்ணாலும், அகத்தை ஞானக்கண்ணாலும் நோக்கினு
னென்க. இனி, ஒடு என்னும் மூன்றனுருபு ஆல்எனப் பொருள்பட்டு, முக
மாகிய கருவியால் அவர் கருதிவதனைக் கூறாமல் அறிந்தா னென்றாமாம்.
பி-ம்:—¹அன்னவன். ²நோகருவான். ³உரியும்பொற்சடையும். (சக௦)

ககசு —வசிட்டன் ஊழ்விதிநீள்வலினை மயை நினைத்துகூறுதல்.

வாழ்வினை நுதலிய மங்கலத்துநாட
டாழ்வினை யதுவாச சீரை சாத்தினான்
சூழ்வினை நானமுகத ¹தொருவாருநின்று
மூழ்வினை பொருவா ²லொழிககற பாலதோ.

இதுவும் அடுத்த கவ்யம் - ஒருதொடர்.

(இ - ன்) வாழ்வினை நுதலிய மங்கலத்து நாட - (கிரீடத் தரித்து வாழ்
தற்குக் கூறிய சுபதினத்தின, தாழ்வினை அதுவாச - (அது) கழித்தற்குரிய
தீவினைவருதசேர, சீரை சாத்தினான் (பூரீமண கிரீடமடினைவதையொழித்து)
மரவுரியைத் தரித்தான் சூழ்வினை - விடாது தொடர்தது சூழ்நதிடுகின்ற
தீவினைப்பயன், நான்முகத்து ஒருவன சூழ்நதம - நான்குமுகங்களையுடைய
ஒப்பற்ற பிரமதேவனைச் சூழ்நதிட்டாலும், ஊழ்வினை - (செய்தவனையே
சென்றடையுந் தன்மையுள்ள) அந் ஊழ்வினை, ஒருவரால் ஒழிக்கல்பாலது ஒ -
ஒருவரால் நீக்குதற்குரிய தன்மையையுடையதோ? அன்று என்றபடி; (எ-று.)

படைகருத் தொழிலைச் செய்கின்ற பிரமதேவனாலும் அவனையும்
சூழ்நதிட்டுத் தன்பயனைத் தவறலா ஊழ்வினைகளுள்ள முறைமை எவராலும்
நீக்கவொண்ணாதவரால், மதுராதேவகளுசெய்யும்படி காட்டினன்றைத்
தின்ம் தீவினைப்பயனால் பூரீமண முடிபுனைதல் நீக்கி மரவுரியைத்தரிக்க
குமபடியாயிற்றே! என்று வசிட்டன் வருத்திகூறினென்க. 'இராமன்
சீரைசாத்தினான்' என்ற சிறப்புப்பொருள், 'எப்படிப்பட்டவரை ஊழ்வினை
சோதனாலும் அது எவராலும் கடுக்கக்கூடியதன்று' என்ற பொதுப்பொருள்
கமாததித்து நின்றதனால், இச்செய்யுள் - ஓர்மயிப்பொருள்வைப்பணியாம்.
விதித்தற்றொழிந்த உரிய பிரமனைக் கூறினமையால், மறைமயோருடைய
விதி ஒழித்தற்குரியதன்றென்பது தானே பெறப்படும். வாழ்வினை நுதலிய
மங்கலத்து நாட - இராமபிரானுகுபாட்டாபிஷேகஞ்செய்யும்படி நிச்சயித்த
நாள, சூழ்வினை என்ற இடத்துவினை மென்றது; சூழ்நதிகொண்ட சங்கறபத்தை
யென்பது உள்ளுறை உலகவழக்குப்பற்றி. இங்ஙனங் கூறினான். பி-ம்:—
¹ஒருவனேற்றினும். ²ஒழிக்கலாகுமோ. (சகச)

ககரு —வசிட்டன் இராமனது வனவாசத்தைக்கூறித்துத்

தன்மனத்துட் கருதுதல்.

வெவவினை யவடா வினைந்த ¹தேயுமன்
றிவவினை யிவன்வயி னெய்தற் ²பாற்றாமன்
ரெவ்வினை நிகழ்ந்த ³தா ⁴நீவா ரெண்ணமே
⁵செவவிதி னொருபு வாத தெரியும் பின்⁶னென்றான்.

(இ - ள்.) வெவ் வீணை - இக்கொடுத்தொழில், அவன் தர - அக்கைகேயி - உண்டாக்கியதால்மாததிரும், விளந்தது ஏதும் அன்று-உண்டானதும் அன்று; இ வீணை - இதொழில், இவன் வயின்-இவனிடத்தில், எய்தல்பாற்றுகும் - அடைதற்குரியதன்மையை யுடையதும், அன்று—; எ வீணை நிகழ்த்தது - எவ்வீணையினால் நடந்ததோ? ஏவா எண்ணமது-எவருடைய ஆலோசனையோ? பின்—, ஒருமுறை-ஒருவழியாக, செவ்வதின தெரியும் - நன்றாய்தெரியும், என்றான் - என்று (மனத்திற்) கருதினான்; (எ - று.)

கைகேயி வியாஜமாததிரமே: இ-மனது தன்மையைப் பாக்குமிடதும் காட்டிற்குப்போமாறு கோவது தக்கதன்று. இது எவரது எண்ணத்தால் நிகழ்த்த விளைவோ? இவ்விஷயம் பிறகு நன்குவிளங்குமென்றன நென்க. 'தேவர்களின் குழ்ச்சியால் நிகழ்த்தது இது' எனப் பின்னா விளங்குமென்பது, வசிட்டன் குறிப்பு. பி. ம்.—'எனும்பற்று. 'பாலதோ. 'தேவா, மேலொரா. 'செவ்வதென்று. 'எனா.

(சகஉ)

கக௬.—வசிட்டன் இராமனோக்கி நீ சென்றல் மன்னவன்
இறுப்பாளெனல்.

விற்றடந் தாமரைச¹ செங்கண் வீரனை
யுற்றடைந் தையரீ² யொருவி யோங்கய
கற்றடங் காணுதி யெனனிற் கண்ணகன்
மற்றடந்³ தானையான்⁴ வாழ்க லானென்றான்.

(இ - ள்.) 'வில - கோதண்டத்தையும், தட தாமரை செமகண் - பெரிய தாமரைமலர்போன்ற சிவந்த நிருககண்களையு முடைய, வீரனை-ஸ்ரீராமனை, உற்று அடைந்து - பொருத்தி மடைந்து, 'ஈய - குழந்தாய்' நீ—, ஒருவி - நீங்கி, ஓங்கிய கல தடம் - உயரத்த மலைகளையுடைய வனத்தை, காணுதி - காண்பாய்' என்னின-ஆளுவ, கண் அகல மல தட தானையான்-இடமகன்ற [மிக்க]வலியினையுடைய டெரிய சேனையையுடைய சகரவாததி, வாழ்கிலான்-உயிரோடு வாழத்திரான்,' என்றான் - என்றுகூற்றினான் (வசிட்டன்; (எ - று.)

அன்போடடைந்தென்பான் 'உற்றடைந்து' என்றும், கொடிய வனமென பான் 'ஓங்கிய கற்றடம்' என்றும் கூற்றான். 'கண்ணிரைத்து தீய்த்து கழையுடைந்து காலசமூன்று. பின்னூத திரைவயிறுப பேயே திரிந்துலவாக, கொன்னவிலும் உட்கானம்'' எனனுமபடி காட்டின கொடுமைதா னிருதகு மென்க. காணுதல் - இலக்கணையாய், அடைதற்பொருட்டாயிற்று. பி. ம்.—¹செங்கை. ²ஒருவளுகை. ³தோளின்ன. ⁴வாழ்விலான்.

(சக௩)

கக௭.—நன்கிடமையும் முனிவன்கடமையும் இன்னவென
இராமன் கூறுதல்.

அன்னவன் பணிதலை யேந்தி யாற்றுத
லென்னது கடனவ னிடரை நீக்குத
னின்னது கடனிது நெறியு மெனநான்
பனைய¹ பாயலுட பள்ளி நீங்கினான்.

(இ - ன்.) பன்னகம் பாயலுள்-ஆதிசேஷனாகிய திருவணையிலுள், பள்ளி-அறி துயிலு, நீங்கினான் - நீங்கித் திருவவதரித்த ஸ்ரீராமன், 'அன்னவன் பணி-(பிதாவாகிய)சக்ரவாததியினுடைய திருவாணையை,தலைவந்தி-தலைமேல் தாங்கி, ஆற்றத்தல் - (அதன்படி) செய்தல், என்னது கடன் - (புத்திரனாகிய) என் கடமையாகும்; அவன் இடரை நீக்குதல் - அவனது சோகத்தைப் போக்குதல், நின்னது கடன்-(குலகுருவாகிய) தேவரீரது கடமையாகும்' நெறி உம் இது-நீதியும் இதுவே', என்றனன்—; எ - று.) அவதரித்தற்குப்பயன் கான கஞ் செல்வது என்பது தோன்ற ஸ்ரீராமனை, 'பன்னகப்பாயலுட்பள்ளி நீங்கினான்' என்றார். பி-ம்.—¹பாயலிற. (சகசு)

கசுஅ.—வசித்தன் 'காநகநீரெல்லுதல் மன்னவன் பணியன்று' எனல்.

¹வெவ்வரம் பயிந்தரம் விரவென்றானான்
நெவ்வரம் பணியசொற் றீட்டி னுடனக்
கவ்வரம் பொருதவே லரசு ²னங்கிலா
திவ்வரம் ³தருவெனென நேன்ற னுண்⁴டென்றான்.

(இ - ன்.) (அதுகேட்ட வசித்தன், 'மேவ அரம பயில சுரம்-கொடிய முட்கள் பொருத்திய காட்டை, விடவு என்றான் அவன் - சோ என்று (சகர வாததி) கட்டளை யிட்டாளிலை; அரம பொருத மேவ-அததின லாவிச் கூசெய்த வேலினையுடைய, அ அசன் - அசக்கரவாததி, தேவ்வ அரம அணைய சொல் - பனகரவது கணையை பொருத் வாததையை, நீட்டினான் தனக்கு-சொன்னவனாகிய கைகேயிக்கு, இ வரம தருவென்-இவ்வரங்களைக் கொடுப்பேன், என்று—, ஆங்கிலாது-ஆலோசியாது, எனறது-சமமதித்தது, உண்டு—,' என்றான்—; எ - று.)

'அன்னவன்பணிதலைமேலே யிற்றுதலென்னது கடன்' என்ற இராமனுக்கு, இதனால், வசித்தமுனரீவன், கானகமபுகுமாறு மன்னவன் கட்டளை பிடவிலல்லெயன்று கூறயவாறு. சொலஎனறது - முன் "ஆழ் குழலகமெல்லாம்," "ஏயவரங்கன்". என்னுங் கவிபிற்கூறியவற்றை. 'என்றது' என்றது- "வரவகொளவிததுணைமன்னுமல்ல லெயறி. பிதகிடவேண்டுமதீவனேகொளென்பாற், பரங்கிட விப்பொழுதே பகாந்தி" என்றகளை. அரம - முன்னக்கு, இலக்கணை. ¹மேவ வரமபயில் எனற்பாடத்தில் ஐகாரத்தைச் சாரியையெனக்கொண்டு, வரமபு இல்லாதமெச்சம எனறரு முனா. பி-ம்.—¹வெவ்வரம்பணிய சம்பரணெனறான். வெவ்வரம்பணிய சொலவீரன்வென்றான். ²ஆணையால். ³தருவெனெனறது. ⁴என. (சகசு)

கசுக.—இராமன் யான் காநீரெல்லுதல் தடுப்பது முறையன்றேனல்.

¹என்றான் சொந்தநீரே வரங்க ளோவின
ளின்றவள் யானது செனனி யேந்தினேன்
சான்றென நின்ற நீ தடுத்தி போவென்றான்
—ன்றிய எல்லற நிறுத்தத் தோன்றினான்.

(இ-ள்.) தோன்றிய கல் அறம்-விளங்குகின்ற கல்ல தருமத்தை, நிறுத்த நிலைநிறுத்துதற்கு, தோன்றினான்-அவதரித்த ஸ்ரீராமன், — 'எந்தை இ வராகன் என்றனன்-என்தத்தை (கைகேயிக் கு) இவ்வரங்களை (தருமாறு) சம்மதித்தார்; ஈன்றவன்-தாயாகிய கைகேயி, ஏவினான் - (காட்டிற்குச் செல்லும்படி) எனக்குக் கட்டினாயிட்டான்; யான் அது சென்னி ஏத்தினேன் - நான் அதனைத் தலைமேற்கொண்டேன்; சான்று என நின்றீ - (எல்லாவற்றிற்குஞ்) சாட்சியென்று சொல்லும்படி நீற்கின்ற தேவரீர், தடுத்திடு- (இதனை) விலகருவீரோ? என்றான்—; (எ - று)

அரசன் சம்மதித்ததைக் கைகேயி கூறியதனால், மன்னவன் சொல்ல வில்லையென்று ஒருபோதற்குச் சொல்லுவது சரியன்றென்றவாறு. அன்புடைமைபற்றி 'ஈன்றவன்' என்றும், கீழ் 'இப்பணிதலைமேற்கொண்டேன்' என்ற தற்கு ஏற்ப 'சென்னியேத்தினேன்' என்றும், சகலசாலநிரங்களுமறித்த நீ என்பான், 'சான்றென நின்ற நீ' என்றும், தடுத்தவ நெறியன்றென்பான், 'தடுத்தியோ' என்றும் கூறினான். தோன்றியகலவற நிறுத்தத்தோன்றினான் என்றது—தரும ஸம்ஸதாபர்த்தமாகத் திருவதரித்தவனென்றபடி கருத்துடையடைகோளி. சான்று-பெருமைக்குணமுடைய பி-ம் —¹என்றவன். என்றபின். ²அவ். ³உத்தத்தினையினான். (சசக)

க௭௦.—மேலே சொல்லமாட்டாது வசிட்டன் கண்ணீர்வடிக்க,

இராமன் மன்னவனுமானிகைவாயில் யடைதல்.

¹என்றபின் முனிவனென் ²நியமப நோந்தில
னின்றன ³நெடுங்கணீர் நிலத்து நீர்த்துக்க
குன்றன ⁴தோளவன் நெழுமுது கொற்றவன்
பொன்றினி நெடுமதில வாயில் போயினான்.

(இ - ள்) என்ற பின்—, முனிவன்-வசிட்டன், ஒன்று இயம்ப நோந்திலன்-ஒன்றுஞ் சொல்லமாட்டாதவனாய், நெடு கண நீர்-மிகக் கண்ணீர், நிலத்து நீர்த்து உக-பூமியில் தாடியாய்ப் பெருகும்படி, கின்றனன்-நின்றானாக, குன்று அன் தோளவன்-மலைமையொத்ததிறுக்கோள்களையுடைய ஸ்ரீராமன், நெழுமுது-(அம்முனிவனை) வணங்கி, கொற்றவன்-சகலவாதத்தினது, பொன்றினி நெடு மதில-பொன்றாதசெய்த உயர்த மதில்களையுடைய, வாயில் - வாயிலில், போயினான்-போய்ச்சேர்தான்; (எ - று.)—பி-ம் —¹என்றனன். ²இயம்பல், உரைக்க. ³நிலத்துக்கண்கடிதுகோலிழை ⁴தோள்வற்றெழுது. ()

க௭௧.—கவிக்கூற்று இராமன்கொள்கையை யறித்தவரின்

துயரத்தைக் கூறுவோமொல்.

சுற்றிய சீரையன் ¹நெடாந்த தம்பியன்
முற்றிய ஷுவகையன் முளரிப் போதினுங்
குற்றமின் முகத்தின் கொள்கை ²கண்டவ
நற்றதை யொருவகை யுணர்த்து வாமரோ.

(இ - ள்.) சுற்றிய சீரையன் - (திருவரையிற்) சாத்திய மரவுரியை யுடையவனும், தொடர்ந்த தம்பியன்-பின் செல்கின்ற இலட்சுமணனையுடைய வனும், முற்றிய உவகையன் - முதிர்ந்த மகிழ்ச்சியையுடையவனும், முனரி போதினும் குற்றம் இல் முகத்தினன் - தாமரைமலரினும் (மேலாக)க் குறையில்லாது விளங்குகின்ற திருமுகத்தை யுடையவனுமாகிய ஸ்ரீராம னது, கொள்கை - கோட்பாட்டை, கண்டவா - அறிந்த அக்கரமார்த்தா, உற் றதை - அடைந்த நிலைமையை, (முழுது முழுதான) துதுத லரிதாயினும், ஒரு வகை உணர்த்துவாம் - ஒருவாறு [சிறிது] கூறுவாம்; (எ - று.)

“இப்பொழுதெமையோரால்” என்னுங் கவிமற் கூறிய கருத்தை விளக் குமாறு ‘முனரிப்போதினும் குற்றமின் முகத்தினன்’ என்றா. கொள்கை - உனவரிசஞ் செயம்பபுகுங் கோட்பாடு. பி-ம் —¹தொடருந் தம்பியன், சடை யின் சுமமையன். ²தொண்டவா. (சக அ)

கஎஉ.—அத்தனார் முதலியோரின் பெருவருத்தம்.

அத்தனா ¹ரருத்தவ ரவனி காவலா
நத்தலி ²னகருளார் ³நாட்டு ளாகடஞ்
சிந்தையென் புகலவது தேவ ருளாமும்
வெந்தன ⁴மேல்வரு முறுதி வேண்டலார்.

(இ - ள்) அக்கணா - பாப்பனரும். அருத்தவா-தரிமத்தத்தினையுடைய முனரிவரும். அவனி காவலா - அரசர்களும். நகல லில நகா ளாராகடிக் கல் லாத அக்கருத்தாகுந் தளும், நாடு ளாராகள தம-அக்காட்டிலுள்ளவர்களுமா கிய இவர்களது, சிந்தை என புகலவது-மனத்தைப்பற்றிச் சொல்வதுமாது? தேவாஉம்-(அக்காக்கொடுமைபயத்தொக்க உடம்பெனடியும், தேவர்களும்,மேல வரும் உறுதி வேண்டலா - (கமருப்பின்) இக்காரியத்தால வந்தக்கருண மையையும் விரும்பாதவர்களாகி, உள்ளம் வெந்தனா-மனம்பெறுமயினாகள்.

வசிட்டன் சொல்லியும் தன் கோட்பாடு குணாசிருத்தலைக் கண்டபின் அரசா முதலியோர் பெருவருத்தங்கொண்டன உண்பதாம். தேவர்களும் தம்முறுதியையும் நாடாது இராமன் னனவாசஞ்செலவதில் மனம்பெய்யினா டென்றால், மற்றையோர் இவ்வளவுவருத்தினதென்று எழுதுகதப்புகல்வது? எனக் கைமுறுதிகரியாயமென்பபடும தண்டாபூயிகாரியமத்தாற் பொருளை விளக்கினமையால், இச்செய்யுள் - தொடர்நிலைச்செய்யுட்பொருட்பேறணி யாம். “ஐயனை”(கஎஉ)என்ற பாடலுக்குப்பின் சிலபிரதிகளில் இக்கப்பாடல் காணப்படுகின்றது. சிலபிரதிகளில் “என்னெடு (சஅஅ)” என்று தொடங்கும் பாடலுக்குப் பின் உள்ளது இக்கணமிருப்பது பொருத்தமாகத் தோன்று கின்றது. பி-ம்:—¹சுருமரைமுனரிவன். ²நகருளோர். ³நாட்டுளோர்கடாம். ()

கஎ௩.—இதுமுதற் பதினான்காவிகள் - அந்நகரத்திற் பலரும்
பலவாறுவருத்தப்பட்டமையைக் கூறும்.

ஐயனைக் காண்டலு ¹மணங்க னூர்கடா
மொய்யிளந் ²தனிகளான் முளரி மேல்வீழு
³மையலின் மதுகரங் கடியு மாறெனக்
கைகளின் ⁴மதர்நெடுங் ⁵கண்க ளெற்றினர்.

(இ - ள்.) அணங்கு அனாகன் - தெய்வமகளிரை பொத்த மாதாகன்,
ஐயனை - ஸ்ரீராமனை, காண்டலும்—, முளரிமேல் வீழும் - தாமரைமலரின்
மேல் வந்து மொய்க்கின்ற, மையலின் - மயக்கத்தையுடைய, மதுகரம் -
வண்டுகளை, மொய் இள தனிகளால்-ஒருங்கிய இளநுளிராகளால், கடியும்
ஆறு என - ஓட்டுக தன்மைபோல, கைகளின் - (தம)கைகளால், மதர் நெடு
கண்கள் - களிப்பினையுடைய பெரிய (தம) கண்களை, எற்றினா - அறைந்
தாங்கள்; (எ - று.)—தாம - அசை

தனியா - கைக்கும்; முளரி - முகத்திற்கும், மதுகரம் - கண்களுக்கும்
உவமை.கடிதல் - தழுவுபடச்செய்தலுடைய கண்களாற் பாரக்க மனம்பொறு
மையால், மகளிர் இவ்வாறு செய்தன ரென்க. இவை அரண்மனைபைச
சாரத்திருப்பவரின் வருத்தத்தைத் தெரிவிப்பனவெனனலாம். பி - ம் —
¹அணங்களுரெல்லாம், அண்டகூடாட்டம் ²தனரினான். ³மையலி, மையனை,
மையரி. ⁴மாத்நெடுங். ⁵கண்ணின். (சஎ௦)

கஎ௪. தம்மையு முணாத்திலா ¹தணபரி லன்பினு
லம்மையி னிருவினை ²யகற்ற வோ ³வனதேல்
விம்மிய பேருயிர் மீண்டி லாமைகொல
⁴செம்மறன றுகையிற் ⁵சிலவர் முந்தினர்.

(இ - ள்.) சிலர் - சிலர், —கணபு இவ் அன்பினுல - ஈங்குதலில்லாத
ஆசையினால், தம்மைமே உணர்த்திலா-தங் களையும் அறியாதவர்களாய், செம
மல் தன் தாதையின் - ஸ்ரீராமனது தந்தையினும், முந்தினா - முற்பட்டுத்
தேவலோகம்போய்ச் சோத்தாக்கள்; (அத்தருக்காரணம், அமமையின் - வரு
பிறப்பில் (தொடாதற்குரிய), இரு வினை - இரண்டிவினைகளையும், அகற
றந் - போதகுதலினாலோ? அன்றுஎல் - அந்தன்மென்றால், விம்மிய போ
உயிர் - கலங்குகின்ற பெரிய பிராணன், மீண்டிலாமைகொல் - திரும்பாமை
யினாலோ? (எ - று.)

நகரமாததறிந் சிலர் பேரன்பினால் உயிாதுறந்ததை இருவகையாகக்
குறிக்கின்றா. இருவினைத்தவா மீளாவுலகஞ்சோவ ரென்பது நூற்கொள்
சையாதலால், 'இருவினையுதற்றவோ' என்றும், இராமனைப்பற்றிய உயிர்
அநுகுசின் றுமீண்டிட வில்லையோஎன்பாரா 'பேருயிர் மீண்டிலாமைகொல
என்றும் கூறுகின்றா அகற்ற - அகற்றத்தற்பொருட்டென்றமாம். பி-ம்—
¹தணிப்பில். ²இப்பற்றினோ. ³அன்றே ⁴இலாமையிற். ⁵செம்மையின். 'செரும்

களு. விழுந்தனர் சிலர்சிலர் விப்பி விப்பிமே
 லெழுந்தனர் சிலர்¹முகத் திழிகண் ணீரிடை
 யழுந்தினர் ²செல்பதைத் தனக் ³வல்லியின்
⁴கொழுந்தெரி யுற்றெனத் துயரக் கூர்கின் றார்.

(இ-ள்.) சிலா விழுந்தனா—; சிலா—, மேல் விம்மி விம்மி-மேன்மேலும் அழுதழுது, எழுந்தனா—; சிலா—, முகத்து இழி கண் நீரிடை - முகத்தினின்றும் பெருகுகின்ற கண்ணீரில், அழுந்தினா - மறைந்தனா; சிலா—, பதைத்து-பதறி, அளகம் வலயின்ன-தலைமயிரில், எரி தொழுத்து உற்று என்னெருப்புப்பற்றினாற்போல. துயரம் கூடுகின்றா-துன்பப்பட்டாகன்; (ஏறு)

“அளகம புனலும் மயிருமா தும்” எனப் பா.தலால் அளகவல்லியென் பதற்கு-கீரில்ல்தோன்றிய பூகொடிஎன நலுமடன்று பீம்—¹சிலர். ²பதைத் தனைளக, பதைத்தனை ண்ணிகொள ³வல்லியா, வல்லியா, வல்லியா. ⁴கொழுங்கனல். (சாஉ)

சஎக கருப்பன¹ மொழியினா கண்¹ப னிக்கல்
வரப்பறு துயரினா மயங்கி¹ பேகொலா
மிரும்பன¹ மனத்தின ரென்ன லின்றனர்
பெருமபொரு ளிழந்தவா போலும் பெற்றியார்.

(இ-ள்.) பெரு பொருள் தீவிரந்தர போலும் பெற்றியா-பெருஞ்செல்
வத்தை யிழிந்தவரைப்போன்ற மண்ணைப் பெருகதுயரத்தை யுடைய
வரும், கருமபு அன மொழிந்தனா - கருமபு அன மொழிந்தனா [மிகவுளிய]
சொற்களையுடையவருமாகியவா. கண்ணிகிலா - கண்ணிவிடாதவராய்,
இரும்பு அன மனத்தினா என்ன - இரும்பைப்போலத் தனத்தையுடையவ
ரென்று (கண்ணோடா) சொல்லப்பட்ட, கின்றனா - திகைத்து கின்றார்கள்;
(இவ்வனம் அநாகன கின்றது). கருமபு அன துயரினால் - அனவற்ற துன்பத்
தனால், மயங்கி ஏதொல ஆம் - அறிவுக்கெகியதனையோலும், (எ - மு.)

இராமபிரான் என்றவருடையதொரு துடமிருந்து தந்து நீதியை
இழந்தவாபோன்ற சில மனம்மா. கண்களினின்று ஒரு சொட்டுநீரும்
வெளிவராமல் இருக்கும்படிக்கவாபோலச் சலிமாது கின்றனா இவ்வமை
அவர்கள் ஆனதற்குக் காரணம். துடமிருந்து திசுபிசையடைந்ததனால்
தென நாம ஊசித்து உண்டான ஓட்டதாயின் கென்பதாம் 'வரம்பறுதயரி
னால் மயங்கியேகொல்' என்றது-கண்பளித்திலடாய், இருமபன் மனத்தின்
ரென்ன கின்றனா' என்றனாகச் சமூகத்து உடர ஏதுந்தந்திறிப்பேய்
வணி; கொல்-தற்குறிப்பேற்றவணியின் உருபு வலிக்குச்சிந்து இரும்புஉவமை
கூறப்படுதலை-இருமபுபோல் வலிபெருகம்' என்ற பெரியா பாசுரத்திலுள்
காண்க. கண்பளித்திலாஸையால், 'இருமபன் மனத்தின்கென்ன கின்றனா'
என்றார். கரும்பன்மொழியின்கொணே, பெண்பாலாடுனப்பட்டது: இனி,
கரும்பையொத்த இன்கொலையுண்ட பருவெனப் பொதுப்பாலாகக் கொள்
ளினுமாம். பி-ம்:—1'மொழியா பளித்திலா' எய்தலாம். 'மனத்தலா. (சுரு)

கௌ. ¹நெக்கன வுடலுயிர் ²நிலையி னின்றில
விக்கண மிக்கண மென்னுந் ³தன்மையும்
புக்கண புறத்தன புண்ணிற் கண்மல
⁴ருக்கன நீர்வறந் துதிர வாரியே.

(இ - ள்.) புறத்தன-இன்னுஞ்சில ஜகத்கள்,—உடல் நெக்கன - சரீரந் தளர்த்தன; உயிர் நிலையில் நின்றில-பிராணன் (தமது) நிலையில் நிற்கப்பெற் றனவில்தான் இக்கணம் இக்கணம்-இதக்கணமே (போயவிலும்),¹ என்னும் - என்றசொல்லும், தன்மைஉம்-இயல்பையும், புக்கன-அடைத்தனவாகி, கண மலர்-தாமரைமலர்போலுங் கண்களில், நீர் வறந்து-தண்ணீர் வற்றிப்போய், புண்ணின் - விரணத்தினின்றும்போல, உதிரம் வாரி - இரத்தவெள்ளம், உக்கன - சித்தப்பெற்றன; (எ - று.)

உயிர்நிலையில்நின்றல்-உயிருடம்பில் நின்றல். கண்களில் நீர்வற்றிவிடப் புண்களிற்போல உதிர்வெள்ளம் பெருகிற்றென்க. அறிவுகூன்றினமையாற் கண் புண்ணாயின அறிவுஇராதிநிலையிற் கண் புண்ணுமென்பதை, “முகத் திரண்டு புண்ணுடையா கல்லாதவா” என நாயனா கூறியிருத்தலாலுங் காண்க. பி - ம் —¹நெக்கனருயிருடல், நெக்கனவுயிருடல். ²நிலையுணின் நிலாது. ³தன்மைய. ⁴உக்கனாவ ற்த்தன. (சௌ)

கௌ. இருகையிற் கரிசிக ரெண்¹ணி ற்த்தவர்
²பெருகையிற் ³பெயர்த்தனா தலையைப் பேணல
ரொருகையிற் ⁴கொண்டன ⁵ருருட்டி கின்றனர்
சுரிகையிற் கண்மலர் ⁶சூன்று நீக்கினார்.

(இ-ள்.) இரு கையின் கரி சிகா - இரண்டு கைகளையுடைய யானையை யொத்த, எண் இரத்தவா-அனேகா, தலையை-(தம்) சிரதை, பேணலா-விரும் பாதவராய், பெருகு ஐயில் பெயர்த்தனா பெரிய கைவாளாற் கொய்தவராய், ஒரு கையில் கொண்டனா-ஒருகையில் வைத்துக்கொண்டு. உருட்டிகின்றனர்- உருளச்செய்கின்றார்; (இன்னுஞ் சிலர், கண் மலர்-மலர்போலுங் கண்களை, சுரிகையின்-உடைவாளால், சூன்று-குடைத்து, நீக்கினா-போகினார்; (எ-று.)

“இருகைவேழத்திராகவன்” என்றற்போல, ‘இருகையிற்கரிசிகரெண் ணிற்த்தவா’ என்றார். ஐயில்-முதற்போலி. சுரிகை - கூரணிகா என்னும் வட மொழிச்சிதைவு. தாம் உயிரோடிருக்கவேண்டாமென்று கருதித் தம் தலை பைக் கொய்தபின்னும் முன் துவக்கின தொழிலின் தொடர்ச்சியால் பின் னும் தம் தலையை யுருட்டினா ரென்க. உடல் துண்டிக்கப்பட்ட விடத்தும் வீரருடல் செயல்காட்டியாடுதல் அட்டையாடுதலெனப்படுவதும், கலிவகத் துப் பரணியில், “அடிக்கழுத்தினெடுஞ்சிரத்தை யரிவராலோ வரித்தசிர மணங்கின்னைக்கொடுப் பாரிலே”, கொடுத்தசிரங் கொற்றவைப்பைப் பரவுமா லோ குறையுடலும் கும்பிட்டு நிற்குமாலே” என வருவதும் இவருக் காணத்

தக்கன. இராமன் காட்டிற்குச் செல்லுகோலத்தைக் காணப்பொருமற்
கண்ணைச் சூன்று நீக்கினவனாக. சூன்று, சூல்-பகுதி. பி-ம்:—¹இறந்தனர்.
²பொருகையிற். ³பெயாத்ததர். ⁴கொண்டுவல். ⁵உருளுகின்றனர். ⁶சூழ்த்து.

கஎக. சிந்தின ¹வணிமணி சிதறி வீழ்த்தன
பைந்துணா ²மாலையிற் பரிந்த மேகலை
³நந்தினர் நகையொளி விளக்க நங்கைமார்
சந்தர வதனமு ⁴மதிகுதத் ⁵தோற்றவே.

(இ - ள்.) அணி சிந்தின - (மகளிாபூண்ட' ஆபரணங்கள் சிதறின;மணி
சிதறி வீழ்த்தன - (அவற்றிற்பதித்த) இரத்தினங்கள் சிதறி வீழ்த்தன; பைத்
துணா மாலையின் - பசிப பூமாலையைப்போல, மேகலை-மேகலாபரணங்களும்,
பரித்த - அறுத்தன; நகைமார் - மகளிா, நகை ஒளி விளக்கம் - சிரிப்பினது
ஒளியின்தெளிவு, நந்தினர் - அழிப்பெற்றா; (அவரது), சந்தரம் வதனம்
உம் - அழகிய முகங்களும், மதிகுத தோற்ற - சந்தித்துக்குத தோல்வி
யடைந்தன; (எ - று.)

பூமாலையும்,மேகலையும் அற்றுவிழுதன வென்றற்கு, 'பைந்துணர்மாலையிற் பரிந்தமேகலை' என்றா நகை-ஆபரணமுமாம் முன், மதிமைத்தோல்வியறுவித்த நகைமாமுகங்கள். இப்பொழுது விளக்கமின்மையால் அதற்குத் தோற்றன. பி-ம் —¹பணி ²மாலையின் ³நந்தினர். ⁴மதிகுதம். ⁵தோற்றத்தே. (சஎக)

கஉ௦ அறுபதி ¹ஞாயிர ராசன் நேவியர்
மறுவறு கறுயினர் மழைக்கண் ணீரினா
சிறுவனைத் தொடர்ந்தனா திறந்த வாயினர்
செறிதிரைக கடலென விரங்கி ²யேங்கினர்.

(இ - ள்.) மறு அறு கற்பினா - குற்றமற்ற கற்பினையுடைய, அறுபதி
ஞாயிர-அறுபதிஞாயிரவாகிய. அரசன் தேவியா-சகரவாதியினது மனைவி
யா, —மழை கண் ணீரினா - மழைபோன்ற கண்ணீரையுடையவராய், சிறு
வனை தொடர்ந்தனா - ஸ்ரீராமனைப் பின்தொடர்ந்து, திறந்த வாயினர் -
வாய்திறந்தவராய், எறி திரை கடல் என இவ்விவகி ஒருவரை - வீசுகின்ற அலை
களையுடைய சமுத்திரத்தினுள்போலப் (பேரொலிப்ப) பரிதவித்தழுதார
கள்; (எ - று.)

முதலில் முத்தூற்றைமயதின்மொன்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது: தச
ரதனது வாழ்நாள் அறுபதிஞாயிரமாயதுபோல, கம்பா, அமைச்சா மனைவி
யாகளையும் அறுபதிஞாயிரமடப்பேசுவா. மூவரே, குலம்முதலிய பெருமையு
ம் பட்டத்துக்குரிமையும் உள்ளவர்கள். இதுமுதல ஆறுகவிகள், அரசன்
தேவியர் பட்ட வருத்தத்தைக் கூறுவன வென்னலாம். சிலபிரதிகளில் இது
வும் அடுத்த கவியும் "கிளையினும்" (கஅஉ) என்று தொடங்கும் பாடலுக்குப்
பின் உள்ளன. பி-ம்.—¹ஆயிரம். ²வெருவா, வருவா, (சஎஎ)

கவுக. கன்னிரன் மயில்களும் குயிற்க ணங்களு
மன்னமுஞ் சிறை ¹யிழந் தவனி ²சோந்தன
வென்னவீழ்ந் ³துழந்தன ரிராம னல்லது
மன்னுயிர்ப் ⁴புதலவரை மற்றும் பெற்றிலார்.

(இ-ள்.) இராமன் அல்லது - ஸ்ரீராமனல்லாமல், மற்றும - வேறு,
மன் உயிர புதல்வரை-நிலைபெறுள்ள பிராணனையொத்த புகதிரரை, பெற்றி
லார்-பெறாத அம்மடவாரா, - கன்னி நல் மயில்களம - இளமையைஉடைய
நல்ல மயில்களும், குயில கணவர்களம - குயிற்கூட்டங்களும், அன்னமம -
ஹம்ஸங்களும், சிறைஇழந்து-சிறகுபோய, அவனி சோந்தன என்ன-பூயியை
யடைத்தவைபோல, வீழ்த்து உழந்தனா-விழுந்து வருகதினா; (எ - று.)

‘கன்னி நல்’ என்னும் அடைபைக் குயிற்சும், அன்னத்திற்கும், ‘கணவ
கள்’ என்பதனை ‘மயிற்கும். அன்னத்திற்குக்’ கூட்டுக. இனி, கன்னி-பெடை
புமாம. பி-பி. — ¹கழித்து ²வீழ்ந்தன, வீழ்த்தன, வீந்தன. ³உளைந்தனா,
உழைத்தனர், உழன்றனர். ⁴புதல்வனை. (சஎஅ)

கவுஉ. கிளை¹யினு நரம்பினு கிரமபு²ந் ³கேழன
⁴வளவிறந் துயிராக்கவிட் டமற்றுந தன்மையாற்
றொளை⁵படு குழலினை டி⁶பாழ்க்குத் தோற்றன
விளையவ ரமுதினு மினிய சொற்களை.

(இ-ள்.) இளையவா-அத்தேவியாது, அமுதினம இனிய சொற்கள்—
—தொளை படு குழலினோடு-துளைபொருத்திய குழலிசையோடு, கிளையின்ம
நரம்பின்ம நிரமபும கேழன யாழ்க்கு-பண்ணிசையோடு தத்திரியில நீரைத்த
ஒளியினையுடையவாகிய பாழ்ளிசைக்கு, அளவு இடுத்து உயிராக விட்டு அர
ற்றும் தன்மையால் - அளவிலலாமற பெருமூச்சுத்தோன்ற வாயவிட்டு
அமும் இயல்பினால், தோற்றன - தேவியைடைக்கன; (எ - று.)

முன் குழல்யாழ்களை வென்ற சொற்கள், இப்பொழுது அவற்றால்
வெல்லப்பட்டன. ஒருபொருளினிடத்து முன்னிருந்த நிலை மாறி வேற்று
நிலைவாததாகக் கூறியதனால், இது - முறையற்றாடீர்த்தியணி யெனப்படும்
பரியாலவங்காரமாம. பி - பி — ¹எனும். ²கேளை, கேழ்மைய, கேளன.
³அளவறுத்துயரம்விட்டு, அளவறுத்துயராககழித்து. ⁴பயில் ⁵பாழ்க்கு, யாழ்க்.

கவுக. புகலிடங் கொடுவனம் ¹போது மெனறுதம்
மகன்வயி னிரங்குறு மகளிர ²வாய்களா
லகன்மதி னெடு³மனை யரத்த வாம்பல்கள்
பகலிடை மலர்ந்ததொர பழனம் ⁴போன்றவே.

(இ-ள்.) ‘புகல் இடம் கொடு வனம் போதும் - (நாங்கள் ஸ்ரீராமன் செ
ல்லுங்) காட்டையே புகுத்தற்குரிய இடமாகக்கொண்டுசெல்வோம்,’ என்று -
என்னொண்ணி. கம் மகன்வயின் - தமதுபுகதிரனபகல், இரங்குறம் - பரி

தபிச்சிற்ற, மகளிர்-அததேவியரது, வாப்களால்—, அகல் மதில் நெடு மனை - அகன்ற சுற்றுச்சுவரையுடைய பெரிய அந்தப் புரமானிகைகள்,—அரத்தம் ஆம்பல்கள்-செவ்வல்லிகள், பகலிடை மலராதது-பகலில்மலரப்பெற்றதாகிய, ஓ பழனம் - ஒருமுனியை, போனது—; (எ - று.)

¹போலும் என்றபாடத்துக்கு ஒப்பிலபோலியென்க. பகலிடை யாம்பல் மலர்ந்த தொபழனம் - இல்போருளுவமை தத்தறிப்பேற்றவணியென்னலாம். மனை பொலிவிழத்திருத்த தென்பதாம். “செங்கழுநீராவயநெகிழ்தாம் பலவாய் கூம்பினகாண்” என்று விடியற்காலத்தைக் குறிப்பதாலும், ஆம்பல் பகலிற்கூடும்மலராதலை யறியலாம். இச்செய்யுள் சிலபிரதிகளில் நாயரும் (சஅக) என்று தொடங்கும் பாடலுக்குப் பின் உள்ளது பி-பி —²வாய்கடாம். ³கா. ⁴போன்றதே. (சஅ௦)

கஅசு. திடருடைக் குங்குமச் சேறுஞ் ¹சாதமு
மிடையிடை வண்டலீட் டா மீதகன்
²மிடை ³முலைக் ⁴குவடொர் இ மெகலைத்தடங்
கடலிடைப் புஞ்சுத்தகட கடுநி மாறவோ.

(இ ன்.) கண் கலுழி ஆறு கண்ணினி றாறுகோன்றிய கலங்கலரீடாகிய நதிகள்,—திடா உடை குங்குமம் சேறு உட-மீது, விழையுடைய குங்குமக்குழம் பும, சாதகமஉம் - செஞ்சாறும. இடைபிடை - நெய்விவரத்தில், வண்டல் இட்டி - சேறுகப்பொருட்கப்பெற்று, ஆம் சாதகன் - (அவ்வு) முத்து மாலையை யிழுத்துக்கொண்டு, மீடை முலை குவடி ஒர் இ - நெருங்கிய தன்மைகளாகிய மலைச்சிகரங்களினின்று நீங்கி, மெகலை கடம் கடலிடை - மெகலையையுடைய கடிதடமாகிய கடலினுள், புஞ்சு - புஞ்சுபாயாதகன்; (எ - று.)

திடா மேடு. உருவக வணி. ஆறும் மலையுச்சியினின்று கீழிறங்கிப் பின் மெகலையை [மேகலை-மலை மீதாழ்வரை] மடைதது, பின்பு கடலைச் சேருமென்க எனவே, மேகலை மென்பது-தீலேடை அகோ-சுற்றகை. பி-பி:—¹சாதமும. ²மிடல். ³மலை. ⁴கோடொர் இ. குவடொர் இ. குவட்டுடன். “பெயாந்தகட், பாயாதக, பாதக்கட், புஞ்சுத்தக. சிலப்பதிகில் இரண்டு மூன்றாமடிகள் ‘மிடைமுலைக்குவடொர் இ மெகலைத்தடத், திடையிடைவண்டலிடாரமீரத்தன்’ என்று உள்ளன (சஅக)

கஅரு. தண்டலைக கோசலைத் தலைவன மாதகை
கண்டன னிரவிபுங் கமல வாணமுகம்
¹விண்டலத் துறையுநல ²வேந்தற் சாயினு
முண்டிட நுற்றபோ தென்³னு ருதன்.

(இ - ன்.) தண்டலை கோசலை கலைவன் - கோசலைபுடைய உத்தர கோசலதேசத்தரசராகிய தசரதனது, மாதகை - தேவியனை, கமலம் வாள் முகம் - தாமரைபோன்ற ஒளியினையுடைய முகத்தை, இவ்விடம்-‘ஒருகாளுவ

காணத்) சூரியனும், கண்டனன்-பாாததனன்; விண தலதது உறையும்-தேவ லோகத்தில் வசிக்கின்ற, நல் வேந்தற்கு ஆயின்உம-சிறந்த இத்திரனுக்காண லும், இடா - ஆபத்து; உண்டு - உளதாகி, உற்ற போது வந்தகாலத்தில், என் உருதன - எவைதாம வாதனை? (எ - று.)

இதுகாறும் ஒருநாளும் வெளிப்புறப்படாத தேவியா இப்பொழுது ஸ்ரீராமனைத்தொடர்ந்து புறப்பட்டன ரென்க. உண்டு உறையும் என இயை த்து-அமிதததையுண்டு உறையும் வேதனென்றமாம். வேந்தற்காயினும் என்றது-எததுணைச சிறந்தவாக்காயினும் என்றபடி. வேற்றுப்பொருளைப் பணி. தணதலை சோலைக்குப் பண்புத்தொகையன்மொழி. வேந்தன்-தேவேந் தரணென்பதன் சிதைவெனபா. உண்டு - முற்றெசசம். பி-ய் —¹வீண்டலந் துறையுள், வீண்டலத்துறையுனா. 'வேந்தாககு. ³உருதவே. (சஅஉ)

கஅக. தாயருங் கிளைஞருந் சார்த்து ளாகளுந்

சேயரு மணியருந் சிறந்த ¹மாதருங்

காயெரி யுற்றன ரணைய கவவையா .

வாயிலு முன்றிலு மறைப மொய்த்தனர்.

இதுவும் அடுத்த கவியும் - ஒருதொடா.

(இ - ள்.) தாயாஉம—, கிளைஞாஉம-ஒருவகிய பத்துக்களும், சார்த்து ளாகன்உம-சேயமைப்பதுக்களும், சேயாஉம-தூரத்திலுள்ளவரும், அணியா உம் - சமீபத்திலுள்ளவருமான, சிறந்த மாதாஉம—, காய எரி உற்றனர் அணைய கவ்வையா-எரிக்கின்றஒருபை யடைதவாபோன்ற துயரத்தை யுடையவாப,வாயில்உம-வீட்டினவாசலும்,முன்றிலஉம-முற்றமும்,மறைய-இடமின்றும்படி, மொய்த்தனா-ஒருவகினராகி,—எ-று)—'இரைத்தனா' என அடுத்த கவியோடு தொடரும்.

தாயரென்பொதுப்படக கூறியதனால், ஐவகைத்தாயரையுங் கொள்க; தசரதன் மனைவியடைகருநிகரு மென்னலுமாம். தாயா முதலியோர பெருந் துயரோடு எங்கும் மொய்த்தன ரென்க. கவ்வை=கௌவை: போலி. இச செய்யுள், “கன்னிநல்”(கஅக)என்றபாடலுக்குப்பின் சிலபிரதிகளிற் காணப் படுகின்றது. இப்பாடலுக்குப் பின் பலபிரதிகளில் “மாந்தாதம்” (உகடு) என்றபாடல் உள்ளது. பி-ய் —¹மாந்தரும். (சஅக)

கஅ௭.—ஸ்ரீராமன் தர்மாளிகையை நோக்கிச் செல்லல்

இரைத்தன ிரைத்தெழுந் தேங்கி யெங்கணுந்

திரைப்பெருங் கடலெனத் தொடர்ந்து பின்செல

வுரைப்பதை ¹புணாகில னொழிப ³தோகிலன்

வரைப்புயத் தண்ணறன் மனையை நோக்கினுன்.

(இ - ள்.) இரைததனா - கூவினார்கள்; இரைத்து எழுத்து ஏககி—, எங்கண்உம் - எல்லாவிடங்களிலும், திரை பெரு கடல் என - அலைகளையுடைய பெரியகடல்போல, பின் தொடரத்து செல—, உரைப்பதை உணர் கிலன் - (அவர்களிடம்) சொல்வதை அறியாதவனும், ஒழிப்பது ஓகிலன் - (அவரை) நீக்கும் வழியை அறியாதவனுமாகி, வரை புயத்து அண்ணல் - மலைபோலத் தோள்களையுடைய இராமன், தன் மனையை ரோககினான் - தனது மாளிகையை ரோககிதட்டான்; (எ - று)

தாயரிடத்து விடைபெற்றுக்கொண்ட இராமன் சீதைக்குச்செய்தி தெரி விப்பதற்காகத் தன்மனைரோககிதட்டாதா னென்க. இவன் சீதைபைக்காணவே செல்கின்றனென்பது, “சானகியிருந்துழ்ச்சாராதான(உக்க)” என்று மேல் வருவதன்றி காண்க. மூன்றாமடிக்கு, பேரிசைச்சலாற் பிறாசொல்வதைத் தான் உணராதவனாகியும், அவ்விரைச்சலை நீகுமாறையோராதவனாகியு மென்றும் உரைக்கலாம். பி - டு —¹உணராதிலன். ²ஓர்திலன். (ச - ௨௪)

க௮௮—இதுவும் அது.

நன்னெடு¹நளிமுடி குட நன்மணிப்
²பொன்னெடு³தேரொடும பவனி போனவன்
⁴முன்னெடு⁵சீரைபுஞ்⁶சுறநி மீண்டுமப்
 பொன்னெடு⁷தெருவிடைப் போதன்⁸மேடுஞ்.

(இ - ள்.) (முன). ஈல் - சிறந்த. செடு - பெரிய. நளி - பெருமையை யுடைய, முடி - கிரீடத்தை, குட - குட்டிக்கொண்டதற்கு ஈல் - எல்ல, மணி - வரதங்கனியைழைத்த, பொன் - சுண்ணாம்பு. செடு தேரொடு உம் - பெரிய தேருடன், பவனி போனவன் - உலாப்போன ஸ்ரீராமன்.— தான் செடு சீரைஉம் - பொருத்திய பெரிய மடவரியையும், சுறநி - சாத்திக் கொண்டி, மீண்டுமம் - மறுபடியும், ௨ பொன் செடு செரு இடை - அந்த அச்சியபெரியவீதியில், போதல் மேடுஞ் - செலவாளுவினான்; (எ - று)

முடிபுனை உலாப்போனவன் உத்தரோபபெருமற் சடைபுனைத்து சீரை சூத்தி அத்தெருவின்மேயே போயினான் எனக் கந்தியின்மைமணி மென் னும் விவதமாலவகாரர தோன்றக் கூறியது காணக் மணக்கு நன்மை - மறு வின்மை. பவனிபோனவன் என்றது-கீழ்க் கைக்கேக்குவீணப்படலத்தில் “தாரணி தேரிற்சென்றான்” (அஉ) என்று கூறியதனை, உம்மை - சிறப்பு; அசையுமாம். பி - டு —¹மணிமுடி. ²நளிமுடி. ³பவன். ⁴தேரிடை ⁵துன்ன குஞ். ⁶சீரைகா, சீரைமன். ⁷சடையுந் சுறநிமப், சுறநிமீண்டு. ⁸மேவி னான், ரோககினா. இது உடுத்த பாடலின்மீன சில பீடிகளிலுள்ளது. (1)

க௮௯—இதுமுதல் முப்பதுகவிக ால். இராமன்தெருவின்
 சென்றபோது கண்டவர் பட்ட வந்ததங் கூறப்படுகின்றது.

அஞ்சன மேனி¹புல வழுந் செய்திய
 வஞ்சனை கண்டபின் வகிரத்து நீங்கலா
 கெஞ்சினும்²வலிதுளிர் நினைப்ப தென³சில
 கஞ்சினும்⁴வலியந் காமென் னாசிலா.

(இ-ள்.) சிலர்—, ‘அஞ்சனம் மேனி இ அழகற்கு-மைபோலுங் கரிய திருமேனியையும் இத்தகைய எழிலுமுடைய ஸ்ரீராமனுக்கு, எய்திய - பொருந்திய, வஞ்சனை - பொல்லாங்கை, கண்ட பின்—, வகிந்து-பிரித்து, நீங்கலா - (உடலை) விட்டுப்போகாத, உயி—, நெஞ்சின் உம்—, வலிது—; சில நினைப்பது என் - சிலவற்றை பெண்ணு வத்தொற் பயன யாது? நம் சலம்- நமது நன்மைகள், நஞ்சின் உம வலிய-விடத்தினுங் கொடியன,’ என்றா—.

வஞ்சனை-முன் காடுதருவேனென்று கூறப் பின் காடுதருதல். நெஞ்சம் உயிரும் வலியன வென்பா, ‘நெஞ்சினு முயிவலிது’ என்றா. தமது உயி போகாதுவருத்துதல் பற்றி, ‘நசலம் நஞ்சினும் வலிய’ என்றா. பி-ம்.—¹அவ். ²வலியினுன், வலிதுயாம், வலிதுயான், வலிதுறா. ³கடு. ⁴வலியது மனம், வலிதுநசலம், வலிது நமமனம். (சஅக)

கக௦ மண்கொடு வருமென ¹வழியி ருந்தயா

மெண்கொடு ²சுடாவனத் ³தெய்தல் ⁴காணவோ
பெண்கொடு வினைசெயப பெற்ற ⁵நாட்டினிற்
கண்கொடு பிறத்தலுங் கடை ⁶பென் றுர்கிலர்.

(இ-ள்.) சிலா—, ‘மண கொடு - அந்நாட்சியைப் பெற்றுக்கொண்டு, வரும்-(ஸ்ரீராமன்) வருவான்,’ என-என்று, எண்கொடு-வினைத்தல்கொண்டு, வழி - (வரு) வழியில், இருந்த - எதிர்பார்க்குகொண்டிருந்த, யாம்—, சுடா வனத்து-வெழிலுமுடைய காட்டில். எய்தல்-(அவன்) அடைதலை. காண-ஒ-பார்க்கவோ? பெண்கொடு வினை செய பெற்ற - பெண்கொடியதொழிலைச் செய்யப் பொருந்திய, நாட்டினில் - இக்கேதமத்தில், கண்கொடு - கண்களை யுடையோமாகி, பிறத்தல்-உம்—, கடை - இழிவினை யுடையது,’ என்றா—.

கணவன்வழி யொழுதற்பாலளாய இல்லான் தனவழியே அக்கணவனை யொழுதுவததுத தீவினைசெய்தற்கு ஓடமாகிய இக்காட்டில் வாழ்ந்து, இரா மன்வனத்தெய்தக கணனாற்பார்க்கிருத்தல் இன்ன தென்பதாம. மண கொடு வரக்காண இருந்தவாக்குச சுடாவனத்தெக்க காண நோத்தமைகூறியது - தத்தியின்மையணியாம். பி-ம் —¹வாழ்க்கிருந்த. வழியிருந்து, வழியிருந்தது. ²துயர், தொடர். ³ஏகல். ⁴காணவா, காணவோ. ⁵நாட்டினிக. ⁶என்பா. ()

கக௧. முழுவதே பிறந்து குடைய ¹மொய்ம்பி னோ
ஹுழுவைசேர் கானகத் துறைவென் யானென
வெழுவதே யெழுதல்கண் டிருப்ப தேயிருந்
தமுழுவதே யழகி ²திவ வன்பென் றுர்கிலர்.

(இ-ள்.) சிலா—, ‘பிறந்து - மூத்தவனுத்பிறந்து, உலகு முழுவதன் உடைய மொய்ம்பினோ-உலகுமுழுவதை புத்தனதா குமமுறைமையையுடைய வலியினனாகிய இத்தராமன், உழுவை சோ கானகத்து - புலிகள் பொருந்திய காட்டில், யான்—, உறைவென் - வசிப்பேன், என-என்று, எழுவது-புறப்

படுவதா? எழுதல் கண்டு - (அவ்வாறு) புறப்படுவதைப் பார்த்தும், இருப் பது - (நாம் உயிரோடு) இருப்பதா? இருந்த - (இக்காட்டில் உயிரோடு) இருந்துகொண்டு, அழுவது - அழுவதா? இ அன்பு அழகிது-இந்த (நமது) அன்பு அழகினையுடையது.' என்றா—; (எ - று)

அழகிது - எதிர்மறைபிலக்கணை உழுவை - மற்றைக் கொடுவிலவகு களுக்கும் உபலக்ஷணம். இ வன்ப என்னவும் பிரிக்கலாம். பி-ம் —¹முன்பி னேன். 'எம்மனம், எமமன்பு, இவ்வனம் சிலபி-திலப "திருவரை" (ககஉ) என்று தொடங்கும் பாடலுக்குப்பின் இதுவும். இதன்பின் "வலங்கடித்து" என்று தொடங்கும்பாடலும் உள்ளன சிலபி-திகளில். இதுவும் அடுத்தபாட லும் மாதிரியும் முன்பின் மாறியுள்ளன (சஅஅ)

ககஉ. வலங்கடிந் ¹தேழைய னுப மன்னனை

நலங்கடிந் தறங்கெட ³நயத்தி ரோவெனாக்

குலங்கடிந் தான்வலி கொண்ட கொண்டலை

சிலங்கடிந் தானொடு நிகரென் றுஞ்சிலர்.

(இ - ள்.) சிலா—.—வலம் கடித்து - வலிபை விட்டு, ஏழையன் ஆய - அறிவீனாபவிட்ட, மன்னனை - தச்சர்களைக்குறித்து, ('கீ). நலம் கடித்து - நன்மையைவிட்டு, அறம் கெட-தருமநிப-பகதரிட (கைகேயியின்வரத்தை ததர), விரும்கின்றீரோ? என் - என்னாக, குலம் கடித்தான் வலி கொண்ட கொண்டலை - (நாச) வம்சத்தைத் துணித்த பச்சராமனது பலத்தை வெற்றி கொண்ட லேமேகசயாமனான ஸ்ரீராமனை. சிலம் - பூமியினின்று, கடித்தா னொடு - சீக்கிய கைகேயியோடு, சீகா-சமாமனமாவாப். என்றா—; (எ - று.)

முதலில் இராசபகத்தைக் கணக்குக்கொடுப்பதாக நாககனித்துவிட்டுக் கைகேயியைக் கண்டவுடனே வல்குன்றி அறிவித்துக்கின்ற மன்னனைப் பாடித்து, 'புண்ணியத்தைக் கைவிட்டுத் தருமத்திற்குவிடோமோ' நீ ரடக்கலாமோ?' என்று கண்டித்துக்கொல்லாத இந்தஇராமன், நமக்குவருத ததையுண்டாகரு தன்மையிற் கைகேயிபாலபவனை யாவ னென்று சிலா கூறினானாக. 'வலங்கடித்தேழையராமன்னரை, நலங்கடித் தறங்கெட நமக்கலீகணும' என்ற பாடத்துக்கு - தச்சரன் சகமாகத்தகைவிட்டுத் தரு மத்துக்குமாறாக நடக்கவும் அவனை நண்டிக்கவிரும்புகின்றீரிலை; நீவா இரா மனைப் பூமியையாடவொட்டாதுசெய்த கைகேயியைப் போன்றவாகளாவீ ரென்று, தம்வலிமையால இராமனுக்குப் பட்டநகட்டமுபலாது வலியற்ற வராய்விட்ட மன்னரைப்பாடித்துச் சொல்வா ரென்க. நயக்கலீகன், கன் - அசை. பச்சராமனுக்கு, 'குலங்கடித்தான்' என்று ஒருபெயரிட்டா. கொண்ட வென்றதனால், ஸ்ரீராமனைக்குகின்றநகரமமழைக்குகின்ற நகரொக்குமென் றும், அவன்புகுகின்ற வனம் அது புதுத்துப்பெய்கின்ற வனமொக்கு மென்றாக கொள்க. பி-ம்.—¹ஏழையினையுமன்னனும், ஏழையராமன்னரும். ³கடத்து,

³நயக்கிலீரகந, நயத்தியோவெனாச், நடந்தவன்நனுக, நயத்தினேரினுக, நயத்திரோவெனாக், நடந்தமன்னர்தவ. ⁴கடிந்தவன்வலி, கடிந்திவ்வணம், கடிந்தவாவலி. (சஅக)

கக௩. திருவரை ¹சுற்றிய சீரை யாடையன்

²பொருவருந் துயரினன் றொடர்ந்து போகின்ற
னிருவரைப் பயந்தவ ளின்ற காண்முனை
யொருவனே விவந்³கிவலு நுறவென் றாட்சிலர்.

(இ - ள்.) சிலா—, ‘திரு அரை சுற்றிய சீரை ஆடையன் - அழகிய அரையிலுடுத்த மரவுரிமாகிய உடைமையுடையவனும், பொருவு அரு துயரினன் - ஒப்பற்ற துன்பத்தையுடையவனும், தொடர்ந்து போகின்றான் - (ஸ்ரீராமனைப்) பின்னொடர்ந்து செல்கின்றவனுமாகிய, இருவரை பயந்தவன் என்ற காண் முனை ஒருவன் ஒ - இரட்டைப்பிள்ளைகளைப்பெற்றவன் [சுமித திரை] பெற்ற பிள்ளை [லக்ஷ்மணன்] ஒருத்தன்தானே, இவற்று - ஸ்ரீராமனு கரு, இ ணா - இரக்காததில், உறவு - சுற்றம்?’ என்றா—; (எ - று)

இம்மாகரில் இலகருமணனொருவனே தானும் மரவுரிதரிததுப் பெருந் துயரத்தோடு இவ்விராமனைத் தொடர்து செல்லுகின்றான். இவனுக்கு இவ் வொருவன்தானா உற்றஉறவின னென்று சிலா வருத்தினாண்ட. ஒருவனே என்ற ஒகாரத்தைப் பிரிநிலபாக்கி, இராமனைத் தொடர்ந்து செல்வதால் இவ றொருவன்தான் இவ்வுரிவ உறவுஉறவினனென்று உரைப்பினுமாம். பி-ய்—
¹உரியினன் சடையின் சென்னிடன், சுற்றிய சீரவாடையன். ²பொருவரு. ³அவ்லு. (சக௦)

கக௪. முழுக்கலின் ¹வலிபகம் மூரி நெஞ்சினே

மழுக்களிற் பிளத்துமென் றோடு வா²வழி
யொழுக்கிய ³கண்ணினிற் கலுழி யூற்றிடை
⁴யிழுக்கலில ⁵வழுக்கவிழ்த் திடருந் றாட்சிலர்.

(இ - ள்.) சிலா—, ‘முழு க(ல)லின் வலிப-பெரிய சுற்பாறையினும் வலியதாகிய, நம மூரி நெஞ்சினே - நமது கடுமனத்தை, மழுக்களின் பிளத்த ம - மழுவாற் பிளப்போம்,’ என்று ஒடுவா - எனது சொல்லி (மழுவைத் தேட) விரைந்து செலவவராகி, —வழி-நெறியில், கண்ணினின் ஒழுக்கிய - கண்களினின்று பெருக்கிய, கலுழி ஊற்றிடை-கலவகனீரூற்றலாகிய, இழுக்கலில் - சேற்றில், வழுக்கி வீழ்த்து சறுக்கிவிழுத்து, இடா உற்றா - துன்ப மடைந்தார்; (எ - று)

மழுக்களின், இன்-ஏதுப்பொருள்; ஏதுப்பொருள் கருவிக்க ணடங்கும். பி-ய்—¹வலியன். ²வரிதது, வழிதது ³கலுழியாற்றிடைவிழுத்துயிர், கலுழி யாற்றிடை விழுத்துயிர், கலுழியாற்றிடையிழ்த்திட. ⁴ஒழுக்கலில். ⁵இழுக்கி, இழுக்க. (சக௧)

ககநூ. பொன்னணி மணியணி மெய்யிற் போக்கினர்
 மின்னென மின்னென ¹விளங்கு மெய்யிற்
 பன்னிறத் ²துகிலினைப் பறித்து ³நீக்கினர்
 சின்னதுண் ⁴டுகிலினைப் புனைகின் றாசிலர்.

(இ - ள்.) சிலர்—, பொன் அணி-சுவாணுபரணங்களையும், மணி அணி-
 ரதராபரணங்களையும், மெய்யின போக்கினா - (தம) உடம்பினின்று கழற்றி
 யெறித்தவராகி, மின் என மின் என விளங்கும்-பல மின்னல்போல விளங்கு
 கின்ற, மெய் - (தம்) உடம்பினின்று; இற - கிழித்துவிடுமாடி, பல் நிறம் துகி
 லினை-பலவாணங்களையுடைய ஆடையை, பறித்து பிடித்திழுத்து, நீக்கினர்-
 அப்பால் வீசினவராகி, சின்ன நுண துகிலினை-சிறிய நுண்ணிய ஆடையை,
 புனைகின் றா - உடுக்கின் றா; (எ - று.)

இராமபட்டாபிஷேகத்துக்காக நல்லணிகளை யணிந்தும நப்பட்டாடை
 களையுடுத்தது மிருத்த சிலா, இராமன் காடுசெலவதையுணர்ந்து வெறுப்பினால்
 ஆடையாபரணங்களை அப்பாலெறித்துவிட்டுத் தம மாணவகாததற்குவேண
 டிய சிறுதுணியையுடுத்துக்கொண்டனரெனக். மின்னென மின்னென என்
 னுமஅடுக்கு, பன்மைப்பொருளுணர்த்திற்று. சின்ன-சிறிய என்பதன்மறஉ;
 சின்னமெனனும வட்சொற்றிரிபாகவுமாம். பி ட் —¹விலக்கி. ²விலைப். ³துகி
 லிடை. ⁴நீக்கியே. ⁵துகிலரை. (சகஉ)

ககக. நிறைமக வுடையவர் நெறிசெ லைம்பொறிக்க
 குறை¹மக குறையினுங் கொடுப்ப ²ராமுயிர்
 முறைமகன் வனம்புக மொழியைக் ³காக்கின்ற
 விறைமகன் நிருமன மிருமபென் றாசிலர்.

(இ - ள்.) சிலா—, 'நிறை மக உடையவா-நிறைந்த[பல] புத்திராகளை
 யுடையவரும்,—(அமமகாருன), நெறி செல் - ஐம்புலநெறியிற் செல்கின்ற,
 *ஐம்பொறி குறை-ஐந்துபொறிகளில ஒன்றுஇரண்டு குறைத்த, மக - பிள்ளை,
 குறையின்உம்-அழிந்தாலும், உயி கொடுப்பா-(தமது) உயிரைப்போகருவா;
 ஆம்-இது உலகவழக்காகும்; (இஃகனமாக, முறை மகன்-முறைமைக்குரிய
 மூத்த திருமகன் [புரீராமன்], வனம் புக - காட்டிறகுச் செல்ல, (அதனைத்
 தடுக்காது), மொழியை காக்கின்ற (தன்) வாயமையை யோட்புகின்ற, இறை
 மகன் - சக்ரவாததிபனது, திரு மனம் - அழகியமனம், இருமபு - இருமபோ
 டொப்பாகும்', என்றா—; (எ - று.)

பலமகவு தமக்கு இருப்பிலும், ஐம்பொறிகளிர்குறைபாடுடைய மகவு
 ஒன்ற கெட்டாலும் தம்முயிரையும் இழக்குத்தன்மையைக் கொண்ட இவ்வுல
 கத்தில், தன்வாய்மையைக் காப்பதென்ற வியாஜத்தால் இறைமைக்குணம்
 மிக்க தன்மகனைக் காட்டிற்குப்போக்கிய இத்தததசரதனது மனம் இரும்பே
 யென்றனரெனக். மக - ஆகுபெயா. உடையவரும் என்னுஞ் சிறப்பும்மை

தொக்கது ஐம்பொறி குறைமக-ஐம்பொறி யுணாவிலுங் குறைவுபட்டமக்கள்
அவை-ஊமுஞ் செவ்விங் குருமும் போல்வன. முறைமகன் என்றது-எவ்வாற்
முனுங் குறைவுபடாத திருக்கல்யாணகுணகணங்களை யுடையவ் வென்றபடி.
பி-பி.—¹மகன். ²தமமுயிர், ஆருயிர். ³தாங்கிய. (சககூ)

கககி. ¹வானமே யணையதோர் கருணை மாண்பலா
²லூனம்வே நிலானுட னுலகம்³ யாவையுங்
கானமே புது⁴மெனிற காதன மைந்தனுங்
தானுமே யாளுங்கொ ட்றையென் றுர்சிலர்.

(இ-ள்.) சிலா—, ‘வானம் ஏ அனைபது ஓ மாண்பு கருணை அலால் -
மேகத்தையே ஒப்பாகக்கொண்ட வேரோருவமையற்ற சிறந்த கருணையென்ற
நற்குணத்தையே வடிவாகக்கொண்டனறி, வேறு ஊனம் இலானுடன் மாறா
கச்சொல்லக்கூடிய கெட்டகுணமொன்றையும் பெறாதவனாகிய இராமபிரா
னுடன், உலகம் யாவைஉம் - இவ்வுலகத்திலுள்ள ஜகத்கொல்லாம, கானம்
ஏ புரும எனின்-’ அவன்செல்லுகின்ற) காட்டித்தே சென்றுவிடுமாயின்.(இத்
தகைகேயி), தரை - இரதப்பூமியை, காதல மைந்தனஉம் தான்உம் ஏ - தன்
னப்பிந்து உரிய புதலவனாகிய பரதனும் தானுமாததிசுமாக இருந்து, ஆளும்
கொல-அரசுபுரிவானோ?’ என்றா—; (எ - ம)

இராமனைக் கானகம் புருத்தியது கொடுமை யென்பதற்கு, அவனது
குணங்களைப்பாடாடி ‘கருணைமாண்பலா ஊனமேநிலான’ என்றனா.
இச்செய்யுள், அச்சுட பீரதிகளில்லை; சிலபீரதிகளில் ‘வாங்கிய’ என்ற
அடுத்தபாடலினபின் உள்ளது. பி-பி — மானமே ²ஊனமேவேநிலா, ஊன
மேவேநிலான. ³வைவயம். ⁴இனி. (சககூ)

கககி. வாங்கிய ¹மருவகுலை வருத்துங் கொங்கையா
பூங்கொடி பொதுவகுவ போ²லொ னுங்கின
ரோங்கிய ³குரலின ⁴இணைந்த காந்தளிற
முங்கிய செங்கைத் ⁵தலைகண் மேலுளார்.

(இ - ள்.) வாங்கிய மருவகுலை வருத்துங் கொங்கையா-வளைந்த இடை
யை’ தமதுபாரத்தால்) வருத்துகின்ற தனங்களை யுடையவராகிய மகளிர்,—
ஏங்கிய குரலினா-அழுகின்ற குரலினையுடையவரும், இணைந்த காந்தளின்
தம் தலைகளமேல தாங்கிய செம கை உளா - சோந்த செககாதணமலா
போலத் தமதலைமீதுவைத்த சிவந்த கைகளை யுடையவருமாகி, பூங் கொடி
ஒதுங்குவ போல்—, ஒதுங்கினா—; (எ - ம.)

இரண்டுகைகளையும் தலைமேல்வைத்துக்கொண்டு அழுதவண்ணம் மக
ளிர ஒருபுறமாகச்சென்று கிடத்தன றெனக். பி-பி — ¹மருங்குலாரா வைத்த
கொங்கையா. ²ஒதுங்கினா. ³குரலினா. ⁴இளைத்த. ⁵தங்கண், தலைபின். ()

கககி. தலைக்குவட் டயன்மதி ¹தவமு பாளிகை
நிலைக்குவட் டிடையிடை நின்ற நங்கைமார்
முலைக்குவட் டிழிகணி ராலி மொயத்துக்
மலைக்குவட் டயர்வுறு மயிளின் மாழ்கினார்.

(இ - ள்.) தலை குவடு அயல் - சிகரத்துச்செயில், மதி தவழும்-சந்திரனார் கின்ற, மாளிகை - வீடுகளினது, நிலை குவடு இடை இடை-மேல் நிலையாகிய உபரிக்கையிடங்கள் தோறும், நின்ற—, நகைமா—, முலை குவடு இழி-(தம்) தனங்களின்மேல் வழிகின்ற, கணரீ ஆவி-ண்ணீர்த்துளி, மெய்த்து உக-இடைவிடாது சிந்த, மலை குவடு அயாவுறும்-பாவதசிகரத்தில் வருந்துகின்ற, மயிலின் - மயிற்பேடைகள் போல, மாழ்கினர் - வருந்தினார்; (எ - று.)

கண்ணீர் பொழிய மாளிகைமேலிருந்து புலம்புகின்ற மகளிர், மழைநீர் பொழிய மலைமேல் அயர்வுறும் மயிலையொத்தனவென்பதாம்; தன்மைத்தம் குறிப்பெற்றவாணி பி - ம் —¹தழுவ, தழுவ ²அகவுறு. இச்செய்யுள் சில பிரதியில் “கன்னெடு” (உ௦௪) என்ற பாடலுக்குப் பின் உள்ளது. (சகக)

‘உ௦௦. ¹மஞ்சென வகிற்புகை வழங்கு மாளிகை
பெஞ்சலில் சாளரத் ²திரங்கு ³மின்சொலா
ரஞ்சனக் ⁴கண்ணினீ ரருவி சோர்தரப்
பஞ்சரத் திருந்தழுங் கிளியிற் பன்னினார்.

(இ - ள்.) மஞ்ச என அகில புகை லுழங்கும் - மேகமேபோல அகிற்புகை பொருந்திய, மாளிகை - உபரிக்கையிலுள்ள, எஞ்சல் இல் சாளரத்து-குறைத வில்லாத பலகணிவழியால், (கண்டு). இவரும் இன் சொலார் - வருந்து கின்ற இனிய சொல்லினைபுடைய மகளிர், அஞ்சனம் கண்ணின்-மையுண்ட கண்களினின்று, ரீ—, அருவி சோர்தர - மலைபருவிபோல வழிய, பஞ்சரத்து இருந்து அழுகி கிளியின் - கூட்டிலிருந்து அழுகின்ற கிளிகன்போல, பன்னினார் - அழுகார்; (எ - று.)

சாளரத்திரங்கும் இன்சொலாக்கூ, பஞ்சரத்திலிருந்தழுகி கிளிய உவமை யாம். மாளிகைமேலவழங்கு புகை, மலைமேல் தவழும் மஞ்சஅன்னதாதல் காண்க. பி-ம் —¹மஞ்சன. ²அகவுறு. ³மென. ⁴கண்களீர். (சகக)

உ௦௧. நன்னெடுங் கண்களி னுன்ற ரீர்த்துளி
தன்னெடுந் தாரைக் ¹டளத்தின் ²வீழ்தலான்
³மன்னெடுங் ⁴குமரன்மாட் டழுங்கி மாடமும்
பொன்னெடுங் கண்⁵குறித் தழுவ போன்றவே.

(இ - ள்.) (மேன்மாடத்தினின்று இராமபிரான் செல்வதைக் காண்பவ் களுடைய), நல் நெடு கண்களின் - அழகிய பெரிய கண்களினின்று, கான்ற-வழிகின்ற, ரீ துளிடன் - ரீததிவலைகளுடைய, நெடு தாரைகள் - பெரிய தாரைகள், தளத்தின் வீழ்தலால்- உபரிக்கையினின்று பெருகுதலால்,— மாடம்உம் - மாளிகைகளும், மன் நெடு குமரன் மாட்டு - சகரவாத்தித்திரு மகன் விஷயத்தில், அழுகி - இவகி, பொன் நெடு கண் குழித்து-அழுகிய பெரிய கண்களை [இடத்தை] குழியாக்கி, அழுவ போன்ற - அழுவனவற் றைப் போன்றன; (எ - று.)

இராமபிரான் மரவுரிதரித்து வீதியிற்செல்வதை மேன்மாளிகையி னின்று கண்ட சிலர் தமது கண்களினின்று நீரை ஆரூயப்பெருக்க அநீர் குழிவிழும்படி உபரிகையினின்று கீழேபெருகிறது, மாடமே கண்குழித்து அழுவனபோலு மெனக் குறித்தார் அநீசயோகீத்யணியை யங்கமாகக் கொண்டுவந்த தந்திரிப்பேற்றபணி. இத்தந்திரிப்பேற்றத்திற்கு ‘கண்குழி தது’ என்ற விடத்தன்ன சிலேடை அவகமாய்கின்றது கண - நயனமும் இடமும் என இருபொருள்படுதல் காண்க. குழித்தல் - குளித்தல் நீராட்டு தல் என்பாருமுளா. பி-ம்—¹தலத்தின், நிலத்து. ²வீழ்த்தலால். ³அந்நெடுவ. ⁴குமரா. ⁵குறித்து, குவித்து. இச்செய்யுள், “மக்களை” என்று தொடங்கும் அடுத்தபாடலுக்குப்பின் சில பிரதிகளி லுள்ளது (௩௪௮)

௨௦௨ மக்களை மறந்தனர் மாதர் தாயரைப்
புக்கிட ¹மறிந்திலர் புதல்வர் பூசலிட்
மக்கள ருயங்கின ருருகிச் சோர்ந்தனர்
துக்க²நின் றறிவினைச சூறை யாடவே.

(இ - ள்.) மாதா மக்களை மறந்தனா - மகளிா (தம) பிள்ளைகளை மறந்து விட்டார்கள; புதலவா தாயா புகக இடத்தை அறிந்திலா-புத்திரா தாய்மாா சென்ற இடத்தை அறிந்தாரிலலை; (இங்ஙனம் அந்நகர-மாதர்), பூசல் இட்டு-பெரிதொலித்து, உககனா - நெஞ்சுளைந்தவராகியும், உயங்கினா - மனங் தளர்த்தவராகியும், துக்கம் நின்று அறிவினை சூறை ஆட - துயரம் நிலத்து அறிவைக கொள்ளாபிட, உருகி சோர்தனா—; (எ - று)

தாயா புதலவரையும், புதல்வா தம தாயரையும் அறிந்திலா. இங்ஙன மானதற்குக் காரணம், அவாகளுடைய நெஞ்ச இராமனுக்குரோத்த வநவாசத் தைக கருதியதனால் உககு உயங்கியுருகியமையே பென்றவாறு. தாயரை, ‘ஐ’-பிரிததுகூட்டப்பட்டது. பி-ம்—¹உணர்ந்திலா. ²நின்றிருவினை.(௪௧௬)

௨௦௩. காமரங் ¹கனிந்தெனக் கனிந்த மென்மொழி
மாமடந் தையரெலா ²மறுகு சேர்தலாற்
மேமரு நறுங்குழற் ³நிருவி னீங்கிய
தாமரை ⁴யொத்தன தவள மாடமே.

(இ - ள்.) காமரம் கனிந்து என - காமாமென்னும் பணணியை பழுத் தாற்போல, கனிந்த மெல் மொழி - இனிய மெல்லிய சொல்லினையுடைய, மா மடந்தையா எலாம் - அழகிய மகளிா யாவரும், மறுகு சோதலால் - வீதியை அடைத்ததனால், தவளம் மாடம் - (முன் அவாகனிருத்த) வெள்ளிய மாளிகைகள்,—தேன் மரு நறு குழல்-கட்கினிமையையும் மிக்கமணத்தையு முடைய கூர்தலையுடைய, நிருவின் - நிருமகளால், நீங்கிய - பிரியப்பெற்ற, தாமரை - தாமரைமலரை, ஒத்தன—; (எ - று.)

“திருப்புறக் கொடுத்த செம்பொற்றாமரைபோன்று கோயில், புரிக்குழன் மடத்தை போகப் புலம்பொடுமடித்தன்றே” என்ற சேவகசிந்தாமணி இங்கு ஒப்பு கோக்கத்தக்கது. தேன்மரு-சூடிய மலரிலுள்ள மதுப்பொருந்திய, குழ லென்றுமாம். தேன் + மரு = தேமரு. “தேன்மொழி” என்னுஞ் சூத்திரவீதி. திருவின், இன் - அசையுமாம். பி-ம்—¹கனிந்தன. ²மறுகிற்சோதலால், மறுகினேகலால். ³திருவை. ⁴ஒத்தத்த. இச்செய்யுள் “மழைக்குலம்” என்று தொடங்கும் அடுத்த பாடலுக்குப்பின் சில பிரதிகளிலுள்ளது. (1000)

உ0ச. மழைக்குலம் ¹புரைகுழல் ²விரிந்து மண்ணுறக் குழைக்குல முகத்தியா ³குழாங்கொண் டேகின ரிழைக்குலஞ் சிதறிட வேவுண் ⁴டோய்வுறு முழைக்குல முழைப்பன ⁵வொத்தொர் ⁶பாலெலாம்.

(இ - ள்.) ஓரால் எலாம்-ஒருபக்கத்திலெல்லாம், -ஏ உண்டு - அம்பிஞ லடிககப்பட்டு, ஓயவுறும் - தளரிகின்ற, உழை குலம் - பெணமான்கூட்டம், உழைப்பன ஒத்து-வருந்துகின்றனவற்றைப் போன்று, -குலம் குழை முகத்தி யர் - சிறந்த குண்டலத்தை பணிந்த காதினையுடைய மகளிர், —மழை குலம் புரை குழல் - முகிற்சூழாததை மொககின்ற கூத்தல், விரிந்து மண் உற - அவிழிந்து தரையிற புரள, இழை குலம் சிதறிட - ஆபரணசமூகஞ் சித்த, குழாம் கொண்டு - கூட்டமாகத்திரண்டி, எகினா - போனாகன்; (எ - று)

மகளிர் பலராதலாற் கூத்தலும் பலவாதல்பற்றி, ‘மழைக்குலம்’ என்றா. குலக்குழையென மாறுக. முகம் - ஆகுபொ. செயிப்பன, பூண்பன முத லாகப் பலவகைப்படுதலால், இழைக்குலமென்றார். மகளிர்க்கு-உழைக்குலமும், பூரீராமனைப் பிரிவதனுண்ணடாகிய துயரிதகு - அமபும உவமை. எலாமென ரது, எஞ்சாமைப்பொருளது. பி-ம் —¹புரி ²விரிந்து ³குழாங்களைவகின, குழாங்கொண்டோவகின, குழாங்கொண்டேவகினா. ⁴ஆயதரும். ⁵மொய்த்த, ஒத்த. ⁶பாலெலாம். (1005)

உ0ரு கொடியடங் கினமனைக் குளறங் கோமுர
சடியடங் கினமுழக் கிழத்த பலலியம்
படியடங் கலுமிமா பசங்கண் மாரியாற்
பொடியடங் கின ¹மதிற் புறத்து வீதியே.

(இ - ள்.) மனை குன்றம்-மலைபோன்ற மாளிகைகள், -கொடி அடங்கின-கொடிகள் அடங்கப்பெற்றன; கோ முரசு இடி-மேன்மைமையுடைய முரசு ராததியவகளினொலி, அடங்கின—; பல் இயம் - பலவகை வாசசியங்கள், முடிக்கு இழந்த-ஒலியை இழந்தன; மதில் புறத்து வீதி - மதிலினதுவெளி யிலுள்ள தெருக்கள், படி அடங்கலும் கீமிர்-கீலமுழுவிதிலும் பெருகுகின்ற, பசு கண் மாரியால் - பசிய கண்ணீரால், பொடி அடங்கின-துகன் அடங்கப் பெற்றன; (எ - று.)

மாடங்கள் கொடியெடுத்துக்கட்டுதல் ஒழிந்து, மங்களவாசசிய வொலி
களும் ஒலியாதிருக்க, வீதிகள் அழுகின்றவர்களின் கண்ணீர்வெள்ளத்தாற்
புழுதியடங்கினவென்க. பசுமை-சுணங்கருமைமேற்று; இனி, புதுமை
மேற்றாய், இதுகாறும் ஒருகாறாயில்லாத புதிய கண்ணீரென்ற மாம். பீ-ம்:—
1மதிள். (100உ)

உ0க. அட்டிலு ¹மிழ்த்தன புகைய கிற்புகை
நெட்டிலு ¹மிழ்த்தன நிறைந்த ²பால்கினி
வட்டிலு ³மிழ்த்தன ⁴மகளிர் ⁵வான்மணித்
தொட்டிலு ¹மிழ்த்தன மகவுஞ் ⁶சோரவே.

(இ - ள்.) அட்டில் உம்-மன உட்பள்ளிகளும், புகை-(சுமை மல்) செத்தலின
லுண்டாகிற) பனையை, இழ்த்தன—; நெடு இல் உம்-உயர்த்த உபரிகைகளும்,
அகில் புகை-அழைக்கட்டையின லுண்டாகப்படுகின்ற தாமததை, இழ்த்தன—;
கினி உம்—, பால் நிறைந்த வட்டில் - பசுவின் பால் நிறைந்த வட்டிலை, இழத்
தன—; வான் மணி தொட்டில் உம்-சிறந்த சதமயமான தொட்டில்களும், மக
உம் சோர - குழந்தைகளுக்க தளாசியடைய, மகளிர் - மாதாக்களின் துவரவை,
இழ்த்தன—; (எ - று)

சொற்பொருட்பின்புத்திலயணி: மேலும் இது காண்க உண்ண
வேணுமென்ற விருப்பம் இன்னமயால் அட்டில் புகையிழ்த்தன; அகிற்புகை
யூட்டுதல் உல்லாசகாலதது சிகழ்வதாதலால், நெட்டிலும் அகிற்புகையை மிழத்
தன: கிளிப்பிள்ளைக்குப் பாலுடடுதலைச் செய்யாமையால், கிளியும் பால்
நிறைந்த வட்டிலையிழ்த்தன; குழவிக்களைத் தாமதமாக எடுத்துவிட்டே ணுமென்ற
கருத்துக் கொள்ளாமலிருக்கலால், மகளினை மனிதவிதொட்டிலு மிழ்த்தன
வென்க. பீ-ம் —1மற்த்தன. ²பால்கினி. ³இழ்த்தனா, மற்த்தன. ⁴மருங்கு.
⁵காழ், கால்சால். ⁶சோரத்தே. (100உ)

உ0௪. ஒளிதுறத் தன¹முக முடி²து றத்தெனத்
துளிதுறத் தனமுகிற ரெகைபுத் ³தூபநீத்
தளிதுறத் தன⁴பரி தான யானையுங்
களிதுறத் தனமலர்க் ⁵சுள்ளுண் வண்டினே.

(இ-ள்) முகம்-(யாவருடைய) முகமும், உயிர் துற்துளைய - உயிரைப்
பிரித்தாற் போல, ஒளி துற்த்தன - காத்தியை விட்டன; முகிவ தொகை உம் -
மேககூட்டமும், துளி துற்த்தன - மழைத்துளியை விட்டன; பரி - குதிரை
களும், தூய நீர்-பரிசுத்தமாகிய நீரினையுடைய, தளி-சாலைகளை, துற்த்தன—;
தானம் யானை உம் - மதயானைகளும், மலர் கள் உண் வண்டின் - பூக்களிலிரு
ந்து மதுவைக் குடிக்கின்ற மூண்டுகளபோல, களிதுற்த்தன-களிப்பை விட்டன

தூய நீர்மையை யுடைய தளி யென்று உரைத்தலும், தூய நீர்த்துளி
யென இயைத்தலுமாம். தளி-கட்டுமிடம்; அரசன் கோயிலுமாம். பரிதுளைய

எனஎடுத்து - பருமையை யுடையதாகியவென யானைக்கு அடையுமாம்.
பி - ம்:—¹உடல். ²துறத்தன. ³தூயவாம, தூயவா. ⁴பலித்தானம், பலிதானம்,
பரிதானை. ⁵கண்ணின். (௫௦௪)

உ௦௮. சிழல்பிரிந் தனகுடை நெடுங்க ணேழையர்
குழல்பிரிந் தனமலர் குமரா தாளினை
கழல்பிரிந் தனசினக் ¹காமன் வாளியு
மழல்பிரிந் தனதுணை பிரிந்த ²வன்னமே.

(இ - ள்.) குடை-சத்திரங்கள், நீழல் பிரிந்தன-நீழலை விட்டன; நெடு
கண ஏழையா குழல்-கீண்ட கண்களையுடைய மகளிரது கூத்தல், மலர் பிரிந்
தன - பூக்களைச் (சூடாது) விட்டன; குமா தாள இணை-ஆடவர்களுடைய
உய்ப்பாதங்கள், கழல் பிரிந்தன-வீக்கழலை விட்டன; சினம் காமன் வாளி
உம் - கோபததையுடைய மன்மதனது பாணங்களும், அழல் பிரிந்தன-வெப்
பததைவிட்டன; அன்னம்-அன்னப் பறவைகள், துணை பிரிந்த - (தம்)
பெடையைப்பிரிந்தன; (எ - று)

‘சிழல்பிரிந்தனகுடை’ என்றதற்கு-யாவரும் குடைபிடித்துக்கொள்ளு
தல் முதலியவற்றைக் கொண்டுவ சென்றும், ‘காமனவாளியும் அழல்பிரிந்
தன’ என்றதற்கு-யாவரும் வேட்டையுடற்றல் சென்றும், கருத்துக்கொள்க.
பி-ம்:—¹காமவாளியும். ²அன்னமே. (௫௦௫)

உ௦௯ தாரொலி நீத்தன புரவி தண்ணுமை
வாரொலி நீத்தன மழையின் ¹விமழுறந்
தேரொலி நீத்தன தெருவுந் தென்முகை
நீரொலி நீத்தன ²நீத்தம் ³போலுமே

(இ-ள்.) புரவி-குதிரைகளின், தார ஒலி-கிண்கிணியாலையினோசையை,
நீத்தன-விட்டனவும், தண்ணுமை-பேரிகைகளினது, வாரொலி-தோல்வாரின்
ஒலியை, நீத்தன-நீத்தனவும், மழையின் விமழுறம்-மேகம்போல ஒலிக்கின்ற,
தோ ஒலி-தேரோசையை, நீத்தன-விட்டனவுமாகிய, தெருஉம்—, தென்
திரை நீரொலி நீத்தன-தெளிந்த அலைகளையுடைய கீரினதுஒலியை விட்டன
வாகிய, நீத்தம்-கடலை, போலுமே— (எ - று)

தெருவும், உம்மை-கதைப்போகதைத் தழுவியவந்தது இறத்தது தழுவிய
வெச்சவும்மையின்பாற்படும தெரு-அரசா தெரு. புரவித்தாரொலிமுதலியன
நீங்கப்பெற்ற தெரு, தென்குறையொலி நீத்த கடலைப்போலுமென்க. நீத்தம்-
கடலுக்கு, இலக்கணை. இனி, ‘புரவி தாரொலி நீத்தன’ தண்ணுமை
வாரொலி நீத்தன: தெருவும் விமழுறத் தேரொலி நீத்தன: (இவை), தென்
திரை நீரொலி நீத்தன நீத்தம்போலும என்று உரைப்பிலுமாம். பி-ம்:—
¹முத்திறத். ²நீத்த. ³போலவே. (௫௦௬)

உக௦. முழுவெழு மொலியில முறையின் ¹யாழ்நரம்
பெழுவெழு மொலியில விமைப்பில் ²கண்ணினர்
விழுவெழு மொலியில வேறு மொன்றில
வழுவெழு ³மொலியில ⁴தாச வீதியே.

(இ-ள்.) அரசவீதி-ராஜவீதிகளில், அழ் எழும் ஒலி அலது - அழுதலா ஊண்டாகிற ஒலியேயல்லாமல்,—முழவு எழும் ஒலி இல - வாசசியங்களினின்ற உண்டாகின்ற ஒலி இல்லை; முறையின் - கிரமமாக, யாழ் நரம்பு - வீணையினது நரம்புகளினின்றும், எழ எழும் - மிகுதியாக உண்டாகின்ற, ஒலி-, இல—; இமைப்பு இல் கண்ணினா - இமையாகக்கண்ணராகிய தேவர்களின், விழவு - திருவிழாக்களில், எழும் - உண்டாகின்ற, ஒலி—, இல—; வேறு ஒன்று உம் இல—; (எ - று.)

¹ஒலியில என்ற பாடத்துக்கு, மூசசித்தன ஈதலால், அழுவெழுமொலியும்தாயிற் றென்க. இங்கே 'அரசவீதி' என வந்ததால், கீழ்ச்செய்யுளில் தெருளன்றதும் அரசவீதியையே காட்டும. பி - ம்—¹ஆரணம். ²கண்ணீர். ³ஒலியிலாது, ஒலியலால், ஒலியிலா, ஒலியெழும். ⁴அரசர். (ரு௦௭)

உகக. தெள்ளொலிச ¹சிலம்புகள் சிலம்பு பொன்மனை
நள்ளொலித் திலநளிர் கலையு²மன்னவே
புள்ளொலித் தில³புனல் பொழி⁴லு⁵மன்னவே
கள்ளொலித் திலமலர் களி⁶று⁷மன்னவே.

(இ-ள்.) தெள் ஒலி சிலம்புகள்-தெள்ளிய ஒலியினையுடைய காற்சிலம்புகள், சிலம்பு - ஒலிக்கின்ற. பொன் மனை - பொன்மயமான மாளிகைகள், நள் ஒலித்தில-என்னென்று ஒலித்தன வில்லை; னளிர் கலையும-பெரிய மேகலா பரணங்களும், அன்ன எ-அததன்மையனவே; புனல்-நீரில், புள்-பறவைகள், ஒலித்தில—; பொழிலும-சோலைகளிலும், அன்னஎ—; மலர் - பூக்களில், கள்-வண்டுகள், ஒலித்தில—; களி⁶று⁷உம-யானைகளும், அன்னவே—; (எ-று.) பி ம்—¹சிலம்புதன். ²அன்னதே ³பொழிலுபுனலும், புனற்பொழிலும். (1)

உகஉ செய்ம்மறந் தனபுனல் சிவந்த வாய்ச்சியர்
கைம்மறந் தன¹பகங் குழவி காந்தெரி
செய்ம்மற ந்தனநெறி யறிஞரி யாவரு
மெய்ம்மறந் தனரொலி மறந்த வேதமே.

(இ - ள்.) செய் - கழனிகள். புனல் மறத்தன - நீர் மறக்கப்பெற்றன; சிவந்த வாய்ச்சியர்-சிவந்த அதரத்தையுடைய மகளிரின், கை—, பசங் குழவி-இளவகுழந்தைகளே, மறத்தன—; காத்து எரி - விளங்குகின்ற அக்கினிகள், செய் மறத்தன-(ஆகுதிசெய்யும்) நெய்யை மறக்கப்பெற்றன; நெறி அறிஞர் யாவர்—உம்-என்னெனியை யறிந்த ஞானிகளனைவரும், மெய் - தத்துவஞானத் தைத்திறந்தனா—; வேதம் - மறைகள், ஒலி மறந்த - ஓசையை மறத்தன.

பசுமை - ஈண்டு, இளமை மேற்று. காருகபத்தியம், ஆஹவயீயம், தக்ஷிணக்ஷினி என மூவகைப்படுதலால், 'எரி மறத்தன்' எனப் பன்மையாற் கூறினார். யாவரும் வேதபாராயணஞ் செய்தல் என்பது ஈற்றடியிற் கூறியபொருள். ஒலி-ஸ்வரமென்றருமுளா. பி-ம்—¹அருவ. ²மறத்தறநெறி. (௫௦௧)

உக௩. ஆடின ரமுதன ரமுத வேழிசை
பாடின ரமுதனர் ¹பரிந்த கோதைய
ருடின ரமுதன ருயிரி னன்பரைக்
கூடின ரமுதனர் குழாங்கு² குழாங்கொடே.

(இ - ள்.) குழாம் குழாம் கொடு - கூட்டங்கூட்டமாகத்தரிசாண்டு, —ஆடினர் - நாத்தஞ்செய்துகொண்டிருத்தவர், அமுதனா—; அமுதம் ஏழ்இசை பாடினர் - அமிதம்போலினிய ஏழுசுவகளைப் பாடிக்கொண்டிருந்தவர், அமுதனர்—; பரிந்த கோதையர் - கீக்கிய மாலையை யுடையவராய், ஊடினர்-(தவ)ணவரோடு ஊடினவர், அமுதனா—; உயிரின் அன்பரை கூடினர்-(தம்) பிராணநாயகரைப்புணர்ந்தவரும், அமுதனர்—; (எ - று.)

ஆடுதல் முதலியன நிகழ்த்தியோரிடத்து அதனொழில் கீகி அமுதல் தொழில் நிகழ்த்ததாகக்கூறியது. முறையின்படிகீசியணியாம். குழாங்குழாவ கொடுஎன்றதொடா கடைநிலைத்தீவகமாகி, ஆடினாமுதலியவற்றோடியையும. பி-ம்—¹பரித்த. ²குழாங்குளாய். (௫௦௨)

உக௪. நீட்டில களிறுகைந் ¹கீரின் வாய்புதல்
பூட்டில புரவிகள் புள்ளும் பார்ப்பினுக்
கீட்டில விரைபுனிற் றின்ற கன்றையு
²மூட்டில ³கறவைகன் றுருகிச் ⁴சோர்ந்தவே.

(இ - ள்.) களிறு - யானைகள், (பருகுமாறு). கீரின் - கீரில், கை கீட்டில - துதிக்கையை கீட்டினவில்கை; புரவிகள் - குதிரைகள், வாய் வாயில், புதல் பூட்டில - புல் கொடுக்கப்பெற்றனவில்கை; புள்ளும் - பறவைகளும், பார்ப்பினுக்கு - (தம்) குஞ்சுகளுக்கு, இரை ஈட்டில - உணவைச சம்பாதித்தனவில்கை; கறவை - பசுக்கள், ஈன்ற புளிறு கன்றைஉம் - (தாம்) பெற்ற இளங்கன்றுகளையும், ஊட்டில - உணவித்தனவில்கை; கன்று-அக்கன்றுகள், உருகி சோர்ந்த—; (எ - று.)

பார்ப்பு - இளமைப்பெயர்; “பாப்பும்பின்னையும் பறப்பவற்றினமை.” “புதல்புல்லென்பன பறப்பிறப்பாகும்” என்பது, திவாகரம். பி-ம்—¹நிமிரு கீரின்வாய், கீரின்வாய்முகம், கீரின்னீரின்வாய். ²ஊட்டிய. ³கறவைகைந்து, கறவைநன்று, கறவைபால், கறவையும். ⁴சோரவே. (௫௦௩)

உக௫. மாந்தர்த மொய்ம்பினின் மகளிர் கொங்கையா
மேந்தின நீர்களும் வறுமை யெய்தின
¹சாந்தமம் மகிணர்த முடியிற் றையலார்
கூந்தலின் ²வறுமைய மலரின் கூலமே.

(இ - ள்.) மார்தர்தம் மொய்ப்பினின் - ஆடவரது மார்பில், மகளிர் கொங்கை ஆம் ஏத்து இள நீாகன்உம் - மகளிரது தெங்கங்காயையொத்த தனங்களும், வறுமை எய்தின-இல்லாமையை யடைந்தன; மலரின் கூலம் - பூவினம், சாந்தம் ஆம் மகிழ்ணா தம் முடியில்-சுத்தனமணியுத்தன்மையரான அழகிய கணவரது குஞ்சியிலும், தையலார கூத்தலின் - அம்மகளிரது குழலிலும், வறுமைய - இல்லாமையையடைந்தன; (எ - று.)

ஆடவருமகளிரும் மலாகுடுதலைத் தவிர்த்தன ரென்பது, பின்னிரண்டடிகளிற் கூறியபொருள்; முன்னிரண்டடிகள்-ஆடவா மகளிரைப் புல்லி மகிழாமையைத் தெரிவிக்கும். இளநீாகள் சாதத்தால் வறுமையெய்தின என்றலுமாம். மொய்ப்பு-ஆகுபெயா, தையல்-அழகு. சுட்டைத்தையலாரோடுகூட்டுக. மகிணா=மகிழ்தா. ௫௨. பி-ம் —¹சாதயாகடையவா தார்பெய்குஞ்சியின், சாதயாசடையவார்தார்பெய்குஞ்சியின். ²வறுமையம். (௫௨)

வேறு.

உகக ஓடை நல்லணி முனிந்தன வயர்களி றுசசிச்
சூடை நல்லணி முனிந்தன ¹தொடாமனை ²கொடியி
ஓடை நல்லணி முனிந்தன ³வம்பொன்செயிஞ்சி
பேடை நல்லணி முனிந்தன ⁴மென்னடைப் புறவம்.

(இ - ள்.) உயா களிற்று-பெரியயானைகள், ஓடை-முகபடாத்தையும், நல் அணி - சிறத்தஆபரணங்களையும். முனிந்தன - வெறுத்தன; தொடாமனை - நெருங்கிய மாளிகைகள், உசசி சூடை - சிகரத்திலணிதற்குரிய, நல் அணி - நல்ல அலங்காரங்களை, முனிந்தன—; கொடியின் ஆடை-துவசபடங்கள், நல் அணி-நல்ல அழகை, முனிந்தன—; அம பொன் செயிஞ்சி-அழகிய பொன் ஓலாகிய மதில்கள், மெல் ரடை புறவம் - மெல்லியரடைமையுடைய புறாக்களும், பேடை - (அவற்றின்) பேடைகளும், (இவற்றாலான), நல் அணி - நல்லழகை, முனிந்தன—; (எ - று.)

“பேடையும்பெடையு நாடினென்றும்” என்றதனால், புறவத்திற்குப் பேடையென்ற பெணமைப்பெயா கூறினா. பி-ம்:—¹சடா. ²கொடிகள். ³சிறுவியரன்னம், செம்பொன்செயன்னம், செம்பொன்செயன்னம். ⁴வெள்ளிடைப்பிறக்கம், வெள்ளடைப்பிறக்கம். (௫௩)

உக௪. திக்கு நோக்கிய தீவினைப் ¹பயனைச் சிந்தை
நெக்கு ²நோக்குவோர் நல்வினைப் ³பயனை ⁴நோர்வோர்
பக்க ⁵நோக்கவென் ⁶பருவா வீன்ப் ⁷மென் ⁸நிரண்டு
மொக்க நோக்கிய ⁹யோகரு மருந்துய ¹⁰ருழந்தார்.

(இ - ள்.) பருவாவ இன்பம் என்ற இரண்டாம்-இன்பதுன்பங்களிரண்டையும், ஒக்க நோக்கிய - சமமாக எண்ணுகின்ற, யோகாஉம் - யோகியரும், அரு துயர் - (போகருதற்கு) அரிய துன்பத்தால், உழந்தா-வருத்தினார்கள் (என்றால்). (துன்பம் இன்பம் என்ற இவை நேரும்போது.) (முறையே), திக்கு நோக்கிய தீவினை பயன் என - (தாம்இருக்கும்) இடத்தை நாடிவந்த தீவினை

யின் பயனென்று, சிந்தை கொக்கு கோக்குவோர்-மனம்முறித்து கோக்குபவரும், நல்வினை பயன் என-புண்ணியத்தின்பயனென்று, கோவோர் பக்கம் - மனத்திற்கொள்பவருமான இவவுலகத்தவரிடத்து, (மிக்ஷம் வருத்தினாரென்பதைப்பற்றி), கோக்கல் என்-ஆராய்தது பாடாட்டிக கூறவேண்டுவது என்ன?

இன்பம் கோதபோதும் துன்பம் கோத்தபோதும் அவற்றில் விருப்பவெறுப்புக்கொள்ளாமல் ஒரேதன்மைமாயுள்ள போகியமும், இராட்சன்செல்வதுகுறித்து வருத்தினாரென்றால், ஏதேனும் துன்பம் கோதால் 'நாம் இருக்கும் இடத்தை நாடி மனமக துன்பப்படுதவந்த சீவினையின் விளைவாகும் இது' என்று மனம் செக்குத்தனாவதும, ஏதேனும் இன்பம் கோதால் 'மது புண்ணியத்தின்பயன் இது' என்று மனங்களிப்பதுமாகவுள்ள உலகத்தவர் வருத்தினாரென்பதைக் குறித்துக் கூறவேண்டுமோ? எனபதாம். ஒருபொருளைக் கூறி அதனால் மற்றொருபொருள் எரிபில் சித்திக்கக்கூறியதனால், இச்செய்யுள்-தொடரிலே கோய்யுட்பொருட்பேறணியாம துன்பம் கோதால் சீவினையென்று மனம் வருந்துவதும, இன்பம்கோத்தால் புண்ணியப்பயனென்று மனம் மகிழ்வதும உலகத்தவரின்தன்மை யாதலால், அவரை 'திக்குகோக்கிய சீவினையெனச் சொகை செக்கு கோக்குவோர் நல்வினையென கோவோர்' என்றா ட்டு, சீவினைப்பற்றி உலகத்தவர் வெறுக்குத்தன்மைவிளக்க கூறியமை, கருத்தக்கது.

போகம் - கடவுளிடத்து மனத்தைச்செலுத்தி உற்பது; அதனையுடைய வர்-யோகா பி-ம் —¹பயம்து, பயந்து ²கோக்கிய, கோக்கியா, கோகலர். ³பயம் 'கோப, கோளுணப, ⁴கோக்கிலேன், கோக்கிலா, ⁵பருவல்போகம், ⁷ஒன்று, ⁸ஒருங்க, ⁹யோகியா, ¹⁰உழன்றா. (௩௬)

உகவு ¹ஒவி னல்லுபி ²ருபிபரிசேடு டெல்பதைத் துலை
³மேவி ⁴நல்லழ கெடிலகெட விம்மனேப் ⁵விம்மத்
 தாவி லைமபொறி ⁷மறுகுறத தயரத் தென்ன
 வாவி ⁸கீககின்ற தொத்ததவ் வயோத்திமா நகரம்.

(இ - ள்.) அஃவயோத்திமாநகரம்—, உடல-(பிராணிகளினது) சரீரங்கள், உயிர்ப்பிள்ளை-பெருமூச்சுடன், ஒவ்வில நல் உயி பதைத்து - நீங்குதலில்லாத இனிய சீவன பதப்பெற்று, உலக வருந்துதலை, மேவி-பொருத்தி, நல் அழகு எழில் கெட-சிறந்த அழகு எழிலு வ கெடுதலாலும், விம்மல் கோய் விம்ம - கலக்கத்தைக்கருகின்ற துன்பம் மிகுதலாலும், தா இல் ஐம் பொறி மறுகுற - கெடுதலில்லாத பருசேதிரியங்கள் சூழ்ச்சிபடைதலாலும், தயரதன் என்ன-சகரவாததிபோல, ஆவி கீககின்றது-(புரீதாமனதுபிரிவிற்கு ஆற்றாது) உயிரை விடுகின்றதனை, ஒகத்து—; (எ - று)

நகரம் ஆவி கீககின்றதொத்த தென்றாயினும், நகரத்தவர் ஆவிக்ககின்றனரொத்தன ரென்று கருத்துக்கொள்க. மன்னனெப்படி மன்னுயிரப்படி யென்பவாகலான், 'தயரத்தென்ன வாவி கீககின்றது' என்றா. "ஆவுமழு

த...அம்மன்னவனைமானவோ” என்றார் கீழும். நீக்கின்றது, நீ - பகுதி.
பி-ம்:—¹ஒவநல்லயி, ஒவநல்லயி. ²உணாவிறோடு. ³மேவு. ⁴தொல்.
⁵உலகெழில் ⁶விமயி, உலகந். ⁷மறுகுறந். ⁸நீக்கியது. (௧௩௫)

உககூ.—இராமன் சீதைபிநுத்திடத்தைச் சேர்தல்.

¹உயங்கி யந்நக நுலைவுற ²வொருங்குழை சுற்ற
மயங்கி ³யேங்கினர் வயின்வயின் ⁴வரம்பிலர் தொடர
வியங்கு பல் ⁵லுயிர்க் கோருயி ரொனநின்ற விராமன்
றயங்கு பூண்முலை சானகி யிருந்துழிச் சார்ந்தான்.

(இ - ள்.) (இவ்வாறு), அந்நக-அந்நகரத்தவா, உயங்கி உலவுற-மனந்
தளர்த்த வருந்தவும், ஒருங்கு உடை சுற்ற - ஒருமிகப் பக்கத்திற் சூழவும்,
மயங்கி ஏங்கினா-அந்நகரத்தவா, உருமய இலா-அந்நகர, வயின்
வயின்-இடத்தோறும், தொடர - பின்னே வரவும், இயங்கு பல் உயிர்க்கு -
இயங்குகின்ற பலவகைப்பட்ட[எல்லா]யுயிர்களுக்கும், ஓர் உயிர் என நின்ற-
ஒப்பற்ற சீவன்போல இருக்கின்ற, இராமன்—, தயங்கு பூண் முலை சானகி-
விளங்குகின்ற ஆபரணங்களை யணிந்த தனக்கையுடைய சீதை, இருந்த
உழி-இருந்த விடத்தில், சார்தான்-போனான்; (எ - று) —மூன்றாமடி திரு
மாலின அந்தாயித்தவதைக் காட்டு மென்றலும் ஒன்று. பி-ம்:—¹உயங்கு
நன்னகர. ²ஒருபுடைசு. ³ஏங்கின. ⁴வரம்பில. ⁵உயிற்சூழியொனநின்றவன்,
உடற்கோருயிரொனநின்ற. (௧௩௬)

உஉ௦.—தாயரீழத்தலியோர் அருகேபொரும இராமன்வனவாசத்திந்தஉரிய
கோலத்தோடுவருவதுகண்டு சீதை துணுக்கிந்நெழ்தல்.

அழுது தாயரொ ¹டருந்தவ ரந்தண ரரசர்
புழுதி யாடிய மெய்யினர் புடைவந்து பொருமப்
²பழுது ³சீரையி னுடையினன் வரும்படி ⁴பாரா
வெழுது பாவையன் னான்மனத் துணுக்கமொ டெழுந்தான்.

(இ - ள்.) தாயரொடு-தாய்மாரும், அரு தவா-முனிவரும், அந்தணா -
வேதியரும், அரசா - மன்னர்களும், அழுது —, புழுதி ஆடிப் மெய்யினா -
(பூமிபிற் புரளுதலால்) தாசி படிந்த உடலினையுடையாய், புடை வந்து
பொரும-பக்கங்களில் வந்து வருந்த, —சீரையின் உடையினன்-மரவுரியாகிய
ஆடையையுடையனும், பழுது வரும் - பொல்லாததாக (பூரீராமன்) வரு
கின்ற, படி-வகையை, பாரா-கண்டு, —எழுது பாவை அன்னான் - சித்திரப்
பாவையை யொத்த சீதை, —மனம் துணுக்கமொடு - மனத்திலசசத்துடன்,
எழுந்தான்—; (எ - று.)

அருந்தவரென முன்னர்வந்ததனால், அந்தணரென்றது இல்லறத்தாரை.
பி-ம்:—¹அந்தணா முனிவரோடு, அந்தணாமுனிவர்கள், அருந்தவவந்தணர்.
²பழுதில். ³சீரையன்சுடையினன். ⁴பாராதான். ⁵மனந், (௧௩௭)

௨௨௧.—இதுவும் அடுத்த கவியும் - ஒருதொடர்: அப்போதுமாயிமார்
முதலியோர் சீதையைத் தழுவிக்கொண்டு வருந்த, அன்னாள் இன்னதென்று
உணராது கணவனைநீங்குந்தையுணர்ந்துமாறு வினாவல்.

எழுந்த ¹நங்கையை மாயியர் தழுவின ²ரேங்கிப்
பொழிந்த ³வுண்கணிப புதுபுன லாட்டினர் ⁴புலம்ப
வழிந்த சிந்தைப் ⁵என்னமீ தின்னதெவர் றறியாள்
வழிந்த நீர்நெடுங் கண்ணினன் வள்ளலை ⁶நோக்கி.

இதுவும் அடுத்த கவியும் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) எழுந்த நங்கையை - (அவ்வாறு) எழுந்த பிராட்டியை, மாயி
யர்—, தழுவினா-தழுவிக்கொண்டு, ஏங்கி—, பொழிந்த உண்கண ரீ புது
புனல் - சித்தின மையுண்டகண்களி னீராகிய புதுரீரால், ஆட்டினா - ரீராட்
டினவாகளாய், புலம்ப—, —அன்னம் - சானகி, அழிந்த சிந்தையன்-வருத்திய
மனத்தளர், எது இன்னது என்று அறியாள் - இகற்குக் காரணம் இன்ன
தென்றறியாதவளாய், நெடு கண வழிந்த ரீரினா - பெரிய கண்களினின்று
பெருகுகின்ற ரீரினையுடையளாய், வள்ளலை நோக்கி - ஸ்ரீராமனைப் பார்த்து,
—(எ - று.)—‘இயம்பினாள்’ என அடுத்த கவியோடு முடிபு.

மாயிமா சீதைபுள்ள இடத்துக்கு வந்தாக முகனாலிற் கூறப்பட
வில்லை. மாயி - கணவன்ருய். இதுகாறுமில்லாத கண்ணீர்தவின், புதுப
புனலென்றா. நெடுகண்கண்ணினமென விஞ்சியிருத்தது கூட்டப்பட்டது.
பீம் —¹மங்கையை, ²ஏங்கி. ³வெங்கணிர, வெங்கணிப், புன்கணிப் ⁴புல
மயி. ⁵அன்னமுமின்னதென்று, அன்னவதினனதென்று, அன்னனின்ன
தென்று, அன்னமிதினனதென்று, அன்னமதிமின்னதென்று. ⁶நோக்கா. ()

வேறு.

௨௨௨ பொன்னை புற பொலங்கழ லோம்புகழ்
மன்னை புறநதுண் டோம்பற்றிய வன்றுய
ரென்னை புறந திபம்பென் றியம்பிஞண்
மின்னை யுற்ற ¹நடுககத்து மேனியாள்.

(இ - ள்.) மின்னை உற்ற - மின்னலைமொத்த, நடுக்கத்து - நடுமுகலை
யுடைய, மேனியாள்-திருமேனியையுடைய சீதை,—‘பொன்னை உற்ற பொ
லம் கழலோய - பொன்னாலாகிய அழகிய வீரகழலைபணிந்தவனே! இ வன்
துயா-இக்கொடுத்துன்பத்திற்குக் காரணம், புகழ் மன்னை-கீதத்தியையுடைய
சக்ரவர்த்திகு, உற்றது-சேரிட்டதீது, உண்டுஒ—? என்னை உற்றது-யாது
நேர்த்தது? இயம்பு—, என்று—, இயம்பினாள்—; (எ - று.)—மற்று-அசை.

மாயிமா அழுவதுநோக்கிச் சக்ரவர்த்திக்கு ஏதேனும் தீது சேரிட்ட
தோ என்று சீதை சங்கித்து வினாவினாள். மன்னையென்பது முன்னிலை

யில்வந்த படர்க்கையெனக்கொண்டு, மன்னனாகிய உன்னை என உரைத்
தலும் பொருந்தும் பொன்னை, ஐ - உருபுமயக்கம். பி - ம்:—¹புகல். ²வினை
வன், அன்றிவான். ³ஒத்த. ⁴நடுவுற்ற. (௫௧௬)

௨௨௩.—இராமபிரான் செய்தி தெரிவித்தல்.

பொருவி லெம்பி புவிபுரப் பான்¹புக
விருவ ராணையு மேந்தினெ னின் னுபோய்க்
கருவி மாமழைக் கற்றடங் ³கண்டிரான்
வருவெ ⁴னீண்டு வருத்தலை கீபென்றான்

(இ - ள்.) (இராமன்சீகையைகோக்கி), ‘பொருவு இல் னமபி - ஒப்பற்ற
ஏன்மப்பி [புதன்]. புவி புரப்பான் - பூமிபைககாப்பாளுக, தான்—, புகல்
இருவா ஆணைஉம எதெனென் - தஞ்சமாகிய இருமுதுகுதாவது ஆற்றை
பையும் தாங்கினவனாகி, இன்று போட்—, கருவி மாமழை கல் தடம் - (உல
கியல்கடாததற்கு) காரணமாகிய பெருமைதகதிய மேகங்களுள்ள வனத்தை,
கண்டு—, ஈண்டு வருவென் - இங்கே வருவென்; கீ வருத்தலை - கீ வருத்த
மடையாதே,’ என்றான்—; (எ - று)

இத்தனைகளென்று சொல்லாமல் கற்றடங்கண்டு தான் வருவெனெ
ன்று காட்டுகுபு போய உடனே வந்திடுவானபோல இராமபிரான் சொல்லி
யது, சீதை வருத்தாதிருத்தற்பொருட்டி. காட்டை ‘கற்றடம்’ என்று சொல்லு
தலை “கற்றடக காணுதியெனினில்” என்று கீழ்வதனுடிகாண்டும் உணராக.
பொருத்தாகைவேல சூதிபோறாயும் பற்றகளை யுடைமையால், ‘கற்றடம்’
என்னப்பட்ட தென்னலாம். பி - ம் —¹புகழ் ²கற்கடம் ³கண்டிடன், கண்டு
பின். ⁴இன்று. (௫௨௦)

௨௨௪ — இராமபிரான் சொன்ன வகைக்கூழ் சீதை வருத்துதல்.

நாய கன்¹வன நண்ணுந் துருனென்று
மேய மண்ணிழந் தானென்றும விமமல
னீவ ருத்தலை ²கீங்குவென் யானென்ற
திய வெஞ்சொற் செவிசுட³த தேடபுவாள்.

(இ - ள்.) (சீதை), நாயகன் வனம் நண்ணல் உற்றான் என்று உம் -
கணவன் காட்டிறகுபோகத்தொடங்கினென்னேனெனும், மேய மண் இழந்
தான் என்று உம் - ஆளுகற்குப் பொருத்திய இராகசியத்தை யிழந்தானென்
னேனும், விமமலன் - வருத்தாதவனாய், ‘கீ வருத்தலை யான் கீங்குவென்—’,
என்ற—, தீய வேம சொல் - மிக்ககொடியசொல், செவி சுட - காதைச்சுட,
தேம்புவாள் - வருதுவாள்; (எ - று) — பி - ம் —¹சுரம். ²கீங்குவனென்ற.
³விமமலன், விமமினாள். (௫௨௧)

௨௨௫.—சீதை துயரமடைத்ததுபற்றிய கவிக்கூற்று.

துறந்து போமெனச சொற்றசொற்¹தேறுமோ
வுறைந்த பாற்கடற் சேக்கை யுடனொரீஇ
யறந்தி றம்புமென் றைய னயோத்தியிற
பிறந்த பின்பும பிரினில் ளாயினான்.

(இ - ன்.) உறைந்த - (தாம்) வசிப்பதற்கு இடஞ், பாற்கடல் - திருப் பாற்கடலிலே, சேக்கை - (ஆதிசேஷனாகிய) படுக்கையில், உடன் - கூட (வசிப்பதை), ஓர்இ - விட்டு, ஐயன் - இராமபிரான், அறம் திறம்பும் என்று அயோத்தியில் பிறந்த பின்புடம் - ('நாம் அவரிததுத் தருமத்துக்கு விவோ தஞ்செய்ப்பவரை யழிக்காவிட்டால்) தரும நிலைகெடுமே!' என்று கருதித் திருவயோததியில் திருவவதரித்தபின்பும. பிரிவு இலன் ஆயினான் - (சேதை வடிவம்கொண்டு உடனுறைத்து) கீழ்காதவளானவன், 'துறத்து போம்-(கண் வன் தன்னைப்) பிரிந்து விட்டுப்போவான்,' என - என்று தான் கருதுமாறு, சொற்ற - சொன்ன, சொல்-வாதத்தைக்கு, தெறுமது - ஆற்றுவனோ? (எ-று)

உலகத்தில அக்கரால நிலைகெடுவதாக இருந்த அறத்தை நிலைநிறுத் தும்பொருட்டித் திருப்பாற்கடலிலிருந்து வந்து திருமால் இராமனாகத் திரு வவதரித்தபோது அவனைவிட்டுப் பிரிபா, இருக்கவேண்டுமென்னுங் கருத்தினு லேயே தான் சேதமாகத் திருவவதரித்த இலக்குமி 'உன்னைவிட்டுப் பிரித் துபோவேன்' என்ற சொல்லுக்கு ஆற்றுவனோ? ஆற்றமாட்டாளென்ற வாறு 'துறத்துபோமெனச்சொந்தொசொல் கெறுமே' என்பதைப் பின்மூன் றடிகள் சமாதரித்துகின்றது - தொடர்நிலைக்கேய்யுட்குறியணிபாம் திருப் பாற்கடலில் அனாதன்மீது அறிதுயிலமரும திருமால் தேவர்களின்வேண்டு கோளினில் அக்கரால் உலகத்துக்குக்கொன்றியுள்ள துபத்தை நீக்கு மாறு தான் அவர்க்கு உறுதியளித்துத் தக்கதருமாடானபத் திருவவதரித்த தைக் கீழ்ப் பாலகாண்டத்துத் திருவவதரித்தபலகதா லறிக். திருப்பாற் கடலிலுள்ள திருமாலின் விபூஷாக்கியே இராமகிருஷ்ணன் யாதாரங் களுக்குக் காணமாகு மென்ற நூற்கொள்கையும். இக்குக் கவனிக்கத்தக்கது. "சாதுக்களைக்காததற்காகவும், கொடுவதொழில் பரிபவரைமொழித்ததற் காகவும், அறத்தை நிலைநாட்டுகற்காகவும் யுக்கொறும் திருவவதரிக்கின் றேன்" என்று ஸ்ரீகைகயிற் கூறியதற்குறைய, 'அறத்திறம்புமென்று ஐய னயோததியிற்றிபுறக்' என்றா. திருமால் இராமனாகுமபோது திருமகள் சேதையாகவும் திருமால் கிருஷ்ணனாகக்கிருவதரிக்குமபோது இலக்குமி உருக்குமிணியாகவும் திருவவதரிப்பாள் என்று பிரதான்களிற் கூறுவது, இவருக் கருத்தத்தகது 'பாற்கடற்சேக்கையடனோர்இ' என்பதற்கு - பாற் கடலைச் சேக்கையாகிய ஆதிசேஷனுடனே விட்டிட்டு [ஆதிசேஷனென்பான் தனது தம்பியாக இருக்குமாறு அன்னுடன் திருப்பாற்கடலை விட்டிட்டு] என்று விசேடப்பொருளுரைப்பா. பி-ம் —¹தேறுமே. ²போதும். ³பிரிபவ ளாயினான், பிரியலனாயினான். (நூஉ)

22௬.—தன்ன 'உடன்வராதுஇந்' என்று இராமன் கூறியதை

நீனந்துநீனத்து கீதை வருந்துதல்.

அன்ன தன்மைப் ¹போயனு மன்னையுஞ்
சொன்ன செய்யத் துணரிதது தூயத்த
பெண்ணை பெண்ணை யிருத்தி'பென்றா ²பென
வுன்ன வுன்ன வுயிருமி ழாநின்றாள்.

(இ-ள்.) அன்ன தன்மையன்-அத்தன்மையையுடைய பிராட்டி, 'ஐயன் உம் அன்னை உம் - இருமுதுகுரவரும். சொன்ன - சொல்லியகாரியங்களை, செய்ய—, துணிந்தது - நிச்சயங்கொண்டது, துயதுவ - துய்மையையுடையதே; என்னை - யாதுகாரணத்தால், என்னை இருத்தி என்றாய் - என்னைக் குறித்தது(இவகே)இரு என்று சொன்னாப்? என்-என்று கூறி, உன்னஉன்ன- (அவ்விராமன் கூறியதை) நினைக்க நினைக்க, உயிர் உமிழாநின்றான் - பெருமூச்சு விடுபவனானான்; (எ-று.)—பி-ம்—¹அன்னை யுத்தாயும். ²என்றான். ³என்றான், அருள். (இஉரு)

22௭.—இராமன் கீதையைநோக்கிக் கானகத் துருமேனல்.

வல்¹ல ரக்கரின் மால்வரை ²போய்விழுந்
தல்³ல ரக்கி னுருக்கழல் ⁴காட்டயற்
கல்⁵ல ரக்குந் கடுமைய வல்லநின்
சில்ல ரக்குண்ட சேவடிப் போதென்றான்.

(இ - ள்.) (அது நோக்கி ஸ்ரீராமன்), 'கின் - உனது, சில் - குளிர்ந்த, அரகரு உண்ட - செய்பஞ்சு ஊட்டிய, சே அடி போது - சிவந்த (மெல்லிய) அடித்தாமரைகள்,—வல் அரக்கரின் கொடிய ராக்ஷாபோலத்தோன்றுகின்ற, மால் வரை - பெரிய மலையில், போய—, விழுந்து படித்து. அல்-இரவிலும், அரக்கின் உருகரு-அரகை உருக்கினதுபோன்ற, அழல்-வெப்பத்தை, காட்டு-காட்டுகின்ற, அயல் கல்-பக்கத்திலுள்ள கற்கள். அரகரும்-தைத்தலைததாநகற் குரிய, கடுமைய அல்ல - கடுமையைபுடையனவல்ல,' என்றான்—; (எ - று.)

காட்டயற்கல் - வனத்தினிடத்தான்கல லென்றுமாம். முதலடியில், அரககா - ரக்ஷஸன்பது விகாரப்பட்டு 'அ' விசுதிபெற்று வந்தது. இரண்டாமடியில், அரகரு - ரகதனற வடசொல்லின்திரிபு. நான்காமடியில் அரகரு - லாக்ஷானற வடசொல்லின்திரிபு. இச்செய்யுளில் முதலெழுத்து வேறுபட்டிருக்க, இரண்டுமுதலிய சிலஎழுத்துக்கள் ஒன்றிப் பொருள் வேறுபட்டது. திரிபுள்ளுஞ் சொல்லணிமாம். பி-ம்—¹அரககாதின். ²ஊடெழுத்து, மேல விழுத்து. ³அரக்கினுருக்கெழில், அரக்கியருக்கழற். ⁴காட்டதர்க், காட்டெனும், காட்டியல். ⁵அரக்கினும். (இஉச)

22௮—கீதை 'உமது பிரிவுத்துயரின் காரி கடாது' என்னுதல்.

பரி¹வி கந்த 'மனத்தொடு பற்றிலா
தொருவு கின்றனை யூழி யருக்கனு
யெரியு ²மென்பது ³யாண்டைய தீண்டுநின்
பிரிவி னுஞ்சுடு மோபெருந் ⁴காட்டென்றான்.

(இ - ள்.) (கீதை),—'பரிவு இருந்த மனத்தொடு-இரகம் கீங்கிய மனத் தோடு, பற்று இலாது-(என்னிடத்தில்) விருப்பமில்லாமல், ஒருவுகின்றனை-(என்னைவிட்டு, கீங்கிச்செல்லவதாக இருக்கின்றாய்; ஊழி அருக்கன் உம் - பிரளயகாலத்துச் சூரியனும், எரியும் என்பது - சுடுவானென்பது, ஈண்டு -

(உன் பிரிவுத்தயரினால் நேரும்) இவ்வெப்பத்திற்குமுன்னே, யாண்டையது - எத்தன்மையுடையது? [நின்பிரிவுத்தயா பிரயாகாலத்துச சூரியனைக்காட்டி லும் சுடுமென்றபடி]; பெரு காடு - (நீ) செல்லப்போகின்ற பெரிய காடா னது, நின் பிரிவின்உம் சுடும் - உனது பிரிவுத்துபரைக்காட்டிலும் சுடுத் தன்மையதோ? [அன்று என்றபடி]; 'என்றான் - என்று கூறினான்; (எ - று.)

'என்னிடத்து இரக்கமும் பற்றும் இல்லாமல் நீ என்னைவிட்டுச் செல் லுவதனால் எனக்கு நேரும் பிரிவுத்தயா ஊழிக்காலத்துச சூரியனும் நிக ரல்லனென்னும்படி சுடுமே! இப்படிப்பட்ட பிரிவுத்தயரைவிடக காணக்ஞ் சுடுத் தன்மையதோ? அன்று' என்றன நென்பதாம் ஈண்டும் நின் பிரிவினும் என எடுத்து - (இப்போது) நெருங்கப்போகின்ற நின்பிரிவைவிட என்று உரைப்பினுமாம். உமக்கு என்னிடத்து இரக்கமும் விருப்பமும் இருக்குமா யின். என்னைவிட்டிட்டுச் செல்லமாட்டேன்பான் 'பரிவிகத்த மனதவிதாடு பற்றிலா தொருவுகின்றனை' என்றான். இச்செய்யுளால், 'பெருங்காடு உனது பாதத்திற்குச சுடுமே' என்று இரக்கமுள்ளவன்போற் கூறிய இராமன் பேசசை மறுத்துக்கூறியவாறு. பி - ம் —¹இழந்த ²மனதவிதாரு ³என்பன. 'யாண்டையவீண்டு, யாண்டையதின்று. ⁴கான். (௧௫௧)

௨௨௯ — சீதையின் மனவுறுதியைக் கண்டு இராமன் சிந்தைகொள்ளுதல்.

அண்ண லன்னசொற் கேட்டன னன்றியு
முண்ணி வந்த கருத்து முணர்த்தனன்
கண்ணி னீர்க்கடல கைவிட ¹நேர்கில
னெண்ணு கின்றன நென்செயற் பாற்றென.

(இ - ள்.) அண்ணல் - ஸ்ரீராமன், - அன்ன சொல் கேட்டனன் அன்றி உம் - அவ்வாத்தையைக்கேட்டதுமல்லாமல். உன் தீவந்த கருத்துஉம் - (அவ ளுடைய)மனத்தில தலைமையுடையத எண்ணத்தையும், உணர்த்தனன் - அறிந்தவ னாய், —கண்ணின் நீ கடல் - கண்ணீராகிய கடலை, கைவிட - (சீதை) பெருக்க, நோகிலன் - (அவளை விடுதற்கு) உடன்படாதவனாய், 'என் செயல் பாற்று - யாதுசெய்தற்குஉரியது?' என் - என்று, எண்ணுகின்றனன் - சித் திப்பாறையினான்; (எ - று.) — பி - ம் —¹நோக்கிலன். (௧௫௨)

௨௩௦.—அப்போது சீதை மரவுரி புனைந்து இராமனயலில் நிற்கல்.

அனைய வேலை யகன்மனை ¹யெய்தினள்
புனையுஞ் 'சீரந் துணிந்து புனைந்தன
'ணினைபும் வள்ளல்பின் வந்தய னின்றனள்
பனையி னீள்கரம் பற்றிய கையினாள்.

(இ - ள்.) அனைய வேலை - அப்பொழுது, (சீதை), அகல் மனை எய்தி னள் - விசாலமான மாளிகையினுட்புகுத்து, புனையும் சீரம் - உடுத்தற்குஉரிய

மரவுரியை, துணிந்து—, புனைந்தனன் - உடுததுக்கொண்டு, நினைவும்-(என் செய்யலாமென்று) எண்ணமிட்டுக்கொண்டிருத்த, வள்ளல்பின் - ஸ்ரீராமனிடம், வந்து—, பனையின் கீள் கரம பறநிய கையினான் - பனைமரம்போல கீண்ட (அவனது) திருக்கையைப் பிடித்த கையினையுடையளாய், அயல் - பக்கத்தில், நின்றனன்—; (எ - று.)

சீதை உடன் வருவதற்கு கோதல்பற்றி, 'வள்ளல்' என்றார். இனி, ³நினைவில் என்றபாடத்துக்கு, நினைவு இல் வள்ளல் - அழகுதுப்போக மனமில்லாத வள்ளலென்றும், ஆலோசனையிலிருக்கின்ற வள்ளலென்றும். புனையும் சீரம் - இராமபிரான்புனைந்த சீரத்தை யெனினுமாம் பி. ம்.—¹எய்தியம், ²சீரை. ³நினைவின். ⁴அவனின் நன்ன. (௫௨௭)

௨௨௬ —சீதையின் செயல்க் கண்டவரின் பெருவந்தம்.

எழை தன்செயல் ¹கண்டவர் யாவரும்
வீழு மண்ணிடை வீழ்த்தனா வீந்திலர்
வாழு நாளுள வென்றபின் மாளவரோ
வூழி பேரினு முய்கு ²ருவ்வரே.

(இ - ள்.) ஏழைதன் செயல் - சீதையின் செயல்கையை, கண்டவர் யாவா உம-பார்க்கவேண்டும், வீழும் மண்ணிடை—இறந்ததற்கு இடமாகவுள்ள நிலத்தில், வீழ்த்தனா - வீழ்த்தவாகியும், வீந்திலர் - இறந்தாரிலலை; வாழும் நாள் - ஆயுள்காள், உள என்ற பின் - உள்ளன வென்றால், மாள்வாடு - அழிவோ? ஊழி பேரின உம - யுகமுடித்து பிரயம வந்தாலும், உயகுதா - பிழைப்பவா, உயவா—; எ - று.)

யாவரும் மண்ணிடைவீழ்த்தனா வீந்திலரென்பதைப் பின்னடிகள் சமர்த்தித்துகின்றன; பொதுப்பொருளாற் சிறப்புப்பொருளைச்சமர்த்தித்து நின்ற வேற்றுப்பொருள்வைப்பணி. எ - தேற்றம். பி - ம்.—¹கண்டபின், ²உய்குவாரா. (௫௨௮)

௨௨௭.—சீதையின் நிலையைக்கண்டோர் வந்ததுதலும்.

இராமன் ஒன்றுசொல்லத் தொடங்குதலும்.

தாயர் தவவையர் தன்றுணைச் சேடிய
¹ராய மன்னிய வன்பின ரென்றிவர்
தியின் மூழ்கின ரொத்தனர் ²செங்குணன்
றாய தையலை நோக்கினன் சொல்லுவான்.

(இ - ள்.) தன்-சீதைபினது, தாயா - தாயமாரும், தவ்வையா-தமக்கை முறையிலிருப்பவரும், துணை சேடியா - துணையாகிய பாக்கியரும், ஆயம் மன்னிய அன்பினா-மகளிர் கூட்டத்திற் பொருந்திய தோழியரும், என்ற—, இவா—, தியின் மூழ்கினா ஒத்தனா - நெருப்பில் அழுத்தினவரைப் போன்றனர்; செம் கணன் - ஸ்ரீராமன், தாய தையலை - குற்றமற்ற சீதையை, நோக்கினன் - நோக்கி, சொல்லுவான்—; (எ - று.)—அதனை மேல் காண்க. தாயர் - சீதையின் ஐவகைத்தாயா. இராமனுடன் வந்த தாயரெனக் கொள்ளல் ஏற்கும். பி - ம்.—¹ஆயமன்னவா. ²சேவகன். (௫௨௯)

உஉஉ.—இராமபிரான் 'நீ விளைவதறியாது உடன்வர உடன் பட்டதனால்
எனக்குப் பெருந்துயரம் விளையு' எனல்.

முல்லை யுங்கடன் ¹முத்து மெதிர்ப்பினும்
வெல்லும் வெண்ணைகை யாயவின ²வுன்னுவா
யல்லை போத வமைத்தனை ³யாதவி
னெல்லை ⁴யற்ற விடர்தரு வாயென்றான்.

(இ - ள்.) முல்லைம - முல்லைமலரும், கடலமுததும-கடலில் தோன்றிய முததமும், எதிர்ப்பின்ம - (வெல்லுமபடி) எதிர்த்து நின்றனவானலும், வெல்லும் - (அவற்றை) வெல்லுகின்ற, வென நைகைய - வெள்ளிய பற்களையுடையவனே! (நீ), விளைவு உன்னுவாய அல்லை - (காட்டிற்கு வருதலால்) விளையக்கூடிய தீமைகளை கினைக்கின்றாயிலலை; போத - (என்னுடன்) வர, அமைத்தனை-சித்தமாக உள்ளாய்; ஆதலின் —, (எனக்கு), எல்லாஅற்ற-அளவில்லாத, இட-துன்பத்தை, தருவாய - உண்டாகருவாய்' என்றான்—.

'சேதமே! காட்டிற்கு என்னுடன் வருவதால் விளையக்கூடிய தீமை இன்னதென்று சிறிதும் கினைத்திட்டாயில்லை; அதனால், காட்டிற்கு உடன் வர உறுதிசெய்தாய்; நீ காட்டிற்கு உடனவருவதனால், எனக்குப் பெருந்துயரமே விளையு' என்று சேதமின உரையைத் தடுக்கவே னுமென்ற கருத்தினால், சிறிது கொடுத்து கூறினன இராமபிரானென்க. சேத காட்டிற்கு வந்ததனால் இடாவிளைந்தவாறுங் காண்க. பறங்களுக்கு - முதது முல்லை மயிலிறகினடி இவை உவமை கூறப்படுமென்பதை, "முத்துத்தளவம் முருத்தெயிரும்" என்ற உவமானசங்கீரகத்தினாலு மறிக்க யானைமருபு முதலிய பல இடங்களில் முததுப பிறக்குமென்று கூறப்பட்டிருப்பினும், கடலில் இப்பியில்தோன்றும் முததே சிறந்த தாதலால், கடலமுதது' என்றார். பீ-ம்:—¹முததம். ²என்னுவாய ³ஆமெனின். ⁴இல்லா, தீராத. (ருஉ)

உஉச.—அதுகேட்ட சீதை 'என்'னத்திறந்தபின்புதான்

உமகீது இப்பிப்போலும்' எனக் கினந்து கூறுதல்

கொற்ற வன்னது கூறலுங் கோகிலஞ்

¹செற்ற தன்ன குதலையன் ²சேறுவா

ஞாற்று நின்ற துயரமி தொன்றுமே

யெற்று நந்தி ³னின்பங்கொ லாமென்றான்.

(இ - ள்.) கொற்றவன் அது கூறலும் அரசகுலத்தில தோன்றினவனாகிய இராமபிரான் ('போத அமைத்தனையாதலின் எல்லையற்ற இடாதருவாய்') என்ற அசொல்லாக சொன்னவுடனே, (அதுகேட்ட); கோகிலம் செற்றது அன்ன குதலையன் - குயிலினகுரலை வென்றதுபோன்றுள்ள மழலை சொற்களையுடைய அசசீதை—, (இராமனைக்கேட்கி, சேறுவான் - கோப்பிப்பவளாய், உற்று நின்ற துயரம் (உமமை) நெருங்கியுள்ள துன்பம், இது ஒன்றுமே ஏ -

நான் உடன்வருவது என்ற இஃது ஒன்றுதான்போலும்; என் துறத்த பின்-
என்னைவிட்டுச் சென்றபின்பு, (காட்டிலே), இன்பம் கொல் ஆம்-இன்பமே
யுண்டாகும்போலும், என்றான்—; (௭ - று)

‘ஃ உடன்வருவதனால் எல்லேபற்றதுன்பத்தருவாய்’ என்ற சொல் சீதை
யின் செவியிலே புண்ணிற் கனல்நுழைந்தாற்போல விழுதலும், அசீதை
மனம்பொறுதவளாய், ‘உமக்குத் துயரமெல்லாம் என்னெருத்தியால்தான்.
என்னைத்துறத்து கானகஞ்செல்வீரானால் இன்பமே நுகாவீ’ என்று நிவ்நு
ரத்தோன்றக் கூறின னென்பதாம். கோகிலம் - அதன்குரலுக்கு. ஆகுபெயர்.
பின்னிரண்டடிக்கு, உற்றுநின்ற துயரம் இது ஒன்றுஉம்-(உன்னைப்)பொருந்
தநின்ற இவ்வொருதுயரமும், என் துறத்த பின்-என்னைவிட்டபின்பு, இன்
பம் ஆம் கொல - இன்பமாகுமோ? என்றான் என உரைத்தலுமாம். பி-ம்:—
¹சென்றவன். ²செய்வான்,சொல்லுவான். ³இன்பவகோலோ,இன்பவகளாம்.

உரு. —மழமாற்றத் சொல்லாமல் சீதையை யிட்டீக்கொண்டு

இராமன் தெருவிலே செல்லுநல்.

பிறிதொ மாற்றம் பெருந்தகை ¹பேசலன்
மறுகி ‘வீழ்ந்தெழு ³மைந்தரு மாதருந்
⁴செறுவில வீழ்ந்த நெடுந்தெருச ⁵சென்றன
செறி’பெ ருமை ⁷யரிதினி ⁸னீங்குவான்.

(இ - ள்.) பெரு தகை-பெருமைக்குணத்தையுடைய ஸ்ரீராமன், பிறிது
ஒர் மாற்றம் பேசலன் - வேறொருவராததையும் பேசாதவனும்,—மறுகி
வீழ்ந்து எழு - மனங்கலங்கி வீழ்ந்து எழுகின்ற, மைந்தா உம் - ஆடவரும்,
மாதாஉம் - மகளிரும், செறுவில வீழ்ந்த - இடந்தோறும் விழுந்த, நெடு
தெரு - பெரிய வீதியில, சென்றனன்-போனவனும், நெறி பெருமை-வழி
யைப்பெருமையினால், அரிதினின் னீங்குவான்—; (௭ - று.)

பாத்தியென்றுபொருளுள்ள ‘செறு’என்பது-இலக்கணையால்இடமென்ற
பொருளது.செறுவில்வீழ்ந்த நெடுந்தெரு என்பதற்கு-கண்ணீர்ப்பெருக்கினால்
வயல்போலச்செருக்கிடக்கின்ற பெருந்தெரு என்றுமாம். பி-ம் —¹பேசி
லன். ‘வீழ்ந்தழ. ³மாதருமைந்தரும. ⁴நெறியின். ⁵சென்றனா, சென்றென.
⁶பெருமல். ⁷அரிதென. ⁸நீங்குவா. இச்செய்யுள் சிலபிரதிகளில்லலை. ()

உரு. —இராமனுதயர் செல்வதுகண்ட ஊராரின்வருத்தம்.

சீரை சுற்றித் திருமகண் ¹முன்செல
முரி விற்கை யினையவன் ‘பின்செலக்
காரை யொத்தவன் போம்படி கண்டவவ
வூரை யுற்ற துணர்த்தவு மொண்ணுமோ.

(இ-ன்.) திருமகள்-சேதை, சேரை சுற்றி-மரவுரியடுத்து, முன் செல-முன்
 னே செல்லவும், மூரி வில் கை இளையவன் - வலியமைந்த வில்லைத்தாங்கிய
 கையையுடைய லக்ஷ்மணன்; பின் செல - பின்னேபோகவும், காரை ஒத்த
 வன்-கார்மேகத்தையொத்த ஸ்ரீராமன், போம்படி-போருமாற்றை, கண்ட—,
 அ ணர் - அந்நகரத்தவா, உற்றது - அடைத்தவருத்தம், உணர்த்தலம் ஒண
 ணும்ஓ - சொல்லவமுடியுமோ? (எ - று) — ஊரை. ஐ - சாரியை.

சேரைசுற்றி என்பதை முதனிலைத்தீவகமாக இளையான் காரையொத்த
 வன் என்பவற்றினொடு கூட்டலாம். இனி, இளையவன் சேரைசுற்றித் திரும
 கள் பின் செலக் காரையொத்தவன் முன் செலப் போம்படியெனமாற்றி
 யுரைத்தலம்ஒன்று. பி - ம் —¹பின். ²முன். (ருங்ங)

உங்ங — யாவரும் இராமனுடன் காட்டுக்குச் செல்வோமெனப் போதல்.

ஆரும் பின்ன ரமுதவ லித்திலா
 சோருஞ் சிந்தையர் யாவருஞ் சூழ்த்தனர்
 வீரன் முன்வன மேவுதும் யாமெனப்
¹போரென் றெல்லொலி கைம்மிகப் போயினர்.

(இ-ன்.) ஆரூஉ - எவரும், பின்னா—, அமுது அவலித்திலா-அமங்கல
 மாக அமுதாரிலை; யாவரூஉ - எல்லோரும், சோரும் சிந்தையா - தளாகின்ற
 மனதையுடையவராய். சூழ்த்தனர் - சூழ்த்து, 'வீரன்முன் - ஸ்ரீராமனுக்கு
 முன்னே, யாம வனமமேவுதும் - காம காட்டையடைவோம்,' எஹ - என்று,
 போரென்று ஒல்லு ஒலி கை மிக - போரென்றுபொருத்திய ஒலி அதிகரிக்க,
 போயினா—; (எ - று.)

இசெய்யுளில்- யாவரும் என்றது-பலருமெனனும் பொருட்டு; போரெ
 னல் - ஒலிக்குறிப்பு. பி-ம் —¹போரெனெல்லொலி, போதுமென்னெல்லி.

உங்ங — ஸ்ரீராமன் தந்தையன் மாளிகையிலிருந்துத் தாய்மாரீகளைக்
 கண்டு தும்பிட்டு அரசுனப்பாரீத்துக்கொள்ளச் சொல்லல்.

தாதை ¹வாயில குறுகினன் சாதலும்
 கோதை வேலவன் ருயரைக் குமரிடா
 வாகி மன்னனை யாற்றாமி வீரென்றான்
 மாத ராரும் விழுந்த மயங்கினா.

(இ - ன்.) கோதை வேலவன் - வெற்றிமாலைபைச்சூடிய வேலினை
 யுடைய ஸ்ரீராமன்,—தாதை - தம்பபனாது, வாயில - மாளிகை வாயிலை,
 குறுகினன் - சமீபித்தது, சாதலும் - சோத்தவுடன், தாயரை குமரிடா -
 (கூடவந்த)தாய்மாரைக் கைகூப்பித்தொழுது, 'ஆதி மன்னனை - சகரவாத்தி
 யை, நீர் ஆற்றுகின் - கீவா (இவகேயிருந்து) தேற்றுவகன்,' என்றான்-என்
 றானாக, மாதராரூஉ - அம்மாதாகளும், விழுந்து மயங்கினா—; (எ - று.)—
 பி - ம்.—¹கோயிலின் வாசலைச்சாதலும். (ருங்ங)

௨௩௯.—தாய்மார்கள் இராமன்முதலியோரை வாழ்த்துதல்.

¹வாழ்த்தி னூர்தம் மகனை மருகியை

²யேத்தி னூரினே யோனை வழுத்தினார்

காத்து நல்குமின் றெய்வதவ காளென்றார்

நாத்த மூம்ப வரற்றி நடுங்குவார்.

(இ - ள்.) (பின்); ௩௩ தழுமப—, அரற்றி - கூவி, நடுங்குவார்-நடுங்குகின்ற அததாயமா, —தம் மகனை - ஸ்ரீராமனை, வாழ்த்தினார்—, மருகியை - மருமகளை, எத்தினார் - புகழ்ந்தார்கள்; ஸ்ரீராமனை - இலகருவனை, வழுத்தினார் - துதித்தார்கள்; தெய்வதவகாள - (எங்கள்) குலதெய்வங்களே! காத்து நல்குமின் - (இவர்களைக்) காத்தருளுங்கள், என்றார்—; (எ-று.)

இனி, மகனையும் மருகியையும் இளையோனையும் வாழ்த்தி எத்திழுத்தித் தெய்வதவகாள! காத்துநல்குமினென்று அரற்றிநடுங்குவா றென்றாமாம். பி - ம்—¹எத்தினார். ²வாழ்த்தினார். (௩௬௪)

௨௪௦.—முனிவனை வணங்கிட்டு ஸ்ரீராமன் சீதையும் தம்பியுமாகத் தேர்வீது செல்லுதல்

அன்ன தாய ரிதிற பிரிந்தபின்

முன்னா நின்ற முனிவனைக் கைதொழாத்

தன்ன தாருயிரைத் தமபியர் தாமரைப்

பொன்னுந் தானுமொர் தோமிசைப் போயினான்.

(இ - ள்.) அன்ன தாயா - அவ்வாறாகிய தாயமா, அரிதின் பிரிந்தபின்—, முன்னா நின்ற முனிவனை எதிரிலின்ற வசிக்கப்படவானைக் கைதொழா-கையாற்றொழுது, (ஸ்ரீராமன்);—தன்னது அரு உயிர் தமபியம் - தன்னது அரிய உயிர்போன்ற தமபியாகிய இலக்குமணனும், தாமரைப் பொன் உம்-சீதை யும், தானும்—, ஓர் தோமிசைப் போயினான்—ஒருதேரினமேலேறிச் சென்றான்.

தன்னது - விரிததல், பொன் - திரு. தமபியும் பொன்னும் தானும் போயினான் என்றதற்கு, கீழ் மந்திரப்படலத்து “ஆயதவவழி” என்னுமகவியில் ‘தமபியுத்தானும்**புககான்’ என்றவிடத்து உரைத்தாங்குரைக்க. (௩௬௪)

சீதை கானகத்துக்கு உடன் வருவதையே ஸ்ரீராமன் அரிதில் இசைத்தது கண்டு, ‘தான் உடனவருவதைக்குறித்து என்னசொல்லுவோனே’ என்ற சிந்தையுடன் இலக்குமணன் சீதைப்பின்னதிரில் தன் தமையனாகாது திருவடிகளைப் பிடித்துக்கொண்டு, “நீர் கானகஞ்செல்வது எனக்குச் சமமதமன்று. நீர் காடு செல்வதென்று உறுதியாயப்பிடித்ததால் என்னையும் உடன் அழைத்துக்கொண்டு செல்க. கையும் வில்லுமாயிருந்து உமக்குக் குற்றேவல்புரிவேன். உம்மைவிட்டு மோகமும் எனக்கு வேண்டா” என்று தன்மனவுறுதியைத் தெரிவிக்க, இராமன் ‘நீ என்னுடன் வருவது கலமேயெனினும், பெற்றோர்களைப் போலித்துக்

கொண்டு இருப்பாயாக' என்ன, லக்ஷ்மணன் கௌசலையின் பெருமையைக் கூறி 'தாய்மார்களை நான் காப்பாற்றவேண்டுமென்ப தில்லை கௌசலையே பாதுகாத்துக்கொள்வான்' எண்ணப்பணிபாளானாசை செய்துகொள்ளும். உமக்கு எல்லாவேளைகளிலும் நான் உபசரிப்பேன்' கீரோ வைதேயபுடன் வினோதமாக இருக்கலாம். விபரீதமுண்டாகாது' என்று கெஞ்சிக்கேட்ட, இலட்சுமணனது மனத்தினமையையிரித்து இரைத்து ஸ்ரீராமன் 'லக்ஷ்மண' உன்னுடைய சினேகிதர்களிடத்திலெல்லாஞ்சொல்லி விடைபெற்றுக்கொண்டு வனவாசகாலத்தில் மகக்குவேண்டிய பனக்கலங்கள் முதலியவற்றையுபயோகிப்பாரா' என்ன, லக்ஷ்மணனும் கணபாகனிடம் விடை பெற்றுக்கொண்டு வந்தனது கிருகத்திலிருந்த உதமங்கனாகிய ஆபுதவர்களைக் கொணர், பிறகு ஸ்ரீராமன் அரண்பத்திற்குப்போவதால் தன் சொத்துகளைமெல்லாம தானஞ் செய்க்கருதிப் பிராமணோத்தமர்களையும் அடுத்தது ஜீவிப்பவர்களையும் அழைத்துக்கொண்டுவருமாறு சொல்ல, லட்சுமணன் ஸாமஜ்யமுதலியோரை அழைத்துக்கொண்டுவர, அவர்கட்குத் தன் பொருள்களையெல்லாம தானஞ் செய்தபின் மனைவியால் தூண்டப்பட்டு தரிஜுடனென்கின்றமுனியின் வேண்டியபடி பசுக்குவியலை அவர்கட்குத் தர அவன் பெற்றதுக்கொண்டு வாழ்த்திச் சென்றனன்; இங்ஙனம் இராமன் லக்ஷ்மணனோடும் சீதாதேவியோடும் இருந்து தானஞ்செய்தபின் சீதாலக்ஷ்மணருடனும் வனஞ்செல்ல அனுமதி பெறுமாறு தசரதனுள்ளவிடத்துக்குப் போக, தசரதன் தன்மனைவிமாக ஞாடன் இராமனைக் காண விரும்பி அவர்களைமெல்லாம வரவழைத்தபின்பு இராமனை மனைவியோடும் லக்ஷ்மணனோடும் கன்னிடமவரவிட்டு அவனை அம்மன்னவன் எதிர்கொள்ளப்போய் வழியில் மூாச்சித்துவிழ. இராமலட்சுமணர்கள் ஓடிவந்து எடுக்க, அப்போது மகளிகளெல்லாமபுலமப, எவரும்ஒரே அழகைக்குலாபிருத்தது. பிறகுராமலக்ஷ்மணரும் சீதையும் மன்னவனைப் பிடித்துஎடுத்துவந்து படுகையில் உட்காணாததனா பிறகு அரிதில்வேறிய மன்னவனை இராமன் தேற்றித் தவகட்கு விடைகருமாறு கேட்டனன். அது கேட்டமன்னவன் புதல்வனைத்தழுவி மூாச்சிக்க. அவ்கிருந்த எல்லோரும் சோகத்தில் மூழ்கினா. அப்போது சுமரதின் கைகேயியைப் பலபடியாகத் திட்டி அவளுக்குத் தாயமூலமாகவந்தது தூக்குணமென்றதையும் சொல்லிப் பழித்தது இராமனது நற்குணங்களையும் அவனுக்குப்பட்டங்கட்டவேண்டுவது முறையென்பதையும் சொல்லிமுடிக்க, கைகேயி சவியாதிருந்தனள். பிறகு தசரதன் சதுரங்கசேனைகளுடன் இராமனை வனத்திற்கு அனுப்பவேண்டுமென்றுகருந்த கைகேயி தடுத்தனள் சித்தாரத்தவரன்புலர் அவளுக்கு மதி கூறியும் அவள் கேட்கவில்லை. சித்தாரத்தா கூறியதைக் கைகேயி கேளாமையேக் கண்டு வருந்தும மன்னவனைநோக்கி, இராமன் 'யாவற்றையுத்துறத்து வனத்திற்குச்செல்லும் எனக்குச் சதுரங்கசேனை எற்றுக்கு?' என்று சமாதானஞ்சொல்லினன். பின்பு ராமலக்ஷ்மணர்களும் சீதையும் கைகேயி தத்த மரவுரியை உடுத்திக்கொள்ளையில் சீதை மரவுரியுடுப்பதைத் தடுத்தது வசிஷ்ட

முனிவன் கைகேயியைச் சீதைக்கு மரவுரித்தது முறையன்றென்று பழித்துக்கூற, அப்பால் மன்னவன் 'சீதை மரவுரி யுடுத்ததுகொள்வாளாயினும் அவள் மரவுரிதரிக்குமாறு நான் வரம் தரவில்லை' என்று கைகேயியைக் கண்டித்தான். துன்புறும் மன்னவனிடத்து ஸ்ரீராமன் தன்தாயைப் பார்த்துக் கொள்ளும்படி வேண்டினான். அப்பால் மன்னவன் பெருந்துயரோடு சுமந்திரனை ஷோக்கி 'இராமன் முதல்யோரையேற்றிச்செல்லுமபடி இரத்ததைப் பூட்டிக்கொண்டு வருமாறு கட்டளைபிட, அவன்தேரைக் கொணர்த்தும், தருத்யட்சனைக்கொண்டு சீதை காண்கதில் வசிக்கும் பதினான்கு வருஷத்திற்கு வேண்டிய ஆடையாபரணங்களைத் தருமாறு செபவீக்க, சீதை அந்த ஆபரணங்களைப் பூண்டு விளங்கினளாக, அப்பொழுது கௌசல்பை சீதை பைக்கட்டித் தழுவி உச்சிமோத்து கல்ல உபதேசமொழிகளைக் கூறச் சீதையும் தன்மனநிலையைத் தெரிவித்தாள். பிறகு இராமன் மற்றைத் தாய்மார்களுடும் வணங்கி 'யான் ஏதேனும் தவறுசெய்திருப்பினும் பொறுக்க' எனக்கு அனுமதி தருக' என்று விடைபெற்றுக்கொண்டு தந்தையாரைவலம்வந்து, உடனிருந்து பெற்றோர்க்கு உபசரிக் இடலாதிருப்பது பற்றிய மனவருத்தத்துடனே சீதாலக்ஷ்ணாகட்கு மன்னவனிடம் விடைகொடுப்பிக்க, பின்பு மூவரும் கௌசலைக்கு மஸ்காரஞ்செய்தனர். அப்பால் சுமித்திரையை இலட்சுமணன் வணங்கிநிற்க, அவள் அன்னாளுக்கு கல்லுபதேசங்கள் மொழிந்து விடைகொடுத்தனுப்பினாள். பிறகு சுமத்திரன் தான் வணக்கத்தோடு 'இரதம் சித்தமாயிருக்கிறது ஏறுக' என்ன, சீதை முதலிலும் இராமலக்ஷ்ணாகள் பின்புமாக இரத்ததில் ஏறிகொள்ள, சுமத்திரன் தோக்குதிரைகளை அதட்டியோட்டினான். அதுகண்ட ஜகந்நகர் பெருந்துயரார்பலபடி கூற, கரத்தவாபலரும் உடன் தொடர்த்துவரலானாகென்பது, வான்மீகத்திற் கூறியுள்ள முறையாம்.

நகரீங்குபடலம் முற்றிற்று.

௩ - ஆவது தைலமாட்டுபடலம்.

(இராமன் காட்டிறஞ்சு சென்றுவிட்டா னென்று கேட்டு உயிர்துறத்தசரதனுடமபை, மாமனதுவீட்டிறஞ்சு சென்றிருந்த பாதனும் சததுருக்கினனும் வருமளவும் கெடாமலிருத்தற்பொருட்டுத் தைலத்தில் மூழ்குவதுவைத்திருந்ததைக் கூறும் படலமென்பது, பொருள். இப்படலத்திற்கு இலம்பாட்டுப்படலமென்று பல ஏட்டுப்பிரதிகளிற் பெயர் காணப்படுகின்றது. அததொடாகு-(தசரதக்கரவாத்திஇவ்வுலகத்தில் இல்லாமலுறித்துப்பட்டதைக் கூறும் படல மென்று பொருள் காண்க) தசரதனிறத்தானென்பதைக்கூறுது அவனுடலைத் தைலத்திலிட்டாரென்று கூறுவது விளங்காததலால், இலம்பாட்டுப்படல மென்ற படியே பொருத்தமானதென்றுதான் முகின்றது.

நகரத்துமார்தர்பலரும் தொடர்ந்துவரத் தேரின்மீதுசென்ற இராமன் இரண்டியோசனை தூஞ்சென்று சூரியன் அத்தமிக்க இரவுவந்ததனால் அங்கு ஒருசோலையில் தங்கி முனிவரோடு வசிக்கலானான். உடன்வந்தவரும் அச் சோலைபசு சூழ்ந்துள்ள நதிக்கரை மணற்பாப்பு புற்றரைமுதலிய இடங்களில் தங்கி நள்ளிரவு ஆனதனால் அயாத்து உறங்கினார். அப்போது இராமபிரான் சுமந்திரனை விளித்தது 'இக்கரத்தவரையெல்லாம் வனத்தில் உடனழைத்துக் கொண்டு சென்று காப்பாற்றுவது பெருவருத்தம்' இவர்களைத் திருப்பியனுப்புவதும் எளிது அன்று: ஆதலால், நீ தேரின் அயோததிகுத்திருப்பியோட்டிக்கொண்டு செல் சென்றால், இவர்கள் இரதசகவட்டைப்பற்றி கோக்கி இராமன் கரத்ததிறகுத் திருமயிவிட்டானென்று கருதி மீண்டு அயோததிகெல்வார். நீ இந்த உதவியைப் புரிபவெனும்' என்று வேண்ட, சுமந்திரன் பிரித்துச் செல்வதற்கும் இராமனை வனத்துவிட்டு வந்தே சென்ற செய்தியைத் தசரதமன்னவனுக்குத் தெரிவித்ததற்கும் மிகவருந்த, இராமன் நல்லுரைகளால் அவனைத் தேற்றி இசைபசு செய்து, தசரதன் முதலியோர்க்குச் சொல்லவேண்டிய செய்தியையும் சொல்லினான். சீதையும் தன் மாமனா முதலியோர்க்குச் செய்தி சொல்லினான். இவ்வுடனானைச் செய்தி கூறுமாறு சுமந்திரன் வினவி, அவன் கிட்டோமாகக்கூறினானாக, இராமபிரான் அவனைத் தணிவிக்க, பின்பு சுமந்திரன் விடைபெற்றுத் தேரின்மீது நகர்க்கு மீண்டான். இராமனும் சீதாலக்ஷ்மணருடன் அவ்விரவில்தானே நடந்து சூரியோதயமாவதற்குமுன் இரண்டியோசனை தூஞ்சென்றான். வெறுத்தேரோடு மனமழித்து மீண்ட சுமந்திரன் இரண்டுமூன்று நாழிகை நேரத்திற்குள் அயோத்தியடைத்து வசிட்டனைப் பணுகி இராமன் சென்றிட்ட செய்தியைத் தெரிவிக்க, மேல் நிகழப்போவதை யெல்லாம் ஞானககண்ணினா லுணர்ந்த அம்முனிவன் அசுசுமந்திரனோடு தசரதன் மாளிகையைச் சேர, சுமந்திரன் தோகொண்டுவந்தமையை யறிந்து விரைந்துவந்த அமைச்சர் இராமன் வராமையையுணர்ந்து வருந்தாநிற்க, இரதமலத்தென்று கேள்விபுற்ற மன்னவனும் இராமன் வந்தானென்று மயக்கத்தோடு கணவழித்து வசிட்டனைக் கண்டு 'இராமன் வந்தானோ?' என்ன, மறுமாற்றஞ்சொல்லமாட்டாமல் அம்முனிவன் அப்பாற்சென்று விட, சூறிப்பால் இராமன் வராமையையுணர்ந்த மன்னவன் சுமந்திரனோக்கி 'இராமன் சேயனோ? அணியனோ?' என்று வினவி, சுமந்திரன் 'தன்மனைவியோடும் தம்பியோடும் இராமன் காணக்ஞ்சென்றான்' என்ன, அப்போதே மன்னவனது பிராணன் போயிற்று இத்திரன் முதலிய தேவர்கள் அவனுயிரை விமானமேற்றி மீளாவுலகத்து உய்ததனர். மன்னவனது உடல் உயிப்புமுதலியன இன்மையால் அவன் உயிரீங்கியதை யுணர்ந்த கோசலை பலபடி பன்னிப் புலமயிரற்ற, சுமிததிரையும் ஏங்கிச் சோர, மற்றைத்தேவியரும் வந்து கதறலாளுர்கள். அப்போது மன்னவன் இறந்த செய்தியைச் சுமந்திரன் வசிட்டனுக்குத் தெரிவிக்க, வசிட்டன் அவருவந்து மற்றைமந்திரிமாரோடும் ஆலோசித்து 'உத்தரககிரியை செய்ய மக்கள்

எவரும் இங்கிலராதலால், கைகேயியின்புதல்வன வந்தபின் ஈமங்கிரியை முடிப்போம்' எனத் தீர்மானிக்க, பிறகு தேவீமார்களை விலக்கி மந்திரிமார் மன்னவனுடையத் தைலக்கடாரத்திலிட்டு வைத்தனா. வசிட்டமுனிவன் பரதனை யழைத்துவருமாறு மன்னவன்கட்டளைபை யெழுதித் தூதுவரைக் கேசயராட்டிற்குப் போக்கினான் இது இவ்வனமாக; இராமனுடன்சென்ற நகரத்தவர்கள் சூரியோதயமானவுடன் விழித்து எழுந்து இராமனைக் காணாது வருந்தித் தோச்சவட்டைப்பற்றி அதுவேறுவெறியாகச்செல்லாது அயோதகி முகமாகச்செல்லாதுகண்டு பெருமகிழ்ச்சியுற்று அயோதகநகரம்வந்துசேர்ந்து, தசரதன் வான்புககதையும் இராமன் கான்புககதையும் உணர்ந்து பெருஞ் சூயரமெய்த, வசிட்டன் பலபடிசொல்லி அவர்களைத் தேற்ற, அன்றார் ஒருவாறு சூயரையடக்கிக்கொண்டன ரென்பது. இப்படலத்துக் கூறும்பொருள்.

வேறு.

க. — அங்கனஞ்சேன்ற இராமனுடன் யாவருஞ் செல்லுதல்.

¹ஏவிய சூரிசில்பின் ²யாவ ரேகிலார்
மாவிய ³ரூனையின் ⁴மன்னை நீங்கலாத்
தேவியா ⁵தவிந்தனர் ⁶தெய்வ மாநக
ரோவிய ⁷மொழிந்தன வுயிரி லாமையால்.

(இ - ள்.) மா இயல தானையின் - பெருமைதக்கிய சேனையையுடைய, மன்னை - அகத்ததசரதக்கரவாத்தபை, நீங்கலா - விட்டுப்பிரிதலில்லாத, தேவியா - மனைவியாதான், தவிந்தனர் - 'பின்செல்லாது நீங்கினா; தெய்வம மாநகா ஓவியம் - தெய்வத்தன்மையுள்ள சிறுத அந்த அயோத்தியா நகரத்திலுள்ள சித்திரங்கள், உயி இலாமையால்—, ஒழித்தன-(உடன்செல்லுதலைத்) தவித்திருத்தன (இவர்களுையனறி), ஏவிய சூரிசில் பின் - (தத்தையினது) ஏவலைப்பெற்ற இராமபிரானபின்னை, யாவா ஏகிலா - எவ்வாறான் உடன்செல்லவில்லை? (எ - று.)

தேவியா மன்னனைவிட்டு நீங்கக் கூடாததாலால், உடன் செல்லவில்லை: உயிரில்லாமையால் ஓவியங்கள் உடன்செல்லவில்லை இவர்களைத்தவிர்த்து அயோத்தியிலுள்ள யாவரும் உடன்சென்றன ரென்றவாறு. அயோத்தியிலுள்ளாரான உடன்செல்லக் கூடியவாயாவரும் சென்றன ரென்பதை, இவ்வனம் விளக்கினார். மன்னனைவிடலா-கருத்துடையதாமொழி செல்லுதற்குக் கூடிய யாவரும் சென்றன ரென்பதை உறுதிப்படுத்தக்கருதி, 'யாவா ஏகிலா' என எதிரமறையும் வினாவமாக அமைத்துக்கூறின ரென்க. முத்தி தரும்நகரமேழுநூற்றதலதும் திருமால் திருவாவதரித்து வாழ்தற்கு இடமாயிருந்ததும்பற்றி 'தெய்வமாநகா' எனப்பட்டது. பி-ம்:—¹ஏவியல். 'யாருமேகினார். ²தானையம், ³மன்னன். ⁴ஒழித்தனர். ⁵செல்லம். ⁶ஒழித்தன. (௩௬௮)

உ.—இராமபிரானது தேர் சென்றின் வநுண்ணை.

கைகணீர் ¹பரந்துகா றொடாக் ²கண்ணுகும்
வெய்யரீர் வெள்ளத்து ³மெள்ளச சேறலா
லுய்யவே முலகு ⁴மொன் றுன ரீருழ
றெய்வமீ னெத்ததச் செம்பொற் றேரரோ.

(இ - ள்.) அ செம் பொன் தோ - (இராமபிரானேறிச்சென்ற) அந்தச் செம்பொன்னினாலியன்ற தோனது, கைகள் ரீ பரந்து - (தனது) பக்கங்களிலெல்லாம் ரீ பெருகி, கால் தொடர் - வாய்க்காலபோலத் தொடர்ந்து செல்லுமாறு, கண உரும-(எல்லாச்சனங்களின், கண்களினின்று சித்தியதனாலாகிய, வெய்ய ரீ வெள்ளத்து - வெப்பமுள்ள ரீவெள்ளத்தில், மெள்ள சேறலால் - மெதுவாகச் செல்லுகலினால், ஏழ் உலகும ஒன்று ஆன ரீ - ஏழுலகங்களிலும் ஒருபடிப்பாபெருகிய பெருங்கடல்வெள்ளரீரில், உய்ய உழல்-உலகத்து உயிரக) உய்யுமாறு சஞ்சரித்த, தெய்வம் பின்-மதஸயாவ தாழ்மாததியாகிய திருமாவே, ஒத்தது—; எ - று.,—அரோ-அற்றைசை.

சுருவாத்திதிருமகனாகிய இராமபிரான் பெருங்காட்டிற் செல்லுமாறு கேர்த்துருந்ததுப பெருந்துயருடனே அப்பிரானைத் தொடர்ந்துசெல்லும மக்களினதுகண்களிலிருந்து பெருகுந் கணணீர் பிரயம்பெருங்கடல்வெள்ளம்போல் எந்ரும பாய்ந்துசெல்ல, அதனிடையேசென்ற தோ, கடலிடையே சென்ற மதஸயாவ தாழ்மாததியைப் போலு மெனக் குறித்தார் தந்திரிப் பேற்புவுமையணி இவ்வணிக் கு 'கைகணீர்பரந்துகாறொடாக் கண்ணுகும் வெய்யரீவெள்ளத்து' என்றவிடத்துள்ள தோடீபுயர்வுநயிந்தியணி அங்கமாய் வந்து. கால் தொடர், கால-கமிழுபசருக்கம், துயரத்தினால் தோன்றுகின்ற கணணீர் வெப்பமாயிருக்குமாதலின், 'வெய்யரீ' எனப்பட்டது. உலகத்தாரின் ஞானத்துக்குச் சிறந்த காரணமாகவுள்ள வேதத்தைப் பறித்துக் கொண்டெசென்ற அசுரனிடத்தினின்று அதனை டீக்கச்செய்த அவதாரமாதலின் 'ஏழுலகும் உய்ய உழல் தெய்வமீன்' எனக் கூட்டினுமாம்.

ஏழுலகும் ஒன்றுநீரழல் தெய்வமீன் என்பதில் ஸங்கீய கதை.—முன் னொரு கலபத்தின அரத்தத்திற் பிரமதேவன் துயிலுநகையில் அவன்முகங்களினின்று வெளிபட்டுப் புருஷரூபத்துடன் உலாவிகொண்டிருந்த காங்கு வேதங்களையும் மகாபலசாலியும் ரெடுங்காலர தவஞ்செய்து பெருவரங்கள் பெற்றவனுமான சோமுகனென்னும் உசுரன கவாத்துகொண்டு பிரயமவெள்ளத்தினுள் மறைந்துசெல்ல, அதனையுணர்த்து திருமால் ஒருபெருமீனாகத் திருவவதரித்து அப்பெருங்கடலினுட்புகு அவ்வுசுரனைத் தேடிப் பிடித்துக் கொண்டு அவன் கவாத்துசென்ற வேதங்களை மீட்டுக்கொணர்ந்து அவற்றைப் பிரமனுக்குக் கொடுத்தருளின நென்பதாம். இவ்வுசுரன் பெயர் சோமகனென்றதும், இவ்வரலாற்றை வேறுவகையாக விரித்துக்கூறுதலு முண்டு. பி - ய் —¹வந்து. ²கண்ணுகும் ³மேவிச. ⁴வந்தொதுங்க. (௩௬௬)

உ.—தூரியாத் தமன வருணனை.

1மீன்பொலி தரவெயி லொதுங்க மேதியோ
டான்புகக் கதிரவ னத்தம் புக்கனன்
கான்புகக் 'காண்கில னென்று 'கல்லிடைத்
தான்புக 'முடுகின னென்னுத் தன்மையான்.

(இ - ள்.) கதிரவன் - ஆயிரங்கிரணங்களையுடையசூரியன், —கான் புக காண்கிலன் என்று - (இராமபிரான், காட்டிற் புகுவதைக் காணப்போறே னென்ற காணத்தினால், கலிஇடை தான் புக முடுகினன் என்னும் தன்மையான்-கல்லிடைமீலே தான் பதுங்குமாறு விரைந்தானென்று சொல்லத்தக்க தன்மையையுடையவனாய், —மேதியோடு ஆன் புக-எருமைகளும் பசுக்களும் (மேயபுலத்தில்கின்று தமது தொழுவத்திற் புகவும், வெயில் ஒதுங்க-வெயில் விலகிவிடவும், மீன் பொலிதர - நட்சத்திரங்கள் விளக்கமாகத்தோன்றவும், அத்தம் புக்கனன் - அததமலைபசு சார்ந்தான்; (எ - று.)

இராமபிரான் காடுகோக்கிச் செல்கைமீல இயற்கையாகச் சூரியன் அத்தமித்தலை, கவி, இராமபிரான் காட்டிற்குப் புகுதலைக் காணப் பொருமற் கல்லிடைமீல ஒளித்துக்கொள்ள விரைந்ததாகக் காணமலலாததைக் காணமாகக் கற்பித்துக் கூறினா ஏதுத்திற்ப்பேற்றவனா. தன குலத்திற் பிறந்த தோன்றலுக்குத் தோன்றாத துயரத்தைக் காணப் பொருமலருதல குல முதலவனுக்கு இயற்கை யாதலால், தன்குலத்திற்பிறந்தவனாகிய இராமபிரானுக்குக் காணசெல்லுமாறுகோத்தை அக்குலமுதலவனாகிய சூரியன் காணப் பொருதவனாயின னெனக் இஃகனம் சூரியன் அததம்குமபோது மேதியும் ஆனும் தொழுவத்திற் புகுதலும் வெயில் கீங்கிவிடுதலும் நட்சத்திரங்கள் விளங்குதலுமாகிய இயல்பை, 'வெயிலொதுங்க மேதியோடான்புக மீன் பொலிதர' என்பவற்றால் விளக்கினா. 1மீன் புகழ்பெற என்றபாடத்திற்கு 'நட்சத்திரம் தமமொளியாலபுகழ்பெற்றுநீரகனாக. சூரியனது ஒளிகுமுன் தாம் இருப்பதுதெரியாமற் கிடந்த நட்சத்திரங்கள் சூரியன் அததமித்தபிறகு தாம் ஒளிவிட்டுப்பிசுக்கிக்குத் தன்மையனொயிருத்தலபற்றி, இஃகனங்கூறுதல் பொருத்தம் இனிச சூரியன் அததமித்தபோது அவனது வெயில்மாததிரம விலகிவிட, எல்லாொளிகளினும் சூரியன் மிகுத்தோன்றுபவனென்ற புகழ்மாததிரம நிலைத்தநின்றலால், 'மீன்புகழ்பெற அததமபுக்கனன்' என்ற ரொனினுமாம்; இப்பொருளில் மீன்-மின்னபதன்விகாரம். மீன்புகழ் - ஒளியோடுகூடிய புகழ்ளனினுமாம். சூரியன் மேற்கிற் காணும்போவதை அத்தமலையில் மறைவதாகவும், கிழக்கில் தோன்றுவதை உதயமலையில் தோன்றுவதாகவும் கூறுவது, கவிமரபு. தன்மையான்-முற்றெச்சம். அததம் - அஸ்தம் என்ற வடசொல்லின் விகாரம். பி-ஈ —²காண்கிலேன, ³கல்லதர், ⁴முடுகுவன், முடுகினன்.

(௩௭௦)

ச.—அப்போது தாமரைமலர்க்கூட்டம் துவிதலின்வருணனை.

பகுத்தவான் மதிகொடு பதுமத் தண்ணலே

வகுத்தவா னுதலியர் வதன ராசிபோ

லுகுத்த¹கண் ணீரினி ²லொளிபு நீங்கின

முகிழ்த்து முகிழ்தன முளரி யீட்டமே.

(இ - ன்.) பகுத்த வான் மதி கொடு - பகுப்பதற்குப் பட்ட சிறத்தச்சுந்திர னைக்கொண்டு, பதுமத்து அன்னல ஏ வகுத்த - தாமரைமலரிலாவதுபவனா கிய பிரமன் தானே சிருட்டிக்கத். வாள் உலர்ந்த-ஒளிப்பொருத்திய நெற்றியை யுடைய அங்கத்தது மகளிரின், வதனம் ராசி போல - முகங்களின் தொகுதி கள்மோலு;—முளரிசுட்டம் - தாமரைமலர்களினகூட்டம், —உகுத்த கண்ணீரி னில் - சித்திய கள்ளாகிய நீபோடு [கண்களிலிருந்து பெருகுதிறந நீபோடு], ஒளிமம் நீங்கின - நிறத்தையும் நீங்கினவாய், முகிழ்த்து - முகங்குவீர்தது, அழகுஇழந்தன - அழகுமீகட்டு தினதன்; (எ - று)

சூரியனத்தமிழ்த்தும தாமரைமலர்கள் குவிதல, இயல்பு. கள்ளாகிய நீசிறத்த நிறங்கெட்டு அழகிழந்தது குவித்த தாமரைமலர்கூட்டங்கெட்டு, இராம பிரான காட்டிற்றசுச்செல்லுந் துயரத்தாந் கண்களினின்று தோஆறுப்பெரு கத்தம் நிறங்கெட்டு அழகிழந்தது மலாச்சிபின்று அழகுக்கி கிடக்கும் அந்நக ரத்துமகளிரின் முகங்கள உலமைகூறினா; இவ் வணிகது ‘உகுத்தகண்ணீரி னில் முகிழ்த்து’ என்ற இடத்திலுள்ள சிலையையணி அங்கமாய்கின்றது. மகளிரின் நெற்றியினழகை விளக்குவதற்காக, கவி, பிரமன் சக்தினைப் பகுத்துக்கொண்டு அந்நகரத்துமகளிரின் நுதலை வகுத்தனென்றமையால், முன்னிரண்டடி உயர்வுவியீர்சியணியாம் பதமம், வதனாந் - வட்சொற் கள். அண்ணலேஎன்றவிடத்துள்ள கொடம் உயர்வுசிறப்பு ஒளியும் நீங்கின என்றவிடத்துள்ள உமமை, அழகிழந்தனஎன்பதை கோக்குதலால், எதிரது தழுவிய எச்சப்பொருளது. பகுத்த வான் மதி எனபதற்கு-அட்டிச்சுந்தின் என்றும் உரைக்கலாம் இனி, ‘நுகலியா வதனராசிபோன்றுள்ள முளரியீட் டம் ஒளிரீங்கி முகிழ்த்து அழகிழந்தன’ என்று உரைப்பாரு முளா. முளரி - முள்ளாகியஅரியை [அரைமை] யுடையதெனத் தாமரைக்குக் காண்குறி. பி - ம்:—¹கண்ணீரின், கண்ணீரன், கண்ணீரென. ²ஒளிமயங்கின, ஒளியி னீங்கின. ³அழகொழிந்தன. (௩௭௧)

ஞ — இருள்தோர்நுதலின் வருணனை.

அருதியில வெயிலொளி ¹யழிய வானக

நந்தலில் ²கைகயன் பயந்த நங்கைதன்

மந்தரை யுரையெனுங் கடுவின் ³மட்கிய

சின்தையி னிருண்டது செம்மை ⁴நீங்கியே.

(இ - ள்) வான் அகம் - ஆராயத்தினிடம், - அந்தியில் - மாலைப்பொழுதில், வெயில் ஒளி அழிய - சூரியனொளிகெட்டதனால், - ரத்தல் இல் கைகயன் பயத்த நவகைதன் - கெடுதலில்லாத கேகயவரசன் பெற்ற பெண்ணைய கைகேயியினது, மத்தரை உரை எனும் கடுவின் மட்கிய சிந்தையின் - மத்தரையினுடைய சொல்லாகிய விடத்தினால் நன்னிலகெட்டுப்போகிய மனம்போல, செமமை கீவகி - செமமைத்தன்மை கீவகி, இருண்டது - இருளடைந்து விட்டது; (எ - று.)

சூரியனொளி கீவகியதனால் ஒளிமழுக்கிய வானத்துக்கு, கூனியினுரையால் மழுக்கியபோன கைகேயியின்சீதைமை உவமை கூறினா. இவ்வுவமைக்கு 'செமமைகீவகி, இருண்டது' என்றவிடங்களிலுள்ள சிலேடை, அவகமாய்சின்றது. வானத்திற்குச் செமமை கீவகுதல்-செவ்வானம் கீவகுதல் மனத்திற்குச்செமமை கீவகுதல் - கோமையானகேறியைவிட்டு கீவகுதல்; வானத்துக்கு இருளுதல்-இருளால் மூடப்படுதல் சிந்தைக்கு இருளுதல்-அறியாமை நிறைதல் எனக் காண்க இருண்மையென்பது - இவ்விருப்பொருளிலும் வருதலை 'கூழின்மலிமனம்போன்றிருளாகின்ற கோகிலமே' என்ற திருக்கோவையாரினாலும் அறிக. சீதைக்குச் செல்லுமபோது செமமை இருள் என்பன முறையே செப்பத்திலும் அறியாமையிலும் சென்றனவாயினும், செம்மை இருண்மை என்ற பண்பால் ஒத்தலின் இச்செய்யுளிற கூறிய உவமை, பண்புவமைபாம். இஃதனம் வருதலை "புறங்குனரி" என்று தொடங்குத் திருக்குறளுக்குப் பரிமேலழகாகூறிய உரையாலும் உணரலாம் கைகேயித்தையினமரபால் தூயவளாதலின் இயற்கையில் கலவலமத்தினளாயிருந்தனளென்பதும், இழிபிறப்பினளாகிய கூனியின் உரையினாலேயே அத்தூயமனந் திரிந்த தென்பதும் விளங்க. 'ரத்தலில் கைகயன் பயத்த நவகைதன் மத்தரையுரையெனுங் கடுவின் மட்கிய சிந்தை' என்றா. பி - ம் -
¹அற்ற, அருக. ²கேகயன். ³உட்கிய. ⁴இனநியே. (சூசு)

சு. - வானம் நட்சத்திரங்க ளால் விளங்குதல்

பரந்துமீ னருமயி பசலை வானக

மரந்தையின முனிவர னடைந்த சாபத்தா

னிரந்தர மிடைபயிலா ரெடுங்க ¹ண்ணடிய

புரந்தர னுருவெனப் பொலிந்த தெங்குமே.

(இ - ள்) மீன் பட்டு அருமயி - நட்சத்திரங்கள் பரவித் தோன்றப் பெற்ற, பசலை வானகம் - பசுமைநிறமுள்ள ஆகாயம், - முனிவரன் - இருடிச சிரேட்டனான கௌதமன், அந்தையின் - மனவருத்தத்தோடு, அறைந்த - கூறிய, சாபத்தால் - , நீர்த்தரம் இமைப்பு இலா ரெடுகண ஈண்டிய - எப்பொழுதும் இமைத்தலில்லாத நீண்ட கண்கள் (உடம்பெங்கும்) நிறையப் பெற்ற, புரந்தரன் - தேவேந்திரனது, உரு என - உருவம்போல, எங்குமே பொலிந்தது - (தனது) எல்லாவிடத்திலும் விளங்கிற்று; (எ - று.)

தன்னிடமெவரும் நட்சத்திரங்கள் விளங்கப்பெற்ற பசுநிறமுள்ளவானம், தன்னுடலெவரும் இமையாக்கண்களைப் பெற்ற பசுநிறமுள்ள இத்திரனுக்கு ஏற்ற உவமைபாம். தன்மனைவியாகிப் பசுநிறத்தை வஞ்சித்துப் புணர்ந்த தலை அவ்விந்திரனது உடலெவரும் ஆயிரம்பெண்குறிகள் தோன்றாமாறு கௌதமமுனிவன் சபித்தானென்பதையும், பிறகு அம்முனிவனது அநுக் கிரகத்தினால் அவை கண்களாயின என்பதையும் அகலியைப்படலத்துக்காண லாம். “வரமடல்பன் மின்வயின் வயின்வலங்கிப், பர்துமீதருமபிய பசுலை வானத்து” எனப் பெருங்கதையில் உருசைக்காண்டத்து மாலேப்புலம்பலில் வருவதுகாணத்தக்கது. மின்னுவது மின் என நட்சத்திரத்திற்குக் காரணக் குறி. நிர்த்தம, ஸாபம-உடசொற்கள் சாபம-நிறைமொழிமாதாவெருண்டு கூறும்மொழி. புரத்தான - (பகைவாது) உடலை அல்லது பட்டணத்தை அழிப்பவன். அரகதைஇலஎனப்பிரித்து - பிறவித்தயுயரம் ஒழியப்பெற்ற, முனிவரன என்று உரைப்பினுமாம். பி-ம்—¹கீடிய, ²கீடிய. (௫௪௩)

எ.—இராமபிரான் ஒருமோலையை யடைந்து முனிவரோடு உறைதல்

திருநகர்க் ¹கோசனை யிரண்டு சென்றொரு
விரைசெறி சோலையை விரைவி ²னெய்தினு
³னிரதகின் ⁴நிநிநதபி ⁵னிராம னின்றினை
யுரைசெறி முனிவரோடு உறையுங் ⁶காலையே

இதுவும் அடுத்த கவியும் - குளகம்

(இ ள்.) இராமன்—, திரு நகரத்து - சிறந்த அமோத்தபாபுரியினின்று, கோசனை இரண்டு விரைவின் சென்று - இரண்டுமோசனைதூரம் விரைவாகக் கடந்துபோய், விரை செறி ஒரு சோலையை - நறுமணமெருங்கிய ஒருமொழிலை, எய்தினான் - அடைந்தவனாய்—இரத்தமென்று இழந்த பின் - (வறிக் கேன்ற தேரினின்றி கீழ்நகையிதரு, இன்னுனை உரை செறி முனிவரோடு - (தனக்கு) இனிமையானதாக அமைந்த புகழ்மிக்க இருடியாகனோடு, உறையும் கால - வசிக்கும்மொழுது, —(எ-று)— “சேனைவிட்டது” என அடுத்த கவியோடு தொடரும்.

உரைசெறிமுனிவா என்பதற்கு - வேதமுணராத முனிவா என உரைத்தல் மொன்று. முதல்காள் அத்தமிழ்க்குஞ்சமத்தில இராமபிரான் தமசையென்னும் நதியைப்படைத்து அதன்கையில் தங்க, உடன்கத்த நகமாத்தரும ஆவருள்ள மரங்களினடியிற் கிடந்துறங்கினாக னென்று முதலுநால் கூறும். உரைசெறி முனிவரனென்று - இடைவழியிற்சத்தித்து இராமபிரானை விட மாட்டாமையால் உடன்கத்த முனிவர்கள் என்றேனும், அவ்விடத்தில் தவஞ் செய்துகொண்டிருந்த முனிவாக னென்றேனும் கொள்க. பி-ம்—¹இயோசனை. ²எய்தினா. ³இரத்தமும். ⁴இழிந்து. ⁵இராமன் தன். ⁶காலையில். (௫௪௪)

அ.—இராமபிரானைப் பின்பற்றிவந்த மனிதரின்தீரள்
அச்சோலையின்புறத்தே தங்குதல்.

வட்ட¹மோ ரோசனை வளைவிற் றுப்கடு
வெட்டனை ²யிடவுமோ ³ரிடமி லாவகை
⁴புட்டகு சோலைபின் புறத்துப் ⁵போர்த்தென
விட்டது குரிசிலை ⁶விடாத சேனைபே.

(இ ள்) குரிசிலை விடாத சேனை-இராமபிரானை விட்டு¹வகமாட்டாத சனங்களின் தொகுதி,—ஓர் ஓசனை வட்டம் வளைவிறறு ஆய் - ஒருயோசனை தூரம் வட்டவடிவாகச்சூழ்ந்துகொண்டதாய், நடு என் தனை இடம ஓர் இடம் இலா வகை - நடுவே ஓர் எள்ளையிடவே ண்டுமென்றாலும் அதற்கேற்ற சிறிதுவெற்றிடமும இல்லாதபடி, புறத்தே சோலையின் புறத்து-பிறைவிகள் விளங்குகின்ற(இராமபிரானத்தெரிய அருச்சு, சோலையின்வெளியிடத்தில, போர தது என - (அருச்சுசோலைபேயே தாம்) போரத்தாற்போல, விட்டது - தங்கி யிருத்தது; (எ - று)

இராமபிரான் தங்கிய அருச்சுசோலையின் வெளியே ஒருயோசனைதூரம் பரவினதாய் நடுவிலசிறிதுவெற்றிடமுமில்லாமலமிகுநெருங்கி அச்சோலையை யேதாம் போரத்தாற்போலவளைந்தவடிவாய் இராமபிரானுடன்சென்ற சனங் களின் தொகுதி தங்கிற் றென்க அச்சோலையைச் சேனை வளைத்திருத்தமையப் போரத்தாற்போலமென்க குறித்தது; தந்தறிப்பெற்றவணி. சேனை - இலக்கணயால், மக்கள்தொகுதியைக் காட்டிற்று போரத்தென - போர்த்து என்கிற செயதென்னும் வினையெச்சம் போரத்தால்என்னும் செயினென்னும் வினையெச்சப் பொருளிலவந்த தென்றாவது. போரத்தது என்னுத்தொழிற் பெயர் போரத்தது என்று விகாசப்பட்டுவந்தது என்றாவது கொள்க. பி-ம்—¹ஏழ். ²இடமும. ³இடை. ⁴புட்டிள். ⁵போரத்தன. ⁶விடாது. (ருசடு)

சு—அச்சுளங்கள் அங்கு மணற்பரப்பில் ஊனுறக்கமின்றிப்
பெருந்துயரோடு தங்குதல்.

¹குயின்றன குலமணி நதியின் கூலத்திற்
பயின்றயார் வாலுக் பரபசுற் பைமபுலில்
வயின்றொறும் ²வைகை ரொன்றும் வாய்மடுத்
தயின்றிலர் துயின்றில ரழுது விம்மினார்.

(இ-ள்.) இராமபிரானுடன்சென்ற பெருத்திரளானசனங்கள் அப்பிரான் நகாதிங்கியதொலுண்டாகிய பெருந்துயரம் நிறைத்திருத்தலால்), ஒன்றுஉம் வாய் மடுத்து அயின்றிலா - (உணனுதற்குரிய) எத்ப்பொருளையும் வாயிற் கொண்டு உணனாதவரும், துயின்றிலா - உறக்கம்பிடியாதவரும், அழுது விம் மினார்-(மனத்திற்குள்ளே) பொருமி வெளிப்பட அழுபவருமாய், குலம் மணி

சுயின்றன நதியின் கூலததில் - சிறத்தனவான மணிகள் செறிந்துள்ள நதியின் கரையில், பயின்று உயா வாலுகம் பரப்பில் - திரண்டுஉயர்ந்துள்ள மணற்பரப்பில், பைம் புலில் - பசுமபுல்லிலே, வயிந்தொறும் - (தவகுதற் குரிய) இடங்கள்தோறும், வைகினா - தவகினாகள்; (எ - று.)

குலமணி, நதி, கூலம், வாலுகம் - வடசொற்கள். ஒன்றும், உம்மை - இழிவுசிறப்பு. குலமணிசுயின்றன நதியின்கூலம் என்பதற்கு-சிறத்தமணிகள் பதித்ததுசெயப்பெற்ற நதிககரை யெனினுமாம். பி - ம் —¹சுயின்றிய. ²வயின்றொறும் வைகினொரானறும், வயின்றொறும் வைகினொரோ. (ருசக)

வேறு.

கூ - இதுமுதல் எட்டுக்கவிகள் - இராமனுடர்சென்ற பலநம்

துயின்றதைக் கூறும்.

வாவிவிரி தாமசையின் ¹மாமலரின் வாசக்
காவிவிரி நாண்மலா முகிழ்த்தனைய கண்ணா
ராவிரி பானுரையி னுடையனை யாக
நாவிரி கூழையிள நவவியர் துயின்றார்.

(இ - ன்.) வாவி விரி தாமசையின் மா மலரின் - தடாகத்திற் பர்த்து வளர்ந்த தாமசையினது சிறந்த மலாகுள், வாசம் விரி காவி நாண் மலா முகிழ்த்ததுஅனைய கண்ணா - நறுமணம்பொருந்திய கருங்குவளையின் அன்று பூத்தமலா மலர்ப்பெற்றறபோன்ற கண்களோபுடையராய், நாவி விரி கூழை இள நவ்வியா - கலதுரிமணமவிரிந்த கூந்தலையுடையராகிய மாதா, —ஆவி விரி பால் துசையின் ஆடை அணையுந் - புனைவிரிப்பெற்றபால்துகையைப் போன்ற ஆடைமை அணையாகக்கொண்டு, துயின்றார்-துங்கினா; (எ-று.)

பரும வந்த மகளிர் தமதுமெல்லியஆடை அணையாகத் துயின்றமை, இத்தொற் கூறப்படுகின்றது. மகளிர்முகத்திலுள்ள கண்கள் தாமரைமலரிற் காவிமலர் முகிழ்த்தாற்போலு மெனறா இப்பொருள்பணம். ஆவிவிரிபானுரையினுடை - “ஆனபடுபாலுல, போந்துபொங்கிய வாவியினற்பொலி நது, மாடங்கள், பூதுகில புறம்போததன போன்றவே,” “ஆவியத் துகிலா”, “பாலாராவ்ப்பைத்துகில” என்பன காண்க. பி-ம்.—¹நாண்மலரின், இன்மலரின். (ருசஎ)

கக. பெரும்பகல் வருத்தினர் பிறங்குமுலை தெங்கின்
குரும்பைகள் பொருஞ்செவிலி மங்கையர் குறங்கி
¹வரும்பனைய கொங்கையயி லம்பனைய ²வுண்கிட்
கரும்பனைய செஞ்சொனவில் கன்னியர் துயின்றார்.

(இ - ன்.) பிறங்கு முலை தெங்கின் குருமபைகள் பொரும செவிலி மங்கையா - (தமது) விளங்குகின்ற முலைகள் தென்னககுரும்பைகளை யொத்த செவிலித்தாயராகிய மாதரின், குறங்கில் - துடையிலே, பெரு பகல் வருத்தி

னர் - நீண்டபகற்பொழுதெல்லாம் ! இராமனுக்கு நேர்த்த வனவாசத்தைக் குறித்து) வருத்தினவராகிய, அரும்பு அனைய கொங்கை - தாமரைமலரினரும்பையொத்த தனங்களையும், அயில் அம்பு அனைய உண கண் - கூரிய அம்பையொத்தமையுண்ட கண்களையுமுடைய, கரும்பு அனைய செம் சொல் நவில் - கருமையொத்த இனியசொல்லைப்பேசுபவராகிய, கன்னியா - இளமகளிர், துயின்றார்—; (எ - று.)

இதனால், இளமக்கையா தமது செவிலித்தாயரின் துடையில் உறங்கி னமை கூறப்பட்டது. பகல்முழுதும் வருத்திய சோரவின் மிகுதியால் கன்னி மா உடல்தெரியாது துயின்றன டென்க. கன்னியா - விவாகமாகாதமகளிர். வருத்தத்தோடு கழித்த நாள்தலால் அது மிகவும் நெடுகிக் காணப்பட்டமை தோன்ற, 'பெரும்பகல்வருத்தினர்' என்றார். பொருள் - உவமவருபு. பி-ம்:—
¹அரம்பையினையக கையிலம்பனையுண்டே. ²ஒண்கண். (ருசஅ)

கஉ. ¹பூவக நிறைந்த புளிந்த ²திரள்கடோறு
 மாவகிரி ³னுண்கணர் மடபடியின் ⁴வைகச்
 சேவக ⁵மமைந்தசிறு கட்கிரிக ளென்னத்
 து ⁶வகலில குந்தமற மைந்தர்க டெயின்றார்.

(இ - ள்.) பூவக நிறைந்த புளிந்த திரள்கள் தோறுஉம் - பூயியில் நிறைந்து தோன்றுகிற மணற்குன்றுகளினிடங்கள்தோறும், தூவகல் இல் குந்தமறமற மைந்தர்கள் - ஊன் நீங்குதலில்லாத குந்தமென்னும் படையை யோர்திய வீரத்தையுடைய குமரர்கள், மா வகிரின் உண கணர் மடபடியின் வைக - மாவடுப்போன்ற மையுண்ட கண்களையுடையவராகிய (தமது) மனை வியர் இனையபெணயானைகள்போல் தங்கியிருக்க, சேவகம் அமைந்த சிறு கண் கரிகள் என்ன - வீரமமைந்த சிறிய கண்களையுடைய ஆண்பானைகள் போல, துயின்றார்—; (எ - று.)

இதனால், புளிந்ததடங்களில் தமதுமனைவியா தங்கியிருக்க ஆடவவீரர் துயின்றமை கூறப்பட்டது. அச்சோலையின் புறமுள்ள பிரதேசம் மணல் நிரம்பியுள்ள தென்பது 'பூவக நிறைந்தபுளிந்த' என்றதனால் பெறப்பட்டது. பூவகம் - பூஎன்ற வடமொழித்திரிபாகியசொல் அகமென்னும் ஏதுஒருபு பெற்றுவந்தது. இனி, பூவகநிறைந்தபுளிந்த எனபகுத்து - மலர்கள் தம்மிடம்நிறைந்த புளிந்த எனினுமாம் மாவகிரி - கண்ணிற்கு வடிவில்உவமை. சிறுகண்-கரிக்கு, ஓயறகை அடைமொழி. புளிந்த, ²குந்தம்—வடசொற்கள். பி-ம்:—¹பூவகை. ²திடீ. ³உண்கணின், ஒண்கணின். ⁴வைகம். ⁵அனைந்த. ⁶அகலிலவகுமயின்மன்னர், அகமிருந்தமறமன்னர், அயலிருந்தமறமன்னர்.()

கங். தகவுமிகு தவமுமவை தழுவவுயர் கொழுநர்
 முகமுமவ ரருளு¹துகர் சிலர்கடையர் முடுக
 வகவுமிள மயிலகளுயி ரலசியன வனையார்
 மகவுமுலை வருடளிள மகளிர்க டெயின்றார்.

(இ - ள்.) மிகு தகவுஉம் தவமஉம் இவை தழுவ உயர்-மிக்க நல்லருணமும் கொண்டானது கொள்ளையின்படிபே ரடக்கும் கொள்கையும் இவை பொருத்திபதனால் உயர்த்துள்ள, கொழுநா முகமஉம் அவா அருள்உம் நுகர் - கொழுநருடைய முகத்தைபும அருளுடைய கருணையையும் அனுபவிக்கின்ற, சிலாகள் இளமகளிராகள் - சில இளமகளிராகள், துயா முடுக - துன்பம் மிக்க தலை, அகவும் இள மயில்கள் உயர் அலசியன அனையா-ஆடுத்தன்மையுள்ள இளமயில்கள் உயிராடுவதென்பவற்றை பொத்தவாகனாய், மகவு முலை வருட - (முலையுண்ணுவ) குழத்தை(மற்றொரு, முலைக்காமடைநெருடிக் கொண்டிருக்க, துயின்றார்—; (எ - று.)

இதனால், மகளைப்பெற்ற பதிவிரதைமகளிரா துயின்றமை கூறப்படுகின்றது. கணவருடைய இனமுதலையே காணுகலும் அவருடைய அருளை நாடிநுகருகலும், பதிவிரதைபருகு இயல்பு சிலாகள் - விருதிமேல் விருதி. பதிவிரதைபாக்குக கொழுநாதுகொள்கைபாடி ரடப்பது தவிர வேறுகவமில்லையாதலால், தவமென்பதற்கு இவ்வளம் பொருள் கொள்ளப்பட்டது தகவு மிகுதவமுமதழுவவுயா என்பதை மகளிராகு அடைமொழியாககாமல் கொழுநாக்கு அடைமொழியாககின், தகவிலுமதவத்திலும உயரத கொழுநாது முகத்தையும்அருளையும்நுகர்கின்ற மகளி டெனக் குழத்தை தனதாயின் ஒருமுலையிற்பால்குடிக்குமபோது மற்றொருமுலையின்காய்பை நெருந்தலு, இயல்பு இதனை 'திருமலிந்ததிக்குமாபுதேக்கவந்தென்னலகுலேறி, பொருமுலையை வாய்மடுத்தொருமுலையை நெருடிக் கொண, ஒருமுலையுமுறைமுறைபாலேவகியேவகியிருந்துணையே' என்றபாசுத்தாலும் அந்நக பீய் —¹நுகாகிலாதுயா முறுவோர், நுகாகிலாதுயாமுறுவா, நுகாகிலா துயரின்மூழ்கி. நுகாகிலாகடியா முழுதி. சிலபி-திகளில இச்செய்யுள், 'சமபகதமுமபொழில்' (கடு) என்றதொடங்கும் பாடலுக்குப் பின்னும், சிலபிரதிகளில் 'மாகமணி' (கசு) என்றதொடங்கும் பாடலுக்குப் பின்னும் 'மேயு' என்ற தலைப்போடு காணப்படுகின்றது.()

கசு. மாகமணி வேதிகையின் மாதவிசெய் பத்தர்

கேகப நெடுங்குல மெனசசிலர் கிடந்தார்

பூகவன மூடுபடு கப்புளின முன்றிற்

ரோகையின வன்னரிரை யிற்சிலா துயின்றார்.

(இ - ள்.) சிலா-சிலமகளிரா,—மாதவி செய பத்தல - முலையைக்கொடியா லமைக்கப்பட்ட பத்தலில, மாகமணி வேதிகையின் - வானததைப்போல் தோன்றுகின்ற நீலநகங்கன் பதிகப்பெற்ற திண்ணையில், கேகயம் நெடு குலம் என - மயிலின் பெருங்கூட்டமபோல, கிடந்தார் - படுத்திருந்தார்; சிலா - சிலமகளிரா,—பூகம வனம் உண்டு கமுகவனத்தின் நடுவிலுள்ள, படுகா- மடுவைச் சார்ந்த, புளிணம் முனறில - மணலமேடுகளில், தோகை இள அன்னம் நிரையின்-தோகையையுடைய இளவன்னங்களின் வரிசைகள் போல, துயின்றார்—; (எ - று.)

மாதவீபத்தலின் கீழுமைந்த வேதிகையிற் சிலா மயிற்சூலம்போற்கிடற்
துறங்க, சிலா கழுக்கத்தோட்டத்திடையிலே மணற்குன்றுகளில் இளவன்னம்
போல் துயின்றன ரென்க. வேதிகை - யாகஞ்செய்யும்பொருட்டு அமைக்கப்
பட்ட திண்ணைபோலமேடான இடம். அந்தாட்டிற் பலரும் யாகஞ் செய்வா
ராதலின் அவ்வன்ம யாகஞ்செய்வதற்காக அமைக்கப்பட்ட வேதிகையின்மீது
மாதவிகொடிகள் பத்தலபோற்படாத்தன வென்க. வீட்டின் முன்னிடம்
என்றபொருளுள்ள 'முன்னில' என்ற சொல் - இலக்கணையால், இங்கே இட
மென்ற பொருளை யுணர்த்தியது. தோகை - விலங்குக்கு வால்போலப்
பறங்கைக்குப் பின்புறத்தில் கீண்டுவனாவது இது. பெரும்பாலும் மயிலுக்
குக் கூறப்படும் மாகம்-மறாகம் என்ற வட்சொல்லினத்திடு மணியேதிகா,
மாதவீ, பூகவரம், ஹமலம் என்ற வட்சொற்கள் கிரித்துவந்தன. கேசயம்,
சூலம், புனிதம்-தற்சமவட்சொற்கள் மாகமணியேதிகை என்றதொருக்கு-
ஆகாயத்தை அழகுசெய்கின்ற யாகவேதிகை என்று பொருள் கூறுவதிற்
சிறப்புளதேற் கொன்க. பி-ம் —¹படுகாமாபுரை. (௫௩௧)

கரு. சம்பக நறும்¹பொழில களிற்றருண வஞ்சிக்
கொட²பழுதொ சிந்தன வெனச்சிலர் குறழந்தார்
வம்பளவு கொங்கையொடு வாலுக்கம் வளர்க்கு
மப்பவள வல்லிக ளெனச்சிலர்³ ரகசத்தார்.

(இ - ள்.) சிலா - சிலமகளிரா, — சம்பகம் நறு பொழில்களில் - நறுமண
முள்ள சண்பகச்சோலைகளிலே, கருணம் வஞ்சி கொம்பு அழுது ஓசுந்தன
என-இளைய வஞ்சிக்கொடிகள் அழுது முறித்து கீழ்விழுந்து கிடப்பனபோல,
குறழந்தார் - சோவுடன்கிடந்து உறக்கினார்கள்; சிலா - மற்றஞ்சிலமாதா,
—வம்பு அளவு கொங்கையொடு - கச்சையணிந்த தனங்களுடனே, வாலுக்கம்
வளர்க்கும் அம் பவளம் வல்லிகள் என - மணற்குன்றுகளால் வளர்க்கப்படு
கின்ற அழகிய பவளக்கொடிகள் போல, அகசத்தார் - மெய்மறந்து
துயின்றார்கள்; (எ - று.)

சிலமகளிர் சண்பகப்பொழிலிற் சோத்து தூங்க, சிலமகளிர் மணற்
குன்றுகளில் அயாத்து தூங்கினென்பதாம் அழுதகண்ணிருடனே தளாத்து
கிடத்து உறங்கும் மகளிரை - வஞ்சிக்கொம்பு அழுது ஓசுந்தனபோலுமென
வும், மணற்குன்றுகளில் அயாத்து தூங்கும் மகளிரை - வாலுக்கதால் வளாக்
கப்பட்டு வம்பளவு கொங்கையைக்கொண்ட பவளவல்லிகள் போலு மென
வும் குறித்தார்; இவை இரண்டாம் - தந்திரிப்பேற்றபணிகள். சம்பகம், தரு
ணம், வாலுக்கம் - தற்சமவட்சொற்கள். வஞ்சகம், பரவளவல்லி என்ற வட்சொற்கள் - வஞ்சி, பவளவல்லி எனத் திரித்துவந்தன. பி-ம் —¹பொழிலி
யல். ²அழகு. ³அயாத்தார். (௫௩௨)

கக. குங்கும¹மலைகுளிர் பனிக்²குழாமி³யென்னத்
துங்க முலைபிறறுக ளுறச்சிலா துயின்றா
ரங்கை யணையிற்⁴பொலி வழுங்கமுக மெல்லாம்
பங்கய⁵ முகிழ்த்தன வெனச்சிலர் படிந்தார்.

(இ-ள்.) சிலர்-சிலமாதாகள்,-குங்குமம் மலை குளிர் பணி குழுமி என்ன-குங்குமப்பூச்சிறைத்துள்ள மலையிலே குளிர்ந்த பணி படித்ததுபோல, துவகம் முலையில் துகள் உற-பருத்துள்ள தனங்களிலே புழுதி படித்திருக்க, துயின் றார்—; சிலா-, அமகை அணையில்-அழகிய கையாகிற தீலமணியிலேபொருந்தியுள்ள, முகம் எல்லாம்-(தமது) முக்கன்மாவை, பொலிவு அழகை-அழகு கெட்டிருத்தலால், பகையம் முகிழ்த்தன என - தாமரைமலாகள குவித்துள்ளன என்று நினைக்குமாறு, படித்தா - கிடந்து உறங்கினார்கள்; (எ - று.)

இதனால், தமமுடம்பிற புழுதிபடிபவும் கைகளை அணையாக அமையவும் சிற்சிலமாகளிர் கிடந்து உறங்கியமைபைக் கூறுகின்றார். தரையிற்படுத்தி உறங்கும் மகனிடது தனங்களிற படித்த புழுதி குங்கும மலையிற பணிபடித்தது போலுமெனக் குறித்தார் தந்திரிப்போற்றவணி கையே அணையாக அமைய அவற்றில மலாச்சியற்ற மகளி-து முக்கன், முகிழ்த்த பங்கமமபோலும் என்றது - உவமைப்பணி தனங்கள் குங்குமப்பூச்சு அமைந்தனவாதலால், அவை குங்குமமலை யேனப்பட்டன குங்குமமலை-குங்குமத்தாலியன்ற மலை யேனினுமாம். பி-ய் —¹முலைகுளிர்மணல் ²குழி. ³அன்ன. ⁴முகிழ்ப்பன (குங்கு)

க௭. தொடுத்த¹க லீடைச்சிலா துவண்டனா துயின்றா
ரடுத்த²வடை யிறசில ³ரடித்தன ரயர்த்தா
ருடுத்ததுகில சுற்றொரு தலைச்சில நுறைத்தா
படுத்ததளி ரிசிலா ⁴பசுத்தன ரசுத்தார்.

(இ - ள்.) சிலா—,—துவண்டனா - (வழிந்தத ஐயப்பினாலும் வருத்தத்தினாலும்) துவட்சியடைந்தவராய், தொடுத்த கல ஐடை - (ஒன்றோடொன்று தொடர்துள்ள கலவினிடத்திலே, துயின்றார்—; சிலா—,—அடுத்த அடையில-ஒன்றன்விடது ஒன்றாக விழுந்துள்ள ஐலையிலே, அழித்தனா-மனம் அழித்தவராய், அயர்த்தா - மெய்யமறந்து துங்கினார்கள்; சிலா—,—உடுத்த துகில சுற்றி - உடுத்த ஆடையில ஒருபகுதியைமாத்நிமையுடுத்துக்கொண்டு, ஒருதலை-(அதனுடைய) விருசுப் பகுதியில, உறைத்தா படுத்து உறங்கினார்கள்; சிலா—,—படுத்த தளிரில - பரப்பிய தளிரிலே, பசுத்தனா - (துபரத்தின் மிகுதியால்; நீறம் வேறுபட்டவராய், அசுத்தா - மெய்யமறந்து துங்கினார்கள்; (எ - று.)

சிலரென்பதை மகளிர் என முடித்துக்கொள்ளாமல் ஆடவா மகளிர் என்ற இருபாலாக்கை காட்டு மெனினுமாம். கலவிடைச் சிலரும், ஐலையிற் சிலரும், தளிரிற் சிலரும், உடுத்தையிற சிலருமாகப் பலரும் அயர்த்து துங்கின ரென்க. அசுத்தா - அயர்த்தா என்பதன் போலி. சுற்றிஒருதலை என்பன, சுற்றொருதலை என விகாசப்பட்டுவந்தன பி-ய் —¹மலரிற்சிலா, புருவச்சிலை, ²கலிடை. ³அசுத்தனா, அறித்தனா. ⁴பதைத்தனாதிக்கைத்தா, படித்தனாப்பதைத்தா. இச்செய்யுள் சிலபிரதியிற் காணப்படவில்லை. (குஞ்சு)

கஅ — யாவரும் உறவீதுகையில் இராமன் சுமந்திரனைப் பழைத்து
ஒன்று கூறத்தோடங்குதல்.

ஏனையரு மின்னண ¹மிறங்கின ²ருறங்கா
மானவனு மந்திரிசு மந்திரனை வாவென்
றானமில் பெருங்குண மொருங்குடைய ³வுன்னுன்
மேனிகழ்வ துண்டவுரை கேளென விளம்பும்.

(இ - ள்.) இன்னணம்-இவ்வாறு, இறங்கினா - (அச்சோலைப்புறத்தே) தங்கினவராகிய, ஏனையாடம-யாவரும், உறங்கா - தூங்கிக்கொண்டிருக்க, — மானவன்-உம - லைவசசுவதமனுவின் குலத்திற்கேற்றான் றிய இராமபிரானும், மந்திரி சுமந்திரனை-மந்திரியாகிய சுமந்திரனென்பானே, வானென்று ‘இங்கே’ வருவாயாக’ என்று அழைத்தது, (அவனை நோக்கி), ‘ஊனம் இல் பெரு குணம் ஒருவரு உடைய உனனல - குற்றமற்ற சிறந்த குணங்களைல்லாவற் றையும் ஒருசேரக்கொண்டள்ள உன்னாலே, மேல-இனி, சிகழ்ந்து - நடக்க வேண்டியதொரு செயல், உண்டு— அ உரை - அதுனைப்பற்றிய பேச்சை, (யான்கூற), கேள்—கேட்பாமாக,’ என-என்று சொல்லி, விளம்பும்-கூறலா னுன்; (எ - று.)—அதனை, மேற்கவியிற் காண்க.

¹உறங்கினானன்ற பாடத்துக்கு - யாவரும் இவ்வுணம் துயின்றார்கள்: (அப்போது), உறங்கா மானவனும் - தூக்கமடியாதவனாகிய அவ்விராமனும் என்று உரைக்க. தன்னுடன் வந்த கசுமாதத்தைப் பின்னும் வருத்தத்திற்கு உட்படுத்தாமற் பிரியவேண்டுமென்னும் கருத்தைக்கொண்ட இராமபிரான் இலட்சுமணனுடன் முன்னா ஆலோசித்துப் பிறகு சுமந்திரனையழைத்துத் தன்கருத்தைக் கூறலாயினன என இச்செய்யுளின் கருத்தை முதலுலிற் கேற்ப விரித்துரைக்கலாம் எனையொன்பது, ஏனையென விகாரப்பட்டுவந் தது.இனி,கீழே மகளிர் பலரும் உறங்கியதைக் கூறிக்கொண்டுவந்தமையால், ஏனையா-மற்றையோ ராகிய ஆடவரும், துயின்றனா எனக் கூறலா மென்பா ஆயினும், கீச்சிலபாடல்களில் இருபாலாரும் துயின்றனானெனக் கொள் ளுதற்கு இடமிருந்ததலாலும், பன்னிரண்டாளுசெய்யுளில் “மறமைந்தாகன் துயின்றா” எனக் கூறியுள்ளதனாலும், அவ்வுரை சிறகுமெனத் தோன்ற வில்லை. பி-ம் —¹இறங்கினா. ²உறங்க. ³அன்னுன். (௧௧௧)

வேறு.

கக.—இராமன் சுமந்திரனைநோக்கி உடன்புத்தவர் திரும்பிச்செல்லுமாறு
இரத்ததைத் திரும்பிக்கொண்டு செல்லச் சொல்லுதல்.

பூண்டபே ரன்பி னாரைப் போக்குவ தரிது போக்கா
திண்டுவின் றேகல் பொல்லா தெந்தைநீ யிரத மின்னே
தூண்டினை ¹மீள நோக்கிச் ²சுவட்டையோர்ந் தென்னை யங்கே
மீண்டன னென்ன மீள்வ ³ரிதுவின்கே வேண்டிற் றென்றான்.

(இ-ள்.) 'பூண்ட பேர் அன்பினுரை[போரன்புபூண்டாரை]-(நம்மிடத்து) மிக்க அன்புகொண்ட இத்தச்சனங்களை, போகருவது - திரும்பிச்செல்லுமாறு செய்வது, அரிது - முடியாது; போகதது - (அவர்களை) அனுப்பிவிடாமல், ஈண்டு நின்று ஏகல் - இவ்விடத்தினின்று செல்லுதல், பொல்லாது - நல்ல தன்று; என்னை - எனது தந்தை போன்றவனே! இன்னே - இப்பொழுதே, நீ—, இரதம் தூண்டினே நீள-இரத்ததைச செலுத்தியவனுப் மீண்டிசெல்ல, (கணவிழித்தெழுந்த இவர்கள்), சுவட்டை கோகதி - (தோசென்ற) அடையாளத்தைக்கண்டு, ஓர்து - ஆராய்ந்து. என்னை அவரு மீண்டான் என்ன - என்னை அவ்வயோததியாசகத்திற்கே திருமயிவிட்டேனென்று சின்னத்து, மீள்வா - (தாமு) திருமயிசெல்லவாசன; (ஆகையால்), இது - இரத்ததைத் திருப்பிக்கொண்டு செல்லவேண்டுமென்ற இதுவே, சின்னை வேண்டிற்று - உன்னை வேண்டிக்கொள்வதாகும்,' என்றான்-என்று கூறினான், (இராமன்).

தன்கீழ்வாழகு குடிமக்கட்கு மனவருத்தமுண்டாகுமொபாழுது அரச குமார அத்தை தாம் தீர்ப்பது தகுதியே பன்றித் தமது துபாததையும் அந் தப்பட்டணத்தது ஜகவகன் துருமாறுசெய்வது முறைமையன்று ஆதலாலும், 'சுமையாவது கசரத்திற்குத்திருப்பி அழைத்துக்கொண்டு செல்லவேண்டும்; அல்லது, தாவகனாவது காட்டில் உடன்வரவேண்டும்' என்று பேரன்பினால் விடாப்பிடிக்கொண்டுள்ள இவர்களை கலவாததைசொல்லி கசரத்திற்குத் திருப்பியனுப்புவது முடியாததாலும், மேலும் காம இவர்களைக் காட்டிற்கு உடன் அழைத்துச்சென்றால் அவரு இவர்கட்கு ஏற்றபடி உணவு முதலியன அளிதகல முடியாதாகையாலும், அன்றியும் அவரு ஏதேனும் கொடியவிலங்கு முதலியவற்றால் இவர்கட்குத் தீங்குநேருமாயின அதச்சீவினையும் சுமமைச சேருமாதலாலும், இவர்களை வஞ்சித்தாவது கசரத்திற்குமீளமாறு செய்வது இப்போது செய்பதக்க காரியம் அதற்கேற்ப நீ இரத்ததைத் திருப் பிக்கொண்டு செல்வாயேயானால் தோசசுவட்டைக்கண்டு இதுவகையிலும் நான் இரத்ததிலேறிவந்ததுபற்றி இப்போதும் இரத்தத்தினிடத்தேறி வனவாசத் திற்கு அஞ்சி கசரத்திற்குத் திருமயிதாச நீனைத்துத் தாமு கசரத்திற்குத் திருமயிவிடுவா. ஆகையால், இதுவே இப்பொழுது நீ செய்யவேண்டிய செயல் என்று சுமந்திரனை இராமரான் வேண்டின நென்க. தமசாதிக் கரையில் கசரமாதாபாவரும் உறக்குகையில், சுமந்திரனோடு இராமயிரானது குணங்களைச்சொல்லிக்கொண்டு இலக்குமணன் விழித்திருக்கையில் இலக்கு மண சுமந்திரர்களால் அமைக்கப்பட்ட இலைப்படுகையில்நின்றும் உறங்கி யெழுந்திருந்த இராமயிரான் தான் கசரசனங்களுடன் வனத்திற்குச்செல்லு தல் தகுதியன்றென்பதை ஆலோசித்துப் பிறகு சுமந்திரனைப்பாராதது 'இந் நகரமார்தாக்குத் தெரியாதபடி வனத்திற்குச் செல்லவேண்டுமாதலால், இரத் ததைச சித்தப்படுத்திக்கொண்டிருக்க' என்ன, அந்நும் அகவனமேகொணர, ஸ்ரீராமன் இரத்தத்தின்மேலேறிக்கொண்டு தமசாதியைக்கடந்து முன்கல் வில்லாத பெரிமவழியைப்பிடித்துச் செல்லுக்கையிற் சுமந்திரனைப்பார்த்தது

‘நீ மாத்திரம் இருந்து கொண்டு இவ்விரதத்தை அயோத்திக்குததிரும்பிவிட்டது போல் தோன்றுமாறு வடதிசைமுகமாக ஒரு முகூர்த்தகாலம் தேரை நடத்திச்சென்று பிறகு வேறுவழியாக ஜனங்களால் சுலபமெனியமுடியாதபடி திருப்பிக்கொண்டுவருவாயாக’ என்று கட்டளைபிட, சுமத்திரனும் அவனனமே செய்ய, இராமபிரான் தேரின்மேலேயே தேவசுருதி கோமதி என்னும் நதிகளோட தாண்டிக் கோசலதேசத்தின் தென்னெல்லையை கடந்து, அந்நகரதேவதைபை வணங்கிவிட்டுக் கங்காநீரத்தைபடைத்ததும், குகன் கொண்டுவந்த ஓடத்தின்மேலே மும்பொழுது சுமத்திரனிடம் தந்தாயதகதையாக்கு வேண்டிய செய்திகளைச் சொல்லி அவனோடு திருப்பியனுப்பியதாக முதனூலிற் கூறியுள்ளது. வேண்டிற்று - இப்பலி ஒல்கீகங்காலம் இறந்தகாலமாக வந்த காலவழுவமைதி. எந்தை - அனபினால் வந்த மரபுவழுவமைதி. இன்னே-இன்றே யென்பதன் விகாரமென்றாவது, இனிமென்பது விகாரப்பட்டு ஏகாரவிடைச் சொல்பெற்று வந்ததென்றாவது கொள்க. பி-ய் - மீளவதாகி. ‘சுலபமெனது. ‘சுலபமெனது, இதுவன்னை, இதுவென்னை. (ருருசு)

20.—இதுமுதல் பூசகங்கள் - சுமத்திரன் தான் வெறுத்
தேருடன் திருப்பிச்சென்று, கேட்பவருக்கு யாதுகூறுவதென்று
வருத்துவதைக் கூறும்.

செவ்விய குரிசில் கூறத் தோவலான் ¹செப்பு வா நவ
வெவ்விய தாயிற் றீய ²விதியினின் மேலன் போலா
மவ்வியினின்னை ³கீங்க யின்னுபிர ⁴தீர்த்தின் நேகி
யவ்வியின்னைப் காண்டற் ⁵கமைந்தனனடிப நென்றான்.

(இ - ன்.) செவ்விய குரிசில் - சந்திரனாகியேயுடைய தலைவனாகிய இராமபிரான், கூற-(இவ்வண்ணம்) சொல்ல,—தோ வலான்-தோசெலுத்துதலில் வல்லவனாகிய சுமத்திரன், செப்புவான் - சொல்லுவானாயினான். ‘(தான் கீ கூறியவண்ணமே வெறுத்தேரைக்கொண்டு திருமயிசெல்வேனா னால்), ‘இ வயின் - இவ்விடத்தினின்று, கின்னை கீங்கி - உன்னைவிட்டுப் பிரிந்து, இன் உயி-(எனது) இனிப பிராணனை, தீர்த்து இன்று-கீங்கப்பெறாமல், ஏகி-மீண்டு சென்று, அ வயின்-அவ்வயோத்தியா நகரத்தில், அனைய - (இராமனின்றிச் செல்வதுகண்டு அவஸைகப்படுகின்ற அயோத்தியபுரியின்) அந்த நிலைமைகளே, ‘காண்டற்கு - காணுதற்கு, அமைந்தனன் - உடன்பட்டவனான, அடியன் - அடிபவனாகிய யான்,—அ வெவ்விய தாயின் - (கீ காட்டிற்குச் செல்லவேண்டுமென்று வரமேவண்டிய) கொடிய அத்தத் தாய்க்கும், தீய விதியினின் - (அவ்வனம் காட்டிற்குச் செல்லுமாறு தூண்டிய) கொடிய விதிக்கும், மேலன் போல் ஆம் - (கொடுமையில்) மேம்பட்டவனாவென் போலும்’, என்றான் - என்று கூறினான்; (எ - று.)

கானகத்திற்கு ஶீ செல்லுமாறு தாய் வரம்வேண்டினாள்: விதி காட்டிற் குக் கொண்டுபோய்விட்டது; யானே அவ்விருவர்செயலையும் நடப்பித்த தோடு ஒழியாமல் கல்லும்முள்ளும் சிறைதக கானகத்திலே பொருத்தாரை வேல்துதிபோல் பரப்பாய் மெல்லடிக்கள குருதிசோர வெயிலுறைப்பதர்து செல்ல விட்டிட்டு 'ஒருகால் இராமன் காட்டிற்குத் திரும்பிவந்தாலும் வருவானே?' என்று ஒரெண்ணங்கொண்டு உடன் வரமுடியாமையால் நகரத்தில் தானே தங்கிய சிலர்க்கு அவ்வாசைமெல்லாக தீரச்செய்த கொடியவனாகுதலால் 'தாயின் வெவ்வியவிதிபிணின் மேலன்' என்கிறான், சுமந்திரன் 'விதியிணின் மேலென்போலாம் என்ற பாடகத்திற் - விதியினும் மேலாக எதை யொத்திருப்பேனென்க. தீர்து-தீர்த்துணைற தொழிற்பெயரின்விதாரம். 13-ம் —¹உணாகதுவான் ²விதியிணிமேலென்பாலாம், விதியின்மேலோன் போலாம் ³தீக்கி, சோக்கி. ⁴தீராதேகி, தத்தினேறி, தீக்கென்றேறி. ⁵முடிவு. ⁶அமைதலால், ஆதலால். ⁷அளியன். (௩௮௩)

பேறு.

உக. தேவியு மிளவலுந் தொடரச செல்வனைப்

¹பூவியற் கானகம் ²புகவுத்தே நென்கோ

கோவினை யுடன்கொடு குறுகினை நென்கோ

யாவது கூறுகே "நிருமபி நெஞ்சினேன்.

இதுமுதல் ஆறுவகை - ஒருதொடர்.

(இ - ன்.) தேவியும் இளவலும் தொடர் - மனைவியும் தமியும் உடன் தொடர்த்து செல்ல, செல்வனை - செல்வக்குமாரனாக இராமரானை, பூ இயல் கானகம் மலர்கள் பொருத்திய காட்டில், புக-செல்லுமாறு, உபத்தேன் என்குற - விட்டுவந்தேனென்று சொல்வேனோ? கோவினை - தலைவனாகிய இராமரானை, உடன் கொடு - உடன் அழைத்துக்கொண்டு, குறுகினைன் என்குற-(நகரத்தை) கிட்டினே நென்று சொல்வேனோ? இருமபின் நெஞ்சினேன் - இருமறைப்போள்வலிய நெஞ்சையுடையனாகிய யான், யாவது கூறுகேன் - யாது சொல்லக்கடவேன? (௭ - று)

'கோவினையுடன்கொடுகுறுகினைன்' என்று சொல்லுதல் பொருத்தாகது போலவே, பணவா ளைவேல் துதிபோற் பரப்பாயுங் காட்டிற் புகவுத்தகதை 'பூவியற்கானகம் புகவுத்தேன்' என்க கூறுதலும் தகாததலாலும், நுகை தற்கரிய கடுங்காட்டிற் கொண்டுபோய் விட்டுவந்தேனென்று கூறுதல் மிகவும் அரிக்கடத்தைக கூறியதாமாதலாலும் 'யாவதுகூறுகேன்' என்கிறான். காட்டில் விட்டுவந்தேனென்று எவ்வாறு கூறுவேனென்பது, சுமந்திரன் கரு தது. காட்டிலேகொண்டுபோய் விட்டுவந்த கொடுஞ்சொல்லை சொல்லும்படி தனக்கு ஏற்பட்டிருப்பதைப்பற்றி, தன்னை, 'இருமபின்நெஞ்சினேன்' என்று பழித்துக்கூறுகின்றான். 'தேவியும் இளவலுந் தொடர்' என்றதனால், தானும் அவர்களைப்போலப் பின்தொடர்த்துசெல்லச் சுமந்திரன் விரும்புகின்

முன்னப்பது தொனிகுகும். என்கு - தன்மைபொருமையெதிர்காலவின முற்று. 'கூறுகேன்' என்பதில், ககரவாற்று—எதிர்காலவகாட்டும். பி. ம.—¹பூவுயா. ²போககினைன். ³இரும்பு. (௫௫௮)

உஉ. தாருடை மலரினு மொதுங்கத தகங்கலா
வாருடை முலையொடு மதுகை மைந்தரைப்
பாரிடைச் செலுத்தினேன் பழைய நண்பரினைன்
தேரிடை வந்தனன் நீதிலே நென்கோ.

(இ-ள்) பழைய நண்பரினைன்—முன்னோகாலத்தொட்டு நண்பையுடையவனும், தீது இலேன் - குற்றமற்றவனுமாகிய யான், தா உடை மலரின் உம்—மாலையாகத் தொடுத்தற்குரிய மலாகளிலும், ஒதுங்க - நடத்தற்கு, தங்கிலா-தகுதியில்லாத [மிகவும் சுகுமாரத்தன்மைமயமைத்த], வா உடை முலையொடு-கசுசையணிந்த தனங்கையுடைய சீதையுடனே, மதுகை மைந்தரை-வலிமையமைத்த குமாராகளை, பாரிடை - கடுத்தகையில், செலுத்தினேன் - செல்லுமாறுவிட்டவனாய், தேரிடை வந்தனன் - (சொஸ்தமாக நான் அரசகுமாரன் போல) தேரின்கீது ஏறிக்கொண்டுவந்தேன். என்கோ-? (எ - று)

பூப்பட்டாலுங் கொப்பளிகுத் தன்மையுள்ள சுகுமாரமான பாதங்களைக் கொண்ட அரசகுமாரியையும் மிகச் சுகுமாரான அரசகுமாராகளையும் கொடுவெவகாட்டிடை நடக்குமாறு விட்டதான் தேரின்கீது ஏறிக் கொண்டி மீண்டிபோதல் செய்பதக்காததாதித் தீவினையுள்ள செயலுமாமதலால், குற்ற மற்றவனும் பழைய நண்பனும் பணிபாளனுமாகிய நான் தகாத இததொழிலைச் செயதுவிட்டி இதனை எவ்வாறு தெரிவிப்பேனென்று சுமத்திரன் வருத்திக் கூறியவாறு மாதரினடிமலரினுமெல்லியபதாகக் கூறப்படுதலை, “அநீச்சமுமன்னத்தின் னூவியுமாத, ஈகக்குசிரிஞ்சிப்பழம்” என்றதனாலும் அறிக. வாருடைமுலை - அடைபடுதல் சினைமாகுபெயர். இனி, வாருடைமுலையென்பதற்கு - கசுசையுடையசெய்கின்ற முலையென்னின், அன்மொழித்தொகைப்பன்மொழித்தொடராம. (௫௫௯)

உ௩. வன்புலக் ¹கன்மன மதியில் ²வஞ்சனை
நென்புலப் புறவுடைந்திரங்கு மன்னனபா
லுன்புலக் குரியசொ ³லுணர்த்தச ⁴செல்கெனே
தென்புலக் ⁵கோமகன் றாதிரு செல்கெனே

(இ-ள்.) வன் புலம் கல் மனம-வலியுடையதும் கலலைப்போன்ற மனத்தையுமுடைய, மதி இல்-தற்புத்தியிலலாத, வஞ்சனைன் - கொடிய யூன், என்பு உலப்பு உற உடைத்து இரங்கும் மன்னனபால - உடம்புஅழியும்படி மனம்முறிந்துவருத்துகின்ற அரசனிடத்து, தென் புலம் கோமகன் தூதில் செல்கென்கு - தெற்குத்திககுப்பாலகனாகிய இயமனது தூதுவன்போலச் செல்லக்கடவேனோ? உன் புலங்கு உரிய சொல் உணர்த்த செல்கென்கு - உனது நல்லறிவிக்கேற்ற சொல்லைத் தெரிவிக்குமாறு செல்லக்கடவேனோ?

நகரத்து மார்தர்பலரும் உடன்சென்றிருந்ததால் எப்படியும் அவர்கள் அவ்விடாகவருமாளைத் திருப்பியழைத்துவருவென்கிற ஒரெண்ணத்தினால் உயிரைச் சிறிதேதாங்கிக்கொண்டுள்ள மன்னவனிடத்திலே சொல்லுமாறு நீ காட்டிற்குச் செல்லுமென்பாழுது கூறுஞ் சொல்லே உணர்த்தச்செல்வே னாறால், என்னுடையசெல்வக் கையதாதுவாவுபோலாகி அவ்வரசனது உயிர் மாய்ந்ததற்குக் காரணமா மாதலால், அந்நகருச்செல்லுதல் எனக்குத் தகுதியோ? என்று சுமந்திரன் வருத்திக் கூறுகின்றான் நென்க. மனவகரைத்து அழித்திடாமல் மனத்திப்பத்தோடு இராமபிரானது பிரிவை உணர்த்தவேண்டியவனாக இருந்தல்பற்றி. சுமந்திரன், 'கன்மன மதியில் வஞ்சனேன்' என்று தன்னைப் பழித்துக்கூறுகின்றான். பமன் தெற்குத்திக்கிற்குப் பாலக னாதலின், 'தென்புலக்கோமகன்' எனப்பட்டான் முதலடியில், புலம்பொழிகரு, இலக்கணை. புலன் - இவ்வுக கொடுஞ்செய்தியைக் கூறவேண்டிய வாய என்னலாம். என்பு - உடம்புக்கு. ஆகுபெயர். துது - பண்பாகு பெயர். இச்செய்யுளில் தீர்புள்ளனுஞ் சொல்லணி காண்க முதலெழுத்துத் தவிர இரண்டுமுதலியசிலஎழுத்துக்கள ஒன்றியிருக்கப் பொருளவேறுபடுவது, இவ்வணியின் இலக்கணம் பி-டீ - ¹கனமத்தின். கன்மகன். ²கெஞ்சினேன். ³உணர்த்தி. ⁴செல்லுமாறு 'கிழவனான். (ருசு0)

உசு. காற்றிசை மாநதரு நகர மாக்களுந்
தேற்றினா ¹கொணர்வருன் சிறுவன் தனையென்
முற்றின வாசனை யைய வெய்ய²வென்
³கூறுறழ் சொல்லினுற் கொலைசெய் வேன்கொலோ.

(இ - ள்.) 'ஐய - தலைவனே! கால திசை மாநதாம - காங்குதிக்கிலு முள்ள மனிதரும், நகர மாக்களஉம-நகரத்திலுள்ள சனங்களும், உன் சிறுவன் தன்னை-உனதுபுதலவனாகிய ஸ்ரீராமபிரானே, தேற்றினா கொணர்வர் - (நீ நகரத்திற்குமீண்டு வருதலாற் குற்றமில்லையென்று) சமாதானஞ்சொல்லி அழைத்துவருவா,' என்று—, ஆற்றின அசனை - (உயிர் நீகாணண்ணம் முன்பு)சார்த்தப்படுத்திய தசைகமனனவனை, (இப்போது), வெய்ய கூறு உறழ் என் சொல்லினால் - (இராமபிரான்க்கத்திற்குத் திருமயமற் காட்டிற்கே சென்றிட்டான் என்ற) கொடியமனையொத்த எனதுகடுஞ்சொல்லால், கொலைசெயவேன் கொல ஒ - உயிர் நீகருமாறு செய்யக்கடவேனோ? (எ-று.)

கீழ்ச்செய்யுளின் கருத்தையே கவி இச்செய்யுளினால் வேறுவகையாக விரித்துக் கூறியுள்ளார். தசாதமனனவன் உயிர்நீகாதிருக்க வேண்டுமென்று முன்னர்ச சமாதானப்படுத்தின யானே இப்போது அதற்குமாறாக அவனுயிர் நீகருமாறு கடுஞ்சொல்லைக் கூறுவது தகுதியோ என்று சுமந்திரன் கூறுகின்றான் நென்க; இதனால், சுமந்திரன் தசாதனைச் சமாதானப்படுத்தினானென்பதும் பெறப்படும். இனி, அருகிலிருப்பவா சமாதானப்படுத்துவரெனக்கருதிக்கூறினானாம. இராமபிரான ஒருகால மீண்டு வரக்கூடுமென்கிற எண்ணத்தினால் உயிரைப் போக்காது வைத்திருக்கும் மன்னாபிரான 'எவ்வளவு சொல்லி

யும் இராமபிரான் கேளாமல் நகரத்துமாந்தாமுதலியோரையும் வஞ்சித்துக் காட்டிற்குச்சென்றான்' என்ற கடுஞ்சொல்லை கேட்டமாதிரததில் இறந்து படுவது நிண்ண மென்பான் 'கோலசெய்வேன் கொலோ' என்கிறான். நாரற் றிசை மாந்தா என்றது - கோசலநாட்டிலுள்ள மாதரை யென்னலாம். பி-ம்.—¹உணர்விலு ரென்சிறுவன மீளவனென்று. ²எம். ³கூற்றன. (௫௬௧)

உரு. அங்கிமேல வேள்விசெய் ¹தரித்திற் பெற்றதின் சிங்கவே நகன்றதென் ²றுணர்த்தச ³செலகெனோ வெவகள் ⁴கோ பகற்கினி ⁵பென்னிற் ⁶கேகய னங்கையே கடைமுறை நல்லன் போலுமால்

(இ - ள்.) 'அங்கிமேல வேள்வி செய்து - அங்கினியிலே (செய்தற்குரிய அசுவமேகமாகப் புத்திரகாமேட்டி முதலிய) யாகங்களைச் செய்து, அரிதில் பெற்ற - அருமையாகப் பெற்ற, சின சிஃகம் ஏறு - உனது ஆணைசெய்தல் போன்ற இராமபிரான், அகன்றது-(காட்டிற்குச்) சென்றிட்டான்,' என்று—, உணர்த்த - அறிவிக்கும். செலகெனோ - செல்லக்கடவோ? அங்கன் சோமகற்கு அறிவிக்கச்சென்றால், இனி—, எவன் கோமகற்கு - எவனது அரசனாகிய தசாதசக்கராதசிக்ரு. என்னில் - (இராமபிரான் காட்டிற்குச் சென்றிட்ட கடுஞ்செய்தியைத் தெரிவிக்கும்) என்னேக்காட்டிலும், கடை முறை - இறுதியாகப் பார்க்குமிடத்து. கேகயன் நகரை - கேகயவரசனது புதல்வியாகிய கைகேயியே. நல்லன் போலும் - நல்லவன் போலும்; (எ - று.) —ஆல் - ஈற்றாக; தேற்றமுமாம்.

இராமபிரான் காட்டிற்குச்செல்லவே ஐயமென்று வரம்பேண்டித் தயரத் மன்னவனுக்குப் பெருதயரத்தைக் கைகேயி விளைத்தா ளாயினும், உன் பிரிவைக்கூறி அவ்வரசரிடானது உயிரையே போமாறு செய்யும் என்னோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்குமிடத்து அக்கைகேயியே நல்லவன்போலத் தோன்றுவா னென்று சமத்தின இரங்கிக்கூறின னென்க. பி-ம் —¹அரிதுமேபற்ற. ²உணர்த்த ³செல்வோ. ⁴கோமன்னற்கு ⁵எண்ணில் ⁶கைகயன். (௫௬௨)

௨௬ —கமந்திரன் இராமபிரானது தானாப்பற்றிக்கொ ண்டு

பெருந்துயரோடு பூமிநீழ்ப்புரண்டு பலகூறுதல்

முடிவுற ¹வின்னன ²மொழிந்த பின்னரு மடியுற ³தழுவின னமுங்கு பேரரா வியுறத் ⁴துவளுவ தென்னு மின்னலன் படியுறப் புரண்டனன் ⁵பலவும் ⁶பன்னினான்.

(இ - ள்.) முடிவு உற-(தன் கருத்து இராமபிரானை மீட்டு அழைத்துச் செல்வதே என்று) முடிவாகத் தெரியுமடி. இன்னன-இப்படிப்பட்ட சொற் களை, மொழிந்த பின்னாம - சொல்லியபின்பும், (இராமபிரான் நகரத்துக் குத் திரும்புவதென்ற எண்ணமில்லாதவ னென்றுதோன்றியதனால்), இடி

உற - இடியோசை கேட்டதனால், அழுங்கு - (அச்சத்தினால்) மனம்வருந்துந் தன்மையுள்ள, போ அரா - பெருஞ்சாப்பமானது, துறளுவது - துடித்துச் சோர்கின்றது, என்னும் - என்றுசொல்லத்தக்க, இன்னலன் - துன்பத்தை யுடையவனாய். அடி உற தழுவினை - 'அந்விதாமிதானது' பாதங்களைச் செவ்வனே பற்றிக்கொண்டு, படி உற புண்டனை - பூயிலே (தனது உடம்பு) படுமாறு புரண்டவனாய், பல உம் பன்னினான் - (அவ்விதாமிதான் கரத்திற் குமின்றமாறு) பலவாாதைகளையுஞ் சொன்னான்; (எ - று)

இதாமிதான் தான் பதினான்குருட்களா வனவாசஞ்செய்யாது கரத்திற் குமின்வ திலை மென்ற விடாபிடியுடனே திகின்ற நென்பதையறித் தவுடன், இடியோசையால் கடுங்கும் பெருஞ்சாப்பமபோல் மனம் கடுங்கிய சுகந்திரன் பின்னும் இப்பிதானது பாதங்களைத் தழுவிக்கொண்டு பூமியில் வீழ்ந்து புண்டி பலகூற்றை நென்பத்தாயிற்று — 'இன்னமை' 'மொழிந்தது. 'வணங்கிநின்றபூங்குமபை, வணங்கிநின்றபூங்குமபை. 'துவளவதேயன்ன. 'பின்னும், இன்ன. 'பன்னாவான். (நிசுஉ)

உள.— அச்சமநீரானக் கைகாட்டுத்துக் கண்ணிரைப்

போக்கி இராமபிரான் சில கூறுதல்

தடககையா லெடுத்தவற நழுவிக்கண்ணிரை
துடைத்துவே நிருத்திய நின்றய சொல்லினு
னடககு'மைப் பொற்பொழி கரனத் தபபுறங்
கடக்கும'வா லுணர்விலுக் கணுதும் காட்சியான்.

(இ - ள்) உட்கும் ஸம் பொற்பொழி - (தத்தம் புலன்களிறசெல்ல வொட்டாது) தடுக்கவேண்டிய ஐம்பொற்புணாவோடு, கண்ணத்து-மனத்துக் கும, அபுறம் கடககும் - உப்புரப்பட்டு தீரவனாய், வால் உணர்விலுக்கு - (தத்துவஞானிகளின்) பரிசுத்தமாகிய உண்மையறிவுக்கு, அஹுதும் - புலனாகின்ற, காட்சியான் - தோற்றத்தைப்புடைப்பனாகிய ஸ்ரீதாமபிரான், — அவன் - அந்தச்சுகந்திரனை, தடகையால் எடுத்துத் தழுவி - (தனது) பெரிய கைகளினு லெடுத்தது கட்டியண்ணத்து, கண்ணிரை துடைத்து - கண்களிலிருந்து (வெள்ளம்போற்) பெருகுகின்ற கிரைத் துடைத்து. வேறுஇருத்தி - வேறுஇருக்க வைத்து, இனைய - இவ்வாறான சொற்களை, சொல்லினான் — (எ - று), — சொல்லியதை அடுத்த பதினான்கு செய்புள்களிற காண்க. மற்று-வினையாற்று.

ஐம்பொறிகட்கும் மனத்துக்கும எட்டாது நிற்பவனாய் யோகிகளின் மெய்யுணர்வுகளை புலப்படுபவனாகிய கடவுள் தான் கொண்ட மானுட வேடத்திற்கு ஏற்ப யாவோடுங்கலந்து ஈட்டியபைபுணை ஒழுங்குகின்ற தன்மையிற் கவி ஈடுபட்டமை, இத்தக செய்புளில் தோன்றும். "பலனைத்துக்குஞ் சொல்ப்படா னுணர்வின் ஸ்ரீமாததி" என்ற சமமாய்வாரா பாசுரத்தின் பருதி, இந்தச்செய்புளின் பின்னிரண்டடிகளிற் கருத்தத்தக்கது. பலரோடு மிருக்கை

யில் ஒருவர் தாம் சொல்லுவதைக் கேளாவிடின் அவரைத் தனியே யழைத்
துக் கொண்டுபோய் இரகசியமாகவுரைத்து அவர் மனத்தைத் திருப்புகின்ற
உலகவியற்கைக்கு ஏற்ப, இராமபிரானும் சீதாலட்சுமணர்களின் முன்னிலை
யினின்றும் அந்தச் சுமத்திரனைச் சிறிது அப்பால் இட்டுக்கொண்டுபோய் 'தான்
நகரத்திற்கு மீள்வது தகுதியன்று' என்பதையே அவன்கருத்திற் படுமாறு
காரணங்காட்டி இரகசியமாக ஓதி ஒருவாறு அவனை யிசைவிக்கலாயின
னென்க. வனவாசஞ்செய்வது இலட்சுமணனுக்குச் சமமதமன்று ஆதலால்,
அவனும் இச்சுமத்திரனோடு இப்போது சேர்துகொள்ளவே என்ற கருத்தால்
தனியே இட்டுக்கொண்டுபோய்க் கூட்டு நெண்ணுமாம். பி-ம் — 1^{கண்ணி}
னீர். 'வைத்து. மாண. 'மனனுணர்வனுக்கு. 'உணரும். (டுகச)

2௮.—இதுமுதல் ஐந்துகவிகள் - தான் நங்கீத மீண்டுபருவதுத்தியன்று
என்பதந்திய காரணங்களைச் சுமத்திரனுக்கு

இராமன் காட்டுதலைத் தெரிவிக்கும்.

பிறத்த¹லென் றுற்றபின் ²பெறுவ யாவையுந்
திறத்துளி புணர்வதோர் செம்மை யுள்ளத்தாய்
புறத்துறு பெரும்பழி பொதுவின் ³மெயதலு
⁴மறத்திற மறத்தியோ வவல முண்டென.

இதுமுதற் பதினாருகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) பிறத்தல எனது உற்றபின்-பிறவியென்பது உண்டானபிறகு,
பெறுவ - (அதப்பிறவியிலே) நேரக்கூடியனவாகிய, யாவை உம் - (இன்பம்
துன்பம் என்ற) எல்லாவற்றையும். திறத்து-முறைமையால், உளி-ஆராயந்து,
உணர்வது - உணர்வலவதாகிட, ஓர் செம்மை உள்ளத்தாய்-ஒப்பற்ற நேரமை
யான மனமுடையவனே! அவலம் உண்டு என் - துன்பம் உண்டாகின்றதே
யென்று கருதி, புறத்து உம் பெரும் பழி பொது இன்று எய்தலும் - வெளியே
(பாவராலும் துறநீக்கூறுமாறு) பொருதுவதாகிய பெரியபழியானது
சாமானியமாகவன்றி [விசேடமாக] நேரதலும், அஃம் திறம் (உம்)-தருமத்
தின் கூறுபாட்டையும், மறத்திற - மறக்கக்கடவையோ? (எ - று.)

இப்புலியிலே பிறப்பென்பது உண்டானபோது அவசியம் அனுபவிக்க
வேண்டிய நன்மையைப்போலவே தீவினைப்பயனையும் நுகராதே தீரவேண்டு
மென்கின்ற முறைமையை ஆராய்த்தறிதல் விவேகத்தையுடைய நீ, நான் கா
னகத்திற்குச் செல்லுவது உன்மனத்திற்குத் துயரத்தைத் தருவதாகுமென்
கிற ஒருகாரணத்தை மாதிரிகொண்டு மீளவேண்டுமென்று கருதுகின்றாயே;
அவ்வனம் நான் செயவேனாயின், 'தருமத்தைத் தவறாது நடத்துவன்போல
வேடம்பூண்ட இராமன் தேவகையைப் போற் கொண்டு கடக்கவேண்டிய
பிதாவின் சொல்லைத் தட்டினான்' என்ற பெரும்பழி எனக்கு நேராதோ? அன்
றியும். அது அறத்திற்கு விரோதமான செயலென்பதையும் மறந்துவிட்டா

யோ ? என்றான் இராமபிராணென்க. முதலிரண்டடிகள் - துன்பம் கேர் வதைக்குறித்து மனம் மாறுபடத்தகாதவன் நீ என்ற கருத்தை உட்கொண்டிருத்தலால், கருத்துடையடைகொளியணியாம். உளி - உள்ளியென்பதன் தொகுத்தல். இனி, “இயல்புளிககோலோசகம் மன்னவன்” என்ற விடத்திற் போல, “உளி” என்பது - மூன்றனுருபின் பொருளில் வந்தது எனக் கொள்ளலு மொன்று. இன்று - இன்றி யென்னும் வினையேசகம் தொடர்பினுள் உகரமாய் வந்தது “இன்றியென்னும் வினையென சிறுதி, நின்ற விகர முகர மாத, ரென்றியன் மருகநிச்செய்யுளு ளுரித்தே” என்பது தொல்காப்பியம். ^௧அறத்தினை என்ற பாடத்திற்கு - இடமனைக்கானகத்தில் விட்டுவந்தானென்னும் பழிமொழி எனனைப்பற்றி யுண்டாகப் போகின்றதென்று அறத்தினை மறக்கலாமோ ? எனப் பொருள் காண்க பி-ய்—¹ஒன்று. ²பெறுவதியாவையும. ³பொதுவென்று, பொதுவின். ⁴எய்தவும. (௧௬௫)

உக முன்புநின் நிசைநீஇ முடிவு முற்றிய
பின்புநின் நறுதிபைப் பயக்கும் ப்பரந
மின்பம்வந் துறுமெனி ¹னிநிய தாயிடைத்
துன்பமவந் துறுமெனிந் ²நறகக லாகுமோ.

(இ -) போ அறம் - சிறத்ததருமம், —முன்பு - முதலில், இசை நீஇநின்று - (தன்னை மேற்கொண்டபடிபலனுக்கு இமமையிற்) புகழை நிலைபெறுத்தின்று, —முடிவு முற்றிய பின்புஉம் - இறுதிக்காலத்தால (உயிர்) உடம்பைவிட்டு ஈங்கியபின்பும், இன்று - (தான்) அழியாதுகின்று, உறுதியை பயக்கும் - (தன்னை மனுடத்தவாக்கு) கல்லுலகத்தைத் தரும் ; (இப்படிப்பட்டபேரறத்தை மேற்கொண்டு நடக்கும்போது), இன்பம் வந்து உறும் எனின் - (அதனால் ஒருவனுக்கு) இன்பம் வந்து கூடுமாயின், இனியது - நன்மையாகத்தோற்றுக்கின்றது; அது இடை-அப்படிப்பட்ட பேரறத்தை மேற்கொண்டு நடக்குமிடத்தில்தானே, துன்பம் வந்து உறும் எனின் - மனவருத்தமானது வந்து யிருதியாகத்தொன்றுமாயின், துறக்கல் ஆகும்- துன்பம் வருகின்றது என்ற காரணத்தால் தான் மேற்கொண்ட அப்பேரறத்தைக் கைவிடுதல் தருமோ? (எ - று)

கீழ்ச்செய்யுளில் ‘அறம் மறத்தியோ?’ என்று சுமந்திரனுக்கு இடத்தாக கூறிய இராமபிரான், இதனால், அந்த அறத்தின் தன்மையைவெளியிடுகின்றனனென்க. ஒருவன் அறத்தை அனுட்டித்தகாலாயின், அவனுக்கு அந்த அறமானது இவ்வுலகத்திற் புகழையுண்டாகுகி மறுமையிலும் நற்கதியைத் தரும். அப்படிப்பட்ட தருமத்தை மேற்கொண்டொழுகும்போது இன்பத்தோன்றுமாயின் எவ்வளவு மனமகிழ்த்து அதனை அனுட்டிக்கவிரும்புகின்றோமோ, அங்ஙனமே அதனை மேற்கொண்டொழுகும்போது துன்பம் கேரினும் அனுட்டித்துத் தீரவேண்டுமே யன்றிக் கைவிடுதல்தருதி யன்றென்று கூறியவாறு. “நன்றாகானல்லவாகாண்பவ ரன்றாகா, வல்லற் படுவ

தெவன்” என்ற திருக்குறள் இவருக் காணத்தக்கது. இச்செய்யுளில் முன்னிரண்டடிகளால் அறத்தினால் விளையும் பயனை விளக்கி, பின்னிரண்டடிகளால் அதனை எஞ்ஞான்றும் மேற்கொண்டேடடக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கூறியவாறு. நீறி இ - சொல்லிசையனபெடை. உறுதி - அடைதற் குரிய கல்லலகு. ஆயிடை - சுட்டுகிண்டு யகவுடமபடுமெய பெற்றது. பி-ம்:—¹இயற்றியெலலையில். ²துறக்கறபாலதோ. (௫௬௬)

௩௦ நிறப்பெரும படைக்கல ¹நிறத்தி ²னைருற
மறப்பயன் ³விளைக்குறும் வன்மை யன்றரோ
⁴விறப்பினுந் திருவெலா மிழப்ப வெய்தினுந்
துறப்பில ரற⁵மெனல சூ⁶ராவதே.

(இ - ள்.) சூ¹ ஆவது - சூ² என்று சொல்லுதற்குரிய வன்மை யென்பது, - (பக்கவனால் எறிப்பப்பட்டதான், நீறம பெரும படைக்கலம் - ஒளிபொருத்திய சிறக ஆயுதம், சிறத்தின் கோ உற - மாபிறகு கோக ரையும், (சிறிதுமபின்வாங்காமல்), மறம பயன் விளைக்குறும் - வீரச்செயலை மேன்மேலும் நடத்துகின்ற, வன்மை - உல்லமை, அன்று—; (பின்னைஎது எனில்), இறப்பின் இம் - சாவுகோதாயினும், திரு எலாம் இழப்ப எய்தின் உம்-செலவதையெல்லாம் இழந்துவிடுமாறு கோகதாலும், அறம் துறப்பிலா எனல-தருமத்தைக்கைவிடாதவான்று சொல்லப்படுமாறிருத்தலே; (எ-று.)

சீழ் அறத்தின்சிறப்பை யெடுத்துக்காட்டி அதனைக் கைவிடலாகாது என்று வற்புறுத்திய இராமபிரான், இதனால், அறத்தைக்கைவிடாதிருத்தலே வீராகுரிய மறக்குண மெனக் கூறுகின்றனென்க. பக்கவென்றிறத படைக்கலம் தன்மாயில் கோகவந்து பொத்தினாலும் அதற்குப் பின்வாங்காது பொருவதாகிய வீரகுணத்தை வீரகுணமென்று என்று மறுத்து, எவ்வகைப்பட்ட இடாகோகதாலும் அறத்தைக் கைவிடாத மனத்தின்மையே வீரகுணமென்று கூறியவாறு அவநுதியணி. பெருஞ்செலவான மாணிகள் போகமுால தம் செலவமெல்லாங் கெட்டவிடத்து உயிரையும் விடக் கருதுதலும் உளதாதலின் உயிரிழப்பதோடு செல்வமிழத்தலையும் கூறினா. பி - ம்:—¹நிறுத்தி. ²எய்தவும். ³விளைக்குமதன்மையென்பரே, துறப்பன வளவையன்றரோ. ⁴இறப்பெருக. ⁵எனும். ⁶ஆதலே. (௫௬௭)

௩௧ கான்புறஞ் ¹சேரலி லருமை ²காண்டலால்
வான்பிறங் கியபுகழ் மன்னர் தொல்குலம்
யான்பிறந் தறத்தினின் ³நிழக்கிற ⁴மென்னவோ
ஆன்⁵நிறந் தாயிரகுடித் ⁶துழலும் வேலினாய்.

(இ-ள்.) ஊன் திறத்து உயி குடித்து உழலும் வேலினாய் - உடலைப் பிளந்து (அவ்வுடலிற்குள் புழுத்துக்கொண்டிருக்கும்) உயிரைப்போருமாறு செய்துகொண்டு (போர்க்களத்திலே) திரியவல்ல வேலாயுதத்தையுடைய

வீரனே! கான் புறம் சேறலில் - காட்டிற் செலவதில் அருமை காண்டலால் - வருத்தத்தை யாலோசித்து (கான் அங்கனம் காட்டிற் செல்வதைவிட்டு நகர்க்கு) திரும்புவேனாயின், வான் பிறங்கிய புகழ் மன்னா தொல் குலம்-மேலுலகத்திலும் விளங்கிய புகழையுடையதாகி வைவசுவதமனுசககரவார்த்தி தொடங்குவந்த பழைய இரத்தசூரியகுலம், யான் பிறந்து அறத்தினின்று இழுக்கிற்று என்னது - யான் பிறத்தஞ்ஞல தருமத்தினின்று தவறியதென்று சொல்லுமாறு விடவோ? [அங்கனம் பழ்ச்சொல தோன்றுமாறு விடுவது தகுதியன்று]; (எ - ற)

இரத்தசூரியகுலம் இதுவரையிலும் அறநெறிபிழையாமல் நடந்துவந்த தாதலால், இதில் பிறந்த கான் தந்தையின் வசனத்தின்படி காட்டிற் செல்லாமல் அநாதத்திலேயே யிருப்பேனாயின், அதனால் கான் தந்தைசொல்லாத தவறாது செய்கை யென்கின்ற அறத்தைத் தவறியவ ளாவதோடு எந்ததந்தையையும் உணமைதவறியவனென்ற பேருக்கு உளளாகக் கவும் வேண்டி வருதலால், இங்ஙனம் யானொருவன் பிறத்தஞ்ஞல இருந்ருகருளள நீகாப்பழியை உலகத்தவா துறழாறு செப்பது தகுதியோ? சுதவீரனாகிய நீ மனத்திப்பங்கொண்டு என்னை அறத்தையதவழிகுமாறு துண்டவேண்டுவதாயிருக்க, அதற்கு மாறாக நடக்கச் சொல்லுவது உண்டகுத்தான் தகுதியோ? என்று இராமபிரான் இதற்குச் சமத்தினைது கொள்கையைக் கண்டித்துக்கூறுகின்றனென்க கீழ்ச்செய்யுளில் 'வீரகுணமென்பது எவ்வளவுருத்தம்' என்ற தாயினும் அறத்தைத் துறவாமையே' என்றுகட்டுவித்த இராமபிரான், இங்கு 'உன்னதுர்த்துயிருடித்ததுழலும் வேலினுப்' என்று சமத்தினைவிளித்தது - வீரனாகிய நீ வனவாசம் பெருந்துன்பம் விளைகதலால் அதனை யான் நீகவேண்டுமென்று கருதுவது, உன் வீரகுணத்துக்குச் சேரது என்னுங் கருத்தைக் குறிப்பிக்கலால், கருத்துடையடைகொளியணியாம் "வான்றோய்குடி" என்றறப்போல, 'வான் பிறங்கியபுகழ் குலம்' என்றா. புகழை மன்னாககு அடைமொழியாககினுமாம். உயிரகுடித்ததுழலும் வேல - குடித்ததற்கு உரியதலலாததைக் குடித்ததற்கு உரியதாகக்கூறியமரபு முடிமைதி இதனை "உண்டற்குரியவல்லாப்பொருளை, யுண்டனபோலக்கூறலுமரபே" என்ற தொலகாப்பியத்துப் பொருளியற் குத்திரத்தில உமம்மல அமைக்க. பிரத்துப்பிற்க எச்சத்திரிபு. பி - ம் -
¹சேறலின். ²காண்டியால். ³இழுக்குறறு. ⁴என்போ. ⁵துறந்து. ⁶பிறந்து.
⁷ஒளிறும், ஊறும். (ருசுஅ)

நூ. வினைக்கரு ¹மெய்மையன் 'வனத்துள் விட்டனன்' 'மனைக்கரும் புதல்வனை யென்றன் மன்னவன்' 'மனைக்கருந் தவ'மது தலைக்கொண் ²டேருத லெனக்கருந் தவமிதற் கிரங்க லெந்தைநீ.

(இ-ள்.) 'வினைக்கு அரு மெய்மையன்-(ஒழுக்கத்தால்) நடத்திக்காட்டுவதற்கு அருமையாகிய சுததியதகையுடைய தசாதமன்னவன், மனைக்கு - வீட்டினின்று, அரு புதல்வனை - (கோற்று) அருமையாகப் பெற்ற (தன்)

புத்திரனை, வனத்துள் ஷிட்டனன் - காட்டிற் செல்லவிட்டான்,' என்றல் - என்று (உலகத்தவர்) புகழ்த்து கூறுமாறு சிகழ்த்துவது, —மன்னவன் தனக்கு அரு தவம் - அத்த தசரதசக்கரலாததிக்கு அருமையான தவமாகும்; அது தலைக்கொண்டு ஏகுதல் அத்த தசரதமன்னவனது சொல்லாத தலையாலேற் று(க் காட்டிற்கு)ச செல்லுதல், எனக்கு அரு தவம் - எனக்கு(ச செய்தற்கு) அரிய தவமாகும்; (ஆதலால்), எந்தை - எனது தந்தைபோன்றவனே! நீ—, இதற்கு - (யான் காட்டிற்குசசெல்லுகின்ற) இசசெயற்கு, இரங்கல் - மனம் வருந்தாதே; (எ - று.)

அற்தவறுதல் தகுதியன்று என்பதை வற்புறுத்திக்காட்டிய இராமபி ரான், இதனால், 'யான் வனஞ்செல்வது எனக்கும் எந்தந்தைக்கும் நன்மை பயக்குமாதலால், இவ்வாறு இருவாக்கும் நன்மைதருஞ்செயலையான் மேற் கொள்ளும்போது எமமிடத்து அன்பையுடையீ அதற்கு மாறாக இரங்குதல் தகாது' என்று சுமந்திரனைத் தேற்றுகின்றன னென்க. 'புறந்துயமை நீரான மையும்கத்தாய்மை, வாட்பமையாற்காணப்படும' என்றவாறு தவத்திற்குஇன்றி யமையாததான(மனத்தாய்மைபைய உபமையே விளைகரு மாதலாலும், 'ஸத்ய ஸௌசாத பர்த்தபஃ . பூதோதபவிஃபதி [ஸத்யம் ஸௌசம என்ற இவற் றைக்காட்டிலும் சிறந்த தவம் முன்னுமஇலலை, பின்னுமஇலலை]' என்பவாத லாலும், மன்னவனுக்கு உபமையே தவறாமலிருப்பது தவமாமாறு காண்க.தெய்வத்தின் அருளை நாடுதலே தவம்புரிதலின் கோக்கமாதலாலும், பிதாவையே தெய்வமாக வேதமே விதித்தலாலும், தந்தைசொல்லாத தலைமேற்கொண்டு நடப்பது மகனாகுதல் தவமாமென்க.நல்லது செய்யுமபோது இரங்குவது தகு தியன் றென்க.சத்தியமென்பதை மேற்கொண்டுநடத்துமிடத்து மிகவுமவருத் தப்பட்டு நடத்தவேண்டிவதாயிருத்தலின் 'வினைகரு மெய்யமை' என்றான். மெய்மையன்-சத்தியசத்தன். பீ-ம் —¹மெய்யமையின்,மெனமையன். 'வன தது. மனக்கு. 'இது. 'ஏகலே. (ருகக)

௩௬.—இதுமுதல் ஆறுகவிகள் - இராமன் தன் தந்தைமுகலையோரிடந் தோல்லமாறு சுமந்திரனிடத்துக் கூறுவதைத் தெரிவிக்கும்.

¹முந்தினை முனிவனை ²யிறைஞ்சி முற்றுமென்

வந்தனை 'முதலிய மாற்றம்' கூறினை

³யெந்தையை யவனொடு மெய்தி ⁴யீண்டெனச

⁵சிர்தனை யுணர்த்துதி யென்று ⁶செப்புவாய்.

(இ - ள்.) முனிவனை - வசிட்டனை, முந்தினை இறைஞ்சி - முற்பட்டுச் சென்று வணங்கி.என் வந்தனை முதலிய மாற்றம் முற்றுமே கூறினை-என்னு டைய வணக்கம்முதலிய சொற்களை(ஒன்றுவிடாமல்)முழுதுஞ்சொல்லி, அவ னெடுமம் - அந்தவசிட்ட முனிவனுடனே, எந்தையை ஈண்டென எய்தி-என் தந்தையை விரைவாக அடைந்து, 'சிர்தனை உணர்த்துதி-என்கருத்தை (அவ் வுரசரிடம்) தெரிவிப்பாய்,' என்று-, செப்புவாய் - சொல்லுவாய்; (எ - று.)

இராமன் மீண்டவராத் தாட்டுக்குச் சென்றனென்ற செய்தியை மன்ன வனுப்போமாறு சொல்லவல்லேனல்லேனென்று பலபடியாகச் சமத்திரன் கீழ்க்கூறியதனால், முனிவன்மூலமாகத் தன் சித்தனையை மன்னவனிடத்து உணர்த்துமாறு அவ்விராமபிரான் இதனால் கூறுகின்றன நென்க. முத்தினை, கூறினை - முற்றெச்சவகன். ¹துதலியமாற்றம் என்றபாடத்திற்கு - என்வந்தனைபையும் (நான்) சொல்லிய சொல் எல்லாவற்றையுஞ் சொல்லி என்க. இது சிறக்கும். வந்தனை - வந்தநாளன்ற வடசொல்லின் விகாரம். தசரதமன்னவன் என்பிரிவினால் மிகவும் வருந்துவானதலின், அது ஒருவாறு தீருமாறு அவ்வரசனிடத்து விரைந்துசென்று சித்தனை தெரிவிக்க வேண்டுமென்பான், 'சண்டெனச் சித்தனைபுணர்த்துதிபென்று செப்புவாய்' என்றான். சண்டென - விரைவுறுதற்கும் இடைச்சொல். ²சண்டென சித்தனை என்ற இயல்பான பாடத்திற்கு, சண்டி - இவ்வனவாசவிஷயத்தில், என - என்னுடைய, சித்தனை - கருத்தைபென்க. பி - மீ - ³முத்திம. ⁴தொழுது, குறுகி. ⁵கூறிப்பின். ⁶எந்தையால். ⁷சண்டென, ஆண்டென்றன். ⁸சித்தையை. ⁹செப்பினான். (௫௭௦)

௩௬. முனிவனை பெம்பிபை முறையி னின்றநம்
புனிதவே தியாக்குமே லுறைபுத் தேளிராக்கு
மினியன ¹இழைத்திபென் நியம்பி பெற்றிரி
தனிமைபுத் தீர்த்திபென் ²றுரைத்தி தன்மையால்.

(இ - ள்) முனிவனை - வசிட்டமுனிவனைக்கொண்டு, 'முறையில் சின்று - செறியில்சின்று, அரு புனித வேதியாக்குமே - அருமையாகப்பாராட்டுவதற்குரிய பரிசுத்தான வேதமவல்ல பிராமணாகும், மேல் உறை புத்தேனிராக்குமே - மேலுலகத்தில்வாழ்கின்ற தேவாக்கும், இனியன இழைத்தி - தன்மையான செயல்களையே செய்வாய்,' என்று—, 'எம்பிபை இயம்பி-எனது தம்பியாகிய பரதனுக்கு (கட்டுரை) கூறி, என் பிரி தனிமை உம்-என்னைப்பிரித்து தனித்திருக்கலாலாகிய வருத்தத்தையும், தன்மையால்- (உன்னுடைய) என்னடததையால், தீர்த்தி - தீர்ப்பாய்,' என்று உரைத்தி - என்றும் (என்வாததையாகச்) சொல்வாய்; (௭ - று.)

மன்னவனுக்குத் தன்செய்தியைப் பகருவதாக உணர்த்துமாறுகூறிய இராமபிரான், இதனால், வேதியாக்கு இனியன இழைத்தல் முதலியன செப்புமாறும், மன்னவனது தனிமைத் துயரத்தைப் போக்கும்படியும் பரதனிடமும் அமமுனிவனைக்கொண்டு சொல்லுமாறு சமத்திரனிடஞ் சொல்லுகின்றன நென்க. பணிபாளனைக்கொண்டு அரசுமாராகு நன்மதி கூறுவித்தல் முறைமைபன்றாதலாலும், வசிட்டன் குலகுருவாய் அவ்வப் போது ஏற்ற நன்மைகளைக் கூறி எவ்வுழிப்படுத்ததற்கு உரியவனாதலாலும், அவ்வசிட்டமுனிவனைக்கொண்டே பரதனுக்கும் செய்திசொல்லுமாறு இராமபிரான் கூறுகின்றன நென்க. வேதியாக்கு இனியன - அவ்வப்போது வேதியர் வேண்டுகின்ற உதவிகள். புத்தேனிராக்கு இனியன - தேவர்க்கு

அரசர் செய்தற்குரிய நிததியைமித்திகவிழாமுதலியன. தனிமையைத்தீர்த்தல் - உரியசமயத்தில் எண்ணப்போல இருந்து வேண்டியஉதவிகளைப்பிரிதல் முதலியன. பி-ம்—¹இயற்றி, விளைத்தி. ²உணர்ந்திதன்மையாய். (௫௭௧)

௩௫. வெவ்விய தன்னையால் விளைந்த தீண்டொரு
கவ்வையென் றிறையுந்தன் கருத்தி ¹தோக்கல
னெவ்வரு ளென்வயின் ²வைத்ததின் சொலா
லவ்வரு ³ளவன்வாபி ⁴னருளு கென்றியால்.

(இ-ள்.) 'சுண்டு - இப்போது, வெவ்விய தன்னையால்-கொடிய தன்மையினால், ஒரு கவ்வை - ஒருபழிப்பான காரியம். விளைந்தது - தோத்திட்டது, என்று - என்பதை, இறைஉம - சிறிதும், தன கருத்தின் தோக்கலன் - தன் மனத்திற்கருதாதவனாகி, -என்வயின்வைத்தது எ அருள்-என்னிடம்வைத்தது எவ்வகையான அருளோ, அ அருள் - அவ்வகையான அருளே, இன்சொலால்-இன்சொல்லுடனே. அவன்வயின்-அவ்வரசனிடத்தும், அருளுக-செய்வாயாக,' என்று - என்று (வசிட்டன் சொல்லாற்) சொல்வாயாக; (எ - று)

எனது தன்மையினால் இராமனுக்கு வனவாசம்கோத்தென்று தன்மனத்து வெறுப்புக்கொள்ளாமல், என்னிடத்துக்கொண்டுள்ள அருளை அக்கசரதனிடத்துங் கொள்ளவேண்டுமென்று வசிட்டமுனிவனைக்கொண்டு பரதமன்னவற்குச் சொல்லக்கவேண்டுமென்று இராமபிரான் கூறுகின்றனனென்க. இனி, இச்செய்யுளுக்கு-வசிட்டமுனிவனைக்கொண்டு 'அரசனொருவன் புதல்வனைக் காட்டிற்குத் தூதர்தரிவிட்டானென்று உலகத்திற் பழிச்சொல் கோத்தே' என்ற காரணத்தினால் கைகேயியின்கொண்டு பரதனிடத்து வெறுப்புக்கொள்ளாமல் இராமபிரானிடத்துப்போலவே அப்பரதனிடத்துங் கருணைகொண்டிருக்கவேண்டுமென்று அரசனிடம் சொல்லுமாறு இராமபிரான் செய்தி சொல்லிவனுப்பியதாகக் கருத்து உடைப்பினுமாய் வெவ்வியது அன்னையால் என்று பிரித்து உடைப்பாருமுளா. பி பி —¹தோக்கலது, ஓக்கலது. ²வைத்ததின்சொல்லால், வைத்ததென சொல்லால் ³அவ்வயின். ⁴அருளி. (௫௭௨)

௩௬. வேண்டின னிவ்வர மென்று மேலவ
னீண்டரு ¹மெம்பிபா னிறுவி மே'கினை
பூண்டமா தவனெடுங் கோயில ²புகுகென
தாண்டகை வேந்தனை யவல மாற்றிப்பின்.

இதுவும் அடுத்த கவியும் - குளகம்

(இ - ள்.) எகினை-(¹ இ-கிருந்து நீண்டு) சென்று, பூண்ட மாதவனெடு உம் - பெருந்தவஞ்செய்தலை மேற்கொண்டவனாகிய வசிட்டமுனிவனோடும், கோயில் புகுகு - அரண்மனையிற் போய், எனது ஆண்டகை வேந்தனை - என்னுடைய(தன்மையான) ஆணமைக்குணமுள்ள தசுதசக்ரவர்த்தியை, அவலம் ஆற்றி - (எண்ணப்பிரிதலால் அவன்கொண்ட) மனத்துயரத்தை (இன் சொற்களால்) தணிவித்து, பின் - பிறகு, இ வரம் வேண்டினன் என்று

மேலவன் ஈண்டு அருள் எம்பிபால் நிறுவி - (என்னிடத்து வைத்துள்ள அருளை என் கம்பியினிடத்து வைக்கவேண்டும் என்ற) இத்தவரத்தைத் தர வேணுமென்று வேண்டிக்கொண்டேனென்று சொல்லி யாவாகருத்தலைவனாகிய அத்தசரதசகரவாஹியின் கெருக்கிய அருள் என்மம்பியாகிய பரதனிடத்து கீற்குமாறு செயது;—(எ - ௨.)—‘தெருட்டுவாய்’ என்று அடுத்த கவியோடு தொடரும்

சமத்திரனைத்தேற்றியபிறகு காட்டினின்று திருமயி காட்டையடைந்து செய்வவேண்டியதைக் கீழ் மூன்றுகவிஞர் கூறிய இராமபிரான், இதனால், தொகுத்து அநுவாதமாகக் கூறி, அச்சனிடத்து மேலுஞ்செய்வவேண்டியதைத் தெரிவிக்கின்றான் இராமன் விடையம் விளக்குவதற்காக விரித்துக்கூறியதைத் தொகுத்து அநுவாதமாகக்கூறுவது, இயற்கையேயாம். அச்சனென்பவன் திருமாவின் அச்சமாத உலகத்தாக்கெல்லாத் தலைவனாவனாகிய, அவனை ‘மேலவன்’ என்றா “வைபத்திதையென்றுவைக்கப் படும்” என்றா திருவள்ளூருடைய ஆண்டகை - பண்புத்தொகை. ஆண்டகை வேதன் - வேற்றுமைத்தொகை இருபெயரொட்டாகக்கொண்டு உரைப்பினுமாம். அவலம் மாற்றினைப் பிரிக்கவும் இடமுண்டு. பி.ம்:—¹எம்பிரான். ²பின்னப் புக்கு³, பக்கனிது. (ரு௭௩)

௩ எ. எழிரன் டாண்டித் ¹சீண்ட வந்துனைத்
தாழ்குவன் ²திருவடி தளர லீன³டெனச்
சூழிவெங் கடகளிற ரரசுற சொல்லிப்பின்
வாழி மாதவன சொல்லா மனதெருட்டுவாய்.

(இ - ள்) பின்-பிறகு, ‘எழு டெண்டு ஆண்டு-பதினான்கு வருஷகாலத்தையும், கீத்து - (வெகுநேரம்) கழித்து, எண்டு - இங்கே, எண்ட வந்து-திரும்புவது, உனை திருவடி தாழ்குவன்-(இராமபிரான்) உன் திருவடிகளை வணங்குவான்; தளரல்-மனம் வருத்தவேண்டாம்,’ என - என்று, சூழி வெங் கடமகளிறு அச்சன்-முகபடாததைப்புடைய கொடிய மத்ததைப்புடைய யானை சச்சேனையைக்கொண்ட அச்சனை, மாதவன் சொல்ல சொல்லி - வசித்தனுடைய சொல்லாத சொல்லி, மனம் தெருட்டுவாய் - மனத்தைத் துயரத்தினின்று ஆற்றுவாய்; எ - ௩.)

‘இதப்பதினான்குருடகாலமும் ஒருநீய்வுகம்போற் கழிந்துவிட,மீண்டு வந்து உன் திருவடிகளில் இராமன் தண்டஞ்சுமாப்பிப்பான்’ ஆதலால், அவன்பிரித்துசென்றானென்று வருத்தவேண்டாம்’ என்று முனிவனைக்கொண்டு அச்சனைத் தேற்றமாறும் கூறுகின்றனன இராமபிரான் என்க. சிலரார் தான் என்று தோன்றுமாறு ‘எழிரண்டாண்டு’ என்கின்றான். எண்ட-விரைவாக எளினுமாம். ‘எழிரண்டாண்டு’கீத்து உனை எண்டவந்து திருவடி தாழ்குவன். தளரல் எண்டு’ என அச்சமருச் சொல்லிப் பின் மாதவன் சொல்லாமனத்தெருட்டுவாயென உரை கூறுவாரு முளா. வாழி-அகை. பி.ம்:—¹எண்டு. ²திருவடித்தலத்தல். ³எனது. (ரு௭௪)

௩௩. முறைமையா லெற்பயந் தெடுத்த மூவர்க்குங்

¹குறைவிலா வென்னெடு வணக்கங் கூறிப்பி

னிறைமகன் றுயர்துடைத் திருத்தி²மா டென்றான்

மறைகளே ³மறைத்துபோய் வனத்துள் வைகுவான்.

(இ - ள்.) என் பயத்து எடுத்த மூவர்க்கும் - என்னைப் பெற்றெடுத்த வர்களான கோசலை சுமித்திரை கைகேயி என்ற மூன்று தாய்மார்களிடத் தும், முறைமையால் குறைவுஇலா என் றெடு வணக்கம் கூறி-முறைமையிற் பிறழாத என்னுடைய கீண்டவணக்கத்தைத் தெரிவித்து, பின்—, இறை மகன் துயா துடைத்து - அரசன் (வருத்தப்படுமபோது தக்கமொழியினாலும் உபசாரத்தினாலும் அவனுடைய) வருத்தத்தைப் போக்கி, மாடு-அவன்பக்கத் திலேயே, இருத்தி-இருப்பாய், என்றான்—; (யாவனெனில்),—மறைக்கீள மறைந்து போய் வனத்துள் வைகுவான் - வேதங்கட்குளட்டாமல் மறைத் திருந்து [அப்பாற்பட்டிருந்து] (தான் எடுத்த மானிடவுழிற் கு ஏற்பச்) சென்று காட்டுள் தங்கியிருப்பவனாகிய இராமன்; (எ - று.)

தசாதனிடஞ் சொல்லவேண்டியதைக் கீழ்தெரிவித்த இராமபிரான், இதனால், தனது அன்னைமாரிடத்துச் சொல்லவேண்டியதையும், பிறகு தான் வருமளவும் அரசச்சமந்திரன் செயயவேண்டியதையும் தெரிவிக்கின்றன னென்க. மறைகளேககடந்தவன் பிதருவசனப்பிரபாலனமென்ற ஒருந்ருமத் திற்குக் கட்டுப்பட்டுக் காண்கஞ்செலபவனாவதே! என்றும், மறைகளுக்கு எட் டாதிருந்தவன் மாணுடனாகத்திருவதரித்த இப்போதும் யாவருங்கண்டு களிக்குமபடி நாட்டிலேயிராமல் காட்டாகண்ணுகுப் புலப்படாமல் ஞான வான்களாகிய மஹாஷிதன் கண்களுக்குப் புலனாகுமாறு வனத்திலேமறைத்து வாழுமாறு ஆவதே! என்றும் கவி கொண்ட சாடபாடு, சுற்றடியில தோன்றும். “அடக்குமைம்பொறியொடு கண்ணத்தப்புறங், கடக்கும் வாலுணாவினுகு அணுகுகாட்சியான்; *** இனையசொல்லினான் உள;” என்றுதொடங்கியகவி, “மறைகளேமறைத்துபோய் வனத்துள்வைகுவான், என்றான்” என்றுமுடி தத நயம் காண்க. சாற்றடி - முற்றுமோனை. நெடுவணக்கம் - நீர்க்கத்தண்டம். பி - ட் — ¹குறையிலா. ²ஆண்டி. ³மறைத்துப்போய், மறைத்துபோய். (௩௭௬)

௩௬.—சுமந்திரன் இராமனை வணக்கிவிட்டுச் சாண்கியை நோக்குதல்.

ஆள்வினை ¹யாண்மையிற் றிறம்ப லன்²நெனாத்

தாள்முதல் ³வணங்கிப் தனித்திண் டேர்வலா

⁴ஹாழ்வினை வருந்துயர் நிலையென் றுன்னுவான்

⁵வாள்விழி நோக்கியை வணங்கி நோக்கினான்.

(இ - ள்.) ‘ஆள்வினை-பணிமாள்ன் செயயவேண்டிய செயல், ஆணமை யின் திறம்பல் அன்று-(தலைவனுக்குக் கீழ்ப்படிதலாகிய) அடிமைத்தொழிலி னின்ற மாரபடுவது அன்று; (ஆணையால் பணிமாளுகிய நான் தலைவனா

கிய இந்த இராமன் கூறியபடி நகாக்குத் திரும்பிச்செல்வதே கடமை), 'என-
என்று (சீதையை ஆலோசித்தது), (தான் இராமபிரான் உரைத்ததற்கு இணங்
கியதையும் அநுமதிபெறுவதையும் அறிவிக்குமாறு), தான்முதல் வணங்கிய-
(அப்பிரானது) தாங்களிலே வணங்கின, தனி திண தோவலான் - ஒப்பற்ற
வலிய தேரைச செலுத்திவந்த சாரதியாகிய சுமந்திரன், - 'துயர் நிலை-துன்ப
நிலையானது, ஊழ்வினை வரும் - ஊழ்வினையால் தோன்றும்,' என்று—,
உன்னுவான் - எண்ணுபவனாய்-நான் விழி கோக்கிவை - வாட்டபடைபோன்ற
கண்களையுடைய சானகிவை, வணங்கி—, கோக்கினான்—; (எ - று.)

சானகிவை வணங்கிகோக்கினது-நகரத்திலேயிருக்கின்ற கௌசலே முத
லியவர்கட்குச் சொல்லவேண்டிய செய்தி யுளதாயின் திரும்பிச்செல்கிற என்
னிடத்துக் கூறுக என்ற குறிப்பினால். தான் முதல், முதல் - எழனுருடி.
¹ஊழ்வினை வசத்தாயினிலே என்றபாடத்திற்கு - 'இராமபிரானைப்பிரித்து
இருக்கவேண்டும் என்ற இப்போதும் என்னுமி உடம்பைவிட்டு நீங்கவில்லே
யே! இசைக்குகாரணம் இவ்வுலகத்தது எத்தனைநாள் இருக்கவேண்டுமென்று
விதிபேற்பட்டிருக்கின்றதோ அததனை நாள் இருத்தேஜீவவேண்டு மென்பது
வே' என்றுஉன்னினான் சுமந்திரனென்க வசத்து - வசத்தது என்பதன்
விதாரம். ²வாழ்வினையோக்கிவை என்ற பாடத்துக்கு - இலக்குமியின் கடை
ட்சமே ஒருவனது கலவாழ்வுக்குக் காரணமாகலாலும், சீதை இலக்குமியின்
அமிசமாக நாதலாலும், அததச்சீதைவை இங்ஙனங் கூறினதென்க. பீம்—
¹ஆணையில். ²எனத ³வணங்கியத.

(திருக்)

சு—சீதை கடிந்திரவிடத்துச் செய்திகூறுதல்

அன்னவள் கூறுவா எரசர்க் கத்தையர்க்
கென்னுடை ¹வணக்கமுன் னியம்பி யானுடைப
பொன்னிரப பூவையுங் கிளிபும ²போற்றுகென
³றுன்னுமென றவகையாக் ⁴குணா த்துவா யென்றாள்.

(இ - ள்) அன்னவள்-அந்நாம (சுமந்திரனில்), கோக்கப்பெற்ற சீதை,
கூறுவான் - (அசுசுமந்திரனிடம்) கூறுவானானான்.—அரசர்கு - (எனதுமாய
னாகிய) தசாதரிடத்தும்.அத்தையர்கு- எனது மாயிமார்களாகிய) கௌசலே
முதலியவரிடத்தும். முன் - முதலில், என்னுடை வணக்கம் இயம்பி-என்னு
டைய வணக்கத்தைச் சொல்லி,பானுடை-என்னுடைப, பொன் கிரம பூவை
உம் கிளிம - பொன்னின் தன்மைபைக்கொண்ட [மிதவும் அருமையான]
நாகணவாய்ப்புள்ளையும் கிளிபையும், போற்றுக - பரிவோடுகாக்கவேண்டும்,
என்று—, உன்னும் - (என்னிடம்) அன்புள்ள, என் தவகையர்கு - என்
தவகைமாரிடத்தது, உணரத்தவாய - (பான் கூறியதாகத்) தெரிவிப்பாய்,
என்றாள்—; (எ - று.)

மகளிர்க்குத் தாம் வளாகதும் பறவைகளிடத்தது அன்புமிசுதி யென்
பது, இத்தலில் விளங்கும். அதனைமைத்தனைப் பெண்பாலா மணத்துவர்கள்

வது தமிழ்மக்கள் மரபென்பது, இவருக் கவனிக்கத்தக்கது. கணவனுடைய தாயை அதையென்பது - இக்காலத்துவழக்கிலு முள்ளமை காண்க. தவ கைய ரென்றது - ஜகனது புதல்வியாகிய ஊயிளையையும், ஜகனது தம்பி யான குசத்துவசனது புத்திரிகளாகிய மாண்டவி சுருதகோத்தி என்பவர்க ளையுமாகும். சீதைமுதலியோ கூறியதாக முதுநூலில் இல்லை. பொன் னிறம் என்பதைப் பூவைக்குமாதிரித் கூட்டியுரைத்தலுமுண்டு. பூவை கிளிமுதலிய பறவைகளை மகளிராநாததல், இயல்பு. பி-ம் —¹வணக்கமும். ²போற்றுகென்று. ³என்னுடை யெடுகையாககு. ⁴உணாததுவீர். (௫௭௭)

சுக.—அதுகேட்டு, இராமபிராந் தேற்றவும்

கமந்திரா பொருமி விம்முதல்.

தேர்வலா னவ்வுரை கேட்டுத் திங்¹குறின்
²யாவலா ருயிரதுறப் பெளி³தன் தேயெனப்
 போர்வலான் றடுக்கவும் பொருமி விம்மினான்
 சோர்விலா ⁴ளறிலாத் துயர்க்குச் சோர்கின்றான்.

(இ - ள்.) தோவலான்-தோஷ்டுதல்வ் வலசாநியாகியசமந்திரன்,—
 அ உரை கேட்டு - அந்த(ச சீதைசொன்ன) வார்த்தையைக் கேட்டு. சோவு
 இலான் - (தான் காட்டிற்சுச் செல்வத்தாகாகச் சிற்தும) தனாச்சி கொள்ளாத
 வளாகிய சீதை, அறிலா - (இதுவரைவிலும்) அறியாததான், துயாககு -
 (இப்போது வனவாசத்தாற படக்கூடிய) துன்பத்தைக் குறித்து, சோகின்
 றான் - மனம் வருந்துபவனாய்,— ‘தீங்கு உறின்-(உழவினையால்)தீங்குகேரு
 மாயின; யா - எவாகன். வலா-(தீக்க)வல்லவாகன்? உயி துறப்பு-உயிரை
 நீக்குதலென்பதும், எளிது அன்று - எளிதாக முடிவதன்றே; [விதித்தகால
 த்து உயிர் போவதன்றி மறைகதாலத்த உயிர்போவதென்பதும் கூடாததா
 யிருக்கின்றது],’ என - என்றுசொல்ல, போவலான் தடுக்கஉம் - மகாவீர
 னாகிய இராமபிரான் (அழிவேண்டா என்று; தடுத்தசொல்லவும், பொருமி
 விம்மினான் - (மனத்திற்குள்ளேயே முதலிற்) குமைந்து (பிறகு) வாயவிட்டுக்
 கதறினான்; (எ - று.)

தான் காட்டிற் புகுத்தால் சேரக்கூடிய வருத்தத்தைக் குறித்துச் சிறி
 துவகவலைகொள்ளாமல் தான் காட்டிலலிட்டிருந்த தன்னுடைய பூவை கிளி
 களைக்குறித்துக் கவலைகொள்கின்றாளுே இச்சீதை! இது என்னபேதைமை
 யென்று அவளுடைய பேதைமைக்குணத்திற்கு மனத்தளர்த்து, பிறகு ‘இவ
 வளவு சுருமாரியான சீதைக்கு வனவாசமகோத்தே! இவ்வருத்தத்தைக்
 கண்டும் உயிரை வைத்துக்கொண்டிருக்கின்றேனே!’ என்று சுமந்திரன்
 புலமலாயினனென்க இராமபிரானுடன் செலவதன்றி சிற்தும மனவாட்ட
 மின்றி மனமகிழ்ச்சி யுடனே செல்லுகின்றா னென்பார், அவளை, ‘சோ
 விலான்’ என்றார். பி டீ.—¹உறில், உறவு, உற. ²ஆ. ³அன்றோ, என்றே.
⁴அறிவிலாததுயாககு, அறிவிலாததற்கு. (௫௭௮)

சு2.—இராமபிராஸ்தீதில் விடைபெற்றுக்கொண்டு சுமந்திரன் 'கூறு வேண்டிய செய்தி யாது?' என்று இலக்துமணன் வினாவுதல்.

ஆறினன் போற்சிறி தவல மவ்வழி

¹வேறிலா ²வன்பினன் விடை ³தந் திகென

வேறுசே வகற்றொழு தீனைய மைந்தனைக்

கூறுவ தியாதென வினைய கூறினான்.

(இ - ள்.) வேறு இலா அன்பினன் - வேறுபடுதலிலலாத [என்றும் ஒரு வகையாயுள்ள] அன்பையுடையவனாகிய சுமந்திரன். அவழி - அப்பொழுது, அவலம் சிறிது ஆறினன்போல - (தான் கொண்ட) வருத்தம் சிறிது தணிந்த வன்போன்று, விடை தந்தீகென - 'விடைதருவாய்' என்று சொல்லி (விடை பெற்றுக்கொண்டு). ஏறு சேவகன் கொழுது-மேன்மேற பெருகுகின்ற வீரத் தன்மையையுடைய இராமபிரானைத் தொழுதுவிட்டு, இளைய மைந்தனை - இளையபெருமானைப்பார்த்து கூறுவது யாது என - 'சொல்லவேண்டிய செய்தி யென்ன?' என்று வினா, — (அவ்விவகரமணன்). இனைய - இவ்வாறாகதை களை, கூறினான்—; (எ - று.) — அவற்றை மேல் மூன்றுகவிசுநிற் காண்க.

'ஆறினன் போல்' என்றமையால், இராமபிரான் தெற்றியமையால் ஆறினன்போலக் காணப்பட்டானேயன்றி உண்மையில் மனததுயரம் ஆற வில்லை யென்க. தந்தீகென - தொகுத்தல. பி - டீ — ¹வேறிலான். ²அன்பினன், வனப்பினன் ³தந்தீகென, தந்தீகென. (இளக)

சு3.—இதுவும் அடுத்தகவியும் - தூதகம்: தசரதன்சுந்தரித்து

இலக்துமணன் கூறிய நீட்டிரவாரீத்தை.

¹உரைசெய்தெங் கோமகற் ²குதவிப போக்கித்

தரைசெறி செல்வத்தைத் தவிர மற்றொரு

விரைசெறி குழலிமாட்ட டளித்த மெய்யனை

யரசனென் றின்னமென் ³றையற் பாலதோ.

(இ - ள்.) எம் கோமகரது - எமதுகலைவனாகிய இராமபிரானுக்கு, உரை செய்து உதவி போக்கிய - ¹தான் இதுனை மாளுகற்கு உரியவன் இவ்விவர சியத்தைப் பெற்றுக்கொள்க என்று சொல்லிக்கொடுத்துவிட்ட. தரை செறி செல்வத்தை - பூமியோடு சிரமிய செல்வத்தை, தவிர - (அவ்விவரமபிரான் ஆளாமல்) தவிருமபடி, மற்ற - பின்னும், ஒரு விரை செறி குழலி மாட்டு அளித்த - நறுமணமயிக்க கூடதலையுடையவனான ஒரு பெண்ணுக்கு [கைகேயிக்கு]த் தந்திட்ட, மெய்யனை - சந்தியசுந்தனான தசரதனை, அரசன் என்று - அரசனாக எண்ணி, இன்னம் - இன்னும், ஒன்று - ஒருசெய்தி, அறையல் - சொல்லுவது, பாலது - தகுதியையுடையதாகுமோ? (எ - று)

இராமபிரானுக்கு இராசசியத்தைக் கொடுப்பதாக வாக்களித்து அவ் வாக்குப்பிறழ்ந்து கைகேயிக்குக் கொடுத்தானே! அந்தத்தசரதமன்னவனை

ஒருபொருட்டாகக்கருதிச் செய்தியுஞ் சொல்லவேண்டுமோ? என்று, இலக்குமணன் செய்திசொல்லியனுப்புங்கதற்குத் தகாதவன் தசரதனென்று இதனாக் கூறுகின்றன நென்க. மெய்ப்பென்னிறது - பொப்பென்னற்படி. வாக்குக் கொடுத்தவிட்டுக் கொடுத்தவாககை நிறைவேற்றாமற்போவது மெய்ப்பற்கு அழகு அல்ல வாதலால், இலக்குமணன் இவ்வகை கூறுகின்றான். இராம பிராணுக்கு அரசுகொடுப்பதாக நிகழித்ததுகூறிய காலத்துக்கு முன்பே வேண்டும்போது இரண்டுவரம் தருவதாகக் கையேபிக்குத் தசரதமன்னவன் வாக்குக்கொடுத்திருந்தபடியால், அங்கவாகுத்தகதம் இராமபிராணுக்குக்கொடுத்த வாக்கினும் முற்பட்டு இதனை விலககியிடுதலால், தசரதன்மீது குற்றமில்லை யென்பர். இவ்வகையிலும், இராமபிராணிடத்து இலக்குமணன் மிக்க பட்சமுடையவ னாகலால், தசரதன்செய்கை இவனுக்குக் குற்றமாகவே படுகின்றதென்க. ஓகாரம் - வினா கையால், எதிராகையுறிக்கது பி - ம் - 1 உரைசெய்வ. 2 உயிர்பாக்கிப, உதயிர்பாக்கிப, உதயிர்பாக்கிப, உதவி யோகிய. 3 தெழு. 4 உரைக்கலாகதோ. உணர்க்கலாகுமோ. (இஅ0)

மசு. கானகம் பற்றிநற் புதலவன் காயுணப்
போனகம் 'பற்றிப' பொப்பில் 'மன்னர்க்கங்
'கூனகம் பற்றிப 'வுயிர்கொ டின்னுப்போய்
வானகம் பற்றிலா வலிமை கூறென்றான்.

(இ - ள்.) (ஆயினும் அர்வாசனுக்குச் செய்திசொல்லவேண்டு மென்பா யாயின், 'நல் புதலவன் - (கனது) மூகதமாரன் [இராமபிரான்], கானகம் பற்றி - காட்டையடைத்து, காய் உண - (காட்டிற்கு கிடைக்கக்கூடிய) காயை உணவாகப் புசித்துக்கொண்டு நிற்க. (தான் காட்டிலேயேயிருந்து), போனகம் பற்றிய - (காட்டிற்கிடைக்கும்) அரசவுணவைப் புசித்துக்கொண்டிருக்கின்ற, பொய் இல் மன்னர்க்கு - பொய்மகையில்லாத [சத்தியசத்தரான்] அரசரிடத் தில், இவகு - இவ்வுலகில், ஊன் அகம் பற்றிய உயிர்கொடு-உடலிடத்துத்தங் கிய உயிரைக்கொண்டிருந்து, இன்னும் போய் வானகம் பற்றிலா-இன்னமும் இறந்துபோய் மேலுலகத்தைபடையாத, வலிமை - (அவனுடைய) வலிமை யைப்பாதுகாத்துக்கொள்ளுமாறு, கூறு - சொல்வாய், என்றான் -; (எ-று.)

தசரதனுக்கு யான் செய்திசொல்லவேண்டுவது அங்மையெனக் தோன் றினாற் சொல்லுகிறேன்; கேட்பாயாக; இராமபிரான் காட்டிற்குச் சென்று அவ குக்கிடைக்குவ காய்விழங்குகளைப் புசித்துக்கொண்டிருக்கத் தான் இறந்திடா மல் காட்டிலேயேயிருந்து அறுசுவையுணவுகளைப் புசித்தவண்ணம் சத்திய சத்தனென்று சொல்லிக்கொண்டி வலிமையுடையிருப்பானாக எனத் தசரதனிடம் கூறுவாயென்பதாம். இனி, இசைப்புக்கு - 'காட்டிற்குத் துரத்தினாலும், நாங்கள் இன்னும் உனக்கு மனத்திருத்தியுண்டாகுமாடி இறந்துபோய் வானு லகஞ்சேராமல் உயிர்தாங்கி வலிமையோடு சஞ்சரிப்பவராகவே நிற்கின்றோம்' என்று தசரதனிடங்கூறுவாயாக என்று, இராமபிரானைக் காட்டிற்குச்செல்லு

மாறுசெய்ததுருநித்துத் தசரதனிடத்துத் தான்கொண்டுள்ள மனவெறுப்புத் தோன்ற நிஷ்டரமாகச் செய்திசொல்லியனுப்புகின்றன இலக்குமணனென்று கொள்ளவுமாம். இராமபிரானை காட்டிற் கு அனுப்புவதனற்றோன்றிய பெருந்துயரத்தில் தசரதமன்னவன் மூழ்குகிடத்தாலும் தானும் இராமனுடனே காட்டிற்கு அப்போதே சென்றால்; குலமுறையாய்வந்த இராசசியம் அராஜகமாய்ப்போக அதனுல்விளையும்பாவம் தன்னைச் சேருமாதலாலும், பரதனை வரவழைத்துப் பட்டங்கட்டிப் பிறகு இராமபிரானை யனுப்புவதற்குக் கைகேயி உடன்படாநாதலாலும் இராமபிரானுடன் தசரதன் கானகஞ்சென்றிலன்போலும். பி-ம்:—¹இப். ²பற்றுமப. ³பொருவின். ⁴மன்னவாக்கு. ⁵யான். ⁶உயிரகொண்டு, உயிரோடு.

(ருஅக)

சுரு.—இதுவும் இலக்குமணன் வாரீந்தை இலக்குமணன்

பரதனுக்குச் செய்திசொல்லியனுப்புதல்.

மின்னுடன் பிறந்தவாட் ¹பரத ²வேந்தற்கென்
மன்னுடன் ³பிறந்திலென் மன்கொண் ⁴டாங்கின்ற
⁵தன்னுடன் ⁶பிறந்திலென் தம்பி⁷முன்னலெ
னென்னுடன் ⁸பிறந்தயான் ⁹வலியெ னென்றியால்.

(இ - ள்) மின் உடன் பிறந்த வான பரத வேந்தற்கு-ஒளிபுடன் கூடிய வாட்படைமையுடைய பரதராசனிடத்தில், 'என் மன்னுடன் பிறந்திலென்-அரசனாகவேண்டிய எனது இராமபிரானுடன் பிறந்தேனுமல்லேன்; மண்கொண்டு ஆள்கின்ற தன்னுடன் பிறந்திலென் - (இராமபிரானுக்குரிய) பூமியை(தான் தாயின்மூலமாகக்கவாத்து) கொண்டு அரசாட்சிசெய்கின்ற அத்தப்பரதனுடனும் பிறந்திலென்; தம்பி முன்னலென்-(சகதருக்கனைத்) தம்பியென்றுவ கொள்ளேன்; என்னுடன் பிறந்த யான்-(வேறொருவரோடுபிறவாமல்) என்னோடு காணே பிறந்த [தனித்துப்பிறக்க] நான், வலியென்-வலிமையில் யாதொருகுறையுமின்றியுள்ளேன்,' என்றி-என்று கூறுவாய; (எ - று.)

இராசசியத்தை உணக்குக்கொடுத்துவிட்டேனென்று முதலிற் சொல்லியிருக்கவும் இராமபிரான் அதனைக் கைக்கொள்ளாமல் தகதை காட்டிற்குச் செல்லச்சொன்னா னென்று கானகஞ் சென்றகாரணம்பற்றி அவ்விராமபிரானிடத்து உள்ள வெறுப்பினால் 'மன்னுடன் பிறந்திலென்' என்றும், மூத்தவற்குஉரிய இராசசிபத்தைத் தத்திமாக்க கவாத்து ஆள்கின்றானென்றகாரணம்பற்றிப் பரதனிடத்துக்கொண்ட வெறுப்பினால் அவன்பெயரையுஞ் சொல்லவிரும்பில்லாமையால் 'மண்கொண்டாங்கின்ற தன்னுடன் பிறந்திலென்' என்றும், பரதனை எப்போதும் ஒட்டி நடக்கின்ற தன்மைபற்றிச் சகதருக்கனெனிடமும் தான் வெறுப்புக்கொண்டமையால், 'தம்பிமுன்னலென்' என்றும் கூறினான். 'யான் வலியென்' என்று கூறியது - ஒருகால் ி காட்டிலும் எவ்வளை நீசரிக்கைபாக இருக்கவொட்டாமற் பொர வகுவாயே யானால் உன்னையழிப்பதற்குஎற்ற வலியையுடையேன் யா னென்று பரதனை

மருட்டுதற்காகவும், 'மின்னுடன் பிறந்தவான் பரதன்' என்று அடைமொழி கொடுத்தது-¹ ஒருகால் காட்டிலும் எங்களை யெதிர்க்கவருவாயேயானால் எதிர்க்கும் உன்னுடைய வான் மின்னல்போல் ஓடிக்கொடிப்பொழுதிற் காணப்படாம லொழிந்துவிடுமென்று குறிப்பித்தற்காகவும் என விசேடப்பொருளுரைப்பர். தம்பிமுன்னலென் - (அப்பரதனுக்கு நான்) தம்பிமுறையாவே நென்பதையுங் கருதவில்லெனென உரைத்தலும் ஒன்று. பி-ம்.—¹பரதன். ²வேந்தற்கு-மன். ³பிறத்திலன். ⁴ஆள்கின்றான். ⁵தன்னொடும். ⁶முன்னலன், முன்றிலே, முன்பலென். ⁷பிறந்துநான். ⁸வலியான. (௫௮௨)

௪௬ — இராமன் தம்பியையடக்க. சுமந்திரன்மீண்டுசெல்லச்சித்தனாதல்.

ஆரிய னிளவலை நோக்கி பைய¹நீ
சீரிய வல்லன செப்ப லென்றபின்
பாரிடை வணங்கினன் ²பரியு நெஞ்சினன்
மேரிடை வித்தகன் சேறன் மேயினான்.

(இ-ள்.) ஆரியன்-இராமபிரான், இளவலை-இளையபெருமானே, நோக்கி-, 'ஐய-, ¹—சீரிய அல்லன-சிறப்பற்ற பேச்சுக்களை, செப்பல்-சொல்லவேண்டாம்,' என்ற பின்-என்று அடக்கப்பின்பு,--பரியும் நெஞ்சினன்-(இராமபிரானைப் பிரித்துசெல்லுமாறு கோர்த்துக்குறிக்கது) மனம் வருதுபவனாகி, வித்தகன் - (தேரோட்டுதொழிலில்) வல்லவனாகிய சுமந்திரன்,-- பாரிடை வணங்கினன்-பூமியில் விழுந்து வணங்கி, தோ இடை சேறல் மேயினான்-தேருள்ள இடத்துக்குச் செல்லலானான்; (௭ - று.)

தந்தையாரைப்பற்றியும் பரதனைப்பற்றியும் இளையபெருமான் நிஷ்டரமாகச் சொல்லியவற்றைக் கேட்ட இராமபிரான், 'நீ இவ்வனம் கூறுவது தகுதியன்று; இனிச் சொல்லாதிருப்பாயாக' என்று அவ்விலகருமணனைக் கண்டிக், பிறகு சுமந்திரன் மனவருத்தத்தோடு இராமபிரானைவணங்கி மீண்டு செல்ல ஒருப்பட்டுத் தோற்றுத்திய இடத்துக்குச் சென்றன நென்பதாம். "கூட்டினன் தோப்பொறி" என மேல்வருவதனால், தேரிடைஎன்பதற்கு - தேரைநிறுத்தியுள்ள இடத்துக்கு எனப் பொருள்கொள்ளப்பட்டது. பி - ம்.—¹இச. ²பதைக்கும். (௫௮௩)

௪௭.—தேரைப்பூட்டிக்கொண்டு சுமந்திரன் அயோத்திக்கு மீளுதல்.

கூட்டினன் நேர்ப்பொறி ¹கூட்டிக் ²கோன்முறை
பூட்டினன் ³புரவியப் புரவிபோகெறி
காட்டினன் காட்டித்தன் கல்வி மாட்சியா
லோட்டினன் நொருவரு முணர்வு ருமலே.

(இ - ள்.) (சுமந்திரன்), தோ பொறி-இரதமாகிய பொறியை, கூட்டினன்-சித்தப்படுதலினான்; கூட்டி-(அவ்வனம்)சித்தப்படுதலியபின், புரவி - குதிரைகளை, கோல் முறை பூட்டினன் - கோல்கொள்ளுமுமுறையில் [ஒட்டுதற்கு

இயையுமாறு] (அத்தேரிலே) பூட்டினான்; அ புரவி போம் நெறி காட்டினன்-அந்தக்குதிரைசெல்லும்வழி (யாவார்க்கும் கணவழித்துளமுத்தால்) தோன்றுமாறு (குதிரையைச்) செலுத்தினான்; காட்டி - அங்கனஞ்செய்துகொண்டே, தன் கல்வி மாட்சியால்-(குதிரைசெலுத்தும்) விசையில் தனக்கு ஏற்பட்டுள்ள வல்லமையால், ஒருவர் உம உணர்வு உறமல் ஏ ஒட்டினன்-ஒருவரும் தேர் செல்லும் ஒலியைக்கேட்டுக் கணவழித்துக்கொள்ளாதபடி [ஒலியின்றித்தேர் செல்லும்படி] (அத்தேரைச்) செலுத்தினான்; (எ-று)

தேரிடைச்சென்ற சுமத்தின் அதேறிற் குதிரைகளைப்பூட்டிச் சென்ற வழி யாவார்க்கும் புலனாகும்படி கூறுதோன்றுமாறு தேரைச்செலுத்தினாலும், உறவகுபவா விழ்தெழுந்திராதபடி அதேதோசெல்லுதலாற் பேரொலியுண்டாகாணனம் தோப்பாருத்தொழிலில் தனக்குள்ளவல்லமையாற்செய்தனனென்பதாம் இச்செய்யுளில் ஒருவாகியதனை நினைவிட்டசொல் அடுத்தவாகியதின் முதல்வர இங்ஙனம் பல வாகியங்கள் வந்தமை ஒற்றை மணிமாலையென்னும் ஏகாவரிகையாகாமாம். பி-ம் —¹கூடி. ²கொணமுறை, மணமுறை. ³புரவியும்.

(இசு)

சுஅ.—இராமபிரானும் அர்விரவிற் பிரயாணமாதல்.

தையறன் கற்புத்தன் நகவுத் தம்பியு

மையறு கருணையு முணாவும் வாய்ப்பையுஞ்

செய்ய¹தன் விலலுமே சீசம் மாகக்கொண்

டையனும் போயினு னலளி னுபயனை.

(இ-ள்.) தையல்தன் கற்பு உம-சீதாபிராட்டியின் பதிவிடாததருமமும், தன் தகவுஉம - தனது மேனமைக்குணமும், மை அறு கருணைஉம் - குற்றமற்ற (தன்னுடைய) அருட்குணமும், உணர்வுஉம-கல்லறிவும், வாய்ப்பையுஞ் - சத்தியமும், செய்ய தன் விலலும்-செம்மைத்தன்மையுடைய தனது தனுசும், தம்பியும்-இளையபெருமானுமே, (என்ற இவை), சீசம் ஆக கொண்டு- (தனக்குப்)பாதுகாவலாக அமையப்பெற்றது. அலலின் ராபண-அந்த இரவின் நடுவில் [நிராத்திரியில்], ஐயன்உம - இராமபிரானும், போயினு - செல்லலானான்; (எ - று.)

தமயி வில் என்ற உருவப்பொருளோடு கற்புமுதலிய அருவப்பொருளையுஞ் சேர்த்துக் காவலெனக் கூறிய நயம் கருத்த தக்கது. பொருள்முறைகரு ஏற்ப, தமயி என்பது இறுதியிற் கூட்டப்பட்டது. தகவு என்பதில் கருணை முதலியன அடங்குமாயினும், சிறப்புடைமையால், குணங்களுட்சிறத்தனவான கருணைமுதலியவற்றைத் தனியே யெடுத்தாக காட்டினா. செய்ய வில்-கொடியோரை நலித்து நல்லோரைப் பாதுகாக்குத் தன்மையமைந்த வில்: இனி, நாணி ஏறிடாமையால் வளைந்திராமல் கோரக் இருக்கும் வில் எனக் கூறலும் ஒன்று. பி - ம், —¹கை.

(இசு)

வேறு .

சுரு.—அப்போது இருள்கேறிநீருங்க, சந்திரன் உதயமாதல்.

பொய்வினைக் குதவும் ¹வாழ்க்கை யரக்கரைப் பொருந்தி யன்னாச் செய்வினைக் குதவு ²நட்பாற் செல்பவர்த் தடுப்ப ³தேய்க்குமை⁴விளக் கியதே யன்ன ⁵வயங்கிரு ⁶ரெக்க வானங் கைவிளக் கெடுத்த தென்ன வந்தது கடவுட் டிங்கள்.

(இ - ள்.) பொய வினைக்கு உதவும் வாழ்க்கை அரக்கரை-வஞ்சகத்தொழிலைச் செய்வதற்குத் துணையாயிருக்கும் வாழ்வையுடைய இராககத்தை, பொருந்தி - சேர்த்திருந்து, அன்னாச் செய் வினைக்கு - அந்தஅரக்கர் செய்கின்ற (கொலைமுதலிய) தீத்தொழிந்து, உதவும் - துணைசெய்கின்ற, நட்பால் - சினேககுணத்தினால். செல்பவா தடுப்பது ஏங்கும்- (அவ்வரக்கார்க்குப் பகையாகிச்) செல்கின்ற இராம விலகதமணைசை (செல்லவேண்டா என்று) தடைசெய்வதை ஒத்திருப்பதும், மை விளக்கியது ஏ அன்ன-அஞ்சனத்தின் தன்மையை விளக்கச்செய்வதுபோலவதுமான, வயங்கு இருள் - (கருநிறம் தோடு) விளங்குகின்ற இருட்டை. தூக்க - ஒட்டிவிடுமபடி, வானம்-ஆகாயமானது, கைவிளக்கு எடுத்தது என்ன - கையினாலேவகித்தாட்டிம் விளக்கை (தான்) எடுத்துத்தாங்கியதென்று சொல்லுமபடி, கடவுள் திங்கள்-தெய்வத்தன்மைவாய்ந்த சந்திரன், வந்தது - தோன்றிற்று; (எ - று)

இருட்டானது தான் கன்கருநிறத்தால் அரக்கரைப்போததிருந்து அந்நாபுரிகின்ற தீச்செயல்புக்கும் உதவியாயிருப்ப காதலால், அவ்வரக்கரைச் சங்கரித்தற்பொருட்டே திருவாவரிகை மூத்தகியாகிய இராமபிரான் தம்பியோடு அரக்கர்வாழ்ந் காட்டிற்குச் செல்லத்தொடங்கியபோது அவ்வரக்கரிடத்துள்ளாட்பிலுள் 'விங்கு இவருவரவேண்டா' என்று இவர்களைத் தடுப்பது போன்றிருந்த தென-இருட்செறிவை முதல்கண்டுகளினுற்றிருந்தகார்பிறகு அவ்விருள்கீங்கும்படிவானத்திற்சந்திரன் கோன்றியதை இராமபிரான் காட்டிற்குச்செல்லுமையில் வானம் கைவிளக்கையேந்திக் காட்டுவதுபோல மெனப்பின்னடிகளினுற்றிருந்தகாரிலுள் விரண்டும-தன்மைத்தந்திற்ப்பேற்ற வணிகளாம். "ஹேநா கிருளேகீங்கு கைவிளக்கேநியாங்கு, வீறுயாமதியத்தோன்ற" என்ற சித்தாமணிப்பகுதி இத்தச்செய்யுளின் பின்னிரண்டடிகளில் காணத்தக்கது. அரக்கர் கொடியவிலங்குகளபோல இவ்விற்சஞ்சரித்தது முனிவாமுதலியோடுகருத் தீங்குபுரிபவ காதலால், இருள் அவ்வரக்காச் செயயும்வினைக்கு உதவும் தடு ஆவதாகும். சந்திரன் தேவதைகளிற்சேர்த்தவனென்பது, துற்றுனிபு. ஆதலால், 'கடவுட்டிங்கள்' என்றா. மைவிளக்கியது அன்ன இருள்-மைபோலதோன்றும்இருள். இனி இச்செய்யுட்டு—வந்ததாசிய திங்கள் அரக்காருட்பாயச் செல்பவரைத் தடுப்பதையெய்க்கும் என்று உரைப்பாருமுள் அவ்வுரை சிறவது. பி - ம்:—¹வாழ்க்கை. ²நட்பாய்ச் சேறற்பால், நட்பாற்செல்பவற். ³ஒக்கும். ⁴விளக்கியதேயென்ன, விளக்கிதேயென்ன, விளக்கிதேயென்ன. ⁵மயங்கு. ⁶தூர்ப்ப. (இசு)

நு — உதித்த சந்திரனது வருணனை.

¹மருமத்துத் தன்னை யூன்று ²மறக்கொடும் பாவந் தீர்க்கு
முருமொத்த சிலையி னுரை யொருப்படுத் துதவி நின்ற
கருமத்தின் விளைவை ³யெண்ணிக் களிப்பொடுங் காண வந்த
தருமத்தின் வதன மென்னப் பொலிந்தது தனிவெண் டிங்கள்.

(இ - ள்.) தனி வெள் திவகா - (அப்போது உதித்த) ஒப்பற்ற வெண்
ணிறத்தையுடைய சந்திரன்.—தன்னை மருமத்து ஊன்றும் மறம் கொடும்
பாவம் - தன்னுடைய உயிரிலையிலே காக்குதான வீரத்தன்மையையுடைய
கொடியபாவத்தை, தீராகும் - ஒதிக்கவல்ல, உரும ஒத்த சிலையினரை -
இடிமையொத்த [பேரொலிசெய்கின்ற] வில்லையுடைய இராமலகருமணரை,
ஒருப்பிடுதது - (வனத்திற்கு உருமாறு உடனபடுத்தி, உதவிசின்ற - (தனக்
குக்) துணைபுரிதல், கருமத்தின் விளைவை - (தனது) கல்வினைப்பயனை,
எண்ணி -, களிப்பொடும - மனமகிழ்ச்சியுடனே, காண வந்த - தரிசுகரு
மாறு (அவரு) வந்த, தருமத்தின் - தருமத்தையையின, வதனம் என்ன -
முதம்போல, பொலிந்தது - விளங்கிற்று; (எ - று)

தன்னை உயிரிலையில் கல்கின்ற அருமத்தை வேரோடு களையும்பொ
ருட்டாக அரக்கரை பொழிக்குமாறு தனது கல்வினைப்பயனால் இராமலகரும
ணர் வில்லை பேசுதல் காண்களுமேயாதா என்று மகிழ்ச்சியினால் மலாந்த தரும
தேவதைபின் முகம்போலு மெனச் சந்திரன் வருணித்தார். இதுவும் - தம்
திறப்பேற்றவணியே. மருமத்துத் தன்னை யூன்று சிலையினரை என இயை
தது - தன்மனத்திலே தன்னைப்பே தருமத்தைப்பே எனணுகின்ற வில்லாளி
களை யென்னலுமாய் இனி, (தருமத்தையையின) செஞ்சிலை தன்னைப்பதியச
செய்யும் கொடுமாவமெனக் கூறுவாருமாய். ¹மருமத்துத் தன்னையூன்றி
என்ற பாடத்தாது - மனத்தினால் தருமமாகி தன்னைப்போகாண்டி என
உரைக்க. பி - ம்:—²மாக. ³உன்ளி. (திஅஎ)

நு — அப்போது மலர்களையாவும் சூவிநீட்டுத்தல்.

காப்புபா கானகஞ் செல்லுவ கரியவன் வறுமை நோக்கித்
தேம்பின குவிந்த போலுந் செங்கழு நீருஞ் சேரைப்
பாம்பின தலைவ வாசிப் பரிந்தன ¹குவிந்து ²சாய்ந்த
வாற்பலு மென்ற போது ³நின்ற போ தலர்வ துண்டோ.

(இ - ள்.) காமபு உயா கானம் - மூங்கில்கள் ஒங்கிவளர்ப்பெற்ற காட்
டிலே, செல்லும் - ஈடத்து செல்கின்ற, கரியவன் - இராமபிரானது, வறுமை
நோக்கி - தரித்திரன்போன்ற என்னை நிலையைப் பார்த்து, தேம்பின-மனம்வருந்
தனவாய், செங்கழுநீரூம் - செங்கழுநீராமலரும, குவிந்தபோலும் - குவிந்த
வற்றை யொத்துத்தோன்றும்; ஆம்பல்லம் -, சேரை பாம்பின தலைவ ஆகி -
சாரைப்பாம்பினுடையதலைபோன்ற தோற்றத்தையுடையவனாய், பரித்தன-

மனம்வருந்தி, குவிந்து சாய்த - வாய்குவிந்து சாய்த்துகிடத்தன; என்ற போது - என்றால், நின்ற போது - மற்றை மலர்கள், அலர்வது உண்டு ஓ - மலர்ந்திருத்தல் உளவாகுமோ? (எ - று)

இரவீர் கூம்புந்தன்மையவான செங்கழுநீர் அப்போது அங்கு இராமன் நிலையைக்கண்டு வருத்தினாற்போலக் குவித்துகிடத்தன; அதுகிடக்கட்டும். சந்திரனைக்கண்டால்மலருத் தன்மையனவாகிய ஆம்பல்களோ இராமபிரான் ஒரு வறியவன்போற் காணஞ்சேரேர்த்ததுகுறித்து இரங்கினவாய்க் குவித்து கிடத்தன இங்ஙனம் இரவீர் கூம்பும் மலரன்றி மலராதேற்றுகும் ஆம்பல் மலர்களும் குவித்துகிடத்தனவென்றால், மற்றைமலர் குவித்துகிடத்தன என்பது தானே பெறப்படு மென்பதாம். குமுதபாத்தவன் [ஆம்பலினசுற்றம்] என்று சத்திரனுக்குப் பேருண்டாகுமாறு அவனைக்கண்டால் மலருத்தன்மையுள்ளது ஆம்பலானது பொருள் விளங்குதலால், ஆம்பலும் என்றவிடத்து உம்மை - உயாவுசிறப்பு. கரியவன் வறுமை - இராமனுக்கு வறியவன்போலக் காட்டில் கடத்துசெல்ல வேண்டுவத்தன்மை. ஓரறிவுயிரும இராமனுக்கு ரேர்த்த நிலையையுணர்த்து வருத்துமென்றால் அதனை உலகம் மெய்யாகக் கொள்ளாததலால், முதல்வாக்கியத்தில் 'போலும்' என்பதைப் பெய்து கூறினா.பி-ம் —¹பரத்தன். ²குவித்த. ³சேர்த்த. ⁴அவகம்புயம், போதெலாம்.

நா.—நிலவில் இராமன்முதலிய முவரும் செல்லுதல்.

அஞ்சனக் குன்ற மன்ன வழகனு மழகன்¹தன்னை
யெஞ்சலில்²பெ:ன்போதத் தன்ன விளவனு மிந்து வெண்பான்
வெஞ்சிலைப் புருவத் தாடன் மெல்லடிக்கேற்ப வெண்ணூற்
பஞ்சிடைப³படித்த தென்ன வெண்ணிலாப பரப்பப் போனார்.

(இ - ள்.) அஞ்சனம் குன்றம் அன்ன அழகன் உம-பசுசைமாமலைபோல் அழகிய திருமேனியையுடைய இராமபிரானும், அழகன் தன்னை எஞ்சல் இவ பொன் போதது அன்ன இளவல் உம - இராமபிரானைக் குறைதலில்லாத [மாற்றுமாத்த] பொன்னைப் போதது வைத்திருப்பதுபோன்ற வடிவத்தை யுடைய இளையபெருமானும், இந்து என்பான் - சத்திரன், வெம் சிலை புருவத்தான் தன் மெல் அடிக்கு ஏற்ப - கொடிய வில்லையொத்த புருவத்தைக் கொண்டவளான சீதாபிராட்டியின் மெல்லிய அடிகள் நடப்பதற்கு ஏற்கு மாறு, வெள்ளால் பஞ்சு இடை படுத்தது என்ன-வெண்ணிறமான தூலுண்டாகும் பஞ்சை அக்காட்டினிடத்துப் பரப்பியதையொப்ப, வெள் நிலா பரப்ப - வெண்மை நிறமுள்ள நிலாவை (எங்கும்) பரவச்செய்யாநிற்கையில், போனார் - (அக்காட்டில்) நடந்து சென்றார்கள்; (எ - று.)

சத்திரன் வெண்ணிலவைக் காட்டினிடம்முழுதும்வீசியது, சீதை தன் மெல்லடியைக் கொடுவகானத்தில் வைத்துநடத்தால் கல்முதலியன யுறுத்துமே யென்று அக்காட்டினிடம் முழுவதும் வெண்பஞ்சைப் பரப்பியதுபோல

மெனப் பின்னிரண்டடிகளில் நிலாப்பரவியதைத் தந்தறிப்பேற்றவணியால் வருணித்தார். அந்நகனம் பரந்த நிலாவில் இராமபிரான் முதலியார் நடந்து சென்றன ரென்பதாம். இராமபிரான் வடிவமுமுதையும் பொண்ணைக்கொண்டு போர்த்தால் எவ்வனம் விளங்குமோ அவ்வனம் விளங்குவது, இலக்குமணன் திருமேனியென்பது, 'அழகன்றனை யெஞ்சலில்பொன்போததன்ன விளவல்' என்பதன்கருத்து இதனால், நிறத்திலுமாததிரம் இராமனோடு இலக்குமணனுக்குவேறுபாடேதவிரச் சாயலிற் சிறிதும் வேறுபாடில்லையெனக் கூறியவாரும். இனி, இலட்சுமணன் இராமனைவிடாதுதொடர்துசெல்வதனால் இவ்வனங் கூறியதென்பாருமுளா. பி-ம் —¹தன்மேல. ²அன்புபோர்த்த. ³படுததாலன்ன, படுததாலென்ன. (௫௮௬)

௫௯.—சீதாபிராட்டியும் தன்மேல்லிய பாதங்களைத் தரையிலவைத்து நடந்ததைப் பற்றிய கவிக்கூற்று.

சிறு¹விலை மருங்குல் கொங்கை²யேந்திய செல்வ மென்னு³
நெறியிருங் கூந்த னங்கை சேழி நீர்க்கொப் பூழி
னறியன ⁴தொடந்து சென்று ⁵நடந்தன னவையி ⁶னீங்கு
முறுவலி யன்பி⁷ நூங்கொன றுண்டென ⁸நுவல்வ துண்டோ.

(இ-ள்.) சிறு விலை மருங்குல்-மிகவும் இளைத்த இடையுடன், கொங்கை- (பருத்த) தனங்களை, எஃகி-தாக்கியுள்ள, செல்வம் என்னும் - செல்வமாக னென்று சொல்லப்படுகின்ற, நெறி இரு கூந்தல் கூகை-நெறித்த மிக்க கூந்தலையுடைய சீதாபிராட்டி.—சிறுஅடி-சிறியபாதங்கள், நீர் கொப்பூழின் கறியன-கீரிலதோன்றுங் குமிழிமைக்காட்டிலும் மிகமேலவிய (ன;என்றாலும்அ) வற்றால், தொடர்தது சென்று-(இராமபிரானைப்) பின்பற்றிப்போய், நடந்தனன்—; நகையில் நீடகும் உறு வலி அன்பின்-குற்றத்தினின் றுக்கிய மிக்க வலிமையுள்ள அன்பைவிட, ஊடகு-மிக்க வலிமையுள்ளதாகிய, ஒன்று-ஒரு பொருள், உண்டு-(உலகத்தில்) உள்ளது, என - என்று, நுவல்வது-சொல்லுதற்குரியது, உண்டு-உள்ளதோ? [இவ்வே]; (எ-று.)

காற்றுச்சிறிதுபட்டாலும் உடையுதன்மையுள்ள கீர்க்குமிழியைவிட மேல்லிய தன்பாதங்களைக் கடுங்கானில் ஊன்றவைத்துச் சீதாபிராட்டியும் தன்கணவனுடைய பின்னே நடந்து சென்றனனே; இவ்வனம் அவட்கு வலிமையைத் தந்தது அன்பேயன்றோ; ஆகவே, அந்தஅன்பைவிட வலியது ஒன்றும்இவ்வே யென்றவாறு இராமனிடத்துச் சீதைக்குள்ள அன்பே அவட்கு நடக்கும் வலிமையைத் தந்த தென்றபடி. சீதையும் தன்மேல்லிய பாதங்களைக் கடுகிலத்திலேவைத்து ஊன்றிக் கணவன்பின்னே சென்றாள் என்று முதல்மூன்றடிகளிற் கூறிய சிறப்புப்பொருளை, 'உறுவலி அன்பினாக கொன்றுண்டென நுவல்வதுண்டோ' என்ற பொதுப்பொருள் சமாதந்தித்து சிந்தது; வேற்றுப்பொருள்வைப்பணி. இதனை, வடநாலார் அந்ததார்தார யாஸமென்பர். சிறுவிலை பஞ்சம்; இளைத்தவயிறுஎன்று கூறுதற்காக 'கூாமோ

தரம்' என்று வடமொழியிற் கூறுவதுபோல, நுண்ணியஇடையென்பதைத் தெரிவிக்க 'சிறுவிலைமருங்குல்' என்றது. சீதாபிராட்டி அருமையாகப் பாராட்டப்பட்டவந்தன்னென்பதுதோன்ற, 'செல்வமென்னுமாங்கை' என்றார். பி. ம்.—¹நிலை. ²இந்திர, இத்திரை. ³செறி. ⁴உளைந்துசோர. ⁵நடாததலினைவாய், நடத்தெனினவையுள். ⁶நீங்கி. ⁷ஊங்கின். ⁸உணர்வதுண்டோ. (௧௬௦)

௫௪.—கவிக்கூற்று: இராமபிரான் உதயகாலத்திற்முன் இரண்டுயோசனை மேற்றென்னுகூறிச் சுமத்திரன் செய்ததைச் சொல்வோமெனல்.

பரிதிவா னவனுங் கீழ்பாற் பருவரை பற்று முன்னந்
திருவினா யகனுந் தென்பால யோசனை யிரண்டு சென்ற
னருவிபாய் கண்ணும் புண்ணு யழிகின்ற மனமுந் தானுந்
¹துரிதமான் தேறிந் ²போனான் செய்தது சொல்ல வுற்றும்.

(இ-ள்.) பரிதி வானவன் உம்-சூரிடனும், கீழ்பால் பரு வரை பற்று முன்னம்-கிழக்குததிக்கிலுள்ள பருத்தமலையை [உத்தமகிரியை] அடைவதற்கு முன்னம் [சூரிபோதபததுக்கு முன்னமே], திருவின் தாயகன் உம் - இலக்குமியின் கணவனான ஸ்ரீராமபிரான். தென்பால-தெற்குத்திக்கு, யோசனை இரண்டு சென்றான்-இரண்டுயோசனை தாம் நடத்து சென்றிட்டான்; (இனி), அருவிபாய் கண் உம்-அருவிவெள்ளமேபோல (துயரக்கண்ணீரைச்) சொரிகின்ற கண்களும், புண் ஆய அழிகின்ற மனம் உம்-புண்பட்டுவருதுகின்ற மனமும், தான் உம்-தானுமாகி, துரிதம் மான் தேரில் போனான் - விடைத்து செல்லுகின்ற குதிதையூட்டிய தேரின்மீது ஏறிக்கொண்டு திரும்பிச்சென்ற சுமந்திரன், செய்தது-செய்ததை, சொல்ல உற்றாம்-இனிச் சொல்வோம்; (எ-று.)

கண்ணும மனமுந் தானும் போனான்-திணைவிடவிச சிறப்பால் உயாதிணை முடிபேற்ற வழுவமைதி. பரிதிவானவனும், உடமை - எதிர்த்துத் தழுவியது. துரிதம்-தவிரிதம் வடசொல். சொல்லவற்றாம் - கவிக்குடைய தனிததன்மைப்பன்மை. பி-ம் —¹துரகம். ²சென்றான். (௧௬௧)

௫௫.—சுமத்திரன் அயோத்திசேர்த்து வசிட்டன் செய்ததேரிவிக்க,
அவன் வருந்துதல்.

கடிகை¹யோ நிரண்டு முன்றிற் கடிபதி லயோத்தி கண்டா
னடியினை தொழுதா னுதி முனிவனை யவனு முற்ற
படியெலாங் ²கேட்டு நெஞ்சிற் பருவா லுழந்தான் ³முன்னே
முடிவெலா ⁴முணர்ந்தா னந்தோ முடிந்தான் ⁵மன்ன நென்றான்.

(இ-ள்.) (சுமந்திரன்).—கடிகை ஓர் இரண்டு முன்றில் - ஐந்துகாழி கைக்குள், கடி மதில் அயோத்தி-காவலாக அமைந்த மதியையுடைய அயோத்திமாநகரத்தை, கண்டான்-அடைந்து, ஆதி முனிவனை-குலகுருவாய்ச்சிறந்த வசிஷ்டமுனிவனை, அடி இனை தொழுதான் - உயப்பாதங்களில் வணங்

கெனன்; அவன் உம் - அம்முனிவனும், உற்ற படி எலாம் கேட்டு - நிகழ்த்த வகைமுழுவதையும் (அச்சமத்திராணிதம்) கேட்டறிந்து, நெஞ்சில் - (தன்) மனத்தினுள்ளே, பருவரல் உழத்தான் - துன்பத்தால் வருத்தினான்; முன்னே முடிவு எலாம் உணர்த்தான் - மேலே நிகழ்த்தோவதை யெல்லாம் அறிந்தவ னாய், அந்தோ மன்னன் முடித்தனன் என்றான் - ஐயோ! அசன் இறந்து விட்டானென்று கூறினான்; (எ - று.)

இராமபிரான் நகரத்தாருக திருமயிவர ஒருப்படாமல் இரத்ததையும் திருப்பிவிட்டுத் தமபியும் மனைவியுமாகக் காட்டிற்குப் போய்விட்டானென்ற செய்தியைக் கேட்டவுடனே, அசன் இறப்பது நிச்சயமென்று வசிட்டமுனி வன் கூறின னென்பதாம். தெளிவுபற்றி, 'முடித்தனன்' என இறந்தகாலத் தாற் கூறினா: வழுவுமையி. இரண்டிழைந்து - உமமைத்தொகை. இரண்டு அல்லதுமூன்று எனினுமாம். பண்புத்தொகையாகக் கொள்ளின, ஆறு என்று பொருள். பருவரல்-பரிவு வருதல் என்று பொருளுள்ள பரி வா என்ற வினைச் சொற்சன் தொடர்த்து விகாரப்பட்ட 'பருவா' எனப்பது பகுதியாக, அதனடி யாகப்பிறந்த தொழிற்பெயர். முன்னே முடிவெலாம் உணராதான் என்ப தற்கு - முன்னமே கன் னான கண்ணினால் முடிவைக் கண்டறிந்தவானு வசிட்டனெனக் கொள்ளினுமாம். பி - டீ —¹ஒன்றிரண்டு. ²கேட்டே, கேட் டான். ³முன்னம். ⁴உணராதே, உணராதேன். ⁵அசன். (ருகஉ)

ருக. — வருந்தியவண்ணம் வசிட்டமுனிவர் சுமந்திரனோடும்

அரண்மனையிற் புத்தல்.

நின்றயர் பழியை யஞ்சி தேர்ததிலன் நடுக்க வள்ள
லொன்றுநா னுரைத்த னோக்கான்¹ நருமத்திற் குறுதி பார்ப்பான்
வென்றவ² நுளரே³ மேலை விதியினை⁴ பென்று⁵ விம்மி
பொன்றிணி மன்னன் கோயில் சமத்திர னோடும்⁶ புக்கான்.

(இ - ள்.) 'வள்ளல-உரைத்தனமுடையவனாகிய தசரதன், தின்று உயர் பழியை அஞ்சி தடுக்க கோர்திலன்-¹லைபெற்று வளரக்கூடிய பழிக்குப்பயப் பட்டு(இராமபிரான் காட்டிற்குச்செல்லவை)த்தடுக்கதற்கு ஒருப்பட்டானில்லை. தருமத்திற்கு உறுதி பாப்பான் - தருமம் நிலைநிறுத்தன்மையை நாடுபவனு ளிய இராமபிரான், தான் உரைத்தல் ஒன்று உம் கோக்கான் தான் கூறியதைச் சிறிதும் நருதினானில்லை; மேலை விதியினை வென்றவா உளாள் - பழைய வினைக்கு² வாய்ப்பாது அகனைக் கடந்து தின்றவா இவ்வுலகத்தில் எவரேனும் இருக்கின்றனரோ³ என்று-என்று சொல்லி, விம்மி-புல்லமிகக்கொண்டு, சுமத் திரனோடும்-சுமத்திரனைன்பவனுடனே, பொன் னிணி மன்னன் கோயில் - பொன்னுலையனற அசமாஸிகையினுள், புக்கான் - புத்தான்; (எ - று.)

நான் உரைத்தல் என்றது - "ஐயமொருவியோங்கிய, கற்றடவகாணுதி யென்னிற் கண்ணகன், மற்றடவையான வாய்க்கிலான்" என்று நகரீகரு படலத்து வந்ததினை. அதனை அப்பிரான் கோக்காமையை "அன்னவன் பணி

தலை யேந்தியாற்றுதல்” என்ற பாடலிற் காண்க. தரும ஸம்ஸ்தாபநஞ்செய்யத் திருவவதரித்தவனென்பான் இராமபிரானே ‘தருமத்திற்குறுதிபார்ப்பான்’ என்றான். “சூழ்வினை நான்முகத்தொருவர்க் குழினும், ஊழ்வினையொருவரா லொழிக்கற்பாலதோ” என்று வசிட்டன் மொழியாக அங்குவந்தது ஒப்புநோக்குக. பி-ம்:—1தருமத்தின். 2யாரே. 3மேலவ். 4என்ன. 5விம்மா. 6போனான். ()

ருள.—தேர்கொண்டு வந்ததுகேட்டு அமைச்சர் விரைந்துவந்து
சுமந்தீரன்நிலைகண்டு தளர்தல்.

தேர்கொண்டு வள்ளல் வந்தா னென்றுதஞ் சிந்தை யந்த
ஹர்கொண்ட திங்க ளென்ன மன்னனை யுழையர் 1சுற்றிக்
கார்கொண்ட மேனி பாளைக் கண்டிலர் 2கண்ணில வற்றா
நீர்கொண்ட நெடுந் தேர்ப பாக நிலைகண்டே நிலையிற் தீரந்தார்.

(இ - ள்.) (தோவந்தசெபதியை யறிந்தவுடனே),—உழையர் - மந்திரி
மாகன்,—தோகொண்டு வள்ளல் வந்தான் என்று தம சிந்தை உத்த-‘தேரின்
மீது ஏறிக்கொண்டு இராமபிரான் திருமபிவந்திட்டான்’ என்பதனால்
தமது எண்ணம் துண்டிச்செல்லுதல்,—திங்கள் ஊர் கொண்ட(து)என்ன -
சந்திரன் ஊர்கோளக்கொண்டானதுபோல். மன்னனை சுற்றி - தசரத மன்
னவனை சுற்றிநின்று, கா கொண்ட மேனிபாளை கண்டிலர்-கருநீறமுள்ள
இராமபிரானை காணாதவாகைய, கண்ணில வற்றா நீ கொண்ட நெடு தோ
பாகன் நிலை கண்டு - கண்களில் வற்றாத [மேன்மேற்சுரக்கின்ற] கண்ணீரை
கொண்ட தோப்பாகன் தன்மையைக்கண்டு, நிலையில் தீரத்தா - (தமது)
மனநிலை நீங்கப்பெற்றார்கள [வருக்தமடைந்தார்கள்]; (எ - று.)

தேர்வந்ததுகேட்டு இராமபிரானே வந்திட்டானென்று துணிந்து மன
மகிழ்ச்சியடைந்துவந்த மந்திரிபா தசரதமன்னவனைச சூழ்த்திருந்து, அங்கு
இராமனையின்றிச சுமந்திரன் கண்களில் நீ தாடைதாயையப் பெருகநிற்
பது கண்டு தாம கொண்ட மகிழ்ச்சிநீங்கி வருத்தின ரென்பதாம். அரசனை
சூழ்த்திருந்த உழையா திங்களைசூழ்த்த ஊர்கோட்டு உவமையாவா. கண்டே-
செய்தி சொல்லாதிருக்கையிலேயே என்றபடி. பி - ம் --1சுறந். 2கண்ணீர்.
3தோன்றன். (டுகச)

ருஅ —இரதம்வந்ததென்னக்கேட்டுத் தசரதன் கண்விழ்த்து

‘இராமன் வந்தானா?’ என்று வசிட்டனை வினவுதல்

இரதம்வந் துற்ற தென்றாங் கியாவரு மியமப லோடும்
வரதன்வந் துற்றா 1னென்ன மன்னனு மயக்கந் தீரந்தான்
புரைதபு கமல நாட்டம் பொருக்கென விழித்து நோக்கி
விரதமா தவனைக் கண்டான் வீரன்வந் தானோ வென்றான்.

(இ - ள்.) இரதம் வந்து உற்றது என்று-(காட்டிற்குச்சென்ற) இரதமா
னது மீண்டுவந்து சோந்ததென்று, ஆங்கு யாவாஉம் - அங்குள்ள எல்லாரும்,
இயம்பலோடும சொல்லவே,—வரதன் வந்து உற்றான் என்ன மன்னன் உம்

மயக்கம் தீர்த்தான் - இராமபிரான் வந்திட்டானென்று கருதித் தசரதமன்ன வனும் மனமயக்கத்தீர்த்தவனாகி, புரை துடி கமலம் காட்டம் பொருக்கென விழித்து கோக்கி-குற்றமற்ற தாமரைமலர்போன்ற (தன்) கண்களோச சடக்கென விழித்துப்பார்க்கது. (தன் எதிரே நின்ற), வீரதம மாதவனை கண்டான்-கோண்புகளை மேற்கொண்ட சிறத்தவர்தினனாகிய வசிட்டமுனிவனைப் பார்த்தது, வீரன் வந்தான் ஓ என்றுன்-“மூலாவீரனாகிய இராமபிரான் திரும்பிவந்தானோ?” என்று வினவினான்; (எ - டு)

இராமன் வேண்டுவார வேண்டுவ வர்களைக் கொடுப்பவனாதலால், காட்டிற்குத்திரும்பவே ணுமென்று உடனெதிராது சென்ற கதர்த்தவரின் வேண்டுகோட்டுக்கு இனங்கித் திருமலர்தானபோலுமென்ற கருத்தின னாதலின், தசரதன் ‘வரதன் வந்துற்றான்’ என்று கருதினான் பொருக்கென-விரைவுகருதிப்புக. தவஞ்செய்யையில் மனக்கைப்பலன்வ ட்ச்செல்லுத்தாமை உணவு விலககல்முதலியபலவகையமககரே மேற்கொண்டுமுக்கவேண்டுகது இன்றியமைமாததா மாதலின் ‘விரதமாதவன்’ என்றா பி-ம் -1 எனது வந்தனனோ.

நூ —மறுமொழிசொல்லாமையால் இராமன் வராமையுரைத்துழர்ச்சித்த மன்னனது துயரைக் காணப்பெறுது முயர்வு அப்பாற்செல்லல்.

இல்லையென்¹றுரைக்க²வாற்ற³வேங்கினன் முனிவனின்ற⁴னல்லவன் முகமே கம்பி⁵தடகதில⁶னென்னு மாற்றஞ் சொல்லலு மரசன் சொர்த்தான் றபருறு முனிவனானிவ் வல்லவகான் கில்லெ⁷னென்னு⁸வாண்டுகின்⁹றகலப போனான்.

(இ - ன்.) முனிவன் - வசிட்டமகரிஷி.—இல்லை என்று உரைக்கல் ஆற்றான்—(இராமன்) வசிலெனென்று (கன்வாயினது) சொல்லப்பொருமல், வங்கினன் தின்றான் - மனமவருக்கி வானவருத்தான்; கல்லவன் முகமவ - நறகுணங்களையுடையவனாகிய வசிட்டமுனிவனுடைய முகமே, கம்பி தடகதிலன் என்னும் மாற்றம் சொல்லலு ம-இராமரிசன் திருமலர்ததிலனென்ற செயதிபைத தெரிவிக்கவே,—அரசன் - தசரதன்,—சொர்த்தான் - ழுச்சித்தான்; துயர உறு முனிவன்—(உறுததில) துயரம் மக்கவனான வசிட்டன்.—கான் இ அல்லல காண்கிலவேன என்னு - கான் இத்ததுயரத்தைக் கண்டு மனமபொறே நென்றுசொல்லி, ஆண்டு தீன்று-அவ்விடத்தினின்று, அகல போனான் - அப்பாற் சென்றான்; (எ - டு)

உயிக்குஉவப்புஉண்டாகுமபோது மலாதது மதுமேரும்போது வாடியும்உள்ளக்கருத்தை முகம் தெரிவித்தமாதலால், ‘கல்லவன்முகமே கம்பிதடகதிலனென்னுமாற்றஞ்சொல்லலும’ எனப்பட்டது; “அடுத்ததுகாட்டிம பனிகருபோல்வெஞ்சும், கடித்தது காட்டிம முகம்” என்றார், நாயனரும். காப்பல் உவத்தலின்றி,மெய்த்திரு வந்துற்றலும் வெந்துயர் வந்துற்றலும் ஒத்திருக்கும் உள்ளத்தையுடைய உரவோனலும் ஆற்றமுடியாதாயிற்று, ஆண்டுததோன்றிய துயர மென்று துயரத்தின்மிகுதியை விளக்கியவாறு. பி-ம்:—

¹உரைத்தல். ²ஆற்றாது. ³ஏன்கிமா. ⁴உல்லவன். ⁵நடந்தனன், வந்திலன்.
⁶பெறு. ⁷ஆகரு. (டுகசு)

சு௦ — இராமன்முதலியோர் காட்டினிடம் செம்பமையைச்சுமந்திரன்
தெரிவிக்க, மன்னவன் அத்துபரச்சேய்தியா லாவியை யழித்தல்.

நாயகன் பின்னுர் ¹தன்றோப் பாகனை நோக்கி நம்பி
சேயனே வணிய னேவென் றுரைத்தலு ²மனையான் செய்ய
வேயுயர் ³கானிற் றுணுந் தம்பியு மிதிலைப் பொன்னும்
⁴போயின னென்ற னென்ற போழ்ததே யாவி போனான்.

(இ-ள்.) நாயகன் - தசரதமன்னவன், பின்மம - மீனமம, தன் தேர்
பாகனை நோக்கி-தனக்குத்தேதோட்டிபவ னாகிய சுமந்திரனைப் பாராது, ¹நம்பி
சேயன் ஓ அணியன் ஓ என்று உரைத்தலும் - 'இராமன் துரத்திலுள்ளானோ?
(அன்றிச) சமீபத்திலுள்ளானோ?' என்று வினாவுதலும், — அனையான்-அதச
சுமந்திரன், செய்ய வேப் உயா கானில-நோக்கவருத்தன்மையுள்ள மூங்கில்
கள் ஓககிவளர்ப்பெற்ற காட்டிலே, தான்மம —, தம்பிமம மிதிலைபொன்
ம-இனையபெருமானும் மிதிலாபுரியில் தோன்றிய இலக்குமிபோன்ற சிதை
யுமாக, போயினன் —. என்றான்-என்று மறுமொழிகூறினான்; என்ற போழ்
த்ததுஎ-என்றுசொன்னபோதே, ஆவி போனான் - (தசரதன்) உயி நீங்கப்
பெற்றான்; (எ - று)

'இராமபிரான் தான் பட்டணத்திலிருந்துபுறப்பட்டதுமுதல் சுமந்திரன்
புறப்படுமவையில் இராமன்செய்த சேயலையெல்லாங்கேட்டு அவற்றை
நினைத்தாவது ஆறியிருக்கலாமோ?' என்ற ஓ'எண்ணத்தினால் வினாவு, அவ்
விராமபிரான் காண்கருசோரதவையில்லும் நீகழ்ந்தசெய்திபயச சொல்ல,
'காட்டில் இராமபிரான் புருத்தான்' என்ற துயாவீளாகருடகருசொல்லைக்
கேட்டவுடனே தன்னையும்அறியாமல் பெருதுமமபொங்க அதனால் உயி
ரொழிந்தனன் தசரதன் என்று முதலுலைய சிறிதுஒட்டிப் பொருளவிரித்து
உரைத்துக்கொள்க. மிதிலைபொன்னுதமயிபுத்தானும் போயினன்-சிறப்பி
னாலுயாதினையாணபால் முடிபேற்றது.

சுமந்திரன் இராமபிரானைவிட்டு அபேத்திக்குப்போனபோது அவனைக்
கண்ட ரகரத்துச சனங்கள் மிகவருதமடைய, பின்பு அவன் தசரதனையணுகி
இராமன்சொல்லியசெய்தியையும் சிதைபின்மீலையையும் தெரிவித்ததுஅயோத
தியிலுள்ளசரசரங்குளெல்லாம் மனவருத்தமுற்றிருப்பதையும் தெரிவிக்க,
அததசரதன் மனங்கலங்கி மூச்சுகித்தான்' கௌசலை 'பாதகாவுக்கும் தீங்கு
நேருமோ?' என்று அஞ்சித் திகைத்துப் பின் அசுசுமந்திரன்சொல்லிய இராம
னதுசெய்திபயச கேட்டதனால் மிகவருந்திதுயருறுகையில், அவளை அசுசும
ந்திரன் 'இராமலட்சுமணசிதைகள் வனவாசுததாலவருந்தா' என்று எடுத்துக்
காட்டித்தேற்ற, பிறகு அந்தக்கௌசலை இராமனைக் காட்டிற்றுகுஅனுப்பியதைச

சொல்லித் தசரதனிடம்புலம்ப, மீண்டும் அரசன்மனங்கலங்கிமூர்ச்சித்து வெரு
நேரங்கழித்து மூசகைதெளிய, பின்பு அவ்வரசனிடத்துத் தான் சிறிது
நிவ்ருமாகக் கூறியதைப் பொறுக்குமாறுவேண்டினன். அப்பால் மன்னவன்
துயரமுற்றவண்ணமே துயில்கொண்டிருந்து பிறகுவிழ்த்துத் தான் பூர்வத்
தில் இவ்வண்ணம் புத்திரசோகமதோனதுமாறு, நீமொன்றும் இருடிசும்
னை நோபருகின்ற யானையென்றுமாறாகக்கருதிக் கொன்ற செய்தியைக்
கௌசலையிடம் கூறித் தான் முன்செய்த அததீவ்வேகரு இரங்குவதும் இரா
மனைக்குறித்துக் கதறுவதுமாக இருந்து, கைகேயிமைப்பழித்தவண்ணம்
கௌசலையையும், சுறித்திரையைப்பாத்ததுகொண்டே துயரத்தைத் தாங்க
மாட்டாமல் ஆவ்போகப்பெற்றானென்ற விஷயம் முதலுலில் விரிவாகக்
கூறப்பட்டுள்ளது. பி-டி—¹தறோப் ²தோவலாஹம் ³கானம். ⁴போயினர்.

சுக.—தசரதன் வாறோர் மீளாவுகந்திற் சோத்தல்.

இந்திரன் முதல்வராய் கடவுளாய் மாரு மீண்டிச்
சந்திரனைப் தாங்கொர் பானததின் லீலையிற் றுங்கி
வந்தன வென்கதை தகதை யெனவென வகளித்தது வள்ள
லுநதியா லுலகி லுடையா லீலகிலா வுலகத் துய்த்தார்.

(இ - ன்.) ஆ. கு - உபபிராபுது உவந்தது இந்திரன் முதல்வர்
ஆய் கடவுளாய் மாரு - மேலே, உயர்ந்த முத்தவாகவுள்ள வானவாயாரும்,
மண்டி - திண்ணமிருந்து வந்த கருவிக் கருவின் என - எழுதுதலையான
திருமாலின் தகைதமாகிய தசரதன் (உயர்ந்ததற்கு வந்திடலானான் என்று,
மனம் களித்து - மனமகிழ்வுகூர் சந்திரன் அண்டது ஸ்ரீமானத்தின் தலை
யில் தாங்கி - சந்திரனைப்போத்து [வெண்ணிற்குத்தாக] உள்ள ஒப்பற்ற
விமானத்திலே (அவனை மெழுகுருளப்பண்ணித் தாங்கக் கதனைத்) தாங்கிக்
கொண்டு, - உளவால் - அகத்தக்கத்தோர், உத்தமன் உலகின் உயர்பா - (திரு
மாலினது) எய்தகருவதில் தோன் உயர்வாகிய பரமேசுவரனது உலகத்துக்கும்
மேலேயுள்ள, மீள்கிலா உலகத்து - (தவறாமலாகத்தவா) மீள்கிலல்லாத
உலகத்தில், உயத்தார் - கொண்டுகொத்தனர்; (எ - று)

யாவருக்கும் புத்திரமுதல்களைத் தவல்ல பரம்பொருளாகிய இராமபிரா
னைப் பெற்ற தகைதகூப்பாய்க்கிடப்பது திண்ண மென்னுங் கருத
தால், கம்பா இவ்வாறு கூறலுந்; இவ்விஷயம் முதலுலிற் காணப்படவில்லை.
மானம் - முத்திருநதவிதாயம். - மீள்கிலாவுலகத்துயத்தார் என்று இங்குக்
கூறிவிட்டு, மேலுரிக்கப்படலத்தில் இராவணனைவென்ற இராமபிரானை என்
முதன்முதலிய தேவாகளவந்து தொழுது போற்றினமைமையச் சொல்லிய
போது “மெய்யினுக்குமிடையிற் வேர்தாகோன் விமானத்தெய்த” என்று
தசரதன் இராமனைக்காணுமாறு விமானத்தின்மீதுவந்தா னென்று கூறியது
எவ்வளம் பொருள்துமெனின?—மீள்கிலா உலகம் என்பதற்குப்பொருள் -
சுவர்க்கம் முதலிய எல்லுவகத்தைச் சோத்தவா அந்த எல்லினை நீர்த்தபொ

முது அங்குநின்ற மீண்டுநருமவயத்தராகிப் பிறப்பது முதலிய துன்பங்கட்கு இடமாவதுபோல அல்லாமல் தன்னையடைந்தவா எஞ்ஞான்றும் நிலையாக இருத்தற்கு உரிய உலகு என்பதேயாகும்; ஆதலால், தாம் எங்குசெல்வ வேனுமென்றாலும் அவருச செல்லமுடியாது சிறைப்பட்டிருக்கும் உலகு என்பது பொருளல்ல: வைகுந்தம் புக்கவா வினைவயத்தராய் உழலாமல் தாம் விரும்பிய வண்ணம் சேர வல்லமைபுள்ளவரென்பதையும், அன்னார் இந்த உலகத்தைப்பார்த்து அருவருப்புகொள்வரென்பதையும், திருவேங்கடம் முதலிய திவ்யதேசங்களில் அரசாங்கதாரங்கொண்டுள்ள எம்பெருமான்களுடைய செளலப்பியம் முதலிய குணங்களிலீடுபடுவ ரென்பதையும், விபவா வதாரங்களிலுள்ள செளலீபம முதலிய குணங்களிலீடுபடுவ துணுடி என்பதையும் தூல்களிற் காணலாம். 3-ம் —¹ஆன. ²அனைய ³விமானத்தின். ⁴போகிலா, மீள்விலா. (நகஅ)

கஉ.— கோசலை தசரதன் மாண்டமையையறிந்து வருந்துதல்.

¹உயிர்ப்பிலன் ²துடிப்பு மிலல் ³னென்றுணர்ந் துருவந் தீண்டியயிர்த்தன னோக்கி மன்னந் காருயி ரின்மை தேறி மயிற்சூல மனைய நங்கை கோசலை மறுகி வீழ்ந்தாள் வெயிற்சூல கோடை தன்னி லென்பிலா வுயிரின் வேவாள்.

(இ-ள்.) குலம் மயில அனைய நங்கை கோசலை-தசரத மயிற் பறையை யொத்த சாயலையுடைய பெண்களையகமாகிய கௌசலைப்பிராட்டி, —அயிர்த்தனன்—(தசரதன்நிலைடைக கண்டு மனத்திற் சந்தேகங்கொண்டவனாய், உருவம் தீண்டி நோக்கி—(அத்தசரதனது) உடம்பைத் தொடர்பார்த்து, ‘உயிர்ப்பு இலன்—(முககில) சுவாசம் வரப்பெற்றிலன்; துடிப்பு உம இல்லன்—(மாயமுதலிய இடங்களில) நாடி முதலியன அடித்துக்கொள்ளுதலும் இல்லாமலிருக்கிறான்,’ என்று உணர்ந்து என்றுகண்டறிந்து, மன்னந்த ஆ உயி இன்மை தேறி—தசரதமன்னவனுக்கு அருமையான உயிர் கீடுகிட்டதென்பதை நிச்சயித்து, மறுகி - மனங்கலங்கி, வீழ்ந்தாள் - கீழ்வீழ்ந்து, வெயில் சுடு கோடை தன்னில் என்பு இலா உயிரின் வேவாள் - வெயில் கொளுத்துகின்ற முதுவேனிற் காலத்தில் (அவ்வெயிலிலே அகப்பட்ட) எனப்பலலாத பிராணியைப் போல [புழுப்போல] துடிப்பவளானாள்; (எ - று)

மரணமடைந்தாள் விடியுந் காலத்தில் வந்தியாமுதலியோர் தேர்ததிரப் பாடல்களைப்பாடுதல்முதலிய அரசாங்கு உரிய மரியாதைகளைச் செய்தும் தசரத மன்னவன் எழுத்துவராமலிருக்கவே, அந்தப்புரத்திருந்த மகளிராக் மெல்லியசொற்களால் எழுப்பியும் எழுந்திராதுகண்டு அரசனையணுகி நிதானித் துப்பார்த்து மூசகமுதலிய துயிலுசகு உரிய குறிகள் ஒன்றும் இல்லாததுகண்டு மெல்லமெல்ல மன்னவன் மரணமடைந்திட்டானென்றே அறுதியிட்டு, துயரின்மிகுதியால் மெய்ம்மறந்து அயாந்துகிடக்கருங் கௌசலையைப்பார்த்துக்கதறியடி, அந்தக்கோசலை அவ்வொலியாற் கணவழித்தெழுது அரசனை உற்றுப்

பார்த்தும் பரிசித்துப்பார்த்தும் மன்னன் மரணமடைந்தானென்றே நிச்சயித்துக் கதறிக்கொண்டு புலம்பலாயின னென்று முதலூலிற் கூறியுள்ளது. துயரத்தினால் வருந்துங் கௌசலேகரு, கல்லெயிற்காலத்திற் கடுவெயிலிலகப் பட்டுத் துடிக்கும் புழுவை உமை கூறினா. மயிற்சூலம் - மயிர்கூட்டமென்று சொல்வதிற் சிறப்பில்லை பி.ய் —¹உயிர்த்திலன். ²உணர்வுமில்லன், உணர்வுமில்லை. ³என. (இகக)

சூ.௩.—கோசலை புலம்பத்தோடங்குதல்.

இருந்தவாற் தணவே டெல்லா மீன்றவன் தன்னை ¹யீனப் பெருந்தவஞ் செய்த நங்கை ²கணவனிற் பிரிந்து தெய்வ மருந்திழற் தவரின் விட்டி மணிபிரி யரவின் ³மாந்தி யருந்துணை ⁴யிழந்த வன்றிற் பெடையென வரற்ற லுற்றாள்.

(இ - ன்.) இருக்க அகத்தனவேறு எல்லாம என்றவன் தன்னை என பெருதவம் செய்த நங்கை-என்றும் இருப்பவனாகிய பிரமதேவனேறு எல்லாவுகவகையும தக்கருளியவனாகிய திருமாலே புகல்வனாகப்பெறுமாறு மிக்க தனஞ் செய்த பெண்களிற சிறந்த கௌசலை, கணவனின் பிரிவு-கணவனை கீங்கப் பெற்று, தெய்வம மருந்து இழந்தவரின் விட்டி மணி பிரி அரவின் மாந்தி - கோவாபிருக்கதை யிழக்கவாபோன்று வருகதியும் (தன்னுச்சியிலிருக்கும்) மாணிக்கத்தை யிழக்கப்பெற்ற சாபமபோல மயங்கியிருந்து, (பிறகு), அருதுணை இழக்க அன்றில் பெடை என - (தன்னுடைய) அருமைமான ஆணையிழக்கப்பெற்ற பெண்ணன்றிற் பறவைபோல, அற்றல் உற்றாள் - கதறத் தொடங்கினாள்; எ-று.) — கதறுவதை மேல ஆறுகவிக்கிற் காண்க.

பாத்தாவையே தனக்குப் போக்கியமாகவும் அலங்காரமாகவும் எல்லாமுமாகவும் பாராட்டித் தன்புதலவனையும் பிரிந்திருக்க பதிவிரதாசிரோமணியாகிய கௌசலை, அத்தக கணவனையும் இழக்க கோக்கதனால், அரிதிற்பெற்றுத் தன்னைப்பட்ட தேவாபிருதம் கைவிஞ்சிப் போனதுபோலவும் அவாம் தன்னுச்சி மாணிக்கத்தை யிழத்ததுபோலவும் மிகவும் வருத்தி. துணையையிழந்த அன்றிற் பேடுபோலக் கதறலாயின னெனபதாம் மணிபிழந்ததாகம் வருந்துவதனை “அருமணியிழந்தோ நாக மலமருகினது” என்றவிடத்துங் காண்க. பிரமதேவன் புராணமுனி என்று கூறப்படுவனாலால், அவனை ‘இருந்தவன் தணன்’ என்றா. எல்லாவற்றையும் சுன்ற கடவுளாய் புகல்வனாகப் பெறுவது பெருந்தவத்தின் காரியமென்பது. கூறாமலே விளங்கும். பி.ய் —¹சுன்ற. ²கணவனைப். ³மாந்தி ⁴பிறித்த, பிரித்த. (கஃ௦)

வேறு.

சூ.௪.—இதுமுதல் ஆறுகவிகள் - கணவன்யிழந்த கோசலையின்புலம்பல்.

தானே தானே தஞ்சயி லாதான் ¹நகைவிலலான்
போனான் போனா னெங்களை ²நீத்திப் பொழுதென்ன
வானோ சுண்டி மண்ணை ³வற்றி மறுகுற்ற
மீனே ⁴யென்ன மெய்தடு மாறி ⁵விழுக்கின்றாள்.

(இ-ள்.) ‘தஞ்சம் இலாதான் - தாழ்வுஇல்லாதவனும், தகை வில்லான் - பெருமைக்குணமுடைய வில்லைபுடையவனுமாகிய மன்னவன், இப்பொழுது—, எவகளை நீத்து—, தானே தானே போனான் போனான் - ஒருவியா தியுயில்லாமலே தானேயிறத்திட்டான்,’ என்ன - என்றுகூறி,—வான் நீர் சுண்டி - வானினின்று பெப்பும் மழைநீரும் இன்றி, மண அற வற்றி - பூமியிலும் (தான்வாரும் நீரும்) அடியோடு வற்றியதனால், மறுகுற்ற-நிலைதடுமாரிய, மீன் ஏ என்ன - மசகம் போல, மெய் தடுமாறி விழுகின்றான் - உடம்ப தடுமாறி விழுகின்றவனானான், (கௌசலை); (எ - று.)

நீர் வாழுமிரான மசகத்துக்கு வானிலலாவிடினே நீர்வாழ்வது வருத தமாயிருக்கும்; அவ்வானில்லாமையோடு தான் வாழ்கின்ற நீரும் மாறினால் நீர்வாழுமிரான அமரீன் தடுமாறுவதுபோல, இராமரினைப் பிரித்ததனால் ஏற்கவேவருத்தமுற்றிருந்த கௌசலை இப்போது தான் வாழிடமானகணவனையும் இழத்ததனால் மனங்கலங்கித் தடுமாறினனென்று உவமானப்பொருத்தவகாணக. சுண்டி வற்றி என்ற செப்கெனெக்சவகன், காணப்பொருளன. முதலடியில் ¹தகவில்லான் என்ற பாடத்துக்கு-இராமனைக் காட்டிற்று அனுப்பியதனால் தகுதியற்றவனாகிய மன்னவன், தஞ்சம் இலாதான் - தன்னைக் காப்பவா இல்லாதவனாகி, தானே தானே போனான் போனான் - தானே தற்கொலைசெய்துகொண்டாற்போல இறந்திட்டான் என்று பொருள்காணக. அவலத்தினால், தானேதானே போனான் போனான் என்ற அடுக்குகள் வந்தன. சிலபிரதிகளில் முறையே “வடித்தாழ்” (சுஎ) “கோயும்” (சுசு) என்ற பாடங்கள் இருக்க, அவற்றின்மீன் இப்பாடல காணப்படுகின்றது. பி-ம்—¹நீக்கி. ²வற்றி, வற்றி. ³போல. ⁴மெய்கின்றான். (சுஓக)

சுரு ¹ஒன்றா நன்னாட் டெய்க்குவா நிரந்தாட் டெயர்காப்பா
‘ரன்றே மக்கட் பெற்றுயிர வாழ்வார்க் ³கவழ்முண்டே
யின்றே வந்தீண் டஞ்ச ⁵லெனெதம் மகனென்பான்
கொன்றா ⁶னன்றே தந்தையை யென்றான் குலைகின்றான்.

(இ - ள்.) இ நாட்டு உயிர் காப்பா - இத்தாட்டிலே பிரானிகளைப் பாதுகாப்பவராகிய அரசர், ஒன்றுஆ - ஒருதலையாக, நல் நாடு - வானுலகத்து நாட்டிலும், உய்க்குவா அன்றே - (அரசு) செலுத்துவார்களன்றே; (மேலும்), மக்கள் பெற்று உயிர் வாழ்வார்க்கு-உயிருடன் வாழ்ந்திருந்து மக்களைப்பெற்ற மானுடாககு, அவம் உண்டிவ - நல்லுலகயில்லாதுபோவது நேர்படுமோ? [நேராதென்றபடி]; (ஆயினும்), எமமகன் என்பான் - எமது மகன், இன்றுவரண்டு வந்து - (அரசன் உயிர்போவதாயிருந்த) இன்றைத்தினமே இவருவந்து, அஞ்சல் எதுது - ‘(யான்பிரித்து சென்றிட்டேனென்று என் பிரிவுததுயருக்கு) அஞ்சவேண்டா’ (யான் வந்திட்டேன) என்று சொல்லாமையால், தந்தையை - (தன்) தந்தையானை, கொன்றான் அன்றே உயிரிவருமாறு செய்தானன்றே? என்றான்-என்று (கௌசலை) வாயவிட்டுக் கதறுபவளாய், குலைகின்றான் - (துயரத்தினால்) நடுங்குபவனானான்; (எ - று.)

இத்தக்கோசலநாட்டில் அரசபுரியும் மன்னவர் மறுமையில் வானுலகத் தும் அரசபுரிவாயேன்றித் தீக்கதிக்கட் செல்லா;மேலும் புதல்வரைப்பெற்றோர்க்குத் தீக்கதியில்லை பென்பதும் தூல்களிற் பிரசித்தம்; ஆகவே, தசரத மன்னவர் நற்கதிசேர்தாரோ இல்லையோ என்ற கவலையில்லை;ஆயினும், தீக்கதியிற் புகாது காப்பவனென்று பிரசித்தஞ்ன அத்தனதுகுமாரன் மன்னர் பெருந்துயரடைந்து சாகின்றிலைமைச சாத்தபோதுகிட்டிவந்து 'அஞ்சாதே' என்று சொல்லாமல் அமமன்னவரை உயிரொழியுமாறு உசுத்தானே! இதுவே என்னுயரத்தை மிதவிக்கின்ற தென்றுசொல்லிக் கொளசலேபுலம்பினனென்க. ¹ஒன்றோன்ற பாடத்தில், முன்னிரண்டடிகட்கு- 'புகதிராற்பெறும்) படன் ஒன்றுதானோ? [ஒன்றன்று பலவாகும்]; புகதிரா தமமைப்பெற்றோரை நற்கதியிற்சேர்ப்பா-இமமையிலும் (பெற்றோரிருக்குமனாயும்) அவரைப்பாது காப்பாரன்றோ? ஆகலால், மக்களைப்பெற்றாருக்கு அமுண்டோ? என்றும் உரைக்கலாம். பி-ம் —¹ஒன்றோ, ஒன்றே. ²அன்றேல். ³அறம். ⁴உண்டோ. ⁵எனதே, எனதென். ⁶என்றே, அந்தோ, அன்றோ. (க௦௨)

கூகூ. கோயும் ¹மின்றி கோன்கதி வாள்வே லிவை'யின்றி
மாயுத ²தனமை மக்களி ³னிலே பறமன்ன
⁴னேயுஞ் ⁵னெண்டு மிப்பியு மாகக் கனிவாழை
வேயும் போன்ற நென்று ⁶மயங்கா விழுகின்றான்.

(இ - ள்.) 'கோய உம இன்றி-(மரணமடைதற்குவதுவான உடற்)பிணியால் இறத்தலும் இல்லாமல், கோன கதி வான் வேல இவை இன்றி - சிறத்த ஒளிபையுடைய வாட்படை வேறபடை என்ற இவைகளால் இறத்தலும் இல்லாமல், மாயுத தன்மை - மரணத்தைப்படைக்கக்கூடியதில், மக்களினம் ஒ-பெற்ற புகதிரால் கோதே? (இது என்ன அநியாயம்!) மறம் மன்னன் - வலிமைபையுடைய தசரதமன்னவன், - ஏயும் ஞெண்டுஉம்-பொருத்திய ரண்டம், இப்பியும்-முத்துச்சிப்பியும், ஆகம கனி வாழை (உம்) - தன்னிடத்துக் களியைக் கொண்ட வாழையும், வேயஉம்-மூங்கிலும், போன்றான்-(கொண்ட கருவினால் அழிவதுபோல) ஆனான்,' என்று—, மயங்கா - மயங்கி, விழுகின்றான் - வீழ்பவளும் ஆனான்; (எ - று.)

உலகத்திலே கோயால் இறப்பது என்பது, மாந்தாகட்கு இயற்கை: மன்னவர்க்கோ முனைமுகத்துச்சென்று வில்வாள்முதலியபடைக்கலங்களால் இறத்தல் சிறத்ததாம் இவ்விருவகையானும் அல்லாமல் தன்மகன்மூலமாக [மக்களைப்பிரித்த காரணமாக] இத்தத்தசரதமன்னவனுக்கு மரணம் கோத்தே! என்றுபுலம்பின னென்க. படைக்கலத்தால் இறந்துபடுதலே மன்னவாருக்கு சிறப்பாதலால், அவ்வனம் படைக்கலத்தால் இறவாது அரசருலத்தவர் கோயால் ஒருகால் இறந்துபடினும் அம்மன்னவரை அத்தனா தருப்பையிற்கிடத்தி வாளாற்போழ்த்து 'போரிவிறத்தவா புகக உலகம் புதுக' என்று கூறுதலும் மரபாயிருந்த தென்பதை, "மன்னா, கோய்ப்பால்விளித்தயாக்கைதழிஇக்,

காதன்மறந்தவர் தீதுமருவகறுமா, ரறம்புரிகொள்கை நான்மறைமுதல்வர், திறம்புரிபசம்புல் பரப்பினாகிடத்தி, மறவகந்தாக நல்லமர்வீழ்த்த, நீள் கழன்மறவர் செல்வுழிச செல்கென, வான்போழ்த்தடக்கலுமய்த்தனர்' என்ற புறநானூற்றாலும், “கொற்றவகொண்ட குடிபுறவகாததுச, செற்றததெவ்வர் தேயந்தமதாக்கியுந், தருப்பையிற்கிடத்தி வாளிற் போழ்த்த, செருப்புகன் மன்னர் செல்வுழிசசெல்கென, மூத்துவிளித லிககுடிப் பிறந்தோர்க்கு, நாப் புடைபெயராத நானுத்தகவுடைத்தே” என்ற மணிமேகலையாலும் உணராக. நெண்டமுதலியவற்றினின்றிதோன்றுவ கரு அவற்றையழிக்கு மென்பது பிரசித்தம்; இதனை, “நண்டிசுப்பிவேயகதலி நாசமுறுவ காலத்துக, கொண்ட கருவழிக்குவகொள்கைபோல்” எனறதனாலும் அறியலாம். ¹காயும் புள்ளிககாக் கடநாகவ கனிவாழை என்றபாடத்திறகு-காக்கடமும்நாகமூமஎன்பவை கரு வினாற்சாதல ஐதிகவுவமானமெனவும், வாழையும் வேயும் பிரதிபட்சவுவமா னமெனவுவ கூறினா முளா; நாகம் கொண்ட கருவினா இறத்தல் ஐதிகமாகவும் வழங்குவதாதத தெரியவில்லை ஆதலால், கனிவாழைநாகம் எனக் கூட்டிக் கனிபாதற்குடரிய வாழைமடமென்னலாம் நாகம் - நகம் என்பதன் நீட்டல்: நகம் - மடமென்க. இனி, நாகம்-நாகம்போற் கொட்டப்பட்டார்க்கு வருத்தத்தை யுண்டாக்கக்கூடிய விருச்சகமென்பாருமுளா. பி-ம்:—¹அன்றேல், அன்றி. ²அன்றி. ³செல்வம். ⁴ஆக, ஆம், ஆகி. ⁵காயும். ⁶புள்ளிககற் புடம், புள்ளிககற்றடி. ⁷மயங்கி.

(க௦௩)

க௭. வடித்தாழ் கூத்தற் கேகயன் மாதே மதியாலே
பிடித்தாய் வையம் பெற்றனை பேரா வரமின்னே
முடித்தா யன்றே மந்திர மென்றான் முகிலவாய்மின்
றுடித்தா லென்ன மன்னவன் மாட்சிற் றுவள்கின்றான்.

(இ-ள்.) முகிலவாய் மின் துடித்தால என்ன மன்னவன் மாடில் துவள்கின்றான் - முகிலினிடத்து மின்னல் துவள்வதுபோலத் தசரதமன்னவன் மாடிலேகிடத்து (துயரத்தால துவள்வவனாகிய கோசலை, (கைகேயியைப் பார்த்து), ‘வடி தாழ் கூத்தல கேகயன் மாதே-அழகுபெற்றுத் தொங்குகின்ற கூத்தலையுடைய கேகயவரசன் புதல்வியே! மதியாலே-(உன்) புத்திவலலமை யாலே, வையம் பிடித்தாய - பூமிபைக கைப்பற்றிக் கொண்டாய்; (அங்ஙனம் கைப்பற்றுமாறு), பேரா வரம் பெற்றனை-மாறு சொல்லமுடியாத வரத்தை யடைந்தாய்; இன்னே மந்திரம் முடித்தாய அன்றே-இப்போதே உன் ஆலோசனையை முடித்தாயல்லவா!’ என்றான்-என்றும் கூறினான்; (எ - று.)

க௭சலை தசரதனதுமாடில் வீழ்த்து புரண்டபுலமபும்போது கைகேயி இருந்தாளாப் பார்த்து, ‘அடி! கைகேயி! நீ நல்லதந்திரஞ்செய்து மாறு கூற முடியாத வடமென்ற ஒன்றைப்பற்றி இராசசியத்தைகைப்பற்றி எடுத்தகாரியத்தை நன்குமுடித்தாய்’ என்று அரசன் இறப்பதற்குக்காரணம் அவனென்பது படக் குத்துப்பாடாகக் கூறினனென்க. வால்மீகிராமாயணத்தில் க௭சலை புலம்பும்போது மன்னவனது தலையைத் தன்மடிமேல் வைத்துக்கொண்டு

கைகேயியைகோக்கி “கைகேயி! உன்கருதது நிறைவேற்றிற்று கொடியதன்மை யுடையவனே! பிடிவாதமாக இருந்து உன்முயற்சியை நிறைவேற்றிக் கொண் டாயல்லவா! மன்னவனைப் போக்கினே. இராமனும், இல்லை இனி இராசசி யம் முழுவதையும் உனதலைபிற்றானே கட்டிக்கொண்டு அனுபவிப்பாய்” என் பது முதலாகக் கூறுமாற்றைக் காணலாம். வடிதல-அழகுபெறுதலென்னும் பொருள்தாதலை “வடுவென்று வடித்தயாகக்கயன்” என்ற புறநானூற்றிலும் அறியலாம்.

(சு௦ச)

கூடி. அருந்தே ராணை ச சம்பர ணைப்பண் டமர்வென்ற
யிருந்தார் வாணோ ருன்னரு ளாலே யினி¹தன்னா
விருந்தா கினறு யென்றனா வேழத தரசொன்றைப்
²பிரிந்தா ரன்³பிற்³ருழ்பிடி மென்னப் ⁴பிரிவுற்றாள்.

(இ-ள்) வேழத்து அரசு ஒன்றை-ஒப்பற்ற அரசயானையை, பிரித்து—, ஆ அன்பில தாழ்-நிறைந்த அன்பினால் மனங்களைகின்ற, பிடி என்ன-பெண் யானைபோல, பிரிவு உற்றாள்-(கண்ணைப் பிரித்த கௌசலை-அரு தேவானை சம்பரணை-(தன்னைத்தொடர்ந்து வெல்லுகிறதற்குடாக) அருமைபான தேரிற் சென்றுபொருத சம்பரசரணை, பண்டு - முற்காலத்து, அமா வென்றாய் - போரில் வென்றவனே! உன் அருளாலவ வாணோ இனிது இருந்தார் - உன் னுடைய கருணையினாலே தேவர்கள் (அந்தச் சம்பரசரணை தமக்கு உண்டா யிருந்த வருத்தமீங்கிச்) செளக்கியமாக இப்போது இருக்கின்றார்கள்; அன் னா விருந்து ஆகின்றாய் - (அப்படி உன்னாலே உபகாரம்பெற்ற) அதேதவா கட்டு விருத்தினனாகின்றாய், எனறனா - என்று கூறினாள்; (எ - று)

வானவர்கள் உன்னால் கனமையடைந்து தம்மரசு நிலைத்ததனால் தாம் தமமுடையஇடத்தில் இனிதாகஇருக்க, அதேதவாகடும் உதவும் வல்லமை யுள்ள நீ இவ்வலகத்திறானே இனிதான்மல அவாஅல்லக்கதாககு விருத் தாகச் சென்றாயோ? என்று புலம்பினாள் கௌசலை மெனக், பி-ம் —¹இத்தான். ²பெருந்தாமுன்பில. ³குழ் ⁴புனகின்றாள்.

(சு௦டு)

கூகூ வேள்விச செல்வந் துபத்திகொன் மெய்மமைத் துணை¹பின்
²குழ்வுச செல்வந் துபத்திகொ றேனா மனு³நாலின் [மையச்
⁴வாழ்வுச செல்வந் துபத்திகொன் ⁵முன்னென் றனள்வானோர்
கேள்விச செல்வந் துபக்க வபிறறோ கிளைத்தந்தாள்.

(இ - ள்.) வாணோ - தேவர்களும், கேள்வி செல்வம் - வேதத்தின்செல் வமாகிய பரம்பொருளை, துபக்க-(கண்ணாற் கண்டு)அனுபவிக்கும்படி, வயிற்று- (தன்) வயிற்றிலிருந்து, ஓ கிளை-ஒப்பற்ற புதல்வனை, தத்தான் - பெற்றவ ளாகிய கௌசலை,—(இந்த மன்னவனைக்குறித்து, முன்-முன்னே(நீ செய் துள்ள), வேள்வி செல்வம்-யாகக்களின்பயனை, துய்த்திகொல்-அனுபவிக்கச் சென்றாயோ? மெய்மமை - சத்தியத்தைமேற்கொண்டதனாலாகிய, துணை

இன்மை சூழ்வு செல்வம் - ஒப்பற்றதாய்ச் சூழ்தலையுடைய பயனை, துய்த்தி கொல் - அநுபவிககசசென்றயோ? தோலா மனு னூலின் வாழ்வு செல்வம் - இழிவுபடுதலில்லாத மனுதருமசாததிரததின் முறைப்படியே வாழ்தலாலான பயனை, துய்த்தி கொல்-,' என்றனள் - என்று புலமபலானாள்; (எ - று.)

வேள்விசெய்தல் சததியமேயுரைத்தல் மனுமுறைப்படியொழுதுதல் என்பவற்றை முன் மேற்கொண்டிருந்தாயாதலால், அந்த வேள்விப்பயனையோ, அல்லது சத்தியத்தின் பயனையோ, அன்றி மந்தருமசாஸ்திரப்படி நடத்ததன் பயனையோ அநுபவிககுமாறு சென்றப்போலு மெனப் புலம்பினள் கௌசலையென்க. “யாருஞ்செய்யாதயாக மிவன்செய்துமறத்த” என்று அசியற்படலத்திற் கூறியதனால், தசாதசகடாதத்தி பலவகையாகவளையும் இயற்றியுள்ளா னென்பது, பெறப்படும ஸ்ருதி என்று வேதத்திற்கு வடமொழியில் ஒருபெயராதலால். அச்சொல்லின் மொழிபெயர்ப்பாக ‘கேள்வி’ என்றா. கேள்வி யென்பது வேதமென்ற பொருளில் வருதலை “கெடுவில் கேள்வியு ண்டொருதலும்” எனற பரிபாடலிலும் காண்க. செலவம் - பூமியினுள்ளே மறைத்துகிடக்கும் கீழ்போல வேதத்தின் உட்பொருளாய் மறைத்திருக்கும் கடவுள். கிளை எனற சொல்-கிளைஞருள் ஒருவ ஒருபி மக னென்ற பொருளைத் தந்தது. பி-ம் —¹ ஐன்பம். ² சூழ், சூழ்வின் ³ தூலம். ⁴ வாழ்ச. ⁵ மன். ⁶ கிரி. (க௦க)

வேறு.

எ௦ —கோசலையும் சுமீர்த்திரையும் புலம்புகையல் மற்றைத்

தேவிமாரீ திரண்டுபுந்து புலம்புநல்

ஆழி வேந்தன் பெருந்தேவி ¹யன்ன பன்னி யமுதாரற்றத் தோழி யன்ன சுமித்திரையுர துளங்கி யேங்கி யுரிர்சோர லுழி ²திரிவ தெனக்கோயி லுலையும் வேலை மறறொடுத்த மாழை ³யுண்கட் டேவியரு மயிலின் குழாத்தின் வந்திரைத்தார்.

(இ - ன்.) ஆழி வேந்தன் பெரு தேவி - ஆளுஞ்சகாததைக்கொண்ட தசாதமன்னவனது தேவிமாருள் மூத்தவளாகிய கௌசலையென்க பன்னி-அவ்வாறான சொற்களையே சொல்லி, அழுது அடற்ற - புலம்பிக் கதற,-(அப் போது), தோழி அன்ன சுமத்திரையெ - (அந்தக் கௌசலாதேவிக்குத்) தோழிபோல்பவளான சுமத்திராதேவியும், துளங்கி ஏங்கி உயிர் சோர - மனம் வருத்திப் புலம்பி உயிதளாததிருக்க [மூச்சித்திருக்க],-ஊழி திரிவது என கோயில் உலையும் வேலை - யுகமுழுவதுபோல அரண்மனை (கிலைமாதி) வருத்தமடைந்த அப்பொழுது,ஒழிந்த மாழை உண கண தேவியர் உம்-மற்ற மூள்வவரான மாவடுவையொத்தது மையுண்டகணகையுடையதேவிமார்களும், மயிலின் குழாத்தின் வந்து - மயிற்பறவைகளின் கூட்டம்போலத் திரண்டு வந்து, இரைத்தார - பேரொலியுண்டாகுமாறு அழுதார்கள்; (எ - று.)— மற்று - அசை.

கீழ்க் கோசலை புலம்பியதைக்கூறி, அவளுடனே சுமித்திரையும் தோழி போல் அழுது உயிர் சோர்த்தா னெனச் சுமித்திரை கோசலையுடன் புலம்பியதை முன்னிரண்டடிகளாற் கூறினா. இதுவரையிற் பெருமகிழ்ச்சியுடனிருந்த மன்னவனதுகோயில் இப்போது அந்தலோமரியதனால், 'ஊழிதிரிவதெனக் கோயிலுலையுமலே' என்றது பி-ய் —¹அனைய. 'போவது. ³ஒண்.

எக.—தீரண்டதேவியர் ககமனஞ்செய்யுமாறு மனவுறுதிகொள்ளுதல்.

துஞ்சி னனைத் தம்முயிரின் றுணைபை கண்டார் துணுக்கத்தா னஞ்ச ¹நகர்த்தா ரெனவுடல் ²நடுங்கா ரின்ற ரென்றது மஞ்ச ³யழுங்கி விழுந்திலா லன்பிற நறுகண பிறிதுண்டே ⁴வஞ்ச மிலலா மனத்தானை வானிற ⁵றொடர்வான் மனம்வலித்தார்.

(இ - எ.) (அருடனம் அரற்றிய அமடகைமா) — துஞ்சினைத் தம் உயிரின் துணைபை-இந்ததுபட்ட தமதுஉயிர்க்குத் துணைவனை [கணவனை] அத்தகர்த்தமன்னவனை, கண்டார்-(கணனார்) கண்டு, துணுக்கத்தால் (மனத்தில் தோன்றிய) அச்சத்தினால், ஞ்சு உகர்த்தா என-விடத்தை யுண்டவர் போல, உடலம் நடுங்காநின்றா-தமமுடைய நடுங்கப்பெற்று என்றல்உம்—, வஞ்சம் இல்லா மனத்தானை-வஞ்சனைக்கண்ம சிறிதும் இல்லாத [சத்தமான] மனத்தையுடைய அத்தத்தகர்த்தனை, வானில் கொடாவான்-வானுலகத்திலும் தொடர்துசெல்லுமபடி, மனம் வலித்தார் - செஞ்செருள் உறுதிசெய்து கொண்டவராய், அஞ்சி அழுங்கி விழுந்திலா - மேனமேலும் அச்சமும் மனத்தபரமம் மிகுது மூச்சித்துவிழுந்திலா; அனயில் கறுகண பிற்று உண்டது - அனபைக்காட்டிலும் கொடியது வேறொன்று உண்டோ? [இல்லையென்றபடி].

தமகணவன் ஐந்ததுவிட்டானென்பதைக் கேள்வியுறறதும் அரற்றிக் கொண்டு திரண்டு வந்தவரான அத்தத்தகர்த்தனுடைய மறறைத்தேவியாரா இறந்தகணவனைக் கணனார் கண்டதும் முதல்வ னஞ்சுண்டவர்போல கடுக்கம் மிகப்பெற்றாராயினும், பிறகு சககமனஞ்செய்து கணவன்புகைவுலகத்துக்குத் தாமும் போய்விடுவதாகத் தமஞ்செனில் உறுதி கொண்டதனாற் பின்னும் அஞ்சியழுங்கி மூச்சிதாத்தவராயின மனச் தமகணவனை வானில் தொடருமாறு மனம் வலித்ததற்குக் காரணம்-தமகணவனிடத்து அத்தேவியா கொண்டிருந்தபேரன்பே பெண்பார், 'அன்பிறநறுகண பிறிதுண்டே' என்றார். தமமுயிரையும் விடோறு அன்பு துணுதிருக்கால், அந்த அன்பு தறுகணமையுடையதாகும். 'வஞ்சமில்லாமனத்தானை வானிறொடாவான் மனம் வலித்தார்' என்ற வர்க்கியத்தை 'அன்பிறநறுகணபிறிதுண்டே' என்ற வர்க்கியஞ் சமாததித்துின்றது; தொடர்நீலத்தையுட்பூறியணியாம். பி-ய் —¹கவர்த்தாலென, ²கந்தாலென, ³தவர்த்தாலென, ⁴உகர்த்தான்று. ⁵உடலும். ³நடுங்குகின்றார். ⁴அஞ்சி. ⁵கொடாவாமெனும்னத்தார். (சு௦அ)

எஉ.—இதுவும் அநித்த கவியும் - மகளிர் அங்குத்தானே சூழ்த்திருத்தலின் வருணனை.

அளங்கொ ளளக்க நிரும்பரபடி லண்ட ¹நூலகி லபபுறத்தில் 'விளங்கு மாதர் கற்பினு ²நிவரின் யாரே யெனவின்று' களங்க நீத்த 'மதிமுகத்தாரா ³காண வெள்ளம் கால்கோப்பத் துளங்க விலலாத் தனிக்'குன்றிற் றொக்க மயிலிற் சூழ்த்திருத்தார்.

(இ - ன்) 'அனம் கொள் அளக்கர் இரும் பரப்பில் - உப்பளத்தைக் கொண்ட கடலாற்குழப்பட்ட பெரிய பூமிமுழுவுதிலும், அண்டர் உலகில் - சுவர்க்கலோகத்திலும், அப்புறத்தில் - (அதற்கும்) அப்பாற்பட்ட மகாலோகம் முதலிய இடங்களிலுமுள்ள, விளங்கும் மாதா கற்பினர் [கற்புவிளங்கும் மாதரா] - கற்புடன் விளங்குகின்ற மகளிர், இவரின-இமம்ங்கைமாணைக்காட்டிலும், யாவா - யாவர்தாம் உளர்?' என - என்று சொல்லுமாறு, நின்றா - (கற்பினால் மேம்பட்டு இருப்பவராகிய, காங்கம் கீதத மதி முகத்தாரா-களங்க மற்ற சத்திரணையாதத மகளிர், கானம் வெள்ளம் கால் கோப்ப - காட்டு நதியின்வெள்ளம் மலையினடிப்பகுதியெங்கும் கவிசுதுகொள்ள, துளங்கல் இல்லா தனி குளத்தில் - அசுசதலிலலாத ஒப்பற்ற மலையிலே, தொகக-கூடியிருத, மயிலின் - மயிற்றைவைகாபோல, சூழ்ச்சிருதாரா - (அவ்வாண்மனையில்) திரண்டிருந்தாரகன்; (எ - று)

அத்தசாதனுடைய தேவியா கணவனைப்பிடுத்து இவ்வுலகிலிருக்க மனமில்லாமல் சண்டனுடன் சகமனஞ்செய்து உயிதாறக்க கருதியதனால், அமமகளிர் இவ்வுலகிலும் மேலுலகத்தும் தமமோடோத்தவா எவரும்லலாத பெருநகற்பினரெனப்பட்டார். அவர்கள் ஒருங்கே அவ்வாண்மனையில் திரண்டதற்கு, மலையிற்றொக்கமிற்குழாததை உவமைகூறினார். மயில தொகுதற்குக் காரணங் கற்பிசுவேணடி. 'கானவெள்ளங் கால்கோப்ப' என்றார். தசாதமன்னவனைச் சூழ்ச்சிருத மகளிர்க்கு மலையிற்றொக்க மயில் உவமையெனக் கொள்வாருமுளா. கானம் - காடு கானவெள்ளமெனவே, காட்டி யாற்றின் வெள்ளமாயிற்று. இனி, அவர்கள் புலம்புதுபுறறி, கானவெள்ளங் கால்கோப்ப - பிழககான [பலாககண] ப்பாடல் எங்கும் கிறைய எனினுமாம். அளக்கற்கு அருமைபானது என்ற காணமபற்றி, கடலுக்கு அளக்க ரென்று பெயர். பி - ம் —¹உலகிற்கு ²இளங்கண் ³இவரின் பாவரென்கின்றார், இவரினினியானென்கின்றார், இவரில் யானே மென்கின்றார், வினவில் யாவரென்கின்றார். ⁴முகத்தினார். ⁵காண ⁶வகையில். (சுஃக)

எங். கைத்த சொல்லா லுபி¹ரிழத்தும் புதலவற்²பி ரித்தும் கடையோட, மெய்தத வேந்தன் நிருவுடம்பைப் ³பிரியாதமுது ⁴விட்டிலராத், பித்த ⁵மயக்காஞ் சுறவெறியும் சிறவிப் பெரிய கடலகடக்க, வுய்த்து ⁶மீண்ட ராவாழிற் றுழம் போவா ரொககின்றார்.

(இ - ன்.) புதல்வன் பிரிந்து உம் - புதல்வனைப் பிரிந்து, கைத்த சொல்லால் உயிர் இழந்து உம் - மனமவெறுக்குமாறு உள்ள(கொடிய) சொல்லினாலே (தன்) உயிரே கீங்கப்பெற்றும். கடையோட மெய்தத - (தன்) இறுதிக்காலம் வரையிலும் சததியத்தையே மேற்கொண்ட, வேந்தன் - தசாதமன்னவனது, நிருவுடம்பை - உடலை, பிரியாது - விட்டுப்பிரியாமல், அழுது விட்டிலர் - அழுதவண்ணம் பற்றிக்கொண்டிருந்தார் (அவர்கள்), — பித்த மயக்கு ஆம் சுறவு எறியும் பிறவி பெரிய கடல் கடங்க உய்த்து - (மண் பொன் முதலியவற்றில்) பித்துக்கொண்டதற்குக் காரணமாகிய மாயையென்னுஞ் சுறாமின்கள் சுஞ்சரிக்க

கின்ற பிறப்பாகிற பெரியகடலைக் கடக்குமாறு செலுத்தி, மீண்ட - மீண்டுள்ள, நாவாயில்-மரக்கலத்திலே. தாமஉம போவார் - தாமும போகப்போகின்றவாகளை, ஒக்கின்றா - ஒத்திருந்தனா; (எ -று.)

தான் உயிரிக்குமளவும் சக்தியத்தவற்கூடாதென்ற நோன்பை மேற்கொண்டு அதனாற் கைசேயியின் வன்சொற்கேட்டுப் புதல்வனைப்பிரித்து உயிரிழந்த மன்னவ னென்பது, 'கைத்தசொல்லால் .மெய்தத வேந்தன்'என்பதனால் விளக்கப்பட்டது. மயகரு மாயையென்பன - பரியாயச் சொற்கள். நிலையற்றனவும் சாமுற்றனவுமான உலகத்துப்பொருள்களை நிலையுள்ளனவும் சாமுள்ளனவுமேலத தோற்றுவித்துப் பொருள்களைப் பெறவேணுமென்ற ஓர் பித்துத்தன்மையை நெஞ்சில தோற்றுவித்தலால், மாயையை, 'பித்தமயகரு'என்றா. பித்த-பித்துத்தன்மையைக் கொண்ட குறிப்புப்பெயரேசசம். கடலில் அகப்பட்டவரைச் சுருடீன்கள் கொன்றுதீன்பதுபோலப் பிறவியில் அகப்பட்ட ஆன்மாத்களை மாயையென்பது சடேறவொட்டாமல் அழிப்பதனால், அமாயை 'சநவு'என உருவகஞ் செய்யப்பட்டது. தசரதனது அஷ்டபுத்திர அஷ்ட பித்தவிகைகடத்து மீளாவுலகஞ்சோதற்குச் சாதனமாக இருந்ததனால், அது பித்தவிகைகடக்கவயத்த ராமாய உருவகஞ்செய்யப்பட்டது. அஷ்டபுத்திரத்தழுவீச சக்தமனஞ்செய்து அரசுபுகழ்வுலகம் தாமும புகப்போகின்றவாதலின், அமகனின் 'நாவாயிற்றாமுமபோவாபோகுகின்றா' எனக்குறித்தா; தந்திரிப்பேற்றவன். இக்குகூறப்பட்டவா பட்டமகிஷியைமொழிந்த மறையோடாவா பி-ம் —¹இழந்து.²பிரித்து.³பிரியாபற்றி. ⁴விடமுலா. ⁵மயககச, மயககிற். ⁶கீண்ட நாவாயின்றமே. ()

எஃ — இங்ஙனம் இருக்கச் சுமந்திரனுப் செய்தியுணர்த்து

வந்த வசிட்டமுனி பன் வந்தநல்.

மாத ரார்க ளறு¹பதினா யிரா முள்ளம் வலித்திருப்பக் கோதில் குணத்துக் கோசலை யு மிளைய ²மாதா வ குழைந்தேங்கச் சோதி மணித்தோச் சுமந்திரன்சென் றரசன் தன்மை சொலவந்த வேத முனிவன் விதிசெய்த வினையை நோக்கி விம்முவான்.

(இ-ள்.) மாதார்கள அறுபதினாயிரமும்-(தசரதமன்னவனது மனைவி மாகளாகிய) அறுபதினாயிரமாதார்களும், உள்ளம் வலித்து இருப்ப - (சக கமனஞ்செய்வது என்று) மனத்திலஉறுதிகொண்டிருக்க, —கோதுவில் குணத்து கோசலைம இளைய மாதாம குழைத்து ஏங்க - குற்றமற்ற குணத்தை யுடைய கௌசலயாதேவியும் இளையதேவியாகிய சுமித்திரையும் மனமிளகிச சோர, —சோதி மணி தோ சுமந்திரன் - ஒளிபொருந்திய மணிகள்பதிக்கப் பெற்ற தேவோட்டுஞ்சாரதியாகிய சுமந்திரன், சென்று—, அரசன் தன்மை சொல - தசரதமன்னவன் இறந்துபட்டநிலைமையைத் தெரிவிக்க, வந்த - (தன்னிருப்பிடத்தினின்று அரசன் இறந்துள்ள இடத்துக்கு) வந்த, வேதம்

முனிவன்-வேதம்வல்ல இருடியாகிய அந்த வசிஷ்ட முனிவன், விதி செய்த விளைபை கோக்கி - ஊழ்வினைக்குரிய கடவுள் செய்த செயலைக் குறித்து, விம்முவான்-வருத்துவானானான்; (எ - று.)

சுமந்திரன் செய்திஅறிவிக்க,வசிட்டன் அவருவந்து மன்னவனுக்கு கோந்தரிலையைக்கண்கூடாக்ககண்டு தானும் மனமவருத்தலானென்க.இவ்விஷயம் ஸ்ரீவால்மீகத்திற் காணப்படவில்லை. பி-ம் —¹பதினாபிரதம். ²மாமனம்.

எரு — இதுவும் வசிஷ்டமுனிவன் வந்ததுதலைக் கூறும்

வந்த¹முனிவன் வரங்கொடுத்து மகனை² நீத்த வன்உண்மை பெய்தை ³தீர்தா எனவள்ளாக் தெண்ணி பெண்ணி பிரிந்துவா னுந்து கடலிற் பெருங்கலமொன் ⁴றுடைபா திற்கத் ⁵தனிநாய்க னைந்து நீங்கச செயலோரா மீகா மனைப்போ ⁶னைவுற்றான்.

(இ-ள்.) வந்த முனிவன் - (சுசுதன் இறக்குடகதுகது) வந்த வசிட்ட முனிவன்,வரங்கொடுத்து மகனை நீத்த வனகண்மை எகதை தீர்தான் என - (கைகேயிக்கு இரண்டு) வரங்களைக்கொடுத்து (அதனால் தன்) புதல்வனைப் பிரித்த கொடுமையையுடைய எமமைபன் சுசுதன் இறந்துவிட்டானென்று; உள்ளதது-⁷தன் மனத்திலே. எண்ணி எண்ணி - பலகாலநீனைந்து, இவரு வான்-மனத்தளாபவராய்,உந்து கடல்ல பெரு கலம் ஒன்று உடைபாதிர்க - (அலை)மோதுகின்ற கடலிலே பெரிய உருக்கலமொன்று உடைத்துவிட, தனி நாய்கன்-தனிப்பட்ட அம்மரக்கலத்துக்கு உரியவன்,கைந்து⁸கை-இறந்துபோ க, செயல ஓரா-⁹தான்) செயவது இன்னதெனத் தெரிமாம திகைக்கின்ற, மீகாமனை போல் - மாலு பிழைப்போல, கைவுற்றான் - வருத்தினான்; (எ-று.)

மன்னவனுடலை மரக்கலமாகவும், மன்னவனை நாய்க்குஉரிய நாயக னாகவும், அம்மனவனை என்னெறிபிற் செலவுபுகும் வசிட்டனை மீகாம னாகவும் உருவகஞ்செய்தார். கலமுடைதல் - அசன் உயிர்போதல். இரதப் பாடல் அசுசப்பிரதியிற் காணப்படாவிடனும அனைக எட்டுப்பிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது. பி-ம் —¹முனியும். ²இழந்த. ³தீர்தான். ⁴உலையாதிர்க. ⁵தமியனும். ⁶கையுற்றான்.

(ககஉ)

எசு.—மன்னவனுடலைத் தைலந்தி லிடுதல்.

¹செய்யக் கடவ செயற்குரிய ²சிறுவ நீண்டை யாரலவ

³ரெய்தக் கடவ பொரு⁴னெய்தா திகவா தென்ன வியல்பென்ன

⁵மையற் கொடியான் மகனீண்டு வந்தான் முடித்து மற்றென்னத் தையற்⁷கடலிற் கிடந்தானைத் ⁸நயிலக் கடலின் நிலையுப்த்தார்.

(இ-ள்.) ¹செய்ய கடவ-செய்தற்குஉரிய கடமைகளை, செயற்கு உரிய-செய்தற்குத்தக்கவரான, சிறுவ-குமாரர்கள், எண்டையார அல்லா - இங்கே யிருப்பவராக இல்லை; எய்தக்கடவ பொருள் எய்தாது இகவாது-வரவேண்டி

யவை வாராது தீரா: இயல்புஎன்ன - (இப்போது செய்யவேண்டிய) இயல்பான செயல் யாது?" என்ன-என்று ஓராலோசனை (அவ்வரணமனையில்) உண்டாக, (அமைச்சர்கள்), 'மையல் கொடியான்-மனமயக்கத்தைக்கொண்டுகொடியவளான கைகேயியின், மகன்-புதல்வனான பரதன், ஈண்டு வந்தால்-இங்கே வந்துசொவனாயின், (பிறகு), முடித்தும்-(அரசனது உதராக்கிரிபைகளை அவனைக்கொண்டுசெய்து) முடிப்போம்,' என்ன-என்று நிச்சயித்து, தையல் கடலில் கிடந்தானை-மகனிரின்கடல்போன்ற கூட்டத்திற்கிடக்கின்ற தசரதனை, தயிலம் கடலின்தலை - கடல்போல் மிக்க தைலத்தலை, உய்த்தா - கொண்டு செலுத்தினார்கள்; (எ - று.)—மற்று-அசை வினையாற்றாமா.

அந்த அரண்மனையில் அரசனுக்கு தாலுபத்திரரிருந்தும் ஒருததநம அருகில்லாமற்போயினமைபற்றி, 'சாம வெறுமனையிருத்தல் கூடாது எப்படியாவது மன்னவனை ஸஸகர'ஞ் செயல்வேண்டும்' என்று சிலாக்கு எண்ணமுண்டாக, ஆயுதாள்சுற்றத்தாபலாக்கும் புதல்வனிலலாமல் திறமும்முதலிய ஸம்ஸ்காரங்களைச் செய்வதில் எண்ணியல்லாமையை யுணர்ந்த மந்திரிமார் மன்னவனதுடல் கொடாமலிருக்கும்பொருட்டு அவ்வுடலை எண்ணெய்க்கிடாரத்திலிட்டிடுகை ததராக் னென்று முகனூலிற் கூறிபுனது. அதற்குஏற்ப இப்பாடலுக்கும் கருத்து விரித்துக்கொள்க ஒருகடலினின்று நீக்கக் கருதியவா வேறொருகடலிலும்கதாக னென்ற ஏற்றடியில் அலங்கதமவங்காரமென்று வடமொழியிற் கூறப்படும் பொருத்தமின்னமையனியிருத்தல் காண்க. பீ-ம் — 'செய்கற்குரிய. 'சிறுவரவரணடைபா. 'எய்கற்குரிய 'எய்தாதிகவாவென்ன, எய்தாரிகலாரென்ன, எய்தாவிபைவாடென்னும், எய்தாவிடராவென்னே. 'என்னு 'மையிற. 'கடலிந்'தெரித்தலை 'தைலக 'உய்த்தான்.

எஎ.—வசிப்டன் பரதனை யழைத்துவநுமாறு நூதுவரை

ஒல்கொடுத்துப் போக்குதல்

தேவி மாரா யிவற்குரிமை செய்யு நாளிற செந்தியி
லாவி ¹நீத்தி ரெனநீக்கி பரிவை மார்க ளிருவரைபுர [கென்
தாவில் கோயிற் றலைபிருத்திக் தண்டாய் பரதன் கொண்டனை
நேவி னான்மன் னவனுனை 'மெழுதி முடங்க 'லெடுத்தோரை.

(இ - எ.) தேவியரை - (அரசனுடலிடாமற் சூழ்த்துகொண்டிருந்த அறுபதினாயிரம்) மனைவியையும் நோக்கி, 'இவ்ரு-இம்மன்னவற்கு, உரிமை செய்யும் நாளில் - உரிவ ஈமக்கடனைச் செய்யும்போது, செந்தியில் ஆவி நீத்திரா-சென்றிறத்தியில் (இம்மன்னவனதுடலைத் தழுவிக் கொண்டு) உயிராவிடலாம்; (இப்போது விலகியிருங்கள்),' என நீக்கி - என்றுசொல்லி (அப்பாற்) போகச்செய்து, — அரிவைமாகா இருவரைஉம - பட்டமகிஷிபரான (சுமித்திரை கௌசலேன்ற) இருவரையும், தா இவ கோயில் தலை இருத்தி-குற்றமற்ற (அவரவாக்குடைய) அரண்மனையிலிருக்கவைத்து, 'தண் தார பரதன்

கொண்டு அணைக என்று - 'குளிர்ச்சிபொருந்திய மாலைபச்சுடிப் பரதனை யழைத்துக்கொண்டு வருவீராக' என்று சொல்லி, முடங்கல எழுதிதாரை - (மன்னவாளுணைப எழுதிய) ஒலைபெய்தித்துச் செல்பவராகிய தூதரை, மன்னவன் ஆணை எழுதி - அரசன் கட்டளைபின்னதென்று எழுதிக்கொடுத்தது, எவ்விதம் - (பரதனை யழைத்துவருமாறு) அனுப்பினான், (வசிட்டமுனிவன்).

கீழ்ச்செய்யுளில் "தையற்கடலிற் கிடத்தானைத் தயிலக்கடலின் றலையுய்த தாரா" என்று கூறிய கவி, தைபற்கடலினின்று மன்னவனை மீட்டலையை முதல்மூன்றடிக்களால் விவரித்து, தைலக்கடலிலுபத்தத்திற்குக் காரணத்தை, 'தண்டாப்பரதற் கொண்டனைகென்றேவினான் மன்னவாளுணை யெழுதி முடங்கலெழுதிதோரை' எனப்பதனால் விளக்குகின்றன. 'சென் அறிக மராககண்டேயன மொத்கலபன் வாமதேவன் காழ்ப்பன் காப்பாயன்ன் கொதமன் ஜாபாலி என்கின்ற பிராமணைத்தமகனும் மந்திரிமாரும்கூடி யாலோசித்து வசிட்டமுனிவனோடுகதி' 'தாமலட்சுமணாகா கட்டிக்குப் போயிருக்கின்றா கள்: பரதசுதருக்கனாகளும் கேகயதேசத்தில ராஜகுருஹமென்னும் நகரத்தாக் குப் போயிருக்கிறார்கள். நாடி அராஜகமாக இருக்கவொண்ணாது' என்று கூறி அராஜகத்தாலவிளைபுந் தீட்டுக்கு விரிவாகளித்துச்சொல்லி 'இட்சுவாகு குலத்திறிற் றத ஒருவனை அரசனாகவேண்டும்' என்ன, வசிட்டமுனிவனும் 'தசுதன் பரதனுக்கு இராச்சியத்தைக் கொடுத்திருக்கின்றானாகையால், நாம் ஆராயவேண்டியசெயல் ஒன்றுமில்லை' என்று கூறி, சித்தார்த்தன் விசயன் சயத்தன் அசோகன் என்னுந் தூதர்களை விளித்து நீங்கள் விரைந்த செல்லுக குதினாகளின் தீது ஏற்கக்கொண்டு ராஜகுருஹக்கத்தை மடைத்து துயரத்தைய சிறிது வகாட்டாமல், கேகயமன்னவனுக்கும் பரதனுக்கும் காணிக்கை பட்டுவஸதிம முதலியவற்றையுங் கொடுத்து ஒருகாரியம் கைவ்ஞ்சுப்போவ தாயிருத்தலால் உடனேவருக என்று சொல்லிப் பரதனை யழைத்துவருக' என்று சொல்லியனுப்பின் சென்று முத்னூலிற கூறியுள்ளது. பி - ம் - 1. போககீ. 2. அனுதென்று 3. எழுது. 4. கொடுத்தவனை (சுகச)

எஅ.—கயிக் கூற்று

போன ரவருங் கேகயர்கோன் பொன்மா நகரம் புகவெய்த வாண வறினி னருத்தவனு மறமா பள்ளி 1. யதுசோதரான் சேனாபதிபிற 'சுமந்திரனைச் செயற்பாற் குரிப செய்கென்னு மேனாஞ் சொன்ன மாந்தாக்கு 2. விளைந்த பரிசு விளம்புவாம்.

(இ - ள்.) அநாடம்-(வசிட்ட அனுப்பிய) அத்தூதுவரும், கேகயர்கோன் பொன் மா நகரம் புக எய்த போனா-கேகயமன்னவனது அழகிய சிறத்தநகரத்தைப் பேய்ச்சேருமபடி சென்றார்கள்; ஆன அறிவின் அரு தவன் உம - (ஒருவாக்கும்) அமையாத பேரறிவிலையும் பிறாக்குச்செய்தற்கு; அரியதவத்தை யுமுடையனாகிய வசிட்டனும், சேனாபதியில் சுமந்திரனைச் செயற்பாற்கு உரிய செய்க என்னு - 'சேனாபதியில் ஒருவனாகிய சுமந்திரனை நோக்கி அவ

சியமாய்நடக்கவேண்டிய இராசசியதாரியங்களைச் செய்க' என்று சொல்லிவிட்டு, அறம் ஆரப்ளிவிது சோநதான் - (தனது) குலதருமத்தை யநட்டித்தற்கு உரிய தன்னிடத்தைப் போய்ச்சோநதான்; மேல் நாம் சொன்ன மார்தாக்கு - முன்பு (இராமனுடன் சென்று உறவுகிவிட்டனரெனக்) கூறிய மனிதர்க ளிடத்து, வீனோத - நிகழ்ந்த, பரிசு - செய்திறை, விஷமபுவாம்—; (எ - று.)

கீழ்த தேவியர்கள் செயதிறப்படியாக கவி, மற்றையோர் தத்தமிடத்
துக்குப் போயினதையும் இராச்சியம் அரசனிலலாகாவதது சிகழ்த்தவகை
யையும் தெரிவித்து, மேற்சொல்லப்போவதையும் இன்னதெனக்கூறுகின்
றா. பி-ம்:—1அதை. 'சமந்தினை' செடககருன. 'மாநாக்கு. 'விளர்
ததிலிராம. (சுரு)

என — நிரியோதயவநனா.

1. மீனா பெலை முரசியாப வின்னே தேக்த மண் ணிறைஞ்சத்
தூசீரோளிவார் புடையிலங்கு ஈடாத்தே தேறித் தோன்றினான்
வானே புக்கா நருபுதலவன் மகத னாகன்றி வநுமாவும்
யானே காபப னிவ்வுலகை பென்பான் போல வெறுக்கிறோன்.

(இ - ள்) 'மீன' ரீ வேலை - மீன மீது பாய்க்கொண்ட சீமமான சமுத்திரம், முரசு இயம்ப - முசுவாக்கியமர்போல ஒலிக்கவும், விண்ணோ ஏதே - தேவர்கள் துடிக்கவும், மண இரைஞ்சு - உலகத்திலுள்ளவா தன்னை) வணக்கவும், ஶு ரீ ஒளி வாய் படை இலங்க - பரிசுத்தமான தன்மையுடைய ஒளிமாயிப் பாள் (மன்) புரக்கே விளங்கவும்.—எழி கதிரோன - வீசுகின்ற ஆயிரங்கிணர் லோபனடையான சூரியன்,—அரு புதல்வன் வான் புகழான் - (மது குலத்ததுக்கோன்றப்) அரிபுதன்களை யுடைய புகல் வனாகிய தசரதன் சுவர்க்கு சோகதிட்டான்; மகன் அகன்றா - அவன் புதலவா கால்வருங் இராமலட்சுமணர்க ளாட்டிலும் பாக்கத்துருக்கனா கேசவதேசத்திலுமாக இசைகரிலில்லாமல் அபாவிருக்கிறான்; வரும் அளவு உம் - (அதசரதகுமாரரால் பாக்கத்துருக்கினா இசை) வந்து சேகுகின்ற வரையிலும், 'இ உலகை—, பாணை காப்பன—' என்பான் போல—என்று கூறுபவன்போல, சுடா தோ ஏறி - ஒளிபுள்ள தெரிந்தீது ஏறிகொண்டு, தோன்றினன் - உதடமாணன்: (எ - று)

எதிர்க்கிறோன் தோன்றினான் என இயைபும் என்னைச் சாத்தவரின்
பாதி அராஜகமாகப் போகையில் அநாதைமகனாகியவனும் வேறொருபுறத்தி
லிருப்பவனுமாகிய மன்னன் முரசுஇயம்பவும் பலரும் ஏததவும் வரையி
புடை விடுத்த கோலத்தோடு தேரேறிக்கொண்டு வருவதுபோல, தனது குலத்
தவருடைய தேசம் அராஜகமாக இருக்கவாண்ணுதலன்றாகத்தினும் குல
முதல்வனாகிய சூரியன் வேலை முரசியம்ப விண்ணேருமமண்ணேரு மேதத
ஒளிவான் புடையிலிலங்கத் தேரேறித் தோன்றினு னென வருணித்தார்;
இயற்கையிற் சூரியனுதிப்பதற்கு ஒருகாணத்தைக் கற்பித்துக்கூறியது,

ஐதுத்தந்திப்பேற்றவணி: இவ்வணிக்கு-வேலைமுரசியம்ப என்பது முதலிய இடத்துள்ள உருவங்கள் அவகமாய் நின்றன. இராமன் முதலியோர், என்று புறப்பட்டனரோ அன்றை மாலையோதே கரகத்தைக்கட்டி ஒருசோலையில் தங்கி அன்றை நள்ளிரவில்தானே கரகதவையைப் பிரித்து அவர்க்குத் தெரியாது அப்பாற் செல்ல, சுமந்திரனும் அன்று விடிவதற்கு முன்னரே வந்து இராமன் காணக்ஞ்சோத செய்தியை மன்னவனிடஞ்சொல்ல அவனும் அப்போதே ஆவிரீங்கினாளுக, கேசயகரகத்துக்குத் தூதுவாபோய்ச்சேர மறுநாள் சூரிய னாதய மாய்ணன் என்பது, கம்பாகருத்துபிம் — 1^{ம்} ஸ்ர. 'இதைஞ்சித். ¹புடைவாளோனி. ²பிரித்தா. ³உலகம் ⁴விநி (சுசு)

அ0 — மணல் முதலிய இடத்து உறங்கிய கரகத்துச்சுவர்கள்

கண்விழித்தேழுந்து இராமனைக் காணுது வருந்துதல்

வருந்தா வண்ணம் ¹வருந்தினார் மறந்தார் தம்மை வள்ளலு 'மாம், கிருத்தா நென்றே வருந்தாக எல்லா மெழுந்தா ரருளி ருக்கும், பெருந்தா மரைக்கட் கருமுகிலைப் பெயர்ந்தார் காணார் 'பேதுற்றார், பொருந்தா நயனம் பொருந்திகைய பொன்றச் சூழ்ந்த வென்பு புரண்டா.

(இ - ன்) வருந்தா வண்ணம் வருந்தினார் - (இதுவகையில்) எவரும் வருந்தியிராதவகையாக வருததமடைந்தவரும், தம்மை மறந்தார் - (துயரத்தாலும் வழிவந்த இளைப்பாலும்) தம்மையும் மறந்து உறக்கங்கொண்டவர்களும், வள்ளலும் ஆவருள இருந்தான் என்று இருந்தார்கள் - வரையாதுகொடுக்குத் தன்மையுடையவனாக இராமன் அல்லாததில்தானே இருக்கின்றான் நென்றே யெண்ணியிருப்பவர்களாகிய, எல்லாம் - (இராமனைத்தொடர்ந்துவந்த கரகத்தவா) எல்லாரும், எழுந்தார் - (கண்விழித்து) எழுந்து, பெயர்ந்தார் - (தம மிடத்தை) விட்டுச்சென்று, (இராமன் பள்ளிகொண்ட இடத்தைக்கிட்டிப்போய்ப்பாதது), அருள இருக்கும் பெரு தாமரை கண கரு முகிலை காணா - அருள (ஊற்றுப்போற் சுகசுகுமபடி) குடியிருக்கின்ற பெரியதாமரை மலாடோலுந் திருக்கண்களையுடைய கருமுகிலபோன்ற திருநிறத்தவனான ஸ்ரீராமபிரானைக் காணப்பெறாதவராய். பேது உறறாமனக்கலகமடைத்து, பெருந்தா நயனம் - மூடாத (நுது) கண்கள். பொருந்தி - மூடி [உறக்க மடைத்து], நமை - நமமை, பொன்ற - அழிப்பபடி, சூழ்ந்த - ஆலோசித்தன, என - என்றுசொல்லி, புண்டார் - (துயரத்தின் மிகுதியால்) தரையில்விழுந்து புனலாளுகள்; (எ - று.)

'வருந்தாவண்ணம் வருந்தினார்' என்றதொடா - இராமனைத்தொடர்ந்து சென்றவர் துயில்கொள்ளுவதற்குமுன் அடைந்திருந்த நிலைமையை விளக்கும் பின்னிரண்டடிகள் - உறக்கம் கீத்தபின்பு அவர் அடைந்த நிலையைத் தெரிவிப்பன. கருமுகில் - உவமவாதுபெயர். தாம் உறங்கினதே இராமபிரான் தம்மைவிட்டுப் பிரித்து செல்வதற்கு ஏதுவாயினமையால்,

‘பொருந்தாயனம்பொருத்தி நமைப் பொன்றசுமுத்த’ என்றுகூறி வருத் திப் புரண்டனா அக்கரத்தமாநத டென்க. தன்னைப்பிரித்திருக்கமாட் டாமல் உடன்தொடரதுவரத கரத்தவா மிவருத்தும்படி சுருணையற்ற வன்போலப் பிரித்திட்ட இராமியானே, இங்கு ‘அருளிருக்கும் பெருந் தாமரைகண்ண கருமுகில்’ என்றது - இவன கரத்தகாரைப் பிரித்ததும் அரு ளின் காரியமே யென்பதைப் புலப்படுத்தற்பொருட்டாகும்; அது எங்கனே யெனில் - கரத்தகவாககு எஞ்ஞான்றும் தன்னுடன் வாழ்வது தேர்வதால் களிப்பு மிகவும்விஞ்சுவதுபற்றி அப்பெருங்கனிப்பை அவர்கள் தாங்கவல்லவ ரல்லாதலால், விண்ணுத்திபளு செய்புமருத்துவன விண்ணத்தைக்கீறி ஆரச்செய்துபோல அவர்கள் தன்னையிடைவிடாமல் நகாவதை வனவாச மென்ற விபாசத்தினால் இடைபறவுபடுதல்பு பெருமகிழ்ச்சினைப் தாங்கவல்ல உறுதிமை அவர்களின் கெஞ்சத்திறகு உண்டாகக் கிண்டி தன்னை பாதுபவிக் கும அதபலத்தை மிகவுத்தருத்தப்பொருட்டே யாகுமகலாமென்பா இங்ஙனம் இவர்களுக்கு மனத்திட்டத்தைக்கொடுக்க வேண்டிமென்ற கருத்தைக்கொண்ட கருளுதான ஸ்ரீராமியான ஏககாலத்தில் கரத்தவாயாவனையும் பொருந் தாயனம் பொருத்தமாறு சூத்தன கென்ன அனறியும், அவர்கள் தன் னுடன்வரின் தன்னுடைய தெய்வத்தனமையாற் காத்தாலன்றி வேறுவரை யாக அவாசம்பாவனையும் பசி பிணிமுதலியன இன்றி வனத்திற் காத்தல் அரிதானையாலும், தெய்வத்தனமையை வெளிப்படுத்தாமல் இருக்கவேண்டுமென் பதே அபிராண திருவுள்ளமாதலாலும் அங்ஙனம் அவர்களைப் பரிசுதுமாறு விடுதல் அருளிச்செயலாகாதாலும், அவர்களைப்பிரித்தது அருளின் செயலேயாதல காண்க. 19-2-—1வருத்தினை 2அந்து, 3வெயதுற்றா, 4செய்தது, சூத்தது 5புகன்றா.

(கரு)

அக.—இராமன்சீகாநுத கரமாத்தி செய்தவை

எட்டுத் திசையு 1மேடுவா நெழுபா விழுபா ரிடாக்கடலுள்
விட்டுத் தீர்த்தா 2னமைபென்பா 3வெயபனைபன் வினையென்பா
4ரொட்டிபபடாந்த தண்டகடவி வுலகத துளாதன் ரேவுணர்வைச்
5சுட்டிச் 6சேராத்தாறுதுமே 7தொடாதுக தெரின் சுவடென்பார்.

(இ - ன்) எட்டு திசையும் ஒரொரு எழுபா (இராமனைத் தேடிவெபா ருட்டு) எட்டுத்திசைகளும் ஒடிப்போகுமாறு எழுந்ருபா; விழுபா - (துயர மிகுதியால் கால்கடைதாராமையால்) விழுந்தோரா; கலை இடாகடலுள் விட்டு தீர்த்தான எனபா - மமைத் துயரக்கடலுள் அழுவக்கவிட்டு அப்பாற் சென்றிட்டா நெனபா; 3பன் வினை வெயபன் [வெயயவினையன்] என் பா - மதுதலைவன் (மதுறித்துக்) கொடிபசெயலே செய்தன நெனபா; 4ஒட்டி படாந்த தண்டகம் - பொருத்திப்பரவியுள்ள தண்டகம். இ உல கத்து உளது அன்று - இவ்வுலகத்திலிருப்பதென்று அன்றோ? உணர் வை - (மழுமைய) அறிவைக்கொண்டு, சுட்டி-ஆராய்ந்துஅறித்து, சேராது-

(அதனைச் சேர்ந்து இராமபிரானை) அடைந்திடாமல், ஆற்றுவதும் ஒ - ஆறியிருக்கவல்லமையுடையோமோ? தேரின் சுவடு - (அந்தத்தண்டகத்தைநோக்கிச் சென்றிருக்கவேண்டிய) இரதசக்கரத்தின்வடுவை, தொடாதும் - பற்றிச் செல்லோம், என்பா - என்று சொல்வார்கள்; (எ - று.)

ஸ்ரீராமனைப்பிரிந்த கசுத்துசனங்கள் பெருந்துயரமடைந்து எட்டுத் திசையிலும் தேட ஒடியெழுந்து கால்கடை காடாதுவிழுந்து 'கம்மைத துயரக் கடலுள் விட்டுச்சென்றானே' என்றும் 'இராமன் கொடியான்' என்றும் துயரத்தின் மிகுதியாற் படுத்து 'அந்த இராமன்சென்ற கண்டகாரணியம் பூமியில் காணே யிருக்கிறது; ஆகட்டும், விடுகிறோமா?' என்று சொல்லிச் சிறிதுதேறித் தேரின் சுவடு சென்றவழியைப் பற்றுவோ றென்று மனத்திலு ஒரெண்ணங் கொண்டாக னென்பதாம்; இராமனைப்பிரிந்த கசுத்துமாந்தா பலவுகைச் செடல் நீங்குத்தியதாகக் கூறியது - விளைமுதல் விளக்கணியாம் இதனை, வடநாலா காரகஜீபகாலகாட்சமென்பா. 'வெடயனைமன் வினை' என்பதை விசுதிப்பித்துக் கூட்டாமல் "உயாதினை தொடாந்தபொருள் முதலாறு, மத னெடு சாத்தினத்தினைமுடிபின்" என்ற சூத்திரத்தால் உயாதினை தொடாந்த செயல் உயாதினைமுடிபைக் கொண்டதாக அமைக்கலுமென்று. பி-ம் - ¹ஒடுவா. ²நீத்தான. ³நமை. ⁴வெடயனைமன் ⁵ஒட்டு ⁶சுட்டுச. ⁷சோதல், சோராது. ⁸ஆற்றதுமேல். ⁹தொடாத்த. (சுகஅ)

அ2.—தேரீச்சுவடு நகரீநோக்கிச் சென்றதுகண்டு யாவரும்

மகிழ்ச்சிகொண்டு ஆரவாரித்தல்.

தேரின் சுவடு நோக்குவா திருமா நகரின் ¹மிசைத்திரிய ளுநர் திகிரிக்குறி²பொற்றி புனாந்தா ரெல்லா முநிவந்தா ராரு மஞ்ச லையன்போ யபோததி யடைந்தா ³மென்றதானிக் [தார். காருங்கடலு] ⁴மொருவழிகொண் ⁵டாத்த வென்னக் 'கடிதாத்த

(இ - ள்) தேரின் சுவடு நோக்குவா - தேரினசக்கரவடுவைத் தேடிச் சென்ற கசுத்துமாந்தா, — திருமா நகரின் மிசைத் திரிய ளுரும் திகிரி குறி ஒற்றி - சிறந்த அயோத்திமாந்தத்தை நோக்கி னெடுசெல்லுந் தோசசக்கரத்தின் அடையாளத்தைக் கண்டு, உனாததா - (தம்மறிவினால்) ஆராய்ந்து அறிந்தவாய். எல்லாம் - யாவரும், உயி வந்தா - (போவதுபோன்றிருந்த தம்முடைய) உயி (சரியான நிலைக்கு) வரப்பெற்றவராய், 'ஆரம்-எவரும், அஞ்சல் - அஞ்சவேண்டா; ஐயன் போய அயோத்தி அடைந்தான் - இராம பிரான் மீண்டு சென்று திருவயோத்தியைச் சேர்த்திட்டான்,' என்று-என்று சொல்லி, — (பெருமகிழ்ச்சியடைந்து), 'அசனி காரம கடலஉம்-பேரிடியையுடைய வானமும்' அலைமோதுதலையுடைய) சமுத்திரமும், ஒரு வழி கொண்டு ஓரிடத்துச் சேர்ந்து, ஆரத்த - ஆரவாரித்தன,' என்ன - என்று (கணபோர்) கருதும்படி, கடிது ஆரத்தா - மிகவும் ஆரவாரித்தார்கள்; (எ - று.)

தேரின்கவட்டைப்பற்றி அதுசென்ற வழியே சென்று தண்டைசேர
லாமென்று கருதிய கராததவா, தேரின்கவடுசெல்லுமவழியைக்கண்டு அது
தென்னிசையாகச் செல்லாமல் வடதிசையாக ஊரகஞ்சென்றிருத்ததுபற்றி,
'இராமன் நம்முடைய வேண்டுகோட்டுஇணங்கி வனத்துவசிக்கதலுக்குப்
பின்வாங்கி கராததுக்கே திருமயிசென்றிட்டான்' என்று அறுதியிட்டு,
தங்களுடைய கருத்துகிறையேறிப்பதனான பெருமகிழ்ச்சியால் வானமும்
கடலும் ஒருவகுசோதது ஒலித்தாலொப்பப் போரவாரமுண்டாகுமாடி மகி
ழ்ச்சியினற் காசின்கனமென்பதாம் இதுவரைபிற பெருத்துபாததால் உயி
சோரத்திருத்த கராததவா இப்போது அத்தனாசரி கீங்கி மனக்கிளாசிக்கொண
டனென்பது, 'எல்லாமுயிரவந்தா' என்றதன் பொருள் அஞ்சல் எதிமறை
வியங்கோளமுற்று; 'மகனைனல்' என்ற விடத்துப்போல பி.ய் — பி.யிசை
செல்ல; திறமறிப. ¹ஒற்ற, ²தோற்ற 'என' ³சுருதி, ஒருமொழிக் ⁴ஆதத்து.
'கலித்து. (சுக்க)

அங் — மகிழ்ச்சியடைந்த அந்நகரத்தின்கினி வரணனை.

மான வரணின வாயத்திய வளைவான் றெனவா னெயிற்றின்¹வழி
யானகடுவக கரு²மருத்தா வருத்தா மமுதா³பெற்றுய்ந்து
போன பொழுதிற் புருத்தவிட⁴பொறுத்தா தொத்தார் பொருவரிய
வேனின் 'மதனை மதனழித்தான மீண்டா னெனன்⁵வாண்டையார்.

(இ - ள்.) ஆனடைபா - அகதுஇருத்த கராததவா, — பொரு அரிய
வேனில மதனை மதன அழித்தான-(அழிகல்) ஒப்பற்றவனான வேனிறகாலத
துககுஉரிய மனமதனையும் (தன்னுடைபெழுதினல்) தான தான் அழிகல்
உயாததவ னென்றுகொண்டிருத்த) செருக்கைப் போக்கினவனாகிய பூரீராம
பிரான, மீண்டான்-(கரத்துக்கே) திருட்டிட்டான், 'என்ன-என்று கருதிய
தனால-மானம் அடவின்-சிறுத்தனமையைக்கொண்டள்ள சாப்பத்தின், வாய-
வாயிலுள்ள, தீய வளை வான தொளை வான எயற்றினவழி-கொடிய வளைத்த
பெரிய தொளைமைக்கொண்ட கூரிய விடப்பறக்கின வழியாக, ஆன-(தம
மீது)பாயாத, கடுவுக்கு-கருக்கைப் போக்குவதற்கு, அரு மருத்த ஆ-அருமை
யான மருத்தாகிய, அருத்தும் அழுத்தம்-உண்ணுத்தருரிய தேவாயிருத்ததை,
பெற்று - அடைதது, உயத்து போன பொழுதில் - இறக்குத்தன்மைகீங்கிப்
பிழைத்துவிட்டபொழுதில், புருத்த உயா - (மமுதையுடமயில்) மீண்டும்
வருதுசேர்த்த ஆனமாவை, பொறுத்தா-நாங்கியவரை, ஒத்தா—; (எ - று)

இராமபிரானுடனசென்று அபயினைப்பிரித்த பிரித்துயாததினால்
உயிபோகும் நிலையைப்படைத்து அவ்விராமபிரான் கராததிற்கேதிரும்பிவிட்
டானென்ற உறுதியான எண்ணத்தை யடைந்ததனால் அத்தயா நீங்கி உயி
தளிராகப்பெற்ற அயோத்திமார்கரத்துச சனங்கட்கு, அரவணீண்டிய கஞ்சின்
வேகத்தால் உயிபோகும் நிலையைப்படைத்து அந்தகஞ்சைப் போகும் அரு
மருத்தாகிய தேவாயிருத்ததைப்பெற்று அதனால் உயி உடலில் மீண்டுவரப்

பெற்றவரை உவமைகூறினா; உவமையணி. நாகத்திற்குக் காளன் காளாத் திரி யமன் யமதுதி என்ற நான்கு நசுப்பற்கள் உள்ளன என்றும், நாகம் பல்லாற்கடித்துத் தம்பர்களின்புறையிலுள்ள கஞ்சைக கடித்த இடத்தின்வழி யாக உடலிற் செலுத்தினுல்தான் அவ்விஷம் இரத்தத்திற் கலந்து மாளச் செய்கின்ற தென்றும் கூறுவா. மன்மதன் அழகுவிஞ்சியவ னென்பது, பிர சித்தம்: அவனினுமிக்க அழகையுடைபவன் இராம னென்பா, 'மதனை மதனழித்தான்' என்றா. இனி இதொடாககு-சிவபெருமான் என்று பொரு ளுரைத்து, இராமபிரான் கானமபுருது பகைவரான அக்கரைக களையப் போவதனால், அவனுக்குச் சிவபெருமானே உவமைகூறியது என்க காட்டி னொரு முனா. பி ம் —¹தீயின் ²வாய் ³கஞ்சமருது மமுது, மருந்தாமருந்து மமுதம், கஞ்சாமமிதமருந்து ⁴பெற்றுபாது, பெறலஞர். ⁵போததாரொத தா. ⁶மதனின்மிக்கான், மதனை பெழிலழித்தான் ⁷ஆண்டையா, ஆண்டைஇயா.

(கஉ௦)

அசு.—இராமனத் தொடர்ந்துசென்றேந் நகரத்திற் று மீளநல்.

ஆறு செல்லச் செல்லத்தே ராந் கண்டா ¹யற்பால வேறு சென்ற நெறிகாணு ²விடமா சின்ற ³வுவகைபராய் மாறி யுலகம் வகுத்தகாள் வரம்பு கடந்து மணமுழுது மேறி யொடுங்கு ⁴மெறிகடல்போலெறினமா நகர மெய்தினு.

(இ - ன்.) ஆறு செல்ல செல்லவழி கடத்து போகப்போக, கோ ஆழி கண்டார்-தோசசுக்கந்தின் றொடைய் பாதக அநாகன்.—அயல் பால வேறு சென்ற நெறி காணு-(நகரத்திற்குச் செல்லவகன்றி) அயலான இடத்ததாய்த (தேர்ச்சுக்கரவகன்) வேறுசென்ற வழி (எகையு) காணாமல், விமமா சின்ற உவகையா ஆப்-மேனமேல் விஞ்சித்தோன்றுகின்ற மகிழ்ச்சியையுடையவராய்,—மாறி-(பிரளயம்) தோன்றி, (பின்பு), உலகம் வகுத்த காள்-உலகத்தைப் படைத்த காலத்தில், வாயு கடத்து மணமுழுதும ஏறி ஒடுவதும் ஏறி கடல் போல் - எல்லையமீறி உலகம் முழுதும்சென்று மீண்டும் தன் னெல்லையில் அடங்குகின்ற அலைவீசு கடல்போன்று, எழில் மா நகரம் எய்தினா - அழகிய அயோத்தியாபுரியைச் சேரத்தாகன்; (எ - று)

தோசசுட்டையே பற்றிச்சென்ற அநகரத்ததுமாத்தா அசுசுவ அயோ ததிமாநகரத்துக்குச்செல்ல தன்றி வேறிடத்துக்குச் செல்லவில்லையென்ப தைத்திண்ணமாகக் கூறினது, 'இராமபிரான் நகரத்திற்கே மீண்டனன்' என்று நம்பிப் பெருமகிழ்ச்சிகொண்டு நகரத்திற்கே மீண்டன றென்பதாம். இராம பிரான் காட்டிற்குச் சென்றபோது பெருந்திரளாக அவனுடன் புறப்பட்ட நகரத்ததுமார்தா மீண்டு திருமயிலுது சேரத்தற்கு, பிரளயகாலத்தில் தன் எல்லைகடத்து பொங்கி மணமுழுதும் பரவியகடல் உலகத்தைப்படைக்குங்காலத் தில் மீண்டு தன் எல்லையிலே யடங்குதலை உவமை கூறினா; தந்திரிப்பேற்ற வுவமையணி, இராமபிரான் கானஞ்செல்லுமபோது திரண்டுபெருந்திரளாக

சென்ற மார்தர்க்கு உலகநிலைமாவும் பிரளயகாலத்தில் வரம்புகடந்து உலக மெகருஞ் செல்லுங் கடலும், இராமன் மீண்டனனென்ற கருத்தினால் மீண்டு அயோததி சென்றுசோந்த அம்மார்த்தாகருத் தன்னிலையிலொடுங்குங் கடலும் உவமை யெனக் காண்க. மாறுதல என்பது - ஏற்கனவேயுள்ள நிலை மைவேறுபடுதலாதலால், பிரளயததையடைவதைக் காட்டிற்று. பி - ம்:—¹அயலப்பால், ஆயப்பால். ²விம்மி. ³உவகையான். ⁴அலை. ⁵எயில். (சுஉக)

அரு.—மீண்டுவந்தநகரத்தவர் அரசுநிறந்ததையும்

இராமபிரான் கானகத் சென்றதையு முணர்ந்து பெருந்துயருநதல்.

புக்கா ரரசன் பொன்¹னுலகம் போனா னென்னும் பொருள்கேட்டா ருக்கார் நெஞ்ச முயிருகுத்தா ருற்ற தெம்மா லுரைப்பிரதா ரக்கான் போனான் வனமென்னுந் ²தகைய முணர்ந்தார் ³மிகையாவி யக்கா லத்தே ⁴யகலுமோ ⁵வவதி பென்றான் ⁶றுளதானால்.

(இ - ள்.) புக்கா - (அந்நம மீண்டு அயோததிக்கரைச்) சென்ற டைத்தவர்கள்,—அரசன் பொன் உலகம் போனான் என்னும் பொருள் கேட் டார் - 'தசரதமன்னவன் விண்ணுலகம் அடைந்தான்' என்ற செய்தியையும் கேட்டாராக; '(அந்நம அரசன் விண்ணமடைவதற்குத் காரணமாக), தக்கான் வனம் போனான் - பெருந்தகையாகிய இராமபிரான் வந்ததிருச் சென்றான்,' என்னும் - என்கின்ற, தகைய - செய்தியையும், உணர்ந்தார் - அறிந்தனர் (இவ்விண்ணு துயரச்செய்தியால்), நெஞ்சம் உக்கா - மனம் முறியப்பெற்றா; உயி உருத்தா - உயிரொழிந்தவர்போல் மூச்சையடைந் தா; உற்றது - (அவாகளப்பட்ட) பெருந்துயரத்தை, எம்மால்—, உரைப்பு - சொல்லது, அரிது - முடியாதசெயலாகும்: (ஆனால், அவர்கள் உயி என் ன் உகவிலைஎன்னில்),—மிக ஆவி-எஞ்சினர் உயி, அவதி என்று ஒன்று உளது ஆனால்-(உயிர்போவதற்கு விதியினால் ஏற்பட்ட) காலவெல்லையென்ப தொன்று இருக்குமானால் உயி செல்லவேண்டியகாலம் இன்னதென்று ஒவ் வொருவாகும் காலவெல்லை விதியினால் ஏற்பட்டிருக்கலா லென்றபடி], அகாலத்து எ அகலும் - அந்நம பெருந்துயரம் கேர்த்தகாலத்து உயி உடம்பைவிட்டுச் செல்லுமோ? [செல்லாதென்றபடி]; (எ - று)

மீண்டுவந்த நகரத்தவர் இராமபிரான் திருமயிலத்திதாது தங்களைவஞ் சிதது வனத்திற்கேசென்றன னென்பதையும் அத்துயரச்செய்தியைச் சமந் திரானவரித்தவுடன் புத்திரசோகத்தினால் பெருந்துயரடைந்து தசரதமன்னன் இறந்திட்டானென்பதையும் உணர்த்து இவர்களுயிரும்போய்விடு மென்று கருதுமாறு அவ்வளவு பெருந்துயரமடைந்தார்கள். ஆனால், அகாலத்தில் உயிர்போகா ஆதலால், அவர்களின் உயி போகவெல்லையென்பதே. இப்படி அவர்கள் பட்ட துயரத்தை சமாலளவுகதுசொல்லவும் முடியாதென்றவாறு. ஈற்றடி-முதன்மூன்றடிக்களைச் சமாததிததுகின்றது, நோட்டீஸ்சு செய்யுட்

தறியணி. இச்செய்யுளை நகரீகரூபடலததின் உடக—ஆஞ் செய்யுளோடு ஒப் பிடுக. பி - ம்.—¹உலகில். ²தகைமை. ³மிட்வாவி. ⁴அழியுமோ. ⁵உறுதி. ⁶உள.

அசு — அங்ஙனம் வருந்திய நகரத்தவரின் வருத்தத்தை
வசிட்டன் தணித்தல்.

மன்னர் ¹கல்லார் வனம்²போன மைந்தம்³கல்லார் வாங்கரிய
வின்னற் சிறையி ⁴னிடையிட்டா ரிருந்தார் நின்ற வருத்தவனு
முன்னற் கரிய பழிக்கஞ்சி யன்றோ வொழிந்த தியானென்று
பன்னற் ⁵கரிய பலநெறியும் பகாந்து பதைப்பை ⁷கீக்கினுள்.

(இ - ள்.) மன்னற்கு அல்லா - (நகரத்திலிருந்தபடிமே) தசாதமன்ன
வனுக்கு உதவப்பெறுதலும், வனம் போன மைந்தற்கு அல்லா - காட்டிற்
குசசென்ற இராமபிரானுடனேயிருந்து அவனுக்கு உதவப்பெறுதலுமாகி,
வாங்க ரிய இன்னவ சிறையினிடையிட்டா - போக்குவதற்குக் கூடாத
துன்பமாகிய சிறையிலே யகப்பட்டிக்கொண்டு தவிப்பவராய், இருந்தார் -
(மீண்ட அநகரத்தவா) இருந்தார்கள்; நின்ற அரு கவன உம - (அவர்களிடையே
வந்து அவாகன்படும் பெருந்துன்பத்தைப்பார்த்து) நின்ற அரிய
தவததையுடைய வசிட்டமுனிவனும், ‘உன்னற்கு அரிய பழிகு அஞ்சி
அன்றோ யான் ஒழித்தது - யானும் நீனைத்தற்கும் அரிய [மிக்க] பழிகுப
பயத்தன்றோ உடா கீங்காது இத்தபாதத்தைக் கண்டிக்கொண்டிருக்கது.’
என்று—, பன்னற்கு அரிய பல நெறியும் பகாந்து-சொல்லுதற்கும் அருமை
யான (துயராததற்குரிய) பலமுறைகளையும் சொல்லி, பதைப்பை-(அவா
கள் மனத்துக்கொண்ட) துடிப்பை, கீக்கினுள்—; (எ - று)

‘நகரத்திலேயே இருந்து மன்னவனுக்குத்தேறுதல் முதலிய செயல்கள்
செய்தால் மன்னற்கு ஆனவராகலாம்; அன்றி, இராமபிரான் சென்றதையுண
ர்த்து நகருக்குள்ளாமல் அவனிருக்கமுடிததைகாடி அவனைச்சோததிட்டால்
அந்த இராமனுக்கு ஆனவராகலாம் இப்படி இருவரில் எவற்கும் உதவாமல்
ஏமாத்திட்டோமே! இப்படிப்பட்ட சமமுடைய உயிரை வைத்துக்கொண்டிருப்
பது ஏற்றுக்கு?’ என்று மிகவுமவருத்தித துடிக்கின்ற அநகர சனங்களைப்
பார்த்து, வசிட்டமுனிவன் ‘எனக்கும் உங்களைப்போலவே மனவருத்தம் மிக
குள்ளதே; இத்த உயிரையும் விட்டிடலாமென்ற கருத்தும் உண்டு; ஆயினும்,
அங்கனம் தற்கொலைசெய்துகொள்வது மறுமையிற் கொடுக்கத்தக்க தரும்
பெரும்பாத்தத்தை விளக்கு மென்றே அங்கனஞ் செய்யாதொழித்தேன்
மன்னவனோ விதிவசத்தாற் புத்திரசோகமென்ற ஒருவியாசத்தினாலிற்
திட்டான் அங்கனம் எல்லாக்கும் நேருமோ? விதியின்வழி யன்றோ யாவும்
நிகழும்’ என்றற்போலத் தேறுதலையுண்டாகும் வசனங்கள் பலவற்றையும்
போதித்துத் தேற்றி அவாகன்பதைப்பைப் போக்கலாயின நென்பதாம்.
‘சாமானியரான மானுடையாவரும் இராமபிரான் காட்டிற் குச செல்கின்ற
நென்றால் பின்தொடாவதும் அவனைப்பிரியநோத்ததற்காக உயிரைவிடுவோ
மென்பதாக மிகவருந்துவ துமாகையில், வசிட்டன்மனம் கல்லோ?, அவனுக்கு

இராமனைப்பிரிந்ததில் அத்துணையாகவருத்தம் இல்லையோ? என்று ஆசங்கை இந்தச் சரித்திரத்தைப் படித்துச்செல்வோர்க்குத் தோன்றக்கூடுமாதலால், அதனையொழித்தற்காக, கவிச்சக்ரவாகதியாகிய கம்பா “வசிட்டமுனிவன் மெய்யுணர்வினனாதலால் தனது வாலறிவால் மனத்தைத் தேற்றித் துயரத்தைபடக்கிக் கொண்டிருந்தானே யன்றி அவனுக்குப்பெருந்துயரமில்லையென்பது இல்லை” என்றபொருள் தோன்றமாறு இராமபிரானுடன் சென்ற கரத்தவரைத் தனது பவதீர்ப்பப்பட்ட போதனையால் ஆற்றினு னென்று கூறினாபோலும் இவ்விடம முன்னாந் காணப்பட்டிலது. பி - ம்—¹உல்லா. ²புருஷ ³உல்லா; அல்லால், அல்லல். ⁴இடா. ⁵உரிய. ⁶பதைப்பு. ⁷விலக்கினான் (சஉங)

• அ. — கவிக்கூற்று: இந் இராமர் சரிதை கூறுவோமோல்.

வெள்ளத் திடைவாழ் வடவனலை உஞ்சி வேலை கடவாத பள்ளக் கடலின் முனிபணியாற பையு னாகம ¹வைகிடமேல் வள்ளற றுதை ²பணி பென்னும வாணோ³ தவத்தால் வயங்கிருளி னள்ளிற் போன வரிசிலக்கை நம்பி செய்கை நடத்துவாம்.

(இ - ள்.) வெளர்த்து இடை-(தனது) போபெருக்கின கடலில், வாழ்-தங்கியுள்ள, வட அனலை வடவாக்கினிக்கு, உஞ்சி-பயத்து, வேலை கடவாத-(தன்) கரைபை மீறிச்செல்லமாட்டாத, பள்ளம் கடலின் - ஆழமான கடல் போல, முனி பணியால-வசிட்டமுனிவனது கட்டளைமீறல், பையுள நகரம-துன்பத்துளமுத்திய கரத்தவர, வைகிட - (தமமுயிசைப் போதருவதென்ற கருத்தைப்பொழித்து ஒருநாறு ஆற்றிருக்க;—வள்ளல் தாதை பணி என்னும் வானோ தவத்தால் - வசிட்டமுனையுடைய தந்தையாகிய தச்சம்ன்னவனுடைய கட்டளைமென்கின்ற வானோ செலத் தவப்படஞல், வயங்கு இரு ளின் தள்ளில்-செறிந்த இராமபிரான கடலில், போன - (தன்னுடன் வந்த கரத்தவரை வஞ்சித்துச்) சென்ற, வரிசிலக்கை நம்பி - கட்டமைத்த விலையுடைய இராமபிரானது, செய்கை - செயலை, மேல் - இனி, நடத்துவாம் - கூறுவோம்; (எ - று.)

அயோத்திமாநகரத்துக்கு ிண்ட சனந்தர் வசிட்டனுபதேசத்தாற் கரைபுரண்டு பொங்கிவந்த தமது துயரக்கடல் தமமுள்ளோமடங்க ஒருவாறு அடங்கியிருந்தார்கள அயோத்தியின்செய்தி இவ்வாற்றிருக்க தள்ளியில் தன்னுடன்வந்த கரத்தவரை வஞ்சித்துச்சென்ற இராமபிரானது சரிதையை இனிச்சொல்வோ மென்பதாம் இராமபிரான வனஞ்சென்றது தேவாகட்கு இடையூறு இயற்றிவந்த இராவணன் இவ்விடமிடத்து முதலிய அக்கா அழிக தொழித்தற்குப் பரம்பரையாய்க் காரணமாதலால், தந்தைபணியென்று அப்பிரான் வனவாசஞ்செயயினும் அது தேவாகளசெய்த தவத்தின் பயனால நிகழ்த்தேயென்பா, ‘தந்தைபணியென்னும் வானோதவம்’ என்றா. சமுத திரத்தின் இடையிலே ஒரு பெண்குதிரை யிருக்கின்றதென்பதும், அது தன் வாயினுள்ள அக்கினியினால் மிக்கமனது யாறுகளின்பெருவெள்ளம் என்பவற்

ரூல் கடலில் நீர் மிகும்போது அந்நீரைப் பருகிக் கடலை ஒரெல்லையில் தானே நிற்குமாறு செப்தின்ற தென்பதும் தூற்கொள்கை அந்தப் பெண்குதிரை 'படபா' எனப்படும் அரலம் என்றால், அக்கினி; படபா அரல என்ற இரண்டு வடமொழிகள் ஒன்றுசேர்த்து தீக்கச்சத்திபெற்ற தொடாமொழியாகிய படபா ரல என்பது தென்மொழியில் திரிந்து விகாரப்பட்டு 'வடவனல்' என்றாயிற்று: வடதிசையிலுள்ள அனல் என்று காரணப்பொருளுரைப்பாருமுனா. பீ-ம்:—
 1 பதைப்படங்க, வைகலுமேல், வைகமேல். 2 பணிமீனல், பணிபானம்.
 3 வரததால். (சுஉச)

தைலமாட்டேடலம் முற்றிற்று.

சு - ஆவது கங்கைப்படலம்.

கங்கையைப்பற்றிய படலமென்று விரியும் இராமபிரான் குகனை நண்ப னாகக்கொண்டு அவனால் கங்கையைக்கடத்ததைத் தெரிவிக்கும்படலமென் பது, பொருள். இப்படலத்தின்பெயர் பலபதிகளில் 'குடிப்படலம்' என்று காணப்படுகிறது. இவ்வனமகாணுமபீதிகளில் இப்போது காணப்படும் கங்- ஆம் படலமாகிய குடிப்படலத்திற்குக் கங்கைப்படலம் என்று பெயர் காணப் படுகிறது "ஏழையேதலன்கீழ்மகனென்னாக்கிரகமிறந்தவற்கின்னருள்சூர்த்து, மாழைமான் மடகோக்கி யுன்றோழி யுமபிமேயி டென்றோழித்திலையுக் கந்து, தோழனீமெனக்கிங்கொழிபென்ற சொற்கள வந்தடியேன் மனத்திருந் திட, வாழிவண்ண சின்னடியினை படைத்தேன்," "சூனிகத்தேவல் வலவன் குகனோடுவகவதைன்றிற், சூனிகத்தோழமைகொண்டதும்" என்று பெரி யோரும் பாராட்டிக் கறுப்படி ஸ்ரீராமபிரான் குகனோடுதோழமை கொண்ட தைத் தெரிவித்தல் முக்கியமாதலால் குடிப்படலமென்ற இப்பெயரே இப்பட லத்திற்கு ஏற்கும்.

சுமத்திரனை அயோத்தியாபட்டணத்துக்கு அனுப்பி நகரத்துச்சனங் கட்டுத்தெரியாமல் நள்ளிருளில் நடத்த ஸ்ரீராமன்முதலிய மூவரும் மருத் திலகங்களின் வளங்களைக் கண்ட வண்ணம் காட்டைக் கடந்து கங்கைக்கரை யையடைந்து அங்கேயுள்ள தவசிவாருந்து உபசரிக்கக் கங்கைக்ரோடிச் செய் கடனமுடித்து அம்முனிவரிட்டகாயகிழங்குமுதலியனஉண்டு பாணசாலையில் மகிழ்ந்திருக்கையில், அந்தக் கங்கைக்கரையிலுள்ள சிருங்கபேரபுரத்துக்கு அரசனாகிய குகனென்பான் இராமபிரான் வந்துள்ளதைக் கேள்வியுற் றுக் காணிக்கைப்பொருள்களாக கையிலேத்தித் தன்சேனையோடும் அவரு வந்து இராமபிரானைக் காணவந்திருப்பதை இலக்குமணன் மூலமாக அறி வித்து அனுமதிபெற்றதற் தான்மாததிசம் உட்புகு அடிவணங்கிக் காணிக் கைப்பொருளை யீய, இராமபிரான் 'காணிக்கைப் பொருளைப்பெற்றற்போல் மகிழ்ந்தேன்: நீ இன்று உன் சுற்றத்தோடு ஊர்க்குப்போய் நானாக் கங்கைக் கடக்குமாறு நாவாய் கொணாக' என்ன, பிரித்து செல்லதற்கு அன்னான்

வருந்தியது கண்ட இராமபிரான், அன்றிவுதன்றோடிருக்க அனுமதிதர, குகனும் இளையபெருமானாப்போலவே இராமனை இரவிலே தன்சேனையோடும் காவல்புரிந்தான். மறுநாள் பொழுதுபுலாந்ததும், காட்கடன்முடித்த பின் ஸ்ரீராமன் 'விடைவில காவாய கொணாக' என்ன, குகன் மிகவும் வருத்தி 'வேண்டிய குற்றேவல்புரிவேன்' இவருத்தானே கழிக்கவேண்டிய காட்களைக் கழிக்க' என்று வேண்ட இராமபிரான் அதுகேட்டு 'நான் புண்ணியநதியாடிப் புனிதரை வழிபடவேண்டும் அவைபுரிந்து சிலகாளில் வருவோம்' என்றான். குகனும் ஸ்ரீராமபிரான்கருத்தை யுணர்ந்து காவாய் கொணாந்து 'ஏறுக' என்ன, இராமபிரான் சீதாவுக்குமணரோடும் முனிவர் பக்கல் விடைபெற்றுக்கொண்டு திரையேற. திரைய்கொண்டு கங்கையைக் கடத்தினான். பிறகு, ஸ்ரீராமன் 'சித்திரகூட்டு செல்லும்வழியாது?' என்று அக்குகனை வினவ, குகன் 'நான் தேவரீரைவிடப் பிரியேன்' என்சேனையோடும் உமக்கு வேண்டியதெல்லாம் புரிவேன் உமமோடு இருக்க அனுமதிதருக' என்று மிகவும் வேண்ட, அவன்வாத்தகைகடக் கேட்டு ஸ்ரீராமன் அக்க குகனேகோக்கி, 'ஓ எனனுமிதை பொருத்தவன் என்மையி உன்மையி சீதை உன்தோழி நாங்கள் தயைதாது எல்லாபுதல்வரிருத்தோம் இப்போது ஐவராரோம இனி உன்சுற்றம் எனசுற்றமே ஆகலால் சிருங்கபேரபுரத்த வரைப் பாதுகாப்பாயாக; அப்போத்தக்கு ஓரம்போது இவருவருவோம். கோசலகாட்டைக் காதகற்குப் பாதனை வைத்தோம். இவருள்ளாரைப் பாதுகாக்க உன்னை வைத்திருக்கிறோம் எனகிளருநான் இவரைப் பாதுகாப்பாய்' என்று கட்டிபுரிமைபாட்டாடிச் சொல்ல, இடபணிமைக் கடக்கமாட்டாமல் குகன் விடைபெற்றுக்கொள்ள, பிறகு இராமனமுதலியோர் காட்டுகறியை கோக்கி கடந்து சென்றன என்பது இப்படலத்திற் கூறியபொருள்.

வேறு.

க.—இராமபிரான் இலக்துமணனோடு சீதையோடு செல்லுதல்.

வெய்யோனொளி தன்மேனியின்¹ விரிசோதியின் மறைப்
பொய்யோவெனு மிடையாளொடு² மிளையானொடும் போனான்
மையேமர ககமோ³ மறி கடலோமழை முகிலோ
வையோவின் வடிவென்பதை ரழிபாவமு குடையான்.

(இ - ள்.) 'இவன் உருவு-இன்னது சிருமேனியின் சீதம், மைலு-அஞ்சனத்தைப் போலுமோ? மரகதம் ஒ-மரகதவிரத்தினத்தைப் போலுமோ? மறி கடல் ஒ-(அலை) மடங்குதன்மைபுள்ள கடலைப் போலுமோ? மழை முகில் ஒ-மழைபெய்யும்நிலையிலுள்ள வானத்தைப் போலுமோ? ஐயோ-!' என்பது-என்று சொல்லத்தக்க, அழியா ஓ அழகு உடையான் - ஒப்பற்றமாறாத அழகைப் படைத்தவனாகிய இராமபிரான், -வெய்யோன் ஒளி தன் மேனியின் விரி சோதியின் மறைய-வெப்பமான கிரணங்களை யுடைய சூரியனது ஒளி

தனது திருமேனியினின்று வெளிப்பட்டுப்பரவுகின்ற ஒளிக்குள் மறைந்திட, பொய் ஒளியும் இடையாளொடு உம்-இல்லையென்று சொல்லுமாறு [மிச நுண்ணியதாக] உள்ள இடையைக்கொண்டவளான சீதாபிராட்டியோடும், இளையானொடு உம்-இளையபெருமானுடனும், போனான் - செல்லலானான்.

மைமுதலியவை என்றும்மாறாது ஒருபடிப்பட அழகுடையனவல்ல வாதலாலும் ஞாயிற்றினொளியும் கமழன் மறையும்படி பேரொளிபடைத்தன வல்லவாதலாலும் இராமபிரானது திருமேனிகு அனை ஒருபடியாக ஒப்பா வனவன்றி முற்றுமையாகா வென்க இங்ஙனம் அஞ்சனமமுதலியவற்றில் எதுவும் உவமையாகாமையால்தான், மையோ மரத்தமோ மறிகடலோ மழை முகிலோ என ஐயப்படவேண்டிய தாயிற்று. ஐயோ - அதிசயமுறவிரங்கு தலைக் குறிப்பிக்கும் இடைச்சொல் 'அச்சோமையோ, வென்னேயெற்றெவ னெனுஞ்சொ லதிசயமுறவிரங்கல' என்பது, சூடாமணிக் கண்டு, வெய்யோன் ஒளி - சூரியனது ஒளிக்காக [சூரியனது வெப்பத்துக்கு அஞ்சி], தன் - இராமபிரானின், விரி சோதியின் மறைய - பரந்த ஒளியி டுவான திருமேனி நிகழலொதுக;-(அங்ஙனம் உறந்த). பொய்யோனெனும் இடையாளொடு என்று உரைகூறுவாருமுனா. பி.ய்.—1. மிளிர். 'இளையானொடு. 'மழைமுகி லோ மறிகடலோ. (சஉரு)

உ.—இதுமுதல் நாந்துவிகள் - இராமபிரான் சீதையுடனே தான்

செல்லும் காட்டினில் திரியும் அந்நாயமுதலியன காணுந்லைக்கூறும்.

அளியன்னதொ ¹ரற்றுன்னிய குழலாங்கட லமிழ்தின்

²தெளிவன்னதொ மொழியாணிறை தவமனனதொ ³செயலாள் வெளியன்னதொ ரிடையாளொடும் விடையன்னதொ நடையான் களியன்னமு மடவன்னமு ⁴முடனாவிவ கண்டான்.

(இ-ள்.) அளி அன்னது வண்டனை யொத்ததாய், ஓ அந்நாயுன்னிய- ஒப்பற்ற கருமணல நெருங்கியிருப்பதுபோல நெருங்கியிருக்கின்ற; குழலாள்- கூந்தலையுடையவளும், கடல அமிழ்தின் அன்னது தெளிவு ஓ மொழியாள்- திருப்பாற்கடலினின்று தோன்றிய அமிருத்தையொத்து [இனியவாய] தெளிவான பேச்சுக்களையுடையவளும், கிறை தவ அன்னது ஓ செயலாள்- நிறைத்தவையொத்துத் தூயமையதான மொழியையுடையவளும், வெளி அன்னது ஓ இடையாளொடு உம் - ஆகாயத்தை யொத்ததான [கண்ணுக் குப் புலனாகாததான] இடைமையுடையவளுமான சீதாபிராட்டியோடுகூட, விடை அன்னது ஓ நடையான - காளையாட்டை யொத்த [சம்பீரமும் வலிமைசெருககுத் தோற்றுவதான] இடையையுடையவளுமான ஸ்ரீராமபிரான், களி அன்னம் உம்-மதக்களிப்பையுடைய அன்னமும், மடம் அன்னம் உம் - மடப்பத்தையுடைய பெண்ணன்னமும், உடன் ஆடுவ-சோந்து உலாவுவதை, கண்டான்—; (எ - று.)

சீதையின் குழலுக்கு - அளியும் அறலும், தெள்ளிய இனியமொழிக்கு - தெளிந்த இனிமை மிக்க அமுதமும், தூயமையான செயலுக்கு - தவமும், கண்ணுக்குப் புலனாகாத இடைக்கு - ஆகாயமும் உவமையெனக் காண்க. அறல், நிறத்தோடு வடிவிலும் உவமை. விடையன்ன தொர்க்கை - வருஷபகதி. தூயசெயல் - கற்பொழுக்கம். அன்னம் என்ற பொதுப்பெயர் - 'களி,' 'மடம்' என்ற அடைமொழிகளைப்பெற்று, முறைபேயுணையும் பெண்ணையுண்காட்டின. 'இடையாளொடும விடையன்னதொ ரடையான களிபன்னமும் மடவன்னமு முடனாடுவ' கண்டான்' என்றதனால், அவை சீதையும் தானும் உடன்செல்லதைப்போல மென்ற குறிப்புடன் கண்டா னென்பது, பெறப்படும். பீ ம் —¹அறல்பன்னிய. ²தெளிபன்னது. ³பொறைபான் ⁴கடமாடுவ, விளையாடுவ, விளையாடுதல் (சஉச)

௩. அஞ்சம்பையு மையன்¹நன தலகம்பையு மளவா
நஞ்சங்களை வெல்லாகிய நயனங்களை யுடையா
³நஞ்சங்களை வரிவண்டுகள் குழலின் ⁴படிசுழலுங்
கஞ்சங்களை ⁵மஞ்சன்கழ நகுகின்றது கண்டாள்.

(இ - ள்) அஞ்ச அம்பை உம - (மன்மதனது) பஞ்சபாணங்களையும், ஐயுன்தனது அலகு அம்பை உம - இராமபிரானது கூடாமையான அம்பையும், அளவா - அளந்து [உவமையாக நடந்து], நஞ்சங்களை வெல்ல ஆகிய - விடத்தை வெல்லுகின்ற, நயனங்களை - கண்களை, உடையான் - படைத்தவளான சீதை, —களி துளசும வரி வண்டுகள் - மதக்களி படித்தகிய இரேகைகளமைந்த வண்டுகள், குழலின் படி சுழலும் - வெவ்வுழலின் தன்மையோடு [இன்னிசையோடு] வட்டமிடப்பெற்ற, நஞ்சங்களை - தாமரைமலர்களை, மஞ்சன் கழல் - இராமபிரானது திருவடிகள், நகுகின்றது - 'தமக்கு இவை இணையாகா என்று) பரிசுப்பதுபோன்றிருத்தல், கண்டாள் —: (எ - று.)

சீதாபிராட்டி, வண்டுகள் சுழலப்பெற்றதும் மஞ்சன்கழல்நகுகின்றது மான நஞ்சங்களை தாமசெல்லுமவழியிடையே பூத்திருத்தலைக் கண்டாளென்ற வாறு. அத்தாமரைமலர்கள் இராமபிரானது திருவடிகளுக்கு ஒப்பாகா என்றது - எந்நீநிலையணி. “ஆவத்தெட்சுணு” என்று ஸ்ரீரான் கீகிபகவான் அருளிச் செய்யுமாறு கண்ணமூகு விஞ்சிவளாசலால் ‘அஞ்சம்பையும் நயனங்களை யுடையான்’ எனச் சீதாபிராட்டியைக் கண்ணமூகு உடையவளென்று பாராட்டிக் கூறினா. தமக்கு இலககானாளை வசப்படுத்துத்தன்மை அஞ்சம்புகும் இராமபிரானது அலகமபுகும் உளதாதல்பற்றி, அவை நயனங்கட்கு உவமையாயின. நஞ்சம் உண்டாகக்கே வேதனையுண்டாககுவதாக இருக்க இந்தக் கண்கள் இலககானாகும் வேதனையை விளைத்தலால், நயன நஞ்சங்களை வெல்ல தாகும். இதனால், இராமபிரான் சீதாபிராட்டியின் கண்ணமூகில் ஈடுபட்டுள்ளா னென்பது, விளங்கும். நஞ்சங்கள், கள் - அசை. அலகு - கூடமைக்கு,

இலக்கணை. வண்டுகள் குழலின்படி சுழலும் என்னுமிடத்தில் “இருங்கட்
 டும்பி குழலாக” என்றது ஒப்புநோக்கத்தக்கது. களி துஞ்சும் வண்டுகள் குழ
 லின்படி சுழலும் என்பதற்கு-களிப்புப்பொருத்தியவ ண்டுகள் செய்கின்ற குழல்
 போலப் போவதும் வருவதுமாக இருக்கின்ற என உரைத்தாருமுளா. குழ
 லின்படி-அளகத்திற் சுழல்வதுபோல என்று உரைத்ததும் ஒன்று. பீ பி:—
¹கையிலழகம்பை, தனதலம்பை, கையிலகலம்பை. ²வெல. ³கொஞ்சுகிளி.
⁴மிசைசுழலக். ⁵அஞ்சவகளைக்குதன் சுழல், மஞ்சன்குழன்குகின்றன. (சுஉஎ)

சு. மாகந்தமு மகரந்தமு மளகந்தரு மதியின்
 பாகந்தரு துதலானொடு பவளந்தரு மிகழான்
 மேகந்தனி ¹வருகின்றது ²மின்னோடென மிளிர் பூ
 ணுகந்தனி வருகின்றது ³பிடியோடென நடவா.

இதவும் அடுத்த கவியும் - குளகம்.

(இ - ள்.) மா கந்தம் உம் - மிகத நறுமணத்தையும், மகரந்தம் உம் - பூத்
 துளைபுகொண்ட, அளகம் - கூட்கல், தரு - பெற்ற, மதியின் பாகம் தரு-
 சந்திரனது துண்டத்தை [அவ்வுட்கந்திரனை] யொத்த, துதலானொடு-செற்
 றியையுடையவளான சீதாபிாட்டியோடு, பவளம் தரும் இதழான் - பவழத்
 தையொத்த அதந்தையுடையவளுகிய பூரீ-மபிரான், -மிளிர் பூண - விள
 வுகுகின்ற ஆபரணங்களைமணித்த; மேகம் மின்னோடு தனி வருகின்றது என-
 மழைமுகில் மின்னலோடுசேர்த்து தனித்துவருகின்றதுபோலவும், நாகம் பிடி
 யோடு தனி வருகின்றது என - ஆணயான (தன்) பெட்டையோடு தனித்து
 வருகின்றதுபோலவும், நடவா-(தாளினால்) நடந்துசென்று, - (எ-று.) “சுவ
 னைத்தொகை கண்டான்” என அடுத்த செய்யுளோடு தொடர்த்துமுடியும்.

மாகந்தம் மகரந்தம் என்பன, அளகத்துக்கு அடைமொழிகள். அளகம் -
 பெண்மயிரி இது இப்பொருளதாலே “அளகமோதிமைமபால பெண்மயிரி”
 என்ற பிங்கலத்தையாலும் அறிக. சீதாபிாட்டியின் கூத்தன்மயிரை யடுத்து
 துத தோன்றும் செற்றியை ‘அளகந்தரு மதியின் பாகந்தரு நுதல்’ என வரு
 ணித்தா; தரு - உவமவுருபு. துதலானொடு இதழான் வருவது - மேகம் மின்
 னோடு வருவதனையும், நாகம் பிடியோடு வருவதனையும் போலு மென்றா;
 உவமையணி. மேகம்மின்னோடென்றது - வடிவத்திலும், நாகம் பிடியோ
 டென்றது - கடையிலும் உவமையாம். மேகநகரவருகின்றது என்றது -
 இடியின்றி வருவதென்ற கருத்தினாலாகும். ‘மிளிர் பூண’ என்ற அடை
 மொழி ‘மேகம், நாகம்’ என்ற இரண்டோடும் இயைபுத்தக்கது. நாகத்தனி
 வருகின்றது என்றது - பூகபதினுததோடும் வருவது இப்பல்பாதலால், அவ
 வனமின்றித் தனித்துவருகின்றதென்னும் பொருளை யுணர்த்தற்காக. நாகம்-
 நகத்தில்வாழ்வது என யானைக்குக் காரணகருதி; நகம் - மலை. பி.ம்.—
¹தொடர், தர. ²வருகின்றதொடர். ³விலலோடென. (சுஉஅ)

நு. தொளைகட்டிய கிளைமுட்டிய கருதிச்சுவை யமுதின்
கிளைகட்டிய கருவிக்கிள ரிசையிற்பைச நறவின்
விளைகட்டியின் மதுரித்தெழு கிளவிக்'கிளி விழிபோற்
களை கட்டவா த்ளை விட்டெறி குவளைத்தொகை 'கண்டான்.

(இ-ள்.) தொளை கட்டிய கிளை முட்டிய கருதிச் சுவை அமுதின்-தொளை பொருத்திய வேய்வகுழலிலிருந்து (வாய்க்காற்று) தாககிழைமுப்பிய இசையாகிய (காதாற், சுவைவகுத்தன்மைபுள்ள அமுதம் போலவும், கிளை கட்டிய கருவி கிளா இசையின் - நரம்பு கட்டப்பெற்ற கருவியாகிய யாழினின்று எழுகின்ற இசைபோலவும், பைச நறவின் - பசுநீசைப்போலவும், விளை கட்டியின் - (கருப்பஞ்சாற்றினின்று) உண்டாகப்படுகின்ற பாகுக்கிழைபோலவும், மதுரிதது - இனிமையைப்பெற்று, எழு - உண்டாகின்ற, கிளவி - பேச்சையுடைய, கிளி-கிளிபோன்றவளான சீதாபிராட்டியின், விழி போல் - கண்களைப்போன்றுள்ள, களை கட்டவா த்ளை விட்டு ஏற் குவளை தொகை-களைபிடுவகு பவர்பவலினின்று விட்டெறிகின்ற குவளைமலரின கொகுதியை, கண்டான்-.

இராமபிரான சேதையின் கண்களைப்போல் தோன்றுகின்ற குவளைமலர் ததொகையைக் கண்டானென்க சீதாபிராட்டியின் பேச்சு - இனிமையததலில் வேய்வகுழலினிசையையும், யாழினிசையையும். பசுநீசேனையும், கருப்புக்கட்டியையும் போலு மென்க. வேய்வகுழலை உபயோகித்தன்வாயினின்று விடுதத காற்று உட்புறத்தது தாககித் திறத்த தொலைவழியே வெளிவருவதனாலேயே இசை பிறத்தலால், 'கிளைமுட்டிய கருதி' எனறா. கிளை - வேய்வகுழல்; "தன்னுமையாழ் முழுவகிளை" என்றதுவ காண்க. அமுதின் முதலிய இடங்களிலுள்ள இன்ன உபயோகித்த வாக்காமல் உறழ்பொருவாக்கிச் சுருதிச் சுவையமுது முகலிவறநைக்காட்டிலும் விஞ்சி மதுரித்தெழு கின்ற கிளவி என்று உரைத்தலும் பொருத்தம். கிளி - கிளிபோன்றவட்கு, ஆகுபெயர். 3-ம்.—கிளா, 'கண்டான். (கஉக)

சு.—இதுமுதல் முன்றுகவிகள் - இராமனுதயர் பல்வகைக்காட்சிகளைக் கண்டவண்ணம் கோசலநாடுகடந்தமையைத் தெரிவித்தும்.

அருப்பேந்திய கலசத்துணை யமுதேத்திய மதமா
மருப்பேந்திய வெனலாழுலை மழையேந்திய குழலாள்
'கருப்பேந்திர முதலாயின கண்டாளிடர் காணாள்
பொருப்பேந்திய தோளானொடு விளையாடினாள் போனாள்.

(இ - ள்.) ஏந்திய - (இரா.) தாககிபுள்ளவை.—அரும்பு ஏந்திய கலசத்துணை - அரும்பை (த தன்மேலிடத்தது) கொண்டிள்ள இரண்டு பொற்கலசங்களோ? (அன்றி), அமுது ஏந்திய மதம மா மருப்பு - இனிமையை (த தன்னிடத்தது) கொண்டிள்ளவும் மதமானையினிடத்ததுதோன்றியுள்ளனவுமான (இரட்டைத்) தத்தங்களோ? எனலஆம் - என்று சொல்லுதற்குத்தக்க, முலைதனைகளைக் கொண்டிள்ள, மழை ஏந்திய குழலாள் - மேகத்தை யொத்த கூந்தலையுடையவளாகிய சீதாபிராட்டி,— இடர் காணாள் - (தன் கணவனு

டன் செல்வதனால் வழிநடத்தலினை ஊண்டாகிற) வருத்தத்தை (ச சிறிதும்) அடையாதவளாய், பொருப்பு ஏந்திய தோளானொடு - மலையையொத்த தோளையுடைய இராமபிரானோடு, விளையாடினன்-மனம் மகிழ்த்தவளாய், கரும்பு ஏந்திரம் முதல் ஆயின கண்டான்-கருமபால முதலியவற்றைக் கண்ட வண்ணம், போனான்—(எ - று.)

பலவகைக் காட்சிகளையும் கண்டு கொண்டே செல்வதனால் வழி நடத்த வருத்தம் சிறிதுத் தோன்றாமல், சீதை, மனமகிழ்த்து இராமபிரானுடன் சென்றனளென்று கருததாக கூறுவாருமுளா. தனங்களுக்கு - அருப்பேந்திய கலசத்துணையும், அமுதேத்திய மாமருபும் உவமை. ஏந்திய ஏந்திரம்—யந்த ரம்:வடசொல். 'மதமா ஏந்திய' என்பது, மருப்புக்கு இயற்கையடைமொழி. முன்னிரண்டுகட்கு - அருமபேந்திய எனவும் அமுதகலசத்துணையேந்திய எனவும் மதமா மருப்பேந்திய எனவுஞ்சொல்லுதற்கு உரிய மூலையையும் மழையேந்திய குழலையுமுடையவ னென கூறலுமாம். மூன்றாமடியில் தோடைமுரண்காணக. ஏந்திய என சொல் பலமுறைவந்தது கோப்போருட்பின்வருநிலையணியாம். பி-ம் —¹ஏந்தியது. ²கருப்பேந்தியம். ³போவான்.

எ. ¹பன்னந்துக் டரளந்தொகு படர்²பங்கய நன்னீரன்னந்தயில் வதிதண்டலை ³யபனந்துறை புரினஞ்சின்னந்தரு மலா⁴சிந்திய செறி⁵நத்தன வன⁶நன்⁷பொன்னந்திய நதிகண்டுள ⁸மகிழ்த்தனா⁹போனா¹⁰.

(இ - ள்.) பல் நத்துகள் தாளம் தொகு - பலசகுகளினின்று தோன்றிய முத்துக்கள் சேரப்பெற்ற, படா பங்கயம் நல ஈ-படாதுள்ள தாமரைக் கொடிகளையுடைய சிறந்த நீர்நிலைகளில், அன்னம் துயில் வதி-அன்னப்பறவைகள் தூங்குவதற்கு இடமுன, தணதலை - சோலைகளையும், அயல் நத்து உறை புரினம் - பக்கங்களில் சககுப்பூச்சிகள் தங்கப்பெற்ற மணல்மேடுகளையும், சின்னம் தரு மலா சிந்திய செறி நத்தனவனம் - வீடுபூவாக அணிதற்குரிய மலாகளேச சிந்தியுள்ள பூஞ்செடிகளடாந்த நத்தவனங்களையும், நல் பொன் நந்திய நதி - சிறந்த பொன்னைக் கொழிக்கின்ற நதிகளையும், கண்டு —, உளம் மகிழ்த்தனா - மனமகிழ்த்தவர்களாய், போனா - (இராமன் முதலியவா) சென்றா; (எ - று.)

கால்கடையாகச்சென்ற இராமன்முதலியோர் தாம் செல்லும் வழியடையையுள்ள சோலைகளையும் புரினங்களையும் நத்தவனங்களையும் ஆறுகளையும் கண்டு மனமகிழ்த்தன ரென்பதாம். இராமபிரான கோசலதேசத்தைக் கடந்து கங்கையைச் சேருமுன் தமசுநதிககரையில் தங்கியபின்பு தேவசருதி கோமதி என்னும் நதிகளைக் கடந்தா னென்பது முதலூலால் விளங்கும். நந்திய - தோன்றிய என்னுமாம். பி-ம் —¹பன்னந்துகுதரளம். ²பந்திகள்படுநீர், பந்துகள்படுநீர். ³அயந்துறை. ⁴தத்தன, சித்தின. ⁵சத்தனவனம். ⁶ஆம். ⁷பொன்னந்திய. ⁸மகிழ்வுற்றனா. ⁹போவா. (கூகக)

அ. கால்பாய்வன முதுமேதிகள் கதிர்பேய்வன கடைவாய்ப்
பால்பாய்வன நறைபாய்வன மலர்வாயளி படரச்
சேல்பாய்வன கயல்பாய்வன செங்கான்மட வன்னம்
போல்பாய்ப்புனன் மடவார்படி நெடுநாடவை போனார்.

(இ - ள்.) முது மேதிகள் - முதிர்ந்த எருமைகள், கதிரா மேய்வன-நெற்
கதிராகளை மேயவனவாக, (அதனால்), கடைவாய பால் பாய்வன-(தமது)வாய்க்
கடையினின்று (மணிபிடியாத அக்கதிராகளின்) பாலொழுக்கப்பெற்றனவாய்,
கால்பாய்வன-(தமது)காலங்களிற் பாயப்பெற்றனவும்,—நறை பாய்வன மலர்
வாய் அளி பட - தேனொழுக்கப்பெற்றனவான காமலாகளிலுள்ள வண்டுகள்
மேலெழுத்து உலாவுமாறு, சேல பாய்வன கயல் பாய்வன-சேலமீன்களும்
கயலமீன்களும்(களிப்புக்கொண்டு குதித்து மேலெழுப்பெற்றனவுமான, பாய்
புனல்-பாய்ந்து செலவூத் தன்மைமுள்ள நீரகளில், செம கால மடம அன்னம்
போல் - செந்நிறத்தாலேக்கொண்ட மடப்பத்தைபுடைய அன்னப்பறவை
போல, மடவார படி - மகளிரா மூக்குத்தறகுஇடனா, நெடு நாடு அவை - சிற
ந்த அந்தக்கோசலசநாட்டை, போனா-இராமன் முதலிய மூவரும்) கடந்து
சென்றார்கள்: (எ - று.)

அந்தக்கோசலதேசம், எங்குப்பார்த்தாலும் பாய்ந்துசெல்லும் நீரிலை
களைப்பெற்றுள்ளது; அந்தநீரிலைகளில், செந்நிலவீடத்து, கைக்கண்டால்
மகிழ்ந்து செல்லும் எருமைகள் தமவாயில் மேயுத மூற்றுகத்திரினின்று பால்
பெருகிக் கொண்டிருக்கப் பாயும் அன்றியும், அந்நீரிலைகள் கயலமீன்களும்
சேலமீன்களும் துள்ளி விளையாடப்பெறும் அந்நன் அம்னைகள் துள்ளிவிளையாடிச்
குதிக்குமபோது அந்நீரிலைகளிலுள்ள தாமடைமலாகளினீது தாக்கு
வதனால் அம்மலாகளில் தேனேப் பருகியது உள்ளே படிந்திருந்த வண்டுகள்
மேலெழும். இங்ஙனமான நீரிலைகளில் கைக்கென்று ஏற்பட்ட துறைகளுள்
மகளிரா மடவன்னம்போற் படிந்துமூக்குவாராக அந்நாறு புனல்வளஞ் சிற
ந்த கோசலநாட்டை இராமன்முதலியோர் கடந்துசென்றன என்பதாம்.
பி-ம்:—¹முலை, புனல். ²பறை, புனல். ³புன்மடவார. ⁴திருநாடு. (கூஉஉ)

வேறு.

கூ.—இராமன் முதலியோர் கங்கையை யடைதல்.

பரிதி பற்றிய பல்கலன் முற்றினார்
மருத வைப்பின் வளங்கெழு நாடொர் இச்
சுருதி கற்றுயர் தோமிலா சுற்றுறும்
விரிதி ரைப்புனற் கங்கையை மேவினார்.

(இ - ள்.) பரிதி பற்றிய பல்கலன் முற்றினா-சூரியன்போல விளங்கு
கின்ற பல ஆபரணங்களை நிரம்பஅணிந்த இராமன் முதலிய அம்மூவரும்,
மருதம் வைப்பின் வளம் கெழு நாடு ஒரீஇ-மருதநிலமாகிய வளப்பமொருந்
திய கோசலநாட்டைக் கடந்து (பின்பு), சுருதி கற்று உயர் தோம் இவர் சுற்

றுறும் - வேதங்களைப்பயின்று மேம்பாடுற்ற குற்றமற்ற முனிவர் சூழ்ந்து தங்கப்பெற்ற, விரி திரை புனல் கவகையை - பாவுகின்ற அலைநீரையுடைய கங்காநதியை, மேவினா - சென்று சேர்த்தார்கள்; (எ - று.)

தாம் செய்யவேண்டிய விநாயகம்வகளைச் செய்துகொண்டு இனிது உறைதற்கு ஏற்ற தலமாதலாலும், தன்னையடைந்தாரது தீவினைகளைப்போக்குத் தெய்வநதி யாதலாலும், சுருதிகற்றயாதோமிலா அதனைச்சுற்றி வாழ்வாராயினா.பி-ம்-¹கணை.²முற்றிய.³தோமிலாச. ¹சுற்றுற. ²மேவினான்.(க௩௩)

க௦.—கங்கைக்கரையில வாயுநீர் தபோதனி இராமனைக் காணவருதல்.

கங்கை யென்னுங் கடவுட். ¹டிருநதித்
தங்கி வைஞர் தபோதனா யாவரு
மெங்கள் செல்கதி வந்ததென் றேழுற
வங்க ணபகற் காணவந் தண்டினர்.

(இ - ள்.) கங்கை என்னும் கடவுள் திருநதி-கங்கையென்று சொல்லப்படுகின்ற தெய்வத்தன்மையுள்ள சிறந்த நதிக்கரையில், தங்கி வைரும்-தங்கி வாழ்கின்ற, தபோதனா யாவரூம்-இருடியபெல்லாரும், 'எங்கள் செல் கதியாம்(தவம் செயது)அடையும் புலிடமாகிய பரம்பொருள், வந்தது-(இங்கே) வந்திட்டது,' என்று, ஏழுற-மகிழ்ச்சியடைந்து, அம்மன நாயகன்-அழகிய திருக்கண்களையுடைய இராமபிரானை, காண - தரிசுக்குமாறு, வந்து-, அண்மினா - நெருங்கினாகள்; (எ - று.)

தாங்கள் எத்தக்கவுள்ள அடையவே ணுமென்று தவஞ்செய்கின்றார்களோ அத்தக்கவுள்ள மானிடவடிவத்தாங்கி வந்துள்ளதைத் தமது ஞானகண்ணினாலுணராத அக்கங்கைக்கரையிலவாழும் முனிவர்கள் 'எங்களசெல்கதிவந்தது' என்று சொல்லிக்கொண்டு இராமபிரானை வந்தணுகின் ரென்க. நாம் தேடிச்செல்லவேண்டிய பரம்பொருள் நாம் இருக்கமுடிகதேடி வந்ததே! இதுஎன்ன பெறப்பெறு என்றாடுபாடு, 'செல்கதிவந்தது' என்றவிடத்துத் தோன்றும். தன்னில ஒருதால் மூழ்கிவந்து தீவினைகளையெல்லாம் போக்குத் தன்மையுடையது மாத்நிரமேயன்றி, திரிவிக்கிரம மூர்த்தியாகிய திருமால் திருவடியினின்று பிரகடேவனா லுண்டாகப்பெற்றாய் சிவபிரானது சடையில்தங்கி இப்பூவுலகில வருதலாலும், கங்கைக் கடவுள்தி' என்று சொல்லத்தகும். பி - ம்-¹பெருநதி. (க௩௪)

க௧ —வந்தமுனிவர்கள் இராமனைத் தரிசித்துமகிழ்தல்.

பெண்ணி னேக்குஞ் சுவையிற பிறி¹பிறாக்
கெண்ணி னேக்கி யியம்பரு மின்பத்தைப்
பண்ணி னேக்கும் பராவமு தைப்பசங்
கண்ணி னேக்கின ருள்ளவ களிக்கின்றார்.

(இ - ள்.) பிறா பிறாகரு-'முனிவரினும்)மிகவும் வேறுபட்டவரான இல்லறத்தார்களால், பெண்ணின் கோக்கும் - பெண்பாலாரிடத்து (த் தாம்) அனுபவித்துக்காணப்படுகின்ற, சுவையின்-காமவியன்பம்போல, -எண்ணில் கோக்கி

இயம்ப அரு இன்பத்தை-மனத்தினால் ஆராய்ந்துபாத்து (வாயினும்) சொல் லுவதற்கும் அருமைமான இன்பத்தின் வடிவானவனும், பண்ணில் கோக்கும் பரா அமுதை - சுவடிவமான வேதத்தினு லுணர்வல்ல சிறந்த அமுதசொரு பியுமாகிய அந்த இராமபிரானே, (அமுதுனிவா), பசும் கண்ணின் கோக்கினர்- ணனக்கண்களாற் காணப்பெற்றவராம். உள்ளம் களிக்கின்றார்—; (எ - று.)

இவ்வுலகத்தவா பேண்பாலாரின் கலவியின்பத்தால் மனங்களிப்பது போல், பற்றற்ற யோகியராகிய அத்தபோதனாகன இன்பவடிவானவனும் வேதங்களா லுணர்ப்புடும் அமுதம்போல இனிமனுமாகிய பரம்பொருளின் வடி வான அவ்விராமபிரானே கண்ணு உள்ளங் களிக்கின்றன்க. இல்லறத்தார் காம சுகத்தைததுய்த்து இன்பத்தையடைவதுபோல; முனிவா எம்பெருமானைத் தியானித்து இன்பமடைகின்றனென இன்பமடைதற்றித்தத்தில் ஒப்புமையே யன்றி இன்பத்திறுது ஒப்புமைகூறியதன்று பேரின்பத்தைச் சிற்றின்பம் எள்ளளவும் ஒவ்வாதாகையா லென்க. பிறாகு - உருபுமயக்கம். சுவையின் அமுதைக் கண்ணிளேக்கினா உள்ளங்களிக்கின்றார் என இயையும். இனி, சுவையின் என்பதை, 'இயம்பரு' என்பதிலே இயைத்து. பரம்பொருளின் வடிவாகிய இராமபிரானே கண்டகளுலாகிய இன்பம் பேண்பாலானை அனுப வித்தலால் அடைந்த இன்பம்போல பிறா எண்ணினால் கோக்கிப் பிறர்க்கு இயம்புதற்கு அரிபது எனப் பொருள் கொள்ளினுமாம் பரமுது பரா வமுது கீட்டல்விகாரம் பாவு அமுது எனப்பிரித்து உரைப்பினுமாம். பிறர் பிறா என்மலிடத்து முதலதாகிய பிறா - இவ்வாழ்வாரையும், இரண்டாவது பிறா - துறவறத்தாரையும் காட்டு மென்றாரு முனா, பிம்—1 கோக்கின். 'பெற்றகு, தமக்கு 'கோக்கவினம்பரு, கோக்கிலியம்பரு கோக்கு. (சுரு)

கஉ.—வந்த முனிவர்கள் இராமபிரான்ப் புகுந்த பாடி ஆடுதல்.

1 எதிர்கொ டீதத்தின் ரின்னிறை பாடினார்
வெதிர்கொள கோலின ராடினா வீரனைக்
கதிர்கொ டாமரைக் கண்ணனைக் கண்ணினான்
மதுர வாரி யமுதென மாகதுவா.

(இ-ள்.) வெதி கொள் கோலினா-முகங்கிலகளினாலியன்ற(திரி தண்டத் தையேந்திய அம்முனிவர்கள், —வீரனை - மகாவீரனும், கதி கொள் தாமரை கண்ணனை - ஒளியைக்கொண்ட தாமரைமலர்போன்ற கண்களையுடையவனு மான இராமபிரானே, மதுரம் வாரி அமுது என-இன்சுவையுடைய பாற்கட லிற்றோன்றும் அமுதத்தை (வாயினால் முகத்துண்பது) போல, கண்ணினால் மாந்துவா-கண்ணினுற பருகியுண்பவராய், எதி கொடு - எதிர்கொண்டு, இன் இசை பாடினா எத்தினா-இனிய இசைகளைக்கொண்டு பாடித்ததுதித்து, ஆடினா - ஆனந்தநாதனஞ்செய்தாராகள்; (எ - று.)

இராமபிரானேக் கண்ணினுற்கண்ட களிப்பினால் அம்முனிவர்கள் ஏத்திப் பாடி ஆடினாக ளென்க. தாம உள்ளவிடத்திற்கு வரும் விருத்தினரை உப சரித்ததற்குக் குறிப்பாக எதிர்கொள்ளுதல் முறைமை யாதலால் இம்முனிவரும்

எதிர்கொண்டன ரென்க. “நூலே கரகம் முக்கோள்மணையே, யாயுங்காலையந்தணர்க்குரிய” என்ற தொல்காப்பியத்திற்கு ஏற்ப அவ்வந்தணர்களை ‘வெதிர்கொள் கோலினா’ என்றா. கதி கொள் தாமரை என்பதற்கு-சூரியகிரணங்களை எதிர்கொள்கின்ற [சூரியகிரணங்களால் மலர்கின்ற] தாமரை எனினுமாம். வாரி - கடலுக்கு, இலக்கண. பி-ம் —¹எதிர்கொண்டு. (சுநசு)

கந — அம்முனிவர்கள் இராமபிரான் தம்மிருப்பிடத்திற்

அழைத்துக்கொண்டு செல்லுதல்.

மனையி னீங்கிய மக்களை வைகலு
நினையு நெஞ்சினர் ¹கண்டிலர் தேடுவா
ரனையர் வந்துற வாண்டெதிர் தார்க்கரி
னினிய ²மாதவப பள்ளிகொண் ³டெய்தினர்.

(இ - ள்.) மனையின் நீங்கிய மக்களை- தமது வீட்டினின்றும் நீங்கிய பிள்ளைகளை, வைகல் உம-நாந்தோறும், நினையும் நெஞ்சினா-எண்ணுகின்ற மனத்தையுடையவராய், கண்டிலா-காண்பபெறாமல், தேடுவா - தேடுபவர்களாகி, அனையா வந்து உற-(காணுமற்போன) அத்தப்பிள்ளைகள் வந்துசேர, எதிர்த்தார்களின்-எதிர்ப்பட்டபெற்ற பெற்றோராகப்போல, ஆண்டு-அப்பொழுது, (அம் முனிவர்கள் இராமபிரானைப் போதாததோடு எதிர்கொண்டு), இனிய மாதவம் பள்ளி - இனிய சிறந்த நவஞ்சையத்தரிப (கமது) வாழிடத்தில், கொண்டு - அழைத்துக்கொண்டு, எய்கினா - போய்ச்சேர்த்தா; (எ - று.)

தமதுமக்கள் மனையினின்றும் காணாதுபோய்விட அவர்களைக் காண்போமா என்கின்ற கருத்தோடு தேடிக்கொண்டிருப்பவருக்கு அவர்களாகாணப்பட்டால் எவ்வனம் பெருமகிழ்ச்சியுண்டாகுமோ அதனுனைப் பெருமகிழ்ச்சியுடனே, அம்முனிவர்கள், தமது அஞ்ஞானத்தால் மனத்தை விட்ட கன்றபரம்பொருளைத் தேடிக்கொண்டிருக்கையில் கண்களாற் காணுமாறு தேரேவந்து கூடியதனாற் பெருமகிழ்ச்சியடைத்தனரென நவாறு கீழ் “பெண்ணினோர்க்குஞ்சவையின்” என்றசெய்யுளிற்பெண்களாற்பெறும் இன்பத்தை உலகத்தவாபெறுதல் போல் அம்முனிவர்கள் இராமபிரானைக் கண்டதனாற் களிப்படைந்தமைமையக் கூறிய கவி, இச்செய்யுளால் உலகத்தவா பிரிந்த மக்களைக் கண்டதனாற் பெறுவதளிப்பை முனிவர்கள் எய்தினமைமையக் கூறின டென்க இத்தனல்; ‘சாவே சுவரனே எல்லாவுநவுமுறையும்’ என்று அம்முனிவர் கருதியமைபைச் சிறிது புலப்படுத்தினவாறுயிற்று. பி-ம்:—¹கீடினாதேடுவா. ²எதிர்த்தார்கள்போல். ³இனைய, ⁴மாதவா. ⁵எகினா. (சுநஎ)

கசு.—முனிவர்கள் இராமபிரானது வழிவந்த வருத்தத்தைப் போக்குதல்.

பொழியுங் கண்ணிற் புதுப்புன லாட்டினர்
மொழியு மின்சொலின் மொயம்மலர் ஞாட்டின
¹ரநிநி லன்பெனு மாரமிழ் தூட்டினா
வழியின் வந்த ²வருத்தந தணியவே.

(இ - ள்.) (அம்முனிவர்கள்),—வழியின் வந்த வருத்தம் தணிய - வழி நடப்பினால்கோந்த வருத்தம் (அவ்விராமபிரானுக்குத்) தணியுமாறு, கண்ணில் பொழியும் புது புனல் ஆட்டினா - (தமது) கண்களினின்றும் (பெருங்கனிப் பினால்) வெளிவருகின்ற புதுகைகொண்டு திருமஞ்சனஞ்செய்து, மொழியும் இன் சொலின் - (தாம்) சொல்லுகின்ற இனிய சொல்லாகிய, மொய் மலா - நெருக்கமாகத்தொடுக்கப்பட்ட மலாமாலையை, சூட்டினா - சூட்டி, அழிவு இல் அன்பு எனும் ஆர் அமிழ்து ணட்டினா - ருறைதலில்லாத அன்பாகிய நிறைந்த உணவை உண்ணச்செய்தனா; (எ - று.)

வெகுதூரம் நடந்துவந்து இளைத்துப் பசித்தவரை நீராட்டி உபசரித்து உணவிப்பதுமுறை. அம்முனிவர்கள் தங்கங்களில் ஆனந்தக்கண்ணீர்பெருக்கி இன்சொல் சொல்லித் தமது அன்பைக் காட்டிப்பொழுது, நீராடியுண்ட வன்போல் இராமபிரான மனநிறைவுகொண்டனென்றவாறு. “புனையுங் கண்ணி பெனதுடைப் வாசஞ்செய்யலையே” என்ற பெரிபாபாசுரத்தை யொட்டி, ‘மொழியுமின்சொலின் மொய்மலாசூட்டினா’ என்றா. கண்ணிற் புதுப்புனலாட்டினா - “பொழிந்தவுண்கணீர்ப் புதுப்புனலாட்டினா” என்றா தகைவகுபடலத்தும். உணவெவாககு அன்பு இன்றியமையாது வேண்டுகவின், இவகு, ‘அன்பெனுமழுது’ என்றா. பி-ம்.—1 இழிவில், வழியில். ‘வருத்தமவருத்தவே, வருத்தமவருத்தவே, வருத்ததைவீட்டினர், வருத்ததை வாட்டினா. (சுநஅ)

கரு.—அம்முனிவர்கள் இராமபிரான நீராடி அமுதுசெய்யுமாறு

வேண்டினார்.

காயங்¹கானிற் கிழங்குங் கனிகளுந்
தூய தேடிக் கொணர்தனர் தோன்றனீ
யாய கங்கை யருப்புன லாடினை
‘தீயை யோம்பினை செய்யமு தென்றனர்.

(இ - ள்.) (அம்முனிவர்கள்),—கானில் - காட்டினின்றும், தூய - பரிசுத்தமான, காயம - காயகளையும், கிழங்கும-கிழங்குகளையும், கனிகள் உம்-பழங்களையும், தேடிக் கொணர்த்தனா - தேடிக் கொண்டு வந்தவர்களாய்,— (இராமபிரானேகோல்), ‘தோன்றல் - (யாவரினுஞ்) சிறந்துவிளங்குபவனே! நீ—, ஆய கங்கை அரு புனல் ஆடினை - அருகிலுள்ள கங்கையின் அருமையான நீரில் மூழ்கி, தீயை ஒம்பினை - அக்கினியை வளர்த்தவரோ [நாடோறுஞ்செய்யவேண்டிய அக்கினிஹோததிததைச் செய்துவீட்டுஎன்றபடி], (நாவகள் கொணர்த காயகனிகிழங்குகளை), அமுது செய் - உண்பாயாக,’ என்றனா - என்று வேண்டிக்கொண்டார்கள்; (எ - று.)

கிருகஸ்தாக்கு அக்கினிஹோததிஞ்செய்தல் இன்றியமையாததலின் ‘தீயையோம்பினை’ என்றா. ‘காடுகளுடுபோய்.வருகின்றதாமோதரா ...தாளிகாணுன்னுடம்பு, ...ஆடி அமுதுசெய்’ என்ற பாசுரம் இவகு நினை

விற்கு வருகின்றது. தாய - பெயா. தோன்றல் - ஆண்பாற்சிறப்புப்பெயர். பி-ம்:—¹காணக. ²கொணாதனம். ³ஆடிமுத். ⁴தீயுமோம்பினை, தீயையோம் பிப்பின், தீயையோம்பிரி. (க௭க)

க௭.—இராமபிரான் சீதைபோடு கங்கையில் நீராடுதல்.

மங்கை யர்க்கு விளக்கன்ன ¹மாதையுஞ்
செங்கை ²பற்றினன் நேவருங் ³கைதொழப
பங்க யத்தயன் பண்டுதன் ⁴பாதத்திற்
⁵கங்கையிற் ⁶நருங் கங்கையி னுடினன்.

(இ-ள்.) (இராமபிரான்);—மங்கையர்க்கு விளக்கு அன்ன மாதை உம்-பெண்பாலாகக்கெல்லாமவிளக்குப்போல்பவ னாகிய சீதாபிராட்டியையுட்கு, செங்கை பற்றினன் - சிவந்துள்ள (தன்) கையாற் பிடித்துக்கொண்டவளுய், —தேவர்தம் கைதொழ - தேவர்களும் கைகூப்பித்தொழும்பு. பங்கயத்து அயன் - (திருமாலின்நாய்) கமலத்தில தோன்றியவளுகிய பிரமதேவன், பண்டு - முற்காலத்தில், தன் பாதத்தின் - (திரிவிக்கிரமனுன்) தன்னுடைய தாளினைக் கழுவிய, கம்-கீரினல், கையின்-கைமூலமாக, தரும் - உண்டாககிய, கங்கையின் - கங்காநதியிலே, ஆடினன் - நீராடினன்; (எ - று)

இராமபிரான் சீதாதேவியைக் கைப்பற்றிக்கொண்டுகங்கையில் நீராடினனென்பதாம். ஸ்ரீராமன தனது ஸ்ரீபாதஜாததமாகிய கங்காநதியில் தான் கொண்ட மாநுடவேடத்திற்கு ஏற்ப நீராடினனென்றவாறு 'கைதொழ' என்பது 'தரும்' என்பதனோடு இயையும் பிரமதேவன் திரிவிக்கிரமனுன் திருமாலினது சீபாதக்களைக் கைக்கமண்டலவீரைக் கையாலெடுத்துவிளக்க அந்த ஸ்ரீபாதஜாததமே கங்கையாகத் திருநெகரித்த தாகையால் 'கங்கையிற் நருங்கங்கை' என்று சமதகாரமடப் பேசினா. இதனால், கங்கைப்பென்பதற்கு ஒரு காரணப்பொருள் கற்பித்தாற்போல இருக்கியவகாரமென்னும் பிரிநிலை நவீற்சியணிபடக்கூறியவாறு காண்க. பி-ம் —¹மாணை. ²பற்றியக. பற்றிநம். ³துன்பற, இன்புற, துன்புற. ⁴பாதகீர ⁵அங்கையில் ⁶தந்த. (க௭ச)

க௭—கங்கை இராமபிரான் புகழ்தல்.

கன்னி நீக்கருங் கங்கையுங் கைத்தொழாப
பன்னி நீக்கரும் பாதகம் பாருளோ
ரென்னி ¹னீக்குவர் யானுமின் நெற்றந்த
வுன்னி ²னீக்கினெ னுய்ந்தனெ ³னெலென்றாள்.

(இ-ள்.) கன்னி நீக்கு அருங் கங்கைஉம்-அழியாததனடையினின்று நீக்குதலில்லாத[ஜீவந்தியான்] அந்தக்கங்காநதியும்,—(இராமபிரானை), கைதொழா-கைகூப்பிவணங்கி, 'பாருளோ-உலகத்தவா, பன்னி நீக்க அரு பாதகம்-சொல்லி முடிக்கமுடியாத [மிகவும் அதிகமான] பாவத்தை, என்னின் நீக்கு

வர் - என்னிடத்து மூழ்குவதாற் போக்கிக்கொள்வார்கள்; யான் உம்—, இன்று - இப்போது, (அத்தப்பாவடிகளையெல்லாம்), என் தந்த உன்னின் - (திரிவிக்கிரமனாகி ஸ்ரீபாதத்தினின்று) என்னையுண்டாகிய உன்னாலே [நீ என்னிடத்து மூழ்கியதனால்], நீககினென் -போக்கினவளாய், உய்த்தனென் - நல்வாழ்வுபெற்றேன்; என்றான் - என்றுகூறினான்; (எ-று.)—ஆல் - தேற்றம்.

உலகத்தாரெல்லாரும் என்னிடத்து மூழ்கிப் பெருந்திரளான தம்முடைப் பாவத்தைப் போக்கிக்கொள்ள, நீ என்னில் மூழ்கியதனால், என்னிடத்துச் சோந்த அததீவினைகள்யாவும் நீங்கப்பெற்று ஏதேநீனை நென்றன் கங்கா நதியின் பெண்தெய்வமென்க. புண்ணீழ்மூததயாகிய இராமபிரானிடத் துள்ள நன்மையால், பரிசுத்தமாகிய கங்கையும் தீவினை நீக்கி உய்வுபெறுபவ ளாயினுளென்று கூறிய இதில், ஒருத்தருடைய குணத்தினால் மற்றொருவர்க்கு நன்மைவிளைதலாகிய அகமலரீட்சியணி காண்க இதுனை, வடநூலார் உல் லாஸாலவகார மென்பா. கன்னிநீகநருங்கங்கை என்பதற்கு-கன்னித்தன்மை நீங்குதலிலலாத கங்கையென்று பொருளுரைப்பது பொருத்தமாயிற் கொள்க. பன்னி நீகக அருமபாதகம் என்பதற்கு - ஆராய்து நீக்குதற்குமுடியாத பெரும்பாதகம் என உரைப்பாருமுளா பி - ம்—¹நீக்கினா. ²நீக்கினாய் தனன், நீக்கியுயர்த்தனன். ³யான.

(சசக)

கஅ.—கங்கையிழ்ந்தும் இராமபிரானது தோற்றம்.

வெங்க ணாகக் கரத்தினன் வெண்ணிற்க்
கங்கை வாய்சடைக் கற்றையன் கற்புடை
மங்கை காணின் ருடுகின் ருன்வகிர்க்
திங்கள் சூடிய செலவளிற் றேன்றினான்.

(இ-ள்.) வெம் கண நாகம் கரத்தினன் - கொடுங்கண்ணையுடைய யானைத் துதிக்கைபோலவ கற்பையுடையவனும், வென் நிறம் கங்கை வாய்சடை கற்றையன் - வெண்ணிறமுள்ள கங்கையின் நீர்ஒழுங்குபெற்ற சடைத்தொகுதியையுடையவனும், கற்புடை மங்கை காணின் - ஆடுகின்றான் - கற்பையுடைய சீதாபிராட்டியெனலும் பெண் காணுமாறு நீராடுகின்றவனுமாகிய இராமபிரான், [வெம் கண நாகம் கரத்தினன் - கொடுங்கண்ணையுடைய நாகத் தை (ஆபரணமாகக் கையிற் பூண்டவனும், வென் நிறம் கங்கை வாய்சடை கற்றையன்—, கற்புடை மங்கை காணின் - ஆடுகின்றான் - கற்பையுடைய பாவாதீதேவிகாணுமாறு நின்று கூத்தாடுகின்றவனுமான], வகிா திங்கள் சூடிய செல்வனில-பிறைசரச் தீனைத் திருமுடியிற்றரித்த (அணிமா முதலிய) அஷ்டைசகவரியங்களுக்கும் உரியவனான சிவபிரானைப்போல, தோன்றினான் - விளங்கினான்; (எ - று.)

இராமபிரானுக்கும் சிவபெருமானுக்கும் சிலேடை: இராமபிரான் கங்கையின் நீராடினமும்பொழுது தான் ஏற்றுக்கொண்டுள்ள தவவேடத்திற்குரிய சடையில்லின்றும் கங்கையின் நீர் பெருகிக்கொண்டிருக்குமாதலால், அவ்விராம

பிராணை 'கங்கைவாசடைக் கற்றையன்' என்ற தென்க. சிவபிரானது சடையிலே தங்கிக் கங்கை கீழேபெருகின்றது என்பது, பிரசித்தம். இராம பிராணை குறிகருமிடத்து நாகக்கரத்தினன்னன்ற தொடர்-உவமைத்தொகையும்கூட, சிவபிராணக்குறிகருமிடத்து வேற்றுமைத்தொகையுமாம். இராமபிராணக்குச்செல்லுமிடத்து ஆடுதல்-நீராடுதலும், சிவபிராணக்குச் செல்லுமிடத்து ஆடுதல் - அம்பலத்து ஆடுதலுமாம். (சுசஉ)

கசு—இதுவும் அது.

தள்ளு ¹நீர்ப்பெருங் கங்கைத் தரங்கத்தால்
வள்ளி நுண்ணிடை மாமல ராளொடும
வெள்ளி வெண்ணிறப் பாற்கடன் மேலைநீர்
பள்ளி நீங்கிய பான்மையிற் றேன்றினுள்.

(இ - ள்.) (பின்னும் சீதாபிராட்டியோடுகூடிய அவவிராமபிரான்). தள்ளும் நீர் பெரு கங்கை தரங்கத்தால் - மோதுதன்மையுள்ள நீரையுடைய சிறத்த கங்கையின் அலைநிலை, —மேலை எள் - முன்னாலில், வள்ளி நுண் இடை மா மலர்—நொடும - கொடிபோலும் நுண்ணிய இடையையுடைய சிறத்த தாமரைமலரில் வசிப்பவளான இலகருமியுடனே, வெள்ளி வெள்ளிறம் பாற்கடல் - வெள்ளிமைப்போலும் வெண்ணிறமுள்ள திருப்பாற்கடலிலே, பள்ளி நீங்கிய பான்மையின் - படுததிருத்தலைவிட்டுஎழுந்து நின்ற தன்மைபோல், தோன்றினுள்—; (எ - று.)

வெண்ணிறமுள்ள கங்கையின் அலைகளின்மேல் இராமபிரான் சீதாதேவியோடும சின்றது-பாற்கடலிற் பள்ளிகொள்ளும்படிமுன்ன திருமால் தான் பள்ளிகொண்டிருத்தலைவிட்டு இலகருமியேவியோடும எழுந்து நிற்குத் தன்மையை யொகருமென்றா தன்மைத்தந்திரிப்பேற்றவனா. வள்ளி=வல்லி வடசொல்லின் விகாரம் வள்ளிக்கொடியுமாம். பி-ம் --¹நீர்க்குரைக். ()

20 —சீதாபிராட்டி கங்கையில் நீராடுதல்

வஞ்சி ¹நாண வடைககு மடநடைக
கஞ்சி யன்ன மொதுங்க ²வடியன்ன
கஞ்ச நீரி லொளிப்பக் ³கயலுகப்
⁴பஞ்சி மெல்லடிப் பாவையு மாடினாள்.

(இ - ள்.) இடைககு-(தன்னுடைய)இடையழகுக்குத் தோற்று, வஞ்சி-வஞ்சிக்கொடி, நாண-வெட்க(நீரில்)மறைபவும், —மட நடைககு (தன்னுடைய)இளமையான நடைககு, அஞ்சி-தோற்று, அன்னம்-அன்னப்பறவை, ஒதுங்க-அப்பாற்செல்லவும், —அடி அன்ன கஞ்சம்-(மற்றைமாதரது)பாதத்திற்கு ஒப்பான தாமரை (தன்னுடைய பாதத்திற்கு ஒப்பாகாமல் வெட்கி), நீரில் ஒளிப்ப-நீரினுள் மறைத்துக்கொள்ளவும், கயல் உக-(தன் கண்ணுக்குஒப்பாகாமையால்) கயல் மீன்கள் அப்பாற்செல்லவும், பஞ்சி மெல் அடி பாவையு - செம்பஞ்சு ஊட்டப்பெற்ற மெல்லியபாதங்களுடைய சித்திரப்பதுமை போன்ற சீதாபிராட்டியும், ஆடினாள் - நீராடினாள்; (எ - று.)

நீராமும்பொழுது நீரிலுள்ள வஞ்சியும் கஞ்சமும் மறைதலும், அன்னமும் கயலும் அப்பாற்செல்லுதலும் - இயல்பு; அவ்வியல்பின்படியே சீதாபிராட்டி நீராமும்பொழுதும் வஞ்சியும் கஞ்சமும் நீரிலமறைதல் முதலியன நிகழ், அவ் வஞ்சிக்கொடிமுதலியவை பிராட்டியின் இடைமுதலியவற்றிற்குத்தோற்றமையால் அவ்வனம் நிகழ்த்தன எனக் குறித்தா ஏதுத்தந்தறிப்பேற்றவணி. இராம பிரான் நீராடியதைக் கச ஆவ கவியாற கூறிய கவி இடைப்பிறவரலாகச் சில கூறி, இசெய்யுளாற் சீதை நீராடியதைக் கூறுகின்ற ரென்க. பி-ம்:—¹நாணி வணவக, நாணிவணங்கி, நாணிமடங்க. ²அடிவின், அடிவினை, அடிக்குமென். ³கயல்புக. 'பஞ்சின. (கசச)

உக — சீதை நீராடியதாற் கங்கை நயமணம்பெறுதல்.

¹தேவ தேவன் செறிசடைக கற்றையுட்
கோவை மாலை பெருககொடு கொன்றையின்
பூவு 'நாறலள பூங்குதற 'கூததலி
னாவி நாண்மலா 'கங்கையு நாற்றின.

(இ - ள்.) தேவதேவன்-மகாதேவனென்னும் நாமம் படைத்த சிவபெருமானுடைய, செறி சடை கற்றையுள் - அடங்குள்ள சடைத்தொகுதியினுள்ளே, கோவை மாலை ஒருகொடு கொன்றையின் பூவும் நாறலள - பலகோவையான மாலைமாகத்தொடுக்கப்பட்ட ஒருகம்பு கொன்றைப்பூ என்ற இவற்றின் மணம் வீசப்பெறுதலான, கங்கைமல-கங்காத்தியும், - பூ குழல் - அழகமைந்த கூந்தலையுடையவளான சீதாபிராட்டியின், கூந்தலின்-கூந்தலிலேயுள்ள, நாவி-கத்தூரிப்புழுக்கெண்ணெயுமணமும், நாண்மலா-அனறலாந்த மலாணமும், நாற்றின - (கன்னிடம்) வீசப்பெற்றன; (எ - று.)

கங்காதேவி சிவபெருமானது சடைமுடியிலே தங்கிய பின் அவருநின்ற வீழ்பவளாயிருந்தும் அங்கப்பெருமான தன்முடியிருந்தும் ஒருக்கு கொன்றை இவற்றின்மலாமாலையின மணம் தன்னிடத்துப் பொருத்தினுள்ளே; அப்படிப்பட்ட கங்காதேவி சீதாபிராட்டி தன்னில ழூழ்கியதனால் அப்பிராட்டியின் கூந்தலிறதலிய கத்தூரிப்புழுக்கெண்ணெயும் அப்பிராட்டி குடியமலரும் என்ற இவற்றின்மணம் தன்னிடம் கம்பப்பெற்றன என்பதாம். இதனால், பெருநீரெள்ளமாயிருந்த கங்கையின்பெருக்கும் மணம் நாமமடி பிராட்டி கூந்தலில் மணம் வீசுபிருத்தென்று வீறுகோளணி தொனித்தல்காண்க. நாவி நாண்மலா கங்கையும் நாற்றின - உயாதீண்தொடர்தப்பொருள் உயாதீண்முடிபெற்ற தீணை முலமைநீ கங்கை - நதியின்பெண்தெய்வத்தைக்காட்டிய உயாதீணை. பி - ம் —¹தேவாதேவன், தேவன்சென்னிச. ²நாறலன். ³கற்றையின். ⁴கங்கையும். (கசஇ)

உஉ.—சீதையின்மீது கங்கையின்திரை மோதுதலின் வருணனை.

நுரைக்கொ முந்தெழுந் தோங்கி நுடங்கலா
னரைத்த ¹கூந்தலி னங்கைமந் தாகினி
யுரைத்த சீதை 'தனிமையை யுன்னுவா
டினரைக்கை நீட்டிச செவியியி னுட்டினாள்.

(இ-ள்.) நுரை கொழுந்து எழுந்து ஓங்கி நுடங்கலால் - நுரைகள் அலை யின்மேலெழுந்து உயர்ந்து அசைவதால், நரைத்த கூந்தலின் - வெண்ணிறமான கூந்தலையுடைய, நவகை - ஒரு பெண்போற்காணப்படுகின்ற, மந்தாகினி - கங்கா தேவியானவள், — உரைத்த - (பதிவிரதாதருமத்தைப்பாராட்டி யாவராலும் எடுத்துக் கூறப்படுகின்ற, சிதை தனிமையை - சிதாபிராட்டி (வேறொரு பெண் திக்கு இல்லாமல்) தனித்திருப்பதை, உன்னுவாள் - நினைத்தவளாய், செவிலி யின் - செவிலித்தாயைப்போல, திரை கை கீட்டி - அலையாகிய கையைகீட்டி, ஆட்டினாள் - நீராடசெய்தாள்; (எ - மு.)

மகன் நீரினில் நீராடுமபோது செவிலிததாய் கண்கையினால் நீராட்டு வித்தல்போல, கவகை திரையாற் சிதாபிராட்டியை நீராட்டுவித்தன னென்றவாறு. சிதாபிராட்டி நீராடுமபோது அவன்மீது கங்காதியின்றிரை படுவதனை, கவி, சிதை பெண்துணையின்றித் தனித்து நீராடுவதுபோக்கி அவன்மீது இரக்கவகொண்டு மகனைத் தன்னைபோற் செவிலி நீராட்டுவதுபோ லக் கவகை திரைக்கைகீட்டி ஆட்டினாள் என வருணித்தது - உருவகவணி யையும் தந்தறிப்பேற்றுவணியையும் அங்கமாகக்கொண்டிருக்க உவமையணி. அலையில் எழுந்து ஓங்கும் நுரை நரைத்த கூந்தலுபோலு மெனக் இந்த நரைத்தகூந்தல் என்ற அடைமொழி கவகையைச் செவிலிததா யென்றற்கு உதவுதல் காண்க. விண்ணுலகத்துள்ள கங்காதிக்குப் பெயராகிய மந்தாகிநீ யென்பது, இங்கு கவகை யென்ற மாதிரியாய் கின்றது. பி-ம் — 1கந்த லணங்கை. 2தனிமைகண்டு.

(சசசு)

உஉ.—கங்கைநீர்வேள் தாழ்தல் சீதாதேவியின் கூந்தல் தோன்றதலின் வருணன்.

மங்கை வார்த்துழற கறறை மழைக்குலர்
1தங்கு நீரிடைத் தாழ்த்து குழைப்பது
கங்கை யாற்றிடை யோடுங் கரியவள்
பொங்கு நீர்ச்சுழி போவன 5போன்றதே.

(இ - ள்.) மங்கை - சிதாபிராட்டியின், லா குழல கற்றை - நீண்ட கூந்தற் றொருதியாகிய, மழை குலம் - மேகங்களின்கூட்டம், தாழ்த்து - அவிழ்த்து தொங்கி, தங்கு நீரிடை - (படியுத்துறையிற்) பொருந்திய நீரிலே, குழைப் பது - குழைந்துகாட்டுவது, — கங்கை யாற்றிடை - கங்கையாற்றின் ஓடுவிலே, ஓடும் - ஓடுகின்ற, கரியவள் - கருநிறமுடைய யமுனாதியின், பொங்கு நீர் சுழி போவன - மிகக்காசசுழிகள் செல்வனவற்றை, போன்றது - ஒத்துத் தோன்றிற்று; (எ - மு.)

வெண்ணிறக்கவகையிலே சிதாபிராட்டியின்கரியகூந்தல் தாழ்த்துகுழை வது, கவகையிலே யமுனாதி கலந்து ஓடும்போது அதன்னிடையே தோன் றும் நீர்ச்சுழியைப் போலு மென்பதாய் தன்மைத்தந்தறிப்பேற்றவணி. யமுனை கருநிறையுடையதாகையால், அதனை 'கரியவள்' என்றாயமுனை

சங்கையின் உபநதிகளுள் ஒன்று. பீ-ம் —¹தங்கி. ²குழைப்பன, நழைப்பன. ³யாற்றுடனாடுக்கரியவன், யாற்றிடையாடுக்கரியவன், யாற்றொடுக்காளித்தி தன்மனமும், யாற்றொடுக்காளித்திபொடும் ⁴திழல். ⁵போன்றவே. (கசள)

உச.—கீதை கங்கையின் நீரில் முழுகியெழுதலின் வருணனை.

சுழிபட் ¹டோங்கிய தூங்கொலி யாற்றுத்தன்
விழியிற் ²சேலுகள் வானிற வெள்ளத்து
முழுசித் தோன்றுகின் றாண்முதற் பாற்கட
லழுவத் தன்றெழு வா³ளென லாயினான்.

(இ - ள்.) சுழிபட்டு - சுழிகள் பொருத்தி, ஓங்கிய - (அலகன்) ஓங்கப் பெற்று, தூங்கு ஒலி - மிகக் கொலையுடைய, ஆற்று-கங்காதியினது, தன் விழியின் சேல் உகன - தனது கணவிழிகள்போன்ற சேலடீன்கள் துள்ளிக்குதிக்கப்பெற்ற, வால் சிறம வெள்ளத்து-வெண்மைசிறத்தைக்கொண்ட வெள்ளத்திலே, முழுசி-கீராடி, தோன்றுகின்றாள்-வெளிப்படுகின்ற அந்தச் சீதாபிராட்டி.—முதல் பாற்கடல் அழுவத்து - சிறக திருப்பாற்கடலின் பெருக்கிலே, அன்று - (தேவாக்கடல்கடைத்த) அக்காலத்து, எழுவான் - தோன்றியவனான இலக்குமி, எனல - என்று சொல்லுதற்கு ஏற்குமாறு, ஆயினான்—; (எ - று)

வெண்ணிறமுள்ள கங்காதிப்பெருக்கில முழுகி வெளிப்படுஞ் சீதை. பாற்கடலைக்கடைத்தாலத்து அகனினின்று வெளிவந்த இலக்குமியைப் போன்றன ளென்க உவமைமணி. விழியிற் சேலுகள் என்ற விடத்து எதிர் நிலையணி கண்க. கங்காதிமின்கீ வெண்ணிறமுடைய தாதலால், அதற்குப் பாற்கடல் உவமையாபிற்று பீ-ம் ¹ஓடிய. ²சேலுக்க. ³முறையாற்கடல். என.

உரு.—கவிக்கூற்று: இராமபிரான் நீராடியதலும் கங்காநதிக்கு மகிமை விஞ்சியதாது மெனல்

செய்ய தாமரைத் தாள்பண்டு தீண்டலால்
வெய்ய பாதகத் ¹தீர்த்து ²விளங்குவா
ளையன் மேனி யெலா³மோந் தாளினி
வைய மாநர கத்திடை ⁴வைகுமோ.

(இ-ள்.) பண்டு - முந்தாலதில [நீருமால் திரிவிக்கிமாற தாரஞ்செய்ய அப்பரமனதுவலத்திருவிடி சகதியிலோக்கதிற் சென்றபோது], செய்ய தாமரை தாள்-செந்தாமரைமலர்போன்ற அப்பிரானது திருவடிகளை, தீண்டலால்-பரிசுத்ததலை, வெய்ய பாதகம் - (தன்னில் மூழ்குபவரது) கொடிய பாவகளை, தீர்த்து - போக்கிக்கொண்டு, விளங்குவான் - விளங்குபவன், ஐயன் - இராமபிரானது, மேனி எலாம் - திருமேனிமுழுவதையும், அனோந்தாள்-பரிசுக்கப்பெற்றாள்; இனி-, வையம் - இவ்வுலகம், மாநரகத்திடை-பெரு நரகத்தில், வைகும் ஓ-தவகுமோ? [தவகாதென்றபடி]; (எ - று.)

கவகை முன்பு திரிவிக்கிரமாவதாரஞ்செய்த திருமாலினது திருவடியை மாத்திரம் பரிசித்த காணத்தினால் தன்னில்மூழ்கிப்பவரது பெரும்பாவங்களை யே போக்குபவளாய் விளங்குபவளானாள்; இப்போதே அத்ததிருமாலினது திருவவதாரமாகிய ஸ்ரீராமபிரானது திருமேனிமுழுநுதலே தன்னிடத்துத் தோயப்பெற்றதனால் தன்காற்று மேலேபடப்பெற்றவர்களுது பெரும்பாவத் தையும் போகரும் பெருமையைப் பெறுவா ளாதலால். இவ்வுலகம் இனித் தீவினைப்பயனை நுகருமாறு வெக்காகிற் சேரா தென்றவாறு. தன்னை நினைப் போரது பாவத்தையும் போகரும் பெருமையைப் பெறுவாளாதலால் வையம் நரகிற்றங்கா தென்றொன்றனுமாம். இரதசெய்யுளில், தொடர்நிலைச் செய்யுட்பொருட்பேறணி காணக பி - ம்.—¹தீரது. ²விளங்கினான். ³அனைதால். ⁴வைகுமே. (சசக)

உசு.—இராமபிரான் செய்கடனை முடித்துக்கொண்டு. முரிவர்கட்து
விருத்தினாகுகி யுண்ணுதல்.

துறைந றும்புன லாடிச சுருதியோ

ருறையு ளெய்தி ¹புணாவுடை யோருண

²நிறைவற் கைதொழு ³தேநதெரி யோம்பிப்பி

னறிஞா காதற் கமைவிருத் ⁴தாக்கினன்.

(இ-ள்.) (இராமன்), துறை நறும் புனல் ஆடி-முற்கூறியவாறு கங்கை யின்) நீராடுதுறையிலே புண்ணியத்தத்ததில் மூழ்கி, சுருதியோர் உறையுள் எய்தி-வேதமவல்ல அமமுனிவர்கள் வாழ்விடத்தைச் சேர்த்து, உணாவு உடையோர் உணா இறைவன் கைதொழுது-ஞானிகள் தியானிக்கின்ற பரமபொருளை உணங்கிவிட்டு, ஏதது எரி ஒம்பி - சுவலிக்கின்ற அக்கினியிற் செய்ய வேண்டிய சடங்குகளைச் செய்துமுடித்து [அக்கினிவேறுதாஞ்செய்து], பின்பிறகு, அறிஞா-அமமுனிவரின், காதற்கு-அன்புக்கு, அமை என்ற. விருந்து ஆகினான் - விருத்தினாகுகி (அவர்கள் தந்த காய கனி முதலியவற்றை) யுண்டான்; (எ - று.)

இதனால், இராமபிரான் தான் கொண்ட மாதுடவேடத்திற்கு ஏற்ற வைதி கச்சடங்குகளில் சிறிதுநேரமுது ஒழுக்கிவந்தவ னென்பதையும், வேதமவல்ல வாகனம் கொண்டாடுமாறு நடப்பவ னென்பதையும் விளக்கியவாறு காண்க. நீராடுதல் இவ்வுடவேடத்தைப்பத்தியானஞ்செய்தல் அக்கினிகாரியஞ்செய்தல் பிறகு உண்ணுதல் என்பன, பிராமண ஷத்திரியவைசிய ரென்னும் மூன்று வருணத்தார்க்கும் இன்றியமையாச் செயலாகு மெனப். ‘உணாவுடையோருணநிறைவற் கைதொழுது’ என்றதில் சுதிரியாவத்தனஞ் செய்தமையும் அடங்கும். பி ம்:—¹உணாவுடைததமபியோடு. ²இறையைக் கைதொழுது, இளறவாககைதொழுது, இறைவற்கேதொழுது. ³எண்ணெரியோம்பின்ன், ஏந்தெரியோம்பின்ன். ⁴ஆயினான். (கரு)

௨௭.—முனிவர்கள் செய்த விருத்தினால் இராமபிரான் மனமகிழ்ந்திருந்தல்.

வருந்தித் தான்ற வந்த வழதையு
மருந்து நீரென் றமரரை யூட்டினான்
விருந்து மெல்லட குண்டு விளங்கினான்
திருந்தி னர்வயிற் செய்தது தேயுமோ.

(இ - ள்.) தான் வருந்தி - தான் மிகவுஞ் சிரமப்பட்டு, தர-உண்டாக்க, வந்த - தோன்றிய, அமுதஉம-அமிருதத்தையும், (தான் உண்ணாமல்), நீர் அருந்தும் என்று-‘நீங்கள் உண்ணுங்கள்’ என்று சொல்லி, அமரரை-தேவர் களை, ஊட்டினான்-உண்ணச்செய்தவனாகிய திருமால் இவ் தாமாகிய அவ்வி ராமபிரான், விருந்து-(முனிவர்கள் தனக்கு) விருதாக இட்ட, மெல் அடகு-மெல்லிய இலையுணவை, உண்டு - புழித்து, விளங்கினான்-; (இது எவ்வளவு பொருத்தம்? எனின்),—திருத்தினார்வயின் - மனஞ்செய்யப்பட்டிருப்பவ ரிடத்து, செய்தது - செயத செயல, தேயுமோ - குறைபடுமோ? [குறைபடா தன்றோ?] (எ-று) —ஆதலால்தான். மனத்திருத்திய இராமன் முனிவர்களின் மெல்லடகை விருந்துண்டு விளங்கின னென்க.

‘தானே வருத்தத்தேடியதும் சிறக்கண்ணவுப்பொருட்கெல்லாத் தான் மேம்பட்டு உலகமாவதுமான அமிருதத்தையும் இலட்சியஞ்செய்து உண்ணாது, “அமுதமமரர்க்கேக கீமிசுடராழிகெடுமால். அமுதினுமாற்ற வினியன்” என்று பெரிமாரும் பாட்டியருளிச்செய்யும்படி தேவர்க்கு எந்த திருமால், முனிவர்கள் எந்த காமகனிசுகலிய இலையுணவுகளை விருமயிற் புசித் தானே; இது எவ்வளவு சிக்கத்தது?” என்று தோன்றும் ஐயப்பாட்டை, “மனத் திருத்தினாரிடத்துப் பிறச்செய்தது எதுவும் காழ்மைபடாது சிறப்பறையிருக்கும்” எனப் பொருள்கொண்ட ‘திருத்தினார்வயிற் செய்ததுதேயுமோ?’ என்ற நகற்றடியாற் போகினா சிறப்புப்பொருளைப் பொதுப்பொருள்கொண்டு சமர்த்தித்த வேற்றுப்பொருள்வைப்பணி. இது. இதனால், அம்முனிவர்கள் இராமபிரானுக்கு எந்த இலையுணவு அமிழ்தினுமிகச்சிறந்து அப்பிரானுக்கு மனவுவப்பை விளைக்க தென்பது, விளங்கும். ஏற்றடியில் திருத்தினார்வயிற் செய்தவர் தேயுமோ என்ற பாடத்துக்கு - மனத்திருத்தினவராகிய இருடியர்கள் மிகத்தவஞ்செய்துள்ளவராகலால் அத்தவத்தின்பயனால் அவர்களீக அடகுணவையும் அமுதத்தினுஞ் சிறந்ததாகக் கொண்டு இராமபிரான் உண்டன னென்க கருத்துக்காண்க. பீட -¹விருத்தின். ²விருமயினான். ³செய்தன, செய்வன. (சடுடு)

௨௮.—இதுமுதலாட்டுக்கவிகள் - இராமபிரானைக் காண வரும்

தகனது வநனை

ஆய காலேரி னாயிர மம்பிக்கு
நாய கன்¹போர்க் குகனெனு நாமத்தான்
றாய நங்கைத் துறை²விடுந் தொன்மையான்
காயும் வில்லினன்³ கற்றிர டோளினான்.

இதுமுதல் ஒன்பதுகவிகள் - குளகம்.

(இ - ள்.) ஆய காலையின் - அப்போது, —ஆயிரம் அம்பிக்கு நாயகன் - ஆயிரம் மரக்கலவகட்டுத் தலைவனும், தூய கங்கை துறைவீடு தொன்மையான் [தூய கங்கை தொன்மை துறை வீடுவோன்] - பரிசுத்தமான கங்கையின் துறையிலே பழமையாகப் (படகு) விடுபவனும், காயும் வில்லினன் - (மாற்றலரைக்) கடியவல்ல வில்லாளியும், கல திரன் தோளினான் - மலைபோல்திரண்ட தோள்களையுடையவனும், போ - போர்த்தொழிலில்வல்ல, குகன் எனும் நாமத்தான் - குகனென்று போபெற்றவனும், —(எ - று.) —இசெய்யுளி லுள்ள 'ஆய காலையில்' என்பது, 'இருத வள்ளலைக் காண வந்தெய்தினான்' என்று ஈச - ஆக கவியிலுள்ள 'எய்தினான்' என்ற முற்றோடு முடியும்.

'விடு' என்ற வினைக்கு ஏற்ற செயப்படுபொருள் வருவித்து உணர்க்கப் பட்டது. பி - ம் —¹பொற்குகன். ²விடு. ³கந்திரணமேனியான். (கருஉ)

உக. துடிய னாயினன் றேற்செருப் ¹பார்த்தகபே
ரடிய நல²செறிந் தன்ன நிறத்தினு
னெடிய தானை ³நெருங்கலி னீரமுசி
⁴வடியி னோடெழுந் தாலன்ன வீட்டினான்.

(இ - ள்.) துடியன் - துடிமென்னும் பறையையுடையவனும், ராயினன் - (வேட்டை) ராய்களை யுடன்கொண்டிருப்பவனும், தோல செருப்பு ஆராத பேர் அடியன் - தோலினால் தைத்த செருப்பை யணிந்த பெரிய கால்களையுடையவனும், அவ் செறிநது அன்னநிறத்தினான் - இருளென்பது நெருங்கிருவடியுபடைத்தாற்போன்ற [மிகவுட்கரிய] நிறத்தையுடையவனும், நெடிய தானை நெருங்கலின் - (தன்னுடைய) மிகத்திரண்ட சேனை நெருங்கிருகலினால், நீரமுகில் அடியினோடு எழுந்தால் அன்ன எட்டினான் - நீர்கொண்டமேகம் (தன்) அடிப்பகுதியோடும் கிளம்பி வந்தாலொத்த தன்மைமையக்கொண்டவனும், —

தன் கூட்டம் எல்லாவற்றோடும் வருவ குகனாகுத தன் அடியோடும் வரும் நீரமுகில் ஏற்ற உவமையாகும். அடியோடும் வரும் நீரமுகில் - சிறிது மிசையில் லாமல் ஒருவகு திரண்டெழுந்தவருங் காளமேக மெனக் துடி - வேட்கட்டு உரிய பறை. வேட்டை வருணிக் குமிடத்துத் தோற் செருப்பபூண்டவ னென்றும், கருநிறத்தவ னென்றும் வருணித்தல். வழக்கமாக 'காழ்க்ழுட்டப்பட்ட காரிருட்டுணியுமொப்பான்.' "தொடுமறைத்தோலன் வில்லன்" என்ற சிந்தாமணியிலும் காண்க. பி - ம் —¹ஆரத ²சிறத்தனன். ³நெருங்கலின். ⁴இடியினோடு. (கருந)

ந. 0. ¹கொம்பு துந்துமி கொட்டு முறைமையன்
பம்பை பம்பு படையினன் பல்லவத்
தம்ப நம்பிக்கு ²நாத னழிகவுட்
டும்பி யீட்டம் புரை ³களை ⁴சுறறத்தான்.

(இ ள்.) கொம்பு - குறுத்தடியானது, துத்துமி-துத்துபியென்னப்பறம் பறையை, கொட்டும் - அறைகின்ற, முறைமையன் - தன்மையையுடைய வனும், பம்பை-பம்பையென்னும்பறை, பம்பு-நிறைந்துள்ள, படையின் - சேனையையுடையவனும், பல்லவத்து அம்பன் - தளிர்போலசென்றிவ கொண்டுவிளங்குகின்ற அம்பினையுடையவனும், அம்பிககு நாதன் - (பல) ஓடங்கட்குத்தலைவனும், அழி கவுள் துமி ஈட்டம் புரை கிளை சுற்றத் தான் - (மதரா) பெருகுவதற்குக்காரணமான கன்னத்தையுடைய யானைக் கூட்டத்தை மொத்த [பெருவலிமையும் பெருந்தோற்றமும் படைத்த] கிளைக கின்ற சுற்றத்தாரை யுடையவனும்,—(எ - மு.)

கொட்டுதலென்பது வாசகத்தை யுதுதலென்ற பொருளிற் பயின்று வராமையால், ¹கொம்புது தகரிகொட்டும் என்ற பாடம் சிறந்தது. துத்தரி - ண்தும்இசைக்கருவி அமைப்பமுக்காரணமாகத் துத்தரிணைக்குத்தலால், தளிர்போல அம்பு சென்றத்தோடு விளங்கு மொறா உ - ஆம்பாடலில், “ஆயிரமயிக்கு தாமகன்” என்று கூறிய கவினை இங்கு அம்பிககுநாதன் என்றுகூறியது. இவன் அம்பிககுநாமகனாகியது ஆம்பாட்டினுக்கு உதவுவ தற்குக் காரண மாதலன்றி அவனிடத்துத் தாம் மதிப்புக்கொண்குத்தலைப் புலப்படுத்தும். அழிதல் - பெருகுதலெனலென்பொருள் காலை “அழியும்புன லஞ்சனமாநதியே” என்றவிடத்து சச்சுராக் கிணையருடையால் தெளிக. பி-ம் - ¹கொம்பு தித்திழுகொட்டும் தாமகன். கிளா, கிளாச. ‘சுற்றினான். (சுருள)

நக. ¹காழ் மிட்ட குறங்கின் கங்கையி
 னாழ் மிட்ட ²கெடுமையி னுனதைத்
 தாழ் விட்டசெந் தோலன் நயங்குநாச
 குழ் விட்ட தொடுபுலி வாலினான்.

(இ ள்.) காழம் இட்ட குறங்கின் - காழமெனலும் உடைவிசேடம் தங்கிய துடையையுடையவனும், கங்கையின் ஆழம் இட்ட கெடுமையினுன் - கங்காநதியின் ஆழத்தைக் கண்டிருந்த பெருமையையுடையவனும், அரை தாழ் விட்ட செந் தோலன் - அரையினின்று தொங்கவிட்ட செந்நிறத்தோலை யுடையவனும், தயங்கு நா குழ் விட்ட தொடு புலி வாலினான் - விளங்குமாறு (அரையைச்) குழக்கட்டிய (ஒன்றோடொன்று) பிணைந்த புலிவாலையுடைய லெனும்,—(எ - மு.)

காழம்-அரையிலிருந்து தொடைவகையில் அணியும் குறங்காற்சட்டை; சல்லடவகை. ஆழம் கண்டறிய முடியாதபடி மிகவும் அகாதமான கங்காநதி யின் ஆழத்தையுக் கண்டறிந்தவ னாதலால், ‘கங்கையின் ஆழமிட்டகெடுமையி னான்’ என்றார். அரையிலிருந்து துடைவரையுமணிக் த சல்லடத்தினமீது சென்றிறத்தோலைத் தொங்கவிட்டுப் புலியின்வாலை அரைக்கச்சாகச் சுற்றிக் கட்டிக்கொண்டிருக்கின்றனன் அத்தகை நென்பது, பின்னிணைக்கின்ற

கூறிய விஷயம். குகனாகிய வேடன் செய்துகொண்டுள்ள கோலத்தை இனிது கூறியது, தன்மைநவீர்சியணி. கங்கையினாழிபட்ட நெடுமையினுள்ள பதற்கு - கங்காநதியாழ்த்திருப்பதுபோல் ஆழ்த்த மனமுடையவனென்று உரைப்பாரு முனர். பி - ம்—¹வேழமிட்ட வேலைவின். ²பெருமையின னெலாம். ³தயங்கரைச. (சுருடு)

நஉ. பற்றொடுத் தன்ன பஞ்சுற் கவடியன்
கற்றொடுத் தன்ன போலும் கழலினு
நற்றொடுத் தன்ன குஞ்சியி னுள்கதி
¹நெற்றொடுத்து ²நெரித்த புருவத்தான்.

(இ - ள்) பல தொடுத்த அன்ன சூல பல கவடியன் - பற்களைவைத் துத்தொடுத்தாற்போன்ற உட்குடைவுள்ள பல பலகறைகளாலியன்ற ஆரத் தைப்பூண்டவனும், கல தொடுத்து அன்ன போலும் கழலினு - கறகளைப் பொருத்திவைத்தாற்போலுந் தாளகளைபுடையவனும், அவ தொடுத்து அன்ன குஞ்சியின்-இருளை ஒருகச்சோத்துக் கட்டினாற்போல்தோன்றுகின்ற மயி முடியிலே, நெல ஆள கதி தொடுத்து-நெலைக்கொண்டிள்ளைத்திசைச்செருகிக் கொண்டி, நெரித்த-ஏற்சாடாதுள்ள, புருவத்தான்-புருவத்தைபுடையவனும்.

பலகறைகளைத் தொடுத்து அணிபாடப்பூண்டிள்ளா னென்பது, முதலடியின் கருத்து. அவனன்கொடுத்த பலகறைமலை பலலைத்தொடுத்துவைத் தாற்போலு மென்றா. அத்தக்குகனது தாள மிகவுமஉபபா யிருத்தலால், அவை தொடுத்த கலபோலு மெனக் கொடுத்தனன், தொடுத்து-தொடுத்தால்; எச்சத்திரிபு; அன்ற, தொடுத்தது அன்னவனவற்றின் தொகுத்தலென்றே னும், தொடுத்தன எனனும் வினையாலணையும்பெயரின் விரித்தலென்றே னும் கொள்ளலாம். கழல - வீட்ககழல என்னுமாம்; கருநீரமுள்ள இருமயில வியன்றுபூண்ட கழல, தொடுத்த கலபோலு மென்க தன்னது கருநீரககூதலில் நெற்கதிரை யணிபாகச் செருகிக்கொண்டிள்ளான அத்தக்குகனைப்பது, பின் னடியிற் கூறியவ் உபம. மூன்றாமடியில் 'அற்றொடுத்தன்ன குஞ்சியினுளியின்' என்றபாடத்துக்கு - அலலை [இஃவை]த் தொடுத்தாற்போலும் மயிமுடியை யுடையவனும், சிங்கமபோல இஃறகைச்சினத்தால்) நெலைத்தொடுத்து வைத்தாற்போன்று நெரித்துள்ள புருவத்தைபுடையவனும் எனப் பொருள் கூறுக. புருவமயி மிகப்பரிமனவாயிருத்தலால், அவை நெலைத் தொடுத்தாற்போலு மெனக். பி - ம்—¹தொடுதகபலபூண், தொடுத்தன்னபல்கு. ²தொடுத்தமா. 'குஞ்சியின். ³நெற்றொடுதாத்து. ⁴நிறைத்தபுருவத்தான், நெரி புருவத்தினுன். (சுருடு)

நஉ. பெண்ணை வன்செறும் பிற்றிறங் கிச்செறி
வண்ண ¹வன்மயிர ²வாரந்துயர் முன்கையன்
கண்ண கன்றிட மாபெனுங் கல்லின
னெண்ணெ யுண்ட விருள்புரை மேனியான்.

(இ - ன்.) பெண்ணை வல் செறுமபின் பிறங்கி செறி வண்ணம் வல் மயிர் வார்த்து உயா முன் கையன் - பனைமாததின் வலியசிரம்புபோல் விளங்கி நெருங்கியுள்ள அழகிய வலிய மயிர் கீண்டியாத்துதோன்றுகின்ற முன்னகையையுடையவனும், கண அகல் தட மாபு எனும் கல்லினன் - இடம்பர்த்து விசாலமாகவுள்ள மாபளங்கின்ற கலையுடையவனும், எண்ணெய் உண்ட இருள் புரை மேனியான் - எண்ணெயூட்டப்பெற்ற இருளை யொத்த உடம்பை யுடையவனும்,—(எ - று)

முன்னகையில் முளைத்துள்ள மயிர் பனைமச்சிரம்புபோல மென்றா. அத்தக்குகனுடையமேனி கறுத்து நீருக்குத்துதோன்றுவதால், 'எண்ணெயுண்ட விருள்புரைமேனியான்' என்றது. கீழ் உக - ஆவது செப்புவில் 'அத்தக்குகன் கருநிறக்கவன்' என்பதை "அச்செறித்தன்ன நிறத்தினான்" என்பதிலால் விரகி. இதற்கு அவன் மேனியை உலமைமுத்தால் விளக்கவதன்றி கூறியதுகூறலென்னுக்குநததெனது இடம்மை காண்க. பி - ம்:—¹வான்மயிர். ²வான்முனை. ³கொடியாபு (கருள)

நக. கச்சொட்டாத்த கறைககதி வாளின்
னச் சராவு நககுறு நோக்கினன்
பிச்ச ரா'மன்ன பேச்சின னிரதிரன்
¹வச்சி ராயுதம் போலு மருங்கினான்.

(இ - ன்.) கச்சொடு ஆத்த - அடைக்கச்சிலேகட்டிய, கறை கதி வாளின் - இரத்தக்கறைபுகுதுள்ள ஒளியுள்ள வாயுடையவனும், நஞ்சு அர உம் நககுறு நோக்கினன் - விவசூரன் சாபமுட நகக்கமடைகின்ற[கொடிய] கணபாறையையுடையவனும், பிச்சா அன்ன பேச்சினன்-பித்தரபோலப் (பொருத்தமற்ற) பேச்சுக்கொடியுடையவனும், இக்கனை வச்சிராயுதம் போலும் மருங்கினான்-தேவநதினைது வச்சிப்படைபோன்ற முகவுமஉறுதியான] இடையையுடையவனும்,—(எ - று) - ஆம் - அச்சை வச்சிராயுதம், இடைக்கு நகச்சுறுத்து இன்னபிறத்தும்பருத்திருக்கல்லும் உலமைபென்னலாம். பி - ம்:—¹அடைவன் ²என்ன. ³வச்சிப்படைக்கின்ற. (கருள)

நரு ¹ஊற்ற மேமிக ஸ்ரெடு மீனுகா
நாற்ற மேய நகைபின் முகத்தினுள்
சேற்ற மின்நிய நெயு நோக்குவான்
கூற்ற மஞ்சக குநிநிங் குலினான்.

(இ-ன்.) ஊற்றம் ஏ மிக - 'தன், வலிமை மிகுமாறு, ஸ்ரெடு மீன் நுகா-(பிறப்பாணிகளின்) ஸ்ரெடுக்கொடு மீனையும் நுகாதலால், நாற்றம் - புலால் நாற்றம், மேய - பொருத்தம், நகை இல - சிரிப்புள்ளபது இல்லாத, முகத்தினுள்-வாயையுடையவனும், சேற்றம் இன்றம தி எழ நோக்குவான் - (ஒருத்தாமீது)கோபமென்பது இவ்வாமலிருக்கையிலும் தீப்பொறியெளிப்பட (கருமையாக) விழ்த்துப்பார்ப்பவனும், கூற்றம் அஞ்ச குமிறும் குலினான் - யமனும் கடுங்கும்படி அதிர்த்துஒலிக்கின்ற குலையுடையவனும்,—(எ - று.)

புலால்நாற்றம்வீசும்,வாயும் சீற்றமில்லாதிருக்கையிலும் கனலெழுவீழித்
துப்பார்க்குங் கொடும்பார்வையும், யமனும்அஞ்சும்படி குமிறியொலிக்கும்
பெருங்குரலும் படைத்தவன், வந்த அந்தக் குக னென்க. பி - ம்.—¹ஊற்று
மென்னற, ஊற்றுமெய்நற, ஊற்றமென்ன, ஊற்றுமென்னறை. ²மெய்பன்.
³குமுறும். இந்தச்செய்யுள் சில ஏட்டுப்பிரதிகளி லில்லை. (சுருக)

உசு.—தூசு இராமபிரா²னக் காணுமாறு வந்தல்.

¹சுருங்கி பேர மெனத்²திரைச் கங்கையின்
மருங்கு தோன்று நக்³ருடை வாழ்க்கையா
னெருங்கு தேனெடு மீ⁴னுப காரத்தி
னிருந்த வள்ளலைக் காணவந் தெய்தினான்.

(இ - ள்.) சுருங்கிபேரம என - சுருங்கிபேரமென்று சொல்லப்பட்ட,
திரை கங்கையின் மருங்கு தோன்று - பேரலைகள் படைத்த கங்கையின்
பக்கத்திலே காணப்படுவதான, நகா-நகரை, உடை வாழ்க்கையான [வாழ்க்
கைஉடையான்] - வாழியிடமாக வுடையவனுமான அவன்,—இருந்த வள்
ளலை-‘முனிவருறையுள்ள’ தங்கியிருந்த அந்த இராமபிரானே, காண-காணு
மாறு, ஒருங்கு-ஒருசேர, தேனெடு மீன் உபகாரத்தின்-தேன மீன்என்ற இந்
தக காணிக்கைப்பொருளோடும், வந்து எய்தினான்-வந்து சேர்ந்தான்; (எ-று.)

கங்கைக்கரையிலுள்ள சுருங்கிபேரமென்ற நகரத்திற்கு அரசனாகிய குக
னென்பவன், கோசலதேசாதிபதியாகிய தசரதசகலவாதத்தியின் குமாரனான
ஸ்ரீராமபிரான் கங்கைக்கரையையரசோதனுள்ளா னென்பதைக் கேள்வியுற்று,
மீனையும் தேனையும் காணிக்கையாக ஏததி, தன் சுற்றத்தாரோடும் அவ்விராம
பிரானெழுந்தருளியிருக்கும் இடத்தை விசாரித்ததுகொண்டு வந்துசேர்ந்தன
னென்க. ‘அரசன் தெய்வம் குரு என்ற இவர்களைக் காணச் செல்லும்போது
வெறுநகையோடு செல்லலாகாது’ என்பது விதியாதலால், பூமண்டலத்துக்
கெல்லாம் அதிபதியாகிய இட்சுவாகுவுக்குத்தகுத அரக்குமாரனான இராம
பிரானைக் காணவந்தபோது குகன் தனக்கையிடுகிடக்கத் தானையும் தேனை
யுமே காணிக்கையாகக்கொண்டு வந்தனனென்க உபகாரம் உபஹாரம்;
காணிக்கைப்பொரு ளென்று பொருள்படும் வட்சொல். இராமபிரான் தன்
சீனுடன் வந்த ஜகங்களை வஞ்சித்துச்சென்று கோசலநாட்டைக்கடந்து அதன்
தென்பாகத்திலுள்ள கங்காநதியைக்கண்டு அதன்கரையிலுள்ள இவகுதிமரத்
தடியில் தங்கினான், அவ்விராமபிரான் வந்துள்ளதைக் கேள்வியுற்ற வேடர்
தலைவனும் சுருங்கிபேரமுததுக்கு அரசனுமான குகன் மந்திரிகளுடனும் சுற்
றத்தாருடனும் அவ்விராமனிடம் வருகையில், அஃதுணர்ந்த இராமபிரான்
இலக்குமணனோடும் அவனை பெறுகொண்டு சந்தித்தன னென்று முதலு
லிற் கூறியுள்ளது. பி - ம்.—¹சுருங்கிவேரி²யெனத். ³திருக, திகழ். ⁴உறை.
⁵உபகாரத்தன்.

ஆயகாலையின்,—அம்பிக்குதாயகன் தொன்மைமான் வில்லின் தோளி
 னான் (உஅ), துடியன் நாயின் அடிபன் நிறத்தினான் ஈட்டினான் (உக),
 முறைமையன் படையின் அம்பன் நாதன் (உ௦), குறவகின் நெடுமையி
 னான் தோலன் வாலினான் (உ௧), கவடிபன் கழலினான் புருவத்தான் (உ௨),
 முன்சையன் கல்லின் மேனியான் (உ௩), வானின் கோககின் பேச
 சின்ன் மருவகினான் (உ௪), முத்தினான் கோகுவான் குாலினான் (உ௫), நக
 ருடை வாழ்க்கையான் (உ௬), குகனெனு நாமத்தான் (உ௭) அழிவுள்
 தும்பியீட்டம் புரை சுற்றத்தான் (ஆகி) (உ௦), இருந்த வள்ளலைக்
 காண, உபகாரத்தின் வந்தெய்தினான் (உ௮) எனக் குளகச்செய்யுள்கட்கு
 முடிபு காண்க. (க௬௦)

உ௭.—இராமன் நாடிவந்த துக்கி இராமபிராசுந்த
 தவப்பாளையின் வாயிலை கிட்டேதல்.

சுற்ற மப்புற ¹நெகர ²செகனை
 விறறு நகத்தை விகைய வாளொளித்
 துற நகத்தினை நனபின்
 நாற வப்பாளி வாயிலை நன்னினான்.

(இ - ன்.) சுற்றம்—(கனது) உறையா அபுதம் நிறக-அப்பால் நிற்கவும்,
 சுடுகளை வல் துறத்து - பழுக்கக்காபசிய அம்போடுகூடிய வில்லையும் (தன்
 கையிற்கொள்ளாமல்) விட்டிட்டு. அகை உக்கிய வான ஒழித்து - அரையிற்
 கட்டிய வாளையும் நீக்கிவிட்டி. அபுதம் - உத்தமனத்தின்ன - குற்றம் நீக்கிய
 மனத்தையுடையவனும், அன்பின்ன (இராமபிராசுந்தது) பெருவகாதல்
 கொண்டவனுமாகி, (அந்தக் குகன்), இராமபிராசுந்தது, நல் தவம்
 பள்ளி-நிறக்க தவத்திற்குரிய முன்வந்து பாணசாலையின், வாயிலை—, நண
 னினான் - கிட்டினான்; (எ - று)

தவசியரின் இருப்பிடத்தை நன்குமேது மிகவும் உடக்கவொடுக்கத்
 துடன் செல்லவேண்டு மாகையால், சுற்றத்தைப் புவனியில் நிறகச்
 சொல்லி, வில்லையும் வாளையும் ஒழித்து, அவற்றைத் துப்பதிவாக மனத்திறகுற்
 றம்நீங்க இராமபகி கிடைத்திருக்க, அவசாலையின் வாயிலை யடைந்தனன்
 குகனென். (கனனுமுடையவரின் ஆசையுடத்துக்குச் செல்லும்போது தன்
 சேனைகளையெல்லாம் வெளியே விடுகதிவிடிக துடையதாசன் சென்று
 னென்று சாகுதவலாதகத்திற் காணிதாசமாகவி கூறியுள்ளது இவருக்
 கருத்தத்தகது.) பி-ம் — ¹ககி ²சகி. (க௬௧)

உ௮.—தவச்சாலையின் வாயிலை நிறக்க துக்கி தான் வந்துள்ளாயைபத்
 தேரிவிக்கக்கூவுதல்.

நின்ற நெஞ்சி விரம்புறு மன்பா
 லின்றே நிற்பணி செய்திட விறைவா
 நன்றே வந்தன ¹நாயடி யேன்யா
 நெனதே கூவின நெயினரி நிறையோன்.

(இ - ள்.) எயினரின் இறையோன்-வேடர்கட்கு அரசனாகிய குகன், — (தவப்பள்ளி வாயிலையடைந்து), நெஞ்சில் நிரம்புதும் அன்பால் நின்றான்-நெஞ்சில் நிரம்பிய அன்போடு நின்றவனாகி, (வாயிலிலிருந்தபடியே இராமனை நோக்கி), 'இறைவா - தலைவனே! நாய அடியேன் யான்-நாய்போற் கடைப்பட்ட அடியவனாகிய நான், நின் பணி செய்திட - உமது கட்டளையைச் செய்திடுமாறு, இன்றே - இன்றைக்கே, நன்றுவ - மிகப்பாங்காக, வந்தனன் - வந்துவிட்டேன்,' என்றே-கூவினன்-(உள்ளேயிருப்பவர்க்குத் தேட்குமாறு) உரக்கக் கூறினான்; (எ - று.)

தான் அனுமதியின்றி உள்ளே செல்வது தகாது என்று வாயிலிலிருந்த படியே கூவினனென்பதாம். 'இனி, இராமபிரானுடனேயிருந்து அவனுக்குப் பணிசெய்தலே தான் செய்பவென்கொடுத்தாழில்' என்னும் மனப்பான்மையோடுள்ளானதலால், குகன் 'இன்றே நிற்பணிசெய்திட நன்றேவந்தனன்' என்கிறான். இதுவரையில் உடலுக்குத் தொண்டுபுரிந்த யான இனிசுடேறுமாறு நிற்பணிசெய்வேனென்கின்றானெனவாம். பி - ம் —¹நாயகவென்றான். இத்தச்செய்யுள் சில எட்டுப்பாடிகளிலுள்ளது. மேற்பாடலோடு இமைப்புடன் எதனற் கொள்ளத்தக்கதென்றே தோன்றுகின்றது. (சகஉ)

சகஉ.—வந்த குகன் இலக்குமணன் விநாயகியறிதல்.

¹கூவ முன்ன மிளையோன் குறுகி² நீ
'யாவன் யாவென வன்பி னினைஞ்சினான்
நேவ நின்கழல் 'சேவிகக வந்தன
'னாவ வேட்டுவ னுபடி பேனென்றான்

(இ - ள்.) கூவ-(தவப்பள்ளிவாயிலையடைந்த குகன்) கூப்பிட, முன்னம்-முதலில், இளையோன் - இளம்பெருமாளாகிய இலக்குமணன், குறுகி - (அத்தக்குகனைக்) கிட்டி, ²'யாவன் - நீ யா? யா - (வந்தகாரியம்) யாது?' என - என்றுவினா. — (அத்தக்குகன் அவ்விளம்பெருமானே). அன்பின் இறைஞ்சினான்-அன்போடு வணங்கினவனாகி, 'தேவ-அச்சே! நாய அடியேன்-நாய்போல் அடிமைப்பட்டவனாகிய நான், நாம வேட்டினன் - (கங்கைக்கட்குமாறு) ஓடங்களைக் கொண்டுள்ள 'குருமென்னும்) வேட்டுவனாவேன்; நின்கழல் சேவிகக வந்தனன் - தேவரீரது திருவடிகளைத் [தேவரீர் தொழுகின்ற இராமபிரானது திருவடிகளை] கரிசுக்குமெய்யாருந்த வந்தேன்,' என்றான் - என்று (தான் இன்னொருபகையையும் தான் வந்த காண்கதையும்) தெரிவித்தான்; (எ - று.)

'நீ யாவன்? வந்தகாரியம் எது?' என்று வினாவ வந்திருப்ப, குகன் இரண்டவிடைகூற்றினனென்க. நன்கழல்என்பதற்கு-தேவரீர் தொழுவதற்கு உரிய இராமபிரானது திருவடிகளை என்று பொருள்கொள்ளாமல், உமமுடைய திருவடிகளென்றே பொருள்கூறின், மேல் இலக்குமணன் நீ இங்கேயேயிரு என்று குகனுக்குச்சொல்லி அத்தக்குகனது வருகையை இராமபிரானுக்கு அறிவித்ததற்கு இமைப்பு இன்றும். நீயாவன் - இடவாழ்வமைதி. யாவாயது:

விகாரம். பி - பி:—¹கூவா முன்னமினையோன், கூவுமுன்னமினையோன், கூவுமுன்னினையோனும், கூவாமுன்னினையோனும். ²வா. ³ஆவானியாரென, யாவாயாரென, யாவன்னியாரென, ஆவானியாரென. ⁴சேவிப்ப. ⁵வந்தேன், வந்தனென். ⁶நாவாய். (ககந)

வேறு.

சு0 — இராமபிராசித்திக்குத் துகன் வருகையை இலக்குமணன் தெரிவித்தல்.

நிற்றியீண் டென்ற புக்கு நெடியவற நெழுது¹தம்பி
கொற்றவ நின்னைக் காணக் குறுகின்²னிமிர்ந்த கூட்டச
சுற்றமுந் தானு முளளந் தூயவன் முயி னல்லா
நெற்ற³ரீக கவகை நாவாய் 'குகிறைகுக் நெருவ நென்றான்.

(இ - ள) தம்பி-(இராமபிராசித்தி) திருத்தமயியாகிய இலக்குமணன்,— (குக்களை நோக்கி), தண்டு நீற்றி என்ற புக்கு - 'இருக்கையேயிருப்பாய்' என்று சொல்லி (த தவச்சாஸின்) உள்ளே சென்று, நெடியவன் தொழுது-பெருமைபெற்ற (தமது திருக்கையென) உணங்கி, (அப்பெயரையே நோக்கி), 'கொற்றவ - கொற்றப்பொருத்தினே' உளளம் தூயவன் [தூய உள்ளத்தவன்] - பரிசுத்தமான மனத்தைப்பெறலாம். தாயின் கல்லான் - தாயைக் காட்டிலும் மிக்க உன்பையுடையவனாம் என்றும் 'ரீ கவகை நாவாய்க்கு இறை - மோதுகின்ற' உணக்கொண்ட கவகை நிமிர்ந்தெல்லாம் பல மரக்கலங்களுக்குத் தலைவனாகிய, குகன் ஒருவன்-குகனைன்ற ஒருத்தன்;—நின்னை காண - உன்னைக் காணும்பொருட்டு, நிமிர்ந்த கூட்டம் சுற்றம் உம தான் உம-பெருந்திரளாகத்திண்ணினான் சுற்றத்தாரும் தானுமாக, குறுகினன் - கிட்டியுள்ளான்', என்றான் - என்று (குக்கப்பெருமான வந்துள்ளசெய்தியைத்) தெரிவித்தான்; (எ - மு.)

அத்தக்குகளை அங்குத்தானே திருமுது சொல்லிவிட்டு, இளையபெருமான் இராமபிரானுள்ள இடத்தைக் குறுகி, அப்பெருமனிடம் 'குக்கப்பெருமான் தன் சுற்றத்தாரோடும் தேவனைத் தரிசிக்குமாறு வந்துள்ளான்' என்று தெரிவித்தனனெனக் குக்கொருவன் சுற்றமுத தானுக்கும்கினன் - திணைவிரவி, ஒருமை முடிபெற்ற திணைவாய்வமைந் சுற்றமுததானும் உளளத் தூயவன் என்று இளையது உரைப்பினுமாம். பி-பி. —¹தம்பி. ²நிமிர்ந். ³நாயகன், இறையவன். (ககச)

சுக — இராமபிராசி அநுமதியினால் இலக்குவன் அழைத்துத்

ரேவலக் துகன் அப்பிராணக் கண்டு வணங்குதல்.

அண்ணலும் விரும்பி ¹யென்பா 'லழைத்திரீ யவனை' 'யென்றான் பண்ணவன் வருக' 'வென்னப் பரிவினன் விரைவிற புக்கான் கண்ணனைக் கண்ணி னோக்கிக்' 'கனித்தன னிருண்ட குஞ்சி மண்ணுறப் பணிந்து மேனி' 'வளைத்துவாய் புதைத்து நின்றான்.

(இ ன்.) அண்ணல் உம்-பெருமையிற் சிறந்தவனாகிய இராமபிரானும்,—
விரும்பி - மனமுவந்து, 'நீ—, அவனை-அந்தக்கருகளை, என்பால் அழைத்தி-
என்னிடம் அழைத்துவருவாய்,' என்றான் - என்று கூறினான்; பண்ணவன்-
நற்குணமுள்ளவனாகிய இலக்குமணன், (ருகளைசோக்கி), 'வருக - (உள்ளே)
வருவாயாக,' என்ன-என்று (இராமபிரானது கட்டளையைத்) தெரிவிக்க,—
(அந்தக் குகனும்), பரிவினன் - (மனத்தில்) அன்புமிகக்கவனாய், விரைவின்
புக்கான் - விரைந்து உள்ளேபுகுத்து, கண்ணனை கண்ணில் சோக்கி களித்த
னன்-கண்ணழகுடைய அந்தஇராமபிரானைக் கண்ணைப்படைததபயன்பெறத்
தரிசித்து மனமகிழ்ந்து, இருண்ட குஞ்சு மண உற பணிந்து-கறுத்தகூர்ந்தலைக்
கொண்ட சரசு மணிதீதுபொருத்த [சாஷ்டாங்கமாகச்] சேவித்து, மேனி
'வளைத்து - தன்னுடம்பை வணக்கிக்கொண்டு. வாய புதைத்து - (கையால்)
வாயை மூடியவண்ணம், கின்றான்—; (எ - று.)

பெரியோரை வணக்கி, பின் இதுமாப்புக்குதோன்ற சீமிர்த்து நிலலாமல்
வணக்கத்தோன்ற உடம்பை வணக்கிக்கொண்டு கையால் வாயை மூடியவண்
ணம் நிற்கும் முறைமையை சாட்சியிற் கூறினான். கண்ணன் என்பதைத்
தமிழ்மொழியாகக்கொள்ளாமல் கருவண்ணென்ற வடமொழியின் திரிபாகக்
கொண்டு, பாடருடைய மனத்தைப்புகக்கருத் தன்மையுடையவனென்று கூற
லாமாம். கருவண்ணென்பது அவதாரப்பெயராதன்றி விஷ்ணுவாகுஉரிய
ஆயிரத்திருநாமங்களுள்ளொருதலை ஸ்ரீஸஹஸ்ரநாமத்தாலும் அறியலாம்.
குஞ்சு-சரசுக்கு இலக்கணம். பீ-ம் —¹எம் ²அழைத்தியால். 'என்னப். 'என்
றான். ³களித்தனன். ⁴வளைத்து. (சகசு)

சு2.—இராமபிரான் 'இரு' என்ன, துகள் தான் கொணர்ந்த
காணிக்கைப்பொருளைத் தெரிவித்தல்.

இருத்தியின் ¹டென்ன லோடு ²மிருத்தில னெனலை நீத்த
³வருத்தியன் றேனு மீனு, 'மமுதினுக்' கமைவ தாகத்
திருத்தினன் கொணர்ந்தே னெனகொ றிருவுள டெனன் ⁴வீரன்
விருத்தமா தவரை நோக்கி முறுவலன் விவமய ளுபுறன்.

(இ - ன்.) 'சண்டு-இடக்கே, இருத்தி-உட்காருக,' என்னலோடும்-என்று
(இராமபிரான்) கூறியவளவில,—இருத்திலன்-(தான் இராமபிரானே)டொப்ப
உட்காருதல தருதியன்று என்ற கருத்தினால் உட்காராதவனாய்-எனலை நீத்த
அருத்தியன்-(இராமபிரானிடத்தில்) அளவுக்கு அடங்காத அன்பையுடைய
அந்தக்குகன்,— 'இராமபிரானே சோக்கி), 'அமுதினுக்கு அமைவது ஆக -
(தேவரீருக்கு) உணவாக அமையுமபடி, தேன்உம் மீன்உம் திருத்தினன்
கொணர்ந்தேன் - தேனும் மீனும் ஆராய்ந்து கொண்டுவந்துள்ளேன்: திரு
வுளம் என்கொல - (இவற்றையுட்கொள்வதில் தேவரீரது) மனக்கருத்து
யாதோ?' என்ன - என்கூறி நிறகு,—வீரன் - இராமபிரான்,—விருத்தமா
மா தவரை நோக்கி முறுவலன் - பருவஞ்சென்ற முதிய பெருந்தவசியரை

சோக்கி இளங்கைசெய்தவனாய், விளம்பல் உற்றான் - சொல்லத் தொடங்கி
னான்; (எ - று.)—அதனை. அடுத்த கவியிற் காண்க.

‘தவத்தோருறையும் இடத்திற்குத் தகாதனவான தேனையும் ஊனையும்
தான் கொணர்ந்து அமுதினுக்கு அமைவதாகத் திருத்தினன் என்கின்றானே;
இவனுடைய அரிபாமை யிருந்தவாறு என்னே!’ என்ற குறிப்புப்பட இராம
பிரான் விருத்தமாதவரைசோக்கி இளங்கைசெய்தன னென்க. பி-ம்—‘என்ற
லோடும். ‘இருத்தனன். ‘அருகதின். ‘அமிதினுக்கு. ‘அமைத்தவாகத்
திருத்தினன். ‘தீரன். (ககசு)

சூ.—தகனோக்கி இராமபிரான் கூறிய மொழி.

அரியதா ¹முவப்ப வுள்ளத் தன்பினு ²லமைந்த காத
மெரிதரக் ³கொணர்ந்த வென்ற ⁴வமிழ்தினுஞ் சீர்த்த வன்றே
⁵பரிவினிற் றழி இய வென்னிற பவித்திர மெம்ம னோக்கு
முரியன ⁶வினிதி னுமு ⁷முண்டனெ மன்றே வென்றான்.

(இ - ள்.) ‘(இருக்க காணிக்கைப்பொருள்கள்). உள்ளத்து அன்பினால்
அமைத்த காதல் - மனத்தினுள்ளேயிருக்கின்ற அன்பு முதிதலால் தோன்
றுவதான பத்தியானது. ‘மெரிதர - (மாதாகும) புலனாகுமாபடி, உவப்ப
கொணர்த்த - மனமுட்பக கொண்டுவந்தனவாகும்.’ என்றால்—, அரிய -
(இவை) மிகவுயங்கிடைத்தற்கு அரியனவும். அம்மீதுள்ள உம தீர்த்த அன்றே -
அமுத்தத்தினுஞ் சிறந்தனவுமாகு மன்றே’ (கொண்டுவந்தபொருள்கள் எப்ப
படிப்பட்டனவாக இருந்தாலும், பரிவினில் தழி இய என்னில் - அன்போடு
பொருத்தியனவாயின், பவித்திரம் - (அவை) பரிசுத்தமானபொருள்களே;
(அவை), எமஅனோக்கும - எமபோலியாகுகும், உரியன - அங்கீகரித்தற்கு)
உரியவை; (ஆதலால், இனிதின காமம் உண்டனென அன்றே - இனிமை
யாக யாம் உண்டதற்குச் சமானமேயாகுமன்றே!’ என்றான்—; (எ - று)

பத்தியென்பது அன்பினமுதிராக நிலையாதலால், அதனை ‘அன்பினால்
மைத்த காதல்’ என்றான். பத்தியெளிபட மனவுட்போடு கொண்டுவந்
தவை மிகவும் அரியனவும் அமுத்தத்தினுஞ்சிறந்தனவுமா மாதலால், கொணர்
த்தபொருளின் தன்மைபயராயது அவற்றைத் துயர்பொருளாகவே யங்கீ
கரிப்போம்; இவ்வனம் காம அவற்றை மகீகரித்தலால், காம சில காரணத்
தால், தீ கொணர்த்தவற்றை புட்கொள்ளாவிட்டாலும் உண்டனபோலவே
யாகு மென்று அத்தகுதன் மனமுட்குமாறு இராமபிரான் இன்மொழி
கூறின னென்க. இராமபிரானிடத்து இன்சொலகூறிய குகன் ‘அப்பம் முத
லிய பட்சணங்களும் அன்னங்களும் பாணங்களும் ஸாயங்களஞ் சிததஞ்
செய்து கொணர்த்திருக்கின்றேன்; இவற்றை யமுதுசெய்க’ என்ன, இராம
பிரான் அவனைத்தமுவிலுசாவ ‘¹விருப்பத்தோடு சிததஞ்செய்துகொணர்ந்த
எல்லாவற்றையும் எனக்குச் செவ்வையாய் உபசாரஞ் செய்தாயென்று அவகீ

கரித்து உணக்கே திருப்பிக்கொடுக்கிறேன். நான் இப்போது பித்ருவாக்ய பரிபாலனத்திற்காகத் தாபதவேடம் பூண்டிருத்தலால் வணததிலிருக்கும் பழம் முதலியவை எனக்கு உணவாவதன்றி தும்போலியரிடத்து இப்பொழுது பிரதிகிரகத்தை [உணவுப்பொருள் முதலிய வாங்கிக்கொள்ளுகலை] யொழித் திருக்கின்றேன். எந்தகப்பொருளுக்கு அன்பான இரத்தத்தோக்குகிறானோக் குப் புல்லேத்தவிர வேறொன்றும் வேண்டியதில்லை; இவ்வளவுமாத்திராச் செய்தாயாயின், நீ என்னை நன்கு புஜிப்பித்தவனாவாய் என்று மறுமொழி யுரைத்ததாக முதனூலால் தெரிகின்றது. தாம - அரை. பி - ட் — 'உவப்ப துள்ளத்து. 'அமைத்த. 'கொணாதது 'அமுதினுஞ் சீர்த்தது. 'பரிவினி னீர்த்தது. 'என்றுவாங்கி. 'உண்டனம். (கக௯)

சச.—'நீ இன்று சுற்றந்தாரோடும் உள்நுழைபிடஞ் சேர்த்து விடியும்பாலு நாவாயோடு வருக' என்று இராமன் கூறுதல்.

சிக்கவே றனைப் வீரன் பின்னருஞ் செப்பு வான்யா மங்குறைந் தெறிநீக் கங்கை யேறுது நானே யாணாப் பொங்குதின் சுற்றத் தோடும் போயுவந் தினிதான் னூரிற் றங்கி'நீ நாவா போடுஞ் சாருதி 'விடிய லென்றான்.

(இ - ள்.) சிங்கம் ஏறு அனைப் வீரன் - ஆண்சிங்கம்போன்றவனான இராமபிரான், பின்னாடம-ஈண்டம. செப்புவான் - (பின்வருமாறு) சொல்ல லானான் — 'யாம—, இவகு உறைத்து - (இவரைத்தின்னம்) இவகுத்தானே வசுத்து, நானே—, எறி நீ கங்கை ஏறுதும் - (அலை) மோதுகின்ற நீரை யுடைய கங்காதிபைக் கடப்போம்; (ஆகலால்), நீ—, யாணா பொங்கு நின் சுற்றத்தோடுமே போய - அழகுபிசுத்த நின்னுடைய சுற்றத்தாரோடும் (இவ கிருந்து) போய், உன் ஊரில் உவந்து இனிது தங்கி - உன்னுடைய கரத் திலே மனமுலப்போடும் இனிமையாகத்தங்கி, விடியல் - விடியுங்காலத்தில், நாவாயோடுமே - (நாவகள் கங்கையைக் கடத்தற்கு ஏற்ற) மரக்கலத்தோடும், சாருதி - வந்து சேர்வாய், என்றான்—; (எ - று.)

'நாவகள் இன்று இவகுத் தங்கி நானேக்கங்கையைக் கடக்கக் கருகியுந் னோமாதலால், நீ சுற்றத்தாரோடும் நின் ஊராகுமீண்டு, நானேவிடியல் மரக் கலத்தோடும் வருக' என்றனன் இராமபிரான் என்க சிங்கையையும் இலக்கு மணியையும் உடப்படுத்தி, இராமன் 'யாம ஏறுதும் நானே' எனப் பன்மை யாற் கூறினான். பி ம் — 'இருந்து. 'நாவாபிடுதும். 'விடியலென்றான். ()

சரு.—இராமனது தவக்கோலத்தைக் கண்டு வருந்திய துகன் நான் உன்னைப் பிரியாது அடிமைசெய்யவேனெனல்.

கார்குலா நிறத்தான் கூறக்¹காதல னுணர்ந்து வானிப் பார்குலாஞ் செல்வ 'நின்னை யிங்ஙனம் பார்த்த கண்ணை 'யீர்க்கிலாக் 'கன்வ னேன்யா 'னின்னலி னிருக்கை நோக்கித் தீர்நிலை 'னான தையாசெய்குவெ னடிமை யென்றான்.

(இ - ன்.) கார் குலம் நிறத்தான்-மேகம்போல் விளங்குகின்ற கருசிறத் தையுடைய இராமபிரான், கூற-“(இன்றுபோய் நாளை ஓடத்தோடும் வருக’ என்று) சொல்ல, —காதலன்-(அவனிடத்தது)அன்புள்ளவனாகிய அத்தக்குகன், உணர்த்துவான்-(பின்வருமாறு தன்கருத்தைத்)தெரிவிப்பானான்;-“இ பார் குலம் செல்வ-இத்தப்பூ மிழமுலவதபும விளங்குகின்ற(உன்னுடைய,செல்வமாகவுடையவனே! நின்னை - உன்னை, இவ்வனம் - இவ்வண்ணம் [முனிவர் கோலத்தோடு]. பார்த்து—, கண்ணை—, தாது - பிடுங்கிமெய்யமாட்டாத, கள்வனென் யான்-(நின்னி-தது அன்புடையவன்போலக்) கள்ளத்தன்மை யால்கடிக்கின்றவனாகிய யான், இன்னலின் இருக்கை கோக்கி - (உனக்கு கோத்துள்ள) துன்பத்தின் நிலைமை கோக்கி, தீகிலேன - (உன்னைவிட்டு) பிரித்துசெல்லத்தணிந்திலேன்;ஐய—!ஆனது அடிமை செய்குவென்-என்றோ வியன்ற அடிமைத்தொழிலை (உனக்குப்) புரிவேன்;’ என்றான்—; (எ - று.)

அரசுமாராகியஉண்ணைப் பீதாமபரமணிகது மணிமுடிமைப் புனைந்த கோலத்தோடும் தரிசிக்கவேண்டியதாயிருக்க, அங்குநடுசெவிக் கப்பெருமல மரவுரியணிந்து சடைமுடிமைத்தரித்த கோலத்தோடு காண்கின்றேனே! இரு ததவககோலத்தைக்காணுமாறு கோர்த தீவினைக்காக என்னைகளைப்பிடுவதி எறிவேனாயின், நான் உன்னிடத்து மெய்யன்புடையவனென்று சொல்ல லாம;அவ்வனஞ்செய்யமாட்டாத யான் உனக்கு அன்பெனப்பது வேஷமே; உண்மைமன்று. ஆயினும், உனக்கு கோர்துள்ள நிலைமைமைகோக்கி உண் ணைப்பிரிந்து ஊரகருசெல்ல மனதுணிந்திலேன் என்றாலியன்ற அடிமை மையசெய்ய விரும்புகின்றேனென்று குகப்பெருமான் கூறுகின்றன நெனக்க. இட்குவாகுவமிசத்தார்க்கே பூமிமுழுவதும் உரியதாமென்பதும்.மறையவா கள் இவ்விட்குவாகுதலத்தார்க்குக் கீழ்ப்பாடு அரசுஆளும் மன்னவராவ மென் பதும் தூற்கொள்கை பாகலால்,‘பாருலாஞ்செல்வ’என்றான் பி-யு —‘காத லின். ‘உன்னை. ‘நாகலாக. ‘களவெனென ‘நின்னயல்,நின்னியல். ‘ஆண்டி மீண்டிச. ‘செய்குவன்.

(சுசுசு)

சுசு — இராமன் தம்முடன்அன்றுஇருக்கக் குகாருக்கு அனுமதிநூதல்.

கோதை¹விற குரிசி லன்னான் கூறிய கொள்கை கேட்டான்
சீதையை கோக்கி²த தமப் திருமுக கோக்கித் தீராக
காதலனாக ‘மென்று கருணையின் மலர்ந்த கண்ணன்
யாதினு மிரிய ‘நண்ப விருத்தி³யின் டெமமீமா டென்றான்.

(இ - ன்.) கோதை வில குரிசில் - வெற்றிமாலையுடைய கோண்டமென் னும் விலையேந்திய ஆண்பாலிற் சிறந்தவனாகிய இராமபிரான், - அன்னான் கூறிய கொள்கை கேட்டான் - அத்தக்குகப்பெருமான் கூறிய (அவனுடைய) எண்ணத்தைக் கேட்டி, (பிறகு), சீதையை கோக்கி தமப் திருமுகம் கோக்கி- சீதையின் திருமுகத்தைப்பார்த்தும(சுனது)திருத்தமய்யின்(திருவுள்ளத்தின்

கருத்தறிய அவ்விலக்குமணனது) திருமுகத்தைப் பார்த்தும், தீரா காதலன் ஆகும் என்று - '(இவன் நம்மிடகது) நீங்காத பத்தியுடையவனாவன்' என்ற காரணத்தால், கருணையின் மலாகத் கண்ணன் - (அத்தக குகன் விஷயத்திற் கொண்ட) கருணையினால் மலாகத் கண்களையுடையவனாய்; 'மாதின் உம் இனிய நண்ப - எல்லாப்பொருளினும் மேம்பட்ட நட்பாயிருப்பவனே! ஈண்டு - இவ் விடத்தில் [இன்றைத்தினம்], எமமொடு இருத்தி - எம்முடனே யிருப்பா யாக,' என்றான்—; (எ - று.)

இத்தகுகன் உட்களைப்போலவே என்பால் அன்புவைத்துள்ளா னென் பதைக் குறிப்பிக்குமாறு இராமபிரான் சீதைமை? காகித தம்பிகள் திருமுகத் தையும் கோக்கின னென்க. கோதை - காணியுமாம். பிம் —¹வேல். ²நம்பி. ³என்னும். ⁴நம்பி. ⁵இன்று, ஈங்கு. (சுஎ௦)

சுஎ.—த ிசேனையைக் காவல்புரியவிக் துகன் தானும்

பாதுகாத்திருந்தல்.

அடிதொழு துவகை ¹தூண்ட ²வழைத்தன 'னாழி'யன்ன
துடியுடைச சேனை வெள்ளம் பள்ளியைச சுற்ற வேவி
³வடிசிலை பிடித்து வாளும் வீக்கிலா யம்பு பற்றி
யிடியுடை ⁴மேக மென்ன விணையடி ⁵போத்தி நின்றான்.

(இ - ள்.) (குகப்பெருமானுக்குத் தன்னுடன் அன்றுஉறையுமாறு இராம பிரான் அநுமதி தந்ததனால்), அடி தொழுது—(இராமபிரானது) திருவடிகளை வணங்கி, உவகை தூண்ட - மகிழ்ச்சி மேனமேல மிக,—ஆழி அன்ன துடி உடை சேனை வெள்ளம் - கடலைப்போததுதேதான் றுவதான துடிமென்னும் பறைமைக்கொண்டள்ள (கனது) சேனைத்தொகுதியை, அழைத்தனன் - அழைத்து, பள்ளியை சுற்ற ஏவி - (இராமபிரான் தங்கியுள்ள) உறையுளைச சுற்றியிருந்து காவலபுரியுமாறு பணித்து,—(யின்பு), வடி சிலை பிடித்து—(எய் வதற்குச்) சித்தமாகவுள்ள வில்லைக கையிறபற்றி, வாள்உம வீக்கி - (இடை யிலே) வாளையும் செருகிக்கொண்டு, வாய அம்பு பற்றி—(கொடுமை) வாய்த் த அம்பை வில்லிலே பூட்டுதற்கு (க கையிலே) சித்தமாகக்கொண்டு, இடிஉடை மேகம் என்ன—இடிபைக கொண்ட மேகம்போல ப்பெருந்தொனியுண்டாக), இணை அடி ஏத்தி—(இராமபிரானது உபயபாதங்களைத் துதித்துக் கொண்டே, நின்றான் - (அப்பிராணைப் பாதுகாகுத்தொழிலிற் சித்தனாக) நின்றான், (அந் தகுகன்); (எ-று.)

அன்று தன்னொடு உறையுமாறு இராமபிரான் அநுமதித்ததனால் மிக மகிழ்ந்து தன்சேனையைக்காவலபுரியுமாறு ஏவித் தானும் காத்துநின்றனன் குக னென்க. பிம்—¹தூண்ட. ²அமைத்தனன். ³ஆழி. ⁴என்னத. ⁵அடி. ⁶முகி லிவதன்ன. ⁷தொழுது. இச்செய்யுள் அசுசிட்டமூலபிரதிகளிற் காணப்பட வில்லைபாயினும், பல எட்டுப்பிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது. (சுஎ௧)

சுஅ.—நகரீரீங்கிவந்தகாரணத்தை இலக்குமணன்மீடம் வினாவியறிந்து
துகன் அவனுடன் இருந்தல்.

திருக்கா தீர்த ¹வண்ண மானவ தெரித்தி யென்னப்
பருவர றம்பி கூறப் 'பரிந்தவன் பையு னெய்தி
யிருகனீ ரருவி சோரக் குகனுமாண் டிருந்தா னென்னே
பெருநிலக் கிழத்தி 'கோற்றும பெற்றிலன் போலு 'மென்னு.

(இ - ன்.) 'மானவ - மனுகுலத்தவனே! திருக்கா தீர்த வண்ணம்-அழ
கிய அபோதகியாபுரியினின்று (கீவிர) கீங்கிவந்த காரணத்தை, தெரித்தி -
அறிவிப்பாய்,' என்ன - என்று (குகன்) வினவ, —பருவரல தமயி - (இராம
பிரானுக்கும் இவ்வனம்தவசிபோற் காட்டிலவசிக்குமாடி கோத்தே' என்று)
மனமவருந்துகின்ற இலக்குமணன், கூற - (வனவாசமகோத காரணத்தை
விவரமாகச்) சொல்ல, —பரித்தவன் குகன்உம் - (இராமபிரானிடத்து) பரிவு
கொண்டானவனாகிய அரக்ககுகனும், பையுள் எய்தி-மிகவும்மனவருத்தமடைந்
து, 'பெரு நிலம் கிழத்தி - பெரியநிலவுலகத்துக்குஉரியவனாகிய பூமிதேவியி
கோற்று உம - தவருசெய்தவளாயிருந்தும், பெற்றிலன் போலும்-(அத்தவப்
பயனை முழுதும்) பெற்றிலான்போலதோன்றுகின்றது என்னே-இதுஎன்ன'
என்ற - என்றுசொல்லி, இரு கணகீர அருவி சோர-(தனது) இருகணகளி
லிருந்து (துபுத்தால் தாரைதாரையாகக்) கணகீர பெருநிலகொண்டிருக்க,
ஆண்டு இருந்தான் - அங்கேயிருந்தான்; (எ - று.)

இராமபிரான் புவிபலதிருவகரிக்குமாறும் திருவடியால் தீண்டாமலும்
கோத்ததனால் பூமிபிராட்டிபை கோற்றவ னென்னவேண்டியிருக்கிறதாயி
னும், அவலிராமபிரான் தன்னையாளுமாறு ஏற்படாததனால் தவப்பயனைப்
பெற்றிலனென்னவும் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது என்ற கருத்துப்பட
'பெருநிலக்கிழத்திகோற்றும் பெற்றிலனபோலும்' என்றான். 'என்னே' என்
பது - ஒருதனிககே இருநிலமேற்படுவதுபற்றிய வியப்பைக் குறிக்கும்; இரக
கக்குறிப்புமாம். பி - மீ —¹தன்மை. 'பரித்தன்ன். 'குகனுமாடிவகினைத்தான்.
'கோற்றுப். 'என்றான். (கௌ)

சுசு —நூரியன் அந்தமீந்தல்.

விரியிருட் பகைபை போட்டித் திசைகளை வென்று மேனின்
றொருதனித் திகழி யுநதி யுயாபுகழ் கிறுவி காளு
¹மிருநிலக் தெவாககு முள்ளத் 'திருத்தருள் புரிந்துவீர்த
செரு'வலி வீர னென்னச செவகதிச செலவன் சென்றான்.

(இ - ன்.) விரி இருள் பகைபை ஒட்டி-பாலிய இருட்கூட்டம்போன்ற
பகையை முதுகாட்டியோடசெய்து [பரவியிருளாகிய பகையைபோடச
செய்து], திசைகளை வென்று - திக்குக்களையெல்லாம் தன்னுடையபுலவாக
செய்து, மேல்கின்று - மேலிடத்திலிருந்து [வானத்திலிருந்து], ஒரு தனி

திகிரி உத்தி-ஒப்பற்ற (தனது) ஆஞ்ஞாசக்கரத்தைச் செலுத்தி, உயர் புகழ் நிறுவ - (அதனால் தன்னுடைய) சிறந்த கீர்த்தியை நிலைநாட்டி, நான் உம் - (தான் அரசுபுரிந்த) காலமெல்லாம் [புகல்முழுவதும்], இரு நிலத்து-இந்தப் பெரியவலகத்தில், எவர்க்கு உம் உள்ளத்து இருந்து - எல்லாருடைய மனத்திலும் (தன்னைப் பாராட்டும்படி) தங்கியிருந்து, அநுந் புரிந்து - கருணை செய்து, வீழ்த்த - இறத்துபோன, செரு வலி வீரன் என்ன-போசெய்வதில் உல்லமையுடைய தசரதசக்கரவாததிபோல, செவ கதி செல்வன் - செச்சிறமுள்ள (ஆபிரவ) கிரணவகளைபே (கண்) செல்வம'கவுடைய சூரியன், சென்றான் - அவதமிழ்தான்; (எ - று)

சீலேடையையும் உருவகத்தையும் அங்கமாகக்கொண்டுவந்த உவமையணி. பொருமாறு பத்துத்திக்கிலுஞ்சென்ற தேரையுடையனும் அகதாரணம் பற்றியே தசரதனைன்று நாமதேயம் படைத்தவ னாகலின், அவனை 'செரு வலிவீரன்' என்றா. சூரியனுக்குத் திசைகளை வெல்லுதல் - எல்லாத் திசைகளிலும் தன்னைச் செலுத்துமாறு இருத்தல் தனித்திகிரி யுத்துதல்-தன்மண்டலத்தைச்செலுத்துதல் மறறவை வெளிப்படை. சீதிசெறிதவருத மன்னவனை அவனுடைய நற்குணமபற்றிச் சனைகள் தமமனத்திற்கொண்டு கொண்டாடுதல். இப்பு "சீரசாண்டதன் செவகோர சிவநான்செலீஇக் கழிந்த, பாரசீகதது மறைத்தது நாயிது" என்ற பெரியாபாசும் இவரு ஒப்பு நோக்கத்தக்கது. பி-ம் —¹ இரு நிலத்தவாகும் ² இருத்தன என்ன. மலி.

(சுஎ௩)

௫௦.—மாலே நியமம்முடித்து இராமன் பிராட்டியுடன் நாணலிற் படுக்க, இரவுமுழுவதும் இலக்குமணன் அவர்களைக் காத்திருந்தல்.

மாலேவாய் நியமஞ் செய்து ¹மரபுனி யிபந்றி வைகல வேலைவா ²யமுதன் னொரும வீரனும் ³விரித்த நாணன் ⁴மாலேவாயப் ⁵பாரின் பாயல் ⁶வைகினர் ⁷வாரிவி லேந்திக் காலே ⁸வா யளவுர் தமபி ⁹யிமைப்பிலன காத்தது நின்றான்.

(இ - ன்.) மாலேவாய்-சாயங்காலத்தில், சீமம-செய்யவேண்டியகடமைகளை, மரபுனி - செய்வவேண்டிய முறைப்படியே, இயற்றி செய்து - சிரத்தையோடுசெய்து, வைகல்-(அங்குத) தங்குதலையுடைய, வீரன்உம் - இராம பிரானும், வேலைவாய அமுது அன்னாஉம் - பாறகடலினின்று தோன்றிய அமுத்ததை யொத்தவளான சீதாபிராட்டியும்—விரித்த - பரப்பியுள்ள, நாணல் மாலேவாய - ஒழுங்காயவளரதுள்ள நாணற்புலலிலே, பாரின் பாயல் - பூமியாகிய பாயலிலே, வைகினர் - தங்கினார்கள்; தமபி - இளைய பெருமான், வரி வில் ஏகதி-கட்டமைந்த வில்லைமேற்றிக்கொண்டு, காலே வாய் அளவுஉம் - விடியற்காலந் தோன்றாமவரையிலும், இமைப்பு இலன் - கண்ணைக்கொட்டுதலும் இல்லாமல [வெகு சாககிரதையுடன்], காத்ததுநின்றான்.

மாலே நியமம்முடித்துப் பிரகு இராமன் நாணல்ஒழுங்காகவளர்த்துள்ள பூமியிற் சீதையுடனே படுத்தா னாக, இலக்குமணன் இரவுமுழுதும் கண் கொட்டாமல துஷ்டஜத்துக்கள் முதலியவ ருரூப யாதோரிடையும உண்டா

காதவண்ணம் வில்லையேத்திப் பாதுகாததுக்கொண்டிருத்தன னென்பதாம். பாரின் விரித்த நாணல்மாலையுய்ப்பாயல் என்று அவ்வித்து உடைப்பினு மாம். இப்பற்சிசெய்து என்று ஒருபொருட்பன்மொழி வந்தமையால், சிரத்தை யோடுசெய்து என்று உரைக்கப்பட்டது. பி - டி —¹மரபுனிணியற்றி. ²ஞாம ன்னொளும். ³இருத்தஞான்று, விரித்தகாளம். ⁴பாலவாம். ⁵பள்ளிப். ⁶கைகி னன். ⁷பரு. ⁸காண்பனவும். ⁹இமைத்திலன். (சஎச)

ருக.—இதுவும் அடுத்த கவியும்—இலக்குமணன்நீதிக்காரையநீத்தமையை வநனை வகையநீ கூறுந்.

வெயில்விரி கணகங் குன்றத் தெழிர்கெட ¹வின்கு சோதிக்
கெயில்விரி வயிரப் பைம்பூட் கடுத்திறன் மடங்க லன் னான்
றுயிலெனு மணங்கு வந்து தோன்றலு மவளை காமை
பெயிலுடை யயோத்தி முது ரெய்துகா னெய்து மென்றான்.

(இ - ன்) வெயில் விரி கணகம் குன்றத்து - சூரியனொளிபரவுகதற்குக் காரணமான சுரண மலைபாகிப மேருவினது, எழில் கெட-அழகு லெழும்படி [மேருவினுமொளிபட], விலகு-விட்டு விட்டுப் பிரகாசிக்கின்ற, சோதி-ஒளிபையுடைய, கயில் விரி வயிரம் பைம பூண் - கடைப்பணாவுபொருத்திய வயிர மிடைத்ததுசெய்யப்பட்ட பசும்பொன்னாணங்களைப் பூணுதற்குடையது, கடு கிறல் - மிகவலிமைபயனுடைய, மடங்கல் அன்னன்-சிவக்கைமொத்த வளைய இலக்குமணன், —(இவ்வுக்காலத்தொருதற்குடைய), துயில் எனும் அணங்கு-திக்கிரையாகிய மாதா, வந்து—, தோன்றலும் - தோன்றியவனவில் தானே, அவளை-அக்குமாணத்தோக்கி, 'காம—, எயில் உடை அயோதகி முது ண்-மகிளையுடைய அயோத்திபென்னும் பகடிபகரத்தை, எய்தும் - மீண்டு வந்துசேர்கின்ற, காள்-காலத்தில், எய்தும் - (ஓர்) வந்துசேரும்,' என்றான்—.

இலக்குமணன் வனவாசத்தோடு அயோத்திமாநகஞ்சேருமளவும் உற வகவில்லைபென்பதை இவ்வனம புனைததுறையாக, தித்திரைபென்னும் மாதா வருகையில் அவளோடோக்கி 'அயோதகிககரை காம் அடையும்போது வந்து சேர' எனக் கூறியதாகக் கற்பித்தது கூறினா. இலக்குமணன் கணவிழித் திருத்தலைப்பாத்தது குடிப்பெருமான் 'யான் பாதுகாக்கின்றேன்' ஓர் இனிது துயிலலாம்' என்ன, இலக்குமணன் அரசாகசூரியபதிக்கையில் இனிது துயிலு தற்குடைய இராமன் புற்றறையிற்படுத்திருப்பதைக் காண வேகையில் உறவ கவும் விரகு உண்டோ?' என்று பலபடிவருத்திக்கூறினதாக முகனூலிலுள் ளது. சூரியன் மேருமலையரசுத்திறவருகவினால் பகலும்இரவும் தோன்றகின் றன என்ற துற்கொள்கைப்பற்றி, 'வெயில்விரிகணகக்குன்றத்து' என்றது. ஆபரணங்களின் பேரொளியையவிளக்க, 'கணகக்குன்றத்தெழில்கெடவிலகு சோதிப்பூண்' என்றார். தித்திரையை வடமொழியிற் பெண்பாலாட்கூறும்

மரபுபற்றி 'துயிலெனுமணவது' என்றது இனி, துயிலுக்குடரியதேவகையை இவ்வணவ கூறினான் கொள்ளுதலுமுண்டு இது முதல் மூன்றுகவிகள் பல பிரதிகளில்லை ஒருகால் வெள்ளிப்பாட்டாயிருக்கலாம். 13-ம்.—¹விளங்கு.

14. மறக்கண்வா ளிளைய வீர னானைய மறுத்தல் செல்லாத்
துறக்கமா மாது மண்ண லுபபபப் கபங்கள் போற்றித்
துறக்கமா மென்ன லாய தூய்மதி லயோத்தி பெய்தி
யிருக்குர னெந்தை பாத மெய்துவ ¹னென்று போனான்.

(இ - ள்.) மறம் கண் வான் இளைய வீரன் - வீரத்தைத் தன்னிடத்தே கொண்ட வாட்படையேத்திய இலக்குமண்ணது, ஆணையை - கட்டளையை, மறுத்தல் செல்லா - மறுக்க மாட்டாத, உறக்கம் மா மாது உம் - நித்திரையாகிப் சிறந்த பெண்ணும், அண்ணல் - இலட்சுமண்ணது, உபபம் படுகயவகள் போற்றி - இரட்டைதகாமரைமலர்போன்ற பாதங்களை (வணங்கி) துதித்து, 'துறக்கம் ஆம் என்னல் ஆப தூய்மதில் அயோத்தி எய்தி-சுவர்க்கம்போலுமென்று சொல்லத்தக்க குற்றமற்ற மதிளாற்குழுப்பட்ட அயோத்திமாக்கரையடைந்து, இறுகும் - கங்குகின்ற, நான் - நாளில், எந்தை பாதம் - உனது திருவடிகளை, எய்துவன் - வந்துகிட்டுவேன்,' என்று - என்றுசொல்லி, போனான்—; (எ - று.)—13-ம் —¹என்ன. (கௌ)

15.—இலட்கமணன் கையும் வில்லுமாய்க் காத்திருந்தல்.

மற்றவ ளிறைஞ்சி யேக மாமலர்த் தவிச நீங்காப்
பொற்றொடி யோடு மையன் றுயிறரும் புன்மை நோக்கி
யிற்றதோர் நெஞ்ச னாக யி நகணி ரருவி சோர
வுற்றவோ வியம தென்ன வொருசிலை யதனி னின்றான்.

(இ - ள்.) மற்றவன் - அகத்தித்கிராதேவி. இறைஞ்சி எக - (கீழ்க்கூறிய வாறு இலக்குமணனை) வணங்கிச்சென்றானாக,—மா மலர் தவிச நீங்கா பொன் தொடியோடுஉம்-சிறந்த தாமரைமலராகிய ஆசனத்தைவிட்டு நீங்காத இலக்குமியின் அபிசமான சீதைபுடனே, ஐயன் - ஸ்ரீராமன், துயில்தரும் - தூங்குகின்ற, புன்மை - சிறுமைபை, நோக்கி—, இற்றது ஓர் நெஞ்சன் ஆகி-முறித்தாற் போல் வருத்துகின்ற மனததைபுடையவளுடைய, இரு கணை நீர் அருவி சோர - (தனது) இருவிழிகளினின்று துபாக்கிநூற் கண்ணீர் மலையருவிபோலப் பெருக,உற்ற ஓவியம் அது என்ன துன்பிலையோடுகொண்டு கின்ற சித்திரமபோல (அகசவற்று . ஒரு சிலைபதனின் - (தனது) ஒப்பற்ற சிலையோடு, நின்றான்—அத்தசீராமனைப் பாதுகாதது) நின்றான்; (எ - று)

16.—தூதனும் தன்பரிவாரங்களுடன் ஸ்ரீராமன்

இரவுபழுவதும் காத்திருந்தல்

தும்பியின் குழாத்திற் ¹சுற்றுஞ் சுற்றத்தன் றெடுக்க வில்லன்
வெம்பிவெந் தறியா நின்ற நெஞ்சினன் விழித்த கண்ணன்
றம்பி²நின் றானை நோக்கித் தலைபகன் 'றன்மை' நோக்கி
யும்பியின் றலைவன் கண்ணீர் ரருவிசோர் குன்றி னின்றான்.

(இ - ள்.) அம்பியின் தலைவன் - ஓடங்களை வைத்திருக்கும் தலைவனாகிய குகப்பெருமான், தும்பியின் குழாதில சுற்றும் சுற்றத்தன்-யானைத்தொகுதி போற் சுற்றிக்கொண்டுள்ள இதைதாரை யுடையவனுப்--தொடுத்த வில்லன்-நானேறிட்ட வில்லையுடையவனும், வெம்பி வெந்து அழியாநின்ற நெஞ்சினன் - வருந்திக்கொதித்து நிலைகுலைநிற மனதையுடையவனும், விழித்த கண்ணன்-(உறக்கமும் கண்கொட்டெலுமின்றி) விழித்துக்கொண்டுள்ள கண் களையுடையவனுமாகி, தம்பி நின்றானே கோக்கி-நீந்திநின்ற தம்பியைப்பார்த்து [தம்பிநிற்பதையும் பார்த்து], தலைமகன் தன்மை கோக்கி - அரசகுமாரனாகிய இராமன் (தரையிற்படுத்திருக்குந்) தன்மைபையும் பார்த்து, கண்ணீர்-(தன்) கண்ணினின்னு(துயரத்தால்) வெளிப்படுத்தி நின்ற கண்ணீருடனே; அருவி சோர்குன்றின் - நீரருவி பெருகப்பெற்ற மலைபோல, நின்றான்--; எ - று.)

பஞ்சசயனமெதையில இனிதுபள்ளிமடவே ணமமகாசுருமாறாகிய ஸ்ரீராமபிரான் வெறுத்தரையில கண்மனைவியோடு படுத்திருப்பதையும், மற்றோரசுருமாறாகிய இலகதமணன் அப்பிரானுக்கு தோத்த நிலைமையினைத் துமனம் வெம்பிக் கொடுத்ததையும் கண்ணொட்டுதலுமின்றிக் கையுமவில்லாமாய்ப் பாதுகாத்திருப்பதையும் கண்டபோது, துபமஉள்ளடங்காமல் கண்களினின்று கோக்கக்கண்ணீர் தாடைதாண்டியபடி பெருகின்றனன் குகப்பெருமான் என்பதாம் அங்ஙனம் கண்ணீர்பெருகின்ற குகப்பெருமானுக்கு, அருவி சோர்குன்று ஏற்றஉலகமமாகும் இனி, அம்பியின் தலைவன் சுற்றத்தனும் தொடுத்தவில்லனும் வெம்பிவெடுத்தபாநின்ற நெஞ்சினனும் விழித்தகண்ணனும் ஆகி என்று வில்லன்முதல்பவரையும் குகனுக்கே அடையாக்கிக் கூறினுமாம் இப்பொருளில் தப்பிநின்றான் கோக்கித் தலைமகன் தனிமை கோக்கி அம்பியின் தலைவன் தொடுத்தவில்லனும் அழியாநின்ற நெஞ்சினனும் விழித்தகண்ணனுமாகி நின்றது - ஒருகால இவ்விளையுறால் இப்பிரானுக்கு என்னதீவகு நேருமோ? எனனுங் கருத்தினால் வென்றும், குகன் சுற்றம் தும்பியின் குழாதிற் சுற்றத்தற்குக் காணம் - இத்தத்தம்பியினாலேனும், இத்தகருகலேனும் இவ்விளையுறானுக்கு என்ன தீவகுநேருமோ? எனனுங்கருத்தினாலென்றும் உரைப்பா இவ்வாறு உரைப்பது வைகணவசம்பிரதாயத்துப் பூர்வாசாயமாகலின் ஸ்ரீஸூக்திகளுக்கு ஏற்றதற்குமென்பதை “இளைய பெருமானே ஸ்ரீதூய்ப்பெருமாள் அதிஸங்கபண்ண, இருவரையும் அதிஸங்கபண்ணி ஸ்ரீதூய்ப்பெருமாள் பரிசுரம் பெருமானே கோக்கிற்றே; ஒருநாள் முகத்திலேவிழித்தவர்களை வடிவழகு படுத்தும்பாடாயிற்று இது” எனகிற ஸ்ரீவசனபூஷணத்தைபுறம், இத்தவாகயத்துக்கு உபாயாகம் வகுக்குமிடத்து ஸ்ரீமணவாஸமாமுனிகள் “இவ் விஷய வைகணியம் எல்லாரையும் மகனாஸாஸத்திலே மூட்டிமென்னுமிடத்துக்கு இன்னும் ஒரு உதாசரணங் காட்டுகிறார் ‘இளையபெருமானே’ என்றுதொடங்கி அதாவது ஸ்ருவகிபேரபுரத்திலேயெழுந்தருளி ஸ்ரீகுகப்பெருமானே விஷயகரித்த அன்ற, பாவகறித்து இளையபெருமான் படுத்திக்கொடுத்த பாணஸுபயையிலேபெருமானும் பிராட்டி

யும் பள்ளிகொண்டருளாநிற்க, பால்யாதர்ப்ருதி ஸுஸ்ரிகத ராகையாலே
 'என்வருகிறதோ?' என்று அஞ்சி முதுகிலிட்ட அம்பரூத தூணியும் கட்டின
 விரற்சரமும் நாணியேறிட்டு ஈடுககோத்துப்பிடிக்க வில்லும் தாமுமாய் கடை
 யாடும் மதின்போலே வளையவருகிற இளையபெருமானைக்கண்டு, குசப்பெரு
 மான் 'ஒருதம்பி தாயைக்கொண்டு ராஜ்யத்தை வாககிக் கட்டின காப்
 போடே காட்டிலே தள்ளிவிட்டான். இவனும் அவ்வோபாதி ஒருதம்பி
 யன்றோ! தனியிடத்திலே என்செய்யவேண்டுகிறதுப்படி ஆபததனும் நிற்கின்ற
 னென்று தெரியாது' என்று அதிஸ்ரங்கைபண்ணி, 'அப்படி ஏதேனும் ஒருதீவகு
 றீனைக்கில் இவன் தன்னைத் தீரக் காணக்கடவோம்' என்று வில்லுவகோலு
 மாய்க்கொண்டு இவரிட்ட அடியிலே அடியிட்டுநிற்க, பூதீகுஹப்பெருமான்
 ஏவல்தொழில் செய்துநிறியும் பரிகரம் அவன ஜ்ஞாதி இவன் குறுமபுனான
 வச்யன்; [வச்யன் - காட்டினுஷ்யன்] இவர்கள் இருவருமாக இவ்விஷ
 யத்தை என்செய்யத் தேடுகிறார்களோ?' என்று இருவரையும் அதிஸ்ரங்கை
 பண்ணி, 'அப்படிச் செய்வில் இவர்களைப்பழிச செயது நாம் அத்தலைமையோக்
 கக்கடவோம்' என்று தனித்தனியே கையும்விலலுமாய்க் கொண்டபெருமானே
 ரட்சித்ததிறே பெண்கை' என்று அருளிச்செய்திருத்தலைபுற காண்க. பீம் —
 1 சுற்றஞ்சுற்றத் காண. 2 எரிபாதின்ற. 3 தன் தன்மை. 4 தனிமை, தன்னை.
 5 பாத்த.

(சௌ)

ருரு — துரியோதய வருணனை.

துறக்கமே முதல¹ வாய தூயன யாவை யேனு
 'மறக்குமா' நினைப லம்மா 'வரம்பில்' ²தோற்ற மாக்க
 ளிறக்குமா நிதுவென் பான்போன் முன்னைநா ளிறந்தான் பின்னாட்
 பிறக்குமா நிதுவென் பான்போற் பிறத்தனன் பிறவா வெய்யோன்.

(இ - ள்.) பிறவா வெய்யோன் - (உலகத்தார்போலப்) பிறத்தலென்பது
 இல்லாதவனான சூரியன், — 'துறக்கம் ஏ முதல ஆய-சுவாக்கம் முதலாகவுள்ள,
 தூயன யாவை' என்றும் - (நாகத்தைக்காட்டிலும்) தூயனவாகத்தோன்று
 கின்ற உலகங்களையும், மறக்கும் ஆ - மறத்துவிடுமபடி, [பிறப்பு இறப்புக்க
 ளில்லாத மோட்சலோகத்தை அடைபுமாறு]. அமா வரம்பு இலதோற்றம் மாக்
 கள் - அந்தச்சிறந்த அளவிறந்த பிறவியிற் பிறக்கின்ற மானுடர்களையாவரும், நினை
 யல்-நினைத்து (ஏதேறும்வழியை நாடக்கடவா; (எனினில), (அன்னா), இறக்
 கும் ஆறு-இறத்துவிடுகின்ற வகை, இது-இதுவாகும்' என்பான் போல்-என்று
 (உலகத்தானுடாககுப்) போதிப்பவன் போல, முன்னைநாள் இறந்தான்-முன்
 னாளில் அஸ்தமித்தவனாய், பின்நாள் - மறுநாள், பிறக்கும் ஆறு இது என்
 பான் போல்-பிறக்கும் வகை இவ்வாறு என்று கூறுபவன்போல, பிறத்தனன்-
 உதயமானான்; (எ - று.) — அமமா - வியப்பிடைச்சொல் துறக்கமுதலியவற்
 றையும் மறக்குமாறு வேறென்றை [மோட்சத்தை] நினைக்கவேண்டியதாயிரு
 த்தல்பற்றி வியந்தவாறு.

* உலகத்தில் மிக்கசெல்வம் அறிவு முதலியவற்றால் மிகமேம்பட்டவர்க்கும் திடீரென்று இறப்புபிறப்புக்கள் அஸ்தமன உதயங்கள் போல மாறிமாறிவருந் தன்மையனவாதலால் பிறப்பு இறப்புக்களுக்கு இடனை துறக்கம் முதலிய உலகங்களையும் காடாது என்றும் மீளாவுலகமாகிய முகதியைச் சேருமாறு முயல்களன்னும் மதியை உலகத்தோராகு உண்டாகுபவன்போலத் தனது ஆயிரக்கிரணங்களும் சுருங்குமாறு அஸ்தமித்துச் சூரியன் உதிக்கலாயின னென்பதாம். தன்னுடைய செய்கையால் பிறாகரு நன்மையையேனும் தீமையையேனும் போதிப்பதாகக் கூறுவது - காட்சியணியின்பாற்படு மென்பது, ஒருசார அணிநூலா கொள்கை. புகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற சூரியன் அஸ்தமிப்பது திடீரென்று இறப்புநேருமென்றும், இருளாயிருந்தகாலத்துத் திடீரென்று சூரியன் தோன்றுவது பிறப்பும் அங்ஙனமே திடீரென்று நேருமென்றும் எண்ணத்தை உண்டாகுதல் காண்க. தீனையல்-உடன்பாட்டு வியங்கோள். பி-ம் —¹ஆன. ²மறக்குவேம் ³நீனைவின். ⁴உடம்பிலாத, வரம் பிலா. ⁵தோன்றும், தோற்றும். (சுஎக)

ருக் — சூரியனேரோக்கித் தாமரை மலர்தல்

செஞ்செவ்வே சேற்றிற நேரென்றுத் தாமரை தேரிற நேரென்றும்
வெஞ்சுடாச செலவன் மேனி¹ கோக்கிப்² விரித்த³ வேறே
ராஞ்சன நாயிறன்ன வையனை கோக்கிச் செய்ய
வஞ்சிவாழ் வதன மென்னுந்⁴ தாமரை மலர்தத் தன்றே.

(இ-ள்.) செஞ்செவ்வே - மிகவும் அழகாக. சேற்றில்-சேற்றிலே, தோன்றும்-முளைக்கின்ற. தாமரை - தாமரைப்பின் மலர்தல்.—தேரில் தோன்றும் - தேரின்மேலேறிகொண்டு (உதயபருத்ததிற) காணப்படுகின்ற, வெம் சுடா செலவன்-வெப்பமான கிரணங்களைச் செலவடாகவுடைய சூரியனது, மேனி - மண்டலத்தை. கோக்கி - பார்க்குனவாய், விரித்த-மலர்த்தன்; (அங்ஙனமே), வேறு ஓர் அஞ்சனம் நாயிறு அன்ன ஐயனை-(சாதாரண சூரியனைக் காட்டிலும்) வேறுபட்டதான ஒருநஞ்சாயிற்று இருந்தால் அவனை ஒப்பவனான ஸ்ரீராமனென்கிற (தன்) கணவனை கோக்கி—, செய்ய வஞ்சி - அழகிய நீ வஞ்சிக்கொடிபோன்ற சீதாபிராட்டியின். வாழ் வதனம் என்னும் தாமரை-வாழ்ச்சிபெற்ற முகமென்னுந் தாமரைமுகம், மலர்த்தது—; (எ-று.)—அன்றே ஈற்றைச், தேற்றமுமாம்.

சூரியன் உதிக்க அசுடவுளாகக் கண்டு தாமரை மலர்த்தன்; ஸ்ரீராமபிரான்கிற கருஞாயிற்றைக்கண்டு சீதையின் முகமலமும மலர்த்த தென்பதாம். பொழுதுவிடிகையில் தாமரைகளமலருமாறு சூரியன் உதிக்க, பிராட்டி எழுத்துதன்கணவனைக் காண்பதனால் முகமலாச்சிக்கொண்டு விளங்கின னென்க. சேற்றிறநேரென்றுவனவாயிருந்தும் அழகுடையனவாயத்தோன்றுகின்ற தன்மையைப்பிராட்டிக் கூறுவா 'செஞ்செவ்வே சேற்றிறநேரென்றுத் தாமரை' என்னுந்ராமன்காம் அடி-உருவகவணி. இச்செய்யுள்-தொடர்புமுதுவமையணி. பிம்ப பிரதிப்பப்பாட மில்லாமையால் எடுத்துக்காட்டுவமையன்று. பி-ம்.—¹கோக்கின, கோக்கினன். ²விரிய. ³வென்றோ, என்றோ. ⁴அரவித்தம். (சுஅ௦)

௫௭.—இராமபிரான் நாவாய் கொணருமாறு துகனுக்குப் பணித்தல்.

நாண்முதற் கமைந்த யாவு ¹நயந்தன னிபற்றி ²நாமத்
தோண் முதற் கமைந்த ³வில்லான் மறையவர் தொடரப் ⁴போன
னாண்முதற் கமைந்த ⁵கேண்மை யன்பனை நோக்கி ⁶யைய
கோண்முதற் கமைந்த நாவாய் கொணருதி விரைவி னென்றான்.

(இ - ள்.) நாம தோள் முதற்கு அமைந்த வில்லான் - (பகைவர்க்கு) அசகத்தருகின்ற தோனிவிடத்திற்குப் பொருத்திய வில்லையுடைய இராமன்;- நான் முதற்கு அமைந்த யாவு-உதயகாலத்திற் செய்யவேண்டிய கடமைகள் எல்லாவற்றையும், நயந்தன இயற்றி-விரும்பிச் செய்து, மறையவர் தொடர போனான் - (கவகைக்கையில்லா முடி) வேதியர்கள் (தன்னைத்) தொடர்ந்து வரப் புறப்பட்டவனாய்.-ஆன் முதற்கு அமைந்த கேண்மை அன்பினேசோகி-அடிமைத்தன்மைக்கு முதலிலேயே [இராமனைக் கண்டபோதே] இசைக்க உரிமையும் அன்புமுடைய குணேசோகி, 'ஐயம்! தோள் முதற்கு அமைந்த நாவாய் - (எவகளைச்) சுமந்துக் காணாதிபோகற்கு முத்தந்தமாதசெயலாதற்கு ஏற்ற [உறுதியான] மருகலத்தை. விடைவின் கொணருதி - விரைவிற் கொணாவாய்,' என்றான்:- (எ - று.)

வில்லான் என்றான் என இயையும். போனான்-முற்றெச்சம். நாளின் முதல் எனவே, உதயமாம பிம்—¹நயந்தன ²நாமத், ஏதத். ³முதற் தொடர்த் ⁴வில்லான். ⁵போனான் ⁶கேள்வி ⁷புண, அண்ணல் (சுஅக)

வேறு.

௫௮.—துகள் ஒன்று கூயத்தோடங்குதல்

ஏவிய மொழிகேள்வா விழிபுனல் ¹பொழிகண்ணு
னாவிபு ²முலைகின்ற னடிபினை பிரிகலலான்
காவியின் மலா ³காயாக் கடன்மழை யனையானைத்
தேவிபொ டடிதாழாச சிந்தனை யுரை ⁴செய்வான்.

(இ ள்.) ஏவிய - (இராமபிரான்) கட்டளைபிட்ட, மொழி - சொல்லை, கேள்வா - கேட்டு; (குண்),—விழி புனல் பொழி கண்ணான் - (தன்) விழிகளினின்று நீரைச்சொரிகின்ற கண்களையுடையவனாய், ஆவி உம உலகினின்றும்-தன்னுயிருமொட்பெறுகின்றவனுமாகி,—அடி இனை பிரிகலலான்-(இராம பிரானது) திருவடிகளை விட்டுப்பிரிப மனமில்லாதவனாய்,—தேவியொடு - (அப்பிரானது) மனைவியாகிய சீதாபிராட்டியுடனே,—காவியின் மலா-கருங்குவளை மலரும், காயா-காயாமழுவும், கடல்-சமுத்திரமும், மழை-நீர்கொண்ட மேகமும், ஆகிய இவற்றை; அனையானை-ஒத்தவனாகிய இராமபிரானை, அடிதாழா-திருவடிகளிலவ ணங்கி, சிந்தனை-(தன்) எண்ணத்தை, உரை செய்வான்-சொல்பவனானான்;(எ-று.)--அவற்றை அடுத்த நான்கு விகளிற்காண்க. பிம்:-¹சொரி. ²அலைகின்றான், கைகின்றான். ³பிரிகலலான். ⁴காயாக். ⁵செய்தான்.

ஞக.—குதுமுதல் நான்தகவிகள் - தூங்கம்: பலவகைச் செளகரியங்களும்
 இருந்தலால் எம்நகரத்தில்தானே வசிக்கவேண்டுமென்று
 இராமபிரானைத் துக்கன் வேண்டினால்.

பொய்ம்முறை ¹யலராவெம் புகலிடம் வனமேயாற்
 கொய்ம்முறை ²யுறுதாராய் குறைவினெம் வலியேமாற்
 செய்ம்முறை குற்றேவல் ³செய்குது மடியோமை
 யிம்முறை யுறவென்னு வினிதிரு நெடிதெம்முர்.

(இ - ன்.) பொய முறை அலர - பொயமான முறைமை தோன்றுத
 லில்லாத, எம் - எம்முடைய, புகல் இடம் - வசிக்கும் இடம், வனம்-ஏ-காடே
 யாகும்; கொய முறை உறு தாராய-கொயப்பெற்று ஒழுங்காகத் தொடுக்கப்
 பட்ட மாலைபயணிந்த இராமா¹ (நாடகன்) - குறைவு இல்லம்வலியேம்-குறைத
 லில்லாதவலியுடையோம்; செய முறை குறு எவல் செய்குதம்-செய்யவேண்ட
 டிய முறைப்படியே (உமது சிறுவனாநதில சீ) எவிய சிறுதொழிலையும்
 செய்வோம்; அடியோமை - எங்களை. இ முறை உறவு என்னு - இது உறவு
 முறையுள்ள சுற்றம் எனக்கருதி, நெடிது - நெடுங்காலம், இனிது - இனிமை
 யாக, எம் ஊர் - எங்களுடைய ஊரில், இரு - தங்கியிருப்பாய்; (எ - று) -
 ஆல் - தேற்றப்பொருளான

நாங்கள் வந்ததிலே வாழ்பவா; வக்கலிமை படைத்தவா வனசாரே
 யாயினும் பொயமடை எங்குவிடத்துச் சிறிதும் இன்று; எங்களை உமதுசுற்ற
 மாக எண்ணி இவ்வுரில் தானே உறவடிப்பின உமக்குவேண்டிய குற்றேவ
 லைப் புரிவோ மென்கின்றனன குக்கனெனக் ¹இலமே என்பாடத்துக்கு,
 இலமென்னும் தனமைப்பன்மைக்குப்பிறுந்து இடையில் 'அ' சாரியை
 பெற்றுவந்ததென்க. பி.மீ. —¹அவராலேம், இலதால், இலரால், ²மலர், ³தா
 ரீர், ⁴செய்குமம், ⁵என்ன.

(க அங)

கூ0. தேனுள திணையுண்டா நேவரு நுகாதற்கா
 மூனுள துணையெ முயிருள வினையாடக
 காணுள புன¹லாடக கவகைய முளதன்றே
 நாணுள தணையு²ரீ யினிதிரு ³நடவெயபால்.

(இ - ன்.) (எமமிடத்தில்), தேன் உள - தேன் மிகுதியாக இருக்கின்ற
 தது; திணை உண்டு - திணையும் மிகுதியாக இருக்கின்றது; தேவா உம நுகா
 தற்கு ஆம்-தேவாகளும் உண்ணுகதருபுரிம [வக்கச்சுவையுள்ள]; ஊன் உள-
 மாயிசமும் உள்ளது; துணை - (உமக்குத் துணையாக, நாயேம உயிர் உள-
 ராயபோற் கடைப்பட்டவரான எங்களுடைய உயிர்கள் உள்ளன; வினையாட -
 உல்லாசமாகத் திரிவதற்கு, காண உள - காடுகளள்ளன; புனல் ஆட-கீராடு
 வதற்கு, கவகை உம் உளது அன்றே - (எல்லாத்திவினுஞ் சிற்த்த) கவகாநதி
 யும் இருக்கின்றதன்றே? நான் உள திணை உம் - நான் உள்ளவரைக்கும்,
 ரீ—, இனிது இரு - (எவ்களிடத்துக்கதானே) இனிதாகத் தங்கியிருப்பாய்;
 எம்பால் - எவ்களிடத்துக்கு, நட - எழுந்தருள்க; (எ - று.)

உமக்கு வேண்டியதையெல்லாஞ் செய்துதர மிகப்பலராய்ப் பெருவலியுடைய நாவகளிடுப்பதால் இவருவசிக்கலாமென வேண்டிய குகன், கீராடியுண்டு இனிதுபோதுபோக்குதற்கும் ஏற்றன இருக்கின்றன எனவுத் தெரிவித்துத் தம்மூரில் உறையும்படி இதஞல் வேண்டுகின்றன நென்க. தேவர்களின்பொருட்டு வேட்டற்குஉரிய பிராணிகளின் ஊனும் கிடைக்குமென்பான் 'தேவருநுதர்த்தகாமுனுள்' என்று நெனினுமாம். ஆல்-அசை.பி-ம்—¹ஆடும். ²கீரினிதிரும. ³காடெம்பால், கெடிதெம்பால், கட்பெம்பால், கெடிதெம்பூர். (ச.உச)

கூக. தோலுள துகிலபோலுஞ் சுவையுள தொடர்மஞ்சம்
போலுள பரண் வைகப் புரையுள கடிதோடுங்
காலுள சிலைபூணுங் கையுள கலிவானின்
மேலுள பொருளேனும் விடைவொடு கொணர்வேமால்.

(இ-ள்.) (உடுத்ததுகொள்வதற்கு), துகில போலும் - பட்டாடைபோல் மெல்லிய, தோல் உள - தோல்கள உள்ளன; (உண்பதற்கு), சுவை உள - பலஇனியதின்பணடங்கள் உள்ளன; (இனிதாகத் தாவதுவதற்கு), தொடர்மஞ்சம் போல் - (சங்கிலியாற்) பிணிகித்துத்தொடங்கவிடப்பட்ட தாவதுமஞ்சம் போலுள்ள, பரண் - பரண்கள் உள—; கை - கைகூறுவதற்கு, புரை-இடங்கள் [சிறுகுடிசைகள்], உள—; (அன்றியும்), கடிது ஒடும் கால் உள சிலைபூணும் கை உள - வினைத்துசெல்லவல்ல கால்களும் (வேண்டியபொருளைப் பெறவொட்டாமல் தப்பியவரைத் தகாக்கவும் ஒங்கிய இடத்திலுள்ளபொருளை அடித்துத்தள்ளவும் உதவுகின்ற)வில்லைபூணும் கையும்(எங்கட்கு)உள்ளன (ஆதலால்), கலி வானின் மேல் உள பொருள எனஉம - (கீவேண்டுகது), ஓசைமைக்குணமாகக்கொண்ட வானத்தின் ிதுள்ள பொருளாகஇருந்தாலும், விடைவொடு கொணர்வேம - வினைத்துகொண்டிவந்து தருவோம்; (எ - று)

இனிது உண்டி உடுத்தது இன்பத்தை யறுபவித்துசு சுமமாகப் பொழுது போக்கலா மென்ற குகன், அவற்றோடு உடுத்தல தவருதல் தாவதுதல் என்பவற்றுக்கு ஏற்றஇடங்களும்.விரும்பொருளைக் கொணாகற்குரிய கருவிகளும்எல்லாம் உடைமைய, இத்தஞல் எடுத்ததுகாட்டுகின்றனநென்க. தோல்-மிருகத்தின்தோல் மரவுரிமென்க கொளினினுமாம் காவக கைகால்கள் படைத்தபயனைப் பெறுமாறு, கீ வேண்டியபொருள் எதுவாயினும் அந்தப் பொருளைக் கொணாந்து தரவல்லோ மென்பது, பின்னிரண்டடியிற் கூறிய தன்கருகது. கைகால்முதலிய உறுப்புக்கள் கடவுளை யாராதிததலின்பொருட்டேயென்ற வேதாகப்பொருளைத் தருமொழுக்கத்தால் கடத்திககாட்டுவதாகக் கூறுகின்றனன், குகப்பெருமா நென்க “ஸுத்தகுணம ஆகாசம் [ஒலியைத் தனக்குஉரியகுணமாகக்கொண்டது வானம்]” என்பது நூற்கொள்கையாதலால், ‘கலிவான்’ என்றார். துகில் - துகிலமென்ற வடசொல்லின்சினத வெண்பா. சுவை - சுவையுள்ளபணடங்கட்கு, ஆகுபெயர். ‘உள’ என்றகொல

ஒருபொருளிற்ப் பன்முறை வந்தது - சொற்பொருட்பின் வருநிலையணியாம்.
பிம்:—¹துகளறு, சுசமுள. ²வைகும். ³பொருளானும். (சுஅதி)

கூஉ. ஐயிரு பத்தீதாடைந் தாயிர ருளராணை
செய்துநர் சிலைவேடர் தேவரின் ¹வலிபாரா
லுய்குது மடியேமெங் குடிவிடை ²யொருநாணீ
வைகுதி யெனின் மேலோர் வாழ்விலை ³பிறிதென்றான்.

(இ - ன்) ஆணை செய்துநா-(பாண) இட்டகட்டளைபச்செய்பவராகிய,
சிலை வேடா-விலைவேந்திய வேட்டுவா, ஐயிருபத்தீதோடு ஐந்து ஆயிரா - ஐந்
தூறியிரவா, உளா - இருக்கின்றனா (அவர்கள்), தேவரின் வலிபாரா-விண்ணு
லவந்ததவரைக்காட்டிலும் வலிமைபடைத்தவா; எம் குடில இடை ஒரு
நாள் ¹வைகுதி எனின் - எம்முடையகுடிசையில் ஒருநாள் ²தவகினுயென்
றாலும், அடியேமே உய்குதும் - நாங்கள் சடேறிவீடுவோம்; பிறிது - (இதைக்
காட்டிலும்) வேறான, மேல ஓர் வாழ்வு - மேம்பட்ட சலவாழ்க்கை, இலை -
(எங்கட்கு இல்லை), என்றான்-என்று (தன்கருத்தைக் குகன்) கூறிமுடித்தான்.

“இனிதிரு செடி தெமழா” எனவும், “நானுளதனையும் இனிதிரு”
எனவும் வேண்டிய குகப்பெருமான் ‘பலநாள் எங்களுடையகுடிசையில் தவ
குவதற்கு ¹விரும்பாவிடினும் ஒருநாளாவது தங்கினால். நாங்கள் உயவுபெறு
வோம்; ²எங்கள் குடிசையில் எழுந்தருளப்பெறுகின்ற இதைக்காட்டிலும்
மேம்பட்ட கற்பேறு எங்கட்குப் பிற்திலை’ என்று ஒருநாளாவது தவகன்குடி
சையில் தவகவேண்டிமென்று இடமனை இக்கனல் வேண்டுகின்றன வென்க.
ஐயிருபது என்பது - தூறு தூறேடைத்துஎன்றது தூற்ற பெருக்கிய ஐந்து
என்றும், ஐந்துறுஎனக் கொள்ளப்பட்டது ஐந்தூறியிரவாஎன்பது - ஐந்து
லட்சம்பேரென்றபடி. இனி, ஐயிருபத்தீதாடைந் தாயிரரென்பதற்கு-தூற்றை
யாயிரவா என்று உரைப்பாருமுளா ஆல-அகசு.பி-ம் —¹வலியோடால், வலி
யேமால். ²ஒருநாளைவைகுதி. ³மேலும் ⁴பெரிது. (சுஅக)

கூஉ — மீண்டு வருமீளோது நம்மிடத்துக்குப்பரவோ மேன்று

இராமன் கூறுதல்

அண்ணலு மதுகேளா வகதிறை யருண்மிக்கான்
வெண்ணிற நகைசெய்தான் வீரரின் னுழையாம்ப
புண்ணிய நதிபாடிப புனிதரை வழிபாடுற
மெண்ணிய ¹சிலநாளிற குறுகுது மினிதென்றான்.

(இ - ன்) அண்ணலும - பெருமையிற்றித்த இராமபிரானும், அது
கேளா-அந்தக்குகனது வேண்டுகோளைச் செவியேற்று, —அகம் நிறை அருள்
மிக்கான்-(அவன்விஷயமாகத் தன்) மனத்திலே(இயற்கைபாகவே) நிறைந்த
கருணையிசுப்பெற்று, வெள் நிறம் நகை செய்தான்-வெண்மைநிறம் வெளித்
தோன்றும்படி சிரித்தவனாய், —(அவனைநோக்கி), —வீர-¹யாம் - நாககன், அ

புண்ணியம் நதி ஆடி-அந்தப்(பலவகைப்) புண்ணியநதிகளிலும் நீராடி, புனிதரை வழிபாடு உற்று - (ஆவகாங்குள்ள) பரிசுத்தரான பெரியோர்கட்குப் பணிவிடைசெய்து, எண்ணிய சில நாளில்-(நாவகன்வனவாசஞ் செய்யும்படி) குறிப்பிட்ட சிலநாள்களில் [பதினான்குவருஷம் முடிவுபெறுகையில்], நின் உழை - உன்னிடத்திற்கு, இனிது குறுகுதும்-மனவுவப்போடு சேருவோம்,' என்றான் - என்று கூறினான்; (எ - று.)

அண்ணலும் என்றான் என்க. அப்புண்ணியநதி என்ற இடத்திலுள்ள அகரம் - நெஞ்சரிசட்டு. பதினான்காம ஆண்டின் 9-ம்நிலை வருவோமென்றற்குக் கருத்துக் கூடுமென்று கருதி, 'எண்ணியசிலநாளிற் குறுகுதும்' என்றான். மறுநாள் பொழுது புலாந்ததும் இலட்சுமணனேகோகி இராமபிரான் 'கவகையைக் கடக்கவேண்டும்' என்ன, இலட்சுமணன் அவ்வாக்கியத்தின் பொருளை அருகிருந்த குகனுக்கு 'கவகையைக்கடக்க நாவாயவேண்டுமென்ற குறிப்பைக்கொண்டது இவ்வாக்கியம்' என்று தெரிவிக்க, குகன் மத்திரிமாரைக்கொண்டு சிறத்தாவாயொன்று சித்தஞ்செய்யுமாறு பணிக்க, அவரும் அவ்வனமேவற்பாடுசெய்து நாவாயவதிருப்பகைத் தெரிவித்தலும், அருகேயிருந்த சுமந்தினுக்குச் சமாதானஞ் சொல்லித் தேற்றி விடைகொடுத்திட்டு, அவருத்தானே இராமன் வசிக்கவேண்டுமென்ற குறிப்புடனேயிருந்த குகப் பெருமானிடத்து 'தான் ஐசக்யசாயம் மிகுளுள் இவரு வசித்திருக்கலாகாது. இருடியாய்போல ஜடையுண்டு புண்ணியபுனலாடித் தவசியரோடு வசிக்க வேண்டும்; ஆதலால், தலைமயினை ஜடையாகுமாடி ஆலமபால் கொணாக' என்ன, அக்குகப்பெருமான் ஆலமபால் கா, தானும் கந்தமயிபுமாகத் தலையை ஜடையாக்கிக் கொண்டு இனமொழிகூறிவிடைகொடுத்துக் குகனையனுப்பிவிட்டு அக்குகனது பணியான ஓட்ட, கவகையைக்கடத்து சென்றனென்று முதலுலிற் கூறியுள்ளது பீட -¹ இப் 'சினனூரில். (கஅஎ)

கசு.—இதுவும் அடுத்த கவியும் - தாகம் இராமபிரான் கீதா லட்சுமணரோடு ஓடமேறி, துக்கவிடக் கங்கையிற் செல்லுதல்

சிந்தனை யுணாகிற்பான் சென்றனன் விரைவொடுந்
தந்தன நெடுநாவாய ¹தாமரை நயனத்தா
னந்தனர் தமையெல்லா மருளுதிர் விடையென
விந்துவி னுதலானோ ²டிளவெல்லா டினிதேறு.

(இ-ள்.) சிந்தனை உணாகிற்பான் - (பிறருடைய) கருத்தை அறியவல்ல வொரு குகன், விரைவோடும சென்றனன்-விரைந்துசென்று, நெடு நாவாய தந்தனன் - நீண்ட மரக்கலமொன்றைக் கொண்டதான்; தாமரை நயனத்தான் - தாமரைமலாபோன்ற திருக்கண்களையுடைய அவ்விராமபிரான், அந்த ணா தமை எல்லாம்- தன்னருகிலிருந்த, பிராமணர்களை யெல்லாம் கோக்கி, விடை அருளுதிர என்ன - '(எனக்கு) விடையளிப்பீராக' என்ற சொல்லி, (அம்முனிவர்களுடைய அனுமதியைப் பெற்றுக்கொண்டு), இந்துவின் துதலா

னோடு இளவலோடு இனிது ஏறு - பிறைசகத்திரன்போன்ற நெற்றியை யுடைய சோபிராட்டியோடும் இளையபெருமானோடும் (அவ்வோடத்தின்மீது) இனிதாக ஏறி, —(எ - று.)—‘ஏறு’ என்ற வினையெச்சம் ‘விடுதிகடி தென்றன்’ என அடுத்த கவியில தொடர்ந்து முடியும்.

இராமபிரானதுகருத்தை யுணராத குகன் அவன் விருப்பத்தின்படியே நாவாயகொணர, அத்தணரிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு, இராமன் பிராட்டியோடும் தம்பியோடும் மனமுவந்துஏறின னெனக. பி - ம்.—¹தாமலர். ²இளவலும். (சஅஅ)

கூரு. விடு¹ததி கடிதென்றான் மெய்யுரி ரீனையானு
²முடுகின நெடுநாவாய் முரிதிரா நெடுநீர்வாய்க்
 கடிதின்னின் மடவன்னக் கதியது செலநின்ற
³ரிடருற மறையோரு மெரிபுறு மெழுநாளுர்.

(இ . ன்.) மெய உபி அனையான்உம் - உடம்பினுள்ளிருக்கும் உயிரை யொத்த அத்த இராமபிரானும், ‘ததி - ததியிலே, கடிது - விரைவாக, விடு - (ஒடத்தைச்) செலுத்தவாய்.’ என்றான் - என்று (குகனுக்குக்) கட்டளையிட்டான்; முரி திரை நெடு நீராய - மடங்குகின்ற அலைகளையுடைய (கங்கா நதியின்) மிக்கநீரிலே, நெடு நாவாய் அது - அந்தக் குகன்விட்ட) நீண்ட மரக்கலம், மடம் அன்னம் கதி-இளவனன்கதின்கடையோன்ற இயக்கத்தை யுடையதாய், கடிதின்னின் முடுகினது - விடைவாக ஓடிற்று; செல - (அவ்வனம் நாவாய் விரைந்து செல்ல. — என்றான் - (கடையில்தானே) தங்கியவராகிய, மறையோர்தம் - அத்தணர்களும், இடா உற - (இராமனைப்பிரிகையால் தமது மனத்தில்) துயரக் கோன்ற. எரி உறு மெழுநு ஆனா - அனலிற் பட்ட மெழுநுபோல மனமுருகினார்கள்; எ - று.)

அத்தநாவாய் விரைந்துசெல்ல, பிரிந்தமுனிவா வருத்தின றென்க. ¹முடுகினன் என்ற பாடத்துக்கு, மெய்யுரியனையான் - இராமபிரானுக்கு உடம்பிலுள்ள பிராணனையொத்த குகன், முடுகினன் - விரையநாவாய்செலுத்தின னென்க. ‘அது’ என்பது நாவையோடு சேர்க்கப்பட்டது. பி - ம்.—¹நனி. ²மொயம்பொடுசெலின்ன ³இடருற. (சஅக)

கூகூ.—நாவாய் கங்கையிற் கடிதுசெல்லுதல்.

பாலுடை மொழியாளும பகலவ னனையானுஞ்
 சேலுடை நெடுநன்னீர் சிந்தினர் ¹வினையாடத்
 தோலுடை நிமிர்கோலிற் ²றுழுவிய நெடுநாவாய்
 காலுடை நெடுஞெண்டிற் சென்றது கடிதம்மா.

(இ . ன்.) பாலுடை மொழியான உம் - பாலுத தோற்கச்செய்கின்ற (இன்) மொழியையுடைய சித்தையும், பகலவன் அனையான்உம் - சூரியனை யொத்த இராமபிரானும், சேலுடை நெடு நல் நீர் சித்தினா வினையாட - சேலென்னும்மீனைத் தன்னிடத்துக்கொண்ட (கங்காநதியின்) மிக்க புண்

ணியமுள்ள நீரை (க் கைகளால்) எடுத்தவீசியெறித்து விளையாடிக்கொண்டே யிருக்க, —தோல் உடை நிமிர் கோலில் துழவிய றெடு நாவாய் - தள்ளுந் தன்மையுடைய நீண்டகோல்களினால் துழாவித்தள்ளப்படுகின்ற நீண்ட அந்த மரக்கலமானது, கால்உடை றெடு ஞெண்டின் - பலகால்களையுடைய பெரிய றண்டுபோல், கடிது சென்றது - விரைவாகச் சென்றது; (எ - று.) - அம்மா - ஆசசரியம்: நாவாய் கடிதுசென்றதைப்பற்றி வியத்தவாறு.

ஒடமேறிச்சென்ற சீதாராமர்கள் ஒடத்திலிருந்தபடியே கைக்குளட்டு கின்ற கவகையின் நீரை அள்ளியெடுத்தது வீசியெறித்து விளையாடியவண்ணம் இருக்க. அந்தக்குகை சேலுத்திய ஒடம் கடிதுசென்ற தென்பதாம். கோல் - துடுப்புகளைக் காட்டு மென்னலாம். இராமருவரும் ஒடத்தைச் செலுத்து மாறு கவகையின் நீரைத் துழாவும துடுப்புகோல் கால்களையொத்திருக்க, ஒடம் ஞெண்டையொத்திருந்த தென்கு; தந்திறிப்பேற்றவணி. தோல் - தன் றுதலென்னும்பொருளுள்ள தெலுக்குச்சொல். தோல் - சருமம் எனக்கொள் வதிற் சிறப்பின்மை காண்க. பி - ம் —¹விளையாடி. ²துழவிடவெழு, துழவினெடு. (கக௦)

சுஎ. — கங்கையை ஒடத்தாங்கிநீது அக்கரையேறுதல்.

¹சாந்தணி புளிந்ததின் நடமுலை ²புயர்க்கங்கை
காந்தின மணி மின்னக் கடிமழை ³கமலத்தின்
சேந்தொளி விரியுந்தெண் டிரையெனு ⁴நிமிர்கையா
லேந்தின ளொருதானே ⁵யேற்றின ளினிதப்பால்.

(இ - ள்) சாந்து அணி - சந்தனக்கட்டைகளைக் கொண்டுள்ள [சந்தனத்தையணிந்துள்ள], புளிந்ததின் தட முலை - மணற்குன்றுகளாகிய பெரிய தனங்களையுடைய, உயர் கங்கை - சிறந்த கங்கையானவள், காந்து இனம் மணி மின்ன - ஒளிவீடுகின்ற தொகுதியான இரத்தினங்கள் பளபள வென்று பிரகாசிக்க, கடி கமழ் கமலத்தின் சேந்த ஒளி விரியும் - (தன்னிடத்துத்தோன்றிய) நறுமணமவீசுகின்ற தாமரைமலரின் செந்திறொளி பர வப்பெற்ற [தாமரைமலரைப்போன்றுசெவ்வியஒளி வீசப்பெற்ற], தென் திரை எனும் நிமிர் கையால் - தெளிவான அலையாகிற ஒடகிய கையினால், ஒரு தானே எத்தினள் - தானொருத்தியே (அவ்வோடத்தைத்) தாங்கியவளாய், இனிது - இனிதாக [இராமன முதலியோர்க்கு யாதொருசுரமமு மிலலாமல்]. அப்பால் ஏற்றினள் - அக்கரையிற் சோததாள; (எ - று.)

அலைகளீது ஒடஞ்செல்வது, கங்கையாள் தன்கையால் தாவருவது போன்றிருந்த தென்றார். அலையெனும் கையென்று உருவகஞ் செய்ததற்கு ஏற்ப, கைக்கும் இயையுமாறு 'கடி கமழ் கமலத்தின் சேந்தொளிவிரியும்' எனச் சிலேடையாகக் கூறினார். சேந்தொளி - தொகுத்தல். பி - ம். —¹சாந்தனை. ²புரை. ³மின்னும். ⁴கரையலகுல். ⁵நுரைக. ⁶ஏறினனினிதப்பால், ஏற்றினனினிதப்பால். (கக௧)

சுஅ.—‘இராமபிரான் சித்திரகூடத்திந்துச்செல்லும்நெறி எது?’

என்று வினாவ, துகன் தான் ஒன்றுகூறவேனுமெனல்.

அத்திசை யுற்றைய னன்பனை முகநோக்கிச்
சித்திர கூடத்திற் சென்னெறி ¹பக²ரென்னப
பத்தியி னுயிரீயும் பரிவின னடிதாழா
வுத்தம் ³வடிநாயே ⁴மேதுவ துளதென்றான்.

(இ - ள்.) ஐயன் - இராமபிரான், அ திசை உற்று - (கரகையின்) அக்
கையை யடைத்து, அன்பனை - (கன்னிடத்து) அன்புள்ள குகனை, முகம்
நோக்கி—‘சித்திரகூடத்தில-சித்திரகூடமலைடைதருந்தது, செல்-போகின்ற,
நெறி - வழியை, பகா - சொல்லாமாக.’ என்ன - என்னுவினாவ, —பத்தியின்
உயிராயும் பரிவினன்-பகதியோடு தன்னுயிரையுருத்தவல்ல அன்பையுடைய
அத்தகருகன், அடி தாழா—(இராமபிரானது திருநடிகளில் உணங்கி, ‘உத்தம-
(யாவரினும்) மேம்பட்டோனே’ அடி நாயே - நாயபோதகடைப்பட்ட அடி
யவனாகிய யான், ஒதுவது - (தேவரீட்சத்துக்) கூறவேண்டுமது, உளது-
என்றான்—; (எ - று.)—சுகன் ஒதுவது என்றதை, மேற்கூறுவன்.

உத்தமன் - இரூளிற்ரு அப்பாற்பட்டவன் என்றலும் உண்கு. ‘உத்தம’
என்று விளியாகக்கொள்ளாமல் ‘உத்தமன்’ என்று எடுத்து, உத்தமனாகிய
அடியேன் என்றலும் ஒன்று பி.ய் —¹புகல் —எனனா, ‘அடியேனான். ‘கூறு
வது. (சுகஉ)

சுசு —இதுமுதல் நான்குபதிகள் - தாகம் தன்னையும்
உடன்வைத்துக்கொள்ள வேனுமென்று துகன் இராமனை வேண்டிதல்.

¹நெறியிடு நெறியல்லல் ²மேடி மென வழுவாம
னறியன் கனிகாயு நறனியை தரவல்லல்
ஹைவிட மமைப்பிப்ப ³நெருநொடி வரையுமமைப
⁴பிரிகிலெ னுடமேகப பெறுகுவிவ ⁵மெனினுயேன்.

(இ - ள்.) நாயேன் - நாயபோதகடைப்பட்டவனாகிய யான், உடன ஏக
பெறுகுவிவ்ன் எனின-உன்னுடனே வருமபேதறைப பெறுவேனெயானால்,—
நெறி இடு நெறி வல்லேன் - (செல்லுவதற்கு அரிதான வழியில் இனிதாகச்
செல்லுமாறு) வழியையுண்டாக்கும் முறைமையில் வல்லமையுடையேன்;
நறியன் - மிகவுஞ்சிறத்தனவாயிய, கனிகாய உம - காயகனிகளும், நறவு -
தேனும் ஆகிய, இவை - இவைகளை, கேடினென் - கேடி, வருவாமல்-தவரா
மல், தர வல்லேன்—; உறைவு இடம் அமைவிப்பேன்—(அங்கங்கே செல்லும்
போது அவ்வவ்விடத்தில் நீர்)வசிப்பதற்கு ஏற்றபடி உறைவிடம் அமைத்துத்
தர வல்லேன்; ஒரு நொடி வரை-ஒருகணப்போதேனும், உமமை - உங்களை,
பிரிகிலென் - பிரித்து வாழப்பொழேன்; (எ - று.)

இதுமுதல் நான்குதவிகளால், குகன் நான் உங்களைவிட்டுப் பிரிந்திருக் கப்பொறேன்:இவ்வனமுள்ளஎன்னை உடன் அழைத்துக்கொண்டு சென்றால், உங்கட்கு வேண்டிய பணிவிடைகள் பலவும் செய்யப்பெறுவேனென்று இராம பிராணிதத்துத் தன்கருத்தைத் தெரிவிக்கின்றன நென்க. நெறியிடுநெறி என்பது - நெறியும் [பெரியபாடையும்] நெறிக்குள்ளுள்ள நெறியும் [கிளைப் பாடையும்] என்று உரைத்தலு முண்டு. பி - ம்—¹நெறியிடை. ²நேடின, நேடினன், நேடியன். ³கறி. ⁴கொடியவரையளவு. ⁵பிறியலென். ⁶அடிநாயேன், இனியானே, இனியாயேன். (சுசூ)

எ0. தீயன ¹வயமாவார் திசைதிசை செலநூறித்
தூயன வுறைகானர் ²துருவினென் வரவல்லேன்
மேயின பொருணாடித் தருகுவென் வினை முற்று
மேயின ³செயவல்லே னிருளினு நெறி⁴செல்வேன்.

(இ - ள்.) தீயன-கொடியனவாகிய, வயமா உம-புலிகளையும், திசைதிசை செல நூறி - (நீங்கள் ஸ்சகரும) இடத்தைச்சுற்றி யுள்ள இடங்களிலெல்லாம் இல்லாதவாறு அழித்தொழித்து, தூயன-பரிசுத்தமான (மான் களைப்போன்ற) பிராணிகள், உறை-வாழ்கின்ற, கானம்-காட்டினிடத்தை, துருவினென் வர வல்லேன் - தேடிக் கண்டுபிடித்துவரும் வல்லமையுடையேன்; மேயின பொருள - (நீங்கள்) வீருமிய பொருளை, காடி தருகுவென்-தேடிக் கொணா ந்துதருவேன்; ஏயின வினை முற்று உம - (நீ) கட்டளையிட்ட எத்ச்செயலே யும், செய வல்லேன் - செய்துமுடிக்கும் வல்லமையுடையேன்; இருளின் உம நெறி செல்வேன் - இரவிலும் வழிச்செலவல்லேன்; (எ - று.)

‘இருளினும் நெறிசெல்வேன்’ எனறது - இரப்பபோதில் வெளியே சென்று எதேனும் ஒருபொருள் கொணாகத்துக்கேண்டு மெனறலும் அநவ னமும செய்யவல்லே னெனறவாறு. பி - ம் —¹அவையாவும், வகையாவும். ²துருவினன். ³மற்றும். ⁴செல. ⁵வல்லேன். (சுசூ)

எக. கல்லுவென ¹மலைமலையுங் ²கவலையின் முதலயாவஞ்
‘செலலுவெ னெறிதூரஞ் செறிபுன ராவல்லேன்
‘விவலின முனெனென்றும் வெருவலெ ³னெருபோது
மலலினு முயாதோளாய் மலரடி ⁴பிரியேனல்.

(இ - ள்.) கவலையின் முதல் யாவும்-கவலைக்கிழவருமுதலிய எவ்வகைக் கிழங்குப்பொருளையும், மலைமேல்உம் கல்லுவென்-மலையின்மேலும் தோண்டி யெடுத்துத்தரவல்லேன்; நெறி தூரம் செல்லுவென் - எவ்வளவுதூரம்போக வேண்டுமென்றாலும் போய், செறி புனல தர வல்லேன்-(பிராணன்) தவருவ தற்குக்காரணமான நீரைக் கொணரவல்லேன்; வில்லினம் உளென் - தொரு தியான வில்லைக் கொண்டுள்ளேன்; ஒன்று உம வெருவலென்-எதற்கும் அஞ்

சேன்; மல்லின் உம் உயா தோளாய் - மற்போர்புரிவதிலும் மேம்பட்டுள்ள தோள்வலிமையை யுடையவனே! மலா அடி ஒருபோது உம் பிரியேன் - (உன் து) தாமரைமலாபோன்ற திருவடிகளை ஒருகாலும் விட்டுப்பிரியாதிருப்பேன்; (எ - று.)—ஆல் - தேற்றம்: ஈற்றசையுமாம். விலினும் - வில்லைக் கொண்ட திரளானசேனை யெனினுமாம். பி ம் —¹மலையேனும். ²கயிலையின். ³செல்குவென். ⁴வில்லினுமுளதோன் து. ⁵இரு பிரியாதேன். (க்கஞ)

எஉ. திருவுள மெனின் மற்றென் சேனை யு முடனேகொண் டொருவலெ ¹ஒருபோது முறைகுவெ னுளரானார் மருவல ரெனின் முன்னே 'மாய்குவென்' 'வசையில்லேன்' பொருவரு மணிமாற்பா போதுவெ னுடனென்றான்.

(இ - ள்.) பொரு அரு மணி மாபா - ஒப்பற்ற அழகிய திருமாற்பை யுடையவனே! திருவுளம் எனின் - (உமக்குத்) திருவுள்ளமிருந்தால், என் சேனை உம் உடனே கொண்டு - என்னுடைய சேனையையும் உடனடித்துக் கொண்டு, ஒருபோது உம் ஒருவென் - ஒருபொழுதும் (உம்மை) விட்டுப்பிரி தவறா, உறைகுவென் - (எப்போதும் உமமுடனே) வசிப்பேன்; மருவலா உளா ஆனா எனில் - (என்றாலுமெவலமுடியாது உமக்குத் தீங்குவிளக்கும்) பகைவா ஒருகால் உண்டாயினானால், முன்னே மாபகுவென் - (துமக்கு ஒரு தீங்கு நேரும்) முன்னம் (நான்) என்னுயிரைமாய்த்துக்கொள்பவனாகி, வசை இல்லேன் - (தன்னிடத்து அகிதியாக வந்தவனை மாற்றா கையிற்காட்டிக் கொடுத்தானென்ற) வசைச்சொல்லுகரு இடனிலலாமற செய்துகொள்வேன்; உடன் போதுவென் - உன்றோடு வருவேன், என்றான் - என்று (தன்கருத் தைக் கூறிமுடித்தான், (குசன்); (எ - று.)—மற்று - அசை.

¹உடன் வருகின்றேனென்கின்றாய்; ²அவ்வுளம் வருவதோ என்னைப் பாதுகாத்தற்பொருட்டு அது உனக்கு இசையாவிட்டால் நீ யாதுசெய்வாய்? என்று இராமபிரான வினாவினதாகக்கொண்டு, இதனால் விடைகூறுகின்ற என் குகனென்க. நான் என்சேனை யுடனே உமமோடுவசித்து உமக்குப்பிற ரால் தீங்குவராமற் பாதுகாப்பேன்; ஒருகால பகைஞர் என்னினும்வலிவிஞ் சியவராய் என்னையும் அடக்கி உமக்குத் தீங்குசெய்ய வருவருவாயின், என பிராணன் போகும்வரையில் அவரை பெரித்தது கிற்பேனெயொழிய என் னுயிருள்ளவரையில் உமமை அப்பகைவா கையிற்காட்டிக்கொடுத்து வசை க்குஉள்ளாகெனென்றனென்பதாம். பி - ம்:—¹இருபோதும். ²மாளரு வென். ³ஒழிகல்லேன், அழிகலவேன், மிகையிலவேன். (க்கக்)

எங்.—இதுமுதல் நான்குதவிகள் - ஒருதொடரீ: இராமபிரான் துகளேடு தோழமைபாராட்டி, அகீதந்தானையிருக்குமாறு பணித்தலைத் தெரிவிக்கும்.

அன்னவ னுரைகளே வமலனு முரை¹நேர்வா
²‘னென்னுயி ரனையாயநீ யிளவனு னினையானிந்
 நன்னுந லவணின்கே ணளிர்கட’ னிலமெல்லா
 முன்னுடை யதுநானுன் ‘நெழிவூரி மையினுள்ளேன்.

(இ - ன்.) அன்னவன் உரை கேளா - அத்தக்குப்பெருமானது வார்த்தையைக்கேட்டு, அமலன்உம் - குற்றமற்றவனான இராமபிரானும், உரை கோர்வான் - மறுமொழிகூறுபவனாய், —‘குகனைகோக்கி),—கீ—, என்உயிர் அனையாய்—என்னுயிரையொத்தவன்: இளவல் - என் தம்பி, உன் இளையான் - உனக்குத்தம்பியாவன்: இ நல் துதலவன் - அழகிய நெற்றியையுடையளான இந்தச்சீதை. நின் கேள் - உன்தோழியாவன்; நளிர் கடல் நிலம் எல்லாம் - குளிர்த்தகடலாங்குழப்பட்ட பூமிமுழுதும். உன்உடையது - உன்னுடைய சொத்தாகும்; நான் - , உன் தொழில் உரிமையின் - உன்னுடைய ஏவற்செருழிலிற் கட்டுப்படும உரிமையில, உள்ளேன் - அடங்கியுள்ளேன்; (எ - று.)

இதனால், இராமபிரான் குகனிடத்துச் சகோதரவாஞ்சைவைத்தன னென்பது விளங்கும். இங்ஙனம் இராமபிரான் அக்குகனைப் பாராட்டியமை பற்றியே இவனைக் குகப்பெருமாள் என்று பெரியோர் வழங்கலாயினர். இழிகுலத்தவனான இத்தக்குகப்பெருமானிடத்தும் சகோதரவாஞ்சைவைத் தமையைப்பற்றி அபபெருமானது கருணைத்திறத்தைவியந்து “ஏழையே தலன்கீழ் மகனென்னுதிருக்கிறதற்கின்னருள் சுரந்து, மாழையான்மட கோக்கியுள் றோழியுய்யியேய்ப்பியென்றோழிந்திலையுக்கு, தோழனியெனக் கிக கொழியென்றசொற்கள் வந்தடியென்மனத்திருந்திட, வாழிவண்ணநின் னடியினை யடைதே னணிபொழில் திருவடங்கததமமானே” என்று திருமற கைமன்னன் ஈடுபட்டு அருளிச்செய்தமை இக்குக காணத்தக்கது. மிகவும் தாழ்த்தவனோடு நட்புக்கொள்ளுதல் உபபாத்தகங்களுள் ஒன்றாகத் தருமசாஸ்தி ரத்திற் கூறியிருக்க, உயாகுலத்துதித்த மகாகுணவானான இராமன் தாழ்த்த குலத்தவனான குகனோடு இங்ஙனம் நட்புக்கொள்ளுதல் பொருதுமோ? என் னில்,—பிறப்பினால் எத்தக்குலத்தானாயினும் பகவானிடத்திற் பகதிகொண்டவனானால் இவன் அத்தன்னப்போனறவனாய் மகாபாகவத்தனாய் னாதலால் தாழ்குலத்துப் பிறந்தா னென்ற குற்றம் இத்தக்குகப்பெருமானுக்கு இல்லையென்க பி - ம் —¹செயவான். ²இன்னுயிரினையாயிவ. ³உலகு. ⁴உரிமையிலுள்ளென்னருள். (சுகு)

எசு. ¹துன்புள தெனின்னன்றோ 'சுகமுள ததுவன்றிப் பின்புள திடைமன்னும் பிரிவுள தெனவுன்னேன் 'முன்புளெ மொருநாலவே முடிவுள தெனவுன்னு ²வன்புள வினிநாமோ னைவாக ஞானரானோப.

(இ-ள்) துன்பு உளது எனின் அன்றுஞ் சுகம் உளது - துன்பம்உளதாயினல்லவா சுகமண்ணடாகும்; அது அனறி - அவ்வாறு நினையாமல், 'பின்பு உளது - (உன்னைக் காண்பது) பின்னாஉண்டாகப்போகின்றது: (இன்பமாக இருக்கிற இதகாலத்திற்கும் இனிஉன்னையடைப்போகின்றகாலத்துக்கும்), இடை நடுவிலே, மன்உம-மிகவும், பிரிவு-பிரிவுத்தயரானது, உளது—, 'என-என்று, உன்னேல்-கருதிந்ருந்தாகே; முன்பு - (உன்னோடு தோழமைக்கொள்வதற்கு) முன்னம், ஒரு நால்வேம உனெம் - (நாங்கள் உடன்பிறந்தவா) நால்வ

ராக இருந்தோம்: முடிவு உளது என உன்னை - ஒருமுடிவுளதென்று கருது
தற்குமுடியாத [எல்லையில்லாமலும்] என் றுமக்லைதது முள்ளு], அன்பு - அன்
னை, உள்-பரஸ்பரம்கொண்டுள்ள, நாம்—, இனி-இனிமேல், ஓர் ஐவாகள்
உளர் ஆனோம்-உடன்பிறத்தவரைவராய் விட்டோம்; (௭ - ௩.)

வெயிலிலடிபட்டாகக்கே நிழலினருமைதெரிவதுபோலத் துன்பத்தை
யடைந்தால்தான் இன்பத்தின்நன்மை விளங்குமென்பது முதலடியின்
கருத்து. இதனால், கீழ் உன்தொழிலுரிமையிலுள்ளன என்கூறிய இராம
பிரான் தான் பிரித்துசெல்லுதல் நன்மைக்கேயெனக் காட்டுகின்றான். இரு
வரும்பிரிந்து அதனால் தோனறுமவருத்தத்தை யுடையித்தால்தான் நாம்
பின்னாகக்கூடுமபோது அது இனிதாகத்தோனறுமென்றவாறு. “துன்பமுற்
றவாகக்கலா,லின்பமில்லையாதலின்,பெற்றிடாளினிதை, துன்பத்தாற்றொடக்
கினேன” எனற சித்தாணிசெய்யுள் இவ்வு ஒப்புநோக்கத்தக்கது. இனி,
ஒருவா துன்பப்பட்டால்தான் அதனால் பலாக்குஇன்பமுண்டாகு மென்று
இதற்குக் கருத்துக்கொண்டு, நீயும் நானும் பிரிந்து அப்பிரிவுத்துயரையனு
பவித்தால்தான், இந்தச் சிருஷ்டிப்போதிலுள்ளாரும் அரக்கராலிடப்படும
உலகத்தாரும் இன்புறுவெனப்பதை யுட்கோளாக்ககொண்டுக்கூறின வென
உரைவருத்தது முன்னு. பி - ம் —¹துன்பெனிலது ‘ஒன்றோ. ‘சுகமெனி
வதுவன்றோ. ‘முன்புள் ‘அன்புளது, அன்புளம் (சுக௮)

௭௫. படருற வுளனும்பி காணுறை பகலெல்லா

¹மிடருறு பகையாபோ யானென் லுரியாய்கீ

சுடருறு வடிவேலாய் சொன்முறை ‘கடவேன்யான்

வடதிசை வருடந்நா ணின்னுழை வருகின்றேன்.

(இ - ள்.) சுடா உறு வடி வேலாய-ஒளிபொருத்திய கூர்மையான வேற்
படையையுடையவனே! காண உறை பகல எல்லாம்-(யான்) காட்டில் வசிக்
கின்ற காலமெல்லாம், படா உற - (எனக்கு) வருத்தம் (தோமல்) தாங்கு
தற்கு, உம்பி - உன் தம்பியாகிய இலட்சுமணன், உளன் - கூடவேயிருக்கின்
ருன்; ஆதலால்), இடா உறு பகை - (எனக்குக்) துன்பத்தையண்டாக்கு
கின்ற பகையாகுபவை, யா - எவை? [எதுவும் இன்னுள்ளதற்கு]; நீ—,
போய் - (உன் இருப்பிடத்திற்குச்) சென்று, யான் என உரியாய் - என்
னைப்போல காதத்தறொழிந்தரு உரிமைபெற்றுநிற்பாயாக [உன் கீழ்வாழும்
குடிமக்களோப் பாதுகாப்பாயாக]; வட திசை வரும் அரான் - வடக்கு
[அயோதகி] நோக்கி மீண்டு வருகின்ற அரக்களில், நின் உழை வருகின்
றேன் - நீ இருக்கும் இடத் திடத்திற்கு வந்து சேரவேன்; யான்—, சொல்
முறை கடவேன - சொல்லியபேச்சுத் தவறேன்; (௭ - ௩.)

‘வடதிசைவருமரான்’ எனறது - பதினான்குவருஷங்களைக் காட்டிற்
போக்கி நகருக்குத் திருமபுகாலதது என்றபடி. உம்பி என்பதற்கு - பரத
னென்றும், யான்எனஉரியாய்கீ என்பதற்கு-(பரதனுக்குப் பகையுளதாயின்)

கீ சென்று என்னைப்போல உதவுதி என்றும் உரை வகுத்தாருமுள்: இவ்
 வுரை முன்பின் சந்தாப்பங்கட்குப் பொருத்தமானதாகத் தோன்றவில்லை.
 பி-ய்:—¹இடருறுதகையாயோய், இடருறறகையாயோய், இடருறுதகையாய்
 கீ. ²உரியாயே. ³கடவேல்யான், கடவேனான். (ககக)

எக. அங்குள கிளைகாவற் கமைதியி னுள னும்பி
 யிங்குள கிளைகாவற் கியாருள ¹ரிசையாய்கீ
 யுன்கிளை யெனதன்றோ வுறுதுய ருறலாமோ
 வென் ²கிளை யிதுகாவென் னேவலி ³னிநிதென்றான்.

(இ - ள்.) உம்பி-உன்தம்பியாகிய பாதன், அங்கு உள கிளை காவற்கு -
 அயோத்தியிலுள்ள சுற்றத்தாடெல்லாபையுங் காத்தற்கு, அமைதியின் உன்ன-
 (அதற்கு ஏற்ற) குணவமைதியோடு இருக்கின்றான்; (கீ இந்த இடத்தின்று
 என்னுடன்வந்துவிட்டால், இங்கு உள கிளை காவற்கு-இங்கேயுள்ள சுற்றத்
 தாரைப் பாதுகாத்தற்கு, யா உளா—? கீ—, இசையாய - சொல்வாயாக;
 உன் கிளை எனது அன்றோ - உன்னுடைய சுற்றத்தா எனசுற்றத்தாரல்ல
 ரோ? (அவர்கள் காப்பவரில்லாமல்), உறு துயா உறல் ஆமெ-யிக்கவருத்தத
 தையடையலாமோ? என கிளை இது - இங்குஉள்ள என்சுற்றத்தாரை, என்
 வலின்-எனது கட்டளைமினா, இனிது கா-நன்றாகப் பாதுகாப்பாயாக,
 என்றான் - என்று கூறமுடித்தான், (ஸ்ரீராமன்); (எ - று.)

ஸ்ரீராமபிரான் குகனைத் தனதம்பியாகக்கொண்டா னாதலால், அவன்
 கிளைஞரைத் தன்கிளைஞராக எண்ணிப் பாதுகாக்குமாறு கட்டளையிட்டான்.
 இராமன்தான் மூத்தவனாதலின், கட்டளையிடுத வேற்கும். பி-ய்:—¹உரை
 செய்யாய், உரைசெய்வாய். ²கிளையது. ³இன்று. (எ௦௦)

எஎ.—கட்டளைப்படியே துகண் நீங்க, ஸ்ரீராமன் முகல்யோர்
 கானகத்துச் செல்லுதல்.

பணிமொழி கடவாதான் பருவர ¹லிகவாதான்
 பணியுடை ²யவனென்னும் பிரிவினன் விடைகொண்டா
 னணியிழை ³மயிலோடு மையனு மிளையோனும்
 திணிமர நிறைகானிற ⁴சேனாறு நெறிசென்றார்

(இ-ள்.) (சுகன்), பணி மொழி கடவாதான் - (ஸ்ரீராமனிட்ட) கட்டளையை
 ககடகமாட்டாதலும், பருவரல் இகவாதான் - (மனத்தில் இராமனைப்பிரிவ
 தனல்தோன்றும்) துன்பம் கீதகப்பெருதவனுமாகி, பணி உடையவன் என்
 னும் பிரிவினன் - (தன்னைக்கண்டா இவன்வதோ பெருத்த) நோயைக்கொண்
 டுள்ளானென்று கருதுமாறு தோனறுகின்ற பிரிவுத்துயரத்தைக் கொண்டவ
 னாய், —விடை கொண்டான் - (இராமபிரானிடத்து) விடைபெற்றுக்கொண்
 டான்; ஐயன் உம-ஸ்ரீராமனும், இளையோன உம-இளையபெருமானும், அணி
 இழை மயிலோடு உம - அழகிய ஆபரணங்களைப்பூண்ட சீதாபிராட்டியோடு

திணி மரம் நிறை கானில் - கிளைகளடாத்த மரங்களை நெருக்கமாகக் கொண்டுள்ள காட்டிலே, சேண உறு பெருதூரமாகச் செல்லுவின்ற, நெறி-காட்டி வழியே, சென்றா—; (எ - று)

மேல் வனம்புதுபடலத்துக்குத் தோற்றுவாய் செய்யுமாறு 'திணிமர நிறைகானிற் சேணுறுநெறிசென்றா' என்றா. 3-ம்—¹ இகழாதான். ²மனம். ³பேரினன். ⁴மகனோடும். ⁵சேணுறு. (எஃக)

கங்கைப்படலம் முற்றிற்று.

எ.—ஆவது வனம்புது படலம்.

குதப்பெருமானாறு கங்காதிபைக் கடத்தேயிய ஸ்ரீராமன் தோலட்சம் ணர்களுடனே வனத்திற்றுக்குச் செயலிபைக் கூறும் பகுதி யென்பது, பொருள். கங்கையைக்கடத்துசென்ற இராமன் காடுகோக்கிசெல்ல, அவ்விடமெல்லாம் சூரியன் சிலவேபோலவீச, வானம் பனித்திவலைபோல்துளிக்கப் பயன் மரம் இன்னிழைத்தா, இவ் வானம் இனிப் நெறியிலே பலவகைக்காட்சிகளைச் சீதாபிராட்டிக்குக் காட்டியவண்ணம் நடத்துசெலலையில் அத்தமன்காலத்துக்குச் சித்திரகூடமலை தூரத்திற்கண்ணுக்குத்தெரிய, அக்காலத்துப் பெருங் கவசியாகிய பரத்துவாசனென்னும் முனிவன் அவ்விராமபிரானே யெகி கொள்ள வந்தான் இராமபிரான் அமமுனிவனை வணங்க, முனிவன், இராமனது தவக்கோலத்தைக்கண்டு 'இக்கோலத்துடனா காண்பது?' என்று கண்ணீருகுத்துத் தவலங்குதிற்கு வந்த காண்கதை வினாவிபரிந்து 'உன்னைக் காண்கத்திற்கு அனுப்பித் தயரகன் எவ்வன் உபநதான்?' என்று வருத்தி, பிறகு எல்லாம் விதியின் செயலாதலால் வருதுவதிற் பயனில்லைமென்று தேறித் தன்னுறையுளுக்கு அவ்விராமனை பிடுங்ககொண்டுபோய்க் கனிகாய்களைத் தந்து உபசரிக்க, இராமன் முதலியோர் மகிழ்ந்திருந்து அன்று இரவு அவருக்கதானேதவகி மறுதான் பொழுதுபுலங்கின், முனிவன் 'இவ்விடம் கங்கையமுனைசரசுவதியென்னுமந்தின் சேருகிற பிரயாணமென்னும் கேட்கத் திரமாதலால் மிகச்சிறக்கது இவ்வு வசிப்பதற்குப் பலவகைசென்கரியமு முண்டு' இவருக்கானே காண்கததுக் கழிக்கவேண்டிய காரளைக் கழிக்கலாம்' என்று கூற, இராமன் 'இது சேசலநாட்டிற்குச் சமீபத்திருக்கலால், பலரும் வருவா' என்ன, பரத்துவாசன் அகனையிசுர்த்து 'ஆயின், சித்திரகூடமென்னும்மலை பத்துக்காவதகதிற்கு அப்பால் உள்ளது அது வசிப்பதற்கு இனியஇடம்' என்ன, முனிவனை வணங்கி விடைபெற்று இராமனாகியர் அவருகின்ற நடத்து சூரியனுச்சிபையடையும் வேளையில் யமுனாகதியையடைத்து இளைப்பெருமான் மூங்கிற்கழிகளைக்கொண்டு தெப்பம் அமைக்க அத்தெப்பத்தால் அவ்யாற்றைக்கடத்து வெகுதூரம்கடத்து சென்று

சுரத்தைச்சேர்ந்தனராக, இராமன் 'இதனைச் சனகிகடப்பது அருமை' என்று நினைக்கையில், அவர்கள் புருத்ததால் அககடுஞ்சரம் வெம்மை முதலியன நீங்கி இனிதாயிருக்க, அர்த்தபாலேவனத்தை மெல்லக்கடத்து சித்திரகூடத் தைக்கண்டன ரென்பது இப்படலத்துக் கூறிய விஷயம்.

க.—இராமன் வேளிக்காலத்தில்வனஞ்சேர, அவ்விடமெங்கும்
ஆகாயத்திலே மழைகூறிதோன்றுதல்.

பூரியர் புணர்மாதர் ¹பொதுமன ²மெனமன்னு
மீரமு முளதில்லென் றறிவரு ³மிளவேனி
லாரியன் வரலோடு மமுதள வியசீதக்
காருறு குறி⁴வானங் காட்டிய ⁵தவணெங்கும்.

(இ-ள்.) பூரியா புணர் - அறிவில்லாத கீழ்மக்கள் சோகின்ற, பொது மாதா - விலைமகளிரின், மனம் என - மனமபோல, மனனும் ஈரம் உம் உளது இல் என்று அறிவு அரு - பொருத்திய ஈரமும் உண்டோ இல்லையோ என்று அறிவதற்கும் அருமைமான, இளவேனில - இளவேனிற்பருவத்திலே, ஆரியன்-ஸ்ரீராமன், வரலோடுஉம - (காண்கடுறியில) வந்துசேர்ந்தவளவிலே,—வானம் - ஆகாயமானது,—அமுது அளவிய சீதம் கா உறு குறி - ரீரோடு பொருத்திய குளிர்ந்த கருநிறமேகம்பொருத்தியகுறியை, அவணஎங்கும்-அவ் விடமெங்கும், காட்டியது—; (எ - று)

இராமபிரான் வனத்திற்கு அந்ததனால் அப்பரமனுக்கு வெப்பம்தோன்ற மலிருக்கும்படி அவ்விடமெங்கும் வானத்திலே மழைகுகுறிகள் தோன்றின வென்க. வானத்தில் மழைகுகுறிகள்தோன்றியதை, வனத்தின்செயலாக்கிக் கூறினா. வேனிற்பருவத்தில் நீகிடைப்பது அரிதாவது அன்றிக் தரையில் ஈரமும்உண்டோ இல்லையோஎன்று கருதுமாறு நீ வற்றிவிடுதலால், 'ஈரமு முளதில்லென்று அறிவாரும்வேனில்' என்றார். அவ்வனமுள்ள வேனிற்பரு வததுக்குப் பொதுமகளிரின் மனத்தை யுடமைகூறினா. பொதுமகளிரின் மனம் வெளிக்கு ஈரமுள்ளதுபோலக்காட்டி உள்ளேபசையற்றிருத்தலால், ஈரமுளதிலதென்று அறிவு அரிதாகும் ஈரம்-அன்பும், நீக்கசிவும் சிலேடை. ஈரமும், உம்மை - இழிவுசிறப்பு. பீ-ம் —¹புலமனம், புதுமனம், புதுமணம். ²நலமென்னும். ³முதுவேனில. ⁴மானக, காணக. ⁵வனமெங்கும். (எ௦உ)

உ —இளியகாட்டுவழியில் ஸ்ரீராமன்முதலியோர் செல்லுதல்.

வெயிலிள நிலவேபோல் விரிகதி ரிடைவீசப்
¹பயின்மர நிழலினப் பனிபுரை துளி²வானப்
புயறா ளினமென்கால பூ³வள வியதெய்த
மயிலின நடமாடும் ⁴வழியினி யனபோனார்.

(இ-ள்.) வெயில் - சூரியன், விரிகதி - பரவிய (தனது) கிரணங்களை, இள நிலவே போல் இடை வீசு - இளநிலாவைப்போன்று [வெப்பயின்றி] இடையிடையே வீசிக்கொண்டிருக்கவும்,—பயில் மரம் - (ஆககு) நெருங்கி

யுள்ள மரங்கள், சிழல் ஈன - சிழலைத்தரவும்,—வானம் புயல்-வானத்திலே தோன்றிய மேகம், பனி புரை துளி தர - பனித்துளிமைப்போன்ற சிறு நீர்த்திலைகளை வீசவும்,—இள மெல் கால்-மென்மையாக வீசுகின்ற இளந் தென்றற்காற்று, பூ வளவிபது எய்த - வளப்புள்ள பூவின்மணத்தை யடைத்துவீசவும்,—மயில் இனம் கடம் ஆடும் - மயிற்கூட்டங்கள் கூத்தாடு கின்ற, இனியன வழி - இனிபனவான காட்டுவழிகளிலே, போளூர் - (அவ் விராமபிரான் முதலியோர்) சென்றார்கள்; (எ - று.)

வானத்திற் புயல்கொணரது சிறுதிலைகளைத் துளித்துக்கொண்டிருக்க வும், செறிந்தமரங்கள் சிழலைத் தந்துகொண்டிருக்கவும், இவ்விருண்டற்கும் இடைபேஇடையே சூரியன் தனதுகிரணங்களை இளநிலாப்போல் இன்ப முண்டாகுமபடி எரியவும், இளந்தென்றற்காற்று நறுமணமுள்ள மலர்களின் மணங்களை முகத்துகொண்டு மெல்லமெல்லத் தம்மீதுவீசவும், மயில்கள் ஆற காங்கு கடமாடவும், இனிபனவாசத்தோன்றுகாட்டுவழிகளிலே அவ்விராம பிரான் முதலியோர் சென்றன னென்பதாம். வழி இனியனவாதற்குக்காரணம், வெயிலினிலேபோல் வீசுதல முகலிபன. பூ - சாதியொருமை. வெயில்-சூரியனுக்கு, ஆகுபொய். பீ ம் —¹பயன். ²மேகம், மேகப், வானில். ³வளவியகத்தம். ⁴வழியினிபனவ. (எ௦௩)

உ.—இதுமுதற்பதினாறுகவிகள் - இராமபிரான் சீதாபிராட்டிக்கு அப்வனத்தின் பலவகையாங்களைக் காட்டுதலுத் தெரிவிக்கும்.

மன்றலின் மலி கோதாய மயிலிபன் ¹மடமானே
யின்றியில் வதிகோபத் தினம் ²விர் வனவெங்குங்
கொன்றைகள் சொரிபோதின் ³குபைபகள் ⁴குலமலை
பொன்றிணி மணிமானப் பொலிவன பலகாணும்.

இதுமுதற் பதினெட்டுக்கவிகள் - குளகம்.

(இ - ள்.) மன்றலின் மலி கோதாய - நறுமணத்தால மிகுந்துள்ள மலர் மாலையையணிந்துள்ளவனே! மயில் இயல் மடம் மானே-மயில்போன்றசாய லைக்கொண்டமடப்பமுள்ள மானபோன்ற (பாசையையுடைய)வனே! இன் துயில் வதி கோபத்து இனம் எங்குமே விரிவன-இனியதுயிலைசெய்கின்ற இத்திரகோப்பூச்சிகளின் கூட்டங்கள் எங்கும் பரவப்பெற்றனவான, கொன்றைகள் சொரி போதின் குபைபகள்-கொன்றைமரங்கள் சித்தியமலர்த் தொகுதிகள், பொன் திணி மணி குலம் பல மலை மான-பொன்னிற் பதிக் கப்பெற்ற இரத்தினங்களினாலியன்ற பல சிறத்த இரத்தினஹாரங்களை யொத்திருப்ப, பொலிவன - விளங்குவனவற்றை, காணும்—; (எ - று.)

கொன்றைமலர்கள் பொன்னிறமான மலர்களைச் சொரித்துநிற்க அவற் றின்மீது இத்திரகோபங்கள் ஆங்காங்குத் துயில்வனவாய்ப் பரவியுள்ளவை, பொன்னிற் பதுமாகவிரத்தினங்கள்வைத்து இழைத்த பல இரத்தினஹா ரங்கள் ஆங்காங்குக் கிடப்பனவற்றை யொத்திருக்கு மென்று குறித்தான்;

தன்மைத்தந்திப்பேற்றவணி. இந்திரகோபம் செந்நிறத்தனவாகிப் பதம ராகவிரத்தினத்தை யொத்திருக்க, எவருஞ் சிந்திய கொன்றைமலர்கள் பொன்னை யொத்திருக்குமென்க. கோதை மயில் மான்மூன்றையும்-சீதைக்கு, உவமையாகக் கொண்டுகூறலுமாம். கோபம் இந்திரகோபமென்பதன் முதற் குறை. இதுமுதல பதினெட்டாகவிலவரையிலுமுள்ள 'காணாய், பாராய்' என்ற முற்றுக்களை ஒன்றுசேர்த்து, (சீதையைசேர்த்து), 'காணாய், காணாய், பாராய்' எனநனன் - எனறுகூறி, "திரடோளான் நெறிபோயினன்" எனப் பத்தொன்பதாங்கவியில் முடிக்க. பி-ம் —¹கோதை. ²இளமானே, மடமாதே. ³அலுவன, ⁴குப்பைகொள். ⁵குவிமாமை. (எஃச)

சு. ¹பாணிள மிஞ்ஞுகப் படு²மழை பணையாக
நாணினை தொகு³லீலிக் 'கோலின நடமாடல்
'பூணிய நினசாயல் ⁴பொலிவது பலகண்ணிற
காணிய வெனலாகுங் களி⁵மயி லிவைகாணாய்.

(இ - ள்.) நாணினை-மனக்கூசசு¹ கொண்டனவாய். தொகு லீலி - சுருக்கிக்கொண்ட தொகுதியான லீலிகளை(விரித்தவண்ணம்), இ-ா மிஞ்ஞு பண்ண ஆக - இளவண்டுகள் (பாடலபாதிம) பாணனாகவும், படு மழை-பொழிகின்ற மழை, பணை ஆக-பறையாகவும் கொண்டி. கோலின நடமா ஆடல் பூணிய - (தாம்) கருதிய ராத்தனத்தைச்செய்வதை மேற்கொண்டனவாகி, -ன் சாயல் பொலிவது பல கண்ணில் காணிய எனவ ஆகும-உன்னுடைய சாயல் (தம மிடத்தே) விளங்குவதை (த தமமுடைய) பல கண்களாற் காண்கின்றன என்று சொல்லுதற்கு ஏற்றுள்ள, களி மயில இவை-களிப்போடுகூடிய இம் மயில்களை, காணாய்—; (எ - று)

மயில்கள தமமீதானையைத் தொகுத்துள்ளதைக் கூரதலினழகு தம தோகைக்கு இன்மையால் காணத்தாற் சுருக்கிக்கொண்டனபோலுமென்பா 'நாணினை தொகுலீலி' என்றா. 'தொகு' எனபதற்கு இரட்டிதமொழிதலாக - சுருக்கிக்கொண்ட என்றும் 'தொகுதியான' என்றும் பொருளடைக்கப்பட்டன. மயில்கள தோகைவிரித்து நடமாடுவதற்கு - மிஞ்ஞறற்ப் பாணாகவும், மழையைப் பணையாகவும் கொண்டா மயிலை ராத்தியாகக்கூறாமையால், இஃது-ஏகதேசவுருவகவணி. மயில்கள தோகையைவிரித்து நடமாடுகையில் அத்தோகையிற் லீலிக்கண்கள தோனறுவன-தமமிடத்து உன்னுடைய சாய லுள்ளமையைத் தமது பலகண்களாற் காணுவதுபோலவதைக் காண்பாயாக எனச சீதைமையேராகி இராமயான காட்டுகின்றன னென்க. பி-ம்:—¹பாணிளமிஞ்ஞு, பாணிகன்குமிறு. ²பணைமழை. ³தோகைகண்டமாடல். ⁴பூணிளநின, பூணியின, பூணினசில. ⁵பொலிவுறுவது, பொலிவுறுமது. ⁶மயிலவை. (எஃச)

ரு. ¹சேந்தொளி கிரிசெவவாய்ப் பைங்கிளி 'செறிகோலக்
காந்தளின் மலரேறிப் பொலிவது கவினாரு
மாந்தளிர் நறுமேனி மங்கைகின் 'பணிமுன்கை
யேந்தின வெனலாகு மியலபின கிவைகாணாய்.

(இ - ன்.) சேத்து ஒளி விரி-அழகுபெற்று ஒளி பரவுகின்ற, செவ் வாய் ஐயவ கிளி-செந்நிற வாபையும் பசிபுடல் திறத்தையுமுடைய கிளிகள், கோலம் செறி காத்தளின் மலா ஏறி - அழகுசீரமிய காத்தன்மலரின்மீது ஏறிக் கொண்டு, பொலிவது - விளங்குதது, —கவின் ஆரும் மா தாரி நறு மேனி மங்கை - அழகுசீரமிய மாத்தளிரைப்போன்று இனிமகாததேதோன்றுகின்ற மேனிநிறத்தையுடைய கவகையே! சின மணி முன் கை ஏந்தின எனல் ஆகும்-உன்னுடைய அழகிய முன்னங்கையிலே பேசுதெய்துள்ள வென்னத்ததும்: இயல்பின இவை - இத்தன்மைபுள்ள இக்கிளிகளை, காண்ப்—; (எ - று)

காத்தளின்மீது ஏறி விளங்குக கிளிகள், சிதைவே! சின்முன்னங்கையிலேறி விளங்குக கிளிகளைப் போலு மென இராமரிான காட்டுகின்றன னென்க. காத்தன்மலரைக் கைக்கு உடமையாகக் கூறுவது, கவிமரபு. பி-ம் —¹சேசுதொளிர். ²செவ். ³கோதுவ். ⁴மட இப்பாடல சிலபிரதிகளில் “அருத்தி” (அ) என்ற பாடலுக்குப் பின் காணப்படுகின்றது (எஃக)

கா ¹செய்துநிறை ²செடுவேலி னிழலுறு திறமுற்றிக்
‘கைஞ்ஞிறை நிமிகண்ணப் ‘கருதின வினமென்றே
மெய்ஞ்ஞிறை விரிசாயல் கண்டுநின் விழிகண்டு
³மஞ்ஞையு மடமாமனும் ⁴வருவன பலகாண்ப்.

(இ-ள்.) நெய் ஞிறை நெடு வேலின் சீழல் உறு திறம் முற்றி-செய் சிரம் ப்பூசுப்பெற்றுள்ள சீண்ட வேலிநாயையும் மிக்கசாமாத்தியமும் நிரமப்பெற்று, கை ஞிறை விடா - கைபாநிறகு அடங்காது மிகுநாள், கண்ணை-கண்ணையுடையனே! மஞ்ஞையு - மயிலும், மடமாமன உம்-இளமையை யுடைய மானும், சின-மெய் ஞிறை விரி சாயல் கண்டுமென் விழி கண்டு உம் - உனது உடம்பின் மிகுபாபவிய சாயல்க்கண்டு உனதுவிழியைக் கண்டும், இனம் என்று ஏ கருதின - (தமமுடைய) இனமென்றே சினத்தன வாய், பல வருவன - பலவருபவரை, காண்ப்—; (எ - று)

மஞ்ஞைகள் உன்னுடைய தமமுடையசாயல் மிக்கிருத்தலால் உன்னைத் தமமினமென்று கருதி வருகின்றன; அவ்வனமே மான்கள் உன்விழியைக் கண்டு தமமுடையஇனமான மானின்விழி மென்று கருதி வருகின்றன இவ்வனம் பல வருவனவற்றைக் காண்பா மென்று இராமரிான காட்டுகின்றன னென்க. மஞ்ஞையும் மானும் இனமெனமயங்கினவாதக்கூறியது - மயக்க வணி. கண்கள் வேறபடையின் வடிவுபடைத்திருப்பன வென்பதை ‘வேலி னிழல்முற்றி’ என்றும், அவ்வடிவொப்புமையோடு நில்லாமல் தமக்கு இலக் காணரைக் கொலைசெய்யுத் தன்மையும் வாய்த்துள்ளன அக்கண்க ளென்பதை ‘திறமுற்றி’ என்றும் விளக்கினான். துருப்பிடியாம லிருக்குமொருட்டும் கூராக்குதற்பொருட்டும் படைகளில் நெய்ப்பூசுதல், இயல்பு. ‘மஞ்ஞையும் மட மானும்’ என்பன, ‘சாயல்க்கண்டு விழிக்கண்டு’ என முறையேசென்று

இபைதலால், முறநீரஹைப்பொருள்கோள். ஹை - போலி. மஞ்ஞை - திசைச்சொல். பி-ம்:—¹செய்தினை. ²நிறம். ³கைம்முறை. ⁴கருகின். ⁵மைஞ்ஞை. ⁶வருவனவவை, வருவனவ்வை. (எ௦௭)

எ. பூவலர் ¹குரவோடும் ²புடைதவழ் பிடவீனு
மாவலர் சொரிசூழற் றுயிலெழு மயிலொன்றின்
³றாவியின் மணமநாறத் துணைபிரி பெடை ⁴தானச
சேவலொ டெறவூழ்த் திரிவத னியல்காணாய்.

(இ - ன்.) பூ அலர் குரவோடு உம் - அழகாக மலா மலாகின்ற குரவினு டனே, புடை தவழ்-பக்கவகளிலே தவழ்வதுபோற் பாவியவளாகின்ற, பிடவு-பிடவமரம், ஈனும் - உண்டாகிய, மா அலா - சிறந்த மலாகள், செரரி - சொரிகின்ற, சூழல் - சூழ்ந்த இடங்களில், துயில் எழும்-உறங்கியெழுநின்ற, மயில ஒன்றின் - ஓராண் மயிலின், தூவி - கலாபம், இன் மணம் நாற - இனிமணமவீச, (அதுகண்ட), துணை பிரி பெடைதான்-(தன்கணவனாகிய) துணையைப் பிரித்திருந்த பெணமயில, அ சேவலொடு-அந்த ஆணமயிலோடு, உற ஊடி - மிகவும் ஊடல்கொண்டு, திரிவதன் இயல் - திரிவதன் தன்மையை, காணாய்; (எ - று.)

குராமலரும் பிடவமலருஞ் சித்திய சூழலில் துயின்று எழுந்ததனால் அம்மலாகளின்மணம் படிப்பெற்ற ஆணமயிலைக்கண்டு, பிரித்திருந்த பெணமயிலவேற்றுப்பெணமயிலோடு கலத்ததனால் தான் இதற்கு இம்மணம் உண்டாயிற்று' என்றுமயங்கி அவ்வாண்மயிலோடு ஊடல்கொண்டு அச்சேவலுக்கு முகவகொடாமல் ஊடிச்செல்வது காண்பவனக்காட்டிகின்றனன இராமபிரானென்க. தூவியில் மணமநாற என்று பிரித்தும் உடைக்கலாம். மலாமணத்தால் மயிலின்கலாபம் மணமநாறுவதுபற்றி, அச்சேவலை வேற்றுப்பெடையோடு புணர்த்துவதென மயங்கியதாகக் கூறியது - மயக்கவணியாம். பி-ம் —¹குரவோடு. ²நிழலிட. ³தூவியன்மணம். ⁴காணச. (எ௦௮)

அ. அருந்ததி யனையானே யமுதினு மினியானே
செருந்தியின் மலர்¹தாவகுஞ் செறி²யித ழினசோகம்
³பொருந்தின களிவண்டிற் ⁴பொலிவன பொன்னாது
மிருகதையி னெழுதீயொத் ⁵தெழுவதொ ரியல்⁶காணாய்.

(இ - ன்.) அருந்ததி அனையானே - அருந்ததியை யொத்தவளே! அமுதின்கும இனியானே - அமிருதத்தைக்காட்டிலும் இனிமையையுடையவளாகத் தோன்றுபவளே! செருந்தியின் மலா தாவகும் - செருந்திமலரைத் தாவகுகின்ற, செறி இத்தனை அசோகம்-நெருங்கிய இதழையுடைய அசோக மலர்கள், பொருந்தின களி வண்டின் பொலிவன - (தம்மிடத்துப்) பொருந்திய மதாதத் வண்டுகளோடு விளங்குவன, —பொன் ஊதும் - பொன்னின்

மூடிவைத்து ஊதுகின்ற, இருந்தையின் - கரியிலே, எழுதி ஒத்து - மேலே மூத்து எளிகின்ற செருப்பைப் போன்று, எழுவது ஓர் இயல் - எழுத்து தோன்றுகின்ற ஒப்பற்ற தன்மையை, காணாய்—; (எ - று.)

அசோகமலரின் இடையிலே செருத்திலா தங்கியிருக்க, வண்டுகள் அவற்றின்மீது மொய்க்குங் காட்சி, செருப்பிலே பொன்னைவைத்துக் கரியால் மூடி ஊதுகுழல்கொண்டு ஊதுகையில் அக்கரியின் இடைவழியாக செருப்புச்சவாலை வெளிவருவதுபோலு மென்க¹ தந்திறிப்பேற்றவணி. அசோகு-செருப்புச்சவாலுக்கும், செருத்திலா - பொன்னுக்கும், அவற்றின் மீது மொய்க்கும் வண்டுகள்-பொன்னைப் பொதிய வைக்குங் கரிக்கும் உவமை யாமெனக்காண்க. செருத்தியைத் தெரியவொட்டாமல் வண்டுகள் அவற்றின் மீது மொய்க்க, இடையிடையே அசோகின் இதழ்கள் செருப்புச்சவாலை போல் வெளித்தோன்றுமென்க. பீ.ம் —¹தங்கி, தங்கும்.²இதழ்வனசோகம், இதழ்னசோகம், இதழ்னகோங்கம். இதழ்புனைகோங்கம். ³பொருத்திய. ⁴பொழிவன, பொதிவன 'எழுவனவியல், எழுவனபல, எழுவனவலை. ⁵பாராய். இப்பாடலுக்குப்பின் சிலபாடிகளில் “கூடிய” (கட) என்ற பாடல் உள்ளது. (எ஠க)

கூ. ¹எத்திள முலையானே வெழுதரு மெழிலானே
காத்தளின் முகைகண்ணிற்² கண்டொரு கரியஞ்ஞ
பாத்தளி தெனவுன்னிக் கவலிய படி³பாராத்
⁴தேத்தள வுகள்செய்புஞ்⁵ சிறுகுறு நகைகாணாய்.

(இ-ள்.) ஏதது இள முலையானே-(சாயாமல்) சிமிடவண்ணமாகவுள்ள இளமுலையையுடையவனே! எழுத அரும் எழிலானே-எழுதுவதற்குமுடியாத [மிக்க] அழகுடையவனே! ஒரு களி மஞ்ஞ - களிப்புக்கொண்ட ஒருமயிலா னது, காத்தளின் முகை - காத்தளின் மொட்டை, கண்ணில் கண்டு - (தன்) கண்களாற் கருத்துடன் பார்த்து. இது பார்த்து என உன்னி - இது பாம்பு என்று நினைத்து, கவலிய - (அதனைத் தனவாயாற்) கவலிய, படி-வகையை, பாரா - பார்த்து, தேன் களவுகள் செய்பும் - தேனையுடைய முல்லைமலர்கள் செய்கின்ற, சிறு குறு நகை-மிக்கசரிய புன்சிரிப்பையும், காணாய்—; (எ-று.)

காத்தளின் முகையை அடவெனக்கருதி மயில் அதனைக் கவ்வுவதையும் முல்லைமலர்கள் மலாவது அவ்வண்ணம் மஞ்ஞ மயங்கி ஏமாந்துகவ்வியது கண்டு பரிகாசச்சிரிப்புச் சிரிப்பதுபோல்வகையுங் காணு யென்று சீதைக்கு இராமபிரான் காட்டுகின்றன னென்க. தளவுகள்மலாவது மஞ்ஞகள் ஏமாந்ததுகுறித்து முல்லைக்கொடியென்னும் மாதரின் பரிகாசச்சிரிப்புப் போலு மென்னும்வருணனை தோனறக் கூறிபதனால், ஈற்றடி - தந்திறிப் பேற்றவணியாம். இதனில், தற்குறிப்பேற்றத்தைக்காட்டும் உருபுதொக்குவத் துள்ளதென்றறி. காத்தன்மொட்டைப் பாத்தளென மயிலமயக்கியது-மயக்க

வணியாம். பி - ம்: —¹எத்தின. ²கண்டதொ. ³பாராய். ⁴தீர்தளவுகள், சேர்தளவுகள், தேர்தளவுகள். ⁵சிறுகைபல. இச்செய்யுள் ஒருபிரதியில் “குன்றுறை” (க0) என்னும் பாடலுக்குப்பின் உள்ளது. (எக0)

க0. குன்றுறை வயமாவின் குருளைபு மிருள்சித்திப்
பின்றின தெனலாகும் பிடிதரு சிறுமாவு
¹மன்றில ²பிரிவொல்லா வண்டித் மனையாவின்
³கன்றொடு விளையாடுங் ⁴களியன பலகாணும்.

(இ - ள்.) குன்று உறை வய மாவின் குருளை உம - மலையில் வாழ்ந்தன மையுள்ள புலியின்குட்டியும், இருள் சித்தி பின்றினது எனல் ஆகும் பிடி தரு சிறு மா உம் - இருளை வெளிப்படுத்திப் பின் றிவைத்துள்ள தென்னும்படியுள்ள பெணையானே பெற்ற சிறிய யானைக்குழவிகளும், அண்டாதம் மனை ஆவின் கன்றொடு - இடையர் வீட்டிலுள்ள பசுவின் கன்றுகளுடனே, அன்றில - பகைத்தலில்லாதனவும், பிரிவு ஒல்லா - (ஒன்றை விட்டு ஒன்று) பிரித்து வாழ்வதற்கும் உடன்படாதனவுமாகி, விளையாடும் களியன பல - களித்து விளையாடுபவை பலவற்றை, காணும்—; (எ - று)

புலிகுட்டியும் யானைக்கன்றும் பசுவின் கன்றுகளோடு சேர்த்து பகைமையென்பது சிறிதும் இல்லாமல் ஒன்றை விட்டு ஒன்று பிரிவதற்கும் மனையில்லாது மிக்க மனவொற்றுமைபோடும் போனபோடும் விளையாடுவற்றைக் காலையென்கின்றனவென்க. வயமாவின் குருளை - சிங்ககுட்டியென்றலும் ஒன்று. வயமாவும் யானையும் பகைமை நீக்கிப் பசுவின் கன்றோடு விளையாடுதற்குக்காரணம், இராமபிரான் அவ்வனத்துவந்தகளுலென்றாவது, அவ்வனம் முனிவருறைவிடமாதலினாலென்றாவது கொள்க. பி - ம் —¹அன்றல. ²பிரிகில்லா, பிறிவொல்லா ³கன்றொடுமுடனொடு ⁴களியது. (எக0)

கக. அகில்¹புனை குழல்²மாதே யணிபிழை பெனலாகு
நகுமலர் நிறைமலைக்³ கொம்பாக ணதிதோறுந்
துகில்புரை⁴ நுரைநீர் நேர்ப்பன துறையாடு
முகிழிள முலைபாரின் மூழ்குவ பலகாணும்.

(இ - ள்.) அகில் புனை குழல் மாதே - அகிற்புகைபூட்டப்பெற்ற கூத்தலையுடைய மலையே! அணி இழை எனல் ஆகும் நிறை நகுமலர் மலை கொம்பர்கள் பல - அலங்கரித்ததற்குரிய ஆபாணமென்று சொல்லத்தக்க நிறைய மலர்த்த மலாததொகுதியையுடைய பூஞ்செடிக்கொம்புகள் பல, துறை ஆடும் முகிழ் இளமுலைபாரின் - ஈததுறையிலே ஈடுகின்ற அரும்பும் இளையமுலையையுடைய மகளிரைப்போல, நதிதோறும் - நதியினிடங்களிலெல்லாம், துகில் புரை நுரை நீரில் தோய்வன மூழ்குவ - வெண் பட்டாடையையொத்த நறுமணமுள்ள நீரிலே படித்து மூழ்குவனவற்றை, காணும்—; (எ - று.)

காற்றினால் அசைக்கப்பட்டுத் தோறும் நீரிற் பூஞ்செடிக்கொம்புகள் பல படிந்து மூங்குவன, மூளரி நீர்துறையிற்படிந்து மூங்குபவரைப் போலு மென்றார்; தந்தறிப்பேற்றவுவமைபணி. கொம்புகள் மகளிராகும், அவற்றிற் பூத்துள்ள மலாதொகுதிகள் - பல அணிகலன்களுக்கும் உவமை யெனக் காண்க. பி-ம் — ¹புரை. ²மானே. ³கொம்புகள். ⁴நறு, திரை. (எகஉ)

கஉ. முற்றுறு முகை¹கிண்டி 'முபல்கில' 'சிறுதும்பி
விற்திரு துதன்²மாதே யமமலர் விரிகோங்கின்
சுற்றுறு மலரேறித துயிலவன் சுடாமின்னும்
பொறற்க ஓறு³சீலம் ⁴புரைவன பலகாணும்.

(இ - எ.) வில் திரு துதல் மாதே-வீலலைபோன்ற அழகியநெற்றியை யுடைய பெண்ணே!—முற்றுறு முகை கிண்டி முபல்கில-முறிய மலாகளி னரும்புகளைக் குடைத்துகொண்டு (அவற்றினுள்ளே செல்ல) முயற்சிசெய்யா தனவான, சிறு தும்பி-சிறுவண்டுகள், அம் மலர் விரி கோங்கின் சுற்று உறு மலர் ஏறி-அழகிய மலாகள்மலர்ப்பெற்ற கோங்குமரத்தின் சுற்றிலுமபொருத் திய மலாகளி லேறி, துயிலவன் - ஆடாநாடாதுடைப்பருசி உறவதுவன் வாய்,—சுடர் மின்னும் பொன் க்கறி உறு சீலம் புடைவன் - ஒளி விளங்கு கின்ற பொறற்கட்டிலை பொருத்திய சீலத்தின்கண் மொப்பன், பல-பல வற்றை, காணும்—; (எ - று.)

முறிய அருமபுகளைக் குடைத்துகொண்டு தேனைப்பருகுமுயற்சியற் றுக் கோங்குமரத்தைச்சுற்றி மலர்தக் மலாகளிற படிக்க சிறுவண்டுகள் பல, பொற்றக்கட்டிலுமுத்தின் சீலமணிகளபோலவிளங்குவதைக் காணுமென்கின் றானென்க. மலருமபருவக்கதைபடைத்து முறிய முகைகளிற் குடைத்து சென்றற் புதுத்தேனைப்பெறலாமாயினும் சிறுவண்டுகளாதலால் அங்குணஞ் செய்யாது ஏற்கவீலமலர்தக் கோங்கி மலரிற் கிடைக்கும் பழத்தேனை நுகா ர்து உறவகினைவென்க. 'சிறு' எனப்பது-கருத்துடைப்படைமொழியாம். பி-ம்— ¹கிண்டி. ²முபல்கில 'சில' 'மானே' ³துளமலர் 'சீலம். ⁴பொருவன். (எகஉ)

கஉ. கூடிய நறைவாரிற் கொண்டன விழி¹கொள்ளா
மூடிய களி மன்ன 'முடுகின் நெறிகாணு
வாடிய சிறைமாவண் டருதரி விரை²முன்னுப
பாடிய பெடை³கண்ணு வருவன பலகாணும்.

(இ-எ.) கூடிய நறை வாரியல் கொண்டன-மிக்கதேனை வாயிற்கொண் டனவும், விழி கொள்ளா மூடிய களி மன்ன முடுகின் நெறி காணு - (அவ்வ னம் மதுவையுண்டமைமாற) கணவீழ்த்துப்பாக்கமாட்டாமல் (கண்ணை) மூடிக்கொள்ளுமாறு பெருங்களிப்பப்பொருத்த விரைத்துசெல்லுதற்குஉரிய வழியைக்காணமாட்டாதனவுமான, ஆடிய சிறை மா வண்டு-ஆழிக்கொண்டு

செல்லுத்தன்மையுள்ள பெரிய ஆண்வனடுகன், அத்தரின்-குருடரைப்போல, இசை முன் ஆ பாடிய பெடை கண ஆ-இசைப்பாடலை முன்புறமாகப்பாடிய வண்ணஞ்சென்ற பெணவனடுகளைக் கண்ணாகக்கொண்டு, வருவன பல - பல வருவனவற்றை, காணாய்; (எ - று.)

நிறைமைப் பருகிய களிப்பாற் செல்லுமநெறியைக் கண்விழித்துக்காண மாட்டாத ஆண்வனடுகன் முன்புறத்தே பெணவனடுகன் பாடிக்கொண்டு செல்ல அத்தஇசையைப்பற்றியபடியே நெறியே செல்லலாயின வென்க. அந்தா, ஒலிபற்றிச்செல்லுதலில் உடமையாவா. பாடியவண்ணம் முன்செல்லும் பெண்வண்டு செல்லுமவழியையுணராதற்குக் கருவியாயிருத்தலால், 'முன்னுப்பாடியபெடை கண்ணு' என்றா. மாவண்டு-கரிபவனுமாம். பி-ம்: —¹கொள்ள. ²கிளி. ³மன்னு. ⁴முதிகிய. ⁵அத்தரின்விசை. ⁶முன்னம். ⁷கண்ணாய்.

கசு. கன்னிய ரணிகோலங் கற்றறி கு¹ரென்னப்

பொன்னணி ²திறவேங்கைக் ³கொம்பர்கள் புதுமென்பூ
வன்னமென் னடையாய்தின் ⁴எளகன் னுதலப்புஞ்
சின்ன⁵மென் மலர்மானச் சிந்துவ பலகாணாய்.

(இ - ன்.) அன்னம் மெல நடைமாய் - அன்னமபோல் மெல்லியநடை யையுடையவனே—பொன் அணி திற வேங்கை கொம்பர்கள் பல-பொன்னின் அழகிய திறமாய்ந்த (மலர்களைக்கூடிய) வேங்கைக்கிளைகள் பல,— கன்னியா அணி கோலம்-கன்னிப்பெண்கள் அணிவின்ற கோலத்தை, கற்று அறிஞர் என்ன-கற்றுப்பழகுபவரபோல, புது மெல் பூ-மெல்லிய புதுமலர்களை, தின் அளசும தல் துதல - நின்னுடைய அளகத்தோடுகூடிய அழகிய நெற்றிக்குநேரே. அப்பும மெல் சின்னம் மலர் மான-(நெற்றியிலே) அப்பு கின்ற மெல்லிய சின்னப்பூவை யொப்ப, சிந்துவ-சிந்துவனவற்றை, காணாய்.

வேங்கைக்கொடிகள் சின்னுடைய நெற்றிக்குநேராக மெல்லிய பொன்னிறப்பூவைச் சிந்துவை, நின் துதலில் அப்புஞ் சின்னப்பூவைச் சிந்துவனவற்றைப் போலு மென்க. அவநம அப்புத்தற்குரிய சின்னப்பூவைச் சிந்துவதனால், வேங்கைக்கொடிகளை 'கன்னியரணிகோலங் கற்றறிஞரென்ன' என்று குறித்தா தன்மைத்தந்திறிப்பேற்றவணி பி-ம் —¹ஒப்ப. ²நற வேங்கைக், திறக்கொங்கைக். ³கோடுகளை. ⁴அளவளவனப்பூஞ். ⁵சன். (எகரு)

கரு. மணங்கிளர் மலர்¹வாச மாருதம் ²வரவீசக்

கணங்கிளர் தருசண்ணங் ³கல்லுடை யன ⁴கானத்
தணங்கினு மினியாயுன் னணிவட முலை⁵முன்றிற்
சணங்கின மவைமானத் துறுவன ⁶வவைகாணாய்.

(இ-ள்.) அணங்கின் உம இனியாய-தெய்வங்களிரைக் காட்டிலும் அழகுடன் தோன்றுபவளே! உன் உடம் அணி முலை முன்றில் சுணங்கு இனம் அவை மான-உன்னுடைய முத்தமாலையையணிந்த தனங்களின் முன்னிடத்

தேயுள்ள தேமலின் திரங்களை யொப்ப, —வாசம் மாருதம் வர வீச - நறுமண முள்ள காற்று மிக வீசுவதனால், மணம் கிளா மலா-வாசனை மிகுகின்ற மலர்களை, கணம் கிளாதரு சுண்ணம்-சுட்டமாக விளங்குகின்ற மகர்த்தப்பொடிகள், கல் உடையன கானத்து-கற்களைக்கொண்டனவான காட்டினிடத்தே, துறுவன அவை-நெருக்கமாகச் சித்தித் கிடப்பனவற்றை, காணாய்—; (எ-று.)

காற்றுவிசுவதனால் மலர்களிலுள்ள மகர்த்தப்பொடிகள் காட்டினிடையே யுள்ள கற்களினிமிது சித்தி, தனங்களினிமிதுபாருக்கேமலினத்தை யொத்ததுதே நோன்றுமென்க. கற்களுக்குத் தனங்களும், மகர்த்தப்பொடிகட்குத் தேமலினமும் உவமையென்காண்க. தந்தறிப்பேற்றவுவமையணி. கல்லுடையன கானத்து என்றோனும் கானம் உடையன கல்லத்து என்க. காற்றுக்கு வடமொழியிலே கத்தவஹன் [நறுமணத்தைத்தாங்குவது] என்று ஒரு பெயருள்ளதற்குள், 'வாச மாருதம்' என்று வடமணி பென்றது - முலைக்கு இயற்கையடைமொழி. தெவகங்களும் வீருமபு கட்டிசுடையா யென்பா 'அணங்கினுமினியாய்' என்றா. பி-ம் —¹வாரும் ²அவ்வாசக், அயாவாசக், ³கல்லிடையன. கள்ளுடையன. ⁴கண்டாய் ⁵முன்னாச ⁶பல. இச்செய்யுள், சில பிரதியில் "வாசபுனை" (க) என்ற செய்யுளின் பின்னாக காணப்படுகின்றது; சிலபிரதியிற் காணப்படவில்லை சிலபிரதியில் "கண்ணியா" (கச) என்பது இதன் பின் உள்ளது. (எகச)

கசு. அடியினை ¹யுகைகல்லா வென்றுகொ ளதொங்கு மிடை யிடை மலாசுத்து ²மினமா மிவைகாணுப கொடியினு டிளவாசக் ³கொம்பாகள் ⁴குபிலேயுள் றுடிபுனை யிடை காணித் து உள்வன ⁵விவைகாணுப்.

(இ-ள.) 'அடி இணை-உணனுடைய பாடங்கள், உறை-(கற்கள்) உறுத்து வதை, கல்லா-கற்றித்தனவல்ல,' என்று கொல-என்று கருதித்தானே, அதாவது - (நடத்துசெல்லவேண்டிய) வழிமுழுதும். இடை இடை - அவ்வவ்விடங்களில், மலா சித்தம் - புலப்பங்களைச் சித்தியுள்ளன வென்னுமாறுள்ள, இனம் மரம் இவை - தொகுதியாயுள்ள இனங்களே, காணாய்—; குபிலே - குயில்போன்ற இனிய குரலையுடையவனே!—கொடியினுட - கொடிகளுடனே, வாசம் இள கொம்பாகள் இவை-(மலர்களைநகர்த்துதலால்) நறுமணம் கொண்ட இந்த இளங்கொம்புகள், உண துடி புனை இடை காணி துவளவன-உண்ணுடைய உடுக்கையையொத்த இடைக்கு ஒப்பாகமாட்டாது வெளகித்தவன்வனவற்றை, காணாய்—; (எ - று.)

மலாமரங்கள் செல்லுமவழியிடமுழுதும் மலர்களைச் சித்தியிருப்பது, சேதையின்பாதங்கள் கற்கள் உறுத்த நடத்துசென்று பழகாதனவாதலால் அம்மங்கையின் பாதங்கட்கு இரத்தகலவழி யுறுத்தாதிருக்கவேண்டுமென்று புலப்பங்களைப்பரப்பிவைத்தனபோலு மென்று, முன்னிரண்டடிகளிற் குறித்தா. மலர்கள் மிகுதியாகப் பூத்திருப்பதனால் அப்பாரத்தைத் தாங்கமாட்டாது துவள்கின்ற கொடிகளையும் பூங்கொம்புகளையும் சேதயினை இடைக்கு உவமை

யாகமாட்டாமல் நாணித் துவன்வனபோல மென்று பின்னிரண்டடிகளிற் குறித்தா. இவையிரண்டும்-தந்திரிப்பேற்றவணிகளாம். பி-ம்:—¹பொறை. ²மிடை. ³இள. ⁴கொம்புகள். ⁵குயிலாய். ⁶காண, மான. ⁷அவை, பல. இசு செய்யுள் கங்-ஆம்பாடலுக்குப் பின் சில பிரதிபிற் காணப்படுகின்றது.(எகஎ)

க௭. வாள்புரை வீழியாயுன் ¹மலர்புரை யடிமானத்
தாள்புரை தளிர்வைகுத் தகைகுழிமி றிவைகாணாய்
கோள்புரை யிருள்வாசக குழல்புரை மழைகாணாய்
தோள்புரை யிளவேயின் தொகுதிக ளிவைகாணாய்.

(இ-ள்.) வாள் புரை வீழியாய்-வாட்படைமையொத்த கண்களையுடையவனே! உன் - உனது, மலர் புரை அடி - தாமரைமலரையொத்த பாதங்களிலும், மானம் தான் புரை தளிர் - பெருமைபொருத்திய (உன்) பாதங்களையொத்த தளிரகளிலும், வைகும - தகுதினற, தகை - தன்மையையுடைய, குழிமிறு இவை - இதவண்ணுகளை, காணாய்—; கோள் புரை இருள் - (பண்டங்களாத தெரிமொட்டாமற்) கொள்ளுந் தன்மையையுடைய மிக்கஇருளாக கொண்ட, வாசம் குழல் - நறுமணமுள்ள கூந்தலை, புரை ஒத்த, மழை-மேகங்களே, காணாய்—; தோள் புரை இள வேயின் தொகுதிகள் இவை-தோளையொத்த இதத் இளவேயின் தொகுதிகளை, காணாய்—; எ - று.)

மிசிறு, மழை, வேயின் தொகுதி இவற்றைக் காட்டுகின்றனென்க. தாள்புரைதளிர், குழல்புரைமழை, கோள்புரைவேய-எந்நிலையுடையவனாயின. கோள்புரைமிருள் - ‘கொள்கின்ற கொளிருள்’ என்றா, ஆழ்வாரும். சில வேளைகளில் அடிகளை மலர்மையாகக் கொண்டு அங்கு வைக்குதன்மையனவென்பா ‘மலர்புரைபடிவைகுமீழிமிறு’ என்றா. இனி, மலரைப்புரையும் அடிமையொப்பத் தானோடுகூடிய தளிர்என்றுபொருளாகுமின், தளிர்க்கு உவமையாகக்கூறப்பட்டுள்ள அடிக் கு மலரை உவமைகூறியதா மாதலால், அது, அடுத்தியலல் உவமைஎனனும் உவமைக்குற்றமாம். ‘அடுக்கிய தோற்றம் விடுத்தல் பண்பே’ எனபதுதொல்காப்பியம் இனி,¹மலரடியணி என்ற பாடம் சிறகுக் கென்க. பி - ம்:—¹மலரடியரை. ²மிசிறிவை, மிசிறிவை. ³மலர். ⁴தொகுதிஎனவை, தொகுதிகளவை. (எகஅ)

கடி. பூநனை சினைதுன்றிப் புள்ளிடை யிடை¹பமரி
நான்றி நளிரவல்லிக கொடி²நவை யிலபலகி
மானின் மயின்மலை குயிலினம் வநுகானந
நிகர் தொழிலாடைத் திரை³பொரு வனபாராய்.

(இ - ள்.) மான் இனம்-மானின்கூட்டங்களும், மயில் மலை - மயிலின் கூட்டங்களும், குயில் இனம்-குயிற்கூட்டங்களும், வரு - சஞ்சரிக்கப்பெற்ற, கானம் - இத்தக் காடானது-பூ நனை சினை துன்றி - பூருமபுகளையுடைய கிளைகளோடு கெருங்கி, புள இடைஇடை பம்பி-பறவைகள் இடையிடையே கெருங்கி, நால் நீறம் தளிர் வல்லி கொடி நவை இல பங்கி - பலவகைநிற முள்ள குளிர்த்த வல்லியெனப்படுவ கொடிகள் குற்றமில்லாதன மிகுந்து, நீ நிகர் தொழில் திரை ஆடை - தீபைநிகாத்துப் பூததொழில்களமைத்த பல்வண்ணத்திரையாடையை, பொருவன - ஒத்திருப்பனவற்றை, பாராய்—.

சீனே துன்றிப் புன்பம்பிப் பலநிறக்கொடிகன்மல்கிய கானம் சித்திரத் தொழிலமைத்த பலவண்ணத்திரைசகிலை பொருவுவதைக் காண்பா யென்கின் றன் னென்க. 'மானினம் மயின்மலை குயிலினம் ஒரு' என்பது-கானத்திற்கு இயற்கையடைமொழி; இனி, திரையாடையில மானினம் முதலியனவும் சித் திரத்தொழிலாக அமைந்துள்ளதனால் இங்ஙனம் கூறினா ரென்றலும் ஒன்று. கானத்து மரங்களிற் செத்தளிர் எங்கும் பரவியிருப்பதால், அந்தக் கானகத் தைத் தீரிகா ஆடைமென்றல எங்கும் பி-ம் —¹கொம்பின், ²கம்பித். ³தான ளிர்வனவல்லிக். ⁴பலபலதங்கி, அளவிலமல்கி, கறையிலமல்கி, கறையில பகல். ⁵வதி. ⁶புரன்வன. (எகக)

கக.—இராமன் பிராட்டிகிது வனவாந்தைக் காட்டியவண்ணம்செல்கைப் பற் றியன்அத்தமீக்க, அப்போதுபுலப்பாட்ட சித்திரகூடமலையைக் காட்டல்.

¹என்றனன் மடவானோ டினிதினின் விளையாடிப்
பென்றினி திரமோளான் போயின னெறிபோதுஞ்
சென்றது ²குடபாலத் திருமலை யிதுவன்றோ
வென்றனன் வினவென்றோ மேவிட மெனலோடும்.

(இ - ள்) மடவானோடு (தன் மனைவிமாகம்) மடப்பமுள்ள சீதாதேவி யுடனே, பொன் நிணி தோள் தோளா-பொன்னுபரணங்களை நெருங்கப் பூண்டுள்ள நிரண்டதோளையுடையவனான பரீட்சான், என்றனன் - என்று கூறி, இனிதினின் விளையாடி - இனிமைபாக விளையாடக்கொண்டு, தெறி போயினன் - சித்திரகூடத்தைக்கோக்கிச் செல்லும்) வழியைப் பிடித்துச் சென்றான்; (அப்போது), போதுமட குடபால சென்றது - குரியனும் மேற் றிசையைச்சேர்த்தான் [அத்தமீக்கலாயினா]; (அக்காலத்துத் தான் செல்லக் கருதிய சித்திரகூடமலை கண்ணுக்குத் தூத்திற புலப்பட),—(இராமன்),— வினவென்றோ மேவு இடம்-இருவினையை (தம்முடைய கவமகிமையால்) வென்றவராகிய முனிவர் வாழ்கின்ற இடமான, அ திருமலை - (நாம் செல்லக் கருதிய) அந்தச்சிறந்த சித்திரகூடமலை, இது அன்றோ - (கண்ணுக்கு தெரிகின்ற) இதுவல்லவோ? என்றனன்—: எனலோடும்-என்று கூறிக்கொண்டிருந்தவன் வில், (எ-று) — 'புத்தவனென்னுந் தாமதமுனிவர்கோயின மருத்துவனனை யானைவரவெதிர்கொளவதான்' என அடுத்தகவியோடு தொடர்த்துமுடியும்.

போது குடபால சென்றது என்றது - குரியன் அத்தமீக்கதா னென்ற வாறு. குரியன் உதித்தானென்பதரச குரியன் கிழைத்திசையிற்சேர்த்தா னென்றும், அத்தமீக்கல் மேலத்திசையைச் குரியன் சேர்த்தானென்றும் கூறுவா கவிஞர். கீழ்க் கவனப்படலத்தில "சித்திரகூடத்துச்சென்னெறி பகா" என்று வினாவினனாகலால், இராமபிரான் அம்மலையை 'அத்திருமலை யிதுவன்றோ' என்கின்றான். போது-போதினையுணர்த்து முக்கியகருவியா யிருக்குஞ் குரியனுக்கு, ஆதலையா "வாழ்காட்கலகாலயவகொளிமணடிலம்" என்றார், பிறரும். பி-ம்:—¹என்றுதன். ²குடபாறை, குடபாலை. ³என்றரு, என்றிரு. (எஉஉ)

௨௦ —பரத்துவாசமுனிவர் இராமபிரான் எதிர்கொள்ள அங்குவருதல்.

அருத்தியி னகம்விம்மு¹மன்பின னெடுநாளிற்
²நிருத்தின தவ³முற்றிற் றென்றுநற் றெரிகின்றான்
 பரத்துவ னெனுநாமப் பரமுனி பவநோயின்
 மருத்துவ னனையானை வரவெதிர் கொளவந்தான்.

இதுமுதல் மூன்றுகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) அருத்தியின் அகம் விம்மும் அன்பினன் - (இராமபிரானைக் காணப்போகின்றோமென்று மகிழ்ச்சியினால் மனம்பூரிகின்ற அன்பையுடையவனும், நெடுநாளில் நிருத்தின தவம் முற்றிற்று என்று நல் தெரிகின்றான் - நெடுநாளாக கோமைபெறச்செய்த தவம் பயனிலானோக்கும் பக்குவத்தைபடைத்ததென்று தன்மனத்தினுள்ளே) நன்றாக உணர்த்திப்பலனுமாகிய, பரத்துவன் எனும் நாமம் பரமுனி - பரத்துவாசனைன்ற பேரையுடைய அந்தச் சிறத்தமுனிவன், பவம் நோயின் மருத்துவன் அனையானை - பிறவி நோயைப் போக்குவதற்கு வைத்தியன்போன்றவனான அந்த இராமபிரானை, வரவு எதிர் கொள்வருகையை யெதிர்கொள்ளமாறு, வந்தான்—; (எ - று)

பரமுனி-உட்கொற்றொடா யாரினுமபரனான[சிறத்தவனான] முனிஎன்க. பவநோயின் மருத்துவனானையான் - “எருத்துக்கொடியுடையானும் பிரமனுமித்திரனும் மற்று, மொருத்தரு ஸ்பிரிவிபென்னும் நோய்க்குமருத்தறிவாருயில்லை, மருத்துவனாபின் நமாமணியண்ணு மறுபிறவிதவிர்த, நிருத்தியுன் கோயிற்சுடைப்புக்கப்பெய”என்பது, பெரியா பாசம் மருத்துவன் கோமைப் போக்க மருத்துருபான்; வைத்தியன். பரத்துவன் - பரத்துவாஜனைப்பதன் திரிபு. ஸ்ரீராமன் முதலியோர் ஓடத்தினுந்ஓடத்து கவகையின் தென்கரை பைச சோத்ததும், காட்டுவழியாக ஓடத்துவதனைச்சுத்தசுசாரத்து அன்றிரவு ஆவருள்ளதொரு ஆலமரத்தினடிபேதக்கி, விடிந்த பின்பு பயணமாகிப் பெரிய ஆரணியங்களிலுழைத்து என்ருமபராத பலவகைக் காட்சிகளைப் பார்த்த வண்ணம் கவகாயமுருத்திகள் சேருந் தாகிய பிரயாகையில் பரத்துவாசமுனிவனின் ஆச்சிரமத்தைநோக்கிஓடத்து சாயங்காலம் அவ்வாசசிரமத்தையடைந்து காத்திருந்து அக்கனிவேறாததிரு செயதுவிட்டு வெளிவந்த பரத்துவாச முனிவனைக்கண்ட பணித்து தமையின்னாண்டுண்டு தெரியக்க, அமுமுனிவன் அக்கையம் முதல்பயன் அளித்து உபசரித்துக் காங்கிவந்திய உணவுகளையும் அளித்துத் கங்கியிருக்க இடத்தையும் ஏற்படுத்திக்கொடுத்தன னென்று முதலுநால் கூறும். பி - டு —¹அன்பினன். ²நிருத்தியவனை. ³முற்றிற்றின் நென், முற்றித்திருத்தனல், முற்றிற்றென்றனன். (௨௨௧)

௨௧.—இதுவுட்ப், அநீத கவியும் - பரத்துவாசமுனிவனது வருணனை.

குடையின் றிமிர்கோலன் குண்டுகை யினன்முரிச்
 சடையின் ¹னுரிமானின் சருமனன் பரநாரி
 னுடையினன் மயிர்நாலு முருவின னெறிபேணு
 நடையினன் மறைநாலு நடையிற் றருநாவான்.

(இ - ள்.) குடையின் - குடைபைவைத்துக்கொண்டிருப்பவனும், நிமிர் கோலன் - ஓங்கிய தண்டத்தை பேத்திநிற்பவனும், குண்டுகையின் - ஜல்பாத்திரத்தைக் கொண்டிருப்பவனும், மூரி சடையின் - மிகச் சடை முடியையுடையவனும், உரி மானின் சருமன் - உரிக்கப்பட்ட மானோலைப் போர்த்திருப்பவனும், நல் மரம் காரின் உடையின் - அழகிய மரகாராலியன் ஆடைபையுடுத்துள்ளவனும், மயிர் நாலும் உருவின் - மயிர்தொகு கின்ற வடிவத்தையுடையவனும், நெறி பேணும் கடையின் - வழியிற் (பிற வுயிரகட்கு நலிவுகோத்படி) கவனித்துச்செல்லும் கடைபையுடையவனும், மறை நால் உம் கடம் நவில நரு நாவான் - நான்குவேதங்களும் கர்த்தனஞ் செய்கின்ற காவையுடையவனும்,—(எ - று.)

ஒருவனிடத்துச் செல்வம் மிகுதியாக இருப்பின், 'இவனிடத்து இலக் குமி தாண்டவமாடுகின்றான்' எனவும், ஒருவனிடத்து விசை மிகுதியாக இருப்பின் 'இவன் நாவில் நாமகன் தாண்டவமாடுகின்றான்' எனவும் கூறும் உலகவழக்குப்பற்றி, 'மறைநாலுநவிறநருநாவான்' என்றா உலகவழக்கு நவீர்ச்சியணி. "பாதவாஜோஹ நரிபிராயாபி ப்ரஹ்மசாயமுதவா [பாதது வாசனென்பவன் முத்துறுவருஷகாலம் பிரமசரியவீரதம் பூண்டுவெடுத்தான்]" என்று வேதவ கூறுதற்கு ஏற்ப, இங்குப் பாததுவாசமுனிவனை வருணித்த னா கவியென்னலாம். "தூலேகரகம் முக்கோணமணியே, யாயுககாலே யந்த ணர்க்குரிய" என்ற தொலகாப்பியச சூத்திரத்தைக்கொண்டு இச்செய்யுளைக் கவி யாரம்பித்திருக்கலாம். பி - ம் —¹உழையின்சான்மடையின், உழை மென்றேற்றறையின், மானின்சான்மடையின், உழையானின்னோலி னன், உழையின்னாசன் மடையின் னோலின். ²நவீன் நன். (எஉஉ)

உஉ. செந்தழல் புரிசெல்வன் நினைசமுக முனிசெல்வோ

'தத்தன் வுயிரெல்லாந் தன்னுயி ரெனநல்கு

மந்தன் னுலகெழு 'மறைபெனி னாமேரச

னுந்தியி னுதவாமே யுகவிடு தொழில்வல்லான்.

(இ - ள்.) செந்தழல் புரி செல்வன் - செந்தழமுள்ள அக்கினியைத் தவற மல் காடோறுமவளாக்கின்ற சோனும், திசைமுகம் முனி செல்வோ தத்தன் உயி எல்லாம் தன் உயி என நல்கும் அத்தன் - நான்குதிக்கைகோக்கிய நான்குமுகங்களையுடைய பிரமதேவன்படைத்த பிராணிகளையெல்லாம் தன் னுயிரைப்போலத்தருதிப் பாதுகாக்கின்ற அழகியருளிர்ந்த அருளையுடையவ னும், உலகு ஏழ்உம் அமை எனின் அமேரசன் உத்தியின் உதவாமே உதவிடு தொழில் வல்லான் - ஏழுலகங்களையும் படைபென்றாலும் தேவாதிதேவளு கிய திருமால் (தன்) ராபீகமலத்தினின்று (அண்டங்களை) உண்டாக்காதிருக் கையிலும் (தான்) படைககுத்தொழிலைச்செய்யவல்ல ஆற்றல்படைத்தவனு மாகிய,—(எ - று.)—"பாததுவனெனுநாமப் பரமுனி***எதிர்கொள்வச்

தான்” என உ௦ - ஆங்கவியோடு முடியும். இனி “அம்முனி” என மேல் வருவதற்கு அடைமொழியாக்கி உரைத்தலும் உண்டு.

முதலிரண்டடி - பரத்துவாசமுனிவனுடைப பெருங்கருணையையும், பின்னிரண்டடி - அமமுனிவனுடைப போற்றலையும் விளக்கும். பின்னிரண்டடிகளில், அமரேசன் தன்னுத்தியினின்று அண்டவகளை யுதவ அதன்பிறகு படைப்புத்தொழிலைப் புரியும் பிரமதேவனினும் இத்தப்பரத்துவாசமுனிவனுக்கு ஏற்றத்தை விளக்கியது - வேற்றுமையணியின்பாற் படும். தீயோம் பல் அத்தணாகருச செல்வமாகையால் ‘செந்தழல் புரிசெல்லன்’ என்றா “முகதீசசெல்லத்திருநிறப்பாளா” என்ற திருமுருகாற்றுப்படையும் காண்க. பி-ம்—¹உரு, தரு, ²சுதலில, ³உலகெல்லாம் ⁴அமைதியின். (௭௨௩)

௨௩ — இராமபிரான் முன்பின் வணங்க. அம்முனி இராமாது

தாபசவேஷத்தைக் கண்டு வருந்துதல்

அம்முனி வரலோடு ¹மனகனு மலர்தூவி
மும்முறை ²தொழுதானம் ³முதலவனு பெதிர்புல்லி
யிம்முறை யுருவோநா ⁴பெய்து வ தெனவுள்ளம்
விம்மின ⁵விழிகண்ணீர் விழிவழி யுகழின்றான்.

(இ - ள்.) அ முனி - அத்தப்பரத்துவாசமுனிவன், வரலோடும் வந்த வளவிலே, — அனகன் உம - குறமற்றவனாகிய இராமபிரானும், மலர்தூவி - புஷ்பவகளைக்கொண்டு அருசுசித்தது, மும் முறை தொழுதான் - மூன்றுமுறை வணங்கினான்; அ முதலவன் உம - முதன்மைபெற்ற அமமுனிவனும், எதிர்புல்லி - அவ்விராமபிரானெதிரே சென்று அணைத்தது, “நாம எய்துவது இ முறை உருகு - நீ அடைவது இப்படிப்பட்ட கவசியுடிவோ?” என - என்று, இழிகண்ணீர் விழி வழி உக - இழிகின்ற கண்ணீர் விழிவழியே பெருக, உள்ளம் விம்மினன் - மனத்திற்றுமாமடைந்தது, தின்றான் —; (௭ - று.)

இராமன் வணங்கித்தீர்க, அவனைக் கண்ட பரத்துவாசன் அப்பிரானைத் தழுவி அவன்தாபசவேஷத்துடன் இருப்பதற்காகக் கண்களினின்று சோகக் கண்ணீர்பெருக, ‘இவ்வனம் தாபசவேஷத்துடனிருக்குமாடி கோவதே!’ என்று சொகுது மனத்துபரத்துடன் தின்றன மெனப்பதாம் நாம் - தன்மைப் பன்மை உபாவுப்பொருளாயுணர்த்த முன்னிலையிடத்தது வந்தது இது ‘ஓரிடம் பிறவிடத் தழுவுமுள்ளோ’ என்றவாறு வருத்தோ இடவருவமைதி. இவ்வனமவருதலை, “நாமரையாமதென்னோ வந்துடைகியத்ததுவே” என்ற திருக்கோவையாருக்குப் போசிரியா ‘நாம என்னும் தன்மையுளப்பாட்டுத தன்மை உயர்வுதோன்ற முன்னிலைக்கணவந்தது’ என்று உரைத்தமையாலும் உணரலாம்; “சுவகையிவ்வென நெருகலடைத்தவரோ நாமென்ன” என்பர், பின்னும். இவ்வனமவருதல் உலகவழக்கத்திலும் உண்மை காண்க. பி-ம்—¹அழகனும், ²தொழுதானே, ³முனிவனும், ⁴நான், ⁵காண்குவது. ⁶அழி. (௭௨௪)

உச.—‘தாபசவேஷத்துடன் வருவதற்குக் காரணம் யாது?’

என்று அம்மூரீவன் வினாவதல்.

அகலிட நெடி தாளு மமைதியை யதுதீரப்
புகலிட மெமதாகும் புரையிடை ¹யிதுநாளிற்
²றகவில தவயோடந் தழுவினை வருவானே
னிகலரி சிலைவீர னீளையவ னெடுமென்றான்.

(இ - ள்.) இகல் அடு சிலை வீர-பகைவரைக் கொல்லவல்ல வில்வீரனே!
(¹), இது நாளில்-இக்காலத்தில், அகல இடம் நெடிது ஆளும் அமைதியை-
பரந்த பூமியிடம் முழுவதையும் நீண்டகாலம் ஆளுதற்கு ஏற்ற தகுதியையுடை-
யாய்; அது தீர-அத்தன்மைநீங்க, எமது புகல் இடம் ஆகும் புரையிடை-(முனி
வாகளாகிய) நாங்கள் தங்கியிருக்கிற இடமாகிய தபோவனத்தில், தகவு இல
தவம் வேடம் தழுவினை-(உண்புருவத்துக்கு) எலாத தாபசவேடத்தைமேற்
கொண்டவனாய், இளையவனெடும தமியாகிய இலககமணனுடனே, வரு-
வான்-வருவது, ஏன் - என்ன காரணம்? என்றான் - என்று வினாவினான்.

முதுமைப்பருவத்திலே புத்திரரிடத்து இராசசிம்பரத்தைவைத்துவிட்டு
ததாபசவேடமபூண்டு தவஞ்செய்யுமாறு முனிவாசகருமிடங்களில் வருவது
இட்சவாகுருவமன்னவாகது வச்சகமுண்டி; ¹பாலியத்திலேயே இவ்வனம்
வந்திட்டாயே; இது என்ன காரணமற்றது? என்று முனிவன் வினாவினான்.
ஒருகால் பகைவா பொருது இராசசிம்பரத்தை வலியக்கவாதுகொள்ள ²வந்-
திட்டாயோ என்று ஐயுறுவதற்கும் இடனில்லாத மகாவீரன் ³கீதையன்பான்,
‘இகலடுசிலை வீர’ என்ற இராமபிரான் விளித்தான்; ஆகவே, இதொடர்
மொழி - கருத்துடையடைகொளியணியாடி வருவான் - வானீற்றெசகம்
தொழிற்பொய்பொருளில் உத்தது. 15 - 16 — ¹இக்காலில், என்னாளின்.
²தகவிலை.

(எஉரு)

உரு — வந்த காரணத்தை இராமபிரான் தேர்விக்க,

முனிவன் நோத்துக்கூறுதல்.

¹உற்றுள பொருளெல்லா முணர்வுற வுடைசெய்தா
னற்றவ முனியந்தோ விதிதரு கவைபென்பா
னிறந்து செயலுண்டோ வினியென விடாகொண்டான்
பெற்றில டவமந்தோ பெருகில மகனொன்றான்.

(இ - ள்.) உற்று உள பொருள் எல்லாம் சிகழ்கத செய்கி முழுவதையும்,
உணர்வு உற - (முனிவன்) தன்கு அடிகது கொள்ளுமாறு, உடை செய்தான்-
(இராமபிரான்) கூறினான்; (அது கேட்ட), எல தவம் முனி - (மோட்சத்தை
யடைவதற்கு ஏற்ற) சிறந்த தவத்தை யுடைய அந்தப் பரத்துவாசமுனிவன்,
‘இனி-இக்காலத்திலும், இற்றது-இப்படிப்பட்டதாகிய, செயல் - செய்கை
(சிகழ்வது), உண்டோ—?’ என என்று, இடா கொண்டான் - பெருந்துன்ப
மடைந்து,—‘(இது), அத்தோ-ஐயோ! விதி தரு கவை - ஊழ்வினைக்கு உரிய
தெய்வம் செய்த பிழையாகும்’, என்பான் - என்று கூறுபவனாய்,—‘பெரு

நிலமகள் - பெருமைபெற்ற நிலமடத்தை, தவம் பெற்றிலன் - (இக்காலத்து இராமபிரான் ஆட்சியுரியது) தவஞ் செய்திலன், அத்தோ—!' என்றான்-என்று கூறினான்; (எ - று.)

இராமபிரானும் செய்தியுணர்ந்த பாகதுவாசமுனிவன், தக்க மூத்தவனிருக்க இளையவனை யாசுபுரியுமாறு விட்டு, மூத்தவனைக் காட்டுக்குத்தாரத்துவது தருமயுகங்களிற்சேர்த்திக்காலத்துக்கு ஏற்றுகோ? கலிகாலத்துசெய்க்கையல்லவோ என்று முன்பு வருத்திப் பிறகு சிறிதுதேறி 'ஊழ்வனையின்கோளாறு' என்றும், 'பூமிதேவியின் தெளாப்பாகியம்' என்றும் கூறினனென்க. பிம் —¹உற்றன், உற்றது. 'என்பான். (எஉசு)

உசு.—பரத்துவாசமுனிவர் தயாதன்நிலைப்பற்றிச் சித்தித்தல்.

தாப்புறம் துவர்வாயின் றாப்மொழி ¹யவளோடு
மப்புறு கடன்ஞால மாளுதி கடிதென்னு
'வொப்பறு' மகரினனை யுபர்வன 'முறவேகென்
றெப்பரி சுயிருயந்தா நென்றுனை யவனென்றான்.

(இ - ள்.) 'என் துணைமவன் - எனதுணைபனாகிய தசாதன், —தாப்பு உறம் துவர்வாயின்-பாழ்த்தைமொத்துசெகீதமாகவுள்ள வாயையுடைய, தாப் மொழியவளோடு உம்-இனிமொழியையுடையவளாகிய சீதைமொடும், அப்பு உறு கடல் ஞாலம் - நீட்சியகடலாற் சூழப்பட்ட நிலவுலகத்தை, கடிது - விரைவனில், ஆளுதி - ஆள்வாய்,' என்றோ - என்றுகூறிவிட்டு, — (பிறகு), 'ஒப்பு அறம் மகரினனை-ஒப்பற்ற மகனாகிய கினை, உயா வனம் உற ஏகு - பெருவனத்திறசேருமாறு செலவாய்,' என்று - என்றுகூறி, எபரிசு-எவ்வண்ணம், உயி உயர்தான் - உயிருடன்வாழ்பவனானான்?' என்றான்-என்றுவினாவினான்; (எ - று)

'இராசசியத்தை விரைவிலி லாளுவாய்' என்ற வாயைக்கொண்டே 'பெருவனத்திற சேருவாய்' என்று ஒப்பற்றகினைநோக்கி மொழிந்து உயிருடன் எவ்வனம் அகத்ததசாதனால் வாழமுடியுமென்று சித்தித்துக்கூறினன், பாகதுவாசமுனிவனென்க. பிம் —¹மயிலோடும். ²ஒப்பரு. ³மகனுன்னை, அசுனனை. ⁴உரைபேகென்று. (எஉஎ)

உஎ.—முனிவன்தேறி இராமபிரானத் தன்னிருப்பிடத்திந்து அழைத்துக்கொண்டு சேர்தல்.

அல்லலு முளவிற்ப மணுகலு ¹முளவன்றோ
²நல்லவு முளசெய்ய நவைகளு முளவன்றோ
விலையொரா பயனானின் றிடருறு ³மிதினென்னுப்
புல்லின னுடனெகொண்டினி⁴துறை புரைபுக்கான்.

(இ - ள்.) அல்லல்உம் உள இன்பம் அணுகல்உம் உள அன்றோ-துன்பமும் இன்பமும் மாறிமாறிவந்து கூடுதல் இயலபேயன்றோ! செய்யும் நல்லஉம் உள நவைகள் உம் உள அன்றோ-(இவ்வனம் இன்பதுன்பங்கள் மாறிமாறி

உலகத்தில் விளைதற்குக்காரணம் அவ்வார்) செய்யும் சுவீனையும் தீவினையும் உன்னவாதலன்றே! (ஆதலால்), நான்—, இன்று - இப்போது இடர் உறும் இதின் - வருத்தப்படுகின்ற இதனால், ஓ பயன் இல்லை—; என்னு - என்று (தன்மனத்தைக்) தேற்றிக்கொண்டு,— புல்லின் - (இராம பிராணை) தூய், உடனே கொண்டு - தன்னுடனே யழைத்துக்கொண்டு, இனிது உறை புரை - இனிதாக வசிக்கத்தகுப (தன்) வாழிடத்திலே, புக்கான் - போயச சோதான், (பரத்துவாசமுனிவன்; (எ - று)

உலகத்தவா புண்ணியபாவங்களைச் செய்வதனால் அவற்றின் காரியமாகிய இன்பதுன்பங்கள் விளைகின்றன ஆதலால், தசதன தன்புதல்வனுக்குப் பட்டாபிஷேகஞ் செய்துவாழ்வேணுமென்று கருதி அது சிறைவேறப் பெறாமல் தன்மகனைக் கானத்திற்குஅனுப்பி வருகதுமாறு கீழ்த்தது குறித்து நான் வருகதுவதற் பயனிலவேனென்று தன்மனத்தை முனிவன் சமாதானப்படுத்திக்கொண்டு, இராமன முதலியோரைத் தன்வாழிடத்திற்கு அழைத்துக்கொண்டு போயசசோதனைனப்பதம். பி-ம் —¹உளவரதோ² சுவனவுன், சுவீனையுன். ³உளதன்றே, உளவரதோ, உளவென்றால். ⁴இவரு. ⁵அதில். ⁶உறைபுளை. (எஉஅ)

உஅ.—தன்வாழிடத்துக்கு அழைத்துப்போன புரிவன் உண்டிவறையுள் முதலியதந்து உபசரிக்க. இராமன்முதலியோர் மகிழ்தல்.

புக்குறை விடசல்கிப் பூசனை முறைபேணித்
தக்கன் கனிகாயுந் தந்ததுரை தருமன்பா
‘நெக்கன் முறைகூறித் தாயவ னுயிர்போலு
மக்களின் நருளுற்றான் மைந்தரு மகிழ்வுற்றான்’.

(இ - ள்) தாயவன் - பரிசுக்கருணமுடைய பரத்துவாசமுனிவன்,— புக்கு - போயசசோதன, உறைவு இடம் சுவ - (இராமன் முதலியோர்க்கு) வசித்ததற்குரிய இடத்தைத் தந்து, பூசனை முறைபேணி - (அதிதிகுச்சு செய்யவேண்டிய)பூசையை முறைப்படி புரிந்து, தக்கன் கனிகாயும தந்து - (அவர்கள் உண்ணுதற்கு ஏற்ற காடகனிகளைப் பூசுதது, உடைதரும் அன்பால் - யாவரும்பாாட்டிச் சொல்லுதற்குரிய அன்போடு, கொக்க-பொருத்திய, சுவ முறை கூறி-சிறந்த முகமனைச் சொல்லி, உயிர் போலும் மக்களின்-உயிர் போற்பாராட்டுதற்குரிய மக்களிடத்துப் பிதா அருர்கொண்டு நடப்பது) போல, அருள் உற்றான்-அன்பு பொருக்கியிருந்தான்; ‘அதுகண்ட), மைந்தா உம-இராமலட்சுமணர்களும், மகிழ்வு உற்றா - மகிழ்ச்சியடைந்தார்; (எ - று)

மைத்தரைக் கூறியது - சிதைக்கும் உபலட்சணம். ஸ்ரீராமன்முதலியோர்க்குப் பரத்துவாசமுனிவன் அதிதிகுச்சுசெய்யவேண்டிய முறைப்படியே உபசாரங்கள் புரிந்து, தக்கை மக்களிடத்து அன்புகொண்டிருப்பது போல அன்புகொண்டு நடப்பதுகண்டு அவ்விராமன்முதலியோர் மகிழ்ச்சியடைந்தன ரென்பதாம். ‘தாயவ னுயிர்போலு மக்களின் நருளுற்றான்’ என்ப

தற்கு - பரத்துவாசமுனிவன் என்று எழுவாய் வருவித்து, பரிசுத்தகுணமுடையவனாகிய தசரதமன்னவனது உயிரைப்போன்ற மககளாகிய இராமலட்சுமணரின் அருளைப் பெற்றான் என்று உரைகூறுதலும் ஒன்று. பி-ம்:—¹உறைதரும். ²தொககன். ³மைததனு மகிழ்வற்றான். (எஉக)

2க - பரத்துவாசன் இராமனைநோக்கி ஒன்றுகூறத் தொடங்குதல்.

¹வைகின் ²ரினிதன்னு ³ரவ்வழி மறையோனு
⁴முய்குவெ மிவனொடியா முடனுறை தலி⁵ன்னென்பான்
⁶செய்தன னினிதெல்லாஞ் செல்வனை முகமுன்னாக்
கொய் குல மலர்மாடப் கூறுவ துளதென்றன்.

(இ - ள்.) அ வழி - அந்த ஆசிரமத்தினிடத்தில். அன்னா - (இராமன் முதலிய) அமரமரும், இனிது வைகினா - இனிமையாகத் தங்கினார்கள்; (அப்போது), மறையோன உம - பரத்துவாசமுனிவனும், 'யாம இவனொடு உடன் உறைதலின் - நாம் இஃக ஸ்ரீராமனோடு வசப்பதனால், உயருவெம - நற்கதிபெறுவோம்,' என்பான் - என நுகருகியவனும், —இனிது எல்லாம் செய்தனன் - (அவ்விராமனுக்கு) இனிமையானவ நறையெல்லாஞ் செய்தவனாகி, செல்வனை - சீமானாகிய இராமனை, முகம் முன்னா - முகம்கோக்கி, — கொய் குலம் மலர் மாடப் - 'தொப்பப்பெற்ற சீர்த் மலர்மாலையையணிந்த திருமார்பையுடையவனே! கூறுவது - (உன்னுடன்) சொல்லவேண்டுவது, உளது-ஒன்றுள்ளது, என்றான் - என்று (அதனைக்) கூறலானான்; (எ-று) — பரத்துவாசன் கூறுவதை அடுத்த இரண்டு கவ்களிற காண்க. பி-ம்:—¹வைகின்ன். ²இனிதன்னான், கதிராறும். ³அவ்வயின், அளவையின். ⁴உயருவெ னிவனொடியான், உயருவனுடனொடியான். ⁵எனவதன். ⁶செய்தவன், செய்குவான். ⁷முறைமலர். (எஉக)

வேறு.

உ0.—இதுவும் அடுத்த கவியும் தாக்க: 'இங்குத்தானே வசிக்க' என்று இராமனைநோக்கிப் பரத்துவாசமுனிவன் கூறுதலைத் தெரிவிக்கும்.

¹கிறைய கீர்மலர் நெடுங்கனி கிழங்குநாய் ²கோந்த
³குறையுந் தீயவை தூயவை குறைவில வெமமோ
⁴கிறைய மிவவழி ⁵யொருங்கினி லுயாதவ முயல்வார்க்
கிறைய மீதலா தினியதோ ரிடபரி ⁶தின்னும்.

(இ - ள்.) கீர் - கீரும், மலர் - மலரும், நெடு கனி கிழங்கு - மிகக் கனியும் கிழங்குகளும், தாய் - காயும், கிறையும் - (இங்கு) கீரம்பியுள்ளன; கோந்த தீயவை குறையும் - கோந்துள்ள தீவினைகளும் போய்விடும்; தூயவை குறைவுஇல்-புண்ணியங்கள் குறைதல்லல்லாமல் மேன்மேலமிகும்;(ஆதலால்), இ வழி - இவ்விடத்தில்தானே, எம்மோடு ஒருங்கினில் - எம்மோடு ஒருசேர, உறையும் - (கீவகன்) வாசஞ்செய்யுங்கள்; உயா தவம் முயல்வார்க்கு - சிறித

தவத்தை முயன்றுசெய்பவர்க்கு. இறைமம் - தருவதற்குஉரிய இடமும், ஈது அலாது - இவ்விடத்தைமல்லாமல், இன்னும் இனிமது ஒர் இடம் - இதனைக்காட்டிலும் இனிமதாகிய ஒரிடம், அரிது - இல்லையாம்; (எ - று.)

‘தவஞ்செய்வார்களுணையுபகாரமுதலியன இவ்வுரிமையிருத்தலோடு, இந்தக்கேத்திரமே தன்னிலுறைநாது தீவினைகளை யொழித்து கலவினையைப் பெருக்கவல்ல தாதலாலும், இதைப்போற் சிறந்தவேற்றோரிடம் இவ்வாறையாலும் இவ்வுருத்தானேவனவாசஞ்செய்யவேண்டியகாலத்தைக் கழிகருமாறுதக்கியிருப்பீராக’ என்று பதத்துவாசன தன் வேண்டுகோளைத் தெரிவித்தன னென்க. பி - ம் — ¹நீரையும் ²கிடந்த. ³குறையும். ⁴உயாதவமொருவகினி முயலவார்க்கு, உயாதவமுமலுவார்களுமு. ⁵என்றும். (எருக)

நூ. கங்கை யாளொடு கரிமவ ண்டுகள கலந்த
சங்க மாதலிற் பிரிடலன் றாமரை ¹வடித்த
‘வங்க ணாயக ²வயனுக்கு மருமபெற நீர்தத
மெவகள் போலியா தாதததன ³பிருத்தி’ரீண் டென்றான்

(இ - ள்.) (இவ்விடம்). - கங்கையாளொடு - கங்காதிருப்பதனை, கரிமவன் - பழுத்தபிடியும், காமகன் - சரசவதித்தியும், கலந்த - ஒன்றுகூடிய, சங்கம - சங்கமத்திறை, ஆகலன் - பிரிடலன் - (தான் இவ்விடத்தை விட்டுப்) பிரியாதிருக்கின்றேன்; தாமரை வடித்த அம் கண்கையக - செந்தாமரைமலரைத் திருத்திச்செய்தாற்போன்ற திருக்கண்களை யுடைய தலைவனே! (இந்தத் தீர்த்தம்), அயனுக்கும அரு பெறல் தீர்த்தம் - பிரமதேவனுக்கும் பெறுதற்குஅரிய தீர்த்தமாகும் எவ்வள போலியா தாதத்து அன்று - எவர்களைப் போன்றவாருக்கு இப்படிப்பட்ட இடம் (எளிதில்) கிடைத்ததற்குஉரியது அன்று என்க - (இப்படிப்பட்ட சிறப்பையுடைய) இவ்விடத்தில, இருத்தித் தவகியிருப்பீராக என்றான் - என்ற கூற்றினால்; பதத்துவாசமுனிவன்; (எ - று.)

தீர்த்தமகிமைபெருந்த; இருத்தானே வாழ்க’ என்று முனிவன் இராம பிரானே வேண்டுகின்றான் மென்க பதத்துவாசன கூறுகின்ற அவ்விடம் பரியாகமென்றும், திரிவேணீசங்கமமென்றும் கூறப்படும். சங்கம - ஸங்கம. சோககை மூன்றுதீர்ச்சின் சோககையையுடைய இடத்திற்கு, ஆகு பெயர். பி - ம் — ¹செங்கண, போன்ற ²செங்கணபக, செங்கணபகன், அவகணபகன். ³அவனுக்கும. ⁴இருத்தி. ⁵சுருகு. (எருக)

நூ. - அங்குத் தங்கியாற்பது தாக்குக் கூடாமையிது

இராமன் காரணங் கூறுதல்.

பூண்ட மாதவ னவவழி விருப்பின் ¹புல
‘நீண்ட தனறிது நிறைபுன ²னாட்டுக்கு நடுவா
மாண்ட ³சீந்தைய ⁴விவவழி வைகுமெ னென்ற
⁵லீண்ட யாவரு நெருங்குவ ரென்றன னிராமன்.

(இ - ள்.) பூண்ட மாதவன் - பெருந்தவமுரியதைமேற்கொண்டவனான பாதத்துவாசமுனிவன், அ வழி விருப்பின் புகல் - அவ்வாறு விருப்பிச

சொல்ல, — இராமன் —, (முனிவனைநோக்கி), ‘மாண்ட சிந்தைய-மாட்சிமைப் பட்ட மனத்தையுடையவனே! இது - இவ்விடம், நிறை புனல் நாட்டுக்கு - நிறைந்த கீரையுடைய கோசலநாட்டுக்கு, கீண்டது அன்று - மிக்கதூரத்திலுள்ளதன்று, நடுஆம்-(மிகச்சமீபமானவிடத்திலிராவிட்டாலும்) நடுத்தரமான விடத்திலுள்ளது; இவழி - இவ்விடத்தில், வைகுமென் என்றால் - வசிப்பேனேயானால், யாவாஉம்-(கோசலநாட்டிலுள்ள) ஜனங்களுள்லாரும், ஈண்ட-விரைவாக, நெருங்குவா-வந்துசேர்ந்துவிடுவார்கள்,’ என்றனன்—; (எ-று.)

பரத்துவாசமுனிவன் சொல்லியதைக் கேட்டு இராமன் ‘இவ்விடம் கோசலதேசத்துக்குமிககருகிலல்லையாயினும், மிகச்சேபமையிலுள்ளதன்று: ஆகையால் நான் இங்கிருப்பதை அணாதல கோசலநாட்டவா யாவருமிறங்கு துணடுவரக கூடும். இக்காரணமபற்றியே இங்கு இருக்க விரும்புகின்றிலேன். எவகட்டுவசிக்கத்தற்கேற்ற இடத்தை யாராய்ந்து சொல்வாயாக’ என்றனனென்க. பி - ம் — 1 புனிதன். புனித. 2 கீண்டவன்னிது. 3 நாட்டுக்குநெடுநான், நாட்டிறகுணடுகான். 4 சிந்தையா. 5 இவ்வுழி. 6 ஈண்டி, ஈண்டை. 7 நெருங்குவா.

(எஃஃ)

௭௩ — பரத்துவாசமுனிவன் சித்திரகூடபரவதத்தீல் தவீதமாறு கூறுதல்.

ஆவதுள்ளதே யையகே லோபிரன் டமைந்த
1 காவ தப்பொழிற் கப்புறங் 2 காந்தபினை 3 காண்டி
மேவு 4 காதலின் வைகுதி விண்ணினு மினிதாற
நேவர் கைதொழுஞ் சித்திர கூட 5 மென் றுளதால.

இதுவும் அடுத்த கவியும் - குளகம்.

(இ - ன்) ஐய - ஐயனே! ஆவது-(நீ) கூறுவது, உள்ளது - உண்மையானதே; கேள் - (யான் சொல்வதைக்) கேட்பாயாக ஐ இரண்டு அமைந்த காவதம் பொழிற்ரு - பததுகாததுமுள்ள இச்சோலைக்கு, அ புறம் கழிந்த பின் - கடந்து அப்பாற சென்றிறகு. தேவா கைதொழும சித்திரகூடம் என்று உளது - தேவாகளும் கைகூப்பித்தொழுகின்ற சித்திரகூடமென்று பெயாபெற்ற ஓமலைபிருக்கின்றது; காண்டி - (நீ அதனைக்) காண்பாய்; (ஆம்மலை, விண்ணினம இனிது - சொரக்கலோகத்தைக்காட்டிலும் இனிமையைத் தரக்கூடியது; (அவ்விடத்தில்), மேவு காதலின் வைகுதி-பொருத்திய அன்போடு [அன்புபொருத்தி] வாழ்வாய்; (எ - று)

‘ஆவதுள்ளதே’ என்றதனால், இராமபிரான் கூறியதைப் பரத்துவாச முனிவன் அக்கிரித்தவாறு. இவ்வாசசமததிற்கு அப்பால பததுகாத தூரம் நடந்துசென்றால், தேவாகளும் கைதொழுவதும் சுவாககத்தினும் மிக இன்பம்தருவதுமாகிய சித்திரகூடமென்னுமமலை கிட்டும்’ அதாவே நீ வாழ்த்தற்கு ஏற்றஇடமாம். அருப்போய நீ தங்கி வாழ்க என்று இராமனுக்குப் பரத்துவாசமுனிவன் சித்திரகூடத்திற்குச் செல்லுமாறு விடையளித்தனனென்க. ஆல் இரண்டும - தேற்றம். பி-ம்—1 கூவிடைப், காவிடைப், காவதர்ப். 2 போன. 3 குறுகி, குறுகு. 4 காதலத்துளேகுதி, காதலவெஃககி. 5 என்றனனே.

(எஃச)

௩௪.—இராமன்முதலியோர் சித்திரகூடத்தைநோக்கிப்பறப்பட்டு
உச்சிவேளையீல் யமுனையை யடைதல்.

என்று ¹காதலி நேயின் னடிதொழு ²தேத்திக்
கொன்றை வேயங்குழற் கோவலர் முல்லை³ பங் குறிஞ்சி
சென்று செங்கதிர்ச் செல்வனு ⁴நடுவுநச் சிறுமான்
கன்று ⁵நீர்நுகர் ⁶காளிந்தி யெனுநதி ⁷கண்டார்.

(இ - ள்.) என்று—, காதலின் ஏயின்— அன்போடு கட்டளைப்பட்டவ
னாகிய பரததுவாசமுனிவனுடைய. அடி தொழுது ஏததி திருவடிகளை வணங்
கித துதித்து, கொன்றை வேய குழல் கோவலர்-கொன்றையினனும் மூங்கி
லினனும் செயம்ப்பட்ட குழலையுடைய இடையாகனது, முல்லை-முல்லைநிலத்
தையுமி, அம குறிஞ்சி-அழகிய குறிஞ்சிநிலத்தையும், சென்று-கடந்துபோய்,-
(இராமன்முதலியோர்),—செம் கதிர் செல்வனும் நடுவுந - செந்நிறமான
[வெப்பமான] கிரணங்களையுடைய சூரியனும் உச்சிமைய சேர, சிறுமான்
கன்று நீர் நுகர் காளிந்தி எனும் நதி-சிறிய மானகன்றுகள் நீரைப்பருகுகின்ற
யமுனையினை, கண்டார்—; (எ - று.)

பரததுவாசமுனிவனிடத்து விடைபெற்றுக்கடந்த இராமன்முதலியோர்,
அக்கரணத்திற்சென்று சூரியன் உச்சிமையடைகையில் யமுனையினை யணு
கிகண்டன ரென்பதாம். ¹அங்குநடுமினந் பாடத்திற்கு-அம் குடுமி சென்று
செங்கதிர்ச்செல்வன்உம் நடுவுந், முல்லை-முல்லைநிலத்திலே, காளிந்தியெனும்
நதி கண்டாரென்று இப்பகுது உரைக்க. கொன்றைக்குழல் - கொன்றைப்
பழத்தைத் தருவித்தோளையிட்டுச்செயம்ப்படும் ஊதுகருவி “கொன்றை
யாதீங்குழல்,” “கொன்றைப்பழக்குழல்” என்பன காண்க. கொன்றைக்குழ
லும் வேயங்குழலும் ஆபாகன் ஊதுவன. பீ-ம் —¹காதலன். ²இறைஞ்சி.
³முடிவுற. ⁴நின்றுகள். ⁵கரையுடைக்காளிந்தி. ⁷கண்டான். இச்செய்யுளின்
முதலடி ‘என்றுமாமுனிவியம்பலு மிருமையிளிறைஞ்சி’ என்றுசிலப்பாதி. ()

௩௫.—இராமன்முதலியோர் நீராடிக் களித்திழங்குகளை யருந்துதல்.

ஆறு கண்டன ரகமகிழ்த் திறைஞ்சின ¹ரறிந்து
நீறு தோயமணி மேனிபர் நெடுமபுனல் படிந்தா
ரூறு மென்கனி கிழங்கினோடுண்டுநீ ருண்டா
ரேறி யேருவ தெங்ஙன ²மென்றுலு மீளையோன்.

இதுவும் அடுத்த கவியும் - குளகம்.

(இ - ள்.) நீறு தோய் மணி மேனிபர்-(வழிச்சென்றதனாற்)பழுதிபடிந்த
அழகியஉடம்பையுடைய அந்த இராமன் முதலியோர், ஆறு கண்டனா-யமு
னையினைக் கண்டு, அகம் மகிழ்து - மனமகிழ்ச்சியடைந்து, இறைஞ்சினர் -
வணங்கி, அறிந்து-(தாம்செய்யவேண்டியதை) உணர்ந்து, நெடு புனல் படிந்
தார்-ஆழந்த அவ்யமுனையினில் முழுக்கியவராய்,—ஊறு மென்கனி கிழங்கி
னோடுண்டு-கிழங்குடனே சுவையுறுகின்ற மெல்லிய பழங்களுக்கும் புசித்து,

ரீர் உண்டார்-(அவ்யமுஞாதியின்) ரீரையும் பருகினார்கள்; (பின்பு இராமன்), ஏறி ஏருவது எகவனம் என்றலும்-(இந்தியைக்) கடந்து அப்பாற் செல்வது எவ்வண்ணம்? என்று சொல்லவும், (உடனே), இளையோன்-இளையபெருமா ளாகிய இலக்குமணன்,—(எ-று.)—“வாங்கு வேயங்கழை துணிததனன்” என அடுத்த கவியோமுதொடரும்.

அவ்யமுஞாதியில் மாதயான்னிகளானஞ்செய்து கனி கிழங்குகளை அருந்தியபின் இராமனுக்கு ‘இந்தியைக்கடப்பதுஎவ்வண்ணம்?’ என்று ஓர் சிந்தையுண்டாயிற்றென்க. பி-ம்.—¹வணக்கி. ²என மிட. (எ௩௬)

௩௬.—இலகீதமணன் தேபா மமைத்துச் சீதாபிராட்டியுடன் இராமபிரானை அந்ததியைக் கடக்கச் செய்தல்

வாங்கு ¹வேயங்கழை ²துணித்தனன் மாணியின் கொடியா
லோங்கு தெப்பமொன் ³நமைத்ததி ⁴னும்பரி னுலம்போல
வீங்கு தோளண்ண நேவிபோ டினிதுவீற் றிருப்ப
⁵நீங்கி னுனந்த நெடுநதி யிருகையா னீந்தி.

(இ - ள்.) வாங்கு வேய்க்கழை துணித்தனன் - வாயுத்தன்மையுள்ள மூங்கிலின் கழிகளை வெட்டி, மாணியின் கொடியால் - மாணிக்கொடிகளைக் கொண்டு, ‘வெட்டிய அம்மூங்கிறகழிகளைப் பிணைத்து, ஒன்று தெப்பம்ஒன்று அமைத்து-சிறந்த தெப்பமானதைக் கட்டி, அதின் உம்பரின்-அததெப்பத தின்மேலே, உலம போல வீங்கு தோள் அண்ணல் தேவியோடு இனிது வீற்றிருப்ப - திரண்ட கல்லைப்போற்பருகதுள்ள தோளையுடைய பெருமையிற்சிறந்த இராமபிரான் (தனது) மனைவியுடனே சுகமாகத் தங்கியிருக்க, இரு கையால் நீந்தி-(தனது) இ-ண்ணிக்களாலும் நீதுவதுபோல் (அந்நி நீரைத்) தள்ளிக்கொண்டு, அந்த நெடு நதி-அத்தப்பெரியததியை, நீங்கினுன்-கடத்துசென்றான்; (எ - று)

மூங்கிறகழிகள்பலவற்றை அளவுபடவெட்டி, அவற்றை மாணிக்கொடி யைக்கொண்டு ஒடம்போலக் கட்டி, இவ்வனம்பெப்பயஅமைத்தபின் அதன் மீது சீதாபிராட்டியுடனே இராமன்வீற்றிருப்ப, துடிப்புகொண்டு தெப்பத் தைச் செலுத்துவதுபோல் தன்கையால் நீரைத்தள்ளி இலக்குமணன் அத தெப்பத்தைச் செலுத்தி யமுஞாதியைக் கடத்தனென்க. தான் ரீந்திய வண்ணமே தெப்பத்தைத்தள்ளிக்கொண்டு போனெனினுமாம். பி ம்.—¹வேயங்கழி. ²து மித்தனன். ³அமைத்தனன், இதைத்தனன் ⁴உம்பரின் மகம்போல, உம்பாதமதிபோல், உம்பரினுலகம். ⁵நீந்தினுன் ..நீயிர்.(எ௩௭)

௩௭.—இலகீதமணன் தேப்பஞ்சேல்லிய்ப்படி ஜலத்தைத் தள்ளியதன் வருணை.

ஆலை ¹பாய்வய லபோத்திய ராண்டகைக் கிளையான்
மாலை மால்வரைத் தோளெனு மந்தரார் திரிய
காலை வேலைபைக் ²கடந்தது கழிந்தகீர் கழிதின்
மேலை வேலையிற் ³பாய்ந்தது மீண்டரோ வெள்ளம்.

(இ - ள்.) ஆலை - கரும்பாலையிலிருந்து, பாப் - (கருப்பஞ்சாறு) பாயப் பெற்ற, வயல் - வயலைக்கொண்ட, அயோத்தியா ஆண்டதைக்கு - அயோத்தியாபுரியிலுள்ளார்க்குத் தலைவனான ஆணமைக்குணமரிப்பிய இராமபிரானுக்கு, இளையான் - தம்பியாகிய இலட்சுமணனுடைய, மலை மால் வரைதோள் எனும் மந்தரம் - (வெற்றி) மாலையையணிந்த பெரிய மலைபோன்ற தோளாகிய மந்தரமலையானது, திரிய-மாறி மாறி (பழுதுறுவததைத்) தள்ள, கழிந்த நீர் - (அவநனம் இலட்சுமணனது கையால்) தள்ளப்பட்ட நீரானது, காலவேலையை கடிதின் கடத்தது - சூரியனுதிபதற்கு இடமான கிழக்குச் சமுத்திரத்தையும் விரைவிற் கடத்துசென்றது; மீண்ட நீர் வெள்ளம் - (அவ் விலக்குமணனுல்தள்ளப்பட்ட தெப்பத்தினால்) மீண்டிசென்ற நீர் வெள்ளமானது, மேலைவேலையில் பாப்த்தது-மேற்குச்சமுக்கிரத்திற்பாய்த்து சோத்தது.

இலட்சுமணன் தன்னைமால் நீரைத் தள்ளிப் புணைய மெலேகடத்தும் போது தள்ளப்பட்ட ஜலம் இவன்தள்ளிய வேகத்தாற் கீழ்கடலிற் போய்ச் சேர, இவன் செலுத்திய புணைவிசையாலமீண்ட நீர்வெள்ளம் மேல்சமுத்திரத்திற் பாய்த்து சென்ற தென்பதாம் தொடர்புயர்வுவிற்சியணி. கால - காலவேலையை யுண்டாகுஞ் சூரியன் அவன் அவநனம் தன்னுதயத்தாற் காலவேலையை யுண்டாகுவது கிழக்குச்சமுத்திரத்திலேயே யாதலால், அந்தக்கலை 'காலவேலை' என்றா. வரை - இரேகையுமாம். 'கடிதின்' என்பதை மத்திமதிபமாகக்கொண்டு, மேலைவேலையிற் பாப்த்தது என்பத்குறும் இமைக்கலாம் பி டி —¹ஓப்²உற்றது. ³பாத்தது. (எஉஅ)

உஅ — அந்நீயைக்கடந்த பிர் ஸ்ரீராமஸ்முதலியோர்

பாலையனமொன்றைச் சார்தல்.

அணைய ரப்புன¹லேறின ரக்கரை²யணைந்தார்
புணையும் வற்கலைப் பொற்பினர் நெடுநெறி போனார்
சினையு மூலமும் வேரும்வெந் திருநிலத் தீய்த்து
நினைபு 'நெஞ்சமுஞ் சுடுவதெனார் நெடுஞ்சுர கேர்த்தார்.

(இ - ள்.) புணையும் வற்கலை பொற்பினர் - அணிந்த வற்கலையோடு கூடியும் [வற்கலையை யணிந்திருந்தும்] அழகையுடையவராகிய. அணையர் - அவ் விராமன்முதலியோர், — அபுனல ஏறினார் - அந்தபழுதுறுதலின் நீரைக் கடந்து, அக்கரை அணைந்தார் - அக்கரைபைச்சேர்த்து, நெடு நெறி போனார் - பெரிய வழியிற் சென்றவராய், — சினையு மூலமும் வேரும் வெந்து கிளை கிழவருவோ இவைகளெல்லாம் தீய்த்துபோய், இரு நிலம் தீய்த்து - பெரியதரையும் தீய்த்துபோன்ற வெப்பத்தைபடைத்தது. நினைபும் நெஞ்சமும் சுடுவது - (தன்னை) எவரேனும் நினைத்தாலும் அவருடைய மனத்தைபுஞ் சுடுவதாகிய [பெரு வெப்பமுள்ளது], ஓர் நெடு சுரம் - ஒரு பெரியபாலையனத்தை, கேர்த்தார் - அடைந்தார்கள்; (எ - று.)

“விழுத்ததுளிபத்தரத்தே வேமென்றும் வீழின், எழுத்துசுடர் சுடுமென்
 தேவகிச - செழுங்கொண்டல், பெப்பாத கானகத்தே” என்று பிறரும் நில
 வெமமைப்பைவருணிகிறுத்தல் இவகு ஒப்புசொக்கத்தக்கது. வற்கலை=வல்
 கலா வடசொல. பிம் —¹கடத்தனா. ²உற்றா. ³கோலத்தர், பொறியினர்.
⁴நெஞ்சையும். ⁵நெறிசொந்தா, சுரஞ்சொந்தா, நெறிரின்றா. (எஃக)

நக. — இவ்வேம்மையைச் சீதை தாங்கமாட்டாபோ என்று இராமபிரான்
 கருத, அங்வளம் வேம்மைமாரியதை இதுமுதல்
 நான்குகவிகள் தெரிவிக்கும்.

நீங்க லாற்றல்ள் சனகியென்¹நண்ணலு ²நினைந்தான்
 வோங்கு வெய்யவ னுடுபதி யெனக்கதி ருகுத்தான்
 ருங்கு ³வெங்கடத் துலவைகள் தழைக்கொண்டு ⁴தழைத்த
 பாங்கு ⁵வெங்கனற் பங்கப் ⁶வனங்களாய்ப் பரந்த.

(இ - ள்.) ‘சனகி - சீதைபானவன், ¹நீங்கல் - (இத்தவனத்தைக்) கடத்த
 தற்கு, ஆற்றல்ள் - வல்லமையுடையவளல்லள்.’ என்று —, அண்ணல்உம் -
 அந்த இராமபிரான், நினைந்தான் —; (அப்போது), ஒருகு வெய்யவன் -
 வெப்பமயிக்கவனாகிய சூரிபன், உடுபதி என - நட்சத்திரங்கட்குத்தலைவனா
 கிய சந்திரன்போல (சூளிராசரியாக), நதி - (கன்) கிரண்டகளை, உருத்
 தான் - சொரிந்தான் வெம தாவரு கடத்து - வெமமைப்பைக்காவிய அவ
 வனத்திலே, உலவைகள் - உலாந்துபோன மடங்கள், தழைக்கொண்டு தழை
 தத - தளிர்த்தலைக்கொண்டதழைத்தன; பாங்கு வெம கனல் - அங் விடங்களி
 லிருந்த கொடிய அக்கினி, பங்கம் வனங்கள் ஆய் பரந்த - தாமரைக்காடுக
 ளாகமாறிப் பரவியிருத்தன; (எ - று.)

‘வெப்பமுள்ள இத்தவஞ்சுரத்தைச் சானகி எவ்வளவகடப்பன்?’ என்று
 இராமபிரான்கருதவே, சூரியன்முதலியோர் தம்கலைமை மாறின ரென்க.
 சூரியன்முதலியோரிடத்து வெமமைமுதலிய நிலைகள்மாறி உடுபதித்தன்மை
 முதலியன சேர்த்தன வெனக் கூறியது - முறைபிற்படரீட்சியணியின் பாற்
 படும. நாற்பத்திரண்டாரு செய்யுள்வரையில் இவ்வணி காணலாம். பி-ம் —
¹அன்னவன், இராகவன், அன்னவா. ²நினையா, நினைந்தா. ³துலைத்த,
 தழைப்ப. ⁴வனங்களாய். ⁵வேங்கடத்து. ⁶வேங்கனல் எனப் படித்தலு
 முண்டு. (எசு)

சு0. வறுத்து வித்திய வனையன ¹வல்லயிற் ²பரற்கள்
 பறித்து ³விழ்த்திய மலரெனக் குளிர்ந்தன பசைந்த
 ‘விறுத்தெ ரிந்தன வல்லிக ளிளந்தளி ரீன்ற
 கறுத்த வாளா ⁴வெயிற்றினு ளமுதுகக் களித்த.

(இ - ள்.) வறுதது வித்திய அனையன வல் அயில் பரற்கள் - வறுத்து வித்தப்பட்ட வித்துக்களாப்போன்றனவான வலிய கூரிய பரற்கற்கள், பறித்து வீழ்த்திய மலா என குளிர்ந்தன பசைத்த - பறித்துக்கீழேவீழ்த்தப்பட்ட மலர்களைப்போன்று குளிர்ந்து பசைப்படைந்திருந்தன; இறுதது எரித்தன வல்லிகள் - அறுக்கப்பட்டும் எரிககப்பட்டும்போன கொடிகள், இனந்தளிர் ஈன்ற - இளமைமான தளிரை வெளிவிட்டன; கறுத்த வாள் அரவு - சீறிவருத்தன்மையுள்ள வாள்போதொடிய சாப்பங்கள், எயிற்றினுள் - (தமது) நசுப்பறகளிலே, அமுது உக - அமுகம் வெளிப்படுவதனால், களித்த - (சேறும் நீங்கி) மகிழ்ச்சிகொண்டிருந்தன; (எ - று)

கறுத்தவரவு-கருவண்ணசாப்பமென்று கூறினுமாய் பீம் —¹வல்லியம். ²பரற்கள். ³நீங்கிய, வித்திய. ⁴இறுத்தாகக்கென, இறுத்தரித்தன. ⁵எயிற்றினுடு. (எசக)

சக. ¹குழுமி மேகங்கள் ²குழுவின் ³குளிர்துளி கொணர்ந்த முழுவில் வேடரு முனிவரின் முனிகில ருபிரைத் தழுவி 'நின்றனா' பசியில 'பகையில தணிந்த வுமுனை யின்முலை மானிளங் கன்றுக ளுண்ட.

(இ - ள்.) மேகங்கள்-(வெண்மைமான) மேகங்கள், தாம அரக்கிலைமறி), குழுமி - ஒன்ற கூடி, குழுவின் - முடிந்தினைவாகி. குளிர் துளி கொணர்ந்த-குளிர்ந்த நீர்த்துளிகளைக்கொண்டு பொழிந்தன; முழு வில் வேடாடம் முனிவரின் உயிரை முனிகிலா-(விலக்குகளை வேட்டையாடும் பொருட்டு)பழுது படாதவிலைக்கொண்டுள்ள வேடாகளுட இருடியடைப்போலப்பிராணிகளின் மீது சினங்கொண்டு கொல்லாமற் சாத்திலைப்படைந்தனா;தழுவின்றன-(கமக்குளதிப்பப்பட்டபிராணிகளைக் கொல்லுத்தன்மை நீங்கித்) தழுவுத்தன்மை வாய்த்தனவும், பசி இல-(பிராணிகளைக்கொன்று தினனும்) பசிபற்றனவும், பகை இல தணிந்த - பகைமைக்குணம் நீங்கிச் சாத்தமான நிலைப்படைத்தனவுமான, உமுனையின் - புலிகளின், முலை - முலைகளை, இள மான் கன்றுகள்-இளமையுள்ள மான்கன்றுகள், உண்ட-(ஊட்டிப்) பாலுண்டன; (எ-று.)

முன்பின்வந்துள்ளவற்றிற்குவற்ப 'மேகங்கள்' என்பதற்கு - வெண் மேகங்கள் என்று பொருள்உரைக்கப்பட்டது. பீம் —¹குழுவின். ²குழுவின். ³நுந்துளி. ⁴நின்றனா. ⁵பகையில ⁶பசியில்தணிந்த.தணிந்தனவறா. (எசஉ)

சஉ. ¹கல்லளைக் கிடந்த கடுவெத் தபர்கின்ற கதழ்பாம்பு - மலை பல்ல லுற்றில வலைபுனற் கிடத்தன வனைய வல்லை யுற்றவேய் புற்றொடு மெரிவன ²மணிவாழ் புல்லெ யிற்றினங் கன்னியர் ³தோளெனப பொலிந்த.

(இ - ள்.) கல் அளை கிடத்த கடு வெத்து அயர்கின்ற கதழ் பாம்பு - மலை முழுமயிலேதவகி விடத்ததினால் வெத்துபோயவருத்துகின்ற கொடுஞ்சினத்தை புடைய பெரும்பாம்புகள், அலலல் உற்றில - சேறுதலாகியதுயரையடையாதன

வாய், அலை புனல் கிடத்தன அனைய-அலையுத்தன்மையுள்ள நீரிலே கிடத்தாற் போன்று வெம்மைநீங்கியிருத்தன; வல்லை உற்ற னேய் புற்றொடு உம் எரிவூன-பெருவகட்டில் முளைத்துள்ள மூங்கில்கள் (தாம்முளைத்துள்ள) புற்றோடும் எரிபவை, — (அவனும் எரியுத்தன்மைநீங்கிப் பசியனவாகி), மணி வாழ் புல் எயிறு இளவ கன்னியா தோள் என பொலித்த - முத்தவகள் தங்கியிருப்பது போன்ற சிறியபற்களைக்கொண்ட இளமங்கையரின் தோளபோல் விளங்கின.

உல்லை - காடுஆதலை “உல்லை துருகம் காடெனப் புகல்வா” என்ற பிகலந்தையாலும் அறியலாம். உல்லை எரிவன என்று இயைதது, விரைவாக எரிபவையென்றல் சிறவாது. மணி - இங்கே, முத்து. பி - ம் - ¹கல்லிடைக. ²மணிவான், மணிவாய. ³தோளோடும். (எசுஉ)

சுஉ. — வெம்மைநீங்கிய அக்கானகத்தின் வநுணை.

படர்ந்தெழுந்த¹புல பசுநிறக் கம்பளம் பரப்பிக்
கிடந்த போன்றன ²கேசயர்³ தோகைகள்⁴ கிளர
மடந்தை மாடென நாடகம் வாயின்னொறு ⁵நவின்
⁶தொடர்த்த பாணரி ⁷பாங்கிசை முரன்றன தும்பி.

(இ - ள்.) படர்தது எழுந்த புல—, பசுநிறம் கம்பளம் பரப்பி கிடத்த போன்றன - பசுநிறமுள்ள கம்பளத்தைப் பரப்பிவைத்த; ந்போலத் தோன்றின; கேசயம் - மயில்கள், — தோகைகள் கிளர் - (தமது) தோகை விரித்து நிற்க, மடந்தைமா என - மகளிர்போல. நாடகம் - கூடதுக்களை, வாயின் தொறும - அங்குவிடங்கனில, நவின் - செய்கன்: தும்பி - வண்டிகள, தொடர்த்த பாணரின் - (நாடகமகளிர் நடக்கும்போது அந்நாடகத்துக்கு) ஏற்பப் பாடுகின்ற பாணரைப்போல, பாங்கு - பக்கங்களிலே; இசை முரன்றன - இனியசங்கீதப்பாடல்களைப் பாடின; (எ - று.)

அக்கானகத்திற் டசுபுற்பார்த்தஇடத்தில் மயிலாட வண்டுபாடுவதை, கம்பளம்பரப்பிய இடத்தில் மங்கைமா நாத்தனஞ்செய்யப்பாணா பாடுவது, போன்றிருத்தனவருணித்தா. பி - ம் — ¹புலபாங்குறக், புற்பாங்குறக். ²மஞ்ஞாயத், மஞ்ஞாயத், கேசயர்³ கிளர. ⁴தடித்த. ⁵தொடர்த்து. ⁶துளங்கிசை, துளங்கிசை. (எசுச)

சுச — அங்கு அங்கு பாய்மைமற்றியதுதறித்த கவிக்கூற்ற.

கால மின்றிபுங்கனித்தன கனிநெடுங் கத்த
மூல¹மின்றிபு² முகிழ்த்தன³ நிலனுற முழுதுங்
கோல் மங்கைய ரொத்தன⁴ கொம்பர்க ளின்பச்
சீல மன்றியுஞ் செய்தவம் வேறுமொன் றுளதோ.

(இ - ள்.) கனி-பழவாகைகள், காலம் இன்றி உம் - (தமக்கு உரிய) காலம் இல்லாமலிருக்கவும், கனித்தன - பக்குவப்பட்டுக் கிடத்தன; நெடு கத்தம் - பெரியகிழங்குவாகைகளாகவும், மூலம் இன்றி உம் - (தாம் தோன்றுவதற்கு உரிய) வேர் இல்லாமலிருக்கையிலும். முகிழ்த்தன - தோன்றின: சீலன் உறமுழுது உம் - அந்நிலத்து ஓரிடமும் மிசச மில்லாமல் முழுதும், கொம்பர்கள் - பூஞ்செடிகள், (தாம் நிரம்பப்பூது, தோலம் மங்கையா ஒத்தன அலங்கரிக்கப்பெற்ற மங்கை

மார்களை யொத்திருந்தன; இன்பம் சிலம் அன்றிடம்—(யாவாக்கும்) இன்பத்தை லீனக்கக்கூடிய நற்குணத்தைத் தவித்ததும், செய்தவம் - செய்தற்குரிய தவம், வேறு உம் ஒன்று உளது ஒவ்வேதையும் ஒன்று இருக்கின்றதோ? (எ-று.)

‘தவசியரின் மகிமைபால் காலமின்றியும் கனிதல் முகலியன நிகழ்த லுண்டு; இராமலட்சுமணா அங்ஙனம் தவசியராக இல்லாமலிருக்கையிலும் கொடுஞ்சுரம் வெம்மைமாயி் இன்பமாய்க்கும் உத்தியானவனம்போல் ஆயி னமை எவ்வனே?’ என்று கோனறும் ஐயத்தை யொழித்தற்பொருட்டு, ‘சேவத்தைக்காட்டிலும் செய்தவம் வேறுளதோ?’ என்றா; இந்த நான்காமடி, முதல்முன் நடிக்கேச சமாத்தித்துகின்றது - தொடர்தில் கேய்யுக்குறியணி யாம். “சீவகலாற்றலன்” (௩௬) என்று தொடங்கும் பாடலமுதல் இப்பாடல் வரையில் ஒவ்வொரு பாடலிலும். இரத்தசெடபுளின் ஈற்றடிபக்கூட்டி யுணர்ப்பாருமுள அங்ஙனம் கூட்டிப்பொருள்காண்பது. காலியத்தின்போக் குக்குவற்றேதெயனத் தோன்றுவின்றது பி-ய் —¹ அனநியம். ² முனத்தன. ³ செடுசீலம். ⁴ கொம்புகளினபசு, கொம்பாகளிம்பா, லாளிளங்கொம்பா. (௭௪இ)

சுரு.—இதுவும் அடுத்த செய்யுளும் - பின்னும் அங்ஙனத்தின் வருணனை.

எயினர் தங்கிட மிருடிக ளிருபிட ¹மேய்க்க
வயின்வ யின்றொறு மணிதிறக் கோபங்கண் மலர்க்த
பயினம் ரந்தொறும் பரிந்தன ²பேடையைப் பயிலுங்
குயில் ரங்கின ³குருத்தின நருமபின் முருத்தம்.

(இ-ஊ.) எயினர் தங்கு இடம்-வேடாகத் தங்குகின்ற எயினசசேரியும், (அத்தெயினர் யாவரும் சாத்தகுணத்தை மேற்கொண்டதனால்), இருடிகள் இருப்பிடம் ஏய்க்க - இருடியா இருப்பிடமேயால் ஆயின; வயின் வயின் தொறும - அவ்வவ்விடங்களோறும், ‘மணி’ சிறம் கோபங்கள் - மாணிக்க சித்தத்தைபுடைய இரத்தசேவப்புகுச்சிகள். மலர்க்க - பட்டவின்; பயில் மரம் தொறும-செருங்கியுள்ள விருட்சங்களோறும், பரித்தன பேடையை - (தமமைப் பிரிதலால்) வருதுகின்ற பெண்பறவைகளே, பயிலும் குயில்-இன் னோசையோடு கூவுதன்மைபுள்ள ஆணகுயில்கள், இரங்கின-இரக்கவகொ ண்டுகூடின; குருத்தம்-குருத்தமடிகள், நின்று - பசுத்தன்மைமயப்பெற்று, முருத்தம்-இளத்தளிரகள்; அருமபின் - தோன்றப்பெற்றன; (எ - று.)

“சீலமன்றியும் செய்தவம் வேறு மொன்றுளதோ” என்று கீழ்க்கவியிற் கூறியதற்குப் பின்னும் இங்கு உதாரணக் கருகின்றனவென்க. எயினர்-பாலை நிலமாக்கள். இரத்தசேவம் - மழைக்காலத்திற் பரவுதன்மையுள்ளதொரு பூசுமி. பி-ய் —¹வேய்க்க. ²கொம்புகள். ³பரத்தன, பிரித்தன. ⁴பேடையுக். ⁵அரவகினம். ⁶முருத்தினின்றருமபினகுருத்தம், முருகுகின்றருமபினகுருத்தம்.

சுரு. ¹பத்த ஞாப்புறு பாசறைப் பொருள்வயிற் பருவத்
தந்த கேள்வரை ²யுயிருறத் தமுயினர் பிரிந்த
கந்த வோதிரப் சிந்தையிற் ³கொதிப்பதக் கமுலோர்
வந்த போதவர் யனபெனக் ⁴குளிரந்ததவ வனமே.

(இ-ள்) ஞாபு - போரினே, பத்தம் உறு - கட்டுதல் பொருத்திய, பாசறைப்பொருள்வயின்-படைவீடாகியபொருளின் பொருட்டாக, பருவம் தத்த- (இன்னபருவத்து வருவேனென்று) காலவகுபித்த, கேள்வரை - கணவரை, உயிர் உற தழுவினா-உயிரையும் பொருத்துமாறு [இறு] தழுவின்வராய், பிரித்த- கத்தம் ஒதியர்-ஈறுமணமவீசுவ கூத்தலையுடைய மடத்தைமாரின், சிந்தையின் - மணம்போல, கொதிப்பது - கொதிக்குத் தன்மைவாய்த்த, அவனம் - அந்தப்பாலவனம், அக்ஷலோ வந்த போது - வீரக்கழலையணிந்த அத்தக்கணவரவந்த சமயத்தில், அவர் மனம் என குளிர்த்தது-அந்த மடத்தை மார மனம் குளிர்ச்சியடைவதுபோல (அவ்விராமலட்சுமணாவந்தபோது) குளிர்ச்சியடைத்தது; (எ - று)

கணவா மனைவியைப்பிரித்தல், ஒகல் பகை தூது பொருள்செயல் காவல் பகைதமை என்பவற்றால் சீதமும் இவற்றினால் பகைமேற்செல்லாதிப் பிரிவே இவகை, 'பாசறைப்பொருள்' என்றதனால் குறிக்கப்பட்டது பாசறை என்றால் - படைவீடு என்றுபொருள். பகைமேற்செல்லா பாசறையில் தங்கிப் பொரவேண்டியிருக்கலின் பகைமேற்செற்றப்பிரிவை 'பாசறைப்பொருள் வயிற் பிரித்த' என்றார். பிரித்து செல்பவா ஆண்பாலாரோயினும் பிரிவு இருவரிடத்து முள்ளமையால், பிரித்தவோதியா என்றது பொருத்தம். அவ்வனம் பிரிபா போசெய்தற்குரிய காலக்கழித்ததும் நீண்டவருவதாகத் தம்மனைவியோடு காலவகுபித்தது செல்லலாகு மாதலின், 'பருவம் தத்த கேள்வா' என்றது அவ்வனம் தம் கணவா பிரியுமபோது பிராணாயாயின் றிக் கணவன் நீண்டவரவே னுமே என்ற கருத்தினால் பகதினிமாரின் மனம் மிகவுங் கொதிக்குமாதலின், அமனத்தை மிக்ககொதிக்கும் வனத்திற்கு உவமைகூறி, பின் அது இராமபிரான் வருகையாற்குளிர்ந்ததற்கு அவ்வனம் பிரித்தமகளிரின் மனம் அக்கணவரைக் கூடப் பெற்றாற் குளிர்ச்சிபெறுவதை உவமையாகக் காட்டினா. இனி, பாசறை-பாசறைக்குச் செல்லும் பொருட் டாலேனும், பொருள்வயின்-பொருள்செய்யும் பொருட்டாலேனும், பிரித்த, பருவத்தத்தகேள்வரை என்று உரைப்பாருமுளா. பி-ம் - பத்தருட்புரை. ²உயிரெனத். ³மனமெனத். ⁴கொதித்தது. ⁵குளிர்த்தது வனமே. (எசை)

சா.—இராமம்முதலியோர் சித்திரகூடத்தைக் காணுதல்.

வெளிநு நீங்கிய ¹பாலையை பெல்லெனப் போனார்
²குளிநு வான்மதிக் குழவிதன் சூல்வயிற் றொளிப்பப்
 பிளிநு மேகத்தைப் பிடியெனப் பெரும் பனைத் தடக்கைக்
 களிநு ³நீட்டுமச் சித்திர கூடத்தைக் கண்டார்.

(இ - ள்) வெளிநு நீங்கிய-அஸாரத்தன்மை நீங்கிய, பாலையை-அத்தப் பாலவனத்தில். மெல்லெனப்போனா-மெல்லசென்ற இராமன்முதலியோர் - குளிறும் வான் மதி குழவி - ஒலிக்குத்தன்மைபுள்ள ஆகாயத்திலுள்ள இளஞ்சத்திரன், தன் சூல் வயிறு ஒளிப்ப - தனது கருக்கொண்ட வயிற்றினி டத்து மறைய, பிளிநு-இடிக்கின்ற, மேகத்தை- பிடி என-(தன்) பெண் யானையென்று மயங்கி, களிநு - ஆண்பாளை, பெரும் பனை தட கை நீட்டும்- தனது பெரிய பனைமரம்போன்ற கையை நீட்டிடுக்குஇடனா, அ சித்திர கூடத்தை - அந்தச்சித்திரகூடமையை, (இராமனுதியா), கண்டார்-; (எ-று.)

பிளிறுவ் கருக்கொண்ட மேகத்தைத் தன்பிடியென்று மயங்கிக் களிறு கைநீட்டிஞ் சித்திரகூடமென்று மலைசிறப்புக் கூறியவாறு. மேகமண்டலம் விரையும் அம்மலை யோங்கியுள்ளதனால், மேகத்தைப் பிடியென்று கருதிக் களிறு கைநீட்டுவதாயிற் றென்க. இஃத மயக்கவண்ணியால் மலைபின் ஒக்கம் தொனிக்கும் போனா - பெயர். பெண்பாணைககுத் தத்திராமை, இயல்பு. மதிக்குழவி ஒளியாதிருப்பின் மேகத்தைப் பிடியென மயங்காதென்பது பற்றி, 'மதிக்குழவியிற் றொளிப்ப' என்றது 'ஒளிருவான்மதிக்குழவிகள் சூல்வயிற்றுதிப்பப்பிளிமம் என்றபாடத்துக்கு - பிராகசிகுத் பிறைசசத்திரன் கருக்கொண்ட தன்வயிற்றினின்று வெளிப்படுமேபாது முழுவதென்ற என்று பொருள். சூல்வயிற்றுதிப்ப என்றது, கருமுதலில் மறைத்த பிறைச சத்திரன் வெளிப்படுவதை. இவகு. பிறைச சக்தின் தன்வயிற்றில் வெளிப் படமேகம் இடிகின்றது, பிடியானது கருக்கொண்ட தன்வயிற்றினின்று அக்கரு வெளிப்படுமேபாது வீரிடுவதை யொத்திருக்கு மென்ற உவமை தொனிகு மென்க. சித்திரகூடமென்ற வட்சொல - விசத்திரமான சிகரவ களையுடைய தென்க காரணப்பொருளபடிம பிம்—¹பாலையின். ²ஒளிறும். ³உதைப்ப. ⁴பணை. ⁵நீட்டிற்று. (எசஅ)

வனம்புதுபடலம் முற்றிற்று

அ - ஆவது சித்திரகூடப்படலம்.

சித்திரகூடபருவதக்கில் இராமபிரான் வசிக்கைத் தெரிவிக்கும் படல மென்பது, பொருள் சித்திரகூடத்தைக் கண்ட இராமபிரான், அம்மலையின் பல்வகை வளவகளையுஞ் சீதாபிராட்டிக்குத் காட்டிக்கொண்டே அம்மலைச் சாரலிற் போக, அங்கிருத்தமுனிவா எதிரொண்டு அவர்களைத் தமது ஆச்சிர மத்துக்குஇட்டிக்கொண்டிபோய் உபசரிக்க. அவர்களுடைய உபசாரத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு, பிறகு மண மூங்கில் முகலிபவற்றால் இலக்குமணன் சாலை அமைக்க, அச்சாலைபக்கண்டி ஒருபுறம் விபபாகதோன்றினும் இராம பிரான் 'இலக்குமணனுக்கு வருத்தவகொடுக்குமடியாயிற்றே!' எனவருத்த, இளையபெருமான இராமபிரான் வருத்திபதுண்டி கொத்துகூற, இராம பிரான் இலக்குமணனைச் சமாதானப்படுத்தி அக்கப்பாணசாலையிற் குடிபுது அத்தசசித்திரகூடமலையில்தானே உறைத்தமை இத்தப்படலத்துக் கூறப்படு கின்ற விஷயம்.

க — இராமபிரான் சீதாபிராட்டிக்குச் சித்திரகூடமலையின் பலவகை

இயற்கைவாங்களைக் காட்டத் தொடங்குதல்.

¹நினையுத் தேவர்க்கு நமக்குமொத் தொருநெறி தின்ற வனக னங்கண் னாயிரம் பெயருடை யமலன் சனகன் 'மாமட மயிற்கந்தச சந்தனஞ் செறித்த கனக மால்வரை 'டியல்பெலார் தெரிவுறக் காட்டும்.

(இ - ள்.) நினைபும்-‘சம்மாற் சிறப்புடையவரென்று) மதிக்கப்படுகின்ற, தேவர்க்கு உம் - தேவர்களின்கிறத்தும், நமக்கு உம் - நம்கிறத்தும், ஒத்து—, ஒரு ரெயி சின்ற - ஒரேசிலையில் நிற்கின்ற, அனகன் - குற்றமற்றவனும், அம் கணன் - அழகிய [சுருணை யப்பொழிகின்ற] கணனோ புடைபவனும், ஆயிரம் பெயர் உடை அலன் - ஆயிரத்திருப்பெயர்களைக் கொண் - குற்றமற்றவனுமான திருமாவின் திருவவதாரமூர்த்தியாகிய இராமபிரான், —சனகன் மாமடமயிற்சு-சனகனது புதல்வியாகிய சிறத்த மடப்பழன் ன மயில்போன்ற சாயலையுடைய சீதாபிராட்டிக்கு, அத்த சக்தனம் செறித்த கணகம் மால் வரை-சக்தனமரகன் ரெருகிய பொன்னை (த தன்னிடத்தேகொண்ட) பெரிய அத்தசக்திரகூடமலையினது, இயல்புளலாம்-இயற்கைவளவகளை யெல்லாம், தெரிவுஉற - தெரியும்படி, காட்டம் - காட்டலான; (எ - று.)

அனகன் மால்வரையிப்பெலாஞ் சானகிக்குக் காட்டுமென்ற, நினைபுத் தேவர்க்கும் நமக்கும் ஒத்து ஒருரெயிசின்ற அனகன் - மன்னுலகத்தவராய் விசேஷமான அறிவைப்பெறாத சம்மால் எவ்வளம் தந்தன்மைபுணர்வதற்கு அரியவனோ, அவ்வளமே அறிவு ஆற்றல்சிறில் மிக்கவரென்று சம்மால் மதிக்கப்படுகின்ற தேவராலும் அறிதற்கு அரியவனாயிருப்பவ னென்றபடி. இவ்வுலகத்தில் திருவவதரித்து உலகத்தார்போல இன்பமுமதுன்பமு முறுபவன் போன்று தோன்றினும் அப்பரமன் அவையெவையும இல்லாதவ னென்பார் ‘அனகன்’ என்றும், பிரகிருதிசமபக்க மற்றவனென்பா ‘அலன்’ என்று வகூறினர். “கண்ணிற்கழகு கண்ணோட்டம்” என்றவாறு சுருணையுடையவ னென்பார், ‘அங்கணன்’ என்றா. காட்டம் - செய்யுமென்முறறு ஆண்பாலுக்குவந்தது. இயல்பு - இயற்கையழகுக்கு, இலக்கணை. பி - ம் —¹நினைதல். ²வழி. ³மாமகடனக்கு. ⁴அழகு. (எசக)

உ.—இதுமுதல் முப்பத்தேழுக்கவிகள் - இராமபிரான் சீதாபிராட்டிக்குச் சித்திரகூடமலையின் அழகைக் காட்டுவதைத் தெரிவிக்கும்.

வானும் வேலும்விட்ட¹ டளாயின வணையகண் மயிலே
தாளி² நேலமுக் தமாலமுஞ்³ சடர்தருசார
‘னீள மாலைய துயில்வன நீருண்ட கமஞ்சூர்
காள மேகமு நாகமுர்⁵ தெரிகில காண்ப்.

(இ - ள்.) வானும வேலுமீட்ட¹ டளாயின வணையகண் மயிலே - வானையும் வேலையும் சோதது ஒன்றாகக் கலந்துவைத்ததாற்போன்ற கணனோ யுடைய மயில்போன்ற சாயலையுடையவனே! தாளின் - (தன்) அடிப்பகுதியில், ஏலமஉம் தமாலமஉம் - ஏலக்கொடியும் பச்சிலைமாமும், சடாதரு-ஒளி விடுகின்ற, சாரல் - தாழ்வரையிலே, னீளம் மாலைய - நீட்டமான தன்மையை யுடையவாய், துயில்வன --உறவகுகின்றனவான, நீர் உண்ட கமஞ்சூல் காளமேகமஉம் - நீரையுட்கொண்ட நிறைந்த கருப்பத்தையுடைய காளமேகமும், நாகமஉம் - யானையும், தெரிகில - வேற்றுமை யுணரமுடியாதவாறு இருப்பவற்றை, காண்ப்—; (எ - று.)

இம்மலைச்சாரலில் கோகோண்ட மேகமும் யானையும் லேறுபாடுதோன்ற மற்படித்திருப்பதை இராமபிரான் சீதாபிராட்டிக்குக் காட்டுகின்றனனென்க. இவருக் கருமைநிறத்தின் ஒற்றுமையால், யானைக்கும் காளமேகத்துக்கும் வேற்றுமைதோன்றாமையாக கூறியது - மறைவணியாம். வாளும்வேலும் விட்டளாயின அனைய கண இல்பொருளுவமை பி-ம் -1 அளவின். 'எவழு மாலமும். 'தழைதரு, தொடதரு, தழைதடஞ் 'கோமாமலை, கீளன்மாமலை. 'தெரிவில. (எடு)

௩. குருதி வானொனச் செவ்வரி பரந்தகட் குயிலே
'மருவி மால்வரை யும்பரிற் குதிக்கின்ற வருடை
சுருதி 'போற்கடர் மரகதக் கொழுஞ்சுடர் சுற்றப்
பருதி வானவன் பசுமபரி 'புரைவன பாராய்.

(இ - ள்.) குருதி வான் என செவ் வரி பரந்த கண குயிலே - இரத்தக் கறைபடியப்பெற்ற காட்படைபோன்று செவ்வரிபரந்த கணகையுடைய குயில்போலினிய குரலையுடையவனே! மால் வரை உமபரில் மருவி குதிக்கின்ற வருடை - பெரியமலை இது பொருத்திக்குதிக்கின்ற மலையாடு, சுருதி போல் சுடா மரகதம் கொழுஞ் சுடா சுற்ற-வேதமபோல விளங்குகின்ற மர கதவிரத்தினத்தின் கொழுவிய ஒளி தமமைச) சூழப்பெறுகலால், பருதி வான வன் பசும பரி புரைவன-சூரிய பகவானது பசுமைநிறக் குதிரையை யொப்பனவற்றை, பாராய்—; (எ - று.)

மலை துள்ள வரையாடுகள் மரகதவிரத்தினத்தின் ஒளியாற் சூழப்பெற்றுத் தாம் சூரியனது பசுமைக்குதிரைகள்போலத் தோன்றுகின்றவற்றைக் காட்டுகின்றன இராமனென்க. வருடை மரகதவிரத்தினத்தின்கீறும் பதிந்து பசுமைக்குதிரைபோன்றன என்ற இவ் வருணையில் பிறிதீங்குணம் பெறலணி காண்க. மரகதவண்ணத்தவளுன திருமலை வேதவகன் உணரத் துவனவாதலால் உணராததுவதும உணராதப்படுவதுமாகிய ஒற்றுமையம் பற்றி, 'சுருதிபோற் சுடா கொழுஞ்சுடர்' என்றா. செவ்வரிபரந்த கணகளுக்கே, குருதிவான உவமை பி-ம் —1 சேயரி. 'அருவி. 'பாயகின்ற. 'போற் றெளி, போலெனிர, போற்றொடா. 'கெ-டுஞ் 'கிகாப்பன. (எடுக)

சு. வடங்கொள் பூண்முலை மடமபி லேமதக் கதமா
வடங்கு 'பேழ்வயிற நரவுரி யமைதொறுந் தொடக்கித்
தடங்க டோறுவின் ருடுவ தண்டலை யயோத்தி
துடங்கு மாளிகைத் துகிற்கொடி 'கிகாப்பன கோக்காய்.

(இ - ள்.) வடம் பூண் கொள் முலை - ஆரமாகிய அணிகலனையணிந்த தனங்களையுடைய, மட மயிலே—! மதம் கதம் மா-மதகதையும் வெறியையு முடைய யானைகள், அடங்கு-அடங்கப்பெற்ற, பேழ் வயிறு-பிளவுப்பட்ட[பேரிடத்தைக்கொண்ட] வயிற்றையுடைய, அரவு-மலைப்பாம்புகளின், உரி - உட

லின்மேல்தோல், அமை தொறுஉம் (இங்ஞள்ள)மூங்கில்தோறும், தொடக்கி-
பிணித்து, தடங்கன் தோறுஉம்-மலைததாழ்வரை தோறும், நீன்று - இநுத்து
கொண்டு, ஆடுவ - ஆடுகின்றவை, —தண தலை அயோத்தி - சோலைகளாற்
குழப்பெற்ற அயோத்திமாநகரிலே, மாளிகை நுடவரும-மாளிகைகள்தோறும்
அசைகின்ற, துகில கொடி-வெண்ணிறச்சிலைத்துவசவகளை, நீகாப்பன-ஒப்
பவற்றை, நோக்காய்—; (எ - று.)

யானைகளையும் விழுங்குமாறு அவ்வளவு பெரிய வயிற்றைக்கொண்ட
மலைப்பாம்புகளென்பார் ‘சுதமாவடங்குபெழ்வயிற்றரவு’ என்றா. அவ்வா
றுள்ள பாம்புகள் உடற்றோலையுடிக, உரித்த அகதச்சட்டைகள் மலைச்சார
லிலேயிருக்கும் மூங்கில்களில் தொடக்குண்டு காற்றில் அசைத்து, அயோத்தி
யிலுள்ள அரசமாளிகைகளிற் கட்டப்பட்டுக காற்றினால் அசையும் வெண்
ணிறத்துகிற்கொடிபோலும் என்று வருணித்தார் தன்மைத்தந்தறிப்பேற்ற
வணி. பாம்புகள் யானையையும்விழுங்கும் வல்லமையுடையனவென்பதை
“குஞ்சரவகோளிழைக்கும்பாமு” என்ற திருக்கோவையாலு முணர்க.
தண்டலை-பண்புத்தொகையன்மொழியாய்ச சோலையை யுணாகதும் குளிர்த்த
இட முள்ளது என்க. வடங்கொள்பூணமுலைமென்பதற்கு - வடங்களையும்
மற்றும்வேறு பூணகளையும்அணிந்த முலை யென்க. பி-ம் —1.மயிலேமழைமத
மா. 2.பாழ். 3.கரோறும் 4.நீகாவன. “சலகதலை” (க) என்றதொடங்குவது
ச-ஆவது பாடலாகவும்,அதற்குப்பின் இர்த்தபாடலுமசிலபிரதிகளிலுள்ளன.

௫. உவரி வாயன்றிப் பாற்கட லுதவிய வமுதே

1.துவரி னீண்மணித் தடந்தொறு மிடந்தொறுந் துவன்றிக்
கவரிப் பானிற வால்புடை பெயர்வன கடிதிற
2.பவள மால்வரை யருவியைப் 3.பொருவன பாராய்.

(இ - ன்.) உவரி வாய அன்றி-உப்புக்கடலில்ல்லாமல, பாற்கடல்-திருப்
பாற்கடல், உதவிய-தத்த, அமுதே - அமுதைப்போன்றவனே! துவரின் நீள்
மணி தடம தொறுஉம்-பவழமென்னுஞ் சிறந்த அரசனத்தினாலியன்ற தாழ்
வரைதோறும், இடம தொறுஉம்-அங்கங்கே, துவன்றி-நெருங்கி, கவரி-கவரி
மாங்களின், பால் நீறம் வால் - பால்போலும் வெண்ணிறத்தைக்கொண்ட
வால்கள், புடை பெயாவன-அசைப்பவை, —கடிதில்-விரைவாக, மால் பவளம்
வரை அருவியை-பெரிய பவளமலையிலுள்ள நீருவியை, பொருவன-ஒப்பன
வற்றை, பாராய்—; (எ - று.)

பவளததாலியன்ற தடவரையில் தங்கிய கவரிமானின்வால், பவளவரை
யின் நீருவியையொககு மென்க. உவரிக்கடலினன்றிப் பாற்கடலில்அமுது
தோன்றியமை பிரசித்தமாகஇருக்கவும், இங்கு உவரிவாயன்றிப் பாற்கடலுத
வியாவது என்றுகூறியது-மறையணியின்பாற்படும்: இதனால், அமுதத்தின்

சிறப்புப்பெறப்படும்' பாற்கடலுதவியவமுது—“அமுதிவ்வரும்பெண்ணமுது”
என்றார், பாகாலனும். பி-ம்—¹கவரிகீன், சுவரிகீன். ²வானிறவால், மானிற
வால். ³பவருமாமலை, பவளமாமலை, பவளமாமணி, பருவமாமணி. ‘பொருவிய,
பொருவின, சிகாவன. (எரு௩)

க. சலந்த லைக்கொண்ட சிபத்தாற றனிமதக் கதமா
வுலந்து ¹வீழ்தலிற் சிந்தின ²வுதிரத்தின் மடவார்
புலந்த ‘காலையற் றுக்கன குங்குமப் பொதியிற்
கலந்த முத்தென வேழமுத் திமைப்பன காணாய்.

(இ - ள்.) சலம் தலைக்கொண்ட சிபத்தால் - கோபத்தை மிகுதியாகக்
கொண்ட சிங்கத்தினால் (தாக்கப்பட்டி), தனி மதம் கதமா - ஒப்பற்றதான
மதத்தையும் கோபத்தைபுகுகொண்ட விலங்காகிய யானை, உலந்து வீழ்த
லின் - உயிரற்றுக் கீழ்வீழும்போது, உதிருகின் சிந்தின - இரத்தத்திற் சித்
தியனவான, வேழம் முத்து - அப்பானையின் முத்துக்கள்;—மடவார் புலந்த
காலைய-மகளிர் (தமக்கணவரோடு) ஊடல்கொண்ட காலத்தது, அற்று-அறுபட்டு,
உக்கன - கிழேசித்தியனவாய், குங்குமப் பொதியில் - குங்குமக் குழம்பிலே,
கலந்த - முத்து என - முத்துக்கள்போல இமைப்பன-விளங்குவனவற்றை,
காணாய்—; (எ - று)

சிபத்தாற்றாக்கப்பட்டு உயிரற்றுப்போன யானையின் முத்துக்கள் அந்
தசமீயம் தாக்கியபோது வெளிப்பட்ட இரத்தத்தில் வீழ்தது, தமக்கணவரோடு
ஊடிய மகளிரின்முத்துவட்டங்கள் அறுபுண்டி முத்துக்கள் ஊடலற்றநிலையில்
ணிந்துகொள்ளுமாறு வைத்திருந்த குங்குமக்குழம்பில் வீழ்தனவற்றையொ
ககுமென்க தந்திரிப்பேற்றவான ஊடல்கொண்டு செல்லும்போது மகளிரைத்
தடுக்குமாறு கணவர முத்தாட்கதைப் பற்றுக்கையில் அவர் அதனைக்கருதாது
சென்றமையால் அது அறுக்கெனநேணும், ஊடலால் மகளிரே முத்தா
ரத்தையறுத்து எறிந்தாடுனநேணும் கொள்க. பி-ம்—¹வீழையில், வீழலில்.
²உதிரத்தனமடவார், உயிரத்தினமடவார். ³காலையில்தறன, காலையிற்றுக்கன.

எ. நீண்ட மால்வரை மதிபுற நெடுமுடி நிவந்த
தூண்டு மாமணிச் ¹சுடர்சடைக் ‘கறறையிற் றேன்ற
மாண்ட வானிற ‘வருவியம் மழவிடைப பாகன்
‘காண்ட குஞ்சடைக் கங்கையை சிகாப்பன காணாய்.

(இ - ள்.) மதிபுற - சந்திரன் வந்துபொருந்துமாறு, நிவந்த - ஓங்கிய
தூம், தூண்டும் மாமணி சுடா - தூண்டிபுண்டாகப்பட்டதுபோல மிக்குத்
தோன்றுகின்ற சிறந்த பதுமராகக்கற்களின் ஒளியைக் கொண்டதுமான,
நீண்ட மால்வரை - ஓங்கிய பெரிய இமமலையினது, நெடுமுடி - நீண்ட சிக
ரம், சடைக்கற்றையின் தோன்ற - சடைத்தொகுதிபோல்தோன்ற,—மாண்ட
வால் நிறம் அருவி - மாட்சிமைப்பட்ட வெண்ணிறத்தைக்கொண்ட இம்மலை

யருவி, அ மழ விடை பாகன் - அந்த இளமையுள்ள இடபத்தையேறிடத்து பவஞ்சிய சிவபெருமானது, காண் தரும் சடை கவகையை - காணத்தருந்த [அழகிய] சடைமுடியிலுள்ள கவகாசகிபை, நிகர்ப்பன-ஒததிருப்பனவற்றை, காணும்—; (எ - று.)

மணிசகடரைக்கொண்ட வரைமுடி - சிவபெருமானதுசடைக்கற்றை யையும், அவ்வரைமுடியிலதங்குஞ்சுத்திரன் - அப்பிரானது முடிமீதுள்ள பிறைசசுத்திரனையும், அங்குள்ளவானிறததைக்கொண்ட மலைபருவி - கவ கையையும் ஒக்குமென்றா துத்திற்ப்பேற்றவணி. பி - மீ—¹சுடரதன், சுடாககணம். ²கற்றையசோரும், கற்றையிற்பொருக, கற்றையிற்பொருகி. ³அருவிய. ⁴காண்டரும். (எடுடு)

அ. தொட்ட ¹மாசுணஞ் சுடரொளி மணியொடுந் தூவி
விட்ட சென்றன விடாமத மழையன வேழம்
வட்ட வேங்கையின் மலரொடுந் ததைத்தன வயங்கும்
²பட்ட நெற்றியிற் சுற்றிய போல்வன பாராய.

(இ - ள்.) தொட்ட மாசுணம் - (யானையைப்) பற்றிய பாம்புகள், தூவி விட்ட சுடா ஒளி மணிபொடும சென்றன - தூவிலிட்ட ஒளிரகின்ற சோதி யைக்கொண்ட மாணிக்கத்துடனே சென்றன; (அப்போது), வட்டம வேங் கையின் மலரொடும ததைத்தன - சிலாவிட்டகதிலே வேங்கைப்பூவேடும (அம்மணிகள்) நெருங்கியனவாய், விடாமதம் மழையன - விடாமத நீர் மழையைக் கொண்டனவான, வேழம் - அம்மானைகளின், நெற்றியில்—, வயங்கும் பட்டம் சுற்றிய போல்வன - விளங்குகின்ற முகப்பட்டங்கள் சுற்றி யன வொத்திருப்பவற்றை, பாராய—; (எ - று.)

யானையை விழுங்குமாறு பற்றிய மலைப்பாம்புகள், அவயானை மதமழை யைச்சொரிவதனாலும் தமதுமாணிக்கவொளி ஆரகு ஒளிரதாலும் ‘இது மழையோ?’ என்றுஅஞ்சி அடங்குசகதால் விழுங்கத்தொடங்கிய வேழத்தை விட்டதன்றித் தமதுமாணிக்கையுஞ் சித்திலிட்டுச் சென்றனவாக.அங்குச் சிலா வட்டத்திற் கிடக்கும் வேங்கைமலருடனே அந்த மாசுணத்துமணிகளும் மத நீரோடுகூடிய யானைகளின் நெற்றியிலொட்டிக்கொண்டு பொற்றகட்டில மணிகள் பதித்த நெற்றிப்பட்டமபோல விளங்குபவன்பதாம் தன்மைத்தற் குறிப்பேற்றவணி வேங்கைமலா பொன்னிறமாக விருக்கும். தூவிவிட்ட மணியொடுஞ்சென்றன - வடமொழிசடை மணியொடு, ஒடு-அடைமொழிப் பொருளது. இனி, விடாமதமழையனவாகிய வேழத்தைத்தொட்ட மாசுணம் மணியொடும்சுடரொளியை விட்டனவாப்ச சென்றன. சிலாவிட்டங்களில் வேங்கைமலருடனே (அவ்வம்மணிகளும்) ததைத்தனவை, வயங்கும்பட்டம் யானை நெற்றியிற்குற்றியனபோலுமென்னுமாம். இப்பொருளில் வட்டத் திற்கு யானைநெற்றியுலமை,வட்டமாகிய வேங்கைமலசென்பாருமுளர்,வானத் தின் இடிக்கு அரவு அஞ்சும். மலரொடும், உம்மை மணிபைத தழுவிற்று. பி - மீ—¹வாசுனைச. ²எழில், என. ³பட்டஞ்சுற்றிய நெற்றியபோல்வன, பட்டஞ்சுற்றிய படியன பொலிவன, பட்டஞ்சுற்றியவனையவே போல்வன. சிலபிரதிகளில்-‘விடவகொணேகி’ (௩௮), ‘செய்கொணீருனது’ (௩௭) என்ற பாடல்கள் முறையே அ, க - செய்யுளாக அமைய, அதன்பின் இச்செம்புள் காணப்படுகின்றது. (எடுடு)

கூ. இழைந்த ¹நூலினை மணிக்குடஞ் ²சுமக்கின்ற தென்னக்
குழைந்த நுண்ணிடைக் குவியிள வனமுலைக் கொம்பே
தழைந்த சந்தனச் சோலைதன் செலவினைத் தடுப்ப
நுழைந்து போகின்ற தொக்கின்ற மதியினை நோக்காய்.

(இ-ள்.) இழைந்த நூல்-ஒரிழையாயிருக்கின்ற நூலானது, இனை மணி
குடம் சுமக்கின்றது என்ன-இரண்டு அடன்குமபங்களைச் சுமக்கின்றதென்று
சொல்லுமாறு, குழைந்த நுண் இடை-தளருயிலவுள்ள மெல்லிய இடையிலே,
குவியிள வன(ப்பு)முலை - குவிந்துள்ள இளமையான அழகிய தனவகளைக்
கொண்டுள்ள, கொம்பே-பூங்கொம்புபோன்றவளே, தழைந்த சந்தனம் சோலை-
தழைத்துள்ள சந்தனச்சோலையானது, தன் செலவினை தடுப்ப-தான் வான
வீதியிற்செல்வதைத் தடுப்பதுபோன்றிருக்க, தழைந்து போகின்றது ஒக்கின்
ற-அச்சோலைக்குள்ளே புதுதுபோல துபோலத் தோன்றுகின்ற, மதியினை-சத்
திரினை, நோக்காய்—; (எ - று)

சித்திரமண்டலத்தளவும ஓங்கிய மலையின் து உயரது தழைத்துள்ள சத்
தனச்சோலை யிருப்பதனால், வானவீதியிற்செல்லுஞ் சந்திரன் தன்வழியான
அச்சந்தனச்சோலையினுள்ளாகச் செல்வது, தன் வடிவைத் தனகவதனால் சத்
தனச்சோலையுட் சந்திரன் புதுத்துசெல்வதுபோலு மெனக் குறித்தார்:
தன்மைத்தந்திறிப்பேற்றவணி. இதனால், அமலையின் ஓக்கம் பெறப்படும்.
பி - ம் —¹நூலிடை, நூலினை, நூலிழை ²சுமக்கின்ற (எஞ)

கூ. உருகு காதலின் றழைகொண்டு மழலைவண் டோச்சி
முருகு நாறுசெந் தேனினை முழை¹கின்றும் வாங்கிப்
பெருகு சூலினாம் பிடிக்கொரு பிறைமருப டியானை
பருக வாயினிற் கையினின் றளிப்பது பாராய்.

(இ - ள்.) உருகு காதலின் மனமுருகுதன்மைக்குக் காரணமான அன்
போடு, தழைக்கொண்டு - மரத்தகைதலை யெடுத்தது. மழலை வண்டு ஓசலி -
இனஞ்சூலைக்கொண்ட வண்டிகள் மொடப்பதை யோட்டி, முருகு நாறு செம்
தேனினை - நறுமணம் வீசுகின்ற செந்தமிழ்நாறு தேனை, முழை கின்ற உம்
வாங்கி - கலமுழைஞ்சிலிருந்து எடுத்தது, பெருகு சூல் இன் பிடிக்கு -
முதிர்த்த கருவைக்கொண்ட இளைய (தன்) பெணயானைக்கு, பருக-குடிக்கு
மாறு, வாயினில் - வாயிலே, ஒரு பிறை மருப்பு யானை - பிறைசக்திரன்
போன்ற தத்தவகளையுடைய ஒப்பற்ற ஆணயானை, கையினின்று - (தனது)
கையிலிருந்து, அளிப்பது - கொடுப்பதை, பாராய்—; (எ - று.)

ஆணயானை தன் பெணயானையின் துள்ள அன்பினால் மலைமுழைஞ்சி
லுள்ள தேன்உட்டிலிருந்து அதில் மொய்க்கும்வண்டை யோட்டித் தேனைத்
தன் கையாலெடுத்துப் பருகுவதற்குச் சிரமப்படுக கடுஞ்சூல்கொண்ட அச்
தப்பெணயானையின் வாயிலே பருகுமாறு கொடுப்பதைத் காட்டுகின்றனன்
இராமபிரானென்க. “பெருகுமதலேழும் மாப்பிடிக்குமுன்னின், நிருகணின்
மூலகில் வாங்கி - யருகிருந்த, தேன்கலந்து நீட்டுத்திருவேகடம்” என்ற
பாசரம் ஒருசார் ஒப்புநோக்கத்தக்கது. பிறை - மருப்புக்கு உவமை. பிடிக்கு

எனவந்ததனால், யானை-அப்பிடியின் ஆன்யானையாயிற்று. பி-ம்—¹நின்று. ²அளிப்பன. சில பிரதிகளில், “வீறு பஞ்சினி” (கரு) “அறைசுழல்” (உஉ) “அடுத்த” (உஉ) “சேலமின்னது” (கசு) என்பவை இப்பாடலின் பின் முறையே உள்ளன. (எருஅ)

கக. அளிக்கு நாயகன் மாயைபுக் கடங்கின நெண்ணுங் களிப்பி லித்திபத் தி¹போகிபைக்² கரக்கில நதுபோ லொளித்து³ நின்றுள ராயினு முருத்⁴ தெரிக்கின்ற பளிக்க றைசசில⁵ பரிமுக மாக்களைப் பாராய்.

(இ - ள்.) அளிக்கும் நாயகன் - காகதுவகடவுளாகிய திருமால், மாயை புக்கு அடங்கினன் எனின் உம்-மாயைபயிற்றுத்து (கன்சிலே பிறாக்குத்தெரிய வொண்ணாகபடி) மறைத்து நின்ற நென்றாலும், களிப்பு இல் இத்தியுத்த - (புலன்வழியேசெலுத்திக) களித்தலிலலாத இத்திரி பவகளைபுடைய. போகிபை- போகசித்தியுள்ளவாகரு. கரக்கிலன்-(தான்) ஒளித்து நிற்கமாட்டான்; அது போல்—, ஒளித்து நின்று உளா ஆயின் உம-ஒளித்து இருந்தார்களாலும், உரு தெரிக்கின்ற பளிவகு அறை - தன்னுள்ளே ஒளித்திருப்பவரின் உருவத்தை வெளிகாட்டுகின்ற பளிவகறையிலே (தோன்றுகின்ற), சில பரிமுகம் மாக்களை - குதிரைமுகமுள்ள சில தெய்வமாகளை, பாராய்—; (எ - று.)

திருமால் மாயையால் அறிதற்குண்ணாதவாறு இருப்பினும் யோகியரால் உணரப்படுதல்போல, பரிமுகமாகக் கரக்கிலும் பளிச்சுறையில தோன்று கின்றனரென்க. கரக்கிலும் தோன்றுவதில், உவமைவந்தது பளிச்சுறையென் பதற்கு - பளிக்குப்பாறையெனப் பொருள்கொள்ளாவிடாம இவ்வுரையில், யோகியருள்ளத்திலே தோன்றுவதுபோல, பரிமுகமாகக் பளிச்சுப்பாறையில் தோன்றுவ ரென்று கருத்துக்காண்க. பி-ம்—¹யோகியாக. ²கரக்கிலாதது. ³நின்று. ⁴தெரிக்கின்ற. ⁵பரிபுரமாகளிரை. இப்படலத்தின் கச, கஉ, கஉ, கச - பாடல்கள் சிலபிரதிகள் லில்லை. (எருக)

கஉ. ஆடு கின்றமா யரிவினு முழுகிய குயிலே

¹கூடு கின்றிலா கொடிசசியா தமமனங் கொதிப்ப லுடு கின்றனர் கொழுநரை² யுருகின்³ நோக்கப் பாடுகின்றன கின்னர மிதுனங்கள் பாராய்.

(இ-ள்.) ஆடுகின்ற—, மா மயிலின் உம-சிறத்தமயிலேக்காட்டிலும், அழ கிய - (சாயலால்) அழகாகத்தோன்றுகின்ற, குயிலே-குயில்போலும் இனிப் குரலையுடையவனே! கொடிசசியா - குறிஞ்சிமகளிர, தம் மனம் கொதிப்ப ண்டுகின்றனா-தமது மனத்தில் (அன்பினம்) புலவிதோன்ற ஊடல்கொண்ட வராய், கூடுகின்றிலா-(கணவனைக்) கூடாதிருப்பா, உருகினா கொழுநரை நோக்க - (தாமவேதனையால்) மனமுருகிப்பவாய் (த தம்) கணவரைத் தாமே காடுமாறு, பாடுகின்றன-பாடுகின்றனவான, கின்னரம் மிதுனங்கள்-கின்னர மிதுனங்கள், பாராய்—; (எ - று.)

கின்னரமிதுனங்கன்பாடுகையில் அப்பாடலிவெனலி காமோத்தீபகமாகி ஊடலிஹைக்கூடாமம்பிரித்த கொடிசையினைத் தாமே கணவரைநாடுமாறு செய்கின்றதென்க. கின்னரமிதுனம் - மாணுமுழமும குதிரையுடலும்படைத்து ஆணும்பெண்ணுமாகியிருந்து கின்னரமென்னும் இசைக்கருவியைக்கொண்டு பாடுதன்மையுள்ள தேவசாதியிசேடம். பி ய் —¹கூடுகின்றிலாக். ²உருகியே. கோக்கிப். (எச௦)

கூ. வில்லி வாங்கிய சிலையெனப் பொலிநுதல் விளக்கே
வல்லி ¹தாங்கமை ²தாக்கலின் ³வழிந்திழி பிரசங்
கொல்லி வாங்கிய ⁴குன்றவர் கொடிநெடுங் கவலை
கல்லி வாங்கிய ⁵குழிகளை நிறைப்பன காண்ப்

(இ-ள்.) வில்லி வாங்கிய சிலை என பொலி நுதல் விளக்கே-வில்லீரன் வளைத்த வில்போல (வளைநது) விளங்குகின்ற நெற்றியையுடைய குலவீனக்கே! வல்லி தாங்கு அமை தாக்கலின்-கொடியைத் தாங்கிய மூங்கில் தாக்குவதனால், (தென்கூடுஉடைநது அந்தக்கூட்டினின்று), வழிநது இழி பிரசம் - பெருகிக்கீழேவிழுத்கின்ற தேன், கொல்லி வாங்கிய குன்றவர் - அரிவாளைக் கைக்கொண்ட வேடா, நெடு கொடி கவலை-கீண்டகொடிகளைக்கொண்ட கவலைக்கிழவனை, கல்லி வாங்கிய-தோண்டி யெடுத்ததனலுண்டாகிய, குழிகளை-- , நிறைப்பன - நிறைப்பனவற்றை, காண்ப்—; (எ - று.)

வில்லி - ஒருசாதியாலுமாய். கலவின்மீதுகட்டிய தேனிருலை மூங்கில் தாக்குவதனால் அதனினின்று தேன் பெருகிக் கவலைக்கிழவருதோண்டிய குழியை நிற்பு மென்க. பி-ய் —¹தாங்கமை. வாங்கமை. ²தாக்கலின். ³வந்திழி. ⁴குன்றவர். ⁵குழிகளை நிற்ப்பன. (எச௧)

கூ. ஒருவில ¹பெண்மையென்றுரைக்கின்ற வுடலினுக் குயிரே
மருவு காதலி னினிதுட னுடிய மந்தி
யருவி நீ ²கொடு வீசத்தா னபபுறத் தேறிக்க
கருவி மாமழை ³புதிப்பதோர் கடுவனைக் காண்ப்.

(இ - ள்.) ஒருவு இவ் பெண்மை என்று உரைக்கின்ற உடலினுக்கு உயிரே - நீங்குதலிலலாத பெண்மையென்று சொல்லப்படும் ஒருடலுக்கு உயிர்போல் முக்கியமானவளே! மருவு காதலின்-பொருத்திய அன்போடு. இனிது-மனமகிழ்ச்சியோடு, உடன்-(ஆண்கூடவாகிய) தன்னோடு, ஆடிய-கீரடிய, மந்தி - பெண்குரவகானது, அருவி நீ கொடு வீச - அருவிரீரைக்கொண்டு (தன்மீது) துவ, தான்—, அபுறதது ஏறி - மலையின் மற்றொருபக்கத்திலே யேறிப்போய், கருவி மா மழை-உலகம் நடப்பதற்குக் கருவியாகிய சிறந்த மேகத்தை, உதிர்ப்பது - (மழைத்துளிகிறதுமாறு) குலுக்குகின்றதாகிய, ஓர் கடுவனை-ஆண்குரவகு ஒன்றை, காண்ப்—; (எ - று.)

தன்னொடுபுணலாட்டயாந்த பெண்குரவகு அருவிரீரைக்கொண்டு வீச, அதற்குமாறாக ஆண்குரவகு மலையின் அப்புறத்ததுள்ள மேகத்தினின்று நீரை புதிர்க்கு மென்க; தொடர்புயரீவுவநீர்சியணி தோன்றக் கூறியவாறு.

பெண்மைக்குணம் முற்றிலுங் காணத்தக்கது சீதையினிடத்தில்தானென்பது, 'பெண்மையென்றகைகின்ற வுடலினுக் குயிரே' என்பதன் கருத்து. பி-ம்:—¹பெண்மையையுரைக்கின்ற. ²கொண்டு. ³உருப்பது. சிலபிரதிகளில் "அறைகழல்" (உஉ) என்ற செய்யுளுக்குப்பின் இத்தச்செய்யுள் காணப்படுகின்றது. (எகஉ)

கரு. வீறு ¹பஞ்சின்றி யமுதநெய் ²மாட்டிய விளக்கே
சீறு வெங்கதிர் செறிந்தன பேர்கல ³திரியா
⁴மாறின் மண்டில ⁵நிரம்பிய மாணிக்க மணிக்கற்
பாறை மறறொரு ⁶பரிதியிற் பொலிவன பாராய்.

(இ - ள்.) வீறு பஞ்ச இன்றி அமுதம் நெய் மாட்டிய விளக்கே-சிறந்த பஞ்சத்திரியில்லாமல் அமுதமயமான நெயமைக்கொண்டு எரியச்செய்த விளக்குப்போல்பவனே! சீறு வெம்கதிர் செறிந்தன-(இருளைச்)சிறியொழிகின்ற வெயில்போன்ற ஒளி நெருங்கியனவும், பேர்கல திரியா-இடமவிட்டுப் பெயா்த்துதிரியாதனவும், மாறுஇல மண்டிலம் சிம்மிய - மாறுபடுதல் [கோணுதல்] இல்லாத மண்டலத்தனமைநிரம்பப்பெற்றனவுமாகிய, மாணிக்கம் மணி கல் பாறை-மாணிக்கமணியாலியன்ற கற்பாறைகள், மற்று ஒரு பரிதியின் பொலிவன-வெவ்வேறுசூரியன்போல் விளங்குவனவற்றை, பாராய்—.

அமுதத்தாலியன்றபோன்று கண்ணுக்குஅழகிய திருமேனிபடைத்து விளங்குதலால், சீதையை 'வீறுபஞ்சின்றி யமுதநெய்மாட்டிய விளக்கே' என்கிறான். இருளையோட்டுதல் வெயிலபோன்றஒளிவீசுதல் மண்டிலமாயிருத்தல் என்ற தன்மைகளில் ஒத்திருந்தனவானாலும், சூரியனேறெழுப்பிட்டுப் பார்க்குமிடத்து மாணிக்கக்கற்பாறைகள் போத்துதிரியாமையாகிய வேறுபாடுடையன வென்றது-வேற்றுமையணியாம். பி-ம் —¹பஞ்சினில. ²ஆட்டிய. ³திரிய, திரிவ. ⁴மாறி. ⁵நிரப்பிய. ⁶பரிதியைநிகர்ப்பன (எகஉ)

கக. சீல மின்னதென் றருந்ததிக்கு ¹கருளிய திருவே
நீல வண்டினம் படிந்தெழ ²வளைந்து ³னிமிர்வ
⁴சோலை வேங்கையின் ⁵கொம்பாகள பொன்மலர் தூவிக்
⁶காழி னிற்றொழு தெழுவன ⁷நிகர்ப்பன காண்ப.

(இ - ள்.) சீலம் இன்னது என்று அருந்ததிக்கு அருளிய திருவே - (உன் கடததையால்! நல்லொழுக்கம் இன்னதென்று அருந்ததிதேவிக்கும் காட்டியருளிய இலக்குமியோன்ற கட்டழகிபே! நீலம் வண்டு இனம் படிந்து எழ - கருநிறமுள்ளவண்டுகள் மொய்தது மேலேசெல்வதனால், வளைந்து உடன் நிமிர்வ - வளைவுபெற்று உடனே மேலோங்குவனவாகிய, சோலை வேங்கையின் கொம்பர்கள் - (இமமலைச்) சோலைமூள்ள வேங்கைமரத்தின் சிறுகிளைகள், பொன் மலர் தூவி-சுவாணபுஷ்பங்களை பிறைத்து, காவினில் தொழுது - பாதங்களிலே வணங்கி, எழுவன - எழுந்திருப்பவைகளை, நிகர்ப்பன - ஒத்திருப்பனவற்றை, காண்ப—; (எ - று.)

தேங்கைக்கொம்புகளிறு கருவணடுகள் மொய்க்குத்தோறும் அந்தப் பாரத்தைத் தாவகமாட்டாது தமதுமலரைச் சிதறியவண்ணம் அக்கிளைகள் விரைந்துதாழ்த்தமைமால் அவற்றினின்று அவ்வண்டுகள் மேலெழுந்தனவாக, அக்கிளைகளும் மேலெழுந்து செலபவை - உன்னைக்கண்டு மலாகளைத் தூவித் தாளில்வீழ்த்து எழுந்திருப்பவரை யொத்திருக்கு மெனச் சீதைக்கு இராமபிரான் காட்டுகின்றன னென்க. வேங்கையின்மலா பொன்போன்ற நிறமுடையதாக இருக்குமாதலால், 'பொன்மலா சிதறி' என்றார். பொன்மலர் என்றதொடா-பொன்னுலியன்மலரெனவும் ஒருபொருள்தோன்றிவந்தது. படிதலால்வளைத்து எழுதலால்சியிவன என்று முறைபே சென்றுஇயைந்து பொருளைத்தந்ததனால், 'படித்தெழுவளைத்துடனியிவ' என்றதொடா - முறை நிரன்றைப்பொருள்கோளாம. பி - ம் - 1 உதவிய. 2 வளைத்தன. 3 சியிர்த்த, சியித்த. 4 கோல. 5 கொம்புகள். 6 காலின்வீழ்த்தன. 7 நிகாவன, நிகர்ப்பது. ()

க௭. விற்கொள் வாணுதல் விளங்கிழை யிளத்தளிர்க் கொழுந்தே
வெற்கொண் மால்வரை 1 புட்பரி னிரும்புனம் காக்குங்
கொற்கொள் வேற்குணர் குரீஇரினத் 2 தெறிகுரு வித்தக்
கற்கள் வானிடை 3 ினென 4 வீழ்வன காண்பு.

(இ - ள்.) வில் கொள் வானுதல் - விலலைக் கொண்டாற்போன்றுள்ள [புருவத்தைக்கொண்ட] ஒரிபொருட்சிப செற்றிபையும், விளங்கு இழை - விளங்குகின்ற ஆபரணங்களைபுமுடைய, இள தளிர் கொழுந்தே - இளமை யுள்ள தளிரிக்கொழுந்துபோன்றவனே' எல் கொள் மால் வரை உம்பரின் - சூரியன் தவழப்பெற்ற ஒங்கிய மலைபின்மேலே. இரு புனம் காக்கும் - பரவிய திளைக்கொல்லையைப் பாதுகாக்கின்ற, கொல் கொள் வேல் கணா - கொல்ல னாலரவிச்செய்யப்பட்டவேற்படை போன்ற கண்களையுடைய மாதார, குரீஇ இனத்து எறி - குருவிபிளக்கதின்மேல் வீசியெறிகின்ற, குருவித்தம் கற் கள் - குருவித்தமணிகள். வானிடை - ஆகாயத்தில். ினென - கட்சததிரவ கன்போல, வீழ்வன - விழுபவனவற்றை, காண்பு - (எ - று.)

குருவித்தம் - ஒருவகைமானிக்கம் இதனை "பதுமமுல்லமும் வித்தமும் படித்தமும்" என்ற சிலப்பதிகாரஅடியினாலும், 'வித்தம் - குருவித்தம்' இரத்த வித்துஎன்பதுமது; திலகமுல்லேத்திட்டுச்செய்யபருத்திப்பூசு, கவிர்மலர் குன்றி முபலுதிரம்மே, சித்திரவகுச்சிற்கண்ணெண்ணெவெட்டு, மெண்ணிய குருவித்த மெண்ணியபிறமே' என்ற உரைப்பகுதியாலும் உணர்க இனி, குருவித்தம் - காவிக்கல் என்று கொண்டாரு முளா அதிற் சிறப்பின்மையறிக. கொல் கொள் - கொல்லவது தொழிலைக்கொண்ட என்க. எல் - சூரியனுக்கு, ஆரு பெயர். பி - ம் - 1 உம்பரின்று. 2 எறிதாக்குவித்த, எறிதாக்குறித்த. 3 மின் னென. 4 விழுவன, விழைவன. (எகடு)

கஅ. ¹வரிகொ ¹ளொண்சிலை வயவர்தங் கணிச்சியின் ¹மறிந்த
பரிய கா¹ரகில் சுடசியிர் ⁵பசும்புகைப் படல
மரிய வேதிய ராகுதி¹ப புகையொடு ⁷மளாவித்
கரிய மால்வரைக் கொழுந்தெனப் படர்வன காணாய்.

(இ - ள்.) வரி கொள் ஒண் சிலை வயவர்தம் - கட்டமைந்த ஒள்ளிய [வலிய] வில்லை யேந்திய (வேட்டிவ)வீரருடைய, கணிச்சியின் - கோடாலிப் படையால், மறிந்த - வெட்டப்பட்டி வீழ்த்த, பரிய கா¹ர அகில் - பருத்த கருநிறமுள்ள அகிற்கட்டையை, சுட - எரிப்பதனால், ரிமி - (வானத்து) ஓங்கிய, பசு புகைப் படலம் - தூமிரவாணத்தைபுடைய புகைத்தொகுதி யானது, —அரிய வேதியா ஆகுதி புகையொடுதும் - அரிமான [மிக்கமகிமை யுள்ள] வேதம்வல்லஅந்தணர்கள் அக்கினியிற்செய்த ஒழுத்திலேதோன்றிய புகையுடனே, அளாவி-ஒன்றுசேர்த்து, —கரிய மால் வரை கொழுந்து என - கருநிறமுள்ள பெரியமலையின் சிகரம்போல, படாவன - பரத்திருப்பன வற்றை, காணாய்—; (எ - று.)

ஆகுதி - வேள்வித்தீயிலிடும்பொருள் மறத்துறையோரது புகையும் அறத்துறையோரது புகையும் மயங்கு டென்றா பி - மீ —¹வரிகொள். ²கோன். ³மடித்த. மடித்த. ⁴அகிற்சுடா. ⁵பைங்கதி, பசுங்கதி, பசுஞ்சுடர். ⁶தீப்புகை. ⁷அளவி, மருவி. சிலபிரதிகளில் இப்பாடலுக்குப்பின் “இலவு” (உதி) என்றபாடலும், “நானநான்” (கக) “என்ற பாடலும் உள்ளன. சிலபிரதிகில் “நானநான்” என்பதன்பின் இச்செய்யுள்உள்ளது. (உகக)

கக. நான நான்மலர் நறையகி ¹லாவிதே னுறுஞ்
சோனை வார்துழற் ²சுமைபொறு திந்கிடைத் தோகாய்
³வான யாற்றாயின் மலர்ந்தன வெனப்புனல் வறந்த
கான யாறுகள் ⁴கணமணி யிமைப்பன காணாய்.

(இ - ள்.) நானம் - நானப்புகையாலும், நான் மலா - (சூடிய) புதுமல ராலும், நறை அகில் - நறைக்கொடி அகிற்கட்டை என்பவற்றின், ஆவி - புகைவிழலும், தேன் நறும் - இனிமமணம் வீசுகின்ற, சோனை வா குழல்- விடாமழைபொழியும் மேகம்போற்கறுத்த ண்டகூத்தலின், சுமை-பாரத்தை, பொறுது - தாங்கமாட்டாமல், இறகு - ஓ வகுகின்ற [மிக்கநுண்ணிய], இடை - இடுப்பையுடைய, தோகாய-மயிலபோலுஞ் சாயலையுடையவளே! வானம் யாறு - ஆகாயமாகிய யாற்றிலே, மீன் - நட்சத்திரங்களாகிய மீன்கள், மலர்ந்தன என - தோன்றின என்று, புனல் வறந்த கானம் யாறு கள் - (தம்மிடத்து மீன் தவகுமுடியாதபடி) கீர்வற்றிய காட்டாறுகளும், கணம் மணி - தொகுதியாகிய இரத்தினங்களை, இமைப்பன - (தம்மிடத்துப்) பிரகாசிக்கச் செய்பவற்றை, காணாய்—; (எ - று.)

கீர்வறந்த கான்யாற்றில் தோன்றும் மணிகள், வானயாறு மீன்இமைப் பதுகண்டு தாம் அவ்வானயாற்றோடு இகலிக் கணமணி யிமைப்பன போலு

மெனக் குறித்தார்: தந்திரப்பேற்றவணி: வானயாறு-உருவகம்: மீன்-நட்சத் திரம் மதஸ்யம் என்னும் இருபொருளையும் ஒருவகே உணர்த்திற்று: சிலேடை யுரீவகம். நறை-புனைக்கும் ஒருவகைக்கொடி நானும்-எரிக்கும் ஒரு வகைப் புழுது. “நறைபு நானமு நாறு நறம்புனை” என்றது காண்க. ¹நாவி என்ற பாடத்திற்கு, நாவி-கததூரிப்புழுக்கெண்ணெய் “நாவிபுங் காரகிலாவியுந்தோய் குழல்” என்ற தஞ்சைவாணன் தோவையையுங் காண்க பி. மீ.—¹நாவி தேனா றும். ²சுமந்திறுமிறுமிடை, சுமைபொருத்தாழிடை, சுமைபொருதிடுகிடை, சுமைபொருதிறுமிடை, சுமைபொருதிறுகிடை. ³வானயாறுமீன், வானை யாற்றுமீன். ⁴சுதிர், கனம். இப்பாடலுக்குப்பின் “வடுவின்” (நூ) என்ற பாடல் சிலபிழைபு லுள்ளது. (எகஎ)

உ௦. மஞ்ச ளாவிய மாணிக்கப் பாதையின் மறைவ
செஞ்செ வேநெடு மாகதப் பாதையிற் றெரிவ
விஞ்சை நாடியர் கொழுநரோ ¹நீடிய விமலப்
பஞ்ச ளாவிய சிறபுச் சுவடுகள் பாராய்.

(இ - ள்.) மஞ்ச அளாவிய மாணிக்கம் பாதையில் - மேகவகையாளாவி யுள்ள (இமமலைபின்) மாணிக்கப் பாதையிலே, மறைவ- (வேற்றுமைதோன்றது) மறைவனவும், நெடு மாகதம் பாதையில் செஞ்செவே தெரிவ-கீண்ட மாகதப் பாதையிற் செவ்வனே தெரிவனவுமான கொழுநரோடு ஊடிய விஞ்சை நாடி யா விமலம் பஞ்ச அளாவிய சிறு அடி சுவடுகள் - (தம) கணவரோடு ஊடல் கொண்ட வித்தியாதாமகனிநுடைய குற்றமற்ற செம்பஞ்சத்தீற்றிய சிறிய பாதவகள் வைத்துக்கூட அடிவைப்புக்களை, பாராய்: (எ-று.)

ஊடலாவது-கமக-னவரோடு சினதகற்கூறிய காரணம் இல்லாதபொழு தும் ஏதேனும் ஒன்றைக்காரணமாகக்கொண்டு அவ் பொடு சினத்துசெல்லுதல். ஊடல் காமததிற்கு இன்பமாதலால், இதுனை மேற்கொள்வாராயினா, விஞ்சை நாடிப்பென்க. விஞ்சைமகளிர் கமகணவரோடு ஊடி இம்மலைமேல் நடத்து செல்ல, அம்மகளிரின் செம்பஞ்சுட்டிய பாதவகளின் அடிச்சுவடுகள் நிறவேற் றுமையின்மையால் மாணிக்கக்கற்பாதையில் மறைத்து, மாற்றுநிறமுண்ணமை யால் மாகதப்பாதையிற் செவ்வனே தோன்று மென்க பி-மீ-¹ஊடினர், ஆடிய.

உக. சுழித்த செம்பொனின் தொலைபுரை புந்தியின் றுணையே
கொழித்த மாமணி யருவியோ டிழிவன கோல
மழித்து மேவிய வரம்பைப் பரதல்புரை கூந்தற்
கழித்து ¹நீக்கிய கற்பக ²நறுமலர் காணாய்.

(இ - ள்.) சுழித்த செம்பொனின் தொலைபுரை உந்தி - சுழிக்கப்பட்ட செம்பொனாலியன்ற தொலைபையொத்த கொப்பூழ்ச்சுழியையுடைய, இன துணையே-(எனக்கு) இனிய இல்லறவாழ்க்கைத் துணையியே! கொழித்த மர மணி அருவியோடு இழிவன-கொழித்துக்கொண்டு வருகின்ற சிறத்த இரத்த

னாகளையுடைய மலையருவியோடு இழிவனவும், மேலிய அரம்பையர் கோலம் அழித்து அறல் புரை கூட்தல் கழித்து நீக்கிய-(ரீராட) காடிவந்த தேவமாதர் (தமது) அவகாரவகளைக் களைதலாற் கருமணலையொத்த (தமது) மயிர்மூடியினின்று கழற்றி அப்பாலெறித்தனவுமான, கற்பகம் நறுமலர்-கற்பகமரத்தின் நறுமணமுள்ள மலாகளை, காண்ப்—; (எ - று.)

அரம்பையா இத்தமலையினருவியிலீராமும்போது தாம்புனைத்தகோலத்தை யழிக்கையில் தமதுகூடதலிற் சூடிய கற்பகமலரை அப்பால்எறிய, அவைகள் மலையருவிகொழித்துக் கொண்டிரும மணிகளோடு கலத்திழிபுமென்க. தேவமாதா ஒருகதிரின் பெயராகிய சம்பாஎன்ற வட்சொல்லின் திரிபான அரம்பையென்பது பொதுவாய் தேவமாதாஎன்னும் பொருளையுணர்த்தி, அர்விசுதிபெற்றுப் பன்மைப்பொருளாக காட்டிறறு மேலிய - யாவரும் விருமபுவதற்குகாரணமான எனப்பொருள்கொண்டு, மலையோங்கியிருத்தலால் தேவமாதாகழற்றியெறியிற் தமலையனை அருவியடித்துக் கொண்டி வரலாயிறென்ற லு மொன்று. பி - ம்—¹புரி. 'என்' அருவிக்க பொழிவன், அருவியு டிழிவன். 'ஒதி. 'சீவகிய. 'மலரிவை. சிலப்பதிகாரில் "இலவும்" (உரு) என்ற பாடல் இப்பாடலையடுத்து உள்ளது சிலப்பதிகாரில் "செமபொனால்" (உசு) என்ற பாடல் உள்ளது. (எசு)

உஉ. அறைக முற்¹சிலைக் குன்றவ ரகன்புனங் காவற

பறையெடுத்தொரு கடுவனின் றடிபபது பாராய்

பிறையை யெட்டினள் பிடித்திதற் கிதுரிதை 'யென்னோக்

கறை¹து டைக்குறு பேதையோர் கொடிச்சிமைக் காண்ப்.

(இ-ள்.) அறை கழல்-ஒலிக்கின்ற வீரகதழ்லையும், சிலை-விலையுமுடைய, குன்றவா-மலைசிலத்தவரான வேடரின. அகல் புனம் காவல் பறை-அகன்ற புனத்தைக் காப்பதற்காகவைத்துள்ள பறைமை, எடுத்து-, ஒரு கடுவன்-ஒரு ஆணகுரங்கு, நின்று - நின்றுகொண்டு, அடிபபது-கொட்டுவதை, பாராய்—; பிறையை - பிறைசுசத்தினை, -எட்டினள் பிடித்து-எட்டிப்பிடித்து, 'இதற்கு இது பிறை - இத்தசுசத்தினனுக்கு ஐந்தாமது குற்றமாகும்,' என்றோ - என்று கருதி, கறை துடைக்குறு-அத்தக்கறையைப் போக்கக்கருதித் துடைக்கின்ற, பேதை - அறியாமைக்குணமுள்ள, ஓர் கொடிச்சியை - குறிஞ்சிசிலப்பெனை நெருத்தியை, காண்ப்—; (எ - று.)

தழல் தட்டைமுகவியனவற்றால் ஓசையெழுப்பிக் கிளிமுதலியபறவை களை யோட்டுதல்போல, பறைமுழக்கியும் பறவைகளை யோட்டுவ ரென்க. போக்கமுடியாதசத்தினனுடைய கறையைப் போக்க முயலுதலாற் கொடிச் சியை 'பேதை' என்றான். பி-ம்—¹சினக. 'குன்றுவா. 'என்னக். 'துடைக்குறு. சிலப்பதிகாரில் இதுவும் அடுத்த கவியும் "வீறுபஞ்சின்றி" (கடு) என்றபாட லுக்குப்பின் முறையே உள்ளன. (எஎ)

உ௩. அடுத்த பற்பக¹ லன்பரைப்¹ பிரிந்தவ ரென்ப
தெடுத்து நத்தமக்¹ கியம்புவ வெனக்கரிந் திருண்ட
தொடுத்த மாதவிச் சூழலிற் சூரர மகளிர்
படுத்து¹ வைகிய¹ பல்லவச் சபனங்கள் பாராய்.

(இ - ள்.) தொடுத்த மாதவி சூழலில்-(உள்ளே சூரியசத்திரகிரணங்கள் புகாதவாறு) அடர்த்தியாகவுள்ள மாதவிப்பரத்திரிணிடையே, சூ அரமகளிர் படுத்தவைகிய-(பிரித்த) தேவமகளிர் படுத்தவைகியனவும்,—அடுத்த பல்பகல்-(ஒருசேர) அடுத்துள்ள பல தாளதளில், அன்பரை பிரிந்தவா என்பது-(தமது) கணவரைப் பிரித்திருந்தவா (அத்தேவமவையையா) என்பதை, நம் தமக்கு எடுத்து இயம்புவ என - நமக்கு எடுத்துச்சொல்லவையோல, கரிந்து இருண்ட-(அவர்களின் மேனியெவமமையினு) கரிந்துபோய் இருளின் லெடிவு படைத்தனவுமான, பல்லவம் சபனங்கள்-தளிப்படுகைகளை.பாராய்.

மாதவிப்பத - குருக்கத்திகொடிபடாத பதல். சூ அரமகளிர்-சூ அரமகளிர் தெய்வத்தன்மைபுடனே நிற்கும் அரமகளிர். மாதவிச்சூழலிற் கிடத்த பல்லவச்சபனங்கள் கரித்திருண்டிருத்தலால், அரமகளிர் அடுத்த பற்பகலில் அன்பரைப்பிரித்திருத்தன என்பதை விளக்கு மென்க. எனக் கரித்திருண்ட பல்லவச்சபனங்கள் எனவும், படுத்தவைகிய பல்லவச்சபனங்கள் எனவும் இயையும். தே-ம்:-¹ அன்பரில். ¹ பிரித்தனா ¹ இயம்புவது. ¹ உலர்ந்தன. ¹ பல்லவச்சபனங்கள். (எனக்)

உ௪. நினைந்த போதினு மரிழ்தொக்கு¹ நேரிழை¹ நிறைதேன்
வளைந்த வேங்கையிற் கோங்கினில் வாயின்¹ றொறுத் தொடுத்து
குனிந்த லுசலிற் கொடிச்சிய ரெடுத்த¹ வின் குறிஞ்சி [க்
கனிந்த¹ பாடல்கேட்டசுணமா வருவன காணப்.

(இ - ள்.) நினைந்த போதினும் அழித்து ஒக்கும் தொ இழை-(மனத்தினால்) நினைக்கும்போதும் அழிந்ததைப்போல மகிழ்ச்சியைத்தருகின்ற அழகிய அணிகலம்பூண்டானே! நிறை தேன் வளைந்த வேங்கையில் - நிறைந்த தேனாக் காண - அழிப்ப வேங்கைமரத்திலும், கோங்கினில்-கோங்கமரத்திலும், வாயின் தொறும்-(மற்றுமுள்ள)ங்களின்) இடத்திலும், தொடுத்து-கட்டப்பட்டு, குனிந்த-வாள்காடுக்கன்மையுள்ள, ஊசலில்-ஊஞ்சலிலிருந்து, கொடிச்சியா-குறிஞ்சிநிலத்துப்பெண்கள், எடுத்த-எடுத்துப்பாடிய, இன் குறிஞ்சி-இனிய குறிஞ்சிப்பண, கனிந்த-சுவைமுதுகித்துள்ள, பாடல்-பாடலை, கேட்டு-செவியேற்று, அசுணம்மா-அசுணமாகுகள், வருவன-வருவனவற்றை, காணும்-; (எ - று.)

வேங்கைமூதலிய மரங்களிற் றொடுத்த ஊஞ்சலிலிருந்து கொடிச்சியர் குறிஞ்சிப்பண்ணோடு கூடிய பாடலைப் பாட, அப்பாடலைக்கேட்குமாறு அசுணமா வருமென்க. அசுணம் - இசைப்பறியலாகு. இது, இனிய யாதோசை

கேட்டு இன்புறுதலும், பறையொலிகேட்டு உயிர்ப்பதுமான தன்மையுள்ள தென்பதை “இன்னளிக்குரல் கேட்ட வசணமா, வன்னளாய்”, “பறைபட வாழா வசணமா” என்பவற்றாலறிக. இதனை, இசையறிபறையென்பர், பிககலந்தையார். பி-ம்:—¹கேரிழாய. ²நின்ற. ³கொளத். ⁴விண்குமிஞ்சி. ⁵பாடலின். (எஎஉ)

உரு. இலவு மித்திர கோபமும் புரையித ¹ழினியா
²யலவு தண்டுளி யருவிநீ ரரம்பைய ராடக்
 கலவை சாந்துசெங் குங்குமங் கற்பகங் கொடுத்த
 பலவுந் தோய்தலிற் பரிமளங் கமழ்வன பாராய்.

(இ - ன்.) இலவுஉம்-கோங்கிலவமலரையும், இத்திரகோபம்உம்-பட்டுப் பூசசியையும், புரை-ஒத்த, இதழ் - உதட்டையுடைய, இனியாய் - கூட்டழகியே! அலவு கண துளி அருவி நீ - அசையுத்தன்மையுள்ள குளிர்த்த பல நீர்துளியிடவான (இம்மலையின்) அருவிநீரகன், அரம்பையா ஆட-தேவமகளிகுடைத்தாடியதனால், (அவர்கள் கமமுடம்பிலணிந்த), கலவை சாந்து - கலவைசாத்தும், செம குங்குமம்-செந்திறமுள்ள குங்குமக்குழம்பும். கற்பகம் கொடுத்த பலஉம்-கற்பகவிருட்சங்கொடுத்த மறறுமுள்ள நறுமணப்பொருள்களும், தோய்தலின் - (தம்மிடத்துப்) படிவதனால், பரிமளம் கமழ்வன - நறுமணமீசுவனவற்றை, பாராய-: (எ - று.)

அரம்பையராடுகையில் அவரணிந்த சாந்துமுகவியன தோய்தது அருவிநீர் நறுமணங் கமழு மென்க. நிறத்தால் இலவும் இத்திரகோபமும் இதழையொக்கும். அலவுதல்-சித்துதலுமாம். பி-ம் —¹இனிபோய். ²அலவனுண்டுளி, அலவுநுண்டுளி. சிலபிரதிகளில் இப்பாடல் “வரிக்கான்” (கஅ) என்பதன் பின்னும், அப்பாடலுக்குப்பின் “நான நானமலர்” (கக) என்றபாடலும், அதன்பின் “மஞ்சளாவி” (உஅ) என்றபாடலும், அதன்பின், “சுழித்த” (உக) என்ற பாடலும் அதன்பின் “செம்பொனல்” (உசு) என்ற பாடலும் உள்ளன. (எஎஉ)

உசு. செம்பொ னாற்செய்து குலிக¹மிட் டெழுதிய செப்போர்
²கொம்பர் தாங்கிப் தென்ப்பொலி வனமுலைக் கொடியே
 யம்பொன் மால்வரை யலர்க்கி ருசசிகென் றனைப்ப
 பைம்பொன மாமுடி மிலைச்சிப் ³தொப்பது பாராய்.

(இ - ன்.) செம்பொனல் செய்து-சிறத்தொண்ணிறம் செய்யப்பட்டு, குலிகம் இட்டு எழுதிய இவ்வுலகத்தைக்கொண்டு தொய்யிலெழுதப் பெற்ற, செப்பு-சிறிதழை, ஓர் கொம்பா தாங்கியது-ஒரு கொம்பு தாங்குகின்றது, என-என்று (கண்டோர்) சொல்லுமாறு, பொலி - விளவருகின்ற, வன முலைகொடியே - அழகிய தனங்களைக்கொண்ட பூங்கொடி போன்றவளே! அம்பொன் மால் வரை-அழகிய பொன்மயமான பெரிய இம்மலைச்சிகரத்தை, அவர் கதிர்-

பரவிய [ஆயிரமாகிய] கிரணங்களையுடைய சூரியன், உச்சி - உச்சிப்போதில், சென்று அணை - சென்றுசேர, பைம் பொன் மா முடி மிலைசெய்து - பசும்பொன்னினாலியன்ற பெரிய கிரீடத்தை யணித்ததை, ஒப்பது - ஒத்திருப்பதை, பாராய்—; (எ - று.)

சூரியன் உச்சிப்போதில் இம்மலைபுச்சியில்வந்து அணைய, இம்மலை கிரீடத்தைச சூடியது போலு மென்க. தொய்யிலெழுதிய கொங்கை - குலிக மெழுதிய செம்பொற்செப்பை மொக்கு மென்பது, முதலடியிற்கூறிய பொருள் இப்போதுநுபமை வனப்புமுலையென்பது வனமுலையென விசாரப்பட்டது. இனி, வனம் - வனத்திலுள்ள, முலை கொடியே - முல்லைக் கொடிபோல்பவளே என்று உரைப்பாருமுளா. பி - ம் —¹மீது. 'கொம்பு. 'அலை, 'அணுக. 'ஒப்பன. சிலபி-திகளில் இப்பாடலை யடுத்தது "குழுவுநண் டொளை" (உஅ) என்ற பாடலுள்ளது. (எஎச)

உஎ. மடந்தை மார்களிற் நிலதமே மணிநிறத் திணிக
றொடர்ந்த பாதையில் வேயினஞ் சொரி¹கதிர் முத்த
மிடந்தொ றுங்கிடந் 'திமைப்பன 'வெக்கிளஞ் செக்கர்
படர்ந்த வானிடைத் தாரகை 'நிகர்ப்பன பாராய்.

(இ - ள்) மடந்தைமாகளில் நிலதமே - மகளிருக்குத் திலகம்போலச் சிறந்து தோன்றுபவளே! மணி நிறம் திணி கல் தொடர்ந்த பாதையில் - மாணிக்கமாகிய சிறந்த ிறத்தைக்கொண்ட வலிய கற்கள் தொடர்ந்த பாதைகளிலே, வேய் இனம் சொரி - மூங்கிறகுவிவல் சொரித்த, கதிர் முததம் - ஒளியைக்கொண்டிள்ள முததுக்கள், இடம் தொழும் கிடந்து இமைப்பன - ஆங்காங்குஇருந்து ஒளிவீசபவை, எக்கு இன செக்கா-மிசவும இனமைப்பொருந்திய செவ்வானம், படர்ந்த-பரவியுள்ள, வானிடை-ஆகாசத்தினிடத்திலே, தாரகை சிகர்ப்பன-சட்சத்தி-வகையொத்திருப்பவற்றை, பாராய்—;(எ-று.)

மணிநிறக்கற்பாதையில் வேயினம் சொரித்த முததுக்கள், செக்கர்வா னத்துத் தாரகை விளங்குவனபோலு மென்க. முததுப்பிறகருமிடங்கள் பல வற்றுள் வேயும் ஒன்றாதல் காண்க. பி-ம் —¹மணி. 'இமைப்பினில். 'வெக் கிளஞ், வெருளறச, எரிகதிச. 'புரைவன. (எஎடு)

உஅ. 'குழுவு நண்டொளை 'வேயினுங் குறிசரம் 'பெறிவுற்
றெழுவு தண்டமிழ் யாழினு மினியசொற் கிளியே
முழுவ தும்மலர் 'விரிந்தன முருக்கிடை 'மிடைந்த
பழுவம் வெங்கனல் கதுவிய 'தொப்பது பாராய்.

(இ-ள்.) நண் தொளை குழுவு வேயின் உம்-நுண்ணிய தொளைபொருத் திய புல்லாககுழலோசையினும், குறி சரம்பு எறிவு உற்று எழுவு தண் தமிழ் யாழின்உம் - ஒசையையெழுப்பவல்ல சரம்பை (க் கைவிரல்களால்தடவி) யெறிந்து உண்டாக்குகின்ற குளிர்த் தினியயாழிசையினும், இனிய - இனி

மையாகத்தோன்றுகின்ற, சொல் - சொற்களையுடைய, கிளியே - கிளிபோன்றவளே! முழுவதும் மலா விரித்தன முருக்கு - (தம்மிடம்) முழுவதிலும் செம்மலர் மலர்ப்பெற்றனவாகிய பலாசுமரங்கள், இடை மிடைத்த பழுவம் - (தம்) கடுவிலே கெருங்கப்பெற்ற சோலை, வெம் கணல் கதுவியது ஒப்பது - வெம்மையுள்ள அக்கிளி பற்றியெரிவதையொப்பதை, பாராய—; (எ - று)

சோலையினிடையிலே முழுவதும் பூகத பலாசுமரங்கள் இருப்பது, சோலையின்கடுவே கெருப்புப்பற்றியெரிவது போலுமென்க தன்மைத்தந்தறிப்பேற்றவன. பிம்—¹குழயின். ²வேயகதழிலேழ். ³எழுவுற்று ⁴விரிபநாள், விரித்தாள். ⁵இடைத்த ⁶ஒப்பன. (எளக)

உக வளைகள் காத்தளிற் பெய்தன வளைபகைம் மயிலே தொளையொடாழ்த்தடக் கை¹யெனுர் துருத்தியிற் றாக்கியளவில மூபபின ரருந்தவர்க் கருவிநீர் கொணர்ந்து களப மால்கரி ²குண்டிகைச் சொரிவன காண்ப்.

(இ - ள்) வளைகள் காத்தளில் பெய்தன அனைபகை மயிலே - வளைகளைக் காத்தன்மலரிலிட்டு வைத்தனவற்றையொத்த [வளைபூண்ட] கைபகை கொண்ட மயில்போலுஞ் சாம்பலையுடையவளை' அளவு இல் மூப்பினா அருதவாகு - அளவில்லாத [மிசை] மூப்பைக்கொண்டவராய்' பிறர்க்குச் செய்தற்கு) அரிபதவத்தைச் செபதவரான இருடியாகு அருவி நீ - மலையருவி நீரை, மால்கரி களபம் - பெரிய யானைக்குட்டிகள், தொளை கொள் தாழ்த்தகை எனும் துருத்தியில் தூக்கி - (நுனியில்) தொளையையுடைய தொங்குகின்ற நீண்ட துமிக்கையாகிற தோற்பையிலே முகந்துகொண்டு, கொணர்ந்து—, குண்டிகை - (அமுனிவரது) கமண்டலத்தில், சொரிவன - ஊற்றுப்பவற்றை, காண்ப்—; (எ - று)

இத்தசுத்திரகூடமலையில் அஃறிணைப்பொருளாகிய யானைகன்றுகளும் கல்லறிவுபெற்றுத் தமது துமிக்கையால் அருவிநீரை முகந்துகொண்டு வந்து முதிய தவசியாகு அரந் கமண்டலத்திற் சொரிந்து உதவுவதைக் காட்டுகின்றன என்க காடுகள் கைக்கு உவமை களபம் - முப்பதுவயதுள்ள யானைக்கன்று. கரி - துமிக்கையைபுடையவிலங்கு என யானைகருக காரணப்பெயர். பிம்—¹கெடுத். ²குண்டிகை சொரிவன. (எளஎ)

௩௦. வடுவின் ¹டாவகி ரிவையெனப் பொலிந்தகண் மயிலே யிடுகு கண்ணின ரிடருறு மூபபின ²மீரக கெடுகு ³கூனல்வா நீட்டின ⁴வுருகுறு நெஞ்சக் கடுவன் மாதவர்க் கருகெறி காட்டிவ காணாய்.

(இ ள்.) 'இவை—, வடு இல் மா வகி—குற்றமற்ற மாவுவாகும்,' என—என்று சொல்லுமாறு, பொலிந்த - விளங்குகின்ற, கண் - கண்களையுடைய, மயிலே - மயில் போன்றவளே! கெடுகு கூனல் வால் நீட்டின - மிக்ககூனையுடைய வாலை நீட்டிக்கொண்டிருப்பனவான, உருகுறு நெஞ்சம கடுவன்—(அன்

பால்) உருகுகின்ற மனததைக்கொண்டுள்ள ஆண்குரங்குகள், இடுகு கண்ணினர் இடர் உறு மூப்பினர் மாதவாகு - இடுகிய கண்களையுடையவரும் மனத்துன்பமுண்டாவதற்குக்காரணமான மூப்பை யுடையவருமான பெருந்தவசியர்க்கு, ஏக - செல்லுமாறு, அரு நெறி - (செல்வதற்கு) அரிய வழியை, காட்டுவ - காட்டுவனவற்றை, காணாய்—; (எ - று.)

இம்மலையிலுள்ள கடுவன்குரங்குகள், மூப்பையடைத்து கண்ணிடுகிப்போய் வழியறிந்துசெல்லமுடியாமல் வருதுகின்ற பெருந்தவசியரிடத்துப் போன்புபூண்டு அவர்கள் செல்லுதற்குஉரிய அருநெற்பைக காட்டுமென்க. பி - ட். —¹மாவடுவகிரென. 'என்ன. 'கூலவால், கூனவால், தோலவால். 'அருகுறுநெஞ்சக, உருகின நெஞ்சிற், உருகின நெஞ்சக. (எஎஅ)

௩௧. பார்த டேரிவை பழிபடப் பரத்த¹பே ரல்கு
லேந்து நான்மணி மார்பின ராகுதி²க் கிபைந்த
கூந்தன் மென்மயில குறுகின நெடுஞ்சிறை கோலிக்
காந்து குண்டத்தின் வயங்கெரி பெழுப்பு வ காணாய்.

(இ - ள்.) பார்த்த - பாமின்படமும், தோ - தோத்தட்டும், இவை - (என்ற) இவைகள், பழிபட - (உவமையாகாமற்) பழிப்பையடைய, பரத்த - பரவிய, போ - அங்குல - பெரிமதுலையுடையவனே¹ கூத்தல் மெல் மயில் - தோகையையுடைய மெல்லிய மயிற்பறவைகள், குறுகின - நெருங்கியனவாய், - நூல் எடுத்து மணி மாமினா ஆகுதிக்கு இயைந்த - பூணூலேத்தரித்த அழகிய மார்பையுடையவராகிய அத்தணைகள் ஒழுங்கெய்வதற்குப் பொருத்தியனவான, காந்து குண்டத்தின் வயங்கு எரி - மென்மை வீசுகின்ற குண்டங்களினுள்ளே பொருத்திய அக்கினியை, நெடு சிறை கோல் - (தமது) நீண்ட சிறைகைப்பிரித்து விரித்து, எழுப்பு - ஜவலிக்கச்செய்யவற்றை, காணாய்—.

சித்திரகூடமலையிலுள்ள மயில்கள் அத்தணை ஒழுங்கெய்யுமாறு குண்டத்திலுள்ள அக்கினியைத் தஞ்சிநகைமூடிமூடி விரித்து விரித்து விசிறியாற்காற்றையுண்டாகருவதுபோற் காற்றையுண்டாகக் கிரிமச்செய்யுமென்க. ஜவலிக்கும்போதுதான் அக்கினியில் ஒழுங்கெய்யவேண்டு மென்பது, நூற்றுணிபு. குண்டம-நீவளாகமுமாறு அமைக்கப்படுவது. அலகுலுக்குப் பார்த்தப்படமும் தோத்தட்டும் உவமைகூறப்படும. பி - ட். —¹பொற்குயிலே. ²இயைய. 'குண்டத்திலகெரி, குண்டத்திலடங்கெரி. குண்டத்தினங்கெரி. (எஎக)

௩௨. அலம்பு வார்த்து லாய்மயிற் பெண்¹ னாரும் கலமே
நலம்பெய் வேதிபர்² மாமினுக் கிபைவுற நாடி
சிலம்பி³ பஞ்சுகிற⁴ சிக்கறத்⁵ தெரிந்த தா⁶ தேமாம்
⁷பலம்பெய்⁸ மந்திக ளுடன்வந்து கொடுப்பன பாராய்.

(இ - ள்.) அலம்பு வார்த்து குழல்-அசைகின்ற நீண்ட கூத்தலையுடைய, ஆய் மயில் - அழகிய மயில்போலுஞ் சாயலைக்காண்ட, பெண் அரு கலமே-அருமையாகிய ஆபரணம்போல் விளக்கம்பொருத்திய பெண்ணே! லயம் பெய்

வேதியர்-(தம்முடைய நல்லொழுக்கத்தால் உலகத்தார்க்கு) உன்மையைச் செய்கின்ற வேதம்வல்ல அந்தணர்கள், மார்பினுக்கு-மார்பிற் பூண்பதற்கு, இயைவு உற - பொருத்த, நாடி - ஆராய்த்து, சிலம்பி பஞ்சினில் - பட்டுப்பூசிக்கூடு பருத்திப்பஞ்சு என்ற இவற்றினின்று, சிககு அற தெரிந்த - சிக்கில்லாதபடி ஆராய்த்துகொணர்த்த, நூல் - நூல்களை, தேமா பலம் பெய் மந்திகள்-தேமா மரத்தினின்று கனியை யுக்குஞ் தன்மையனவாகிய குரகருகள், உடன் வந்து - ஒருசேரவந்து, கொடுப்பன - கொடுப்பவற்றை, பாராய்-; (எ-று.)

அந்தணர் பூணும் யஜ்ஞோபவீதத்திற்கு உதவுமாறு மந்திகள் சிலம்பி நூல் பஞ்சநூல்களைத் தெரித்துகொடுக்கு மென்க. வேதசட்டங்குசெய்கையில் மறையவா ஆடையை யஜ்ஞோபவீதமாகப் பூணவேண்டு மென்பது, நூற் கொண்க: ஆகவே, சிலம்பிநூல் அவ்வண்ணம்பூணும் ஆடையை நெய்வதற்கு உதவு மென்க. பருத்தியினலியனற நூல்கொண்டு முறுக்கிய பூணூலைப் பூணுதல், பிரசித்தம். சிலம்பிபஞ்சுஎன்று பருத்திபைச சுட்டுவதாகக் கொள்ளுதல் பொருந்தாது. அலம்பு- வண்டுகள்) ஒலிக்கின்ற என்னுமாம். பி - ம் - ¹வளை. ²இருவ. ³ஆகுதிக்கு. ⁴இசைவுற, இசைவன, இமைவன. ⁵பஞ்சினூல். ⁶சிக்குறத். ⁷திரித்தன, திரித்தநூல், தெருட்டுநூல். ⁸தேமாப். ⁹பலவகள். ¹⁰மந்தியொடு. (எ-அ)

௩௩. ¹தெரிவை மார்க்கொரு கட்டளை யெனச்செய்த திருவே பெரிய ²மாக்களிற் பலாக்களிற் பிறங்கிய வாழையரிய மாக்கனி ³கடுவன்க ளன்புகொண் டளிப்பக் கரிய ⁴மாகிழங் ககழ்ந்தன கொணர்வன காணாய்.

(இ - ள்.) தெரிவைமார்க்கு - தெரிவைமாரைப்படைத்தற்கு, ஒரு கட்டளை என செய்த - ஒருகட்டளைக்கருவியைப்போலப் படைக்கப்பட்டுள்ள, திருவே - இலக்குமிபோன்றவளே! பெரிய மாக்களில் - பெரியமாமரங்களிலும், பலாக்களில் - பலாமரங்களிலும், பிறங்கிய வாழை - விளங்கிய வாழை மரங்களிலுமுள்ள, அரிய மா கனி - மிகவினிய சிறத்தபழங்களை, கடுவன்கள்-ஆண்குரங்குகள். அன்பு கொண்டு - (முனிவர்களிடத்து) பக்தியுடனே, அளிப்ப - கொண்டுதர, கரிய மா - பன்றிகள, கிழங்கு அகழ்ந்தன - (கவலைவள்ளி முதலியவற்றின) கிழங்குகளைத் தோண்டினவையாய், கொணாவன - (அம்முனிவாக்குக் கொண்டுவந்து தருவனவற்றை, காணாய்-; (எ - று.)

கட்டளை-உருவமைத்தற்கு ஏற்படுத்திய மாதிரியுருவம். அழகிய மகளிரைப்படைத்தற்குக் கட்டளையாக உன்னைக் கொள்ளும்படி பேரழகு படைத்தவளே! என்பது, முதலடியின்கருத்து. மாதர்கற்பிற்கு உரைகல்லொப்பவளாதலின், 'தெரிவைமார்க்கொருகட்டளையெனச்செய்த திருவே' என்று உரைத்தலுமொன்று: கட்டளை - உரைகல் கடுவன்கள் மாக்கனிமுதலியவற்றையும், பன்றிகள் கிழங்குகளையும் முனிவாக்குக் கொணாந்துதரு மென்க. முன்னும் பின்னுமுள்ள பாடல்கள் முனிவாக்கு விலங்குகள் உதவுவனவற்றைச் கூறுத

லால், இச்செய்யுட்கும் அவ்வனமே கருத்துக்காண்க. பி-ம்:—¹தெரிவையர்
க்கு. 'மாச்சனிபலாக்கனி. 'கடுவன்கள்கடிது, கடுவனாண்டினிது. 'மாகிழை
ககழித்தவர்க்கருள்வன, மாககள்கிழைக்கழ்த்தனகொடுப்பன. (எஅக)

௩௪. ஐவ னக்குர ¹றினைக்கதி ரிறுங்கவை யவரை
மெய்வ ணக்குறு வேயின மீன்றமெல் லரிசி
பொய்வ ணக்கிய மாதவர் புரைதொறும் புருத்துன்
கைவ ணத்தவாய்க் கிள்ளைதர் தளிபபன கானாய்.

(இ - ள்.) ஐவனம் குரல்-மலைகெல்லின கதிரையும், தினை கதிா-தினைப்
பயிரின் கதிரையும், இறுங்கு அவை-சோததின் கதிரையும், அவரை-அவ
ரைகளையும், மெய் வணக்குறு வேய இனம் என்ற மெல் அரிசி - தம்முடைய
வணவகுத்தனமையுள்ள மூங்கிற்குழாவகளினின்றும் தோன்றிய அரிசிகளே
யும், உன் கை வணகதவாய் கிள்ளை-உன்னுடைய கையின்தன்மைபோன்ற
செவ்வாயையுடைய கிளிகள, பொய வணக்கிய மாதவர் புரைதொறும் புரு
ந்து-பொய்யை யோட்டிய பெருக்கவசியான ஆசிரமங்கள்தோறும்போய்,
தகது அளிப்பன-அன்போடு கொடுப்பவற்றை, காணாய்—; (எ - று.)

இறுங்கவை என்ற இடத்துள்ள அரை பென்னுஞ்சுட்டு, ஐவனம் தினை
என்பவற்றிலவத 'குரல், கதி' என்பவற்றின் பொருளாசுட்டிற்று. வணக்கிய
என்ற சொல்லுக்கணையால், வென்ற என்ற பொருளைக் காட்டிற்று பி-ம்—
¹எனலினகதிரிறுங்கவரை. 'வணக்குற. வேழின்நீனற, வேழின்நளித்த.
'வணக்கில. (எஅஉ)

௩௫. இடிகொள வேழத்தை ¹பெயிறொடு மெடுத்ததுடன் விழுவ
'கடிய மாகணங் கறற்றிந் தவரென ¹வடவக்ச [குற
சடைகொள் சென்னியி ¹தாழ்விலர் தாழ்மிதித் தேறப
¹படிக ளாமெனத தாழ்வரைக கிடப்பன பாராய்.

(இ - ள்.) இடிகொள வேழத்தை - பின்றுதலைக்கொண்ட யானையை,
எடுத்தது, எயிறொடும- (அவற்றின்) தந்தங்களோடும், உடன் விழுவதும் -
ஒருசேவியும்குகின்ற, கடிய மாகணம் - கொடிய மலைபாம்புகள், கறறு
அறிதவா என அடங்கி - கற்றறிதப்பெரியோர்போல அடக்கத்தை மேற்
கொண்டு, தாழ்வு இலா சடைகொள் சென்னியா-குறமற்றவராய்ச சடை
பூண்ட முடிமைக்கொண்ட தவசியா, தாம மிதித்து ஏற—; படிகள் ஆம் என-
படிகள்போல, தாழ் வரை - மலைமடிவரங்களில், கிடப்பன-இருப்பவற்றை,
பாராய்—; (எ - று.)

யானையைத் தந்தங்களோடும் விழுகுறகொடுமையை யுடைய மலைப்
பாம்புகட்கு இம்முனிவரை விழுகுறது ஒருபெரியதொழிலன்றாயினும்,
அவை தலமகிமையால் அக்கொடுமைதீர்த்து படிபோலத் தமயிது அம்முனி

வர்கள் கால்வைத்து ஏறுமாறு உதவுகின்றனவென்க. “மதக்கதமா அடங்கு
பேழ்வயிறறாவு” (ச) என்றார், கீழும். பி-ம்:—¹எடுத்துடனெயிற் றொடுவிழும்
கும். *கடிகொண். *வணங்கிச. *தாவிலாதாம், தாழ்விலாதவர், தளாவிலரீய்.
²பிடித்தேற. ³படிசடாம். (எஅ௩)

௩௬. அசும்பு பாய்வரை யருந்தவ முடித்தவர் ¹துணைக்கட்
டசும்பு ²வேய்ந்தவ ரொத்தவர் தமக்குவிண் டருவான்
விசும்பு ³தூர்ப்பன வாமென ⁴வெயிலுக் ⁵விளங்கும்
பசும்பொன் மானங்கள் போவன வருவன பாராய்.

(இ - ள்.) ‘அசும்பு பாய் வரை - ஊற்றுப்பெருக்குப் பாயப்பெற்ற இம்
மலையிலே, அரு தவம் முடித்தவர் - (பிறாறசெய்தற்கு) அரிய தவத்தைச்
செய்து முடித்தவரான, துணை கண தசும்பு வேயத்தவர் ஒத்தவாதமக்கு- (தமது)
இரண்டு கண்களினாலும் நீர்க்குடத்தைக் கவிழ்த்தவர்போல நீரைப்பெருக்கு
ன்றவாக்கு, விண் தருவான்-மோட்சலோகத்தைத் தருமொருட்டு, விசும்பு
தூர்ப்பன ஆம் - ஆகாயத்தை நிரப்புவனவாகும்,’ என - என்று கருதுமாறு.
வெயில் உக விளங்கும் - சூரியனது கிரணமும் கீழ்ப்படுமாறு மிக்கவொளி
கொண்டுதோன்றுகின்ற, பசும் பொன் மானங்கள்-பாம்பொன்னினாலியன்ற
விமானங்கள், போவன வருவன - போவனவும் வருவனவுமாகியிருப்பவற்
றை, பாராய்—; (எ - று)

தேவர்கள் சஞ்சரிக் குமிட மாதலால், அவர்கள் விமானங்களி லேறிப்
போவதும் வருவதுமாக இருக்க, அவ் விமானங்களே, இருகுள்ள பெருத்தவசி
யரை விண்ணுலகத்திற்குக் கொண்டபோய்ச் சோகப்ப போவனவும் வருவன
வுமாக நிற்கும் விமானம்போலு மெனக் குறித்தார். அங்குள்ள மாதவர்கள்
கடவுளையே தியானிப்பதற் பெருமகிழ்ச்சியாக அம்மகிழ்ச்சியேமலீட்டினால்
தம் இருகண்களிலும் தாரை தாரையாகக் *கண்ணீர் வாரீர்ப் பாதலால்
அப்படிப்பட்டவரை ‘துணைக்கட் டசும்புவேயத்தவர் ரொத்தவர்’ என்றார்.
தசும்பு - குடம். மூடுதலென்று பொருளுள்ள வேயதலென்பது - இலக்க
ணையால், கவிழ்த்தலென்ற பொருளைத் தந்தது. இனி, இதெதொட
ர்க்கு - இரண்டு துவாரத்தைக்கொண்டதொரு குடத்தைக் கவித்துக்
கொண்டவர்போன்றவ ரென்ப பொருளுரைத்தது, அம்மாதவரின் சடைமுடி
தசும்பு [குடம்] போன்றிருத்தலால் இரு கண்களுடன் சடைமுடியையுடைய
அம்முனிவரை ‘தசும்புவேய்த்தவரொத்தவர்’ எனக் கூறிய தெனப் பொருள்

* ‘ஆஹ்லாததே தேதராமபு: புனகிருதகாதரவாச ஸதா பரகுணவிஷ்ட:;
தரஷ்டவ்யஸ் ஸாவதேஹிபி: [எப்போதும் பரம்பொருளின் குணங்களா
லேயே புகப்பெற்றவனும் கடவுளின் தியானத்திற் லான மகிழ்ச்சியால்
குளிர்த்த கண்ணீர்ப்பெருக்கைக்கொண்டவனும் உடம்புமுழுதும் மயிர்க்
கூச்சு எறியப்பெற்றவனுமான உத்தமன் யாவராலும் தரிசித்தற்கு உரியன்”
என்றவிடத்துக் கடவுளையே தியானிப்பார்க்கு ஆனந்தக்கண்ணீர் இரு கண்
களினின்று தாரைதாரையாய்ப் பெருகுமெனக் கூறியதை இங்குக்காண்க.

கண்டாருமுளர். வெயில் என்பதை ஆகுபெயராத் சூரியனை யுணர்த்திற்றாகக் கொண்டு, பேரொளியுள்ள சூரியன் உதிப்பதும் அஸ்தமிப்பதும் இருத்த லாற் போவனவும் வருவனவுமாகவுள்ள விமானங்கட்கு அச்சூரியன் உவமை யாவனெனப் பொருளுரைப்பது முண்டு. பி-ம் —¹அணைந்த, அனைய. ²வேய்ந் தன. ³தூர்த்தன. ⁴வெயிலென. ⁵வீசும். (எஅச)

நுஎ. ¹நெய்கொ ணீருண்டு நெருப்புண்டு ²நீண்டமைந் நிறைந்த வைகொள் வேலெனக் காலனு மறுகுறுங் கண்ணாய் மெய்க ணேகின்ற டிடிக்கை விரும்பிய வேழங் கைக ³வேணுகில தாங்கின நிற்பன காணும்.

(இ - ன்.) நெருப்பு உண்டு - (காய்ச்சிபடிக்குமாறு) நெருப்பிற்கிடத்து, நீர் சொன் நெய் உண்டு-சிறவருபதைக்கொண்ட செய்வை (துருப்பிடியாம லிருப்பதற்காகப்) பூசப்பெற்று, நீண்ட—, மை நிறைந்த-அஞ்சனம்சிரமபிய, வை கொள் - கூடாமையைக்கொண்ட, வேல என-வேற்படைபோல, காலன் உம் மறுகுறும் கண்ணாய்-மரணம் கலங்குமாறுள்ள கண்களைப்படைத்தவனே! மெய்கள் கோகின்ற பிடிக்கை - (கன்றை மனனுமாறு) உடம்புகோவப்பெற்ற பெணயானைகளை, விரும்பிய வேழம்-விரும்புகொண்டுள்ள ஆண்யானைகள், கைகள் கோகில தாங்கின நிற்பன-(தம், கைகள் கோவப்பெறாமல் தாங்கிநிற் பவற்றை, காணும்—; (எ - று.)

இதனால், மனனுமாறு பிரசவபோய்ப்படைத்துள்ள பெணயானையை ஆண் யானை தமக்கொன்று தாங்குவதைச் சிலநேரக் காட்டுகின்றான் மைநிறைந்த வேல் - கண்கட்கு விலகொருநிலை. ²ருண்டுஎன்பதற்கு - நீரையுட் கொண்டு செய்கொள் வேல என இயைபு உடைப்பினுமாய்; கண்கள் நீரை யுட்கொண்டுள்ளன என்பது, யாவரும் உணராததே நீருண்டுஎன்பது - துறைத்தலென்பபொருள் நீரில் தோயத்தலைக்காட்டுமினக்கொள்ளுதல், ஏற் கும். பி - டி —¹நெய்களுண்டு நீருண்டு லென். ²நெருப்பெனநிறத்த, நெருப் பெனநிறக, நீண்டகை நிறைந்த, நீண்டகைநிறைந்த. ³கோகில. (எஅரு)

நுடி விடங்கொ ணைக்கிதின் விடையினை மின்னென வெருவிப் படங்கொ ணைக்கண் முழையுபுப பதைப்பன பாராய் மடங்க லாளிக ளெனக்கொடி முழையின் முழங்கக் கடங்கொள் காமதக கையமலை யிரிவன காணும்.

(இ - ன்.) விடம் கொள் கோக்கி - நஞ்சுத்தன்மையைக்கொண்ட உண கையுடையவனே! மின் விடையினை-உனது மருவாகுலை, மின் என வெருவி- மின்னென்றாகுகி அஞ்சி, படம் கொள் நாகங்கள்-படத்தைக்கொண்டுள்ள பாம்புகள், முழையுபு - புற்றிலே புதுவதற்காக, பதைப்பன - துடிப்பன வற்றை, பாராய்—; கடம் கா மதம் கொள் கைம்மலை - கண்ணத்திற் கருகிற மதகீர் பெருக்கப்பெற்ற யானைகள், மழை இனம் முழங்க - மழைக்குலம் கர்ச் சிக்க, (அக்கொலியை), மடங்கல ஆளிகள் என கொடி-(பிடரிமயிர) மடங்கல்

பெற்ற சிங்கவகளினெலி யெனக் கருதி, இரிவன-நிலைகெட்டு ஓடிவனவற்றை,
காணுய்—; (எ - று.)

நாகவகன் இடையை மின்னலென மயங்கியனவென்றும், யானைகள்
மழையினத்தின் முழக்கத்தை ஆளியின் முழக்கமென மயங்கினவென்றவ
கூறியது மயக்கவணியாம். பீம் —¹புகைப்புதைப்பன, புக்குப்பதைப்பன.
²வாளரியெனக்கொண்டு, யாளிகடனைக்கண்டு. ³மழையினின், மழையுடன்.
⁴முழங்கி. ⁵பிரிவன. (எ அசு)

நூ. இளைப யாவையு மேந்திதைக் கியம்பினன் காட்டி
யனைய மால்வரை யருந்தவ ¹ரெதிர்வர வணங்கி
வினையி னீங்கிய வேதிபா விருத்தின னான
மனையின் மெய்யெனு மாதவம் புரிந்தவன் மைந்தன்.

(இ-ள்.) மனையில் மெய் எனும் மாதவம் புரிந்தவன் மைந்தன்-இல்லாததி
லிருந்தபடியே சததியமென்கின் றபெருந்தவத்தைச் செய்தவனுனசககரவாததி
யின் திருக்குமாரான ஸ்ரீராமன்,—எத்து இழைக்கு-தரித்த ஆபரணங்களை
புடையசீதாபிராட்டிகரு, இனைய யாவை உம்-இததன்மையனவான பலவளங்
களையும், இயம்பினன் காட்டி-சொல்லிக்காட்டி, அனைய மால் வரை அரு தவா
எதிர வர வணங்கி - அந்த மலையில் தவசிபா தன்னெதிர்வரை அவர்களை
வணங்கி, வினையின் ிங்கிய வேதியா-திவினை ிங்கிய (அந்த) மறையவாகட்கு
விருத்தினன் ஆனான் - விருத்தினனாகஆனான்; (எ - று.)

இங்ஙனம் மலைவளத்தைச் சீதாபிராட்டிகரு ஸ்ரீராமன் காட்டிக்கொண்
டிருக்கையில் அமலையில்உழுத தவசிபா எதிர்கொள்ள, அவர்களை வணங்கி
அவர்கட்கு விருத்தினனாயின னென்பதாம். வனத்திலிருந்து தவஞ்செய்வாரி
னும் வேறுபாடு விளங்க, 'மனையின் மெய்யெனு மாதவம் புரிந்தவன்' என்
றா. முதனுலையொட்டி வேதியரென்பது - வான்மீகிமுனிவரைக் காட்டு
மென்னலாம். பீ-ம்—¹எதிர்கொள. ²அமைந்தான். (எ அஎ)

வேறு.

சு. — சூரியன் அத்தமித்தல்.

மாவிய லுதயமாந் ¹துளப வானவன்
மேவிய பகையிரு ளவுணர் ²வீய்ந்துகக்
கா ³வியல சூடவரைக் கால நேமிமே
லேவிய ⁴திக்கிரிபோ லிரவி ⁵யேகினான்.

(இ - ள்.) மா ¹இயல் உதயம் ஆம் துளபம் வானவன்-பெருமைபொருத்
திய தோற்றத்தைக்கொண்டதிருத்துழாயமாலையையணிந்த கடவுளாகியதிரு
மால், மேவிய பகை இருள் அவுணர் வீய்ந்து உக-பொருத்திய பகைமையைக்
கொண்டஇருள்நிறம்படைத்த அவுணர் இற்தொழியக்கருதி, (அவ்வவுணரில்
மிகக்கொடியொருததனால்), காலநேமி மேல் - காலநேமிமீது, வலிய-செலுத்
திய, திக்கிரி போல் - சக்கரப்படைபோல, கா இயல் சூட வரை - சோலைகள்
பொருத்திய அத்தகிரியில், இரவி விகினான்-சூரியன்போய்ச்சோத்தான்; (எ - று.)

சூரியன் குடவரைசேர்த்து - அசுரர்மீது பகைமைகொண்டு பொருது ஒழிக்குத்தன்மையுள்ள திருமால் காலதேமியென்னும் அசுரன்மீது தன்சக்கரப் படைமையினை விரித்ததுபோல மென்றவாறு தன்மைத்தந்தறிப்பேற்ற வணி. திருமாலின் திருவாவதாரமாயாவும் மற்றையோரின் பிறவிபோலக் கரும வசத்தினால் நிகழ்வதன்றித் தன்னிசைசபால் நிகழ்தது அப்பெருமானுக்குப் பேரொளியை விளைத்தலால், 'மாவியலுதமமாந்துளபவானவன்' என்றார். கடவுட்கு எவரிடத்தும் இயற்கையாகப் பகை கண்டபுண்பன இல்லையாயினும், தன் தன்மையையுணர்ந்து வழிபடுத தன்னடியாரை உயிர்போலப் பராட்டுத் தன்மையுதலின், அன்னரை கலிபவரைப் பகையாகக் கருதுவனென்க.

காலதேமியேவைய திகிரி என்பதிலடங்கிய சரிதம் வருமாறு:—
நரசிங்காவதாரஞ்செய்த திருமாலாற் கொல்லப்பட்ட இரணியாசனனுக்குப் புத்திரனான நூறுகலைகளையும் நூறுகைகளையும்படைத்த காலதேமியெனப் பவன் தேவாசுரயுத்தத்தில் முதுகிட்ட அசுரர்களின்பக்கத்திலேவந்து தேவா களையாவரையுஞ்சயித்துச் சதகியலோகத்திற்சென்று பிரமனைத் தேவாகள் துதிப்பதுபோல அசுரராவரும் தன்னை வணங்கித் துதிக்குமபடி வீற்றிருந்து, பிறகு பின்னுஞ்செருக்குகொண்டு தனத்தக்கனை [இரணியனை]க் கொன்ற திருமாலினிடத்துச் சென்று பகைமைபாராட்டிப் போரிசெய்யத் தொடங்க, திருமால் தனதுசக்கரப்படையால் அவ்வுசுரனது நூறுகலைகளையும் நூறுகைகளையும் அறுத்துத்தளளிளுனென்பது. பி - டி —¹ துள்வவானவன், துளபவாவினன், துளதிவானவன், துளவமாதவன். ² வீங்கிய, ³ உயர். ⁴ நேமிபோல், திகிரியின. ⁵ எய்தினான். (எஅஅ)

சுரு. — செவ்வானம் சந்திரோதயம் இவற்றின் வருணனை.

சக்கரத் தானவ னுடைய நுகருந்
வெக்கிய ¹ சோரியிற் ² பாரந்த தெங்கனுஞ்
செக்கரத் ³ தீயவன் வாயின் தீர்ந்துபோ
யுக்கவான் றனியெயி நொத்த ⁴ தித்துவே.

(இ - ள்.) சக்கரம் - (திருமாலின்) சக்கரப்படை, தானவன் - (காலதேமியென்னும்) அசுரனது, உடலில - உடம்பிலே, தாக்குற - தாக்கியபோது, எக்கிய - (அவ்வுடலிலிருந்து) மிகுதியாக வெளிப்பட்ட, சோரியின் - இரத்தம் போல, செக்கா - செவ்வானம், எங்கண உம் பரத்தது - எங்கும் பரவியது; இந்து - (அப்போது வானத்துத்தோன்றிய) பிறைசுந்திரனோ, ⁵ அ தீயவன் வாயில் தீர்ந்து போய் - அந்தக் கொடிய காலதேமியினது வாயினினது வெளிப்பட்ட இப்போய், உக்க - சிந்திய, வான் தனி எயிறு - பெரிய ஒற்றைக் கோரப் பல்லை, ஒத்தது -; (எ - று.)

அப்போது தோன்றிய செவ்வானம் காலதேமியைச் சக்கரப்படையறுக்கும்போது அஃனுடம்பினின்று எங்கும்பரவிய குருதியையும் பிறைசுந்திர

ரன் அவ்வசுரனதுவாயினின்று உக்க ஒற்றைக்கோரப்பல்லையும் போன்றன வெண்க. எக்குதல்-மிகுதலெனப்பொருளைக்காட்டிய திசுசசொல். தந்திரிப் பேற்பவணி. பி-ம்—¹குருதியிற்.²பரந்த. ³தீயன்.⁴வேறு.⁵மீனெலாம். (எஅக)

சு2.—இதுவும் அடுத்த கவியும் - மாலைக்காலவருணனை.

ஆனன மகளிருக் களித்த தாமரைப்
பூநனி முகிழ்த்தன ¹புலரி போனபின்
மீனென விளங்கிய வெள்ளி ²யாம்பல்வீ
வானென மணித்தட ³மலர்ந்த வெங்குமே.

(இ - ள்.) புலரி போன பின் - சூரியன் அததமிழ்த்தபின்பு, மகளிருக்கு-பெண்பாலாக்கு, ஆனனம் - முகப்பொலிவை, அளித்த - தந்தனவாய், தாமரைப்பூ - தாமரைமலர்கள், நனி முகிழ்த்தன - மிகவும் குவித்தன; வாள் என மணி தடம்-வானத்தைப்போல உள்ள அழகிய நீரிலியின், எங்குதல்-மலர்ந்த-எல்லாவிடத்தும் மலர்ந்தனவாகிய, வெள்ளி ஆம்பல் வீ - வெண்ணிறமுள்ள ஆம்பல்மலர்கள், மீன் என விளங்கிய - (அவ்வாகாயததில்) நட்சத்திரங்கள் (விளங்குவதுபோல) விளங்கலாயின; (எ - று.)

தாமரைமலர் மலர்த்திருத்த காலத்தில் தமமைப்போல் வேறென்று இருத்தமைபற்றி மலராதிருத்த மகளிரமுகம் தமக்குஇணையின்றி அம்முகம் மலாசசியுறும்படி தாமரை குவித்தன என்பது 'ஆனனமகளிருக்களித்த தாமரைப்பூ நனிமுகிழ்த்தன' என்பதன் பொருள். வானத்து மீன் விளங்குவது போல நீர்த்தடத்து வெண்ணிறவாம்பல் மலர்ததுவிளங்கின என்பது, பின்னிரண்டழகளிற் கூறிய பொருள். பி - ம் —¹அலரி. ²ஆம்பல்கள். ³மலர்ந்த தெங்குமே, மலர்த்தொககுமே. (எக௦)

சு௩. மந்தியுங் கடுவனு மரங்க னோக்கின
தந்தியும் பிழுகளுந் ¹தடங்க னோக்கின
நிந்தையிலி ²சகுந்தங்க னிள நோக்கின
வந்தியை நோக்கினு னறிவை நோக்கினுன்.

(இ - ள்.) (அப்போது); மந்தி உம கடுவன உம் மரங்கள் நோக்கின - ஆண்குரங்குகளும் பெண்குரங்குகளும் (இரப்போதில தங்கியிருக்குமாறு) மரங்களை நாடிச்சென்றன; தந்திஉம பிழுகளும் - (பகலிற் காடுகளிலெல்லாந்திரிந்த) ஆணயான்களும் பெணயான்களும், தடங்கள் நோக்கின - (தாம்பதுங்கிவாழ்தற்குஉரிய) மலையடியை நாடிச்சென்றன; நிந்தை இல் சகுந்தங்கள் - குற்றமற்ற பறவைகள், னீளம் நோக்கின - (தமது) கூட்டை நாடிச்சென்றன; அறிவை நோக்கினுன் - தத்துவஞானத்தினாலேயே யறிதற்கு உரியவனான இராமபிரான், (தான கொண்ட மாறுடவோஷத்திற்கு ஏற்ப), அத்தியை நோக்கினுன் - மாலைக்காலத்திற் செயதற்கு உரிய கடமையை நாடிச்செய்யலானுன்; (எ - று.)

தடம்-மலையடி: வடசொல். னீளம் - நீடம்என்ற வடசொல்லின் சிதைவு. பி - ம்: —¹தட்டம். ²சகுந்தமுடீடம், நியமுடீடம். (எக௧)

சச.—இராமன்முதலியோர் துவதேவதையைத் தியானித்தல்.

மொய்யுறு நறுமலர் ¹முகிழ்த்த வாஞ்சில
மையறு நறுமலர் ²மலர்ந்த வாஞ்சில
வையனே ³டிளவற்கு ⁴மமிழ்த னைக்குங்
கைகளுங் ⁵கண்களுங் கமலம் ⁶போன்றவே.

(இ - ன்.) மொய உறு - (இதழ்கள்) நெருங்கிய, நறு மலர் சில-நறுமண முள்ள மலர்களிற் சில, முகிழ்த்த-கூம்பின; மை அறு நறு மலர் சில - குற்ற மற்ற நறுமணமுள்ள மலர்களிற்சில, மலர்ந்த-அலர்ந்தன; (அப்போது), ஐய னோடு - இராமபிரானுக்கும், இளவற்குஉம்-இளைப்பெருமாளுக்கும், அமிழ்து அனாளுக்கு உம்-அமுத்ததையொத்தவளான சீதாபிராட்டிக்கும், கைகள் உம் கண்கள்உம்—, கமலம் போன்ற - தாமரைமலரை பொத்துக குவித்துகிடந்தன; (எ - று.)—ஆம் - அசைகள்.

மலைக்காலத்திற் சிலமலர்கள் குவிவனவும் சிலமலர்கள் அலர்வனவுமாக, அப்போது இராமனும் இளைப்பெருமானும் சிந்தையும் கைகளைக்குவித்துக் கண்களை மூடியவண்ணம் தமதுகுலமெய்வகைகைத் தியானித்தன ரென்பதாம். இனி, உறங்கினு னெனக் கொள்ளின, இலக்குமணன் வனவாசகரல மெல்லாம் உறங்கில னென்பத்தோடும. மேல் “சாலைவந்தெய்தினான்” என்பத்தோடும மாறுபடுமென்க. பி-ய் — ¹குதை, திளா. ²முகிழ்த்தது. ³உறு. ⁴மலர்ந்தது. ⁵இளவலுக்கு, இளவ லும். ⁶அண்ககளுக்கூட, அமிழ்தனாட்கிருக. ⁷முகங்களும. ⁸போன்றதே.

(எகஉ)

சுரு.—தம்பி வகுத்த பரீணாலையை ஸ்ரீராமன் வந்தடைதல்.

மலைவர் தகன்றபின் மருங்கி லாளொடு
மேலவ னிருத்திட விருமடி யேமனங்
கோலிகற் குணத்திளங் குரிசி லாங்கொரு
சாலையை வகுத்தமை சாற்று வாமரோ.

(இ - ன்.) பல குணத்தது இளவ குரிசில - சிறந்த குணமுள்ள இளைய பெருமான்,— மலை வந்து அகன்ற பின் - மலைக்காலத்தோன்றி நீங்கிய போது [இராக்காலம் வந்திட்டபின்], மருங்கு இலாளொடுஉம் - நுண்ணிய இடைபையுடைய சீதாபிராட்டியுடனே, மேலவன்-சிறப்புற்ற இராமபிரான், இருத்திட - தங்கியிருக்கும்படி, விரும்பி - விருப்பவகோண்டு, மனம் கோலி-மனத்தினுற் சித்தித்தது, ஆங்கு - அங்கே, ஒரு சாலையை-ஒருபரீணசாலையை, வகுத்தமை - செய்ததையை, சாற்றுவாம் - இனிச்சொல்லுவோம்; (எ - று.) அரோ - ஈற்றசை. சாலைவகுத்தமை சாற்றப்படுவதை மேல் காண்கவிகளிற் காண்க.

மருங்கிலாள், இன்மை - துண்மைகுறித்தது. இச்செய்யுளின் பின்மூன்றடிகள் அசுரிட்டபிரதிகளிலும் சில ஏட்டுப்பிரதிகளிலும் பின்வருமாறு காணப்படுகின்றன.— “மேலவைத் துறைவிட மேய தாமெனக், கோலைவத் துமிழ் சிலைத் தம்பி கோலிய, சாலைவத் தெய்தினான் நவத்தி நெய்தினான்.” இத்தப்

பாடத்தில், மூன்றாமடியில், 'வந்து'—சொல்விழுக்காட்டால்வந்தது: ஸுஹா, வந்து - காற்றுப்போல் விரைந்துசெல்லுகின்ற, கோலை உமிழ் சிலை என்ற மாம். தவத்தினெய்தினுன் - தவத்தினுலடையப்படும் பரம்பொருளானவன் [ஸ்ரீராமன்]; மேயதாமென எய்தினுன் என இயையும். (எக௩)

சசு.—௫௦.—ஐந்துகவிகள் - ஒருதோடர்: இலகீதமணன் சாலை அமைத் ததையும்; அந்தச்சாலையில் ஸ்ரீராமன் துடிப்புக்கதையும் நெரிவிக்கும்

தொடரான ஐந்துபாடலுக்கு ஒருவகை பொருளுரைக்கப்படும்.

சக. நெடுங்கழைக் குறுந்¹துணி நிறுவி மேனிரைத் தொடுகவி நெடுமுக டொழுக்கி²யூழரு 'விடுங்கலில் கை'விசித் தேற்றி யெங்கணு முடங்கலில்³வரிச்ச மேல⁴விரிச்ச மூட்டியே.

சஎ. தேக்கடைப்¹படலையிற்²கூரை³செய்துபின் பூக்கிளர் நாணலிற்⁴புல்லு வேய்ந்து⁵கீழ்த் தூக்கிப்⁶வேய்களிற் சவருஞ் சுற்றுநப் போக்கிமண் நெறிந்தவை புனலிற்⁷நற்றியே.

சஉ. வேறிடம்¹வீரற்கு மிதிலை நாடிக்குங்²கூறின³நெறிமுறை குயிற்றிக் குங்குமச் சேறுகொண் டழகுறத் திருத்தித் திண்கவ ராறிடு⁴மணியொடுந்⁵தரள மயபியே.

சக. மயிலுடைப்¹பீலியின் விதான மேலவகுத் தயிலுடைச சுரிகையா லருகு²தூக்கறுத் தெயி³லிளங்⁴கழைகளா லியறநி யாறிடு⁵செயலுடைப்⁶புதுமலர்⁷பொற்பச் சிந்தியே.

௫௦. ¹இன்னண மிளையவ னிறைத்த சாலையிற்²பொன்னிறத் திருவொடுங் குடிபுக் கானமோ நன்னெடுந் திசைமுக னகத்து³நம்மனோர்க் குன்னரு முயிருளு⁴மொகக வைகுவான.

(இ-ள்.) (சசு) நெடுங் கழை குறு துணி நிறுவி மேல் சிறைத்து-நீண்ட மூங்கில்களின் குறியதுண்டுகளைநிறுத்தி மேலே வரிசைப்படுத்தி, ஒடுங்கலில் நெடுமுகடு ஒழுக்கி-ஒடுங்குதலில்லாத நீண்ட தூலத்தை நேரேவைத்தது, ஊழ் உறஇடுங்கலில் கை ஏற்றி விசித்தது - முறைமைபொருந்தச்சாககாடில்லாத [கெட்டியான] வரிசைகளைப் பேற்ற்ககட்டி, வரிசைமேல் (அப்படிக்கட்டிய) வரிசைகளின்மேலே, எங்கணும எல்லாவிடங்களிலும், முடங்கலில்-ஒலைக் கொத்துக்களைக்கொண்டு, வரிசை மூட்டி - பரப்பிமடி, (சஎ) தேக்கு அடை படலையில் கூரைசெய்து - தேக்கிலைகொண்டுசெய்த பரப்பினால் கூரைமேற்

யைச்செய்து,பின்-பூ கிளர் நாணலின் புல்லு வேய்த்து-பொலிவுடன்விளவரு
கின்ற நாணற்புல்லினால் அககூரையின்மேல்வேய்த்து, கீழ் - கீழ்ப்புறத்தில்,
துக்கிய வேய்களில்-மேலோங்க நிறுத்திய மூங்கில்களால்,சுவர் உம் சுற்று உற
போக்கி-சுவரையும் சுற்றிலுமொருத அமைத்து,(மேலோங்கநிறுத்திய மூங்
கில்க்கு இடையிடையே), மண எறிந்து அவை புனலில் தீற்றி - மண்ணைப்
பிசைத்து எறிந்து நிறுத்தி(பின். அமை. (சமனாம்படி) கீரைத்தெளித்துமணி
யாசுக்கட்டையால்தேயத்துஒழுங்குபடுத்தி--(சஅ)வீரற்குடம் மிதிலைகாடிக்கு
உம் - இராமபிரானுக்கும் மிதிலைகாட்டிநிறுத்தவளான சீதாபிராட்டிக்கும்,
கூறின நெறி முறை - (மனைபடிபாத்திரத்திற்) கூறிய ஒழுங்குமுறையே
யமைய, வேறு இடம் குயிற்றி-வெவ்வேறு இடம் ஏற்படுத்தி, (உட்புறத்து),
குங்குமம் சேறு கொண்டு அடகுடம் திருத்தி - குங்குமமோன்ற சேற்றைக்
கொண்டு அழகுபொருத்தப் பூசி, துணை சுவா - வலிய உட்புறத்துசுவரிலே,
ஆறு இடு மணியொடுஉம்-ஆற்றில்கோணற்புறங்களுடனே,கரளம் அப்பி-
(அவ் பாறுகளிற்சுடைத்த) முத்துக்களையம் பதியவைத்து. (சக) மயில்உடை
பீலியின் விதானம் மேல் வகுத்து - மயிலினுடைய பீலியினாலியற்றிய மேற்
கட்டியை மேலேகட்டி. அயில உடை சரிசெய்தால் அருகு தூக்கு அறுத்து -
கூலமையபுனையுடைவாள்களைக்கொண்டு அருகேதொடக்கங்களைக்கொய்த
மைத்து, எயில பாறு இடு இள கைமுகளால் இயற்றி-(அதக்கசாலைக்கு) மதி
ளையும் [வேலியையும்] ஆற்றங்கரைநிறைந்தபுற இளைய மூங்கில்களோ
கொண்டேயமைத்து.செயல் உடைபுது மலர் பொறப சித்தி-அழகுள்ள புதிய
மலரை இனிதாகச்சித்தி, ஐா, இன்னனம் இடானம். இளையவன்-இலக்கு
மணன், இழைத்த - செய்தமைத்த சாலையில் - பாணசாலையிலே,--எல் நெடு
திசை முகன் அகத்துஉம் - மிகப் பெருமைபெற்ற பிரமதேவனுள்ளிலும், கம்
அனோக்கு உன்ன அரு உயிருள் உம்-கமையபோன்ற அனனானிகளுடைய
அறிவதற்குஅரிய உயர்களிலும், ஒக்க-ஒருசேர [வேறுபாடிவலாமல்], வைகு
வான-தங்குபவனாகிய ஸ்ரீராமன், பொன் சிறம் திருவொடுஉம்-பொன்னிறத்
தவளாகிய இலக்குமியின் அமிசமான சீதாபிராட்டிபொடும,ருடி புக்கான்--;
(எ - று.)—அரோ - ஈற்றகை.

முதலான துபாடல்களால் இலக்குமணன் சாலையையமைத்தவகையைக்
கூறி, ஐந்தாவதுபாடலால் அப்படிப்பட்ட பாணசாலையில் இராமபிரான் குடி
புகழ்மையைக் கூறுகின்றன. எனக் கூடக் கூட்டுபாடல்களுள் இரண்டாவது
பாடலின் பின்னிரண்டடிகள் - கூட்டுமுப்பிய வகையையும், முதற்பாடலும்
அடுத்தபாடலின் முன்னிரண்டடிகளும்-மேலே மூங்கில்கிறுதுண்டுகள் ஏணி
போல்அமைப்பவைத்து;அதன்மேலே உத்தரத்தையமைத்து,அவ்வுத்திரத்தின்
மேல் ஒலை புல் தேக்கிலைகளை ஒன்றன்மேலொன்றாகக் கூரையாக வேய்த்த
வகையையும் கூறும். விசிச்சுமூட்டி - விசிச்சுக்கொடிகளாற் கட்டியென்றரு
முளர். பகற்போது இராமன் தங்கியிருக்கையில் முனிவர்முதலியோர் காண
வரின் சீதையும் உடன்உட்காத்திருப்பது மரிமாதையன்று ஆதலால், மூன்

ஞவது செய்யுள் - வீரற்கும் மிதிலைகாடிக்கும் வெவ்வேறிடம் குயிற்றின மையைத் தெரிவிக்கும். இலக்குமணன் அமைத்த சாலை சிற்பநூலின்முறைக் குப்பொருத்தவிருத்ததென்பா 'கூறியவெழிமுறைகுயிற்றி' என்றார். நான்காம் பாடலில் இராமன் தவகியிருக்குமிடத்திற்கு நேரேராஜோபசாரமாகமேற்கட்டு அமைத்த வகையை முன்னிரண்டடிகளாற் கூறுகின்றனா. அலங்காரமாகப் பூக்களாச சித்தியென்க. ஐந்தாம் பாடலில் 'என்னைடுதலிசைமுகனகததம் .. ஒக்கவைகுவான்' என்றதொடா-திருவயோகியில் அரண்மனையில் வாழ்த்தது போலவேசித்திரகூடத்துப் பாணசாலையிலுமிக்கமனவுளப்போடு வாழ்த்தற்கு உரியவன் இராமன் என்ற கருத்தைப் புலப்படுத்தும் பி.யு. — (சசு) ¹தறி. ²ஊடு. ³அடுகலில், விழுவகலில். ⁴விரித்து ⁵விரித்து, வலித்து ⁶விரித்து. (சசு) ¹படலைபாற். ²செறிவு. ³செய்த ⁴புலலுமேயபது. புல்லின்மேயபது ⁵தே-டுக கிய. ⁶வேயினில். (சசு) ¹இப்பற்றினன் ²கூறிய ³முறைவெழி ⁴மனைவொடும. ⁵கனகம், களகம். (சசு) ¹பீலியால். ²தூக்குறுத்து ³உடைச ⁴கைழ்களின். ⁵புயலுடைப், புயன்மணற். ⁶படுமணற். பொயின்மலா, பரப்பிமேற் ¹பூவுஞ் (நடு) ¹இன்னன். ²பொன்னிபல் ³கம்பிளோகது, கம்பிளோ. ⁴ஒகது (எகசு எகஅ)

ஞக — சாலையில் இராமன் உத்திரந்தல்.

¹மாய நீங்கிய சித்தனை ²மாமறை

தூய பாற்கடல வைகுத்தது சொல்லலா

மாய சாலை யருமபெற 'லன்பினை

னைய நெஞ்சின் 'விருமபி ³நிரம்பினான்.

(இ - ள்.) மாயம நீங்கிய சித்தனை - அவிசைசெய்ய [த்ததுவஞ்ஞாத தைக்கொண்ட] (ஞானிகளுடைய) மனமும், மா மறை - பெருமைபெற்ற வேதமும், தூய பாற்கடல - பரிசுத்தமாகிய திருபாதகடலும், வைகுத்தம் - வைகுத்தமும், (என்று), சொல்லல் ஆம் - சொல்லுதற்கு உரிய, ஆய சாலை - (இளையபெருமான்) அமைத்த அத்தபாணசாலையில. அரும பெறல் அன்பி னன் - அருமைபான அன்பினுற் பெறுதற்கு உரியவனான அவ்விராமபிரான், தேயநெஞ்சின் விருமபி-தேசமடிகக திருவுள்ளத்தால் மகிழ்ந்து நிரம்பினான்- திருப்தி யடைந்திருந்தான்; (எ - று.)

திருமாலுக்கு வாழிடமானமைபற்றி, அச்சாலை மாயநீங்கியசித்தனை முத லியவாகச சொல்லுதற்கு ஏற்றதாயிற்று. அரும பெறலன்பினன் - அரு அன் பின் பெறலினன் எனப் பிரித்துக் கூட்டப்பட்டது இனி, இறுங்னம் கூறாது பெறுதற்கு அரிய [யிகக] அன்பினனாய் என்று கூறின. தேயநெஞ்சின் என மேல்வருவது சிறவாது. இனி, 'அன்பினாளன்ற பாடத்தைக் கொள்ளின், பெறவரும் அன்பினராகிய பகதாளின் தேசமுள்ள நெஞ்சிற்போல அந்தச் சாலையை விருமபி நிரம்பினான் என்க. பி யு. — ¹மாயை. ²நால் ³அன்பினால். ⁴விருமபி. ⁵நிரம்பினான், நிரப்பினான். (எகக)

ரு2.—இலக்துமணன்பரிணசாலசமைத்ததைக் குறித்து இராமனது
கோண்டாட்டமொழி

மேவு¹கான மிதிலையர் ²கோன்மகள்
பூவின் மெல்லிய பாதமும் போந்தன
தாவி லெம்பிகை சாலை சமைத்தன
யாவை யாதுமி லார்க்கிபை யாதவே.

(இ - ள்.) மிதிலையா கோன் மகள் சீதாபிராட்டியின், பூவின் மெல்லிய பாதமும்-தாமரைப்பூவைக் காட்டிலும் மென்மையைக்கொண்ட தாங்களும், மேவு கானம் போந்தன-(கலலும்முள்ளும்) அடாதுள்ள காட்டிலே நடந்து சென்றன; தா இல் எம்பி கை - குற்றமற்ற என்மையினுடைய கைகள், சாலை சமைத்தன-பாணசாலை அமைத்தன; யாதும இலாகாக்கு-எத்தத்தூணையும் இல்லாதவாகு, இயையாத-அமையாதவை, யாவை—? [எவையுமில்லை].

தூணியில்லாதவாகுக் காலத்துக்கு ஏற்ப உடனிருப்பவையே வேண்டியவற்றைச் செய்யுத தன்மைபனவாகு மென்ற பொதுப்பொருளை யுணராததுமன்றி, முதல மூன்றடிக்களைச் சமாதரித்துக்ின்றது; வேற்றுப்பொருளை யாப்பாணி. “அறவிக்குத் தெய்வத்துணை” என்ற பழமொழி, ஈற்றடியிற் கருத்தக்கருது. இலட்சுமணன் சாலைசமைத்ததைக் கொண்டாடுவான், சிதை கானில நடந்துவரத்தையும் உடன்கொண்டாடுகின்றான். பி-ம் —¹காதல், ²கோமளம், ³பூசையாததே. (அ00)

எய்த வின்னல வரத் போதி யாவ ரேனும் யாவையுஞ்
செய்ய வல்ல ரென்று ரொளக செனெ றிக்க னிங்கிட
மைய கண்ணி செய்ய பாதம் வல்ல வாய ¹வெம்பிதன்
கைக ளின்று பன்ன சாலை ²கட்ட வல்ல வாயவே.

என்னுஞ் செய்யுள் “மேவுகானம்” என்ற பாடலுக்குப்பின் சிலபிரதியிற் காணப்படுகின்றது. இது, புறத்திட்டு என்னுந் தொகைகளில் இறக்க ணியுயமை என்னும் அதிகாரத்திலு எடுத்துக்காட்டப்பட்ட டிருக்கிறதென்று கூறுகின்றனா. ஆயினும், முனடினவரும் பாடலின்விருத்தம் ஒத்திருக்க இது வேறுபட்டிருத்தலாலும், யாம கண்ட ஏட்டுப்பிரதிகளுள் பலவற்றிற் காணப்படாமைடாலும், “மேவுகானம்” என்ற செய்யுளின் கருத்தையே பெரும்பாலும் ஒட்டி வருத்தலாலும், இது கம்பராமாயணத்தைச் சேர்த்ததாக இராதென்றும், வேறு இராமாயணத்துச்செய்யுளாக இருக்கக்கூடுமென்றும் தோன்றுகின்றது. ஒருகால வெள்ளிப்பாட்டாயிருக்கலாம். பி - ம்:—¹மறறிவன். ²கட்டுமவண்ணம்.

ரு3.—இதுவும் அடுத்த கவியும் - இலக்துமணன் பரிணசாலையைச்
சமைத்தும்படி நேரித்ததுறித்து இராமன் வருத்துதல்.

என்று சிந்தித் தீனையவற் பாத்திரு
¹குன்று போலக் குலவிய தோளின
யென்று கற்றனை நீயிது போலெனத்
துன்று தாயரைக் கண்பனி சோர்கின்றான்.

(இ - ன்.) என்று—, சிந்தித்து-(தன்) மனத்தினுள்ளே எண்ணி, (இராம பிரான்),—இனையவன் பார்த்து - (தன்) தம்பியாகிய இலக்குமணனைப் பார்த்து, இரு குன்று போல குலவிய தோளிஸம் - இரண்டு மலைகள் போல விளங்குகின்ற தோளுடையவனே! நீ—, இது போல்-இடமனம் பாணசாலை யமைத்தற்கு, என்று கற்றனை-எப்போது கற்றுக்கொண்டாய்! என் - என்று கூறி, துன்று தாமரை கண-(அழகு) நிரம்பிய தாமரைமலாபோன்ற (தன்) கண்களினின்று, பனி-நீடத்துளிகள், சோகின்றான்-சிந்தப்பெற்றவனானான்.

கண்பனி சோத்தது, ஓர் அரசகுமாரன் பணிமான் போலத் தொழில் செய்ய சோத்தமையைக் கருதியதனால் இனிது தொழில் செய்தமையைக் கருதிய வியப்பினாலாகு மென்பாரு முளா; மேற்கவியை சோகக் கது பொருந்தாதெனத் தோன்றுகின்றது. பி-ம் —¹குன்றம். ²குலவிய. ³கற்றனை யிதுபோய். ⁴என்றான். (அ0க)

ருசு அடருஞ்¹ செல்வ மளித்தவ னுணையாற்
படரு நல்லறம் பாலித் திரவியிற்
சுடரு மெய்ப்புகழ் சூடினெ னென்பதெ
னிடரு நககிழைத் தேனெடு நாளென்றான்.

(இ - ன்.) (பின்னும), 'அடரும-செருங்கிய, 'செல்வம-இராசசிவ சம்பத் தை, அளித்தவன்-(பரதனுக்கு) கொடுத்தவனாகிய தசரதனது, ஆணையால்- கட்டளையால், படரும-(காட்டிற்குச்) செல்வதாகிய, நல் அறம்-சிறந்த தருமத் தை, பாலித்து-செய்வதாக மேற்கொண்டு, இரவியின் சுடரும்-சூரியன் போல விளங்குகின்ற, மெய் புகழ்-உண்மையான புகழை, சூடினன் - தானே பூண்டேன், என்பது என்று சொல்வது. என் - யாது? 'செடு தான் - பல தான், உனக்கு—, இடா-துன்பத்தை, இழைத்தேன்-உண்டாகுகின்றேன்', என்றான் - என்று வருங்குகிறான்; (இராமன்); (எ - று.)

நான் காட்டிற்குச் சென்று பிதருவசனபரிபாலன மாகிய தருமத்தை நடத்துவது, உனக்கு மிகக் இடருக்கே இடன யுள்ள தென இராமன் வருத்தியவாறு. பிறருக்கு வருத்தத்தை யுண்டாக்காமல் அறத்தை யனுஷ்டிப்பது, உசிதமாகும்: பிறருக்குத் துன்பத்தை விளைத்து நான் எனக்குப் புகழுண்டாகத் தருமத்தை அனுஷ்டிப்பது தருமாத்ஷ்டானமாகா தென்ற கருத்து, இதில் தோன்றும். பி-ம்.—¹செல்வத்தென்கதைதன், செல்வனென்கதைதன்.

ருரு —இலகீதமணன் மறுமொழி.

அந்த வாய்மொழி யைய னியம்பது
நொந்த சிந்தை யிளையவ¹ னுக்கின
னெந்தை காண்டி யிடரினுக் கவரு
முந்தி வந்து முனைத்ததன் றோவென்றான்.

(இ-ள்.) ஐயன் - இராமன், அந்த வாய்மொழி இயம்பலும்-அந்த வார்த்தையைக் கூறியவுடனே,-இளையவன்-இலட்சுமணன், கோந்த சிந்தை-வருந்திய மனத்துடனே, கோக்கினான்-‘இராமனைப்’ பார்த்தவனாய், ‘எந்தை-எந்தைப்போல்பவனே! காண்டி-(நான் சொல்வதையாராய்ந்து) காண்பாயாக: இடரினுக்கு-(உனது) துன்பத்துக்கு, அங்கும-முன்பானது, முந்தி-முன்னே [கைசேபிக்கு வரம் சுவதை மன்னவா ஒருப்பட்டவுடனே], வந்து முனோத்தது அன்றோ - வந்துதோன்றிற்றன்றோ?’ என்றான்-என்றுகூறினான்; (எ - று.)

இராமபிரானுக்குத் துணையாவா ஒருவரும் இன்றித் தனிப்பட்டிருக்கும் இவ்வனவாசகாலத்தில் எல்லாவகைப் பணிவிடைகளையும் செய்யவேண்டுமென்று பேருவப்புடனே இராமபிரானது சிருஷுளகதுககு மதுசெய்கை உவப்படியிருக்கவேண்டுமென்ற கருக்கோடு அடிமைசெய்ய, அக்கருத்து நிறைவேறுமையாற் சிந்தைகொந்த இளையபெருமான உனக்கு இடா இழைத்தேனென்றுவருத்துகிற இராமபிரானேகோக்கி, ‘ஈ இப்போது வருந்துவது சரியன்று; நான் பணிசெய்வது எனக்குமனமகிழ்ச்சியே விளைகதலால் எனக்கு இடர்கத்தவராகமாட்டா ஆனால் என்று மன்னவா கைசேபிக்கு வரம் தந்திட்டாரோ, அன்றே எனதுஇடர்ககு அங்கும இட்டாற்போலாயிற்று’ என்றனனென்க சுருமாரரான உமக்கு வனவாசமகோத்திருப்பதுகுறித்து எனக்குப் பேரிடரேதவி, உமக்குப்பணிசெய்வது எனக்கு இடாததாது; பேருவப்பையேதருமென்றவாறு. ¹கோக்கினான் என்றபாடத்துக்கு - வாயினற் கூறமற் கணசாடையினாலேயே கூறினான் இலகருமணனென்க. (அ௦௩)

ஞா.—இதுவும் அடுத்த கவியும் - தூதகம் இராமபிரான் தன்மனத்தினுள் ஆராய்ந்து இலட்சுமணனைத் தேற்றுவதல்.

¹ஆக ‘செய்தக்க நிலை பறத்தினின்
நேக லென்ப தரிதென்று மெண்ணினு
னோகை ‘கொண்டவ’ னுள்ளிடர் ‘கோக்கினான்
சோக ‘பங்கந் துடைப்பரி தா’லென.

(இ-ள்.) ‘ஆக - இருக்கட்டும்-செய்க்கத்து - (இப்போது இங்குத்தோன்றிய இடாக்குப் பரிசாரமாகச்) செய்யக்கூடியது, இல்லை-; உறத்தினின்று - தருமத்தைவிட்டி, ஏதல் என்பது - கடத்துசெல்லாதென்பது, அரிது - (நம்மனோர் செய்தற்கு) உரியதன்று’, என்றுஉம-எண்ணினான்-(நான்) மனத்திற்குள்னேயே யாராய்த்தவனாய்,—ஒகை கொண்டவன் - ‘தனக்குப் பணிசெய்யகோத்தது குறித்து) மனமகிழ்ச்சிகொண்டவனாகிய இளையபெருமானின், உன் இடா - (சுருமாரனான இராமன் கடுங்காட்டில்வசிக்கமுடிய கோத்தே என்று சிந்தித்து) மனத்திற்குள் வருதுவதை, கோக்கினான் - பார்த்தவனாய், ‘சோக பங்கம் - (இவ்விவகருமணனது) துயரமாகிய சேறு, துடைப்பு - போக்குவது, அரிது - அருமையானது,’ என - என்றுகருதி,—(எ - று.)—‘என்றான்’ என அடுத்த கவியோடு தொடரும். ஆல் - அசை: தேற்றமுமாம்.

ஆக-வார்த்தைப்பாடு. மனத்தை மாசபடுத்துவதனால், சோகத்தைப் பங்கு
மாகக் கூறினான். ஸோகபங்கம்-வடசொற்றொடர். பி-ம்:—¹ஆகச். ²செய்ததக்க
தில்லை. ³கொண்டிலன். ⁴உன்னிடர். ⁵நோக்கியென். ⁶பந்தம். ⁷என்றான். ()

௫௭. பின்னுந் தம்பியை நோக்கிப் பெரியவன்
மன்னுஞ் செல்வத்திற் குண்பெ ரம்பிதற்
கென்ன கேடுண்டிவ வெல்லையி லின்பத்தை
யுன்னு மேல்வரு முதியத் தோடென்றான்.

(இ - ள்.) பின் உம்—, பெரியவன் - மூத்தவனாகிய இராமன், தம்பியை
நோக்கி—, மன்னும் செல்வத்திற்கு - (உலகத்திற்) பெறுகின்ற பொருட்செல்
வததுக்கு, வரம்பு உண்டு - முடிவு [அழிவு] உண்டு வரும் ஊதியத்தோடு
இ எலலை இல் இன்பத்தை உன்னும் ஏல - மேலேவிளைபக்கூடிய நற்கதியா
கிய இலாபத்தோடுகூடிய இதை எல்லையில்லாத இன்பத்தை ஒருவன் நினை
துப்பார்த்தால், இதற்கு என்ன கேடு உண்டு-இதற்கு என்ன குறைவுள்ளது?
என்றான் - என்று (இலட்சுமணனுக்குச் சமாதானமுண்டாகக்) கூறினான்.

இராசசியமென்பதோ எப்போதும் சாகவதமானதன்று; பகைவாழுதலி
யோரால் கவாதற்கு உரியது; மேலும் பேரின்பத்தை வினேகக்கூடியதன்று;
இப்போது தவக்கோலங்கொண்டு வனத்திலவசிக்கின்ற இந்தவாழ்க்கையோ
நாமே கைவிட்டாலன்றி இராசசியமெப்போல் பிறாற்கவாதற்கு உரியதன்று;
மேலும், இதனால் எல்லையில்லாத இன்பத்தைப் பெறலாம் ஆதலாற் பேரூதிய
மும் உண்டு ஆகவே, இராசசியமெபற்று வாழ்வதைவிட, இவ்வனவாசமாகிய
வாழ்க்கையே சிறந்ததென்று இராமபிரான் இலட்சுமணனை நோக்கிக் கூறின
னென்க. மேல்வரும் ஊதியத்தோடு, உன்னு-ஆராய்ந்துபா எனினுமாம்.

௫௮.—கவிக் கூற்று. இராமபிரான் செய்தியை நிபந்தித்துவிட்டு, கேகய
நாட்டிபுத்த வசிட்டனுப்பிய தூதுவரின் செய்தியைச் சொல்வோமே எல்.

தேற்றித் தம்பியைத் தேவருங் கைதொழ
நோற்றி ருந்தன னேனெசிலே யோனிபபா
¹லாற்றன் மாதவ னானையிற் போனவா
கூற்றி னுற்றது கூறலுற றுமரோ.

(இ - ள்.) நோன் சிலையோன் - வலியவல்லையுடையவனாகிய ஸ்ரீராமன்,
(இவ்வண்ணம் கூறி), தம்பியை தேற்றி—, தேவா உம கைதொழ - தேவா
களும் வணங்கிநிற்க, நோற்று இருந்தனன் - (தன்னுருவத்தைத் தானே
மனத்திற்கொண்டடிண்ணம்) நோன்புநோற்றிருந்தான்; இப்பால்-இனி, ஆற்
றல் மாதவன் ஆணையின் போனவா கூற்றின் - வலிமைபொருத்திய பெருந்
தவசியாகிய வசிட்டமுனிவனது கட்டளையிற்றென்கின்ற தூதுவாவிஷயத்திலு,
உற்றது - நிகழ்த்தசெய்தியை, கூறலு உற்றும் - சொல்லத்தொடங்கினோம்.

இராமபிரான்செய்தியைச் சித்திரகூடத்திலினிதிருந்தானென்று முடித்
துக்கொண்டு, இனி அயோத்திசெய்தியைக் கூறக்கருதித் தைலமாட்டுபடலத்
தீனிநிறில் “முடங்கல்கொடுத்தவரைப் போக்கினான்” என்று கூறிநிறுத்தியிருக்

இராமன்முதலியோர் கருவியைப் பன்னிபடுத்த செய்தியை யுணர்த்தும் புதுவெண்
பது பொருள் பன்னிபடுத்தல் - இறந்தவுடலை யெரிசுகுமாறு சமவிநிவினாவி
யன்ற படுக்கையில் கிடத்துதல். பன்னிபடுத்தலென்பது-இப்பொழுது நான் வந்து
தலை, “செத்தி” என்று தொடங்குஞ் சிந்தாமணிச்செய்யுளில் “ஊதாய்வினா
நிலத்துச் சேத்தியோ வென்றினைத்திரகதிப் பன்னிபடுத்தாங்கோ”¹ என்று
வருதல்மேலும் உணர்க. பன்னிபடுத்தல்என்பது-பெரியோர்களை சமவிநி
கிண்ணத்திலென்ற பொருளிலும், சன்னிபாசிகளைச் சமாதியில்வைத்தலென்ற
பொருளிலும் பின்பழகியபொருளான்கீயர் அருவிச்செய்தருபுயம்பநாப்பாவத்
திற்பலவிடங்களில் வந்துள்ளது. இத்தப்படலத்துக்குப் பன்னியடைப்படல
மென்ற பெயர், அரசாங்கக் கையெழுத்துப் புத்தககாலையில் அயோதியா
காண்டமுன்ன பிரதிகளோத்தனான் ஒன்றிற் காணப்பட்டது. பன்னியடை
யென்னுஞ் சொல், பன்னியடையென்றும் வழங்குவதுஉண்டு. அங்கையு
வருதலைக் கவ்வெட்டுகளிற் காணலாம். பன்னிப்படைப்புடலமென்பதனான்
கட்டெழுத்தாக எழுதப்பட்ட ‘ப்’ என்பதனை ‘ய’ என்ற எழுத்தாகத் தரு
குதல்படித்த பிழையினாலேயே இப்படலத்துக்குப் பன்னியடைப்படலம்
என்றுபெயர்வந்தல்லாயிற்றென்றுதோன்றுகின்றது. அவ்வனந்தவருதல்படித்
தப்பட்ட பன்னியடை என்பதற்கு-பரதன் அரண்மனையையடைத்தென்றவரு
சாரர் பொருளாகுவின்றனர். கீழ்க் கூவது படலத்தில் தசரதன் இறந்த
செய்தியைப் கூறுபதிக். இப்படலத்திலுள்ள இறந்த அம்மன்னவனைத் திரு
பன்னியடிக்வினாத்தி-கூறுகின்ற ரென்பதினியொருதல்மாதலின், பன்ன
படைப்படைப்படைப்படை பன்னியடைப்படலமென்றவது இத்தப்படலத்து
குப்பெயரென்பதுகொண்குவதே பொருத்தம். “எய்தினாலுளோமொழித்

சித்திரகூடப்படலம் முற்றிற்று.



க-ஆவது பள்ளிபடைப்படலம்.

தசரதமன்னவனைப் பன்னிபடுத்த செய்தியை யுணர்த்தும் புதுவெண்
பது பொருள் பன்னிபடுத்தல் - இறந்தவுடலை யெரிசுகுமாறு சமவிநிவினாவி
யன்ற படுக்கையில் கிடத்துதல். பன்னிபடுத்தலென்பது-இப்பொழுது நான் வந்து
தலை, “செத்தி” என்று தொடங்குஞ் சிந்தாமணிச்செய்யுளில் “ஊதாய்வினா
நிலத்துச் சேத்தியோ வென்றினைத்திரகதிப் பன்னிபடுத்தாங்கோ”¹ என்று
வருதல்மேலும் உணர்க. பன்னிபடுத்தல்என்பது-பெரியோர்களை சமவிநி
கிண்ணத்திலென்ற பொருளிலும், சன்னிபாசிகளைச் சமாதியில்வைத்தலென்ற
பொருளிலும் பின்பழகியபொருளான்கீயர் அருவிச்செய்தருபுயம்பநாப்பாவத்
திற்பலவிடங்களில் வந்துள்ளது. இத்தப்படலத்துக்குப் பன்னியடைப்படல
மென்ற பெயர், அரசாங்கக் கையெழுத்துப் புத்தககாலையில் அயோதியா
காண்டமுன்ன பிரதிகளோத்தனான் ஒன்றிற் காணப்பட்டது. பன்னியடை
யென்னுஞ் சொல், பன்னியடையென்றும் வழங்குவதுஉண்டு. அங்கையு
வருதலைக் கவ்வெட்டுகளிற் காணலாம். பன்னிப்படைப்புடலமென்பதனான்
கட்டெழுத்தாக எழுதப்பட்ட ‘ப்’ என்பதனை ‘ய’ என்ற எழுத்தாகத் தரு
குதல்படித்த பிழையினாலேயே இப்படலத்துக்குப் பன்னியடைப்படலம்
என்றுபெயர்வந்தல்லாயிற்றென்றுதோன்றுகின்றது. அவ்வனந்தவருதல்படித்
தப்பட்ட பன்னியடை என்பதற்கு-பரதன் அரண்மனையையடைத்தென்றவரு
சாரர் பொருளாகுவின்றனர். கீழ்க் கூவது படலத்தில் தசரதன் இறந்த
செய்தியைப் கூறுபதிக். இப்படலத்திலுள்ள இறந்த அம்மன்னவனைத் திரு
பன்னியடிக்வினாத்தி-கூறுகின்ற ரென்பதினியொருதல்மாதலின், பன்ன
படைப்படைப்படைப்படை பன்னியடைப்படலமென்றவது இத்தப்படலத்து
குப்பெயரென்பதுகொண்குவதே பொருத்தம். “எய்தினாலுளோமொழித்

யாவையுஞ், செய்து தீக்கலந்திருத்திச் செல்வனை, வெய்தினேற்றினான்” (கருக) என்று இப்படலத்தினீற்றில் மன்னவனை சுமப்பள்ளியிலேற்றியமை கூறப்பட்டுள்ளதுகாணக. இனி, மற்றொருசாரா பள்ளியடைஎன்பதற்கே சுமப்பள்ளியிலடைவிததென்று நவீனது பொரு ளுரைப்பா.

இராமன் சித்திரகூடத்திலினிதிருந்தானாக, வசிட்டமுனிவனால் அனுப் பப்பட்டதூதர்கள் கேகயராட்டையடைத்து ஓலைமைகொடுத்துநீர்க்,அதைக் கண்டதும்பரதன் ஸ்ரீராமனது திருவடிபைத்தரிசிக்கலாமென்னும்பெருவிரும்புடனே, சேனைமைத்திராட்டிகொண்டு நாளும்பாராமற் சததுருக்கனளேடு புறப்பட்டுவழாநாளிற் கோசலராட்சோதது அந்தாட்டில்யாவரும்த்ததம் தொழிலைச செய்யாமலும் களிப்பற்றும் இருப்பகையும் அக்கரம் அவ்வகாரமற்றுப் பொலிவிழ்த்திருப்பதையுங்கண்டு மனத்திற் சுககைகொண்டு சததுருக்கனனுக்குக் காட்ட, அவனும் பெருகதுபரம் கோத்துளளதுபோலவும், திருவே இந்நகரைவிட்டு நீங்கினள்போலவும் காண்கின்றது’ என்ன, அவநமை பேசச நிகழ்கையில் விரைவில் பரதன் அரண்மனைபை யடைத்து தந்தையருக்கு மிடவகளிலெல்லாம் அவனைக் காணாமல் ஐயுறவெய்தி நிற்கையில், அப்பரதனை யொருததி யணுகி ‘தாம் அழைக்கின்றான்’ என்று தெரிவிக்க, அந்தப்பரதன் தாயையணுகித் தொழ அவன் கேகயராட்டிலுள்ளததைமுதலியோரின்சேமத்தை வினாவுதலும், பரதன் ‘ததைமைககாணவேண்டும்’ அவர் எககே?’ என்றுவினாவு. ‘வானவாகைதொழ மன்னவா வானமவைகினுர்’வருந்தாதே,’என்ன,அதுகேட்டபரதன் மிகவும்வருத்தி அவன்சொன்ன ரீதிக்காக ‘தீயசொல்லை இகவன லையது உடைப்போ?’ என்று அவளைப்பழித்துத் ததையைகருறித்துப் பலபடி பிரலாபித்துத் தானேதேறி, ‘எனக்குத் தந்தைமுதலியவல்லாவுறவுமஇராமனேயாதலால் அவன்கழலை வந்தித்தாலல்லாமல்எனதுயர் தீராத’ என்றனனாக, கைகேயி ‘இராமன் தேவிதமபியோடு காணகததான்’என்றான். அதுகேட்டலும் நெருப்புண்டவன்போலப் பரதன் துடிதுடித்து‘இன்னும் எததுணைத் துன்பம் கேட்பனஉளவோ?’என்று நடுங்கி இராம பிரான் காணகஞ் சென்ற காரணத்தை வினாவி யறித்து கீழே விழுந்து புரண்டு பிரலாபித்துத் தனக்கு இராசசிமமவேணுமென்று தந்தாய செய்த தீமைககாக அவளைப் பலபடிபழித்துத் தன்னையும் வெறுத்துக்கொண்டு, எதைசசொல்லவும் தன்மனநிலைமாறாது நிற்குந் தந்தாயமுன்னேநின்றற்றும் படியாமல் அந்தப்பரதன்கோசலையாரின் திருவடிதொழுவேனென்றுசொல்லி அன்னாளையணுகி அவளதுபாதவகளில் விழுந்து பலபடிபுலம்ப, அந்நகண்டு கோசலை ‘இவன் மனநதுயன்’ என்றுதோத்து, ‘ஐயனே! கேகையாகோன் மகளிழைத்ததைதவம் நீ அறிந்திலேபோலும்’என்றனளாக,பரதன் தான் சிறிதும் அதனையறித்தவ னல்ல நென்பது அவன்மனத்திற் படுமாறு பலவகைச சபதவகளைச செய்ய,அந்தததேவி பரதனது தன்மையை வியக்க,சத்துருக்கினனும் அந்தக்கோசலையைத் தொழுது மாழ்கினனாக, அப்போது வசிட்டமுனி

வன் வந்து பரதனைநோக்கி 'இறந்தவாக்குசு செய்யவேண்டிய கிரியைகளைச் செய்யவேண்டும்'என்ன, கோசலை யறுமதிதர, பிறகு பரதன் வசிட்டமாமுனி வனைவணங்கி, அவனோடும்போய்த் தந்தையினுடலைக்கண்டு புலம்ப, பின்னர் நான்மறையாளர் மன்னவனுடலை விமானத்திலேற்றி நகரத்தவரும் மன்ன வரும் கண்ணீருடனே சூழ்த்திருக்க, யானையின் ிதுவைத்துச சகருபேரி முதலியன ஒலிக்கச் சரபுகளுக்குகொண்டுபோய்ச் சேர்ந்தது, 'வீர! ஈமக்கட னைச்செய்க' என்றனராக, அப்போது, ஈமக்கடன்செய்யுமாறுவந்த பரதனை வசிட்டன் 'அன்னை தீமையால் உன்னை மன்னன் துறந்தான்' ி அத்திமக் கிரியைசெய்யவுரியனல்ல' என்று தடுக்க, பரதன் தன்னிலைமைக்கு மிக வும்வருத்திரிங்க, பின்பு முனிவன் சத்திருக்கனைக்கொண்டு ஈமக்கடனைச் செய்வித்தான். கோசலைமுதலிய மூவரையொழிந்த மற்றைத்தேவியார் சக கமனஞ்செய்து புண்ணியலோகம் புகுகனா. அப்பால் மனைக்குத்திரும்பிப் பரதன் பத்துராளும் ஆசெளசயிருந்து பின்னுஞ் செயயவேண்டிய கிரியை களையெல்லாம் செய்துமுடிக்க, பிறகு மன்னரின்றி வையமவைகல் தொன் மையன்றெனத்துணியும் நெஞ்சினாய் மததரக்கிழவரும் அந்நாட்டவரும் வசிட்டமுனிவனும் பரதனைக் கூடினாக ளென்பது, இப்படலத்திற் கூறிய விஷயம்.

க.—சேன்ற தூதுவர் பரதன்மாரினைகையயடைத்து தம்வரவைப் பரதனுக்குச் சொல்லுமாறு வாயில்காவலரிடத்துச் சொல்லுதல்.

பொருவி தூதுவர் போயினர் பொய்யிலா
 ரிரவு நன்பக லுங்கடி தேக்கினர்
 பரதன் கோயிலுற ழா¹படி காரிடம்
 வரவு 'சொல்லுதி' 'மன்னவற கேயென்றார்.

(இ - ள்.) பொய் இலா - பொய்யொழுக்கமில்லாதவர்களான, பொரு இல தூதுவர்-ஒப்பற்ற தூதர்கள், போயினா - (அயோத்தியினின்று பரதனை யழைத்துவருதற்காகச்) சென்றவர்களாய், இஃவுஉம நல பகல உம கடிது ஏகினா - இரவிலும் பகலிலும் (ஒயாமல்) விரைந்து நடந்து, பரதன் கோயில் உற்றா - பரதன் தங்கியுள்ள அரண்மனையைடைத்து, (வாயில்காவலரை நோக்கி), 'படிகாரி - வாயில்காவலரே! மன்னவற்கு-பரதராசரிடத்து, எம வரவு-எமமுடைய வருகையை [அயோத்தியினின்று தூதுவர் வந்துள்ளா ரென்பதை], சொல்லுதி-சொல்லுங்கள்,' என்றா—; (எ - று.)

குற்றத்தீர்த்தன்மையைப் பயவாத சொல் பொய்யா மாதலாலும், இத் தூதுவர் காலம் இடன்முதலியவற்றை யறிந்து நன்மைபயவாச சொல்லல் பேசதொழித்து நன்மைபயக்குஞ்சொல்லையே பேசுவதில் வல்லவராதலா லும், இவர்களை 'பொருவி தூதுவர் பொய்யிலா' என்றா. படிகாரி-ப்ரதீஹா ராளன்னும் வடசொல திரிந்து விளியேற்றுவந்தது. அரசமாளிகையில் வாயில்காவலரிருத்தலும், அரசனைக் காண விரும்புவோர் அவாமூலமாகத் தம்

வருகையைத் தெரிவித்தது அரசன் அதுமதிபெற்றபின்பு அரசனைக்காணாத
லும் முறையாதல் அறிக. மன்னவற்கே, ஏகாரம்-அசை. பி ம்:—¹படிக்காரர்.
²சொல்லுமின். ³மன்னவற் கென்கின்றார். (அ௦௭)

உ.—அதுமதிபெற்று உள்ளேவந்த தூதுவரிடத்துப் பரதன்

தந்தையிசேமத்தை விசாரித்தல்.

¹தூதர் வந்தன ருந்தைசொல் லோ²டெனக்
காதன் முந்திக் களிக்கின்ற சிந்தையான்
³போது கீவகெனப்⁴புககவர்⁵கைதொழத்
தீதி லன்கொல திருமுடி யோனென்றான்.

(இ - ள்.) உந்தை சொல்லோடு தூதா வந்தனா என-உமதுதாதையின்
சொல்லுடனே தூதா வந்துள்ளாரென்று (வாயிலகாவலாளா) கூற களிக
கின்ற சிந்தையான்-மகிழ்கின்ற மனமுடையவனும், காதல் முந்தி - (தந்தை
சொல்லைக் கேட்க) ஆவல் விஞ்சி, போதுக ஈவகு என - இவகு வருக
என்று (பரதன்) சொல்ல,—அவா - அத்தூதுவா, புகரு - (உள்ளே) புகுந்து,
கைதொழ-வணங்கிற், —(பரதன் அவர்களை நோக்கி),—‘திரு முடியோன்-
கிரீடம் கவித்த சக்கரவாததியாகிய தசரதன், கீது இலன் கொல்-யாதொரு
திமையும் இல்லாதிருக்கின்றானா?’ என்றான்-என்று வினவினான்; (எ - று.)

உடம்பு கோயின்றியுறைதல் காட்டிற்சேமக்குறைவின்றியிருத்தல் முத
லிய யாவும் அடங்க, ‘தீதிலன்கொல்’ என்று வினவினான். உந்தை-உன் க
தையென்பதன் மருஉ. சொல்லென்றது - திருமுகத்தை. போது கீவகு -
தொகுத்தல். ³போதுகென்மென என பாடகதிற்கு, போதுக - (இவகு)
நீவாவருக, என் - (ஊரினின்றுஇவகுவந்ததற்கு) யாதுகாரணம்? என்று
பொருளுரைக்க, பி-ம்.—¹தூது. ²எனக். ³போதுகென்கென, போதுகென்ற
என். ⁴புககனா. ⁵கைதொழாக. (அ௦௮)

உ.—தந்தையிசேமங்கேட்டுக் களிப்புற்றபரதன் இராமலட்சுமணரின்
சேமத்தை விசாரித்து அவர்களைத் திகைநோக்கி வணங்குதல்.

¹ய னெனறவா கூற டக்
னிலைகொள் பூ²ணினங் கோவெம் பிராடுமெ
முலைவில் செல்வத்த னோவென வுண்டெனத்
தலையி னேந்தினன்³ றுழ்தடக் கைகளே.

(இ - ள்.) அவர் - அத்ததூதுவா, வலியன் என்று கூற - (யாதொரு
தீவகுமின்றி நுமது தந்தை⁴வலிமைபெற்றுள்ளானென்றுகூற,மகிழ்த்தனன்-
மகிழ்ச்சியுடைத்தவனாகி, (பரதன்):—எம்⁵பிராடுமெ⁶உம் - எமது தலைவனாகிய
இராமபிரானுடனே, இலை கொள் பூண இளங்கோ - இலைத்தொழிலமைந்த
ஆபரணங்களையணிந்த இளையபெருமான், உலைவு இல் செல்வத்தன் து -
குறைவற்ற செல்வமுடையவனு யிருக்கின்றானா? என - என்று வினவ,—
(அத்ததூதுவர்), உண்டு என - ‘தீர் கருதிப்படிபே அவர்கட்கு யாதொரு

குறையுமில்லாமை) உள்ளது என்று கூற, தாழ் தட கைகள் - (முழந்தானன் வுந்) தொகுகின்ற நீண்ட (தன்) கைகளை, தலையின் ஏந்தினன் - (அவர்க ளுள்ள திசையை நோக்கித்) தலையிலைவாதது வணங்கினன்; (எ - று.)

வலியன் - நோயின்றிச் சுகமாகவாழ்த்துள்ளா னென்றவாறு: “மல்லு யர்தோளினான் வலியனோவெனறான்” எனத் திருவடிகூட்டுபடலத்து வரு வதுங்காண்க. நோயற்றவாழ்வே குறைவற்ற பெருஞ்செல்வ மென்ற கருத்தி னால், ‘உலையில் செல்வாததனோ?’ என்று வினாவின னென்க. உண்டு என்பது - அங்கோரவாரத்தை. பி - ம்:—¹இளங்கோன். ²தாமரைக்கைபினுன். (௮௦௯)

சு— கொற்றவன் திருமுகங்கோள்க’ என்று தூதுவர் கூறுதல்.

மற்றுஞ் சுற்றத்து ளார்க்கும் வரன்முறை
யுற்ற தன்மை ¹வினாவி ²புவந்தபி
னிற்ற தாகு ³மெழுதரு மேனியாய்
‘கொற்ற வன்றன் திருமுகங்’ கொள்கென்றார்.

(இ - ள்.) மற்றுமும் - பின்னும், சுற்றத்து உளதாகுமும் - பத்துக்களாக உள்ளவரைப்பற்றியும், வரல் முறை-கேட்கவேண்டிய முறைப்படியே, உற்ற தன்மை - நோந்துள்ள போகசேஷமங்களை, வினாவி - கேட்டறிதது, உவந்த பின் - (பரதன்) மகிழ்ச்சிநுகத பின்பு;—(அதன்பரதனை நோக்கி அத்தனது வா),—‘எழுது அரு மேனியாய்-எழுதமுடியாதபடி பேரழகுபடைத்தவனே! கொற்றவன்தன் திருமுகம் - (தசரத) மன்னவன்விடுத்த திருமுகம், இற்றது ஆகும்-இதுவாம்; கொள்க - (இதனை) வாங்கிக்கொள்க,’ என்றார்—; (எ-று.)

பரதன்உலப்ப எல்லாருடைய சேஷமதகையும் தெரிவித்தபின்பு, அரச னதுதிருமுகத்தைத் தூதுவா ததனை நென்க. ஒலையைத் திருமுகமென்றது - மங்கலவழககு. பி - ம் —¹விராவி ²உவந்தவருகு, உவந்தபின், உவந்தனன். ³எழிறருமேனியாய், எனமெண்ணியராயவா. ⁴கொற்றமன்னவன். ⁵கொன். (.)

௫.—பரதன் தந்தையிந்திருமுகத்தை வாங்கிப்

பக்தியோடு தஞ்சிரமீது கொள்ளுதல்.

என்று கூறலு மேத்தி யிறைஞ்சினான்
பொன்றி னிக்த பொருவி றடக்கையா
னின்று வாங்கி யருகிய நெஞ்சினான்
றுன்று ¹நாண்டலர்ச சென்னியிற் சூழினான்.

(இ - ள்.) என்று கூறலும் - என்று (தூதர்கள்) கூறியவுடனே,—(பர தன்), ஏத்தி இறைஞ்சினான் - கொண்டாடி (அத்திருமுகத்தை) வணங்கி, பொன் திணித்த பொரு இல் தட கையால் - பொன்னுபரணம்அணித்த ஒப் பற்ற நீண்ட (தன்) கைகளால், நின்று வாங்கி - எழுத்துநின்று வாங்கிக் கொண்டு, உருகிய நெஞ்சினான் - ‘அன்பினால்’ உருகுவின்ற மனத்தையுடைய

வளைய, நாள் மலர் துன்று சென்னியில் - அன்று அலர்ந்த மலர்களை யணிந்த (தன்) சிரசின்மீது, குடிமுன்-பூண்டான்; (எ - று.)—பி-ம்:—¹தார். (அக)

௭—திருமுகங்கோணிந்த தூதர்க்குப் பரதன் பெருநீதியம் ஈதல்.

குடிச் ¹சந்தனம் தோய்த்துடைச் சுற்றுமண்
²மூடு தோட்டின் முடங்க னிமிர்த்தன
 னீடு நோக்கிவந் தெய்திய தூதர்க்குக்
 கோடி ³மேலு நிதிபங் கொடுத்தான்.

(இ - ள்) குடி-(திருமுகத்தைச் சிரசிற்) குடிய பின்பு, சந்தனம் தோய் த்து-(மேற்புறத்திற்) சந்தனம் பூசப்பெற்றும். சுற்று உடை மண் மூடு-சுருட்டு தலையுடையதாகி(வாய்ப்புறத்து) மண்ணைத்து மூடி முத்திரையிடப்பட்டுமுள் ள,தோட்டின் முடங்கல்-பனையோலையின் சுருளை, நிமிர்த்தனன் - பிரித்துப் பார்த்தவனாய்.—⁴மூடு நோக்கி - (அத்திருமுகத்தில்) எழுதியிருந்த விஷயத் தைப்பார்த்து, வந்து எய்திய தூதாரு - (அதனைக்கொண்டு) வந்து சேர்ந்த தூதர்களுக்கு, கோடி மேல உம - கோடியென்னும் அளவுக்குமேலாக, நிதி யம் - பொருளை, கொடுத்தான் - 'பரதன்' கொடுத்தான்; (எ - று.)

அத்திருமுடித்தில், 'கைவஞ்சிப்போகின்ற காரியம் ஒன்று நேர்பட் டுள்ளதனால் இதுகண்டவுடன் வரு' என்று எழுதியிருந்ததுபற்றி, இராமன் முதலியோரை விரைவற் காணுகற்கு இத்திருமுகம் வந்தது காரணமாகு மென்ற உவப்பினற் பரதன் அத்திருமுகத்தைக் கொண்டுகொடுக்குக் கோடி யினும் மிகத் திரவியங் கொடுக்கன னென்க. சுபசுகமாக அமுடங்கலற் சந்தனம் தோபத்திருத்தது. மன்னநாகன் பனையோலையிற் செய்தி யெழுதிச் சுருளாகச் சுருட்டிச் சுற்றிய ஒலையின் வாய்முகத்தில் மண்ணையிட்டு இராச முத்திரையை வைத்து அனுப்புதல், முந்தாலதது மரபு முடங்கல் - சுற்றி யுள்ள ஒலையசுருள்; முடங்குதல் - சுருண்டிருத்தல். அவ் - பெயாவிருதி. சுடு - இடப்பட்டுள்ள [எழுதப்பட்டுள்ள] விஷயம் சந்தனத்தோய்த்துள்ள சுற்றும் மண்மூடிய முடங்கல் என்னுமாம் பி-ம் —¹சாதனசொற்றொடைச், சாதனத்தோலுடை. ²மூடல். ³நிமிர்த்ததன். ⁴மேனிதியங்கொடுத்தானரோ. ()

௭.—இராமனக் காணலாமென்ற ஆசையாற் பேரன்புகொண்டு

பரதன் மலர்களைத் தூவுதல்.

வாணி லாநகை தோன்ற ¹மயிப்புறம்
²பூண வாணுயர் காதலிற் 'பொங்கினான்
 முணி லாமலர் தூவினன் றம்முனைக்
 காண லாமெனு மானை கடாவவே.

(இ - ள்.) (அப்போது பரதன், —வான் நிலா நகை தோன்ற - வெள் ளொளிபரவுகின்ற மகிழ்ச்சிசெரிப்புத் தோன்றவும், மயிர் புறம் பூண-மயிர்க் கிச்ச(த் தன்) உடம்பின்மீது துலங்காரமாகவுண்டாகவும், வான் உயர் கா

லின் பொங்கினான் - மிசவும் அதிகமாகிய அன்பினால் விஞ்சப்பெற்றவனும், தம்முனை காணல் ஆம் எனும் ஆசை கடாவ - தனது முன்பிறந்தவனாகிய இராமபிரானை (நாம்) காணக்கூடுமென்ற ஆசை தூண்டுவதனால், தான் நிலாமலர் துவின்ன - காம்பில் இராத [அப்போதுதான் பறித்துக்கொணரப்பட்ட] புஷ்பங்களை (அம்முடங்கலின் மீது) துவின்ன; (எ - று)

வாயிலே சிரிப்பும், உடம்பில் மயிககூசகம் தோன்ற இராமனைப் பார்க்க வேணுமென்னும் ஆவல் பொங்கிக்கொண்டிருக்க, பரதன் விரைவில் இராமனைக் காணப்போகின்றோமென்ற களிப்புடனே அம்முடங்கலிற் புஷ்பங்களை யிட்டு அருசுகிதனென்க. நிலா நகை - வினைத்தொகை. நிலா மலர்-எதிர் மறைப் பெயரச்சொன்னாடா. தாள்நிலா(வ) - தானிலேபொருந்த மலர்துவின்ன என்று உரைத்தாருமுளா. பி-ம் —¹மயிப். ²பூணும. ³பொங்கினன். ()

அ.—பரதன் சத்துருக்களனோடு உடனே புறப்படுதல்.

எழுக சேனையென் றேவின நெய்தினன்

றொழுது கேகயர் ¹கோமகன் சொல்லொடுந்

தழுவு தேரிடைத் தம்பியொ டேறினான்

பொழுது நானும் குறித்திலன் ²போயினான்.

(இ - ள்.) (உடனேபரதன்).—எய்தினன்-(தான் புறப்படக்) கருதியவனும், 'சேனை எழுக - (யான் அயோத்திகுப புறப்படுவதனால் எனது) பரிவாரச்சேனைகள் உடனேபுறப்படுக', என்று..., எவின்ன - கட்டளையிட்டு, தொழுது - (கேகயர்கோனை) உணங்கி (விடைபெற்று), கேகயா கோமகன் சொல்லொடும - கேகயசேனையாசுமாராகிய அந்நயந்திரத்தின் அநுமதியுடனே, தழுவு தேரிடை-(குதிரைகள்) பூட்டப்பெற்றதொரு சித்தமாகவந்துநின்ற தேரின்மீது, தம்பியொடு ஏறினான் - (தன்) தம்பியானசத்தருக்கனனுடன் ஏறி, பொழுதுஉம தான்உம குறித்திலன்-புறப்படுதற்குஏற்றமுடாததத்தானா புறப்படுதற்குஏற்ற நான்தானா என்று இதுஒன்றையும் கவனிக்காமலே, போயினான் - (அயோத்திமாநகரத்தை கோக்கிப்) பயணமானான்; (எ - று.)

தனக்கு எல்லாவுறுவமுறைமையாக நினைத்திருக்கும் இராமபிரானைக் காண்பதிலுள்ள பேரவாவினால் நான்பொழுதுகளையும் கவனியாமல் சத்துருக்களினனோடும் பரதன் உடனே புறப்பட்டன நென்க. சொல்லொடும் தேரிடையேறினான் என்றதொடாகு-தான் பயணமாகதை-அந்தக்கேசையர்கோமகனிடஞ் சொல்லிவிட்டு, 'அவன்விடைகொடுத்தானா?' என்பதையும் பாராமல் தேரின்மீது ஏறின நென்று கருத்தாகலாம். கடவுளிடத்துச் செல்லப் புறப்படுமிடத்து நான்முதலியன கவனிக்கவேண்டிய தில்லை யென்பது, 'பொழுதுநானாகுறித்திலன்' என்றவிடத்துப் பெறப்படுதல் அறிக. பிறமதத்தவரும் "வேயுறுதோளி" என்னும் பதிகத்தில் இக்கருத்தை வெளியிட்டிருத்தல், இங்குக் கருத்தக்கது. பி-ம்:—¹கோன்மகன். ²போகின்றான். (அகச)

கூ.—இதுமுதல் ஒன்பதுகவிகள் - பரதன் புறப்பட்டபோது

அரச சின்னங்கள் திரண்டு உடன்வந்ததைக் கூறும்.

யானை சுற்றின தேரிரைத் திண்டின
மான வேந்தர் குழுமினர் வாளுடைத்
தானை குழந்தை சங்க முரன்றை
மின வேலையின் விம்மின பேரியே.

(இ - ள்.) (பரதன் புறப்பட்டுச்சென்றபோது), யானை சுற்றின-யானை
கள் குழ்துவந்தன; தேர் இரைதது ஈண்டின - இரதங்கள் ஆரவாரஞ்
செய்து கொண்டு நெருங்கின; மானம் வேந்தா குழுமினர் - பெருமைபொ
ருத்திய அரசகுமாரர்கள் திரண்டுவந்தார்கள்; வான் உடை தானை குழந்தை -
படைக்கலம் பூண்ட காலாட்படைகள் குழ்துவந்தன; சங்கம் முரன்றை -
சங்கவாத்தியங்கள்சப்தித்தன; பேரி - பேரிகைகள், மீனம் வேலையின் விம்
மின-(பலவகை)மீன்கட்கு இருப்பிடமான கடல்போலப் பேரொலிசெய்தன;
(எ - று.)—வான் - மற்றையாயுதங்கட்கும் உபலட்சணம். பீ - மீ —¹சேனை.
²குழுமினர். ³குழந்தை. ⁴சங்கு. (அக௫)

க௦. கொடி¹நெ ருங்கின தொங்கல் குழுமின
வடிநெ டுங்கண் மடந்தைய ஞர்மடப்
பிடிது வன்றின பூனொளி பேர்ந்தன
விடி²து வன்றின மின்னென வெங்குமே.

(இ-ள்.) (பரதன் செல்லுகின்ற அவ்விடமெங்கும்),—கொடி நெருங்கின-
துவசங்கள் நெருக்கமாகுவந்தன; தொங்கல் - தொங்கலெனப்படும் அரசசின்
னம், குழுமின - திரண்டுவந்தன; வடி நெடு கண் மடந்தைய ஞர் மடம்
பிடி துவன்றின-மாவடுப்போன்ற நீண்டகண்களையுடைய மகளிர் ஏறிச்செல்
லும் இளமையுள்ளபெண்பானைகள் நெருங்கிவந்தன; இடி துவன்றின மின்
னெனவரும் பூண் ஒளி போந்தன - வானம்இடிக்கும்போதுதோன்றுகிற மின்
னல்போல அவ்விடமெங்கும் ஆபரணவொளி விட்டுவிட்டுப்பிரகாசித்தன.

அரசர்வருகையில் அவாதேவிமார் பிடியீதுவந்தனரென்றகூறுதல் ஏற்
கும். இனி, அரசகுமாரர்கட்குச் சிலவகைப்பணிவிடைகளை மடந்தைமார்
புரிவதாககூறுதல், கவிமரபு; அவநனம் பணிவிடைபுரியும்மகளிரா பிடியின்
மீது ஏறிவந்தனரென்க. சேனாவீரரின்மனைவியர் பிடியானமீது ஏறிவந்தன
ரென்றலும் ஒன்று. அரசகுமாரர்முதலியோர் அணிந்துள்ள பூணகளிவொளி,
மின்னலைப்போல விட்டுவிட்டுப் பிரகாசிப்பனவாகும். இடி-இலக்கணையால்,
மேகமெனக் கொள்ளலுமாம். பீ - மீ —¹நிறைந்தன. ²குழீஇயின. ³தொடங்
கின, துடங்கிய. ⁴எங்கணும். (அக௬)

கக. ¹பண்டி யெங்கும் பார்த்தன பல்லியங்
கொண்டி யம்பின ²கோதையர் கோதையில்
வண்டி யம்பின வாளியின் வாவுறுஞ்
செண்டி யங்கு பரியுஞ் செறித்தவே.

(இ - ள்) பல் இயம்-பலவகைவாசியவகன், பண்டி எங்கும்-பலபண்டி களிலும், கொண்டு-ஏற்றப்பட்டு, பார்த்தன-பாவினவாகி, இயம்பின-பேரொலி செய்தன; கோதையா கோதையில்-(அங்குச சென்ற) மடவார்கள் (அணித் துள்ள) மலர்மாலைகளில், வண்டு இயம்பின - (தேனுண்ணும்) வண்டுகள் நீங் காரஞ்செய்தன; வாளியின் வாவுறும் - அம்புபோல விரைந்து செல்லுகின்ற, செண்டு இயங்கு - செண்டு வெளியிலுலாவுகின்ற, பரிஉம்-குதிரையும், செறி த்த - ஓடுகுகின; (எ - று.)

பரியின் விரைத்தடைபை விளக்கும்பொருட்டு 'வாளியின் வாவுறும் பரி' என்றார். கீழ் ஒன்பதாஞ்செய்யுளில், கசம் இரதம் பதாதி என்ற மூவகைப்படை போர்த்தனை யுணர்த்திய கவி, இதனாலும் அடுத்த செய்யுளா லும் குதிரை உடன் போர்த்தமையை யுணர்த்துகின்றன றென்க. படைகள் இப்போது வெகுதூரஞ் செல்லவேண்டியிருத்தலின் வண்டுகளிற் பலவகை இயங்கன் ஏற்றப்பட்டு ஒலிசெய்துகொண்டி உடன்சென்றமையையும் இங் குக் கூறுகின்றார். அவனும் பல்லியவகன் ஒலிசெய்யுமிடத்து வண்டுகள் சுருதிகொடுப்பதுபோல நீங்காரஞ்செய்துகொண்டிருத்ததை யெடுத்துக் கூறி னார். செண்டு வெளி-வையாளிவீதி. பி - ம் —¹பண்டியவகன்.²கொண்டலிற் கோதையில்.³அலம்பின. (அகஎ)

கஉ. கிளை¹முகத்திற் கிளரிசை ²விம்மின
'வளைமு கத்தின வும்பரி நேவிடிவ்
³விளைமு கத்தன வேலையின் டீதுசெவ்
⁴வளைமு கத்தன வாசியும் வந்தவே.

(இ-ள்.) கிளை முகத்தில் - வேயங்குழலின்மூலமாக, கிளர் - விளங்கு கின்ற, இசை-(இசைபோன்ற) இசையை, விம்மின-வெளிவிடுவனவும், உளை முகத்தின - தலையாட்டமென்னும் அணியை(ததம்) முகத்திற் கொண்டன வும், உம்பரின் - வானில், ஏவிடிவ் - (செல்லுமாறு) தூண்டினாலும், விளை முகத்தன-(அசெயலை) முடிக்கவல்ல தன்மையைக்கொண்டனவுமாகி, வே லையின்மீது செவ் - (இதனை நாழிகைகருள் இவ்வளவுதூரஞ்செல்லவேண்டு மென்று பொழுதுகுறித்துக்கொண்டு ஒட்டினால்) அந்தப்போதினுட்செல்லவ ல்ல, வளைமுகத்தன - வளைந்தமுகத்தைக்கொண்ட, வாசியும்-குதிரைகளும், வந்த - (உடன்)வரலாயின; (எ - று.)

கீழ்ச் செண்டியவரும் பரி என்று கூறியது-பந்தயக்குதிரைகள் வந்தமை யைக்குறிக்குமென்றும், இச்செய்யுளிற் கூறியது-இவாந்துசெல்லுவ குதிரை

யைக குறிக்குமென்று கூறுவர் ஒருசாரார்: மற்றொருசாரார் குதிரையின் மிகுதியைக் குறிக்கவேண்டி ஒருபாடலோடு ஒழியாமல் இரண்டுபாடல்களினால் கூறுகின்றனர்போல மென்ப. குதிரைகளின் மூக்கின்றையினின்றும் வெளிவரும் ஒலி இன்னேனையா யுள்ளதென்பா 'இளைமுகத்திற்கிளரிசைம் மின்' என்றா. (மதுகைடபாகன்கவாந்த வேதத்தை மீட்டுகொண்டு வருமாறு திருமால் ஹயககிரீவாவதாரஞ்செய்து இன்னேனையுண்டாகப்பாடினான் என்று ஹரிவம்சத்திற்குறிப்பிடுபது இவருக்கு நிகழ்த்துகது.) 'இளைமுகத்தினனும்பரினேகிட என்றபாடத்திற்கு, இளை முகத்தினன் உம்பரின் ஏகிட என்றுபிரித்து - இளஞாயிறு ஆகாயத்தினிடமாகச்செல்ல என்றும், இளை முகத்தினன் உம்பரின் ஏகிட எனப்பிரித்து - இளைத்தமுகத்தை யுடைய அரசன் விண்ணுலகம்புக்காளுக என்றும் உரைகூறுவாரு முளா. மூன்றாமடியில் 'விளைமுகத்தனன்' எனறபாடத்தைக்கொண்டு - வடவைக்கனலைக்கொண்ட கடலின் மீதுஞ் செல்லுகின்ற வாசிக னென்று உரைத்தலுமாம். வடவைக்கனலைத் தன்னிடத்தேக்கொண்ட கடலினும் மேற்பட்டுச் செல்லுகின்ற வளை முகத்தவாசிகள் என்றுபொருளுரைத்து, கடலினும் வேகமாகச் செல்லுகின்ற வளைமுகத்தையுடையவாசிகளென்று உரைத்தாருமுளா. பி-ம்:—¹நுகத்திவ். ²துருத்தம். ³வ்ளக்கி. ⁴இளைமுகத்தினன் வுமபரிநேவரிவ். ⁵விளைமுகத்தனன் வாசியுலகத்தே. முதலிரண்டடிகள் "துளைமுகத்திற் சுருதிவினம்பின், இளை முகத்தினிதுமபரினேவ்டிவ்" என்று அச்சபட்டிகளிற் காணப்படுகின்றன. இதைப்பாடத்திற்கு, சுருதி-இன்னேனைய, இளை-பூமிஎன்க. (அகஅ)

கங. வில்லின் வேதியர் வாள்¹செறி வித்தகர்
மல்லின்² வல்லர் சுரிகையின் வல்லவர்
³கொல்லும் வேலகுத்தங் கற்றுபா கொற்றவர்
தொல்லை வாரணப்⁴ பாகருஞ்⁵ சுற்றினர்.

(இ - ள்.) வில்லின் வேதியர்-வில்வேதத்திவ் வல்லவரும், வாள் செறி வித்தகர்-வாட்போபுரிவதிவ் கிரமப்ய வல்லமைபெற்றவரும், மல்லின் வல்லா-மற்போரில் வல்லவரும், சுரிகையின் வல்லவர் - கத்திவ் சுதலில் வல்லவரும், கொல்லும்-உயிரைக் கவரவல்ல, வேல் - வேற்படையிலும், குத்தம் - ஈட்டியிலும், கற்று - பயின்று, உபா - மிக்க திறமைபெற்ற, கொற்றவர் - வெல்லுத்தன்மைவாய்ந்த வீரர்களும், தொல்லை வாரணம் பாகாஉம் - பழமையான [அனுபவம்வாய்ந்த] யானைப்பாகரும், சுற்றினா - சூழ்ந்து வந்தார்கள்; (எ - று.)—உபவேதம் நான்கனுள் ஒன்றாயுத தநாவேதமெனப்படுதலின், அதனொழியில் வல்லவரை 'வில்லின் வேதியர்' என்றா. கொல்லும்வேல் - உபசாரவழக்கு. பி-ம் —¹நுகத்தி. ²மல்லர். ³கல்லும். ⁴பாகர்கள். ⁵துன்னினர்.

கசு. எறிப கட்டின மாடுக ¹ளேற்றைமா
குறிகொள் கோழி சிவல்²குறும்³ பூழ்நெடும்
பொறிம யிரக்கவுதாரிகள்⁴ போற்றுறு
⁵நெறியின் மாக்களு⁶முந்தி நெருங்கினர்.

(இ - ன்.) எறி பகடு இனம்-(ஒன்றையொன்று) மோதுகின்ற எருமைக் கடாக்களின் தொகுதியும், ஏற்றை மாதுகள்-யாட்டுக்கடாக்களும், குறிகொள் கோழி - இரத்தக்கறையைக்கண்டு பொருத்தன்மையுள்ள கோழியும், சிவல்-சிவலும், குறும்பூழ் - குறும்பூழும், பொறி ரெடு மயி கவுதாரிகள் - (உடலிற்) புள்ளிகளமைந்த நீண்ட மயிரையுடைய கவுதாரிகளும், (என்ற இவற்றை), போற்றுகும்-பாராட்டி வளாக்கின்ற, ரெறி இல் மாககள் உம்-நன்னெறியில்லாதமானிடரும், முரதி - முற்பட்டி, ரெருவகினா-; (எ - று.)

எருமைக்கடாச்சண்டை முதலி பவற்றிலேயே பயிப்பவராய் நன்னெறிகற்றித் தவிலரான மானிடரும் உடன்திரண்டுவதனை ரென்க. நல்ல அறிவு இல்லாதவ ராதலின், 'மாககள்' எனறா. மா குறிகொள் கோழி என எடுத்தி-பெருவகுறியை காடிப் பொருகின்ற கோழி என்றருமுளா. போற்றுகும் என்றும் பிரிககலாம். 1-ம் -¹ ஏற்றைமாக, ஏற்றினவ, ஏற்றினா, ஏனமாக. ² குறும்பூணெடும, குறும்பூனெடும ³ போற்றிடு, போற்றுவ. ⁴ ரெறியும்.

கரு நிறைந்த ¹மார்தா ²ரெருங்கினர் ரெஞ்சினிற்
பறத்து போதுங்கொ லென்று பதைக்கின்றார்
³பிறத்து தேவ ருணர்த்து ⁴பெயர்த்துமு
⁵ஹைர்த்த ⁶வா னுறு வர்களை யெடுக்கின்றார்.

(இ-ன்.) நிறைந்த மார்தா-(கலவிகேள்விகளால்) சீர்ப்பிய மணிதா பலர், பறத்து போதும கொல் - (பரதன்) விடைத்து சென்று விடுவானோ? என்று-, ரெஞ்சினில் பதைக்கின்றா - மனத்திற் பதைப்புக்கொண்டவராய், ரெருவகினா - திரண்டுவதவாகள், - தேவா-தேவர்களாயிருப்பவா, பிறத்து-(சாபத்தினால் இவ்வுலகத்திற்) பிறவியையடைந்து, உணர்த்து - (சாபவிமோசனத்திற்கு ஏற்ற) நல்லநிலைப்பெற்று, பெயர்த்து முன் உறைந்த வான் உறவார்களை - (இவ்வுலகை) விட்டு முன்பு தாவளவாழ்ந்த துறக்கத்தை யடையப் போகின்றவர்களை, ஓக்கின்றா - ஒப்பவரானாகள்; (எ - று.)

சாபவசத்தால் இறகுப் பிறவியையடைத்து பூவாஜ்மத்தின் அறிவைப் பெற்று நீண்டு இப்பிறவியை நீத்துக் கமமுலகைப் பெற இருக்கின்ற தேவாக்குத் தம்முன்ன பசிலையை விடுத்திருக்கல்பற்றி வருத்தமும் விரைவில் தமமுலகம் கிடைக்குமென்பதுபற்றிப் பெருமகிழ்ச்சியும் இருக்குமாதலால், அவர்கள், பறத்துபோதுங்கொலென்ற சிந்தையாற் பதைப்பும் பரதனை ரெருவகுவதுபற்றி மகிழ்ச்சியுமுள்ள மார்தாக்கு உமை. போதும்-போகும். இனி, இப்பாடலுக்கு - (பரதனுடன வந்தவரான) நிறைந்த மார்தா ரெருவகினராய், (நாம்) பறத்து-விரைவாக, (அயோத்திக்குப்) போதும்கொல் - போய்ச் செருவோமா? என்றறொஞ்சிற் பதைக்கின்றவராய், பூமிக்குச்சாபத்தினால் வந்த தேவர்கள் கல் ஹைர்த்துபெற்றவராய் ததிரும்பத் தேவலோகத்திற்கு விரைந்து செல்பவர்த

போல அயோத்திக்கு மீண்டு செல்ல விரையலானாக னென்று உரைப்பினு
மாம். பி-ம்—¹மாதர். ²செருங்கின. ³பிறத்த. ⁴பெயர்த்தும்போய், பெயர்ந்து
போய். ⁵உறைது. ⁶வானுறைவார்களை. (அஉக)

கக. ஊ¹ன னேந்த வுடற்குயி ராமெனத்
தா²ன னேந்து தழுவின தண்ணுமை
தே³ன னேந்து செவியுற வார்த்தென
வா⁴ன னேந்தன மாகதர் பாடலே.

(இ - ள்) மாகதர் பாடல் - மாகதர்களின் பாடல்கள், தேன் அளேந்து -
தேனின் இனிமையை (த தான்) கொண்டு, செவி உற வார்த்து என - காதலுள்
ளே சொரிந்தாற்போல [மிகவும் செவிக்கு இனிமையாய்], வான் அளேந்தன -
வானுலகம்வரையும் பரவியன; (அத்தமாகத் பாடல்), ஊன் அளேந்த உடற்கு -
மாமிசத்தாலான உடலுக்கு. உயி ஆம் என - உயி அமைந்திருத்தல்போல,
தண்ணுமை - மத்தனவொலிகளா, அளேந்து தழுவின - முழுதுங் கலந்து
தழுவியிருந்தன; (எ - று.) - தான் - அசை.

உயிரானது தனக்கு உரிய உணாவால் உடல்முழுதும் தழுவியிருப்பது
போல, தண்ணுமையொலி மாகதா பாடல்க் தழுவியின்ற தென்றா. அந்த
மாகதர் பாடலின் செவிக்கு இனிதாக ஒலித்தலை விளக்குவா 'தேனளேந்து
செவியுற வார்த்தென' என்றா மாகதர் - அரசரின் முன்னேயிருந்து அவா
புகழ்பாடுவோர். தண்ணுமை - அதன் ஒலிக்கு, இலக்கணை. பி-ம்—¹அள
ந்த. ²அளந்து. ³அளந்தன, அளேத்து. (அஉஉ)

கக. ஊறு கொண்ட முரசுமி ¹ஒழிதையை
'வீறு கொண்டன வேதியர் வாழ்த்தொலி
யேறு ²கொண்டெழு மல்ல ரிடிப்பினை
மாறு கொண்டன ³வந்திக ளேத்தரோ.

(இ - ள்.) ஊறு கொண்ட - (குணிலால்) அறையப்படுகின்ற, முரசு -
முரசவாததியம், உமிழ் - (தான்) வெளிப்படுத்துகின்ற, ஒழிதையை - ஒசையை,
வேதியர் வாழ்த்து ஒலி - வேதம்வல்ல பிராமணர்கள் (பரதனை) வாழ்த்து
கின்ற ஒலியானது, வீறுகொண்டன - மேம்பட்ட ஒலித்தன; ஏறு கொண்டு
எழு மல்லர் - காளைகம்போன்று வீரகுணத்தோடு புறப்படுகின்ற மல்லர்
களின், இடிப்பினை - (தமது வீரத்தோன்றசெய்யுற) காசசையை, வந்திகள்
ஏத்து - துதிபாடகர் (அரசனைத்) துதிக்கிறபாடலினொலி, மாறுகொண்டன -.

ஒலிமாறு கொள்ளுதல் - மற்றையோசையினும் தம்மோசையே விஞ்சி
யிருத்தல். பி-ம்—¹இமிழ். ²ஒழிதையின். ³மாறு. ⁴கொண்டன. ⁵வந்திகரேத்
தரோ, வந்திவழுத்தரோ. (அஉஉ)

கஅ.—பரதன் கோசலைநாட்டை யடைதல்.

ஆறுங்¹காணு மகன்மலை யுங்கடந்
தேறி யேழ்பக²னீர்திபடி நெந்திரத்
துறு பாகு மடையுடைத் தொண்முளை
நாறு பாய்வயற்³கோசல⁴நண்ணினான்.

(இ-ள்.) (பரதன்).—ஏழ் பகல் கீத்தி - ஏழுநாள் வழி நடத்து, (அந்
நாள்களில்), ஆறுஉம் - கதிகளையும், கானஉம் - காடுகளையும், அகல் மலைஉம்-
பரவியுள்ள மலைகளையும், கடந்து ஏறி - தாண்டிச்சென்று, பின் - பிறகு
[எட்டாநாள்]. எந்திரத்து ஊறு பாகு - கருமபாலையிலே (கருப்பங்கழியி
லின்று) வெளிப்படுகின்ற சாறு, (அக்கருமபாலையி லடங்காமல் மிகுந்து),
மடை உடைதது - (கீர பாயவதற்காக ஏறப்பட்டுள்ள வாய்க்காலின் வழியே
போய்) கீரமடைகளை யுடைத்துக்கொண்டு, ஓள முளை நாறு வயல் பாய் -
ஒள்ளிய முளைதோன்றுகின்ற வயலிலே பாயப்பெற்ற, கோசலம் - கோசல
நாட்டை, நண்ணினான் - சேர்தான; (எ - று.)

பரதன் ஏழுநாள் வழிகடத்து சென்று யாறுமுதலியவற்றைக்கடத்து
எட்டாவதுநாளில் கோசலநாட்டைச் சேர்த்தன னென்க. பாகு - கருப்பஞ்
சாற்றுக்கு இலக்கணை எதிரம் - பந்தரம். பி - ம் —¹குன்றமகன், குன்றுவ
கல். ²நீதத, ³நீங்கிப். ⁴ஆறு. ⁵கெடுவ. ⁶கோசலை ⁷நண்ணினான். (அஉச)

ககூ.—இதுமுதல் ஒன்பதுகவிகள் - பரதன்சென்றபோது கோசலநாடு
இருந்த நிலையையாக் கூறும்.

ஏர்து றந்த வயலிள மைந்தாதோ
டார்து றந்தன தண்டலை
நோது றந்தன தாமரை¹நீத்தெனப்
பார்து றந்தனள் பங்கயச செலவியே.

(இ-ள்.) (பரதன் சென்ற அப்போது).—வயல் - வயல்கள், ஏர துறத்த-
ஏரை நீங்கியிருந்தன; இள மைந்தா தோள் - இளமைவாய்ந்த ஆடவரின்
தோள்கள், தார துறத்தன - பூமாலைகளை நீங்கியிருந்தன; நோ - ஜலங்கள்,
தண்டலை - குளிர்த்த இடத்தையுடைய வயல்களிலுள்ள, செல்லின்உம் -
செற்பயிரிலும், துறத்தன - நீங்கியிருந்தன; பங்கயம் செல்வி-தாமரைமலரில்
வாழ்கின்றவளாய்ச் செல்வத்திறகுடரியவளான சீதேவி, தாமரை நீதென-
(அந்நாட்டிலுள்ள) தாமரைமலரிலவாழ்வதைவிட்டு, பார துறத்தனள் - (அந்
தக்கோசல) நாட்டையே விட்டிட்டனள்; (எ - று.)

கோசலநாட்டையாண்ட தசரதசக்கரவர்த்தி இறந்துபட்டதனாலும், அந்
நாட்டையாளுதற்குரிய ஸ்ரீராமன் கானகஞ் சென்றதனாலும், வயல்முதலிய
யன ஏர்முதலியனகீழை அந்நாடு பொலிவை யிழந்திருந்த தென்க. மேல் எட்

மசெய்யுட்டும் இவ்வனமே கருத்துக்காணக. வயல் ஏர் துறத்தன-வயல்கள் ஏரடிப்பாரின்றித் தரிசாய்க்கிடந்தன என்றவாறு; ஏர் - அழகுமாம். நீத் தென - செய்தென என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம். இது - செய்தென்ற வினையெச்சப் பொருளில் வந்தது. பார் - இலக்கணையால், பூமியின் ஏகதேசமாகிய நாட்டினையுணர்த்திற்று; “மாயோன் மேபகாடுறைபுலகமும்” என்று இடத்து ‘உலகம்’ என்பதுபோல. பி - ம்:—¹நீர்த்தென. (அ௨௫)

உ௦. ¹பிதிர்ந்த சாறு பெருந்துறை மண்டிடச்
²சிதர்ந்து ³சிந்தி யழிந்தன தேங்கனி
⁴முதிர்ந்து ⁵கொய்யுந ரின்மையின் ⁶மூக்கவிழ்த்
 துதிர்ந்து லர்ந்தன வொண்மல ரீட்டமே.

(இ - ள்.) தேம கனி - இனிப பழங்கள்;— கொய்யுந இன்மையின்), பிதிர்ந்த சாறு - (தம்மிடத்தினின்று) வெளிப்பட்ட ரஸவநா, பெரு துறை மண்டிட - பெரிய கீர்த்துறைகளிலே நெருங்கிப்பாய, சிதர்ந்து சிந்தி அழித் தன - நாற்புறமுஞ் சிதறி யழிவுற்றன; ஒன் மலா ஈட்டம் - அழகிய மலர்த் தொகுதிகள், கொய்யுந இன்மையின் - (தம்மைப்) பறிப்பவா இல்லாமை யால், முதிர்ந்து - முற்றி, மூக்கு அவிழ்தது - நாமுக்கரினின்றி விண்டு, உதிர்ந்து, உலர்ந்தன - உடிக்கிடந்தன; (எ - று.)

‘கொய்யுநின்மையின்’ என்பது - மத்திமஜீபமாய், தேவகனியென்பத னோடும் இயையும். அந்நாட்டவா துயரமிகுதியால் தஞ்செயலே யொழிந்திருந் தனரென்க. பி - ம்:—¹பிதாது. ²சிதாது. ³சிந்தினைமுத்திய. ⁴முதிர்ந்த. ⁵கொய்குநர். ⁶மூக்குமிழ்த்து, மூக்குவித்தது. (அ௨௬)

உ௧. ஏய்ந்த கால மிதுவிதற் காமென
¹வாய்ந்து மள்ள ரரிசுந ரின்மையாற்
 பாய்ந்த சூதப் பசுநறுந் ²தேறலாற்
 சாய்ந்தொ சிந்து முளைத்தன சாலியே.

(இ - ள்.) இதற்கு ஏய்ந்த காலம் இது ஆம் என - இப்பயிரை யறுப்ப தற்குப் பக்குவமான காலம் இதுவாகு மென்று, ஆய்ந்து - ஆராய்ந்து, அரிசு நர் - ஊரிகின்றவராகிய, மள்ளா - பரித்தொழிலாளா, இன்மையால்-இல் வாமையால், சாலி - செஞ்செந்பயிர்கள்,—பாய்ந்த - (கனிமைய பரிப்பாரின் மையாற் சித்தியழிந்த மாவகனிகளினின்று) வெளிப்பட்டுப்பாய்ந்த, சூதம் பசு நறு தேறலால் - மாம்பழத்தின் பதிய இனிப சாற்றினால், சாய்ந்து - தலை சாய்ந்து, ஒசிந்து - அடிமுறிந்தது, முளைத்தன - (தாம் ஈன்ற தானியங்கள் பூமியிற் சிந்தி) முளைக்கப்பெற்றன; (எ - று.)

அரிசுகளில்லாமையாலே விளைந்தபயிர் மாவகனிகதேறலினால் மீண்டும் முளைத்தனவென்க. தேறல்-மது இசைச்-இவ்வு இலக்கணையால், இனிய சாற்றினை யுணர்த்திற்று. பக்குவமானநிலையைக் கண்டறிந்து மள்ளர் விளைந்த தானியத்தை யறுப்பது, முறை. பி-ம்:—¹ஆய்ந்த. ²தேறலில். (அ௨௭)

உந. எட்டு லாமல¹ரேசிய நாசியர்
²புட்டு லாவயற் பூசற் கடைசியர்
 கட்கி லார்களை காதற கொழுநரோ
³டுட்க லாழுடை யாரி⁴னுபங்கினா.

(இ - ள்.) என் குலம் மலர் எசிய நாசியர்-என்னின் விளங்குகின்ற மலரை. த் தமக்கு உவமைமாகாமையால் பழிகின்ற [எள்ளுப்பூவினும் அழகிய] மூகையுடையவராகிய, புன் குலா வயல் பூசல் கடைசியர்-பறவைகள் மகிழ்ந்துசஞ்சரிக்கின்ற வயலிலே தொழிலசெய்யுங் கடைசியர்கள்,—காதல் கொழுநரோடு உள் கலாம உடையாரின் - (தமது) அன்பிற்கு உரிய கணவரோடு ஊடல்கொண்டவரபோல, களை கட்கிலா - களைபிடுவதற்குத் தொழிலையொழிந்தவராய், உயங்கினா - வருந்திக்கிடந்தார்கள்; (எ - று.)

கணவரோடு ஊடல்கொண்டமகளிர் தஞ்செயலையொழிந்து வருந்திக் கிடப்பதுபோல, கடைசியர் தஞ்செயலாகிய களைகட்டலை யொழிந்து உயங்கிக்கிடத்தன டென்க. என்மலரேசிய நாசியர் - எதிரீதியுயமையணி. பி-ம்.—¹எப்திய. ²புகுலா. ³உட்டுலாமுடையாரின். ⁴ஒதுகினா. சிலபிரதிகளில் இப்பாடலுக்குப்பின் “அலாத்தபைங்குழி” (உசு) என்ற பாடல் காணப்படுகின்றது. (அஉஅ)

உஉ. ஒது கின்றில கிள்ளையு மோதியர்
 தூது¹சென்றவர் வந்திலர் தோழாபான்
 மோது கின்றில பேரி²முழவிழாப
³போது கின்றில⁴பொன்னணி வீதியே.

(இ - ள்.) கிள்ளை உம-கிளியும், ஒதுகின்றில - பேசுதலை யொழிந்தன; ஒதியா - கூத்தலையுடைய மகளிர், தோழாபால் தூதுசென்றவர் வந்திலர் - (தமதுபாக்கியாகுத) தூதாக(த தாம் அ வருடைய) கணவரிடத்தரச்சென்று வருதலைத் தவிர்த்தனா; பேரி முழ - மோதுகின்றில - பேரியெனப்படுகின்ற முழக்குமவாசியமும் முழக்கப்படாதொழிந்தன; பொன் அணி வீதி-பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பெற்ற வீதியில். விழா போதுகின்றில-கலியாண சூதோலமமுதலியன செல்லாதொழிந்தன (எ - று.)

ஒதுகின்றில - வேதஞ்சொல்லுதலையொழிந்தனஎன்றுமாம் கிளி வேதமோது மென்பதை “வளைவாய்கிளையெனநாடுகாங்கூர்”, “வளைவாய்க்கிள்ளை மறைவிலிப்பயிற்றும்” என்பவற்றாலும் அறியலாம். முழ-முழாவென்னுஞ் குறியதன்மீழ் ஆகாரங் குறுகிற்று. பேரி முழ - ஒருபொருட்பனமொழி. பி - ம்.—¹சென்றவர் சொல்லலா தொண்காபால், ஸ்சன்றிலவந்திலதோழர்பால், சென்றில சொல்லில தொண்காபால். ²முழாவிழா. ³போதுகின்றிலர். ⁴பொன்னகா. (அஉக)

உசு. பாட னீத்தன¹பண்டொடர் பண்குழ
 லாட னீத்தன வரங்கொ டகன்புனல்
 சூட னீத்தன சூழகை²சூளிகை
 மாட னீத்தன மங்கல வள்ளையே.

(இ-ன்.) பண் தொடர் பண் குழல்-பண்ணை ரொடரப்பட்ட (மூங்கில் முதலியனகொண்டு) இயற்றப்படுவ குழலென்னும் வாசசியம், பாடல் நீத் தன-இசை பாடுதலைத் தவிர்த்திருத்தன; அரங்கொடு-காத்தனசாலையுடனே, அகல் புனல்-பரவிய நீர்நிலைகள், ஆடல் நீதத - ஆடுதலைத் தவிர்ப்பெற்றன; குழிகை-சிரசுகள், குடல் நீததன-மலாகுடுதலைத் தவிர்த்தன; குளிகை மாடம்-இடிதாங்கியைக்கொண்ட மாளிகைகளை, மங்கலம் வள்ளை - மங்களகரமான வள்ளைப்பாடல்களை, நீததன - நீவகப்பெற்றன; (எ - று.)

புனல் - நீர்நிலைக்கு இலகலை. ஆடல் - சிலேடையால், நீத்ததனஞ் செய்தல் நீராடுதல்என்ற இருபொருளைக் காட்டிற்று. குழிகை - குடாஎன்ற வடசொல், 'க'ப்ரதயமென்று வந்ததென்க. குளிகை=குலிகை. குளிகை-உசியுமாம். பி - மீ.—¹வண்டொடு பாணாதன், பண்டொடாபாணகுழல், வண்டொடுபாணகுழல். ²குலிகை. (அங்.)

உரு. நகையி முந்தன வாண்¹முக நாதகிற்
புகையி முந்தன மாளிகை பொங்கமற்
சிகையி முந்தன தீவிகை தேமலர்த்
தொகையி முந்தன தோகைய ரோதியே.

(இ - ன்.) வான் முகம்-(அந்தாட்டிலுள்ளவாறு) ஒளிபொருத்திய முகங்கள், நகை இழத்தன - சிரிப்பு நீவகப்பெற்றன; மாளிகை-(அந்தாட்டு) மனைகள், நாறு அகில் புகை இழத்தன-நறுமணமவீசுகின்ற அகிலின்புகை நீவகப்பெற்றன; தீவிகை - (அந்தாட்டிலேற்றப்படும) விளக்குக்கள், பொங்கு அழல் சிகை இழத்தன-மிகக் அகுகினிசசுவாலையை யிழத்தனவாய் மங்கிகிடத்தன; தோகையா ஒதி - (அந்தாட்டு) மகளிரின் கூத்தல், தேன் மலா தொகை இழத்தன-தேனையுடைய மலரின் தொகுதிகளை யிழத்தன; (எ-று.) —சொற்பொருட்பின்வருநிலையணி. தீவிகை - தீபிகா வடசொல். அழற் சிகை - எரிகின்ற நெருப்புப்பிழம்பு பி-மீ.—¹முகன். (அங்.)

உக. அலர்ந்த பைங்குழகன் குளக்¹மீழன
மலர்ந்த வாயிற் புனல்வழங் காமைபா
²அலர்ந்த வன்க ணுலோபர் கடைத்தலை
புலர்ந்து நிற்கும் பரிசிலர் போலவே.

(இ-ன்.) அலர்ந்த பை கூழ் - வனமாகவளர்ந்த பசிய பயிர்கள்,—அகல் குளம் மீழன மலர்ந்த வாயில் புனல் வழங்காமையால் - பரவிய எரியினிடத்துள்ள (புனல் வெளிப்படுமாறு) திறக்கப்பட்டெள்ள மதகுவழியாக நீரைத் தராமையால் [எரி மதகு வாய்திறக்கப்பெற்று நீர் பாயப்பெறாமையால்], வன்கண் உலோபா கடைத்தலை புலர்ந்து நிற்கும் பரிசிலர் போல-கொடுமையை யுடைய [கருணையற்ற] உலோபிகளின் தலைவாசலிலே வாடிக்கிடக்கின்ற பரிசுபெற வந்தவர்கள்போல, உலர்ந்த-உலர்ந்து கிடத்தன; (எ - று.)

புலவர் பரிசுபெறவேண்டி உலோபிகளின் தலைவாயிலையடையின் பரிசு பெறாமையால் எவ்வளம் வாடிக்கிடப்பரோ, அவ்வாறு ஏரிநீர் மதகுவழியாகப் பாயப்பெறாமையால் பைங்கூழ்கள் வாடிக்கிடத்தன வென்க. கடைத் தலை-இலக்கணப்போலி. பி-ம்:—¹கீழ்மடை. ²உலாந்துறிப்ப. (அருஉ)

உஎ. ¹நாவி நீத்தரு ²நல்வளந் துன்னிய
³பூவி நீத்தென நாடு பொலிவொரீஇத்
⁴தேவு ⁵நீத்தருஞ் சேணெறி ⁶நாவிட
 வாவி நீத்த வுடலென லாயதே.

(இ - ன்.) துன்னிய பூவி - (பலவளங்களும்) நெருங்கிய கோசலநாட்டில், தேவுடம் நீத்து அரு சேண நெறி தாவிட - நெய்வளங்களும் நீங்கிச் (செல்லுதற்கு) அரிய வெகுதூரவழியே சென்றிட, —நாவின நீத அரு நல் வளம் நீத்தென - நாவிறந் சொல்லிமுடித்ததற்குங் கூடாத [மிக்க] (தனது) நல்லவளத்தை இழந்ததனால். நாடு - அந்தக்கோசலநாடு, பொலிவு ஓரீஇ - (தன்) அழகையிழந்து, ஆவி நீத்த உடல என ஆயது-உயிரையொழிந்த உடல்போல இருந்தது; (எ - று.)—நீத்தரு - வலித்தல்.

தேவும் நீங்கிப் பலவளங்களும் ஒழிந்த கோசலநாடு, உயிரைவிடகிய லைப்போலப் பொலிவழித்து கிடத்தென்பதாம். கொண்டாடுவதற்கு உரியவ னாய்ச் சிறந்த அரசன் இல்லாமைமால், தேவும் நீங்கித் தென்க. ¹தேவிஎன்ற பாடத்திற்கு-நாட்டிற்குஉரியதேவதை யென்னலாம். பி-ம்:—¹நாவிரீத்தரு, நாவிரீத்தன, நாவிரீத்தன. ²நல்லவளதுன்னிய, நல்வளந்துன்னியை. ³பூவி நீத்தரு பூவிநீத்தென, பூவிநீத்தனன். ⁴நீத்தகன். ⁵நாவிடா. (அருஉ)

உஅ.—பொலிவிழந்த நாட்டைநோக்கிப் பரதன் நெட்டுயிரீத்தல்.

என்ற நாட்டினை நோக்கி யிடருழந்
 தொன்று முற்ற துணர்ந்தில னுன்னுவான்
 சென்று கேட்பதொ திகிலுள தாமென
 நின்று நின்று நெடிதுயிர்த் தானரோ.

(இ - ன்.) என்ற-கீழ்க்கூறியவாறுள்ள, நாட்டினை - கோசலதேசத்தை, (பரதன்),—நோக்கி-பார்த்து, இடா உழிந்து - பெருதுண்பமடைத்து, உற் றது ஒன்றுஉம உணராதிலன் - நிகழ்த்தசெய்தியை யாதொன்றும் உணராத வனாய், உன்னுவான்-சிக்கைக்கொண்டு, சென்று கேட்பது ஓர் தீவரு உளது ஆம் என-(நாம்) போய்க் கேட்கப்போகின்ற தீமைபான செய்தியொன்று இப்போது நோர்ந்துள்ளதென்று ஊகித்தது, நின்று நின்று நெடிது உயிர்த்தான்- தயக்கித்தயக்கிக்கிடந்து பெருமூச்செறிந்தான்; (எ-று.)—அரோ-சுற்றசை.

ஒன்றும், உம்மை - இழிவுசிறப்பு. நின்றுநின்று - அடுக்கு, விரைந்து செல்லாமைத் தயக்கிக்கிடந்தமையை யுணராததும். பி-ம்:—¹உளவாமென.

உகூ.—பரதன் நகரைக் காணுதல்.

மீண்டு ¹மேகியம் மெய்யெனு நல்லணி
பூண்ட வேந்தன் றிருமகன் ²புந்திதான்
தூண்டு தேரினு முந்துறத் ³தூண்டுவா
னீண்ட வாயி நெடுநகர் நோக்கினான்.

(இ-ள்.) மீண்டுஉம் ஏகி - பின்னும் சென்று, மெய் எனும் நல் அணி பூண்ட அ வேந்தன்-சதநியமென்னப்படுகின்ற சிறந்த ஆபரணததையணிந்த அந்தத் தசரதமன்னவனுடைய, திருமகன் - சிறந்த புதல்வனாகிய அந்தப் பரதன், தூண்டு தேரின் உம் முந்துற புந்தி தூண்டுவான் - (குதிரைகளேத்) தூண்டிச் செலுத்தப்படுகின்ற தேரைக்காட்டிலும் முற்பட(த் தன்)புத்தியை விரைவாகச் செலுத்தி ஆராய்வனாகி, நீண்ட வாயில் நெடு நகர நோக்கினான்- நீண்ட வாசலையுடைய சிறந்த அயோத்திமாநகரத்தைக் கண்டான்; (எ - று.)

மிகவும் விரைந்து ஆராயும் ஆராய்ச்சியுடனே அயோத்திமாநகரைப் பரதன் கண்டன னென்க. பரதன் கேகயநாட்டினின்று வந்த இப்போது கண்டது அயோத்திமாநகரத்தின் வைஜயத்தமென்ற பெயருள்ள மேற்கு வாயிலாமென்பது, முத்தனாலகொண்டு உணரலாகும் இருக்கவேண்டிய நிலை மாறிப் பொலிவழிந்திருந்தமையால், மனத்திறறேன்றிய ஆராய்ச்சிப் பின் னும் பெருகிக்கொண்டிருந்த தென்பதை மூன்றாமடி விளக்கும். தான்-அசை. ³தாவருவான் என்ற பாடத்திற்கு-மனவெழுச்சிதன நியவனாயென்க. பி-ம் — ¹எய்தி. ²புந்தியால். (அகடு)

௩௦.—இதுமுதல் ஆறுகவிகள் - அயோத்தி முன்னை நிலமாறி

அமுத அழிந்திருந்ததைப் பரதன் கண்டதனைக் கூறும்.

அண்ட ¹முற்றுந் திரிந்தயர்ந் தாயமு
தூண்டு போதியென் றொண்கதிர்ச் செல்வனை
விண்டொ டர்ந்து விலக்குவ 'போல்வன
கண்டி லன்கொடி யின்னெடுங் கானமே.

(இ - ன்.) (அந்தப்பரதன்),—ஒன் கதிர செல்வனை - ஒளிபொருந்திய ஆயிரங்கிரணங்களை (த் தனது) செல்வமாகப்படைத்துள்ள சூரியபகவானை நோக்கி, 'அண்டம் முற்றுஉம் திரிந்து அயர்ந்தாய் - இந்தப்பூமிமுழுவதும் அலைந்து சோர்ந்தாய்: அமுது உண்டு போதி-(இவருத்தங்கி) உணவருந்திச் செல்வாயாக,' என்று - என்றுசொல்லி, விண் தொடர்ந்து விலக்குவ போல் வன - (அந்தசூரியன் செல்லுகின்ற) வானத்திற் றொடர்ந்துசென்று அக் கடவுளை விலக்குவனபோன்றுள்ளனவாகிய, நெடு கொடியின் கானம்-நீண்ட கொடிச் சீலைகளின் தொகுதிகளை, கண்டிலன்-கண்டாலரிஸ்லை; (எ - று.)

அந்நகரத்துப் பலவிடத்துங் கொடிபறத்தல் தவிர்ந்திருந்தமையைப் பரதன் கண்டமை, இதனாற் கூறப்பட்டது. வானளவும் கொடிகள் ஓங்கியிருப்பது-சூரியபகலானே அமுது அருந்தாது அப்பாற் செல்லலாகாதெனத் தடுப்பதுபோலு மெனக் குறித்தாா; தன்மைத்தந்தறிப்பேற்றவணி. கானம் - தொகுதியென்ற பொருளில் வந்தது “தாமரைக்காடு” என்ற விடத்து ‘காடு’ என்பதுபோல. பி-ம் —¹முற்றத். ²அமிது. ³ஓங்குமருக்கனை. ⁴போயெனக்.

௩௧. ஈட்டு நன்¹புகழ்க் கீட்டிய யாவையும்
வேட்ட வேட்டவர் கொண்மின் விரைந்தெனக்
கோட்டி மாக்களைக் கூவுவ போல்வன
கேட்டி லன்முர சிண்கள ரோதையே.

(இ - ன்.) ஈட்டிய யாவைஉம்-(கீதிநெறியால்) தேடிய செல்வம் எல்லா வற்றையும், ஈட்டும் நல புகழ்க்கு - தேடித்தற்குஉரிய சிறந்தபுகழைப் பெறுமாறு,—‘வேட்டவா-(பொருளவே னுமென்று) வீருமயிவா, வேட்ட-(தாம) வேண்டிப்பொருள்களை, விரைந்து கொணமின் - விரைவாகவந்து பெற்றுக் கொள்ளுங்கள்,’ என - என்று கோட்டி மாக்களை - பெருத்திரளாகவுள்ள ஜநகளை, கூவுவ போல்வன - கூவுவனபோலுள்ளனவான, முரசின் - கொடைமுரசினது, கிளா ஒதை - (எவரும்) பாவுகின்ற ஓசையை, கேட்டிலன் - (செவியாற்) கேட்டலு மிலலாதவனாயினான், (பாதன்); (எ - று.)

கொடைமுரசு ஒலிப்பது, வேட்டவா வேட்டவற்றைக் கொணமினென்று கோட்டிமாக்களைக் கூவுவதுபோலு மெனக் குறித்தாா; தன்மைத் தந்தறிப்பேற்றவணி புகழ்க்குக் கூவுவ என இயையும். கோட்டி - கோவுடை என்ற வடசொல்லின் சிதைவு. பி - ம் —¹புகழீஇயுமென்றியாவையும், பொருளியாவையும்²ட்டியே, புகழீயுமென்றியாவையும், புகழீட்டியும் யாவையும், புகழீஇயுமின்யாவையும். (அ௩௭)

௩௨. கள்ளை மாக்கவர் கண்ணியன் கண்டிலன்
பிள்ளை மாக்களி றும்பிடி யீட்டடும்
வள்ளை மாக்க ணிதியும் வயிரியா
கொள்ளை மாக்களிற் கொண்டன ரேகவே.

(இ - ன்.) வள்ளை மாககள்-(தம்மனையில்) மங்கலவள்ளைப்பாடல்பாடப் பெற்றசெல்வரிடத்தினின்றும்-வயிரியா-பாடகர், பிள்ளை மா களிறுஉம்-இனமையைக்கொண்ட சிறந்தஆணயானகளையும், பிடி ஈட்டம்உம்-பெண்யானைகளின் கூட்டத்தையும்,நீதிஉம்-மற்றைசெல்வத்தையும்,கொள்ளை மாக்களின் கொண்டனர் ஏத - கொள்ளையடிப்பவாபோலப் பரிசிலாகப் பெற்றுத் கொண்டனராய்செல்ல, மா கள்ளை கவா கண்ணியன் - வண்டுடன் கள்ளையுண்கின்ற பூமாலையை உணர்தவனாகிய பரதன், கண்டிலன்—; (எ - று.)

வயிரியா கொள்ளைகொள்பவாபோலக் களிறுமுதலியவற்றை மிகுதியாகப் பெற்றுச் செல்லக் கண்டிலன் பரத னென்க. வள்ளைமாக்கன் - மங்கல பாடகரும், வயிரியர் - துதிபாடகரும் என்றலு முனடு. (அ௩௮)

௩௩. காவன் மன்னவன் காண்முனை கண்டில
னாவு மாவு மழிகவுள் வேழமு
மேவு காத ¹னிதியின் வெறுக்கையும்
பூவின் வானவர் ²கொண்டனர் போகவே.

(இ - ள்.) ஆடம் - பசுக்களையும், மாடம் - குதிரைகளையும், அழி கவுள் வேழம்உம்-(மதகோப்) பெருகுகின்ற கனனத்தைபுடைய யானையையும், காதல் மேவு நிதியின் வெறுக்கையம் - (யாவரும்) விரும்புதலைச்செய்கின்ற பெருஞ் செவ்வத்தின் பெருந்திரளையும், பூவின் வானவர்-பூலோகத்துத் தேவர்களாகிய பிராமணர்கள், கொண்டனர் போக - (தானமாகப்) பெற்றுக்கொண்டு செல்ல, —காவல் மன்னவன் காண்முனை - (உலகத்தைப்) பாதுகாத்தலைச் செய்த தசரதமன்னவனது புதலவ ஞ்சிய பரதன், கண்டிலன்—; (எ - று.)

பிராமணாக்ரூப பசு குதிரை முதலியவற்றை ஈதல மரபு ஆதலால், பரதன் அங்கனம் அவ்வந்தணாபெற்றுச் செல்லுதலைக் கண்டிலனெனறா. வெறுக்கை - வெறுக்குமாறு பெருந்திள்ளைகவுள்ளது ஒருபொருளை மிகுதியாகக் கண்டால் அதன்மீது வெறுப்புத்தோன்றாதல இயலாதலின், பெருந்திரளை, இவ்வு 'வெறுக்கை' எனறா. விண்ணுலகத்துத் தேவாபோலப் பூமியிற் சிறிந்து விளங்குதலால். பிராமணரை 'பூவின்வானவர்' என்றது. பூ - வட்சொல். பி - ம் —¹நிதியுட. ²கொண்டவர். (அ௩௯)

௩௪. சூழ மைந்த ¹சுரும்பு நரம்புந்த
மேழ மைந்த விசையிசை யாமையான்
மாழை ²யுண்கண் மயிலெனுஞ் சாயலார்
கூழை போன்ற பொருநா குழாங்களே.

(இ-ள்.) பொருநா குழாவகள்-பொருநரின் வாகனங்களிடத்துள்ள, சூழ அமைந்த சுரும்புடம் - (மணமுள்ளவிடத்தே) சூழ்த்தன்மையுள்ள வண்டுகளும், நரம்புடம் - நரம்புகளருவினாகிய யாழ்முதலியனவும்,—தம் - தமக்கு உரிய, ஏழ் அமைந்த இசை - ஏழாகப் பொருந்திய சுவரங்களே, இசையாமையால் - இனிதாக ஒலிக்காமையினால், மாழை உண்கண் மயில் எனும் சாயலார் - மாவடுப்போன்று மையுண்ட கண்களோடு கூடிய மயிலென்று சொல்லத்தக்க சாயலமைந்த மகளிரின், கூழை-தலைமயிரை, போன்ற-நிகரத்தன்.

கருநிறங்கொண்டு மெல்லியநரம்புபோல் தோன்றினும் ஏழிசைகளைத் தோற்றுவிக்கின்ற தன்மை மகளிரகூழைக்கு இல்லாமையால், இசைத்தலில்லாத சுரும்பும் நரம்புகளும் மயிலெனுஞ்சாயலாரின் கூழைபோலு மென்றார்: இசையிசையாமையாகிய பொதுத்தன்மைபற்றி, இவ்வுவமை கூறியது.

பொருநரும் இசைபாடுதலில் வல்லவராதலால், அங்ஙனம் இசைக்குந்தன் மையமைந்த சுரும்பு நரம்புகள் 'பொருநாகுழாநகன்' எனப்பட்டன. பொருநர்¹ - களம்பாடுவாரா. சுரும்பும் நரம்பு உள் என்பதற்கு - சுரும்புபோல இன் னேசையுண்டாக்குகின்றயாழும் என்று உரைத்தலு முண்டு. பி-ம்:—¹நரம் புஞ் சுரும்பும். ²ஒண. ³மயினெஞ்ஞன். (அச௦)

நூநு தேரு மாவுக் களிற்றுஞ் சிவிகைபு
மூரும் பண்டியு மூருந ரின்மையால்
யாரு மின்றி யெழி¹லழி வீதிகள்
வாரி ²யின்றிய வாலுக் காற்றினை.

(இ - ன்.) தேர் உம் - இரதங்களைபும், மா உம் - குதிரைகளையும், களிற்று உம் - யானைகளையும், சிவிகை உம் - பலலங்களுக்கும், ஊரும் பண்டி உம் - தரைபிலாந்து செல்லுத்தன்மையுள்ள பண்டிகளையும். ஊருநா இன்மையால் - ஏறிச்செல்லுத்துபவரிலலாமை யினால் யா உம் இன்றி எழில் அழி வீதிகள் - (தோமுதலியவற்றில் ஏறிச்செல்வாரா) எவையும இல்லாமல் அழகழிந்த அயோத்திமாநகரின் தெருக்கள், வாரி இன்றிய வாலுக் காற்றின்-கீறவற்றி லிட்ட மணல்கடையு ஆறுபோல (ஊருநன்); (எ - று.)

வினைமுற்று. வருவித்து உரைக்கப்பட்டது. இதற்கு முந்தியெல்லாம் தேருத்துசெல்பவா மாநே ரிச்செல்பவா முதலியோரால் பொலிவுபெற்றி ருத்த அயோத்திமாநகரின் வீதிகள். அப்போது கோ முதலியவற்றிலேறிச் செல்பவா எவரும் இல்லாமைமால் ஊற்ற நதியோல அழகின்றிக்கிடத்தன் வென்றவாறு உவமையணி. வாலுக் கா - தற்சமவட்சொல. சிவிகை-ஸிபிகா வட்சொல். பி-ம் —¹இல. ²இன்றியல். (அசக)

உள்.—இதுவும் அடுத்த கவியும் - நகரின் பொலிவுழித்தநிலையைப் பாதன் சந்துருக்கினுக்குக் காட்டுதலைக் கூறும்.

அன்ன தன்மை யகநகர் ¹நோக்கின்
'பின்னை யப்'பெரி யோர்தம் பெருந்தகை
'மன்னன் வையும் வளநகர் போலும்
தென்ன தன்மை யிலையவ னெயென்றான்

(இ-ன்.) அ பெரியோர்தம் பெருந்தகை-அறிவுஒழுக்கங்களாற பெரியோர் பாட்டும் பெருமைகருணமுடைய அப்பாசன்,—அன்ன தன்மை அகம் நகா நோக்கின்-அந்நன்முனை நிலைமாரியிருந்த நகரத்தினுட்புறத்தைப்பாராத தவறாய், பின்னை-பின்பு, (சத்துருக்கின்னோக்கி), 'இளையவனே—! மன்னன் வையும் வளம் நகா - (சமதுதகையாகிய) அரசா தவருகின்ற வளப்ப முள்ள இந்த நகரில், ஈது - (நிலைமாரிய) இத்தன்மை, என்ன தன்மை போலும் - எத்ததன்மையினையோ ததுள்ளது? என்றான்-என்றுவினாவான்.

அன்னதன்மையகநகா என்றது - கொடித்தொகுதிகாணப்படாமை, கொடைமுரசினொலி கேட்கப்படாமை முதலியவற்றைக் கொண்ட நகரி னுட்பததை. இது என்னதன்மைபோலுமென்றது - இஃங்ஙனம் நிலைமாறித்தோன்றுவது - அரசன் உயிருடனிருக்கும் நகருக்கு நேருமோ? அரசனில்லாத நகரத்தின் நிலைமையல்லவோ இது? என்றவாறு. பி-ம் —¹நோக்கித்தன். ²பின்னினை, பின்னினைப், பின்னையே. ³பெரிதப், பெரியோர்க்கு. ⁴மன்னரின்றியமா. ()

௩௭. வேற்ற டங்கலர் ¹விண்ணுற வென்றிமடு
²சூற்ற டங்கருங் கார்புரை தோளினிய
 சேற்ற டங்கட் டிருவொடு நீங்கிய
 பாற்ற டங்கட லொத்தது பாரென்றான்.

(இ-ள்.) (பின்னும் பரதன் சததுருக்களை நோக்கி), --¹வேறு அடங்கலர் விண் உற - (மனமொன்றுதலின்றி) வேறுபட்டவரான பகைவா வீரசுவாக்கம் அடையும்படி, வென்றிடும் - வெல்லுகின்றனவும், சூல் தட கரு கார்புரை - (சீராகிய) கருவைக்கொண்ட விசாலமான கருகிற மேகத்தை யொப்பனவுமான, தோளிஞாப்-கைகளையுடையவனே! (இவ்வயோத்திமாநகரம்), --சேல்தட - களை திருவொடு நீங்கிய தட பாற்கடல் ஒத்தது - சேலென்னும் மீனையொத்த பெரியகண்களைக்கொண்ட இலக்குமியை நீங்கப்பெற்ற பெரிய திருப்பாற்கடலை யொத்துள்ளது; பா- (இதனைக்) காண்பாயாக, என்றான் - என்று கூறினான்; (ஏ - று)

வீரததையும் கொடையைப் கொண்ட தோள்களையுடையவனே! என்பது, முன்னிரண்டடியின் பொருள். திருவொடு - உருபுமயக்கம். திருவைநீங்கிய பாற்கடல் பொலிவழித்து தோன்றியதுபோல இக்கா இப்போது பொலிவழித்து தோன்றுவதைக் காண்பா யென்கின்றான். பகைவரைப் போரில் தொலைதலால் அவர் வீரசுவாக்கமுறுவ ரென்பது பற்றி, 'அடங்கலா விண்ணுற வென்றிடும் தோள்' என்றா. தோள் கையாதலை "தோளுற்றொர் தெய்வம்" என்ற இடத்துங் காண்க. பி-ம் —¹விண்ணுற வென்றிடும், ஊரென மெல்ல்தால். ²கூற்றடங்கப்பொரு நெடுங் கோளினிய, சூற்றடங்கருங்கார்புரைதோற்றத்தான், கூற்றடங்கல்புரை நெடுந்தோளிஞன். (அசுட)

௩௮. — சத்துருக்களன் கூறுவது.

குரும ணிப்பூ ணரசிளங் கோளரி
 யிருகை கூப்பி யிறைஞ்சின ¹னெய்திய
 தொருவ கைத்தன் றுறுதுய ருநிவாழ்
 திருந கர்த்திரு தீர்த்தன ளாமென்றான்.

(இ-ள்.) குரு மணி பூண அரசு இள தோள் அரி-சிறத்த இரத்தினங்கள் பதித்துச் செய்யப்பட்ட அணிகலங்களையணிந்ததொல்லுநதன்மையுள்ளிருக்கும் போன்ற இளையதம்பியாகிய சததுருக்களன், இரு கை கூப்பி இறைஞ்சினன் (தனது) இரண்டுகைகளையும் கூப்பி (பரதனை) வணங்கியவண்ணம், ' (இப்

போது இந்நகர் தோன்றுவதைப்பார்த்தால்), எய்தியது உறு துயர் - இப் போதுதேர்த்துள்ள மிக்க துயரமான செய்தி, ஒருவகைதது அன்று-ஒருதன்மைப்பட்டதல்ல; (அன்றியும், ஊழி வாழ் - கற்பாத்தகாலமளவும் அழியாது வாழ்வதான, திரு நகா-சிறுத்த இந்நகரத்தைவிட்டு, திரு-இலக்குமி, தீர்த்தனன் ஆம் - நீங்கினுன்போலும், என்றான்-என்றுகூறினான்; (எ - று.)

இந்நகரத்தைப்பார்த்தால் பெருந்துயரசெய்தி பலநிகழ்த்துள்ளனவாகவும், இலட்சுமியே ஊரைவிட்டுச்சென்றுவிட்டதாகவும் தோன்றுகின்ற தென்று சத்துருக்களின் பரதனிடங் கூறின னென்க. உறு-மிகுதிப்பொருளுணர்த்தும் உரிசெசொல். பி-ம் — 'எய்திய. (அசச)

நகூ.—பரதன் அரண்மனையில்தந்தைவாழிடத்தை யடைதல்.

அனைய ¹வேலை 'யரசுடைத் தோரண
மனையி ²னீனெடு மங்கல வாயிலை
நினைபு ³மாத்நிரத் ⁴தேகிய நேமியான்
றனய னுந்தத்தை சார்விட மேவினான்.

(இ - ள்.) அனைய வேலை-அங்கணம் பேச்சுக்கமுஞ் சமயத்தில், நினைபு மாத்நிரதது-நினைகமும் பொழுதிற்குள், அச உடை தோரணம் மனையின் நீ நெடுமங்கலம் வாயிலை-அரசனவாழ்கின்ற தோரணத்தைக்கொண்ட மாளிகையின் மிகவோங்கியுள்ள மங்கலமானவாசலை, ஏகிய-சென்று சேர்த்த, நேமியான் தனயன் உம - அரசருமா-னாகிய பரதனும், தந்தை சார்விடம் மேவினான் - (தனது) தந்தையார் (வழக்கமாகத்) தங்கியிருக்கும் இடத்தைப் போய்ச்சேர்தான்; (எ - று.)

பரதன் தான்கண்ட நகரின்நிலை 'தந்தையார் செளக்கியமாக இருக்கின்றாரோ, இல்லையோ?' என்ற ஐயத்தை வினாததனால், அரண்மனையைச் சார்ந்ததும் முத்துறமுன்னம் அரசன் சார்விடத்தை மேவினான் என்க. நேமியான்-ஆஜ்ஞாசகரத்தையுடையவன் எனவே, அரசனென்றதாயிற்று. பி-ம்:—¹வேலையில. 'அங்குடைத்தோரணம், அச்சுடைத்தோணி, அச்சுடாத் தோரணம். 'மாதிரமங்கலவீதிகள், 'நெடுமங்கலவீதிகள், 'நெடுமங்கலவாயில்கள். 'மாத்நிரம். ⁵ எய்தினன், எய்தலும். (அசசு)

சு - அரசனை அங்குக் காணுமையால் பரதன் ஐயுறவுகொள்ளுதல்.

விருப்ப ¹னெய்தினன் வெந்திறல் ²வேந்தனை
யிருப்பு நலவிட மெங்கணுங் கண்டில
னருப்ப மன்றிதென் றையுற வெய்தினான்
பொருப்பு நான் வுயர்ந்த புயத்தினான்.

(இ - ள்.) பொருப்பும் காண உயர்த்த புயத்தினான்-மலைகளும்வெங்கும் படி மிகவோங்கிய தோள்களையுடையவனான பரதன், —'விருப்பின் எய்தினன்-(அரசனைக் காணவேணுமென்னும், பெருவிருப்பத்தோடு போய், வெந்திறல் வேந்தனை - மிக்கபாசுகிரமத்தையுடைய தசரதமன்னவனை, இருப்பு

நல் இடம் எவகண உம் கண்டிலன்-அவன்) வழக்கமாக இருக்கின்ற சிறந்த இடத்தில் எவகும் அம்மன்னவனைக் காணாதவனாய், இது - அரசன்காணாமலிருப்பது, அருப்பம் அன்று - அற்பமானகாரணத்தையுடையது அன்று, (அரசனே ஒருகால் இறந்திட்டானோ?), என்று—, ஐயுறவு - சந்தேகத்தை, எய்தினான் - அடைந்தான்; (எ - று.)

அரசன் இருக்கும் இடம் எவ்விடத்திலும் அவனைக் காணாமையால், பரதன் மனத்திலே 'இப்போதும் அரசன் காணப்படாமைக்குக் காரணம் ஒருகால் அரசனே இறந்திட்டதனாலோ?' என்று ஓஐயமுண்டாயிற் றென்பதாம். அருப்பம் = அல்பம். வட்சொல். பி-ம். —¹எய்தி. ²வேத்தினே. 'வளர்த்த. 'பொற்றோளினான். (அசுசு)

சுக.—அப்போது தாய் அழைப்பதாக ஒருந்தி பரதனிடங் கூறுதல்.

ஆய ¹காலையி லையனை நாடித்தன்
றாய ²கையிற் றொழுவாறு வான்நனை
கூய ளன்னை குறுகுதி ³ரீண்டென
வேய்கொ டோளி 'பொருத்தி விளம்பினான்.

(இ-ள்.) ஆய காலையில்-அப்போது, ஐயனை நாடி - தலைவனாகிய தசரதனைத் தேடி, தன் தாய் கையில் தொழுவ உறுவானதனை-தனது பரிசுத்தமான கையினால் தொழப்பாப்பவனாகிய பரதனைக்கே, —வேய் கொள் தோளி ஒருத்தி-மூங்கிலையொத்த தோளையுடையளான (கைக்கேயியின்) தாதி ஒருத்தி, 'அன்னை கூயன் - தாய் அழைத்தாள் என்னு குறுகுதி-இவகு வருக,' என்று, விளம்பினான் - கூறினான்; (எ - று.)

தாய் கை - இராமபிரானைத் தொழுக கையென்னலாம். கூயன் - உயா தினைப்பெண்பா லிறந்தகாலவினமுற்று. குறுகுதி - ஒருவரைக்கூறும் பன்மை. பி - ம்: —¹காதற்றையனைத்தத்தவத், காலையிலையனைத்தத்தவத் ²தாயைத். ³ஆண்டென, என்றொரு. 'தொழுது. (அசுசு)

சுஉ.—தன் தந்தைமுதலியோரின் சேமத்தைக் குறித்துக் கைகேயி பரதனை வினாவி யறிதல்.

வந்து தாயை யடியில வணங்கலுஞ்
சந்தை யாரத் தழுவின டிதில
ரெந்தை யென்னைய ¹ரேனைய ²ரென்றன
ளந்த மில்குணத் தானும தாமென்றான்.

(இ-ள்.) (பரதன்), வந்து—, தாயை-(தன்)தாயான கைகேசியை, அடியில் வணங்கலும் - பாதங்களில் வணங்கியவுடனே, (கைகேசி), சந்தை ஆதழுவினன்-மனமாரத் தழுவினனாய், 'எந்தை-எனதுதந்தையும், என்னைய-எனக்காய்மார்களும், ஏனையர் - மற்றுமுள்ள எனது உடன்பிறத்தோர்முதல்

யோர்களும், தீது இலர் - யாதொருதீமையுமின்றிச் சேமமாக இருக்கின்றனரா? என்றனன்-என்றுவிசாரித்தான்; அந்தம் இவ் குணத்தான் உம்-எவ்வேயில்லாத குணத்தையுடையவனாகிய பாதனும், அது ஆம் என்றான் - (அவர்களின் தீதில்லாத) அததன்மை உளதேயாமென்று மறுமொழிகூறினான்; (எ-று.)

இராமபிரானுக்குப் பதத்திராகை இருக்கை யாகிற சிறத்தருணத்தையுடையவளுதலின், பதனை 'அத்தமிவ்ருணத்தான்' என்றார். பி-ம்:—¹எவ்கையர். ²என்றலும். (அசஅ)

(અસઅ)

வேறு .

சு. — 'தசரதமன்னவன் எங்குள்ளான்?' என்று கைகேயியைப் பாரதன் வினாவதல்.

முண்டெழுக்காதலான் முளரீத் தாடொழ
வேண்டினெனென்பதினென னுளளம் வும்முமா
லாண்டகை நெடுமுடி யரசர் கோமகன்
யாண்டையான் பணித்திரென் றிருகை கூப்பினன்.

(இ-ள்.) (அப்போது பரதன் கைகேயியைக்கேட்கி),—‘மூண்டு எழு காதலான் முளரி தான் தொழ - எனவீது) கிளாகதெழுதின்ற அன்பையுடையவனான தச்சரதமன்னவரது தாமரைமலர்போன்ற பாதங்களை வணங்குதற்கு, வேண்டினேன் - (பான்) வீருமயி, எயதினேன் - வந்துள்ளேன்; உள்ளம் வீமமும் - (அமமன்னவனைக் காண்பதற்கு என்) மனம் துரிதப்படாநிற்கும்; ஆணதகை ரெடு முடி அரசா கோமகன் - ஆணமைக்குண்கதையும் நீண்ட கிரீடததையும்பூண்ட அரசாக்கரசனாகிய உத்தத்தச்சரதன், யாண்டையான் - எங்குஉள்ளான்? பணிததிரா - சொல்லுங்கள்,’ என்று—, இரு கைகூப்பினான் - (தனது) இரண்டுக்கைகளையும் கொண்டு அஞ்சலிசெய்தான்; (எ - று.)

தசரதனை நாடிக் கண்டிலனாகலாலும், அருப்பமன்றிது என்று ஐயமு
பவனாகலாலும், 'காதலான் முளரிததாடோடி வேண்டினெ னெய்தினெ
னுள்ளம் விம்மும், கோமகன்யாண்டையான்?' என்கின்றான், பரதன். பணித்
திரொன்பது - ஒருவரைக்கூறும் பன்மை. அறுபதினாய்மாண்டு மலடாக
இருந்து யாகாதிகருமங்களைச் செய்து அருமையாகப்பெற்றிருந்த பிள்ளை
ளிடத்துப் பெற்றோருக்கு அன்பு விஞ்சியிருத்தல் இயல்பாதலால், தசரதனை
'மூண்டெழுகாதலான்' என்றான். பி - மீ — 'காதலின், 'பணித்தியென்
றங்கை. (அசுசு)

(2/25)

சுசு — தகரதன் வாங்கிச்சென்ற செய்தியைக் கைகோர்
சொல்லி நீ வருந்தாதேயெனல்.

ஆனவ னுரைசெய வழிவில சிந்தையா
டானவர் வவிதப நிமிர்ந்த தானையத்
தேனமர் தெரியலான் றேவர் கைதொழ
வானக மெய்தினன் வருந்த னீயென்றான்.

(இ - ள்.) ஆனவன் உரைசெய - அந்தப்பரதன் வினவ, — அழிவு இல் சிந்தையான் - (எதற்கும்) வருத்துதலில்லாத மனமுடைய கைகேசி, 'தான வர் வலி தப - அசுரரது வலிமை டழியுமபடி, நிமிர்ந - ஓங்கிய, தானே - சேனையையுடைய, அ தேன் அமா தெரிபலான் - வண்டுகள் மொய்க்கின்ற மலா மாலையையணிந்த அத்தத்தசுரதன், தேவா கைதொழ - தேவர்கள் கைகூப்பி வணங்கும்படி, வானகம் எய்தினான் - விண்ணுலக மடைந்தான்; நீ வருத்தல் - நீ வருத்தாதே,' என்றான்—; (எ - று.)

தன்கணவன் இறந்துவிட்ட செய்தியைத் தன் பெற்றபிள்ளையிடத்துக் கூறும்போதும் சிறிதும்மனக்கவற்சியின்றிக் கூறி 'நீ வருத்தல்' எனவும் கூறிய கல்நெஞ்ச ளாதலின், கைகேசியை, 'அழிவில் சிந்தையான்' என்றா. மண்ணுல கினின்று தம்முலகத்து வந்தவரைக் கௌரவிப்பது வானுலகத்தார்க்கு இயற்கை யாதலின், 'தெரிபலான் தேவாகைதொழ வானகமெய்தினான்' என்றான். சம்பராசுரனைக் கொன்று தேவேந்திரனுக்குச் சுவாக்காட்டை யளித்தமைபற்றித் தேவா கைதொழலாபின் நென்றலும் ஒன்று. தேன் - மதுவு மாம். ஆனவன் - அகரசுட்டடியாகப் பிறந்த பெயர்; இனி, யாவாக்கும் நல்ல நென்ற பொருளில் 'ஆனவன்' என்றருமாம். பி-ம் —¹தவ, கெட. (அரு0)

சுரு — அதுகேட்ட பரதன் பெருந்துயரமடைதல்.

எறிந்தன கடியசொல¹ செவியு நெய்தலு
"நெறிந்தலர் குஞ்சியா நெடிது வீழ்ந்தன
நறிந்தில னுயிர்த்தில னசனி யேறறினான்
மறிந்துயர் மராமர மண்ணுற் றென்னவே.

(இ - ள்.) எறிந்து அன கடிய சொல்-(இடி) எறிந்தாற்போன்ற அத்தக் (கைகேசியின்) கொடுஞ்சொல், செவியுள் எய்தலும் - காதிற் பட்டவுடனே, நெறிந்து அலர் குஞ்சியான் - நெறிப்புக்கொண்டு பரத தலைமயிரையுடைய அந்தப்பரதன், - நெடிது - வெகுநேரம், உயா மராமர அசனி எற்றினால் மறிந்து மண் உற்று என்ன - ஓங்கிவளர்த்த மராமரமானது பேரிடியினால் தலைமடித்து பூமியில் விழுந்தாற்போல, வீழ்ந்தனன் - கீழ்வீழ்ந்து, அறிந்திலன் - ஸ்மரணை தப்பிப்போய், உயிர்த்திலன் - உயிர்ப்பும் அற்றவனாக கிடந்தான்; (எ - று.)

தன்தந்தையிறந்த செய்தியைக் கைகேசியினுற் கேட்டவுடனே பரதன் பிரஞ்ஞைதப்பி உயிர்ப்புமின்றி மூச்சிததுக் கிடத்தா நென்பதாம். அவந னங்கிடந்த நிலைக்கு, இடிமேறுண்ட மராமரத்தை யுவமை கூறினா. பி-ம்—¹செவியின். "நெறிந்தன. (அருக)

சுசு.—பரதன் தந்தாயைக் கடிந்துகூறுதல்.

வாயொளி¹ மழுங்கத்தன் மலர்ந்த தாமரை
"யாயலர் நயனங்க ளருவி சோர்தரத்
தீயெரி செவியில்வைத் தணைய 'தீயசொ
னீயல துரைசெய நினைப்ப ரோ' வென்றான்.

இதுவும் அடுத்தகவியும் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) (அப்பால் பரதன்), (சிறிது தெளிந்து), 'வாய் ஒளி மழுங்க - முகவொளி மழுக்கமடையவும், மலர்த்த தாமரை ஆய் அலர் தன் நயனங்கள் அருவி சோர்தர - மலர்த்த தாமரைமலர்போல் அழகிய பர்த்த தனது கண்களினின்று சோகக்கண்ணீர் பெருகவும், (தன் தாமைபோக்கி), தீ எரி செவியில் வைத்து அனைய தீய சொல்-நெருப்புச சுவாலையைக் காதினுள்ளே வைத்தாற்போன்ற கொடுஞ்சொல்லை, உரைசெய-சொல்லுதற்கு, நீ அலது - உண்ணையல்லாமல், (பிறா), நினைப்பா ஓ - மனத்தினுலேனும் கருதுவாரோ?' என்றான் - என்று கூறினான்;—(எ - று.)

தன்கணவன் இறந்தசெய்தியை 'தேவாணைதொழ வானகமெய்தினான் வருத்தல்' என்று இங்ஙனம் மனமொடுக்கமினி எவருங் கூறாரே! உன் கல்நெஞ்ச இருந்தபடி என்னே!" என்று பரதன் தன்தாயைப் பழித்தன னென்க. பி-ம்:—¹மழுங்கி. 'ஆயமலா. 'தீச்சொல்லை. 'எனா. (அருட)

சா.—பின்னும் பரதன்கொண்ட துயரம்.

எழுத்தன னேங்கின னிரங்கிப் பின்னரும்
விழுத்தனன் விமயினன் வெய்து யிர்த்தன
னழித்தன னரற்றின னரற்றி யின்னன
மொழித்தனன் பின்னரு ¹முருகிற் செவ்வியான்.

(இ - ள்.) முருகின் செவ்வியான் - முருகக்கடவுளைக் காட்டிலும் அழகு வாய்த்தவனானபரதன்,—ஏககிணன் எழுக்கணன்-(தான்வீழ்த்துகிடத்த தரையினின்று) ஏககவகொண்டி எழுத்தது, இ-ங்கி - மனமவருத்தி, பின்னர்தம் விழுத்தனன் - மீண்டும் கீழ்விழுத்தது. விமயினன் - மனமொருமி, வெய்து உயிர்த்தனன் - மெமமையாகப் பெருமூச்சுவிட்டு, அழித்தனன் - மனநிலை குன்றி, அரற்றினன் - புலம்பலானான்; அ-ற்றி - புலம்பி, பின்னர்தம்-பின்னும், இன்னன மொழித்தனன் - இவ்வாறான சொற்களைச் சொல்லலானான்.

எழுத்தனன் முதலியன - முற்றெச்சங்கள். முருகு - ஆகுபெயரால், முருகக்கடவுளை யுணர்ந்திற்று. இன்னன என்பவற்றை மேல் ஒன்பதுகவிக ளால் விளக்குவா. பி-ம் —¹முருகற்செவ்வியான். (அருட)

சா.—இதுமுதல் ஒன்பதுகவிகள் - பரதன் அரற்றுதலைக் கூறும்.

அறந்தனை வேரறுத் தருளைக் ¹கொன்றயர்
சிறந்ததின் நண்ணளித் திருவைக் கெதழித்
திறந்தனை யாமெனி லிறைவ நீதியை
மறந்தனை ²யுனக்கிதின் மாசு ³மேலுண்டோ.

பத்துக்கவிகள் - ஒருபதாடா.

(இ - ள்.) அறந்தனை வேர் அறுத்து - தருமத்தை வேரோடேயழித்து, அருளை கொன்று - தபையைச் சிதைத்து, உயா சிறத்த நின் தண அளி திருவை தேச அழித்து - உயாந்துசிறத்த நின்னுடைய சூளிர்த்த அருளாகிய

செல்வத்தை ஒளிக்கெடுத்தது, இறத்தனை - மாண்டொழிந்தாய், எனில் - என்றால், இறைவ - அரசனே! நீதியை மறத்தனை - நீதியை மறத்தாயாவாய்: உனக்கு—, இதின்மேல்-இதனைக்காட்டிலும் மேலாக,மாசு-குற்றம்,உண்டுஒ-உளதோ? (எ - று.)—ஆம் - அசை.

நீ இப்போது இறத்ததனால் உலகத்தில் தருமத்தைப் பாதுகாப்பாரின் மையால் தருமம் வோபறித்ததே! அருன்கொண்டு காவாமல் இறத்தொழிந்ததனால் பாதுகாப்பாரின்றிச் சனங்கள் ததனிகுகின்றனரே இவ்வண்ணம் உலகத்து நீதிகெட நீ இறத்தொழிந்தாயே; இவ்வனம் நீதிகெட நீ இறத்தொழிந்ததனால் உனதுதேசக்கு இழுககன்றே! என்று பாதன் அரற்றின னென்க. தொடர்புபற்றாதேவருவது - அருளென்றும், தொடர்புபற்றி வருவது அளியென்றும் வேறுபாடு காண்க. “அருட்செல்வம்” என்றற்போல, ‘அளித்திரு’ என்றா. தண்ணளித்திரு - இராமனென்பாரு முளா. பாதன் ஆற்றுவதில் தசரதமன்னவனைப் பழித்தாறபோலத் தோன்றினும், அவனது ஆட்சியில் அறம்முதலியன நிலைத்திருத்தன வென்பது பெறப்படுதல் காண்க. தேச - தேஜஸ. பி - ம்:—¹கொன்றனை, கொன்றுயிர், கொன்றபம். ²உனக்கினி. ³வேறுண்டோ, வேண்டுமோ. (௮௫௪)

சூக. சினக்குறும் பெறிந்தெழு காமத் தீயவித்
¹தினக்குறும் பியாவையு மெற்றி யாவர்க்கு
மனக்²குறு நெறி³செலும் வளளி யோய் மறந்
⁵துனக்குறு ⁶நெறிசெல்⁷லெ முசுகின் பாலதோ.

(இ - ள்.) சினம் குறுமயு எறிந்து - வெகுளியாகிய குறுமையைத் தள்ளி, எழு காமம் தீ அவித்து - (மனத்தில்) தோன்றுகின்ற காமமாகிய தீயை யவியசெய்து, இனம் குறுமயு யாவை உம எற்றி-தொகுதியாயுள்ள குறும்பாகிய உலோபம்முதலியவற்றையெல்லாம் அழித்துப்போட்டு,யாவாககுஉம மனக்கு உறு நெறி செலும் வள்ளியோய-எல்லாருடைய மனத்ததுக்கும எற்ற வழியிலே நடக்கும் உதாரகுணமுடையோனே! மறந்து-(பிராமனத்ததுக்குஉற்ற நெறியிற் செல்வதை)மறந்திட்டு,உனக்கு உறு நெறி செல்ல-உனக்குஎற்றவழியில நடப்பது, ஒழுகுகின் பாலது ஒ - எல்லொழுகத்திற் சோத்ததாகுமோ? (எ - று.)

நீ வானுலகத்திற்குச் சென்றது, பிராமனத்துக்கு ஏவாத செயல். பிராமனத்தின்படியே செல்பவனாகிய நீ பிராமனத்தையனுசரித்து நடப்பதை விட்டு உன்மனத்திற்கு இணைத்தவண்ணம் வானுலகத்திற்குச் சென்றனையே! இது, நீ மேற்கொண்ட ஒழுககத்துக்கு மாறாகதோ? என்று பாதன் அரற்றின னென்க. இதனால், தசரதமன்னவன் சனங்களின் மனத்தின்படி அரசு புரியும் எல்லொழுக்கமுடையானென்பது,பெறப்படும.அரிஷ்டவர்க்கவகளுள் காமக்குரோதகங்களைத் தவிர்த்தமையை முதலடியிற் கூறினமையால், ‘இனக்குறும்பியாவையுமெற்றி’ என்றது - மற்றை லோபம் மோஹம் மதம் மாற்சரியம் என்பவற்றைத் தவிர்த்தமையை விளக்கும் முதலடியிற் காமவெகுளிகளை விலக்கியமைபைக் கூறினமையால், இனக்குறும்பியாவையும் என்றது-மயக்

சத்தினைக் காட்டுமென்பாருமுளர். பி-ம்:—¹எனக்குறையுரிமையுமெற்றி. இனக்குறும்புலோபையுமாற்றி. ²குறி. 'சொலும். 'மனத்து, மனக். ³தனக்கு. ⁴ததி. ⁵தவத்தின்பாலதோ. (அடுக)

நூ. ¹முதலவன் முதலிய முந்தையோர்பழங்
கதையையும் புதுக்கிய 'தலைவன் கண்ணுடை
துதலவன் 'சிலைவிலி' னென்மை நூறிய
புதல்வனை யெவ்வனம் பிரிந்து 'போயினும்.

(இ-ள்.) முதலவன் முதலிய முந்தையோர்-(குலத்திற்கு) முதல்வனாகிய ஆதித்தன்முதலிய இக்குலத்துப் பூரவபுருஷரின, பழங் கதையை உம் - பழமையான வீரசரிதத்தையும், புதுக்கிய - (உன் வீரச்செயலாற்) புதுப்பித்துக் காட்டிய, 'தலைவன்-தலைவனே! கண் உடை துதலவன் - கண்ணைக்கொண்ட நெற்றியையுடையவனாகிய சிவபிரானது, சிலை விலின் - மேருமலையினமிசமான வில்லின், கோன்மை-வலிமையை, நூறிய - அழித்திட [மகாபராக் கிரமசாலியான], புதல்வனை-இராமபிரானை, எவ்வனம் பிரிந்து போயினும் - எவ்வண்ணம் பிரிந்துசென்றிட்டாய்? (எ - று.)

'இராமபிரானைப் பிரிந்து ஒரு கொடிப்போதும் தரித்திருக்கமாட்டாயே. அப்படிப்பட்ட நீ அப்புதலவனோப் பிரிந்து எவ்வனம் வானுலகஞ் சென்றிட்டாய்?' என்று பதகன் அந்நகுதலானுனெனக். 'தசரதனது பூரவீகர் மகாபராக்கிரமசாலிகன்' என்று முன்னையோரது வீரசரிதையை உலகத்தவா சொல்லிக்கொளவதனோடு நிலலாமல் அமமுனையோராகன் செய்தாற்போன்ற வீரச்செயலைக் கண்கூடாகக் காணுமபடி தான் செய்துகாட்டியவன் தசரதனென்பது, 'முதலவன்முதலிய முந்தையோர் பழங்கதையைப் புதுக்கிய தலைவன்' என்பதன் பொருள். தலைவனாகிய புதல்வனை என்று கூட்டி உரைப்பாருமுளர். சிலைவில - ஒலக்கின்ற வில்லுமாம் இனி, சிலைவிலின் - சிலையென்னுமமடத்தினுற் செய்யப்பெற்ற வில்லினென்று உரைத்தலுமாம். சிலையென்ற மடத்தினால் வில செய்யபடுமென்பதை, "அரிமானிடித்தன்ன வஞ்சிலைவில" என்றவாறு கலித்தொகையடிக்கு உரைகூறிய நச்சினாக்கினியா 'அழகியசிலைமடத்தாற்செய்த விலை' என்றுஎழுதியிருப்பதனாலும் தெளியலாம். முதலவன் - வைவஸவதமனுடையனும், இட்சுவாகுவென்றும், இரகுவென்றும் கூறுதலுமுண்டு. தலைவன்-அண்மைவீளி. பி-ம் —¹முதல்வனை. 'தலைவ. 'மலை. 'போயினும். (அடுக)

நூ. செவ்வழி யுருட்டிய திகிரி மன்னவ
வெவ்வழி ¹மரபினு மிரவ லாளர்²மற்
றிவவழி யுலகினி 'லின்மை நண்டினோ
ரவவழி 'யுலகினு னுளாகொ லோவய்யா.

(இ-ள்.) அய்யா-ஐயனே! செவ் வழி திகிரி உருட்டிய மன்னவ-நேர்மையான [நீதிதவறாத] வகையினால் ஆஞ்ஞாசக்கரத்தைச் செலுத்திய மன்னவனே! இவழி உலகினில்-இந்தப் பூலோகத்தில், எவழி மரபின்உம் - எந்த இடத்திலுள்ளவமிசத்திலுள்ளவரும், இரவலானா-(உன்னிடத்து) இரப்பான ராயிருந்தவரே: மற்ற இன்மை-வேறுதில்லாமைமால், அவழி உலகினுள் -

அவ்விடத்துள்ள உலகத்தில் [சுவர்க்கலோகத்தில்], கணபிளோர் உளர்கொல்
ஒ - (இரவலராகவாகாமல் உன்னோடு) நட்புக்கொள்ளஉரியர் இருக்கின்றன
ரென்று கருதிசென்றாயோ? (எ - று.)

“மொய்யாகலிசூழ் முதுபாரின் முகத்துதானக், கையார் புனலானனை
யாதனையுமில்லை” என்றபடி இவ்வுலகத்திலுள்ளார் யாவரும் உன்னிடத்து
இசப்பாளராய் கணபினராகப் பழகுவதற்கு ஏற்றவால்லாமற் போயினமை
பற்றி, சுவர்க்கலோகத்தில் கணபினராகப் பழகுவதற்கு உரியார இருக்கின்
றாரென்றுகருதி நீ இவ்வுலகத்தைநீத்து மேலுலகத்துச் சென்றனையோ?
என்றவாறு. இத்தவினாலில், அத்த துறக்கத்தவரும் சமபராசுரனால் தமது
இராச்சியம் பறியுண்டு கின்னிடத்து இரப்பாளராய் இழந்த இராச்சியத்தைப்
பெற்றுச்சென்றவ ராதலால், அவரும் உன்னிடத்து இரப்பாளரேயுன்றி
ஏற்ற கணபினராகப்பாவித்தற்குஉரியாடல் ரென்பது, பெறப்படும். இவ்
வுலகில் யாவரும் உன்னிடத்துச் செல்வம்பெற்றுச் செல்வராய்விட்டதனால்
மற்றும் இரப்பாளராகிய கணபா இவ்வுலகையாமையால் அவ்வகைகணபர்
வானுலகிற கிடைப்பாரென்றுகருதி அவருச் சென்றாயோ என இச்செய்யு
ளுக்குப் பொருள்கூறினுமாம் இப்பொருளில், கொடையாளிகட்கு இரப்பா
ளரே கணபராதலால், அவ்விரப்பாளரை ‘கணபிளோ’ என்றதென்க. 1-ம் --
1-மருங்கினும், மன்னரும். 2-தாம், உம, ஆம். 3-இனிம. 4-உலகினும். சிலபிரதிக
ளில் இச்செய்யுளுககுபின் “இயங்கெழு” (ருசு, “ஏழுமா”) (ருடு) என்ற
பாடல்களும் அவற்றினபின் “பற்பகல்” ௫௮ முதலியனவும் உள்ளன. ()

ரு௮. பற்பக னிழற்றுநின் கவிகை 1பாய்கிழ

னிற்பன பல்லுயி ருணங்க 2நீநெடுங்

கற்பக நறுநிழல் காத லீத்தியோ

மற்பக மலர்ந்ததோண் மன்னர் மன்னனே.

(இ-ள்.) மல் பக மலர்ந்த தோள் மன்னர் மன்னனே - மல் தொழில்
வெளிப்படும்படி அகன்றுள்ள தோளையுடைய அசாககரசனே! பல் பகல்
நிழற்றும நின் கவிகை பாய நிழல் - பலராளாக நிழலைச்செய்யும் நினது
வெண்கொற்றக குடையினின்று பரவிவருகின்ற நிழலில், கிற்பன-தங்கியுள்
ளனவாகிய, பல் உயிர்-பலவகைப்பட்ட பிராணிகளும், உணங்க-(தாம் தங்கி
யிருந்த குடைநிழல் போய்விட்டதனால்) வாட்டமடைதது நிற்க, நீ—, நெடு
கற்பகம் நறு நிழல் கதலித்தி ஒ-மிகப்பரவிப கற்பகமரத்தின் நறுமணமுள்ள
நிழலிடத்திற் தங்கியிருக்க விரும்பினாயோ? (எ - று.)

நீ ஆணட சனங்கள் தாம் தங்கியிருந்த உனது வெண்கொற்றக் குடை
நிழல் அற்றமையால்வாடிநிற்க, நீமாதிரி கற்பகநிழலில் தங்கியிருக்கவிருமபி
லின் னுலகஞ்சென்றாயோ? இவ்வனம் தன்னாற் காக்கப்படவேண்டியவர்களை
க்கைவிட்டிட்டுத் தான் இனபதத்தைவிடவது மன்னவாக்குமுறையாகுமோ?

என்று அரற்றியவாறு. நிழல்-நிழலான இடம் கற்பகநிழலில் மணப்பது இயல்பேயாதலால், 'நறுநிழல்' என்றார். பற்பகலென்றது - அறுபதினாயிரம் வருடத்தை. உயிர் - பிராணிகட்கு, இலககனை. 'பல்லுயிர்' என்றவிடத்து, முற்றம்மை விகாரத்தால் தொககது. பி-ம் —¹பாரசிழல், பானிழல். 'நீணெடுவ.

௫௩. இம்பர்நின் நேகனை யிருக்குஞ் சார்பிழர்
தும்பர்வந் துன்கழ ¹லொதுங்கி னூர்கொலாஞ்
சம்பர "னனையவத் தானைத் தானவ
ரம்பரத் தின்னமு முளர்"கொ லாயையா.

(இ - ள்.) ஐயா - ஐயனே! சம்பரன் அனைய அ தானை தானவர்-சம்பராசரனைப்போன்ற அப்படிப்பட்ட சேனையையுடைய அசரா, அம்பரத்து ஆகாயத்திலே, இன்னம்உம—, உளாகொல்-இருக்கின்றனரோ?(அங்ஙனம் இருப்பதுபற்றி), உம்பா - தேவாகன், இருக்கும் - (தாம்) வசிக்கின்ற, சாபு-இருப்பிடத்தை, இழந்து வந்து—, உன் கழல் - உனதுபாதங்களில், ஒதுங்கினாகொல் - சரணமாகவடைந்தாரோ? (அதுகுறித்தத தான்), இம்பா ரின்று - இவ்வுலகத்திலிருந்து, எகனை - சென்றாயோ? (எ - று.)—ஆம் - அசைகள்.

ஒருகால் இன்னம்சம்பராசரன்போன்ற கொடியஅசராகன் தேவர்களின் இருப்பிடத்தைக் கவாத்துகொள்ள, இருக்கையிழந்த அத்தேவாகன் முன்னேத தமபகைவனையொழித்த காரணமபற்றி இப்போதும் உன்னேச சரணமாக அடைத்ததனால் அவசராகனையொழித்துத் தேவாளுக்கு வாழ்மிடத்தை மீட்டுத்தருந்தாக வண்ணுலகஞ் சென்றாயோ? என்று பரதன் அரற்றினனென்க. பி - ம் —¹எப்தினாகொலாம், எப்தினாகளோ. 'அனைய வா. 'கொலோ. (அடுக)

௫௪. ¹இயங்கெழு 'தானைய ரிறுத்த மாத்திறை
யுயங்கலின் மறையவர்க் குதனி யுட்பரி
னயங்கெழு வேள்வியோ 'டரசர்க் கோதிய
வயங்கெரி 'வளர்த்தனை 'வைக வல்லையோ.

(இ - ள்.) இயம் கெழு தானையா - வாசகியங்கள்முடிநடுகின்ற சேனையைக் கொண்டவரான மாற்றரசர்கள், (தோற்று), இறுத்த - செலுத்திய, மா திறை - மிகக் திறைப்போருளை, உயங்கல இல மறையவாக்கு உதவி - வருத்துதலில்லாத வேதமவல்ல அத்தனாளாக்குக்கொடுத்தது, உம்பரின்-தேவர்களின்பொருட்டாகசெய்யப்படுகின்ற, அரசாக்கு ஒதிய - அரசர்கள் நாடோறும் அதுவழிக்கவேண்டுமென்று தூல்களிற்கூறியுள்ள, அயம கெழு வேள்வியோடு - குதிரையைக்கொண்டு செய்யப்படுகின்ற விளங்குகின்ற யாகத்துடனே [அசுவமேதயாகத்துடனே], வயங்கு எரி-விளங்குகின்ற காரகபத்தியாக்கினியையும், வளாதனை-ஓம்பிவந்தாய்; (அப்படிப்பட்ட நீ இப்போது), வைக வல்லே - (அவ்வாறு அக்கினிகளை யோம்பாது வாளா விண்ணுலகத்துத்) தங்கவல்லாயோ? (எ - று.)

அந்தணர்க்கு உதவாமலும் வேள்விகளையும் நித்தியாக்கினியையும் ஒம்பாமலும் விண்ணுலகில் கீ லாநாதனாகியிருப்பது, உனது சிலத்துக்கு ஏற்றதன்றே! என்று புலம்பியவாறு. ஹபம = அபம் குதிரை. பி - ம் - ¹இயங்கெழுந். ²தானையவ்விறுத்தமாததிறை, தானையாகுகிறைவரீணிதி, தானையிறுத்தமாததிறை. ³அமராக்காக்கிய. ⁴உளாககலை, வளாததிலை. ⁵மறக்க, மறத்தல். (அசு0)

ருரு ஏழுபர் மதக்களிற நிறைவ வேகனை

¹வாழிய கரியவன் வறியன் கையெனப்

பாழியம் புயத்துநின் பணியி னீங்கலா

வாழியை யினியவற் களிக்க வெண்ணியோ.

(இ-ள்.) ஏழ் உயா மதம் களிறு இறைவ-ஏழுமுழம் உயாந்த மதம்பெருகும் ஆணையானையுடைய தலைவனே! 'கரியவன்-இராமபிரான், கை-திருக்கை, வறியன் - (தான் தாவகவேண்டிய ஆழிப்பேந்தாமல்) வெறுங்கையாயிருக்கின்றான்,' என - என்றகாரணத்தால், பாழி அம் புயத்து - வலிய அழகிய (உன்) கையிலிருந்து, நின் பணியின் கைகலா ஆழியை - உனது கட்டளையினின்று வழுவாத சககரத்தை, இனி-இனிமேல், அவற்கு-அந்தக் கரியவனாகிய இராமனுக்கு, அளிக்க எண்ணி ஒ - கொடுக்கஎண்ணியதனால் தானே, ஏகினை-(இவ்வுலகத்தைவிட்டுச்) சென்றப. (எ-று.)

இராமன் தான் ஏந்தவேண்டிய ஆழிப்பை ஏதாது வெறுங்கையாயிருத்தல்கருதி, இனி 'இவன் ஆழிப்பை ஏது' என்று கருதியதனால் விண்ணுலகஞ் சென்றாயோ? என்று அபற்றினன் பாத னென்க. தசரதன் விண்ணுலகம் புக கால் அவனது ஆற்றாசக்கரம் இராமனைச் சேருமென்ற கருத்துடையனாதலால், 'இராமன் ஆழியின்றி வெறுங்கையாயிருத்தல் தகாதென்று கருதித் தான் கீ விண்ணுலகு சென்றிட்டாயோ?' என்று தசரதன் விண்புகத்தற்குப் பாதன் துக்குறிப்பாற் காரணவகற்பித்தான். இனி இப்பாடலுக்கு, கையென்பதனை கரியவன் என்பதனோடு கூட்டி-கரியவனுடைய கையானது வறியவன் கைபோல (உன்னிடத்துநின்ற பெறும்படி) ஆழிப்பை இனி அவற்கு அளிக்கஎண்ணி ஏகினையோ? என்று உணர்ப்பாருமுளா. வாழிய - அசை: வாழ்ச்சியுடைய எனினுமாம். ஏழுமுழம் உயாத்திருப்பது அரசவாவின் இலக்கணம்: இதனை "காலோ காணகுர தனிககையு வ கோசமும, வாலுறுப்போ டேழுமா சிலத்தோயவதும், பாலுஞ்சவகும்போலுவ காலுகி, காலினுந்தன் றனிக கையினுமெய்யினும், வாலினு மருப்பினுவ கோறல்வலவதுவா, யேழ் முழமுயர்ந் தொன்பான்முழ கீணடிபதினமுன்று முழகு சுற்றுடைத்தாகித், தீயுமிழ் சிறுகண்ணுஞ் செம்புகருமுடைத்தாய, முன்ன புயாந்துபின் பணித்தாய, தியானை யரசவாவா குமென்ப" என்பதனாலு முணர்க. பி-பி:—¹வாழியாய். (அசு0)

ருசு. ¹பற்றிலை தவத்தினிற பயந்த மைந்தற்கு

முற்றுல களித்தது முறையி னெய்திய

கொற்றநன் ²முடிமணக் கோலங் காணவும்

பெற்றிலை போலுநின் பெரிய கண்களால்.

(இ - ள்.) தவத்தினில் பற்று இலை - தவத்திற்பற்றில்லாமையினால்
லவா, பயர்த மைத்தற்கு - (தவத்தின்பயனாகப்) பெற்ற சீராமனுக்கு, நீ—,
உலகு முற்று அளித்தது - உலகம்முழுவதையும் தந்ததனால், முறையின் எய்
திய - (வைவரசுவதமனுமுதல்) தலைமுறைதலைமுறையாக அணிந்துவந்த,
கொற்ற நல் முடி - வெற்றிபொருத்திய சிறத்தகிரீடத்தைச் சூடுகின்ற, மணம்
கோலம் - பட்டாபிஷேகக் கோலத்தை, நின் பெரிய கண்களால் - உனது
பரந்த கண்களைக்கொண்டு, காண்டம் - தரிசிக்கும்பாக்கியத்தைபடையவும்,
பெற்றிலைபோலும் - அடைந்தாயில்லைபோலும்; (எ - று.)

‘தவத்திற் பற்றுள்ளதாயின் நீ அறுபதினாயிரமாண்டு உயிர்த்திருத்தும்,
அரிதில் நோற்றுப்பெற்ற சீராமனாகிய புதல்வனுக்கு, நீ ஆண்ட இராச்சிமீத்
தைத் தந்து முடிசூட்டிலைக் காணுமலும செல்வாயோ?’ என்று இரவிக்
கூறினன் பரத னென்க ¹பற்று என்ற பாடத்தைக்கொள்ளின், விருப்பத்
தோடுசெய்த தவத்தின்பயனாகப்பெற்ற மைத்தற்கு முடிசூட்டிலாகிய ஓர்
நன்மையையெய்துவிக்காமற் சுவாக்கஞ் செல்லக்கடவாயோ? என்று பொருள்
காண்க. பி - ம்—²அளித்து. ³கொற்றவன். ⁴மணிமுடிக. (அகஉ)

௫௭.—அரற்றிப்பின்பு பரதன் தன்னந்தானே தேற்றிக்கொள்ளுதல்.

¹ஆற்றல னின்னன பன்னி யாவலித்
தூற்றுறு கண்ணின னுருகு வான்றனைத்
²தேற்றின னொருவகைச் சிறிது ³தேறிய
⁴கூற்றுறழ் வரிசிலைக் குரிசில் கூறுவான்.

(இ - ள்.) ஆற்றலன் - (தந்தையிறந்த துகக்கதைப்) பொறுக்கமாட்டா
தவனும், இன்னன பன்னி - இவ்வாறானவாதகைக்கான சொல்லி, ஆவ
லித்து - இரவிக், ஊற்று உறு கண்ணினன் உருகுவான் - ஊற்றுப்பொருத்
தியகண்களையுடையவகுபக கரையுத்தன்மையையுரிந்தவனான பரதன்,—
தனை ஒருவகை தேற்றினன் - தன்ன(த தானே)ஒருவகையாகத் தேறுதல்
செய்துகொண்டான்; சிறிது தேறிய - சிறிதுதேறுதலடைந்த, கூற்று உறழ்
வரி சிலை குரிசில் - யமனையொத்த கட்டமைத்தவிலையுடைய ஆணமக்களிற்
சிறந்த அந்தப்பரதன், கூறுவான் - (பின்னும்) சொல்வானான்; (எ-று.)—
அதனை, அடுத்த கவியிற் காண்க.

பரதன் இவ்வனம்அற்றியது-தந்தையையிறந்த சேங்கத்தை யாற்றாமை
யாலாகு மென்பா, ‘ஆற்றலனின்னனபன்னி’ என்றா. இன்னனபன்னி
யென்றது - “அறத்தனைவேறுத்து” (சஅ) என்பதுமுதல் “பற்றிலைதவத்
தினில்” (௫௬) என்னும் பாடலீறாகக் கூறியவற்றைக் காட்டும். ஆவலித்து -
அவலித்து என்பதன் நீட்டல். அவலித்து-அவலமென்றபொய்ச்சொல்லினடி
யாகப் பிறந்த வினையெசசம். பி - ம்—¹ஆற்றிலன், ஆற்றலின். ²தேற்றின
என்னதான், தேற்றினரொருவகை. ³தேறியக், ⁴கூற்றுறு,கூற்றுறு.(அகஉ)

நா. — பரதன் 'இராமனை வணங்கினால் னீர் என்மனத்துயர்
போகாது' என்றல்.

¹எந்தையும் யாயுமெம் பிரானு மெம்முனு
மந்தமில் பெருங்குணத் திராம னாதலால்
வந்தனை யவன்கழல் வைத்த போதலாற்
சிந்தைவெங் கொடுத்துயர் தீர்க லாதென்றான்.

(இ - ன்.) 'எந்தை உம் - எந்தத்தையும், யாய் உம் - எந்தாயும், எம்
பிரான் உம் - எமதுகடவுளும், எம்முன் உம் - எமதுஅண்ணனும், அந்தம்
இல் பெரு குணத்து இராமன் - எல்லையில்லாதமிகக்குணத்தையுடைய இரா
மனையாவன்; ஆதலால்—, அவன் கழல் வந்தனை வைத்த போது அலால் -
அவ்விராமபிரானுடைய திருவடியின்கண் வணங்குவதைச்செய்தபோது அல்
லாமல், சிந்தை - (என்) மனத்தில் (இப்போது) உள்ள, வெம் கொடு துயர் -
மிகக்கொடிய துன்பமானது, தீரகலாது - தீங்காது,' என்றான் - என்று
கூறினான், (பரதன்); (எ - று.)

தந்தை விண்ணுலகஞ்சென்றானென்பதைக் கேள்வியுற்றதனால், என்
மனத்திடத்ததுத் தோன்றிய கொடுத்தாய், எனக்குத் தந்தைமுதலியயாவுமாக
சிற்கும் இராமபிரானைக் கண்டு வணங்கினால்தான் தீரு மென்று பரதன்
கூறினனென்க. வெங்கொடு - ஒருபெர்ருட்பன்மொழி. "தனக்குவமையில்
லாதான் தான்சொந்தாககல்லான, மனக்கவலைமாற்றலரிது" என்ற குற
ளின்கருத்து இரதப்பாசரத்தில் வந்திருத்தல கான்க. இப்பிறவியில்தான்
றிய பெருந்துயரக்கடலைக் கடப்பதற்கு இறைவனடியே புணையாகு மென்க.
பெற்றோசொலகடவாமை, அடைந்தாடையாதரித்தல, எளிமையரித்தது
இரக்கம், பெரியாரைத்துணைக்கோடல், வாயமை, பொறுமை முதலிய
பெருங்குணங்களையும நிரமயிருத்தலபற்றி 'அருமில்பெருங்குணத்திரா
மன்' என்றான். பி-ம் — ¹எந்தையுமியாவும். (அகச)

நா. — இராமபிரான் காணகஞ்சென்ற சேய்தீயைப் பரதனுக்குக்
கைகேயி் தெரிவித்தல்.

அவ்வுரை கேட்டலு மசனி ¹யேறென
வெவ்வுரை வல்லவன் மீட்டுங் கூறுவா
டெவ்வடு சிலையினாய் தேனி தம்பிபென்
²றிவ்விரு வோரொடுங் 'கானத் தானென்றான்.

(இ-ன்.) அ உரை கேட்டலும் - (பரதன் கூறிய) அசொல்லைக் கேட்ட
வுடனே, அசனி ஏறு என வெவ் உரை வல்லவன் - பேரிடி (தாக்கினாற்) போலக்
கடுஞ்சொல்கூறுவதில் வல்லவனான கைகேயி, — மீட்டு உம் கூறுவான் - மறுபடி
யுங் கூறத்தொடங்கினவளாய், — 'தெவ் அடு சிலையினாய் - பகைவரைக்கொல்ல

வல்ல விற்படையையுடையவனே! தேவி தம்பி என்ற இ இருவோரோடு உம்-மனைவி தம்பி என்ற இந்த இருவருடன் கூட, கானத்தான் - (இராமன்) காட்டிலுள்ளான்,' என்றான்—; (எ - மு.)

அவ்வுரைஎன்றது-‘வந்தனையவன்கழல்வைத்தபோதலாற் சிந்தைவெறு கொடுத்துயர்தோகலாது’ என்று பரத னுரைத்ததை. “தானவாவலிதபகிமிர்த்த தானையத், தேனமாதேரியலான் தேவாகைதொழ, வானகமெய்தினுன் வருந்தனி” என்று தன்கணவன் இறத்தசெய்தியையும், ‘தேவிதமபியென், நிவ்விரு வோரோடுவகானத்தான்’ எனது இராமன் சீதாலட்சுமணருடனே வனம் புகுத்தசெய்தியையும் வாய்கூசாமல் மனத்திப்பததுடனே தன்னியல்புட னிருந்து கூறுபவ னாதலின, கைகேயியை ‘அசுனிபேறென வெவ்வுரை வல்லவன்’ என்றா. பி-ய்—¹ஏறன்ன. ²இவ்வவரோடுசெய்து, இவ்வவரோடுமபேய்க, இவ்விருவரோடுசெய்த. கானத்தேதினான், கானத்தெய்தினான்.

கூ.—பரதன், இன்னும் என்னதுன்பத்தையிக் கேட்கநேருமோ?’ என்று தன்னுள் அஞ்சுதல்.

வனத்தின நென்றவ ளிசைத்த மாற்றத்தை
நினைத்தன விருத்தன நெருப்புண் டானென
வினைத்திறம் யாதினி ¹விளைபப தின்னமு
மெனைத்துள கேட்பன துன்பம் ²யானென்றான்.

(இ-ள்.) ‘வனத்தினன்-(இராமன்) காட்டிலுள்ளான்,’ என்று—, அவன் இசைத்த-அந்தககைகேசி சொன்ன, மாற்றத்தை-சொல்ல, நினைத்தனன் - (மனத்தினால்) எண்ணிப்பண்ணிப்பாத்து, நெருப்புண்ணான் என - அக்கினியை யுட்கொண்டவன்போல, இருந்தனன் - மிக்க பெருந்துன்பவகொண்டிருந்து, ‘வினை திறம்-(எனது) தீவினையின் கூறுபாடு, இனி - இனியும், விளைப்பது - உண்டாக்குதலிமை, யாது - எதுவோ? யான் இன்னம்உம் கேட்பன துன்பம் - நான் இன்னும் கேட்கவேண்டுவனவாயுள்ள துன்பத்தைவினாகருஞ் செய்திகள், எனைத்து உள - எதுதுணையுள்ளனவோ?’ என்றான்-என்று அஞ்சிக்கூறினான், (பரதன்); (எ - மு.)

நகரத்தின் அலங்கோலநிலையைக் கண்டு சுவைக்கொண்டுவந்துள்ள பரதன், தந்தையிறந்தமை இராமபிரான்காட்டுககுப்போக்கமை என்ற பெருந்துயரத்தை வினாகும இரண்டு செய்திகளைக் கேட்டதனால், ‘பின்னும் என்னென்ன கேட்குமாறு கொடிய நிகழ்ச்சிகள் நிகழ்ந்துள்ளனவோ?’ என்று அஞ்சினு எனக்க. ¹விளைவது என்ற பாடத்துக்கு, இனி விளைவது - இனி விளையப்போவதாகிய, வினைத்திறம்-தீவினைப்பயன், யாது-எதுவோ? என்று பொருள் காண்க. யாதினி விளைவது என்றதனால்—‘இனி என்னதுன்பம் நேருமோ?’ என்றும், இன்னமும் எனைத்துள கேட்பன துன்பம் என்றதனால்- ‘எங்கேவோ நிகழ்ந்து இதுவரை எனதுசெவிப்படாமையுள்ள துன்பசெய்தி என்னென்ன விருககுமோ?’ என்றும் சங்கித்தவாறு. பி-ய்—¹யாது, யாம.

சுக.—இதுவும் அடுத்த கவியும் - துளகம்: இராமன் காடுசெல்லக்காரணம் யாது? அது தந்தை யிறப்பதற்கு முன்னே பின்னே? என்று பரதன் வினாது.

1 ஏங்கினன் வீம்மலோ டிருந்த வேந்தலப்
பூங்கழற் காலவன் வனத்துப் போயது
தீங்கிழைத் ததனினே 2 தெய்வஞ் சீறியோ
வோங்கிய விதியினே யாதி னே வெனா.

(இ - ள்.) ஏங்கினன்-ஏக்ககொண்டவனும், வீம்மலோடு இருந்த-மன வருத்தத்தோடுருந்த, ஏந்தல்-ஆண்களிற்சிறந்தவனாகிய பரதன், 'அ பூ கழல் கால்அவன் வனத்து போயது - வீரக்கழலையணிந்த தாமரைமலர்போன்ற கால்களையுடைய அந்த இராமபிரான் காட்டிற்குச் சென்றது, - தீவகு இழைத்ததனின் ஒ - தீசசெயலைச் செயததினாலோ? தெய்வம் சீறி ஒ - தெய்வங் கோபித்ததனாலோ? ஒங்கிய விதியின் ஒ-யாவற்றினும்) மேம்பட்ட ஊழ்வினை ப்பயத்தினாலோ? யாதின் ஒ-வேறு எந்தக்காரணத்தினாலோ?' என - என்று வினாவி, - (எ - று.) - 'என்றான்' என அடுத்த கவியோடு முடியும்.

“கானத்தான்” என்ற கடுஞ்சொல்லை கேட்டதனால் துயருழித்த பரதன், இதனால், இராமன் காட்டிற்குச்சென்ற காரணத்தை வினாவுகின் மனனென்க. தீததொழில் புரிந்த அசுருமாடாக கானகத்துக்குட்படுதல ரூரியகுலத்தாரின் செயலாவதை அசமஞ்சென்ற குமாடாக காட்டிற்கு ஓட்டிய இடத்துவ கானலாம். இங்குத்தீட்டுகின்றது - உலகத்தவரை இமி சித்தலும், குருக்களையிழத்தல போல்வனவும், தெய்வஞ்சீறுதலாவது-ரல்ல நிலையிலிருக்கத் தெய்வக்குறறத்தால் மனத்தில மாறாட்டதோன்றிப் பித் துக்கொள்ளாத லென்னலாம். ஒங்கியவிதி என்றது - செருக்குகொண்டு அடங்காததன்மையாற் பிறதோடு பொருது தோற்று ஓடச் செய்யுந் தீவினை. மேல் அறுபத்துமூன்றாகவியில் “குருக்களையிழத்தலின்ன்று” என்பது முதலாக இம்மூன்றுமே கைகேயி மறுத்து விரித்தலிலும், “குற்றமொன் றில்லையேல்”(சுச) என்று பரதன் அநவந்தித்துக் கூறுதலிலும் காணத்தக்கன. பி-ம்:—1 ஏங்கின. 2 தேவாமாயமோ, தெய்வஞ்சீறிலோ. 3 என்றான். (அசுஎ)

சுஉ. தீயன விராமனே செய்யு மேலவை
தாய்செய லல்லவோ 1 தலத்து னோர்க்கெலாம்
போயது தாதைவின் புக்க பின்னரோ
வாயதன் முன்னரோ 2 வருளு வீரென்றான்.

(இ - ள்.) தீயன - தீயசெயல்களை, இராமன் ஏ செய்யும் ஏல் - இராம பிரானே செய்வானையானால், அவை - அசெயல்கள், தலத்துலனோர்க்கு ளலாம் - இவ்வுலகத்தவர்க்கெல்லாம், தாய் செயல் அல்ல 2 - குழந்தை

யைக் கைகால்களை யழுக்கிவாயிப்பாலெடைடைவைத்து எண்ணெய்போன்ற மருத்துகளைப் புகட்டுகின்ற)தாயின்செய்கைபோல்நன்மையைத் தருவனவாகுமல்லவோ? போயது-(இராமபிரான் வனத்துக்கு) வகினது, தாதை - தந்தையாரான தசரதசக்கரவாததி, விண்புக பின்னா ஓ - சுவர்க்கஞ்சேர்ந்த பின்போ? ஆயதன் முன்னா ஓ - அந்தச்செயல் நிகழ்வதற்கு முன்னமோ? அருளுவீர் - அருளிச்செய்வீர், என்றான்—; (எ - று.)

தீவகிழைத்ததனிளே என்று இராமபிரான்திறத்துச் சுககிப்பதும் தவறாகு மெனக் கருதிய பரதன், இராமபிரானது செய்கையை உலகத்தார் ஒருகால் தீங்காகக் கருதினும், தாய் குழந்தையைக் கைகால்களை யழுக்கி நெரித்து வாயில் மருந்துட்டதில் அக்குழல்கரு நன்மையே பயக்கும்துபோல, ‘உயிரககெல்லார் தாயாயளிககின தண்டாமரைக்கண்ணன்’ ஆன இராமபிரானது செயலும் உலகத்தாரின் நன்மையின்பொருட்டே யாகு மெனச் சமாதானகூறி, தீயனவிழைத்தா னென்ற குற்றம் இராமன்மீது எவ்வாற்றினும் வாராமை பரிகரித்தனனென்க. தீயவற்றை இராமபிரான் செய்யா னென்ற குறிப்பினால் ‘தீயனவிராமனே செய்யுமேல்’ என்றது. கைகேயியை நோக்கி ‘அருளுவீர்’ என்றது - இருகடுஞ்செய்தியைக் கூறிய நீர் இதையும் அருள்கொண்டு கூறுக என்று கிஷ்டரமாகக் கூறியதென்னலாம். பீ-ம்:—
1. தவத்து. 2. அருளுவாய். (அகஅ)

கூஉ.—கைகேயி ‘நீ எங்கித்தவைஒன்றும் இராமன்வனஞ் சென்றமைக்குக் காரணம் அன்று; அரசன்நீக்குப்போதே ஊனகஞ்சென்றது’ என்றுகூறல்.

குருக்களை யிகழ்தலி னன்று 1. கூறிய
செருக்கினு லன்றொரு தெய்வத் தாலுமன்
றருக்கனை யனைவ்வ வரசர் கோமக
னிருக்கவே வனத்தவ னெகி னுனென்றான்.

(இ-ள்.) ‘(இராமன் வனத்துக்குச்சென்றது),—குருக்களை இகழ்தலின் அன்று - பெரியோரைப் பழித்த குற்றத்தினாலு மன்று; கூறிய செருக்கினால் அன்று -(நீ)சொன்ன கருவ்செயலினாலும் அன்று; ஒரு தெய்வத்தால்உம் - அன்று-ஒரு தெய்வஞ் சீறியதாலும் அன்று; அருககன் ஏ அனைய அ அரசர் கோமகன்-சூரியனையெயாததரசவமிசத்துஉதித்த அந்தத்தசரதன்; இருக்க ஏ - உயிருடன் இருந்தபோதே, அவன்-அவ்விராமன், வனத்து-காட்டிற்கு, வகினான்-சென்றான்,’ என்றான்-என்று(கைகேசி)மறுமொழிகூறினான்; (எ-று.)

‘தீயனவிராமனேசெய்யுமேல் அவைதாய்செயல்லவோ என்று இராமபிரான்மீது தீவகுசெய்தானென்ற குற்றம் வாராது’ எனப் பரதன் விலக்கினேனும், பெரியோரையிகழ்தல போன்ற தீவகும் உளதாகக்கூடு மாதலின் அத்தகைத்தீவகும் இராமபிரானிடத்து இலது என்பான் ‘குருக்களையிகழ்தலி னன்று’ என்றான். இராமபிரான் வனஞ்சென்றது நீ சுகித்த காரணம் ஒன்று

ரூபம் அன்று என்றும், தசரதன் உயிரோடிருக்கும்போதே யென்றும் விடையிறுத்தனன் கைகேசி யென்க. வாய்மை தவறாதவன் அரசு னென்பான் 'அருக்கனையனையவ்வரசர்கோமகன்' என்றான். வாய்மை தவறாமைக்கு அருக்கனை உவமை கூறுதலை "ஞாயிறன்னவாய்மை" என்ற இடத்துங் காண்க. பி-ம்:—¹குன்றிய. ²சமரசா. ³அவன்வனத்து, வனத்ததின், வனத்தினின். (அகக)

சுச.—'ஆயின், இராமன் வளஞ்செல்லவும், தசரதன் விண்புகவும் காரணம் என்?' என்று பரதன் வினாவுதல்.

குற்றமொன் றிலலையேற் கொதித்து வேறுளோர்
¹செற்றது மிலலையேற் றெய்வத் தாலன்றேற்
பெற்றவ னிருக்கவே ²பின்னே கான்புக
வுற்றதென் ³பின்னவ னுலந்ததென் னென்றான்.

(இ - ன்.) குற்றம் ஒன்று இல்லை ஏல்—(இராமபிரான் செயத) தீவகு ஒன்றும் இல்லையாகுமானால். வேறு உளோர் கொதித்து செறந்து உம இல்லை ஏல்—மாறாகவுள்ளவா [பகைவா] மனமெமயி வலிப்பித்ததும் இல்லையாயின், தெய்வத்தால் அன்று ஏல் - தெய்வக்குற்றத்தினாலும் (இராமன் காட்டுக்குச் சென்ற இது) விளைக தன்றாயின், பெற்றவன் இருக்கக் - பெற்றதமப்பன் இருக்கையில்தானே, பின்னே - புதலவன், கான்புக உற்றது - காட்டுக்குச் செல்லுமாறு தோதது, என் - என்ன காரணமற்ற? பின் - பின்பு, அவன் - அந்ததசரதன், உலந்தது—உயிரிழந்தது, என-என்ன காரணம்? என்றான்—என்று வினாவினான் (பரதன்); (எ - று.)

காட்டிற் புகுதற்குப் பிரசித்தமாக உள்ள காரணங்கள் மூன்று; அவை யொன்றும் இன்றி, இராமன் காட்டிற்குச் சென்றமை எவ்வன்ம? தசரதமன்னவன் இராமன்காட்டிற்குச் சென்றவுடன் இறக்கத் தான யாது காரணம்? இவை என்னால் அறியக்கூடாமலிருக்கின்றன; இவற்றை விரிசெய்துணராமெனக் கைகேசியை நோக்கி வினாவினான் பரதன் என்க பி-ம். —¹செற்றமும். ²பிரிந்து. ³மன்னவனுலந்ததென், தெரிதாவுரைசெய்வீர், தெரிதாவுரைசெய்வீர். (அஎ0)

சுரு — 'இராமன் வளஞ்சென்றமை, தசரதன் உயிரிழந்தமை'

என்ற இவற்றின் காரணத்தைக் கைகேயி கூறுதல்.

வாக்கினால் வரந்தரக் கொண்டு பைந்தனைப்
போக்கினேன் வனத்திடைப் போககிப் பாருனக்
காக்கினே ¹னவனது பொறுக்க லாமையா
னீக்கினான் றன்னாயிர் நேமி ²வேந்தென்றான்.

(இ - ன்.) 'வாக்கினால்—(மன்னவன் தன்) வாயினால், வரம் தர—இரண்டு வரவகளைத் தர, கொண்டு—(அவற்றைப்) பெற்ற ககொண்டு (அதனால்), மைந்தனை வனத்திடை போக்கினேன்—இளம்பிராயமுள்ள இராமனை வனத்திற்கு அனுப்பி னேன்; போக்கி - அனுப்பியிட்டு, பாா உனக்கு ஆக்கினேன்—பூமியை உனக்கு

காச வைத்துள்ளேன்; நேமி வேந்து அவன் - ஆஞ்ஞாசக்கரததையுடைய அந்தத் தசரதமன்னவன், அது பொறுக்கலாமையால் - (மைத்தனைப்பிரிந்த) அந்தத் துயரத்தைத் தாங்கமாட்டாமையால், தன் உயிரினை - தன்னுயிரைப் போக்கினான், என்றான்-என்று (நிகழ்த்த நிகழ்ச்சிகளைக் கைகேயி) தெரிவித்தான்; (எ - ம.)

‘இராமபிரான் தந்தையின்வாகை நிறைவேற்றுதலின் பொருட்டே கானகஞ்சென்றான்’ என்றும், ‘அரசன கோட்டுதலியவற்றால் இறந்தவன்: சத்தியத்தை நிறைவேற்றிப் புத்திரசோகத்தால் இறந்தவன்’ என்றும் விடையிறுத்தவாறு. நேமிவேந்து - சக்கரவர்த்தி, வேந்து - சொல்லான ஓற்றினையும் பொருளான உயாதினையுமான சொல். பி - ம் —¹அன்னது. ²வேந்தனை.()

கூகூ — இதுமுதல் நான்குபாடிகள் - பரதனது சிவந்தின் செய்கையைத் தெரிவிக்கும்.

¹குடின ²மலர்க்காஞ் சொல்லின் முன்செவி
கூடின புருவங்கள் குனித்துக் கூத்துநின்
றாடின ³வயிர்ப்பிடை ⁴யனற்கொழுத்துக்
ளோடின ⁵வழித்தன வுதிர்வ் கண்களை.

(இ - ள்.) குடின மலா கரம - (வணங்குமபோது சரசிற்) குவித்திருந்த தாமரைமலர்போன்ற (பரதனது) கைகள், சொல்லின்முன் - (அந்தகைகேயி கூறிய அக கடுஞ்சொல் செவிப்படுதன்முன், செவி கூடின - காதிற் சேர்த்தன புருவங்கள் குனித்து கூத்து நன்று ஆடின - (அவனது) புருவங்கள் வெரிப்புகொண்டு மேலுக்கீழுஞ் சென்றன; உயிர்ப்பிடை அனல் கொழுத்துகள் ஓடின - (தோன்றிய) பெருமூச்சுகளினிடையிலே வெருப்புச் சவால்கள் விரைந்து வெளிப்பட்டிருந்தன கண்கள் உதிர்வ் உமிழ்த்தன (அவனது) கண்கள் இரத்தத்தை வெளிவிட்டன; (எ - ம.)

கைகேயிசொல்லிய கடுஞ்சொல்லை கேட்கப்பட்டியாமல், பரதன் காதிற் கையைவைத்து மூடின நென்பது, ‘கரம சொல்லின்முன் செவிகூடின’ என்பதன் சூது. புருவங் குனித்துக் கூத்தாடுதல் முதலியன - சினகருக ளாகும். பி - ம்:—¹குடினன். ²கரதலம். ³குதித்தது. ⁴உயிர்ப்புடன், உயிர்ப்புடன். ⁵அழல். ⁶உதித்தன. (அஎஉ)

கூஎ. துடித்தன கபோலங்கள் சுற்றுந் ¹திச்சுடர்
பொடித்தன மயிர்த்தொளை புகையும் ²போர்த்தது
மடித்தது வாய்நெடு மழைக்கை மண்³பக
வடித்தன வொன்றொடொன் றசனி ⁴யஞ்சுவே.

(இ - ள்.) கபோலங்கள் - கன்னங்கள், துடித்தன - துடித்துக்கொண்டிருந்தன; மயிர் தொளை - மயிர்ததுவாரம், சுற்றுமம் - நாற்புறமும், திச்சுடர் - அனற்கொழுத்துகளை, பொடித்தன - அரும்பின; புகையும் பேர்த்து

தது - புகையும் நாற்புறமும் பரவியது; வாய் மடித்தது - வாய் மடித்துக் கொண்டது; மழை நெடுகை - மேகம்போலவண்ணமைக்குணத்தைக்கொண்ட நீண்ட கைகள், அசனி அஞ்ச-இடியும் அஞ்சும்படி (பேரொலி பிறவாரிற்), மண் பக ஒன்றோடுஒன்று அடித்தன - பூமிபிளசகும்படி இரண்டுகைகளும் மோதின; (எ - று.)

கை ஒன்றோடொன்று அடித்தன - சினத்தினுற் கையைத் தட்டினு னென்றருமுளா. பி - ம்.—¹திசுசுடப். ²போததன. ³நெடுத்தடக்கை. ⁴புக. ⁵எஞ்சவே, அன்னவே. (அளக.)

கூறு. பாதங்கள் பெயர்தொறும் பாரு மேருவும்

¹போதங்கொ ணெடுத்தனிப் பொருவிவ கூம்பொடு

மாதங்கம் வரு²கல மறுகிக் கால்பொர

வோதங்கொள் கடலினின் றுலைவ போன்றவே.

(இ - ள்.) பாதங்கள் பெயா தொறும் - (அக்காலையில் பரதன்) தன் பாதங்களைமாற்றிமாற்றி வைககுத்தோறும், பாலும் மேருவும் - பூமியும் மேரு மலையும், மாதங்கம் வரு கலம் - யானையை பேற்றிககொண்டு வருகின்ற மரக் கலம்,கால் மறுகி பொர-காற்றுச்சுழன்று வீசுவதனால், போதம் கொள் நெடுத் தனி பொருவிவ கூம்பொடு-புத்தகிக்கு முதலிற்படுகின்ற நீண்ட தனியான ஒப் பற்ற பாயமரத்ததுடனே,ஒதம கொள் கடலினின் று-போப்பெருககைக்கொண்ட சமுத்திரத்திலரிடையில், உலைவ போன்ற - வருத்துவதையொத்தன; (எ-று.)

சினங்கொண்ட பரதன் தன்பாதங்களை வைக்குத்தோறும் மேருவுடன் பார் உலைத்தன்மை மாதங்கத்ததுடன் வரு கலம் உலைவதை யொக்கு மென்க; தந்தறிப்பேற்றவுவமையணி. இங்கு, “பாரிடையபூத்துகின்ற படர்நெடும் பனிமாக்குன்றங், கூருகிரகருவவுத்தோனான் கூம்பெனக்குமிழிபொங்க,வார் கலியமுுவததாமுங் கலமெனலாயிற்றன்றே” என்ற சுத்தாகாண்டச செய்யுள் காணத்தக்கது. பாரை மரக்கலமாகவும், மேருவை மாதங்கமாகவும் கருதுக. பரதனது பாதத்தைக் கூம்பாகக் கொள்ளலாம். போதம்-அந்தமரக்கலமென்று சுட்டாகவுமாம்.பி-ம் —¹போதகநெடுத்திசைப் பொறுத்தபாரொடு.பூதங்கொள் கடலெனப் பொருவிவகூம்பொடு, போதங்ககெடுத்து.. கூம்பொடு. ²தலம். ()

கூகூ. அஞ்சினர் வானவ ரவுண ரசசத்தாற்

றுஞ்சின ¹ரெணைப்பல சொரிம தத்தொளை

யெஞ்சின ²திசைக்கரி யிரவி மீண்டனன்

வெஞ்சினக் கூற்றுந்தன் விழிப்பு தைத்ததே.

(இ-ள்.) (பரதனது பெருஞ்சினத்தாற்பாரும் மேருவும்உலைந்துகண்டு), வானவர் - தேவர்கள், அஞ்சினா - பயத்தாங்கள்: அவுணர் - அசுரர்கள், அச் சத்தால் - பெருமபயத்தினால், துஞ்சினர் - இறந்தொழிந்தனா: திசை கரி - திக்கஜங்கள், எனை பல மதம் சொரி தொளை எஞ்சின - மதஞ்சொரிகின்ற

மிகப்பலவான தொளைகள் தூர்த்துவிட்டன: இரவி மீண்டனன் - ரூரியனும் அஸ்தமித்ததுவிட்டனன்: வெம் சினம் கூற்றுஉம-கொடுங்கோபத்தையுடைய யமனும், தன் விழி புதைத்தது - தன்கண்ணை மூடிக்கொண்டது; (எ - று.)

பரதனது பெருஞ்சினத்தோற்றத்தைக் கண்டு வானவரஞ்சுதல் முதலியன நிகழ்த்தனவாகக் கூறியது - தொடர்புயிரீவுவிற்கியணியாம். அமுதினையுண்டவராதலால் வானவா அஞ்சினமாததிரத்தோடு நிற்க, அமுதினையுண்ணாதவராதலால் அவுணர் துஞ்சின ரென்க. துஞ்சினா - மங்கலவழக்கு, பேரசசம் நிகழ்த்தனால், திசையானைகள் மதப்பெருக்கு அற்றனவாகித் தம் மதஞ்சொரிதொளை தூர்த்தன வென்க. பி-ம் —¹புனைப்பலாதுளைக்கையானையும், ஏனையாதுளைக்கையானையும்.²திசைகளின், திசைகளிறு. ³புதைத்தலே.

எ-பரதன் இராமபிரானுக்கு அஞ்சித் தந்தாயைக்கொல்லாது

கடித்துகூறத் தொடங்குதல்.

கொடியவெங் கோபத்தாற் கொதித்த கோளரி

கடியவ டாயெனக்¹ கருது கின்றில

னெடியவன் முனிபுமென் றஞ்சி நின்றன

னியுரு² மனையவெம் மொழி³ யி யம்புவான்.

(இ - ள்.) கொடிய வெங் கோபத்தால்-(பொங்கியெழுந்த) மிகக்கொடிய சினத்தினால், கொதித்த-(மனம்) வெதும்பிய, கோள் அரி - வலிய ஆண்சிவ கத்தையொத்த பரதன்.—கடியவன்-கொடுஞ் செயலேச செய்தவனான அந்தக் கைகேசியை, தாய் என கருதுகின்றிலன் - தாயென்று நினைத்திலன். (ஆயினும்), '(இவளைக் கொன்றால்), கெடியவன் - பெருமையைபுடையவனாகிய இராமன், முனியும்-கோபிப்பான்,' என்று - என்றகாரணத்தினால், அஞ்சி - பயந்து, நின்றனன் - (அவளைக்) கொல்லாமல் விட்டிடவளாய், (அவளைக் கோக்கி), இடி உரும் அனைய வெம் மொழி-பேரிடிமையொத்த கடுஞ்சொற்களை, இயம்புவான்-சொல்லுவானானான்; (எ-று.,—அவற்றை மேல் பதினேழு கவிகளிற் காண்க.

பரதன் கைகேசியைத் தாயென்று கருதி உயிரோடு விட்டானல்லன்: இவளைக் கொன்றால் பிறகு இராமன் சினங்கொள்வானே யென்று அவளைக் கொல்லாது உயிரோடுவிட்டு, கடுஞ்சொல்லால் இடிததுக் கூறுவானாயினனென்க: 'மாதருதேவோ பவ [தாயைத் தெய்வமாகப்பேணு]' என்று கருதி கூறினாலும், கடுஞ்செயலேசசெய்த தாயைத் தாயென்று கருதாமையும் முறையேயென்பது, இத்தப்பரதனது ஒழுகுதலினால் வெளிபுகின்றது. இடியுரும் - ஒருபொருட்பன்மொழி. முதலடி - முற்றுமோன. பி-ம்:—¹கருதுகின்றிலேன். ²அனையன். ³இயம்பினான்.

(அஎக)

எக.—இதுமுதற் பதினேழ்கவிகள் ஒரு தொடர்: பரதன் தன்னையும்
கைகேயியையும் பழித்துக்கூறுதலைத் தெரிவிக்கும்.

மாண்டன னெந்தை¹யென மடமுன மாதவம்
²பூண்டன னின்கொடும் புணாபரி னுலென்றற்
கீண்டிலென் ³வாயது கேட்டு நின்றயா
⁴னாண்டன னேயன்றோ வரசை யாசையால்.

(இ - ள்.) நின் கொடு புணாப்பினால் - உன்னுடைய கொடுமையான
ஆலோசனையினால், எந்தை - எனதுதந்தை, மாண்டனன் - இறந்திட்டான்
என் தம்முன் - எனது தமையன், மா தவம் பூண்டனன் - பெருந்தவத்தை
மேற்கொண்டு (காட்டுகருசு)⁵சென்றான். என்றால்—, (இவநன்ம எந்தந்தை
இறக்கவும் தமையன் வனத்தில தவம்புரியவும் வரத்தைக கேட்ட), வாய் -
(உன்னுடைய)வாயை, கீண்டிலென்-கிழித்துவிடாமல், அது-(⁶வீரம்பெற்ற
யென்ற) அந்தச்சொல்லை, கேட்டு நின்ற - (என்) காதினாகேட்டுக்கொண்
டிருந்த, யான்—, அரசை-இராசசியத்தை, ஆசையால் ஆண்டனன் ஏ அன்
றோ - பேராசையினால் ஆட்சிபுரிபவனேடாவ னன்றோ? (எ - று)

நான் உன்பொருட்டு வரமாக இராசசியத்தைப் பெற்றுவைத்துள்ளே
னென்று நீ சொல்லவும், அக்கடுஞ்சொல்லைக் கூறிய உன்வாயைக் கீளாமெ
யால் “அப்ரதிஷித்தம் அநமதம் பவதி[மறுக்காதது உடன்பட்டதேயாகும்]”
என்றமுறைமைப்படி, இராசசியத்தை யாளுவதிலுள்ள ஆசையால் உன்
செயலை உடன்பட்டவனாகவே உலகத்தாராற் கருதப்படுவே னென்று, இத
னால், பரதன் தன்னைப் பழித்துக்கூறி அவ்வுழியால் தன் தாயின் செயலைக்
கடிகின் நனன். பி-ய்.—¹எனறெமமுன். ²பூண்டதுநீனது. ³வாயிது.
⁴ஆண்டனனும். (அஎஎ)

எஉ. நீயின மிருந்தனை ¹யானு நின்றனெ
னையெனு மாத்நிரத் ²தெற்று கின்றிலெ
³னயவன் முனியுமென் றஞ்சி னேனலாற்
றயெனும் ⁴பெயரெனைத் ⁵தடுக்கற் பாலதோ.

(இ - ள்.) நீ இனம் இருந்தனை - (எந்தையையும் எம்முனையும் அகலு
மாறுவாங்கொண்ட)நீயும் இங்கே நிற்கின்றாய யான்உம நின்றனென் - (நீ
அவ்வாறுசெய்ய அசெய்யலையெல்லாங் கண்டுகொண்டு) யானும் இவருநின்
றுள்ளேன்: (இவநன்ம-இருக்கவும்), ஏ எனும் மாத்நிரத்து-ஏயென்று சொல்
லக்கூடிய காலத்திற்குள், எற்றுக்கின்றிலென்-(உன்னை)அடித்துவீழ்த்ததிலேன்.
(இதற்குக்காரணம்), ஆயவன் முனியும் என்று அஞ்சினேன் - உலகத்துக்
கெல்லாந் தாம்போன்றவனான அந்த இராமன் (உன்னைக்கொன்றால் என்
மீது)கோபிப்பானென்று அச்சக்கொண்டுள்ளேன் அலால்-இது வல்லாமல்,
தாய் எனும் பெயா-தாயென்று நீ வைத்துக்கொண்டிருக்கும் பெயா, எனை -
என்னை, தடுக்கற்பாலது - (உன்னைக்கொல்லாமலிருக்கத்) தடுத்தற்கு உரிய
தோ? (எ - று.)

பிழைசெய்த நீயும் தண்டஞ்செய்தற்குஉரிய யானும் இருக்கவும், ஏற்ற தண்டனை உன்னைக்கொன்றொழிப்பதேயாகவும், நான் அதனைச் செய்யாமலிருப்பது-தாய்போன்றவனான இராமபிரானுக்கு என்செய்கை சினமவினைக்கு மென்பதேயன்றி, நீ தாயென்று பெயரவைத்துக்கொண்டிருப்பதைப்பற்றியன்று என்று பரதன் கைகேசியை பேசின னென்க. 'தாயெனும்பெயர்' என்றமையால, உண்மையில் தாயின்செய்கை கைகேயியினிடத்திலேயென்பதும், பூதனை தாயின்வடிவைக்கொண்டுவந்தபோதிலும் க்ருஷ்ணபரமாத்மாவினுற் கொல்லத்தக்கவளாயினுற்போலக கைகேயி தாயென்றுபெயரவைத்துக் கொண்டாலும் பரதனுற் கொல்லத்தக்கவளேயென்பதும், தொனிககும். இராமனை தாய கைகேயிதாயல்லள்ளனறுபரதன் கொண்டள்ள குறிப்புப் பின்னிரண்டடிகளில் வெளியாம். பி - ம்—¹நானும். ²எற்றுகின்றிலென். ³ஆயகன், நாயகன். ⁴பொருளெனை. ⁵தடுக்கலாற்றமோ, தடுக்கத்தக்கதோ, தடுக்கவல்லவோ.

(அஎஅ)

எங் மாளவு முளனொரு ¹மன்னன் வன்²சொலான்

மீளவு ³முளனொரு வீரன் ⁴மேயபா

ராளவு முளனொரு பரத ⁵னாபினுற்

⁶கோளவ தநநெறி ⁷குறைபுண் டாகுமோ.

(இ - ள்.) ஒரு மன்னன் - ஓராசன். வல சொலால் - கொடுஞ்சொல்லினால், மாள உம - கன்னுயிரை விட்டிடவும், உளன் - இருக்கிறான். ஒரு வீரன்—, மீள உம-தான் ஆளவேண்டிய ஓராசசியத்தை) விட்டிட்டு(க் காண்க) செல்லவும், உளன்—; மேய - (தனதாய) வீருமிகதேடிய, பா - பூமியை, ஆளவும்-ஆட்சிபுரியவும், ஒரு பரதன்-பரதனைன்ற ஒருத்தன், உளன்-; ஆயினால் - இவ்வாறானால், அநம் நெறி - தருமமாகக், கோள் அலது - மாறக்கொள்ளத்தக்கதேயாகுமன்றி, குறை உண்டாகும் ஒ - வேண்டத்தக்கதாக இருக்குமோ? (எ - று.)

தசரதன் வரததிற்குக்கட்டிப்பட்டிக தன்னுயிரைத்ததும் இராமன் தான் ஆளவேண்டிய ஓராசசியத்தைவிட்டிட்டுக் காடுசென்றதும் கேர, பரதனென்ற யான் அத்தஓராசசியத்தைக் கைப்பற்றியான்வது அநநெறியாகுமானால், அப்படிப்பட்ட அநநெறி எமக்குவேண்டுவதில்லை யென்றான் பரதனென்க. குறை என்பது வேண்டத்தக்கபொருளென்ற அருத்தத்தில் வருவதனை “ஏறாநம்” என்று தொடங்குந் திருவாய்மொழிப்பதிகத்ததுப்பாடல் தோறும் ஈற்றிற காணலாம். இனி, ஏற்றடிககு. கோள் அலது - விதியின் கோளாறேயன்றி, அநநெறி - தருமமாகக், குறைஉண்டாகுமோ - குறைபடுவதாகுமோ? என்று கூறுவதும் உண்டு. பி-ம் —¹மன்னவன். ²செல்கான். ³முன். ⁴வெய்ய. ⁵ஆயினால். ⁶கோளிலது. ⁷குறைவுண்டாகுமோ, குறைதற்பாலதோ. இப்பாடல் சிலபிரதியில் “கவ்வரவது” (எடு) என்ற பாடலுக்குப் பின் உள்ளது.

(அஎக)

எசு. சுழியுடைத்¹ தாயுடைக் கொடிய சூழ்ச்சியால்
வழியுடைத் தாய்வரு மாபை மாய்த்தொரு
பழியுடைத் தாக்கினன் பாதன் பண்டெனு
மொழியுடைத் தாக்கலின் முறைமை² வேறுண்டோ.

(இ - ள்.) 'சுழி உடை - வஞ்சனையுள்ள. தாயுடை - தாயினுடைய, கொடிய சூழ்ச்சியால்-தீய ஆலோசனையினால், வழி உடைத்து ஆய் வரும் மாபை - தொன்றுதொட்டுவருகின்ற சூரியகுலத்தின் பெருமையை, மாய்த்து - கெடுத்து, பாதன்—, ஒரு பழி உடைத்து - ஒப்பற்ற பழியைப்பூண்டதாக, பண்டு - முற்காலத்தில், ஆக்கினன்-செய்திட்டான்,' எனும்-என்ற, மொழி-பழிச்சொல், உடைத்து - (பிற்காலத்திலே) கொண்டதாக, (இக்குலத்தை), ஆக்கலின் - செய்திடுவதைக்காட்டிலும், வேறு முறைமை-மாறான முறைமை, உண்டு - உள்ளதோ? (எ - று.)

சூரியகுலத்தில் மூத்தவன் அரசாளுதல் மரபு என்பது கெடும்வண்ணம் நான் அரசுசெய்தால்,அதனால் அந்தச் சூரியகுலத்துக்குப் பெருவகையுண்டா குமே?இவ்வன் வகைச்சொல் பிற்காலத்து நிலைத்துநிற்குமாறுபுரிவது தகுதியுடையதாகுமோ? என்றனன் பாத னென்க. வழியுடைத்தாய வரும் மரபு - தொன்று தொட்டுவந்த குலவொழுக்க மெனினுமாம். பீ-ம்:—¹தாய்த்தரு. ²வேண்டுமோ. (அஅ௦)

எரு. ¹கவ்வர வதுவென விருத்தி² கற்பெனு
மவ்வரம் பழித்துமை யகத்து னேவைத்த
வெவ்வரம்³ பொருதவே லரசை வேரறுத்
திவ்வரங்⁴ கொண்டீ ினியென் கோடிரோ.

(இ-ள்.)கற்பு எனும்-கற்புஎன்று சொல்லப்படுகின்ற,அ வரம்பு அழித்து-அத்தத்தருமமுறைமையையொழித்து.—உமை அகத்து உளே வைத்த - உமமைவீட்டிற்றுகள்ளே சோத்த, வெவ் அரம் பொருத வேல் அரசை - கொடிய அரத்தினாலாவப்பட்ட வேற்படைபைக் கொண்டவரான மன்னவரை, வேர் அறுத்து - அடியோடு ஒழித்து.—இ வரம் கொண்ட - (இராமபிரான் காட்டிற்குச்செல்லவும் யான நாடுஆளவும்வேணும் என்ற) இத்தவரத்தைப் பெற்ற, நீ—கவ்வு அரவுஅதுஎன - கவ்வரத்தன்மையுள்ள பாம்புபோல இருத்திா—; இளி - இனியும், என் கோடி—எதனைக் கொள்ளப்பார்க்கின்றீரோ? (எ - று.)

வரமென்ற ஒருபாயததைத் தேடிச் குலமாதரின் கற்பொழுக்கத்திற்கு மாறாகக் கணவன்உயிரையேகொள்ளுகொண்ட நீ இன்னும் எதனைக் கொள்ளப்போகின்றீரோ?என்று பாதன் வெறுப்பினுற் கைகேயியைக்கடித்து கூறலாயின னென்க. கணவனுயிரைக் கொண்டமைபற்றி 'கவ்வரவதுவென விருத்தி' என்றது. நஞ்சுள்ளபாமபை வீட்டினு ளிருக்க விடலாகாதவா

போல உம்மையும் வீட்டிலிருக்கவிடலாகாதென்பதனை யோராமல் தசரதமன் னவர் வீட்டில்வைத்துக்கொண்டதனால் அவருயிரே போகும் நிலைமை நேர்ந்த தென்னுற கருத்துப்பட 'உமை யகததுளைவைத்த வெவ்வரம்பொருதவேலரசை வேரறுத் திவ்வரங்கொண்ட' என்றான். அழித்தமை-தொடுத்தல். பி-ம்:—¹கவ்வரவிது, கவ்வரம்பிது. ²கட்டிய. ³பொருதலால். ⁴கொண்டனார். இச்செய்யுள் அச்சிட்டபிரதிகளில்லையாயினும், பலவுட்டுப்பிரதிகளில் உள்ளது. ()

வேறு.

எக. நோயீ ரல்லீர் துங்கண வன்றன் னுபிருண்டர்

¹பேயீ ரேநீ ரின்ன மிருக்கப் பெறுவீரே

²மாயீர் மாயா வன்பழி தத்தீர் முலைதத்தீர்

தாயீ ரேநீ ரின்னு மெனக்கென் றருவீரே.

(இ - ள்.) நாம கணவன் தன் உயிர உண்டா-உமது கணவனது உயிரை யொழித்திட்டா (என்றாலும்), நோயீ அல்லீ - நோய்போல்வீ ரல்லீ: நீ பேயீர - நீபேய்போன்றவரே; (இப்படிப்பட்ட நீ), இன்னம்-இன்னும், இருக்க பெறுவீர - உயிருடனிருக்கத் தக்கீ ராவீரோ? [உயிருடனிருக்கத் தக்கவரல்லீ]; (ஆதலால்), மாயீ - இறந்துவிடுவீராக; முலை தத்தீ - (பாலியதில்) முலைகொடுத்து வளர்த்து மாயா வன் பழி தத்தீ - (இப்போது) அழியாத கொடுமையையும் விளைத்தீ தாயீர - தாயாகிய நீ, இன்னும்—, எனக்கு—, என் தருவீர - என்ன தரப்போகின்றீரோ? (எ - று.)

நோயொன்பது சிறிதுகாலத் தொத்தரவுசெய்து உயிரொள்ளும்: அந்நகனமின்றித் திடீரென்று அறைந்து உயிரைக்கொள்வது பேபே யாதலால், 'துங்கணவன் றன்னுபிருண்டா நோயீரல்லீ பேயீரேநீ' என்றும், இந்நகனம் உயிரைக்கொல்லுற கொடியா உயிரோடிருத்தல் தகாதென்பான் 'இன்னுமிருக்கப் பெறுவீரே' என்றும், முலைத்தத்தனால் எனக்குத் தாயேயாயினும், இராமனைக் காண்புகச்செய்து எனக்குக் கொடுமையினை விளைத்திட்ட நீர் இன்னும் எவ்வகைத்தீமையை விளைப்பீரோ என்று அகக்கேயியைக் கண்டு தான் அஞ்சுவதனை வெளிப்படுத்துவான் 'முலைத்ததீ தாயீரேநீ மாயாவன் பழி தத்தீ இன்னு மெனக்கென்றருவீரே' என்றும் கூறினான். செறவினால், 'நோயீரல்லீ' முதலாகப் பன்மைப்பாலாற் கூறியது. பி-ம்:—¹பேயீரல்லீ. ²மாயா. (அஅஉ)

எள. ஒன்றும் பொய்யா மன்னனை வாயா. ¹லுயிரோடுந்

தின்றுந் தீரா வன்பழி ²கொண்டுந் திருவெய்தி

யென்றுந் தீரே ³வாழ ⁴வுவந்தி ⁵ரவனைக்க

கன்றுந் தாயும் ⁶போல்வது ⁷கண்டுந் ⁸கழியீரே.

(இ - ள்.) ஒன்று உம் பொய்யா மன்னனை - சிறிதும் மெய்ய்மைதவறுதலில்லாத அரசனை, வாயால் - வாய்ச்சொல்லாகிய வரத்தால், உயிரோடு உம் - தின்று உம் - உயிருடனே யழித்தும்; (அதனால்), தீரா வன் பழி கொண்டு

உம் - நீகாத கொடும்பழியைப் பெற்றும், திரு எந்தி - இராச்சியத்தைப் பெற்று, என்று உம் நீ ஏ வாழ - என்றைக்கும் நீரே வாழ்ச்சியடையும்படி, உவந்தீர்-மனமகிழ்ந்தீர். அவன் ஏக-அந்த இராமபிரான் (ஊரைவிட்டுக் காட்டுக்குச்) செல்கையில், கன்று உம் தாய் உம போலவது தணு உம் - (சகரத்தாரும் இராமபிரானும்) கன்றுகளையும் அவற்றின்தாயையும் போல்வதைக் கண்டும், கழியீர் - (உமதுமனநிலை) மாறுகின்றிலீர்; (எ - று) - ஏ - இரக்கம்.

‘யா எப்படிப்போனாலும் போகட்டும் சமகரு கல்வாழ்ச்சியிருந்தாற்போதும்’ என்று கருதினீர் சமயிடத்து உலகத்தவா அன்புகொண்டிருந்தாலல்லவோ நமக்கு கல்வாழ்ச்சி கைகூடும்? இராமன் வனஞ்செல்லத் தாய்காடுகன் மேபோல இரக்கரத்தவா இருப்பதைக் கண்கூடாகக் கண்டிருந்தும் நீர் துமது தீக்குணம் மாறப்பெற்றீர் இது என்ன பேதைமை? என்றனன் பரதனென்க. சொன்னசொல் தவறாமையால் அரசனை ‘ஒன்றும் பொய்யா மீன்’ என்றும், வடத்தினால் உலகுள்ளவளவும் நீகாத பழியைப் படைத்ததனால் ‘தீராவன்பழிகொண்டும்’ என்றும், நீ ஒருத்தரே வாழ்ந்தால் வாழலாமேதவிர காட்டாரோடுசேரது வாழ்தல் இடலா தென்பான்; ‘திருவெய்தி என்றும் நீரேவாழ்வுவந்தீர்’ என்றுங் கூறினான். அரசனை வரத்தாற்கொன்றகொடுமையை விளக்க, ‘உயிரோடு தின்றும்’ என்று பிரித்துக்கூறியது. ஒன்றும், உமமை - இழிவுசிறப்பு. கன்றுத் தாயும்போவனகண்டும் கழியீரே என்ற பாடத்துக்கு - தாயும் கன்றுஞ் சேரது போவதுபோல உலகத்தவா இராமபிரானுடனே சேரத்திருத்தலே முறையாயிருக்கக் கன்றைவிட்டுத் தாயைப்பிரிப்பதுபோல இரக்கரத்தவரை இராமபிரானைவிட்டுப்பிரியச்செய்தது முறையல்ல என்று கருத்துக் காணலுமாம். பி - ம் - ¹உரையோடும். ²கொண்டா. ³ஆள. ⁴உகந்தீர். ⁵மிகுந்தே. ⁶போலவன், போவன். ⁷கண்டா. ⁸கழியீரோ.

(அஅங்)

எயு இறந்தான் நகதை ¹யீர்த வரத்துக் ²கிழிவெண்ணை வறந்தா ³னீதென் றன்னவன் மைந்த னரசெல்லார் துறந்தான் ⁴ரூயின் சூழ்ச்சியின் ஞால ⁵மவதினும் பிறந்தா னுண்டா நென்னுமி ⁶தென்றற் ⁷பெறலாமே.

(இ - ன்.) தந்தை - தசரதன், எந்த வரத்துக்கு இழிவு எண்ணு(து) - (தான்) கொடுத்த வரத்துக்குக் குறைவையெண்ணாமல் [முன்னீர்தவரத்தைக் கொடுக்கமாட்டேனென்று சொல்லாமல்], இறந்தான் - உயிரோழிந்தான்; ஈது - (தந்தைசொல்லின்படி நடப்பதாகிய) இது, அறம்தான் - (புதல்வர் நடக்கவேண்டிய) தரும் முறையாகும். என்று - என்க கருதி, அன்னவன் மைந்தன் - சககரவாத்தியின் திருமகன், அரசு எல்லாம் துறந்தான் - இராச்சியத்தை முற்றுத் துறத்திட்டான்; (இவனமிருக்க), அவனோடு உம் பிறந்தான் - அந்த இராமனோடு பிறந்தவனான பரதன், தாயின் சூழ்ச்சியின்-தாயினுடைய தத்திரத்தால், ஞாலம் ஆண்டான் - இராச்சியத்தை அரசுபுரிவதாயினான், என்னும் - என்று (உலகத்தார் என்னமாகக்) கூறுகிற, இது-இப்பழிச் சொல், என்னால் - பெறல் ஆம் ஏ - பெறுதற்கு உரியதோ? (எ - று.)

இராமபிரான் தந்தையை யறுசரித்துடக்க, அத்தசரதனது மற்றொரு புதல்வனான நான் உலகத்தோர பழிகும்படி அரசை மேற்கொள்வது முறையோ? என்று எனற்படி. 'வரததுக்கிழிவெண்ணு' என்பதை மத்திமதிப மாகக்கொண்டு, 'அறத்தானீதென்று அன்னவன்மைத்த னரசெல்லாத் துறத் தான்' என்ற வாககியத்தோடு இயைத்து உரைத்தலுமொன்று. பி-ம்:—¹ஏய்ந்த. ²இழிவென்றோ, அழிவென்றோ, அழிவெண்ணு ³சுதேயென்று. ⁴தாயார். ⁵அவளுடே. ⁶என்னில். ⁷பெறலாமாவ. (அஅச)

எக. மாளும் மென்றே ¹தந்தையை ²யுன்னுன் ³வகைகொண்டாள் கோளும் மென்னு லேயெனல கொண்டா ⁴னது ⁵வன்றேன் மீளும் ⁶மன்றே யென்றையு மெய்யே யுலகெல்லா மாளும் மென்றே போயின னன்றேர வரசாள்வான்.

(இ - ள்.) அரச ஆள்வான்-இராசசியத்தை யாளுதற்குரிய முறைமையையுடையவளுகிய ஸ்ரீராமன்,—மாளும் என்றுவ தந்தையை உன்னுன் - (தான் காட்டிற்குச்சென்றால்) தந்தை இறத்துபடுவா னென்று கருத்தாவ னும், வகை கொண்டாள் தோள் உம என்னுல் ஏ எனல்கொண்டான்—('கண வனைக்கொன்ற கடுமபாவி, 'புதல்வனைக காட்டிற்கு வெருட்டிய பெரும்பாவி' என்று) பழிச்சொல்லாக கொண்டவளான கைகேயியின் மாறுபாடான எண்ணமும் என்னுலேதான்விளைந்ததென்று கருதுபவனுமாகி, என்னேஉம் மெய் ஏ உலகுஎல்லாம் ஆளும் எனதுவ போயினன அன்று ஒ-(தன்னுடைய அடிமையாய்க்கிடக்கும்) எண்ணப்பற்றியும் திண்ணமாக (இவன்) உலகத்தை யாட்சிபுரிவானென்று கமியே கானகத்துக்குச் சென்றானல்லவோ? அது அன்று ஏல்-அங்கனம் அப்பிரான் கருதாமலிருப்பின், மீளும் அன்றே-கானகத்துக்குச் செல்வதென்ற எண்ணத்தை) ஒழித்திருப்பா னல்லவா? (எ-று)

என்னுடைப தூண்டிதலிலேயே எந்தாய இராசசியத்தை வரமாகப் பெற்றானென்றும், தான் இராசசியத்தையான்வதுதிண்ணமென்றுவ கருதினா னதலால்தான், ஸ்ரீராமன் தந்தையிறத்துபடுவா னென்பதைப் பொருட்படுத்தாமற் கானகஞ் சென்றான்: அங்கனமன்றாயின் அப்பிரான் காட்டிற்குச் செல்வதென்ற எண்ணத்தைக தவிர்த்திருப்ப னென்பதாம். மீளும் அன்றே என்பதற்கு-தசரதன் இறந்தவன்றே மீண்டிருப்பான் (இராமன்) என்று கூறுவாருமுளா. ¹உன்னு என்றபாடத்துக்கு இவ்வினையெசுத்தைக்கொண்டான் என்பதோடுகூட்டி யுரைக்கலாம். அகக்கேயி கொண்ட எண்ணம் நிறைவேறாது பழியே மிச்சமாய்நின்ற தென்பான், 'வகைகொண்டான்' என்றான். பி-ம் —¹தந்தையும். ²என்னுல். ³வகைகொண்டான், வகையாரான். ⁴இது. ⁵அன்றே. ⁶இன்றே. (அஅடு)

அ0. ஓதா நின்ற ¹தொல்குல மன்ன ²னுணர்வப்பால் யாதா னுந்தா னாகவெ னக்கே ³பணிசெய்வான் ⁴மீதா நின்ற சிந்தனை செய்தா னவனென்னப் போதா தோவென்ற ⁵யிவள் கொண்ட ⁶பொருளம்மா.

(இ - ள்.) ஒதாரின்ற தொல் குலம் மன்னன்-(யாவராலும்) கொண்டாடப்படுகின்ற பழமையாகிய இந்தச் சூரியகுலத்தில் தோன்றிய அரசனாகிய தசரதனது, உணர்வு-எண்ணம், அப்பால்-பிறகு, யாது ஆன் உம் தான் ஆக-(இராமனைக்காட்டுக்கு அனுப்புவது முதலியனகுறித்து) எதுவாகத்தான் ஆகட்டும் 'எனக்கு ஏ பணிசெய்வான் அவன் - எனக்குப் பணிசெய்தலேயே' (தன்)பணியாகக் கொண்டிருந்த அர்த்தப்பரதன், தீதுஆ நின்ற சித்தனை செய்தான்-கொடியதாகவுள்ள எண்ணத்தைக் கொண்டிட்டான்,' என்ன - என்று (ஸ்ரீராமன்) கருதுதற்கு, என் தாய இவன் கொண்ட பொருள்-என்தாயாகிய இந்தக்கைகேயி வரததாற்கொண்ட இராசசிம்பொருள், போதாது-போதா தா? (எ - று.)—அம்மா - இக்கக்குறிப்பிடைச்சொல.

தசரதன் என்னைப்பற்றி எவ்வளவுகருதினாலும் கருத்தும் அடைப்பற்றிச் சித்தையில்லை; 'இதுவரையிலும் எனக்குப் பணிசெய்தலேயே தன் தொழிலாகக்கொண்ட பரதன் சித்தனை மாறுபட்டான்' என்று இராமன் கருதுதற்கு என் தாய் வரததால் இராசசிபத்தைக் கொண்டதே போதியதாகுமென்று வருத்தினன் பரதனென்க. என்தாய இவன் கொண்ட பொருள் போதாதோ என் பதற்கு-என்தாயாகிய இந்தக்கைகேயியால யான அடைதபழியாகிய பொருள் எனக்குப் போதாதோ? இதைக்காட்டிலும் எனக்குப் பொல்லாதது விளக்க வேறென்றுவேணுமோ? என உடைப்பினுமாம். பி-ம் —1 துணுசுணன் னால். 'உரை. 'வதேனும். 'பழி. 'தீதாய். 'அவன். 'புகழ். இரண்டாமடி ஒருபிரதியில், 'எதாமென்றதாதைதெயனக்கே பணிசெய்தான்' என்று காண்கிறது.

முக. உய்யா கின்றே னின்னமு மென்முன் னுடன்வந்தான்
கையார் கல்லீப் புல்லட குண்ணக் கல¹மேந்தி
'வெய்யோ னுனின் சாலியின் வெண்ணோ றமு'தென்ன
நெய்யோ 'டுண்ண நின்றது நின்றார் கிளையாரோ.

(இ - ள்.) என்முன் உடன் வந்தான் - எனக்கு மூத்த சகோதரனாகிய ஸ்ரீராமன், கை ஆர் கல்லே-(தன்) கையாகிய கலத்தில், புல் அடகு உண்ண-(கிழவகு பழம்)முதலிய இலையுணவை யுணடுகொண்டிருக்க, இன்னம்உம்-, வெய்யோன் நான்-கொடியவனாகிய நான், உய்யா கின்றேன்-உயி பிழைத்திருப்பவனாய், கலம்-(சிறந்த பொன்முதலியவற்றாலியன்ற) உண்கலத்திலே, இன் சாலியின் வெண் சோறு-இனிய சம்பாநெல்லரிசிமாற்சமைத்த வெண்ணிறமுள்ளசோற்றை, ஏதெ-பெய்துகொண்டு, அமுது என்ன-தேவாயிருத மென்னும்படி, நெய்யோடு - நெய்யுடனே, உண்ணநின்றது-உணடுகொண்டு நிற்பதை, நின்றா-(கணடுகொண்டு) நிற்கும் உலகத்தவா, நிளையா- (என்னை இழிவாகக் கருதமாட்டாரோ? (எ - று)

இராமன் காட்டிற்குச்சென்றதையறிந்தபின்பு நான் உயிருடனிருப்பதே மிகை அதற்குமேல் அப்பிரான் காட்டிலே கையே கலனாகச் சாகபட்சணஞ் செய்து உயிர்தாக்கியிருப்பதை யறிந்தபின்பும், இந்நாட்டிலே சாலியரிசிச்

சோற்றைப் புத்துருக்குறையோடு பொற்கலத்திலிட்டு இன்னமுதென உண்டுகொண்டிருந்தால், என்னை இவ்வுலகத்தோரா ஏசாரோ? என்று வருத்தி னன் பாதனென்க. பி - ம்.—¹ஏற்றி, ஏற்றா, ஏற, ஏறி. 'அய்யோநான், ஐயோநான், ஐயாநான். 'உண்ண. 'உண்ணுகின்றது. (அஅஅ)

அஉ. வில்லார் தோளான் மேவினன் வெங்கா னகமென்ன
நல்லா ¹நையன் றுஞ்சின் னஞ்சே யனையானேக்
கொல்லேன் மாயேன் வன்பழி யாலே 'குறைவற்றே
னல்லே னோ'யா னன்புடை யார்போ லமுக்கின்றேன்.

(இ - ள்.) வில் ஆ தோளான் வெம் கானகம் மேவினன் என்ன - விற் பூண்ட தோளையுடையவனான பூரீராமன் கொடுங் கானகத்துச் சென்ற னென்று சொல்ல, (கேள்வியுற்று), நல்லான் ஐயன் - சிறந்த தலைவனாகிய தசரதசகரவாதகி, துஞ்சினன் - (அததுபாததைத் தாவகமாட்டாது) உயிர் கீழ்கினான்; (இராமபிரானைக் காட்டிற்று அனுப்பியவன் எந்தாயாகிய கைகேயி யாவளென்பதை யறித்து), நஞ்சு அனையானே - விஷம்போற் கொடியவ ளான அவனை, கொல்லேன் - கொன்றிடமலும், மாயேன் - (இத்தீமைக் கெல்லாங் காரணமாயிருந்த என்னை) மாயத்துக்கொள்ளாமலுமிருப்பவனாகிய, யான்-, அன்புடையார்போல் அழுகின்றேன் - (இராமபிரானிடத்து) அன் புடையாரைப்போலப் பாவத்துக் கண்ணீர்வடிக்கின்றேன்; வன் பழியால் ஏ குறைவு அற்றேன் அல்லேன் - ('இவன் இராமனிடத்து அன்பு இல்லா திருக்கையில் அன்புடையார்போல சூட்சும வேஷக்காரன்' இராமனைக் காட்டிற்றுத் துரத்தக் காரணமாயிருந்தவன்' என்று உலகத்தா தூற்றும்) கொடிய பழி நீரமயிரிகுக்கப்பெற்றவனல்லேனோ? (எ - று.)

யான் இராமன் விஷயத்தில் கண்ணீர்வடித்தாலும், நிகழ்த நிகழ்ச்சியை நோக்குமிடத்து உலகத்தா கூறும் பழிக்குப் பெருமபாத்திரனாகும்படியா யிற்று என்னிலை பெனப் பாதன் வருத்துகின்றன னென்க. இறத்ததனால் அத்தசரதன துண்மை வெளியாயிற்றென்பான் 'எல்லா நையன் றுஞ்சின்' என்றான். பி - ம் —¹அன்றே. 'குறைகின்றேன். 'நான். (அஅஅ)

அங. பாரோர் கொள்ளார் யானுயிர் பேணிப் பழி¹பூணேன்
'நீரா தொன்று னும்பழி யூறிற் றிருநிலலா
ளாரோ டெண்ணிற் றுநரை 'தத்தா ரறமெல்லாம்
வேரோ டுங்கே டாக முடித்தென் 'விளைவித்தாய்.

(இ ள்.) (யான் அரசுபுரிவதை), பாரோர் கொள்ளா-உலகத்தவர் (சரி யென்று) ஒப்புக்கொள்ளமாட்டா; யான—, உயிர்பேணி-(அரசுசெல்வத் தோடு வாழும்) உயிரவாழ்க்கையை விருமபி, பழி பூணேன் - (தமையனைக் காட்டிற்றுத் துரத்திவிட்டுத் தமபி அரசுபுரிகின்ற னென்று உலகோ கூறும்) பழிமொழியை மேற்கொள்ள உடன்படேன்; (யான் அரசை மேற்கொண்

டால்), ஒன்றன்மே பழி தீராத-ஒருவகையாலும் பழி நீங்காது; ஊரில் திருநிலலான்-(இராமன் கானகஞ்சென்றுள்ளதனால் முறைதிறம்பிய) இவ்வூரில் (இனி) இலகருயியும் வாழான்; (இஃகனம் யாவும் விபீதமாவதைச் சிறிதுவகருதாத கைகேயியே!) எண்ணிற்று ஆரோடு-(நீ! ஆலோசனைசெய்தது யாவரோடு? உரைத்தாரா ஆர்-(உணக்கு) ஆலோசனை சொல்லியவா யாவா? அறம் எல்லாம் வேரோடு உம் கேடு ஆக முடித்து என் விளைவித்தாய்-தருமமெல்லாம் அடியோடு கெடுமபடியாகத் தொழிலைச் செய்திட்டு என்னபயனைக் கண்டாய்?

கணவனைக் கொல்லுதல், மூததவனிருக்க இளையவனுக்குமுடிசூட்டக் கருதுதல், யாதொருபிழையிலலாது மகாருணவானுண்புதல்வனைக் காட்டிற்குச் செலுத்துதல், வசிட்டாமுதலியபெரியோமொழிபைக்கௌமை முதலியனயாவும் அறத்திற்குமாறான செயலா மாதலால், 'அறமெல்லாம் வேரோடுவ கேடாகமுடித்து' என்றான். 1-ம் —¹பூண்டால். ²தீராதொன்றானின்பழி, தீராதொன்றேதுன்புமீவ், தீராதொன்றேதுன்புமீவ். ³கொண்டாய், தத்தாய். ⁴விளையேனே (அஅக)

முக. கொன்றே னானென்¹றந்தைபை மற்²றுன் கொலைவாயா
லொன்றே கானத் தண்ணிலை³யுய்த்தே னுலகாள்வா
னின்றே னென்றா னின்பிழை யுண்டோ பழியண்டோ
வென்றே னுந்தா னென்⁴பழி மாயு⁵மிடமுண்டோ.

(இ-ள்.) உன் கொலை வாயால் - உன்னுடைய கொலலுதன்மையுள்ள வாயைக்கொண்டு, என்—, என் தந்தைபை கொன்றேன்—; ஒன்று ஒ-இது மாத்திரத்தானோ? மற்று - பின்னும், கானத்து - காட்டில், அண்ணலை - பெருமையிற்சிறந்தவனாகிய இராமபிரானே, உடத்தேன் - செலுத்தினேன் (இவைபெல்லாம் வேற்றிடத்தில மறைவாகஇருந்து செய்துவீட்டு), உலகு ஆள்வான் கின்றேன் - இவ்வுலகத்தை அரசுபுரியுமபடி வரதம் உள்ளேன்; என்றால்-(விஷயம் நடத்தவகை) இப்படியுள்ளதானால், நின் பிழைஉண்டு ஒ-உன்மீது சொல்லக்கூடிய குற்றம் உளளதோ? பழிஉண்டு ஒ - (உலகத்தோர் துற்றுத்தருஉரிய) பழிமொழி (உணக்கு) உண்டாருமோ? என்று என் உம் என் பழி மாயும் இடம் தான் உண்டு ஒ - என்றைக்காவது என்பழி நீங்கக் கூடியவழி தான் உள்ளதோ? [இவ்வேபெனறபடி]; (எ - று.)

இராமன் காட்டிற்குப்போனதையும், தச்சமன்னவன் இர்த்தப்பட்டதையும் அறிந்தபின்பு யான் உன்னைக்கொல்லாமலும் உபிரோடுஇனிதுஉண்டு வாழ்த்து மிருத்தலால், என் உன்னைக்கொண்டு இரரசியத்தை எனக்குத் தருமாறு செய்து மன்னவன் உபிரோழிப்புமபடியும் ஸ்ரீராமபிரான் கானகஞ் செல்லுமபடியரு செய்தேனென்றே உலகத்தா ரனைக்குமபடி யுள்ளது ஆகவே, குற்றமும்பழியும் எனக்கே உணக்குச் சிறிதும்இல்லை இப்பழியை யான் போக்கிக்கொள்ள வழியில்லைவே! என்று வருத்துகின்றனன் பரத நென்க. ஒருவர் ஒரு தீக்காரியத்தைச் செய்யாமலிருப்பினும் அத தீக்காரியத்தைச் செய்தவரென அபவாதம் தோன்றினாலும் அதனையுந் தீர்த்துக்கொள்ளவேணு

மென்ற தூற்கொள்கை இவரு அறியதக்கது. நான்காமடியில், பழியைக் கூறியது பிழைக்கும் உபலட்சணம். பி - ம்:—¹தாதையை. ²என் கொலை வாளால். ³உயத்தே. ⁴புகழ். ⁵இடை. (அக0)

அநி. உண்ண லேயென் செய்வினை ¹யின்னுஞ் ²சிலர்காண
³மண்ணுர் பாரா ⁴தெள்ளுவா ⁵வாளா பழி பூண்டா
 யுண்ண நஞ்சங் ⁶கொலகில தென்னு ⁷முறையுண்டென்
 மெண்ண நின்றே ⁸னன்றி யிரோனென் னுயிரோடே.

(இ-ள்.)என் செயவினை-யான் செயப்போகின்ற தொழிலே, இன்னும்-
 இனியும்,சிலா-(என கருததைப்புண்டாத)சிலரும்,கண்ணுல்ஏ—,காண-காண்ட
 மும். மண்ணா-இமடண ஊலகத்தவா, பாடாது - (தான் இராமனிடத்து அன்
 புள்ளவனென்பதை எனசெடலாது) காணாமலிருக்கும்வகையும், எள்ளுவா -
 (என்னை)பழிப்பாக்கள்; (உனகருத்து கிறைவெறாமையால்), (கைகேயியே!)
 வாளா பழி பூண்டாய் - வீணே பழிக்கு ஆளானாய்; உண்ண நஞ்சம் கொலகி
 லது எனனும் உரை உண்டு என்று எண்ணுகின்றேன் - உண்ணாமல் விஷம்
 கொல்லாது எனனும் பழிமொழி இருக்கின்றதென்று எண்ணுபவனாகின்
 றேன்; (இதுவே யான உயிரைப் போக்காமல் வைத்திருந்ததற்குக் காரணம்);
 அன்றி-அவலாவிட்டால், என் உயிரோடு இரேன—; (எ -று)

உலகத்தவா இப்போது என்னை இகழ்க்தாலும், யான் இனிசெய்யுஞ்
 செயலேக கண்டால் என்னைப்பின் இகழ்தானென்று கருதுகின்றேன் அசுபுரி
 வதை யான ஏற்றுக்கொண்டாலதான் எனக்குப் பழி நிலைத்துவிடுமெதவிர,
 யான் ஏற்றுக்கொள்ளாது விடுவேனாயின் உண்ணாஞ்சு கொல்லாதவாறு
 போல எனக்குப் பழிபுண்டாகாது இகத கமடிகையே யான் உயிரோடுவாழ்
 வதற்குக்காரணம் என்று சிந்தித்தேறிப் பாதன் கூறின் னென்க. நீ பழிபூண்
 டதுமிசசமேயன்றி உனனெண்ணம் பவியாது என்பான் 'வாளாபழிபூண்
 டாய்' என்கின்றான். உண்ணாஞ்சங்கொல்கிலது - 'உண்ணாதேயுயிருண்ண
 தொருஞ்சு' என்று இராவணன்வகைப்படலவக்தும் வருகின்றது. நிற்பழி
 யுண்டோஎன்று கீழ்க்கூறியவன் இவரு இவ்வாறு கூறுவது - என்பழி நீங்கி
 னால் பிறகு உன்பழி நிலைத்திருக்குமென்றும், அது நீங்கவழியில்லைமென்றும்
 குறிப்பித்தற்காகும். கீழ்ச்செய்யுளில் பிழையும் பழியும் உண்டாகியதே:
 இவைதீரும்வகைகாணேனே என்று வருத்திப் பட்டன். பழிதீரும் வகையை
 இதனாலும், பிழைதீரும்வகையை அடுத்தசெய்யுளாலும் தெரிவிக்கின்றன
 னென்க. பி-ம் —¹பின்னம். ²சிலாகாணபா, சிலகாணபா. ³மண்ணோகா
 னது,விண்ணோ மண்ணோ. ⁴எள்ளலா, கொள்ளலா. ⁵மாளா, வீணே. ⁶பூண்
 டேன், பூட்டா. ⁷கொல்லலது. ⁸முறை. ⁹என்றமிருந்தேனுயிரோடே. (1)

முக. ஏன்றுன் பாவிக்கும்பி வயிற்றின் னிடைவைகித்
 தோன்றுந் ¹தீராப பாதக ²மறமென் றுயர்தீரச
 சான்றுந் தானே நல்லற மாகத் தகைஞால
 முன்றுங் காண மாதவம் யானே முயல்கின்றேன்.

(இ-ள்.) பாவி உன்-பாவியாகிய உன்னுடைய, கும்பி வயிற்றின் னிடை-
நரகம்போன்ற வயிற்றிலே, என்று - இசைத்து, வைகி-தவகியிருத்ததனால்,
தோன்றும்-உண்டாகிய, தீரா பாதகம்-போக்குதற்கு அரிய பாவம், அற்று-
நீங்கி, என் துயா தீர - என் துன்பமெல்லாம் ஒழியும்படி, நல் அறம் தான்
வ சான்று உம் ஆக-நல்லதருமமே சாட்சியாக அமைய, தகை ஞாலம் மூன்று
உம் காண - பெருமையை யுடைய மூவுலகத்தோரும் காணும்படி, யான் ஏ
மாதவம் முயல்கின்றேன் - நான் பெருத்தவஞ்செயவேன்; (எ - று.)

இராமன் காட்டிற்குச் செல்லுதற்குப் பரதன் உடத்தை யென்று உலகத
தில்தோன்றும் அபவாதமொழிக்கு மூலம் உன்வயிற்றிற் பிறப்பே யாதலால்,
அத்தவயிற்றில்தவகிய பாதகமும், உலகத்தா பழிககு ஆளானேனே என்றத
னால் தோன்றிய மனததுயாமுற் தீருமாறு மூவுலகத்தோரும் காண யான்
தவம்புரிவே னென்று பரதன் கூறுகின்றனனென்க. இதனால் தன்பிழை
தீருமாறு கூறப்பட்டது. சான்றுத் தானே நல்லறமாக என்றது-தான்செய்
புத் தவம் மனப்பூர்வமான தென்பதை விளக்கும் பி-ம்.—¹பாரா, பாரப்.
²உற்று. (அகஉ)

அ. சிறந்தார் சொல்லு நல்லுரை சொன்னேன் செயலெல்லா
மறந்தாய் செய்தா ¹யாகுதி மாயா வுயிர்தன்னைத்
துறந்தா யாகிற் ²றாயையு மாதிரி யுலகத்தே
பிறந்தா யாதிரி தலைப் பிறிதென்றான்.

(இ-ள்.) சிறந்தார்-அறிவுமிகக் பெரியோர், சொல்லும்-சொல்லுகின்ற,
நல் உரை - சிறந்தவார்த்தைகளை, சொன்னேன்—; மாயா உயிர் தன்னை-
(இன்னும்) மாயாதிருக்கின்ற (உன்) பிணனை, துறந்தாய் ஆகில்-விட்டிட்
டாயானால், செயல் எல்லாம் மறந்தாய் செய்தாய் ஆகுதி-நீ செய்த கொடிய
செய்கைகளை யெல்லாம் (புத்திபூர்வமாகவல்லாமல்) நினைவின்றியே செய்தவ
ளாவாய்; துறையும ஆதி - (பாவமீங்கிப்) பரிசுத்தமானவளும் ஆவாய்;
உலகத்து ஏ பிறந்தாய் ஆதி - உலகத்திற் பிறத்ததனைப் பெறலாகும்பயனைப்
பெற்றவளும் ஆவாய்; (நீ பழிநீக்கி நன்மைபடைத்தற்கு உரிய வழி), ஈது
அலது - இதுவல்லாமல், பிறிது-வேறென்று, இல்லை—; என்றான் என்று
கூறிமுடித்தான், (பரதன்); (எ - று)

சிறந்தார்-அறிவுஒழுக்கங்களிற் சிறந்தவா. சிறந்தார் சொல்லும் நல்லுரை
என்றது - 'மாயாவுயிர்தன்னைததுற' என்பது. சொன்னேன் என்று இறந்த
காலத்தார் கூறியது; இயல்புபற்றி. கீழ்த் தன்பாவமும் பழியும் நீங்கும்வகை
கூறிய பரதன்; இதனால், தந்தாய்க்குப் பழி நீங்குதற்கு வகை கூறுகின்றான்.
நீ உன்னுயிரைத் துறத்தலே பழிநீங்குமவழி யென்றன என்க. "தோன்
றிற் புகழொடுதோன்றுக" என்றபடி உலகத்தில்தோன்றுபவா புகழுடன்நிற்க
வேண்டுமாதலாலும், அதற்குமாறான பழிமைப் பெற்றவர் உலகத்துப்பிறந்த

பயனைப் பெறாமற் போவதால் அவர் பிறத்தும் பிறவாதவாபோலாவ ராதலாலும், நீ உயிர்தன்னைத்துறத்தால் பழிநீங்கிப் புகழ்பெறுதல் கூடுமென்பான், 'தூயையுமாதி யுலகத்தே பிறத்தாயாதி' என்கின்றான். உயிர் தீதத மென்ற கொள்கைபற்றி, 'மாயாவுயிர்' என்றானுமாம் பி ம் —¹ஆதியுன். ²தூய்மையுமாயிவ். (அகந.)

வேறு

அஅ.—பரதன் கைகேயியினருக்கிலிருக்கப் பிடியாமல்
கோசலையுள்ளாவிடத்துக்குச் செல்லுதல்.

இன்னண ¹மினையவன் விளம்பியா²னுமிப
பன்னருங் கொடுமனப் பாவி பாடினேன்
முன்னருந் துயர்கெடத் தூய கோசலை
பொன்னடி தொழுவனென் நெழுததுபோயினான்.

(இ - ள்) இனையவன்—(இராமபிரானுக்கு அடுத்த, தம்பியாகிய பரதன், இன்னணம் விளம்பி - இவ்வாறு கூறிவிட்டு; 'மான்ம-ராமனும், பன்ன அருகோடுமனம் இப்பாவி பாடு-சொல்லொனாத கொடுமையைக்கொண்ட மனத்தோடுகூடிய இந்தப் பாவிபிளிட்டு, இரேன்—; துன்ன அரு துயா கெட - (இவகு இருத்தலால் தோன்றுகின்ற) கிட்டித்தற்கு அரிய மனத்துயா போம்படி, தூய கோசலை - பரிசுத்தகுணமுடைய கோசலையின், பொன் அடி தொழுவன்-சோபாதவகளை உணக்குவேன், 'என்று—, எழுத்துபோயினான்—, (எ-று.)

இவ்வளவு தூரமதனமனவருத்தத்தைச் சொல்லியும், அத்தக்கையியின் கொடுஞ்செயலேசசட்டிக்காட்டி அதற்குப் பரிசுத்தத்தை யெடுத்துச்சொல்லியும் அத்தக்கையி மனக்கெழ்ச்சகூடக்கொள்ளாமல் முன்போலவேயிருப்பது கண்ட பரதன். அங்கு இருத்தற்கும் மனங்கொள்ளாமல் கோசலையாருள்ள இடத்துக்குச் செல்வே னென்று எழுத்துபோயின னென்க. இரேன்-தன்மையொருமை யெதிராமரைவினைமுற்று; எதிமறையாகாம புணர்ந்து கெட்டது. இன்னணம் - இன்னவண்ணம் மருஉ. கைகேயியை மிக்ககடுமையாகப் பழித்துத் தண்டில் னெடுகேன் ப்ரஜைஞாற்றுப பின் உணர்வு வரப்பெற்றவனாய், பரதன், தன்வருகையைபறித்து அங்கேவந்திருத்த சுமர் திரன்முதலிய மந்திரிகள் தன்வருகையை யுணருமொருந் திவையும் அத்தக்கையியை சீத்திக்கத்தொடங்கித் தான் இராசசியத்தைப்பெறுமாறு தாயுடன் கலந்து ஆலோசியாமையையும் இராமன்முகலியோர்க்கு வனவாசம் ஏற்பட்பது முதலிடனவும் தனக்குத்தெரிமையையு முணர்த்தினு ஞக.அப்போது பரதனது புலம்பலொலியைக்கேட்டுக் கோசலை சுமித்திரையைப்பாத்து, 'மகாபுத்திரமானாகிய பரதன் வந்திருத்தலால் அவனைக் காண விரும்புகிறேன்' என்றுசொல்லிச் சுமித்திரையுடன் பரதனிருக்குமிடத்திற்குப் புறப்பட்டன னாக, அவ்வேளையிற் பரதன் சததுருக்கினனுடன் கௌசலையிருக்குங் கிருகத்திற்குவந்தா னென்று முதலுலி லுள்ளது. பி-ம்:—¹இனையன, பலபல, 'இனி.

அக. — பரதன் கோசலையைச் சார்ந்து அவள்பாதங்களைப்
பிடித்துக்கொண்டு புலம்புதல்.

ஆண்டகை கோசலை ¹யருக ரெய்தினன்
²மீண்டுமென் ³கிழிதர வீழ்ந்து கேழ்க்கிளர்
காண்டகு தடக்கையிற் கமலச் சிறடி
பூண்டனன் ⁴கிடந்தனன் புலம்பி னுனரோ.

(இ - ள்.) மீண்டு-(கைகேயியிருந்த அவ்விடத்தினின்றும்) போய், ஆண்
தகை - ஆண்மைக்குணமுள்ள பரதன். கோசலை அருகா எய்தினன் - கௌ
சலையின் சமீபத்தைச் சொத்து. மண கிழிதர வீழ்ந்து - தரை கிழிந்துபோய்
படி (சரேலெனக்) கீழேவீழ்ந்து, கேழ் கிளா காணாதகு தட கையின் - ஒளி
விளங்குகின்ற காணத்தக்க [அழகையுடைய] (கனது) பெரிய கைகளால்,
கமலம் சிறு அடி பூண்டனன்-தாமரைமலர்போன்ற (அவளது) சிறியபாதங்
களை யணிந்தவனாய், [தன் கைகளால் அந்தக் கோசலையாரின் பாதங்களைப்
பிடித்துக்கொண்டு], கிடந்தனன்-கிடந்தபடியே, புலம்பலான்-புலம்பலானான்;
(எ - று) — புலம்பியதை, மேல் ஐந்துகவிகளிற காணக். அதோ - ஏற்றசை.

கௌசலையைச் சார்த்துப் பரதன் கீழ்வீழ்ந்து அவளது பாதங்களைப்
பற்றியவண்ணம் தனயிற்கிடந்தபடியே புலம்பலாயின னென்க. அருகர் -
போலி. பி-ம்:—¹அருகின். ²கீண்டு ³கிழிபட. ⁴கிடந்திடப. (அரு)

கூ. — இதுமுதல்ஐந்துகவிகள் - பரதன் புலம்புதலைத் தெரிவித்தும்.

எந்தையெவ வுலகுளா னெம்முன் யாண்டையான்
வந்தது தமியெனிம மறுக்கக் காணவோ
சந்தையி னுறுதுப் தீர்த்தி ரா'லெனு
மந்தரத் தமரரு மழுது சோரலே.

(இ - ள்.) (அப்போது பரதன்),—அத்தத்து அமராமம் அழுது சோர-
(தான் புலம்புமநிலைமைகண்டு) வானத்துநாழக தேவரும் அழுது சோரு
மாறு, 'எந்தை எ உலகு உளான்-என்தகை எத்தவலகத்தே சென்றிட்டான்!
எம்முன் யாண்டையான் - என்அண்ணன் எங்கே போயவிட்டான்! தமி
யென் - (தந்தையுடனும் அண்ணனுடனும் சேர்த்து இருக்கும் பாகியத்தைப்
பெறாமல் இப்போது) தனிப்பட்ட யான், வந்தது - (என பாட்டனார்வீட்டி
லிருந்து) வந்தது, இ மறுக்கம் காண ஒ - இந்தக் கலகமான நிலையைக்
காண்பதற்காகவோ? சிந்தையின்-(என்) கெஞ்சில், உறு-பொருந்திய, துயர் -
துன்பத்தை, தீர்த்தி - போக்குவகள்', எனும் - என்பான்; (எ - று.)

இராமபிரான் கானகஞ்சென்றனென்பதும் தசரதமன்னவன் இறந்
திட்டானென்பதும் பரதனுக்குத் தெரியுமாதலால், 'எந்தையெவ்வுலகுளான்
எம்முன்யாண்டையான்' என்பன-வினாக்களல்ல; யான் பாட்டனாரிலிருந்து
உருத்தரன் இராமபிரான் காட்டிற்கு வரும் தசரதன் இறந்துபடவும் நேர்

தனவே! என்ற இரக்கத்தைக் காட்டும். அதனைப் பேசுவதற்கு இம்மறுக்கம் காண வேர் என்பதனால் தெரிவிக்கின்றனன். தோத்திர என்ற முற்றுக்கு எழுவாய், துயரத்திற்கு விஷயமாய் மனத்திலதோனாகின்ற தசாதனுமிராமனுமாவார்: கொளசலமாரெனினுமாம். தேவாகட்கு இவாவணத்தியா செய்புங் கொடுமையினால் விளைந்த மனத்தையாததினும் பாதனுடைய புலம்பலால் தோன்றத் துயரம் மிக்கதென்பது, ஈற்றடியாற் பெறப்படும். அமரும், உம் - உயாவுசிறப்பு: இராமபிரான் காண்கஞ்செல்லவேணுமென்ற தேவரு மென்க. ஆல் அசை, இரக்கக்குறிப்புமாம். பி - ம் —¹என்றான். (அகக)

கூக. அடித்தலங் கண்டிலென் யானெனைபனைப்
 'படித்தலங் காவலன்' பெயரற் பாலனே
 படித்தலிற் போலுநீர் பிழைத்திரா'லெனும்
 பொடித்தலங் தோளுறப் புரண்டு 'சோர்கின்றான்.

(இ-ள்.) (பின்னும் பாதன்),—பொடி தலம் தோன் உற புரண்டு சோர்கின்றான் - புழுதிமண தோளிற்படுபடி (நிலத்திலே) புரண்டவண்ணம் மனஞ் சோர்பவனும்,—'யான்—, என் ஐயனை-எனது கலைஞகிய பூரீராம பிரானது, அடித்தலம் - திருவடித்தலத்தை. கண்டிலென் - காணப்பெற்றிலேன்; காவலன் - இப்பூமிகுப்பதியாகிய அங்க இராமபிரான், படித்தலம் பெயரல் பாலனது - இரக்க கோசலசாட்டைவிட்டு (க காண்க) செல்லுதற்குத் தக்கவனே? நீர், படித்தலிற் போலும்-(இராமபிரான் காட்டிற் குசுசெல்கையில் அப்பிரானைப் போகவிடாது) தடுத்தல செய்திலீர் போலும்; பிழைத்திரா - (அவனம் தடுக்காமையாற்) பிழைசெய்தீர், எனும் - என்பான்; (எ - று).—ஆல் - இரக்கத்தைக் குறிப்பிக்கும்.

படித்தலங்காவலன் பெயர்ப்பாலனே என்ற தொடர் - இராமபிரான் பூமியின்மீது தன் தாளால் நடத்துசெல்லுதற்கு உரியவனானவன் பெருள் படும். 'நீர்' என்று கோசலையை முன்னிலைப்படுத்தியவாறு பி - ம்.—¹படித்தலன். ²பிரியல். ³எனப் ⁴சோருமால். (அகக)

கூஉ. கொடியவர் யாவருங் குலங்கள் வேரற
 'நொடிகிலர் யா'னது துவலவ தெவ்வன்
 கடியவள வயிற்றினிற் பிறந்த கள்வனேன்
⁵முடிசுவ னருந்துயா முடிய வென்னுமால்

(இ - ள்.) கொடியவர் யாவரும்-(இராமபிரான் காண்கஞ்செல்லுமாறு) கொடுமைசெய்த எல்லாரும், குலங்கள் வேர் அற - குலத்தோடு காமுலமாய் வீடும்படி, நொடிகிலர் - அழிந்திட்டாரிலலை யான்-, அது - அதைப்பற்றி, துவல்வது - சொல்வது, எவ்வனம் - எவ்வண்ணம்? கடியவன் வயிற்றினிற் பிறந்த கள்வனேன் - கொடியவனாகிய கைகேயியினது வயிற்றிலேபிறந்த வஞ்சனைக்குணத்தையுடைய தான், அரு துயா முடிய - (போக்குவதற்கு) அரிய (என்) மனத்தையரம் தீருமாறு, முடிசுவன் - உயிர் நீங்குவேன், என்னும் - என்று வருந்திக்கூறுவான்; (எ - று.)

இராமபிரானைக் காட்டிற்சுசெல்லுமாறு சூழ்ச்சிசெய்தார் யாவரும் நிர்மூலமாக ஒழித்திடவேணும் அங்ஙனம் ஒழித்திடாரில்லை இததீய செயற்கு முத்தகாரணமாயிருந்தவளின் வயிறறிற் பிறந்தவ னைதலால் இவ்வியததை யான் சொல்லுதற்குத் தகுதியுடைபேனலவேன்: ஆதலால், இதைப்பற்றி யானென்றுஞ் சொல்லாது என்னுமிரைப்போகருவதே தகுதி யெனப் புலம் பின் பரதனென்க. ¹கோடிகிலா என்று படித்தது ²முடிகிலன் என்ற பாடங் கொள்ளின் - இராமபிரானிடத்துப் பேரன்பிருந்தால் அவனுக்குத் தீவகு செய்தவா நிரமூலமாக அழிப்பும்படி செய்திருக்கவேணும்; அதுவும் செய்தி லேன். இனி என உயி ரீககப்பெற்றிருப்பேனாயின் என் துயரமாவது³கி யிருக்கும்' அதுவும் செய்திலேன் இவ்வாணுஞ் செய்பாத யான் இராம னிடத்து அன்புள்ளேனென்பதுஎப்படி? என வருத்திக் கூறினன் பரத னென்க. அதுஎன்பது - தன் மனத்துள்ள இராமனிடத்து அன்பைச் சுட்டு மெனினுமாம். பி - ம் —¹அபாவாக. யாரையுங். ²வேறாம. ³கோடிவரின், கொடிமுகன், கொடியினில். ⁴இது. (அகஅ.)

கூங். இரதமொன் றாந்துபா ரிருளை ¹ரீக்குமவ்
வரதனி லொளிபெற ²மலர்ந்த தொலகுலம்
பரதனென் றொருபழி படைத்த தென்னுமான்
மாகத மலைபென வளர்ந்த தோளிணன்.

(இ - ள்.) மரகதம் மலை என ஊர்த்த தோளிணன் - மரகதமலைபோல வளர்த்துள்ள தோளையுடையவனான பரதன், — 'இரதம் ஒன்று ஊர்த்து' (ஒற் றைச்சககரமுள்ள ஸம்வத்தஸரூபமான) ஒருதேரின்மே லேறிவந்து, பார் இருளை ரீககும - உலகத்துத் தோன்றிய இருளைப் போகருகின்ற, அவர்த னில் - அந்தசூரியன்தொடக்கி, ஒளி பெற மலர்த்த - ஒளியையடையுமாறு மலர்த்துள்ள, தொல் குலம் - பழமைமாகிய இரத அரசவாமிசமானது, பரதன் என்ற ஒரு பழி - பரதனென்று கூறப்படுகின்ற ஒரு பழியுடைப்பொருளை, படைத்தது - பெற்றிட்டது¹; என்னும் - என்று கூறுவான்; (எ - மு.)

சூரியன்தொடக்கி உலகத்துக்கு கனமையேசெய்வதனால் ஒளிபெற்று மலர்ந்திருந்த இந்தக்குலம், பரதனென்று என்னால் பழிபடைத்துக் குவியும்படி யாயிற்றேயென்று வருத்தினுனென்க. பரதன் என்று தன்னைப் பிறன்போலக் கூறுகின்றான். சூரியமஸகாரஞ்செய்வாராகசூச சூரியன் ஆரோக்கியத்தைக் கொடுப்பவ னென்பது பிரசித்தமாதலாலும் சூரியமண்டலமத்தியவாததியான பூமீமந்தாராயணன் உபாவித்தாராகரு மோட்சமஅளிப்பானென்பது வேதத் தாற் பெறப்படுதலாலும், பகலவளை 'வரதன்' என்றான். ²ஊர்த்த என்ற பாடத்திற்கு, வரதனில்என்பதைவளர்த்த எனப்பதனோடு இயைக்காமல் ஒளி பெற என்பதனோடு இயைத்து, வரதனைப்போல என்று ஒப்புப்பொருவாகவும் வரதனைக்காட்டிலும் என்று உறழ்பொருவாகவும் உரைப்பினுமாம். பழிக்குக் காரணமான தன்னைப் பழியென்றே கூறுகின்றான். 'என்ற' என்னும் பெய ரெச்சத்தின் அகரம்தொககது. பி ம் —¹ரீக்கிய, ரீகருகம். சிலபிரதிகளில் "வா டொடு" என்று தொடங்கும் அடுத்தபாடலுக்குப் பின் இச்செய்யுள் உள்ளது.

கூசு. ¹வாடொடு தானையான் வானில் வைகிடக்
காடொரு தலைமக நெய்தக் ²கண்ணிலா
நாடொரு துயரிடை 'நைவ தேயெனும்
தாடொடு தடக்கையத் தரும் மேயனும்.

(இ-ள்.) தான் தொடு தடகை அ தரும் ஏ அனன்-முழந்தானைப் பரி
சிக்குமாறு நீண்ட கைகளைப்படைத்தவனான தரும்வடிவெடுத்தாற்போன்ற
அத்தப்பரதன், 'வான் தொடு தானையான் வானில் வைகிட - வானையேந்திய
சேனைகளைக்கொண்டவனான தசரதன் வானுலகஞ் சேரவும், ஒரு தலைமகன்
காடு எய்த-(அவ்வரசனது) ஒப்பற்ற மூத்தகுமான் காட்டைச் சேரவும், (இப்
படி அரசுபுரிந்தவனும் அரசுபெறுதற்கு உரியவனும் இல்லாமைமால்), கண்
இலா ; களைகண்ணைவைப் பெருத, காடு-இத்த கோசலதேசம், ஒரு துய
ரிடை - ஒப்பற்ற துன்பத்தினால். நைவ துள - வருத்துமடியாவதே' எனும்-
என்பான்; (எ - று.)

கண் - களைகண்குபவர் இடச்சிப்பவ னென்றபடி. இனி, தசரதனும்
இராமனும் காட்டிற்குக் கண்போல்வரானதனால், அவ்விருவரையும் இழந்த
நாட்டை 'கண்ணிலாகாடு' என்ற நெனினும் பொருத்தம். ஏ - இரக்கம்.
பி-ம்:—¹வாடொடு, ²காண்கிலா, காண்கிலான். 'நைவவோவெனும், நைவதோ
வெனும், ஈடப்பதோவெனும், நலிவதோவெனும். (கூ00)

கூரு.—பரதன் துற்றமற்றவனென்று தெரிந்த கோசலை

கூறத் தொடங்குதல்.

புலம்புறு குரிசின் ¹புலர்வு கோக்கினுள்
குலம்பொறை கற்²பிவைச்சுமந்த கோசலை
நிலம்பொறை யாற்றல நெஞ்சந் தூய்தெனஞ்ச்
சலம்பிறி துறமனந் தளர்ந்து கூறுவாள்.

(இ - ள்.) குலம் - உயாகுடிப்பிறப்பும், பொறை-பொறுமையும், கற்பு-
பதிவிரதா தருமமும், இவை - (என்ற) இக்குணங்களை, சுமந்த - (தன்னிடத்
துக) கொண்டுள்ள, கோசலை-கௌசலமையானவள், —புலம்புறு-(அருவமை)
புலம்புகின்ற, குரிசில்தன் - ஆண்களிற் சிறத்தோளுகிய பரதனது, புலர்வு -
மனத்தையரை, கோக்கினுள்-பிரதியட்சமாகக் கண்டவளாய், '(இத்தப்பரதன்),
நிலம் பொறைஆற்றலன்-இராச்சிப்பாரஞ்செய்ய விரும்பினவனல்லன்; நெஞ்
சம் தூய்து-இவனமனம் களங்கமற்றது', என்-என்று உணர்ந்து, சலம் பிறிது
உற-(பரதனும் இராச்சியத்தைப்பெற உட்கதையானவனென்ற ஒரு கருத்தி
னால் தன்மனத்தது முன்னிருந்த) சீற்றம் வேறுபட [நீங்க], மனம் தளர்ந்து-,
கூறுவாள் - சொல்பவளானாள்; (எ - று.)—அதனை அடுத்த கவியிற் காண்க.

பொறையாற்றாதல் - பாரததைச்சுமத்தல். கலம் வடசொல். பி-ம்:—
¹புலம்பல். ²அவை. (கூ0க)

கூகா.—கைகேயியின்வந்தசூன உனக்குத் தெரியாதுபோலுமென்று
கோசலை கூறுதல்.

மையறு மனத்தொரு மாச ளானலன்
செய்யனே பென்பது ¹தேருஞ் சிந்தைபான்
கைகயர் ²கோன்மக ளிழைத்த கைதவ
மைபரீ ³யறிந்திலே போலு மாலைன்றான்.

(இ-ள்.) ‘(இத்தப்பதன், மை அறு-’ இயற்கையில்) களங்கமற்றதான், மனதது-(தன்) மனத்திலே, ஒரு மாச ளான் அலன்-(செயற்கையாகவும்) ஒரு குற்றமுமுடையவனல்லன் செயடன் ஏ - கோமைமுடையவனே’, என் பது-என்பதனை, தேரும-ஆராய்ந்துணர்த, சிந்தைபான் மனதையுடையவ ளாய்,-(அக்கோசலை),-‘ஐய-ஐயனே! ²கைகயர் கோன் மகள் இழைத்த கை தவம-கேகயரட்டாககு அதிபதியாகிய அசுவத்தியினதுமகளாகிய கைகேயி செய்த வஞ்சகச்செயலை. அறிந்திலே போலும் - (முன்னமே) தெரிந்திலாய் போலும்,’ என்றான்—; (எ - று)—ஆல - எற்றை.

ஐய-அன்புபற்றி மடபவமுடையவாதி. பி-பி.—¹தேரியும்.²கோ.³அறிகலை.

கூகா.—பரதன் அக்டோல்கை கேட்டுச் சபதஞ்செய்யத் தொடங்குதல்.

தானு குரிசிலத் தாயசொற் கேட்டலுங்
கோளு மடங்கலிற் ¹குமுறி விமமுவா
னாளு நல்லற நடுங்க நவினா
குளு கட்டுரை சொல்லன மேயினான்.

(இ - ள்.) தான் உறு குரிசில் (கோசலையின்) காலகனில விழுந்து கிடக் கின்ற பரதன், அ தாய சொல் கேட்டலும்-கோசலைசொன்ன அசுவலலைக் கேட்டவுடனே, கோள உறு மடங்கலின் - (பொறிகொண்டு, பிடிக்கப்பட்ட சிவகம்போல, குமுறி-போரவாரத்தோன்ற ஒலிசெய்து; விமமுவான் - அழு பவனாய்,-நாள உறு நல அறம் நடுங்க-நாடோறும் மேற்கொண்டுடததுகின்ற தருமத்திற்குடரிய தேவதையும் நடுக்கமடையுமபடி, நாவிலால்-தனது) நாவிலால், குள் உறு கட்டுரை-சபதமாகச் சொல்லப்படும்உறுதிமொழிகளை, சொல் லல்-சொல்லுதற்கு, மேயினான்-தொடங்கினான்; (எ - று.)—அசகுளுரைகளை மேல் உட்கவிகளிற் காண்க.

“கமலசகீரடி, பூண்டனன் கிடத்தனன் புலமயினாரோ” எனக் கீழ்வந்த தனல், ‘தானு குரிசில்’ என்றார். ‘கைகயர்கோன்மக ளிழைத்த கைதவம் ஐயரீ யறிந்திலேபோலும்’ என்ற சொல்லில், கோசலை ‘பரதனும் அறிந்தே கைகேயி இக்கைதவத்தைச் செய்தான்’ என்று ஐயங்கொண்டிருந்தன னென்றது புலப் படுதலால், அவ்வையம் நீங்குதற்குச் சபதஞ்செய்யலாயினன பரத னென்க. சத்துருக்களனுடனே பரதன் சென்று பிட்டுளுருயின்றி அழுதுகொண்டிருக்

குற கோசலையின் அருகிற்சார்ந்து அவனைப்பார்த்து இருவரும்கதறிக்கொண்டே அவனைக்கட்டிக்கொள்ள, அப்போது அக்கொளசலை பெருந்துயரத்தோடு பரத்தைப்பார்த்து ‘இராசசிவத்தின்பொருட்டு ஆசைப்பட்டிக்கொண்டிருந்த உனக்கு உன்தாய இராசசிவத்தை வாங்கிவைத்திருக்கிறாள்’ இனிது ஆளலாம் என்னை இராமனுள்ளகாட்டகத்திற் கொண்டுவீடுக’ என்பவைமுதலிய வாகச சிலகூற, அவளுடையமனத்தைத் தெளிவிக்கும்பொருட்டுப் பரதன் பலசபதமொழிகளாகுறினென்று முதலுலில் வருகிறது. கடுஞ்சபதஞ்செய்யக்கேட்டோர்க்கு மனமடுவருதல் இயலபு ஆதலால், தருமத்தின்மேல்வைத்துப் பலவகைசபதஞ்செய்தபோது அததருமதேவதை நடுவகிற் நென்க. நாமுது என்பது டகரத்துக்குளகத்தைப் போலியாகப் பெற்றுவந்ததெனக் கொண்டு, நானுநலவறம எனபதற்கு-நாடிசெய்யகின்ற சிறந்ததருமத்திற்கு உரியதேவதை எனபாருமுளா. பி-ம் —¹குழி. (க௦௩)

கூஅ.—இதுமுதல் இருபதுகவிகள் - பரதஞ்செய்த பலவகைச் சபதங்களைத் தெரிவிக்கும்

அறங்கெட முயன்றவ நருளி நெஞ்சினன்
பிறன்கடை நின்றவன் ¹பிறரைச் சீறினான்
மறங்கொடு மன்னுயிர் கொன்று வாழ்த்தவன்
துறந்தமா தவர்க்கருந் துயரஞ் சூழ்த்துனோன்.

இதுமுதல் என்னுருவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) அறம கெட முயன்றவன்-(பிறாசெய்த) தருமசெயல் கெட்டழியுமபடி முயற்சிசெய்தவனும், அருள இவ் நெஞ்சினன்-இரக்கமென்பது சிறிதும் இல்லாத நெஞ்சையுடையவனும், பிறன் கடை நின்றவன்-அயலார தலைவராயிலில் சிறைவனும், பிறரை சீறினான்-(காரணமின்றி) அயலாராமிது கோபங்கொண்டவனும், மறம் கொடு மன உயிர் கொன்று வாழ்த்தவன் - மனக்கொடுமைமால் நிலைபெற்ற பிராணிகளைக் கொன்று அந்தமூலமாகச் சீவனஞ் செய்பவனும், துறந்த மாதவாகு அரு துயரம் சூழ்த்து உளோன்-(அகப்பற்று புறப்பற்று என்னும் இருவகைப்பாறறுக்களையுந்) துறந்த பெருந் தவசியாதிதத்தல் (அவாக்குக) கொடுதுன்பமுண்டாகுஞ்செயலை வேணுமென்று செய்பவனும்,—(எ-று).—ஞாகமாகவந்த செய்யுளகட்டு “நன்னுமத, தீயெரிநகத்துக கடிதுசெலவான” (க௦௩) என முடிபு காண்க.

எனக்குத் தெரிந்த இராமனைக்காட்டிற்குச்செலுத்ததுதெவன்பதுநிகழ்த்திருக்குமாயின், அப்போது அறங்கெடமுயன்றவன் முதலானோர்க்குக்கிடைக்கும் நரகம் எனக்குற கிடைக்கட்டும் என்று பரதன் சபதஞ் செய்தானென்க. மேலவரும் பாடல்கட்கெல்லாம இவ்வனமே பொருள் காண்க. வால்மீகரைப்போலவே கம்பரென்ற பெரும்புலவரும் பரதன் சபதஞ்செய்வதை வியாஜமாகவைத்து உலகத்தோர்க்கு அருமையானிலை அறங்களைத் தெரி

விக்கின்றன ரென்க. பிறன்கடைநிற்றல்-அவாபொருளைச் சமயம்வாய்க்கும் போது கவாதற்கு என்னலாம்; அயலாமனைவியைத் தன் பெண்டாகக்கொள் றதற்கு என்று உரைத்தலும் ஒன்று. பி-ம் —¹பிறாகட், பிறப்பைச். (கூச)

கூகூ. ¹குரவலர் குழலியை வாளிற் கொன்றுளோன்
புரவலன் ²றன்னெடு மமரிற் புக்குடன்
விரவலர் வெரிநிடை விழிக்க மீண்டுளோ
³னிரவல ⁴நிருதிதி வெறிந்து வெளவினோன்.

(இ-ள்.) குரவு அலா குழலியை வாளில் கொன்று உளோன்-குராமலா மலரப்பெற்ற கூத்தலையுடைய பெண்ணை வாளினாற் கொன்றவனும, —புரவ லன் தன்னெடுமும் அமரில் உடன்புகு - (தன்¹அ-ச(னுக்குதனுணையாகப் பொருமாறு அவ)னெடும முனைமுக்கத்தில் ஒருங்கு புக்கு, (பிறகு அஞ்சி), விரவலா வெரிநிடை விழிக்க மீண்டுளோன் - பகைவா (தன்) முதுகைக் காணுமாறு (முதுகுகொடுத்து) ஒடிவந்தவனும, இரவலா இரு நிதி எறிந்து வெளவினோன்-பிசையைபடுத்தி கைவிநசொற்ப்பொருளைப்பெருமபொரு ளாக எண்ணிவைத்திருப்பவருடைய அப்பொருளை வலித்துகவர்த்தவனும, — (எ - று.)—பி-ம் —¹குரவலமகளிரை ²உறுபொருள்புனைவில் வாரினோன். ³இரவலன். ⁴அரு. (கூடு)

கூகூ. தழைத்ததன் ¹ளோவினோன் றலைவ னல்லனென்
²றழைத்தவ னறநெறி யந்த னுளரிந
³பிழைத்தவன் ⁴பிழைப்பிலா மறையைப் பின்னிசின்
றிழைத்தவ ருளரெனு மிழுதை ⁵நெஞ்சினோன்.

(இ-ள்.) தழைத்த தன் துளவினோன் தலைவ னல்லன் என்று அழை த்தவன்-செழித்துள்ள குளிர்த் திருத்தழையமாலையையணிந்துள்ள திருமால் பரம்பொருளல்லனென்று சொல்பவனும, அறம் நெறி அந்தனாளில் பிழைத் தவன்-தருமநெறித்தருத பிராமணாதிறத்திற் பிழைசெய்தவனும். பிழைப்பு இலா மறையை-(மணிதராற்செய்யப்பட்டதென்னுங்)குற்றமில்லாத [அபௌ ருஷையமான] வேதத்தை, பின்னி நீன்று இழைத்தவா உளா எனும்-(புதிது புதிதாக)முடைத்துகொண்டசெய்தவா உளாளாநென்று சொல்லுகிற. இழுதை நெஞ்சினோன்-அறிவின்மைகொண்ட நெஞ்சையுடையவனும், —(எ - று.)

கவி தாம் வைணவரென்பது தோன்றுமாறு, தழைத்ததனளவினோன் தலைவனல்லனென்றழைத்தவன் நாகையதுவா னென்றார். வேதம் அபௌரு ஷையமாயிருக்க, அத்தேவத்தைக் குறித்துப் பலருங்கற்பித்து முடைத்து சேர்த்ததனால்தோன்றியன இத்தேவத்தைக் கொன்றுகூடும் பழுதுபட்ட கருத் துடையவன் நாகையதுவானென்பது, பின்னிரண்டடிகளின் கருத்து. பி-ம்:-¹துளதினோன். ²அழைத்தவா. ³பிழைத்தவா. ⁴பிழைப்பிலாமறையைப் பேணலா-நிழைத்தவன்பொட்டியனும், பிழைப்பிலாமறையைப் பின்னவர்க்.

கிழைத்தவரிலன்னும், அன்பிலாமறையைப்பேணலா-திழைத்தவன் பொய்யெனும். ⁵நெஞ்சினோ, சிலபீரதிகளில் இச்செய்யுளும் அடுத்தசெய்யுளும் முன்பின்னாக மாறியுள்ளன. (க0க)

க0க. தாய்ப்சி யுழந்துயிர் தளரத் தான்¹றனிப
பாப்பெரும பாழ்வயி றளிகரும் பாவியு
நாயகன்²படநடந் தவனு நண்ணுமத்
தீயெரி நரகத்துக் கடிது செலகபான்.

(இ - ள்.) தாய்ப்சி உழந்து உயிர் தளர-தன்) தாய்ப்சியினால் வருந்தி உயிர்சோரத்திருக்கவும், (அவளுக்கும் பசி நீங்க அன்னமிடாது), தான்—, தனி பாய் பெரு பாழ்வயிற் றளிகரும் பாவியும - தனியே பரந்த பெரிய பாழ்வயிற்றினை (அன்னமிட்டு) ஒழுகின்ற பாவியும், நாயகன் படநடந்த வன்உம் - (தன்) தலைவன் களத்திலேயிறங்கும்படி அவனைக் கைவிட்டுச் சென்றவனும், நண்ணும் - சோகின்ற. அ தீ எரி நரகத்து - அந்தெருப்புப் பற்றியெரிகின்ற நரகத்திலே, (இராமபிரான் காடுசெல்ல உடனையாயின்), - யான் கடிது செலக-யானவிரைகதுசெலக கடவேன; 1 - 2. — தீயெரி நரகம் - நரகவிசேடத்தொன்று. பி-பி —¹அனம். ²களப்படத்தவறுண்ணும், களப்படத்தவ்வுண்ணும். (க0எ)

க0உ. ¹தாளினி லடைந்தவா தம்மைத் ²தற்கொரு
கோளுந் ³வஞ்சினன கொடுத்த பேதையு
நாளினு ⁴மறமறத் தவனு ⁵நண்ணுறு
மீளரு ⁶நாகிடைக் ⁷கடிது வீழ்கயான்.

(இ - ள்.) (தான் அந்நு இராமபிரான் காண்கஞ்சென்றிருந்தானால்), — தாளினில் அடைந்தவா தம்மை தற்கு ஒரு கோள் உற் அஞ்சினன் கொடுத்த பேதைம - என்னே பாதாகாகவேனுமென்று சொல்லித் தன்) பாதவ களில் அடைக்கலமபுகுத்தோரைத் தான பாதகாபின் அதனால்) தனக்கு ஒரு தீமை நேருவதற்கு அஞ்சிப் பாதகாராமல் (எதிர்நினைக்கியிருக்க) கொடுத்திட்ட கல்லறிவல்லாதவனும், தானின்உம் அறம் மறத்தவன்உம்-எந் நாளும்அறத்தைமறந்துடடப்பவனும். நண்ணுறம்-அடைகின்ற, மீள அரு நர கிடை-மீளா [பவராளகிடக்கவேண்டிய] நரகத்திலே, கடிது யான் வீழ்க—.

தன்னுயிர்க்குத்தீங்குநேரதாயினும் அடைக்கலமடைத்தோரைக் கை விடலாகாது கைவிட்டால் அவர்குப் பெருநரக கிடைக்குமென்க. கடிது வீழ்களன்பதற்கு முன் “தீயனகொடியவளசெய்த செய்கையை நாயினே னுண்ணின்” (ககஎ) என்பதைக் கூட்டிப்பொருளுகாண்க ககக-ஆங்கவிலரையில இத தொடரைக் கூட்டிக்கொள்க அஞ்சினன் - முற்றெச்சம். பி-ம் —¹தாளிழ லடைத்தவர், தாளடைத்துறைபவா. தாளுறவடைத்தவர், தாளொரு. ²அஞ்சி யே, வருதல். ³நளநகாபவனும், நனகிலாதவனும். ⁴நண்ணிய. ⁵நரகத்துக். ⁶விரைவின். (க0அ)

க0ங். பொய்க்கரி ¹கூறினேன் ²போருக் ³கஞ்சினேன்
• ⁴கைக்கொளு மடைக்கலங் கரந்து ⁵வவவினே
னெய்த்திடத் திடர்செய்தோ நென்றின் ⁶தோர்புரு
மெய்க்கொடு ⁷நரகிடை ⁸விரைவின் வீழ்கயான்.

(இ.ள்.) (என்னுட்கையால் இராமபிரான் காட்டிற்கு அனுப்பப்பட்டிருப்பின்),-பொய் கரி கூறினோன்-(ரியாயசபையிற் சென்று) பொய்ச்சாட்சி சொன்னவனும், போருக்கு அஞ்சினோன் கைக்கொளும் அடைக்கலம் கரீது வவ்வீனோன்-போபுரிதற்கு அஞ்சின்மவன் கையிற்கொண்டுள்ள அடைக்கலப்பொருளை மறைத்துநின்று பறித்துக்கொண்டு சென்றவனும், எய்த்த இடத்து இடா செயதோன்-(ஒருவா தமக்கு)ஆபத்துநேரிட்டு வருத்துகையில் (பின்னும்) அவாகருத துன்பத்தை விளைத்தவனும், என்ற இன்னோ - என் கின்ற இவா, புகும - அடைகின்ற, கொடு மெய் நாகிடை - கொடுத்தன்மையைக்கொண்ட நாகத்தில. வினைவின் யான் வீழ்க-; (எ - று.)

போருக்கஞ்சினோன் எனபதை தனியே எடுப்பின் - முனைமுத்ததுச சென்று மனத்திட்டியின்றிப் போபுரிதற்கு அஞ்சிப் பின்னிட்டவனென்று பொருளாம் ஆயினும், “விடவலா வெரிட்டை வீழ்ககமீண்டுளோன் (கூக), நாயகன் படநடத்தவன (கருக)” என்ற தொடர்களால், போருக்கு அஞ்சியவன் நரகம்புகுதல் கூறப்பட்டமையான் கூறிபதுகூறலா மாகுதலால், அப்பொருள் சிறவாது எய்த்திடத்து - தொகுத்தல். பி - டி - 1 கூறினோ, கூறினன். 2 போரில், போரின். 3 அஞ்சினா, அஞ்சினன். 4 கைப்படுத்தடைக்கலம். 5 வவ்வீனோ, 6 நகத்தது. 7 கடிதுவீழ்கயான். வீழ்கயானுமே. சிலபிரதிகளில் இச்செய்யுள் இல்ல. இவ்விடத்து கரு - வது செய்யுளாகவுள்ள ‘கன்று யிரோய்ததுக’ என்ற செய்யுள் உள்ளது. (கூக)

கூக. அநதண நுறையுள 1 பனவி 2 பூட்டினோன்
3 மைநதரைக் கொன்றுளோன் வழக்கிற 4 பொய்த்துளோன்
நித்தனை 5 தேவரை 6 கிழ்த்துதி னோன்புகும்
வெந்துபர் நரகத்து வீழ்க யானுமே.

(இ.ள்.) (என்னுட்கையால் இராமபிரான் காட்டிற்கு அனுப்பப்பட்டிருப்பின்),-அநதணா உறையுள அனல் ஊட்டினோன்-பிராமணாகள் வசிக கின்ற இடத்தில் தீபபறநவைத்தவனும், மைநதரை கொன்றுளோன் - சிறு வரைக கொன்றவனும், வழக்கில பொயத்து உளோன்-‘தான்’ ரியாயதிபதி யாயிருந்து) வியாசசியத்தல் தவறாக ரியாயத்தைத் தீர்த்தவனும், தேவரை நித்தனை நிகழ்த்தினோன்-தேவதைகளை ககாணமயிற்(ப)பழித்தவனும்,புகும்- அடைகின்ற, வெம துபா நகத்து - கொடிய துக்கத்தை யுண்டாக்கக்கூடிய நரகத்தில, யான்உம வீழ்க-; (எ - று.)

வாழ்கின்றதில்லில தீயூட்டுதலே நாகிற்குக் காணம்’ அதிலும் அநதணர் வாழிடத்தில் தீயூட்டுதல பெருநரகத்தை விளைகரு மாதலால், அநதனை தனியே யெடுத்ததுக்கூறினார். மைநதரைக் கொல்லுதல் - பெற்றபிள்ளையைக் கொல் லுதல்: அன்றி, சிறுகுழந்தைகளைக் கொல்லுதலுமாம். குழந்தைகளைக் கொல் லுதல் ‘சிசுஹதயா’ எனப்படும். பொய்ச்சாட்சிகுறினவன் பொய்க்கரி கூறினோன் என்று கீழ்க்கூறப்பட்டதனால், வழக்கிற்பொய்த்துளோன் என்ப

தற்கு - தானறிந்து பொய்ததிர்ப்புச்சொன்னவன் என உரைக்கப்பட்டது. இனி, பொய்வழக்குக் கூறியவன் [தப்புவிமாச்சிபர் தொடுத்தவன்] எனினு மாம்.காரணமின்றிக் கடவுளரைப்பழித்தல் பாதகமாதலால், 'சித்தனைதேவரை நிகழ்த்தினேன்' என்றா. பி-ம்:—¹அனலில், அனலின். ²ஊட்டினோ. ³மைத் தனைக்கொன்றுளோர், மைத்தனை கோக்கிலோன், வத்தனை கோக்கிலார், வத் தனைகோக்கிலான். ⁴பொய்த்துளோர். ⁵தேவரின் ⁶நிகழ்த்தினேர். இது "எஃகெறி" (க௦௭) என்றபாடலுக்குட்பின் சிலபிரதியிலுள்ளது. (க௦௦)

க௦௮ கன்றுயி ரோய்த்துசக் கறந்து பாலுண்டோன்
மன்றிடைப பிறாபொருண் மறைத்து வவவினே
னன்றிபை ¹மறத்திடு நயமி னுவினே
னென்றிவ ருறு²நா கென்ன தாகவெ.

(இ - ள்.) (என்னுட்கையினால் எந்தாய வரங்கேட்டு இராமனைக் காட் டிற்கு அனுப்பியிருப்பின்),—கன்று உயி ஓமரதுடக கறந்து பால் உண்டோன். கன்று (பாலுண்ணுமையால், உயிரோய்த்து வருத்தாதீறக (அரக்க கன்றுகருப் பால்விடாது) கறந்து உண்டா னும், மன்றிடை பிறா பொருள் மறைத்து வவ் வினேன் - (பலா கூடிய) சபையிற் பிறா பொருளை (உடையவரையாதபடி) ஒளித்துக் கவாதவனும், தன்நிபை மறத்திடும நயம் இல காவினேன்-பிறா செய்த உபகாரத்தை மறந்து² கனக்கு உபகாரஞ் செய்த அவரைத்) திட்டுகின்ற நீதியற்ற நாவையுடையவனும், என்ற இவா— உறும-அடைகிற, காரு—, என்னதுஆக - எனக்கு உரியதாகு; (எ-று.) பி-ம்:—¹மாயத்தறமறத்த. ²கதி.

க௦௯. ஆறுதன் னுடன்வரு மருசொன் ¹மாதரை
யூறுகொண்டலைக்கத் ²தன் னுயிரகொண் டேகினேன்
சோறுதனை யை³ னுள்ளோ பசிக்கத் ⁴துய்த்ததுளோ
⁵னேறுமக கதியிடை ⁶யானு மேறவெ.

(இ - ள்.) (என்னுட்கையினால் எந்தாய உட்கேட்டு இராமனைக் காட் டிற்கு அனுப்பியிருப்பின்),—ஆறு தன்னுடன் வரும் அம் சொல் மாதரை ஊறு கொண்டு அலைக்க தன் உயிரகொண்டு ஏடுனேன்-(செல்லுயி) வழியிலே தன்னுடனே வருகின்ற அழகிய சொல்லையுடைய மடக்கையை (வழிபறிப் போ) துன்பத்தை யுண்டாக்கிக்கொண்டு வருத்த (அமமடக்கையைக் காகக முயலாமல்) தன்னுயிரைத் தப்புவித்துக்கொண்டு சென்றவனும், தன் அயல் உளோர பசிக்க சோறு துய்த்து உளோன் - தன்னருகிலிருப்பவா பசித்திருக்க (அவர்கள் பசிதீர்க்க முயலாமல் தான் தனியே) சோற்றையுண்டு தன் பசி யாரியவனும், ஏறும - அடைகின்ற, அ கதியிடை - (அத்தது) தீக்கதியில், யான் உம—, ஏற-சென்றுசோக; (எ - று.)

ஏற - வியங்கோளமுறறு. பி - ம் —¹மாதரைக்கூடரை. ²தான். ³ஒடினேன், ஒடினோ. ⁴சிலாபசிக்கத், சிலாபதைக்கத். ⁵துயத்தவா. ⁶ஏறியகதியிடை, ஏறியதீக்கதி. ⁷என்னதாகவெ, (கூகடு)

க0௭. எஃகெறி செருமுகத் தேற்ற தெவ்வருக்

¹கொஃகின னுயிர்வளர்த் துண்ணு ²மாசையா

னஃகலி லறநெறி யகற்றி யொண்பொருள்

வெஃகிய மன்னன்வீழ் நாகில வீழ்கயான.

(இ - ள்.) (என்னுட்கையினால் எந்தாம் வரங்கேட்டு இராமனைக் காட்டிற்று அனுப்பியிருப்பின்),—உயி வளர்த்து உண்ணும் ஆசையான் - (தன்) உயிரைப் பாதுகாக்கவே னுமென்னும் விருப்பத்தைக்கொண்டு, எஃகு எறி செரு முகத்து ஏற்ற தெவ்வருக்கு ஒஃகினன் - படைக்கலங்கொண்டு செய்யப்படுகின்ற போரில் எதிர்த்துநின்ற பகைவருக்கு முன்னின்று பொருடியாமல் வணங்கிவிட்டவனும்,-அஃகல் இல் அறமறையிற் அகற்றி ஒன் பொருள் வெஃகிய மன்னன் சுருங்குதலில்லாத கருமாரக்கத்தைக் கவிர்த்துச் சிறந்த பொருளைக் கவராத மன்னனும். வீழ் - வீழ்கின்ற, நாகில - நாகத்தில், யான் வீழ்க - ; (எ - று.)

வருவாயில் ஆறிலொன்று அரசிறையென்று தருமநூல்களினால் ஏற்பட்டிருக்கவும்,அவ்வாறமை மீறித் தன்னாற் பாதுகாக்கப்படும் மக்களிடத்து மிக்க இறையை வரங்குதல் மன்னவனுக்கு அதிபாதக மாதலால், 'அறநெறியகற்றி யொண்பொருள் வெஃகிய மன்னன்' என்றா. 'உயிவளர்த்துண்ணுமாசையான்' என்பதை, பொருள் வெஃகிய மன்னனோடு இயைத்து உரைப்பாருமுளா.ஆசையான்என்பதை மூன்றனுருபுஏற்றப்பெயராகக் கொள்ளாதுஆசையென்னும் பெயரினடியாகப்பிறந்த பெயர்ப்பகுபதமாகக்கொண்டு,உயிவளர்த்து உண்ணும் ஆசையான் - எப்படியாவது நமமுயிரைக் காக்கவேனுமென்று விருமபியவனாகித் தீயவழியாலாயினும் பொருளையிட்டித்தன்னுயிரையோம்புபவன்னக கூறுதலும் ஒன்று.தெவ்வருக்கு ஒஃகினன் என்பதற்கு-பகைவாக்குப்புறங்கொடுத்தோ டுனவன் என்றுபொருளாகுநின்,கூறியதுகூறலாமாதலால், பகைவருக்கு இறைஞ்சியவன் என்று பொருள் கூறப்பட்டது. பி-ம் —¹ஒஃகினன். ²ஆசையால், ஆசையா. ³ஆக்கியோன். (கக௩)

க0௮. அழிவரு மரசிய ¹வெய்தி ²யாகுமென்

றிழிவரு சிறுதொழி லிபற்றி ³யாண்டினன்

வழிவரு தருமத்தை மறந்து மறநெருந்

பழிவரு நெறிபடர் பதக னாகயான்.

(இ-ள்.) நான் இராமபிரான் கானகஞ்சென்றதற்கு உட்கையாயின்),—அழிவு அரும் அரச இயல் - செடுதலில்லாத அரசாட்சியை, எய்தி - (தான்) அடைந்து, (பிறகு), ஆகும் என்று - நாம் யாவாக்கும் அரசனாதலால் எதைச் செய்தாலும் செய்யலாமென்றுகருதி, இழி வரு சிறுதொழில் இயற்றி - இழிவான சிறிய தொழில்களைச்செய்து,ஆண்டு-அரசுபுரிந்து,தன் வழி வரு தருமத்

தை மறந்து தனக்குக் குலமுறையாகவுள்ள தருமத்தை மறந்துவிட்டு, மற்று ஒரு பழி வரு நெறி படா-(அரசதருமத்தினும) வேறான ஒரு பழிப்பை யுண்டாக்கும் வழியிற் செல்லுகின்ற, பதகன-பாவியாக, யான—, ஆக - ஆகுத.

யான் இராமனைக் காட்டிற்றுத் துடித்த உடகதையாயிருந்தேனாயின், அரசன் தன் குடிமக்கவிடத்து ஆறில ஒன்று அச்சினை வாங்கி அப்பொருளைக் கொண்டு அம்மக்களைப் பாதுகாக்கவேண்டுவது முறையாதலின், நாம் அரசனாலால் நமமைக கேட்பரிலலையென்று கருதி மிகுதியாகவரிவிதித்தல் தன்கருத்தைப் பாதுகாப்பதிற்செலுத்தாது பொருளிட்டும்வழியிலேயேசெலுத்ததலமுதல்ய கூத்திரியதருமத்திற்கு மாறான செயலைச் செய்யுங் கொடுங் கோன்மன்னன் புகுந் தீக்கதி எனரு வருக என்று பதகன சபதஞ்செய்தன னென்க. பி-ம் —¹அகந்நி, யாககும்னறி, ஆகருமினறு. ²ஆண்டுத்தன், ஆண்டதின். (கூகூ)

க0கூ. தஞ்சென வெதுங்கிணை தனது ¹பாருளோ

"ரெஞ்சலின் மறுக்கிணை டிபில போயுற

வஞ்சிசென் றிறுத்தவன் வானை மீக்கொள

வஞ்சின மன்னவனாக மாணுமே.

(இ - ள்.) (இராமன் காட்டிற்குச்சென்றதற்கு உடகதையாயின்), யான் உம-நான்,—தஞ்சு என ஒதுங்கிணை தனது பா உளோ - (ஃ தான் இந்த ஆபத்துக்காலத்து எமமுடைய பொருள் பாதும அழியாது) காக்கவேண்டிய வன் என்று (தன்னைச்)சுண்ணமாகச்சாத்தவான தனநாட்டவா, எஞ்சல இல் மறுக்கிணை இரியல் போயஉற - குறைதல்வலாத [மக்க] மனக்கலக்கத் தோடு நிலைகெட்டு ஒடிப்போயவிடுமாறும,வஞ்சி சென்று இறுத்தவன் வானை மீக்கொள - வஞ்சிமலை புனைந்துவந்து நிலைபாக்கின்ற எதிர்த்த பகைவன் (வெற்றிக்கு அறிகுறியாக) வானையலைபய புனையுமாறும,அஞ்சின-(அந்தப் பகைவனோடு தன்னையிருள்வனையும் தன்னாலியன்றவனவும் எதிர்த்துப் பொராமல்) அஞ்சியோடிப்போன, மன்னவன்-மன்னவனைப்போல, ஆக - (தீக்கதியிற்) சோவேனாக; (எ - று)

வஞ்சி - பகைமேற்செலவோர் புனையும் மலை; அதனைச் சூழப் பகை வன் எதிர்ததால் தன் கீழ்வாழியாகக்கு வேண்டிய பாதுகாப்பை யளித்ததுத் தானும் எதிர்த்தமன்னவனைத் தன்னாலியன்றவரை எதிர்த்துப்பொரவேண்டு வது முறைமையேதவர, 'நமமுயி எஞ்சினோர் போதும நம கீழ்வாழியாகன் எககேடாவது கெட்டும்' என்று கருதி அஞ்சியோடுவது முறையன்றாதல், இச்சுஞ்ஞரையால் விளக்கப்பட்டது. வானை-பகைவென்றோரு குடும் மலை. பி-ம்:—¹போருளோ. ²எஞ்சினா, எஞ்சிட. ³மறுக்கிணை, மனத்தினோடு. ⁴மன்னவனுமாகயான். சிலபிரதிகளில் "அழிவரும்" (க0அ) என்ற பாடலுக்

குப்பின் “கன்னியை” (கக௦) எண்பதும், அதன்பின் இசெய்யுளும், இதன் பின் “மறவிறொல” (கக௨) என்றபாடலும், அதன்பின் “ஊணல” (கக௧) என்ற பாடலும் உள்ளன. (கக௫)

கக௦. கன்னியை ¹யழிசெய்க் கருதி னோன்றருந்
பன்னியை நோக்கினோன் பருங் னோனறை
பொன்னிகழ் ²கனாவீனிற் பொருந்தி னோனெனது
மின்னவ நுறுகதி யென்ன தாகவே.

(இ - ள்.) (யான் இராமனைக் காட்டிற்குத் துரத்தஉட்கையாயின்),— கன்னியை அழி செய் கருதினோன் - விவாகமாகாதபெண்ணைக் கற்பழிக்கக் கருதினவனும், குரு பன்னியை நோக்கினோன்-ஆசிரியன்மனைவியைத் தீய கருத்தோடு பார்த்தவனும், நறைபருகினோன்-மதுபானஞ்செய்தவனுமீ, இகழ் களவீனில பொன் பொருந்தினோன் - இழிவாகக் கூறப்படுகின்ற களவி னால் பொருளேத் தேடியவனும், எனும்-என்கின்ற, இன்னவா-இவரீகன், உறு- அடைகின்ற, கதி-சீக்கதி, என்னது-எனக்கு உரியதாக. ஆக-ஆருக; (எ-று.)

கன்னி, குருபன்னி—கம்மா, குருபதீ வடசொற்கள். கதியென்ற வடசொல் திரிதவந்தது. கன்னிஎன்பதற்கு-பூப்பையெய்தாத பெண்ணன்று உரைப்பினுமாம் பி-ம் —¹கட்டித் தேக்கினோன், கட்டித் தேக்கியதினோன், கடியித்தேக்கினோன். ²இருள். ³கனாவடைப. ⁴என. (கக௧)

கக௧. ஊணல ¹வுண்வழி நாயி ²னுண்டவ்
ணணலன் பெண்ணல னாகொ லாமென
நாணல னாகமுண் டென்னு நலலுரை
பேணலன் பிறர்பழி பிதற்றி ³யாகயான்.

(இ - ள்.) (இராமனை வனஞ்செலுத்த உட்கையாயின்), யான்—, நல ஊண்-சிந்த உணவை, உண வடி-உணனுமிடத்து, நாயின்-நாயபோல, உண டவன் - (தானே தனியாக) புசித்தவனும், ஆண உலன் பெண ஆலன் ஆர் கொல் ஆம என நாணலன் - ‘(இவன்) ஆணதன்மையுடையானுமல்லவாகிப் பெணதன்மை யுடையானுமல்லவாகி இவ்வாணமினத்தையுஞ் சேராதவன் யாவனோ?’ என்று பழித்துச் சொல்லவும் வேட்கமற்றுத் தன்னொழிலே புரி பவனும், நாகம் உண்டு எனலும் நல் உரை பேணலன் - (சீத்தொழில் புரிந் தால் பின் சேருமாறு) நாகமுள்ளதுஎன்று சொல்லுகின்ற பெரியோரின் சிறந்த வசனத்தை இலட்சியஞ்செய்யாது சீத்தொழிலே புரிபவனும், பிறர் பழி பிதற்றி-எப்போதும் அயலாடைப்பற்றிய பழிப்புச்சொற்களையே பிதற்று பவனும், ஆக - சோகின்ற சீக்கக்கை அடைபவனாக; (எ - று.)

அல என்று பிரித்து - உண்ணத்தகாதபொருள் என்று உரைத் தலும் ஒன்று. பிறப்பினற் பெண்ணையிராமையாற் பெண்ணல்ல நென்றும், ஆண்மகட்குஉரிய ததிரியமுதலிய குணங்கள் இல்லாமையால் ஆணல்ல

னென்றும் சொல்லுகின்றாராதலின், 'ஆனோ? பெண்ணோ?' என்று ஐயுற்றுத் துணிந்தவழிக் கிளத்தற்குரிய முறைமைத் தெரிவிக்கின்ற "தன்மைசுட்டலு முரித்தென மொழிப, வன்மைக் கிளவிலே றீடத்தான" என்ற சூத்திரத்திற்கு இவ்வு இடனினமை யுணாக. வீட்டுனென்று பேரிட்டுக்கொண்டு போருக்கு அஞ்சிவிடும் நானிலியை 'நாணலன்' எனரா. பிதற்றி-பிதற்றுபவன்: பெயர். பி-ம்:—¹உள, உணல. ²உணடியன். ³வாழ்க. (கூகஎ)

ககஉ. ¹மறுவிரெறல் குலங்களை மாசிட் டேற்றினோன்
சிறுவிலை பெளியவ ருணவு சிந்தினை
²னறியன வயலவா நாவி னீரவா
வறுபத துங்கிப வொருவ னாகயான்.

(இ-ள்.) (இராமனைக் காட்டிற்குத் தூத்த உட்கதையாயின்),—யான்—, மறு இல் தொல் குலங்களை - குற்றமற்ற பழமையான குலங்களை, மாசு இட்டு ஏற்றினோன்—குற்றமுள்ளவென்று (அவைகட்குக் குற்றங்களைக்) கற்பித்துச் சொல்பவனும், சிறுவிலை எளியவா உணவு சிந்தினோன்—சும்காலத்தில் எளியவா கைக்கொண்டு உண்கின்ற உணவைக் கீழ்ச்சித்துமாறு செய்தவனும், நறியன உறு பதம் அயலவா நாவின் நீரவா உட்கிப ஒருவன் - நறுமணமுள்ளனவாகி (உண்பதற்குத்) தக்க உணவை அருகேயாத்திருப்பவா நாவில் நீர் சுரக்குமாறு (அவாகட்கு ஏயாமலே) உணட ஒருத்தனும், ஆக - ஒத்திருக்க [சேருங்கதிரிற் சோக]; (எ - று)

உணவைச் சிந்துதலே பாக்கமானது பிறருண்ணும் உணவைச் சிந்துவது பின்னும் பாக்கமானது எளியவருணவைச் சிறுவிலைக்காலத்துச் சிந்துவதோ மிகவும் பாக்கத்தைப் பயப்படுதெனக். உருசியுள்ள பண்டங்களைத் தான் தனியே யுண்ணாது பிறாக்குத் தந்து உண்ணவேணுமென்பது துற்கொள்கையாதலால், பிறாவாயில் நீரவருமாறு அவாகள பாத்துக்கொண்டிருக்கையில் அவாகட்குத் தந்து தனியே யுண்ணுதல், தீவகாதலறிக. பி-ம்:—¹மறுவில, மறுவிலாக. ²நறியவென்று, நற்பவனறு. (கூகஅ)

ககங. விலலினும் வாளினும் விரிந்த ¹வாண்டொழில்
புலலிடை ²யுருத்தனன் பொய்மமை யாகக்கையைச்
சிலபக லோம்புவான் செறுநா ³சிறிய
விலலிடை யிருபத ⁴மேறக் வென்கையால்.

(இ - ள்.) (இராமனைக் காட்டிற்குத் தூத்த உட்கதையானவராயின்), (யான்), - வில்லின் உம வாளின் உம விரிந்த ஆணதொழில் புலலிடை உருத்தனன்—வில்லினாலும் வாளினாலும் பரவித்தோனாகுகின்ற பராகிரமச்செயலே (மேற்கொள்ளாது) வீணாகிவிட்டவனாகி. பொய்மமை யாக்கையை சில் பகல் ஓம்புவான்.—சிலையில்லாத உடம்பைச் சிலகாலம் பாதுகாக்கவிரும்பி, சிறிய செறுநா இல்லிடை இடு பதம்—கோபித்துக்கொண்கின்ற பகைவாவிட்டில் அவர் கொடுக்கின்ற உணவை, என் கையால் ஏற்க - என் கையாலேயிர்த்து பெறும் பாவத்தைப் பெறுக; (எ - று.)

இராமனது வனவாசத்துக்கு யான் உடந்தையாயின், வீரத்தையேபார்
க்க வேண்டுவது அரசரின் அறமாக இருக்கவும் அவனும் வீரத்தன்மையை
மேற்கொள்ளாதுவிட்டு, மானமற்று உயிதவகியிருந்தாற்போது மென்று
கருதி, தன்னைச் சீரிய பகைவரின் எல்லையையடைத்து அவர் ஈயும் உணவை
யிரந்து பெறும் பாதகம் எனக் குண்டாருக என்று நென்க. புல்லிடை யுருத்
தல்-விழலுக்கு இறைத்தரீபோலவும், புலவிறகூதிய அமுதம்போலவும் பய
னின்றிவிடுதல் இத்தொடா - பயனின்மைமைக்காட்டியது, இலக்கண
வழக்கு. பி-ம் —¹ஒண்டொழில் ²உருத்தெனன், உருத்தவன். ³சீரிய.
⁴மொக்க. (௧௧௧)

௧௧௧. ஏற்றவற் கொடுபொருளுள்ள ¹தின்னென்று

மாற்றல னுதவலன் வரமபில பலபக

²லாற்றின னுழற்றுமோ ராத நெய்துமக்

³கூற்றுறு நாகினோர் கூறு கொள்கயான்.

(இ - ள்.) (இராமரானைக் காட்டி மருத்ததுதான் உடந்தையாயின்), -
ஒரு பொருள் ஏற்றவருக்கு - (தன்னிடமருந்து ஒரு பொருளை இரத்தவற்கு, உள்
ளது (என்று) உதவலன் - (தன்னிடத்தில) இருக்கின்றதென்று சொல்லிக்
கொடாமலும், இன்று என்று மாற்றலன் - இல்லையென்று சொல்லி (அவ்விரப்
பாளனை வடவேண்டாமென்று) தவிர்க்காமலும், வரமபில பலபகல் ஆற்
றினன் - எல்லையில்லாத பலநாகனும் (அவ்விரப்பாளனை வடசொல்லிப்)
போக்கியவனும், உழற்றும்-வீணை அலைக்கடிக்கிற, ஓர் ஆண்-அறிவிலலாத
மூடன், எய்தும் - அடைகின்ற. அ கூற்று உறு நாகின ஓர் கூறு - அந்தயம்
தருமாசனது ஆட்சிக்கு உட்பட்ட பகைத்தின் ஒருபகுதியை, யான் கொள்க -
யான் அடைவேனாக; (எ - று)

இரப்பாளன் ஒருத்தன் வந்து ஒருபொருளை இடக்குமபோது, தன்னி
டத்திருந்தால் தரவேணும்; இல்லாவிட்டால் தன்னிடத்துக்கிடைக்காது
என்று சொல்லி அவனை வேற்றிடத்திற்குச் செல்லுமாறு செய்யவேண்டும். இவ்
வீருவகையுள் எதையும் மேற்கொள்ளாது தன்னால் அப்பொருள் தாமுடியும்
முடியாது என்பதையும் கூடக் கருதாமலே அவ்விரப்பாளன் தசையற்றொழியு
மளவும் மிகப்பலநாள் அவனை வடசொல்லி அலைக்கடிக்கும் மூடன சேரும்
நரகம் எனக்கு ஊண்டாருக என்கின்றான். ஒருபாணுமின்றி வீணை அலைக்
கழித்தலால், அப்படிப்பட்டவனை 'ஆதன்' என்கின்றார்; ஆதன் பசுப்போன்ற
வன் அறிவின்ன். உள்ளதின்னென்று மாற்றல னுதவலன் என்ற தொடர் -
உள்ளதென்று உதவலன் இன்றென்று மாற்றலன் என முறையே மாறிச்
சென்று இயைவதால் - எதிர்நிரலிறைப்பொருள்கோள். கூற்றுஉறு-கூறு
பாடுபொருத்திய என உரைத்தலுமொன்று. பி-ம் —¹இல்லென, என்றுபின்.
ரிலன், ஆற்றலின், ஆற்றினல். ²கூற்றுள். கூற்றுறழ். (௧௨௦)

ககரு. பிணிக்குறு முடையுடல் பேணிப் ¹பேணலார்த்
துணிக்குறு வயிர² வாட் டடக்கை தூக்கிப்போய்
மணிக்குறு நகையிள மங்கை மார்கண்முன்
றணிக்குறு பகைஞரைத் தாழ்க வென்றலை.

(இ - ள்.) (இராமனது வனவாசத்துக்கு யான் உடைந்தையாய்ன்) , -
பேணலா துணிக்குறு வயிர²ம வான் - பகைவரைத் துணிகுத்தன்மையுள்ள
உறுதியான வாட்படையை, தட கை தூக்கி போய-³ணடைகைகளில் (போருக்
காக) எடுத்துச்சென்று, (பின்பு அப்பகைஞரை வெல்லமுடியாதுபோக),
பிணி குறு முடை உடல பேணி-விநாதிக்கு இருப்பிடமாகி அற்பமாய் முடை
நாற்றத்தைக்கொண்ட உடம்பைப் பாதுகாக்கவிருமய், மணி குறு நகை இள
மங்கைமா கண முன் - முடித்துப்போன்றனவாய்ச் சிறிய பற்களையுடைய
இளையமகளரி பாத்துக்கொண்டிருக்கையில், தணிக்க உறு பகைஞரை -
அடக்கவேண்டிய அப்பகைவரை, என் தலை தாழ்க-என்தலை வணங்குவதாக.

மகளிர் பாத்துச்சொடுக்கப் பகைஞரைத் தலைவணங்கும் பாவம் எனக்கு
உண்டாகுக என்கிறான். முடை பிணிக்குறு என இயைத்து - முடைநாற்
றத்தைத் தன்னுட் பிணித்துக்கொண்டிருள் என்று உரைத்தலும் ஒன்று.
தணிக்குறு—தொகுத்தல். பி - ம் —¹பேணலாத, பேணலா, பேணலாற்.
²வாட்டகை (கூடக)

கககூ. கரும்பலர் செந்நெலவ கழனிச் ¹கானநா
டரும்பகை கவாநதுண வாவி ²பேணினை
னிரும்பலா நெடுந்³தனை ⁴யீர்த்த காலொடும்
விரும்பலா ⁵முகத்தெதி விழித்து ⁶நிற்கயான்.

(இ - ள்.) அலா கருமபு செந்நெல் அம கழனி கானம நாடு - பர்த்த
கரும்பையும் செந்நெற்பயிரையுட்கொண்டிருள் அழகிய கழனிகளின்கூட்டத்
தைக்கொண்ட தேசத்தை, அரு பகை கவாநது உண - போக்குதற்கு அரிய
பகைவன் பறித்துக்கொண்டு அனுபவிக்க, ஆவி பேணினைன் - (இவ்வனம்
மானம்போனபின்பும) உயிரைப் பாதுகாக்க விருமபினவனாய், இரும்பு அவர்
நெடு தனை ஈர்த்த காலொடும் - இரும்பினாலியன்ற நீண்ட விலங்கை யிழுத்
துக்கொண்டுசெல்லுகின்ற காலுடனே, விருமபலா முகத்து எதிரா - பகை
வரின்குமகத்திலே, யான் விழித்து நிற்க—; (எ - று.)

பகைவரது முன்னிலையில் விலங்கிட்ட காலோடு செல்வது மிக்க அவ
மானத்தைத் தருவ தாதலால், அப்பாவம், இராமனது வனவாசத்துக்கு
உடன்றையாயிருந்தால் தனக்கு உண்டாகுக என்கிறான். பி-ம்.—¹கானநாட்டு.
²பேணினின்று. ³தொடா. ⁴ஈர்த்த. ⁵முகத்திடை. ⁶நிற்கவே. (கூடக)

கக௭. தீயன கொடியவன் செய்த செய்கையை
நாயினே னுணரினன் நெறியி னீங்கலாத்
தூயவர்க் கிடரிழைத் துழலுந் தோமுடை
யாயவர் வீழ்கதி யதனின் வீழ்கயான்.

(இ - ள்.) கொடியவன் செய்த தீயன செய்கையை - கொடிய கைகேயி
செய்த தீங்குதருந் தொழிலை [இராமனைக் காட்டிற்று அனுப்புமாறு
வரகேட்டதை], உணரின - அறிந்திருந்தேனானால், நாயினேன்-நாயபோற்
கடைப்பட்டவனான, யான்—, நல நெறியில் நீங்கலா தூயவர்க்கு - சிறந்த
தருமவழியினின்று நீங்காத [நலனொழுக்கமுடைய] குற்றமற்றபெரியோர்
க்கு, இடர் இழைத்து - துன்பத்தை உண்டாக்கி, உழலும் - திரிகின்ற,
தோம் உடை ஆயவா-குற்றமுள்ள அநாதன், வீழ்-வீழுகின்ற, கதியதனின்-
தீயகதியில் [நகத்திற்], வீழ்க - வீழ்க்கடவேன்; (எ - று.)

நகமென்பது மேல்நிலையிலிருப்பவா தாம் செய்த தீவினைப்பயனை
நுகருமாறு போயச சேரும் இடமாதலால், அதனை வீழ்கதி என்றார். நன்னெ
றியில் நீற்குந் தூயோர்க்குத் தீமைவளைததல மிக்கதீக்கதியை விளைகருமாத
லால், அதனை யெடுத்துக்கூறினான். இச்செய்யுள் பலபிரதிகளில் விலவே;
வெள்ளிப்பாட்டென்கின்றனா.

(கஉ௬)

பேறு .

ககஅ —பரதன்சொல்லியது கேட்டுத் தெளிந்து கோசலை
அழ்தவண்ணம் அவனைப் புல்லுதல்.

தூய வாசகஞ் சொன்ன தோன்றலைத்
தீய கானகந் திருவி னீங்கிமுன்
போயி னுன்வரக் கண்ட பொம்மலா
ளாய ¹வன்பினு லுழுது ²புல்லினான்.

(இ - ள்.) தூய வாசகம் - தான் மனத்தூயவனென்பதை வற்புறுத்தும்
வார்த்தையை, சொன்ன—, தோன்றலை - படித்தனை,—திருவின் நீக்கி-அரச
சம்பத்தையிழ்த்து, தீய கானகம் - கொடியகாட்டை, முன் போயினான் -
முன்னேசென்ற ஸ்ரீராமபிதான், வர - திருமயிவர, கண்ட - பார்த்தார்
போன்ற, பொம்மலான் - மகிழ்ச்சியையுடையவளாய, (கோசலை),—அழுது-
கண்ணீர்விட்டு, ஆய அன்பினால் - (அப்படிதனித்ததுத்) தோன்றிய அன்பி
னாலே, புல்லினான் - (அவனைத்) தழுவிக்கொண்டான்; (எ - று.)

தூரதேசம்போனவா திருமயிவந்தால் அவரைக் கண்டவிடத்துக் கண்
னீர் தோனறுதல் இயல்பாதலால், பரதனது தன்மையைக் கண்டு இரா
மனே வந்தாற்போலக் கருதியதனாற் கோசலைக்குக் கண்ணீர் வடிந்ததென்க.
பி-ம்:—¹காதலால், ²புகலினான்.

(கஉ௭)

ககக —இதுவும் அது.

செம்மை நன்மனத் தண்ணல செய்கைபு
மம்மை தீமையு மறித தேற்றினள்
கொம்மை வெமமுலை¹ குமுறு பாலுக
²விமமல விம்மடின் றழுது³ வீங்கினாள்.

(இ - ள்.) செம்மை நல் மனத்து அண்ணல் செய்கை உம - நேர்மை யான சிறந்தமனத்தையுடைய பரதனது செயலையும், அமமை தீமைஉம் - (அப்பரதனது) தாயின தீமையையும், அறிதல தேற்றினள் - அறிந்தவளாகிய கோசலை, கொம்மை வெம முலை குமுறு பால உக - பருத்த வெவ்விய தனங் களிவிருந்து பீரிட்டுப் பால சீர்த, விமமல் விம்ம நின்றது - சோகத்தினால் பொருமிநின்று, அழுது வீங்கினாள் - முகமவீங்க அழுதாள்; (எ - று.)

தனங்களைக் கண்டாறபோன்ற கருத்து நிகழ்த்ததனால் கோசலையின் தனங்களிற் பால சிந்துவதாயிற்று. செம்மைநன்மனத்தண்ணல்செய்கை என்பதற்கு - குற்றமற்ற நன்மனத்தையுடைய அரசனது செய்கையென்று கூறினாரு முளா அது பொருதாது அரசன குற்றமற்றவனென்று கோசலையுணராதானென்பதை “மாற்றாட்செயலாமென்றுங் கணவன் வரமீர் துள்ள, மாற்றாதயாதானென்றும் அறிந்தான்” என்று கீழ் நகரீடுகுபடலத் தில் வந்திட்டதனாலறிக. ஆயின, ‘அமமை தீமையும்’ எனக் கூறவேண்டாமோ? எனின்,—கைக்கேயி மனமபடைகது வரவகேட்டது பரதன் துண்டு தவினலிருக்குமோ? என்ற ஓர் ஆசையைக் கோசலைக்குச் சிறிது இருத்ததனால், பரதனுடைய குரையால் அவ்வையமும நீங்கிக் கைக்கேயியின் திரிந்த மனத் தாலேயே இராமனது வனவாசம் நிகழ்த்த தென்று சிசயிததா என்பதற்கு இவரு மீண்டுகூறினா. பி - ம் —¹குமிழ். ²விமமிவிமமி. ³வீங்கினாள். இசெய்யுள் சிலப்பதிகாயில்லை.

(கஉரு)

கஉ௦.—பரதனது நிலையைக் கோசலை கொண்டாடுதல்.

முன்னே நுங்குல முதலு னோராகடா
நின்னை யாவரே நிகாக்கு நீர்மையார்
மன்னர் மன்னவா வென்று வாழ்த்தினா
¹நுன்ன வுன்னரைந் துருகி² விமமுவாள்.

(இ - ள்.) உன்ன உன்ன - (பரதனது குணசிறப்பை) எண்ணுந்தோறும், நைந்து - மனமிளகி, உருகி—, விமமுவாள்-அழுவாளான கோசலை,—(பரதனை நோக்கி,—மன்னா மன்னவா-ராஜாதி ராஜனே! முன்னே-அனாதியான, நம குலம்-உமது குலத்துக்கு, முதல் உனோர்கள் தாம் - பூவபுருஷர்களாகிய மனுமுதலியோரில், நின்னை நிகாகும் நோமையார்-உன்னையொத்த தன்மையுடையவா, யாவா ஏ-எவாதாம்?) என்று—, வாழ்த்தினாள்—;(எ-று.)

வரத்தினால் இராசசிபத்தைப் பெற்றவ னாதலின், 'மன்னா மன்னவா' என்றான். 'நமக்கு இராசசியம் வந்திட்டது. இனி நாம் பிரபு: இனிது அரசு புரியலாம்' என்று மகிழ்த்திருக்கவேண்டிய நிலையில் மிகவுந் துன்பத்தை யடைத்ததனோடு நிலலாமல் 'தன்னைப் பிறா மாறாகநினைத்தலுந் கூடாது' என்று கருதிச் செய்தற்கு அரிய சபதங்களைச் செய்ததுபற்றி, 'முன்னே நுவ குலமுதலுனோர் நினையாவரே நிகாகும லோமயார்' என்று கோசலே கொண்டாடினானென்க. ¹வீழ்முவான்-என்றபடிததுக்கு - மன்னர்மன்னவா என்று கோசலவாழ்த்தியதைக் கேட்கவே, 'இராமபிரானைச் சொல்லவேண்டியசொல் அவனது தாயான கோசலமால் என்னைக்குறித்ததுச சொல்லும்படியாவதே! அடிமவனே என்று சொல்லவேண்டிய சொல்லானது போயு என்னுடைய அடிமைதன்மைக்கு மாறான ஸ்வாதந்திரியத்தைக் காட்டுஞ் சொல்லைக் கொண்டு சொல்லுவதே! எனதீவியை அருத்தபடிமெனனே!' என்று பரதன் பெருந்துயரினரூய உன்னியுன்னி நைத்துஉருகி விமமுலாருயினனென்க. 'ராவர்' என்று கைகேயி பரதனை விளித்தவிடத்து அசசொல்லைக் கேட்டதும் பரதன் பெருந்துடிதுடித்தா னென்று பெரியோர் அருளிச்செய்திருப்பது இங்குக் காணத்தக்கது. முதல மூன்றடிகள் தசரதமன்னவனைக் குறித்துக் கோசல கூறியனவென்று உரைப்பாருமுளா அஃது சிறக்குமேற்கொள்க. பி - ம் —¹உன்னியுன்னிநைத்து, உன்னிநைத்துரைத்து, உன்னி நின்றுரைத்து, உன்னிநெஞ்சுரைத்து. ²வருவான். (கஉச)

கஉக.—சத்துருக்களின் கோசலையை வணங்குவதும், அப்போது

வசிட்டமுனிவர் அளித்த வநுவதும்.

உன்ன ¹வுன்னரைத் துருகு மன்புகு
ரன்னை தாளின்வீழ்த் தீயைய வண்ணவாஞ்
சொன்ன ²நீர்மையாற் றொழுது மாழ்கினு
னின்ன வேலைவாய் முனிவ் னெய்தினான்.

(இ - ள்.) இளைய அண்ணல்உம - சத்துருக்கினனும், —உன்ன உன்னரைத்து உருகும் அன்பு கூட அன்னை - (பரதனது உயாருணங்களை) நினைக்குத்தோறும் (மனம்) நைத்து உருகுமாறு அன்புமிக்க தாயான கோசலயின், தாளின் - பாதங்களிலே, வீழ்தது - (நிலத்தில் தன்னுறுப்புக்களெல்லாம் படும்படி) படித்து, சொன்ன நீர்மையால் தொழுது - (தண்டனிடவேண்டிய வகையைப்பற்றி தூலிற்) கூறியுள்ள முறையால் வணங்கி, மாழ்கினான் - மனங்கலங்கி நின்றான்; இன்ன வேலைவாய் - இவ்வன்ம நிகழ்த்தபோது, முனிவன் - வசிட்டமுனிவன், எய்தினான் - (அவன்) வந்து சேர்த்தான்; (எ - று).—பி - ம்.—¹நைத்துநைத்துருகி, ²நீர்மையில், (கஉக)

கூஉஉ.—பரதன் தந்தை எவ்வளவு அன்புடன் வின்னவ,
முனிவன் துயர்மீதுதியா லுழதல்.

வந்த மாதவன் றுளில்¹ வள்ளல்வீழ்
தெந்தை யாண்டையா னிப்படி வீரொரு
கொந்து மாழ்க்கு னுலவல² தோர்கிலா
வந்த மாதவ னமுது புல்லினன்.

(இ - ள்.) வள்ளல்-பரதன், வந்த மாதவன் தாளில் வீழ்த்து-அவருவந்த பெருந்தவசியான வசிட்டன் து பாதங்களில் விழுந்து வணங்கி, 'எந்தை-என் தந்தை, யாண்டையான் - எங்கேயுள்ளான்? இப்புவீர-('ரீ) சொல்வீராக,' என்னென்றுவினவ,—அந்த மாதவன் - வசிட்டன், கொந்து மாழ்க்குண் - வருத்தி மனங்கலங்கினவொரு, தவல்லது ஓகிலா - (அத்துபரமிருதியால்) உத்தரஞ்சொல்லமுடியாமல், அமுது - கண்ணீரைப்பெருக்கிக்கொண்டு, புல்லினன் - (அப்பரதனை) தழுவிக்கொண்டான்; (எ - று)

எந்தையாண்டையான்-எனதுதந்தையின்உடல் எங்கேயுள்ளது? என்று வினாவியவாறு. இவ்வாறு உரைப்பின், 'இறுதியெய்திராளேழிறத்தன்' என்று கூறியது விடைவழு வாகாதோவெனின்;—'எந்தையாண்டுகான்' என்று வினாவிய பரதனுக்கு, வசிட்டன் முதலில் துபரமிருதியால் ஒன்றும் உத்தரஞ் சொல்லமாட்டாது என்று சிறிதுதேறிடின். இறந்து கான்பலகழித்தனவாதலால் மன்னவனுக்கு ஏமக்கடனசெய்யவேண்டுமென்று அமமன்னவனுடல் இருக்குமிடத்து அப்பரதனைக் கூட்டிக்கொண்டுபோன செடகையே விடையாமாறு அறிக. இனி, 'இறுதியெய்திராளேழிறத்தன்' என வருத்தற்கு ஏற்ப, இப்போது எந்தையை எங்கே? என்றேவினாவியதாகக் கூறுவதுமென: பரதன் தந்தையை இறத்திட்டன் என்று தெரிந்திருக்கவும், 'எந்தையாண்டுகான்?' என்று வினாவியது—'எந்தையாண்டையானிப்புவீரொரு' (திருவாடிபுட்டு கூ) என்று இரத்தகாண்டத்தின் இறுதிப்படலத்து இராமன் வினாவியதுபோல மெனக. பீ-ம் —¹மனனன். ²ஓகிலான். (கூஉஅ)

கூஉஉ.—பரதனை தரநலுடலுள்ள இடத்துக்கு வசிட்டன்
குட்டுக்கொண்டு போதல்.

மறுவின் மைந்தனை வள்ள லுந்தையா
ரிறுதி¹பெய்திரா னேழிறத்தன்
சிறுவர் செய்கடன் செய்து² தீர்த்தியென்
றுறுதன்³ மேயினா னுரையின் மேயினான்.

(இ-ள்.) 'மறு இல மைந்தனை - குற்றமற்ற குமரனை! வள்ளல் உந்தையார்-வரையாதுகொடுக்குத்தன்மையுள்ள உனதுதாப்பனா, இறுதி எய்தி - மரணமடைந்து, ஏழ் காள் இறத்தன்-ஏழுதினங்கள் கடந்தன; சிறுவா செய்கடன் புத்திராசெய்யவேண்டிய கடமையை, செய்து தீர்த்தி-முற்றுறச்செய்

சுவாய், என்று—, உரையின் மேயினான்-சொல்பவனாக, —உறுதல்—(தசரதன் சரீரங் கிடக்கும் இடத்துக்குப்) போதற்கு, மேயினான் - கோசலே அனுமதி கொடுத்தான்; (௭ - ௮.)

வான்மீகத்தின்படி அரசனஇறந்த மறுநாள் வசித்தன் கேகயநாட்டிற் குத் தூதுவரையனுப்பினனாக, அவர்கள் அன்றையிடிவ விடிவதற்குமுன்னமே கேகயநகராரு சோதன ரென்றும், பரதன் சுதருக்கனனுடன் தூதர்வந்து சோந்த நாளைக்கு அடுத்த நாளே புறப்பட்டு ஏழுநாள் வழிப்பிரயாணஞ்செய்து எட்டாநாள் வந்துசோதனா னென்றும் ஏற்படுவதனால், அரசன் இறந்தபத்தா நாளாகும் பரதன் வந்துசோதனது பரதன் வந்துசோதன மறுநாள் வசித்தன் ஈமக்கடன்செய்யுமாறு பரதனுக்குக் கூறுவதனால் அன்று பதினொன்றாநாள் ன்க. பி-பீ —¹எயதுநாளேழ் நந்தன், எயதியிரேழ் நந்தன், எயதினானேழ் நன் டின், எயதியிரேழ் நந்தன். ²போதி. ³உறுவல. ⁴மேயினான். (கூஉக)

கஉச — தசரதனது சரீரத்தைத் தீர்த்துமிடத்துக்குப் போய்ப்
பரதன் அவ்வுடலைக் காணுதல்.

அன்னை பேவினா எடியி நைஞ்சினான்
பொன்னின் வாசகடைபு புனித நோடுமபோய்த்
தன்னை ¹நல்கியத் தரும நல்கினான்
பன்னு தொல்லறப் படிவ நோக்கினான்.

(இ - எ.) ஏவ்னான்—(அரசன்சரீரத்தைக் காணுமாறு) அனுமதிக்கொடுத்த வளான், அன்னை-கோசலையினுடைய, அடி - பாதங்களை, இறைஞ்சினான் - வணங்கினவனாக, (பரதன்),—பொன்னின் வாசகடை புனிதனோடு உம் போய-அழகிய நீண்ட ஜடைபையுடைய பரிசுத்தான வசித்தமுனிவனோ டுஞ்சென்று, தன்னை நல்கி அ தருமம் நல்கினான்—தன்னுபயையேகொடுத்து அப்படிப்பட்ட [மிகச்சிறந்த] தருமத்தைப்பாதுகாத்தவனாகிய தசரதமன்னவ னது, பன்னு தொல் அறம் படிவம்-சிறப்பித்துக்கொல்லப்படுகின்ற பழமையாகிய தருமத்தினவடிவம்போன்ற உடலை, நோக்கினான்-கண்டான்; (௭-௮.)

எண்ணெய்க்கடாசத்தி லிட்டிருந்த மன்னவனதுமேனியை யெடுத்து வசித்தன் வெளியே மஞ்சத்தினமேலவைக்கப் பரதன் கண்டன னென்க. தருமத்திற்காக உயிரை விட்டவன் தசரத னென்பது, மூன்றாமடியின் கருத்து. பி-பீ —¹நல்கிய. (கூஉ௦)

கஉரு — பரதன் அச்சரீரத்தைக் கண்டு கண்ணீர்வடித்தல்.

மண்ணின் மேலவிழுந் தலறி மாழ்குவா
னண்ண லாழியா னவனி ¹காவலா
னெண்ணெ யுண்டபொன் னெழிலகொண் மேனியைக்
²கண்ண நீரினாற கழுவி யாட்டினான்.

(இ-ள்.) (பாதன்), (உடனே), மண்ணின் மேல் விழுந்து அலறி மாழ்கு வான் - பூமியில்விழுந்து கதறிககொண்டு மனங்கலங்கியவனாகி, —அண்ணல் ஆழியான் அவனி காவலான் - பெருமையிற்சிறந்த ஆக்கியாசககரத்தைக் கொண்டவனாகிப் பூமியைமரபாண்ட தசாதமன்னவனது, எண்ணெய் உண்ட பொன் எழில் கொள் மேனியை - எண்ணெயைமகதாரத்திலிட்டதுபற்றிப் பொன்வார்ணமபடைத்திருந்த அந்தமேனியை, கண்ண கீரிலால் - (தன்) கண் களிலிருந்துபெருகின கீரிலாலே, கழுவி ஆட்டினா - கழுவி மூக்குவித்தான்.

இதுவரை எண்ணெயாலாட்டப்பட்டிருந்தமேனியைக் கண்ணகீரிலாலாட்டினு னெனச சமதகாபத்தோன்றக் கூறிபுள்ளது காண்க. தசாதனது மேனியைக் கண்டதும் தன்கண்களிலிருந்து கண்ணா பெருவெள்ளமாகப் பெருகப் புலம்பின னெனகபொன்னெழிலகொள்மேனி எனபதற்குமுதலு லாகு ஏற்பப் பொருளுரைக்கப்பட்டது; இனி, எண்ணெயுண்டமேனி பொன் னெழிலகொள்மேனி எனத தனித்தனிக் கூட்டி புடைபாரு முளா, பி-ம் —
1காவலன். 2கண்ணகீரிலால். (கஉக)

கஉக.—நான்மறையோர் அரசனுடைய விமானத்தின்மே லேற்றதல்.

பற்றி 1யவலயின் பரிவின் வாங்கினர்
4சுற்று நான்மறைத துறை செல கேள்வியார்
கொற்ற 4மண்கணை 3குமுற மன்னனை
மறறொர் பொன்னின்மா 5பான மேற்றினர்.

(இ - ள்.) நான் மறை துறை செல கேள்வியார் - நான்குவேதங்களின் துறைகளிலும் பயின்ற நூறகௌலிபுடைய அந்தணர், பரிவின் - மனப் பரிவோடு, மன்னனை - தசாதனதுடைய உலயின் - அவலங்கசினின்று, சுற்றுமம பற்றி வாங்கினா - சுற்றுமிருந்து (தம்) கைபாற்றாக்கியெடுத்து, கொற்றம மண்கணை குமுற-(இந்தத்) அசுக்குடரியதாகி மாசசனையமைத்த திரண்டமுரசு ஒலக்க,மற்று ஓ பொன்னின் மா மானம் ஏற்றினா-மற்றொரு பொன்னிலாலயினற விமானத்தில் வைத்திட்டாகன; (எ - று.)—கொற்றம்- கொற்றவாகுரியது. பி - ம் —1உலலயிற். 2சுற்ற. 3செய. 4மங்கலம். 5குமிற. 6விமானம். (கஉஉ)

கஉஎ.—மன்னவனுடைய யானையின்மீதுவைத்துக்கொண்டு செல்லதல்.

கரைசெய் வேலைபோ னகரி கைபெடுத்த
துரைசெய் 1பூசலிட டொதுளங்குற
2வரசர் வேலைசூழ் தழுது கைகொழப
புரசை யானையிற் கொண்டு போயினர்.

(இ - ள்.) நகரி-நகரியிலுள்ளார்; -கரை செய வேலைபோல்-கரைபொருட் சிய சமுத்திரமபோன்று, கையெடுத்து உரை செய் பூசல் இட்டு-மிகுதியாகப் புலம்பலொலியால் தோன்றுகின்ற ஆரவாரத்தைச் செய்துகொண்டு, உயி

துளங்குற - தம்முயிர் வருத்திநிற்கவும்.—அரசர் வேலை குழ்த்து - அரசர் களின் தொகுதி சுற்றிக்கொண்டு, அழுது-அழுதவண்ணம், கை தொழ - கை குவித்துநிற்கவும், புரைய யானையில் - கழுத்தடுக்கியிறையுடைய யானையின் மீது, கொண்டு - (தசுதனது உடலை) வைத்துக்கொண்டு, போயினார்—.

போயினா எனபதற்கு - கீழ்க்கவியிலுள்ள 'நான்மறைததுறைசெல் கேள்வியா' என்பதை எழுவாயென்னலாம். பி-ம் —¹பூசல்போய். 'துளங் குவா. 'அரசவேலை. (கூஉ.ந)

கூஉஅ.—தேவலாம்புதலியோர் அழதுமாந்ததல்.

உந்து பொற்றடந் தேர்வ லானொடு
மந்தி ரப்பெருந் தலைவா மறறுனோர்
தந்தி ரத்தனித் தலைவா ரண்பினோர்
¹வந்து சுற்றுமுற ரழுது மாழ்கினார்.

(இ-ள்.) உந்து பொன் தடதோவ லானொடு-செலுத்ததுதற்குஉரிய அழகிய பெரியதேசை செலுத்தவல்லவனான சமரத்தினோடு.மத்திரம் பெருந்தலைவர்-ஆலோசனைகருபி சிறத்தலைவாக— [பெருமைபெற்ற மத்திரிமாகளும்], தந்திரம் தனி தலைவா-சேனையின் ஒப்பற்றதலைவரும் [சேனாபதிகளும்], ரணபினோ - சினேகிதர்களும், மறறுஉனோர் - மறறுமடனாளர்களும், வந்து—, சுற்றும உற்று - சுற்றிலும் பொருத்தி, அழுது மாழ்கினா - கண்ணீர் வடித்து கலங்கிின்றனர்; (எ - று)

¹வந்துசுற்றுமுற்று எனற்பாடத்துக்கு சுற்றம் - சுற்றத்தவரும், வந்து உற்று-வந்து பொருத்தி யெனக் இச்செய்யுள் பல ஈடுபடுத்திகளிலு மிலலை; வெள்ளிப்பாட்டாயிருக்கலாம். (கூஉச)

கூஉக —சாப்பறை முதலியன ஒலித்தலின் வருணனை.

சங்கு பேரியுந் ¹தழுவு சின்னமு
மெங்கு மெங்குநின் நீரங்கி யேங்குவ
மங்கு றேய்க்கா ²மகளி ராமெனப்
பொங்கு ³கண்புடைத தழுவு போன்றவே.

(இ - ள்.) சங்கு - சங்குகளும், பேரியம்-சாப்பறையும், தழுவு சின்னம் உம் - (இறத்தவாககு) ஊதப்படுகின்ற சின்னமெனலும் ஊதுகருவியும், எங்குஉம் எங்குஉம் நின்று - பலவிடங்களிலும் இருந்து, இரங்கி எங்குவ - (கேட்பாககு) மனப்பரிவுதேனறுமாறு ஒலிப்படை,—மடகுல் தோய்நகா - மேகம்வந்து படியப்பெற்ற (மிகவோங்கிய மாளிகைகளாகக்கொண்ட) நகரத்திலுள்ள, மகளிா என் - மகளிரைப்போல. பொங்கு கண்புடைத்தது - துயரம் பொங்குகின்ற கண்களிலறைத்துக்கொண்டு, அழுவ-அழுவவற்றை,போன்ற-.

சாப்பறைகள் குறுத்திக்கொண்டு கண்களில் மோதப்பட்டசு சங்குமுதலியவற்றினாலையோடு சோத்து கேட்போராகு இரக்கமுண்டாகுமாறு ஒலிப்பவை, அந்நகரமகளிா கண்புடைத்ததழுவதை யொத்திருத்தன வென்றார்.

உவமைசிலைடைகளை யங்கமாகக்கொண்டு வந்த தனிமைத்தந்தறிப்பேற்ற வணி. கண - குணில்கொண்டு அடிக்குமிடமும், தேததிரமும். மகளிராமென என்ற இடத்து 'என' என்பது-உவமவுருபு போன்ற என்பது-தந்தறிப்பேற்றவுருபு. இச்செய்யுளின் கருதனை “கண்ணெடுங் கண்களி னுன்ற நீர்த்துளி, தன்னெடுத்தாடைக டளகதின்வீழ்தலா, னந்தெடுவகுமன்மாட் டழுங்கி மாடமும், பொன்னெடுங்கணகுழித் தழுவபோன்றவே” என்றதனோடு ஒப்பிடுக. பி - ம் —¹தாளமும். ²மகளிராலென. ³கையெடுத்து. (கூஉரு)

கூஉ.—பிரேதத்தோடு சரயுவை யடைதல்.

மாவும யானையும் வயங்கு தேர்களுங்
கோவு நான்மறைக் குழவு முன்செலத்
தேவி மாரொடுங் கொண்டு தெண்டினை
தாவு வராபுனற சரயு வெய்தினார்.

(இ - ள்.) மாஉம - குகிறைகளும், யானைஉம - வயங்கு தேரகளும - விளங்குதின்ற தேரகளும், கோஉம - மன்னவாகளும், நால்மறை குழுவும் - நால்வேதமவல்ல (அந்தணர்) கூட்டமும், முன செல - முன்னேபோக, கொண்டு - (மன்னவனது பிரேதத்தை) எடுத்துக்கொண்டு, தேவிமாரொடு உம-(அந்த மன்னவனது) மனைவிமாருடனே, தென்தினை தாவு வராபுனல் சரயு - தெளிவான அலைகள் தாவிவிழ்ப்பெற்ற மிகக் கீழையுடைய சரயு நதியை, எய்தினா - உடைந்ததாகள்; (எ - று)

புரையானையிற் கொண்டுபோனவா, சரயுவை பெய்தினரென்க. தேவிமார் - மாதராகளாய்தினுவிடானது குளிக்கப்பட்ட அரசனதுமனைவி மார். (கூஉசு)

கூஉக.—மன்னவனுடலைச் சிதையி லேற்றி, தந்தைக்குச்
செய்யவேண்டிய கடனைச் செய்ய வெளல்.

எய்தி நூலுனோர் மொழிந்த யாவையுஞ்
செய்து ¹தித்தலந் ²திருத்திச் செலவனை
வெய்தி னேற்றினா ³வீர நுந்தைபாற்
பொய்யின் மாக்கடன் கழித்தி ⁴போந்தென்றா.

(இ - ள்.) எய்தி - (சரபுநதியின கடைமை) அடைத்து, நூல் உளோ - நூல்வல்லா, மொழிந்த யாவை உம் செய்து - (பிரேதத்திற்குச் செய்யவேண்டியவையெனக்) கூறிய கருமங்களைமெல்லாஞ் செய்து, தீத தலம் திருத்தி - நெருப்பிடவேண்டிய சமப்பள்ளியும் செவ்வனையமைத்து, செல்வனை - தசரதனது உடலை, வெய்தின் - விரைவாக, ஏற்றினா - (அந்தசமப்பள்ளியிற்) சேர்த்து, 'வீர - வீரனே! போந்து - வந்து, நுந்தைபால் - உந்தத்தைக்கு, பொய் இல் மா கடன் - சாஸ்திரமுறை பிழையாதபடியுள்ள சமக்கடனை, கழித்தி - செய்து தீர்ப்பாய்,' என்றா—; (எ - று.)

தூலுளோர் என்பதை யெழுவாயாக்கி, தூலுளோர் என்றார் எனக் கூட்டி யுரைப்பினுமாம். பி-ம் —¹திக்கலம். 'செலுத்தி. 'வீரன். 'போய். ()

கூஉ — ஈமக்கடன் செய்யப் பந்த பரதனைத் தந்தையின் கட்டளைமைத் தெரிவித்து வசிட்டன் தடுத்தல்.

என்னும்¹வேலையி லெழுந்த வீரனை
யன்னை தீமையா லரச னின்னையுந்
துன்னு துன்பத்தாற் றுறந்து போயினான்
முன்ன ரேயெனா முனிவன் கூறினான்.

(இ - ன்.) என்னும் வேலையில்-என்று சொன்னபோது, எழுந்த - (ஈமச சடங்குபுரியுமாறு) எழுந்துவந்த, வீரனை-பரதனை நோக்கி.—முனிவன்-வசிட்டன்,—(பரதனை!) அரசன் - தசரதமகாரசன், அன்னை தீமையால்-(உன்) தாயின் தீயகுணத்தால், துன்னு-மனத்து¹ உண்டான, துன்பத்தால் - பெரு வருத்தத்தினால், முன்னரே - முன்னமே, தின்னை-உம துறந்து போயினான் - (உரிமை செய்பவர்க்கவனலையென்று) அந்தக் கைக்கேயியின் குமாரனான உன்னுறவையுமொழித்திட்டு இறந்தான்,' என-என்று, கூறினான்—; (எ-று.)

நின்னையும் என்ற உமமை-கைக்கேயியையுந் தழுவிற்று. அரசன் கைக்கேயியையும் பரதனையும் வசிட்டனைச்சாட்சியாகக்கொண்டு உறவு துறத்தமையை “இன்னேபலவுமபகாவா னிசுகாதானேநோக்கிச, சொன்னேனின்றே யிவ னென் றாஈமல்லனதுறத்தேன், மன்னேயா னாவரு மபரதன் நனையும் மகனென், துன்னேன் முனிவா வஹுமமாக னுரிமைக்கென்றான்” என நகாநீங்குபடலத்து வந்ததுகொண்டு அறிக. வசிட்டனைச் சாட்சியாகக்கொண்டு மன்னவன சொல்லினமையால், பரதன் ஈமக்கடன்செய்வதை வசிட்டமுனிவன் தடுத்தான். பி - ம் —¹எல்லையில். (கூஉ)

கூஉ.—பரதன் திடுக்கிட்டு நிலமாறியதன் வருணனை.

துறந்து போயினா¹மெனவே தோன்றனீ
பிறந்து பேரறம் பிழைத்த²தென்றல்போ
லிறந்து போயினா னிருந்த தாண்டது
மறந்து வேறொரு³ மைந்த னுங்கொலாப்.

(இ - ன்.) 'தோன்றல்-சிறந்துவிளங்குகின்ற குமாரனே! நீ பிறந்து பேர் அறம் பிழைத்தது - நீ பிறத்ததனால் தொன்றுதொட்டுவந்த (மூததவன் அரசு புரிதலாகிய) தரும மாறுபட்டது, என்றலபோல் - என்று தெரிவிப்பது போல. துறந்துபோயினான்-(உன் தந்தையா உன்னைத்) துறந்துவிட்டுச் சென்றான்,' என-என்றுதெரிவிக்கவே,—(அச்சொல்லுக்கேட்டு மனம்பொருமல் பரதன்), இறந்துபோயினான் - இறந்து போயினவன்போலாய்விட்டான்:

(ஆனால்), ஆண்டு இருந்தது அது-அங்கே (பரதன்) இருப்பதுபோலப்பட்டது (எவ்வாறெனில்),—மறந்து - தனது இயற்கைநிலைமாறி, வேறு ஒரு மைத் தன் ஆம் கொல் - வேறொருமைத்தனாகிப்போலும்; (எ - மு.)

வசிட்டமுனிவனதுசொல்லைக் கேட்டவுடனே பரதன் தன்னுயிரொடு க்கிழர்ச்சித்துத் தெளிந்தபிறகு 'இவன் முன்னையபரதனல்லன்; வேறொரு வன்போலும்' என்று கண்டோ! கருதுமாறு நிலைமாறிக் கிடந்தன நென்ப தாம். 'ஃ உரிமைக்கு ஆகாய் என்றது-¹ ஃ உரிமைசெய்வதற்கு அருகனல்லே. முன்னையோநிலைக்கு மாறாவன' என்ற கருத்தை விளக்குதலால், ஃபிறந்து பேரமபிழைத்தது என்று சொல்லிவது போலாத லறிக் இனி, இருந்தது ஆண்டதுமறந்து - இவ்வன் மிருத்தகளுல தமக்கடன் செய்வதை மனத்திற் கொள்ளாமல் மறந்திருக்க, வேறு ஒரு மைத்தன் ஆம்கொல்-வேறொருமைத் தனாகிய சத்தருக்கன ஈமக்கடனைச் செய்வனவானபோலும் என வசிட்டர் கூறியதாக உரைப்பதுமுண்டு. ¹உகதை, 'மன்னரூப கொலாம என்றபாடத் திற்கு—தோன்றல்-! ஃ பிறந்து போ அறம பிழைத்தது என்றல் போல் - ஃ பிறத்ததனால் தொன்றுதொட்டுவந்த அரசதருமம் தவறியது என்று நினைத் தான்போல, துறந்து போயினான்-(உன்னைத்) துறத்திட்டவனாகிய, உகதை- உனத்ததை, இறந்துபோயினான்-இறத்திட்டான்; ஆண்டு இருந்தது அது - அப்போது அச்சொல்லைக் கூறியிட்ட அது, மறந்து-(உன்குணத்தை) மறந்து, வேறு ஒருமன்னன் ஆய் கொல்-வேறொரு அச்சுறுப்பிருந்தோ? எனப் பொருள் கூறி, பெருங்குணவானான் உன்குணத்தை மன்னவன்மனத்திற்கொள்ளாது உன்னையும் உன் தாயுடனே துறத்திட்டேனென்று கூறிவது-பெருந்துன்ப வயத்தனாகித் தன்னிப்பறக்கையறிவு அழிந்தசுலாவாகு மென்ப பரதனைத் தச ரதன் துறத்ததற்குக் காரணத்தை ஒருவாறு இதனால் கூறுகின்றான் வசிட்ட முனிவனென்க. பி-ம் —² என்றபோது. (கூடகீ)

கூடகீ.—பரதன் தனக்கு நேரித்துள்ள இழிதகைமைக்கு வருந்துதலை

இதுவும் அடுத்த கவியும் கூறும்.

என்று கொண்டுமா தவனி டம்பலு
நின்று நின்றுதா நெடிது யிர்த்தலு
நன்று நன்றென நகைமு கிழ்த்ததான்
குன்று குன்றிறக் குலவு தோளினான்.

(இ - ள்.) என்று மாதவன் இயம்பலும் நின்று நின்று தான் நெடிது உயிர்த்தலும் - இவ்வாறு பெருந்தவசியாகிய வசிட்டமுனிவன் சொன்ன வுடனே ஒன்றுத்தோன்றாது நின்று அமமுனிவன் பெருமூச்செறித்தவன் வில்,—குன்று குன்றற குலவு தோளினான்-மலையையும் (உவமையாகாமற்) பின்வாங்குமாறு விளங்குகின்ற தோளையுடையவனான அப்பரதன், நன்று நன்று என நகை முகிழ்த்ததான்-(தனதகைதக்கு ஈமக்கடனைச் செய்வதற்குத்

தருதியற்றவாறு தனக்கு நேர்த்த இழிதகைமையைப்பற்றி 'என்னிலைமை) நன்றயுள்ளது, நன்றயுள்ளது' என்று சொல்லிச் சிரித்தான்; (எ - று.)'

பாதனதுகை, எள்ளலபற்றியது. தான் பாதன்னனக்கொண்டு, முனி சொன்னவுடன் பாதன் பெருமூச்சுவிட்டு கைத்தானைக்கூறலுமொன்று, கொண்டு—அசை இச்செய்யுள் அச்சிட்ட பிரதிகளிலும் பல எட்டுப்பிரதிகளிலும் காணப்படவில்லை. ஆயினும், சில பிரதிகளிலிருத்தலாலும், கதைத் தொடர்ச்சிக்கு ஒருவாறு ஒத்திருத்தலாலும் உரை எழுதப்பட்டது. (கச௦)

கூடு ¹இடிக்கு வாளரா ²விடைந்த தாமெனப்
படிக்கண் வீழ்த்தகம் பதைக்கு நெஞ்சினுள்
றடுக்க லாகலாத துயரந தன்னுள்ள
துழிகக் விமயினை நழுது சொல்லுவான்.

(இ - ள்.) (பாதன்),—வான் அரா-கொடிய பாம்பானது, இடிக்கு—, இடைந்தது ஆம் எஞ்-அஞ்சுநடுக்கியதுபோல, (வசிட்டமுனிவன் சொல்லைக் கேட்டு நடுக்கி), படிக்கண் வீழ்த்து-பூமியில் வீழ்ந்து, அகம் பதைக்கும் நெஞ்சினுள்-உள்ளேயே துழிக்கின்ற மனத்தையுடையவராய், தடுக்கல் ஆகலா துயரம் தன்னுள்ள துழிக-வெள்குக்காட்டாமல் தடுக்கவேண்டுமென்றாலும் தடுக்கமுடியாத துயரம் தன்மனத்தினுள்ளிருந்து வருத்த, விமயின்று - பொருமியிருந்து, அழுது—, சொல்லுவான்-சொல்லலானான்; (எ - று.)

துயரம் உள்ளடக்காமையாற் பாதன் சில கூறலானு னென்க அவற்றை மேல் அடுத்த மூன்றுகவிகளிற் காண்க பி-பு —¹இடிக்கண். ²இடைவது. ³விமயினன். (கசக)

கசக —இதுமுதல் மூன்றுகவிகள் - பாதன் அழுதுகூறும் வார்த்தை.

உரைசெய் ¹மன்னன்மற் ²நென்னின் யாவரே
யிரவி தன்குலத் தெந்தை முந்தையோர்
³பிரேத பூசனைக் குரிய பேறிலே
னரசு செய்யவோ ⁴வமைவ தாயினேன்.

இதுமுதல் நான்குகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) பிரேத பூசனைக்கு-பிரேதத்திறகுச்செய்யுஞ் சடங்கைச் செய்வதற்கு, உரிய-ஏற்ற, பேறு-பாக்கியத்தை, இவேன்-பெருத யான—, அரசு செய்யவு-அரசனாகஇருந்து இராசசியத்தை யாவதற்கோ, அமைவது ஆயினேன்-தருதியுடையவனானே! இரவிதன குலத்து எதை முந்தையோர்-சூரியகுலத்து உதித்த எனதுதகையின் முன்னோர்களில், உரை செய் மன்னன் - கோத்திபெற்ற அரசன், என்னில் மற்று யாவா ஏ - என்னைக்காட்டிலும் வேறு யாவருளா? (எ - று)

இராசசியத்தை ஆட்சியுரியத தருதிபெற்றும் பிரேதபூசனை செய்யத் தருதிபெறாமலும் இப்படி எவரேனும் எமது சூரியகுலத்தில் முன்பு உதித்தவரில் இருந்தோருண்டோ? எவாக்கும் இலவாச்சிறப்பு எனக்குக்கிடைத்த

லால் என்னைப்போற் கீழ்திபெற்றவ ரிலலை யென்று, பாதன் பிறகுறிப்பு
 லையால் தனக்கு கோத்துள்ள இச்சுக்கைமைக்கு வருத்திக் கூறுகின்ற
 னென்க. பி-யீ—1மன்னன். 'என்னிலடாருளா, உன்னிலென்னிலயா.
 'பிரதபுசனை 'ஆவது (கூசுஉ)

கூரு. பூவி னுன்முகன் புதல்வ னாகியார்
 தாவின் மன்னர்தர் தரும ரீதியார்
 நேவ ராயினா 'சிறுவ னாகியே
 'யாவ தான்பிறர் 'தவத்த 'னுனவா.

(இ - ன்) பூவில் காண்முகன் புதல்வன் - திருமாவின் உத்திததாமரைப்
 பூவில் தோன்றிய காண்முகங்களை யுடைய பீடமேதவனது புதல்வனே!
 ஆகியும் கா இல மன்னா-(எமதுவததுக) கொன்றுதொட்டுள்ள குற்றமற்ற
 பூவிக வரசாகள, தம கரும ரீதியால் - தருமசாலசீர்த்திற்கு முரணாகாத
 தமது ஒழுக்கத்தினால், நேவா ஆயினா - விண்ணுலகத்தை யடைந்தவராயி
 னா; தான பிறந்து சிறுவன் ஆகிய-தான பிறந்து சிறுவனாக இருக்கும் பொழு
 தே, அவர்தன் ஆன ஆ-விண்பட்டி னுனபட என்கே' ஆவ-நயோ!!(எ-று.)

'என்குவதென மாறும் செருகாள் ஁சபரித்தம் ரீதிசெறிக்கறாத
 ஒழுக்கத்தினால் வானுலகத்தை யடைந்தான் மாறே சிறுவனாயிருக்கும்
 பொழுதே அனாகக்கத்துக்கு உன்னானேனே' என்று அனமகொத்து பாதன்
 கூறுகின்றன என்க 'பூவினா முகன் புதல்வன்' என்பது - வசிட்டமுனி
 வினசோக்கிய அணமைவள்ளி பீடமக்கொண்ட - இப்பாதனது குலத்துப்
 பூருவபுருவாதி ஁சபரிதாமமால், பூவினா முகன் புதல்வன் என்ற இத்
 தொடரை, 'ஆகியாம்' என்பதனோடு சேர்த்து உடைகூறுவல் பொருந்தாது.
 இவ்வளவு சிறுபீடமத்திற்குள் தனக்கு பீடமேதமே' என்ற வருத
 தத்தோன்ற, 'சிறுவனாகியே' என்றான ஆவ என்பது இக்கப்பொருளில்
 வருதலை 'தாமனேனே யாவ வெனாருளா' என்ற திருக்கோவை யாரிலும
 காண்க. அவர்தன் - அவமானம் படந்தவன். பி-யீ—1புதல்வராகி
 யாய. 'சிறுவராவென ஆவியான். 'அவத்தம் 'ஆயினேன். (கூசுஉ.)

கூரு. துன்னு தாள்வனஞ் சுமந்த தாழையிற்
 பன்னு வான்குலைப் பதடி யாயினே
 நென்னை பென்னையே யின்று 'காத்த'வென்
 னன்னையா ரெனக் கழகு செய்தவா.

(இ-ன்) துன்னு தாள்வனஞ் சுமந்த தாழையில-செருங்கிய தாள் வளத்
 தைக்கொண்ட தென்னையின், பன்னு வான குலை-சிறப்பித்துக் கூறப்படுகிற
 சிறந்த குலவினிடைமலேயுள்ள, பதடி ஆயினேன்-(ஊமைக்காய)பொலாயி
 னேன்; என்னை என்று காத்த என அன்னையா - என்னைப் பெற்றுப் பாது
 காத்த எந்தாயா, எனக்கு அழகு செய்த ஆ - எனக்கு நன்மைசெய்தவரை,
 என்னையே - எவ்வளவு உள்ளது! (எ - று.)

என்தாய் என்னைப்பெற்றுப் பாதுகாவா ம லொழிந்திருப்பின் எனக்கு
நன்மையுண்டாயிருக்குமென்பது குறிப்பு தேவகாயக்குலையி னிடைமீலே
யுள்ளதும் வெளியிலே பெறுதலுவிடப்படுவதுமான ஊமைக்காய்போல, சிற
ந்த நற்குணமுடையா தோன்றிய இரத்தசூரியகுலத்தில் நான் தோன்றிய
தென்கின்றான், பாதன் வருதல்க்கிஞல் அடுக்கி, 'என்னை என்னையே'
என்று கூறுகின்றா னென்னுமாம. குலமென்பதற்குத் தாழம்பூக்குலையென்று
கூறுவாரும், உனா அலவுகைக்குப் பகடிமென்பது - பூக்குலையினிடையி
லுள்ள சோற்றைக் குறிக்கும் பி-ம் —¹காததல ²எம. ³எமக்கு. (௧௪௪)

௧௩௯.—வசிட்டன் சத்துருக்கினைக்கொண்டு மன்னவனுக்கு

எமக்கடனை முடித்தல்.

என்று கூறி¹தின் றிடரின் மூழ்குமத்
துன்று தாரவற் கிளை தோன்றலா
லன்று ²கோக்கட னமைவ தாக்கினு
னின்னு நான்மறை நெறி செ னீமைமயான்.

(இ - ள்.) கால் மறை நெறி தின்று செல கோமைமயான் - நான்குவகைப்
பட்ட வேதங்காற்றுகூறிய முறைப்படிபே தின்று சடங்குகளைநடத்துதன்மை
யுள்ள அத்தவசிட்டன்,—என்று—, கூறிதின் று—, இடரில் மூழ்கும்-துன்பத்
துளமுதரிய, அ துன்று தா-வற்-கு-(மலர்கள்) நெருங்கிய மாலேசூடிய அந்
தப்பரதனுக்கு, இளை தோன்றலால்-பின்பு நகல்வன சத்துருக்கினனைக்
கொண்டு, அனது - அப்பொழுது, கோ - செடமவேண்டிய, கடன் - எமக்
கடனை, அமைவது ஆக்கினுன் - முறைப்படிமேநடத்தினான்; (எ - று.)—
பி-ம் —¹நெருது. ²கோக்கடன். ³செய்கோமைமயான். (௧௪௫)

௧௪௦.—பட்டமஹிஷியரை யொழிந்த மன்னந்தேவிமார்

சககமனஞ்செய்தல்.

இழையு மாரமு மிடையு ¹மின்னிடக்
குழையு ²மாமலாக் ³கொம்ப னாகடாந்
⁴தழையின் முண்டகந் தழுவு கானிடை
⁵முழையின் மஞ்ஞைபோ லெரியின் மூழ்கினுர்.

(இ - ள்.) 'குழையும் மா மலா கொம்பு அனாகந்தாம - ஒலகியொசியுந்
தன்மையுள்ள சிறந்த பூங்கொடிபோன்ற மன்னந்தேவிமார்,—ஆரம | உம
இழையு இடைஉம் மின்னிட-(தாம பூண்ட முததுமலை முதலிய) வடங்க
ளும் மற்றுமுள்ள அணிகலங்களும்(தமது இடையும் விளங்கித்தோன்ற,தழை
இல் முண்டகம் தழுவு கானிடை - இலையிலாத தாமரைமலாநிரம்பியுள்ள
இடத்தது, முழையில மஞ்ஞை போல் - மலைக்குகையில் வாழும் மயிலின்
புகுவதுபோல, எரியில் மூழ்கினா - தீயிற் குளித்தார்கள்; (எ - று.)

பத்தினிப்பெணடிர் தாமரைப்பொங்கையிற் குளிப்பதுபோற் கணவனோடு
 ஈமப்பள்ளியிற் புகுத்து மனங்குளிர்ந்து எல்லுலகம்புகுவரென்று பிறநூல்க
 ளிற் கூறுவது, இங்குக் காணத்தக்கது. இராமன்முதலிய புதல்வரைப்பெற்ற
 கோசலை முதலியோரைத் தவிர்த்து, மற்றைத்தேவிமா புதல்வரைப்பெற்றதோ
 ராகையால் மேலுலகம்புகுமாறு கணவனுடனே ராமப்பள்ளித்தீயிற் குதித்து,
 உயிரிதேதமை இதனாற் கூறப்பட்டது. பி - ம் —1மன்னிடக. மின்னிடைக்.
 'நாள். 'கோமபனாகளும் 'தழையினமுள்ளியதழுவ, தழையுமுள்ளிலவுலவு,
 தழையுமுள்ளியுதழுவ. 'உதழையும. (கசக)

கசக — நீக்குந்த மங்கைமாரீ நங்கத்சோரீதல்.

அங்கி நீரினுங் குளிர வம்புயத்
 திககள் வாண்முகத் திரு¹வி ளங்குறச
 சங்கை 'தீர்த்துதங் கணவா பின்செலு
 'நங்கை மார்புகு முலக நண்ணினா

(இ - ள்.) அம்புயம் தீதகள் வான முகம் திரு விளக்குற - தாமரைமலா
 போலவும் சகதிரன்போலவும் ஒளிவிளக்குகின்ற (தம் முகம் பின்னும்) ஒளி
 பெற்றுத்தோன்ற. அங்கி நீரின உம குளிர-(தாம் குளித்த) அக்கினியும் (தம்
 கணவனது மேலியைத் தழுவுதலால் 'கைக்காட்டிலு உ குளித்துதோன்ற,
 சங்கை தீர்த்து-மனத்துடனே தீங்கி, - தம் கணவா பின் செலும் நங்கைமா
 புகும உலகம் - தம் கணவனுடனே உயிரிக்கும் கற்படையா புகுகின்ற நற்
 கதியை, (தீக்குளித்தமகளிர், நண்ணினா - சோர்தார்; (எ - று)

மனத்தில் மகிழ்ச்சியுடனே தீக்குளித்தமையும். கற்படையாக்கு அக்
 கினிகடவுள் சுடானென்பது தோன்ற, 'அங்கி நீரினுங் குளிர முகத் திரு
 விளங்குகிற' என்றா. பி - ம் —1விளங்கிடச. விளங்குறச. 'தீர்த்ததழுவுகற்
 புடை, தீர்த்ததழுவுகற்பிணை. மங்கைமார்களும் மனைமனனினா. (கசக)

கச2.—ஈமக்கடன்புடிநீத்பின் பரதன் மனைசோரீதல்.

அணைய¹செயகையா வரசா கோமகற்
 கிணைய தனமையா லிடைவ செயதுபின்
 மணையி நெய்தினுன மரபின வாழ்வினை
 விணையி நெய்துமோ பிணிபின வேலையான்.

(இ - ள்.) அணைய செயகை ஆ-அவாறானசெயகை தீகழ்த்ததாக [மன்
 னவன் தேவியா தீக்குளித்ததாக] - இணைய தனமையால்-இவ்வாறானதன்
 மையினால், (சத்தருக்கினனைக்கொண்டு). அச்சாகோமகற்கு-(இறந்த) தசுரத்
 சக்கரவாததிகு. இமைவ செயது-செயபககடவ ஈமக்கடனகளைச செய்து, -
 மரபின் வாழ்வினை - கூத்திரியவமிசத்துக்குஉரிய அரசவாழ்க்கையை, வினை
 யின் - (தாயின்) தீசசெயகையால், எயதும் - அடைதற்குஉரிய, ஓர் பிணி
 யின் வேலையான் - ஒப்பிலலாத மனத்துயரமாகிற கடலைக்கொண்டவனான
 பரதன், பின் - பிறகு, மணையின் எய்தினுன - வீட்டைச்சோர்தான்; (எ-று.)

இதனால், தஹஸம்ஸ்காரம் நிகழ்த்தியபின், பாதன்மனைபை யடைத்
தமை கூறப்பட்டது. பி - மீ —¹செய்கைமால். ²செய்தபின். (௧௪௮)

௧௪௩.—தசாஸம்ஸாரைச் சடங்கு நிகழ்த்தியமை.

ஐந்து மைத்துரா ஐநாழி யாமென
மைந்தன் வெந்துயாக கடலின் வைகனான்
றந்தை தனவயிற் றரும மிபாவையு
முது நாலுனோர் முறையின் முற்றினான்.

(இ - ள்.) மைந்தன் - பாதன்.—ஐந்தும ஐந்துராள் உம் - பத்துராள்
களும், ஐழி ஆம் என - ஒரு யுகம்போலத்தோன்ற [மிக்கும அரிதிறகழிய],
(அரகாளங்களில்), வெம துயா கடலின் வைகனான் - கொடிய துன்பக்கட
லுள் தங்கியவனாய், தஹைதன் வின் தரும யாவை உம் - தகைத்திறத்துச
செய்யவேண்டிய சடங்குகளைப்பெல்லாம், முது நாலுனோர் முறையின் -
பழமையான தருமசாத்தித்தவா கூறு முறைபடி, முற்றினான் - செயது
முடித்தான்; (எ - று) —மைந்தன் - சத்துருக்கினை என்றலுமுண்டு பத்து
ராள் தீட்டுக்காததமை, முனனிண்டுகளாற் கூறப்பட்டது. (௧௪௯)

௧௪௪ — மன்னவளது கிரியையாவும் முடிந்தபின் வந்தபின்
இராச்சியத்தை நடப்பிக்குமாறு யுலோச்சிக்கப் பரதன் வந்துசேர்ந்தல்.

முற்று முற்ற வந்த துதன் ¹முடிமைநாற்
சுற்றம் பாவருத் தொடர்த தோன்றினான்
வெற்றி மாதவன் வின் ²முடித்தவன்
³கொற்ற வேனெடுங் குமாற் ⁴கூடினான்.

(இ - ள்.) முற்று உம் உதவி முற்றவந்து - சடங்குகளைப்பெல்லாம் உட
னிருந்து முடிபட்டது; —வின் முடித்தவன்—வின்மன்னன் டீக்கினவனாகிய,
வெற்றி மாதவன் - வெற்றிபெற்ற பெருந்தவத்தை யுடையவனான வசிட்ட
முனிவன், முடிமை நூல் சுற்றம் யாவை உம் தொடர் - முப்புரிநூலாய்மைந்த
யளுளோபவீத்ததை யணிந்த இனத்தவரான அரதணாயாரும் தன்
னைத் தொடர்துவை; தோன்றினான் - 'தன்னிருக்கையினின்று' வெளிப
பட்டு, கொற்றம் வேலுந் குமாற் - வெற்றிபெற்ற வேற்படைபைக்
கொண்ட குமாருனாகிய பாதனை, கூடினான் - வந்துசேர்த்தான்; (எ - று.)

வசிட்டன் பாதனைக்கூடியது - இராச்சியத்தை நடத்தவேண்டிய ஏற்
பாட்டைச் செய்தலின்பொருட்டாகும். ¹பீட்டத்தேஜசுக்கு முன்னே கூத்தகிரிய
பலம் நிற்காது' எனறுசொல்லி ஈழித்து அரசுதகன்மையை நீத்து அரதணத்
தன்மையை மேற்கொள்ளுமாறு விக்ரமித்திரனைச் செயலித்த தவமகிமையை
யுடையவனாதலின், வசிட்டமுனிவனை, 'வெற்றிமாதவன்' என்றார். மாதவன்
முற்றுவீத்துக் கூடினானெனக். பி - மீ —¹முற்றுநூற். ²சுற்றம், ³யாவையும்.
⁴முடித்தவன். ⁵கொற்றவன். ⁶கூறினான், கூறுவான். (௧௫௦)

கசரு.—அறிஞருடனே மந்திரிமாரீகளும்,
இராச்சியம் அரசின்றுருப்பதுபற்றி ஆலோசிக்கவருதல்.

மனன ரின்றியே ¹வைபம் வைகறான்
றொனமை யன்றெனத் துணிபு நெஞ்சினு
ரன்ன மாசிலத் தநீரா தம்மொடு
முன்னை மந்திரக கிழவா முந்தினார்.

(இ - ள்.) முன்னை மந்திரம கிழவா - தொன்றுதொட்ட ஆலோசனைக
ருரிய மந்திரிமா, வைபம் - இந்த இராச்சியம், மனனா இன்றி ஏ-அரசனைப்
பெற்றிராமல், வைகல - இருப்பது கொனமை அன்று - பழமையாயவந்த
முறைமையன்று, என - எனறகாணத்தால். துணியும் - (மன்னனையேற்
படுத்தவே ணும் என்று) உறுதியாகவுணரத், நெஞ்சினா - மனததையுடைய
வாகைய, — தன்ன மாசிலத்து அந்நா தம்மொடு உம-அதப பெரிய இராச
சியத்திலுள்ள அறிவுள்ள பெரியோர்களுடனே, முந்தினா - முற்பட்டவந்
தனா; (எ - று.)

பழமையான மந்திரியரும் அங்கு அவசூற்றிருநடனே அரசனை யேற்
படுத்தவேண்டுவது முக்கிய மென்ற கருத்துடனே வந்து சேரத்தன ரென்ப
தாம். அராஜகமான ஜபத்ததில் [நாட்டில்] விளையுத தீங்குகளை ஸ்ரீவான்
மீகிமுனிவா ஒருஸாகத்தாற் கூறிபுளரார். தான் - அசை. பி - ம்.—
¹வைபகும்வைபகம், வைபகுவைபமுன். (கூடுக)

பள்ளிபடைப்படலம் முற்றிற்று.

க0-ஆவது ஆறுசெல்படலம்.

பாதன சித்திரகூடத்துக்குப் பமாணப்பட்டசென்ற கதையைச் சொல்
லும் படல மென்பது பொருள் ஆறு-வழி அச்சுட்டித்தியில் ஆற்றுப்படல
மென்று இப்படலத்துக்குப் பெயர் காணப்படலும், பல எட்டுப்பீரதியிற்
காணப்பட்டதாலும் விளக்கமாக இருப்பதாலும், இப்பெயர் கொள்ளப்
பட்டது.

வசிட்டமுனிவனும் பாதனருகிலுள்ளனென்று வந்துசேரத் மந்திரி
மா முதலியோர் பாதனை வணங்கிச் சூழநிற்க, சுமந்திரன் குறிப்போடு
வசிட்டனதுமுகத்தை சேரக்க, சேரக்கிறை குறிப்புணராத வசிட்டன் 'உலகு
காக்குதி; இது நீனகடன அச்சினறி இங்கும மேலும் எங்குமில்லை; தருமம்
அரசினால்தான் நிறகும அச்சுனகிய உகைத் திறத்தன்ன. உமமுன் வனஞ்
சென்றான வத்தினாலவத்த போசைக்க காப்பாய இதுகுறித்தே யாம் இவ
குத் திரண்டது' என்று தம்மனக்கருத்தைச் சொல்ல, அதுகேட்ட பாதன்
நஞ்சுகாத்தானபோல நடுங்கி, நகருழற்க கண்ணீர் உருவ்போற்பொழிய
மூசசித்ததுப் பின்னெளித்து மூனமலகினுகுமமுதலவருமமுன்னோன்றியவ
னிருக்க, யான மகுடஞ்சூழல் தரும மென்று சான்மவரும் சொல்லவா

யிற்றே. இது கலிகாலமோ? எங்கேனும் மூத்தவனிருக்க இளையவன் அரசு புரிதல் உண்டாயிற் காட்டுக ஒருகால், நான் அச்சுபுரிவது நன்னெறியே யென்று நிரூபித்தாலும். இவ்வாசை ஏற்று வாதேன் இராமபிரானே யன்றி த்துவந்து முடிசூட்டமுயலவேன் அன்னவன் இணங்காவிடின் அவனுடன் கானகத்து வசிப்பேன் மாறுகூறின, உயிதாறுப்பேன்' என்று உறுதியாகக் கூற, கேட்ட சபையோர் பரதன் துரீலமையை விமரிசிக்க, பரதன் இளை யோனையழைத்து, 'ஸ்ரீராமபிரானே அழைத்துவருவதனை முரசறைத்துசாற் றி, தானையையும் விடைவினிலேழுதல் என்று கூறுவாய்' என்ன, அவனும் அவந் தனமே செய்ய, மாவரும் இராமனைப்பழைத்துவர மனக்கிளர்ச்சிகொண்டபுறப் பட்டனா, அறிஞாமுதல் சிறிமாவரை மாவரும் புறப்பட்டவிட்டதால் அயோ த்தியே வெற்செனறுபோய்ற்று இவ்வனம் சேனையும் கசுத்தாரும் செலல, பரதன் தன்னடைபிற சீரைசாத்தி முனிவர்கோலத்துடனே தம்பியும் உடன் வர, தாயரும் தவத்தவரும் மரத்திரியரும் அவ்வலசறறமும் அந்தன்னும் தொடர்ந்துவர, தேரினிடீது சென்று புரசைவாடிலிற் போக, மத்தையென் னுக்கூறியும் அததிடிலில் உருகிப்போதலைச் சத்துருக்கினன கண்டு அந்தா த்துஏறுவான் பற்றல்லும், பரதன் தடுத்தது, 'முன்னைய முறையைக்கெடுத்த பாவியாகிய என்னன்னையசசினனின்னஞ் செய்திருப்பேன்' என்னையன் முனியுமென்று விட்டிட்டேன் கூனியினிடீது வெருண்டோமாயினும் ஐயன் முனியுமென்று இவளையும் விட்டிடு நாமபோதும்' என்ன. சத்துருக்கினனும் விட்டிட்டான். பிறகு பரதன் மாவதோடும் புறப்பட்டசென்று இராமன்தங் கியசோலையில் தங்கிக் கண்ணீர்ருவியினமூழ்கி வீசன் வைகியபுலலணைமருங் கில் தானும் பொடியில் வைகி, ஆருகுன்று இராமன் காலினால் நடந்து சென்றானென்று தானும் சேனைமுதலியதொடர் நடந்துசென்றன நென் பது; இப்படலத்துக் கூறிய பொருள்.

உவயு.

க.—அறிஞரோடுமுத்திய மந்திரிமாரும் அங்கு வந்துநெருங்க்தல்.

வரன்முறை தெரிந்துணர்¹ மறையின் மாதவத்
தருமறை 'முனிவனு' மாண்டையினென
விரைவின்வந் தீண்டினா விரகி நெய்தினர்
பரதனை வணங்கினா 'பரியு ரெஞ்சினா.

(இ - ள்) பரியும் ரெஞ்சினா-அன்புகொண்ட மனதையுடையவராகி, விரகின் எய்தினா-சூழ்ச்சித்திறனோடு பொருத்தியவரான மந்திரக்கிழவா, — 'வரன் முறை தெரிந்து உணர் மறையின் - வரலாற்று முறைமையிலுலாராய் ந்து அறிந்த வேதங்களுையுடைய, மாதவத்து அரு மறை - பெருந்தவத்தின் அருமையான இடக்கியங்களை மந்தத், முனிவனமம் - வசிட்டனும், ஆண டையான் - அந்த இராசசபையில்ருக்கின்றான்', என-என்று, விரைவின் வந்து ஈண்டினா - விரைவது (அந்த இராசசபையை) வந்துசேர்ந்து, பர தனை வணங்கினா—; (எ - று.)

கீழ்க்கவியில், 'மந்திரக்கிழவர் முத்தினா' என்று கூறிய கவி, இதனால், அவர்கள் வந்துசேர்து பரதனை வணங்கியமைபைக் கூறுகின்றார். விரகு - ஆலோசிக்குத் திறம்; அதனோடுபொருந்தியவ டெனவே, 'விரகினெய்தினா' என்ற தொடர் - மந்திரிமாணசை காட்டிற்று. சூரியகுலத்தாராண்டுவந்த கோசலதேசம் அரசனின் நிப்பாழ்த்துப்போக்ககூடா தென்ற கருத்துடைய வா அமமந்திரிமா டென்பார் 'பரியுநெஞ்சினா' என்றார் "அடியனத்தான்" என்றவிடத்துப்போல 'அருமறைமுனிவன்' என்ற தொடர் வசிட்டமுனிவனுக்கு வாளாபெயராய்கின்ற தென்பாருமுனா. ஈண்டினா - முற்றெச்சம். பி - ம்:—¹மரபின். ²முனிவரும். ³ஆண்டையார்களும். ⁴நெஞ்சினா. (கருட)

2.—வந்தவர் யாவரும் பரதனைச் சூழ்ந்திருத்தல்.

மந்திரக் கிழவரு நகர மாந்தருந்
தந்திரத் தலைவருந் ¹தரணி பாலரு
மந்தர முனிவரோ டறிஞர் யாவருந்
சந்தரக் குரிசிலை ²மரபிற் சுற்றினார்.

(இ - ள்.) அந்தம முனிவரோடு - (தவவலிமையால்) ஆகாயத்திலுஞ் சஞ்சரிக்குஞ் சித்திபெற்ற முனிவர்களுடனே, மந்திரம் கிழவாடம் - மந்திரி மார்களும், நகரம் மாந்தர உம் - நகரத்திலுள்ள டந்தானஜங்களும், தந்திரம் தலைவாடம் - சேனாபதிகளும், தரணிபாலாடம் - மன்னவர்களாகிய, அறிஞர் யாவாடம் - புத்திமான்களெல்லோரும், சந்தரம் குரிசிலை - அழகுள்ள சிறந்த ஆண்குமரனான பரதனை, மரபின் - முறைமையினால், சுற்றினார் - சூழ்ந்துகொண்டாகன; (எ - று.)

நகரமந்தா முகவியோ பரதனை நெருங்கிச் சேர்த்தன டென்றவாறு. சென்ற படலத்தின் ஈற்றுச் செய்யுளில் "அன்னமாநிலத் தறிஞாதமமொடும், முன்னமந்திரக் கிழவா முத்தினா" என்று கூறிய கவி, இப்படலத்தின் முதற்செய்யுளால் மந்திரிமார் நெருங்கியமைபையே கூறி, இந்தச் செய்யுளால் மன்றையோ நெருங்கியமைபைக் கூறக் கருதி மந்திரிமாரெருங்கிய மையையும் அனுவாதமுதகத்தாற் கூறின டெனக. பி - ம்:—¹தரணிவாணரும், தரணிவாணரோடு. ²முறையிற். (கருட)

௩.—பரதனை இராச்சியம்ஆளும்படிகூறவேணுமென்ற துறிப்புடனே
சுமந்திரன் வசிட்டமுவியனை நோக்கித்தல்.

சுற்றின ரிருந்துழிச சுமந்தி ரப்பெயர்ப்
பொறடடந் தேர்வலான் புலமை யுள்ளத்தான்
¹கொற்றவற் குறுபொருள் குறித்த கொள்கையான்
முற்றுணர் ²முனிவனை முகத்து நோக்கினான்.

(இ ள்) சுற்றினா இருந்த உழி - (மந்திரக்கிழவா முதலியோர் கீழ்க் கூறியவாறு) குழந்திருந்தபோது, பலமை உள்ளதான் - அறிவுமிக மன முடையவனும், சமத்திரன் பெயா பொன தட தோலான் - அழகியபெரிய தேரையோட்டிலில் வல்லவனுமான சமத்திரனென்பவன், —கொற்றவற்கு உறு பொருள் குறித்த கொள்கையான் - வெற்றி பொருத்திய மன்னவருமார னாகிய பரதனுக்கு (மனத்தினுள்ளே) பொருத்திய எண்ணத்தைக் குறிப்பினு லுணர்த்த கொள்கையையுடையவனாய், (அக்கருத்தைப் பலருக்குத் தெரிவிக்கு மாறு அப்பாதன் வாயமூலமாகவே வெளிப்படுத்தும் பொருட்டு), முற்று உணர் முனிவனை - முழுதும் அறிந்த முனிவனாகிய வசிட்டனை, முகத்து டோக்கினான் - (பாதனை இராசசியத்தை மகக்கிரிக்குமபடி சொல்லவேண்டு மென்ற குறிப்புடனே) முகத்தைப் பாததான்; (௭ - ௩.)

பாதனை அரசுபிரியுமாறு சொல்லவேண்டு மென்பது சமத்திரனுடைய கருத்தாதல் மேற்செய்யுளில் விளங்கும். ¹கொற்றவக் குரிசிலைக்குறித்த கொள்கையான் என்ற பாடத்துக்கு - வெற்றிபொருத்திய அந்தப்பாதனை இராசசியாதிபதியாகுமாறு சொல்லவேண்டு மென்று கருதிய எண்ணத்தை யுடையவனாய் என்று பொருள் காண்க. காலதேசவாத்தமான கங்கோயிற்று சொல்லவல்லவன் வசிட்ட னென்பார் 'முற்றுணர்முனிவன்' என்றார். பொற்றடங்கோடல் சமத்திரபெயரினான் என விசுட்டித்தது கூட்டுக. பி - ம் —¹கொற்றவற்குறுபொருளுணர்ந்த ²முனிவரன். (௧௬௪)

சு — சுமந்திரன்கருத்தை யறிந்த வசிட்டன் பாதனை உலகத்தையாளுமாறு

சொல்லத் தொடங்குதல்.

¹தோக்கினுற் சமத்திர னுவல வுற்றதை
வாக்கினு லன்றியே புணராத மாதவன்
காக்குதி ²புலகரின் ³கடனி தாமெனக்
கோக்கும ரனுககது தெரியக் கூறுவான்.

(இ - ள்.) சமத்திரன் —, தோக்கினால் - கண்ணைக்கையினால், தவல்ல உற்றதை - சொல்லுவதற்குப் பொருத்தியதை [சொல்லியதை] வாக்கினால் அன்றி ஏ - வாயினுற் சொல்லுவதல்லலாமேல். உணராத - தெரிந்துகொண்ட, மாதவன் - பெருந்தவத்தினனாகிய வசிட்டமுனிவன், 'உலகம் காக்குதி - இராசசியத்தைப் பாதுகாப்பாய்; இது - இச்செய்கை. நீன் கடன் நீ செய்ய வேண்டிய செயலாய்,' என - என்று, கோ குமரனுக்கு - அரசுமாரனாகிய பரதனுக்கு, அது - அவ்விஷயத்தை, தெரிய - விளக்குமாறு, கூறுவான் - சொல்லுவானானான்; (௭ - ௩.) — அதனை, மேல எழுக்கவிகளிற் காண்க.

ஆம் - அசை. பி - ம் —¹தோக்கினான், தோக்கிய. ²உலகிது, உலகரின். ³கடனது. ⁴கூறினான். (௧௬௫)

ரு.—இதுமுதல் ஏழ்கவிகள் ஒருதொடர்: வசிட்டமுனிவன் வாசித்தை.

வேதிய ருந்தவர் ¹விருத்தர் வேந்தர்

²ளாதியர் நின்வயி னடைந்த காரிய

நீதியுந் தருமமு ³நிறுவ நீயிது

கோதறு ⁴குணத்தினுய் ⁵மனத்துக் கோடியால்.

(இ-ள்.) (படனைகோக்கி வசிட்டமுனிவன் கூறுவான்)—கோது அறு குணத்தினுய் - குற்றமற்ற குணத்தையுடையவனே! வேதியா - வேதம்வல்ல பிராமணாகளும், அறு தவா-(பிறாசெய்தற்கு) அரிய தவத்தைச்செய்யும் முனிவர்களும், விருத்தா - உயக்கென்றவரான (இக்கரத்ததுப்) பெரியோர்களும், வேந்தர்கள்-அரசர்களும், ஆதியா-முதலியவர்கள, நின்வயின்-உன்னிடத்து, அடைந்த-வந்துசேர்த்த, காரியம்—, (என்னவெனில்),—! இப்போது அரசனில்லாமையாற் கெடப்போவனவாகவுள்ள, நீதிஉம்-நியாயமும். தருமமும்-குலாசாரங்களும், நிறுவ - நிலைநிறுத்துதலின்பொருட்டேயாகும்; நீ—, இது-இதனை, மனத்து கோடி - கெஞ்சிலேகொண்டு ஆராய்வாயாக; (எ - று.)

நீதி - சந்யோரைப் பெரியோர் கலியாமைமுதலியன பி-ம் —¹விருத்த வேந்தர்கள். ²ஆதியாய். ³நிறுத்தி, ⁴நிறுவ். ⁵மனத்தினுய். ⁶மனத்துட்கு.

கூ. ¹தருமமென நொருபொருட் டத்து நாட்டுத

லருமையென் பது²பெரி தறிதியைய³

யிருமையுந் தருவதற் ⁴கியைவ ⁵திண்டிது

⁶தெருண்மனத தாசெயுந் செயலி தாகுமால்.

(இ - ள்.) 'தருமம் என்ற ஒரு பொருள் - தருமமென்கின்ற ஒப்பற்ற பொருளை, தத்து - (யாவதையும்) அநுஷ்டிக்கக்கூடாது, நாட்டுதல் - நிலைநிறுத்துவது, அருமை-அருமைமானசெடலாகும்,' என்பது - என்ற இவ்வவசியத்தை, ஐய-ஐயனே! நீ—, பெரிது அறிதி - நன்கு உணர்வாய் சுண்டு - இப்போது, இது-(இராசசியத்தைமேற்கொளவாகிய) இத்தருமம், இருமையும - இமமையுமெனன்ற இரண்டையும். தருவதற்கு—, இயைவது - பொருந்தியதாகும்; இது-இத்தத்தருமம், தெருண் மனத்தாரசெயும்-தெளிந்த மனத்தையுடையவா அநுஷ்டிக்கவேண்டிய, செயல ஆகும்—; (எ - று.)—ஆல் - சுற்றச்சை தேற்றமுமாம்.

கீழ்செய்யுளில் நீதியையும் தருமத்தையும் நிறுவவேண்டுமென்று கூறிய வசிட்டமுனிவன், இதனால் அத்தத்தருமத்தின்சிறப்பையும், தென்னிவினர் தவறாமல் அத்தத்தருமத்தை மேற்கொண்டொழுகுவ ரென்பதையுங் கூறுகின்றான். பி-ம்:—¹தருமம். ²எடுத்துக்காட்டுதல். ³பிறிது. ⁴இசைவது. ⁵சுண்டது. ⁶திருமனத்தனிலிவைதெரிதியாலையா, தெருமருத்தனக்கதுசோவிலா ஷமபால், தெருண்மனத்துணக்கது சோவிலாமையால், தெருண்மனத்தனக் தெரிவிலாமையே, தெருண்மனத்தார்க்கலாற் தெரிதற் பாலதோ,

எ. ¹வள்ளுறு வயிரவா ளரசில் ²வையக
நள்ளுறு கதிரிலாப் பகலு ³நாளொடுந்
தெள்ளுறு மதியிலா கிரவுத் ⁴தேத்தரி
⁵னுள்ளுறை யுயிரிலா ⁶வுடலு ⁷மொக்குமே.

(இ - ள்.) தோதரின் - ஆராயுமிடத்து, — உன் உறு வயிரம் வான் அரசு இல்-உறையிற் பொருத்துத் தன்மையுள்ள உறுதியான வாட்படைமையப் பூண்டுள்ள அரசனைப் பெற்றிராத. வைபகம்-உலகமானது, — நன் உறு கதிரிலா பகல் உம்-(யாவுடனும்) விரும்புகின்ற சூரியனைப் பெற்றிராத பகலையும், நாளொடு உம் தென் உறு மதி இலா இவ்வுடம்-தட்சததிரககளுடனே தெளிவுபொருத்திய [குளிர்ந்தகிரணங்களுடைய] சத்தினைப் பெற்றிராத இராததிரியையும், உன் உறை உயிரிலா உடல் உம் - உன்னையொருத்திய உயிரைப் பெற்றிராத [உயிரகீங்கிய] உடலையும், ஒக்கும்; (எ - று)

இதனால், தருமத்தை நிலைநாட்டுகின்ற அரசன் உலகத்திற்கு இன்றியமையாதவ னென்பதை உபமானமுகத்தால் எடுத்துக்காட்டியவாறு. வள்ளுறு-காமையுமாம். நன் உறு கதிரிலா என்பதற்கு - (எல்லாக்கிரகங்களுக்கும் தன்னைச் சூழத் தான்) நடுவில் உறுகின்ற சூரியன் எனினுமாம். ஈற்றடி-முற்றுமோனை. பி. மீ.—¹வள்ளுறை. ²வையமும். ³நாளொறும், நாளிலும். ⁴தேவரும், தேவத்தின், தேவதீடல், தேவரும், தேவன். ⁵வள்ளுறும். ⁶உடம்பும். ⁷ஒக்கும்.

அ தேவர்த முலகினுந் தீமை செய்துமன்

மாவலி யவுணாகள் வைகு நாட்டினு

¹மேவெவை யுலகமென் ²நிசைக்கு ³மன்னவை

காவல்செய் தலைவரை யின்மை ⁴கண்டிலம்.

(இ - ள்.) தேவர்தம் உலகின் உம்-தேவலோகத்திலும், தீமை செய்து உழல் மா வலி அவுணாகள் வாகும் நாட்டின் உம் - 'பிறருக்குக் கொடுமை செயதுதிரிகின்ற பெருவலிபடைத்துள்ள அரசர்கள் வாழ்கின்ற நாட்டிலும், (மற்றும்), எவை எவை உலகம் என்று இசைக்கும் அன்னவை-எவ்வெவைகள் உலகமென்று சொல்லப்படுமோ அவைகளெல்லாவற்றிலும், காவல் செய் தலைவரை இன்மை-பாதுகாக்குதொழிலைச் செய்கின்ற மன்னவரின்றியிருத்தலை, கண்டிலம் - பாதுகாத்தலோம்; (எ - று.)

அரசனிலலாத வையகத்தின் சிறப்பின்மையைக் கீழ்க்கவியிற் கூறிய வசிட்டன், இதனால் அரசனிலலாத உலகமே எவ்வுங் காணப்பட்டதில்லையென்கின்றான். 'நல்லோவசிக்கிற இடத்திற்கும் அரசன் உண்டு, தீயோர் வசிக்கிற இடத்திற்கும் அரசனுண்டு' என்பதற்காக, 'தேவர்தம் முலகினும் தீமைசெயதுழல் மாவலியவுணாகள் வைகுநாட்டினும்' என்றது நாடு என்பதற்கு அடையாளம், மன்னவனைப் பெற்றிருப்பதே யென்றவாறு. எனவே:

எவை என்பன - ஏவெவையெனச் சிதைத்து வந்தன. பி-ம்:—¹ஏவையும், யாவதும். ²இசைக்கில், இசைப்பின், இருககும், இருப்பின். ³என்னவை, என்னது. ⁴காண்டியால், காட்டியால். (க0க)

க. முறைதெரிந் தொருவகை முடிய நோக்குறின்
மறையவன் வகுத்தன மண்ணில் வானிடை
நிறைபெருந ¹தன்மையி னிறப செல்வன
²விறைவரை யிலலன் ³யாவு ⁴காண்கிலம்.

(இ - ள்.) முறை தெரிந்து-முறைமையை யுணர்த்து, ஒரு வகை முடிய நோக்குறின் - ஒருவாறு முடிய ஆராயுமிடத்து, மறையவன் வகுத்தன-பிரம தேவனாற்படைக்கப்பட்டனவாம். மண்ணில் வானிடை - சிலவுலகத்திலும் மேலுலகத்திலும் வாழ்கின்ற, நிறை பெரு தன்மையில் சிற்ப செல்வன் - நிறைந்த பெருதன்மையோடு சிறப்பனவும் செல்வனவுமான சராசரங்களெல்லாம், இறைவரை இலவன் - தலைவரைப் பெற்றிருந்தனவாக, யாவும்-எவற்றையும், காண்கிலம்—; (எ - று)

எத்தவுலகத்திலும் சிறப்பனவும் செல்வனவுமான எல்லாவுயிர்களும் தம்மைப் பாதுகாக்கின்ற ஒரு தலைவனைப் பெற்றிருக்கின்றனவே யன்றி, தலைவனில்லாப்பொருளை எங்கும் கண்டிலோ மென்பதாம் கீழ்க்கூறிய பொருளையே வற்புறுத்தாததற்பொருட்டி, இக்கவியில் வேறுவாய்பாட்டாற் கூறினனென்க. 'மண்' எனபது-கீழுலகங்கட்கெல்லாமும், 'வான்' எனபது-மேலுலகங்கட்கெல்லாமும் உபலட்சணம். பி-ம் —¹தன்மையில். ²இறைகளை, இறைவனை. ³யாவை. ⁴காண்கிலேம, காண்கிலேம. (க0க)

க0. பூத்தநான் மலரயன் ¹முதல புண்ணிய
²ரோத்துவான் புகழின ரின்று ³காறுங்கூக
காத்தனர் பின்னொரு களைக ணினமையா
னீததரீ ருடைகல கீர தாகுமால்.

(இ - ள்.) பூத்த - (திருமாலினது) காயிலுண்டான, நான் மலர்-(எப்போதும்) அன்றலாத்ததுபோன்ற தாமரைமலரிலே தோன்றிய, அயன்-பிரம தேவனை, முதல - முதலாகவுள்ள, புண்ணிய-புண்ணியவான்களும், ஏத்து-கொண்டாடுகின்ற, வான் புகழினர்-சிறந்த கீர்த்திப்பெற்ற(உன் குலத்த) வர், இன்றுகாறும - இன்றைவரையிலும், கூ-இவ்வுலகத்தை, காத்தனர் - (தாம் அரசு பூண்டு நீதி தருமங்கள் தவறுதற்படி) பாதுகாத்தார்கள்; (இப்போது நீ இவ்விராச்சிபத்தை யரசுபூண்டு பாதுகாவாவிடுவே), பின்-இனி, ஒரு களைகண் இன்மையால் - ஒப்பற்ற பாதுகாப்பு இல்லாமையால், (இவ்வுலகம்), நீததம் கீர - வெள்ளமான கீரையுடைய கடலிலே, உடை - உடைந்துபோய்விட்ட, கலம் - மரக்கலத்தின், கீரது - தன்மையை யுடையதாக, ஆகும்—; (எ - று.)—ஆல் - ஈற்றகை. தேற்றமுமாம்.

பரதனே! நீ அரசை மேற்கொள்ளாவிடின், வையகத்துக்குப் பெரு வருத்தத்தோன்று மென்பது, இதனாற் கூறப்பட்டது. கூ - கு என்ற வட சொல்லின் விகாரம். பி-ம்.—¹ஆதிப். ²ஏத்துவாரன்றாவது. ³காறுமுன். (க0க)

எ. ¹வள்ளுறு வயிரவா ளர்சில் ²வையக
நள்ளுறு கதிரிலாப் பகலு ³நாளொடுந்
தெள்ளுறு மதியிலா விரவுந் ⁴தேத்தரி
⁵னுள்ளுறை யுயிரிலா ⁶வுடலு ⁷மொக்குமே.

(இ - ள்.) தோதரின் - ஆராயுமிடத்து, — ஊ உறு வயிரம் வான் அரசு இல்-உறையிற்பொருத்துத்தன்மையுள்ள உறுதிமான வாட்படையைப் பூண்டுள்ள அரசனைப் பெற்றிராத. வைபகம்-உலகமானது, — நன் உறு கதிரிலா பகல்உம்-(யாவரும்)விரும்புகின்ற சூரியனைப் பெற்றிராத பகலையும், நாளொடு உம தென் உறு மதி இலா இரவுஉம்-சந்திரன்களுடனே தெளிவுபொருத்திய குளிர்த்தகிரணங்களையுடைய சந்திரனைப்பெற்றிராத இராததிரியையும், உன் உறை உயிரிலா உடலும - உன்னைப்பொருத்திய உயிரைப்பெற்றிராத [உயிரீங்கிய] உடலையும், ஒக்கும்—; (எ - று)

இதனால், தருமத்தை நிலைநாட்டுகின்ற அரசன் உலகத்திற்கு இன்றியமையாதவ னென்பதை உபமானமுகத்தால எடுத்துக்காட்டியவாறு. வள்ளு-கூர்மையுமாம். நன் உறு கதிரி என்பதற்கு - (எல்லாக்கிரகங்களுந் தன்னைசூழத் தான்)நடுவில் உறுகின்ற சூரியன் எனினுமாம். ஈற்றடி-முற்றுமோனை. பீ. பீ.—¹வள்ளுறை. ²வையமும். ³நாளொறும், நாளிலும். ⁴தோவரும், தோந்திழன். தோநதிடல், தோரும, தேவுடன். ⁵உள்ளுறும். ⁶உடம்பும். ⁷ஒக்குமால்.

அ. தேவர்த முலகினுந் தீமை செய்துழன்

மாவலி யவுணர்கள் வைகு நாட்டினு

¹மேவெவை யுலகமென் ²றிசைக்கு ³மன்னவை

காவல்செய் தலைவரை யின்மை ⁴கண்டிலம்.

(இ - ள்.) தேவாதம் உலகின்உம்-தேவலோகத்திலும், தீமை செய்து உழல் மாவலி அவுணர்கள் வாகும் நாட்டினும் - 'பிறருக்குக் கொடுமை செய்துதிரிகின்ற பெருவலிபடைத்துள்ள துசகர்கள் வாழ்கின்ற நாட்டிலும், (மற்றும்), வை ஏவை உலகம் என்று இசைக்கும் அன்னவை-எவ்வெவைகள் உலகமென்று சொல்லப்படுமோ அவைகளைவலாவற்றிலும், காவல் செய் தலைவரை இனமை-பாதுகாக்குதொழிலைச் செய்கின்ற மன்னவரின்றியிருத்தலை, கண்டிலம் - பாத்திலோம்; (எ - று.)

அரசனில்லாத வையகத்தின் சிறப்பின்மையைக் கீழ்க்கவியிற் கூறிய வசிட்டன், இதனால் அரசனில்லாத உலகமே எவ்ருவ காணப்பட்டதில்லையென்கின்றான். 'நலலோராவசிக்கிற இடத்திற்கும் அரசன் உண்டு, தீயோர் வசிக்கிற இடத்திற்கும் அரசனுண்டு' என்பதற்காக, 'தேவா தம்முலகினும் தீமைசெய்துழல் மாவலியவுணர்கள் வைகுநாட்டினும்' என்றது நாடுஎன்பதற்கு அடையாளம், மன்னவனைப் பெற்றிருப்பதே யென்றவாறு. எவ்வு

எவை என்பன - ஏவெவையெனச் சிதைத்து வந்தன. பி-ம்:—¹ஏவையும், யாவதும். ²இசைக்கில், இசைப்பின், இருககும், இருப்பின். ³என்னவை, என்னது. ⁴காண்டியால், காட்டியால். (கருக)

கூ. முறைதெரிந் தொருவகை முடிய நோக்குநின்
மறையவன் வகுத்தன மண்ணில வானிடை
நிறைபெருந் ¹தன்மையி னிற்ப செல்வன்
²விறைவரை யிலலன் ³யாவுந் ⁴காண்கிலம்.

(இ - ள்.) முறை தெரிந்து-முறைமையை யுணர்தது, ஒரு வகை முடிய நோக்குநின் - ஒருவாறு முடிய ஆராயுமிடத்து, மறைபவன் வகுத்தன-பிரம தேவனாற் படைக்கப்பட்டனவாம். மண்ணில வானிடை - சிலவுலகத்திலும் மேலுலகத்திலும் வாழ்கின்ற, நிறை பெரு தன்மையில நிற்ப செல்வன் - நிறைந்த பெருந்தன்மையோடு நிற்பனவும் செல்வனவுமான சராசரங்களெல்லாம், இறைவரை இலலன் - சிலவகைய பெற்றிருந்தவாக, யாவும்-எவற்றையும், காண்கிலம்—; (எ - று)

எந்தவுலகத்திலும் நிற்பனவும் செல்வனவுமான எல்லாவுயிராகளும் தமமைப் பாதுகாக்கின்ற ஒரு தலைவனோ பெற்றிருக்கின்றனவே யன்றி, தலைவனிலலாப்பொருளை எங்கும் கண்டிலோ மென்பதாம். கீழ்க்கூறிய பொருளையே வற்புறுத்ததுதற்பொருட்டு, இக்கவியில வேறுவாய்பாட்டாற் கூறினனென்க. 'மண்' எனபது-கீழுலகங்கட்கெல்லாமும், 'வான்' எனபது-மேலுலகங்கட்கெல்லாமும் உபலட்சணம். பி-ம்:—¹தன்மையில். ²இறைகளை, இறைவனை. ³யாவை. ⁴காண்கிலேய, காண்கிலோம். (ககூ)

கர. பூத்தநாண் மலையன் ¹முதல புண்ணிய
²ரேத்துவான் புகழின் ரின்று ³காறுங்குக்
காத்தன் பின்னொரு களைக ணினமையா
னீததரீ ருடைகல ரீர தாகுமால்.

(இ - ள்.) பூத்த - (திருமாலினது) நாயிலுண்டான, நான் மலா-(எப்போதும்) அன்றலாத்ததுபோன்ற தாமரைமலரிலே தோன்றிய, அயன்-பிரம தேவனை, முதல - முதலாகவுள்ள, புண்ணிய-புண்ணியமானவர்களும், ஏத்து-கொண்டாடுகின்ற, வான் புகழினா-சிறந்த கீர்த்தியைப்பெற்ற(உன குலத்த) வர், இன்றுகாறும - இன்றைவரையிலும், கூ-இவ்வுலகத்தை, காத்தனா - (தாம் அரசு பூண்டு ரீதி தருமங்கள் தவருதபடி) பாதுகாத்தார்கள்; (இப்போது நீ இவ்விராசுசிபத்தை யரசபூண்டு பாதுகாவாவிடினோ), பின்-இனி, ஒரு களைகண இன்மையால் - ஒப்பற்ற பாதுகாப்பு இல்லாமையால், (இவ்வுலகம்), நீததம் ரீ - வெள்ளமான கீரையுடைய கடலிலே, உடை - உடைந்துபோய்விட்ட, கலம் - மரக்கலத்தின், ரீரது - தன்மையை யுடையதாக, ஆரும்—; (எ - று.)—ஆல - ஈற்றைச் தேற்றமுமாம்.

பரதனே! நீ அரசை மேற்கொள்ளாவிடின், வையகத்துக்குப் பெரு வருத்தத்தோன்று மென்பது, இதனாற் கூறப்பட்டது. கூ - கு என்ற வட சொல்லின் விகாரம். பி-ம்:—¹ஆதிப். ²ஏத்துவாரன்றளவு. ³காறுமன். (ககக)

கக. உந்தை ¹யோ விறந்தன னும்மு ²னீத்தனன்
வந்தது மன்னைதன் ³வரத்தின் மைந்தநீ
யந்தமில் பேரர ⁴சளித்தி யனனது
சிர்தனை யெயக்கெனத் ⁵தெரிந்து கூறினான்.

(இ - ள்.) மைந்த - சிறுவனே! உந்தை ஓ இறத்தனன் - உனது தந்தையாரோ இறந்துபட்டனன்: உம்முன் ¹ததனன் - உனது முன் பிறத்தவனான இராமனே (தசரதனது வசனத்துக்குக் கட்டுப்பட்டு இராசசியத்தை) விட்டிட்டுச் சென்றான்; அன்னைதன் வரத்தின் வந்ததுஉம்-உனது தாயான கைகேயியின் வரத்தினால் (உனக்கு க்கிடைத்திருப்பதுவும், அந்தம் இல் போ அசு - எல்லையில்லாத பெருமைபெற்ற இராசசியமாகும்) அன்னது - அந்த இராசசியத்தை, ²ஈ—, அளித்தி - பாதுகாப்பாய் எமக்கு சிர்தனை - (இதுவே இவருக்கூடிய) எமது எண்ணம், என—, தெரிந்து கூறினான் - ஆலோசித்து (வசிட்டமுனிவன்) சொல்லி முடித்தான்; (எ - று.)

ஐயனே! தசரதமன்னவன் சத்தியத் தவறாமலிருக்கும்பொருட்டுத் தன தானியங்களாற்செழித்துள்ள இரதப்பூமியை உனக்குக் கொடுத்துச் சவாகக் கஞ் சென்றான்; வாயமையில் ஊற்றமுடைய சீராமனும் அமமன்னவன் போலவே பெரியோரின் ஒழுகத்தைக் கடைப்பிடித்துத் தந்தையின் கட்டளையைத் தவறாமல் காண்கஞ் சென்றான்; உந்தத்தையும் உந்தமையனும் உனக்குக்கொடுத்த இராசசியத்தை ³அனுபவிப்பாயாக; எமதுகருத்து இதுவே என்று வசிட்டன் தந்தருத்தைக் கூறிமுடித்தனன். தொன்றுதொட்டு வந்த தென்பான் 'அந்தம்லட்சு' என்றானென்னினுமாம். வரத்தும், உம்மை - கதைப்போகருபற்றிய இரதத்துதழுவிடது. பி-ம் —¹முன்னிறத்தனன். ²ஈக்கினன். 'வாக்கின, வரத்து, ⁴அளித்தல். ⁵தெரியாக. (ககஉ)

கஉ.—வசிட்டன் சொல்லக் கேட்டுப் பரதன் மிக வருந்துதல்.

தஞ்சமிய ¹வல்கநீ தாவது வாயெனச
செஞ்செவே முனிவரன் செப்பக் ²கேட்டலு
நஞ்சனை துகரென நடுங்கு வாரினு
மஞ்சின னயாத்தன னருவிக் கண்ணினான்.

(இ - ள்.) 'இ உலகம்-இரத இராசசியத்தை, தஞ்சம்-இரட்சகனாக, ¹ஈ—, தாவகுடாய - பாதுகாப்பாய்' என-என்று, முனிவரன்-இருடியரிற் சிறந்தவனாகிய வசிட்டன், செஞ்செவே - (குறிப்பாகவன்றி) வெளிப்படையாக, செப்ப-சொல்ல, கேட்டலும் - (அதனைச்) செவியேற்றவுடனே, -(பரதன்),— அருவி கண்ணினான்-அருவிபோல நீரைப்பெருக்குகின்ற கண்களையுடையவனாய், நஞ்சனை நுகா என-⁽¹⁾ விஷத்தையுண்பாய் என்று பலவந்தப்படுத்த, (அப்போது), நடுங்குவாரின் உம் - (அச்சத்தினால் மனம்) நடுங்குபவரைக் காட்டிலும் (மிகுதியாக), அஞ்சினன் அயாதனன் - (மனத்தில்) அச்சம்கொண்டு சோர்த்தான்; (எ - று.)

முதலடியில் “மாநிலத்தஞ்சமாக நீ தாங்கு” என்று நகர்நீங்குபடலத்து வருவதும், இரண்டாமடியில் “நஞ்சு நுகாந்தா ரென வுடல நடுவகா நின்ற ரென்றாலும்” என்று தைலமாட்டுபடலத்தில் வருவதும் ஒப்புநோக்கத்தக்கன. பி-ம்.—¹உலகை, உலகு. ²கேட்டதும். (கக௯)

க௬.—சபையோரிழன் ஸிலையிற் பரதன் தன் கருத்தைக்

கூயத் தொடங்குதல்

நடுங்கின னுத்தடு மாறி நாட்டமு
மிடுங்கினன மகளிரி னிரங்கு நெஞ்சின
னெடுங்கிய உயிரின னுணாவ ¹கைதாத்
தொடங்கின னரசவைக் குள்ளஞ் சொல்லுவான்.

(இ - ள்.) (பரதன்).—நடுங்கினன - (இரசசிபத்தை அரசபுரியுமாறு வசிட்டமுளின் சொன்னதைக் கேட்டு) மனசெக்கமுற்றவனாய், நா தடு மாறி - நாகுதத் தழுதழுத்து, நாட்டமடம இடுங்கினன - கண்களும் (மலாத லின்றி) இடுங்கப்பெற்று, மகளிரின இடங்கு நெஞ்சினன் - பெணமக்களைப் போலப் புலம்புங் கருத்துக்கொண்டு, ஒடுங்கிய உயிரினன - உயிரும் ஒடுங்கப் பெற்று [மூச்சுசெய்யுதலு], (பின்பு), உணாவ கைதா - (தவறிய) பிர ஞ்ஞை: ண்டுமவர, அரசு அமைக்க - அரசுநாஜசபையிலுள்ளதாகு, உள் ளம சொல்லுவான் - (தன்) மனசுநுத்தைத் தெரிவிக்க, தொடங்கினன்—; (எ - று) —அதனை மேலஜ்ஞகவிகளிற் காண்க.

பரதன் நடுங்கித் துயரமிகுதியால் நா தழுதழுக்க கண்ணிடுங்க, மகளி ரைப்போலப் புலம்பி மூச்சுசெய்யுதலு பிறகுதெளிவுபெற்றுச் சபையிலுள் ளாக்குத் தன்கருத்தைத் தெரிவிக்கலாயின னென்க. பி-ம் —¹கைதொழ்த.

க௭.—இதுமுதல் ஐந்துகவிகள் - பரதன் சபையோர்க்குத்

தன்னுள்ளக்கருத்தை யுரைத்துதலைத் தெரிவிக்கும்.

மூன்¹றால் கிணுகொரு முதல்வ னாய்முதற்
ரோன்றின ²னிருக்கயான மகுடஞ் சூடுதல்
சான்றவ ³ருரைசெயத் தரும் ⁴மாயதே
வீன்றவன் ⁵செய்கையி னிழுக்குண் டாகுமோ.

எழுக்கவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) மூன்று உலகினுகு - (சுவாக்கம் மத்தியம் பாதாளம் என் னும்) மூன்றிடத்திலுமுள்ள எல்லாவுலகங்கட்கும், ஒரு முதல்வன் ஆய் - ஒப்பற்ற முதற்காரணாகு. முதல தோன்றினன் - (எனக்கு) முன்னே பிறத் தவளுகிய ஸ்ரீராமன், இருக்க - இருக்கையில், யான் மகுடம் சூடுதல் - நான் கிரீடந்தரித்து அரசபுரிவது, —சான்றவர் உரைசெய - பெரியோர் சொல்லு மாறு, தருமம் ஆயது ஏ-தருமமாகிவிட்டதே! (இவ்வனமாயின்), ஈன்றவன் - (என்னைப்) பெற்றதாயான கைகேயியினது, செய்கையின் - தொழிலில், இழுக்கு - குற்றம், உண்டி ஆகும் ஓ - உளதாகுமோ? (எ - று.)

‘மூத்தவனிருக்கையில் இளையவனாகிய யான் முடிபுனைதல் தருமமே’ என்று இந்தவசிட்டமுனிவன் சொல்வானால், அப்போது எனதுதாயின் செயலும் தவறானதாகாது’ எனப் பரதன் கூறுகின்றனென்க; என்றது - என்தாயின்செய்கை தவறானதேஆதலால், இந்தவசிட்டன்மொழியும் தருமத்திற்குமாறானதே யாகு மென்று வசிட்டனைப் பழித்தவாறு. “விலலாபஸபாமதயே ஜகாஹேச புரோஹிதம் - [(பரதன்) சபையினிடையிற்புலம்பி(த்தன்னை அரசுபுரியுமாறுகூறும்) புரோகிதனானவசிட்டனையும் பழித்தான்]” என்று முதனூலிற கூறியுள்ளதுங் காண்க. “தமைபனது இராசசியத்தைக் கவாந்து அரசாளுகின்ற யான இராமனைப் பிரித்ததனால் தன்னுயிரைநீத்த சரசதனுக்குப் பிறத்தவளுக்கூவேனோ? இராசசியமும் நானும் இராமனுடைமை அப்படியிருக்க, உடைமையாகிய ஒன்று மற்றொருஉடைமையை ஆளுவதென்பது எங்கேனும் கண்டதுண்டோ? அங்ஙனம் உண்டாயின் இராசசியந்தான் என்னையாளட்டுமே”என்னுங்கருத்துப்படப் பரதன் கூறியதாகவும் முதனூலில் வந்துள்ளது. ‘சான்றவா’ என முன்னிலையான வசிட்டனைப் படாக்கையாற் கூறினன். சபையோ யாவருடையசமத்தையுமே வசிட்டன் கூறுதலால், சான்றவா-சபையோபொருளினுமாம். பீ-ம் —¹உலகினுக்குமோ. ²நீற்க. ³ஆகியது.ஆதலால். ⁴செய்கையில். ⁵உடைசெய்த என்றும்படிக் கலாம்.

கரு. அடைவருங் கொடுமைபென் னன்னை செய்கையை

¹நடைவருங் தன்மைகீர் ²நன்றி தென்றலி
னிடைவருங் காலமீண் டிரண்டு நீத்³திது
கடைவருந் ⁴தீநெறிக் கலியி ⁵னுட்சிபோ.

(இ-ள்.) கொடுமை அடைவரும்-கொடுமை பொருத்திய, என் அன்னை-எனதுதாயான கைகேசியின், செய்கையை-(இராமன் காட்டிற்குச்செல்லவும் நான் முடிசூடவும் வரமவேண்டிய) செயலேகருதித்து, உடை வரும் தன்மை-நல்லொழுக்கத்திற் செல்லுந் தன்மையையுடைய, கீர்-(சபையீரான்) நீங்கள், ‘இது நன்று’ என்றலின் - இது சரியானதே என்றுசொல்வதனால்,— நண்டு இது - இப்போதுள்ள இரத்தகாலம், இடை வரும் காலம் இரண்டு உம நீத்து - (கிருதயுகம் கலியுகமென்னும் இரண்டுகாலத்துக்கும்) இடையே வரும் இரண்டுகாலங்களும் கழிந்திட்டு, கடைவரும் - கடைசியிலே [நான்காவதாக] வருகிற, தீ நெறி - தீயவொழுக்கத்தைக் கொண்ட, கலியின் ஆட்சிஓ-கலிபுருஷனது ஆட்சியையுடையகாலமோ? (என்று ஐயுறவேண்டியதாகவுள்ளது); (எ - று.)

எனதுதாயின்கொடுஞ்செயலையும் நீங்கள் நன்றென்றுஅங்கீகரித்திட்டு என்னை அரசுபுரியுமாறு கூறுதலால்,இது இரண்டாவதுயுகமாகிய திரேதாயுகமன்று;கலிபுருஷனது ஆட்சியைக்கொண்ட தீயவொழுக்கத்தையுடைய நான்காவதுயுகமான கலியுகமேஎன்று கருதவேண்டியதாக இருக்கின்றதென்பபரதன் கூறுகின்றன னென்க. தருமத்திற்கு மாறானசெயல் கலியுகத்தினியல்பி

னால் நிகழ்வதாகக் கூறுவதை “ஒலிகட லுலகத்தன்னு ளுறைதரு குரங்கின் மாட்டே, உலியது காலம்வந்து பரத்தே” என மேல் கிட்கிந்தாகாண்டத்து வாலிகூற்றாக வருவதிலும் காணக் கலிகாலத்தில் தரும் முதலியன கெடு மென்பதை “தருமர் தவித்து பொறைகெட்டுச் சகதியஞ்சாய்த்து தபை, தெருமத்து தன்பூசனைமுழுதுஞ் சிதைபக கலியே, பொருமத்தக்காலம்” எனப் பின்னாப்பெருமானையவகா சுருக்கமாகக் கூறியுள்ளா; மகாபாரதம் ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணம் முதலியவைகளில் எதிகாலவரலாற்றிற் கலியின் தன்மையைக் கூறுபிட்டதுப் பரக்கக்காணலாம் கீளன்பது - வசிட்டீனையே குறிக்கு மெனக் கொள்ளலுமாம். பி-ம் —¹தடைதரு. “சுனைநென்றிலீ, நன்றி தென்றிரேல். ²அது. ³காலததுக. காலத்தின. ⁴மாட்சிமோ. (ககக)

கக. வேத்தவை யிருந்தகீர் விமல னுத்தியிற்
பூத்தவன் ¹முதலினர் ²புவிபுட் டோன்றினர்
³மூத்தவ ரிருக்கவே முறைமை யானிலங்
காத்தவ ருளரெனிற் ⁴காட்டிக் காண்டிரால்.

(இ - ள்.) வேத்து அவை இருந்த கீ - இராசசபையிலிருந்த கீவகன், விமலன் உத்தியில் பூத்தவன் முதலினர் புவிபுன் தோன்றினர் - குற்றமற்ற திருமாலினது உத்தியினின்று தோன்றிய பிரமதேவன் முகலினோகிய உல கத்துத் தோன்றினோல, மூத்தவா இருக்க - மூத்தவரிருக்கையில். நிலம் முறைமையால் காத்வா-பூயிமை (மகுடாபிஷேகம்பெற்று) முறைதவறாமற் காத்தவா, உளா எனில் - இருப்பாரானல், (அவன்), காட்டிக்காண்டிர் - நிரூபிததுக் காட்டுடிகள்; (எ - று.)—ஈ, ஆல்-அசைகள்.

மூத்தவரிருக்கப் பினனோர் அசை மேற்கொள்வது. திருமால் தொடங்கி இன்றுவரையிலு முள்ள காவலரில் ஆயத்துபாத்தால் எவருவ காணக் கிடையாது. ஆகவே, தொன்றுதொட்டுவந்த அமுமுறைமைக்கு முரணாக என்னை அரசுபுரியுமாறு சொல்லுவது முறைக்கேடே யென்றவாறு. திரிமூத் திகளிலும் திருமாலே முத்தியவ ராதலால், அவரே காததல்தொழிலே மேற் கொண்டுள்ளாரென்று கூறியது, குறித்துக்காணத்தக்கது. நிரூபித்துக்காண் என்றபொருளில் திருக்கோவையாரில் “சுவளை .நினகண்ணைக்குமேற் கண்டுகாண்” என்றற்போல, நிரூபித்துக்காட்டுமின் என்ற பொருளில் ‘காட்டிக்காண்டி’ எனறா. பி ம் —¹முதலிய. ²புவிபுற்றோன்றினோ. ³மூத் தவன். ⁴காட்டிா. (ககஎ)

கஎ. நன்னெறி யென்னினு நானிந் நானில
¹மன்னுயிர்ப் பொறைசுமந் ²திருந்து வாழ்கிலே
என்னவன் றனைக்கொணர்ந் தலங்கன் மாமுடி
³தொன்னெறி முறைமையிற் ⁴சூட்டல் காண்டிரால்.

(இ-ள்.) நல் நெறி என்னின் உம்-(நான் அரசுபுரிவது) கீதிதவறாதநெறி யாகு மென்று (ஒருகால் கீவகன்) நிரூபித்துக் காட்டினாலும், நான்—, இ

நாளிலம் மன் உயிர்பொறை சுமந்து-இரத்தப்பூயியிலே பொருந்திய பிராணி
களைப்பாதுகாக்கையாகிய பரததைத் தாங்கிக்கொண்டு, இருந்து - (இங்குத்
தானே இருந்து, வாழ்கிலேன் - வாழ உடன்படேன்; (பின்னை யான் செய்
யப்போவது என்னெனில்),—அன்னவன் தனை - அந்த ஸ்ரீராமபிரானே,
கொணாந்து-(காட்டினின்ற மீட்டு இடகே)அழைத்துக்கொண்டுவந்து, அலங்
கல் மா முடி-பூமாலையோடுகூடிய சிறத்தகீடத்தை, தொல நெறி முறைமை
யின்-தொன்றுதொட்டுவந்த நியாயமுறைப்படியே, குட்டல் - குட்டுவதை,
காணடி - காணுங்கள்; (எ - று.)

சபையோகூறுவது முறைமையன்று என்று எடுத்துக்காட்டிய பரதன்
ஒருகால் நீங்கள் உங்கன்கொள்கையை உங்கட்குடனான சொல்வன்மையால்
நிலைநாட்டினும், யான் அதற்கு உடன்படேன்; இடமனை மீட்டு அழைத்து
வந்து இராசசியத்தில அலங்குப பட்டாபிஷேகஞ்செய்வதையே யான்
கருதியிருக்கின்றே னென்று தன கொள்கையை வெளிப்படையாகக்
கூறினனென்க. பி - ம்.—¹இன்னுயிர்ப். ²இருக்க. ³சொன்னான். ⁴குட்டக்,
குட்டிக. (கூசுடி)

கூடி. அன்றெனினி லவனொடு மரிய கானிடை

¹நின்றினி தருந்தவ நெறியி னுற்றுவெ

னென்றினி யுரைப்பினென் னுயிரை நீக்குவெ

னென்றன ¹னென்றபோ திருந்த பேரவை.

(இ-ள்.) அன்று எனில்-(அடங்கும இடமனை மீட்டுக்கொணாந்து பட்
டாபிஷேகஞ்செய்வதென, கைகூடல்வலையாளுல், (நான்), அவனொடு உம் -
அவ்விராமபிரானுடனே, அரிய கானிடை - செலவுதற்கு அரிய காட்டிலே,
நின்று-இருந்து, அரு தவம் - (செய்வதற்கு அரிய தவத்தை, நெறியின் -
முறைமைப்படி, இனிது-மகிழ்ச்சியோடு ஆற்றுவென்-செயவேன்; இனி—,
ஒன்று - (இந்த எனது கொள்கைக்குமாறாக) ஒன்றை, உரைப்பின் -
சொல்லி (என்னை) கட்டுப்படுத்தமுயன்றால், (நான் அப்போது), என்
உயிரை நீக்குவென்-என்னுயிரை மாயத்துக்கொளவேன், என்றான்-என்று
(பரதன் தன்கொள்கையை) கூறிமுடித்தான் என்றபோது—, இருந்த
பேர் அவை - அங்கிருந்த பெரிய சபையிலுள்ளோர்,-- (எ - று.)—‘என்று
வாழ்த்தினா’ என இருபதாவ கவியோடு முடியும் அவை-அவையிலுள்ளார்
க்கு ஆகுபெயர். பி ம்.—¹நின்றானிருந், நின்றினிதிருந். ²என்றலும்.(கூசுடி)

கூசு.—இதுவும் அடுத்த கவியும் - பரதனைச் சபையோர் புகழ்தல்.

ஆன்றபே ராசனு மிருப்ப வையனு

மேன்றனன் ¹மணிமுடி ²யெந்தல ³வேந்தரீ

வான்றொடர் திருவினை மறுத்தி மன்னிளந்

தோன்றல்கள் யாருளர் நிண்ணிற் றேன்றினிர்.

(இ-ள்.) ஆன்ற போ அரசன் உம இருப்ப-பெருமைமிக்க பேரரசனும் [தசரதனும்] உயிரோடிருக்கையில்தானே, ஐயன் உம் - ஸ்ரீராமனும், மணி முடி-இரத்தினம் பதித்துச் செய்யப்பட்ட மகுடமபூணுதலை, என்றனன் - ஏற்றுக்கொண்டான்; ஏந்தல் வேத - பெருமைபெற்ற பரதராசனே!—நீ—, வான் தொடா திருவினை - (பேரரசன்) சுவாகஞ்சென்றதனால் கேரிட்ட இராச்சியசம்பத்தை, மறுத்தி - (லேண்டா மென்று) மறுத்துக்கூறுகின்றாய்; மன் இள தோன்றல்கள் - அட்சகுலத்துத் தோன்றிய இளநகுமாரர்களுள், நீன்னில தோன்றினா-உனைப்போற புகழோடு தோன்றியவா, யாடனா-? [எவரும் இல்லை]; (எ - று.)

இதனால், மன்னவன் உயிரோடிருக்கையில் அவனருகில்தானே 'பெரியோரிருக்கச் சிறுவனாகிய எனக்கு இந்த இராச்சியம் எற்றுக்கு?' என்னமல் மன்னவன் கட்டளைபென்று அதனை பேற்றுக்கொள்ளுமாறு உடன்பட்ட இராமனைக்காட்டிலும், மன்னவன் அனுமதியளித்திட்டு வானுலகஞ்சென்றானாகவும் தாயின்வரத்தால் வலிபக்கிடைத்ததுள்ள இந்த இராச்சியத்தைவேண்டாமென்று மறுத்துரைக்கும் மிகவும் மேம்பட்ட புகழ் படைத்தவனென்று கூறியவாறு. வான்தொடா திரு - மிகப்பெரிய சம்பத்து என்றலும் ஒன்று. பி-ப்.—¹இருக்கலம். ²இசைத்த. ³சுதன். (கஎ0)

உ0. ஆழியை யுருட்டிப் ¹மறங்கள் போற்றியும்
வேள்வியை யிப்பற்றியுர வளர்க்க வேண்டுமோ
வேழிடுனா டேழுெனு ²முடிக மெஞ்சினும்
³வாழிய சின்புக மென்று வாழ்த்தினார்.

(இ-ள்.) ஆழியை உருட்டி உம-(கீடாயமுறை தவறாமல்) ஆஞ்ஞாசுக்கரத்தைச் செலுத்தியும், அறங்கள் போற்றியும் - தருமத்தைப் பாதுகாத்தும், வேள்வியை இப்பற்றியும்-(பலவகை) யாக்ககளைச்செய்தும், வளக்க வேண்டுமென - (புகழைப்) பெருக்கவேண்டுமென்பது (உனக்கு) வேண்டுமோ? ஏழிடுனா எழ் எனும் உலகம் எஞ்சின உம-இதப்பதினானகுலகம் அழித்திட்டாலும், நீன் புகழ் - உனது (இப்பறக்கரகுணத்தினால் தோன்றியுள்ள) பெருமபுகழ், வாழிய-வாழ்த்திடுக', என்று—, வாழ்த்தினா - வாழ்த்துகூறினார்கள்; (எ - று.)

'வாழ்த்தினா' என்பதற்குப் பதினெட்டாவகவியிலுள்ள 'பேரவை' என்பது எழுவாயாகும். செயற்கையால் விளையும் புகழினும், இயற்கையான நற்குணத்தினால் விளையும் புகழே மேம்பட்டதென்க. பி-ப். —¹அவனிதாவகியும். ²உலகம். ³வாழியாய். (கஎக)

உக.—இராமனிடீட்டுவாரப் பயணமாகதை நகரீக்து அறிவித்துச்
சேனையெழுகெளப் பணிக்குமாறு பரதன் சத்துருக்களிடங் கூறல்.

குரிசிலுந் தம்பிபைக கூவிக் கொண்டலின்
முரசனைந் திந்ககர் முறைமை வேந்தனைத்
தருதுமீண் டென்பது சாற்றித் துணைய
விரைவினி லெழுகென விளம்பு வா¹யென்றான்.

(இ-ள்.) குரிசில் உம் - பரதனும்,—தம்பியை கூவி - (தன்) தம்பியான சத்துருக்கினை யழைத்து,—‘கொண்டலின் முரசு அறைத்து-மேகம் இடிப்பதுபோலப் (டேரொலியுண்டாகுமாறு) பேரிகையை யறைவித்து,—இ நகர் முறைமை வேந்தனை - இச்சகரத்திற்கு முறைமைப்படி அரசனாகவேண்டிய ஸ்ரீராமனை, மீண்டு தருதும்-மீட்டுக்கொணரப்போகின்றோம், என்பது சாற்றி-என்று சொல்லி, தானையை - (நமது) சைனியங்களைநோக்கி, விரைவினில் எழுக-(இராமபிரானை மீட்டுக்கொணாதற்கு விரைவினிற்) புறப்படுக, என-என்று, விளம்புவாய்-சொல்லுவாய்,’ என்றான்-என்று பணித்தான்; (எ - று.)

சுமந்திரனைக் கூப்பிட்டு அவனிடத்துச் சேனையை யழைத்துவருமாறு பாதன் பணித்ததாக முதலூலி லுள்ளது. தருதும் ஈண்டுஎன்றும் பிரிக்கலாம். எழுகென - விகாரம். நான் ஒருத்தனை ‘இராமபிரானை மீட்டுவருமாறு சென்றால் ஏதேனும் போக்குசொல்லி என்னைத் திருப்பியனுப்பினாலும் அனுப்பக்கூடும். தன்னுடைய பிரிவினால் வருத்திக் கண்ணும் கண்ணீருமாயுள்ள இதனைப்போரைக் கண்டால் கருணைமூர்த்தியாகிய அவ்விராமபிரான் மீண்டு வருவன்’ என்ற கருத்தினால் இராமனை மீட்டுஅழைத்துக்கொண்டு வரவிரும்பமுள்ளவெல்லாம் வரட்டும் என்று யாவாகஞ் செய்தியைச் சாற்றுகிறது கூறினன் அன்றியும், இராமபிரானை வெகுசம்பிரமமாக ஊர்க்குத் திருப்பியழைத்துவரவேண்டுமென்னுங் கருத்தும் பதனாகு இருத்தல்கூடுமென்க. பி - மீ —1என்றா.

(௧௭௨)

௨௨.—சத்துருக்கினன் கூறிய செய்தியால் நகரத்தவர் மகிழ்ந்து
பேராரவாரஞ்செய்தல்.

நல்லல னுரைசெய நம்பி கூறலு
மல்லலி¹னமுத்திய² வளவின் மாநக
ரொல்லென³ விரைத்த⁴தா லுயிரில் யாக்கையைச்
சொல்லெனு⁵மமிழ்தினற் றுளித்த தென்னவோ.

(இ-ள்.) நல்லவன் உரை செய-நற்குணமுடையோனான பாதன் பணித்ததனால், நம்பி-குணமநிரம்பிய சத்துருக்கினன், கூறலும் - (அந்தப்பாதனது மொழியை நகரத்தார்க்குத்) தெரிவித்தவுடனே, அல்லலின் அமுத்திய அளவு இல் மாநகர - (இராமபிரானைப்பிரித்து) துயரத்தில் அமுத்தியிருக்கின்ற எல்லையில்லாத நகரத்து மகாசனங்கள், உயிரில் யாக்கையை-உயிரில்லாதவுடலை, சொல் எனும் அமிழ்தினால்-சொல்லென்கிற அமிழ்தத்தைக்கொண்டு, துளித்ததுஎன்ன-துளித்ததுபோல, ஒல்லென இரைத்தது-(பெருமகிழ்ச்சியினால்) ஒல்லென்னும் ஒலிதோன்றும்படி பேராரவாரஞ்செய்தது; (எ - று.)—ஆல் - அசை; வியப்புமாம்.

அல்லலிலமுத்தியதனால் உயிரற்றயாக்கைபோன்றிருந்த அயோத்திநகர், ‘வேந்தனைத்தருது மீண்டு’ என்ற சத்துருக்கினனது சொல்லாகிய அமுதத்தினுற்றுகிகப்பட்டு உயிர்பெற்றாற்போல மகிழ்ச்சியினுற் பேராரவாரஞ்செய்த

தென்க. உவமையணியும் உருவகவணியுங் கலந்துவந்த கலவையணி. சத்து ருக்மினாழ்வான் 'பகவானிடத்துப் பக்திசெலுத்துவதைக்காட்டிலும் அவனுடைய பக்தரிடத்தே பக்திசெலுத்துவது சிறந்தது' என்னும் பாகவதரிஷ்ட்டையை மேற்பூண்டு ஸ்ரீராமபக்தனான பாதனிடத்துப் பக்திகொண்டு அவனை எப்போதும் விட்டுப்பிரியாது அவன்கருத்தின்படியே நடப்பவனான லால், குணபூத்தியையுடையா நென்னும் பொருளுள்ள 'நம்பி' என்ற சொல்லால் அவனைக் குறித்தா. பி - ம் —¹அழுங்கிய. ²அன்பின். ³ஒலித்தது. ⁴அவ்வுயிரிலாக்கையை. ⁵அமிதினாறுநிரித்தது. (கௌ)

உ௩.—யாவரும் மகிழ்ச்சிகொண்டதனைப்பற்றிய கவிக்கூற்று.

அவித்தவைம் புலத்தவ ராதி யாயுள

புவித்தலை யுயிரெலா பிராமன் பொன்முடி

¹கவிக்குமென் ²றுரைக்கவே களித்த தாலது

செவிப்புல ³றுகர்வதோர் தெய்வத் தேன்கொலாம்.

(இ - ள்.) அவித்த ஐம் புலத்தவா ஆதி ஆய உள-ஐம்புலவழியில் (நெஞ்சைச்) செல்லவிடாதவராகிய முனிவர்களை முதலாகவுள்ள, புவித்தலை உயிர் எலாம் - பூமியிலுள்ள பிராணிவாக்கமெல்லாம், 'இராமன் பொன் முடி கவிகும் - (பாதனால் மீட்டு அழைத்துவரப்பெற்று) இராமபிரான் பொன்முடி சூடப்போகின்றான்,' என்று உரைக்க ஏ - என்றுபறையறைந்து சாற்றவே, களித்தது - பெருமகிழ்ச்சியடைந்தன; அது - (இராமபிரானை மீட்டுவந்து முடிசூட்டுவதென்று சொன்ன) அநத்செய்தி, செவி புலம் நுகாவது ஓர தெய்வம் தேன்கொல் - செவிப்பொறியால் நுகக்கூடிய ஒப்பற்ற தெய்வத் தன்மையுள்ள தேனோ? (ஏ - று) —ஆல, ஆம - அசைகள்.

ஒன்றிலுமபற்றிலலாத முனிவருளபட எல்லாப்பிராணிகளும் இராமன் மீண்டுவந்து முடிசூடப்போகின்றான் நென்ற செய்திமைக கேள்விப்பட்டதனாற் பெருமகிழ்ச்சியடைந்தது பற்றி, அச்சொல்லை 'செவிப்புலநுகாவதோர தெய்வத்தேன்கொல்' என்றா; தன்மைத்தந்தறிப்பேற்றவணி. அவித்தவைம்புலத்தவா - வடமொழிகடை ஐம்புலமவித்தவனென்பது, தென்மொழி நடை. ஐம்புலன் அவித்தல் - சுவை ஒளி ஊறு ஓசை நாற்றம் என்னும் ஐம் பொறிகளின்விஷயங்களில் மனத்தைச் செல்லவிடாதிருத்தல். நான்காமடியில், புலம் - பொறிகரு, இலக்கண. உயிரெலாவ களித்தது - ஒருமைப் பன்மையக்கம். பி-ம் —¹கவிக. ²உணாததலை. ³கவாவது. (கௌ)

உ௪.—இதுவும் அது.

படுமுர ¹சறைந்தனா பாதன் றம்முனைக்

கொடி ²நகர்த் தருமவற் கொணரச் ³சேனையு

⁴முடுகுக வென்றசொன் மூரி ⁵மாநக

.ருடுபதி வேலை னுதயம் போன்றதே.

(இ - ள்.) 'பரதன்—, தம்முனை-தனது அண்ணனாகிய இராமபிரானே, கொடி நகா - துவசங்களாலவகரிக்கப்பட்டுள்ள நகரத்திலே, தரும் - அழைத்துவரப்போகிறான்; அவன் கொணர - அவ்விராமபிரானே மீட்டுஅழைத்தது வரும்பொருட்டு, சேனை உம் - சேனைகளும், முடுகுக - விரைக,' என்ற—, படு முரசு அறைத்தனா சொல்-(ஒசை)தோன்றுகின்ற பேரிகைவாசசியங்களை யறைகின்றவருடைய சொல்லானது,—மூரி மா நகா வேலையின் - பெருமை பொருத்திய சிறந்த அயோத்திமாநகராகிய சமுத்திரத்திலே, உடுபதி உதயம்-சந்திரனது உதயத்தை, போன்றது—; (எ - று)

சேனை முடுகுமாறு பறைபறைத்து சாற்றியவரின் சொல்லைக் கேட்ட வுடனே, அயோத்திமாநகரத்து மக்களெல்லாம் சந்திரோதயத்தைக்கண்ட கடல்போலப் பெருமகிழ்ச்சியினூற் பொங்கிக்கின்றதன டெனக் உருவகவ னியை அங்கமாகக்கொண்டுவந்த உவமையணி. முதத்திருமகரமேழனுள் முன்வைத்து எண்ணத்தக்க சிறப்புடையத தாகலின், அயோத்திமாநகரை 'மூரிமாநகா' என்றா. நகா - நகரத்தவர்க்கு இலக்கணை. பி - ம்—¹அறைத் தலம். ²நகரத்தரும். ³சேனையை. ⁴முடுகுவென்றதற்கென, முடுகுவென் றமைத்தசொல், முடுகுவென்றதலும். ⁵மாநகரக்கு. (கௌடு)

உரு.—இராமனை யழைத்துவருமாறு சேனை யேழ,
கைகேயியின் ஆசையொழிதல்.

எழுந்தது பெரும்படை யேழு¹வேலையின்
மொழிந்தபே ஞாயின் முழங்கி முகதெழ
வழிந்தது கைகயன் மடத்தை யாசை²போய்க்
கழிந்தது³ துயரெடுங் காத றாண்டவே.

(இ - ள்.) பெரு படை - பெரிய அசசேனையானது,—மொழிந்த போ ணுழியில்-(தூல்களிற், கூறப்பட்ட கற்பாதகாலத்திலே (பொங்கிவருகின்ற), எழு வேலையின் - எழுசமுத்திரங்களைபோல, எழுந்தது - கிளர்ந்தெழுந்தது; முழங்கி - பேராவலாரஞ்செயதுகொண்டு, (அதச்சேனை), முது எழ-முன் னாகப் புறப்படவே, கைகயன் மடத்தை ஆசை - கைகேயியின் ஆசையானது, போய் அழிந்தது - நிலைமீழ்ந்து போயிற்று; கெடு காதல் - இராமபிரானிடத் துள்ள மிக்கஅன்பானது, துண்ட - துண்டியதனால், துயா - (அந்நகரத்தாரா கொண்டிருந்த) துயரமும், கழிந்தது - நீங்கிவிட்டது; (எ - று.)

இராமபிரானே அழைத்துவருமாறு பதன பாகப்போவதையும் சேனை கள் ஊழிககாலத்துக்கடல்போற் பொங்கிபுறப்பட்டுவிட்டதையும் உணர்ந்த கைகேயி தனதுபுதல்வன் அரசனாவதைக்காணலாமென்றுதான்கொண்டிருந்த எண்ணம் ஒழியப்பெற்றதாக, அப்போது நகரமார்த்த இராமபிரானைக் காண பதிவுள்ள காதல் துண்டுவதனால், இராமனைப் பிரித்ததனால் தாம்கொண்டிருந்த துயரம் ஒழியப்பெற்றாக ளென்பதாம். இனி, ஈறறடிக்கு—⁴நெடுநகரத்தல் -

(தன் புதல்வனை யாசனாகக்காணவேணுமென்று கைகேயி தான் கொண்டிருத்த) பெருவிரும்பம், தூண்டவே - தூண்டியதனால், (அவன்மனத்திலே), துயர் - வருத்தமானது, போய் கழிந்தது - மிகுதியாகத்தோன்றிற்று என்று உரைத்தாருமுளா. இப்பொருளில், போய்க்கழிதல்-மிகவும் அதிகமாதல். யாவரும் புறப்படுமபொழுது கைகேயியும்தான் செய்த செயலுக்குக் கழிவிரக்கவகொண்டு இராமனை மீட்டுஅழைத்தது வருவதற்குத் தான் முத்தரமுன்னம் சென்றனளென்று முதலூலால் அறியப்படுகின்றது. கழிந்தது துயா-(இராமனைப் பிரித்திருத்தலாலாகிய) மிககதுமரத்தை விளைக்கின்ற, நெடுவ காதல்-(அப்பிரானிடத்துக்கொண்ட) பேரன்பு, தூண்ட - தூண்டுவதனால், கேகயன் மடனதை ஆசை போய்க்கழிந்தது எனினுமாம். பெருமியன் முடிவறி முடிந்தது என இமைத்து உரைப்பினுமாம். பி-ம்:—¹வேலையும். ²மொழிந்தன. ³போத. ⁴துயரெனும், துயரமும. (கஎக)

உசா.—இதுவும் அடுத்த கவியும்-சேனையெழுந்துசேன்றதன் வருணனை.

¹பண்ணின ²பகடுதேர் புரவி பண்டியு
மண்ணினை மறைத்தன ³மலிந்த மாக்கொடி
விண்ணினை ⁴மறைத்தன விரிந்த மாத்துகள்
கண்ணினை ⁵மறைத்தது கமலத் தோனையே.

(இ - ள்.) பண்ணின-அலங்காரஞ்செய்யப்பட்டனவாகிய, பகடு-யானைகளும், தோ - தோகளும், புரவி - குதிரைகளும், பண்டியும—, மண்ணினை மறைத்தன-இரத்தப்பூலோகத்தை (வெற்றிடமில்லாதபடி) மறைத்துக்கொண்டிருத்தன; மலிந்த மா கொடி - (சேனைவிற்பிடிக்கப்பட்ட) மிகக் பெரிய கொடிகள், விண்ணினை மறைத்தன - ஆகாயத்தையெல்லாம் மறைத்துக்கொண்டிருத்தன; விரிந்த மா துகள்-(அச்சேனைத்தொகுதி செல்லுமபோது) மேலெழுந்த பெருகதுளிப்படலம், கமலத்தோனை-(சத்தியலோகத்தில் வாழ் பவனாகிய திருநாலின் ராபீ) கமலத்தில்தோன்றிய பிரமதேவனையும், கண்ணினை மறைத்தது - கண்ணினை பாக்கவொட்டாமல்தடைசெய்தது; (எ-று.)

இந்தத் தொடர்புபுரவிவிற்பியனிடால், சேனையின்மிகுதி தொனிகளும். கமலத்தோனைக் கண்ணினை மறைத்தது - இரண்டு செயப்படுபொருள் வந்த வினை: தவிராமகாந்தரிப்போகமென்பா வடநூலா. கமலத்தோனையும் என்று இருக்கவேண்டிய உயாவுசிறப்புமமை தொக்கது. பி-ம்:—¹பண்ணியல், ²புரவித்தோபகடும. ³வளர்த. ⁴மறைத்தது. ⁵மறைத்தன. (கஎஎ)

உஎ. ஈசனிய ¹வலகினை யழிக்கு ²நாளொழு
மோசையி னியிரந்துள தொலவென் பேரொளி
காசையில் கரியவற் காண மூண்டொழு
மோசையி னியிரந்தது வனிக ராகிபே.

(இ - ள்.) ஈசன் - (அழித்ததற்கடவுளாகிய) உருத்திரமூர்த்தி, இ உலகினை - இந்த உலகங்களை யெல்லாம், அழிக்கும் நாள்-அழிக்கின்ற காலத்தில் [சர்வசங்கரகாலத்தில்], எழும-தோன்றுகின்ற, ஓசையின் - ஒலியைக்காட்டிலும், ஒவ்வென் போ ஒலி - ஒவ்வென்று ஒலிக்கின்ற பேரொலியானது, (அப்போது), நீமிர்த்து உளது - மிக்குத்தோன்றியது; காசை இல் கரியவன்-குற்ற மற்ற இராமபிரானே, காண - (சென்று) காணவேண்டுமென்று, மூண்டு எழும-(அந்தகாததவா ஒவ்வொருவரின் மனதிலும்) மூண்டுதோன்றுகின்ற, ஆசையின் - ஆசையைக்காட்டிலும், அ அனிகாசி - அந்தச் சேனையின் தொகுதி, நீமிர்த்து - மிககுஎழுவ தாயிறழ்; (எ - று.)

இதனால், சேனையின் ஆவாய்குதியை விளக்கினார். ஓசையின், ஆசையின்-உறழ்பொரு பி-ம்:—¹உலகழித்திழைக்கும், உலகிழைத்தழிக்கும், உலகிழைத்தொழிக்கும். ²நாண மழை. (கௌஅ)

உஅ.—பிடியொடு நடந்த வேழங்களின் வருணனை.

படியொடு திருநகர் துறந்து பன்¹மரஞ்
செடியொடு ²தொடர்வன நோக்கிச் சீதையாங்
கொடியொடு ³நடந்தவக் கொண்ட லாமெனப்
படியொடு ⁴நடந்தன பெருங்கை வேழமே.

(இ - ள்.) 'படியொடு திரு நகர் துறந்து - இராசசிபத்தை வேண்டா மென்று விட்டது போலவே (வாழ்ந்துவந்த) சிறந்த அயோத்திரகரத்தையும் விட்டிட்டு, (பல்) செடியொடு பல் மரம் தொடர் வனம் நோக்கி - பலவகைச் செடிகளுடனே பலவகைமரங்களும் பொருந்தியுள்ள காட்டைக்குறித்து, சீதை ஆம் கொடியொடு நடந்த - சீதையென்கிற என்றும் நிலைத்திருக்கிற (மின்னற்) கொடியொடு நடந்து சென்ற, அ கொண்டல் - இராமபிரானாகிய மேகம், ஆம் - (தனக்கு) ஒப்பாகும், 'என-என்று (கண்டவா உவமை) கூறும் படி, பெரு கை வேழம் பிடியொடு நடந்தன - (அந்தச்சைனியத்தைச் சார்ந்தனவான்) பெரிய துதிகைகளையுடைய ஆண்யானை பெண்யானையொடு நடந்து சென்றன; (எ - று.)

அந்தச் சேனையில் பெண்யானைகள் தொடர்ந்துவர ஆண்யானைகள் சென்றவை, சீதை தொடர்ந்துவரக் காண்கஞ்சென்ற இராமபிரானை யொக்கு மெனக் கூறினா. நிறத்தினால் மாத்திரமேயன்றி, தம்மையடைந்தோர்க்குப் பிறவியினால் நேருத் தாபத்தைப் போக்குதலாலும் இராமனுக்குக் கொண்டல் உவமையாகும்: இங்கு இராமனைக் கொண்டலென்றது - உருவகம் பற்றி. இராமனைக் கொண்டலென்றதற்கு ஏற்ப, சீதையாகுகொடி என்றவிடத்து, கொடி - மின்னற்கொடியெனப் பட்டது. கொண்டல் - நீர்கொண்ட மேகம். பி-ம்:—¹மலா. ²கொடுவனம். ³கடத்த. ⁴நடந்ததப். (கௌக)

௨௬.—மகளிரைச் சுமந்துசெல்லும் பெண்யானைகளின் வருணனை.

சேற்றிள மரைமலர் ¹சிறைத்த வா²மெனக்
³காற்றளம் பொலிதரு கன்னி மாரொடு
⁴மேற்றிளம் பிடிக்குல ⁵மிகலி ⁶யின்னடை
⁷தோற்றன மகளிரைச் சுமப்ப ⁸போன்றவே.

(இ - ள்.) 'சேறு - சேற்றில் தோன்றுவதாகிய, இள மரை மலா - இளமையான [அன்றலாந்த] தாமரைமலா, சிறைத்த ஆம் - (தமக்குமுன்னே அழகு) கெட்டனவாகும்,' என - என்றுசொல்லும்படி [தாமரைமலரினும் அழகியனவாக], கால் தளம் பொலிதரு-பாததலங்கள்விளங்கப்பெற்ற, கன்னி மாரொடும் - இளமகளிருடனே, ஏறுஇளம் பிடி குலம் - ஆணயானைகளின் இனைய பெண்யானைகூட்டம், இகலி-மாறுபட்டு, (அம்மாறுபாட்டில்), இன்னடை - (அம்மகளிரின்) மெல்லியகடைகரு, தோற்றன - தோல்வியடைந்தனவாய், (தோல்விக்குஅறிகுறியாக). மகளிரை-(தமமைவென்ற) அத்த மடத்தை யரை, சுமப்ப - சுமப்பனவற்றை, போன்ற - ஒத்திருத்தன; (எ - று)

சிலவினையாடல்களில் தோற்றுப்போனவா தமமைவென்றவரைச் சுமந்து செல்லுவது, முறை பிடிக்குலம் மடவாரொடு கடைபில் இகலித்தோற்றதனால் வென்றவரைச் சுமந்துசெல்வதுபோல மகளிரைச் சுமத்தன என்றார்: ஏதுத்தந்தறிப்பேற்றவணி. பி - ய்.—¹சிறத்தவாம், சிறத்தாம். ²மன்னக். ³காற்றளம் பொழிலெனக் கதவிசென்றன, காற்றளம்பொலிதருகவினசென்றன. ⁴ஏற்றினம். ⁵இகலில். ⁶மென்னடை. ⁷தோற்றிள. ⁸போன்றன, போன்றதே. (க௮௮)

௨௭.—கோடிகன்பல செல்லுதல்.

வேதனை வெயிற்குதிர் தணிக்க மென்மழைச்
 சித¹ரீர் கொடுநெடுங் கொடியுஞ் சென்றன
 கோதைவெஞ் சிலையவன் கோலங் காண்கிலா
 மாதரி னுடங்குவ வரம்பில கோடியே

(இ - ள்.) வேதனை - வருகத்ததை யுண்டாகுகின்ற, வெயில் கதிர் - சூரியகிரணங்களின் வெம்மையை, தணிக்க-தணிக்கும்படி, மென் மழை சீதம் ரீர் கொடு - மெல்லிய மழையிலுள்ள சூரித்தனை (த துளித்து)க்கொண்டு, சென்றன - சென்றனவாகிய, வரம்பு இல் கோடி - எல்லையில்லாத கோடிக்கணக்கான, நெடு கொடியும் - பெருந்துவசங்களும்,—கோதை வெம் சிலையவன் - வெற்றிமாலையுடைய கொடிய வில்லையேந்திய இராமபிரானுடைய, கோலம் - மகுடாபிஷேகக்கோலத்தை, காண்கிலா - காணாமையால்வருந்துகின்ற, மாதரின் - மகளிரைப்போல, நுடங்குவ-(அப்போது அச்சேனையில்) அசைவனவாயின; (எ - று.)

சேனையுடன்சென்ற கொடிகள் வானத்தையளாவி மழைத்துளி துளிக் குமாறு செய்வது, வெயிலின்வெம்மையானது இராமனையழைத்துவருமாறு

செல்கின்ற சேனையிலுள்ளார்க்கு வேதனைசெய்யாமலிருக்கும்பொருட்டுச் சீதகீரைத் தெளிப்பதுபோல மெனத கந்திரிப்பேற்றவணியை யுட்கொண்டு 'வேதனை வெயிற்கதிர் தணிகக மென்மழைச் சீதகோகொடு நெடுங்கொடியீஞ் சென்றன' என்றார். அவ்வனம்பலத்த துடங்குகின்ற கொடிகள் பலவற்றிற்கு, இராமனது முடிபுனைகோலங் காண்கிலாமையால் துடங்குகின்ற மாதரை உவமைகூறினா; இராமனைக் காணாத துபரால் கண்ணீர்துளித்தவண்ணஞ் சோர்த்திருப்பவராதலின், மழைகீரைத்துளித்துச் சோர்த்திருக்குங் கொடிகள் உவமையாயின. வேதனை = வேதநா வடசொல். பி-ம்.—¹ரோடு, ரீர்தொடு.

௩௧.—மன்னவரீபலரீ களிற்றின்மீது செல்லுதலின் வருணனை.

வெண்மதி மீச்செல மேக மூர்ந்தென
வண்ணவெங் கதிரவ னளவின் மூர்த்தியாய்
மண்ணிடை யிழிந்தொரு ¹வழிகொண் டாலென
வெண்ணரு மன்னவர் களிற்றி னேகினார்.

(இ - ன்.) அண்ணல் வெம் கதிரவன்-பெருமையிற்சிறந்தவனான வெப்ப முள்ள (ஆயிரங்) கிரணங்களையுடையவனான சூரியன், அளவு இல் மூர்த்தி ஆய் - கணக்கில்லாத [மிகப்பல] வடிவத்தைக்கொண்டவனாய், மீ வெண் மதி செல - தன்மீது வெண்ணிறமுள்ள சந்திரன் உடனேவந்துகொண்டிருக்க, மேகம் ஊர்த்தென-மேகத்தைப்போன்று, மண்ணிடை இழிந்து-பூமியிலேஇறங்கி, ஒருவழி கொண்டால் என - ஒருமுகமாகப் பிரயாணமானாற்போல, எண்ண அரு மன்னவா-எண்ணுதற்குமுடியாத [மிகப்பலவரான] அசாகள், களிற்றின் ஏகினார் - யானைமீது (ஏறி வெண்கொற்றக்குடைச்சூழ்ந்த) சென்றார்கள்.

பலமன்னவா வெண்கொற்றக்குடைச்சூழ்ந்த யானைமீது ஏ,
—சூரியன் பலவடிவத்தைக்கொண்டு வெண்மதி உடனாவ மேகத்தை யூர்த்து
மண்ணிடைச்சென்றதை யொக்கு மேன வருணித்தாரா; தன்மைத்தந்திரிப்
பேற்றவணி. ஊர்த்தென - செய்தென என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம்.
பி-ம்.—¹வழிக்கொண்டானென, வழிசெல்வானென. (௧௮௨)

௩௨.—சதுரங்கசேனை செல்லுதலின் வருணனை.

தேர்மிசைச் சென்றதோர் ¹சிந்து ரெம்முகக்
கார்மிசை²க் கழிந்ததார் கலியோர் கார்க்கட
லேர்³மிசை யிவுளிமே லேகிற் றெங்கணும்
பார்மிசை⁴ப் படர்ந்தது பதாதி⁵ப் பௌவமே.

(இ-ன்.) ஓர் சிந்து-(தோவீரரின் சேனையாகிய,ஒப்பற்ற கடல்,தேர்மிசை சென்றது - தோகளின்மீது ஏறிச்சென்றது; ஆர்கலி - (யானைவீரர்சேனையாகிய) மற்றொரு சமுத்திரம், செம் முகம் காரமிசை கழிந்தது - செம்புள்ளி னையக்கொண்ட முகத்தையுடைய மேகம்போன்ற பாணிகளின்மீதுசென்றது;

ஓர் கார் கடல் - (குதிரைவீரர்சேனையாகிய) மற்றொருகரிய சமுத்திரம், ஏர்மிசை இவுளிமேல் ஏகிற்று - அழகுநிரம்பிய குதிரைகளின்மீது சென்றது; பதாதி பென்வம் - காலாட்படையாகிய கடல், பாமிசை எவகணஉம் படாத்தது - பூமியின்மீது எவகும் கடந்துசென்றது; (எ - று.)

தோவீரர் யானைவீரா குதிரைவீரா காலாள்வீரா ஆகிய இவர்களால் தனித்தனியிப்பன்ற சேனாசமுத்திரங்கள் செல்லலாயின வென்றவாறு. 'பதாதிப்பெளவம்' என வந்ததற்கு ஏற்ப, சிந்துமுதலியவற்றைத் தோவீரா சேனையாகிய சமுத்திரம் முதலியன எனக் கொள்க. தோமுதலியவற்றின்மீது சிந்து முதலியன சென்றன என உருவகவுயர்வுநவீர்ச்சியணிபடக் கூறினா. பதாதிப்பெளவம் - உருவகம். இச்செய்யுளில், 'ரான்கடிக்கனிலும் முற்றமோ' என காண்க. பி. ம்: — ¹பரவை. ²சென்றதோருவரி. ³முகப்பரிமிசை. ⁴சென்றது. ⁵வேலையே.

கூ. — பல்லியங்கள் முழங்காமையின் வருணனை.

தாரையுஞ் சங்கமுந் ¹தாளங் கொம்பொடு
வார்மிசைப பம்பையுந் துடிபு மற்றவும்
பேரிபு மியம்பல சென்ற பேதைமைப்
பூரியர் குழாததிடை ²யறிஞர் போலவே.

(இ - ள்.) தாரை உம - தாரைபென்னும் ஊதுகருவியும், சங்கம் உம் - சங்க வாசசியமும், தாளம் - தாளமும், கொம்பொடு - ஊதுகொம்பும், வார் மிசை பம்பை உம - வாரி னொற்கட்டப்படுதலே கொணட பம்பைபென்னும் பறையும், துடி உம் - உடுக்கையென்னும் பறையும், பேரி உம - பேரிநகங்களும், மற்ற உம் - மற்றுமுள்ள வாசசியங்களும், (ஆகிய எல்லாம்), — பேதைமை பூரியர் குழாததிடை அறிஞர் போல - அறியாமைக்குணமிகுந்த கீழோரின் கூட்டத்திலே அறிவுடைய பெரியோர் பேசாமலிருப்பது போல, இப் பம்பை - ஒலியாதனவாய், சென்ற - சென்றன; (எ - று.)

இராமனைப்பிரிந்துள்ள துயரத்தினாலும் அரசன் இறந்துபட்டதாலும் மகிழ்ச்சியையும் மனதலத்தையும் தெரிவிப்பனவான தாரைமுதலியன இயம்பாமற் சென்றன; அவ்வனஞ்சென்ற அவற்றிற்குப் பூரியர்குழாததிடை அறிஞர் பேசாமல் மௌனமாக இருப்பதை உவமைகூறினா; உவமையணி. சென்ற - 'அன்' சாரியை பெறுத முற்று. பி. ம்: — ¹தாளவீட்டமும், தாளங் கொம்புகள். ²வறிஞர். (கஅச)

கூ. — மகளிர் ஆபாசம் புணுதலின்றிச் சேல்லுதலின் வருணனை.

தாவரு நாண் ¹முத லணிய லாற் ²நகை
மேவரு கலங்களை வெறுத்த மேனியர்
தேவரு மருள்கொளத் தெரியுங் காட்சியர்
பூவுதிர் கொம்பென மகளிர் போயினர்.

(இ . ள்.) தா அரு-அழிதலில்லாத, நாண் முதல் - நாணம் முதலான குணங்களாகிய, அணி அலால்-அணிகலன்களை யல்லாமல், தகை மேவரு - தகுதிபொருந்திய [பெருவிலையுள்ள], கலங்களை - ஆபரணங்களுையணிதலை, வெறுத்த-வெறுப்புக்கொண்டு (நீக்கி) லிட்ட, மேனியா - உடம்பையுடைய வரும், (அவ்வனம் ஆபரணங்களை யணிபாத நிலையிலும்), தேவாஉம் மருள் கொள் தெரியும் காட்சியர்-தேவர்களும் (இவர்கள் தேவமடந்தையா தாமோ? என்று) திகைப்புக்கொள்ளுமாறு (போழ்துடன்) விளங்குகிற இனியதோற்ற முள்ளவருமான, மகளிர்—, பூஉதிர கொம்பு என - மலர்கள் சித்தப்பெற்ற பூங்கொம்புபோல, போயினா—; (எ - று)

சீராமன் முடிபுனைந்து அரசுபுரியாது கானகஞ்சென்றுள்ளதனால் தாம் கொண்டுள்ள துயரம் புலனாகுமாறு மகளிர் அணிகலன்களைப் பூணூயின் ரென்க இவ்விஷயம் மேல ஈன-ஆளு செய்புா முதலியவற்றில் விளங்கும். அவ்வனம் அணிகலன்களைப் பூணூயினும் தமக்கு இயற்கையில அழகைச் செய்வனவான ருணமுதலிய மகநூல்க்குணங்கள் நிரம்பியவா அம்மகளிரென் பா 'தாவருநாணமுதலணியலாற் றகைமேவரு கலங்களை வெறுத்த மேனியா' என்றா "எண்பாலோவா நாண மடமசயிமைவயே தம், பூண்பாலாகக் காண்பவா ரல்லா" என்றா கீழ்க் கைக்கேசிகுழ்வினப்படலத்தும். அணி கலனை சீத்த ரல்லாதகுப் பூவுதிராததொம்பு உவமையாதலை, "தாவின் மா மணிகலன்முற்றுச் தனித்தனிச்சித்தி ., பூவுதிராததொகொம்பெனப் புலியிசைப் புரண்டான்" என்று கீழ் மந்தரைக்குச்சிபபடலத்துங் காண்க. பி-ம்:—¹மலாககைகளாற், முதற்றணிமலால். ²ததை. (சுஅடு)

ஈரு —சக்கரவர்த்தியின் வேண்கொற்றக்குடையின்றி
மற்றையோரின் கவிகையைக் கொண்ட சேனையின் வருணன்.

அத்கடல் வையக மனைத்துங் காத்தவன்

¹விதிவருந் ²தனிக்குடை மீதி லாப்படை

³பொதிபல ⁴கவிகைமீன் பூத்த தாகிலுங்

கதிர்மதி நீங்கிய கங்குல ⁵போன்றதே.

(இ-ள்.) அதிா கடல் வையகம் அனைத்தஉம-ஒலிக்கின்ற கடலாற்குழப் பட்ட பூமிமுழுவதையும், காத்தவன் - காத்த சக்கரவர்த்தி பிடித்துக்கொள் கின்ற, விதி வரும் தனி குடை-முறைப்படியே (வயிசுபரம்பரையாக) வந்த ஒப்பற்ற சூரியகுலத்தாரின்(பெரிய)வெண்கொற்றக்குடை,மீது இலா-மேலே பிடிக்கப்படாமலுள்ள, படை-அச்சேனையானது,—பொதி பல கவிகை மீன் பூத்தது ஆகில்உம-ஒருங்கிய (மற்றைமன்னவரின்) பல சிறுவெண்கொற் றக்குடையாகிய நட்சத்திரங்கள் தோன்றப்பெற்றதாயினும்; கதிா மதி நீங் கிய கங்குல்-கலைகளிரம்பிய சந்திரனைப் பெற்றிராத இரவை,போன்றது—.

மற்றைமன்னவரின் வெண்கவிகைகள் நட்சத்திரங்கள்போல விளங்கினும், பிரதானமன்னவனுடைய பெருவெண்கொற்றக்குடையைப் பெற்றிராத சேனை, நட்சத்திரவகனெல்லாம் விளங்கவும் சத்திரனைப் பெற்றிராத இரவுபோன்று மழுங்கிக் கிடத்த தென்றவாறு. உருவகவணியை யங்கமாகக் கொண்டு வந்த உவமையணி சூரியவடிவத்து முதலாகனாகிய வைவசகவதமநு முதற்கொண்டு பட்டாபிஷேகம்பெற்ற அரசாக்களால் தமமுடிமீது பிடிக்கப் பெற்று ஒப்பற்றுவிளங்கும பெரியவெண்கொற்றக்குடையென்பார் 'விதி வருத்தனிககுடை' என்றா. பி - மீ — வித்தரு. ¹மதி. ²பொதித்தரு. பொதி வரு, பொதிமலா. ³கவிகைகள், கவிகைபி. ⁴போனறவே. (கஅசு)

உசு.—சேனமீதுதீயின் வருணை.

செல்லிய ¹செலவினாற் ²சிறிய திக்கெனச்
சொல்லிய சேனையைச் சுமந்த தேயெனி
³லொல்லொவி வேலை ருமித்த பாரையொர்
மெல்லிய வென்றவர் 'மெய்ய ரேகொலாம்.

(இ - ன்.) செல்லிய செலவினாற் - சென்ற கடைமினாற், திக்கு சிறிய-திக்குககள் (தமக்குப்) போதுமான விசாலமுள்ளனவல்ல. என - என்று, சொல்லிய - தெரிவிக்கின்ற, சேனையை—, சுமத்தது எனில் - தாங்கிற்றென்றால்,—ஒவ ஒவியேலை ¹உடுத்த பாரை—ஒவ்வெனினுமொவ்வையுடைய கடலின்நீரினாற் சூழப்பட்டுள்ள பூமியை, ஓமெல்லியவ எனறவா - பெண்பாலாகக் கருதிசொன்னவா, மெய்யாகவொல - உண்மை கூறியவராவரோ?

மெல்லியல் பெருமபாரத்தைப் பொறுத்தலாலும் சேனாமுத்திரத்தைப் பூமிதேவி தாங்கியதனாலும் பூமிமை மெல்லியவென்றவ, உண்மையாகா தென்றவாறு. இதனால், சேனையின்மிதுதி புலப்படுத்தல் காண்க. பாரை மெல்லியவென்றவரை மெய்யரேகொலென்று படித்ததனால், சேனையின்பரத்திருக்குத்தன்மை பெறப்படுவது, அகமலரிச்சியணியின்பாறப்படும். பெருக திரளான சேனை செலலுதற்கு ஏற்ற பரப்பு திக்குகளுக்குஇல்லை யென்பது, 'செல்லிய செலவினாற் சிறிய திக்கெனச் சொல்லிய சேனை' என்பதன் கருத்து. ஏகாரம் - ஈற்றகை. வடமொழியில் பூமிக்குள்ள பெயர்என் பெண்பாலாக இருந்தவ பற்றிப் பெணனாகக்கூறுபவரை, 'பாரையொமெல்லியவென்றவா' எனறது. பி-மீ—¹செலவினில். ²சிறியதிக்கெனச். ³ஒல்லியல். 'மெல்லியரே, மெய்யரோ. (கஅசு)

உசு.—மகனின் தாங்குநுடைய வருணை.

தங்கு¹தண் ²சாந்தகில் கலவை ³சார்கில
குங்குமம் 'கோட்டில கோவை முத்தில
பொங்கிளவ் கொங்கைகள் புதுமை வேறில
தெங்கிள நீரெனத் தெரிந்த ⁴காட்சிய.

(இ - ன்.) தண் தங்கு சாந்து-குளிர்ச்சிபொருந்திய சந்தனமும், அகில் - அகில் தேய்வையும், கலவை - கலவைச்சாந்தும். சார்கில-பூசப்பெருதனவும்,

குறகும் கோட்டில-குறகும்பு அணியப்பெறாதனவும், முத்து கோவை இல - முத்துவடங்களை யணியாதனவுமான, பொற்கு இள கொங்கைகள் - பருக்குத்தன்மையுள்ள இளமையான (மகளிரின்) தனங்கள், —வேறு புதுமை இல - வேறு எவ்வகையணியும் இல்லாதனவாய், தெற்கு இள நீர் என தெரிந்த காட்சிய - தென்னமரத்துக்காய்ததுள்ள இள நீர்தேவகாய்போலத் தோன்றுகின்ற தோற்றத்தை யுடையனவாயின; (எ - று.)

மகளிரின் கொங்கைகள், சாத்துமுதலியவற்றைப் பெற்றிராமையால் தெற்குளிர்போலவே தோன்றின வென்றவாறு. மகளிரின்கொங்கைகள் சாத்துமுதலியன அணியாமையாகக் காணம், கீழ்க்கூறப்பட்டது. பி-ம் — ¹செஞ். ²சாந்தில. ³சாத்தில. ⁴கோட்டிய, கோட்டில, கோட்டல. ⁵காட்சியே.

உஅ.—ஆடவரீ தோள்களின் வருணனை.

இன்¹ துணை வியர்முலை யெழுது ²சாந்தினு
மன்றலந் தாரினு மறைந்தி லாமையாற்
றுன்றிளப் ³கொடிமுதற் றாறு நீங்கிய
குன்றெனப் பொலித்தன குவவுத் தோள்களே.

(இ - ள்.) இன் துணைவியா முலை எழுது சாத்தின் உம் - இனிய மனைவியரின் தனங்களிலே யெழுதிய தொய்த சத்தனத்தினாலும், மன்றல் அம தாரின் உம - நறுமணமுள்ள அழகிய பூமலைகளினாலும், மறைத்து இலாமையால் - மறைக்கப்படாமலிருத்ததால், —துன்று இள கொடிமுதல் - செருங்கிய இளவகொடிமுதல், தாறு - புதாகள், நீங்கிய - நீங்கப் பெற்ற, குன்று என-மலைபோல, குவவு தோள்கள்-(ஆடவரது) திரண்டுள்ள தோள்கள், பொலித்தன - விளங்கின; (எ - று.)

மகளிரா கணவரைத்தழுவுதலை நீங்கியமையால், ஆடவரின் தோள்கள் துணைவியர்முலையெழுது சாத்து இலவாயின. இல்லறம் நடத்ததுகற்கு அமைந்த துணைவியரென்பா 'இன்றுணையவா' என்றா. சாத்து தா இவைகளால் அணியப்பெறாமையால், கொடிமுதற் றாறு நீங்கிய குன்றெனத் தோள்கள் பொலித்தன வென்க. பி-ம் — ¹துணையவா. ²சாத்தினம். ³கொடிமுதிற்றுசு.

உக.—மகளிரின் அஞ்சளமணியாத கண்களின் வருணனை.

¹நறையறு கோதையர் நாட்செய் ²கோலத்தின்
³றுறையற வஞ்சனந் துறந்த ⁴நாட்டங்கள்
⁵குறைவற விகர்த்தன கொற்ற முற்றுவான்
கறையறக் ⁶கழுவிய கால ⁷வேலையே.

(இ - ள்.) நறை அறு கோதையா-வாசனைப்புகை யூட்டப்பெறாத மயிர் முடியையுடைய மடந்தையா, நாள் செய் கோலத்தின் துறை அற - தினர் தோறுஞ் செய்யப்படுகின்ற அலங்காரத்தின் துறையினின்று நீங்கினமையால், அஞ்சளம் துறந்த-மைதிட்டுதலொழிந்த, நாட்டங்கள்-(ஒளிபொருந்திய அவ

ரது) கண்கள்,—கொற்றம் முற்றுவான்—வெற்றியைமுடித்த ஒருவன், கறை அற கழுவிய - (போர்செய்தகாலத்திற் படித்த) இரத்தக்கறை போம்படி கழுவின், காலன்வேலை - காலன்போல் வருத்தத்தரும் வேற்படையை, குறைவு அற நிகாத்தன - குறைவில்லாமல்ஒத்தன [முற்றுவமையாகப் பெற்றன].

அஞ்சனமெழுதப்பெறாத கண்களுக்கு, கறைகழுவின் வேற்படை ஏற்ற உவமையாகும். து பார்க்காலத்திற் கோலத்தின் துறைபறுதல், இயல்பு. முற்றுவான் - பெயர். கொற்றம்முற்றுவான் என்பதற்கு - வெற்றியை முற்றும் பொருட்டு என்று கூறுவதிற் சிறப்பின்மை காண்க. கறைபறுதேதையர் என்பதற்கு- புதியமலாமாலையைபதகரித்தலில்லாமையால்) தேன் ஓகிய மாலையை யணிந்தவரென்பொருள் கூறுவாருமுளா. பி - ம் —¹கறையதிற். ²கோலத்திற். ³துறையறி. ⁴வாட்கண்கள். ⁵குறைபற. ⁶கழுவல். ⁷வேலினே (கூக)

சு.—மடந்தைமாரின் மேகலையணியாவல்தல் பரிபுரமணியாதஅடி

இவைகளின் வருணனை.

விரிமணி மேகலை ¹விரவி யார்த்தில
தெரிவைய ரல்குறு ரொலியி தேரெனப்
பரிபுர ²மார்க்கில பவளச் சீறடி
யரியின் ³மார்க்கிலாக் கமல ⁴மென்னவே.

(இ - ள்) தா ஒலி இல் தோ என - கிணகிணி யென்னுஞ் சிறுமணிகளின் ஒலியைப் பெறாத தோபோல, தெரிவையா அலகுல - மகளிரின் இடைத்தானம், மணி விரி மேகலை விரவி ஆததிவ - மணிகள் பரவிப் பதிக் கப்பெற்ற மேகலையைப்பூண்டி ஒலித்தல் இலவாயின; அரி இனம் ஆக்கிலா கமலம் என்ன-வணிகளின் கூட்டங்கள் ஒலிக்கப்பெறாத தாமரைமலாபோல, (தெரிவையா) பவளம் சிறு அடி - (மடந்தைமாரின்) பவளம்போற் சென்றி மாண சிறியபாதங்கள், பரிபுரம் ஆக்கில - சிலம்புகள் (தமமிடத்து) ஒலிக்கப் பெறுதிருத்தன; (எ - று.)

மேகலையாக்கப்பெறாத அலகுலுக்கு - தாடொலியில்லாததேரும், பரி புரம் ஆக்கப்பெறாத பவளச்சீறடிக்கு - அரியினம் ஆக்கப்பெறாத கமலமும் ஏற்ற உவமையாகும். பி - ம்:—¹விரகிஞாததில, விரவ்விராககில, விரவியாககில, ²ஆததிவ, ஆக்கிலாப். ³ஆததிவாக. ⁴அன்னவே. (கூக)

சுக.—மகளிர் அணிபூணமைக்குக் காரணம்.

மல்கிய கேகயன் மடந்தை லாசக
நல்கிய தரிவையர் ¹நடுவிற் கேகொலாழ்
புல்கிய ²மணிவடம் பூண்கி லாமையா
³லொலகிய லொருவகைப் பொறை⁴யுயிர்த்தவே.

(இ - ள்) புல்கிய மணி வடம் பூண்கிலாமையால் - (மகளியாவரும் எப் போதும்) அணியுத்தன்மையனவான முத்தவாரங்களை யணிந்துகொள்ளாமை யால், ஒல்கிய - ஒலியுத்தன்மையனவாகிய(அம்மகளிரின்)இடைகள், ஒருவகை பொறை உயிர்த்த - ஒருவகையாக (ப் பாசமின்றி) இளைப்பாறின; (இதற்கு

காரணம்), கேகயன் மடத்தை மல்கிய வாசகம் - கேகயவரசன் மகளான கைகேயியினது துயரமிருவதற்குக் காரணமான வரம், நல்கியது - அருள் செய்தது, — அரிவையர் நடுவிற்கு ஏ கொல் - மகளிரின் இடை யொன்றற்கு மாதநிலைமே போலும்; (எ - று.)

கைகேயியின் வசசொல்லால் இராமன் கானகஞ்சென்ற துயரச்செய்தியினால் மகளிராயாவரும் மணிவடந் துறத்திருந்தன ரென்றவாறு. மணிவடம் பூணுதலை மகளிர் ஒழித்தமையால், மகளிரின் இடை, முலைப்பாசம்கவிர மணி வடத்தைப் பொறுக்கும் பாசம் குறையப்பெற்று இளைப்பாறலாயிற் றென்றா; முலைப்பாசம் நீங்காமையால் 'ஒருவகைப்பொறையுயிர்தத' என்றது. யாவரும் வருந்த இடையொன்றமாதநிலைமே பொறையுயிர்ததலால், 'நடுவிற்கே' எனப் பிரிநிலையே காட்டிகொடுத்தகூற்றினா. தந்திறிப்பேற்றவணி. ஒல்கிய - பெயா. பி - மீ —¹நடுவின்னுகெகலாம், நடுவினிற்கெலாம். ²'மலர் வடம். ³ஒல்கியது. ⁴உயிரககலே. (ககூஉ)

சுஉ.—சேனையானது போலிவும் களிப்பும் அற்றிருந்தமை.

கோமகன் பிரிதலிற் தோல¹நீத்துள
தாமரைச செல்வியுந் தவத்தை மேவினாள்
காமனு மருந்துயாக் கடலின் மூழ்கின
னமென² நிகழ்த்ததத் வளவில சேனையே.

(இ-ள்.) கோமகன் பிரிதலின்-இராமனாகுமார்க்கு இராமன் (நகரத்தை) விட்டு (க காட்டுக்குச்) சென்றதனால், தோலம் நீத்துள்ள தாமரை செல்வியும் - (தன்) அழகுசெட்டுள்ள தாமரைமலரில் வசிப்பவளான இலக்குமியும், தவத்தை மேவினாள் (ஆம என) - தவஞ்செய்யவிரும்பி அப்பாறசென்றிட்டா ளெனவும்;—காமன் உம - (மகளிராகும் ஆடவாக்கும் ஆசைநோயை விளைக்க வல்ல) மன்மதனும், அரு துயா கடலில் மூழ்கினான் ஆம என - கடப்பதற்கு அரிய துன்பக்கடலிலே அமிழ்து திறகின்றனானாகு மெனவும், (கண்டோர்கரு துமபடி), அ அளவு இல் சேனை - எல்லையற்ற அத்தப்பாதன் சேனையானது, நிகழ்த்தது - (போலிவும் மனக்களிப்பும் அற்றதாக) இருந்தது; (எ - று.)

செல்வசுழிப்பும மாதரும்ஆடவரும்கூடிகளரித்தலும் இன்றி, அச சேனை யிருந்தமையின், இவ்வாறு வருணித்தா; தந்திறிப்பேற்றவணி. தச ரதன இறந்து பட்டதனாலும் இராமன் கானகஞ்சென்றதனாலும் அரசியல் நடவாமைமையால், 'தாமரைசெல்வியும் தவத்தைமேவினாள்' என்று கூறிய தாக உரைவருத்தலு முண்டு. பி - மீ:—¹நீத்தன. ²நிகழ்த்தது. (ககூஉ)

சுஉ.—சேனையின் மீதி.

மண்ணையும் வானையும்¹ வயங்கு திக்கையு
²முண்ணிய சிமிர்கட லொக்கு மென்பதென்
கண்ணினு³ மனத்தினுங் கமலத் தண்ணற
னெண்ணினு டெடிதவ னெழுந்த சேனையே.

(இ - ள்.) மண்ணை உம் - பூமியையும், வாளை உம் - ஆகாயத்தையும், வயங்கு திணை உம்-விளங்கிய திக்குக்களையும், உண்ணிய - தன்னுட்கொள் ளும்பொருட்டு, நிமிர் - பொருகியெழுந்த, கடல்-(ஊழிக்காலத்துக்) கடலை, ஒக்கும்-(இந்தச்சேனை) ஒத்திருக்கும், எனபது-என்று சொல்லுவது, என் - எவ்வாறு? [யுகாத்தகாலத்துக்கடலை யுவமைகூறுவதும் பொருத்தமற்றதாகு மென்றபடி]; எண்ணின் உம்-(நாம் அச்சேனையின் அளவைப்பற்றி எவ்வளவு) எண்ணினாலும், அவண் எழுந்த சேனை-அப்போது (பரதனுடன்செல்லுமாறு) புறப்பட்ட சேனையானது,—கமலத்து அண்ணல தன்-கமலத்தில்தோன்றிய (அந்தக்கடலைப்படைத்த கடவுளான) பிரமதேவனது, கண்ணின் உம் - (படைத்தபொருளாக காண்கின்ற) கண்களைக்காட்டிலும், மனத்தின் உம் - (படைக்குமாறு கருதுகின்ற) மனத்தைக்காட்டிலும், நெடிது - மிக்கதாகும்.

சேனையைப்பற்றி இவ்வளவென்று கூறவேண்டுமெனக் கருதினாலும், படைத்தற்கடவுளின் கண்களாலும் மனத்தாலும் காணமுடியாதவாறு மிக் குள்ளது அச்சேனை பென்ற இதுதான் ஈமநாற் கூறமுடிகின்றது; இப்படிப் பட்ட பெருஞ்சேனைகளுக்கு, மண்ணையும் வண்ணையும் திகளுக்களையும் அகப் படுத்திக்கொள்ளும் ஊழிக்கடலும் பிரமனாற்படைத்தபொருளாதலால்உவமை யாகாதென்றவாறு. உண்ணிய-செய்யப்பென்னும் வாயாட்டு விளையெச்சம். பி-ம்:-¹வாகு. ²உண்ணியரே, உண்ணியரீக. ³அகத்தினும், முகத்தினும். ()

சுசு —சேனையின் வநுணை.

¹அலைநெடும் புனலறக் குடித்த லாலக
²நிலைபெற நிலைநெறி நிறுத்த லானெடு
³மலையினை மண்ணுற வழத்த லாந்⁴நமிழ்த்
தலைவனை ⁵நிகர்த்ததத் தயவகு ⁶தானையே.

(இ - ள்.)¹ அலை நெடு புனல் அற குடித்தலால்-அலைகளையுடைய கடவி னது மிக்ககீரை முழுதும் இல்லையாமபடி குடித்ததாலும், [(செல்லும்வழி யிடையேயுள்ள) அலைகளையுடைய பெரிட நதி முதலியவற்றின்மிக்ககீரைக் குடித்தலாலும்], அகம் நிலை பெற நிலை நெறி² நிறுத்தலான்-பூமி(ஒருபுறத்துக் காது)நிலைபெறும்படி நிலையான முறைமையில் நிற்கச்செய்வதாலும் [பூமி நிலைபெறும்படி நிலையாக ஓர்நெறியில் நிறுத்துதலாலும்], நெடு மலையினை மண் உற அழுத்தலால்-(வாணத்தளவும்) ஒங்கியிருந்த விநதியமலையைப் பூமி யினுள்ளாகுமாறு அழுத்தச்செய்ததாலும் [தான் செல்லும் வழியிலேயுள்ள மலைகளைத் தன்னுடைய பாரமிருதியாற் பூமிகுள்ளே அழுத்துமபடிசெய்தவி னாலும்],தமிழ் தலைவனை-தமிழருக்கு (இலக்கணத்தைமுதலிற்செய்து)தலைமை பூண்டிருந்த அகத்தியமுனிவனை, அ தயவகு தானே - விளங்குகின்ற அச சேனையானது, நிகர்த்தது-ஒத்தது; (எ - று.)

அலைப்புனலைக்குடித்தல், அகம்நிலைபெற நிலைநெறிநிறுத்தல், மலை யினை மண்ணுறஅழுத்தல் என்ற தன்மைகளால், அச்சேனை அகத்தியமுனி

வனை யொக்கு மென்றார்; சிலேடைபற்றிவந்த உவமையணி. மாற்றார் வசப் படாது சூரியகுலத்தாசரிடத்தே பூமி நிலைபெறுமாறு செய்வது அச்சேனையே யாதலால், அதனை 'நிலை நெறி அகம் நிலைபெற நிறுத்தலால்' என்றது. இனி, தம்மனத்தைப் புலன்களிற்செலுத்தாது ஐதேந்திரியத் தன்மைகொண்டிருத் தலாற் சேனையை இவ்வனங் கூறிய தென்றலும் ஒன்று. அகம் என்ற சொல்- பூமிமனம் முதலிய பல பொருள்களுள்ளதாதலை "மனமுமுள்ளு மனையும்பாவ மும், புவி யும் மரப்பொதுப்பெயரு மகமே" என்ற பிக் கலந்தையினாலும் அறிசு

பூவததில் முனிவாகனெல்லாம் சோத்து ஸம்ஸ்க்ருதபாஷையை அபிவிருத்திசெய்து காசியில் வடமொழிச்சசகமொன்று ஏற்படுத்த, அச்சங்கப் புலவருள் ஒருவனாகிய அகத்தியமுனிவன் மந்தைப்புலவாகனோடு பலகாலுந் தாக்கஞ்செய்துகொண்டுவந்து ஒருநாள் அவர்களோடுமாறுபட்டு அவர்க ளிறுமாப்பை யடக்குமபொருட்டுச் சிவபெருமானிடஞ் சென்று தனது கருத்தை வெளியிட்டுச் சற்றுநேரம் பேசிக்கொண்டிருக்கையில், தான் நின்ற மண்டபமுழுதும் திவ்வியபரிமளமொன்று வீசி, அகத்தியன் பரமசிவனை கோக்கி, 'சுவாமி! இவ்வாசனை ஏது?' என்றுவினவ, பரமசிவன் அவனை அம் மண்டபத்தின் ஓர் மூலைக்கு அழைத்துக்கொண்டுபோய்க் குவியலாய்ப்போ கட்டிருந்த சில எட்டுப்பிரதிகளைக் காட்டவே, அவற்றைக் கண்டமாத்திரத் தில் அகத்தியன் மதுமென்று அருத்தவகொள்ளும் 'தமிழ்' என்னும் இன்ப மான பெயரைச் சொல்ல, உடனே பரமசிவன் அந்தப்பாஷைக்கு ஆதார விதிகள் இவ்வேட்டுப்பிரதியிலுள்ளனவென்று எடுத்துக்கொடுத்தது உபதே சிக்க, அப்போதே தட்சிணத்திலுள்ள பொதியமலைக்குப் போய்த் தனியே வாசஞ்செய்து அவ்விதிகளைக்கொண்டு பேரகத்தியம் சிற்றகத்தியமென்னும் இலக்கணதூல்களையியற்றி அவற்றைத் தன்மாணகராகிய கொல்காப்பியன் முதலிய பன்னிருவர்களுக் கற்பித்தருளித் தமிழ்ப்பாஷையைத் தழைத்தோங் கச்செய்தா னென்பது வரலாறுதலால், அகத்தியமுனிவனை 'தமிழ்த்தலை வன்' என்றார். பி-ம்:—¹அலைகடனெடுமுபுனலறககுடித்தலான், அலைநெடும் புனலறக்குடிககையாலகம். ²நிலைபெற நிலநெறி நிறுத்தலால். ³மலைகளை. ⁴தமிழ்த்தலைவனை. ⁵ஒத்தது. ⁶சேனையே.

கடல் நெடும்புனல் துடித்த வரலாறு-தம்பகவானாகிய விருத்திராசரன் மற்றும்பல அசுரர்களுடனே கடலில்ஒளித்துக்கொண்டபோது இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் அகத்தியமகாமுனிவனை வந்துபிராத்தனிக, அவன் அக் கடலினீரைத் தனது ஒருகையால் முற்றும்முகத்து பருகியருளி, உடனே ஒளித்திருந்த அவ்வசுரனை இந்திரன் கொன்றபின், அவன் வேண்டுகோளின் படி மீண்டும் உமிழ்த்தன னென்பதாம். அகம்நிலைபெறநிறுத்திய வரலாறு:— முன்னொருகாலத்தில், பரமசிவன் முதலிய தேவாயாவருங் கூடி 'யாம் சேர இருத்தலால் வடதிசைதாழ்த்து தென்னிசை யுயர்த்தது: இதற்கு அகத்தியனா ரே தெற்கில் இருத்தற்கு உரியவா' என்று அவனை வேண்டிக்கொள்ள, அவனும்

தென்திசைக்கட்போந்து இருதிசையும்ஒப்ப நிலைபரம்பெற்று நடுவுநிலையடையும்படி பொதியிலின்கண் இருந்தருளினு னென்பதாம். மலையின மண்ணுற அழ்த்திய வரலாறு:—முன்னொருகாலத்தில் வித்தியமலை, மேருமலைமுதலிய எல்லாமலைகளினும் தான் உயரவேண்டுமென்று கருதி ஆகாயத்தையனாலியுயர்த்து சூரியனமுதலிய கிண்கண்களும் கட்சத்திரங்களும் செல்லுகின்ற வழியையெல்லாம் மறைத்துநின்றபொழுது தேவா முனிவாயாவரும் வந்து அதையடக்கியருளவேண்டு மென்று அகஸ்தியனைப் பிரார்த்திக்க, அவன் அங்கு எழுந்தருளி அப்பொழுது தன்னைக்கண்டுவணங்கினை அமமலையை 'இனி யான வடதிசையிலிருந்து தென்திசைக்கட்சென்று மீண்டுவருமளவும் இவ்வாறே தாழ்த்துகிடப்பாய்' என்று சொல்லி யடக்கியருளி அமமலையின்மேலேறி அப்பாற்சென்றன னென்பதாம் (ககடு)

சுரு.—சனங்கள் யாவரும் நீங்கிய அயோத்திமாநகரின் வரணனை.

அறிஞருஞ் சிறிஞரு மாதிரி மந்தமாச்
செறிபெருந் தானையுந் திருவு நீங்கலாற்
குறியவன் புனலெல்லாம் வயிற்றிற் கொண்டநான்
மறிகட லொத்ததவ வயோத்தி மாநகர்.

(இ - ள்) அறிஞர் உம சிறிஞர் உம் ஆகி அந்தம் ஆ - அறிவுள்ள பெரியோரமுதல் இளைஞர் முடிவாக, செறி - (சனங்கள்) நெருங்கியுள்ள, பெரு தானை உம்-பெருஞ்சேனையும், திரு உம - இவ்வுருமியும், நீங்கலால் - நீங்கியதனால்,—அ அயோத்தி மாநகர்-அந்த அயோத்தியா பட்டணமானது,—குறியவன் புனல் எல்லாம் வயிற்றில் கொண்ட நான்-குறுமுனிவனாகிய அகத்தியன் (கடலின்) கீரையெல்லாம் பருகி வயிற்றினுட் கொண்டபோது, மறிகடல்- (அலை) மடங்குத்தனமையுள்ள (அக கடலை, ஒத்தது—; (எ - று)

சேனையும் திருவும நீங்கியதனால் வெறிச்சென்றிருந்த அயோத்திமாநகர்க்கு, அகத்தியன்பருகியதனால் அவ்வாறான கடல் உவமையாம். திரு நீங்குதல் - நகரத்தின் ஒளிகெடுதல்; சீதை சென்றதைக் குறிக்கு மெனினுமாம். சிறிஞர் - 'வறிஞர்' என்பதிற்போல ஞாகம் - பெயரிடைநிலை. பி - ம்:—¹சிறியரும், செறிஞரும். ²அந்தமாம், ³அந்தமாட்ச. (ககக)

சுசு.—படைசேன்ற வழியின் வரணனை.

பெருந்திரை நதிகளும் வயலும்¹பெட்புறு
மரங்களு²மலைகளு³மண்ணுங் கண்ணுநீத்
திறுந்தவி லம்பாத்தியாந்⁴தெய்வ மாநக
ரருந்தெரு வொத்ததப படைசெ லாற்றோ.

(இ - ள்) பெரு திரை நதிகள் உம-பேரலைகளாகக்கொண்ட யாறுகளும், வயல்உம்—, பெட்பு உறு மரங்களும் - விரும்பத்தக்க மரங்களும், மலைகள் உம்—, மண்உம்—, கண்உறு - கண்ணுக்குப்புலனாக, (அவற்றைப்பார்த்துக்

கொண்டு, அ படை-அந்த(த தசரதன்) சேனை, செல்-சென்ற, ஆறு-வழியா னது,—திருத்தல்தில் அயோததி ஆம தெய்வம் மா நகா அரு தெரு ஓத்தது- திருத்தப்படாத அயோததியென்னுந் தெய்வீக நகரத்தின் தெருவை யொத் திருத்தது; (எ - று.)

அயோததிநாகரின் வீதியே தசரதன்படை செல்லப்பெற்றிருக்குமாத லால், படை சென்ற வழி, அயோததிவீதியைப் போன்றதென்றார்: கீழ் அயோத்திநாகரம் வெறுவியதானமையைக் கூறிய கவி, இதனால், படை சென்றவழி அயோத்திவீதிபோற் பொலிவுபெற்ற தென்று வருணிக்கின்ற ரென்க. நகரவீதிபோலச் செல்வனே படைசெல்லுவழி யிரா தாதலால், அயோத்தியின் தெருவுக்கு 'திருத்தலில்' என அடைமொழிகொடுத்தார். இனி, 'நதியென்றும் உயலென்றும் மட்டுமென்றும் மண்ணென்றும் காணுதல் முடியாதபடி செல்லுமபோதுபடை பரத்திருக்கலால், படுத்துள்ள அயோததி வீதியைச் சேனையொக்கு மென்றுகூறவுமாம். 'பெட்புறம்' என்பதை, 'நதி கள் முதலியவற்றிற்கும் அடைமொழியாகக்கலாம். பி-ம்:—¹பெட்புற. ²செடி களும். ³திருத்தும். ⁴செல்ல, தேவ. (௧௧௧)

சுஎ.—அச்சேனையில யானையின் மதமணமன்றி வேறுமணம்

இல்லாதிருந்தல்.

¹தார்கடாங் ²கோதைதாஞ் ³சாந்தந் தாந்தகை
⁴யோர்கடாங் ⁵கலவைதாங் ⁶கமழ்த்த தின்றென்பார்
கா⁷கடா மெனமிகக் கடுத்த கைம்மலை
வார்கடா ⁸மலலதம் ⁹மன்னன் சேனையே.

(இ - ள்.) காகள் தாம என மிக கடுத்த - (இவைகள்) மேகங்களாகு மென்று சொல்லுமாறு முற்றுவமையாயமைத்த, கைம்மலை - யானைகளின், வா கடாம் அல்லது-⁵ணட மதப்பெருக்கின மணங் கமழ்வதன்றி, அ மன் னன் சேனை - அந்தத் தசரதமன்னவனது சேனையில், தார்கள்தாம்-(மாரபில் அணியும்) பூமாலையோ, கோதை தாம் - (மயிமுடியிற் குடும்) மாலையோ, சாந்தம் தாம் - மாரபிற பூசிக்கொள்ளுஞ் சந்தனமோ, தகை ஏா கடாம் கலவை தாம் - சிறப்புள்ள அசுசுமைந்த கலவைப்பூசுக்களோ, கமழ்த்தது இன்று-மணம் வீசியதில்லை, என்பா—; (எ - று.)—ஆல் - தேற்றம்.

'என்பா' என்பதையும் அசையாக்கொள்ளுதலுமாம் யானைகளின் மத மணமதவிட, வேறு சந்தனம் மலா இவற்றின்மணம் அந்தச்சேனையிற்கமழ வல்லையென்றவாறு. அவருணம் அச்சேனை சாந்து மலா என்ற இவைகளைத் துறந்தமைக்குக் காரணம், இராமனைப் பிரித்த துயராகு மென்பது, முன்னமே கூறப்பட்டது. காககடாமென என்ற இடத்திலுள்ள என என்னுஞ் சொல் லுக்குப்பின் 'உள்ள' என ஒருசொல் வருவித்து, காககள்தாமஎன உள்ள யானை, மிகக்கடுத்த - மிகவுஞ் சினமுள்ள யானை யென்பாரு முளர். கைம்

மலையென்ற உவமையாகுபெயரில், மலையென்றது கையென்றதறிப்பால், யானையைக் காட்டிற்று. பி - பி —¹தாக்கடான். ²கோதைதான். ³தாமந்தாத் தகை, தாமந்தான்றகை, சாந்தன்றகை, சாந்திலாவகை. 'ஏர்கடான், போர்கடாம். ⁴கலவைதான். ⁵கமழ்த்தின்றென்பால், அமைத்தின்றெனக். ⁷கடாமெனமுகங்கடுத்த, கடாங்கடத்தனவனைய, கடாங்காத்தனவனைய, கடாத்தனவனைய, கடாங்கடத்தனவனைய. ⁸இல்லது, மணந்தரு. ⁹மன்னா.')

சுஅ.—ஆடவர் குண்டலம் பூணதீர்த்தல்.

ஆளுலாங் கடலினு மகன்ற ¹வக்கட
 ரோளுலாங் குண்டல முதல ²தொல்லணி
 கேளுலா மின்னொளி கிளர்த தில்லையால்
 வாளுலா துதலியர் மருங்கு ³ல்லலதே.

(இ - ள்) ஆள் உலாம் கடலின்மேல் அகன்ற அ கடல் - மானுடா (மரக் கலமேறிச) செலவூத்தன்மையுள்ள உலாக்கடலைக்காட்டிலும் பரததுள்ள அந் தச சேனாசமுத்திரத்திலே, - உலா உலாம துதலியா-ஒளிவிளங்குகின்ற தெற் றியையுடையமகளிரின், மருங்குல் அல்லது-இடையானது 'மின்னலபோல் விளங்கியதே) அலலாமல, தோள் உலாம குண்டலம் முதல தொல் அணி - தோளிலசைத்தாடுத் தனமையுள்ள குண்டலம் முதலிய பதமையான அணி கலன்களின், கேள் உலாம மின் ஒளி கிளர்த்தது இல்லை-நீறம் விளங்குகின்ற மின்னலபோன்ற ஒளி விலகிவிலகிடொளிர்தல இல்லையாயிற்று; (எ - று.)

சேனையில யானைமதமணமலவது வேறு மலாசாத்துகளின் மணமில்லையென்று கூறினாற்போல, இங்கு, மகளிரின் இடை மின்னலபோல விளங்கிய தன்றி, அசசேனையிலுள்ளா பூனாமையால் பூண்ட அணிகலன்களினொளி மின்னலபோல விளங்கவில்லை யெனகிறா ஒழித்துக்காட்டணி. 'வானுதல்' என்பதுபோல, 'வாளுலாதுதல்' என்றா. கேள்=கேழ் துதலதுக்கு ளகரம் போலியாகவந்தது. ¹மருங்குலபோலவே என்ற பாடத்துக்கு - மருங்குல் விளங்குவதுபோல அணியின்மினொளி விளங்கவில்லையென்க. ஆல் - தேற்றம். ஈற்றசையுமாம். பி-பி —¹இக. ²சொல. ³மருங்கின். 'அன்னதே ()

சுகூ.—மத்தளம் முதலியா ஒலியாநீர்த்தும்படையிள்வருணனை.

மத்தள முதலிய வயங்கு பல்லிய
 மொத்தள சேறவி ¹னுரையி லாமைபிற்
 'சித்திரச சுவர்நெடுஞ் சேனை 'தீட்டிய
 பத்தியை 'நிகாத்ததப படையி னீட்டமே.

(இ - ள்.) வயங்கு மத்தளம் முதலிய பல்லியம்-(ஒலி) விளங்குத்தன்மை யுள்ள மத்தளம்முதலிய பலவாசகியங்கள், உரை இலாமைபின் ஒத்தன சேற லின் - ஒலித்தல இல்லாமையால் (பல்லியமென்ற போமாததிரம்) பொருத்தி

யனவாய் (அந்தப்படையிற்) செல்வதனால்,—அ படையின் ஈட்டம் - (பரதனுடன் சென்ற) அந்தச்சேனையின் கூட்டம், நெடு சுவர் சித்திரம் தீட்டிய சேனை பத்தியை - நீண்டசுவரிலே சித்திரமாக எழுதப்பட்ட சேனையின் தொகுதியை, நிகாதத்து - ஒத்திருந்தது; (எ - று)

சேனைகள் செல்லுமபோது பலவகை வாசகியங்களை யொலித்துக்கொண்டு செல்லுதல், வழக்கம் பத்தனுடன் சென்ற சேனை அங்ஙனம் வாசகியங்களை யொலித்தலின்றி நிகாதமாகச் சென்றதனால், சித்திரத்தில் தீட்டிய சேனைபோன்றிருந்த தென்றா. கீழ் “தாரையுஞ் சங்கமம்” (௩௩) என்ற பாடலிற் பல்லியம் ஒலியாமைமையக் கூறின கவி, இச்செய்யுளாற் பல்லியம் ஒலிக்கப்பெறாத படைபை வருணிக்கின்றான் என்றறிதல். பி - ம் —¹உரையிலாமையாற். ²செத்தித்தவா. ³சேனையம். ⁴காதத்து. (௧௦௦௦)

ரு — ஆடவர் மடவாரீர்து காதலொழிந்திருந்தல்.

¹எடறு கோதைமா விழியி னெய்தகோ

வாடுற வுரதொளைத் துமிரு னாவகை

யாடவாக் கரும்பெருங் கவச மாயது

காடுறை ²வாழ்க்கையைக் கண்ண னண்ணிலே.

(இ-ள்.) கண்ணன்-திருமாலின் அம்சாவதாரமூர்த்தியாகிய ஸ்ரீராமன், காடு உறை வாழ்க்கையை-காட்டிலே வசித்தலாகிய வாழ்க்கையை, கண்ண-பொருந்தியதனால், (அச்சமல),—எடு அது கோதைமா - பறவிதழ் நீக்கிய மலாகொண்டு தொடுக்கப்பட்ட மாலையைச் சூடிய மகளிர், விழியின் - கண்களினின்று, எய்த—, கோல-(பாடலையாகிற) அம்பானது, உரம னுடு உற தொளைத்து - மாபினை பூடுருவுமாறு தொளைசெய்துகொண்டு, உயிர உணவகை - (ஆசைகோயால தம்) உயிரை யுண்ணுதலாறு, ஆடவர்க்கு - புருஷர்கட்கு, அரு பெரு கவசம் ஆயது-பெறுதற்கு அரிய பெரியகவசமாயிற்று; (எ-று.)

ஸ்ரீராமன் காட்டிறகுச்சென்றதனால் தோன்றிய துமா, ஆடவர்க்கெல்லாம் மனத்திற்பொருதுதலால் அந்தஆடவராய்நம மகளிரின் கண்ணோக்காகிய அம்புக்கு இலக்காகியும் காதலகொள்ளாராயின் னெனக் காடுறைவாழ்க்கையை கண்ணியதானது, மடவாரவிழிக்கேலெழுநுவ்வொட்டாது ஆடவர்க்குக் கவசமாயிற் றென்று வருணித்தான். பி - ம் —¹எடுறை. ²வாழ்க்கையாக். (1)

ருக — இதுவும் அது.

கனங்குழைக் ¹கேகயன் மகளிற் கண்ணிய

சினங்கிடந் தெரிதலிற் ²நீரந்த வேகொலி

மனங்களைங் ³கடுங்களை ⁴யடரு ⁵மாடவர்

மனங்கிடந் ⁶துண்கில மகளிர் கொங்கையே.

- ன்.) 'அனங்கன் ஐ கடு கணை அடரும் ஆடவர் மனம் - மன்மதனது ஐந்தாகிய கொடிய அம்புகளால் (இராமன் வனஞ்செல்வதற்கு முன்னெல்லாம்) நெருக்கப்பட்ட ஆடவரின் மனமானது, மகளிர் கொங்கை கிடந்து - மகளிரின் தனங்களைலேதங்கி, உண்கில - (அவற்றை) அநுபவியாதொழிந்தன (இதற்குக்காரணம்), —கனம் குழை கேகயன் மகளின்-பொன்னுலியன்ற குழையென்னுங் காத்தணியையணிந்த கைகேயியினிடத்தில், கண்ணிய சினம் - மூண்டசினமாகிய நெருப்பு, கிடத்து - (மடவாரின்) நெஞ்சினுள்) நிலைத்திருந்து, எரிதலின்-மிருது தோனறுகலால், (அக்கொங்கை சுடுமென்று அஞ்சி), தீர்த்த ஏ கொல் - 'அதிவினறு) மீண்டனவோ? (எ-று.)

ஆடவாமனம் மகளிரின் கொங்கையிற்சென்று காதல்கொண்டு அவற்றை நுகராமையுடைய காரணம், மகளிராமனத்திலே கைகேயிசெய்த கொடுந்தொழிலுக்காக அவளிடத்துச் சினமமூண்டு எப்போதும் பற்றியெரிதலால் அவர்களின் தனங்களுஞ் சுடுமென்ற அச்சத்தினாலே என்று வருணித்தார். ஒதுத்தித்தறிப்பெற்றவனார். பி - ம் —¹கைகயன். ²தீயத்த ³கொடுங்கணை, கொடுங்கணைகரு, கொடுங்கணை. ⁴கடத்த இடைத்த, கிடைத்த, மிடைத்த. ⁵மாதவா. ⁶உறைத்தில, உண்கில, உண்கில. (கரூஉ)

ருஉ.—கேனை செல்ல, பாதன் சத்துருக்கனுடன் போதல்.

இன்னன நெடும்படை யேக வேந்தலுர்
தன்னுடை¹த் திருவரைச் சீரை சாத்தினன்
பின்னினையவனொடும பிறந்த துன்பொடு
நன்னெடுந் தோமிசை நடத்தன் மேயினன்.

(இ - ள்.) இன்னனம் - இப்படி. நெடு படை-அப்பெருஞ்சேனை, ஏக - செல்ல, —ஏத்தல் உம் - பெருபயிற் சீர்தேதானாகிய பாதனும், தன்னுடை திரு அரை சீரை சாத்தினன் - தன்னுடைய அழகிய அரையிலே மாவுரியைத் தரித்தவனாகி, பின் - (தன், பின்னே (தொடர்துறருகிற), இனையவனொடும-தம்பியாகிய சத்துருக்கனுடனே, உல நெடு தோ மிசை - அழகிய பெரிய தேரின்மீது பிறந்த துன்பொடும (மனத்துத்) தோன்றிய துயரத்துடனே, நடத்தல் மேயினன் - செல்லத்தொடங்கினான்; (எ - று.)

சேனைடைத் தொடர்து தம்பியோடு பாதன் செல்ல லாயினனென்க. அனங்கஞ்செல்லுமபோது தன்பொருட்டாக இராமபிரானுக்கு வனவாழ்க்கை சேர்ந்திருப்பது குறித்து அநுபவத்தனுக்கு நெஞ்சில துயரம் பொங்கிற் றென்க. இனையவனொடும துன்பொடுந் தோமிசை நடத்தன்மேயினன் - உடனவிந்நீயனார்: வடநூலாரா ஸ்வேறாக்தியென்பா. பி-ம்:—¹நெடுவரை, அரை யினில். ²சேரஞ். (கரூஉ)

ருஉ.—பரதன் தாய்மாரீழதலையவரோடு நகரவாசலை யடைதல்.

தாயரு மருந்தவத் தவருந் ¹தந்தையி
னயமந் திரியரு மளவில் சுற்றமுந்
தூயவந் தணர்களுந் தொடர்ந்து ²சூழ்வரப்
போயினன் றிருநகர்ப் புரிசை ³வாயிலே.

(இ - ள்.) தாயாஉம் - தாயமாகளும், அரு தவத்தவா உம்-(செய்தற்கு) அரித தவத்தைச்செய்பவடாகிய முனிவர்களும், தந்தையின் ஆய மந்திரியர் உம் - (தனக்குத்) தந்தைபோற் கௌடம் பாராட்டத்தக்கவராகிய மந்திரி மாகளும், அளவு இல் சுற்றம் உம் - அளவிடப்படாத [மிகப்பலரான] சுற்றத்தவரும், தூய அத்தணாகள் உம் - பரிசுத்தகுணமுள்ளவரான பிராமணர்களும், தொடரது—, சூழ்வர - சுற்றிலுமவர், திரு நகர புரிசை வாழில் - அவ்வயோத்திமாநகரின் மதிள்வாயிலில், போயினன் - போனான்; (எ - று.)

தந்தைபோலத் தனதுன்மைபை நாடுவ ராதலின், 'தந்தையினாய மந்திரியா' என்றது. பி - ம் — ¹தனகிளை. ²சூழ்தரப் புறத்தது. ³வாயினே.()

ருசு.—மத்தரைவருதல்கண்டு சத்துருக்கினன் அவளைப் பற்ற,
பரதன் விலக்கிச் சொல்லத்தோடங்குதல்.

மந்தரைக் கூற்றமும் வழிச¹செல் வாரொடு
²முந்தியே போதல்கண் டிளவ லோடி யார்த்
தந்தரத் ³தேற்றுவா னழன்று பற்றலுஞ்
சந்தரத் தோளவன் விலக்கிச் சொல்லுவான்.

(இ - ள்.) மந்தரை கூற்றம் உம்-மந்தரைமென்னும் யமனும், வழி செல் வாரொடு உம் - பயணப்பட்டுப் போகுவருடனே, உத்திள போதல் கண்டு - தள்ளிக்கொண்டு தானும் போவதுகண்டு.—இளவல் - (தசரதகுமாரரால் நால் வருள்) இளையவனாகிய சத்தருக்கினன், அழன்று - மனங்கொடுத்தது, ஓடி - (அவளைப் பற்றமாறு) ஓடிச்சென்று, ஆதது - ஆரவாரித்தது, அந்தரத்து ஏற்றுவான் - ஆகாயத்திற் செலுத்துமாறு. பற்றலும் - (கையாற்) பிடித்ததுக் கொள்ளுதலும்.—சந்தரம் தோள் உவன் - அழகிய தோள்களையுடையவனாகிய பரதன், விலக்கி-(அவன்செயலுத்) தடுக்கது, சொல்லுவான் - (பின்வரு மாறு) கூறுவானாயினான்; (எ - று.)—அதை மேல் இரண்டுகவிகளிற் காண்க.

தசரதனுடைய உயிர்போவதற்கு மந்தரையின் கலகமே முக்கியகாரண மாதலால், 'மந்தரைக் கூற்றம்' என்றார். கூற்றமும், உம்மை-இழிவுசிறப்பு; இராமனைக்காட்டிற்கு அனுப்புமாறு தூண்டியபாவியம் அப்போது பயணப் பட்டானென்பதை விளக்கும். அபரகிரியைகளை நிறைவேற்றியபின்பு, இராம னிடஞ்செல்ல முயலும் பரதனைப்பாத்தது சத்தருக்கினன் 'தன்னைக்காத் துக்கொள்ளும் வல்லமைமாய்க் இராமன் ஒருபெண்பின்னையார் காட்டிற் குத் துரத்தப்பட்டானே! இது என்னவிதநரம்! துரத்தாக்குப் பராதினனான

இராமன் என்செய்வானென்பாயோ. சரி இலட்சுமணனாவது தந்தையைத் தடுத்து இராமனை வனவாசஞ்செய்யவொட்டாது ஏன் செய்யவில்லை? பெண் ணெருததிக்கு வசப்பட்டு நியாபாநியாயம் தெரியாத மன்னவனை நியாயத்தை யாராய்ந்து முன்னமே சிட்டுக்கவேண்டும்' என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கையில், கூனியாகிய மந்தரை தான் வீருமபின் பரதாபிவேகத்தை எதிர்பார்த்தவளாய்ப் பலவகையணிகலங்களையணித்து அத்தப்பகமாகவர, வாயில் காவலா அவளைப்பிடித்துச் சத்துருக்கன்னிடம் கொண்டுவந்து 'இவ்வளவு குழப்பத்துக்குவகாரணம் இரதப்பாபிவ்ட்டையே இவளை உமது இவ்ட்டப்படி சிட்டுக்கலாம்' என்று வீட, சத்துருக்கின் இவள தான் செயத தீமையின் பயனை யனுபவிக்கட்டுமென்று சொல்லி உவனது சகீசனங்கள் அஞ்சுநடுநடுங் கும்படி அவளைக் கீழேதள்ளி யிழுத்துக்கொண்டு செல்ல, கைகேயி அவளை வீடுவீசுமூறு உட, அவளையும் சத்துருக்கின் அட்டிக் கோபமுற்றிருக்க, பரதன் நியாயஞ்சொல்லி வீடுவீசுதா னென்று முதுநூலிலுள்ளது. பி-ய் —
 1செல்வாருடன். 2உருதினள். 3போய். 4பாத்தலம். 5எழுவான் என்றும் படிக்கலாம்.

(க000)

ரு. — இதுவும் அடுத்த கவியும் - பரதன் சத்துருக்கினைச் சமாதானப்படுத்தி இட்டுக்கொண்டுபோதலைத் தெரிவிக்கும்.

முன்னையர் முறைகெட முடித்த பான்மையச்
 சின்னபின் னாஞ்செய்தென் சினத்தைத் தீர்வன
 நென்னையின் நென்னையன் றறக்கு மென்றலா
 லன்னையென் றுணர்த்தில னைய நேயென்றான்.

(இ - ள்.) முன்னையர் முறைகெட முன்னையோரின் முறைமை மாறு பட, முடித்த - (தான் மனத்துக்கொண்ட துரையை உரத்ததின்மூலமாகச்) தீர்த்துக்கொண்ட, பான்மைய - தீவினையையுடைய (என்) தாயை, நான்—, சின்னபின்னம் செய்து - கண்டதுண்டமாகி, என் சினத்தை தீர்வான்-என் கோபத்தைத் தீர்த்துக்கொண்டிருப்பேன்; (ஆயினும் நான் அவ்வாறுசெய்யாது ஒழிந்தது), ஐயனே— (நான் அவ்வாறு எனதாயைக் கொண்டேனேயா னால்), என்னே— இன்று—, என் னென் - எந்தவிவரமான இராமபிரான், துறக்கும்-(தாயைக்கொன்ற தீ எந்தமப்பியாக இருத்தற்கு உரியவனல்லவென்று சொல்லித்) துறந்துவிடுவான், என்று - என்ற இக்காரணம் பற்றியே யாகும்: அலால் - இது அலலாமல், அன்னே என்று உணர்த்திலன்-என்தா யென்று கருதினெனல்லேன், என்றான் - என்று கூறினான்; (எ - று.)

கூனியைப்போல் நிமித்தகாரணமாக வன்றி இராமன் கானகஞ் செல்லு தற்குப் பிரதானகாரணமாயிருந்த எந்தாயை, தாயென்றகொளவத்தாற் கொல்லாது விட்டிட்டேனல்லேன்; பின்னையாது காரணம்பற்றியெனில், நான்என் தாயைக் கொன்றிட்டேனே யானால், அது இராமனது திருவுளத் துக்கு என்மீது சினத்தைமூட்டுவிககு மென்பது பற்றியே யென்றனென்க,

பி-ம்:—¹செய்து சினத்தைத். ²தோவெனேல். ³அன்று. ⁴ஆதலால். ⁵ஐயநான். இதுவும் அடுத்தகவியும் சிலபிரதியில் இல்லை. சிலபிரதியில் “அல்லனை” (௫௮) என்று தொடங்கும் பாடலுக்குப்பின் இது உள்ளது. (௧௦௦௬)

நூ. ஆதலான் முனியுமென் றைய னந்தமில்
வேதனைக் கூனியை வெகுண்டு மென்னினுங்
கோதிலா வருமறைக் குலவு நூல்வலாய்
போதுநா மென்றுகொண் டரிதிற் போயினான்.

(இ-ள்.) ஆதலால்-(எனனை இராமன் துறப்பானென்றே கைகேயியைக் கொல்லாது விட்டேன்) ஆகையால், கோது இலா அருமறை குலவு நூல் வலாய் - குற்றமற்ற அருமபொருளையுடைய வேதமாகிய விளங்குகின்ற சாஸ்திரத்தில் வல்லவனே! ஐயம் முனியும் என்று - இராமபிரான் சினப்பானென்ற காரணத்தினாலேயே, அத்தம இல வேதனை கூனியை - எல்லையில்லாத வருத்தத்தை (உலகத்தோர்க்கெல்லாம்) உண்டாக்கிய கூனியென்பவன்மீது, வெகுண்டமென்னின் உம் - சினங்கொண்டிருக்கோமாவனும், நாம்—, போதும் - விட்டிட்டுச் செல்வோம், என்று - எனச்சொல்லி, அரிதில் கொண்டு-சிரமப்பட்டு (ச சததுருக்கினனை) உடன் அழைத்துக்கொண்டு, போயினான் - பயணமாயினான்; 'எ - று.)

‘கோதிலா வருமறைக் குலவு நூல்வலாய்’ என்ற விளி - வேதநூலில் வல்ல நீ ஒருஸ்திரீயின் பொருட்டு இங்கனஞ் சினங்கொண்டுநிப்பது தகுதியன்று என்ற பொருளைக் குறிப்பிக்கும். (௧௦௦௭)

நூ.—பயணப்பட்ட முதனளில் இராமன் தங்கிய சோலையில் பரதன்
சேனையுதலியவற்றோடு தங்குதல்.

மொய்பெருஞ் சேனையு மூரி ¹மாக்களுங்
‘கைகலந் தயலொரு கடலிற சுற்றிட
வையனுந் தேவியு மினைய ‘வாளியும்
வைகிய சோலையிற் றுணும் வைகினான்.

(இ - ள்) மொய் பெரு சேனையும - திரண்ட மிக்க படைகளும், [யானை குதிரைகளும்], மூரி மாக்கள உம - வலிமைமைந்த காலாட்படையும், கைகலந்து-ஒழுங்காகத் திரண்டு, அயல்-(தன்) பக்கத்திலே, ஒரு கடலில சுற்றிட-ஒருகடல்போற் சூழ்ந்திருக்க, ஐயன் உம் தேவியும இனைய ஆளியும - இராம பிரானும் சீதாதேவியும் யாளிபோல்பவனாகிய இனையபெருமானும், வைகிய - (முதனளில்) தங்கிய, சோலையில்-, தான் உம்—, வைகினான் - தங்கினான்.

இராமன் தங்கின இடம் என்ற காரணத்தினால் அன்புபாராட்டிப் பரதன் தங்கினு னென்பது, தோன்றும். பி - ம்:—¹ஞாலமும். ‘கைபரந்தயலொரு, கைகயன் தனயனோ. ³யாளியும், யானையும, (௧௦௦௮)

ருஅ.—இராமன் வைகிய புல்லில் மண்ணில்தானே

பாதன் தங்கியிருத்தல்.

அல்லணை நெடுங்கனி ராருவி யாடினன்
கல்லணை கிழங்கொடு ¹கனிபு ²முண்டனன்
வில்லணை ³த துயர்ந்ததோள் வீரன் வைகிய
புல்லணை மருங்கிறாரு பொடியின் வைகினான்.

(இ - ள்.) அல் - அவ்விரவில், நெடு கண அணை - பெரியகண்களிற்பொருந்திய [கண்களினின்றும் பெருகிய], நீர் அருவி - கண்ணீராகிய அருவியிலே, ஆடினன் - மூழ்கி, கல் அணை கிழங்கொடு - மலையில்தோன்றுக கிழங்குகளுடனே, கனிஉம-பழங்களுையுமே, உண்டனன் - உணவாகக்கொண்டவனாய், —வில் அணைதது உயாத தோள்-வில்லை அணைத்திருப்பதனும் (காழ்ப்புக்கொண்டு)சிறகதுதோனறுகின்ற தோள்களையுடைய, வீரன்-இராமபிரான், வைகிய-தங்கியிருந்த, பொடியின் - புழுதியிலே, புல் அணை மருங்கில் - புற்படுக்கையினிடத்து, வைகினான் - கங்கினான், (பாதன்); (எ - று) — தான் - அசை. பி-ய் — ¹தாயும் ²உண்டலன் ³மருங்குறன், மருங்கிறான், மருங்குவின்.

ருக — அங்கிருந்து காலிலேயே பாதன் நடந்து செல்லுதல்.

ஆண்டின் றுண்டகை யடியி னேகினு
னீண்டிய நெறியெனத் தானு மேகினுன்
¹நாண்டிடு தோகளுந் ²தூரக ராசியம்
காண்டகு கரிகளுந் தொடரக் காலினே.

(இ - ள்.) 'ஆண்ட நின்ற-அவ்விடத்திலிருந்து, ஆணதகை-ஆண்மைக்குணமுடைய இராமபிரான், ஈண்டிய நெறி-நெருங்கிய வழியிலே, அடியின் ஏகினுன்-காலிலேயே நடந்துசென்றான்,' என - என்ற காரணத்தினால், தாண்டிடு தோகன்உம - தூண்டிச்செலுகதப்படுக தோகளும, தூரகராசியம் - குதிரைகதொருங்களும, காணக்கு கரிகன்உம - காணுதற்குஇனிய யானைகளும், தொடர-(பின்னே) தொடருதுவட, தான்உம-பாதனும், காலின் ஏ - (தன்) காலிலேயே, ஏகினுன் - நடத்துசென்றான்; (எ - று.)

இராமபிரான் காலினால் நடத்துசென்றிருக்க, அவ்விடத்துத் தேரின் மீது செல்லுவது தனநிலைக்குத் தகாது என்று பாதன் அந்தச்சோலைக்கு அப்பாற் காலிலேயே நடத்துசெல்லலாயின னெனக. “படைதனக்கி யானை உணப்பாகும்,” “யானையுடைய படைகாண்டல முன்னினிதே” என்பவாதலால், ‘காண்டகு கரிகள்’ எனரா பி-ய் — ¹தூண்டிய. ²தூரகவெள்ளமும்.

ஆறுசெல்படலம் முற்றிற்று.



கக - ஆவது குகப்படலம்.

இராமனைக் கானகத்தினின்று மீட்டுக்கொண்டுவருமாறு பயணப்பட்ட பரதாழ்வான் குகப்பெருமாளைச் சேர்த்ததைத் தெரிவிக்கும் படல மென்பது, பொருள். குஹன் என்ற வடசொல்லுக்கு - அஜ்ஞாநவிரூபைப் போக்கியவ னென்பதுபொருள். இனி, பகைவா படையினின்று தன்படையைக் காத் துக்கொள்பவனென்றும் பொருள்கூறலாம். இது-முதலில் முருகக்கடவுட் குப்பெயராய், பின்பு அவனைப்போன்ற பலபராக்கிரமங்களைக்கொண்ட வேடாபிரானுகு ஆயிற்று. சிலபிரதிகளில் இப்படலத்துக்குப்பெயா கங்கை காண்படலமென்றும், சில பிரதிகளில் கங்கைப்படலம் என்றும் காணப்படு கின்றது; இவ்விரண்டனாள் எப்பெயரேனும் ஏற்கும்; இராமனை மீட்டுக் கொண்டருமாறு சென்ற பரதன் கங்கையைக்கண்டுகடர்த்ததைத் தெரிவிக்கின்ற படல மென்ப பொருள் காண்க.

காலினால் தடுத்துச் சென்ற பரதன் தன்கோசலராட்டைக்கடத்து கங்கைக் கரையையடைந்தானாக, சேனைகள் கங்கைகரையைக் கலக்கலாயின. அப்போது சிருங்கபேரபுரத் தாசனான குகன் சேனையோடு பரதன் வருவதுகண்டு 'இவன் நமதுதலைவனான இராமனைக் காட்டுக்குத் துரத்திப்போடு அமையாமல் இவ குத் துரத்த வருகிறான்போல தோன்றுகின்றது' என்று கருதிச் சினம்பொங்க யுத்தசன்னதத்தனாகத் தென்கரைவந்து புளிகுண்டோக்கி 'தந்திரமாக வந் துள்ள இச்சேனையை வானேற்றி, என்னுயிர்த்துணைவற்குப் பேராசை ஈரு வான் நினறன்ன நீவ்ரும அமைக அமட்கள்யாதும ஒட்டலி' என்று கட் டலையிட்டு, 'கங்கையின் கரை வந்தோர்களைப் பிடி, பட எறி' என்று சொல்லி மீண்டும் 'நான் எளிதில் இவர்களை விட்டுவிடுவேனோ? கங்கையைக் கடத்தல் லவோ இவர்கள் போகவேண்டும்! ஒருகை பாதத்துவிடுகிறேன்; என்னுயி ருள்ளவரையில் இவரது தீக்கருத்தை நிறைவேற்றுவாட்டேன்' என்று நின றனனாக, அப்போது சமரத்தின வழியில் நிறுங்கு குகனைச் சேய்மையிற்கண்டு பரதனுக்குக் குகன் வந்துநின்றிருப்பதைத் தெரிவிக்க, பரதன் 'நானே அவ னைக் காண்செல்வேன்' என்று செல்ல, வரும் பரதனது நிலையைக்கண்டு குகன் துடுக்கிட்டு 'நாம தவறாக இவனைப்பற்றி நீனைத்ததாகத் தோன்றுகின் றது. உணமையறிவேன். வழிகாத்திருங்கள்' என்று சொல்லி ஒருதனியே தான் நாவாயில்வந்து பரதனை யணுகி வணங்க, பரதன் குகனைத் தழுவி, குகன் பரதனை வந்த காரணம் வினாவு, பரதன் 'தந்தை முந்தைமுறை வழுவின்ன. அதனை நீக்க மன்னனைக் கொண்டவான் வந்தேன்' என்றனன். அதுகேட்ட குகன் பரதன் தன்மையைக்கொண்டாடிப் பாராட்ட, அப்பரதன் தென்திசை நோக்கி கைகுவித்து, இராமன் இங்கு எங்கே உறைந்தான்?' என்ன, 'நானே காட்டுவன்' என்று எழுந்து காட்ட, உள்ளல் வைகிய பள்ளிகண்டு பரதன் பதைத்துவீழ்ந்து தன்னைப்பழித்ததுகொண்டு பின்பு 'இலகருமணன் செய் தது என்?' என்ன, 'வில்லையுன்றிய கையோடும் வெய்துயிர்ப்போடும்

கங்குல் எல்லகாண்பளவும் கண்ணிமைப்பின்றிக் காத்ததிரின்றான்' என்ன, பரதன் 'நான் துன்பத்துக்கு ஏதுவானேன் அவன் அது துடைக்கநின்றான்' என்றுகூறி வருத்தி அன்று தரையில்தானே வைகி, 'எம்மைக் கவகைகடத் தினைபாயின் இடாக்கடலினின்று கரைபேற்றினவனாவாய்' என்ன, புளிஞர் கோன் 'தன்று' என்றுசொல்லி, 'தமரை தாவாய் தருக' என்ன, பல்வகை நாவாய்களும் வந்தன: முனிவா வானவழியாத்த தம் தவவலிமையாற் கவ கையைக் கடக்க, யானைகள்சீர்தி அக்கரைசேர், மற்றைச்சேனைகளும் நகரத் துச்சனவகன் யாவரும் படகுமூலமாய அக்கரை சோத்தனராக, பரதன் தன் தாய்மார் தம்பி சுமத்திரன் குகன் இவாகளுடனே ஒரு படகில்ஏற, அப்படகு செல்கையில் குகன் கோசலைபை வினவியறிந்துவணங்க, அவன் 'வீரா நாடு விட்டுக் காடுசென்றதுவும் தவமாயிற்று முன் தாவராகஇருந்த நீவகள் ஐவீ ராக இருந்து அரசுபுக' எனன, மறைத்தாய்மாரையும் குதப்பெருமான் வினவியறிந்து வணங்கிப் பின்பு அக்கரைசேர், தாய்மார் சிவிகையிற்செல்ல, பரதன் முதலியோர் பலகாவதம் காலஞ்ஞடகது பரததுவாசனிநுகருமிடம் நோக்கிசெல்ல, அவனும் எதிர்கொள்ளலாயின னென்பது, இப்படலத்துக் கூறிய விஷயம்.

க — இராமனை நாடப் புறப்பட்ட பரதன் தன்சேனையோடு

கங்கையில் கரையை யடைதல்

பூவிரி¹ பொலன்கழற² பொருவி றுனையான்
காவிரி நாடன்ன கழனி காடொ³ இத்
தாவர சங்கம மென்னுந் தன்மைய
யாவையு மிரங்கிடக் கங்கை பெய்தினான்.

(இ. என்.) பூவிரி-அழகுநீரக, பொலன் கழற - பொன்னொலாகிய வீரக கழலையும், பொரு இவ தானையான் - ஒட்டிலலாத சேனையையுமுடைய பர தாவான், —காவிரி காடு அன்ன - காவேரிபாயுஞ் சோழநாட்டை யொத்த, கழனி காடு - கழனிகளையுடைய (தனது, கோசலதேசத்தை, ஒ³இ - விட்டு நீங்கி, —தாவரம் சங்கமம் என்னும் தன்மைய உடைய - நிலையிற்பொ ருள் இயங்கியறப்பொருள் என இருவகைத் தோற்றமாகப் பகுக்கப்படுகதன் மையையுடைய எல்லாவுயிர்களும், இ² - விட்டு - (தனது நிலைமையை நோக்கிப்) பரிதவிக்க, —கங்கை எய்தினான் - கங்கையின்கரையை அடைந்தான்; (எ-று.)

அரசுமாரானபரதன் தான் அரசனாக இராசசியத்தைதயாளவேண்டிய காலத்து அங்கனஞ்செய்யாமல் ஒருமுனிசுமாரன்போல் மயவுரிபுனைந்து சடைமுடித்து இராமனைப்பிரித்த துயரெல்லாம் தன்முதத்திலேதோன்று மாறு செல்வதனால், வழியிடையேகண்ட சராசரம்பாடையும் இரக்கமெய்திற் றென்க. பூ - பொலிவு. பொலமஎன்றசொல், பொலிபெற்றவந்தது. கவி, தமது நாடுஆதலால், காவிரிநாட்டைக் கோசலதேசத்துக்கு உவமைகூறினா இத்தால், கவியினது தேசாபிமானம் விளங்கும், காலத்தவருது வெள்ளம்

பெருகுவதும் வேண்டிய அளவிலும் மிக்கநீர்பெருகுவதுமாகிய காவிரிகதிபாய் தலால் 'புன்ல்காடு' என்னும்படி நீர்வளப்பம்மிக்கு அதனால் "சோழவளநாடு சோழனடைதது" என்னுமாறு நிலவளப்பஞ்சிறந்த சோழநாடு, மற்றைநாடு களுக்கு உவமையாதற்கு மிகவுந்தும். காவிரி - காவேரியென்னும் வடசொல்லின் திரிபு; காவேரென்னும் அரசனது மக னென்று பொருள். 'கழனிநாடு' என்றதனால், கோசலதேசத்திற் பயிரிலலாத வெற்றிடம் சிறிதுமில்ல யென நிலவளம் விளங்கும். ஸதாநாஜங்கமம் - உமமைத்தொகை, வடநூல்முடிபு. பி-ம்:—¹பொலங், ²புனைவிரையான, பொருவிற்குரியான, புனைவிரையினன், புனைவிரையினன்' பொருவிரையினன். 'ஏகினன். (க0கக)

2.—பரதனுடன்சேர்ந்த யானைச் சேனையின் வருணனை

எண்ணருஞ் ¹சுரும்பு²தம் மினத்துக் கல்லது
கண்ணகன் பெரும்புனற் கங்கை பெங்கணு
மண்ணலவெங் கரிமதத் தருவி பாய்தலா
துண்ணவங் குடையவு முரிததன் ருமதே.

(இ - ள்) கண அகல் - இடமகன்ற, பெரு புனல்-மிகக் கிரையுடைய, கங்கை - கங்காநதியில். எங்கணஉம - எல்லாவிடங்களிலும், அண்ணல் வெங்கரி - பெருமையையுடைய வெவ்வி யானையினது, மத்தது அருவி - மத நீர்ப்பெருக்கு, பாய்தலால் - பெருகுதலால்,—(அவ்வாற்றுகோ,—எண்ண அரு சுரும்பு தம் இனத்தாக்கு அல்லது - எண்ணியவாவிடுதற்கு அரிப [மிகப் பலவான்] வண்டுகளின் கூட்டத்துக்கு அன்றி, (மற்றைமணிதா முதலியோராகு), உண்ணஉம - குடிக்கவும், குடையவும் - நீராட்டஞ்செய்யவும், உரிதது அன்று ஆயது - உரிமையுடைய தல்லாததாயிற்று; (எ - று.)

கங்கைக்கரையைப் பாதன் சோகையில் அவனதுசேனையான யானைகளினின்று பெருகிய மதநீருவ் அத்தக்ககையாற்றிற் பாய்த்து எங்கும் மதநீரேயாகும்படி செய்ததனால், அப்போது அத்தக்ககையான மணிதா முதலியோர் பருகவும் நீராடவும் பயன்படாததாயிற்றென்பதாம்; வீறுகோளாணி: இத்தனால், யானைப்படையின் மிகுதி கூறியவாறு. யானையின்மதநீரை வண்டுகளல்லது மற்றையுயிர்கள் பருகாவென்ப. மத்ததை அருவியென்று உருவகஞ் செய்ததற்கு ஏற்ப, யானையை மலைமென்சு. உண்டல, பொதுவினையாகவும் வரும். சுரும்புஎன்ற சிறப்புப்பெயர், பொதுவாக வண்டுசகாதிக எல்லாவற்றையும் உணர்த்துவதுண்டு. யானை மதித்திருக்குமபோது அதனுடல் வெவ்மையாக இருக்குமாதலால், 'வெவ்வி' என்றா; இனி, கொடுஞ்சினத்தையுடைய கரியெனினுமாம். பி - ம்:—¹சுரும்பு, ²தன். (க0கஉ)

3.—சூதரைச் சேனையின் வருணனை.

அடிமிசைத் தூளிபுக் கடைந்த தேவர்த
முடி¹மிசைப் படர்வதோர் முறைமை ²தேர்த்திலெ
செய்துயிர்த் ³துண்டவு ⁴நீந்த ⁵நின்றவும்
பொடிமிசைப் ⁶புரண்டவும் புரையீட்டமே.

(இ - ள்.) அடியிசை தாளி - (குதிரைகளின்) கால்களினாலேழுப்பப் பட்ட தாளிகள், புக்கு அடைந்த-(வானிற்) போய்ச்சேரப்பெற்றவை, தேவர் தம் முடியிசை படர்வது - தேவர்களின் சிரசின்மீது சென்று சேர்த்ததாகிய, ஒர் முறைமை-ஒப்பற்றமுறைமையை, தோத்திலென் - (மானுடனான நான்) அறிந்தேனில்லை; நெடிது உயித்து - பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டு, உண்ட உம் - நீரைப்பருகியனவும், நீத சின்றஉம் - (நீரில்)நீத்தியபடி நின்றனவும், பொடியிசை புண்டஉம் - பூமியின்மீது புண்டவைகளும், புரவி ஈட்டம் ஏ - குதிரைக்கூட்டமேயாகும்; (எ - று.)

பெருந்தாளி மேலேபரத்து மிகுதியாகச் சென்றதனால் அப்புழுதிகள் தேவர் சிரசின்மீதுபடித்து அவரதுசிரசினையும் அவங்கரிதநிகுக்குமென்று அனுமானவகையாற் கூறலாமேயென்றி. மானுடான நமமால் அதனைக் கண்கூடாகக் கண்டு சொல்லமுடியாதெனபது முன்னிரண்டுகளிறுகூறிய பொருள். என குப்பாததாலும் குதிரையே கண்ணுக்குப் புலனொபடி யிருந்தனவென்பது, பின்னிரண்டுகளிறு கூறியபொருள். இவ்வருண்ணையிற குதிரையின் மிகுதி தொனிக்கும். பி - ம் —¹உறப. ²பனைக்கத்தா. புலாதத்தொர், பரத்தொர். ³தோத்துதான், தோத்துதான், தோது, தோக்கித்தான், தோய்த்தில. ⁴உண்டியும். ⁵கீக்கி. ⁶சின்றவை, நின்றப. ⁷புண்டவப்; புண்டதப். (க0கந)

சு — பரதனதுசேனை கங்கையிலி வியாபித்தல்.

பாலையேய் நிறத்தொடு பண்டு தான்பட

¹மோலையேய் ²நெடுங்கட லோடிற் நிலையான்

மாலையேய் நெடுமுடி மன்னன் ³சேனையாம்

வேலையே மடுத்ததக் கங்கை வெள்ளமே.

(இ - ள்.) அ கங்கை வெள்ளம் - அந்தக்கங்கையின் பெருக்கானது, பாலையேய் நிறத்தொடு - பாலையொத்த [வெள்ளிய] நிறத்துடனே, தான் பண்டு படா - தான் முன்னே சென்றடைந்துவந்த, ஓலை ஏய் நெடு கடல் - ஆரவாரத்தைக் கொண்ட பெரிய கடல். ஒன்று இலலை-விரைந்து சென்ற டைய வில்லை; மாலையேய் நெடு முடி மன்னன் சேனையும்-பூமாலையெச்சுடிய நீண்ட கிரீடத்தைபணிந்த மந்தாழ்வானது சேனையாகிய, வேலை ஏ - சமுத் திரமே, மடுத்தது - 'அந்தக்கங்கையின் பெருக்கை; உண்டுவிட்டது; (எ-று.)

பரதனது சேனாசமுத்திரம் வழிவந்த இளைப்பினால் கங்கையின் பெரு வெள்ளத்தைப் பருகியதனால் கடலிற் சென்றுசேரும் நதியாகிய கங்கையும் கடலில் ஓடவில்லைபென்றா தொடர்புயர்வுநவீகியணி; இதனாற் சேனை மிகுதி தொனிகரும். இனி, 'மாலையேய் நிறத்தொடு ஓடிற்றில்லை' என்றத னால், சேனைகடல் தண்ணீரை மிகவும் பருகியதனால் கங்கைநீர் எஞ்சியதனாலும் யானையின் மதகா மிகுதியாகக்கலந்ததனாலும் தனதுபால்நீர்மமாறிவேந் திருவந்தையடைந்து கடலிலோடிற்று என உரை காணலு மொன்று. இனி

கீழிரண்டுபாடல்கள் யானைகுதிரைப்படைகளை வருணித்துக்கூறியன ஆதலால், இரத்தப்பாடல் - காலாட்படையிருதியை வருணிக்கவந்ததனை உரைகாண்டலும் ஒன்று. மன்னன் - தசரதன் என்று கொள்ளலுமாம். பி - ம்:—
 1நிலை. 2நிறத்தொடுபிற்று. 3வரதன். 4சேனையின். (க0௧௪)

௫ —பரதனைத் தொடர்ந்துசென்ற சேனையின் அாவு

1கான்நிலை நண்ணிய காளை பின்படர்

தோன்றலை யவவழித் தொடர்ந்து 2சென்றன

வான்றவ ருணாத்திய வக்கு ரோணிகன்

மூன்றுபத் 3தாயிரத் திரட்டி முற்றுமே.

(இ - ள்.) கான்நிலை நண்ணிய - காட்டிற்சென்ற, காளை பின் - இராம பிரான்பின்னே, [இராமபிரானைநாடிஎன்றபடி], படா - புறப்பட்ட, தோன்றலை-பரதனை, அ வழி - அப்பொழுது [அல்லது அவ்விடத்தில்], தொடர்ந்து சென்றன-பின்தொடர்ந்துசென்ற சேனைகள்,—முற்றும்-முழுவுதும், ஆன்றவா உணர்த்திய - பெரியோராகளால் தொகைகூறப்பட்ட, மூன்று பத்து ஆயிரத்து இரட்டி அககுரோணிகள்-அறுபதிலாயிரம் அகக்ஷணிகனிகளாம்;(எ-று.)

கான், அககுரோணி-காந்தம். அக்ஷணிகனின் என்னும் வடசொற்களின் சிதைவு. காளையின் பின்படா தோன்றல் - இராமபிரானதுபின்னே பிறந்த ஆண்மகனெனினுமாம்; இராமனுக்கு அடுத்த தம்பி, பரதனாதல் காண்க. அககுரோணி - யானை இருபத்தோராயிரத்தெண்ணூற்றெழுபது, தோ இருபத்தோராயிரம் தெண்ணூற்றெழுபது, குதிரை அறுபத்தையாயிரத்து அறுநூற்றம்பத்து, காலாள் லக்ஷத்தொன்பதிலாயிரத்து முன்னூற்றைம்பது; ஆக, இரண்டில்சுத்துப்பதினெண்ணாயிரத்தெழுநூறு கொண்டது மூன்று பத்து ஆயிரம்-மூப்பதிலாயிரம்; பண்புத்தொகைப் பன்மொழித்தொடர்;அத்தனது இரட்டியென்க. இரட்டி - இரண்டாதுலடையதென்க காணப்பெயர். பி - ம்:—
 1கான்நனின், கான்நனை. 2தொடர். 3சென்றழி. 4இரட்டியாயிரத்தின். ()

௬.—இதுநதல் பூறுகவிகர் - ஒருதொடர் பரதன் சேனையோடுவருதலைக்

கண்டு ஐயுற்ற தூன் தன்சேனையோடு கங்கைப் பீடேன்கரையை

யடைந்தமையைத் தெரிவிக்கும்.

அப்படை கங்கையை படைந்த வாயிடைத்

துப்புடைக கடலினீர் சுமந்த பேகத்தை

யொப்புடை யண்ணலோ 1டுற்ற வேகொலா

மிப்படை 2யெடுத்ததென் நெடுதத சிற்றத்தான்.

(இ - ள்.) அ படை - அந்தசேனை, கங்கையை அடைந்த-கங்கையைச் சொந்த, ஆயிடை-அச்சமயத்தில்,—(அதனைக்கண்டு), 3துப்பு உடை கடலின்-கலிமையையுடைய கடலினது. 4நிலை. சுமந்த - பருகி மிகுதியாகத்தரித்துக்

குல்கொண்ட, மேகத்தை - காளமேகத்தை, ஒப்பு உடை - உவமையாக வுடைய [ஒத்த என்றபடி], அண்ணலோடு-ஹிராமபிரானுடனே, உடற்ற ஏ கொல் ஆம் - போசெய்தற்காகவேயோ, இ படை எடுத்தது - இந்தச்சேனை எழுந்தது, என்று-என்றெண்ணி, எடுத்த சிற்றத்தான்-மிகுதியாகக்கொண்ட கோபமுடையவனும், (எ-று.)—“குக்னெனப் பெயரிய கூற்றினற்றலான்” (ஏ) “மருங்கடை தென்கரைவந்து தோன்றினான்” (கக) என இயையும்.

பரதன் சேனையோடு கங்கையின் வடகரையை யடையவும், அந்தச் சேனையைக்கண்ட குகன் ‘இராமபிரானுடன் போசெய்தற்காகத்தான் இந் தச்சேனைவந்துள்ளதோ?’ என்று ஒருசுத்தேக்க தோன்றினதாற் சினங்கொண்டனென்றவாறு. இப்படை எடுத்தது-பரதன் இச்சேனையை எழுப்பியது என்பாரும் உளா. கடலுக்கு வலிமை-முதலொழியுமாய் நிகழ்த்தும் உரிமை; அத்தன்மையை ‘முக்கீ’ என்ற பெயராலுங் காண்க. கடலினீர் சுமத்தமேகத தை ஒப்புடையண்ணல் எனபதற்கு - கடலையும் கீர்கொண்ட மேகத்தையும் ஒத்த அண்ணலெனினும் அகமபும; இரண்டி-கரியதிருமேனிரிந்ததுக்கும், தண்மைக்கும் உவமை. கடல - காயிரியத்திற்கும், மேகம்-கைமமாறுகருதா மைக்கும் உவமையுமாம். ‘துப்புடை’—பவழத்தையுடைய எனப் பொருள் கொண்டால், அது-இராமனதுஅதரத்துக்கு உவமையாம். பி-ய் —‘உற்றவே, அமருக்கே, உருத்தவே. ‘எனமனத்து. (கககக)

எ. குக்னெனப் பெயரிய கூற்றினற்றலான்

றொகைமுரட் சேனையைத் துகளி னேக்குவா

னகைமிகக் கண்கட நாற நாசியிற்

புகையுறக் குனிப்புறம் புருவப் போலிலான்.

(இ-ள்.) குகன் என பெயரிய-குக்னென்று பெயரையுடைய, கூற்றின் ஆற்றலான் - யமன்போலும் வலிமையையுடைய வேடர்கோன்,—தொகை முரண் சேனையை-தொகுதியாகவுள்ள வலிமையையுடைய அச்சேனையை, துகளின் நோக்குவான்-(அதனாலமேலெழுப்பப்பட்ட)புழுதியாற் பார்த்தறித் தவனும், நகை மிக-சிரிப்பு அதிகப்படவும், கண்கள் தீ நாற-கண்களினின்று தீப்பொறி பறக்கவும், நாசியின் புகை உற-முகத்தினின்று புகை மிககுக்கினம் பவும், குனிப்பு உறம் புருவம் போலிலான் - வளைத்த புருவமாகிய போ செய்யும்விலை யுடையவனும்,—(எ - று.)

குகன் படைவருகையை யுணர்ந்து சிற்றங்கொண்டதற்குக்காரணத்தை இதனாற் கூறுகின்றனா. புகையைக்கண்டு நெருப்புண்டென்று உணருமாறு போலத் துகள்ககண்டு படைவருகையை உணர்தான் குகன் என்க. சேனையைத் துகளின் நோக்குவான் - சேனையைத் துகளிபோல எளிதாக நினைப்பவன் என்றலும்ஒன்று. இவகே, நகை-வீரத்துஎழுந்த வெருளிரகை; இது - “எள்ள லிளமை பேதைமை மடனென், றுள்ளப்பட்ட நகை நான் கென்ப”

என்றதில் பிறரை என்னி [இகழ்த்து] நகுதலில் அடங்கும். நாசியிற்புகைபுறு தல்-மூச்சுவிடுத்தோறும் புகை உடனெழுதல். புருவத்துக்கு வில் உவமை, வளைவுபற்றி. புருவத்தைப் போர்வில் என்றதனால், இவன் புருவத்தைநெறித் தல்மாத்திரமே பகைவரஞ்சுக காரணமாமென்பது குறிப்பிக்கப்படும். 'குனிப் புறம் புருவப்போரவிலான்' என்றதனால், புருவத்தை வளைத்தலோடு வில்லை யும்வளைததா னென்றுங் கொள்ளலாம்; புருவத்தை வளைத்தல் - நெற்றிமே லேறநெறித்தல்: வில்லை வளைத்தல்-வளைத்து நானேற்றுதல்' உடனவிஞ்சி யணி. பி ய்:—¹எனும்.²பெயரினன்,பெயரினா. ³நோக்கினான். ⁴முகக்.⁵உகக், மிகக், பெறக். ⁶புருவக்கோளினான், புருவக்கோளானான், புருவக்கோணினான்.

௮. ¹மையுற வுயிரெலா மிறுதி வாங்குவான்
²கையுற கவரயில் ³பிடித்த காலன்று
⁴னைபத்நா ருயிர முருவ மாயின
 மெய்யுற தானையான் வில்லின் கல்வியான்.

(இ-ள்.) மை உற-குற்றமுண்டாக, உயி எலாம் இறுதி வாங்குவான் - பிராணன்களையெல்லாம் முடிவுண்டாகுமபடி (உடலினின்ற) சீக்குதற்கு, கை-கையிலே, உற-பொருத்திய, கவர அயில் - முததலைவலை, பிடித்த—, காலன் தான் - யமனை. ஐ ஐ நூறு ஆயிரம் உருவம் ஆயின-அழகிய ஐந்து லட்சம் வடிவையெடுத்தா லொத்த, மெய உற தானையான் - மெய்வலியை யுடைய சேனையையுடையவனும், வில்லின் கல்வியான் - வில்வித்தையில் வல்லவனும்,—(எ - று.)

சேனையில் ஓவ்வொருவரும் யமனையொத்த ஐந்துலட்சம் பதாதிசசேனையையுடையவன் தநாவித்தையில்வல்ல அத்தச குகனென்றவாறு. வாகரு வான் பிடித்தன இயையும் காலனதான் வாகருவான் உருவமாயின தானை என இயைப்பினுமாம். கீழ் கூகைப்பலததில் “ஐயிருபத்தோடைத்தாயிர ருளரானை, செயருச” என வந்ததற்கு ஏற்ப, ஐயைநூறுயிரமதானை என்ப தற்குப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. பீ.டீ —¹மைபற. ²கையுறை. ³காலனென்னும்போ. ⁴ஐயிருபத்தநூறுயிரம் பெயா, ஐயுறமறதானுருவமாயினான். ()

௯. கட்டிய சுரிகையன் ¹கடித்த வாயினன்
 வெட்டிய மொழியினன் ²விழக்கட் டியினன்
 கொட்டிய துடியினன் குறிக்குங் கொப்பினன்
 கிட்டிய தமரெனக் கிளர்ந்த ³தோளினான்.

(இ - ள்.) கட்டிய - (அரைப்பட்டிகையிற்) கட்டின, சுரிகையன்-உடை வானையுடையவனும், கடித்த வாயினன் - கடித்த உதட்டையுடையவனும், வெட்டிய மொழியினன்-கடித்துபேசுகிற சொற்களை யுடையவனும்,விழி கண் டியினன்-விமிக்குப்பார்த்தலையுடைய கண்களில் தீப்பொறி கொண்டவனும்,

கொட்டிய துடியின்—அடித்த உடுக்கையென்னும் பறையையுடையவனும், குறிக்கும் கொம்பின்— ஒலிக்கிற ஊதுகொம்பையுடையவனும், அமர் கிட்டியது என கிளர்த்த தோளிநுண்—போர் சமீபித்ததென்று (மகிழ்ச்சியாற்) பூரித்த தோள்களையுடையவனும்,—(எ - று.)

இனி, சினைகொண்ட குகன் செய்யப்போவதைக் கூறத்தொடங்கியுத்தன்னத்தனனமையை இதனாற் கூறுகின்றன ரென்க. “போரின்றி வாடும் பொருதாசா,” “விழுப்புண்படாதானெல்லாம் உழுக்கினுள், வைக குர் தன்னையெடுத்தா” என்பன சுத்தவீரிலக்கண மாதலால், அமாகிட்டிய தென்று தோள்கிளப்பலானுண்; இதனால, போரில் அவனுக்கு உள்ள உற்சாகமிருதி வீளங்கும். “எய்யென வெழுபகை யெருமின்மையால், மொய் பொரு தினைவுறு முழுவத தோளிநுண்” என்றதையுங் காண்க. வெட்டிய மொழி யென்றதனால, சொல்லினகொடுமை வீளங்கும். துடி, கொம்பு-குறிஞ்சிநிலத்துவாசகியாகன். “குறிக்குகொம்பின்” என்பதற்கு-கொம்பினால் சுட்டிக்காட்டுபவனென்று உரைப்பாரு முளா, ஐனி கிட்டிய தமா என என்று பிரித்து-ஒருகிய உறவினாபோல வீளங்கிய. தோள்களை[கைகளை]யுடையான் என உரைப்பினும் அமையும் துன்பமவந்தபொழுது முற்பட்டு விரைந்துசென்று உதவி அத்துன்பத்தைக் களைதலின், தமோடு தோளுக்கு உவமை; “உடுக்கையிழந்தவன் கைபோலவாகே, மடுக்கண் களைவதா தப்பு” என்ற துங் காண்க. சரிசை - சூரிகா வட்சொல. பி - ம் —¹கறித்த. ²வழிகள், விரிகுஞ். கிளரும், கிளக்கும் *தோளினன். (க0கக)

க0. எலியெலா மிப்படை யரவம் யானென

வொலியுலாஞ் சேனையை ¹புவந்து கூவினான்

²வலியுலா முலகினில வாழும் வள்ளுகிப்ப

புலியெலா மொருவழிப் புருத்த ³பாலவே.

(இ - ள்.) ‘இ படை எலாம் எலி - இரதச்சேனைமுழுவதும் எலிகளாம்; யான் அரவம் - (இவற்றை மழித்ததற்கு யான் பாம்பாவேன்,’ என - என்று வீரவாதகூறி, உலகினில வாழும் வலி உலாம் வள உகிர புலி எலாம் ஒரு வழி புருத்த போல - உலகத்தில வாழுகிற வலிமையிசை கூரிய நகங்களை யுடைய புலிகளெல்லாம் வந்து ஓரிடத்தில் திரண்டனபோல (த தன்பக்கத்தில் ஒருவருவந்து கூடுமபடி), ஒலி உலாம் சேனையை உவந்து கூவினான் - ஆரவாரம்மிசை(தன்)சேனையை மகிழ்த்து கூவியதைத்தவ லுமாய்,—(எ-று.)— “மருங்கடை தென்கடைவந்து தோன்றினான்” என அடுத்தகவியோடுமுடிக்க.

இப்படையென்றது - பாதன்சேனையை. இதனால், குகன் வீரவாதமாகத் தனக்குள் பேசி மகிழ்த்து தன் படைபைக் கூவியழைத்தமை கூறப்படுகின்றது. ‘படை எலிபோலும், யான் அரவம்போல்வேன்’ என்றதாம் முதலடியின் கருத்து - வீரரல்லாதாரா பலர் திரண்டு ஆரத்தால், அதற்கு வீரனாகிய யான் அஞ்சேன்: யான் ஒருவன் போக்கு எழுந்தமாத் திரததால் அவர்

அனைவரும் கெடுவர் என்றவாறு. இங்கே, “ஒலித்தக்காலென்னு முவரி யெலிப்பகைநாக முயிப்பக் கெடும்” என்ற திருக்குறளையும், “உாககண்ணி, யருளுடைமைத்தனெண்ணி லாயி- முருவமாதி, யிருபுடையினும் போர்வேந்த ரெலிகன்போ லேககியம்பாற், பொருபடையருணடுபோகப் பொருவில்லெம் பூசல் செய்தான்” என்ற வில்லிபுத்தூராபாரதத்தையுங் காண்க. புலி, பராத் திரமத்துக்கு உவமை. ‘வள்ளுகிப் புலி’ என்றதனால், கூரியபடை கைக் கொண்ட வீர ரென்பது புலப்படும. வலியுலாம்புலி யென்றும் இயைக்கலாம். புருத்தபோல என்பதை, அடுத்தகவியில் “கலந்துகுழ” என்பதனோடு கூட்டி யுரைக்கவும் இடமுண்டு. பி-ம்:—¹ஒல்லை, உழையிற். ²வலியிலாம். ³புருத்தது. ⁴என்னவே, போன்றவே. (க௦உ௦)

கக. ¹மருங்கடை தென்கரை வந்து தோன்றின
 நெருங்கடை நெடும்படை யொலலெ னூர்ப்பினே
 டருங்கடை யுகந்தனி லசனி மாமழை
 கருங்கடல் கிளாந்தெனக் கலந்து குழுவே.

(இ-ள்.) ஒருங்கு அடை நெடு படை-ஒருமிக்ககூடிநின்ற பெரிய (தன்) சேனைகள், ஒவ் வன ஆர்ப்பினோடு - ஒல்லெனவொலிகின்ற ஆரவாரத் துடனே, அரு கடை யுகந்தனில்-(பிராணிகள் பிழைத்தற்கு) அரிய கல்பாந்த காலத்தில், அசனி மா மழை-இடியையுடைய பெரிய மேகங்களும், கரு கடல்- பெரியகடல்களும், கிளாந்து என - மிகெழுந்தாற்போல, கலந்து குழ - (தம் மில்) திரண்டு தனனைச, சுற்றிவர, மருங்கு அடை தென் கரை வந்து தோன்றி னான் - அருகிலுள்ள கடகையின் தென்கரையில் வந்து சேர்ந்தான்; (எ - று.)

கூவியழைத்தமாதிரித்தந் சேனைகள் திரண்டு தனனைச சுற்றிநிற்கக் குகப்பெருமான கவகையின் வடகரையில் பரதன்சேனை வந்தடைத்த இடத் துக்கு ரேரேதிரில் தென்கரையில் வந்துநின்றன னென்க. இசெய்யுளி லுள்ள ‘தென்கரைவந்து தோன்றினான்’ என்பதற்கு எழுவாய், ஏழாஞ்செய்யுளி லுள்ள ‘குகனெனப்பெயரிய கூற்றினாற்றலான்’ என்பது. ஒல்லெனல்- அநுகரணம்; ஒலிக் குறிப்பு. கடையும - யுகக்கடை. இலக்கணப்போலி. யுகம் - ஒருகாலத்தின் அளவு; இங்கே, இலக்கணையாய்க் கற்பத்தை உணர்த் திற்று. கற்பம் - பிரமையுள்ளான்; அதனிறுதியிலே பிரளய முண்டா மென னால்கள் கூறும். யுகம், அஸ்தி - வடசொற்கள். மாமழை - கரியமேகமும், கருங்கடல் - கரியகடலுமாம். எண்ணுமமைகள், தொககுநின்றன. பி-ம்:—¹மருங்குடைத். ²ஆர்ப்பினால். ³சுற்றவே. (க௦உ௧)

கஉ.—ஓதுவும் அடுத்தகவியும்-தங்கள் தன் படைத்துணைவரான வேடநுத்தி இட்ட கட்டளையைத் தெரிவிக்கும்.

தோன்றிய ¹புளிஞரை நோக்கிச் ²சூழ்ச்சியி னூன்றிய சேனையை யும்ப் ரேற்றுதற் கேன்றனெ னென்னுயிர்த் துணைவற் கீருவா னுன்றபே ரரசுரீ ரமைதி ³ராமென்றான்.

(இ - ன்.) (இங்ஙனம் வந்துதோன்றிய சூகன்), தோன்றிய புனிஞரை நோக்கி-(தன்னைச்சுற்றிலும் வந்து) தோன்றிய வேடர்களைப்பார்த்து, 'சூழ்ச்சியின் ஊன்றிய சேனையை உம்பர் ஏற்றுதற்கு-(இராமனைவெல்லும்) ஆலோசனையோடு(எதிரில்)நிலைநின்ற (பரதன்) சேனையை(க் கொன்று) வீரசுவர்க்க மேதசசெய்தற்கும், ஆன்ற பேர் அரசு-சிறந்த பெரிய இராசசியத்தை, என் உயிர் துணைவற்கு ஈசுவான் - எனது பிராணசினேகிதனுள் இராமனுக்குக் கொடுத்தற்கும், ஏன்றெனன் - தொடங்கியுள்ளேன்; நீர் அமைதிரா - நீங்கலும் சம்மதிப்பீர்களாக,' என்றான்—; (எ - று.)—ஆம் - அசை.

இதனால், சூகப்பெருமான் தன்படைத்துணைவரைநோக்கி, இராமனை வெல்லுமாறு சூழ்ந்துவந்துள்ள இரதசசேனையை மொழித்து இராசசியத்தை உயிர்த்துணைவனுள் இராமற்கு மீட்டிகதருமபடி தான் முயலவதற்கு உதவியாயிருக்குமாறு மற்றையபுனிஞரைநோக்கிக் கூறுகின்றன னென்க. புனிஞர் - புனிந்தா என்னும் வடசொல்லின் திரிபு உம்பர் - மேலிடம்; இங்கே, சுவாக்கம்.போரிற் புறங்கொடாது பகைவரால்தந்தவா வீரசுவாக்கம்பெறுவ ரென்பது துல்துணியு. எண்ணுமைகளிரண்டும் தொகருகின்றன. உயிர்த் துணைவன் - உயிர்போன்ற கணபன் அல்லது உயிராகு உதவியாகுபவன் எனினுமாம். பி - டி —¹புனினை. ²சுடடினன். ³போககென்றான், போககென.

(402உ)

கக. துடி¹யெறி நெறிகளுந் துறையுந்² சுற்றற
வொடியெறி யம்பிகள்³ யாது மோட்டலிர்
கடியெறி⁴ கங்கையின் கரைவர் தோர்களைப்
படியெறி படவெனுப்⁵ பெயாத்துவ⁶ கூறுவான்.

(இ - ன்.) (என்றுகூறிய சூகன்), 'துடி எறி-பறைகளையடி; நெறிகள்-உம்-வழிகளையும், துறை-உம்-நீரிலிறங்குதுறைகளையும், சுற்றற-எல்லாப்பக்கங்களிலும் [முழுவதும் என்றபடி], ஒடி-அழித்துவிடு; எறி - குத்து; அம்பிகள் யாது-உம்-ஒட்டலிர் - தோணிகளுள் ஒன்றையும் (அவாகன் ஆறுகடத்தற்கு நீரில்விட்டு) ஒட்டாதிருவகன்; கடி எறி கங்கையின் கரை வந்தோர்களை-நறுமணம்வீசுகிற கங்கையாற்றின் கரையில் வருமவர்களை, படி-பற்று; பட - அழியும்படி, எறி-வெட்டு.' என-என்றுசொல்லி, பெயாத்துஉம் கூறுவான் - மீண்டும் சொல்பவனுனான்; (எ - று.)-அதனை அடுத்த பத்துக்கவிகளிற் காண்க.

துடி - உடுக்கை; இது, இங்கு - குறிஞ்சிநிலப்பறைகளுக்கெல்லாம் பொதுப்பெயராக நின்றது. இப்பாட்டில், ஒடி என்பது முதலிய முன்னிலையொருமையேவகன் - தன் படைவீரைத தனித்தனியோக்கியவை யென்றும், ஒட்டலிர் என்ற முன்னிலைப்பன்மைவினைமுற்று-அவர்களைத் தொகுதியாகநோக்கிய தென்றும் அறிக; எனவே, இது - ஒருமைப்பன்மையக்கத் தின்பாற்படும். நெறிகளை ஒடி, துறைகளை எறி என முறைசீரன்றிதைப்

பொருள்கோளாக உரைக்க அமையும். 'கடியெந்' என்ற அடைமொழி, கற்கைக்கும் கரைக்கும் அமையும். கடி-விளக்கமும், காவலுமாம். இனி, வழிகளிலும், நீர்த்துறைகளிலும், ஒடி - கவணகற்களை, எறி என்றமாம்; ஒடி - வலையென்பாருமுளா. பிடி எறி - பிடித்து (ஆற்றில்) எறி எனினுமாம். இனி இச்செய்யுளுககு—துடி எறி நெறிகளும்—துடி எறியப்படுகின்ற வழிகளிலும், துறையும் - நீர்த்துறைகளிலும். ஒடி எறி அம்பிகள்—(கீரை)ஒடித்துக் கொண்டு [பிளந்து கொண்டு] செல்லுகின்ற ஓட்டககளையும், யாதுஉம்-மற்றும் ஓட்டக்கடிய வண்டி முதலிய எதனையும். ஓட்டலி—' எழு என்று (தன்படைத்துணைவரான வேடருக்கு) கட்டலையிட்டு,—'கவகையின் கரை வந்தோகளைப்பிடி படஎந்' என்று அத்தடிக்கொண்டே, குதன் பெயர்த்துவகூறுவான் எனப் பொருளுடைத்தல் ஏற்கும். துறையில் அம்பிகளையும், நெறிகளில் யாதையும் ஓட்டலி என்று மாற்றியிவைக்க. பி-ம் —¹அறை. ²சூற்றிட. ³யாவும். 'கடலுளிக. ⁴பெயர்த்து 'கூற்றின. (க0உ௬)

பேறு

கசு —இதுமுதல்பத்துக்கவிகள் - துகள்தனிவினந்தவரான

வேடீழர் கூறியவற்றைத் தெரிவிக்கும்.

அஞ்சன வண்ணனென் னொருபிர் நாயக னுளாமே

வஞ்சனை யாலா செப்திய மன்னரும் ¹வந்தாரே

செஞ்சர மென்பன நியுமிழ் கின்றன செல்லாவோ

வுஞ்சிவர் போய்விடி ²னாக்குக நென்றெனை யோதாரோ.

பதினொருகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ன்.) என் ஆ உயிர் நாயகன் - எனது அருமைமான உயிருக்குத் தலைவனாகிய, அஞ்சனம் வண்ணன-மைபோலும் கரியதிருநிறத்தையுடைய ஸ்ரீராமன், ஆளாமே அரசாட்சி செய்யாமலிருக்குமபடி, வஞ்சனையால அரசு எய்திய - வஞ்சனையினால் இராச்சிபத்தை யடைந்த, மன்னாஉம் - அரசரும் [பரதரும்], வந்தாரை-(அருகில்) வந்தனான்றோ? தீ உயிர்கின்றன - நெருப்பை வெளிச்சொரியுந் தன்மைடனவான, செம் சரம் என்பன-(எனது)சிவந்த அம்பெனப்படுபவை, செல்லாஓ-(இவாமேற) செல்ல மாட்டாவோ?இவா—, உஞ்சு போய்விடின்-(எனது அம்புகளுத்) தப்பிப் பிழைத்துப்போயவிட்டால், நாய குதன் என்று எனை ஒதாரா - நாயபோன்ற [எளியதன்மையுடைய] குதனென்று என்னை (உலகத்தா இகழ்த்து) பேசமாட்டார்களோ?(எ - று.)

எனது பிராணசினேகிதனாகிய இராமபிரானை யரசாளவொட்டாமல் தன் தாயின்மூலமாக இராச்சியத்தைத்தத்திரமாகக் கவாந்துகொண்டுஅப்பிரானைக் காட்டிற்குஓட்டிய பரதன் அவ்வளவோடு திருப்தியடையாமல் இங்கும் அந்த ஸ்ரீராமபிரானுக்குத் தீங்குபுரியுமாறு தன்சேனையோடுவந்துள்ளதனால் அந்தப் பரதனை என் அம்பினால் உயிவரழிக்கவேண்டுவது எனதுகடமை: இராமபிரா

எது யிராணசினேகிதனென்று போவைத்துக்கொண்டுள்ள நான் அவ்வாறு செய்வத் தவறினே னாயின், எனக்குத் தீரப்பெரும்பழிகடைக்கு மென்றன னென்பதாம்.

உயிர்நாயகன் - உயிர்போன்ற தலைவ னெனினுமாம். வஞ்சனையென் றது - மூத்தமகன் அரசாளுந லென்ற மனுரீதிமுறைமைக்கு மாறாகத் தசரதன் நடத்தியேஜ்ஞமபடி கைகேயி சம்பாசரபுத்தத்தில் தனக்கு வரக்குத்தத்தஞ்செய்திருந் திராணநிரங்களுள் ஒன்றற்குப் பயன் இராமன் காடாளவதாகவும், மற்றொன்றற்குப் பயன் பாதன் காடாளவதாகவும் சேட் டதனை. பரதனும் தாயோடுஉடன்பட்டவ னென்று கருதி 'வஞ்சனையாலர செய்திய மன்னா' என்றான். மன்னரெனப் பன்மைபாற் கூறினது, இஃதும் சரி; "ஒருவரைக் கூறும் பன்மைகொளியும்" என்ற தொல்காப்பியச ருக் திரத்தால, ஒருவனைச்சொல்லும் பன்மைச்சொல் உயர்த்துச்சொல்லுஞ் சொல்லன்றோ வெனின்.—'தாமவந்தார தோண்டனா' என்றவிடத்துப் போல உயர்சொல்தானே குறிப்புக் லேயால் இதற்கு இழிவுவிளக்கிற்று என்க. இனி, சத்துருக்கினனையும் உளப்படுத்தி 'மன்னா' எனப்பன்மைபாககூறின னெனினும் அமையும். உமமை - இழிவுசிறப்பு வந்தாரே என்றது, தாம் தூதத்தினனுப்பிய காட்டினிடத்தும் அவற்குத் தீங்கு செய்ய வந்துவிட்ட னா என்றதாம். முன்பு பலபகைவாகனது இரத்தக் தோயத்திருத்தலால், 'செஞ்சரம்' எனப்பட்டது; அலலது, கோணலிலலாமல கோமையையுடைய அம்பெனறுமாம்.

வண்ணம் - வானமென்ற வட்சொல்லின் திரிபு இது, தமிழ்ச்சொல் லேயாமென்பதும். வருணமென்பது வட்சொத்திரியாமென்பதும் ரசினுக் கினியாகொள்கை. ஆளாமே - 'மே' என்று எதிமறைவின்மையசசம் ஸரம், அஞ்ஜம, வஞ்சார - வட்சொற்கள். உஞ்ச - உயர்த்துநன்பகன் போலி. ஓகா ரம் இரண்டாம் - எதிமறை. எண்பன் - பலவீனபாலகாட்டும் முதல்வெற்று மைச்சொல்லுருபு. செல்லுவோர், வந்தாரோ - இரண்டுஎதிமறை ஒருடன் பாட்டை வற்புறுத்தும் செல்லுவோர் செல்லும், ஒத்தேனதுவா என்க. பி-ம்—¹வந்தாரோ. ²தாமெனவென்னையுமோதாரோ. (க02ச)

கரு. ஆழ நெடுநீசிரை யாறு கடந்திவர் போவாரோ

வேழ நெடுப்படை கண்டு விலங்கிதும் விலலாளோ

தோழமை யென்றவா சொல்லிய சொல்லொரு சொல்லன்றோ
வேழமை வேட னிறந்தில நென்றெனை யேசாரோ.

(இ - ள்.) 'இவா—, ஆழம் - ஆழத்துதயும், நெடு - நீட்சியையும், திரை - அலைகோயுமுடைய, ஆறு - ஐக்கவகையற்றை, கடந்த போவாரா—(எனது உதவியில்லாமல்) தாண்டிப்போகமாட்டுவாரோ? வேழம் நெடு படை - யானை களையுடைய பெரிய சேனையை, கண்டுபார்த்து, விலங்கிடும்-(அஞ்சி) ஒதுங் கிப்போகிற, வில் ஆளும் - வில்வீரனோ (நான், தோழமை என்று அவர்

சொல்லிய சொல் ஒரு சொல் அன்று - “(உணக்கும் எனக்கும்) சினேகம் (இருக்கட்டும்)” என்று (என்னைக்கோகதி) அவ்விராமபிரான் சொல்லிய வார்த்தை (நன்குமதிக்கத்தக்க) ஒருவாற்றையன்றோ? (அந்நடப்புக்கு ஏற்ப யான் நடவாவிட்டால்),—ஏழமை வேடன் இறந்திலன் என்று எனை எசார்து - ‘எளிமையையுடைய இவ்வேடன் (இவ்வனம் மானங்கெட வாழ்தலினும்) இறந்திருக்கலாகாதா?’ என்று என்னை (உலகத்தா) பழிக்கமாட்டாரோ?

எனது உதவி யில்லாமல் இத்தகவகையாற்றைக் கடந்து செல்வதென்பது, இரத்தப்பாதனால் முடியாத காரியம். இனி இரத்தப்பாதன் தனது படைவலிமையால் என்னைப் பயமுறுத்தி இத்தகவகையைக் கடப்பதென்பதும் ‘அசாதத்யமே’ எனினில், அவ்வளவு எளிமையாக நான் இவனிடத்து அஞ்சுவனும்ல்லேன் இனி ‘இழிஞ்சுலகத்தவன் இவன்’ என்று என்னை அவமதியாது தனக்குச் சரிசமானமாக மதித்து என்னோடு தோழமை கொண்ட அந்த ஸ்ரீராமபிரானுக்கு இரத்தப்பாதனால் யாதொருதீங்கும் கோராதவாறு எனது வில்வலிகொண்டு என்னுயிருள்ளவளவும் முயல்வேன் அவ்வாறு செய்யேனாயின், உலகத்தவர் என்னை யேசுவ ரென்பதாம். ‘தோழமையென்றவா சொல்லிய சொல்’ என்றது - கீழ்க் கவகைப்படலத்தில், “யாதினுமினியகணப விருத்தியினைடெமமோடு” என்றும், ‘என்னுயிரினையாய் கீ இளவல் உன்னினையான இக், ‘என்னுதலவன் கிண்கேள் களிகடல்நிலமெல்லாம், உன்னுடையது நான் உனதொழிலுரிமையினுள்ளேன்” என்றுவ கூறிய அதனை. ‘தோழமையென்று’ என்பதற்கு-5 தோழ நென்று என்றும் உரைக்கலாம்; தோழமை - பண்பாடுபெயர் ஒரு சொல் அன்றோ - சத்திய மன்றோ என்னவுமாம். இப்பாட்டின் எந்தடியால், நட்புரிமையைப் பாதுகாவாத பிறவி பயனற்றது என்பது பெறப்படும். இனி. இறந்திலன் என்பதற்கு - பாதனோடுபொருது அப்போரில் வெவ்வுறும் ஆற்றல் இலையினும் இறந்தானுமில்லை யென்றாலும் ஒன்று.

வேழம் - சதுரவகைகளுள் மற்றைக் குதிரை தோ காலங்களுக்கும் உபலக்ஷணம். கால்வகைப் படையுள்ளும் மதத்தாற் கதஞ்சிறந்து தானும் போர்செய்யும் யானை சிறத்தலால், அதனையே தலைமையாகக் குறித்தது கூறினார். ஏழமை - அறிவின்மையுமாம். றேடு - நிருகபட்சிகளைப் பிடித்துக்கொண்டு வருதலுத்தொழில்; அதனையுடையான், றேடன். பீ-ம் —¹புனற்கவகை. ²போகாராம். ³நடுங்குமல், நடுங்கிடும். ⁴வில்லாரோ, வில்லாளுக், வில்லீரோ. ⁵உண்டே. ⁶எமை. (கௌடீ)

கக. முன்னவ னென்று நினைந்திலன் ¹மொப்புலி யன்னோனார் பின்னவ னின்றன ²நென்றில னன்னவை ³பேசானே லென்னிவ னென்னை யிகழ்ந்ததிவ ⁴வெலலை ⁵கடந்தன்றோ மன்னவா நெஞ்சினில் வேடர் விடுஞ்சரம் ⁶வாயாவோ.

(இ-ள்.) இவன்-இப்பாதன், முன்னவன் என்று நினைந்திலன்-(இராம பிரானைக்குறித்தது தனது) தமைய நென்று எண்ணினானில்லை; மொப்புலி

அன்னாள் ஓர் பின்னவன் நின்றனன் என்றிலன்—(இலக்குமணனைக்குறித்து) வலிமைகொண்ட புலியை யொத்தவ னொருதம்பி உடனுள்ளானென்று நினைத்தானாயில்லை; அன்னவை பேசான் ஏவ - அவற்றைக்குறித்து எண்ணுமையினும், என்னை இகழ்த்தது என் - (நடுவில் சின்ற) என்னையும் (ஒருபொருளாக மதியாமல்) இகழ்ச்சியாக நினைத்தது யாதுகாணத்தால்? இ எல்லை கடந்து அன்றோ - (இவன் வல்லமையெல்லாம்) இந்த (எனது) எல்லையைக் கடந்தா லன்றோ (நிலைநிற்கும்)? வேடா விடும் சரம்-வேடாஎய்யும் அம்புகள், மன்னவர் நெஞ்சினில் வாயாது-அரசாமாயில் தைத்துப் பொருத்தமாட்டாவோ?(எ-று.)

‘வனத்தில் வசிக்கின்ற ஸ்ரீராமன் தந்தையோடொப்பாக மதிக்கத்தக்க அண்ணனாயிற்றே’ என்றாவது இந்தப்பரதன் நினைக்கவேண்டும்; அவ்வாறு எண்ணுவிட்டாலும், ‘மகாவீரதீரண இலக்குமணன் ஒழிவில்காலமெல்லாம் உடனாயின்று காவல்புரிகின்றானே’ என்றாவது நினைக்கவேண்டும். இவ்விருவகைநினைவும் இந்தப்பரதனுக்கு இல்லாமற்போனாலும் போகட்டும்: இந்தக் கனகையாற்றைக் கடத்தற்கு என்னுடைய உதவி இவனுக்கு இன்றியமை யாததன்றோ? இவன் என்னை ஒருபொருளாக மதிப்பதாகவும் தோன்றவில் லையே. இவன் இப்படி அலட்சியமாக இருப்பது, ‘இந்த வேடாகளின் அம்புகள் நம்மை என்ன செய்யமாட்டும்?’ என்ற இறுமாப்போ? என்று குகன் சிந் தித்தன னென்பதாம் ‘இவ்வெலலைகடத்தன்றோ’ என்றதனால், தனக்குத்தப்பி உயர்ந்து கடக்கலாகாமை விளங்கும் ஒருகால இராமலட்சுமணரிருவரும் விட்டிடுவதாயிருந்தாலும் பரதனை நான் விடேனென்று குகன் கருதியமை, பின் னிரண்டடிகளில்வெளியாம.இலக்குமணனுக்குப் புலியுடமை,வீரத்திலும் தவ ருது பகையழித்தலிலும் வேடாகளுக்கு மன்னவரை யடாகும் வலிமையுண் டென்பது, சற்றடியினகருத்தது பேசத் தெனறது-எண்ணுதலென்ற பொரு ளில் வந்தது;பண்பு புலன்மாறிவந்த உபசாரமுகு; “பொருளுறு பண்பு புல னிவைமாரியுஞ் சோந்திடுமே”என்பது பிரபோகவிவேகம்; “சாற்றகேட்ட லுந் தின்னையப்பது”என்றாற்போல வருவனவும் இது “செவிகைப்பச்சொற் பொறுக்கும்” என்ற திருக்குறளின் உரையில். பரிமேலழகர் ‘நாவின்புலத் தைச் செவிமேலேற்றிக் கைப்ப வென்றா’ என்றது காண்க. பி-ம்:—1மொ யம்புலி. 2என்றவனன்னது, என்நெனைநல்லது, என்றிலன்ன்னது. 3பேசா ரோ. 4அவன். 5வேலை. 6கடந்தானென். 7வாயாதோ. (க0உக)

கஎ. பாவமு நின்ற பெரும்பழி யுப்பகை நண்போடு

மேவழு மென்பவை மண்ணுல காள்பவ 1ரெண்ணாரோ

2வாவது போகவென் 3னாறுயித் தோழமை தந்தான்மேற்

போவது சேனை 4யு மாருயி ருங்கொடு போயன்றோ.

(இ - ள்.) பாவம்உம் - தீவினையும், நின்ற - நிலைபெற்ற, பெரு பழி உம் - பெரியபழிப்புச்சொல்லும், பகை நண்போடுஉம் ஏவம்உம் - (இன்னா) பகைவுரென்பதும் (இன்னா) நண்பரென்பதும் (இன்னது பிறர்க்குத்) துன்

பத்தை விளாப்பது என்பதும், என்பவை - என்னும் இவற்றை, மண் உலகு ஆள்பவர் எண்ணாஓ - நிலவுலகத்தையாளும் அரசர் சினைக்கமாட்டானோ? ஆவது போக-ஆகக்கடவது ஆகுக; என் ஆ உயி நோழமை தக்கான்மேல் போவது-எனக்குஅரிய உயிரோடொத்த சினைகத்தைச செய்தளித்த ஸ்ரீராமன்மேல் (இவா போசெய்து அழிக்கச) செல்வது, சேனையம் ஆ உயிரைம் கொடு போய அன்றுஓ - (தம)சேனையையும்(தமது) அருமைபான உயிரையும் (என் கையமபுகருத தப்பி) உடன்கொண்டுபோனபின்புஅன்றோ? (எ - று.)

மண்ணுலகையாங்கின்ற மன்னவா மண்ணுள்வகை முக்கியமாகக் கருதுவரேயன்றிப் பழி பாவம் முதலியவற்றை ஒருசிறிதும் எண்ணாபோலும்; அதனால்தான் இரதப்பாதன் இரத்தககானகத்திலும் ஸ்ரீராமபிரானை இருக்கவொட்டாது அடித்துகதூரத்த வந்துள்ளான்; இருக்கட்டும் இராமபிரான் என்னிடத்தது இன்னுயித்தோழமை கொண்டுள்ளதனால், யான் இரதப்பாதனைச் சேனையை உடன்கொண்டுபோகுமாறு உயிரோடுவீடே நென்றன நென்பதாம். முன்னிணடடிகளால், முன்பிந்தவனை முடிசூடவொட்டாது வனம் புகுத்தினது மன்றி இஃகும் போசெய்து அழிக்கவருகல், மிக்க பாவமும் பெருமபழியும் அநியாயமபுமா மென்றவாறு. பாவம் முதலியவற்றை எண்ணுவாயின், இஃகெனம் எதிர்த்துவா ஏதுவல்லையென்க. பின் இரண்டடிகளுக்கு-எனக்கெகுத் தப்பி உய்த்துபோத லரிதென்பது வருதது. பாவம்போலத் தீப்பயனனுபவிக்கிறவனவுமாததிமேயன்றி உலகமுள்ளவளவும் அழியாமல் நிலைந்நலால் 'நின்ற பெருமபு' எனவும், உயிரினும் அரியது வேறின்றதலால், 'ஆருயி' எனவும் கூறினான். 'சேனையும் ஆருயிரும் கொடுபோயன்றோ' என்பதற்கு - எனது சேனையையும் அரிய உயிரையுங் கவாந்துகொண்டுபோன பின்பனன்றோ என்றும் உரைக்கலாம். ஆருயி - பண்புத்தொகை; நிறைந்தவுயிரென வினைத்தொகையாகக் கொள்ளின், பஞ்ச பிராணன்களென்றபடியாம். ஆவதுபோக - அதுகிடக்கஎன்று உரைப்பாருமுளா. பி - ம்:-¹என்றாரோ. ²தவது. ³ஆளவினை. ⁴எனனா. (க௦௨௭)

சுடி. அருந்தவ மென்றுணை யாள விவன்புவி யாள்வானோ

¹மருந்தெனி னன்¹றுயிர் வண்புகழ்² 'கொண்டுபின் மாயேனோ பொருந்திய 'கேண்மை யுகந்தவர் தம்மொடு³போகாதே யிருந்தது நன்று கழிக்குவெ னென்கட னின்றோடே.

(இ-ள்.) என் துணை-எனது ணபளுன இராமபிரான், அரு தவம் ஆள் - (வனத்திற்சென்று) செப்தற்கரிய தவத்தைச செயதுகொண்டிருக்க, இவன்-இரதப் பாதன், புவி ஆளவான் ஓ-பூமியை அரசாளவனோ? உயிர் - (எனது) உயிர், மருந்து எனின் - (கிடைத்தற்கரிய) தேவாமிருதமோ வென்றால், அன்று-;வண்புகழ் கொண்டு-(இராமனுக்கு உதவியாயப் பாதனை எதிர்த்து அதனால்) சிறந்த கீர்த்தியைப் பெற்று, பின் மாயேன் ஓ - பின்பு இறக்கமாட்

டேனோ? பொருத்திய கேண்மை உகத்தவா தம்மொடு போகாது இருத்தது ஏ நன்று - (எண்ணோடு) பொருத்தின சிசேகத்தை விரும்பியருளின இராமபிரா னுடன் (நான்) செல்லாமல, இவரு இருத்ததுவே நல்லதாயிற்று; என் கடன்- என்னது கடமையை, இன்றோடு ஏ கழிக்குவென் - இன்றைக்கே கழிப்பேன்.

முததவனாகிய ஸ்ரீராமன் காட்டில்வருத்தித் தவசிபோலக் கிடக்க, அவ னுக்குப் பின்பிறத்தவனாகிய இரத்தப்பாதன் அசகபூண்டொழுதுவது முறை மையோ? இவ்வாறு முறைக்கேடான தொழிலை செய்யும் இரத்தப்பாதனால் இராமபிரானுக்கு யாதொரு தீத்கும் நேர்வொட்டாது அருமையான எனது உயிர் போவதாயிருந்தாலும் அதனையும் பொருளசெய்யாது துணிந்து தடு தது நிற்பேன்; இவ்வாறு இராமபிரானுக்கு இடுகண்ணவரவொட்டாது தடுத் தற்குக்காரணமாய் சிற்றலால், யான் அப்பிரானோடு செலவாது இவரு நின் றதே கண்மையாயிற் றென்றனை குக னென்பதாம்.

‘என்துணை’ என்பதற்கு-எனது தமையெனன்றும் உரைக்கலாம் இரா மனுக்கும் குகனுக்கும் அண்ணன் தம்பிமுறைமை அமைந்ததாதலின் அத னைக்கேழக் ககைப்படலத்தில் “முன்புள்ள மொருநால்வே முடிவுளதென வுன்னா, வன்புள வினிகாமோ ரைவாகளுநானேம்” என்றது கொண்டும் அறிக. ‘புய்யாள்வானோ’ என்றதனால், ஆளுகற்குத் தக்கவனல்லெனன்றும், ஆளாதபடி செய்துவடுகிறே னென்றும், விண்ணானைக்கிணறேனென்றவ கூறியவாறு. இக்கே. ‘தவம்’ என்றது, மரவுரியுடுத்துச் சடைமுடிதரித்து நகரத்தைதீத்து வனத்திலவதித்து காய கணி கிழங்கு சருகுகளைப் புசித்துக் கொண்டு குளிர வெப்பம் முதலிய துன்பங்களைப் பொறுத்துப் பெருமபாலும் வானப்பிசஸதாச்சிமததுக்கு ஓற்ற விடதங்களைக்கொண்டு ஒழுருதலை. இரண்டாம் அடியால், உயிர் உடம்பில் என்றும் அழியாது நிலைந்ப தன்று; அவனும் ஓரிடத்து நிலையிலலாத உயிரைக் கொடுத்தாயினும் எங்கும்என்றும் நிலைந்பதான புகழைப் பெறவேனென்றபடி. ‘இவரு இருத்தது நன்று’ என்றது, இடைவழியிலேயே பகைவனைத் தொலை தது நண்பனைக் காக்க உதவுதலால். ‘என்கடன்’ என்றது, இடுகண்ண களைதலை. மருத்து - மிருதஸஸூசீவ்போன்ற திவ்வியஒளாத மெனினுமாம். பி - ம் —¹மருத்தெனவின்று, மருத்தெனிலனறு. ‘உயா. ‘கொண்டது, கொண்டியா. ‘கேண்மையும் வந்தவா. ‘போகாதே. சிலபித்தகளில் “நின்ற கொடை” (உக) என்றபாடல கஅ - ஆவது பாடலாகஉள்ளது. (க0உஅ)

கக. தும்பியு மாவு மிடைத்த பெரும்படை ¹சூழ்வாரும்
வம்பிய ருரீவர் வாள்வலி கங்கை கடந்தன்றோ
வெம்பிய வேட ருரீர்துறை யோடும் விலக்கிரோ
நம்பிமுன் னேயினி நம்முயிர் மாயவது நன்றன்றோ.

(இ - ள்.) தும்பிடம் - யானைகளும், மாலம் - குதிரைகளும், மிடைத்த -
செருகிய, பெரு படை - பெரியசேனையினால், சூழ்வு ஆரும் - சூழப்படுதல்

பொருத்திய, வம்பு இயல் தார் இவர்-வாசனைபொருத்திய பூமாலையையுடைய இப்பரதனது, வரன் வலி - ஆயுதபலம், கங்கை கடந்து அன்றோ-இக்கங்கை யாற்றைத் தாண்டியபின்பு அல்லவோ (உதவும்? வெம்பிய வேடா உளீர் - உக்கிரமான வேடாகளாக வுள்ளவர்களே! துறை ஓடம் விலககோடு - நீர்த் துறையிலே (இவர்களுக்கு) ஓடமவிடுதலை ஒழிவீராக; (பரதனும் பரதன் சேனையும் நம்மினும் வலியராயினும்), இனி நமபி முன் ஏ நம உயிர மாய் வதுஉம் நன்று அன்றுஓ-இனிமேல் (அவர்களால்) இராமனழிதற்குமுன்னே நமது உயிர (போரில்) அழிந்துபோவதும் நல்லதன்றோ? (எ - மு.)

இந்தச்செய்யுள் குகப்பெருமான தன்னிடத்து ஓடமவிடுகின்றவ்வா ளரை நோக்கிக் கூறுவது. இந்தப்பரதனும் இவனைச் சேர்த்தாரும் தமது வான்வலிகொண்டு ஸ்ரீராமபிரானுக்குத் துன்பத்தைவிளைப்பதென்பது, இந் தக கங்கைப்பேரியாற்றைக் கடந்தபின்னரே கீழ்க்கூடியதாதலால், இவர் கள் இந்தக்கங்கையைக் கடந்து அப்பாற்செல்லமுடியாதவாறு ஓடத்தை விலக்குககள்; 'இவா நமபினும் வலியாயிருந்து நமமை எதிர்த்துக் கொண் றிட்டால் என்செய்வது?' என்று வீர அஞ்சவேண்டா; அப்போதும் நமது உயிரண்பரான ஸ்ரீராமனுக்கு இவர்களால் தீங்குதோவதற்குமுன்னே இவர் களோடு போசெய்து நமதுஉயிரையொழிப்பது நன்றையாகு மென்றன னென்பதாம். நாம ஓடமவிட்டு உதவாவிட்டால் இவர்களாற் கங்கை கடக்க முடியாதென்பது, மூன்றாமாடியின் கருத்து. 'துறையோடமவிலக்கீரோ' என்பதற்கு - நீர்த்துறையிலுள்ள ஓடத்தை அப்பாற்படுகதமாட்டீர்களோ? என்றும் உரைக்கலாம்; அங்குத்தானே ஓடம்கின்றால் ஒருகால இந்தப்பரத னைச் சாராதோ வலிய அவிவோடங்களைக் கைப்பற்றிக்கொண்டு கங்கை யைக்கடத்தலுட கூடுமாதலால், அங்கனம் அவர்களாற் செய்யமுடியாதவாறு ஓடத்தைத் துறையினின்றும் அப்புறப்படுத்துங்களைந்த தனது பணியா ளாக்குக் குகப்பெருமாள் கட்டளைபிட்டன னெனக் கருத்துக் காண்க. போரில் வெற்றி தோல்விகள் ஒருதலையல்லவாதலாலும், தான் வெல்லும் உபாயத்தைச்சிந்தித்தலோடு தனக்குவரும் அபாயத்தைபுஞ் சிந்திக்கவேண்டு வது அறிவாககு இயல்பாதலாலும், 'நமபிமுன்னே யினி நமமுயிர மாய்வது நன்று' என்றான்; 'உளரானா, மருவலெனின முன்னே மாங்குவென் லசையில்லேன்' என்றான்; முன் கங்கைப்படலத்தும், இங்கு 'நமபிமுன்னே' என்றதனால், நமமையனைவரையும் இவா போரில் அழித்தாவிடின் இராம பிரானையும் அழித்தல் கூடு மெனக் கருதினென்பது தெளிவாம். தார் - அடையாளப்பூமாலையும், போபபூமாலையும். வான் - ஆயுதப்பொதுப்பெய ராய் நின்றது; அன்றி, மற்றை ஆயுதங்களுக்கு உபலட்சணமுமாம். விலக்கீர் என்பதை முனைவிலை எதிராமறைப்பன்மை முற்றென்றும், ஒகாரத்தை வினா என்றும் அறிக ஓ வேடருளீர் என ஒகாரத்தை எடுத்து விளியோடுசேர்த்தலு மாம். 'வலி' என்ற எழுவாய்க்கு ஏற்ற பயனிலை வருவித்து உரைக்கப்பட்ட து. பி - டி:—¹குழுவாரா. ²போவது. (௧௦௨௧)

உ௦. போன் படைத்தலை வீரர் தமக்கிரை ¹போதாவிச்

சேனை ²கிடக்கிடு தேவர் ³வரிற்சிலை மாமேகஞ்

சோனை படக்குடர் குறை படச்சுடர் வானோடுந்

தானை படததனி யானை பட⁴த்திரள் சாயேனே.

(இ - ள்.) போன் - (மமுடன) வாக. தலை படை வீரர் தமக்கு-சிறந்த சேனைவீரர்களுக்கு. இரை போதா - ஒருவேளைப்போருக்காயினும் பற்றாத, இ சேனை - இந்தப்பாதன்சேனை, கிடக்கிடு - இருக்கட்டும்; தேவா வரின் - தேவர்களை (திரண்டு எதிர்த்து) வந்தாலும், சிலை மாமேகம் சோனை பட - (என்) கைவல்லாகிய கானமேகம் இடைவிடாது அமுழைப்பைப் பெழியவும், குடா குறை பட - (எதிர்த்த அவர்களுக்கு) குடல் அலைபடவும், சுடர் வானோடும - விளங்குகின்ற ஆபதங்களுடனே, தானை பட - (மற்றைச்) சேனைகள் அழியவும், தனி யானை பட - ஒப்பற்ற யானைச்சேனை அழியவும், திரள் சாயேனே-ஒ-அக்கூட்டத்தை நிலைகுலக்காமலிருப்பேனே? (எ - று)

இராமபிரானுக்குத் தீங்குபுரிதற்காகச் சேனையோடு வந்துள்ள இரத்தப் பரத்தனையன்றி, தேவர்களை சதுரங்கப்பலகைகொண்டு திரண்டு என்னை பெரிதாதுகின்றாலும், தான் அவர்கோடும் எனது வில்வலியால் வெல்ல வல்லேனென்றன நென்பதாம். போன் படைத்தலைவீரர்-இராமலகருமணர் என்பாரும் உளர். தலை-சிறப்புக்கு, இலக்கணை படைத்தலை-சேனையிடத்திலுள்ள எனக்கொண்டால், தலை-ஒதுகுந் கிடக்கிடு - கிடக்கிடுக என்பதன் விகாரம் தேவாவரின் என்றவிடத்து உபாவுசிறப்புமமை விகாரத்தால் தொக்கது; இது, ஒருசொலவிழக்காடு குறைபடுதல் - கொள்ளையிடப்படுதல்; அல்லது, சுழல்பெருங்காற்றில் அகப்படுதல் பின்னே 'யானை' என வருதலால், முன்னே 'தானை' என்றது, சதுரங்கங்களுள் மற்றைத் தேர் குதிரைகாலாட்களைக் குறிக்கும். பி-ம் —¹போதாது ²கடக்குது. ³வரிச்சிலை. ⁴கடை, தனி. (க௦௩௦)

உக சின்று ¹கொடைக்கையெ னன்ப ²ஹடுக்க நெடுஞ்சீர

மன்று கொடுத்தவண மையதா பலத்தையெ னப்பாலே [த்

கொன்று ³குவித்த ⁴நிணங்கொள் பிணக்குவை கொண் ⁵டோடி

துன்று திரைக்கடல கங்கை மடுத்திடை தூராதோ.

(இ-ள்.) 'அன்று - (பட்டாபிஷேகம் பண்ண யத்தனித்த) அந்நாளில், சின்று-(விரதம்முதலியன முடித்து முடிசூட்)நின்ற, கொழுத கை என் அன் பன்-சுக்கைகுணமரிமைத்த கையைபுடைய என்அன்பிற்குரியவனான இரா மன், உடுக்க - (அரைபில்) தரிக்குமபடி. நெடு சீரம் - பெரிய மரவுரியை, கொடுத்தவன்-(அவனுக்குக்) கொடுத்தவனாகிய கைக்கேயியின், மைத்தர் புத்தி-ரான பரதரது, பலத்தை - சேனையை, என் அம்பால் கொன்று குவித்த - எனதுபாணங்களால் கொன்று (தொகுதியாகக்) குவித்த, நிணம் கொள்

பிணம் குவை-கொழுப்பு (வெளிப்படுதலை)க்கொண்ட பிணங்களின் குவியலை, கங்கை-இந்தக் கங்காநதி, கொண்டு - இழுத்துக்கொண்டு, ஒடி - விரைந்து சென்று, துன்று திரை கடல் மடுதது-நெருங்கிய அலைகளையுடைய கடலில் (அவற்றைச்) சோததுநிறைத்து, இடை துராது-அதனிடத்தைத் துர்த்து விடாதோ? [துராகும எனற்படி] (எ - று.)

இராமபிரான் பீதா஢பர஢ தரித்து ஢ுடிசூடி இராசசிபத்திற் சுத஢ாக இருந்து அரசபுரிபவேண்டியதாபிருக்க, அவ஢னஞ் செய்வொட்டாது அப் பிரான் ஢ரவுரியுடுததுச சடை஢ுடிதரித்துக் காட்டில வசிகுமாறு கைகேயி கொடு஢ைபுரிந்தா ளன்றோ! அபபடிப்பட்ட கொடிய அவளதுபுத்திரனான இரத்தப்பரதனுடைய சேனையெலலா஢ ராச஢ாகிக் கங்கைவெள்ளத்தால் இழுத்துச் செல்லப்பெற்றுக் கடலிற்போய்ச சேருமாறு செயவே ஢ென்ற஢னென்பதாம். பிணக்குவை துராதோ என்க. சிறைகொடுதத஢ை, ரகாநீவஞ் பதலத்திற் கூறப்பட்டுள்ளது. பி-஢ீ —¹படை ²உடுதத ³சேரை. ⁴குவித்து. ⁵நிணங் கள். ⁶ஒட. (க0௩௭)

உஉ. ஆடு கொடிப்படை சாடி யறத்தவ ரேயாள

வேடு கொடுத்தது பாரெனு ¹மிப்புக்கு ²மேளிரோ

நாடு ³கொடுத்தவென் னுபக னுக்கிவா ⁴நா஢ாளுங்

காடு ⁵கொடுக்கில ராகி யெடுத்தது காணீரோ.

(இ-ள்.) ‘ஆடு-அசைகின்ற, கொடி-துவச்சுலையுடைய, படை-(பரதன்) சேனையை, சாடி-஢ோதிபழித்தது, அறத்தவா ஏ ஆள - தரு஢சொருபி஢ான இர஢பிரானே அரசாளு஢படி, வேடு பாா கொடுத்தது - (அப்பிரானுக்கு) வேடாகூட்ட஢ இராசசிபத்தைக் கொடுத்தது.’ எனு஢-என்ற, இப்புக்கு - இத்தகையதிறை, மேலீரோ - அடைய஢ாட்டாகனோ? [அடையவேண்டும் என்ற படி]; நாடு - (஢ுறைப்படி தனனுடையதான) இராசசிபத்தை, கொடுத்த - (஢ன஢கிழ்த்து) கொடுத்துவிட்ட, என ராயகனுக்கு - எனதுதலைவனாகிய ஢ரீராமனுக்கு, இவா-இப்பரதா, நா஢ ஆளு஢ காடு கொடுக்கிலா ஆகி - நா஢ வசிக்கிற காட்டையுங்கொடுக்கச் ச஢஢தப்பட்டுத்வராய், எடுத்தது-(போர்க்குப்) டடையெடுத்துவரத்தை, காணீரோ - பாாததீரகளா? (எ - று.)

஢ரீர஢பிரான் த஢க்குடரிய இராசசிபத்தைத் த஢ஆள்வதைத்தவிர்த்து ‘எனது த஢பியாகிய பரதனே இராசசிபத்தை ஆளுக’ என்றுசொல்லி அந்நாட்டையே விட்டு த஢போலவரா வசித்தற்குடரிய காட்டிலவந்து வசிககையில், இதனையும் பொரு஢ல இவரு஢ அப்பிரானுக்குத் தீ஢ைபுரியத் தனது சேனையோடு பரதன் வந்துள்ளா ளுதலால, வேடாகனே! இப்போது நா஢ ஢஢து ஢ுழுவலிகொண்டு இரத்தப்பரதனைச் சேனையோடு஢ ஢ுறியடித்து ஢ரீர஢பிரானது நாட்டை அப்பிரானே அரசபுரியு஢ாறுசெய்து பெரு஢்புகழ் பெறவேண்டு ஢ென்று குகன் தனது இனத்தவரான வேடரைநோக்கிக் கூறுகின்றன

னென்க. இராமனுக்குரிய பொருளைக் கவர்ந்தோடு அமையாது அவன் பிறர்க்குரியவிடத்தில் வசித்தலையும் உடன்படான் பரதன் என்ற கொடுமைவிளங்க, 'நாம் ஆளுவ காடு கொடுக்கிலாதி' என்றான். அறத்தவர் - உயர்வுப்பன்மை; இலக்குமணனை உளப்படுத்தியதெனக் கொள்ளினும் அமையும். வேடு - இங்கே, சாதிப்பெயர். இது - பொருளால் உயர்ந்தனையாயினும் சொல்லால் அஃறிணை யாதலால். 'கொடுத்தது' என அஃறிணைமுடிபு கொடுத்தது கூற்றா. பி - ம் --1மெய்யபுக்கம். 'மேவேளே. 'கொடுத்தது. 'இனி, இவன். 'தாமாளக. 'கொடுத்ததுவாகுநிவாககது, கொடுத்தலனாகி லெடுத்தது, கொடுத்தலனாகிமெய்யபுப்பது. (க0௩உ)

உ௩. மாமுனி வர்க்குற¹வாகி வனத்திடை யேவாமுங்

கோமுனி யத்தகு மென்று மனத்திறை கொள்ளாதே

யேமுனை யுற்றிடி லேழு கடற்படை பென்றாலு

மாமுனை யிரசிறு கூடுவன விப்பொழு தாகாதோ.

(இ - ள்.) 'மா முனிவாகு - ஈதாத முனிவாகுந்கு, உறவு ஆகி - சுற் றத்தவராய், வனத்திடைவ மாமு - காடகிலே வசிக்கிற, கோ-(என)தலைவ னான இராமன், முனிய தகும் - (தன்மையிபான் பட்டனை நான் எதிர்த்தால் என்னை) கோடுக்கக்கூடும்,' என்று—, மனத்து இறைகொள்ளாதுவ-மனத் திற் சிறிதுமண்ணாமலே, முனை உறவு போடுசெய்தலையடைந்து, ஏ இடிவ்- (நான்) அமபுகளே யெய்தால். ஏழு கடல் படை என்றாலும் - (எதிர்த்துச் சிற பது) ஏழுகடல்போன்ற பெருஞ்சேனையோடும்.(அது).இப்பொழுது—, ஆ முனையின் சிறு கூட என - பசு (மேய) முனையால் அதன்முன் சிறிய இளம பயிர் (அழிதல்) போல், ஆகாது - அழிவடையாதோ? (எ - று.)

'நான் பட்டனை எதிர்த்தால் ஆது ஒருகால் ஸ்ரீராமனுக்குச் சிறந்ததை யுண்டாக்குமோ?' என்று சிந்தித்து சங்கைக்கொள்ளாமல் போயுறிவேராயின், அப்பட்டனைச் சேனையோடும் வென்றுவந்தது மிகவும் எளிதெயலாகுமென மன நெனப்பதாம். முனிவாகுரிய வேடத்தைத் தரித்தகளுலும், அவாகளது துன்பத்தோத்தற்கு உதவுதலாலும், 'முனிவாகுதவாகி' என்றது கோ முனி யத்தகுமென்று மனத்து இறைகொள்ளாதே ஏ முனை உறவிடம் - இராமன் வெறுக்கக்கூடுமென்று மனத்திறை சிந்தித்துக்கொள்ளாமல் (பரதன் அவனுக்குப் பகையாய்) அமபுகளாற பெருமபோரில் நெருங்கிவந்தால் என்றும் உரைக்க லாம். பசு சிறியபயிரையெய்தது அடியோடு அழித்தல்போல, யான பெருஞ் சேனையைப் பொருது அடியோடு அழிப்பேன் எனபது. ஈதரடியின் பொ ருன். ஏழுகடல் - உப்பு கருப்பஞ்சாறு கன நெய் தயிர் பால் சுத்தநீர் இவற் றின் மயமானவை. படைக்கு ஏழுகடல் உவமை - பரப்பிலும் அணியணியாக வருதலிலும் என்க. பி-ம்.—¹ஆகு. 'மனத்திடை. 'கொள்ளாமே, கொள்ளா நேல், கொள்ளேமால், கொள்ளேனேல். 'உற்றிவன. (க0௩௩)

உச.—தூதன் போரிசெய்யும் எண்ணத்தோடு தன்னித்தாரிடையில் தங்க, சுமந்திரன் பரதனிடத் சில கொல்லத் தொடங்குதல்.

என்பன சொல்லி யிருப்பன ¹மேனிய ரேனோர்முன்
வன்பீண வில்லினன் மல்லுயர் தோளினன் வாள்வீரர்
²கன்பனு நின்றன நின்றது கண்டரி யே'றன்ன
முன்பனில் வந்து மொழிந்தனன் மூரிய தோர்வல்லான்.

(இ - ள்) வல்பீண வில்லினன் - வலிய பெரிய வில்லையுடையவனும், மல் உயா தோளினன் - மற்போரிற்சிறந்த தோள்களையுடையவனும், வாள் வீரற்கு அன்பன் உம - வாட்போரிற்சிறந்த வீரனான இராமனுக்கு அன்புபுண டவனுமாகிய குகனும், இருமடி அன மேனியா ஏனோ முன் - இருமபையொத்த [மிக வலிய] உடம்பையுடையவரான மறறை வேடாகனின் முன்னிலையில், என்பன சொல்லி - என்ற இவ்வாற்றைக்களைச சொல்லி. நின்றனன் - (கங்கையின் தென்கரையில்) நின்றான் நின்றது கண்டு - (அவன்) நின்றதனைப் பாகது, மூரிய தோ வல்லான் - வலிமையையுடைய தேரைச செலுத்தவதில் வல்லவானுள் சுமந்திரன், அரி ஏறு அன்ன முன்பனில் வந்து - ஆண்கூங்கத்தை மொத்த வலிமையையுடைய பரதனிடத்தில் வந்து, மொழிந்தனன் - சிலசொல்பவனான; (எ - று) — அதனை மேல் இரண்டு கவிகளிற் காண்க.

‘பரதன் ஸ்ரீராமபிரானை காட்டினிடத்தும் இனிதிருக்கவொட்டாது துன்புறுத்த வருகின்ற னாதலால், அவனைச் சேனையோடும் கொலைக்கவேணும்’ என்று குகன் தனது இனத்தாமுன்னிலையிற் பலபடியாகச் சொல்லி அவருத் தங்கினனாக, அப்பொழுது பரதனுடன் வந்தவனான இரகுநாத் தாக்குத்தோப்பாகனாகிய சுமந்திரன் குகன் தென்கரையில் நிற்பதுகண்டு, பரதனைக்கிட்டி அக குகனைக்குறித்துக் கூறலாயினனென்க. பரதனது கண்மையை உள்ளபடி யுணராமல் ‘இராமபிரானுக்கு இத்தக்காட்டிலும் தீங்கு புரிவதற்காகவே இன்னான் வந்துள்ளானபோலும்’ என்று எண்ணிக் குகப் பெருமான் கூறிய சொற்களெல்லாம் அவன் ஸ்ரீராமபிரானிடத்துக் கொண்டுள்ள பொருளும் பரிவின செயலென்பார ‘என்பனசொல்லி . . . வாள்வீரர் கன்பனும் நின்றனன்’ என்றா; “அதிஸேனே? பாபஸங்கி [பொருளும்பரிவு (எப்போதும் நேரக்கூடிய)] தீமையையே கருதும்” என்ற வசனம் இங்குக் கருத்தக்கது. பரதன் தீங்குசெய்யத்தொடங்கினால் உடனே அதனைத் தவிர்த்துமாறு குகன் கையும் விலலுமாயிருந்தன என்பார ‘வன்பீண வில்லினன்’ என்றவராக. பரதனை முதலிற் சங்கித்த குகன் ‘பரதன் நல்லகருத்தினனானால் அவனுக்கு வேண்டிய உதவிசெய்வோம்: இராமனுக்குத் தீங்கு நினைந்து வந்தானாயின் அவனைச் சேனையோடும் ஒழப்போம்: சாக்கிரதையாக இருங்கள்’ என்று தன் பரிவாரசனங்கட்கெல்லாங் தெத்தமாக இருக்கும்படி கட்டளைபிட்டு; பரதனைக்கானத் தானே வடகரைக்குச் சென்றனென்று

முதனாலிற்சூறியுள்ளது. சுமந்திரன் இரகுலத்தரசர்க்குத் தொன்று தொட்டுத் தேர்ப்பாகனதலால், மூரிய தோவல்லான்-பழமையானசாரதி யெனினு மாம்.பி-ம்:—¹மேனியனாலும். ²அன்புற. ³அனனன், ஆன, ஆனம். (௧௦௩௪)

வேறு.

௨௫.—இதுவும் அடுத்த கவியும்-ஒருதோடர் சுமந்திரன் பரதனுக்குக் துகப்பெருமானைத் தேர்விப்பதைக் கூறும்.

கங்கையிற் கரையுடையான் கணக்கிறந்த நாவாயா
னுங்கன்குலத் தனிநாதற் குயிர்த்துணைவ னுயர்தோளான்
வெங்கரியி னேறனையான விற்பிடித்த ¹வேலையினுன்
கொங்கலரு நறுந்தண்டராக குகனென்னுங் குறியுடையான்.

(இ - ன்.) ககை இரு கரை உடையான்-ககநதரின் இரண்டுகரை களையும் (தனக்குச் சொந்தமாக உடையவனும், கணக்கு இறந்த நாவாயான்-அளவில்லாத படகுகளை யுடையவனும், உங்கள் குலம் தனி நாதற்கு உயிர் துணைவன்-உங்கன்குலத்தில் திருவாத்ரித்த ஒப்பற்ற தலைவனான இராமபிரானுக்குப் பிராணசினேகிதனும், உயாதோளான்-உயாத தோள்களையுடையவனும், ஹெ கரியின் ஏறு அனையான்-(மத்தால்)வெவ்விய ஆணையானையே ஒத்தவனும், வில பிடித்த வேலையினுன் - விலைத்தரித்த (சேன) சமுத்திரத்தை யுடையவனும், கொங்கு அலரும் - தேன்சொகிற, நறு - பரிமளம் வீசுகின்ற, தண்-குறியாத, தார-மாலையையுடைய, குகன் என்னும் குறிஉடையான் - குகனென்னும் பெயரையுடையவனுமாகிய வேடன, -(எ - று.)—“நிற்காணுமுள்ளதான் நின்றன” என அடுத்தகவியுடன்முடிபு காண்க.

கமக்கு எதிரில தோனுகின்றனே இவன் ககையின் இருகரையையும் தனக்குஉரிமையாகவுடையவன்; எண்ணிறத்த மரகலங்களையுடையவன்: இராமபிரானுக்கு உயாததோளன்; உயாததோள்களையுடையவன்; மதயானைபோன்றவன்; விற்படைவீர பவரையுடையவன்; இவன்பெயர் குகனென்பதாகு மென்றனன் சுமந்திரனென்க. கங்கையிலதோன்றியவன், (சாதாரணமாக யாவருக்கும் இருக்கின்ற) கணக்கைக்கடந்த [ஆறு] நாவையுடையவன், இராமனுக்கு அன்பன், உயாதோளான், கரியேறனையான், வில்லுக்குப்பதிலாக வேல்பிடித்தவன், குகனென்ற திருநாமமுடையவனென்று வேறு பொருள் தோன்றிச் சுப்பிரமணிய சுவாமியோடு இந்தக் குகனுக்கு உவமைதோன்று மென்பா.

உனத்துக்கு இராமபிரான் பயணப்பட்டுச் சென்றபோது அயோத்தி மீனின்றி யோசனை யிரண்டுசென்றதும் விரைசென்றசோலையை யெய்தியபின், சுமந்திரன் இராமனனுமதியினால் அப்பிரானைவிட்டு வெறுத்தேரையோட்டிக்கொண்டு மீண்டுவந்தான் என்று கம்பர் கூறியிருத்தலால், இங்கே இராமபிரான் குகனோடு நட்புக்கொள்கையில் உடனிருந்தவன்போலச் சுமந்திரன் ‘உங்கள் குலத்தனிநாதற் குயிர்த்துணைவன்’ என்பது முதலவா

கக கூறுவது எவ்வனம் பொருத்துமெனின்?—சுமத்திரன் காலங்கண்ட
பாசனத்தால, குகன் முன்னாச சங்கிகைகயில் அன்னான் இராமபிரானை
குணங்களைச் செவியேற்று அப்பிரானிடத்து மெய்யனபு பூண்டிருத்தலைக்
கண்டறிந்திருத்ததனால் இவ்வனங் கூறுகின்றான் நென்னலாம். அவ்வண்ணம்
அந்தக்குகன் இராமபிரானிடத்து எடுபட்டிருத்தன நென்பதை, இராமன்
கவகைகரை வந்துசோத்ததை கேள்வியுற்றதும் குகப்பெருமான் தேனொரு
மீனாபகாரத்தன் அந்தந்த மனத்தினன் அன்பினானுந் நற்றவப்பள்ளி
வாயிலே நண்ணி அன்பினிறைஞ்சி 'கேவா! சின்நீயே செவிகக வந்தனன்'
என்று கூறியதனால் அறியலாம் வானடிகமுனிவா குகனோடு சுமத்திரன்
சிலநாள் உடனிருந்து பிறகே வெறுத்தேருடன மீண்டானென்று கூறுவது
இவ்வுக கருத்ததாகது சாவாய-கேவா! என்னும் வடசொல்லின் விகா
மென்பா. 'உங்களுக்குலம்' என்றது, சூரியம்சகதை. 'கூரியன் ஏது அனோ
யான்' என்பதற்கு - யானைக்கூட்டத்தைப்பழிக்குஞ் சிவகம்போன்றவனென்
றும் பொருள்கொள்ளலாம் 'வந்தித்த' என்ற அடைமொழியால் இவகே,
வேலை - செனைபென்பது விளங்கும் பீம் —1வேளையான், வேலையான்.
பெயருடையான்.

(௧௦௩௫)

உக கற்காணுந் திண்மையான் கரைகாணுந் காதலா
னற்காணிந் கண்டனைய வழங்கமைந்த மேனியான்
மற்காணுந் திருநெடுந்தோன் மழைகாணு மணிநிறத்தாய்
நிற்காணு முள்ளத்தா நெறிபெறுதின் நனனென்றான்.

(இ - ள) மல் காணும்-வலிமையை எல்லைகண்ட[மிதவலிய], திருநெடு
தோன் - அழகிய பெரிய புயங்களுயும், மழை காணும் மீலமேகத்தைக் கண்
டாலொத்த, மணி நிறத்தாய்-அழகிய சிந்தையைமுடையானே'-கல் காணும்
திண்மையான்-மலையைக்கண்டாலொத்த வலிமையையுடையானும், கரை
காணு காதலான்-(இராமன்பகல)எல்லைகாணாத அன்புடையவனும், காணில்-
(வடிவத்தை) கோக்குமிடத்து, அல கண்டி அனைய-இரவைக் கண்டாற்
போன்ற [மிக்ககரிய], அழகு அமைந்த மேனியான் - அழகு பொருந்திய
உடம்பையுடையவனுமாகிய அவன். நெறி எது நின்றனன் - வழியெதிரே
வந்துநின்றான்; சின் காணும் உள்ளத்தான்-உள்ளைப் பார்க்கவேண்டு
மென்னுமனக்கருத்துடையான் (போலும்), என்றான் - என்றுசொன்னான்,
(சுமத்திரன் ; (எ - று.)

மலைபோன்ற வலிமையையும் இருள்போன்ற கருநிறத்தைப் முடைய
வரைய ஸ்ரீராமனிடத்துப் பக்திப்பேரன்புபுணர்வானை இங்கக்குகன் வழி
யிடையில் நின்றலால், இவன் உம்மைக் காண்பதற்கே நிற்கின்றனன்போல
மென்று பரதனிடத்துச் சுமத்திரன் கூறின நென்க.மல்-ஆயுதமின்றி உடல்
வலிமைகொண்டு செய்யும் போர என்னுமாம். பரதனது திருமேனி நிறம்
கரியதாதலே "பரதனெனும் பெயராணையெள்ளிய குணத்தாலு மெழிலாலு
மில்லாந், வள்ளலையே யனையானைக் கேகயர்கோன்மகன் பயந்தான்"

என்றதனாலும் அழிக. 'நிற்காணும் உள்ளததான்' என்றது, ஊகம். கண்டு= கண்டால். எச்சததிரிபு; கண்டதுஎன்பதன் விகாரமுமாம். பி-ம்:—¹திரடிண் டோள். ²நிறத்தான். (க௦௩௬)

2௭.—சுமந்திரன் சொல்லக்கேட்ட பரதன் அக்துகனக் காணுமாறு
தான் புறப்படுதல்.

தன்முன்னே யவன்றன்மை ¹தந்தைதுணை முந்துரைத்த
சொன்முன்னே யுவக்கின்ற துரிசிலாத திருமனத்தான்
மன்முன்னே தழீஇக்கொண்ட மனசுகனிப துணைவனை
லென்முன்னே யவற்காண்பென் யானேசென் றெனவெழுந்தான்.

(இ - ன்.) தன் முன்னே - தனது எதிரில், அவன் தன்மை-அந்தக் குகனது தன்மையை, தந்தை துணை - (தன்) தந்தை நண்பனான சுமந்திரன், முத்து உரைத்த-முன்பு சொன்ன, சொல் முன்னே - சொல்லைக் கேட்டலி னும் விரைவாக [சொல்லைக் கேட்டவுடனே எனற்படி], உவகுகின்ற - மகிழ் கின்ற, துரிசு இலா திரு மனத்தான்-கனங்கமில்லாத சிறந்தமனத்தையுடைய பரதன், 'மன்-(மது தலைவனான) இராமனை, முன்னே தழீஇ கொண்ட- முன்னமே சினேகஞ்செய்துகொண்டான், மனக்கு இனிம துணைவன் ஏல்- (அவன்) மனத்துக்கு இனிம சினேகிதனான, என முன்னே-என்னை (அக் குகன்வந்து) காண்பதற்கு முன்னமே, யான் ஏ சென்று அவன் காண்பென்- னானே போய் அவனைப் பாப்பேன்,' என-என்றுசொல்லி, எழுந்தான்-புறப் பட்டான்; (எ - று.)

சமத்திரனது சொல்லைக் கேட்ட பாதன், குகன் இராமபிரானிடத்துப் பேரன்புபூண்டொளா நென்பதனை யுணர்த்தி, இராமநாதனான அவன் தன்னைக்காணுமாறு வருவதனினும் மகாபாகவதனான அவனைத் தானே அவனிடஞ் சென்று காண்பது எல்ல தென்று கருதி, அவனைக் காணுமாறு புறப்பட்டன நென்பதாம். குகன் வந்துள்ளா நென்பதைச் சமத்திரனா லறிந்த பாதன் தமையனதுணைப நென்று மனமுடவது காட்சியளித்தன நென்று முதலால் கூறும். சமத்திரன் தசுத்தனுக்கு உண்பனாதலால் 'தந்தைதுணை' என்றா; மேல சா-ஆளு செய்யுளில் 'எகதை' என்று பாதன் இவனைவிளித்தலும் இதுபற்றியே. மனக்கு இனிய - (மது) மனத்திற்குப்பிடித்த எனினுமாம். குகன் நிரைத்தபடி குறாஞ்சிறிதுமில்லாதது பாதனது திருவுளமென்பதை விளக்க, 'துரிசிலாத திருமனம்' என்றா. பி-ம்:—¹தன்முனைவன், தந்ததுணை. ²முகத்தான். (க௦௩௭)

௨௮.—இதுவும் அடுத்த கவியும் - பரதன்நிலையங்கண்டு
தகன் தீடுக்கிடுதலைக் கூறும்.

1. என்ஹெமுர்து தம்ஃபொபி மெழுகின்ற காதலொடுங்
குன்றெழுந்து சென்றதெனக் குளிர்கங்கைக் கரைகுறுகி
நின்றவனை நோக்கினான் நிருமேனி விலாபுணர்த்தான்
முன்னுகநு நறுங்கஞ்சி பெயினாகோன் முன்னென்றான்.

(இ-ள்.) என்று எழுந்து—, தம்பியொடும்-சத்துருக்கினனோடும், எழு கின்ற காதலொடும் - மேன்மேலுண்டாகின்ற அனபினோடும், குன்று-மலை யானது, எழுந்து சென்றது என - எழுத்து கடந்தாற்போல, குளிர் கற்கை கரை குறுகி - குளிர்ச்சிபொருத்திய கங்காஜீர்த்தையடைந்து, நின்றவனை - வந்துகின்ற பரதனை, துணு-ஒருங்கிய, கரு-கருமையாகிய, நறு குஞ்சி-நறு மணமுள்ள தலைமயிரையுடைய, எயினா கோன் - குடிப்பெருமான, கோக்கி னான்-பார்த்து, திருமேனி நிலை உணர்த்தான் - (அவனது) உடம்பினிலையை புமகோகி, துண்ணென்றான் - திடுக்கிட்டான்; (எ - று.)

தான் பரதனைப்பற்றி எண்ணுதற்கும் அவன்நிலைமைக்கும் மாறுபாடா யிருந்தமைபற்றி, எயினாகோன் துண்ணென்றான் என்க. தம்பியொடும் எழு கின்ற காதலொடும் என்ற சோகையால, தனக்கிடையிலல்லாமல் தானே சத் துருக்கின் தன்னுடன் எழுந்ததுபோலவே, தன்னையறியாமலே பரதனுக்கு காத லெழுந்த தென்க. உடனடிகழ்ந்தனவாகக் கூறிய எழுந்ததம்பியொடும் எழு கின்ற காதலொடும் என்ற இடத்து, உடனவியியணி காண்க. 'என் றெழுந்த என்ற பாடத்துக்கு, என்று-என்றுசொல்லி, எழுந்த-தன்னுடனே எழுந்த, தம்பியொடும் என்க. (க௦௩௮)

உக. வற்கலையி னுடையானை மாசடைந்த மெய்யானை

நற்கலையின் மதியென்ன நகையிழந்த முகத்தானைக்

கட்கனியக் கனிகின்ற துயரானைக் கண்ணுற்றான்

விற்கையினின் நிடைவீழ விய்முற்று நின்றொழிந்தான்.

(இ - ள்.) வற்கலையின் உடையானை - மரவுரிமை ஆடையாக வுடுத்தவ னும், மாச அடைந்த மெய்யானை-புழுதிபடிந்த உடம்பையுடையவனும், நல் கலை இவ் மதி என்ன நகை இழந்த முகத்தானை-அழகிய கலைகளில்லாத சந் திரனபோல ஒளியிழந்த முகத்தைபுடையவனும், கல கனிய கனிகின்ற துய ரானை-(காண்கின்ற) கலலும் குழைந்துருகுமபடி மிகுகிற துன்பத்தையுடையவனுமாகிய பரதனை, கண்ணுற்றான்-பார்த்து, (குகன்), கையினின்று வில் இடை வீழ-(தன்) கையினின்று வில் நழுவிக்கீழேவீழும்படி, விய்முற்று நின்றொழிந்தான்-கலங்கிச் செயலற்று நின்றிட்டான்; (எ - று.)

திருமேனி நிலைமையை இவரு விவரிககின்றனரென்க. மரவுரிதரித்தலும் உடம்புமாசுபடித்திருத்தலும் முகமொளிகுறைந்துவாட்டமுற்றிருத்தலும் கல லும் கரையுமபடி பெருந்துயரத்துடனிருத்தலுமாகிய பரதனதுசெயல் 'இவன் உனவாசஞ்சென்ற இராமனிடத்துப் பேரண்புபடைத்தவன்' என் பதை விளக்குவதனால், அவநறைக கண்ட குடிப்பெருமான எதிர்த்தவருபவ ரோடு போசெய்தற்கென்று உறுதியாகத் தன்கையிற்பிடித்த விலலுஞ் சோர் ந்து வீழக் கலங்கிச் செயலற்றுநின்றனனென்பதாம். நகை-புன்சிரிப்புமாம். இடை - கீழிடம். பி-ம்.—¹உடலானை. (க௦௩௯)

௩௦.—தூக்கப்பெருமான் பாதசத்தருக்கினரின் நிலையைக் கருதுதல்.

¹நம்பியுமென் னாயகனை யொக்கின்ற னயனின்றான்
றம்பியையு மொக்கின்றான் றவவேடந் ²தலைக்கொண்டான்
றுன்பமொரு முடிவிலலை திசைநோக்கித் தொழுகின்ற
னெம்பெருமான் பின்பிறத்தா ிழைப்பரோ பிழைப்பென்றான்.

(இ - ள்.) 'ஈம்பிஉம - ஆடவரிற்சிறந்த இப்பரதனும், என் னாயகனை
ஒக்கின்றான் - எனது தலைவனாகிய இராமபிரானை ஒத்திருக்கிறான்; அயல்
நின்றான் உம் - அருகிலநின்றவனும் [சத்தருக்கினனும்], தம்பியை ஒக்கின்
றான் - இராமன் தம்பியான இலக்குமணனை ஒத்திருக்கின்றான்; தவம் வேடம்
தலைக்கொண்டான் - (இதரப் பாதன்) தவத்துக்குரிய வேஷத்தை மேற்
கொண்டுள்ளான்; துன்பம் ஒரு முடிவு இல்லை - (இவன்படுகிற) துன்பத்
துக்கோ ஒரெல்லையிலலை; திசை நோக்கி தொழுகின்றான் - (இராமன்சென்ற
தென்) திசையை நோக்கி வணங்குகின்றான்; எம் பெருமான பின்பிறத்தார்
பிழைப்பு இழைப்பா ஓ - இராமன் தம்பியா பிழைசெய்வரோ? [செய்யா?],
என்றான் - என்று கருதினான், 'குகன, (எ - று.)

இராமலக்குமணனோடு பாதசத்தருக்கினர் முறையே ஒப்பா வராக.
பாதன் இராமனுக்குத் துரோகஞ்செய்யுஞ் சீகதை சிற்துமில்லாதவனென்ற
பொருளை 'எம்பெருமான பின்பிறத்தா ிழைப்பரோ பிழைப்பு' என்று விலக
கினா; தோடீநிலச்செய்யுட்துறியணி. சிறப்புப்பொருளைப் பொதுப்பொ
ருள் சமாததித்த தாகா தாதலால், இது வேறற்பொருளைப்பணிப்பல்.
திக்குநோக்கித் தொழுதுகொண்டிருத்தலு, பேரன்பின் செயலாகும் எம்பெ
ருமான் - எமது தலைவன் இராமன். தலைக்கொண்டான், தலை - தமிழ்பசரு
க்கம். பி-ம்.—¹நம்பியவன். ²தலைக்கின்றான், தலைக்கின்றா. (க௦௪௦)

௩௧.—தூக்கப்பெருமான் பாதசநீர்த்த இடத்திற் ற ஓர் ஓடத்தில வந்துதல்.

உண்டிடுக்க னென்றுடையா ¹ஹையாத வன்புடையான்
கொண்டதவ வேடமே கொண்டிருந்தான் 'குறிப்பெல்லாம்
கண்டுணர்ந்து 'பெடாகினறேன் 'காமின்க னெறிபென்னாத்
²தன்னிறையோ நாவாபி லெரு' தனியே தான்வந்தான்.

(இ - ள்.) 'உண்டு இடுக்கண ஒன்று உடையான் - உளதாகிப் ஒரு துன்
பதைப்புடையவனும், உலையாத அன்பு உடையான் - (இராமபிரானிடத்து)
நீங்காத அன்புடையவனும், கொண்ட தவம் வேடம் ஏ கொண்டிருந்தான் -
(அவ்விராமபிரான்) தரித்தருக்கொண்டுள்ள தவவேஷத்தையே (தானும்) கொண்
டுள்ளவனுமாகிய இப்பரதனது, குறிப்பு எல்லாம் - மனக்கருத்துமுழுவதை
பும், கண்டு உணர்ந்து பெயாதின்றேன் - (அருகிறசென்று அவனைப்) பார்த்து
அறிந்து மீண்டவருகிடேன்; நெறி காமின்கள் - (நீங்கள் அதுவரையில்) வழி

யைப் பாதுகாத்திருங்கள்,' என்னு - என்று (தண்ணீரை வீரரை நோக்கிச் சொல்லி, தனது துறை - குளிர்த்த கங்கைத்துறையில், ஓர் நாவாயில் ஒரு தனியே தான் வந்தான் - ஒருதோணியில் (ஏறிக்கொண்டு வேறு துணையில் லாமல்) தன்னத்தனியுடைய குகன் தான் (பாதனிடம்) வந்தான்; (எ - று.)

கங்கையின் வடகரைப் பாத சாரத்த ஸ்ரீபாதனைத் தூரத்திற் கண்டதுமே அவனது தவவேஷத்தாலும் முகத்தோற்றத்தாலும் அவனைக் குற்றமற்றவ னென்று உணர்த்து, குகப்பெருமான தன்னினதகாரைநோக்கி, 'இதோ வந்து கங்கைக்கரையில் தங்கிநிற்கின்ற பாதன குற்றமற்றவ னெனத் தோன்றுவத னால், நான் தனியே சென்று அவனது மனக்கருத்தை முற்றிலும் அறிந்து வருகின்றேன்; சீவா இத்தக தென்கடையில்தானே ஜாக்கிரதையாக இருந் தான்' என்று கட்டளைபிட்டுத் தான்மாத்ரீதம் ஓரமாகக் கலத்தில் ஏறிக்கொண்டு பாதனுள்ள வடகரையேநோக்கி வந்தன னென்பதாம். இடுக்கண என்பது - இடுக்குகண என்பதன் விகாரமாய், கணமலாச்சி யிலலையாமபடி வருகிற துன்பத்துக்குக் காரணக்குறியாம். 'உலையாத அனுபுடையான்' என்பது - இராமபிரானைக் குறிப்பதாகப் பொருளுடையினுமாம். தவவேஷம் = தபோ வேஷம். வடமொழித்தொடர். பெயர்கின்றேன் - விடைவுபற்றிவந்த கால வழுவமைதி. பி-ஈ —¹உலையாடாபுடையான்மூன். ²குறியேலலாம். ³மீள் கின்றேன்; வருகின்றேன். ⁴காணமின்கள். ⁵தண்ணீரின். தண்ணிறைய, ⁶தமியே. (க௦சக)

௩௨ — குகப்பெருமான் பாதனை வணங்கி, அத்தப்பாதன்

குகனைத் தழுவுதல்.

வந்தெதிரே ¹தொழுதானை வணங்கினான் மலரிருந்த
வந்தன்னுள் ²தனைவணங்கு மவனுமவ னடிவீழ்ந்தான்
றந்தையினுங் களிகூரத் தழுவினான் நகவுடையோர்
சிறந்தையினுள் சென்னியினும வீற்றிருக்குஞ் சோத்தியான்.

(இ-ள்.) (தனியுறைய ஓடத்தின மூலமாகக் கங்கையின் வடகரைசோத்த குகன்),—எதிரே வந்து - எதிரிலே வந்து, தொழுதானை - (இராமனைத் துணைநோக்கித்) தொழுகிற பாதனை, வணங்கினான் - மனஸ்கரித்தான்; (அவ ளளவில்), தகவு உடையோர் சந்தையினம சென்னியினம வீற்றிருக்கும் சோத்தியான் - பெருமைக்குணத்தையுடையவாகனது மனத்திலும் தலையின் மேலுஞ் சிறப்பாகத்தவருகிற பெருமபுகழையுடையவருகிய, மலர் இருந்த அத்தனை உம தனை வணங்குமவன் உம - (திருமால்ன் ராபித்) தாமரைமல ரிலே வீற்றிருக்கிற அழகிய அருளையுடைய பிரமனுர தன்னைவணங்கத்தக்க பாதனும், அவன் அடி வீழ்ந்தான் - அவனது [தனது] பாதங்களில் விழுந்து நமஸ்கரித்த குகனை, தந்தையின் உம களிகூர தழுவினான் - (மைந்தனைக் கண்டபொழுது) தந்தைக்கு உள்ள களிப்பினும் தன்களிப்புமிக அணைத்துக் கொண்டான்; (எ - று.)

‘தகவுடையோர் சிந்தையினும் சென்னியினும் வீற்றிருக்கும் சீர்த்தியான்’—பெரியோர் எப்பொழுதும் மனத்திற்சித்திதது தலைமேற்கொண்டு கொண்டாடுஞ் சிறந்த புகழையுடையவன் என்றபடி. முயற்சியில்லாமல் எளிதில் தனக்குக்கிடத்த இராசசியத்தைத் தான் ஏற்றுக்கொள்ளாதொழிந்து, அதனை மூத்தோனுகருக்கொடுத்து அவனை மீட்டுக்கொண்டுசெல்ல வருகின்ற குணவானான பரதன் தன்னைஒப்பாரும் மிக்காரும் உலகத்தில் இல்லையாமபடி நிலைபெற்ற டேடுநகரத்தி் பெறுதலால், இந்நகரம் கூறப்பட்டான். பரதன் இராமனுள்ள திசையை நோக்கி அஞ்சலிசெய்து வருதலைக் கீழ் “திசைநோக்கித் தொழுகின்றான்” எனநதனாலும் அறிக. ‘எதிவேவந்து’ என்பதைத் தொழுதுநின்ற பரதனுக்குக் கூட்டினும் ஆமையும். பரதன் திருமாலின் அமிசமென்பது தோன்ற, ‘மலரிருந்தவந்தணனுந் தனைவணங்குமவன்’ என்றா. தகைக்கு மைந்தனிடத்து அன்பு சிறந்ததால், ‘தகையினுங் களிகூர்’ எனநது இப்பாடலின் முன்னிரண்டடிகட்கு—(இராமனுக்கு நண்பனுனதனும்) பிரமனும் வணங்கத்தக்க பெருந்தன்மையையுடையவனாகிய குகனும் எதிரிலேவந்து (இராமனைத் திசைநோக்கித்) தொழுதுநின்ற பரதனை வணங்கி அவனது பதங்களில் விழுந்தான் என்றும், பின்னிரண்டடிகட்கு - பரதன் குகனைத் தழுவினனென்றும் பதவுரை கூறினாலும் கருத்து இதுவே. இனி, இப்பாடலின் சொற்போக்கை நோக்குமிடத்து, (குகனும், பரதனுக்கு) எதிவேவந்து. தொழுதானை - இராமனைத் தொழுவானை பரதனை, வணங்கினான்: சோத்தியானாகிய அரதனனுந் தனைவணங்குமவனும் [பரதனும்] அரதக்குகனது அடிபில வீழ்ந்தான் எனப் பொருள்கொள்ளுகல், நேராம்; ஆயினும், அது முதனாலாகிய ஸ்ரீவால்கீரிமாயணத்தோடு ஒவ்வாமையால், அந்நகரம் உரை கூறப்படல்லை யென அறிக. வந்து எதிரே தொழுதானை எனபதற்கு-குகனைமென்றால், குகன்தொழுதானென்பது கீழே சொல்லப்படாமையாலும் அவனடிவீழ்ந்தானென்று குகன் வணங்கியமை இவருத்தான் சொல்லப்படுதலாலும் பொருத்தாமை காண்க. “சோத்தியிருபுகழ்” என்ற தொலகாப்பியசூத்திரத்தால் சோத்தியென்பது-பெரும்புகழையுணர்த்துவதோ உரிச்சொல்லாமென்றும், புகழ்மாதத்திரத்தையுணர்த்துவ சோத்தியென்னும் வடசொல்லின் திரிபனென்றும் அறிக. 13-ம் —¹தொழுவானை. ²தலை.

(கரசஉ)

வேறு.

நூ.—தூதப்பெரியான் பரதனை வந்த செய்தியை வினாவ, அவன்

அதனைத் தெரிவித்தல்.

¹தழுவின புளினா வேந்தன் றுமரைச் செங்க ணனை
யெழுவினு முயர்ந்த தேனா யெய்திய தென்னை யென்ன
முழுதுல களித்த தந்தை முந்தையோ ²முறையி னின்றும்
வழுவின னதனை ³நீக்க மன்னனைக் ⁴கொணாவா ⁵னென்றான்.

(இ - ள்.) தழுவின்-(அவ்வனம் பரகளுல்) தழுவப்பட்ட, புளிநர் வேந்தன் - வேடாக்கரசனான குகன், தாமரை செம் கண்ணை - செந்தாமரை மலர் போலத் திருக்கண்களையுடைய பரதனை (கோக்கி), 'எழுவின் உம் உயர்ந்த தோளாய்-(திரண்ட) கல்தூணினுஞ் சிறந்த தோள்களையுடையவனே! எய்தியது என்னை-(இவரு நீ) வந்தது யாதுகாரணத்தால்?' என்ன-என்று கேட்க, (அதற்குப்பரதன்), 'முழுது உலகு அளித்த தந்தை - உலகமுழுவதையும் அரசாண்ட எவகள் தந்தையாகிய தசாதசக்கரவாததி, முந்தையோ முறையினின்றும் உம வழுவினன் - முன்புள்ள அரசரது நீதியினின்றும் தவறிவிட்டான் அதனை நீக்க - அவ்வீதியை நீக்கும் பொருட்டு, மன்னனை கொணர்வான்-இராமபிரானை அழைத்துக்கொண்டுபோதற்கு (வந்தேன்)', என்றான் - என்று சொன்னான்; (எ - று)

அப்போது குகப்பெருமான ஸ்ரீபரதாழ்வானை கோக்கி, 'நீ இந்தக் கானகத்தில் வருவதற்கு யாதுகாரணம்?' என்று வினாவ. அதற்கு அதன் பரதாழ்வான் 'எனது தந்தை முறைக்கேடாக இளையனான எனக்கு இராசசியத்தைக்கொடுத்து எனது தமையனாக கானகத்திற்கு அனுப்பினார். இந்த முறைக்கேட்டைப் போக்குமபடி எனது அண்ணனாக கானகத்தினின்றும் மீட்டுவருமாறு செலவினநேன்' என்று தான் வந்த காரணத்தைக் குகப்பெருமானிடத்துக் கூறின னென்பதாம். முந்தையோ முறையினின்றும் வழுவினது - மூத்தருமானிருக்க இளையருக்கு அரசுகொடுக்கது. பி-ம் —¹தழுவின். ²முறையினீண்டு, முறைமையீண்டு ³நீக்கி ⁴கொணர, கொணாக. ⁵வந்தேன். (௪௦௪௩)

௩௪.—பரதனது பெருந்தகைமையை யுணர்ந்து அவனைக்

தகப்பெருமான் மறுபடியும் தண்டிடுதல்

கேட்டனன் கிராதர் வேந்தன் கிளர்ந்தெழு ¹முயிர்ப்ப னாகி
மீட்டு²மண் ணதனில் வீழ்ந்தான் விம்மின னுவகை ³பொங்கத்
தீட்டரு மேனி மைந்தன் சேவடிக் கமலப் ⁴பூவிற்
பூட்டிய கையன் பொய்யி லுள்ளத்தான் புகல லுற்றான்.

(இ - ள்.) பொய் இல் உள்ளத்தான் - பொய்மையில்லாத கருத்தை யுடையவனாகிய, கிராதா வேந்தன்-வேடாதலைவனான குகன்,—கேட்டனன்-(அவ்வாதத்தைப்படி) கேட்டு, கிளர்ந்து எழும் உயிர்ப்பன் ஆகி - மிகுதியாகத் தோன்றுகின்ற பெருமூச்சையுடையவனாய், உவகை பொங்க - களிப்புமிக, விம்மினன் - உடம்புபூரித்து, மீட்டுஉம் மணத்தனில் வீழ்ந்தான் - மறுபடியும் தரையில்விழுந்து, தீட்டு அரு மேனி மைந்தன் சே அடி கமலம் பூவில் பூட்டிய கையன் - சித்திரத்திலெழுதுதற்கு அருமையான [மிக அழகிய] திருமேனியையுடைய பரதனது சிவந்த திருவடித்தாமரைமலர்களிற்

சேரத்தின கைகளை யுடையவனாய், [பரதனைச் சாஷ்டாகமமாகத் தண்ட னிட்டு], புகலல் உற்றான் - (சில) கூறத்தொடங்கினான்; (எ-று.)—அவற்றை மேலிரண்டு கவிகளிற் காண்க.

பரதனது செயல் இன்ன தென்பதை அவன்வார்த்தையினால் தெளிந்த குகப்பெருமான் நிகழ்த்தவற்றைக் கருதியதனற் பெருமூச்சவிட்டு, பிறகு, அவனது பெருத்தன்மையைக் கணம் மனத்திலடங்காதபெருமகிழ்ச்சி யடைந்து, அவனது பெருத்தக்வுக்காகச் சாஷ்டாகமமாக அவனை நமஸ்கரித் துப் பின்வருமாறு கூறலாயின னென்க கிராதா - உடசொல். பி-ம்:—¹உயி ரன். ²பொன்னடியின். ³வீடகி, வீடக. ⁴பூமேல. (கட்சச)

உரு — இதுவும் அடுத்த கவியும் - துகள் பரதனைப்

புகழ்த்தமையைக் கூறும்.

தாயுரை கொண்டு தாதை யுதவிய தரணி தன்னைத் தீவினை யென்ன ¹நீத்துச் சிந்தனை முகத்திற் ²நேக்கிப் ³போயினை யென்ற போழ்து ⁴புகழினோய் தன்மை கண்டா லாயிர மிராமர் நின் ⁵கே ழுவரோ ⁶தெரியி னம்மா.

மூன்றுகவிகள் - ஒருதொடா.

(இ-ள்.) 'புகழினோய - கீர்த்தியையுடையவனே! தாய் உரைகொண்டு - (உனது) தாயாகிய கைகேயியின் வாதகதையைக் கேட்டு, தாதை உதவிய - (உனது) தந்தையாகிய தசரதன் (உனக்குக்) கொடுத்த, தரணிதன்னை-இராச் சியத்தை, தீவினை என்ன நீத்து - கொடுதொழிலை விடுவதுபோல விட்டு, சிந்தனை முகத்தில் தேக்கி - கவலைப் முகத்தில் நிறைத்து, போயினை - (இவரு) வந்தாய்,' என்ற போழ்து - என்றபொழுது [என்றகாரணத்தால் என்றபடி], தன்மை கண்டால் - (உனது) தன்மையைப்பார்த்தால், தெரி யின்-ஆலோசிக்கமுடிந்தது, ஆயி-ம இராமா நின் கேழ் ஆவாஹ-ஆயிரம் ஸ்ரீராமர் உளராஹலம் உனனெருத்தனுக்கு ஒப்பாவனோ? (எ - று.)

இராமபிரானே காட்டாது அநுமதியின்மீது தனதுதகதை இராச்சி யத்தைக்கொடுக்க அதனை ஏற்றுக்கொண்டான்; நீயோ உனதுதாயின் வரத் தின்மூலமாகத் தந்தை இராச்சியத்தை உனக்குக்கொடுக்க அதனை வேண்டா மென்கிறாய். வேணுமென்ற இராமன் சிறத்தவனோ? வேண்டாமென்ற நீ சிறத்தவனோ? விருப்பமின்மையைக்கொண்ட நீயே அந்த இராமபிரானைவிட மேம்பட்டவ னென்று கூறியவாறு. இவ்வு இவ்வாறு பர்த்தனை இராமபிரானை விட மேம்பட்டவருக்ககூறியது, இராமபிரானைக் குறைத்துக் கூறவேணு மென்ற கருத்தினு லானது; பரதனது விருப்பின்மையென்ற குணத்தைப் பாராட்டுதற்பொருட்டென்க. தரணிதன்னைத் தீவினையென்ன நீத்து - அவ் விராச்சியத்தை ஏற்றுக்கொள்வது பாவமென்று கருதிக் கைவிட்டு என்றும் உரைக்கலாம். "அடுத்தது காட்டும் பளிகருபோல் நெஞ்சவ, கடுத்தது காட் டும்முகம்" என்றபடி மனத்தின் துன்பமிகுதி முகத்தில் வெளிப்படுதலால்,

‘சித்தனைமுகத்தில் தேக்கி’ என்றான். யாவர்மனதையும் களிப்பிக்கிற இராமனது குணதிசயங்கள் பலவற்றினும், உனது விருப்பின்மையென்ற இந்த ஒருகுணமே ஆயிரமடங்கு நெற்புடையது எனக் குகன் பரதனைப் புகழ்ந்தவாறு. பி-ஃ—¹தேத, நீககுஞ். ²தேக்கப், தீரப், கற்பப். ³போயினன். ⁴புகழினும். ⁵கேள், நோ, போல். ⁶தேரப்பின். (௧௦௪௫)

௩௩. என்புகழ் கின்ற தேழை ¹யெயினனே னிரவி யென்பான்
றன்²புகழ்க் கற்றை மற்றை யொளிகளைத் தவிர்க்கு மாபோன்
மன்புகழ் பெருமை ³நுங்கண் மரபினோ ⁴புகழ்க் னெல்லா
முன்புக முாக்கிக் கொண்டா ⁵புபர்குணத் தூவுத் தோளாய்.

(இ - ள்.) உயர் குணத்து உரவு தோளாய்-உத்தமமான குணங்களுமாய் வலிமையையுடைய தோள்களையு முடையவனே! ஏழை எயினனே¹—அறிவில்லாத வேடனாகிய யான், புகழ்கின்றது என - (உனனைப்) புகழ்வது எவ்வாறு? இரவி என்பான்—சூரியனென்று சிறப்பித்துக் கூறப்படுபவன், தன் புகழ் கற்றை - தனது கிரணசமூகத்தால், மற்றை ஒளிகளைத் தவிர்க்கும் ஆ போல் - மற்றை (ச சத்திரன் முதலியோடது) ஒளிகளை அடக்கும் விதம்போல, —மன்புகழ் பெருமை நுங்கள் மரபினோ புகழ்க்கள எல்லாம் - அரசர்கள் கொண்டாடும் மகிமையையுடைய உங்கள் குலத்தாடது கீததிகளை யெல்லாம், உன் புகழ் ஆக்கிக்கொண்டாய் - உனதுகீததிக்குள் அடங்குமாறு செயதுகொண்டாய்.

எல்லாவரசரும் கொண்டாடத்தக்க உங்கள் குலத்துச் சக்கரவாததிகளது புகழ்களனைத்தும் உன்புகழ்க்கு டடாகது என்றவாறு. உவமையின்பொருத்தம் ஊன்றியுணர்த்தப்பாற்று, ‘எனையெயினனே’ என்றது, குகப்பெருமான் அவையடக்கத்தாற் கூறியது. பி - ம் —¹எயினரோம், எயினரோம். ²சடாக, கதிக. ³உங்கள். ⁴புகழை, பெருமை. (௧௦௪௬)

௩௪.—தூகப்பெருமான் பரதாழ்வாநிடத்து அன்பு பூணுதல்.

எனவிவை ¹யன்ன மாற்ற ²மிபைவன பலவுப் கூறிப்
புனை³கழற் புலவு வேற்கைப் ⁴புளிஞர்கோன் ⁵பொருவிவ் காத
லனையவற் ⁶கமைவிற ⁷செய்தா ⁸ராவற கன்பி லாதா
நினைவருங் ⁹குணங்கொ டன்றோ விராமன்மே ¹⁰னிமிந்த காதல்.

(இ - ள்.) புனை கழல் - அணிந்த வீரக்கழலையும், புலவு வேல் கை - புலாந்தற்றம் நாறுநிற வேலாயுத்ததைத் தரித்த கையையுமுடைய, புளிஞர்கோன் - வேடாத்தலைவனான குகன், என இவை அனன் - என்ற இவ்வாற்தைகள் போன்ற, இபைவன மாற்றம் பலஉம்-பொருத்தமுள்ள வாராதைகள் பலவற்றையும், கூறி-சொல்லி, —அனையவற்கு-அப்பரதனிடத்தில், பொருவு இல் காதல் - ஒப்பில்லாத அன்பினை, அமைவில் செயதான் - தகுதியாகச் செய்தான்; அவற்கு அன்பு இலாதா ஆர - அப்பரதனிடத்தில் அன்பு வைக்காதவர் யாரா உளா? [எவருமில்லை யென்றபடி]; நினைவு அரு குணம் கொடு

அன்றோ - மனத்தினும் செத்தித்தற்கும் முடியாத நற்குணங்கள் காரணமாக வன்றோ, இராமன்மேல் காதல் கிமிர்ந்த (து)-இராமபிரானிடத்தும் (முன்பு அக்குகனுக்கு) அன்பு மிக்கது? (எ - று.)

இராமனது குணதீசயங்களை நோக்கி முன்பு எப்படிக் குகனுக்கு அவன் பக்கல் அன்பு உளதாயிற்றோ, அப்படியே, இப்பொழுது பரதனது குணதீசயங்களை நோக்கி அவன்பக்கலிலும் அகருகனுகு அன்பு உளதாயிற்றென்பதாம். புனிஞரகோன் காதல் அனைபவற்கு அமைவிற்செய்தான் என்பதை - 'குணங்கொடன்றோ இராமன்மே னிமிர்த காதல்' என்ற தொடரும், 'ஆரவற்கனபிலாதா' என்ற தொடருஞ் சமாததித்து சினறன தொடரீதில் சீசேய்யுத்திறியணியின்பாற் படும உதகமகுணங்களை யுடையாரிடத்து அன்பு கொள்ளாதா உலகத்தில் இல்லை யென்பது, 'ஆரவற்கனபிலாதா' என்பதனாற் போதும். புலவு - மாமிசத்தின் தூகநீர்தம்; இது, வேலுககுப் பகை வருடம்பில முன்பு ஊன்றியபொழுது ஒட்டிய தசையின லாகியது. பி-ம்.—¹கண்ண ²கனி ³என்பன. ⁴புகழ். ⁵புளினை. ⁶பெரிதுவில. ⁷அன்பில, அன்பு. ⁸செய்தல். ⁹ஆயவற்கு. ¹⁰குணங்கடமமால. ¹¹கிமிர்ததாதல். (க௦௭)

௩௮ —பரதனது வினாவும்; துகினது விடையும்.

அவவழி யவனை நோக்கி யருடரு வாரி யனன
செவ்வழி யுள்ளத் தண்ண நென்றிசைச செங்கை கூப்பி
யெவ்வழி ¹யுறைந்தா னம்மு நென்றலு மெயினர் வேந்த
னிவ்வழி ²வீர யானே ³காட்டுவ ⁴லெழுக வென்றான்.

(இ-ள்.) அருள் தரு வாரி அன்ன - கருணைசீரமயி கடலபோன்ற, செவ் வழி உள்ளத்து அண்ணல் - கலவழிபிறசெல்லும் மனத்தையுடைய பரதன், அ வழி-அப்பொழுது [அவவிடத்து], அவனை நோக்கி-அகருகனைப் பார்த்தது, தென் திசை செம கை கூப்பி - தெற்குத்திசைக்கோக்கி (த தென்) சிவந்த கைகளேகூப்பி [அஞ்சலிசெய்து], 'நம முன் - நமது தமையனான ஸ்ரீராமன், எ வழி உறைந்தான் - எவ்விடத்தில் (இவரு முன்பு) தவகியிருக்கான்?' என்றலும் - என்றுவினாவிவவுடனே.—எயினா வேந்தன் - வேடா தலைவனான குகன், 'வீர-வீரனே' யான ஏ காட்டுவல் - நானே (அவ்விடத்தைக்) காணப்பிப்பேன். எழுக - (என்னுடன்) புறப்பட்டுவருவாயாக; இ வழி - (அவன் தவகினது) இரத இடமாகும், என்றான் - என்று சொல்லிச் சுட்டிக்காட்டினான்; (எ - று.)

பரதன் இராமபிரானுள்ள இடமாகிய தெற்குத்திசைக்கோக்கி கூப்பிய நகயனாய் அந்தக் கங்கைக்கரையில் இராமன் தவகிய இடத்தை வினாவினாக்கை, உடனே குகன் அத்தனைத தானே காட்டுவதாகச்சொல்லி உடனழைத்துப்போய் அவ்விடத்தைக் காட்டலாயின னென்பதாம். திகருநோக்கித்தண்ட னிடுதல், தான் அவனிடம்கொண்ட கௌரவாதிசயத்தைக் காட்டும். வாரி -

வடசொல்: நீர்; இங்கே, கடலுக்கு இலக்கணை. நம் - குகளை உளப்படுத்திய தன்மைப்பன்மை. முன் - முன்பிறத்தவனாகக் காலவாகுபெயர். பி-ம்:—
¹உறைத்ததெழுமுன். ²விரைவின். ³காட்டுவன். ⁴எழுதி, இனிதின். (க௦௪௮)

நூல்—இராமன் பள்ளிகொண்ட புற்படுக்கையைக் கண்டு பரதன்
 பெருஞ்சோக மடைதல்.

காரெனக் கடிது ¹சென்றான் கல்லிடை²ப் படுத்த புல்லின்
 வார்சிலைத் தடக்கை வள்ளல் வையிய பள்ளி கண்டான்
 பார்மிசைப் பதைத்து வீழ்த்தான் பருவரற் பரவை புக்கான்
 வார்மணிப் புனலான் மண்ணை மண்ணுரீ ராட்டுங் கண்ணான்.

(இ-ள்.) (என்றவுடனே பரதன்), கார எனக் கடிது சென்றான் - மேகம் போல விரைவாக (க குகனுடன்) சென்று, (அவனோடு சுட்டிக்காட்டப்பட்ட), வார்சிலைத் தடக்கை வள்ளல் வையிய-கீண்ட விலையேந்திய பெரிய கையை யுடைய வரையாதருளுந் தன்மைமைக்கொண்ட ஸ்ரீராமபிரான் (முன்பு)தவ கிய, கல்லிடை படுத்த புல்லின் பள்ளி-கல்லினிடைமே பரப்பிய புல்லினாலா கியபடுக்கையை, கண்டான் - பார்த்து, (வருத்தமொழுககமாட்டாமல்), பதைத்து பார்மிசை வீழ்த்தான்-துடித்துத் தடையிலே விழுத்து, வார்மணி புனலால் மண்ணை மண்ணுமரீர ஆட்டி மண்ணான் - பெருகுகிற முத்துப் போன்ற கண்ணீரினால் தரையைச் சத்தஜலஸகாருசெய்யிகிற கண்களே யுடையவனும், பருவரற் பரவை புக்கான்-சோகக்கடலில் மூழ்கினான்; (எ-று.)

சூகன் முன்னேசெல்லப் பரதன் அவன்பின்னே மிகவும்விரைந்து சென்று, இராமன் பள்ளிகொண்ட புற்படுக்கையைக் சூகன் காட்ட அத னைக்கண்டவுடனே மனம்பதைப்பதைத்துத் தடையிலவிழுத்து கண்களில் நீர தாரைதாரையாய்ப்பெருகச் சோகக்கடலி லாழ்த்தன னென்பதாம். மண்ணை மண்ணுரீ ராட்டுங்கண்ணான்-“மண்ணை மடக்கையை மண்ணுரீராட்டி” என் பது, பெருங்கதை. காளமேகம், விரைவோடு நிறத்துக்கும் உவமையாம். பி-ம்:—¹சென்று. ²அடுத்த. (க௦௪௯)

ச௦.—சோகக்கடலில்லுழங்கிய பரதன் தன்னைத் தானே
 வெறுத்துக்கூறுவது.

இயன்றதென் ¹பொருட்டி னாலிவ விடருளக் கென்ற போழ்து
 மயின்றனை கிழங்குப் காயு மமிழ்தென் ²வலிய புல்லிற்
 றுயின்றனை யெனவு மாவி துறந்திலென் சுடருங் 'காசு
 குயின்றயர் மகுடஞ் சூடுஞ் செல்வமுங் 'கொள்வென் யானே.

இதுவும் அடுத்த கவியும் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) 'என் பொருட்டினால்-(கைகேயியின் மகனான)எனது நிமித்த மாக, உனக்கு', இ இடா-இததன்மையதான துன்பம் [வனவாசம்], இயன் றது நோந்து,' என்ற போழ்துஉம-என்று (முன் கைகேயியினால்) அறிந்த

அப்பொழுதும், 'கிழங்கு உம் காய் உம்-கிழங்குகளையுங் காய்களையும், அமிழ்து என ஆயின்றனை - அமிருகம்போலக் கருதிப் புசித்தாய்; வலிய புல்லில் - உறுத்துத்தன்மையுள்ள புல்லிலே, துயின்றனை - நித்திரை செய்தாய்,' என உம் - என்று அறிந்த இப்பொழுதும், பாண—, ஆவி துறந்திலென் - உயிர் நீங்கினேனில்லை; (ஆதலால்), சுடரும் காசு குயின்று - பிரகாசிக்கிற இரத்தினங்கள் பதித்தது, உயா - விலையுபாத்த, மருடம் - கிரீடத்தை, குடும் - தரித்தலாகிய, செல்வம் உம் - சிறப்பையும் கொள்வென் - (ஏற்றுக்கொள்ள) அமைவேன்போலும், (என்று கூறி),—(எ - று) 'பின்னருஞ் சொல்வான்' என அடுத்த கவியோடு தொடரும்.

உனக்கு 'வனவாசம தோவதற்கு நானே காரணம்' என்று எப்போது அறிந்தேனோ, அப்போதே என்னுயிரை மாபத்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும்; அது கிடக்கட்டும்' அறுசுவையுண்டுகளை புண்பு அரணமனைபிற பஞ்சசபனத்தில் அதிசுகுமாரமாகப் பள்ளிகொள்ளவேண்டிய நீ காய்கிழங்குகளைத் தின்று கடுங்காட்டிற் கல்லின்மேல் வலியபுலலணைபிற பள்ளிகொண்டதை யறிந்த இப்போதாவது என்னுயிர்போயிருக்கவேணும் இப்போதும் எனது உயிர் கெட்டொழியாது இருத்தலால், நான் உன்னிடத்துப் பேரன்புகொண்டவனென்பது முழுப்பொய்போலும்; அவ்வாறு கல்கெஞ்சுணை யான் முடிசூடி உனது இராசசிபத்தை யாளுதலுஞ் செய்வெனென்ப பரதன் தன்னை வெறுத்துக்கூறின நென்பதாம். படாகையாயுள்ள இராமனை இவரு முன்னிலைப்படுத்திப் பரதன் ஐவ்வாறு கூறுகின்றனனெனக், பரதனுக்கு அரசுகொடுக்கும்பொருட்டே கைகேயி இராமனை வனமபுத்திட்டதனால், 'இயன்றதென் பொருட்டின லீவ்விடருனக்கு' என்றது; "வாக்கினால் வரத் தரக்கொண்டு மைந்தனைப், போக்கினென் வனத்திடைப் போக்கிப்பாருனக், காக்கினென்" எனக் கீழ்ப் பள்ளிபடைப்படலத்திற கைகேயி கூறியதுங் காண்க. இனி, யானேகொளவேன - பிறா தூண்டவாவது கொடுக்கவாவது வேண்டுவதில்லையென்று கருத்ததுக்கொளலினுமாம். பி - ம் —¹பொருட்டினலே. ஆய. 'செம்பொன். 'கொளவனேயான. (௧௦௮௦)

சக.—இலக்துமணன் இராப்பொழுது கழித்த இடத்தைப் பரதன் விடுவுதல்.

தூண்டர நிவந்த தோளான் ¹பின்னருஞ் சொல்லு வானர்
நீண்டவன் றுயின்ற சூழ் லீதுவெனி னியிந்த நேயம்
பூண்டவன் றொடர்ந்து பின்னே போந்தவன் பொழுது நீத்த[ணன்.
கிடாண்டென வினிது 'கேட்டா நெயினர்கோ னிதனைச் 'சொன்

(இ - ள்.) தூண்டர - தூண யொப்ப, நிவந்த-சிறந்தவன், தோளான் - தோள்களையுடைய பரதன், பின்னா உம சொல்லுவான் - மீண்டும் (சூகனை நோக்கிக்) கூறுவான்: 'அ நீண்டவன் துயின்ற சூழல் - பெரியவனாகிய அவ் விராமன் நித்திரைசெய்த இடம், இது எனின்-இதுவாஸால், நிமிர்த்த நேயம்

பூண்டவன்-(அவனிடத்தது) மிக்க அன்பைக்கொண்டவனும். பின்னே தொடர்ந்து போந்தவன் - (அவனை வனவாசத்திலும்) பின்தொடர்ந்து வந்தவனான இலக்குமணன், பொழுது நீத்தது - இராப்பொழுதைக் கழித்தது, யாண்டு - எவ்விடத்தில்? என-என்று, இனிது கேட்டான்-இனிமையாக [அன்போடு இன்சொற்களால்] வினாவினான்; (அதற்கு), எயினா கோன் இதனை சொன்னான் - வேடாதலைவனான குகன் இவ்வுத்தரத்தைக் கூறினான்; (எ - று.)— அதனை மேற்கவியிற் கூறுகின்றார்.

அப்போது பரதன் குகனோடுகி 'உனதுவாதையால் இராமபிரான் இவரு இரவைப்போகசிய இடம் முதலியன தெரியலானேன்; அவ்விராமனை ஒருநொடிப்பொழுதேனும் பிரித்திருக்கமாட்டாமையால் அவ்விராமபிரானோடு கூடவே காட்டாகத்திற்கு வந்த இலக்குமணன் இவரு இராப்பொழுதை எவரு எவ்வாறு கழித்தான்?' என வினாவினான், குகப்பெருமான் அதற்கு விடைகூறலாயின னென்பதாம் தர-உவமவுரு - நீண்டவன் - திரிவிக்கிரமனான திருமாலினது அமிசமான இராமன் எனினுமாம். பி - ம் — ¹பின்னையுஞ். ²இதுவென நிமிர்த. ³காட்டி. ⁴சொல்வான். (க௦௩க)

சு2.—குகனது விடை.

அலலையான் டமைந்த மேனி யழகனு மவளுந் துஞ்ச
விலலையூன் நியகை யோடும் வெயதுயிர்ப் போடும் வீரன்
கலலையான் டொந்த ¹தோளாய் கண்கரை ²சொரியக் கங்கு
வெலலையான் பளவு தின்ற னிமைப்பில நயன மென்றான்.

(இ - ன்.) 'கலை ஆண்டு உயர்த தோளாய் - மலைபையொத்த உயர்ந்துள்ள தோளையுடையவனே! அல்ல ஆண்டு அமைந்த மேனி அழகன் உம் - இருளையொத்துப் பொருத்திய [நரிய திருமேனியையுடைய] அழகு நிறைந்த இராமபிரானும், அவன்உம் - அவன்மனைவியான சீதாதேவியும், துஞ்ச-சித்திரைசெய்ய,—வீரன்-இலக்குமணன், விலலை ஊன்றிய கையோடு உம் - வில்லைத்தரித்த கையுடனும், வெயது உயிர்ப்போடும் - வெம்மையுடையதான பெருமூச்சுடனும், கண்கரை சொரிய—, கங்குல் எல்லையுடைய அளவு உம் - இராப்பொழுதின் முடிவெல்லையாக காண்கிறவரையிலும் [பொழுதுவிடியுமளவும்], நயனம் இமைப்பிலன் - கண மூடாதவனாய் [சிறிதும் துயில்கொள்ளாமல்], நின்றான் - (காவல்செய்து) நின்றான்,' என்றான் - என்று [புத்தனாகக் குகன்] கூறினான்; (எ - று.)

இராப்பொழுதை இலக்குமணன் கழித்த இடத்தை வினாவிய பரதனுக்கு, குகன் சீதாராமகள துயிலகையில அவர்களைவிட்டுத் தான் தனியே பிரித்து சென்று துயிலவதற்கு மனமில்லாமல், இலக்குமணன் வில்லும் கையுமாய் அவாகட்கு யாதொருதீவகும்சேராமற் பாதுகாத்துக்கொண்டு மனக்கவலையோடு கண்களில் நீர் தாரைதாரையாய்ப் பெருகப் பெருமூச்சு

செறிந்துகொண்டு இராமமுதும் இறகுத்தானே இருந்தன னென இலக்கு முன்னசெயலைப் பரதன் என்ருஉணருமாறு கூறின னென்பதாம். அவன் - நெஞ்சறிசுட்டு. வெய்துயிர்ப்புகும் கண்ணீர்சொரிதற்குங் காரணம் - இராம பிரானுக்கு கோர்த வனவாசவருத்ததைக் கருதியதலாகிய துயரம். நய னம் இமைப்பு இலன் - சினைவினை முதலொடு முடிந்தது. பி - ம்:—¹தோ ளான். ²சோர. (௧௦௫௨)

சுஉ.—பரதன் தன்னை நோதல்.

என்பத்தைக் கேட்ட மைந்த னிராமனுக் கினையா ¹ரென்று முன்பொத்த ²தோற்றத் தேயில யானென்று முடிவி லாத துன்பத்துக் கேது வானே னவனது ³துடைக்க நின்ற னன்பத்துக் கெல்லையுண்டே யழகிதென் னடிமை யென்றான்.

(இ - ன்) என்பத்தை - என்று (குண) சொன்னதை. கேட்ட—, மைத் தன் - வீரனுன பரதன். இராமனுக்கு இனையா என்று - இராமனுக்குத் தம்பியானென்று, முன்பு ஒத்த - முன்னம் (பிறப்பில்) ஒதுள்ள, தோற்றத் தேயில்-உற்பத்தியையுடைய எஃகளுள், யான—, என்றுஉம் முடிவு இலாத துன்பத்துக்கு - எப்பொழுதும் முடிதல்லலாத (இராமனது) துன்பத்துக்கு, ஏது ஆனென் - காரணமாயினென் அவன் - அவ்விலக்குமணன், அது துடைக்க நின்றான் - அத்துன்பத்தை நீக்கத் துணைநின்றான்; அன்பத்துக்கு எல்லை உண்டுஏ-அண்புக்கு ஒருவரைபரை உளனதோ? [இல்லையென்றபடி]; என் அடிமை அழகிது - என் அடிமைத்திறம் அழகுளளதாயிருந்தது! என் றான் - என்று கூறினான்; (எ - ௨)

இராமனுக்குத் தமியென்றமுறையில் ஈனும் இலக்குமணனும் ஒத்த வாகளே; ஆனால், இராமன் காட்டிலகிரித்துஅலைதற்குக் காரணமானவன் யான். இலக்குமணனோ காட்டிலவசித்தவரால் அவ்விராமியானுக்கு யாதொரு வருத்தமும் சிகழாதிருக்குமாறு தன்னாலியன்றவளவும் முயன்று காத்துவரு கின்றான்; அவன் அவ்வாறுசெய்வது அன்பின் செயலாம்; இராமனதுதமியெனப் பெயாபுண்டு அவனைக் காட்டிற்குத் துரக்கக் காரணமான என்னடி மை மிகஅழகியது என்று தன்னைப் பரதன் லெறுத்துக்கூறலாயினென்க. பரதன் 'யான என்றமுடிவிலாக்துன்பத்துக்கு ஏதுவானேன்' என்றது, கைகேயி தன்பொருட்டே இராசசிபத்தைக் கேட்டதால் முன்பு - சிறப்பு மாம. அழகிது என அடிமை - பிறகுறிப்பால், அழகியதன்று என்றவாரும். பி-ம்—¹என்ற, என்றான், என்றவ. ²கொற்றத்தேமேல, கொற்றத்தோன் மேல். ³துடைத்தது. (௧௦௫௩)

சுச.—இராமந்தங்காதுடத்தில்தானே பரதன் அவ்நிரவுதங்கி, மறுநாட் காலையிற் கங்கையின் அக்கரையைச்சேர்க்குமாறு துகளவேண்டில்.

அவ்விடை யண்ண றுனு மன்றமும் பொடியின் வைகித் தெவ்விடை தரரின் றுர்க்குஞ் ¹செறிகழற் புளிஞர் ²கோமாயு னிவ்விடைக் கங்கை யாற்றி னேற்றினை ³பாயி னெம்மை 'வெவ்விடர்க் கடனின் தேற்றி ⁴வேந்தன்பால் ⁵விடுத்த தென்றான்.

(இ - ள்.) (என்று சொன்னபின்), அண்ணல் தான்உம் - பரதனும், அ இடை-அவ்விடத்திலே, அன்று - அன்றையரவில், அரு பொடியின் வைகி - படுக்கவொண்ணாத புழுதியிலே படுத்திருந்து, (பொழுதுவிடிந்தபின் குகனை கோக்கி), 'தெவ் இடை தர - பகைவாகள பின்னிடைபும்படி, நின்று ஆர்க்கும் - நிலைபெற்று ஒலிக்கிற, செறி கழல் - செருங்கிய வீரக்கழலையுடைய, புளிஞர் கோமாதான் - வேடாதலைவனே! இ இடை - இப்பொழுது, எம்மை கவகை ஆற்றின் ஏற்றினை ஆயின் - எங்களைக் கங்காததியினின்று கரையேற்றினையானால், (அச்செயகை), வெவ் இடா கடல்கின்று ஏற்றி - கொடிய துக்கசாகரத்தினின்று கரையேற்றி, வேந்தன்பால் விடுத்தது - இராமபிரானிடஞ் சோத்ததாகும், 'என்றான் - என்றுசொன்னான்; (எ - று)

கவகையைக்கடக்கச்செய்தால் இராமபிரானைக்கண்டுதயரமாறுவோமெனப் பரதன் கூறியவாறு. கவகையாற்றின் ஏற்றுதல் - கவகையைக்கடந்து அக்கரையிலேறச்செய்தல். பி-ஈ - 1 செருவிடைப. 2 கோவே. 3 ஆகில, ஆகி, ஏக. 4 வெவ்வினைக. 5 இராமனபால், வீரன்பால். 6 விடுத்தி, விடுத்திடு. (க0௫ச)

சுரு - துக்கங்கட்டளையாற் பலநாவாய்கள் வந்தல்.

நன்றெனப் புளிஞர் வேந்த னண்ணினன் மறரை நாவாய்
1 சென்றுரீர் தருதி ரென்ன 2 வந்தன சிவன்சேர் வெள்ளிக்
குன்றெனக் 3 குனிக்கு 4 மம்பொற் குவடெனக் குபேரன் மான
மொன்றென நாணிப் பல்வே றுருவுகொண் டனைய வான.

(இ - ள்.) (அதுகேட்டு), புளிஞர் வேந்தன் - குகன், நன்றுஎன - நல்ல தென்று (அவகீதாரமாகச்) சொல்லி, தமரை நண்ணினன்-தன்னினத்தாரைச் சோத்து, (அவர்களைநோக்கி), 'கோ, சென்று நாவாய் தருதிர- (நீங்கள் போய் ஓடவகளைக் கொண்டுவருங்கள்', என்ன - என்று சொல்ல, (உடனே அவர்களாற் செலுத்தப்பட்டனவாய்), சிவன் சோ வெள்ளி குன்று என - சிவ பிரான் எழுந்தருளியுள்ள வெள்ளிமலையான கைலாசமும், குனிக்கும் அம் பொன் குவடு என - (அப்பெருமான் விலலாக) வளைத்த அழகியபொன்மலையானமேருவும், குபேரன் மானம் என - குபேரனது புஷ்பகவிமானமும், ஒன்று நாணி - (தாம்) ஒன்றாயிருத்தலைநோக்கி வெள்கி, பல வேறு உருவுகொண்டு அனைய ஆன - பலவகைப்பட்டவடிவங்களைக் கொண்டாற்போன்ற தன்மையுடையனவாகிப் ஓடவகள், வந்தன - வந்துசேர்த்தன; (எ - று.)

கைலாசம் மேரு புஷ்பகம் என்னும் இவைகள் தாம்ஒற்றையாயிருத்ததற்கு நாணி ஒவ்வொன்றும் பலவடிவங்கொண்டுவந்தாற்போன்ற பலநாவாய்கள் வந்தன என்க: தந்திரிப்பேற்றவுவமையணி. இவ்வுவமையால், வந்தநாவாய்கள் சில வெண்ணிறத்தனவும், சிலபொண்ணிறத்தனவும், சிலவிசித்திர சிறத்தனவுமாகிப் பெருந்தோற்றமுடையனவாய் பலருந் தவகுத்தற்கு ஏற்ற இடமுடையனவாயிருத்தன என்பது பெறப்படும். குபேரன் - கு - குந்தி

மாகிய [ஒருகண்பழுதுபட்ட], பேரன்-உடம்புடையவன் எனக் காரணப் பொருள்காணக. மானம்-வீமரம் என்பதன் முதற்குறை. குவடு—மலைச்சிகரம்; மலைக்கு, சிவையாகுபெயர். குன்றென, குவடுஎன, மானமென என்றவற்றில், 'என'—எண்ணிடைச்சொல்; இது, இங்கே தொகைபெறுதுவந்தது: "உம்மை என்று என ஒடி, இந்நான்கெண்ணுமெனிறியுமியலும்". 'ஒன்றெனநாணி' என்பதற்கு - ஒன்றெனப்படுதற்கு நாணங்கொண்டு என்று உரைத்தால், குபேரன்மானம் என்பதன்பின் 'என' என்னும் எண்ணிடைச்சொல்லே எடுத்துக்கூட்டவேண்டும்; "என்று மெனவு மொடுநு மொரோவழி, நின்றும் பிரிந்தெனப்பொருடொறு நேரும". ஆன-பெயர். பி-ம்:—¹சென்றினித்தருதிரா, சென்றுநீர்கொணாதினா. ²வந்தது. ³குணிகரும. 'மேருக்குழு வெண்க். (க0௮௫)

சசு.—வந்த நாவாய்களின் வருணனை.

நங்கையர் நடையி னன்ன நானுறு செலவி னாவாய்
கங்கையு ¹மிடமி லாமை ²மிடைந்தன ³கலந்த வெங்கு
மங்கொடிங் கிழித்தி யேற்று ⁴மமைதியி னமரர் வையத்
திட்கொடங் கிழித்தி யேற்று மிருவினை யென்ன லான.

(இ - ள்.) அங்கொடு இங்கு இழித்தி ஏற்றும் அமைதியின்-அக்கரையிலுள்ளாரை இக்கரையிலும் இக்கரையிலுள்ளாரை அக்கரையிலுமாக ஏற்றியிறக்குகிற தன்மையிலுல, அமரர் வையத்தது இங்கொடு அங்கு இழித்தி ஏற்றும் இரு வினை என்னல ஆன-தேவலோகத்திலுள்ளாரை இவ்வுலகத்திலும் (இவ்வுலகத்திலுள்ளாரை) அவ்வுலகத்திலுமாக இறக்கியேற்றதல் செய்கிற புண்ணியபாபரூபமான நருமங்களபோலு மென்று உவமைசொல்லத்தக்கவையான, நங்கையர் நடையின் அன்னம் நானுறு செலவின் நாவாய்-பெண்கள் நடைபோன்ற நடையையும் அன்னப்பறவைகள் நாணமடையும்படியான நடையையு முடைய மரக்கலங்கள், கங்கைஉம் இடம் இலாமை-அக்ககநாதி முழுவதும் வெற்றிடமில்லையாமபடி, எங்குஉம மிடைந்தன கலந்த - எங்கும் நெருங்கிச் சேர்த்தன; (எ - று.)

அங்கு இருப்பவரை இங்கும் இங்கு இருப்பவரை அங்குமாக இழித்தியும்ஏற்றியும் நிற்குத் தன்மையில் நாவாய்க்கு இருவினை உவமையாயிற்று. நாவாய்க்குச் சேரும் அங்கு இங்குஎன்பன-அக்கரை இக்கரைகளையும், இருவினைக்குச்சேரும் அங்கு இங்கு என்பன-மேலுலகம் கீழுலகங்களையும் காட்டின. நாவாய்க்கு, மகளிராடையும் அன்னநடையும் உவமை-மெல்ல அசைத்து அசைத்து நடத்தலிலென்க. பி-ம்:—¹இடையிலாமை. ²மிடைவன. ³வந்தது. ⁴அமைதியால். (க0௮௬)

சுள.—நாவாய்வந்தமையைக் துகன் தெரிவிக்க. பரதன் சுமந்திரனை நோக்கிச் சேனைகளை அவைகளி லேற்றிச் சொல்லுதல்.

வந்தன வரம்பி னாவாய் வரிசிலைக் குரிசின் மைந்த
சுந்தனை யாவ தென்று ¹சிருங்கிபே ரியர்கோன் செப்பச
சுந்தர வரிவில் லானுஞ் சுமந்திரன் தன்னை ²நோக்கி
யெந்தையித் தானை தன்னை யேற்றுதி விரைவி னென்றான்.

(இ-ள்.) (அகநகனம நாவாய்கள் வந்துவிடைந்தபின்),—சிருங்கிபேரியர் கோன் - சிருங்கிபேரமெனனும் ஊரிலுள்ளதாகக் தலைவனாகிய துகன், (பரதனை நோக்கி), 'வரி சிலை குரிசில மைந்த - கட்டமைந்தவிலவில்வல்ல ஆடவரிற்சிறந்த தசாதசகரவாததயினகுமாரனை! வரம்பு இல நாவாய் வந்தன-அளவிறந்த மரககலங்கள் வந்திட்டன; சிந்தனையாவது - (இனி உன்) கருத்துஎன்?' என்று செப்ப-என்றுவ்னாவ,—சுந்தர வரி விலான்உம-அழகியகட்டமைந்த வில்லையுடைய பரதனும். சுமந்திரன் தன்னை நோக்கி-சுமந்திரனைப்பார்த்து, 'எவ்வத-எனத்ததைபோன் நவனை! இ தானை தன்னை விரைவின் ஏற்றுதி-இச்சேனையை விரைவில் மரககலங்களிலேற்றி அக்கரைசோததுவாய்', என்றான் - என்றுசொன்னான். (எ - று.)

யாவது - யாது என்பதன் விரிததல். துடத்தி லுள்ளாரை 'தூரியா' என்பதுபோலச் சிருங்கிபேரத்திலுள்ளாரை 'சிருங்கிபேரியா' என்றது. சிருங்கி பேரம் - குகனென்னும் வேட்டுவாசனது இராசதானி. சுமந்திரன் என்றசொல் - நல்ல ஆலோசனையுடையானென்று பொருள்படும் இவன், இவ்வாக்குலத்தரசாகருத் தொன்றுதொட்டு அமைச்சனும் பாகனும்புள்ள வன்:தசரதனுக்கு உற்றதுணைவளுதலால், 'எந்தை' என விளிக்கப்பட்டான். எந்தை - அணமைவிளி தன் இரண்டும் - சாரிபை. பி-ம் —¹சிருங்கிவேரியா. ²எற்று. (க௦௫௭)

சுஅ.—சுமந்திரன் நாவாய்களிலேற்றிச் சேனைகள்யாவும்
கங்கையைக் கடத்தல்.

குரிசில தேவ லாலக் குரகதத் தேர்வ லானும்
வரிசையின் வழாமை நோக்கி மரபுளி வகையி ¹னேற்றக்
கரிபரி யிரதத் காலாள் ²கணககறு கரையில ³வேலை
யெரிமணி 'திரையின் வீசுத் கங்கையா நேறிற் நன்றே.

(இ-ள்.) குரிசிலது ஏவலால்-(அப்படிச் சொன்ன) பரதனது கட்டளை யால், அ குரகதம் தோ வலானஉம - குதிரைகள்பூட்டிய தேரைச் செலுத்த வல்ல பாகனான அசசுமந்திரனும், வரிசையின் வழாமை நோக்கி-ஒழுங்குதவ ருமற்பார்த்து, மரபு உளி வகையின் ஏற்ற - முறைமையாக இனமபருத்து ஏற்ற,கரி பரி இரதம் காலாள்-யானைகளும் குதிரைகளும் தேர்களும் காலாட்

களுமாகிய, கணக்கு அறு - கணக்கில்லாதனவான, கரை இல் வேலை - கரையற்ற சேனாசமுத்திரமானது, எரி மணி திரையின் வீசும் கவகை ஆறு ஏற்றிற்று - விளங்குகிற இரத்தினங்களை அலைகளால் ஏறிகிற கங்காதியின்மேற் சென்று கரையேற்றிற்று; (எ - று.)—அன்றே - ஈற்றை; அப்பொழுதே என்றுமாம்.

சுமத்திரன் சேனைகளில் எதெதை எங்குஎங்கு ஏற்றினால் ஏற்குமென்று ஆராய்ந்து அதன் தகுதிக்கு ஏற்ப முறைநிறுத்தாமல் ஏற்ற, படைகள்யாவும் நாவாய்களிலேறிக் கடைகையைக் கடத்தனவென்க. 'கணக்கறு', 'சனையில்' என்ற அடைமொழிகள் - முறையே, கரிமுதலிய சதுரங்கசேனைகளில் ஒவ்வொன்றும் கணக்கற்றிருத்தமையையும், எல்லாத் திண்ணை சேனாசமுத்திரம் கரையற்றிருத்தமையையும் காட்டும். ஏற்ற ஏற்றென்க. கடல், யாற்றின் மேல் ஏற்றிற்று எனச் சமத்திராட்ச தோன்றக் கவி கூறினா. தூதகம் - குளம்பு களாற் சேலவது வடசொல். மடபுளி, உளி - மூன்றாமவேற்றறுமைச் சொல்லுருபு. பி - ம் —¹ஏற்றி. 'கணக்கில. 'சேனை. 'தினைகள். (கௌஅ)

சகக.—யானைகள் நீந்திச் சென்றவற்றின் வருணனை.

இடிபடு முழக்கம் ¹பொங்க வினமழை மகரநீரை
முடிவுற முகப்ப வுழி யிறுதியின் மொப்பப் போலக்
கொடியொடு வங்கம் ²வேலை கூம்பொடு படர்வ போல
நெடியகை யெடுத்தது நீட்டி நீத்தினை நெடுங்கை வேழம்.

(இ - ள்.) இனம் மழை - கூட்டமாகிய மேகங்கள், இடி படு முழக்கம் பொங்க - ஒன்றோடொன்று தாக்குதலாலுண்டாகிற முழக்கம் அதிகரிக்க, ஊழி இறுதியில்-யுகமுடிவில், மகர நீரை - கடல் நீரை முடிவுஉற முகப்ப-முழுதும் மொள்வனவாகி, மொப்பப் போல - நெருங்குவனபோலவும்,— கொடியொடு-கொடியோடுகூடிய, வங்கம் - மடக்கலங்கள், வேலை - கடலில், கூம்பொடு படர்வ போல - பாயமாததோடு நடப்பனபோலவும், நெடு கை வேழம் - நீண்ட துதிக்கையையுடைய யானைகள், நெடிய கை எடுத்தது நீட்டி - நெடிதாகிய துதிக்கையை உயரவெடுத்தது, நீத்தினை - 'அத்தரதியில்' நீத்திச சென்றன; (எ - று.)

யானைத்திரள் மிகுதியாகக் கங்கையில் நீந்துமபோது, பிளையகாலத்து மேகங்கள் கடலில்தோய்ந்தது போன்ற தென்பது, முன்னிரண்டடியிற் கூறிய பொருள். கைகளைத் தூக்கிக்கொண்டு நீரிற் செலுங்கு தமது இயல்பின் படி யானைகள் சென்றது-கடலிற் கூம்புடனே மரக்கலஞ்செல்வதை யொத்திருத்ததென்றா இவையிரண்டுத் தந்தறிப்பேற்றவணிகளாம். யானையின் பிளிறலொலி, இடியோசைக்கு உவமம். மகரநீர் - மகரத்தைக்கொண்டநீர்: எனவே, கடனீராயிற்று. பி-ம்:—¹எங்க, பொங்கி. 'வேலைக். 'யானை. ()

ரு.—இதுவும் அது.

சங்கமு மகர ம்னுந தரளமு ம

வங்கநீர்க் கடலும் வந்து தன்வழிப் ¹படர மானப்

பொங்குவெங் களிற் றூக்கக் கரையொரீஇப் போயிற் றம்மா

கங்கையு மிராமற் 'காணுங் 'காதல தென்ன மாதோ.

(இ - ள்.) மானம் - பெருமைபொருதிய, பொங்கு - விளங்குகின்ற, வெங் களிற் - வெவ்விய யானைகள், தூக்க - தள்ளுதலால்,—சங்கமடம் - சங்குகளையும், மகரமீன்மடம் - சுரமீன்களையும், தரளமடம் - முதலுக்களையும், மணிமடம் - மற்ற இரத்தினங்களையும், தள்ளி—, வங்கம் - மரக்கலங்க ளோடுதற்கிடனாகிய, நீ - நீரையுடைய, கடல்மடம் - சமுத்திரமும், தன் வழி வந்து படர - தன்னிடத்துவந்து பரவுமபடி, கடகைமடம்-அத்தகவகாந்தியும், இராமன் காணும்-ஸ்ரீராமபிரானை காணவேண்டுமென்கிற, காதலது 'என்ன-விரும்பத்தையுடையது என்று சொல்லுமபடி, கரை ஒரீஇ - கரையை நீங்கி, போயிற்று - சென்றது; (எ - று.)—அம்மா - வியப்பிடைச்சொல் கங்கையென்னுமபெருதியும் கரைகடத்தமையைப்பற்றி வியத்தவாறு.

யானைகள் தென்திசைமுகம் நீத்திச்செல்லுமபோது கங்கைநீர் தென்திசையாக முத்திச்செலவது, சித்திரகூடத்திலிருக்கும் இராமபிரானைக் காணத் தான் முத்திச்சென்றதுபோலுமென்று குறித்ததா; தந்திரிப்பேற்ற வணி. கங்கையினர் அப்பாறசென்றுவிட்டதன்றி பள்ளமான அத்தகங்கையினிடத்தைக் கடலினர் நிரப்பு மென்க. பி - ட்—¹படரவ. 'காண்க. 'காதல, காதலினென்ன. (க0க0)

ரு.—தேர்கள் நாவாயிற் சென்று வகை.

கொடிஞ்சொடு தட்டு மச்ச மாழியுங் கோத்த மொட்டு

நெடுஞ்சுவர்க் கொடியும் யாவு நெறிவரு முறையி னீக்கி

விடுஞ்சுவற் புரவி யோடும வேறுவே றேறறிச் சென்ற

படிஞ்சபி 'னுடம்பு 'கூட்டும் வினையென வயிரத் தேர்கள்.

(இ - ள்.) வயிரம் தோகை-உறுதியாகிய இரத்தங்கள்,—கொடிஞ்சொடு - கொடிஞ்சியுடனே, தட்டும் - தட்டையும், அச்சமும்-அச்சையும், ஆழிமடம்-சக்கரத்தையும், கோத்த மொட்டும் - கோக்கப்பட்ட மொட்டையும், நெடுசுவர் கொடிமடம் - நெடுமையாகிய இருபுறச்சுவர்களின் மேற்கட்டிய துவசத்தையும், யாமம்-மற்றெல்லாவறுபுகளையும், நெறி வரும் முறையின் நீக்கி-நெறியாகவருகிற [முன்பூட்டிய] முறையே கழற்றி,—வீடும சுவல் - (கத்தரி யாது) விட்டுவளாதத் பிடரிமயிரையுடைய, புரவியோடும - குதிரைகளுடன்,—மடிஞ்சபின் - இறத்தபிறகு, உடம்பு கூட்டும் - (உயிரை வெவ்வேறு) சரீரங்களின் சோக்கின்ற, வினை என - வினைகள்போல, வேறு வேறு ஏற்றி சென்ற - வெவ்வேறு கலங்களின் லேறற்ப்பட்டுப் போயின; (எ - று.)

தேர்களை அநுநனமே நாவாயிலேற்றுதல் முடியாதாகையால், அவற்றின் ஒவ்வொருறுப்பினையும் தனித்தனியே பிரித்து வெவ்வேறு கலங்களிலேற்ற, அவைகளைச் சுமந்துகொண்டு அரசாங்கன் சென்றன என்றவாறு. உயிர் நீங்குவதற்குக் காரணமாகிய வினைபால் மரணம் நிகழ்த்தபின் பிறப்பதற்குக் காரணமாகிய வினை இறந்தஅவ்வுயிர்களை வெவ்வேறு வகையாயுள்ள ஏழு பிறப்பினுஞ் சேர்ப்பதுபோல், தேருறுப்புகள் வெவ்வேறு நாவாய்களிலேற்றப் பட்டன என உவமப்பொருத்தவ காண்க வெவ்வேறிடத்துச் சேர்ப்பிக்கப் படுதல், தேருறுப்புக்களுக்கும் உயிரிக்கு முன்ன பொதுத்தன்மை. வினைத்தானத்தில் பிரித்த தேருறுப்புக்களையேற்றும் பணிமாளரும், நாவாய்களின் தானத்தில் எழுவகைத்தோற்றமான உடலு மெனக் காண்க. கொடிஞ்சு - தேர் முன்னே தாமரைவடிவாக நடப்பதும் உறுப்பு. தட்டி என்றது - தேர்க் குரிய தலைவன் உட்காருமிடம் மேற்பகுதி மென்பாருமுனா. அசுசு-உருளை கோக்கும் மரம். சுவா - உளளிசுப்பவரை மறைத்து நிற்கும் உறுப்பு. நெறி வரும் முறையின் சீக்கி - தேருறுப்புக்களைச் செய்து எவ்வனம் முன்பு சேர்த்தார்களோ, அவ்வகையாகவே பிரித்து என்றபடி. தேரின கொடிஞ்சி முதலிய உறுப்புகள் தனித்தனி நாவாய்களிற பிரித்துச் சேரக்கப்பட்டதற்கு, உடம்பைக் கூட்டும் வினை உறுப்புக்களைத் தனித்தனிச் சேர்த்தலை யுவமை கூறினா என்பாருமுனா இப்பொருளில். உடம்பைக் கூட்டும் வினை-ஸந்தாந கரணியென்னும் அற்றவுறுப்புகளை மீண்டும் ஒட்டவல்ல விசைச் சைவல்லான் வெட்டப்பட்ட உடலுறுப்புக்களை யொட்டுதலின் பொருட்டு ஓரிடத்துச் சேர்த்தல் நிகழு மெனபது அறிக. அற்ற உடலைச் சேர்ப்பவன் சேதகனே யாயினும். சேர்த்ததற்கு முக்கியகாரணம் அவ்விசையே யாதலால், அதன்மேலேற்றி 'வினையென' எனப்பட்டது இனி, இறந்தபிறகு மீண்டும் பிறகுமாறு கை கால முதலிய உறுப்புக்களைப் பிறத்தற்கு ஏதுவாகிய வினையானது உயிரின்பொருட்டிச் சேர்ப்பதுபோல, நாவாய்களில் தேரின் உறுப்புக்களையேற்ற அனை சென்றன என்பாருமுனா இப்பொருளில் ஸந்தாகரணி என்னும் விசைவல்லாதிடத்துப்போலத் தனித்தனியே கை கால் முதலிய உறுப்புகள் ஆகுகுக் காண லியலா தாதலால், உவமம் பொருந்து மென்று தோன்றவில்லை இனி, பரைய பிரவேசத்தொழில் என்று கூறுவதிலும் இயைபின்மை யறிக பீ ம் —¹சுடாக் ²சுடாப் ³உயிரகன். ⁴கூடும். (௧௦௯௧)

ரு௨.—தூதிரைகள் நாவாய்களிற் சென்றமை

நாலிரண் டாய கோடி ¹நவையினு வாய்க்கண் மீதாச்
சேறிரண் டனைய வாய் ²கதியொடு நதியிற் சென்ற
பாறிரண் டனைய மெய்ப் பயத்திரண் டனைய நெஞ்சு
காறிரண் டனைய கால கடுநடைக் கவினப் பாய்மா.

(இ - ள்.) பால் திரண்டு அனைய மெய்ய-பால் திரண்டாற்போன்ற சரீரத்தை யுடையனவும், பயம் திரண்டு அனைய நெஞ்சு - அசகம் திரண்டாற்

போன்ற மனதையுடையனவும், கால் திரண்டு அனைய கால்-காற்றுத் திரண்டாற்போன்ற கால்களையுடையனவுமாகிய, கடு நடை கலினம்-மிக்க வேகமாகிய நடையோடுகூடிய கடிவாளம் பூண்ட, நால் இரண்டு ஆய கோடி பாய்மா-எட்டுக்கோடிக் குதிரைகள்,—சேல திரண்டு அனைய ஆய கதிரொடு-சேல் மீன்கள் திரண்டாற் போன்ற விரைத் தடையுடன் கூடிய, நவை இல்-குற்றமற்ற, நாவாயகள்-நாவாய்களின், மீது ஆ - மேலேற்றப்பட்டு, நதியில் சென்ற - அந்தக் கங்காததியிற் சென்றன; (எ - று.)

வெண்மைநிறமுடையவை உத்தமக்குதிரைகள் எதலால் 'பால்திரண்டனைய மெய்ய' என்றும், புதிய இடத்தைக் கண்டவிடத்து மருளுதல் குதிரைகளுக்கு இயலபு ஆதலால், 'பய திரண்டனைய நெஞ்ச' என்றும், காற்றாய்ப்பறத்து செல்லவல்ல கால்களையுடையனவாதலால், 'கால் திரண்டனையகால்' என்றும் கூறினா. கடைகப்படலத்தில "ஆயிரம்மீக்கு நாயகன்" எனக் கூறியமையால், நாலிரண்டாய் கோடிமைக் குதிரைக்கு அடையாகப்பட்டது. இனி, அங்கு ஆயிரமென்பது-பல என்னும்பொருட்டு எனக் கொள்ளின், நாவாய்க்கே நாலிருகோடிமை அடைமொழியாகக் கலாம். பி-ம் —¹நவையில நாவாய் தண்ணீர். நவையில நாவாய் தண்ணீர், நவையிலவாய் தண்ணீர். 'கதிரெயன் மீய்ச' (க௦௬௨)

௫௩.—நா பாயில் மங்கைமாநிந்தோற்றம்

ஊடுற¹ நெருக்கி யோடத் தொருவா²முன் நெருவா கிட்டிச் சூடகத் தளிரக்கைம மாதா³ குழமினா⁴ துவன்றித் தோன்றப் பாடியல் களி⁵நல்⁶யானைப் பந்தியங் கடையிற் குத்தக் கோடுகண்⁷ மிடைந்த வென்ன மிடைந்தன சூவவுக் கொங்கை.

(இ - ள்.) சூடகம் - வளைமல்களணிந்த, தளிரக்கைமாதா-தளிரபோன்ற கைகளையுடைய மாதர்கள், ஊடுற நெருக்கி-இடையே மிகவும் நெருக்கி, ஓடத்து-நாவாய்களில், ஒருவா முன் ஒருவா கிட்டி-ஒருவாமுன்னே ஒருவா சமீபித்து, குழமினா-திரண்டு. துவன்றி தோன்ற - நெருங்கித் தோன்றுதலால்,—பாடு இயல்-பெருமையமைக்க, களி-களிப்பையுடைய, நல யானைப் பந்தி-உத்தமவிலக்கணமமைந்த யானைகளின் வரிசையில், அம் - அழகாகிய, கடையின-முனைகளால். குத்த-குத்துமாறு, கோடுகள் மிடைந்த என்ன - (அவற்றின்) கொம்புகள் நெருங்கினவென்று சொல்லுமபடி சூவவு கொங்கை - (அம்மாதாரின்) திட்டியாகிய தண்டுகள், மிடைந்தன-நெருங்கின; (எ-று.)

எதிரெதிராகநிற்கி யானைப்பந்திகளில் அவற்றின் தத்தவகள் ஒன்றோடொன்று குத்துமாறு நெருங்குவதுபோல, ஓடத்தினுள் எதிரெதிராகநிற்கின்ற மகளிரகுழாத்தில அவர்களின் தண்டுகள் மிடைந்தனவெனக். பி-ம்:—¹நெருங்கி. ²முன்பு. ³தழுவினா. ⁴வாடினங், மாடினங். ⁵மால், மா. ⁶யானையத்தி. ⁷அங்கெதிர்த்து குத்தக். ⁸மிடைந்தது. (க௦௬௩)

ருசு.—கங்கையிலீந்தும் யானைகளிக்கும்பங்காது காட்சி.

¹பாங்கினுத் தரிய மானப் படர் திரை தவழப் பாரின்
வீங்குரீ ரழுயந் தன்னுள் 'வீழ்மதக் கலுழி வெள்ளத்
தோங்கலக் டலைக டோன்ற வெள்ளித்தவ ணுபாந்த கும்பம்
பூங் குழற் கங்கை நங்கை முலைபனப் பொலிந்த 'மாதோ.

(இ - ள்.) பாங்கின் - அழகினைபுடைய, உத்தரியம் மான - உத்தரியத
தைப்போல, படா திரை தவழ - பட்டத் தலைகள் தவழ, பாரின் - நிலத்தில்,
வீங்குரீ ராழுவந்தன்னுள் - மிகுந்த நீர்ப்புடைய பாற்றில, வீழும் - ஒழுகா
நின்ற, மதம் கலுழி வெள்ளத்து - மதமாகிய கலங்களைப்பெருக்கையுடைய,
ஒங்கங்கள் - மலைபோன்ற யானைகள், தலைகள் தோன்ற - (தம) தலைகள்
(யாற்றினீழ்) காண்பட்ட. ஒளித்த - (உடலமுழுதையும்) மறைத்துள்ள,
அவண-அருத்தகங்கையாறதுப்பெருக்கில, உயாத-உயாது தோன்றுகின்ற,
கும்பம்-மஸ்தகங்கள்.—பூ குழல்-அழகிய கூடலைபுடைய, கங்கை நங்கை-
கங்கா தேவியின். முலை என-தண்டகம்போல, பொலிந்த-விளங்கின; (எ-று.)

கங்கையாற்றுத்திடைவினிடம். யானைகளின் மதங்கங்கள் மாத்திரம்
தோன்றுபவை, கங்காதேவியின் கொங்கைகள் தோன்றுவதுபோலு மெனக்
குறித்தா; தன்மைத்தந்திரிப்பெற்றவன் மாதூ-தந்தை. ஒளித்தவண-
தொகுத்தல். பீ-ம் —¹பாங்கினுத்தரிக்க, பாங்கினிறகினிய. 'வீழ்மதக்,
வீழ்வதக். 'கமழ் 'அன்றே, அமமா. (௧௦௪௪)

ருரு — ரெல்லும்நாவாய்கள் ஒன்றோடொன்று தாக்கும்போது
மடவாரின் மருண்ட நோக்கின் வருண்ண.

பொலங்குதழ மகளிர் நாவாய் போககினை நொன்று தாக்க
மலங்கின ரிரண்டு பாலு¹மறுகினா வெருவி நோக்க
'வலங்குரீ வெள்ளத் 'தள்ளி யழிதா வங்கு மிங்குங்
'கலங்கலின் வெருவிப பாயுங் கபற்குல⁵கிகாத்த கண்கள்.

(இ - ள்.) நாவாய - மட்கலங்களை. போகின் - செல்லும் வேகத்தில்,
ஒன்று ஒன்று தாக்க - ஒன்று மற்றொன்றை மோத, (அவற்றின் மீதேறி
யிருந்த), பொலம் குழை மகளிர் - பொற்குழைகளையணிந்த மாதார்கள், மலங்
கினா மறுகினா வெருவி - மனங்கலங்கி மயங்கிப் பறந்து, இரண்டு பாலும்
நோக்க - இருபக்கங்களிலும் பாதக-கண்கள்-(அவர்களுடைய) கண்கள்,—
அலங்கும் - அசைகின்ற, நீ வெள்ளம் தள்ளி - நீப்பெருக்கினால் தள்ளப்
படுதலால், அழிதா-நீலமழிய, அருகும் இங்கும-அங்குமிங்குமாக, கலங்
கலின் - கலங்குவதனால்,—வெருவி பாயும்-பயந்து குதிக்கின்ற, கயல் குலம்
நிகர்த்த - கயலின் களின்னொகுதியை யொத்திருந்தன; (எ - று.)

நாவாய் ஒன்றோடொன்றுபடுவதால் அஞ்சி மருண்டுபோக்கும் மகனை மார்கணகன், நீர்ப்பெருக்குத தள்ள நிலைகெட்டு கலவருதலால் வெருவிப்பா யுங் கயல்மீனினத்தை யொக்கு மென்க. உலமைபணி. பி-ம்:—¹மயங்கினர். ²அலங்கனீர், இலங்குநீர். ³தன்னிலழித்த, தள்ளியழுதலால், தன்னிலழுத்த லால், தன்னுள்ழுத்தலால். ⁴கலங்கின. ⁵நிகாப்ப. (க0க0)

ருசு.—எயினர் நாவாயைத் துடுப்புக்கொண்டுசெலுத்த, நீர்த்தீவலையால் மடவாரின் ஆடைகள் நனைதல்.

இயல்வுறு செலவினா யிருகையு மெயினர் தூண்டத் ¹துயல்வன ²துடுப்பு வீசத் துவலைகண் ³மகளிர் மென்றா ⁴சுயல்வுறு பரவை யல்கு ⁵லொளிபுறத் தளிப்ப வுள்ளத் தயர்வுறு மதுகை ⁶மைநதர்க் ⁷கயாவுயிர்ப் பளித்த தம்மா.

(இ - ள்) இயல்வுறு செலவின் நாவாய - பொருத்திய மிருகத்தை யுடைய நாவாடகளின், இரு கைம - இருபக்கததும், எயினா தூண்ட - வேடா உத்துதலால், துயல்வன - அசைவனவாகிய, துடுப்பு-துடுப்புகளால், வீசம் - எறியப்படுவனவாகிய, துவலைகண் - நீர்த்துளிகள், மகளிர் - மாதா களுடைய, மெல தூச - மெல்லிய ஆடைமீல், உயல்வுறு - தங்கிமறை கின்ற, பரவை - பரத்திருத்தலைக்கொண்ட, அலகுல - அல்குலினது, ஒளி - ஒளியை, புறத்து அளிப்ப - வெளியே கோற்றவுக்க. (அது), உள்ளத்து அயாவு உறும-மனத்தனாச்சிபடைத்திருக்கிற, மதுகை மைந்தாககு-வலிமை யுள்ள வீரர்களுக்கு, அயாஉயிர்பு-துன்ப நீக்கத்தை, அளித்தது - உண்டாக் கிற்று; (எ - று)

எயினா நாவாயின் இருபக்கததும் உத்துத் துடுப்புகள் நீர்த்திலைகளை வீசி மடவாரின் ஆடைகளை நனைக்க, அப்போது அமமடவாரின் அல்குல் வீரர்களுக்காணப்பட்டு மனக்களிப்பை விளைத்தெனறவாறு. பரவையல் குல - பரவையோன்ற அலகுலமாம் அமமா-விடப்பிடைச்சொல். பி-ம்:— ¹துயல்வரு. ²துடுப்பின். ³மிளிரும் ⁴உயலுறு, உயல்பெறு, இயல்வுறு. ⁵ஒளிப்புறவொளிப்ப, ஒளிப்புருத்தொளிப்ப, ஒளிப்புருத்தொளிர, ஒளிப்பற வொளிப்ப, ஒளிப்புறத்தொளிப்ப, ஒளிப்புருத்தொளிப்ப. ⁶மைந்தா. ⁷அயர்வுயிர்ப் பளித்ததன்றே, அயாவுயிர்ப்பளித்ததம்மா, அயாவுயிர்ப்பொழித்ததன்றே, அயாவுயிர்ப்பொழித்தவன்றே. (க0க0)

ருசு.—ஏறிய சேனைகளை யிறக்கிவிட்டு, மீண்டுவருகிற நாவாய்களின் வருணை.

இக்கரை யிரைத்த சேனை யெறிகடன் ¹முகந்து வெஃகி யக்கரை யடைய வீசி ²வறியன வனுரு நாவாய் புக்கலை யாழி நன்னீர் பொறுத்தன ³போக்கிப் போக்கி ⁴யக்கணத் துவரி மீளு ⁵மகன்மழை ⁶நிகர்த்த ⁷வம்மா.

(இ-ள்.) இ கரை - இக்கரையிலேயுள்ள, இரைத்த சேனை - ஆரவாரிக் கிற சேனையாகிய, எறி கடல் - (கரையை) மோதுகிற கடலை, வெஃகி முகத்து - விரும்பி யேற்றிக்கொண்டு, அ கரை அடைய வீசி - அக்கரையிற் சேரும்படி விரைவிற்கொலுத்தி, வறியன அணுகும் - ஒருபொருளில்லாதனவாய் மீண்டுவருகிற, நாவாய் - மரக்கலங்கள்,—அலை ஆழி புக்கு - அலை களையுடைய கடலிற் சேர்த்து, நல நீ - (அதன்) சிறத்த நீரை, பொறுத்தன-மொண்டு எடுத்துக்கொண்டனவாய், போக்கி போக்கி - (அதனை) முற்றுஞ் சொரிந்துவிட்டு, அ கணத்து உவரி மீளும் - அந்தக்கணத்திலே (மீண்டும நீ முகத்துக்கொள்ளுதற்குக்) கடலைநீராகிக் திருப்பிவருகிற, அகல மழை-பார்த்த மேகவகளை, நிகர்த்த - ஒத்தன; (எ - று)—அம்மா - வியப்பிடைச்சொல்.

தந்தறிப்பேற்றவுவ மயணி. நாவாய் செலுத்துபவரது விருப்பத்தை நாவாயின்மேலேற்றி, 'வெஃகிமுகத்து' என்றா. கடலின் உவாரீரை மேகம் நல்லீராக்ருவது தோன்ற, 'நண்ணீ' எனப்பட்டது. பி - ம் —¹முகத்த மேகம், இனிதினேற்றி, முகத்தாலேறி, முகத்தவெகி. ²அறிவென. ³பொரு கிகக்கி, பொருகியெககி, பொருகிப்பொருகி ⁴அககணம். ⁵கனமழை. ⁶நிகர்த்தது. ⁷மாதோ. (ககக)

ருஅ.—நாவாயில் தண்டங்களில்விாங்குங் கோடிகளின்வருணனை.

அகிலிடு தூப மன்ன வாய்மயிற் பீலி யார்த்த

¹முகமுடை முரண்மாத் தண்டு கூம்பென முகிலின் வண்ணத் துகிலொடு தொடுத்த செம்பொற் ²றட்டிடைத் தொடுத்த மு நகுகொடி. நெடிய பாயி னினமெனச் சென்ற நாவாய். [த்த

(இ - ள்.) அகில் இடு தூபம் அன்ன - அகிற்கட்டையாற் புதைத்த புகையையொத்த, ஆய் மயில் பீலி - ஆராயத்தெடுத்த மயிற் பீலி, ஆர்த்த-கட்டப்பட்டனவாகி, முகிழ் உடை - கூம்புதலைக்கொண்ட, முரண் மா தண்டு - வலிய பெரியதண்டுகள், கூம்புஎன - பாயமரம்போல் தோன்ற,—முகிலின் வண்ணம் துகிலொடு தொடுத்த-மேகத்தின் நிறத்தைக்கொண்ட சிலைகளால் தொடுக்கப்பட்டனவும், செம்பொன் தட்டிடை கொடுத்த - செம்பொற்றட்டி னிடையே நடப்பட்டனவுமாகிய, முத்தம் ரகு - முத்துக்களுடன் விளங்குகின்ற, கொடி - (தண்டங்களோடு தோன்றுங்) கொடிகள், நெடிய பாயின் இனம் என-கீண்ட மரக்கலப்பாய்கள்போலத்தோன்ற, நாவாய் - அந்நாவாய்கள், சென்ற - ககையாற்றிற்கென்றன; (எ - று.)

துவசவகட்டிய தண்டமும் துவசங்களும் - பரவும் பாயமரமும்போலத் தோன்ற, நாவாய் சென்றனவென்க. ³நவ்வென என்றபாடத்துக்கு-நவ்வு - பெரியமரக்கலமென்றும், நாவாய் - சிறியமரக்கலமென்றும் இவ்வனம் வேறு பாடுகொண்டு, ஒன்றற்குஒன்றை உவமைகூறிய தென்பா. பி ம் —¹முகுளிடு, முகிலுடு, முகிழிடு. ²தகட்டிடை. (கககஅ)

ருக்.—மகளிரேறிச் சென்ற நாவாய்களின் வருணனை.

¹ஆனனங்²கமலத்³தன்ன மின்னன்ன வமிழ்தச் செவ்வாய்த்
தே⁴னனை குழலா ரோறு மப்பிகள⁵சிந்து முத்த
மீனென விரிந்த கங்கை விண்ணெனப் பண்ணை முற்றி
வானவர் மகளி ருரு மானமே சிகாத்த மாதோ.

(இ - ள்.) விரிந்த கங்கை - விசாலமான கடகாந்தி, விண் என - ஆகாயம்போலிருக்கவும், —சீதும் முததம்—(அநந்தியிற்) சீததுகின்ற முததுக்கள், மின் என - (ஆகாயத்தில் விளங்குகிற) நட்சத்திரங்கள்போலிருக்கவும், —கமலதது அன்ன ஆனனம்—செந்தாமரைமலையோத்த முத்ததையும், அமிழ்தம் செவ்வாய் - அமிதம்போல (இனிமைமிக்க) சுவர்த வாயையுமுடைய, மின் அன்ன தேன் நனை குழலா - தேனினால் நனைந்த கூந்தலையுடையமின்னலை யொத்த மகளிர், ஏறும் - ஏறிய. அமரர் - நாவாய்கள், —பண்ணை முற்றி-நீர்வீளையாட்டை முடித்து, வானவர் மகளிர் ஊரும் - தேவமாதா ஏறிச்செல்லுகிற, மானம் சிகாத்த - விமானங்களைப் போதனை; (எ - று.)

கடகாந்தி வானத்தைப்போலவும், அதற் சீதும் முததுக்கள் நட்சத்திரங்கள்போலவும் இருக்க, மகளிரேறிச் செல்லும் நாவாய் அவ் விண்ணிற் செல்லும் விமானம்போலுமென்றா தந்திறிப்பேற்றவுவமையணி. சீதும் முததம் - கொழிக்கின்ற முததுக்கள். மகளிர்க்குத் தேவமாதை உவமை கூறியதனால், அவர்களது அழகுமிகுதியும் செல்வச் செற்படும் இன்பக்களிப்பும் விளங்கும். மகளிர்க்கு மின்ன லுமை, உடம்பினோளிக்கு. தேன் - குடிய பூக்களில் உள்ளது. பண்ணை - மகளிரிடல் பண்ணைமுற்றி - தோழியா கூட்டத்தாற் சூழப்பட்டு என்பாரும் உளர். பி-ம் —¹ஆனபாற. ²கமலம். ³அன்னத்தினமென, அன்னவினமென. ⁴அலர். ⁵சிதறும். (கஞ்சு)

சு௦.—துடுப்புக்கொண்டுள்ள நாவாய்கள் சென்ற வருணனை.

துளிபடத் துழாவு திண்கோற் றுடுப்பிரு காலிற் றோன்ற
நளிர் புனர் கங்கை யாற்றி¹னடந்தெனச் செல்லு நாவாய்
களியுடை மஞ்ஞை யன்ன கனங்குழை கயற்கண் மாத
ரொளிசடிக் கமலந் திண்ட வுயிர்படைத் தனவே யொத்த.

(இ-ள்.) துளி புட் துழாவு-துளிகளெழுப்படி துழாவுகின்ற, திண துடுப்பு கோல்-திடமான துடுப்புகொம்புகள், இரு காலின் தோன்ற - இரண்டு கால்களைப்போலக் காணப்பட, நளிர் புனல்-குளிர்ந்த நீரையுடைய, கங்கை ஆற்றில்-கங்காநதியில், நடந்து என-நடத்தாற்போல, செல்லும் - போகின்ற, நாவாய் - ஓடாடிகள், —(சாயலால்)-களிஉடை-களிப்பையுடைய, மஞ்ஞை அன்ன-மயிலை யொத்த, கனம் குழை-கனவியகுழையையுடைய, கயல் கண-செல்லீன்போன்ற

கண்களேக்கொண்ட, மாதர் - மாதாருடைய, ஒளிர் - விளங்குகின்ற, அடி கமலம் - தீண்ட - பாத்தாமரைகள் படுதலால், உயிர் படைத்தன ஏ ஒத்த-உயிர் பெற்றனவே யொத்திருத்தன; (எ - று)

மகளிர் தமதுபாத்தகளைவைத்து ஏறியிறகு துடுப்புகளால் தள்ளப் பட நாவாய ககையாற்றினீது செல்பவை, மகளிர் பாத்தீண்டப்பெற்ற தால் நாவாயும் உயிர் படைத்தது காலாநசெல்வதை யொத்திருத்தனவேனக் குறித்தார்; தந்தறிப்பேற்றவணி. மனனமுபனனமாதனேக. பி - ம் - 1¹ணடெனச.

(க௦௭௦)

கக - முனிவர் தவவலிமையால் ஆகாயமீக்கமாகக் கங்கைகடத்தல்.

மையறு விசயபின் மண்ணின் ¹மற்றுமோ ருலகின் முற்று மெய்வினை தவமே யன்றி ²வேறுமொன் றுளதோ கீழோர் செய்பினை நாவா யேறித் தீண்டலர் மனத்திற் செல்லு மொய் விசயப் போட மாகத் தேவரின் முனிவா போனார்.

(இ - ள்.) (இவ்வனம் படைவீரா முகலியோ நாவாயேறிச்செல்ல), முனிவா-இருடிகள்.—கீழோர் செய்வினை நாவா ஏறி தீண்டலா கீழ்ப்பட்ட சாதியாரை செயப்பபட்ட ஒத்திறற்றொழி லகைத்த இவர்களைத்தீண்டியேறு தவர்களாய், மனத்தல செல்லும் மொய் விசயப் - மனத்தல. இச்சித்தமாதறி ரத்திற் செல்லுகிற பொருத்திய ஆகாசஞ்சாரகைதயே, ஒட்ட ஆக - ஒட்ட நிலேறிச்செல்வதாகக்கொணடு. தேவரின் - (விமானங்கள்வேறி ஆகாயமார க்கமாகச் செல்லுகிற, தேவர்களபோல, போனா - (அக்கன) சென்றார்கள; மையறு விசயபில் - குற்றமல்லாத விண்ணுலகத்திலும், மண்ணில் - மண்ணுலகத்திலும், மற்றம ஓர் உலகில் - வேறோருலகமாகிய கீழுலகத்திலும், முற்றும-(ஆக) எல்லாவுலகக்கல்லும் மெய்வினை-2²ணையாக[த தவறு மற் பலிக்கற்] தொழில், கவமன அன்றி-தவமேடலையால், வேறும ஒன்று உளது - வேறேயுமஒன்று இருக்கின்றதே? எ - று)

இரகுருவுபோகித்தனை வசைகடன முதலிய முனிவர்கள் கவத்தாற் சித்திபெற்றவாக ளாதலால், மனத்திற் சைகற்பத்தமாத்திரத்தால் ஆகாய மாககமாக யாற்றைக் கடத்து சென்றாக னென்ற சிறப்புப்பொருளை 'வேண்டிய வேண்டியாகு எய்தற்பயத்ததாய் தவத்திற் சிறத்தது எவ்வுலக கிலும் எதுவுமில்லை' என்ற பொதுப்பொருளாற் சாத்தித்ததனால், வேற்றுப் பொருளைவைப்பணி. ஏற்த்தீண்டலா - தீண்டுவதலா என விசுதி பிரித்துக் கூட்டுக ஒடுவது - ஒட்ட காண்ககுற்றமென்ப 'கீழோர் செய்வினை நாவா யேறித்தீண்டலா' என, முனிவரது ஆசாமிகுதி விளக்கியவாறு. பி - ம் - 1¹மாறும், ²மேலும், ³தீண்டிலா ⁴விசயபூடே.

(க௦௭௧)

வேறு.

கக2.—சேனைகளியாவுங் கங்கையைக் கடத்தல்.

அறுபதி னாயிர மகரு ரோணியென்

றிறதிசெய் சேனையு மெலலை திரங்கர்

மறுவறு ¹மாந்தரு மகளிர் வெள்ளமுஞ்

செறிதிரைக் கங்கையின் கிடக்கச் சென்றவே.

(இ - ள்.) அறுபதினாயிரம் அக்ஞரோணி என்று - அறுபதினாயிரம் அக்ஷரிகினிகள் என்று, இறுதி செய் - (கணக்கு) முடிவுசெய்யப்பட்ட, சேனை உம் - சேனைகளும், கதா - பட்டணத்திலுள்ள, மறு அறு - குற்றமற்ற, எல்லை தீர் மாதா உம் - அளவுகடந்த பிரஜைகளும், மகளிர்வெள்ளம் உம் - மாதாகூட்டமும், செறி திரை கங்கை - நெருங்கிய அலைகளையுடைய கங்கா நதி, பின் கிடக்க-பின்னிடும்படி, சென்ற-போயின; (எ - று.) பி ம் —¹மாக்களும். ²சென்றதே. (க௦௭௨)

கூஉ.—சேனைகளையாவும் கடந்தபின் பரதன் ஓடமேறுதல்.

சுழித்துநீர் ¹வருதுறை யாற்றைச் சூழ்ப்படை
கழித்துநீங் கிபதெனக் கள்ள வாசையை
யழித்து²வே றவனிபண் டாண்ட வேந்தரை
யிழித்துமே லேறினான் ருனு மேறினான்.

(இ - ள்.) சூழ் படை - (தன்னைச்) சூழ்துவந்த சேனை, சுழித்து நீர் வரு - சுழிக்களோடுகூடி நீர் பெருகப்பெற்ற, துறை - பலஇறவகுதுறைகளையுடைய, யாற்றை - கங்கைத்தெயை, கழித்து நீங்கியது என-கடத்து சென்றதாக, —(அதன்பின்), —கள்ளம் ஆசையை அழித்து - வஞ்சனையோடுகூடின பொருளாசையை நீக்கி, (அதனால்), அவனி பண்டு ஆண்ட வேறுவேந்தரை இழித்து - பூமியைப் பழமையாக அரண்சாண்ட மற்றையரசர்களைக் கீழ்ப்படுத்தி, மேல ஏறினான் தான் உம் - (அவ்வரசர்சொல்லோரினும்) மேன்மையை யடைந்தவனான பரதனும், ஏறினான் - (ஓடத்தில) ஏறினான்; (எ - று.)

‘கழித்துநீங்கிய தென’ என்பதற்கு - கடத்துசென்றதென்று (வேடர்) சொல்ல(க்கேட்டு) என்றும், கடத்துசென்றதென்று அறிந்து என்றும் உரைப்பினும் அமையும். தனக்கு வலியக்கிடைத்த இராசசியத்தை யாளுதலில் ஆசையல்லாமல் அதனைத் தமையனாகக் கொடுக்க வந்ததனால் பரதனுக்கு ஒப்பு உயாவு இல்லாதசிறப்பு உளதான தன்மை, கீழ் நடு, நக - ஆங்கவிகளிலும் விளக்கப்பட்டது. பி - ம் —¹வருக. ²வேன்று. (க௦௭௩)

கூச.—சத்துருக்கினன் தாய்மாரீழுவர் கமந்திரன் துகள் என்ற
இவர்கள் ஏறியதும், பரதனேறிப் ஓடந் செல்லுதல்.

தன்னன தம்பியுந் தாயர் மூவருந்
சொன்னதேர் வலவனுந் தூய தோழனுந்
துன்னின ரேறலுந் துழாது ஓபபெனு
நன்னயக் காலினு னடத்தன் மேயினான்.

(இ - ள்.) தன் அன தம்பி உம்-தன்னைத் தானேயொத்த [வேறு உவமை பெறாத] தம்பியான சத்துருக்கினனும், தாயா மூவா உம் - (கௌசலியை கைகேயி சுமித்திரை யென்னும்) தாய்மார மூன்றுபேரும், சொன்ன தேர் வலவன் உம்-சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுகிற தோப்பாகனான சுமந்திரனும், தூய தோழன் உம் - பரிசுத்தியையுடைய தோழனான குகனும், (ஆக இவர்கள்),

தன்னினர் ஏறலும்—(பரதனைறின ஓடத்தில்) நெருங்கியேறின வளவிலே,—
துழா துடிப்பு எனும் நல் நயம் காலினால்—துழாவுகிற துடிப்புக்கோல்களென்
கிற கிறத்த அழகிய காலகளினால், நடத்தல் மேயினால்—(நாவாயாகிய புருஷன்)
செல்லத்தொடங்கினான்; (௭ - று)

நாவாயென்பது, இச்செட்புளுக்குத் தோன்றாவுமாய். வடமொழியில்
'நௌஃ' என்னும் நாவாயின் பெயர் ஆண்பாற்சொல்லாதலாலும், இருபுறமுந்
துழாவும் இரண்டிதுடிப்புக்கால்களே யுடைமையாலும், நாவாயைப் புருஷ
னாகக்குறித்தாரா. உதகமகுணத்துக்கு உடம்பாகிய பாகவதஸோஷதவம் தலை
யெடுத்தவனாகலால், சத்துருக்கினனுக்கு வேறு உடைமையிலலை யாயிற்று. தன்
அன-பரதனையொத்த என்றும். சொன்ன - (சுகனது தன்மையைக் கீழ்ப்
பரதனுக்குக் கூறின என்றும், (சமயத்துக்கேற்ற ஆலோசனைகளைச்) சொல்
லுத்தன்மையுள்ள என்றும். இச்செட்புள் சிவபித்தகரி விலலை. (௧௦௭௪)

வேறு.

கரு.—அவ்வளம் யாவரும் ஒரங்குநாவாயேறிச் செல்லுகையில்,
கோசலையைச் சுட்டி இவ்வியாரென்று குதன் வினாவ அத்தற்பு
பரதன் விடைகூறுதல்.

சுற்றத்தார் தேவரோடு¹ தொழுகின்ற கோசலையைத் தொழு
து நோக்கிக், 'கொற்றத்தாக ருசிசிலவ ராரென்று குதன் வினவக்
'கோக்கள வாகு, முற்றத்தான் முதற்கேள் மூன்றுலகு மீன்றானே
முன்னீன் றானேப, பெற்றத்தாற பெறுஞ்செலவம் யானபிறத்த
லாற்றற்றத்த பெரியா ளென்றான்.

(இ - ள்.) சுற்றத்தார் - உறவினர்களும், தேவரோடும - தேவர்களும்,
தொழுவணவருமபடி, சினை-(சிறப்புறறு) சினை, கோசலையை-கௌசலையை,
நோக்கி - பார்த்து. குதன்—, 'கொற்றம் தா ருசிசில - வெற்றிமாலையை
யுடைய அரசனே! இவா ஆ—?' என்று—, தொழுது வினவ - (பரதனை)
வணங்கிக்கேட்க,—(அதற்குப் பரதன்),—'(இவன், கோக்கள வாகும் முற்
தத்தான் முதல தேவி-அரசர்கள் தங்கியிருக்கப்பெற்ற தலைவரிலையுடைய
தசரதனது மூத்தமனைவி மூன்று உலகும என்னுனை முன் என்னுனை -
மூவகைப்பட்ட உலகங்களையும் படைத்த பிமனை முன்பு படைத்த திருமா
லாகிய இராமபிரானே, பெற்றத்தால்-(தான் மகனாக) எந்ததனால, பெறும் -
அடைதற்கு உரிய, செலவம்-பாக்கியத்தை, யான பிறத்தலால்-நான் பிறத்த
னால், துறத்த-இழந்த, பெரியான் - பெருமையையுடையவன்,' என்றான்—.

இராமனென்ற மூத்தமனைப் பெற்றதனால இந்த அரசச்செல்வமெல்
லாம் அவ்விராமபிரானாகே உரியதாகு மாதலால், இவன், அரசன்தாய என்ற
பெருஞ்சிறப்போடு இருத்தற்கு உரியன்; என்மாதாலான கைகேயி என்பொ
ருட்டு இராசசியத்தை வரமாக வாங்கின ளாதலால், அவ்வகைச்சிறப்பு இவ

ளுக்கு நீங்கிற்று; இவ்வாறு பிறர்க்கு இன்றியமையாத சிறப்புக்களையெல்லாம் தவிர்க்குமாறு கோர்துள்ளது எனக்கு இத்தப்பாழ்ஞ்சன்மம் என்றுவெறுப்புத் தோன்றப் பரதன் விடைகூறுகின்றன னென்க. சுற்றத்தார்தொழுதல்-சக்ர வர்த்தியின் பட்டமகிஷிபாதலாலும், தேவா தொழுதல் - தேவகாரியரிமித்த மாகத் திருமால் அவதரிக்கப்பெற்ற திருவயிற்றினளாதலாலும் என்க. சுற்றத் தாரா தொழுதற்குச் செல்வச்சிறப்பும், தேவா தொழுதற்குக் கற்புச்சிறப்பும் காரணமாதலு மாம. கோகநா - சக்கரவாத்தியைக் காணவும் வணங்கவும் திடைசெலுத்தவும் வந்து அண்ணலினிடமினுட்செல்ல இடம்பெறாது வெளியிற காத்திருப்பவா. கோசலை முதல்யோரைக் கண்டபோது மன்னவன் தேவிய ரென்று தெரிந்த தன்றி, இன்னாரின்றொன்ற வுணரப்படாமையால், அதனை யறியும்பொருட்டுக் குகன் வினாவு, பரதன் விடைகூறுகின்றன னென்க.

கோசலை-உட்சொல்திரிபு; கோசலதேசத்தரசன் மகனென்று பொருள் தகழிண்கோசலதரசன்மகள் இவள். உத்தரகோசலம்-தசுதாராடு. கோஸலம் என்னும் உட்சொல்-க உலகம் எனப் பிரிக்கப்பட்டி, படைத்தற்கடவுளான பிரமனும் உல்லாசப்பட்டத்தக்க தென்னும் பொருளைத் தரும். மூன்று உலகு-மேல கீழ் கடு என்பன. இனி, கிருதகம் அகிருதகம் கிருதகாகிருதகம் என்று மூலகைப்பட்ட உலகம் என்றலும் ஒன்று (கிருதகம்-அவாகத் பிரளயத்தில அழ்வனவான கீழேமுலகமுட. பூலோகம் புராலோகம் சுராலோகம் என்ற மேல்மூன்றுலோகங்களும் அகிருதகம் - அவ்வாறு அவாகத் பிரளயத்தில அழ்மாதனவான ஜலோகம் தபாலோகம் சந்தியலோகம் என்ற மூன்று உலகங்கள்' கிருதகாகிருதகம்-அவ்வாறான பிரளயத்தில் பாதிமழ்க்தும் பாதி யழியாமலும் இருப்பதான மஹாலோகம்) பெற்றதால் - பெற்றதால் என்பதன் எதுகைகோகிய விரித்தலவிகாரம். தேவா-விண்ணுலகத்து வாழ் கின்றவரென்று காரணப்பொருள் பதம் பி-ய் —¹தொழாக்கின்ற, தொழு கின்ற. 'வெற்றித். 'வேந்தா. 'உலகம். (கௌடு)

சுசு.—அப்போது குகன் வந்தத்தோடு கோசலையை வணங்க, அவள் வினாவித் துணைத் தெரிதல்.

என்றலுமே யடியின்மிசை¹வெடிதுவிழுத தழுவானை யிவன்யா 'ரென்று, கன்றுபிரி காராவின் றுய்ருடைய கொடிவினவக் கழற் கான் டைந்த, னின்னுணைவ னிராகவானுக கிலக்குவற்கு மிளையவறகு மெனக்கு மூத்தான், குன்றனைப் திருநெடுந்தோட் குகனென்பா 'னிநகின்ற குரிசி லென்றான்.

(இ - ள்.) என்றலும்-என்று (பரதன்) சொன்னவளவிலே,—அடியின் மிசை வெடிது விழுது தழுவானை-(கௌசலியாதேவியின்) திருவடிகளின் மேல் நன்றாகவிழுதுதழுவலான குகனைக் குறித்து,கன்று பிரி கார ஆவின் னாயா உடைய கொடி-கனறைப்பிரிந்த காரம்பசுவின் துன்பமடோன்ற புத்

திரவிரகததன்பததையுடைய பூவகொடிபோன்ற கௌசலை, இவன் யார்? என்று வினவ—,—கழல் கால மைந்தன் - வீரக்கழலையணிந்த பாதத்தை யுடைய குமாரனான பரதன், 'இந்நிற குரிசில - அருகிலநின்ற இவ்வாண்மகன், இராகவனுக்கு இன துணைவன் - இராமபிரானுக்கு இனிய தோழன்; இலக்குவற்கும - லக்ஷ்மணனுக்கும், இளையவற்கும-தமபியான சத்தருக்கினனுக்கும், எனக்கும—, மூத்தான்-தமையனாதகுதியுடையவன்; குன்று அனைய திரு டேடு தோள் குகன் எனபான் - மலைமையொத்த அழகிய பெரிய புயங்கலையுடைய குகனென்னும் பொருடையான்,' என்றான்—; (௭ - ௩.)

கௌசலாதேவியை இன்னாளுென்று பரதன் தெரிவித்தவுடனே, இராமனுக்கு நோதனுள் வனவாசம் காணமாகக் குகனுக்கு மனத்திற் பொங்குகின்ற சோகம் உள்ளடங்காது வெளிப்பட, பேருழையோடு அந்தக்குகன் கோசலைமை வணங்கிந். அவன் அவனை இன்னொருவனென்று தெரிவிக்கும்படி பரதனைக் கேட்ட, அந்தப்பரதனும் அவ்வாதே தெரிவித்தன நென்பதாம். பரதன் குகனுடைய ராமபக்தியை மெச்சி அதனால் அவனிடத்துக்கொண்ட நன்முகிடப்ப இலக்குவற்கும் இளையவற்கும் எனக்கும் மூத்தான்' என்றான். காசுவை உலமைகூறினது தூய்மைக்கு நிகரன் - வடசொல்; ரகு வென்னும் அரசனது குலத்தில அவதரித்தவன் ரகுவென்பவன், தசரதனுக்கு மூத்தானை. ரகுமகாராசன். எல்லாத் தேசத்தையும் வென்று விசுவஜித் எனனும் நேளவியைச் செய்து அதில எல்லாப்பொருளையும் வடிங்கிவிட்டு வறுங்கையாழ்ந்தருகையில், கௌதஸனென்னும் முனிவன் தனது ஆசிரியனாகிய வரதராமகாமுனிவனுக்குக் குருதந்தனைகொடுத்ததொருபுறம் வந்து யாசிக்க, குபேரனிடத்திலிருந்து வேண்டுகொருளை யழைப்பித்து அந்தக் கௌதஸனுக்குக் கொடுத்த மிக்க வீரமுங் கொடையும் நிலநாட்டிய சிறப்புடையா னாதலால், இராமபிரான் அவன்குலத்துப்பிறத்தவனென்ன 'ராகவன்' எனரா. இலக்குவன் - வடசொல்கீர்பு லக்ஷ்மணன் எனனும் வடசொல்லுக்கு - சகலவுத்தமலக்ஷணங்களுநி கூடினவனென்று பொருள்; பகவத்கைகரிய லக்ஷ்மியோடுகூடினவனென்றும் உரைப்பா. நேடிதுவழுதல் - ஸாந்தரநகமாக நமஸ்கரித்தல். பி - பி —¹நேடிதின். 'என்ன 'உழுத, 'கீரீனற. (கௌசு)

௯௭ —கௌசலையை பரந்திருக்கின்ற துகளையும் பரதனையும் தேற்றத்தல்.

நைவீர லோபைந்தி ினித்துடா னாடிநது காடு நோக்கி, மெய்வீரர் பெயர்ந்ததுவு நலமாயிற் றுமன்தே விலங்கற் றின் டோட், கைவீரக் களிநையை காணையின் 'றன்னோடுங் கலந்து 'நீவி, நைவீரு மொருவீரா மகவிடத்தை நெடுங்கால மளித்தி ரென்றான்.

(இ - ள்.) 'அதுகேட்ட கௌசலை அவர்களை நோக்கி),—'மைத்தீர - புத்திரர்களே! இனி துயரால நைவீர அலோ-இனிமேல் நீங்கள் துன்பத்தால்

வருந்தாதீர்; மெய் வீரர் - தவறாத பராக்கிரமத்தையுடைய இராமலக்ஷ்மணர், நாடு இறந்து காடு கோக்கி பெயர்த்தது உம்-நாட்டைவிட்டுக் காட்டை கோக்கிப் புறப்பட்டுச்சென்றதும், நலம் ஆயிற்று ஆம் அன்றே - (இப்படிப்பட்ட நல்ல தோழனைப் பெறுதலால்) நன்மைக்கே காரணமாயிற்றுமன்றோ (இனி), விலங்கல் திண தோள் - மலைபோன்ற வலிய தோளையுடைய, கை வீரம் களிறு அனைய - துதிகைமாத்செய்யும் பராக்கிரமத்தொழிலையுடைய ஆண் யானையை யொத்த, காளை இவன் தன்னோடு உம் - (சூகனென்னும்) இவ்வாண் மகனுடனே, கலந்து - கூடி, நீலிா ஐவீர உம் - நீங்கள் ஐந்துபேரும், ஒருவீர் ஆய் - ஒற்றுமையுடையவர்களாய், அகல இடத்தை நெடு காலம் அளித்திர் - பரந்த நிலவுலகத்தை வெகுநாடும் பாதுகாப்பீர், என்றான் - என்று (ஆசை வாதமாகக் கூறினான்; (எ - று.)

‘இராமபிரான் காட்டிலேயே மிருகதால இத்துணைச்சிறந்த தோழன் கிடைப்பது அரிதாதலால், இவ்வாறு சிறந்ததோழன் கிடைப்பதற்குக் காரணமாயிருந்த ஒரு பெருநன்மையைக் கருதி, இராமனுக்கு கோத்த வனவாசத் தைக்குறித்துச் சிறிதுங் கவலைப்படாது, நல்லராயப்பிறந்த நாம் ஐவராய் வீட்டோமேயென்று பெருமகிழ்ச்சிக்கொண்டி. நீங்கள் ஒற்றுமையோடு இந் நிலவுலகமுழுவதையும் நெடுநாள் போற்றிவெவேண்டும்’ என்று கௌசலே வருந்துகின்ற பரதனையும் சூகனையும் தேற்றி ஆசைவதித்தன னென்பதாம். “முன்புளே மொருநாள்வே முடிவுள தெனவுனாறு, உன்புள வினிராமோ ரைவாக ஞானானேம்” எனக் கீழ் இராமன் கூறினதுங் காண்க. இங்கே கோசலே பரதனையும் சூகனையும் ‘மைந்தர்’ என விளித்ததனால், அந்தத்தேவி அவர்களிடத்துக்கொண்டுள்ள புத்திரவாற்சலியர தோன்றும். பி - ம் — 1மைந்தா. 2இஃது 3போததுவும். 4தன்னோடு. 5நீங்கள், நீங்காது. 6போல்.

சூஅ.—கமித்திரையை யாவொன்று துகள் வினவப்
பரதர் தெரிவித்தல்

அறந்தானே 1பென்கின்ற வயனின்ற டனோக்கி பைய வன்பி, 2நிறைந்தானே யுரைபென்ன நெறிநிறம்பாத் 3தனபெய்யை நிற்பதாக்கி, 4யிறந்தான்ற 5விளந்தேவி யாவர்க்குந் தொழுகுல டா மிராமன் பின்பு, 6பிறந்தானு 7முள்ளென்னப பிரியாதான் றனைப்பபந்த பெரியா னென்றான்.

(இ - ள்.) (பின்பு), அறம்தானே என்கின்ற-தருமதேவதையேயென்று சொல்லத்தக்க, அஃல கின்றான் தனை கோக்கி - கோசலையருகில்நின்ற சுமித் திரையைப்பார்த்து, (சூகன் பரதனிடத்து); ‘ஐயம்—! அன்பின் நிறைந்தானே- அன்பினால் நிறைந்துவிளங்குகிறவளான இவனே, உரை - (இன்னொன்று) சொல்,’ எனன-எனதுகேட்க, —(அதற்குப் பரதன்), ‘நெறி நிறம்பா-நல்லழி தவறாமல், தன மெய்யை நிற்பது ஆகக் - தனது சத்தியத்தை என்றும் அழியாது நிலைத்துநிற்பதாச செயதுவிட்டு, இறந்தான்தன் - உயிர் நீத்த

தசரதசககரவர்த்தியின், இள தேவி - இளையமனைவி; யாவர்க்கு உம் தொழு
குலம் ஆம் இராமன் பின்பு - எல்லார்க்கும் வணங்கத்தக்க குலதெய்வமாகிய
இராமனது பின்னே, பிறத்தான் உம்-பிறத்த தம்பியும், உளன் - (ஒருவன்)
உளன், என்ன-என்று (யாவரும் அறியுமபடி), பிரியாதான்தனை - (அவனை
விட்டு) கீங்காத இலககுமணனை. பபந்த-பெற்ற, பெரியான்-பெருமையுடை
யவன், என்றான்-என்று கூறினான்: (எ - று)

இராமனுக்குத் தம்பியாகப் பிறந்தவா மூவா இருப்பினும், அப்பிரான்
கானகஞ்சென்றபோது உலகோர்க்கெல்லாம் 'இராமன்தம்பி' என்று தெரியு
மாறு உடன்சென்று எல்லாவடிமைகளையும் அப்பிரானுக்குச் செய்வானாத
லால், இலககுமணனை 'இராமன்பின்பு பிறத்தானு முள நென்னப் பிரியா
தான்' என்றான் 'இராமன் கானகத்திற்குப் போனாற்போகட்டும் எனது
புத்திரன் இனிதாக கரத்தில்தானே இருக்கட்டும்' என்று நினையாது,
அவனைக்கே 'ஆகாததன்றா லுனககவ்வன் மிவ்வயோத்தி, மாகாதவிராம
னமமன்னவன் வையமீத்தும. போகாவுபிததாயா கம்பூருழந்திதை யென்
றே, யேகாபினி யிவ்வயின்றறலுமேதம," "மகனே இவனின் செல்தம்பி,
யென்னுமபடியன் நமயாரினிலேவவசெய்தி, மன்னுக்காகக்கே யிவ்வந்தி
யின் வா வதன்றேன; முன்னம முடி" என்ற ளாதலால், அவன் 'அறத்தானே
யென்கின்ற வயல்கினான்' எனப்பட்டான். அன்பு - இராமபிரானிடத்துப்
பக்தி. முன் கைகேயிக்கு இரண்டிவரங்கொடுத்திருந்த சததிபத் தவறமாட்டா
மையானது இராமனதுவனவாசத்துக்கும், அவ்விராமவிரகம் தனது மரணத்
துக்கும் காரணமாயமுடித்ததனால், 'செறித்திறமபாத கன்மெய்யை நிற்பதாககி
யிறத்தான்' என்றது. குலம்-குலதெய்வத்துக்கு ஆகுபெயர். பி-ம் - 1 என
நின்ற, என்கின்றான். 'நிறத்தானே, நிறைந்தானே. 'தன்மெய்ம்மை,
தன்மையுணமை. 'பெருக. 'பிறந்தாரும். 'உளா. (க௭௭அ)

கக. — பரதன் கைகேயியைக் கட்டிக்காட்டி அவனை இன்னொருன்று

கூறத்தொடங்குதல்.

சுடுமயா னத்திடைத்தன் றுனை¹யேகத் தோன்றறுயர்க்
கடவி²னேகக், சுடுமையார்³ கானகத்துக் கருணையார்⁴ கவி⁵யேகக்
கழற்கான் மாய, நெடுமையா⁶ லன்றளந்த வுல⁷கெல்லார் தன்⁸மன
த்தே நினைந்து⁹செய்யும், கொடுமையா லளந்தானே யாரிவரென்
றுரை¹⁰யென்னக் குரிசில கூறும்.

(இ - ள்.) (அதுகேட்டு அவனையும் கமஸ்கரித்தபின்பு), தன் துணை -
தனது கணவனான தசரதசககரவாத்ரி, சுடுமயானத்திடை ஏக - (இறந்த
வரைச) சுட்டெரிக்குமிடமான மயானத்திற் செல்லுமபடியும், தோன்றல் -
தன்புத்திரன் [பரதன்], துயா கடலின் ஏக-துன்பக்கடலில் மூழ்கும்படியும்,
கருணை ஆர்கவி - கருணைநிரம்பிய கடல்போன்ற இராமமூர்த்தி, கடுமை ஆர்

காணகத்து - கொடுமையிசை காட்டிலே, ஏக - செல்லும்படியும், கழல் கால் மாயன் கொடுமையால் அன்று அளந்த உலகு எல்லாம் - வீரகமழையணிந்த பாதத்தையுடைய திருமால் நீண்ட திரிவிக்கிரமவடிவங்கொண்டு அகாலத்தில் அளவிட்ட உலகங்களைப்பெல்லாம், தன் மனத்துற நனைத்து செய்யும் கொடுமையால் அளந்தானே - தன்மனத்தில் எண்ணிச் செய்கிற கொடுமையினால் அளவிட்டவளான கைகேயியைப்பற்றி, இவா யா என்று உரை என்ன-இவா யானேன்று (சுகன் பரதனைநோக்கி) வீராவ, —சூரிசில் கூறும்- பரதன் கூறுவான்; (௭ - று.)

கைகேயி கேட்ட வரம் தசரதனது மாணத்தாகுக காண மாணதனால், 'சுடுமயானத்திடைத் தன் றுணையேக' என்றது. 'காணகத்துக் கருணையாகலியேக' என்றவிடத்து கடல் காடு சென்றதென ஒருசமதகாரத்தோஷமும். கவி தமக்கு இராமபிராணிடத்துள்ள பத்தியால் அப்பரமனைக் காட்டுக்கு ஒட்டின கொடுமையால் கைகேயி பென்று தீடுவா 'சுடுமயானத்திடை. கொடுமையாலளந்தானே' என்கின்றா ஸாவஸகதியான திருமால் முயன்று பிறந்து வளர்த்து இரந்து உட்கு மனந்த உலகத்தை இரக்ககைகேயி இருந்த விடத்தே மிருந்தபடியே தனநனைவினால முடித்தனனே இவந்திறமை யென்னே! என்று பரதன் எண்ணியமைபுலப்படும். துயாககடல், கருணையார்கலி - உருவகம். உலகெல்லாத தன்கொடுமையாலளத்தல் - உலகமுழுவதும் தன் கொடுமை பரவுமபடி உதனை மிகுதியாகச் செயதுவைத்தல். நனைவல்லாது தற்செயலாகச் செயபுகொடுமைமன் நெனப்பா, 'தன்மனத்தேநனைத்து செயபுக கொடுமை' என்றா. மயானம் - ஸ்ரீஸரம் வட சொல். ஆகலி - நனைந்த ஓசையையுடையது; வினைத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அனமொழித்தொகை. 1 - ம் — 1போக. 2காணத்து. 3எந்த. 4நன்று. 5எலாம். 6மனத்தான், வயமாய. 7செய்த. 8செய்ய. (௧௦௭௧)

௭௦.—பரதன் துகனுக்குத் தந்தாணைப் தெரிவித்தல்.

பட¹ரெலாம் படைத்தானைப் பழிவளாக்குஞ் செவிலியைத்தன் பாழ்த்த பாவி, குடரிலே நெடுங்காலங் கிடந்தேற்கு முயிர்ப்பாரங் குறைந்து தேய, வுடரெலா ²முயிரிலலா வெனத்³தோன்று முலகத்தே யொருத்தி ⁴யன்றே, மிடரிலா முகத்தானை ⁵யறிந்திலையே லிந் நின்ற ளென்னை யின்றாள்.

(இ - ள்.) பட¹ எலாம் படைத்தானே - துன்பங்களைப்பெல்லாம் உண்டாக்கின்றனும், பழி வளாக்கும் செவிலியை - உலகநீர்தையாகிய குழந்தையை வளாகும் தாயானவளும், கன் பாழ்த்த பாவ குடரிலே - தனது பாழாகிய தீவினையுடையதான வயற்றினுள்ளே, நெடு காலம் கிடந்தேற்கு உம்-வெருகாள் தங்கியிருந்த எனக்கும், உயி பரம் குறைந்து தேய - உயிராகிய சுமை குறைந்து தேயவடைய, உடா எலாம் உயி இலா என தோன்றும் -

(பிராணிகளின்) உடம்புகளெல்லாமும் உயிரில்லாதனபோலக் காணப்படுகிற, உலகத்தே - இவ்வுலகத்தில், (இப்பொழுது), ஒருத்தி அன்றே இடர் இலா முகத்தானே-தானொருத்திமாத்திரமே துன்பக்குறிப்பில்லாத முகத்தையுடைய வஞ்மான இவளை, அழிந்திலை ஏல்-(இன்னொன்று கீ குறிப்பினால்) அறியா யாயின், (வெளிப்படையாகச் சொல்வேன) இந்நீர் என்னை என்னை-இவருந் இவள் என்னைப்பெற்றவனான கைகேயி; (எ - மு.)

இராமவிரகத்தால் உலகமெல்லாம் துன்பப்படுமபடி செம்தாளாதலால் 'படரெலாம் படைத்தான்' என்றும், 'இராமனைக் காட்டுகரு ஒட்டிய மா பாவி, கணவனைக்கொன்ற நடுமபாவி, தயாதாட்சினியிலலாத கொடியான்' என்ற ருற்போல உலகத்தாருடம வசைச்சொற்களுக்கெல்லாம் பாததிமாய்ச் சிற்த லால் 'பழிவளாகருஞ்செவில' என்றும் கைகேயி கூறப்பட்டாள் பழிவளாக் குஞ் செவிலி - ஏகதேசவுருவம். இராமன் வனஞ்செலவதற்கு ஒருவாறு காரணமாகிய தன்னைப் பெற்ற வயி நெனப்பான், கைகேயியின்வயிற்றை 'பாழ்த்தபால்குடா' எனப் பழித்தான். கீழ்ப் பள்ளிப்படைப்படலத்தில் "நோயீரலலீ நுங்கணவனறனனுயிருண்டா, பேயீரே கீ ரின்னமிருக்கப் பெறுவீரே. மாயீ மாயாவனபழி தந்தீர்" என்றும், "என்றன பாவிகுமபி வயிற்றி னிடைவைகித, தோனநு தீரப் பாதகம்" என்றும் பரதன் கைகே யியைக் கூறியவற்றை இங்கே அறிக. 'நெடுங்காலம்' என்றது, ஒருவருஷ காலம் என்றபடி; தசரதன் மனைவியா மூவரும் பன்னிரண்டாசுவ கருக் கொண்டிருந்ததை 'ததஸ்ர த்வாந்ஸோமாஸே' என்ற வால்மீகத்தால் அறிக. இராமவிரகத்தால் மிகவருத்திய தனக்கு உயிரீங்காதிருத்தல் பெருஞ்சுமை யாகத் தோன்றுதலால், 'உயிர்ப்பாரம்' என்றது அத்தருக குறைதது தேய் தல் - உற்சாகமொடுங்குதல். "மன்ன னுயிர்த்தே மலாத்ஸபுலகம்" ஆதலா லும், சகலவிதமாகக்கருகும் திருமால் அந்தாத்மாத்மாலும், தசரதனை யும் இராமனையும் பிரித்த உலகம் 'உடலோ முயிலாவெனத் தோன்று முலகம்' எனப்பட்டது. தேயஎன்பது இலாஎன்பதோடுஇயையும். பி-ம் — ¹எலலாம். ²உயிரிழந்தது, உயிரிழந்த. ³குன்றம். ⁴அன்றே, என்றே. ⁵அறிந் திலையோ, உணர்ந்திலையோ. (க௦அ0)

எக.—கைகேயியையும் குதன் வணங்க, நாவாய் அக்கரைசேரிதல்.

என்னக் கேட்டவ விரக்க மிலானையுந்

தன்னந் கையின் வணங்கினன் றுயென

¹வன்னா பேடை 'சிறையில்' தாய்க்கரை

துன்னிற 'நென்னவும் வந்தது தோணியே.

(இ - ள்) என்ன - என்று (பரதன்) சொல்ல, (குதன்), கேட்டு—, அ இரக்கம் இலானேஉம - மனவிரகமற்றவளான அக்கைகேயியையும், தாய் என - தாயென்றுகருதி, தன் தல் கையின் வணங்கினன் - தனது அழகிய கைகளைக் குவித்தது நமஸ்கரித்தான்; (அப்பொழுது), அன்னம் பேடை

சிறை இலது ஆய் கரை துன்னிற்று என்ன - பெட்டையன்னப்பறவை
யொன்று சிறகில்லாததாய் (நீந்திக்) கரையடைத்ததுபோல, தோணிடம் வந்
தது - அவ்வோடமும் அககரைசோத்தது; (௭ - ௨.)

தோணிக்குச் சிறையில்லாமைபற்றி, உபமானமாகிய அன்னப்பேட்
டிற்கு 'சிறையில்லாதாய்' என்றா: "மடவன்னக்கதியதுசெல" என்றார், கீழும்.
பி - ம் —¹அன்னப்போது, அன்னப்பேடு. 'சிறையில், 'வான். 'என்னவுஞ்
சென்றது தோணியே, அப்புறந்தோமறுமாக்களே. சில பிரதியிற் பின்னிரண்
டடிகள் 'வன்னப்போது சிறையின ட்வன்பாற்றுறத, துன்னிற்றப்புறந்
தோழுறுமாகளே' எனக் காணப்படுகின்றது. (௧௦௮௩)

௭௨.—யாவரும் கங்கையைக் கடந்தபிறகு தாய்மார் சிவிகையிற் செல்ல,
பரதன்முதலியோர் பலகாவதூரம் நடந்து செல்லுதல்.

இழிந்த தாயர் சிவிகையி¹ நேறத்தான்
பொழிந்த² கண்ணிற புதுப்புனல் போயினு
ஞெழிந்தி லன்குக் னுமழுட னெகினுன்
கழிந்த னன்பல காவதங் காலினே

(இ - ள்.) இழிந்த - (தோணியைவிட்டுக் கரையில்) இறக்கின, தாயர்-
தாய்மா, சிவிகையின் ஏற-சிவிகையேலேறிச்செல்ல, —தான் - பரதன், புது
புனல் பொழிந்த கண்ணின் போயினு - வெள்ளத்தைச்சொரிந்த கண்க
ளோடு சென்று, பல காவதம் - அனைக்காதவழியை, காலின் ஏ - காலினுற்
றானே, கழிந்தனன் - கடந்தான்; குகன உம்-குகப்பெருமானும், ஒழிந்திலன்-
விட்டு நீங்காதவனும், உடன ஏகினுன் - கூடச்சென்றான்; (௭ - ௨.)

அரசன்தேவிமா சிவிகையிற் செல்ல, பரதன் கண்களில் நீ தாரை
தாரையாய் பெருக்க காலினுலதானே பலகாவதம் நடந்துசெல்லக் குகனும்
உடன சென்றன னென்பதாம். குகனைக்கூறியது - மற்றையோராகும் உப
லட்சணம் பரதன் கண்ணினைப்பொழிந்தது-இராமனைக் காணப்போகின்றோ
மென்ற பெருமகிழ்ச்சியினாலென்க. பி.ய் —¹ஏக. 'கண்ணீர்'. (௧௦௮௨)

௭௩.—யாவரும் பரத்துவாஜாச்சிரமஞ் சேர, அம்முனிவன்
எதிர்கொள்ளுதல்.

¹பரத்தி னீங்கும் பரததுவ னென்னும²பேர்
³வரததின்⁴ மிககுயா மாதவன்⁵வைகிட
மருத்தி கூர வணுகின னுண்டவன்
⁶விருத்த⁷வேதிய ரோடெதி⁸மேவினுன்.

(இ - ள்.) (பின்பு பரதன்), பரததின நீங்கும் - கருமசகமையினின்று
விலகிய, பரததுவன் என்னும் போ - பரதவாஜனைன்னுந் திருநாமத்தை
யுடைய, வரத்தின் மிககு உயா-பல, வ-கன்பெற்றுள்ளதனால் மிகச்சிறந்த,

† வனபாற்றுறத, துன்னிற்று எனவுங் காணப்படுகிறது.

ரா தவன்-பெருந்தவமுடைய மகாமுனிவன், வைகு - எழுந்தருளியிருக்கிற, இடம்-ஆச்சிரமத்தை, அருத்தி கூட-அன்பு மிக, அணுகினன் - சேர்ந்தான்; ஆண்டு - அப்பொழுது [அவவிடத்தில்], அவன் - அம்முனிவன், விருத்த வேதியரோடு-முதிர்ந்தமுனிவர்களுடனே, எதிரா மேவினான் - எதிராகொண்டு வந்தான்; (எ - று.)

இராமபிரான் சென்ற இடமானதனாலும் பரத்துவாசன் பெருந்தவ சியாதலாலும் அனபுகொண்டு அம்முனிவருச்சிரமத்தை யணுகினன் பரதனென்க. பெருந்தவஞ்செய்து பசுமனருளபெற்று ஊழ்வினை யொழித்ததனால், 'பரத்தின் வகுமபரத்துவன்' எனப்பட்டான். பரத்துவன்-வடசொற்றிரிபு. வரத்தின் மிகுபயா-வேண்டிவாய்க்கு வேண்டினவர்களைக் கொடுத்தலின் மிகச்சிறந்த வெளினுமாம். வருத்தா - வடசொல். விருத்தவேதியரென்றதொடா - வயோவ்ருத்தரனற்க்கே ஞானவருத்தரீலத்ருத்தரான அதனணைக்காட்டு மெனனலாம் 'விருத்தவேதியரென்றபாடத்துக்கு, விருத்தி என்றது ஒதல், ஒதுவித்தல். வேட்டல், வேட்டித்தல், ஏதல், ஏற்றல் எனனும அறுதொழில்களை. இனி, விருத்தி வேதியா-(தன்னை மடுத்தவர்களை) விருத்தி செய்வித்தற்குரிய வேதியரென்றவ கொள்ளலாம். பி-ம்:-¹பரத்தினோவரும, பரத்தினிற்கும. ²அவ். ³வரத்தன். ⁴மேதகு. ⁵வைகிட. ⁶வேதியமோடுடன். ()

சூகப்படலம் முற்றிற்று.

கஉ-ஆவது திருவடி சூட்டுபடலம்.

இராமபிரானைக் கானகத்தினின்று மீட்டுக்கொண்டவே ணுமென்ற கருத்துடனே பரதன் தன்தமையோடும் தாமதா மத்திரிமா புசோகிதா தானைத் தலைவர் நகரத்தவாமுதலிய பலரோடும் அயோத்தியினின்று புறப்பட்டசு சித்திரகூடமலையைச் சாரத்து இராமபிரானே மீண்டுநரவே ணுமென்று பிராத்திக்கவும், அப்பிரான் தருத்தசொல்லின்படி வனவாசஞ்செய்யபாது மீண்டு வந்துவிடுவது தருதியன்மென்பதை வற்புறுத்தப் பிறகு பரதன். இராமபிரானது திருவடியை இரந்துபெற்று முடித்து அணியாகத் துட்டிக்கொண்டு மீண்டதைத்தேரிவிக்கும் படல மென்பதுபொருள் பரதன் முடிக்கு அணியாகப் பாதுகத்தைக் கொண்டா நென்பதை, "பாதுகதலைக்கொடு பரதன்பைம் புனல், மோதுகவகையின் கடைகடத்துமுத்தினு" என்று இப்படலத்தின் சுற்று வருவதனால். இனி, இதொடாககு-திருவடிக்கு இராச்சியத்தைத் துட்டியதை [பாதுகாபட்டபிஷேகஞ்செய்ததை] த் தேரிவிக்கும் படல மெனக் கூறுதல் நேராம். 'ரத்திம பதியிட நாத்தன் பாதுகஞ், செத்தனிக் கோன்முறை செலுத்துஞ் சித்தையான்' என வருவது காண்க. திருவடிலையைத் திருவடியென்றது - உபசாரவழக்கு. அச்சிட்டபிரதிகளிலும் சில ஏட்டுப்பிரதிகளிலும் இரத்தப்படலத்திற்கு 'கிளைகண்டுநீங்குபடலம்' எனப் பெயர் காணப்படுகின்றது: அதொடாக்கு - இராமபிரானது கிளைஞரான பரதன் முதலியோர் (இராமபிரானைக்) கண்டு மீளுஞ்செய்தியைக் கூறும் படல மென

றாவது, “அத்தனுகியன்னையாகி யானுமெம்பிரானுமாய்” என்பது முதலிய வாகச சான்றோர் அருளிச்செய்திருத்தற்கு ஏற்ப எவ்வகைக்கினையுமாகி யாவர்க்கும் உதவுபவனான ஸ்ரீராமனை (ப் பரதன்முதலியோர்) கண்டுமீண்ட செய்தியைக்கூறும் படல மென்றாவது பொருளாகும். கிளைகண்டுநீவருபடலம் திருவடிசூட்டுபடலம் என்ற இவ்விரண்டனுள் தூலைப்பயில்வோர்க்குத் திரு வடிசூட்டுபடலம் என்ற பெயர் சொல்லுமபோதே கதைப்போககைப் புலப் படுத்துவதுபோலக் கிளைகண்டுநீவருபடல மென்பது புலப்படுத்தாமையாலும், மரவடிமைவைத்துப் பரதன் அசுரபுரிமலாளுனென்று அயோத்தியாகாண் டததை மகவலமாக முடிக்கின்றனென்பதைப் புலப்படுத்துவதாலும் தீருவடி சூட்டுபடலம் என்ற பெயரைக் கொள்ளுதலே மிகவும் பொருத்தமெனத் தோன்றுகின்றது.

பரதன் எதிர்கொண்டுவந்த பரத்துவாசமுனிவனை வணங்கி ஆசிபெற்ற பின், முனிவன் ‘முடிசூடி அசுரபுரிமாமல மடவுரியுடுத்துச் சடைதரித்து வனத்திலவரக் காரணம் யாது?’ என்ன, பரதன் சினமொழங்க மனக்கடுப் போடு அந்தப் பரத்துவாசமுனிவனைப்பார்த்து, ‘கீர் கூறியது எனக்கு அடுத்த ததும் அன்று உமக்கு அடுத்ததும் அன்று இராமனுக்குத் தம்பியாகப்பிறந்த நான் அவனது இராச்சியத்தைக் கொள்ளேன் தான் அவன்ராமனை வேண்ட, அன்றான் அரசைக் கைக்கொள்ளாவிடின் அவனுடனே காணகத்தில் உறை வேன்’ என்று தன்மனவறுதலையக் கூற அவ்வரசுத்தைக் கேட்டவுடனே பரத்துவாசனுக்கும் மற்றுமுள்ள இருடியாக்கும் உள்நுழையுமபும குளிர்த்தது. பிறகு, முனிவன் பரதனைச் சேனையோடும் ஆசனத்துக்குஇட்டுக்கொண்டு போய ஓங்குசெப்து சுவாககத்தைமேல்வழைத்துப் பரதன்சேனையெல்லாம் பல்வகையுபசாரங்களோடு தவவ்யமான விருந்து செயலித்தான். பரதனே காய்கிழவகையேயுண்டு தண்டிற்றானே கிடந்தான். அச்சேனை இரவெல்லாம் பரமானந்தத்திலமூழ்கியிருந்து மறுகான்பொழுதுவிடிகையில் அவ்வாழ்ச்சி மாற முன்நிலையை யடைந்தது. பின்னர்ப் பரதன் தானேசூழ்சி சித்திரகூடம் புறப்பட்டு, இடைவழியிலிருந்த பாலைவனம் தாம புகந்தாற குளிர்தீருக்க அதனைக்கடந்துசெல்கையில் அவ்வாடவாடத்தைக்கேட்டு இலக்குமணன் மலை யுச்சியிலேறிப் பார்த்துப் பரதன் சேனையுடன் வருவதுகண்டு ‘இராமனுடன் பொருத்தகே பரதன் வருகிறான்’ என்று கருதி யுத்தசன்னத்தனுகி இராம னிடமவிரைதவந்து ‘பரதன் இவ்வுருகுகக்கொட்டாமல நமமை ஓட்ட வருகிறான்: அவனையும் அவன்சேனையையும் கொடிப்போதில் ஒழித்துவிடு கிறேன்’ என்றானாக, இராமன் ‘இலக்குவ! உனறற செயயமுடியாதது ஒன்றுமில்லை. ஆயினும், தான் புகலவது கேள் நங்குலத்தவா தரும் நீங்கினா எவரும் இலா’ பரதன் இராச்சியத்தை நமக்குக்கொடுத்தற் காகவே இவரு வருகிறான்’ என்று சொல்லி அடக்கினா. அவ்வளவிற்கு பரதன் சித்திரகூடஞ்சேரத்ததும் தன்சேனையை நிறுத்தித் தானும் தன் தம்பி சத்தருக்கின்னுமாக முன்வருகையில் இராமபிரான் தொழுத

கையனும் துவண்டமேனியனும் அழுதகண்ணினனும் அவலம் எடுத்து
கண்டோர்கருதுமாறு எழுதிப்படிவமொத்தவனுமான பரதனை முடிய
நோக்கி, 'பரதனதுபோகக்கோலத்தைக் காண்க' என்று இலகருமணனுக்குக்
காட்டி, இலட்சுமணன் காணத்தினால் முகம் கவிழ்த்துநின்றான். அவனும்
பெருவருதத்தோன்றல் கண்ணுங் கண்ணீருமாயவந்த பரதன் இராமனைக்
கிட்டியதுங் கீழ்வீழ்த்தனனாக, அவ்வண்ணம் கீழ்வீழ்த்து நிற்கும் பரதனை
பூரீராமன்எடுத்துப் பலவி, அவன் புனைந்த வேடத்தைப் பன்முறைநோக்கி,
'தந்தைவலியினை' என, தந்தை வானுலகஞ்சென்ற செய்தியை அன்னாள்
தெரிவிக்க, கேட்டு இராமபிரான் மனமவருத்தி மண்ணிடைவிழுத்து பலபடி
புலம்பித் தமபிமாழுதலியோரால் தாங்கப்பட்டு வசித்தன தேற்றத் தேறித்
தம்பிபுத்தானும் நீராடித் தந்தையாருக்குத் தாபணவொடுதது வருத்தி
யிருக்க, சீதாதேவியிருக்குமிடத்தைபணுகிப் பரதன் புலம்ப. அவனை இராம
பிரான் ருங்கித் தந்தையா இறந்திட்ட செய்தியைச் சிந்தைக்குத் தெரிவிக்க,
அவள் மிகவும் வருத்திப் பின் முனிவர்பன்னிமாடால் நீராட்டப்பெற்று நாய
கனைச் சோதனை. அப்பால் தாமதா சமந்தரன லைத்ததுவரப்பெற்று
வந்துசேர, இராமபிரான் அவர்களை வணக்கிநீராக, அன்னா வருத்திநின்றாள்
கள். இவ்வகம் அருகு யாவரும் வந்துசேர், அன்று சூரியன் அத்தமிழ்தான்.
மறுநாள் பொழுது புலாந்தபின் யாவருஞ்ஞவீற்றிருந்த இராமபிரான் பர
தனைநோக்கி 'மன்னவன் துஞ்சினான்' என்னது; நீ மருடநகரகாது
விடவேடைய பூண்டதுஎன்?' என, பரதன் பதைபதைத்துத் தனதாயின்
செயலை வெறுத்துத் தன்னையுமொதது 'நீ மீண்டு அரசுசெய்க' என்று
வேண்டி, இராமன் பரதன்மனக்கருத்தை நன்குணர்த்து கருமமுதலியன
இறைவரேவால் நடப்பனவாகும் கேள்விமுதலியனகிரமபுது குரவர்
சொல்லிக் கேட்டலாலதான். குரவரும் பெற்றோர்களை நாமத்தையென்
னுங் குரவரின் சொற்படி நான் காட்டில வசிக்க நீ அரசுபுரிவதே தக்கது;
பெற்றோரை மெய்யாகுவதல்லவோ புதல்வாகடமைமீடாமகத்தந்தை உன்
க்கு அளித்த பாட நீ அரசுபுரிதலே செயலாகும்'என, பரதன் 'அரசுஎன்ன
தாகில், அரசை யான் உமக்குத் தக்கிட்டேன; மீண்டு மருடரு குடுக; உலகம்
வருந்த நீமனத்துத் தோன்றியபடி திரிவது நீதியோ?போதது காத்தி'
என்று அப்பிரானது தானமுடிவிற்பூண்டு வேண்டினான் வேண்டவும்,
இராமபிரான் 'நீ என்னிடம் அன்பினால் இராச்சியத்தை என்வசஞ்செய்தால்
தந்தையாபிடம் இசைத் ஆண்டு இன்று முற்றுமோ? வாயமைக்குமாறாக
எவரும் நடத்தல கூடாதாகையால் பதினாறுவருடைய நான் வனத்திலுறை
ந்தேநீரவேணும் அதுவரை என்பணிமால் அரசுபுரித் தந்தைசொல்லே மறு
க்கஅஞ்சியல்லவா நான் இராச்சியத்தைத் தானகுவதாக முதலில் இசைத்
தது; அதுபோலவே என்சொல்லாததட்டாது நீயும் அரசுபுரி' என்றான்.
இராமபிரான் தன்வேண்டுகோட்டு இயையாமல் மறுத்துக்கூறியதனால்
மேலும் உரைக்கவற்ற பரதனை வசிட்டமுனிவன் விளக்கி, சிருஷ்டிகாலம்

தொடங்கிச் சூரியகுலத்து முறைமையை எடுத்துக்காட்டி 'யான் கூறுகின்றேன்; குரவரவாசகம் தட்டக்கூடா தாகையால் முந்தையோரின் முறை முரணாமல் அரசு கைக்கொண்டு இராசசியத்தை யளிப்பாய்' என்ன, இராமன் 'பிரமகுமாரே! ஒருவரிடத்து ஒன்று செய்வதாக என்றபின் அதனை மறுத்தல் முறையல்ல; நீவிா குரவருட் சிறந்தவரே ஆயினும், முன்னே பெற்றோர்க்கு அவாசொல்லியதைச் செய்வதாக வாக்களித்துவிட்டேன்: நீவிா பின்னுற்பணித்தீர் யான் செய்யத்தக்கது எது? நீரே உரைப்பீர்' என்ன, முனிவன் மறுமாற்றஞ்சொல்ல முடியாது நின்றிட்டனன். பரதன் 'அப்படியானால், நாடுஆள்பவா ஆள்க' நான் உடன் காடுபடாவேன்' என்றான். அப்போது தேவாகன்கூடிப் பரதனை கோக்கி 'பதினான்குவருடம் புவி காததல் நின்கடன் தந்தைசொல்லே பாதுகாப்பது இராமன்கடன்' என்றாராக, அப்பால இராமபிரான் 'வானவா சொல்லேமறுத்தல் தகாதென்று நான் உன்னை வேண்டுகொள்கிறேன்; பதினான்குவருடம் அரசுபுரிக' என்ன, பரதன் வேறுவழி யில்லாமையால் அரிதில இசைத்து 'பதினான்குவருடம் கழிந்ததும் நீர் அயோததி வாடாவின் நான் எரிபுகுத்து உயிராய்வேன்; இது திண்ணம்' என்ன, இராமபிரான் அதற்கு இசைய, பரதன் 'திருவடித்தலந் தந்தீர்' என்ன, அந்நகரமே இராமபிரான் தர, அவற்றைப் பரதன் 'முடித்தலம் இவை' எனச் சூடிச்செலல, உடன்வந்தவாயவருஞ் சென்றனர். பாதுகத் தலைக்கொண்ட பரதன் கங்கைக்கடத்து பின் அயோததியிற் புகாமல நந்தியமபதியைச்சேர்ந்து பாதுகஞ் செங்கோல் செலுத்த அந்நியம் பதலும் நீரருககண்ணினராய் இத்தியங்களை யவித்திருந்தான் பலருமேயேததால் இவரு வருவரென்று கருதி இராமன் சித்திரகூடத்தினின்று தென்திசைசேறன்மேயினென்பது இப்படலத்துக் கூறிய பொருள்.

க.—பரதன் பரத்தீவாசமுனிவன் வணங்கி, முனிவன் ஆசீர்வந்தல்.

வந்த மாதவத் தோணியம் மைந்தனாக
தந்தை யாமெனத் தாழ்த்து வணங்கினு
னிந்து 'மோலி'யன் னானு மிரங்கினு
னந்த மின்னலத் தாசிகள் கூறினான்.

(இ - ன்.) வந்த - (எதிர்கொண்டு) வந்த, மாதவத்தோணியம் - பெருந்தவ முடைய பரத்துவாசமுனிவனை, அமைத்தன்மம் - அந்நம்பரதனும், தந்தை ஆம் என - தந்தையைப்போல நினைத்து, தாழ்த்து வணங்கினான் - விரயத்தோடு விழுந்துநமஸ்கரித்தான்; (நமஸ்கரிக்க), இதுதான் மோலி அன்னான்மம் - சத்திரனை முடிவிலுடைய சிவபிரானை யொத்த அம்முனிவனும், இரங்கினான் - (பரதன்பகல்) அன்புகொண்டவனாய், அந்தம் இல் நலதது ஆசிகள் கூறினான் - அளவில்லாத நன்மைகளை விளைக்கக்கூடிய வாழ்த்துமொழிகளைச் சொல்லியருளினான் (எ - று.)

இர்துமோலி - வடசொற்றொடர் வேற்றுமைத்தொகை யன்மொழி: முனிவனுக்குச் சிவபிரானை உவமைகூடியது, தவ்வொழுக்கமும் மதனைக் காய்தலும் சடைமுடியு முடைமைக்காக. பி-ம்—¹அவ்வள்ளலும். ²மௌலி. ³அனனும். ⁴குணத்தது. (க0அச)

உ.—‘அரகபுரியாது சடைமுடியுடன் வரக் காரணம் யாது?’ என பரத்துவாச முனிவன் பரதனை வினாவுதல்.

எடுத்த மாமுடி சூடிநின் பாஸியைந்
தடுத்த பேரர சாண்டிலை பையநீ
முடித்த வா¹சடையோடு முனிவர்தா
சுடுத்து நண்ணுதற் கு²றுளதி யாதென்றான்.

(இ - ள்.) (பின்பு பரததுவாசன் பரதனை நோக்கி), ‘ஐய—! நின்பால் இயைந்து அடுத்த போ அரக - உன்னிடத்து வந்துபொருந்திய பெரிய இராசசியத்தை, நீ—, எடுத்த மா முடி சூடி - உபாத்தபெரிய கிரீடத்தைத் தரித்துக்கொண்டு, ஆண்டிலை - ஆளாமல், முடித்த வா சடையோடு-தரித்த நீண்ட சடைத்தொகுதியுடனே, முனிவா துச உடுத்து - இருடியாதரிக்கும் மரவுரியாடையை யுடுத்துக்கொண்டு, நண்ணுதற்கு - (யுவ்வனத்தைச்) சோ தற்கு, உற்று உளது - பொருந்தியுள்ளதான காரணம், யாது—?’ என்றான் - என்றுவினாவினான்; (எ - று.)

இயைந்து அடுத்த - அடுத்துஇயைந்த என மாறுக. எடுத்த - உனக் கென்று கைகேயி அமைத்துவைத்திருக்கிற எனினுமாம். முடித்தல்-திரித்து விடுதல். பி-ம் —¹சடைக்கற்றையைமூசுதுசு, சடைக்கற்றையை மூரித்தாசு. ²உளதியாவதோ. (க0அஇ)

ங.—இதுவும் அடுத்த கவியும்-ஞாசம்: முனிவன் வினாவிய வகையைக் கண்டித்துப் பரதன் தான் வருங் காரணங் கூறுதல்.

சினக்கொ டுந்திறற் சீற்றவெந் தீயினான்
மனக்க டுபடுன்ன மாதவத் தோங்கலை
²யெனக்க டுத்தது செய்திலெ னென்றசொ
³லுனக்க டுபடதன் றுலுர வோயென.

(இ - ள்.) (அதுகேட்ட பரதன்), கொடு - கொடிய, திறல்-வலிமையை யுடைய, சினம் சீற்றம் - மிகக்கொபமாகிய, வெம தீயினான் - கொடியதீயை யுடையவனும், மனம் கடுப்பினன் - மனக்கொதிப்பையுடையவனுமாய், மா தவத்து ஓங்கலை-மிகத்தவத்தையுடைய மலைபோன்ற அமமுனிவனை(நோக்கி), ‘உரவோய் - அறிவையுடையவனே! (நீ), எனக்கு - என்னைக்குறித்தது, அடுத்த தது செய்திலென் - தக்கதை நான் செய்யவில்லை, என்ற - என்றருத்துப் படவினாவிய, சொல - சொல்லானது, உனக்கு - தவசியாய் நியாயாநியாயங் களை யுணர்ந்த உன் தகைமைக்கு, அடுப்பது அன்று-தக்கது ஆகாது,’ என்- என்று கூறி,—(எ - று.)—‘என்றான்’ என அடுத்த கவியோடு முடியும்.

நியாயநியாயகலையுணர்ந்த நீ மூததவன் காட்டகத்தானாக, இனையவ னாகிய என்னை 'அரசுபுரியாமல முனிவாவேடத்துடனே இங்குவருவானேன்?' என வினாவுதல் தக்கதன்று என்றவாறு. இரத்தப்பரதனது மனநிலையை உலகத்தார்க்கு வெளிப்படுத்தவேண்டியே இங்ஙனம் முனிவன் வினாவிய தென்பா. சினம், சீற்றம்-ஒருபொருட்பன்மொழி. "சினமென்னுஞ் சேர்த்தா ரைக் கொல்லி" என்பவாதலால், கோபம் 'வெர்தி' எனப்பட்டது. தவ வொழுக்கத்தில் என்றுஞ் சிறிதுஞ்சலப்பில்லாதவ னெனபா 'மாதவத் தோவகல' என்றா. உரம் சூறியாதலை. "உரமென்னுந் தோட்டியான்," "உரமொருவற்குள்ளவெறுககை" எனத் திருக்குறளிலுங் காண்க. இனி, உரம் - மனோபலமும், கபோபலமுமாக. பி - மீ - ¹கடுப்பினச, கடுத்திறம், கடுத்தவச, கடுப்பின்வெஞ் ²எனக்கடுத்தியமபிலே ³மென்றான், எனக்கடுத் ததுசொல்லலை ⁴மென்றான், சினக்கடுப்பது செயதிலே ⁵மெனல். ⁶உனக் கடுத்ததுமன்றுரமோய, உனக்கடுப்பதுகன்றுளவோ, உனக்கடுத்ததன்றுலு ரமோய். ⁷என்றான். (க௦௮௬)

ச. மறையின் கேள்வற்கு மன்னிளந் தோன்றல்பின் முறையி ¹னீங்கி ²முதுசிலங் கொள்கிலே
னிறைவன் ³கொள்கில னுமெனின் யாண்டெலா முறைவென் கானத் தொருங்குட னேயென்றான்.

(இ - ள்.) மறையின் கேள்வற்கு - வேதங்களுக்கருத்தலைவனான ஸ்ரீராம பிரானுக்கு. மன் இள தோன்றல் - பொருத்தான தம்பியான பரதன், - பின்- பின்னும், 'முறையின் ¹கீங்கி - (மூகத்தகனுக்கு அரசுஉரிபது என்ற) நீதியி னின்ற தவறி, முது சிலம் கொள்கிலேன - தொன்றுதொட்டிவந்த இராசசி யத்தை (அரசாளுமபு) ஏற்றுக்கொள்வேனல்லேன இறைவன் கொள்கி லன் ஆம எளின் - தலைவனான இராமன் (மீண்டு வந்து இராசசியத்தை) ஏற் றுக்கொள்ளாதொழிவானாயின, (யான்), யாண்டு எலா - (வனவாசத்துக்கு என்று நியமித்த) வருடங்கொல்லாம, ஒருகரு - ஒருசேர், உடனே - அவ் வீரமபிரானுடனே, கானத்து உறைவென் - காட்டில் வசிப்பேன்', என் றான் - என்று கூறினான்; (எ - று)

இராமபிரானையே இராசசியத்தைக் கைக்கொள்ளமாறு வேண்டிக் கொள்ளவந்தேன்: ஒருகால் அவன் அங்கீகரியாவிடின் அவனுடனே வனத் தில் வாழ்வேனென்று தான் வந்த காரணமும் தனது நிலைமை பின்னதென்ப தும் விளங்கப் பரதன் மறுமொழிகூறுகின்றனென்க. மறையின்கேள்வன் - "பூதநாயகன புவிமகனாயகன் புனித, வேதநாயகன்" என்றா, கீழ் அகலி கைப் படலத்தும். இனி, 'மறையின் கேள்வற்கு' என்பதற்கு - பரத்துவாச முனிவனிடம் என்று உரைத்து, 'என்றான்' என்பதனோடு இயைத்தலும் ஒன்று: இங்ஙனம் உரைக்குபிடத்து, மன்-இராமன் என்க. 'பின்முறையின்' என எடுத்து, பின்பிறந்தவனுக்குரிய முறைமையினின்று எளிதும் அமை யும். பி-மீ:—¹கீங்க. ²முழு. ³காக்கிலன். (க௦௮௭)

ரு.—பரதன்மொழியைக்கேட்டு முனிவர்கள் மனங்துளிர்ந்தல்.

உரைத்த வாசகம் கேட்டலு முள்ளெழுந்
திரைத்த காத விருந்தவத தோர்க்கெலாங்
குரைத்த மேனியொ ள்ளங் ¹குளிர்ந்ததா
லரைத்த சாந்து ²கொ ³டப்பிய தென்னவே.

(இ - ன்.) உரைத்த-இவ்வாறு பரதன்) சொன்ன, வாசகம்-வார்த்தை யை, கேட்டலும் - கேட்டவனவிலே, உள் எழுத்து இரைத்த காதல் இரு தவததோராகு எலாம் - (பூரீராமவிஷயத்தில்) மனத்தில தோன்றி மிக்குப் பொங்கிய அன்பையுடைய மிகத்தவதையுடையரான முனிவர்களெல் லோராகும், குரைத்த மேனியொடு உளளம் - பூரித்த உடம்பும் மனமும், அரைத்த சாந்து கொடு அப்பியது என்ன-அரைத்த சந்தனத்தால அப்பியது போல, ³ குளிர்ந்தது - (தனித்தனி) குளிர்ச்சியடைந்தது; (எ - று.)-- ஆல், ஏ - ஈற்றைசைகள்.

தவததோர் - பரத்துவாசனும், அவனுடன்மேவிய விருத்தவேதியரும். சாந்து புறத்தைமாதிரிம குளிர்விக்கும் பரதன்சொல்லோ உள்ளும்புறமும் குளிர்வித்த தென்பா 'மேனியொடுள்ளஞ் சாந்து கொடப்பிய தென்னக குளிர்ந்தது' எனறா. ஒல்த்தென்னமபொருள்நரும் இரைத்தல குரைத் தல என்னும் வினைகள் - இவகு இலக்கணையாப் பிந்துபொருளுணாததின. பி - ம் — ¹குளிர்ந்ததால். ²கொண்டு. ³அப்பிய. (க0அஅ)

சு.—பரதன் முனிவன் தன்னுறையிடம் இட்டுக்கொண்டுபோய்ச்

சேனைக்கு விருத்தமைப்பேறென்று ஓடித்தொய்தல்

ஆய ¹காதலொடையனைக கொண்டுதன்
²றாய சாலை யுறைவிடத் துவனிந்நா.
மேய சேனைக கமைப்பென விருத்தெனத்
தீயி னுவுதி செங்கையி 'னீக்கினுன்.

(இ ள்.) (பரத்துவாசன்), ஆய காதலொடு-(அவனும் உடம்பும் உள்ள மும் குளிர்) உண்டாகிய அன்புடனே, ஐயனை கொண்டு - பரதனை அழைத் துக்கொண்டு, தன் றாய சாலை உறைவு இடம் துன்னினுன்-தனது பரிசுத்த மான பாணசாலையாகிய இருப்பிடத்தை யடைந்து, மேய சேனைக்கு விருத்து அமைப்பென என் - 'உத்த (இப்பரதனுடைய)சேனைக்கு யான் விருத்துசெய் வேன்' என்று கருதி, (அதற்காக), செம கையின் தீயின் ஆவுதி நீக்கினுன் - சிவந்ததன்னைகளால் ஓடித்தீயில் (சில) ஆகுதிகளைப் பெய்திட்டான்; (எ-று.)

அவகியில் ஓடிஞ்செய்து ஆற்றவாந[தேவர்களைக்கூப்பிடுவதான] மந்திரத் தை உச்சரிக்க, விசுவகருமா ஐந்துயோசனைதூரம் மேடுபள்ளியில்லாமற் சம மாகப் புற்றரைகளையும் அவரவர் தங்குவதற்கு ஏற்ப மாடமாளிகைகளையும் நிருமிக்க,யமன் குபேரன் வருணன் இரத்திரன் சந்திரன் முதலியதேவர்களைக்

குறித்து ஒழுங்குசெய்து பலவகை உணவுப்பொருள்களையும் ந்ருத்தகீதம் முதலியவற்றையும் பலவகையுபசாரங்களையுஞ் செய்யும தேடிமாதரையும் ஆகருவரச்செய்தனனென முதலூலால் தெளிக. ஆவதி-ஆஹுதி யென்னும் வீட்சொல்லின் திரிபு. இப்பாட்டின நான்காமாடிககு - நித்தியஹோமமுடித்தானென்று உரைப்பாரும் உளா. பி.ம்.—¹காலேயில. ²தூபசாரல், தூயதாய. ³ஆக்கினான், ஒக்கினான், ஒச்சினான். சிலபிரதிகளில் 'தீயினாகுதிசசெல்வனுஞ் சிந்தித்தான்' என்று நான்காமடி.

(௧0௮௬)

௭.—முனிவனது நினைவின்படி சுவர்க்கம் அபிநவர, சேனையோரிதம் முன்ன நிலைமைமறந்து பெருமகிழ்ச்சியில் முழங்கிநுத்தல்.

துறந்த செல்வ னினைபத் துறக்கந்தான்
பறந்து வந்து படிந்தது பல¹சனா
பிறந்து வேறொருலகுபெற ருரென
மறந்து வைகினர் முனைததம் வாழ்வெலாம்.

(இ-ள்.) துறந்த செல்வன் - (இருவகைப்பற்றுகளையும்) விட்ட தவச செல்வத்தையுடைய பரததுவாசன, நினைப - (இவ்வனம் ஆகுதிமுடித்து விருத்திட) நினைத்தவனாவில, —துறக்கம் - சுவாக்கலோகம், பறந்துவந்து படித்தது-விடைத்துவந்து (அவருச) சோதனின்றது (நிற்கவே), பல சனா - (அச்சேனையிலுள்ள) பலசனங்களும், பிறந்து வேறு ஓர் உலகு பெற்றாரான - மறுபிறப்பெடுத்து மற்றொருலகத்தை அடைந்தவர்போல. முன்னே தம் வாழ்வு எலாம் மறந்து வைகினா-முனபு இருந்த தம்முடைய வாழ்க்கைகளையெல்லாம் மறந்து (ஆனந்தத்தில்) நிலைநின்றார்கள்; (௭ - ஹ.) —தான்-அசை.

முனிவன் ஒழுங்குசெய்து நினைத்தமாதிரித்திறி சுவாக்கலோகத்தனவான உணவு முதலியபாவும் அந்த ஆசிராமத்தினிடம் வர, அவற்றைநுகர்த்த சேனையிலுள்ளோராயாவரும் தாம் வேறொருபிறவியையடைந்து சுவாக்கலோகத்தைச் சோதனையொத்தது தம் முன்னே நிலைமைமறந்து பெருமகிழ்ச்சியில் முழக்கின ஓன்பதாம். வேறொருலகு - துறக்கம். செல்வன்-தபோதனன், நினைப-சுவகற்பித்தமாதிரித்தில. துறக்கம்-இவ்வுலகத்தைத் துறந்து அடையும் இட மெனக் காணப்பெயா. பி.ம் —¹சனம். ²வைகுரா. ³முன்னாத்.

(௧0௯0)

௮.—இதுமுதல் ஒன்பதுகவிகள் பரதனுடைய சேனையோரிதன்பம் நுகர்ந்தவகையைத் தெரிவிக்கும்.

நந்த விலலற ¹நந்தின ராமென
வந்த ரத்தி நரம்பைய ரன்பினர்
வந்து வந்தெதி ²ரேத்தினர் மைந்தரை
யிந்து விறசுடர் கோயிலகொண் ³டேகினார்,

(இ - எ.) அந்தரத்தின் அரம்பையர் - விண்ணுலகத்திலவாழ்கிற தேவ மாதர்கள், நத்தல் இல் அறம் நத்தினர் என - கெடுதலில்லாத தருமப் பயன் செழித்தவர்கள் இவ ரென்றுகருதி, மைத்தரை-(அசசேனையிலுள்ள) ஆடவர்களை, அன்பினர் - அன்புடையவர்களாய், எதிர் வந்து வந்து ஏததினர்-எதிர் கொண்டுவந்துவந்து கொண்டாடினவர்களாய், இத்துவின் சுடா கோயில் கொண்டு எகிறா - சத்திரமண்டலம்போல விளங்குகிற (தமது) மாளிகைக்கு அழைத்துக்கொண்டபோனாகள்; (எ - று) —ஆம் - அசை.

இதுமுதல் நான்குபதிகள் ஒருதொடராய். அரம்பையரால் சேனையிலுள்ள மார்தா உபசரிக்கப்பட்டமையைக் கூறும். இம்மையில் அறம்முற்றி மறுமையில் மேலுலகம் புகுவரை ஆதரிப்பதுபோல, பாதன் சேனையாரைத் தெய்வமாகளிர் உபசரித்தன ரென்பா, 'நத்தலில்லறம் நத்தினாடுமென' என்றாரா. கோயிலும் அவருகத்தானே வந்திருக்க, ஆங்கு அரம்பையர் கொண்டே கிறொன்க. நத்துதன்னபது, கேடு வளாசசி என்ற இருபொருளையு முடையது. மூன்றாமடியில், வந்து உவந்து எனப் பிரித்தலுமாய் பி-ம் —¹நத்தனா. 'ஏததின. 'எய்தினா. (க0கக)

க0. நான நன்குரைத் தார்நளிர் வானிடை
யான கங்கை ¹யருட்புன லாட்டினர்
²கான மாமணிக் கறபகந் தாங்கிய
லுன மின்மல ராடை யுடுத்தினர்.

(இ - எ.) (தேவமாதா பாதனுடனவந்த ஆடவர்க்கு), நானம் நன்கு உரைத்தாரா - வாசனைப்பொடியை உடம்பில் நன்றாகத்தேயுத்தாராகள்; நளிர் - குளிராத, வானிடை ஆன கங்கை - ஆகாசத்திற்பொருத்திய தேவகங்காநதியின், அரு புனல் - கிடைத்தற்கரிய நீரினால, ஆட்டினா - ஸ்தாநஞ்செயலித்த தார்கள்; கான-நறுமணங்கொண்ட, மா - பெரிய, மணி - அழகிய, கற்பகம் - கலபகவிறுக்கங்கள், தாங்கிய - ஏத்தினத, ஊனம் இல - குற்றமில்லாத, மலா ஆடை-பூப்போலமெல்லிய பட்டாடைமையும், உடுத்தினா--; (எ - று.)

இப்பாட்டிலுள்ள முற்றுகளை எசசப்பொருளன்னவாக்கியும் உரைக்கலாம்; அடுத்தகவியிலும் இப்படியே. நானம் ஸ்தாநத்துக்குரிய வாசனைப் பூசுக்கள் என்னவுமாம். "தானமாமணிகற்பகத்தாங்கியஎன்ற பாடத்திற்கு-வண்மைக்கு ணமுடைய சிறத்த சித்தாமணியும் கலபகவிறுக்கமும் ஏத்திய என்று உரைக்கலாம். மலராடை-பூத்தொழிலைக்கொண்ட ஆடையென்றும், மலரையும் ஆடையையு மென்றும் உரைத்தலும் உண்டு. கான-கான் என்று பகுதியினடியாப் பிரத்த குறிப்புப் பெயரெச்சம். பி-ம்:—¹அகன்புனல். (க0கஉ)

க0. கொப்பி னின்று துடங்குறு கொள்கையார்
செப்பொ னின்கல ராசி திருத்தின
ரம்ப ரத்தி னாரம்பைய ¹ரன்பொடு
முப்பர் ²கோனுக ரினனமிழ் தூட்டினா.

(இ - ன்.) கொம்பின்-பூவகொம்புபோல, நின்று துடங்குறு-ஒல்கியொசிந்து நிற்கிற, கொள்கையார் - உடம்பின் தோற்றத்தை யுடையவர்களான, அம்பரத்தின் அம்பையர் - விண்ணுலகத்துத் தேவமகளிரா, (பரதனுடன் வந்த ஆடவாக்கு), செம்பொன் இன் கலம் ராசி திருத்தினா-சிவந்த பொன்னிலாகிய கண்ணுகினிய ஆபரணங்களின் கூட்டத்தைத் திருத்தமாக அணிந்து, அன்பொடும் - அன்புடனே, உம்பா கோன் நுகா இன் அமிழ்து ஊட்டினா - தேவராசனான ஐரவிதன் உண்ணும் இனிய அமிருதம்போன்ற நற்சுவை யுணவை உணவித்தாகன்; (எ - று.)

அம்பரம் - வடசொல் ஆகாம. கலம் - உண்கலமெனினும் பொருள் தும். பி - ம்—¹அன்பினா. அன்னவா. "கோனகா. (க௦௬௩)

கக. அஞ்சு டித்த வமளி யலத்தகப்
பஞ்ச டித்த பரிபுரப் பலலவ
நஞ்ச டித்த நயனியா நவ்விழிற்
றுஞ்ச வத்தனை மைத்தருந் துஞ்சினுர்.

(இ - ன்.) அலத்தகம் பஞ்ச அடுத்த-செம்பஞ்சக்குழம்பு ஊட்டப்பெற்ற, பரிபுரம் பலலவம் - சிலம்பனியையணிந்த தளிர்போன்ற பாதங்களையும், நஞ்ச அடுத்த நயனியா-விடக்கூறல்பொத்த கண்களையுடைய தேவமகளிரா, அஞ்ச அடுத்த அமளி - ஐந்துபொருள்களை யுள்ளமைக்கப்பெற்ற படுக்கை மெத்தையிலே, நவ்விழின் துஞ்ச - பெணமான்களபோல (அருகிற்) படுக்க, அத்தனை மைத்தாடம் துஞ்சினா - (பாதன் சேனையிலுள்ள) ஆடவான்களை வரும் வித்திரைசெய்தாகன்; (எ - று.)

வந்த அந்த நஞ்சடுத்தநயனியான தேவமகளிரா சேனையிலுள்ள ஆடவரைவததி அவருச சமைந்தகோயிலினுட்கொண்டு. ஆட்டி ஆடையுடுத்துக் கலராசிதிருத்தி இன்னமிழ்துட்டியபின் அஞ்சடுத்த அமளிப்பள்ளியில் துஞ்ச, மைத்தரும் அமமகளிரோடு இனிது உறக்கின்றென்க. எனவே, "நத்தலில" என்ற பாடல முதல் இந்தப்பாடல்வரையில் ஒருகொடாகும். 'அஞ்சடுத்த வமளி நயனியாதுஞ்ச' என்று போகநுகாத்தமையைக் குறிப்பித்தவாறு. அஞ்ச-ஐந்து என்பதன் போலி. அஞ்சடுத்த அமளி-பஞ்சசயச மெனவுமபடும்; அன்னத்தாவி, இலவம்பஞ்ச, செம்பஞ்ச, மயில்தாவி, வெண்பஞ்ச என்னும் இவ்வைந்து பொருளாற் செய்யப்பட்ட மெத்தை "சிறுபூளை செம்பஞ்ச வெண்பஞ்சசேண, முறுதுவி சம்பையோடைத்து" என்றா முன்னேறும். இனி, திருப்பாவையில, "மெத்தைன்ற பஞ்சசயனத்தின்மேலேறி" என்ற விடத்து, பஞ்சவத்தமான படுக்கையாவது - அழகு குளித்தி மாத்தவம் பரிமளம் தாவளம் ஆக இவை; அஞ்ச உருவிட்டுச்செய்த படுக்கையென்று மாம்' என்று ஸ்ரீபெரியவாச்சான்பிள்ளை வியாக்கியான மிட்டருளியிருத்தல் காண்க. அலத்தகம் = அலத்தகம்: வடசொல்; செம்பஞ்சென்று பொருள்.

பின்னே 'பஞ்சு' என வருதலால், இங்கு அலத்தகம் என்றது-செம்மைமாத் திரத்தை யுணர்த்தும். அலத்தகப்பஞ்சுடுதத, பரிபுரம்-உபமேயத்துக்கு ஏற்ற அடைமொழிகள். கண்ணுக்கு நஞ்சு உவமை-கருமைக்கும், ஆசைநோயால் துன்பம்விளைத்தற்குமென்க. நயனிபா-அவாவாகருரியமனைவியராகிய மானிட மகளிருமாம். (க0கௌ)

கஉ. ஏத்து செல்வத் திமையவ ராமெனக்
கூந்த ¹றெய்வ மகளிர்கொண் டாடினா
வேந்த ராதி சிவிகையின் வீங்குதோண்
மாந்தர் காறும் ²வரிசை வழாமலே.

(இ - ன்.) வேந்தா ஆதி - (அச்சேனையிலுள்ள) அச்சாழுதலாக, சிவிகை யின் வீங்கு தோள் மாந்தா காறுஉம-தண்டிகை சுமத்தலால் வீங்கிய தோளை யுடைய மனிதா களிறுதியாக [எல்லோரையும்], வரிசை வழாமல்-முறைமை தவறாமல், கூந்தல் தெய்வம் மகளிர்-கூந்தலழகையுடைய தேவமாதா, ஏத்து செல்வத்து இமையவா ஆம் என - மிகக் செல்வத்தையுடைய தேவர்களைக் கொண்டாடுவதுபோல, கொண்டாடினா-பாராட்டி யுபசரித்தார்கள்; (எ-று.)

கீழ்ச்செய்யுள்வரை காண்குசெய்யுளால் சேனையிலுள்ளார் இன்பம்நுகா ந்தவகையை விரித்ததுகூறிய கவி. இச்செய்யுளால், அந்நன்ம இன்பம் நுகாநவர் இன்னா இனையாரென்பதின்றி மேலோழுதல் கீழோகாறும் ஒருந்கரேயாவ ரெனக் காட்டுகின்றார்; “சிவிகை, பொறுதகாளேநோந்தா னிடை” எனத் திருக்குறளிலும் சிவிகைகாவுவாளைக் கீழ்மைக்கு எடுத்துக் கூறியவாறு உணராக. உதகமஅந்கமாகிய தலைபின் மயிழகை எடுத்துக் கூறியது - மற்றையவ்வகளின் அழகுக்கும் உபலக்ஷணம்; ‘குஞ்சியழகுந கொடுத்தாளைக் கோட்டழகும்,’ “மயிவனப்புந கண்கவருமாயின் வனப் பும்” எனப் பிறவிடங்களிலும் மயிமுடிபழகு தலைமைமாகக் கூறப்பட்டிருந தல் காண்க. வீங்குதோள் - தழும்பேறிய தோள். இமையவா - கண இமையாதவர் இமையில (மூடாமைமாகிய) விசேடமுடையவா இமையமலையில் வாழ்பவா. பி - ம்—¹ஏழை. ²அவரின். (க0கௌ)

கங. ¹மாதர் யாவரும் வானவர் தேவியர்
கோதில செல்வத்து வைகினர் கொவவைவாய்த்
திதில ²செல்வ மடந்தையா சேடியா
தாதி மாரெனத் தம்பணி கேட்பவே.

(இ - ன்.) கொவ்வை வாய்-கோவைப்பழம்போற்சுவந்த வாயையுடைய, தீது இல் செல்வம் மடந்தையா - குற்றமில்லாத செல்வச் சிறப்பையுடைய தேவமாதர், சேடியா தாதிமார் என-தோழிகளும் வேலைக்காரிகளும் போல, தம்பணி கேட்ப - தமதுகட்டளைகளைக்கேட்டு அவ்வாறே யொழுக, மாதர் யாவர்உம்-பரதனுடனாவந்த) மகளிர்-எல்லோரும், வானவர் தேவியர் கோது இல் செல்வத்து வைகினா-தேவமகளர்க்கு உரிய குற்றமில்லாத போகத்திற் தங்கினார்கள்; (எ - று.)

கீழ் ஐந்துகவிகளால் மைந்தர் துறக்கவின்பம் நுகர்ந்தமையைக் கூடிய கவி, இதனால், பரதனுடன்சென்ற மகளிர் சுவர்க்கலோகபோகம் அனுபவித்தமையைக் கூறுகின்றார். பி-ம்—¹மாதரியாவரும், மாந்தரியாவரும். ²தெய்வ, தேவர். பலபிரதிகளில் “நாகதர்க்கு” (கசு) என்று தொடங்கும் பாடலுக்குப்பின் இந்தச்செய்யுள் உள்ளது. (க0கக)

கசு நத்த நத்த வனங்களி னுண்மலர்க்
கந்த முந்திய கற்பகக் ¹காவினின்
றந்தா வந்தென வந்துதன கைதர
மந்த ²மந்த ³மணந்தது வாடையே.

(இ-ள்.) நகவனங்களின்-(அங்குப் பல) பூத்தோட்டங்களாக அமைந்த, நாள் மலா கந்தம நத்த முந்திய கற்பகம் காவின்னு-அன்றலாந்த பூசுகளின் பரிமளம் பெருகுமபடி செழித்துள்ள கற்பகச்சோலையினின்று, அந்தி தன் கைதர - அந்திமலைப்பொழுது (தன்) கைகொடுத்து உதவ, அந்தா வந்து என - குருடா (தள்ளாடி மெல்ல) வந்தாற்போல,வாடை - தென்றற்காற்று, மந்தம் மந்தம் மணந்தது - மெல்லமெல்ல மணமவீசிவந்தது; (எ - று.)

அத்திப்பொழுதில் இளந்தென்றற்காற்று மெல்லமெல்ல வீசியது, அத்திப்பொழுது கைகொடுத்து அழைத்துவரக் குருடா மெல்லமெல்லவந்தாற்போன்றது என வருணித்தாா; தந்திப்பேற்றவுமையணி. இரண்டாம் அடியில், உத்திய எனப்பிரித்தது - வீசிய என்னுமாம். நகவனம், கந்தம், அந்தா, மந்தம்மந்தம் - வடசொற்கள். நகவனம் - மகிழ்ச்சியைத்தருஞ் சோலை. கற்பகம்=கல்பகம்; வேண்டுகொடுக்க வேண்டின்பொருள்களைக் கற்பிப்பது; கல்பிததல் - உண்டாக்குதல். அந்தி-ஸந்த்யா என்னும் வடசொல்லின் திரிபு; இது - இங்கே, சிறப்பாய், மாலைசசத்தியை உணர்த்திற்று. மந்தம் மந்தம் - அடுக்கு, மிகுதிபற்றியது. வாடை - வடக்கிற்செல்லாது எனவே, தென்றல். பி - ம் —¹காவினில். ²முந்த. ³தடந்தது. (க0கக)

கரு மான்ற ளிக்குல ¹நன்மதம் ²வந்துணத்
தேன்ற ளிர்த்த கவளமுஞ் ³செங்கதிர்
கான்ற நெற்றழைக் கற்றையுங் கற்பக
⁴மீன்ற ளிக்க நுகாந்தன யானையே.

(இ - ள்.) தேன் தளித்த - தேனை மிகுதியாகக்கலக்கப்பெற்ற, கவளம் உம் - உணவுத்தினைமையும, செம கதிர் கான்ற நெல் தழை கற்றைஉம் - சிவந்தகதிராகையின்ற செந்நெற்பயிர்த்தழைகளின் தொகுதியையும், கற்பகம் - கலபசுதருக்கள், ஈன்று அளிக்க - உண்டாக்கிக்கொடுக்க, (அவற்றை), யானை - யானைகள், அளி குலம் வந்து கல் மதம் மான்று உண - வண்டுக்கூட்டங்கள்வந்து (தமது) சிறந்தமதகீரைப் பருகி மயக்கமுடையனவாக, நுகர்ந்தன - (தாம், உண்டன; (எ - று.)

இதுவரை ஆடவரும் மகளிரும் இனிது உண்டுசுகித்ததைக் கூறிய கவி, இசையுளாலும் அடுத்த செய்யுளாலும் அஃநீணையான யானைகளும் குதிரைகளும் உண்டு சுகித்தமையைக் கூறுகின்றார். மான்றுஉண=உண்டு மால்: விருதிபிரித்துக்கூட்டல். மான்று - மால் என்னும் பகுதியடியாகப் பிறந்த இறந்தகாலவினையெச்சம் கபளம-வடசொல,பி-ம்:—¹மான்மதம். ²வந்துறத். ³செந்தளிர். ⁴ஆன்று. ⁵ஆனையே. (க0கஅ)

கக. ¹நரக தர்க்கந் ²நல்கு நலத்தநீர்
கரக தக்கரி கூ³னிமித் துண்டன
மரக தத்தின் கொழுந்தென வாரந்தபுல்
குரக தத்தின் குழாங்களுங் கொண்டேவ.

(இ-ள்.) நரகம் தாககு அற-(தன்னில் மூழ்கினவாககு) நரககொடுமை நீங்க, நல்கும்-உதவுகிற, நலத்த-நன்மையையுடைய, கீ- (தேவகங்காதியின்) நீரை, கரம் கதம் கரி - துதிககையையும் கோபத்தையுமுடைய யானைகள், கால் நிமித்தது உண்டன - கால்களை நிமிடவைத்துந்நு பருகின; மரகத்ததின் கொழுந்து என - மரகத்ததின் ததின் இள வெளிபோல, வாரந்த - (மிகப்பசுமையாய் அங்குணை) வளர்த்த, புல-புற்களை, குரகத்ததின் குழாவ கன்உம் கொண்ட-குதிடைக்கூட்டங்களும் உட்கொண்டன; (எ - று.)

தாககு - தருககு என்பதன் விகாரம். இனி, தாகு அதாககு அறம் நல்கும் எனப் பிரித்து, நரகவழிககுத்தடையாக நலவினையை விளக்கிற எனக் கொள்ளலுமாம்; அதா-அருநெறி. கரம் என அடைமொழி வந்ததனால், கரி என்றது - காரணங்கருதாது வளர பெயராய் நின்றது. பி ம்:—¹நரகத்தரு. ²நல்கின நீத்தகீ. ³நிமித்தது. (ச0கக)

கஉ.—பரதனது அப்போதைய நிலை

இன்ன ரின்னணம் யாவரு மிந்திரன்
முன்னு போகங்க டெய்த்தனா தோன்றற
னன்ன காயுங் கிழங்கு ¹முண் டப்பகல
பொன்னின் மேனி பொடியுறப போககினுன்.

(இ-ள்.) யாவாஉம-எல்லோரும், இன்னா - இத்தன்மையராய், இன்னணம்-இவ்வாறு, இசுநிரன துன்னு போகங்கள் - தேவேந்திரனுக்குப்பொருத்திய இன்பங்களை, துயத்தனா - அனுபவித்தார்கள்; தோன்றல் - பரதன், தான்—,அன்ன காய்உம கிழங்குஉம் உண்டு-அத்தன்மையனவான காய்களையும் கிழங்குகளையும் புசித்து, பொன்னின் மேனி பொடிஉற-¹தன்னு,பொன்போலரிய திருமேனி பழுதியிலே பொருத்த [வெறுத்தரையிற் படுத்தது], அபகல் போக்கினுன்-அத்தினத்ததைக் கழித்தான்; (எ - று.)

இப்பாட்டின் பித்தினவாக்கியததால், இராமவிரகத்தாற் சோகமுற்ற பரதனது தவறாதவிரதவொழுக்கம் விளக்கப்பட்டது. பரதனது நிலையைப் பரிட்சித்தற்காகவும் அவனதுமனநிலையைத் திடப்படுத்தற்காகவும் பரத்து

வாசமுனிவன் ராஜோபசாரத்தினும் மேம்பட்டு உபசரிக்கவும் பரதன் எதையும் அங்கீகரியாமல் முனிவாநிலையை மேற்கொண்டிருந்தன என்க. அன்ன-கற்பக தருககளால் அளிக்கப்பட்ட தெய்வத்தன்மையுடைய என்ற படி, இராமபிரான் வந்தபோது அவனுக்கு முனிவாகருடரிய உணவுகளை யுதவிய பரததுவாசன் பரதனுடன் வந்தோரககெல்லாம் இவனும் பெரு விருந்து அளித்து மகிழ்வித்ததனால், பகவானது அடியாரை [பாகவதரை] உபசரித்தலால், பகவானது திருவுள்ளம் உவப்படையுமென்ற நூற்கொள்கையை வெளியிட்டானென்க. பி - ய்.—¹கொண்டு (கக00)

கஅ.—சூரியன் உதித்தல்.

நீல ¹வல்லிரு ணீங்கலு ²நீங்குமம்
மூல மில்கன விறறிரு ³முற்றற
‘வேலு நல்வினை துயப்பவாக் கீறுசெல்
கால மென்னக் கதிரவன றேன்றினான்.

(இ - ள்.) நீலம் - நீலநிறமுள்ள, வல-வலியுடைய[கீடுகத்தகரிய], இருள்—, நீங்கலும் நீங்கியவளவிலே, நீங்கும் நீங்கியுடிகிற, மூலம் இல் கனவில்-ஆதார மில்லாத கனப்போல, அ திரு முற்றற - (பரதனுடன்வந்தார அனுபவித்த) அச்செல்வப்போகம் முடிபதுவீட, ஏலும் நல் வினை துயப்பவாகரு ஈறு செல் காலம் என்ன - பொருத்திபுண்ணியப்பயனை அனுபவிப்பவர்க்கு உருகிற அவ்வனுபவமுடிவுகாலம்போல, கதிர்வன தோன்றினான் - சூரியன் உதித்தான்: (எ - று.)

ககருற்பொழுது கீடகக கதிர்வன் தோன்றியவளவிலே. முன்பு முனி வனது ஆற்றலா லுண்டான தேவபோகமெல்லாம் கனாதோற்றம்போல ஒழித் தன என்பதாம். சூரியோதயகாலம் அவ்வினபநுகாசகிரு முடிவுகாலமானத னால், அதனை ‘ஏலுநல்வினை துயப்பவாக் கீறுசெல் காலம்’ என்றார். மூலம் இல்கனவு - தோற்றத்திற்காணப்படும் பொருள்கள் மெய்மையாக நிலை பெறுது பொய்மையெய்துபொழியுந் கனவு. முற்றற - நீங்கஎன்றபடி. பி-ய்.—¹நல். ²நீங்குமம். ³முத்துற, முற்றறல். ⁴ஏல. (கக0௧)

கக. ஆறி நின்றற ¹மாற்றலர் வாழ்வெனப்
பாறி வீந்தது செல்வம் பரிந்திலா
தேறி முந்தைத்தஞ் சிந்தைய ராயினார்
மாறி வந்து ²பிறந்தன்ன மாட்சியார்.

(இ - ள்.) ஆறி நின்று - (மனமொழிமெய்கள்) அடங்கிநின்று, அறம் - தருமத்தை, ஆற்றலா (கடைபோகச, செயயாதவாகளுடைய, வாழ்வு என-(மறு மையுலகத்துச) செல்வபோகம் (இடையில அழிதல்) போல, செல்வம் பாறி வீந்தது - பரதனுடன்வந்தார அனுபவித்த) செல்வம் நிலைகெட்டொழிந்தது; பின் அச்சேனைசசனங்கள்), மாறி வந்து பிறந்து அன்ன மாட்சியார்-(தேவசரீரம்)

நீங்கி (மண்ணுலகத்தில்) வந்துபிறந்தாற்போன்ற தன்மையையுடையவர்களாய், பரிந்திலர் தேறி - (அப்போகநீகததைத் குறித்து) வருந்தாது மனந்தெளிந்து, முந்தை தம் சிந்தையர் ஆயிரா - முன்புதமக்குள்ள எண்ணத்தை யுடையவரானார்கள்; (எ - று.)

கீழ் ஏழாவகவியில், “பல்சனாபிறந்துவேறே ருலகு பெற்றாரென, மறந்துவைகினா முன்னேத்தம்வாழ்வெலாம்” என்று கூறிய நிலைமை பின்பு மாறியதன்மையை இவருக குறித்தா. ஆறிரின்று - இங்கல்வினை போதுமென்று நிறுத்திவிடாமல பொறுத்துகின்ற என்றுக கொள்ளலாம். பி-ம்:—
¹ஆற்றலன். ²பரிததிலா. ³பிறந்தன. (கக௦௨)

வேறு

௨௦ —சேனை புறப்பட்டுப் பாலவனஞ்சேர்தல்.

காலையன் நெழுந்தது ²கண்டு வானவர்
 வேலையன் ³நனிகமே யென்று ⁴விமமறச்
 சோலையுங் கிரிகளுஞ் சண்ண ⁵மாயெழுப்
 பாலசென நடைந்தது பரதன் சேனையே.

(இ - ள்.) அன்று கால - அந்நாளுதயத்தில், (சேனையாவும்), எழுந்தது கண்டு-துயிலொழிந்துபுறப்பட்டுச் செல்லுதன்மையைப் பாத்து,வான வா - தேவர்கள், ‘வேலை அன்று - இது) கடலன்று, அனிகம-சேனையே’, என்று - என்று நீசயித்து, விமமு அற - (தாம கொண்டிருந்த) ஐயம் நீங்க, பரதன் சேனை—, சோலைஉம கிரிகளஉம சண்ணம ஆய எழு - (வழியிடை யுள்ள) சோலைகளும் மலைகளும் புழுதிமாய் உட்கொழுமபடி, (அவற்றைப் பொடிசெய்துகொண்டு), பால சென்று அடைந்தது (அப்பால்) பாலவனததைப் போய்ச்சேர்த்தது; (எ - று.)—பி - ம—¹என்று ²கண்ட. ³அனீகமே. ⁴விமமுறச. ⁵ஆபபுற. (கக௦௩)

௨௧.—அப்போது பாலைநிலத்தின்கொடுமை தோன்ற தன்மையை இதுமுதல் பூன்றுபாடல்களிற் கூறுகிறீர்.

எழுந்தது துகளதி னெரியும் வெய்யவ
 னழுந்தின னவிபபரும வெம்மை ¹யாறினான்
 பொழிந்தன கரிமதம பொடிவெங் காணக
 மிழிந்தன ²வழிநடந் தேறெ ண்ணமையே.

(இ - ள்.) எழுந்தது துகளதினை அழுந்தினன் - (சேனைகள் செல்லுதலால்) மேலெழுந்த புழுதியில் மறைந்தவனாய், எரியும் வெய்யவன் - கொதிக்குந் தன்மையுள்ள சூரியன், அவிப்பு அரு வெமமை ஆறினான் - தணித்தந் கரிய வெப்பத்தணிந்தா ; கரி பொழிந்தன மதம் - யானைகள் சொரிந்தனவான மதசலவகள், வழி நடந்து ஏறு ஒணமை - வழிநடந்துசெல்லவொண்ணாதபடி [வழுக்கலுண்டாமபடி], பொடி வெம் காணகம் இழிந்தன - புழுதி களையுடைய வெவ்விய அப்பாலவனததிற்பெருகின; (எ - று.)

எரிக்குஞ் சூரியன் புழுதியில் மறைய, அக்கதிரவன் காய்ந்ததனூல்
வெமமையடைந்த பூமி குளிரும்படி யானைகளின்மதரீர் பெருகிப் புழுதி மண்
ணைச சேருககிற் றென்க. பி - ம்—¹ஆற்றினான். ²அடிநடந்து. (ககர்ச)

உஉ. ¹வடியுடை யபிற்படை மன்னர் வெண்குடை
செடி²யுடை நெடுநிழல் 'செய்த தீப்'பொதி
படி³யுடைப பர⁴லுறைப பாலை மேலுபர்
கொடி⁵யுடைப பந்தரிற் குளிர்ந்த தெங்குமே.

(இ - ள்.) வடி உடை - கூாமையையுடைய, அயில் படை - வேலா
யுததையுடைய, மன்னர் - அரசர்களது. வெள குடை - வெண்ணிறமான
குடைகள், செடி உடை நெடு நிழல் செய்த - மரங்களினுடைய கீண்ட நிழல்
போன்ற நிழலைச் செய்தன (ஆதலால், 'தீ' பொதி படி உடை பரல்உறை
பாலை - அனல்வதன்மை நிறைந்த இடததையுடையதும் பருசுக்கைகள்
உறுததுதன்மையுமாகிய அப்பாலைவனம், மேல உயர் கொடி உடை பந்த
ரின் - மேலேயுயர்ந்துபடாந்த கொடிகளையுடைய பந்தல்போல, எவரும்
குளிர்த்தது - எவ்விடமும் குளிர்ச்சிபெற்றது; (எ - று.)

மன்னர்வெண்குடை நிழலசெய்யப் பாலைவனம் எவரும் பந்தரிட்டார்
போற் குளிரத்திருந்த தென்க. கொடிபபந்தா-படா கொடிகளாலமைந்த பந்தல்;
வடமொழியில் 'லதாகருநறம்' எனப்படும். இனி, 'மேலுயர்கொடியுடைப்பத்
தரின' என்பதற்கு - மேலேயுயர்ந்த துஷ்கணாலாகிய பந்தலினால் என்று
உரைப்பினும் அமையும். பந்தா - இறுதிப்போலி. பி - ம்:—¹வடிவுடை.
²மிடை. செய். 'பொதி. ³உடைப. (ககடு)

உஊ. பெருகிய செலவரீ பிடிபென றுள்வயிற்
¹நிருகிய சீற்றத்தாற் ²செம்மை யாய்நிறங்
கருகிய வண்ணலைக் கண்டு காதலி
³னுருகிய தளிர்ந்தன வுலவை யிட்டமே.

(இ - ள்.) 'பெருகிய செலவம் - மிகவு அரசாட்சிசெலவத்தை, நீ பிடி-
நீ ஏற்றுக்கொள்', என்றாள்வயின் - என்று (தன்னை நோக்கிக்) கூறின் தாயா
கிய கைகேயியினிடத்தில, நிருகிய சீற்றத்தால் - மனமமாறுபட்டதனாலான
கோபத்தினால், செம்மை ஆய - முகமசிவந்தது, நிறம் கருகிய - திருமேனி
நிறம் (இயல்பிற்) கறுத்ததுள்ள, அண்ணலை - பந்தனை, கண்டு - பார்த்து,
காதலின் - (அவன்பாறவொண்ட) அன்பினால், உருகிய - நெகிழ்ந்தவையாய்,
உலவை ஈட்டம் - (பாலைவனத்திற்) பட்டுப்போன மரங்களின் தொகுதிகள்,
தளிர்ந்தன - துளிர்ந்ததுசெய்ததன: (எ - று.)

அப்பொழுதைய பரதனதுநிலைமை மரங்களும் இரவரும்வகையிருந்தது
என்பது, இதனாற் போதரும்; கீழ் "தாவரசுகமமென்னுந் தன்னுமய,

வாவையுமிரவகிட...எய்தினான்” என்றும், “கற்கனியக் கனிகின்ற துயரான்” என்றும் வந்தன காண்க. பி-ம்—¹திருகினசிறந்ததான். ‘செம்மை யானிறம், செம்மைசேருளம், செம்மையாமுளம். ‘உருகின. (கக௦க)

உசு —பரதனுடன்வந்தசேனை பாலையை எளிதற் கடந்து
சித்திரகூடஞ் சேர்த்தல்.

வன்றெறு பாலைபை மருத மாமெனச்
சென்றது சித்திர கூடஞ்¹சேர்ந்ததா
லொன்றுரைத் துயிரினு மொழுக்க நன்றெனப்
‘பொன்றிய புரவலன் பொருவில சேனையே.

(இ - ள்.) உயிரின் உம ஒழுக்கம் என்று என - உயிரைக்காட்டிலும் நல் லொழுக்கமே சிறந்ததென்று கருதி, ஒன்று உரைத்து பொன்றிய - சத்திய மொன்றையே பேசி யிறந்த, புரவலன் - காத்தவிலவல தசரதசக்கரவாத தியினது, பொருவு இல சேனை - ஒப்பிலலாத சேனை,—உல் - கொடிய, தெற - (தன்னிடஞ் சேர்த்தாது) உருத்துத்தன்மையுள்ள. பாலையை-பாலை நிலத்தை, மருதம் ஆம் என (சீழ்க்கூறியவாறு கீரும் சீழலும் பெற்றுக்கொள்ளுந் ததனால்) மருதநிலத்தைப்போல, சென்றது-எளிதற் கடத்துசென்று, சித்திர கூடம் சேர்த்தது - சித்திரகூடபருவத்தை யடைந்தது; (எ - று.)

பாலையனைத்தை வருத்தமின்றி எளிதற் கடந்த தென்பா பாலையை மருதமாமெனச் சென்றது’ என்றா. மருதமாமென-மருதநிலமென்னுமாறு (செய்து) என்றலுமெனது. மருதம் - காடும காடுகார்த இடமும் “ஒழுக்கம் விழுப்பந்தரலா னொழுக்க. முயிரினு மோமப் பழம்” எனப்பாதுவால், ‘உயிரினுமொழுக்க நனது’ எனப்பட்டது உயி எல்லாப்பொருளினுஞ்சிறந்த தாயினும் ஒழுக்கமிருந்தாலன்றி இடமும் மறுமை வீடுகளிற் பரப்பெருமையால், உயிரினும் ஒழுக்கம் நன்றாயிற்று. பி - ம் —¹சேர்த்தது, சேர்த்தவால். ‘பொன்றின. (கக௦எ)

உரு.—இதுவும் மேற்கவியும் - தூதகம்: ஆரவாரத்தைக்கேட்டு
இளையபெருமாள் மலச்சிகரத்தின்மீதுஏறிச் சேனாழத்திரத்தை
நோக்குதலைக் கூறும்.

தூளியின் படலைபுற்¹தூரகத் தேரொடு
மூளிருஞ் சினக்கரி முழங்கு மோதையு
‘மாளிருஞ் குழுவின் ரார வாரமுங்
கோளிரும் படையிதென் றுணரக் கூறவே.

(இ - ள்.) (இருவரும் சேனை சேர்த்தபொழுது), தூளியின் படலைஉம் (மேலெழுந்த) புழுதியின்றிரளும், தூரகத் தேரொடு மூன் இரு சினக்கரி முழங்கும் ஓசைஉம் - குதிரைகளும் தோகளும் அடங்காதெழுதிற் பெருவ கோபத்தையுடைய யானைகளும் ஒலக்கிற முழக்கமும், இரு ஆள் குழுவின்

ஆரவாரம் உம் - பெரியகாலாட்களின் கூட்டத்தாருடைய பேரொலியும், இது கோள் இரு படை என்று - 'இது வலிமையையுடைய பெரிய சேனை (வருவது)' என்று, உணர கூற-(முன்னே) அறியும்படி சொல்ல, —(எ - று.)— 'இளையவன் எழுந்தனன்' என வருங் கவியோடு இயையும்.

துளிப்படலமும் ஆரவாரமும் சேனை வருவது என்று ஊகித்தறிய ஏது வாயிருந்தனவென்க. படலை - படலமென்னும் வடசொல் ஈறுதிரிந்தது. பி-ம்.—¹ தூகத்தோதையும், தூகத்ததேரோடு, தூகத்தோசையும். 'ஆளியின். 'குழுவிலோ. (கக௦௮)

உகா. எழுந்தன னிளையவ னேறி னுனிவங்

கொழுந்துயர் த் தனையதோர் ¹நெடிய குன்றின்மேற்

செழுந்திரைப் பரவையைச் சிறுமை பேசிய

கழுத்துடை வரிசிலைக் கடலை நோக்கினான்.

(இ - ள்.) (அகநாணம் படையெழுச்சியைக் குறிப்பாலுணர்த்தவளவில்), இளையவன் - இலகருமணன், எழுந்தனன் - எழுந்து, —நீலம் கொழுந்து உயர்ந்து அனையது - நிலவுலகம் கொழுந்துவிட்டு உயர்தாற்போன்றதான, ஞா - ஒப்பற்ற, நெடிய குன்றின்மேல் - பெரிய அமமலைச்சிகரத்தின்மேல், ஏறினான் - ஏறி, —செழு திரை பரவையை - செழித்த அலைகளையுடைய கடலை, சிறுமை பேசிய-சிறியதாகச் சொல்லத்தக்க, கழுத்து உடை வரி சிலை கடலை - வலிமையிக்கக் கட்டமைத்த வில்லையேந்திய சேனாசமுத்திரத்தை, நோக்கினான் - பார்த்தான்; (எ - று.)

இளையவன் - இளையபெருமான். கழுத்து - வலிமையாதலை "கழுத்தராயுண்கழல்பணியாதவா" என்றவிடத்துங் காண்க. 'கழுத்தோறும் வரிசிலைக்கைக் கடற்றானை" என்றா கீழ்ப் பாலகாண்டத்தும். கழுத்து - உறுதியுமாம். இனி, கழுத்து - (வில்லின்) தண்டமுமாம். 'கழுத்து - கையிலேந்துதலால் தேய்த்து வழுவழுப்படைதல்' என்பாரும் உளா. பி-ம்.—¹ நெடியன். 'பரவையும். 'செய்தவக, செய்துடுங், எய்தவிக. (கக௦௯)

உள.—இதுவும் மேற்கவியும் - தூகம். சேனையைச்சுண்ட இலட்குமணன் பரதனே காணிலும் பொரவருகின்றனென்று கருதிச் சீற்றங்கொண்டு

அதனை இராமபிராட்டம் தேர்வித்தலைக் கூறும்.

பரதனிப் படைகொடு பார்¹கொண் டாண் மறங்

கருதிபுட் கிடந்ததோர் கறுவு ²காதலால

விரதமுற் றிருந்தவன் மேல்வத் தா³னிது

சரதமற் றிலதெனத் தழங்கு சீற்றத்தான்.

(இ-ள்.) (நோக்கிய இலகருமணன்), 'பா கொண்டு-பூமிமுழுவதையும் (என்றும் தன்னுடையதாகக்கொண்டு. ஆள் - (தான்) அரசாளவேண்டுமென்ற, மறம்-கொடியதொழிலை, கருதி-எண்ணி, உன் கிடத்தது ஓர் கறுவு

காதலால் - மனத்திலடங்கிக்கிடந்தொரு கறுவோடுகூடிய பேராசையால், பரதன்—, இ படை கொடு - இந்தச் சேனையைக் கூட்டிக்கொண்டு, விரதம் உற்று இருந்தவன் மேல் வந்தான் - (பிதிருவாககிப்பரிபாலகமாகிய) விரதத் தைப் பொருந்தியுள்ள இராமன்மேல் (போருக்கு எழுதது) வந்தான்: இது சரதம் - இது உணமையாம்; மற்று இலது-வேறென்றுமில்லை, என-என்று எண்ணி, தழங்கு சிற்றத்தான் - மிக்க கோபமுடையவனாய், (எ - று.)— 'குதித்தனன்' என வருங் கவியோடு தொடரும்.

தாய்வேணடிய வரத்தாற் பதினாளுருவருஷகாலங் கிடைத்த அரசாட்சி போதாதென்று பரதன் அதிருபதிப்பட்டுச் சேனையோடு வளைந்து போர் செய்து இராமனை வென்று அவனரசு கைக்கொண்டது என்றும் ஆளக்கருதி இவருவந்தனன் என்றபடி. இனி. பா. கொண்டான் மறம்கருதி என எடுத்தது, (இராமனது) அரசியலைக் கவரதுகொண்ட கைகேயியின் கொடுமையையே தானும் உட்கொண்டு என்றமாம். கறு - உள்கே தணியாத கோபம்; உ - சாரியை. பி.ம்:—¹கொண்டான். ²காதலான். ³இதிற. (ககக0)

உடி. குதித்தனன் பாரிடைக் குவடு கீறெழ
மிதித்தன னிராமனை விரைவி னெய்தினான்
மதித்திலன் பரதனின் மேலவந் தான்¹மதிற்
மதிப்பெருஞ் சேனையின் பரப்பி னு²னென்றான்.

(இ - ள்) (இவ்வனம் எண்ணிச் சிறி இலக்குமணன்), குவடு கீறு எழு மிதித்தனன் - அமமலைச்சிகரம் பொடிபடுமபடி (கொடியவீசையோடு) மிதித்தது, பாரிடை குதித்தனன் - கீழே குதித்தது, விரைவின் இராமனை எய்தினான் - விரைவாகவரது இராமனை உடைத்தது. (அவனைகோக்கி), 'பரதன்—, மதித்திலன்-(உனது பெருமைமையச் சிற்றும்) மதிக்காமல், மதில் பதி பெரு சேனையின் பரப்பினான்-மதிலொழுந்த அபேதத்திரததிலுள்ள பெரியசேனையின் தொகுதியையுடையவனாய். கின்மேல் வந்தான்-உன்மேல் (போருக்கு) வந்தான்', என்றான் - என்று சொன்னான்; 'எ - று)

பரப்பினான் - பரப்பினுடனே என்றமாம். பி.ம்:—¹மதிட், இதின். ²என. ஒருபிரதியில் இப்பாடல் காணப்படவில்லை. (கககக)

உக — அப்போது இலக்குமணன் யுத்தசன்னத்தறய் இராமனிடம் கூறத்தோடங்குதல்.

கட்டினன் சுரிகையுங் கழலும் பல்கணைப்
புட்டிலுய பொறுத்தனன் கவசம் பூட்டமைத்
திட்டன னெடுத்தனன் வரினி லேந்தலைத்
தொட்டடி வணங்கிநின் றினைய¹ சொல்லினான்.

(இ - ள்.) (என்று கூறியதுமன்றி இலக்குமணன்), சுரிகைஉம் கழல்உம் கட்டினன்-(இடையில்) உடைவானாயும் (பாதத்தில்) வீரக்கூலியும் கட்டிக்

கொண்டு, பல் கணை புட்டில் உம் பொறுத்தனன் - பல அம்புகளையுடைய (அம் பருத) தூணியையும் தாங்கி, கவசம் பூட்டு அமைத்திட்டனன் - போர்த் கவசத்தை (உடம்பிற்) பூட்டிக் கொண்டு, வரி வில் எடுத்தனன் - கட்டமைந்த வில்லை (க கையில) எடுத்துக்கொண்டு, ஏந்தலை அடி தொட்டு வணங்கி நின் று-இராமபிரானை திருவடிதொட்டு நமஸ்கரித்தது (எழுந்து) நின்ற, இனைய சொல்லினான் - இவ்வாழைக்களைச் சொன்னான்; (எ-று.)—அவற்றை மேற் பன்னிரண்டுகவிகளிற் காண்க.

ஏந்தல் - ஆண்பாற்சிறப்புப்பெயர்; உயரத்தவ் னென்று காரணப்பொ ருள்: தொழிலாகுபெயரென்றாவது, அல் - கருத்தாபப்பொருள்விகுதியென்ற வது இலக்கணங் கூறுக. தொடுதல் - கைகளாற் பரிசித்தல். பி-ம் —¹சொல் லுவான். (கககஉ)

௩௦ — இதுமுதற் பன்னிரண்டு கவிகள் - ஒருதொடர் இனையபெருமான் வீரவாதமாகக் கூறுவான்.

இருமையு¹ மிழத்தவப் பரத னேந்துதோட்
பருமையு¹ மன்னவன் படைத்த சேனையின்
பெருமையு¹ நின்னொரு பின்பு¹ வந்தவென்
னொருமையுங் கண்டினி யுவத்தி யுள்ளீ.

(இ - ள்.) இருமை உம் இழத்த - இடமை மறுமைபென்னும் இரண்டின் இன்பங்களையும் ஒருங்கே மிழத்த, அ பரதன் - அத்தப்பரதனது. ஏத்து தோன் - உயரத்தோன்களின், பருமை உம் - பருத்திருக்குத்தனமையையும், அன்ன வன் படைத்த - அவன் (தன்னுடைபதாகப்) பெற்ற, சேனையின் - சேனையினது, பெருமை உம் - பெருமையையும் கின் பின்பு வந்த - உன்பின்னே பிறந்த, ஒரு - தனியானான். என் - எனது, ஒருமை உம் - ஒப்பின்மையையும், இனி - இப்பொழுது, கண்டு - பார்த்தது, நீ —, உள்ளம் உவத்தி - மனம் மகிழ்வாய்; (எ - று.)

பரதனது தோள்களின் பூரிப்பும் அவன்சேனையின் பெருந்தொகையும் சிறிதும் பயனில்லாதனவாய்மபடி யானொருவனே அவற்றை அழித்திடுவே னென்பதாம். பரதன் தமையனுக்குத் தீங்குசெய்யப்படுகதாகவும், அது காரணமாக அவனைத் தான் அழித்துவிடுவதாகவுங் கருதின னாதலால், இலக்கு மணன் பரதனை 'இருமையும் இழத்தவன்' என்றான். "இருமைவகைதெரிந்து" என்ற திருக்குறளிற்போல 'இருமை' என்றது - சாண்டு எண்ணின்கண் நின்றது. ஒருமை - ஒன்றுமையுமாம் பி-ம் —¹இகழ்த்த. 'அன்னவர். 'உன் னொரு, நின்னொரும. 'நின்ற. 'இனிது. (ககக௩)

௩௧. படரெலாம் படப்படும் பரும யானையின்
றிடரெலா முருட்டின தேரு மீர்த்தன
குடரெலாந் திரைத்தன குருதி யாறுகள்
- ரெலா¹ மடுப்பன பலவுங் காண்டியால்.

(இ - ள்.) படர் எலாம் பட-பலவகைத்துன்பங்களும் உண்டாக, படும்-இறக்கிற, பருமம் யானையின் - பருமையையுடைய யானைகளாகிய, திடர் எலாம்-மேடுகளையெல்லாம், உருட்டின - உருட்டினவையாகியும், தேர்உம் - தேர்களையும், ஈராதன - இழுத்துக்கொண்டனவாகியும், குடா எலாம் திரைத்தன - குடல்களையெல்லாம் அலைத்துத்தள்ளுபவையாகியும், கடர் எலாம் மடுப்பன-கடலமுழுவுதும் பாயவனவாகிய, குருதி யாறுகள் பலஉம் - இரத்தநதிகள் பலவற்றையும், காண்டி - (என்னொலுண்டாக இப்பொழுதே) பார்ப்பாய்; (எ - று.)—ஆல் - ஏற்றை.

யானைமுதலியவற்றைக் கொண்டு விழுத்தலாற் குருதிப் பேராகுதல் பலதோன்றமாறு யானைருத்தனே செய்வெனென்கின்றன இலக்குமணன். படரெலாம் பட-ஆட்களெல்லாரும் இறக்க என்றுவகொள்ளலாம்: ஆட்கள்-பாசரும், பரிக்கோறகாரரும்; இவ்வுரைக்கு, பட்டா வட்சொல். பருமம்-அலவகாரமும், முதுகின்மேலிடுதல் தவிசுமாம். குடா, கடா-சுற்றுப்போலிகள். அடுப்பன என்றும் பதம்பிரிக்கலாம். பி-ம் —¹படிபட, அடிப்பட. ²நிரைப்பன, நிறைப்பன, இரைப்பன. (கககச)

நஉ. கருவியுங் கைகளுங் கவச மாப்பமு

முருவின் வுயிரினே நிரைந் தோய்வில

¹திரிவன சுடர்க்கணை ²திசைக்கை யானைகள்

வெருவரச் ³செய்வன காண்டி வீரரீ.

(இ - ள்.) சுடா கணை-ஒளியையுடைய (எனது) அம்புகள், கருவியும் - (எதிரிகளது) ஆயுதங்களையும், கைகள் உம-கைகளையும், கவசம் மாபமஉம் - கவசத்தைத்தரித்த மாப்பையும், உயிரினேடு-(அவ்வா) உயிருடனே, உருவின்-ஊடுருவிச்சென்றவையும், உதிர்ம தோயவில் திரிவன - (அதிவேகத்தால் அவர்கள்) இரத்தமும படிதலிலலாதபடி (எப்புறத்துஞ்) செல்வனவுமாய்,—கை-துகிகளையையுடைய, திசை யானைகள்-(அவ்வுட)திகளெவகளும், வெருவர-அஞ்சும்படி, செய்வன-(கொடுமபேர) செய்பவற்றை, வீர - ரகு குலவீரனே! கீ—, காண்டி-பார்ப்பாய்; எ - று)

நாஊ ஒருத்தனையாக, என்னம்புகள் எதிரிகளது ஆயுதத்தையும் கைகளையும் அறுத்துத்தள்ளுவனவும் மாப்பினகவசத்தைப்பிளந்து ஊடுருவிச் செல்வனவுமாகி இரத்தமுமபடியாமல அத்துணைஇலகுவாகத் தொழில்செய்வதைக் காண்பாயாக என்கின்றன இலட்சுமணன். • பி-ம்:—¹திரிவன. ²திசைக்கை. ³செல்வன, செல்வது. (கககடு)

நாஊ. கோடகத் தோபடு குகிறை தாவிய

வாடகத்¹ தட்டிடை யலகை யற்றாரு

கோடகத் தடக்கைகள் கவ்விக் ²கிதத்தி

ஹைக நடிப்பன காண்டி நாதரீ.

(இ-ள்.) தாலிய குதிரை படு-தாவிச்செல்லுத்தன்மையுடைய குதிரைக னழியப்பெற்ற, கோடகம் தோ - புதுமையான தோகளின், ஆடகம் தட் டிடை - பொன்னினாலாகிய தட்டின்மேல், அலகை - பேய்கள், அற்று உரு கேடகம் தட கைகள் கவ்வி - அறுத்துவிழுந்த கேடகமென்னும் ஆயுதத்தை யேந்திய பெரிய (வீராகளின்) கைகளைத் தம்மைகளில் எடுத்துக்கொண்டு, (அவற்றால்தாளமிட்டவண்ணம்), கீதத்தின்-இசைபாடுதலோடு, ராடகம் நடிப் பன-கூததாடுவனவற்றை, ராத-தலைவனே! நீ—, காண்டி-பாப்பாய; எ-று.)

என்னுற்கொல்லப்பட்டு இறந்துவீழ்ந்த வீரர்களின்கையிலுள்ளகேடகங் களை யெடுத்தது தாளமிட்டவண்ணம் பேய்கள் தோததட்டில் கூத்தாடுமாறு செய்யப்போகின்றேன். நீ காண என்கின்றனன் இலக்குமண னென்க. கோடகம் புதுமையாதலை “குதியும் புதுமையும்முடியுறுப்புங்கோடகம்” என்றிவகலந்தையாலும் அறிக. கோடகம்-கோவமுமாம். கோடு அகம் தேர் எனப்பிரித்தது, வளைந்த இடதையுடைய தோ எனினும் அமையும். கேடகம்- எதிரிகள் எறியும்படைக்கலங்களைத் தம்மேற்படவொட்டாது தடுக்குங் கருவி. பி - ம்:—¹தகட்டிடை. ‘கித்திடு, கித்திம. (கககக)

௩௪. பண்¹முதிர் களிற்றொடு ²பரதன் சேனையி
னெண்முத லறுத்துநா னிமைப்பி னீக்கலால்
விண்முது குருக்கவும் வேலை ³யாடையின
டண்முது காறநவுங் காண்டி வளஎனீ.

(இ - ள்.) பண முதிர்-அலங்காரம் மிக்க, களிற்றொடு - யானைகளோடு கூடிய, பரதன் சேனையின்-பரதனது சேனையினுடைய, எண் தொகுதியை, முதல் - வேருடனே, காண—, இமைப்பின் - ஒருமாத்நிரப்பொழுதி னுள்ளே, அறுத்து நீக்கலால்-அறுத்து ஒழித்தலால், விண் முதுகு உளுக்க உம்-(பாரமிகுதிபற்றி) வீரசுவாககம் முதுகு டெளிக்கவும், வேலை ஆடையின் மண் - கடலை யாடையாகவுடைய சிலவுலகம், முதுகு ஆற்றலம் - (சுமை யொழிந்து) முதுகை இளைப்பாற்றிக்கொள்ளவும், வள்ளல்-வரையாதருளுங் குணமுடையவனே! நீ—, காண்டி - பாப்பாய; (எ - று.)

இப்பூலோகத்துப்பெருத்தி-ளாகவுள்ள சேனை கொல்லப்பட்டு வானுல கஞ் சேர்தலால், அவ்வானுலகம் சுமைமிகுதியால் முதுகுஉளுக்க, மண்ணுல கம் பாரமீங்கி இளைப்பாறு மென்க. போரிலிறந்தவா வீரசுவாககம் புகுவ ரென்பது, நூற்றுணிபு. பரதன்சேனையின் எண் - “அறுபதினாயிரம் அகரு ரோணி.” இமைப்பு-இமைப்பொழுதுககுத்தொழிலாகுபெயர். வேலையாடை யின்மண் - கடல்குழித்த பூமி. பி - ம்:—¹முது. ²பரத்த. ³ஆடையின். (ககக)

௩௫. நிவந்தவான் குருதியி னீத்த நீந்திமெய்
சிவந்த¹சா தகரொடு சிறுகட் கூளியுங்
கவந்தமு ²முலகரின் கைய தாயதென்
றுவந்தன குனிப்பன காண்டி யும்பர்போல்.

- (இ - ன்.) சிவந்த - வழிந்தொழுகிய, வான் குருதியின் நீத்தம் - பெரிய இரத்தவெள்ளததிலே, கீந்தி - கீத்துதலால், மெய் சிவந்த - உடம்பு செந்நிற மடைந்த, சாதகரோடு பூதகணங்களுடனே, சிறு கண் கூனிஉம்-சிறியகண்களை யுடைய பேய்களும், கவந்தமஉம்-தலையற்ற உடற்குறைகளும்,—உலகம் நின் கையதுஆயது என்று ‘சிலவுலகமழுமுவதும் உன்னைவசப்பட்டதாய்விட்டது’ என்று, உம்பா போல் - தேவர்கள் (மெய்தல்) போல, உவந்தன-மகிழ்தனை வாய், குனிப்பன - கூததாடுவனவற்றை, காண்டி - (கீ) பாப்பாய்; (எ - று.)

சிவந்த - மேலெழுந்த அதிகப்பட்ட. சாதகரோடு என ஒரு உயர்திணையும், கூனியும் கவந்தமும் என இரண்டு அஃறிணைகளும் விரவியிருந்தியால் ‘உவந்தன குனிப்பன’ என்ற அஃறிணைமுடிபு ஏற்றன சிறுகண்-உடம்பினளவுக்கு ஒவ்வாத கண். கூனி - பெருங்கழுதமாம். கவந்தம் - கபந்தமென்னும் வடசொல்லின் திரிபு; ‘தொழிலுடனகூடின தலையற்ற உடல்’ என்று பொருள். ‘கவந்தவ குனிப்பன’ என்றது, கோபாவேசத்தோடு விரைந்து போசெய்து நின்ற வீரர்களது உடல்கள பகைவரால் தலையறுபட்டபின்பும் சிறிதுநேரம் கீழ்விழாது நின்றவாறே பதைபதைத்துக் கைகால்கள் துடிப்பனவற்றை; இனி, “பேரோத்தவாயிரம் போமடிதாற்பிறந்தருகவந்த, சேரோத்தவாடும”, “ஆனையாயிர தோபதினாயிர மடபரியொருகோடி, சேனைகாவலாயிரம் போபடிருகவந்த மொனறாடும்”, “அநேகமாயிரம்போர்படக் கவந்தமொனறாடும்” என்றபடி சேனையில மிகப்பலவுயிர் இறந்தபொழுது ஒரு கவந்தம் எழுந்தகின்ற ஆடு மெனப்பதை இவருக்குறித்ததாகவுவ கொள்ளலாம். ‘உலகம் நின்கையதாயது என்றுஉலகந்’ என்றது - தந் துறிப்பேற்றம். நந்தாரியததுக்குத் தேவா களித்தல், பூபலபு 9-ம் —¹சாதகததொடு, சாதகரோடு. ²உலகம். (கககஅ)

நக, குழிவெவ் கடகரி துரக ராசிகள்
பாழிவன் புயத்திகல வயவா பட்டற
¹வாழிவெவ் குருதியா ²லலைநது வேலைக
ளேழுமொன் றுகிசின் ³நிரைப்பக காண்டியால்.

(இ-ன்.) குழி - முகபடாததைபணிந்த, வெம் - வெவ்விய, கடம் கரி - மதயானைகளும், துரக ராசிகள்-குதிரைக்கூட்டங்களும், பாழி வல் புயத்து - பெருமையையுடைய வலிய தோள்களையுடைய, இகல வயவா-போர்வீரரும், பட்டு அற இறந்தொழிய,—ஆழி வெம் குருதியால்-(அவற்றினுடம்பினின்று பெருகிய) சமுததிரம்போன்ற வெம்மையான இரத்தவெள்ளததால், அலைந்த - கலக்கப்பெற்று, வேலைகள் ஏழ்ம உண்டுஆகிசின் - எழுதடல்களும் ஒன்றுகூடி, இரைப்ப - ஒலிக்க, காண்டி - (கீ) பாப்பாய்; (எ - று.)

நான் சதுரங்கசேனைகளை வெட்டிவீழ்த்தலால் இரத்தக்கடல் தோன்றி எழுதடலையும் ஒன்றாகிப் பேராரவாரஞ்செய்வதைக் காண்பா யென்கின்றன னென்க. ¹வீழி என்றபாடத்திற்கு - வீழிப்பழம்போன்ற என்றும், வீழ்தலை

புடைய என்றும் உரைக்கலாம். ¹அலைத்தன்ற பாடத்திற்கு-அலையைப்பெற்ற என்று உரைக்க. பி-ம்:—²அழிந்த. ³இரைக்கக். (கககக)

௩௭. ஆளற ¹வலங்குதே ரழிய வாடவர்
வாளற வரிசிலை துணிய ²டாக்கரி
தாளறத் தலையறப் புரவி ³தாளொடுந்
தோளற ⁴வடிக்கணை தொடுபபக் காண்டியால்.

(இ-ள்.) ஆள் அற-காலாள்வீராகள் அறுபடவும். அலங்கு தோ அழிய - அசைகின்ற தோகள் அழியவும், ஆடவா வான் அற-(அவற்றில் ஏறிய) வீரர்களது னாளாயுதங்கள் துணிபடவும், வரி சிலை துணிய-கட்டமைந்த விற்கள் அறுபடவும், மா கரி புரவி தாள் அற தலை அற - பெரியயானைகளும் குதிரைகளும் கால்கள் அறுபடவும் தலைகள் அறுபடவும், தாளொடுஉம் தோள் அற - (அவற்றில் ஏறியவீரர்களது) கால்களும் தோள்களும் அறுபடவும், வடி கணை தொடுப்ப-கூரிய அம்புகளை (தான்) பிரயோகிக்க, காண்டி-பாப்பாய்; (எ - று.)

‘ஆடவா’ என்பதை மீண்டுமளடுத்தது ‘தாளொடுந் தோளற’ என்பதனோடு கூட்டிக். பி - ம்.—¹வயங்கு. ²மாதலி. ‘ததா > ராடுந், தனனெடுந். ‘வடி கணை. இச்செய்யுள் “தழைத்த” என்ற அடுத்த பாடலுக்குப்பின் சில பிரதியிற் காணப்படுகின்றது; சிலபிரதியி லில்லை. (ககஉ௦)

௩௮. ¹தழைத்தவான் ²சிறையன தசையுங் கவவின
வழைத்தவான் பறவைக ளலங்கு பொன்வடும்
பிழைத்தவான் பகழிபுக் ³கிருவர் மார்பிடைப்
புழைத்தவான் பெருவழி ⁴போகக் காண்டியால்.

(இ - ள்.) தழைத்த வான் சிறையன-செழித்த பெரிய இறகுகளையுடையனவும், அலங்கு பொன் வடும்பு இழைத்த-அசைத்த ஒளிசெய்கிற பொன்னினால் விளிம்பு அமைக்கப்பெற்றவையும் ஆகிய, வான் பகழி-சிறத்த (என்) பாணங்கள், இருவா மார்பிடை - (பாதன் சத்தருக்கின் என்னும்) அவ்விரண்டுபேரது மார்பிலே, புக்கு - தைத்தது, தசைஉம கவ்வின - சதையைக் கெளவிக்கொண்டவையும், வான் பறவைகள் அழைத்த - ஆகாயத்திற்கெல்லாம் (கழுகமுதலிய) பறவைகளை (விருதுணை) அழைத்தவையுமாய், புழைத்த வான் பெரு வழி - (தாம புக்குத்) துளைத்துண்டாகுகின் மிக்கபெருவழியாக, போக - ஊடுருவியசெல்ல, காண்டி - பாப்பாய்; (எ - று.)

பாணங்கள் பாதசத்துருக்கினாகளின்மார்புகளைத் துளைத்து வழியுண்டாக்கிக் கழுகமுதலிய தசையுண்ணும் விலங்குகளை யழைப்பனபோலப் பேரொலிசெய்தவண்ணம் உருவியசெல்லவதைக் காண்பாயாக என்கின்றன இலட்சுமண நென்க. விசையொடு செல்லுதற்காக அம்புகளுக்கு இறகுகட்டுதல் இயல்பாதலால், ‘தழைத்த வான்சிறையன’ எனப்பட்டது. இனி இப்பாட்டுக்கு - நன்கு பரப்பிய பெரியசிறகுகளையுடையவையும் தம் மினத்

தைக்கவி யழைத்தவைபுகிய பெரிய (கழுகுமுதலிய) பறவைகள் என்
அம்புகள் இருவர் மார்பிடையிலே புகருத துளைத்த பெருவழியில் நுழைந்து
தசைகவ்வினவாய்ச் செல்லக காண்பாய் என உரைப்பினும் அமைபும், தசை-
இலக்கணப்போலி. இருவர் - தொகைகருதிப்பு. பரதனுக்குத் துணையாய்
உடன்றின் துபற்றி, சததுருக்கின்மேலும் பகைமை பாராட்டப்பட்டது.
வான் பெரு - ஒருபொருட்பன்மொழி. பி-ம்:—¹தழைத்தன. ²சிறையின்.
³சுரும். ⁴போவக, போல்வ. (ககஉக)

நக. ஒரு¹மகள் காதலி னுலகை நோய்செய்த
பெரு²மக னேவலிற பரதன் றுன்பெறு
மிருநில மாள்கைவிட் டின்றென் னேவலா
லருநர காள்வது காண்டி யாழியாய்.

(இ - ள்.) ஒரு மகள் காதலின் - (கைகேயியென்னும்) ஒரு பெண்ணி
னிடத்து ஆசையால், உலகை நோய் செய்த - உலகமுழுவதையும் வருத்திய,
பெருமகன் - தசரதசககரவாததியினது, எவலின் - கட்டளைமினால், பரதன் -
தான் பெறும் - தான் பெற்ற, இரு நிலம் - பெரியபூமியை, ஆள்கை - ஆளுதலை,
விட்டு - நீங்கி, இன்று - இப்பொழுது, என் எவலால் - எனது கட்டளையால்,
அரு நரகு ஆள்வது - மீளாதற்கரிய நரகலோகத்தை அடையப்போவதை, ஆழி
யாய் - ஆஜஞ்சககமுடையவனே! காண்டி - பாப்பாய்; (எ - று.)

பரதனைத் தமையனுக்குத் துணைக்குச் செய்வதெனென்று கருதியது
பற்றி, இலகருமணன் 'அருநரகாள்வது' என்கிறான். பி-ம்:—¹மகன். ²மகன்.

சு. வையகத் துறந்துவந் தடவி வைகுத
லெய்திய துனக்கென ¹நின்னை யீன்றவ
ணைதல்கண் டுவந்தவ ²ணவையி னோங்கிய
கைகயன் புகள்விழுந் ³தரற்றக காண்டியால்.

(இ - ள்.) 'வையகம் துறந்து - இராசசியத்தை விட்டு, அடவி வந்து
வைகுதல்-வனத்தில் வந்துதங்குதல், உனக்கு எய்தியது-உனக்குநோந்ததே,'
என - என்று, நின்னை ஈன்றவன் நைதல் - உன்னைப்பெற்றவனான கௌ
சலியை வருத்துதலை, கண்டு - பார்த்தது, உவந்தவன் - மகிழ்த்தவனான,
நவையின் ஓங்கிய கைகயன்மகள் - பழியில் மிக்க கைகேயி, விழுந்து அர
ற்ற - (அமமகிழ்ச்சி யொழுகுது புத்திரசோகத்தால்) கீழ்விழுந்து கதற,
காண்டி - பாப்பாய்; (எ-று.)—பி ம்:—¹உன்னை. ²நகையினோக்கிய, நன்மை
நோக்கிய. ³அலறத். (ககஉக)

சு. அரஞ்சுட ¹வழனிமி ரலங்கல் வேலினாய்
விரஞ்சொரு ²நொடியிலில் வனிக வேலையை
புரஞ்சுடு வடிக்கனை யொன்றில் வென்றுமுப்
புரஞ்சுடு மொருவனிற் பொலிவென் யானென்றான்.

(இ-ள்.) அரம் சுட - அரமென்னுநகருவி (அராவ்) வருத்திக் கூர்செய்த லால், அழல் நியர் - நெருப்பின் தன்மை [கொடுமை] மிக்க, அலங்கல் ஹேலி னாய் - வெற்றிமாலையைத்தரித்த வேலாயுத்தையுடையவனே! விரஞ்சு - விரைந்து. ஒருரொடியில் - ஒருமாத்திரைப்பொழுதிலே, இ அனிகம் வேலையை - இந்தச்சேனமுததிரததை, உரம் சுடு வடி களை ஒன்றில் - (பகைவர்களுது) வலிமையை அழிக்குத்தன்மையுள்ள கூரியதோரம்பினால், யான்—, வென்று - சயித்து, மு புரம் சுடும ஒருவனின் - திரிபுரத்தை எரித்தழித்த ஒப்பற்ற உருத்திரமூர்த்திபோல, பொலிவென - விளங்குவேன், என்றான் - எனதுகறினான், (இலகருமணன்); (எ - று.)

அரம் - வான்வீசேடம்; “வானரர் துடைத்தவைவேல்” என்றா, சித்தா மணியாரும். சுடுதல்-உருத்ததுதலாதலை “ஒளிவிடுத துன்பஞ், சுடசுட நோற்கிற் பவாகு” எனத் திருக்குறளிலுங் காண்க சுடஎன்றதற்கேற்ப “அழல் நியர்” என்றா. அலங்கல் - அணைத்தல்; மாலேககு ஆகுபெயர். விரஞ்சு - விரைந்து போலி. முப்புரஞ்சுடுமோருயன் எஃபதில் அடங்கிய கதை:—தாரகாசுரனது புத்திராகளாகிய வித்யுமால் தாரகாட்சன் கமலாட்சன் என்ற அசுரர்கள் மூவரும் அருமபெருந்தவஞ்செய்து பெருவரங்கள் பெற்று மயனென்பவனால் சுவாக்கம் மத்தியம் பாதாளமென்ற மூவுலகங்களிலும் முறையே பசும்பொன் வெண்பொன் கரும்பொன் என்ற இவற்றால் அண்ண வசுக்கப் பட்டு ஆகாமார்க்கத்திறிற் சஞ்சரிக்குத்தன்மையுடைய மூன்றுபட்டணங்களைப்பெற்று மற்றும் பல அசுரர்களோடும் அந்நகரங்களுடனே நினைத்த விடங்களிற் பறந்துசென்று பாழாக்கி வருகையில், அவ்வுபத்திரவத்தைப் பொறுக்கமாட்டாத தேவாமுனிவா முதலியோரது வேண்டுகோளினால் சிவ பெருமான் பூமிமைத தோகவும், சந்திரசூரியர்களைத் தோசக்கரங்களாகவும், நான்கு வேதங்களைக் குதிரைகளாகவும், பிரமனைச் சாரதியாகவும், பொன்மயமான மகாமேருவை வில்லாகவும், ஆதிசேஷனை தாணியாகவும், விஷ்ணுவை வாயுவாகிய சிறகுஅமைத்து அக்கினியை முனையாகவுடைய அம்பாகவும், மற்றைத்தேவர்களைப் பிறபோககருவிகளாகவும் அமைத்துக் கொண்டு புத்தசன்னத்தனாகிச் சென்று போசையனையில், தேவர்கள் இறுமாப்புக்கொள்ள, அதனையுணராத சிவபெருமான் சினந்துபுன்னகைசெய்து அவர்களைப் பட்டணங்களோடு எரித்திட்டன நெனப்பாம். பி-ம்—¹எழு. ¹நொடியினில்.

(கஉஉச)

சஉ.—இதுமுதல் ஆறுகவிகள் - கடுதீகீற்றங்கோண்ட இலகீதமணனுக்கித்

இராமன் மமாதானங் கூறுவான்.

இலக்குவ வுலகமோ ரேழு பேழுகீ
கலக்குவ நென்பது கருதி னுலது
விலக்குவ ¹தரித்து விளம்பல வேண்டுமோ
¹புலக்குரித் தொருபொருள் புகலக் கேட்டிபால்.

எழுக்கவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) இலக்குவ - லக்ஷ்மணனே! நீ—, உலகம் ஓர் ஏழ்உம் ஏழ்ஊம்-
உலகம் பதினான்கையும், கலகருவன் என்பது - கலககச்செய்வே நென்ற
எண்ணத்தை, கருதினல் - எண்ணினால், அது விலகருவது அரிது - அத்
தொழில் (யாவார்க்கும்) தடுத்தற்கு அரியதாம்; அது விளம்பல் வேண்டும்ஓ -
அதைப்பற்றிக் கூறவேண்டும்துண்டோ? [கூறாமலே யாகாகும் பிரசித்த
மாகத் தெரியும் என்றபடி]; 'அதுநீர்க் இப்பொழுது), பலகரு உரித்து ஒரு
பொருள் - அறிவுகரு ஏற்றதொரு செய்கியை, புகல - (யான்) சொல்ல,
கேட்டி-(நீ) கேட்பாய்; (எ - று) —ஆல் - அசை.

'புலத்துக்கு' என்பது அததுச்சாரியைதொக்கு 'புலக்கு'என நின்றது;
'கல்லாப்பிணிக்ரும' என்ற திருகருநில 'நிலகரு என்பது - செய்யுள்
விகாரம்' என்றா பரிமேலழகரும். பி-ம் —¹அரிதுநீ, அருமையாம். 'புலக்
குரிதனோ, புலகருரி. (ககஉடு)

சா. நஞ்சுலத் துதித்தவர் ¹நவையு னீங்கின
ரெஞ்சுலப் புறுவாக னெண்ணின் யாவரே
தஞ்சுலத் 'தொருவருந் தரும ¹நீங்கினர்
பொஞ்சுலத் 'திரளொடும் பொருத தோளினாய்.

(இ-ள்.) பொரு-விளகருகிற. திரள் உலகத்தொடுஉம் - திரண்ட கற்று
ஊடனே, பொருத-மாறுபட்ட [ஒத்த என்றபடி], தோளினாய் - தோள்களை
யுடையவனே! 'மஞ்சுலத்து உதித்தவர் - மதுகுலத்திற் பிறந்தவர்களாகிய,
நவையுள் நீங்கினா-குற்றத்தின் நீங்கிய அரசாகன், எஞ்சு உலப்பு உறுவாகன்-
எவ்வாறு அளவிட்டுமுகப்படுவா? [அளவிறத்தவர் என்றபடி]; (அவர்
களுள்], எண்ணின்-ஆலோசிக்குமிடத்து; கம் குலத்து ஒருவு அரு தருமம்
நீங்கினா - தமதுகுலத்திற்கு நீங்கவொண்ணாத அறத்தினின்று நீங்கினவர்,
யாவர் - யா (உளா? [எவரும் இல்லை என்றபடி]; 'எ - று)

நஞ்சுலத்தவர் எவரும் அறத்திறகுமாறான நெறியிற்செல்லாரென்று
புநீராமன் பொதுவாகக்கூறுகின்றான். 'நஞ்சுலகருவாகன் நவையுநீங்கி
னார், .. . நஞ்சுலப்பறுவென்றெண்ணி கோகருகேன்' எனத் தசரதன்
வார்த்தையிலும் (கீழ் மந்திரப்படலத்தில வந்துள்ளது. 'உலத்திரளொடும்'
என்பது, மாற்றப்பட்டது பி - ம் —¹நவைகண்ண. 'ஒருவரு. 'நீங்கிலா. 'திர
ளொடு. (ககஉக)

சுசு. எனைத்துள மறையவை யியம்பற் ¹பாலன
பனைத்திரள் 'கரக்கரிப பரதன் செய்குகேயே
'யனைத்திற் 'மல்லன 'வல்ல 'வன்னது
நனைத்திலை யென்வயி 'னேய நெஞ்சினால்.

(இ - ள்.) பனை திரள் கரம்-பனைமரம்போன்ற திரண்ட துதிக்கையை
யுடைய, சரி யானைச்சேனையுடைய, பரதன் - பரதனது, செய்கை -
செயல்களே, மறை எனைத்து உள அவை யியம்பற்பாலன - வேதங்கள் எவ்
வளவு உள்ளவோ அவையெல்லாந் சொல்லத்தக்க தன்மையுள்ளன; அனை

திறம் அல்லன அல்ல - (நீசொல்லும்) அததன்மையனவான தருகியற்றகாரி யங்கள் அல்ல; அன்னது - அவ்வுணமையை, என்வயின் கேயம் நெஞ்சினால் நினைததிலை-என்னிடத்து அன்புமிகுதியையுடைய மனத்தினால் (நீ) எண்ணி யறிந்தாயில்லை; (எ - று.)

உலகத்துக்கெல்லாம் ஒழுக்கம் வரையறுத்துக்கூறுகிற வேதங்கள்எழுத் துக்காட்டத்தக்கவை; பரதனொழுக்கங்களை அவற்றைச்சிறப்பித்துக் கூறிய வாறு: இதனால், வேதத்தின்கொள்கைக்கு மாறான செயல் பரதனிடம் இரா தென்று எடுத்துக்கூறினன் இராமனென்க எ - தேற்றம். அனை - அகரச் சுட்டின் மருஉவென்பா; தொல்காப்பியத்தில்“அனை நிலைவகையோடு” என்ற விடத்து. ‘அனை என்றது-சுட்டு நிலை’ என வரைத்தார் நச்சனார்க்கினியரும். பி ம்.—¹பாலவோ. ²கைக். ³அனைத்ததம் ⁴வல்லன. ⁵துய்ய, ஐய. ⁶நின்னது, ⁷நேச. (ககஉஎ)

சுரு. பெருமக ¹னென்வயிற் பிறந்த காதலின்
வருமென ²நினைகையு மண்ணை பென்வயிற்
றருமென ³நினைகையுந் தவிரத் தானையாற்
பொருமென நினைகையும் புலமைப் பாலதோ.

(இ - ள்.) ‘பரதன்’, பெருமகன் என்வயின் பிறந்த காதலின் - தமையனுன என்னிடத்து உண்டான அன்பினால்; வரும- (இவ்வு வருவான், ‘என்-என்று, நினைகைஉம-எண்ணுதலும். ‘மண்ணை-இராசசியத்தை, என்வயின் - என்னிடத்து, தரும்-கொடுப்பான், ‘என-என்று, நினைகைஉம-எண்ணுதலும் தவிர-ஒழிய, ‘தானையால் - சேனைகளோடு, பொரும - (என்னுடன்) போர் செய்வான், ‘என-என்று, நினைகைஉம - எண்ணுதலும், புலமை பாலது - அறிவன்பாற்பட்டதாகுமோ? [அன்று என்றபடி]; (எ - று.)

பரதன் இப்பொழுது வருதலை என்னிடத்து அன்பால் வருவதாகவும் இராசசியத்தை எனக்குக்கொடுக்கவருவதாகவும் கருதுவது அழகேயொழிய, போர்செய்வவருவதாகக் கருதுதல் அறிவுடைமைக்குச் சிறிதும் ஏற்றதன் மென்பதாம். பெருமகன் சக்கரவாத்தி குமாரனான பரதன்; அரசாளும் பெருமைக்குரியானுன பரதன், பெருமைக்குணமுடையனாய் பரதன் என்னவுமாம். பி ம்.—¹எவலின். ²நினைகையும. ³தவிர்த்து, தவிர்த்து. (ககஉஅ)

சுசு. பொன்னெடும் பொருகழற் பரதன் ¹போந்தன
னன்னெடும் ²பெரும்படை நல்க லன்றியே
பென்னெடும் பொருமென வியம்பற் பாலதோ
மின்னெடும் பொருவுற விளங்கும் வேலினாய்.

(இ - ள்.) மின்னெடும் பொருவு உற-மின்னலோடு ஒப்ப, விளங்கும்- பிரகாசிக்கிற, வேலினாய் - வேற்படைமையுடையவனே! பொரு கழல் - போருக்குரிய [வீரத்தை விளக்குகிற] கழலென்னுந் காலவனையுடைய,

பரதன்—, போர்தனன் - (இவரு) வந்து, நல் கொடு பெரு படை - சிறந்த மிகப்பெரியசேனையை, பொன்னெடும - அரசாட்சிசெல்வத்துடனே, கல் கல் அன்றி - (எனக்குக்) கொடுப்பதல்லாமல், என்னெடுமப் பொருள். என - என்னெடு போர்செய்வானென்பது, இயமப்பாலது ஒ-சொல்லத்தக்க தருதி யுடையதோ? [அன்று என்றபடி]; (எ-று.)

பரதன் பொருமெனநீனைகையும் புலமைப்பாலதன்று எனக்கீழ்க் கூறியதனால், அப்படிப்பட்டசெயலை வாயினாற்சொல்லுவது எவ்வளவு தருமென்கின்றான் இராமனென்க. பொன்னெடும பொரு கழல் என எடுத்து, பொன்னி னாற் பொருந்திய வீரககழ லென்பாரும் உா; இவ்வுரைக்கு, 'ஒடு' உருபு - 'ஆல்' உருபின்பொருளது உம் - இசைந்தை. போர்தனன் - புருத்தனன் என்பதன் மருஉ. பி - டி—¹போர்த்துதன், போர்த்துதான், போகத்தான். ²படைசீலம். 'இனறியே. 'வீளவகு, இலவகு. (ககஉக)

சுஎ. சேணுயர் தருமத்தின் ¹திறவைச செம்மையி
 னுணியை யன்னது நீனைக்க ²லாகுமே
 பூணியன் மொய்ம்பினாய் போர்த திண்டெனைக்
 காணிய நீயிது 'பின்னுங் காண்டியால.

(இ-ள்.) பூண இயல் மொய்ம்பினாய் - ஆபரணம்பொருந்திய தோள்களை யுடையவனே! சேண உயர் தருமத்தின் தேவை - மிகச்சிறந்த தருமத்துக்கு உரிய தெய்வத்தின் வடிவமானவனும். செம்மையின் ஆணியை - நன்மைக் குணமாகியதேரை நிலைநிறுத்தும் அச்சாணிபோ லுள்ளவனுமாகிய பரதனைப் பற்றி, அன்னது நீனைக்கல் ஆகுமெ - (நீ குறித்த) அவ்விதமாக நீனைத்தல் தருதியாமோ? [ஆகாது]; ஏனெடு போர்த்து - (அவன்) இவருவத்தது, லனை காணிய-என்னைப் பார்க்கும்பொருட்டாய்; இது நீ பின்முக காண்டி - இதனை நீ பின்பும் (கண்கூடாகப்) பாப்பாய்; (எ-று.)—ஆவ-தேற்றம் அசையுமாம்.

'தருமத்தின்தேவு செம்மையினுணி' எனப் பரதனைக் குறிக்கஞ் சொற் கள், அந்தப்பரதன் தருமத்திற்குமாறாக் கூட்டுபடையெடுத்துவரானென்ற பொருளைநிலைநிறுத்தும் கருத்துடையடைகோளி. தருமத்தின்தேவு-தரும தேவதை. தேவு-'தேவ' என்னும் வடசொல்லின் திரிபு' இது தமிழ்மொழி யென்பது, நச்சினாககினியாகருத்து. செம்மையின் ஆணி - ஏகதேவருவ கம்; இனி, நடுவுநிலைமையைத் தாக்குபவ னென்றும் பொருள்கொள்ளலாம். ஆணி - உரையாணி யென்றருமுளா. ஏ - எதிராமரை. பூணியன்மொய்ம்பி னாய் - அணிகலமாகப்பொருந்திய வலிமையையுடையவனே என்றும் கொள் ளலாம். காணிய - எதிராகாலவ்னையெச்சம். பி - டி:—¹கோவை, அறிவை, சோவை. ²ஆகுமோ. 'அது. 'பின்னைக. (ககஉ௦)

சுஅ.—அப்பொது சேனையைநிறுத்திவிட்டுப்பரதன்
 தம்பியுடன் இராமனை யனுதல்.

என்றன னிளவலை நோக்கி யேந்தலு
 நின்றனன் பரதனு நிமிர்ந்த ¹சேனையைப்
 பின்றரு கென்றுதன் 'பிரிவில்' காதலிற்
 முன்றுனைத் தம்பியுந் தானு முந்தினான்.

(இ - ள்.) எந்தல்உம் - ஸ்ரீராமனும், இளவலை நோக்கி - தம்பியாகிய இலக்குமணனைப் பார்த்து, என்றனை-என்று (இவ்வாறு) சொல்லி, நின்றனை - (பரதன்வருகையை எதிர்பாராது) நின்றான்; பரதன்உம்—, நிமிர்ந்த சேனையை - மிகுந்த (தனது) சேனையை, பின் தருக என்று - பிறகு வரட்டுமென்று கட்டளையிட்டு, தன் பிரிவு இல் காதலின்-தன்னினின்றும்பிரிதலில்லாத அன்பையுடைய, தன் துணை தம்பிஉம்-தனக்குத் துணைவனான தம்பியாகிய சததுருகினனும், தான்உம்-தானுமாக, முத்தினான்-முற்பட்டுவந்தான்,

பெரியோர்சன்னிதானத்தில் ஆடம்பரத்தோடு செல்லுதல் முறையன்றாதலால், சேனையைநிறுத்திவிட்டுத் தம்பியுடன் பரதன் சென்றனென்க. பின் தருகென்று-பின்கொணாவாயாகவென்று (படைத்தலைவனுக்கு அல்லது சுமந்திரனுக்கு) நியமித்து என்றபடி. இனி, பின் தருதல் - பிற்படுதலென்க கொண்டு, பின் தருக - பின்னேநிற்கட்டுமென்க கூறுதலும் ஒன்று. முதலடிக்கு-இளவலை நோக்கியேதலும், என்றனையும் நின்றனை - பேசுசைநிறுத்தி நின்றனென்னலுமாம். தம்பியும் தானும் முத்தினான் - பால்விரவாது எண்ணிச் சிறப்பினால் ஒருமுடிபுபெற்றது. பி-ம் —1துணையை. 'பிரிவுக். (க௭௩)

சுசு.—இராமன் பரதனுருவத்தை முடியநோக்குதல்.

தொழுதுயா கையினன் றுவண்ட மேனிய
னமு¹தழி கண்ணின னவல மீதென
வெழுதிப படிவமொத் தெயது வான்றனை
முழு¹துணர் சிந்தையான் முடிய நோக்கினான்.

(இ ள்) தொழுது உயா கையினன்-அஞ்சலிசெய்துகொண்டு'அதனால்) மேன்மைபெற்ற கைகளையுடையவனும், துவண்ட மேனியன்-தளராத உடம்பையுடையவனும், அழுது அழி கண்ணினன்-புலம்புதலாற்பொலிவழிந்த கண்களையுடையவனும், அவலம் ஏது என துன்பத்தின்மீதும் இதுதானென்று, எழுதிய - எழுதிககாட்டின, படிவம் - உருவத்தை. ஒத்தது—, எய்துவான் தனை - வருபவனுமான பரதனை, முழுது உணர் சிந்தையான் - எல்லாவற்றையும்றிந்த திருவுள்ளத்தையுடைய இராமனான், முடிய நோக்கினான் - முழுதும் நன்றாகப்பாராதான்; (எ - று.)

அவலமீதென எழுதியபடிவமொத்தத்துவான் என்றதை “பிரிவெனார் துயருருவுகொண்டாலன்பினியான” என்று காட்சிப்படலத்துவருவதனோடு ஒப்பிடுக. கண்ணிற் காணுதற்குமுன்னமே அநதப்பரதனது கருததை இப்படிப்பட்டதென்று அறிந்தவனென்பாரா ‘முழுதுணர்சிந்தையான்’ என்றும், தான் மனத்திறை கண்டறிந்து கூறியபடியே பரதன்நிலையுள்ளதென்பதனை கண்ணிறை காணலானு நென்பாரா ‘முடியநோக்கினான்’ என்றுகூறினா. தொழுது உயாகை-தலைமேற்குப்பிய கையெனினுமாம். முழுதுணர் சிந்தையான்-ஸர்வஜ்ஞன், திரிகாலஞானி. பி - டி:—1இழி, 'உயர். (க௭௩)

ரு.—இராமன் இலக்குமணனை நோக்கி 'பரதனது போர்க்கோலத்தைக் காண்' என்று பரிதாசமாகச் சொல்லுதல்.

கார்ப்பொரு ¹மேனியக் ²கண்ணன் காட்டினு
 னார்ப்புறு வரிசிலை யினைய ³வையநீ
 தேர்ப்பெருந் தானையப் பரதன் சீறிய
 போர்ப்பெருங் கோலத்தைப் பொருந்த ⁴நோக்கென.

(இ - ள்.) (அவனும் நோக்கின), கார பொரு மேனி அ கண்ணன் - காளமேகததையொத்த திருமேனியையுடைய அவ்விராமபிரான்,—(இலக்குமணனை நோக்கி), 'ஆர்ப்பு உறு வரி சிலை - ஆரவாரித்தலமிக்க கட்டமைந்த வில்லையுடைய, இனைய - தம்பியே! ஐய—! தோ பெரு தானை - தேர்முதலிய பெரியசேனையையுடைய, அ பரதன்—, சீறிய - (சம்மேற்) கோபித்து வந்த, போர பொரு கோலத்தை - போருக்குரிய பெருமித்ததோடுகூடிய வடிவத்தை, நீ—, பொருந்த நோக்கு - நன்றாகப் பார்த்து, என் - என்று சொல்லி, காட்டினான்—; (எ - று.)

பொருந்தநோக்கு என்றது - பொருந்தநோக்கால் மாறிநின்றதாய். பொருந்தநோக்கினால் உண்மைசிலை வெளிப்படையாகப்பலுற மென்ற கருத்தைக் காட்டும். கரியோ நென்னும் பொருளதாகிய கிருஷ்ண நென்னும் வடமொழி, பிராகிருதமாய், 'கண்ணன்' எனச் சிதைத்துவந்தது; இது - இங்கே அவதாரப்பெயரன்றிவந்த காணப்பெயர்; "கண்ணனைக் கண்ணி னோக்கிக் கவிர்தனன்" எனக் கீழ்க் கவதைப்படலத்தும். "சுவணவண்ண னொடு கண்ணனுறைதோளன்" என மேல் விராதன்வதைப்படலத்தும் இராமனைக் கண்ணனென்னுதல காண்க; ராமனென்னும் (வடமொழி) கிருராமதத்துக்கு - கருநிறமுடையவென்றும் ஒருபொரு ளுள்ள தாதலால், அதற்குக் கண்ணன் என்பது பரியாயப்பெயராகவுந் தட்டில்லை. பி - ம்:—
¹மேனியன். ²கண்ணில். ³ஐயனை. ⁴நோக்கென்றான். (ககநட)

ருக —இலக்குமணன் நிலமாறி நின்றல்.

எல்லொடுங் கியமுகத் திளவ னின்றனன்
 மல்லொடுங் கிப்புயத் தவனை வைதெழுஞ்
 சொல்லொடுஞ் சினத்தொடு முணர்வு சோர்தர
 வில்லொடுங் ¹கண்ணநீர் ²நிலத்து வீழுவே.

(இ - ள்.) (அவனும் இராமன் குறிப்பிட்டுச்சொல்லிக்காட்டியவள வில்), இளவல் - (உய்த்துநோக்கிய) இலக்குமணன்,—மல் ஓடுவகிய புயத்த வனை - வலிமைசூன்றிய தோள்களையுடைய பரதனை, வைது எழும்-(முன்பு) நிர்நித்துவெளிப்பட்ட, சொல்லொடும - சொற்களும், சினத்தொடும -

(அங்கன்பழிச்சொல்தேன் றுமாறு அவன்மீது உண்டான) கோபமும், உணர்வு - (தனது) அறிவும், சோர்தர - தளர்த்தொழியவும்,—வில்லொடு உம் - (பரதனை யெதிராக்குமாறு தன்கையிலெடுத்த) வில்லும், கண்ண நீர் - (பாகவதோதமனான பரதன் திறத்துத் தீகருநினைத்தோமே என்ற இரக்கத்தால் வெளிப்படுகின்ற) கண்ணீரும், நிலத்து வீழ-பூமியில் வீழவும்,—எல் ஒடுக்கிய முகத்து - ஒளிமழுங்கிய முகத்துடனே, நின்றனன்—; (எ - று.)

பரதனைப்பழித்த சொல்லும் சினமும் நீங்கவும், அறிவு அழியவும், வில் நழுவுவும், கண்ணீர் வழியவும் இலாயபெருமாள் நின்றனனென்க. 'வைதே முஞ் சொல்லொடுஞ் சினதெதொடு முணாவுசோதர', 'வில்லொடுங்கண்ணீர் நிலத்துவீழ' என்ற இடங்களில், அந்நா அகமகிழுமாறு சோர்த்தொழிலுக்குமீழ்த்தல்தொழிற்கும தனித்தனி உடனிகழ்ச்சியுறியது-உடனவிழ்ச்சியணிகளினபாற்படும். எல்-இடைச்சொல்; இது, தொலகாப்பியமுடையாகருத்தம். மல்ட்டுக்கிப-வலிமைதக்கிய எனினுமாம். பி-ம் —¹கண்ணினீர். ²நிலத்தின்.

௫௨ — அங்குத்தோன்றிய பரதன் வநண்ணை.

கோதறத் தவஞ்செய்து குறிப்பிடு வெய்திய
நாதனைப் ¹பிரிந்தன ²ணலத்து ³நீங்கினுள்
'வேதனைத் திருமகன் மெலிகின் றான்' ⁴விடு
தூதெனப் பாதனுந் தொழுது ⁵தோன்றினான்.

(இ - ள்.) கோது அற - குற்றமில்லாமல், தவம் செய்து—, குறிப்பின் எய்திய - (தன்) கருத்தின்படி அடைவதாயிருந்த, நாதனை - கணவனான ஸ்ரீராமனை, பிரிந்தன - (தவம் முற்றுபெறாக்குறையால்) நீங்கி, நலத்து நீங்கினுள் - (அதனால்) எல்லாநன்மைகளினின்றும் நீங்கினவளாய், வேதனை மெலிகின்றான் - துன்பத்தால் வாடுகின்றவளான, திருமகன் - இராசசியலக்ஷ்மி, விடு - (அத்தலைமகனிடம்) அனுப்பின, தூது என - தூதன்போல, பரதன் உம்—, தொழுது - அஞ்சலிசெய்துகொண்டு, தோன்றினான் - (இராமனது முன்னே) காணப்பட்டான்; (எ - று.)

பரதன் இராமபிரானை இராசசியத்தையாளுமாறு மீட்டு அழைத்ததுக் கொண்டு செல்லவேணுமென்ற கருத்துடனே வந்துள்ளா னாதலின், அவனை, 'நாதனைப்பிரிந்து நலத்து நீங்கி வேதனைப்பட்டு மெலியும் இராசசியலட்சுமியின் தூதுவன்போல்வான்' என வருணித்தார். தன்மைத்தந்த்ரநிப்பேற்ற வணி. இராமனைப்போன்றவர் ஆளுபவராக அமைவது தவத்தின்பயனானறி நிகழாதென்பது, 'தவஞ்செய்து குறிப்பினெய்திய நாதன்' என்பதனாற் பெறப்படும். நாதனைப்பிரிந்த மடநதை நலநீக்கி வேதனைப்படுதல், இயல்பு. பி-ம்:—¹பிரிந்துதன். ²நலத்தின். ³நீங்கிய. ⁴மேதினித்திருமகன், வேதனைப்புவிமகன், வேதனைப்புமகன். ⁵விடு. ⁶முன்சென்றான். (ககநுடி)

ருஉ.—இராசசியத்தை விட்டுவந்தது துறித்து இராமனைவெறுத்தவண்ணம்
பரதன் அப்பிரானது திருவடிகளில் வீழ்தல்.

அறந்தனை நினைந்தலை ¹யருளை நீத்தனை
துறந்தனை ²முறைமையை பென்னுஞ் சொல்லினான்
மறந்தனன் மலரடி வந்து வீழ்த்தன
³னிற்றத்தன் றுதைபை ⁴பெதிர்கண் டென்னவே.

(இ - ள்.) வந்து-(அருகில்)வந்து, இறந்த தன் தாதையை எதிராக கண்டு
என்ன-இறந்துபோன தனது தகைதமை எதிரிற்கண்டாற்போல (அன்புமிக
இராமனைக்கண்டு), 'அறந்தனை நினைந்தலை - தருமத்தை நினைத்தாயில்லை;
அருளை நீத்தனை-கருணையை ஒழித்தாய்; முறைமையை துறந்தனை - நீதியை
யொழித்தாய்,' என்னும் சொல்லினான்-என்று சொல்லுஞ் சொல்லையுடைய
வளைய், மறந்தனன்-மெய்மறந்து, மலர அடி வீழ்த்தனன்-(ஸ்ரீராமனது)
தாமரைமலர்போன்ற திருவடிகளில் வீழ்ந்து கமஸ்கரித்தான்; எ - று.)

அறம்-அரசாளுகை கூடித்திரியாகருச சாதிதருமமாதல். குடிகளை யோம
பாது வனம்புருத்தகை, அருளை நீத்தலாகக் குறித்தான். முறைமை-மூத்தான்
அரசாளுதல் மறத்தல்-தன்னையம் மறக்குமாறு தேகம் பரவசமாத்தல். கீழ்ப்
பள்ளிபடைப்படலத்திலு தசாதனைப்பற்றிப் புலம்பும்போது பரதன் 'அறத்
தனைவோரது தருளைக்கொன்றனை, சிறந்தின் நண்ணளித்திருவைக்கேசுழித்,
துறந்தனை - நீதியை, மறந்தனை யுணக்கின் மாசுமெலுண்டோ' என்று கூறி
யது, இவரு ஒப்புதேகக்கத்தகது முன்னிரண்டடிகளில் 'அறந்தனை நீனைத்
திலே னருளுந்தனன். மறந்தனன் முறைமையைபென்னுஞ் சொல்லி
னான்'என்றபாடம்-(ரான தாயினவர்க்கால் உண்ணைக்கானத்தகதுக்குத்துத்தி
இராசசியத்தைப்பெற்றதனால்) அறத்தை நினைத்தவனும் அருளைநீத்தவனும்
(மூத்தவனரசுபுரிதலென்ற) முறைமையைக்கெடுத்தவனும் ஆவே னென்று
தன்னைப்பழித்துச்சொல்லபவராய் எனப் பொருள்பட்டிச சிறக்கும். தமயி
தமையனைத் தந்தைக்குக்காக்க கருக்கெண்ணுவது முறைமை யாதலால்,
'தாதையை எதிராகண்டென்ன' என்றா பி-ம் —¹அருளும் ²முறைமையும்.
³என்றுஞ். 'இறந்தனன். 'எதிர்க்கொண்டு (கககக)

ருசு.—இராமன் பரதனைக்கண்ணி கண்ணிர் பெருக்கித்தல்.

உண்டுகொ லுயிரென வொடுங்கி னுணுருக்
கண்டன னின்றனன் கண்ணன் கண்ணெனும்
புண்டரீ கம்பொழி புனல் வன்¹சடா
மண்டல நிறைந்துபோய் வழிந்து ²சொர்வே.

(இ - ள்.) உயிர உண்டு கொல் என-உயிருள்ளதோவென்று சங்கிக்கும்
படி, ஒடுங்கினன்-மெலிந்துகின்ற பரதனது, உருவடிவத்தை, கண்டனன்-
பார்த்தவளைய், கண்ணன் இராமன்,—கண் எனும் புண்டரீகம்பொழி புனல்-
(தனது கண்ணென்கிற தாமரைமலர்கள் சொரிந்த நீர், அவன் சடாமண

பூலம் போய் நிறைந்து வழிந்து சோர - (தன் அடியில்வீழ்ந்து வணங்கின) அப்பரதனது சடைமுடியிற்போய் நிரம்பிப் பெருகி யொழுக, நின்றனன் - (கண்ணீர்சொரித்து) நின்றான்; (எ - று.)

வெகுநாளாய் பிரித்திருந்தவனைக் கண்டதனாலும், பரதனது உருவம் ஒடுங்கிநிற்கக் காண்பதாலும் இராமனுடைய கண்கள் புனைபுப் பொழிந்தன வென்க. கண்ணெனும்புண்டரீகம்பொழிபுனல் சடாமண்டல நிறைந்துபோய் வழிந்துசோரஎன்ற தொடரில-தன்தாளினின்று கவகையுண்டாகப் பெற்ற வன் தன்கண்களினின்று மற்றொரு கவகையை புண்டாக்கினாலேஎன்று கருதுமாறு கண்ணீர்பெருக்கினான் என்ற கருத்தும், அககவகைநீர் சிவபெருமானது சடைமுடியிற் சோந்து பெருகிவழிந்தாற்போலக் கண்ணீரும் பரதனதுசடையில் நிரம்பிப் பெருகலாயிறென்ற கருத்தும் தோன்றுமென்பர். கொல்-ஐயவினா.புண்டரீகம் - வட்சொல்; வெண்டாமரையின் பெயர் இங்கே செந்தாமரையைக் குறித்தது 'புண்டரீகாக்ஷன்' என்றவிடத்திலுங் காண்க. ஜடாமண்டலம் - வட்டமான ஜடையின்தொகுதி. பீ-ம்.—¹சடைமண்டலம். ²சேரவே. (கக௭௭)

௫௫.—இராமன் பரதனைத் தழுவுதல்.

அயாவுயிர்த் தழுகணி ரருவி மார்பிடை
யுயாவுறத் ¹திருவுள ²முருகப் புல்லின
னியாயமத் தனைக்குமொர் நிலய ³மார்பினான்
றயாமுத லறத்தினைத் ⁴தழுவி யென்னவே.

(இ ள்.) தயா முதல்-அருளையுடைய முதற்கடவுள், அறத்தினை தழுவின்ன - தருமதேவதைபைத் தழுவினாற்போல; நியாயம் அதனைக்குஉம் ஞா நிலயம் ஆயினான்-எல்லா¹திகளுக்கும் ஓரிருப்பிடமாகிய ஸ்ரீராமன்,— அயாவுயிர்த்து-பெருமூச்சுவிட்டு. அழு கண நீர் அருவி மார்பிடை உயாவுற-அழுதலாலாகிய கண்ணீர்ப்பெருகு மார்பிற் பெருகவும், திரு உளம் உருக-மனங் கரையவும், புல்லினான்-(பரதனைத்) தழுவினான்; (எ - று)

பரதனை இராமன் தழுவியது, கருணாதியான கடவுள் அறத்தினைத் தழுவியதுபோலுமென்றா; உவமையணி. அயாவுயிர்த்ததல்-ஒறிதுசோகத் தணிதலுமாம். கண்ணீரை அருவி என்றதற்கேற்க, மாபை மலையென்க. ந்யாயம், நிலயம், தயா - வட்சொற்கன். உயாவுற=உசாவுற. வினாவன்ற பொருளள்ளஇச்சொல்லிலக்கணமால், பெருக என்ற பொருளைத் தத்தது. தயா - ஈறுதிரியாதுநின்றது. பீ - ம்.—¹திருமனம். ²உருகி. ³ஆகினான். ⁴தழீஇயது. (கக௭௮)

௫௬.—பரதனது வடிவுகண்டு ஐயுற்ற இராமன் தந்தையின்சேமத்தை விசாரித்தல்.

புல்லின ¹னின்றவன் புனைந்த வேடத்தைப்
²பன்முறை ³நோக்கினான் பலவு ⁴முன்னினு
னல்லவி ⁵னமுங்கினை யைய வாளுடை
மல்லுயர் ⁶தோளினான் ⁷வலிய ⁸னெவென்றான்.

(இ - ன்.) (இராமன் பரதனை), புல்லினன் நின்ற - தழுவி நின்ற, ஆவன் புனைந்த வேடத்தை - அப்பரதன் தரித்திருந்த தவவேஷத்தை, பரிமுறை கோக்கினான் - பலமுறை உற்றுகோக்கி, பலஉம் உன்னினான்-பலபடியாகக் கருதினவனாய், 'ஐய—! அல்லலின் அழுதகினை - துன்பக்கடலில் மூழ்கியுள்ளாய்; ஆன் உடை-(உலகத்தை) ஆளுதலுடைய, மல் உயர் தோளினை - மற்போரிற் சிறந்த தோள்களையுடைய தந்தை [தசரதசக்கரவர்த்தி], வலியன் ஓ - திடமா [சுகமா] யிருக்கின்றனனா?' என்றான் - என்றுவினாவினான்; (எ - று)

பலவுமுன்னுதல்—இப்பரதன் வருதற்குமுன்னமே அரசன் இறக்கப் பிறர் யாரேனும் காட்டைக் கைப்பற்றியதானாலோ, அன்றேல் பரதனுக்குப் பட்டங்கட்டியபின் மாற்றா வந்துஎதிர்த்து அரசைப் பறித்துக்கொண்டதானாலோ, அல்லாக்கால் தசரதனிறந்துவிடத் தான் இராசசியத்தை யாளக்கருதாது நான் வனவாசஞ்செய்வதையுணர்ந்து தானும் எனக்குஉரிய அக்கோலத்தைக் கைப்பற்றியதானாலோ, எதனால் இவனுக்கு இரநிலைகோத்தது? என்று கருதுதல். பன்முறைநோக்கியது—இவன் பரதன்தானோ? அன்றி வேறொருதனோ? இவனுக்கு இவ்வேடம் இப்போதைக்குத் தக்கதோ? என்ற கருத்தினாலாகும். வலியனென்றது - ஸ்கேமமாக இருக்கிறு னென்ற பொருள் தருதலை “வலியனென்றவாகுத” என்ற பள்ளிபடைப்படலத்துங் காண்க. மூன்றாமடி-முற்றுமோனை. வான் உடை எனப்பிரித்து, வாட்படையையுடைய என்றது மொன்று. பி-ம் —¹தின் நன்ன. ²பலவிதம். ³கோக்குவான். ⁴முன்னுவான். ⁵ஒடுங்கினை, அழுதகினை. ⁶தோளவன். ⁷வலியனை. (கககக)

ருா -- தசரதன் இறந்தசெய்தியைப் பரதன் தெரிவித்தல்.

அரியவ னுரைசெயப் பரதனைபநிற்
பிரிவெனும் ¹பிரியினு லென்னைப பெற்றவக்
கரியவன் வரமெனும் ²கால னாற்றன்
குரியமெய்க் நிறுவிப்போ யுமப ரானென்றான்.

(இ - ன்.) அரியவன் - (உணர்தற்கு) அரியவனான ஸ்ரீராமன், உரைசெய-(இவ்வாறு) சொல்ல. (அதற்கு), பரதன்—, 'ஐய—! நின் பிரிவு எனும் பிரியினால்-உனதுபிரிவென்கிற கோயினாலும், என்னை பெற்ற அகரியவன் வரம் எனும் காலனால் - என்னைப்பெற்ற அத்தக்கையியின் வரமென்கிற யமனாலும், தனக்கு உரிய மெய் நிறுவ் போய் உமபரான்-தனக்குஉரிய சத்தியத்தை (இவ்வுலகில்) நிலைத்துத்திச சென்று மேலுலகத்தையுடையனானான்,' என்றான்—; (எ - று.)

பெரும்பாலும் பிரியைய வியாசமாகக்கொண்டு காலன் உயிரைக் கொண்டுசெல்வ னென்னும் வழக்குப்பற்றி 'பிரிவெனும் பிரியினால், வரமெனும் காலனால்' என்றான் இவ்விரண்டும்-உருவகவணியாம். கரியவன்-கருநிறமுடையவன்; மூதேவீச்சுரிய இப்பெயர், கைகேயியின்கொடுமையாலும்,

பரதனதுவெருளியாலும், கைகேயிக்கு உபயோகிக்கப்பட்டது. இனி, கரிய வளை-மணமிருண்டவள், அறிவில்லாதவள், நெஞ்சிற் களவகமுடையவள் என்றும் கொள்ளலாம். அரியவன் - பகைவரால் வெல்லுதற்கு அரியவனுமாய்; அரி அவன் எனக்கொள்ளின், திருமாலாகிய அவ னெனப் பொருளாம். மெய்-உடம்புமாம்: தனக்குரியமெய் - புகழுடம்பு என்க. பி-ம்:—¹துயரினால். ²காலஹனகரு, காலஹமகரு, காலஹற்றமகரு. (ககசா)

ருஅ.—தந்தையின்மரணங்கேட்டு இராமன் தரையில் விழுந்தீதல்.

விண்ணிடை யடைந்தன னென்ற வெய்யசொற்

¹புண்ணிடை யயிலெனச் செவிபு காமுனங்

கண்ணொடு மனஞ்சுழல் கறங்கு ²போலவாய்

மண்ணிடை விழுந்தனன் வானி னும்பரான்.

(இ - ள்.) ‘விண்ணிடை அடைந்தனன்-(தகதை) பரலோகத்திற் சோந்தான்,’ என்ற-என்று (பரதன்) சொன்ன, வெய்ய சொல்-கொடியவாததை, புண்ணிடை அயில் என-பண்ணில் வேல (துழைத்தாற்) போல [மிக்கவருத்தம்விளைத்து], செவி புதா முனம் - காதில் துழையுமுன்னே [கேட்டவுடனே என்றபடி],—வானின் உமபரான் - விண்ணுலகத்தினும் மேலுள்ள பரமபதத்துக்கு உரியவனான ஸ்ரீராமன்,—கண்ணொடு மனம் சுழல் கறங்கு போல ஆய் - கண்ணும மனமும் சுழல்கிற காற்றாடிபோலச் சுழலப்பெற்று, மண்ணிடை விழுந்தனன்—; (எ - று.)

பரதனது தவவேடத்தை நோக்கியதனாலாகிய வருத்தத்தின்மேல் வருத்தத்தருவது, இச்சொல் கேட்டது என்க. புண்ணிடை அயில் - வருத்தத்தின் மேல் வருத்தத் தருதற்கு உவமை. வானினுமபரானுயினும் தான் கொண்ட மானுடவேடத்துக்கு ஏற்பத துயரங்கொண்டாடின னென்கின்றார். பி-ம்:—¹புண்ணுழை. ²போலவன். (ககசக)

ருசு —சிறிதுதேனிவடைந்து இராமன் புலம்பத்தோடங்குதல்.

இருநிலஞ் ¹சேர்த்தன னிறைபு யிர்த்தில

²னுருமினை யாவென வுணர்வு ³நீக்கின

னருமையி னுயிராவ ⁴வபர்வு யிர்த்தகம்

பொருமினன் பன்முறைப புலம்பி னுணரோ.

(இ - ள்.) இறை - (யாவாக்கு) தலைவனான ஸ்ரீராமன்,—இரு நிலம் சேர்த்தனன் - பெரியபூமியில் விழுந்தது, உயிர்த்திலன் - மூச்சடங்கி, உரும் இளை அரவு என-இடியினால் வருத்துகிற பாம்புபோல, உணர்வு நீக்கினான் - அறிவிழந்து, அருமையின் உயிர் வர-பின்பு) அருமையாக உயிர் மீன. அயர்வுயிர்த்து - பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டு, அகம் பொருமினன்-மனங்கலங்கி, பன் முறை புலம்பினான்-பலவகையாகப் பிரலாபித்தான்; (எ - று.)—அதனை மேல் எழுச்சிகளின் காண்க.

இறை உயிர்த்திலன் - சிறிதும்மூச்சுவிடாமல் என்றமாம். உருயின்னை
வூணப் பிரித்தாலும் பொருள் இதுவே. இடியினால் அரவு வருந்து மென்பது,
நூல்துணிபு. பி-ம்:—¹சேர்ந்தவன், சேர்ந்தவன். ²உருமுனை, உருமெறி. ³உயி
ரென. ⁴உணர்வின். ⁵கேகினான். ⁶அயாவுயிர்தது என்றும் படிக்கலாம். (ககசஉ)

வேறு.

கஉ.—இதுமுதல் ஏழ்கவிகள்—இராமன் புலம்புதலைத் தெரிவித்தும்.

நந்தா விளக்கணைய நாயகனை நானிலத்தோர்
தந்தாய் தனியறத்தின் றுயே தயா நிலையே
யெந்தா யிகல்வேந்த ரேறே யிறந்தனையே
யந்தோ வினிவாய்மைக் காருளரோ மெய்யுற்றார்.

எட்டுக்கவிகள் - ஒருதொடா.

(இ - ள்.) நந்தா விளக்கு அணைய - அவியாததொரு விளக்கை யொத்த,
நாயகனை - தலைவனை! நால நிலத்தோ தந்தாய - பூமியிலுள்ளார்க்குத்
தந்தைபோல்பவனே! தனி அறத்தின் தாயே - ஒப்பில்லாத தருமத்துக்குத்
தாயானவனே! தயா நிலையே - அருளுக்கு இருப்பிடமே! எந்தாய் - என்
தந்தையே! இகல் வேந்தா ஏறே - பகையுடையவனாகிய யானைகளுக்குச் சிறு
கம்போன்றவனே! இறந்தனை - ¹மடித்துபோயினையே! இனி—, வாய்
மைக்கு - சத்தியத்துக்கு, அந்தோ - ஐயோ! மெய் உறறா - உண்மையான
உறவாகுபவா, (உன்போல), ஆர் உளஞ்-வேறுயாவா உள்ளாரோ?(எ-று.)—
ஒகாரமும ஏகாரமும - இரக்கப்பொருளன.

நற்குணநற்செய்கைகளாலும் புத்தாலும் குலத்தை விளக்கச்செய்தல்
பற்றி 'நந்தாவிளக்கணைய நாயகன்' என்றும், மகன்களுக்குத் தந்தை அன்போடு
வேண்டிய நன்மைகளைச் செய்தல்போலக் குழிகளுக்குப் பலன்மைகளுக்கு
செய்தலால் 'நானிலத்தோ தந்தை' என்றும், தருமத்தையுண்டாக்கி வளாத்
தலால் 'அறத்தினதாய்' என்றும் தகாதன் கூறப்பட்டான். நந்தாவிளக்கு -
தூண்டவேண்டாத இரத்தினதீபமுமாம். நால்நிலம்-மூலில் குறிஞ்சி யருதம்
செய்தல் என்னும் நான்குநிலங்களையுடையது; பண்புத்தொகையன்மொழி:
பாலைக்கு நிலமில்லை யென்பா. 'தந்தாய் தனியறத்தின் தாயே' என்பது-சிறப்
பினால், ஆண்பால் பெண்பாலாயிற்று; 'தாதாய் மூலேழுலகுக்குத் தாயே'
என்றதோடு ஒப்பிடுக [நன் - பொது - உஅ] "உருவகவுகையிற் றினை
சிறி முதல்கள், பிறழ்தலும் பிறவும் பேணினா கொளவே" என்றதில்,
'பிறவும்' என்றதனால், உருவகத்திலும் உகமையிலும் பாலமயக்கக்கூறுதல்
அமைக்கப்பட்டது; இங்கு உருவகம். இகல் வேந்தரேற - ஏகதேசவுருவகம்.
அந்தோ-ஹந்த என்ற வடசொல்லின் திரிபென்பார்: இரக்கக்குறிப்பாகவரும்.
பி - ம்:—¹இறந்தனையோ. ²ஆருளரோ. மற்றென்றான். (ககசங்)

கூக. சொற்பெற்ற ¹நோன்பின் துறையோ னருள்வேண்டி
நற்பெற்ற வேள்வி நவை²நீங்க நீயியற்றி
யெந்³பெற்று நீபெற்ற ⁴தின்னுயிர்போய் ⁵நீங்கலோ
கொற்பெற்ற வெற்றிக் கொலைபெற்ற கூர்வேலோய்.

(இ-ள்.) கொன் பெற்ற-(பகைவர்க்கு) அசசம் (தருதலைப்) பெற்றதும்,
வெற்றி கொலை பெற்ற - வெல்லுதல்தொழிலையும் கொல்லுதல்தொழிலையும்
கொண்டதுமான, கூர் வேலோய் - கூர்மையான வேலாயுததையுடைய
வனே! சொல் பெற்ற-புகழ்பெற்ற, நோன்பின் துறையோன்-தவததுறையில்
தேர்ந்த கலைக்கோட்டமுனிவனது, அருள் - கருணையை. வேண்டி-விரும்பிப்
பெற்று, (அம்முனிவனைக்கொண்டு), நல் பெற்ற வேள்வி - நன்மைபெற்ற
யாகத்தை, நவை நீங்க-குற்றமில்லாமல், நீ—, இயற்றி-செய்து, என் பெற்று-
என்னை (புத்திரனாக) ப்பெற்று, நீ பெற்றது-(அதனால்) நீ அடைந்த பயன்,
இன் உயிர்போய் நீங்கல் - இனிய உயிரினைப் போதல்தானோ? (எ - று.)

அறுபதினாயிரம் வரூடாகலமாக உயிர்வாழ்த்து உலகாண்டுவந்த சக்கர
வர்த்தி பின்பு மககனை அரிதிந்பெற்று அவாகளுள் ஒருவனைப் பிரித்த சோகத்
தால் உயிரினைதனாலு, இவ்வனங் கூறப்பட்டது. சொல் - புகழ்; “சொல்
மாண்பமைந்த குழு” என்பது சிந்தாமணி. இனி, சாபாநுககிரகவாாததைக
னைக்கொண்ட என்றும், வேதவாக்கியங்களைப் பெறப்பட்ட என்றும் உரைக்
கலாம்; இரண்டாம்உரையில், இது - நோன்புகு அடைமொழி. நோன்பின்
துறை - விரதவொழுக்ககறி. நோன்பின் துறையோன்-வசித்தனென்றல்
பொருத்தது; வயிசுபுரோகிதனான அவனருளைத் தொன்றுதொட்ட இயல்
பின்பெற்றதன்றிப் புதிதாக இவ்வேள்விககென்று வேண்டிப் பெருமையின்.
வேள்வி - அசுவமேதபாகமும், புத்திரகாமேஷ்டியும். நவை நீங்க - மந்திர
லோபம், கிரியாலோபம், திரவியலோபம் முதலிய குறைகள் இல்லாதன
வாக; இனி, புத்திரோற்பத்திககுத தடையான பாவம் ஒழிய என்னுமாம்,
கொன் - இடைச்சொல்; பெருமையுமாம். கொல் பெற்ற எனப்பிரித்தது,
கொல்லாற் செய்யப்பெற்ற என்னலுமாம்; கொல்-கொல்லாநுககுத தொழி
லாகுபெயர்; கொல்லன் - கருமான். பி - டி —¹நோன்பின். ²அறநினைக்கண்
ணியற்றி, தீர்தவயிபற்றி. ³பெற்ற. ⁴உன். ⁵நீங்கலோ. (ககசச)

கூஉ. மன்னுயிர்க்கு ¹நல்குரிமை ²மண்பார நான்சுமக்கப்
பொன்னுயிர்க்குந் தாரோய் பொறையுயிர்த்த வாரிதுவோ
வுன்னுயிர்க்குங் கூற்றா ³யுலகாள வுற்றேனோ
மின்னுயிர்க்குந் தீவாய் வெயிலுயிர்க்கும் ⁴வெள்வேலோய்.

(இ - ள்.) பொன் உயிர்க்கும் தாரோய் - பொன்னிறமான மக
ரத்தப்பொடிகளை வெளிச்சிந்துகிற பூமாலையையுடையவனே! மின் உயிர்க்
கும் - ஒளியை வீசுகிற, தீ வாய் - வெப்பம் அமைந்த, வெயில் - சூரியகிர

ணம்போன்ற காந்தியை, உயிர்க்கும்-வீசுகிற, வெள் வேலோய் - வெள்ளிய வேலாயுதத்தைபுடையவனே! மண் உயிர்க்கு-(ஆளுகையின்கீழ்) நிலைபெற்ற பிராணிகளுக்கு, நல்கு - அருள்செய்கிற, உரிமை - உரிமையையுடைய, மண் பாரம்-(உனது) அரசாட்சியை, நான் சுமக்க - நான் ஏற்றுக்கொள்ள, பொறை உயிர்த்த ஆறு-(ஃ அப்பூமிபாரமகீங்கி) இளைப்பாறியவிதம், இதுநா-இதுதானோ? உன் உயிராகுதல் கூற்று ஆய் - (வேண்டிப்பெற்று வளர்த்த) உனது உயிருக்கும் யமன்போல் அழிவுசெய்பவனும் [உன்னைக்கொன்ற பின்பு], உலகு ஆள உற்றேன்நா - (பின்பு) உலகத்தை யாளப்பொருத்தி னேனோ? (எ - று.)

அரசாசன் பிராயம்முதிர்ந்தகாலத்தில் தம்மகனிடம் இராச்சியபார த்தை ஒப்பிததுவிட்டுச் சிறிதுகாலம் இளைப்பாறி மறுமையின்பத்தருத் தவ வொழுக்கத்தைப் புரிந்து உய்வுபெறுத்தன்மை இததசாதனிடம் இல்லாமற் போனதைப்பற்றி இரங்கினவாறு. பொன்-உவமவாகுபெயர். பொன் உயிர்க் கும் தார்-பொற்பொழிகளைச்சிந்துகிற ஆரமுமாம்; பொன் உயிர்க்குதல்-அழகு விளவருதலுமாம். பொறையுயிர்தத - மகப்பெற்றளன்றலும்ஒன்று. 'வென் வேல் என்ற பாடததுக்கு-வெற்றியைததரும் வேல் என்க. பி-ம்'-1'என்றுரி மை, நல்லுரிமை. 'உன். 'அரசாசன். 'வெவ்வேலாய. (ககசு)

காட. 'எம்பரத்த தாக்கி யரசரிமை பிந்தியங்க

'டம்பரத்த தாக்கித் தவமிழைத்த வாரிதுவோ

சம்பரப்பேர்த் தானவனைத் தள்ளிச் 'சதமகன்ற

ணம்பரத்தி னீங்கா 'வரசளித்த வாழியாய்.

(இ - ள்.) சம்பரன் போ தானவனை-சம்பரனென்னும் பெயரையுடைய அரசனை, தள்ளி-அழித்து, சதமகன்நன் - கேவெத்திரனது; அம்பரத்தின் றீங்கா அரசு - விண்ணுலகத்தினின்று ஃகாத அரசாட்சியை, அளித்த - (அவ்வித்திரனாகுக்) கொடுத்தருளிய, ஆழியாய - சககரவாத்தியே! அரசு உரிமை-(உனது) அரசாளும் அதிகாரத்தை, எம் பரத்தது ஆக்கி - எம்வசமா கச் செய்துவிட்டு, இத்தியங்கன்-(உனது) பஞ்சேத்திரியங்கன், தம் பரத்தது ஆக்கி - தமது அதினைத்திருக்குமாறு செய்து [பஞ்சேத்திரியங்கனையடக்கி], தவம் இழைத்த ஆறு-(ஃ) தவஞ்செய்த விதம், இதுநா-? (எ - று.)

எனக்கு அரசையித்து இத்திரியங்கனையடக்கித் தவஞ்செய்யப்போகின் றேனென்றாயே; தவஞ்செய்தது இதுதானோ என்று, தசாதன் தவஞ்செய்யச் செல்லாது இறத்ததுகுறித்து. இராமபிரான் இரங்கிக் கூறுகின்றனனென்க. எம்பரத்தது ஆக்கி - எம்பரமாக இறக்கிவிட்டு எளிதுமாம். முன்னிலையாக உம்பரத்ததாக்கி எனச சொல்லவேண்டிய இடத்து, தம்பரத்ததாக்கினின்றது- முன்னிலையிற் படர்க்கைவந்த வழுவமைதி. இத்திரியம் என்ற வடசொல் திரிந்தது. 'வெம்பவத்தின் வீயத தவம்விளைத்த என்றபாடத்துக்கு, இத்தியங்

கள்-இந்திரியங்களைக்கொண்டு, வெம் பவத்தின் ஸீய-கொடிய பிறவியினின்று
நீங்க, தவம்விளத்த என்க. தாசுவன்-(காசியபர்மனை விக்ஞன்) தருவின்மகன்
ஸ்தமகன்-ஹாறு (அசுவமேத) யாகஞ்செய்தவன். பி-ம்:—'என். 'வெம்பவத்
தில்வீழாத், வெம்பாததீவீய, வெம்பருத்திவீழ. 'சதமகற்கன்று. 'அரசித்த.()

கூச. ¹வேண்டுந் திறத்தாரும் வேண்ட வரசாட்சி
பூண்டிவ் வுலகுக் கிடர்²கொடுத்த புல்லனைன்
மாண்டு ³முடிவதல்லான் ⁴மாயா வுடம்பிதுகொண்
டாண்டு வருவதினி யா⁵முகத்தே நோக்கவோ.

(இ - ன்.) வேண்டும் திறத்து-யாவராலும்) வேண்டப்படுத் தன்மையை
புடைய, அரசுஆட்சி - அரசுபுரிதலை, ஆரம வேண்ட - எப்படிப்பட்ட
பெருந்தகையாளரும் (தமது குறையைக்கூறிப்) பிராத்தனாக, பூண்டி - மேற்
கொண்டு. இ உலகுக்கு இடா கொடுத்த புல்லனைன்-(¹ இறத்தற்குக்காரண
மாய) இவ்வுலகமுழுவதுகருத் துன்பத்தத் அற்புணை நான், மாண்டு முடி
வது அல்லால்-இறத்தொழிவதல்லாமல் மாயா உடம்பு இது கொண்டு-உயிர்
நீங்காத இவ்வுடம்பைக்கொண்டு, ஆண்டு வருவது-ஆட்சிசெய்து வருவேனா
யின் அது, இனி யாமுகத்தே நோக்க-இனி யாமுகத்தில் விழிக்கவோ?

யாவரின் குறையையும் போகருவதே அரசுபுரிதலின் பயனாயிருக்கவும்,
அந்நன்ம பிறாகுறையைப்போக்க முயலாது உலகுக்கெல்லாத் துயர்கொடு
தததால், தன்னை இராமன் புல்லனைனப் பழித்துக்கூறுகின்றான். இப்
படிப்பட்ட நான் எவாமுகத்தில் விழித்தற்குத் தகுதியற்றவ னாதலால், இவ்
வுடம்பைவைத்துக்கொண்டிராமல் போகருவதே முறையாகு மென்கின்ற
னென்க. ¹வேண்டுந் திறத்தாரும் வேண்டா என்ற பாடத்திற்கு - எல்லாப்
பொருளையும் தமக்குவேண்டுமென்கின்ற தன்மையையுடையோரும் விரும்
பாத என்று பொருளகூறி, அரசுபுரிகையிலுள்ள சீரமயிசூதியை இவ்வனங்
கூறிய தென்க தந்தைக்குச் சீரம்பரிநாரஞ்செய்து மகிழ்வதற்கு உதவாத
என் அரசாட்சி பமன்றத்து என்றவாறு. பி-ம் —²இழைத்த. ³முடிவது.
⁴மாயவுடம்பு. ⁵முகத்தை. (ககசஎ)

கூரு. தேனடைந்த சோலைத் திருநாடு கைவிட்டுக்
காண்டைந்தே நென்னத் தரியாது காவலரீ
வானடைந்தா யின்ன ¹மிருந்தேனான் வாழ்வுகந்தே
பூண்டைந்த தெவவ ருயிரடைந்த ²வொள்வேலோய்.

(இ-ள்.) ஊன் அடைந்த-உடற்கொழுப்பையடைந்த. தெவ்வர் - பகை
வர்களது, உயிர-உயிரை, அடைந்த - கவாந்த, ஒன் வேலோய் - விளக்குகிற
வேலாயுதத்தையுடையவனே! (யான்), தேன் அடைந்த சோலை திரு நாடு
கைவிட்டு-தேன் பொருந்தின சோலைகள் சூழ்ந்த அழகிய (கோசல) நாட்டை
நீங்கி, காண் அடைந்தேன்-வனத்தெச்சேர்ந்தேன், என்ன-என்றதை அறிந்த

மாத்திரத்தில், காவல - அரசனே! நீ— தரியாது - (எண்ணப்பிரிந்த துயரத் தைப்) பொறுக்கமுடியாமல், வான் அடைந்தாய் - பரலோகஞ்சென்றாய்; (நீ அங்கனஞ்சென்றதை அறிந்தவளில் இறவாமல்), நான்—, வாழ்வு உகந்து ஏ இன்னம் இருந்தேன் - இவ்வுலகவாழ்க்கையை விரும்பியே இன்னமும் பிழைத்திருந்தேன்; [இது என்ன இரக்கமின்மை! என்றபடி]; (எ - று.)

இவ்வுலகத்தில் நான் உள்ள இடம்விட்டு வேற்றிடஞ் சென்றவளவில், நீ உயிரிங்கினாய்; நீ இவ்வுலகமவிட்டு வேற்றுலகஞ்செல்லவும் யானே இற வாது உயிராவாழ்த்து நின்றேன்; இது என்ன கொடுமை! என்பதாம். அன்பு சிறிதும் இல்லாத என்னிடத்து நீ அன்புவைத்தாயே என இரங்கியவாறு உயிர் அடைந்த வேல்-அருவப்பொருளமேலுஞ் செல்கதென வேலின்சிறப்பு விளங்கும். பி-ம் —¹உயிசுமத்துவாழ்வுகந்தேன். ²வேல்வேலாய (ககசஅ)

கக. வண்மைஇயு ¹மானமுமேல் வானவர்க்கும் ²பேர்க்கிலாத் திண்மைஇயுஞ் செங்கோ நெறியுந் திறப்பாத வுண்மைஇயு மெல்லா முடனென்கொண் ³டேகினையே தண்மைஇ தகைமதிக்கு மீந்த தனிக்ருடையோப்.

(இ - ள்) தகை மதிக்கும - பெருமையையுடைய 'பூண' சந்திரனுக் கும், தண்மை எந்த-குளிர்சசியைக் கொடுக்கும்படியான, குளிர் குடையோய - ஒப்பற்ற குடையையுடையவனே! (உனது), வண்மைஉம-சகைக்குணத்தை யும், மானம்உம-மானத்தையும், மேல் வானவர்க்குமே போக்கிலாத் திண்மை உம் - மேலுலகத்திலுள்ள தேவர்களுக்கும் (எதித்து அழிக்கமுடியாத வலி மையையும், செங்கோல செறிஉம - நீதிவறாத அசாட்சமுறைநடையையும், திறம்பாத உண்மைஉம-தவறாத சத்திடத்தைக்கும், எல்லாம-(மற்றும்) எல்லா நற்குணங்களையும், உடனே கொண்டு ஏகினை ஏ - கூடவே எடுத்துக்கொண்டு (இவ்வுலகத்தினின்றும்) சென்றாயே! (எ - று.)

உனக்கு இருந்த வண்மை முதலியன போன்ற உயர்குணங்கள் இனி உலகத்தில் எவாக்கும் இல்லையென்பதாம். வண்மை - ஏற்றாக்கு மாற்றாது கொடுத்தல். மானம்-எப்பொழுதும் தம்கிலியல் தாழ்நாமையும், ஊழ்வியல்பால தாழ்வுவந்தவிடத்து உயிராவாழாமையுமாம். உலகமுழுதற்கும் தண்ணீரில் செய்கிற சந்திரன் அததண்மைபைப்பெற்றது இக்குடையினிடத்தே பெண்ணு மாறு அவ்வளவு குளிர்சசியை உலகோர்க்குத் தருவ டுதன்பது, 'தண்மை தகைமதிக்கு மீந்த தனிக்ருடை' என்பதன் கருத்து. தனிக்ருடை என்றது, தனியரசாட்சியை; அதற்குத் தண்மை - குடிகளுக்கு இன்பஞ்செய்தல். நான் கடியிலும் உயிரளபெடைகள் - ஓசையின்பம் பயக்க வந்தன்; இது - அடியா புத்தோடை யெனப்படும். அளபெடையில்லாத பாடமும் பொருத்தும்; சொசக மாதவின். பி-ம்: —¹மானமும் வானவாக்கும், மேல்மானவர்க்கும். ²போக்கிலாத், பேர்க்கொணாத. 'ஏகினையோ. (ககசக)

சு.எ.—இரங்கும் இராமனைத் தம்பியார்முதலியோர் தாங்க,
வசிட்டன் தேற்றுதல்.

என்றெடுத்துப் பற்பலவும் பன்னி யிடருழக்குங்
குன்றெடுத்த ¹போலும் குவவுத்தோட் கோளரியை
வன்றடக்கைத் தம்பியரும் ²வந்தடைந்த மன்னவருஞ்
சென்றெடுத்துத் தாங்கினார் ³மா⁴வதிட்டன் தேற்றினான்.

(இ - ள்.) என்று எடுத்துப் பற்பலவும் பன்னி-என்று குரலெடுத்து மிகப் பலவாரத்தைகளை விடாதுகூறி, இடர் உழுகும் - துன்பத்தில் மூழ்குகிற, குன்று எடுத்த போலும் குவவு தோள் கோள் அரியை-மலைகள் திரண்டு வடிவ மெடுத்தவற்றை யொக்கின்ற திரண்ட தோள்களையுடைய வலிய சிவகம் போன்ற ஸ்ரீராமனை, வல் தட கை தமபியாஉம்-வலியபெரியகைகளையுடைய தம்பியார்மூவரும், வந்து அடைந்த மன்னவாஉம் -(அப்போது அங்கு) வந்து சேர்ந்த அரசர்களும், சென்று எடுத்து தாங்கினார் - அருகிப்போய் எடுத்து அணைத்தார்கள்; மா வதிட்டன் தேற்றினான் - பெருமைபொருத்திய வசிஷ்ட முனிவன் தேறுதல் கூறுபவனானான்; (எ - று.)—அதனை, மேல் ௭௦ - ஆறாவது பததுக்கவிகளிற் காண்க.

கோளரி - ஆண்சிவகம். வலிஷ்டன் என்ற வடசொல்லாகு - (இத்திரியகளை) வசப்படுத்தியவ னென்றும், ஞானத்திற் குழிகொண்டவனென்று, பிரமதேஜசுமிககவ ரென்றும் காரணப்பொரு ளுரைப்பாரா. பாதன் முன்னதாகத் தம்பியுடன் தனியே இராமனை வந்துசேர்த்ததனால், பிறகு மற்றையோர் வல்லாயின ரென்பதைக்குறிப்பிக்க, 'வந்தடைந்த மன்னவா' என்றது. ௮ - ம்.—¹ஒகரும். ²மற்றுள்ள. ³திரு. ⁴வசிட்டன். (கக௦)

சு.அ—பரத்துவாசன் தோட்கமானஇதுடியர் முதலிய பலரும் அங்கு
வந்துசேர்த்தமை.

பன்னரிய ¹நோன்பிற் பரத்துவனே ²யாதியாம்
³பின்னு சடையோரும் பேருலக மோரேழின்
மன்னவரு மந்திரிய ரெல்லாரும் வந்தடைந்தார்
தன்⁴னுரிமைச சேனைத் தலைவோருந் ⁵தாமடைந்தார்.

(இ - ள்.) (அப்பொழுது), பன் அரிய நோன்பின் - சொல்லுதற்கரிய தவத்தையுடைய, பரத்துவன்வ ஆதி ஆம்-பரத்துவாசன் முதலான, பின்னு சடையோராமம்-திரிததுவிட்ட சடையையுடைய முனிவர்களும், பேர் உலகம் ஓர் ஏழின் மன்னவாஉம்-ஏழுதீவுகளாகவுள்ள பூமியிலுள்ள அரசர்களும், மந்திரியா எல்லாஉம் - எல்லாமந்திரிகளும், வந்து அடைந்தார் - அருகில்வந்து சேர்ந்தார்கள்; தன் உரிமை சேனை தலைவோராமம் தாம் அடைந்தார் - சக்கரவாததிக்கு உரிய சேனையின் தலைவர்களும் வந்து சேர்த்தார்கள்; (எ - று.)

கீழ் 'வந்தடைந்தமன்னவர்' என்று குறிப்பித்த பரதனுடன் புறப்பட்டவர் வந்துசேர்ந்தமையை விவரித்துக்கூறுகின்றனரென்க. பேருலகமோரேழின் மன்னவா - ஏழுதிவுகளிலுமுள்ள அரசர்கள். மந்திரம் - ஆலோசனை: அதனையுடையவன், மந்திரி. பி-ம்:—¹கோன்பின். ²ஆதியாய்ப். ³பின்னுஞ். ⁴உரிய. ⁵தான், வந்து. (ககடுக)

ககக.—யாவரும்வந்துதுழந்தபின், வசிஷ்டன் ஸ்ரீராமனோக்கிக் கூறத் தொடங்குதல்.

மற்றும் வரற்பால ரெலலாரும் வந்தடைந்து சுற்று ¹மிருந்த வமைதியினிற் றுன்புழக்குங் கொற்றக் குரிசின் முகனோக்கிக் கோமலரோன் பெற்ற பெருமைத் தவமுனிவன் பேசுவான்.

(இ - ள்.) மற்றுஉம-இன்னும், வரல் பாலா' எல்லாஉம் - வரத்தக்க (அந்தணா முதலியோர்) யாவரும், வரது அடைதது-வரது சோதது, சுற்று உம் இருந்த அமைதியினில் - சுற்றிலுமிருந்த சமயத்தில, துன்பு உழக்கும் கொற்றம் குரிசில் முகம் நோக்கி - துன்பத்திலழுந்திய வெற்றியையுடைய புருஷோத்தமனான ஸ்ரீராமனது திருமுகத்தைப் பார்த்து, கோமலரோன் பெற்ற பெருமை தவம் முனிவன்-(எல்லாமலாகினினுஞ்) சிறந்த தாமரையில் வீற்றிருக்கிற பிரமன் பெற்ற (புதல்வனான) மகிமையைபுகு தவத்தைபுமுடைய வசிஷ்டமகாமுனிவன், பேசுவான்-(தேறுதல்) கூறுபவனான; (எ - று.)

கீழ் சுஎ-ஆம் கவியில் 'வந்தடைந்தமன்னவருஞ் சென்றெடுத்ததாங்கிலா மாவதிட்டன் தேற்றினான்' என்று சுருக்கமாகக் கூறிய கவி, யாவரும் வந்தமையைவிவரித்துப் பிறகு வசிட்டனதேற்றிய வகையை விவரிப்பதற்காக 'தவமுனிவன்பேசுவான்' என்கின்றார். அதலால், இது 'கூறியதுகூறல்' என்னுந் குற்றமாகாது. இவ்வகை சுருக்கமாக முதலிற் கூறிப் பின் விவரித்துக்கூறுவது இக்கவியின் வழக்கமாதல், உண்ணிதி னோக்கினுற் புலனாகும். வசிஷ்டன்-பிரமனது வகத்திற் பிறந்தவன்; "உகிரில் வசிட்டனுந் துலங்கியவனெழுந்தான்" என்பது, பாகவதம். பி - ம்:—¹அடைந்தார். ²இருக்கும். ³திரு. (ககடுஉ)

வேறு.

எ௦.—இதுமுதல் பத்துக்கவிகள் - வசிஷ்டன் தேறுதல்கூறி. செய்யவேண்டிய நீரிக்கடனைச் செய்யுமாறு கூறுவதைத் தெரிவிக்கும்.

துறத்தலு நல்லறத் ¹துறையு மல்லது
புறத்தொரு ²துணையிலை பொருந்து ³மன்னுயிர்க்
கிறத்தலும் பிறத்தலு மியற்கை யென்பதை
மறத்தியோ மறைகளின் வரம்பு கண்டீர்.

ஒன்பதுகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) 'துறத்தல்உம் - (இல்லறவொழுக்கத்தைத்) துறந்து செல்லுதலும், கல் அறம் துறைஉம்-(இல்லறத்தி லிருந்த காலத்தும்) கல்லதருமவழியிற் செல்லுதலும், அல்லது - (இவ்விரண்டும்) அன்றி, பொருத்தம் மன் உயிர்க்கு - (உலகவாழ்க்கையிற்) பொருத்தின நிலைபெற்ற உயிர்களுக்கு, புறத்து ஒரு துணை இலைவேறு ஒருதுணையும் இல்லை' (அவ்வயிர்களுக்கு), இறத்தல்உம் பிறததல்உம் இயற்கை-மரணமும் சன்னமும் இயல்பே,' என் பதை—, மறைகளின் வரம்பு கண்ட நீ - வேதங்களின் எல்லையை அளவிட்டறிந்த நீ, மறத்திடு - மறத்தாயோ? (எ - று.)

மறத்திலையாயின், உன்தகதை கல்லறத்துறையில் கெடுவகாலம் நின்ற பின்பு இறத்ததற்கு இரங்க காரணமில்லை யென்க. வீடுபெற்றிற்குச் சிறந்த வழி யாதலின், துறத்தல் முன் கூறப்பட்டது. பி-ம்—¹தொழிலும். ²பொருள். 'மன்னுயிர். (கருக)

எக. ¹உண்மையில் பிறவிக ளுலப்பில் கோடிக டண்மையில் வெம்மையிற் 'தழுவி னவ்வெனும் வண்மைபை ²கோக்கியவ 'வறிய கூற்றின்பாற் கண்மையு ³முளதெனக் கருத ⁴லாகுமோ.

(இ-ள்.) ('உயிர்களுக்கு), உண்மை இல் பிறவிகள் - நிலையில்லாதனவாகிய பிறபுககள், உலப்பு இவ கோடிகள்-அளவில்லாத கோடிககணக்கானவை' (அவை), தண்மையில் வெம்மையில் தழுவின இன்பத்தாலும் துன்பத்தாலும் தழுவுப்பெற்றவை,' எனும்-என்ற, வண்மைபை ²தூல்களில்) மிகுதியாகக் கூறியதன்மையை, கோக்கி - அறிந்தபின்பு, அவ் வறிய கூற்றின்பால் கண்மைஉளது என கருதல்உம்-அந்தக்கோடிய யமனிடத்துக் கண்ணோட்ட முள்ளதென்று நினைத்தலும்,ஆகுமொ-கூடுமோ? [கூடாது என்றபடி]; (எ-று.)

உயிர்க்குப் பலபிறவிகளுள்ளனவென்பதையும் அப்பிறவிகள் நன்மை தீமைகள் கலத்தேறிந்குமென்பதையும் உணராதபின், பிறத்தையிரக காலன் இரக்கமின்றிக் கொண்டு செல்வா னென்பதைத் தெற்றெனவுணரலாமாதலால், தசுதன் காலவயத்தானதற்கு இரங்குதல் தகாதென்று கூறியவாறு. உண்மையில் பிறவி - தோன்றியழியுதன்மையவான பிறப்பு. தண்மையில் வெம்மையில் தழுவின-சல்வீனையாலுந் தீவினையாலுந் தொடரப்பட்டவை யென்றுங் கொள்ளலாம். வறுமை-இக்கே, இரக்க மின்மை. 'அரியகூற்று என்ற பாடம், மோனைத்தொடைக்கு முரணும். கண்மை-கண்ணின் தன்மை; 'தண்ணுடையா, கண்ணோட்டமின்மையுமில்' எனத் திருக்குறளிற் கூறியதனால், கண்ணோட்டம் கண்ணிந்தன்மையாதல் அறிக. 'தவத்துறைமாக்கள் மிகப்பெருஞ்செல்வா, நீற்றினம்பெண்டி ராற்றாப்பாலகா, முதியோரென்னு னினையோரென்னுன், கொடுந்தொழிலாளன் கொன்றன் குவிப்ப' என்று யமனது தனயயில்லாததன்மையைக் கூறியிருத்தல் காண்க. தழுவினவ்வெ னும் - விரித்தல். பி-ம்:—¹உண்மையிற். ²தழுவினார். ³கோக்கிடா. 'வலிய. ⁴உணடெனக். 'பாலதோ. (கருக)

எஉ. பெறுவதன் முன்னுபிர் பிரிதல் காண்டியான்
மறுவறு¹ கற்பினில் வையம் யாவையு
மறுபதி² னுயிர மாண்டு மாண்டவ
னிறுவது³ கண்டவற்⁴ கிரங்கல் வேண்டுமோ.

(இ - ள்.) பெறுவதன் முன் - (தாய்) பெறுவதற்கு முன்னமே, உயிர் பிரிதல்-(சிலபிராணிகள்) உயிரீடுகுதலை, காண்டி ஆல் - (உலகத்தில்) பார்க்கின்றாயன்றோ? (அவ்வனமிருக்க), மறு அறு கற்பினில் குற்றமில்லாத கல்வியினால், வையம் யாவை உம் - உலகமுழுவதையும், அறுபதினாயிரம் ஆண்டுகள் ஆண்டவன் - அறுபதினாயிரம் வருஷகாலம் அரசாண்ட சக்கரவாத்தி, இறுவது-இறத்தலை, கண்டு - அறிந்து. அவற்கு - அவன்பொருட்டாக, இரங்கல் வேண்டும்ஓ - மனமவருத்துதல் தகுதியோ? [அன்று என்றபடி]; (எ - று.)

பிறத்ததும் பிறவாததுமாக இருக்கையிலதானே இறப்பு நேர்வதையும் நாம் கண்கூடாகக்கண்டுகொண்டிருக்க, வருஷம் அறுபதினாயிரம் அரசுபுரிந்து பின் இறந்த மன்னவன் திறத்தது இரங்குதல் தகுதியன் நென்றவாறு. “பீடபிதுக்கிப், பிள்ளையைத் தாயலறக்கோடலான்” என்றார் காலடியாரிலும். காண்டியால், ஆல் - தேற்றம். கற்பு - கொழிப்பெயர். இரண்டாம் அடிக்கு-குற்றமில்லாத பதிவிரதாதருமத்தையுடைய பூமிமுழுவதையும் என்றும் உரைக்கலாம்; இவகே, பூமிக்குக் கற்பு - பல அரசாங்கங்குப் பொதுவாகாமல் தசரதனொருவனுக்கே உரியதாதல். பீ ம் —¹சிறப்பினில், சிறப்பினில், பிறப்பினில். ²ஆயிரத்து. ³கண்டதற்கு, கண்டதற்கு, ⁴இரங்கவொண்ணாமோ, இரங்கவேண்டுமோ. (ககரு)

எ஁. சீலமுந் தருமமுஞ் சிதைவில¹ செய்கையுஞ்
சூலமுந் திகிரியுஞ் சொல்லுந்² தாங்கிய
மூலம்வந் தாதவிய³ மூவாக் காயினுங்
காலமென் றொரு⁴ வலை⁵ கடக்க லாகுமோ.

(இ - ள்.) சீலம் உம் - தவவொழுக்கத்தையும், தருமம் உம்-அறத்தையும், சிதைவு இல் செய்கை உம்-அழிதலிலலாத படைத்தற்றொழிலையும், சூலம் உம்-சூலாயுதத்தையும், திகிரி உம் - சக்கராயுதத்தையும், சொல்லும் - சரசுவதியையும், தாங்கிய - தரித்த, மூலம் வந்து உதவிய - (எல்லாப்பொருள்களுக்கும்) முதற்பொருளாய் பொருத்தி யருள்செய்கிற, மூவர்க்கு ஆயின் உம் - திரிமூர்த்திகளுக்கானாலும், காலம் என்ற ஒரு வலை கடக்கல் ஆகும்ஓ-காலமென்கிற ஒருவலையினின்று தப்புதல் கூடுமோ? [கூடாதென்றபடி]; (எ - று.)

சீலமும் சூலமும் தாங்கிய உருத்திரன், தருமமும் திகிரியும் தாங்கிய திருமால், சிதைவிலச்செய்கையும் சொல்லும் தாங்கிய பிரமன் என முறைநீரன்றைப்பொருள்கோட்படக் கூறியவாறு. இவகே ‘சொல்’ என்பதற்கு - கலைம்களென்றே பொருள்கொள்ளுதல் தகுதி யென்பதைக் கீழ் மத்தரை குழ்ச்சிப்படலத்தில் “உருளுநேயிய மொண்கவ ரெஃகமு, மருளில் வாணியும்

வல்லவர் மூவர்க்கும்” என்றதனோடு ஒப்பிட்டு அறிக. சூலம் திகிரி என்ற ஆயுதங்களோடு சொல்லை உடன்நிறுத்தியது, சொல் சாபாநுக்கிரக மூலமாகக் கருதிய பயனைத் தவறாமல்தந்து துவட்டிக்கிரக சிஷ்டபரிபாலாத் துக்குக் கருவியாகுதலால். இனி, சொல் தாகருதல்-வேதத்தை எப்பொழுதும் வாயாலோதுதலும், புகழ்பெறுதலும் என்பாரும் உளர். உருத்திரனுக்குச் சீலம் - சடைமுடியும் தோலுடையுத் தரித்து யோகுசெய்துநிற்பல். திருமால் காத்தல் தொழிற்கடவுளாதலால், தரும் தாகருகிறவனாவன். சிதைவில் செய்கை - படைத்தற்றொழில். மூலம்வந்து உதவிய மூவர் என்பதற்கு - மூலப்பொருளாகிய பரம்பொருள் உட்புகுத்து உதவப்பெற்ற மும்மூர்த்திக ளெனக்கூறி, பரம்பொருள் உட்புகுத்திருத்தலால், அழித்தற்றொழிலைசெய்யுத் திறனைப் பெற்ற உருத்திரமூர்த்தியும், காக்குத்தொழில் கைவரப்பெற்ற உபேத்திரமூர்த்தியும், படைக்குத்தொழிலில் வல்லமைபெற்ற பிரமனும் என்று கூறுவாரமுளர். என்றொரு - விகாரம். பி-ம்:—¹செய்கையாய். “தாககிரா. “முதல்வர்க்கு. “பொருள், வரை. ²கடக்கவொண்ணுமோ. (ககடுக)

எஃ. கண்முதற் காட்சிய கரை¹யி னீளத்த

வுண்முதற் பொருட்கெலா மூற்ற ²மாவன

மண்முதற் பூதங்கண் மாயு மென்றபோ

தெண்முத ³லுபிர்க்கு⁴ ⁵யிரங்கல் வேண்டுமோ.

(இ - ன்.) கண் முதல் காட்சிய - கண்முதலிய பொறிகளின் காட்சி முதலிய புலன்களுக்குக் காரணமாகுபவையும், கரை இவ் வீளத்த - எல்லையில்லாத கீட்சியையுடையவையும், உள முதல் பொருட்கு எலாம் ஊற்றம் ஆவன-பிரபஞ்சத்தினுட்பட்ட பிரதானமான பொருள்களெல்லாவற்றிற்கும் உற்பத்தித்தானமாகுபவையும் (ஆகிய), மண் முதல் பூதங்கள்-பிருதிவிமுதலிய பஞ்சபூதங்களும், மாயும்-அழியும், என்றபோது - என்றால், உயிர்க்கு - (ஒரு சாதாரணமான) உயிரின்பொருட்டாக, எண்முதல் - மனத்தில், கீ—, இரங்கல் - வருந்துதல், வேண்டும் ஒ தகுதியோ? [அன்று என்றபடி]; (எ - று.)

‘கண்முதற்காட்சிய...ஊற்றமாவன’ என்றதன்கருத்தை விளக்கவுணர் தற்கு அடியில் வருவதை அறிக—“மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவியெனப் போபெற்ற, வைவாயுமாயவற்றின்மீதெடுத்து - துயய, சுவை யொளி யூ ரோசை நாற்றமென்றைத்தால், அவை முதற் புற்கலமாய்” என்பது, பூதங்கன்பரிணமித்து உடம்பாமாறு கூறுகின்றது; பூதங்களைத்தம் தததம் தன்மை வீடுகி மண் உடம்பாயும், நீரவாயாயும், தீக் கண்ணாயும், காற்று மூக்காயும், ஆதாயம் செவியாயும் நின்று உடம்பாம். பொறிகள் தோறும் விரியோகப்பட்ட புலன், சுவை முதல் ஐந்துவகைப்படும்; இவ்வவைத்தும் பொறியைத்தினுமேறி மண்ணால் உடம்பு ஊறாயும், நீரால் வாய் சுவையாயும், தீயால் கண் ஒளியாயும், காற்றால் மூக்கு நாற்றமாயும், வானால் செவி ஓசையாயும் வந்து உடம்பாம்.’ இனி, கண்முதற்காட்சிய என்பதற்கு - பஞ்சேந்திரியங்களின் உணர்வுக்கு

இலக்காகுபவை யென்றலும்ஒன்று, நீளம் - தொழிற்பெயா. பஞ்சீகரண
மெனப்படுகிற பஞ்சபூதங்களின் சோக்கையினாலேயே பொருளனைத்தும்
உண்டாவதால், 'உணமுதற்பொருட்கெலாமுற்றமாவன' என்றது. பஞ்சீ
கரணமாவது - பிருதிவியில ஒருபாதி பிருதிவியும், மற்றைப்பாதி அப்பு
தேயு வாயு ஆகாசங்களும், இவ்வாறே மற்றைப்பூதங்களிலும் பாதி அது
வும் பாதி மற்றைநான்குமாகக் கலத்தல்; இப்படி அந்யோந்யமாகக் கலந்
தாலொழியப் பிரமாண்டம் உண்டாகாது. 'இவை கூடினாலல்லது காரிய
கரமல்லாமையாலே மண்ணையும் மணலையும் கையெயுஞ்சோதது ஒரு தர
வ்யமாக்கிச சுவரிடுவாரைப்போலே, ஈஸ்வரன் இவற்றையெல்லாம் தன்
னிலே சோதது ஒரு அண்டமாகி' என்றா, பிள்ளைலோகாசார்யரும்
இனி, உள்முதற்பொருட்கெலாம் என்பதற்கு - உலகத்திலுள்ள எல்லாப்
பொருளுக்கும் எனினுமாம். உண முதற்பொருட்கு எலாம் என்று
கொண்டு - உண்ணுதல் முதலிய நுகாசசிக்குரிய பொருள்களுக்கெல்லாம்
என்பாரும் உளா. ஊற்றம் - உறுமிடம்; எனவே, காணமாபிற்று. எண்
முதல்—முதல்-ஏழனுருபு; 'சாணமுதல் வந்த வுணமாயமாலே' என்றவிடத்
துப்போல. இனி, 'எண்முதலியாகு' என்பதற்கு - எளிமையையுடைய
தன்மையின உயிருக்கு என்பாரும் உளா. எண்முதல் - நன்கு மதிக்கப்படுகிற
முதற்கடவுளே! என்னவுமாய பீ-யீ—¹இலாதன். ²ஆயின. 'உயிரகெலாம்,
உயிரகினி, அவதருகீ. 'இப்பம், இடங்க. (ககடுஎ)

எரு. புண்ணிய ¹நறுநெயிற் பொருவில காலமாந்
திண்ணிய திரியினில ²விதியென் ³நீயினி
லெண்ணிய 'விளக்கவை யிரண்டு மெஞ்சினு
லண்ணிலே⁴யவிவதற் கையம் ⁵பாவதோ.

(இ - ள்.) அண்ணலே-சிறந்தவனே! புண்ணியம் - நல்வினையாகிய, நறு
நெயில்-நறுமணம்பொருந்திய நெய்யிலே, பொருவு இவ் காலம் ஆம்-ஒப்பில்
லாத காலமாகிய, திண்ணிய திரியினில - உலிய திரியிலே, விதி என் தீயி
னில் - ஊழென்கிற நெருப்பினால், எண்ணிய - கருத்தோடுஒற்றப்பட்ட,
விளக்கு - (உயாவாழ்க்கையாகிய) தீபம், அவை இரண்டுகூட எஞ்சினால் -
(நெய்யும் திரியுமாகிய) அக்காரணங்கள் இரண்டும் ஒழிந்தால். அவ்வதற்கு -
அவித்தபோவதற்கு, ஐயம் யாவது - சந்தேகம் எனனோ? [இல்லையெனற
படி]; (எ - று.)

நல்வினையும் நியமித்ததால்மும் முடிந்தபொழுத்த உயாவாழ்க்கை ஒழியு
மென்க. சக்ரவர்த்தி நலவினைப்பயனையே பெருமபாலும் நுகர்த்ததனால்,
இவ்ரு 'புண்ணியநறுநெயில்' எனப்பட்டது. விதி - இருவினைப்பயன் செய்த
வினையே சென்று அடைதற்கு உரிய நியதி. எண்ணிய - காரியம் காரணமாக
உபசரிக்கப்பட்டது. புண்ணியமிருப்பினும் நுகர்த்தற்கு உரிய காலத்தின்
வழியே உயிர்வாழ்க்கை யேற்படுவதால், காலத்தைத் திரியாக உருவகித்தார்:

உயிர்வாழ்க்கையை விளக்கு என்றா: உருவகவணி. பி - ம்:—¹செய்யினில்.
 'விததன். 'சிந்தையின். 'விளக்கிவை. 'விவதற்கு, வீழ்வதற்கு. 'ஆவதோ. (.)

எக. இவ்வுல கத்தினு ¹மிடரி னேகிடந்
 தவ்வுல கத்தினு நரகி னுழந்து²பின்
 வெவ்வினை 'துய்ப்பன விரிந்த யோனிக
 'ளெவ்வள விற்கெல 'வெண்ண லாகுமே.

(இ - ள்.) (உயிர்), இ உலகத்தின் உம் - இம்மையிலும், இடரின்கிட
 ந்து - துன்பத்திலேயே அழுத்தியிருந்து, அ உலகத்தின் உம்-மறுமையிலும்,
 நரகின் ஆழ்ந்து - நரகத்தில் அழுத்தி, பின்-மறுபிறப்பில், வெவ்வினை துய்ப்
 பன - கொடிய வினைப்பயன்களை அனுபவித்ததற்கு இடமான, விரிந்த யோனி
 கள் - பலவகைப்பட்ட பிறப்புகைகள். எ அளவில் செல எண்ணல் ஆகும் -
 எத்தக்கணக்கில் அடங்க எண்ணுதல் கூடும? (எ - று.)—எ - ஈற்றகை.

ஒருவாற்றாலும் அளவிடப்படாதபடி அநாதமானயோனிபேதங்கள் உல
 கத்தில் உயிர்த்தோற்றத்துக்கு உடலாக அமைந்துள்ளன என்பதாம். இத
 னால், கருமவசத்தால் உயிர் ஒருசீர்த்ததைவிட்டு மறுசீர்த்தில் புகுதல், இரக
 கத்தகத்தன்று என்றவாறு. பி-ம்—¹இடரிலே, இடருளே. 'உலகத்தரு,
 'தம. 'அறுபன. 'எவ்வுலகில், அவ்வளவில். 'என்னல். (கககூக)

எஎ. உண்டுகொ விதுவல துதவி நீசெய்வ
¹தெண்டகு 'குணத்தினுய் தாதை 'யென்றலாற்
 புண்டரீ கத்தனி முதற்கும் போகரு
 விண்டுவி னுலகிடை 'விளங்கி னுணரோ.

(இ - ள்.) எண தகு குணத்தினுய் - (யாவராலும்) நன்கு மதிக்கத்தக்க
 நற்குணங்களை யுடையவனே! தாதை என்றலால் - (தசரதன் உனக்குத்)
 தந்தை யென்ற காரணத்தால், புண்டரீகம் தனி முதற்கும் போகரு அரு -
 தாமரைமலரில் தோன்றிய ஒப்பற்ற படைத்தற்கடவுளான பிரமனுக்குள்
 செல்லுதற்கரிய, விணடுவின் உலகிடை-விவ்ஹுலோகத்தில். விளங்கினுண்-
 (சென்றுசோத்து) விளக்கமுடையதான்; இது அவது - இதுவன்றி, நீ செய்
 வது உதவி உண்டு கொல் - நீ (தந்தைக்குச்) செய்யத்தக்க உதவி (வேறு)
 உண்டோ? [இல்லையெனறபடி]; (எ - று.)—அரோ - ஈற்றகை.

எணதகு குணம் - தியானிக்கத்தக்க திருக்கலியாணகுணங்க ளெனவு
 மாம். தந்தையை நற்குதியிற் சோததலே மையதரதுகடமையாதலாலும், உன்
 னைப்பெற்றகன்பயனாக உன்தந்தை மீளாவுலகிடைச சோத்திட்டா னாதலா
 லும், மகனாற் பெறவேண்டியதைப் பெற்ற உன்தந்தையைக் குறித்தது இரகரு
 தல் தகுதியின்றென்பதாம். என்றல் என்ற தொழிற்பெயர், மூன்றனுருபு
 ஏற்று வந்தது. எணதகு குணம் - எட்டுத் தக்ககுணங்களுமாம். விளங்குதல் -
 ஒளிமயமான சரீரம்பெறுதல். பி-ம்:—¹எண்டருக. 'குணத்தினுண். 'என்று
 ான், 'மேவ்னுண். (கககூக)

எஅ. ஐயரீ யாதொன்று மவலிப் பாயலை
யுய்திற மவற்கினி யிதனி¹ னூங்குண்டோ
செய்வன வான்முறை திருத்திச் 'சேந்தரின்
'கையினு லொழுக்குதி கடனெ லாமென்றான்.

(இ - எ்.) ஐய—¹ நீ—, பாது ஒன்று உம் அவலிப்பாய அலை - சிறிதுத் துன்பமடையவேண்டா; இனி—, அவற்கு-அததசாதனுக்கு, இதனின் ஊங்கு- (வித்தனிலாகததையடைதலென்ற) இதைக்காட்டிலும் மிக்கதான, உய்திறம்-சுடேறும்வகை, உண்டு- (வேறு) உள்ளதோ? [இலலை]; (ஆகையால்),— செய்வன - (நீ தந்தைக்குச்) செய்யவேண்டிய அந்நிமகதிரியைகளை; வால் முறை - (நூல்களிற்கூறப்பட்டு அழட்டானத்தில்) வந்த முறைப்படியே, திருத்தி-செவ்விதாகச்செய்து, சேந்தரின் கையினால் - சிவந்த உனது கைகளால், கடன் எலாம் ஒழுக்குதி - நீக்கடன்களைமெல்லாம் செலுத்துவாய், என்றான்-என்று (வசிட்டன்) கூறினான்; (எ - து)

உதமகதியை மன்னவ னடைந்திட்டா ஓதலால், அவனைப்பற்றி அவலிததல் தக்கதன்று மேலோ நூல்களிற்கூறிய முறைமையொட்டிச் செய்ய வேண்டிய முறைகளைச்செய்து நீக்கடனைச் செலுத்துவாயாக என்றன னென்பதாம். இறந்தோரைக்கருதிச் செய்யும் நீக்கடன் பித்திருதேவதைக் களைச் சேருவதால், உதமகதியடைந்தாடைக் கருதியும் நீக்கடன்களைய வேண்டு மென்பா. நீக்கடன்-தருப்பனம். பி-ம்—¹வேறு, மேல. 'செய்க. 'கைகளாலோமபுதி. (ககசு)

எக. 'விண்ணுரீர் மொக்குளின் விளியும் 'யாக்கையை
பெண்ணிரீ 'மழுங்குத ஸ்முதைப் பாலதாற
கண்ணினீ ருக்குதலிற் கண்ட 'திலலைபோய்
'மண்ணுரீ ருக்குதி' தாமரைக்கையா லென்றான்.

(இ - எ) விண்ணுரீர் மொக்குளின் - மேகத்தினின்றும் விழுகிற நீரில் தோன்றும் குமிழ்போல, விளியும்- (நிலையிலாமல்) அழிகிற, யாக்கையை- உடம்பைக்குறித்து, நீ—, எண்ணி அழுக்குதல் - சித்தித்தலுக்குத்துதல், இழுதைப்பாலது - பேதைமையினபாற்படுதாம்; கண்ணின் - உருத்தலில் கண்டது இலலை - கண்ணீர்சொரிதலால் அடையுடிய 'ஒன்றுமில்லை' (ஆதலால், அதனைப்போதித்து விளி), போய—, தாமரை கையால் - செந்தாமரைமலர்போன்ற கைகளினால், மண்ணுரீர் உருத்தி - (பாவத்தைப்) போக்கிச் சுத்தஞ்செய்து தாப்பண்ணைச் சொரிவாய், என்றான் - என்று (மீண்டும்வசிட்டன்) கூறினான், (எ - து)

வசிட்டன் தேற்றி நீக்கடன்களையுமாறு கூறியும், ஸ்ரீராமன் துயாமிருதியால் எழுந்திருத்ததுகண்டு மீண்டும் தேறுதல்கூறி நீக்கடன்கழிக்கச் செல்லுமாறுகூறியதைத் தெரிவிப்பது இச்செய்யுளென்க. இறந்தவரைக்குறித்து இரவகுத்திற் பயனிலையாதலால், செய்யவேண்டிய தாப்பணிகளைச் செய்க என்றபடி. விண்ணுரீர் மொக்குளின் விளியும் யாக்கை - 'படுமறை மொக்குளின் பல்வாழ்த்தோன்றிக், கெடுமிதோயாககை' என்ற நாலடியா

ரோடும், “மாரிமொக்குளின்மாய்த்து” என்ற சிந்தாமணியோடும் ஒப்பிடுக. விண் - மேகத்துக்கு ஆகுபெயர்; உ - சாரியை. யாக்கை - எழுவகைத்தாதுந் களால் யாக்கப்படுவது. கண்டது இல்லை - இறந்த தந்தையை மீண்டுவகாணு தல்விலை யெனினுமாம்; “ஆண்டாண்டதோறு மழுதுபுரண்டாலு, மாண்டார் வருவரோ மாநிலத்தோ - வேண்டா” என்றாற்போல. பி - ம்:—¹விண்ணினீர், ²வாழ்க்கையை. ³அழுத்துதல். ⁴இல்லைப்போய், இல்லையால். ⁵மண்ணினீர், ⁶நின்மலாக, உன்மலாக, நின்மலாக. (கககஉ)

அ௦.—வசிட்டன் தேற்றியபின் இராமன் நீர்க்கடன்செய்யச் செல்லுதல்.

என்றபி ¹னேந்தலு மெழுத்து நான்மறைப்
பொன்றிணிந் தனசடைப் புனித னேடுமபோய்ச்
²சென்றனன் ³செறிதிரைப புனலிற் செய்கென
⁴நின்றன னிராமனு நெறியை கோக்கினான்.

(இ-ள்.) என்ற பின்-என்று (முனிலன்) கூறியபின், ஏந்தல்உம்-¹நீராம னும், எழுத்து-(இருப்பிடத்தினின்று) புறப்பட்டெழுத்து, நால் மறை பொன் திணித்து அன சடை புனிதனேடும - நான்குவேதங்களிலும் வல்ல (உருக் கிய) பொன் இறுகிறாற்போன்ற செஞ்சடைமையுடைய பரிசுத்தஞான வசிட்ட டனுடனே, போய்—, செறி திரை புனலில் சென்றனன்-²உருகிய அலை களையுடைய ககைகீரினிடத்திற் சோத்தான் (அப்போது), செய்க என- (செய்யுநகடமைகளே) செய்வாயென்று வசிட்டன் சொல்ல, நின்றனன்- (மத்தாகினிக்கடையைடைத்து) நின்றவனாகிய, இராமன்உம்—, நெறியை கோக்கினான்-(துக்கத்தணித்துச் செய்வேண்டிம்) முறைமையைக் கருதினான்; (எ - று).—பி - ம்:—¹ஏந்தலையெய்திவந்தரும. ²சென்றனா. ³திரைசெறி. ⁴நின்றனா. (கககஉ)

அக.—இராமபிரான் இறந்த மன்னனுக்குத் தரிப்பணஞ்செய்தல்.

புக்கனன் ¹புனலிடை முழுநிப போந்தனன்
நக்கன் மறைபவன் சடங்கு காட்டத்தான்
²முக்கையி னீர்விதி முறையி னீந்தன
நொக்கின் றுயிர்தொறு முணாவு நல்குவான்.

(இ - ள்.) உயிர்தொறும-எல்லாச சிவாததுமாகவினிடத்தும், ஒக்க- ஒருதன்மையாக, நின்னு-(அத்தாத்தமாவாய்) நின்ற. உணாவு நல்குவான் - (அவற்றிற்கு) அறிவை, அருளபவனாகிய திருமால் [¹நீராமன்],—புனலிடை புக்கனன்-நீரில் இறங்கி, முழுநி போந்தனன்-நீரடிவரது, தக்க நல் மறைய வன் சடங்கு காட்ட-ஒத்தத்தக் சிறந்தவேதங்களை யுணர்த்த (புரோகிதஞான) வசிட்டன் (செய்யவேண்டுஞ்) சடங்கை அறிவித்த, தான்—, முக்கையின் நீர்-கைகளால் மூன்றுதரம் எடுத்தவிடப்படுகிற தாப்பணகிரை, விதி முறையின் ஈந்தனன்-(சாஸ்திரங்களில்) விதித்த முறைமைப்படி (இறந்த தன் தந்தையை யுத்தேசித்துச்) கொடுத்தான்; (எ - று.)

யாவர்க்கும் உணர்வை நல்குவ் கடவுளின் அவதாரமூர்த்தியான இராம பிரகன் தான் கொண்ட மானுடவேடத்திற்கு ஏற்ப மறையவன் சடங்குகாட்டத் தர்ப்பணஞ்செய்தா னென்றவாறு. சீடங்கு - வடங்கு மென்னும் வட சொல்லின் சிதைவென்பா. பி - மீ—¹புனலினின். 'முக்கைகோவியியது, முக்கைகன்வீரவிதி. ³உணாவை நல்குவான், உணாவருணனுவான். (கககச)

அஉ.—தர்ப்பணஞ்செய்தபின் இராமன்

பரிணசாலேக்தயீர்தல்.

ஆனவன் ¹பிறவுள யாவு ²மாற்றிப்பின்
'மானமந் திரக்தவந் மன்னர் மாதவ
ரேனையர் பிறர்களுஞ் சுற்ற வேகினன்
சானகி யிருந்த'வச் சாலை பெய்தினுன்.

(இ - ன்.) ஆனவன் - (அடங்குந் தர்ப்பணஞ்செய்தவன்) ஆன மூர்திராமன், பிற உள யாஉம ஆநரி - மற்றுமுள்ள எல்லாக்கிரியைகளையுஞ் செயது முடித்து, பின் - பின்பு, மானம - பெருமையையுடைய, மத்திரதவந் - மத்திரிகளும், மன்னா - அரசர்களும், மாதவா - முனிவர்களும், ஏனையா பிறர்களுடம-மற்றையோர எல்லோரும், சுற்ற - சூழ், எகினன்-சென்று, சானகி இருந்த அ சாலை எய்தினுன் - சீதாபிரட்டி தங்கியிருந்த அந்த (த தனது) பாணசாலையினிடத்தை யடைந்தான்; (எ - று.)

பிறவுளயாவும்மென்றது-இலகைப்பழத்ததுடன் சோதது இங்கு திப்பிணைக்கைக கொண்டெசயத் பிண்டத்தைக் காட்டு மென்பது, முதலுலால் துணியப்படும. பரதன் தன்சேனையிடங்கிய இடத்திலுள்ள தாயமாகையழைத்துவர வசிட்டரை பழைய, சத்தருக்கின்ன சுமங்கிரன் குகன் மத்திரி மாகன் இவர்களுடன் இராமாசரிமத்தைடைத்து துககம்பொங்கப் புலம்பி வணங்க, இராமபிரான் ஷேமம் வினாவித் தகைப்பிற்த்ததைக் கேட்டுப் புலம்பிச் சீதாலக்ஷணாகருஞ் சொல்லி வருத்த தம்பிராதேற்றித் தர்ப்பணம் முதலிய சடங்கைக செய்மசொல்ல, இலட்சுமண சேதைகளுடன் சென்று மூழ்கிச் சடங்கியற்றினென்று முதலுலகூறும். கீழ் மத்திரப்படலத்திலு "மானகோகதிர் கவரிமாவனைய பிரா" எனநகற்கேற்ப, 'மானமகதிரதவா' என்றா. ஏனையா எனபதில், பகுதியாகிய ஏனையென்பது எத்தனை யென்பதன் மருஉவான ஏனைபென்பதன் கீட்டல் பிறிதென்னும் பொருள் தரும் 'ஏனை' என்னும் இடைச்சொல்லன்று: பின்னே 'பிறர்' என வந்ததனால்; இனி, 'ஏனையாபிறர்' என்றவற்றை ஒருபொருட் பன்மொழி யென்பாரும் உளர். சாங்கி - ஐக்கிராசனமகன்; தததிதாத்தாமம். இரு தவம் சாலை எனப் பதம்பிரித்து உரைத்தல் சிறப்பன்று. பி-மீ:—¹செய்கடன்பிறவும். ²ஆற்றினுன். ³மானவன் மத்திரதலைவன்மன்னவர். ⁴நற். (கககஇ)

அங்.—பரதன் சீதையின்பாதங்களில் வீழ்த்து அரற்றதல்.

எய்திய வேலையிற் ¹நமிய ²ளெய்திய
தையலை ³நோக்கினன் சாலை நோக்கினான்
கைகளிற் கண்மலர் புடைத்துக் கான்மிசை
யையனப் பரதன்வீழ்த் தரற்றி னுனரோ.

(இ - ள்.) எய்திய வேலையில் - (அப்பாணசாலையை) அடைந்த காலத்தில், ஐயன் அ பரதன் - சிறப்புடையனான அத்தப்பரதன், தமிழன் எய்திய - (அவருத) தனியாளாயிருந்த, தையலை - சீதாபாட்டியை, நோக்கினன் - பார்த்து, சாலை நோக்கினான் - அத்தழைக்குடிசையையும் பார்த்து, (மிகஇரக்க முற்று), கண் மலா கைகளின் புடைத்து - தாமரைமலாபோலும் (தன்) கண்களைக் கைகளால் மோதிக்கொண்டு, காலமிசை வீழ்த்து அரற்றினான் - (அப்பிராட்டியின்) திருவடிகளில் விழுந்து அழுதான்; (எ - று.) — அரோ - அற்றசை.

பாங்கியாபலா இடைவிடாது குடுத்து பணிவிடைபுரிய அரண்மனையத் தப்புரத்தல் அரசியாடவீற்றிருத்தறகுடரியவன் காட்டில் ஓராச்சிரமத்தில் தனியேயிருத்தலை நோக்குமபடி நோக்கமைக்கு வருத்திக் கண்களைப் புடைத்துக்கொண்டு கதறிப்புலம்புபுனான பரதனென்க தையல் - அழகுடையவன். கான்மிசை எனஎடுத்து - அவ்வனத்திலே என்னவும் இடமுண்டு. பி - ம்:—¹தமியன். ²எய்தியத. ³நோக்கியச. (கக்கசு)

அசு — பரதனது துயரம்

வெந்துயர் ¹தொடர்தர ²விமயி விம்மி
³நுந்திய நிரந்தர மூற்று ⁴மாறில
⁵சிந்திய ⁶சூரிசிலச் செம்மல் சேந்தகண்
ணிந்தியங் களிலெறி கடலுண் டென்னவே.

(இ - ள்.) 'இத்தியகங்களில் - பொறிகளிலே, எறி கடல் உண்டு - அலை வீசுகிற கடல் உள்ளது,' என்ன - எனறுசொல்லுமபடி, சூரிசில் அ செம்மல் - பெருமையிறந்த அரசனாகிய அப்பரதனது, சேந்த கண் - சிவந்தகண்கள், — வெம் துயர் தொடர்தர - கொடியசோகம பற்றுதலால், விம்மி விம்மி - மிகப் புலம்பி, ரீ - கீரை, உத்திய - வெளிச்செல்லுத்தினைவாய், நிரந்தரம் ஊற்று மாறில - இடைவிடாமல் சுரத்தல் மாறுதனவாகி, சிந்திய - (கீரைச) சொரிந்த வண்ணமிருத்தன; (எ - று.)

கடலிற்போலப் பரதனது கண்களில் நீர் மிககிருந்ததனால், கண்டோரால் 'பூமியிற்கடலிருத்தலபோல இத்தியங்களிலெறி கடலுண்டு' என்றுகருதுமாறு ஆயிற்றென்றா. இது தன்மைத்திற்ப்பேற்றவணி. உத்திய, மாறில -

பலவீன்பால் முற்றெச்சம். சிந்திய - முற்று. நிரந்தரம் - டெசொல். பி-ம்:—
 1தொடாந்தெழ. 2விம்மல், விம்ம. 3உத்தின்ன. 4வற்றில, மாற்றில, மாற்றல,
 மாறினன். 5சிந்தின. 6குருதியைச. (கககஎ)

அரு.—பரதனைக் கைக ஈல்தாங்கித் தந்தையிறந்தமையைச்

சீதைக்கு இராமன் தெரிவித்தல்.

அந்நெடுந் துயருறு மரிய வீரனைத்
 தன்னெடுங் 1கரத்தினு விராமன் றுங்கினு
 னன்னெடுங் கூந்தலை கோக்கி நாயக
 னென்னெடும 2பிரிவினிற் 3றுஞ்சினு னென்றான்.

(இ - ள்.) அ நெடு துயர உறும்-அப்படிப்பட்ட பெருந்துன்ப மடைந்த,
 அரிய வீரனை - அருமைமான வீரதன்மையுள்ள பரதனை, இராமன்—,
 தன் நெடு கரத்தினுல - தனது நீண்ட கைகளால், தாங்கினான் - எடுத்தது
 அனைத்துக்கொண்டு, 4வ நெடு கூந்தலை கோக்கி - அழகிய நீண்ட கூந்தலை
 யுடைய சிவையைப் பார்த்து. 5நாயகன் - (5ம) தலைவனான தசரதசக்கரவர்
 ததி, என் 6வரு பிரிவினில் துஞ்சினான்-என்னுடைய நீண்டகாலததுப் பிரிய
 நிகழ்த்த சோகததால் இறந்தான். 7என்றான் - என்று சொன்னான்; (எ - று.)

சக்கரவாததிருமாரணுக்கு உலகத்தில் தந்தையொழிய அரசரு ளெவ
 னும் தலைவ னல்ல னாதலால், இவனே, தந்தை 'நாயகன்' எனப்பட்டான்.
 பதினாலுறவுக்காலம் பிரிந்தாக விசயித்த தாதலாலும், பிரிந்தாகரு ஒவ்
 வொரு கணமும் ஒருபுகமாகத்தோன்று மாதலாலும், 'நெடுமபிரிவு' எனப்
 பட்டது. நெடுங்கரம் - ஆறு நுபாற்றும். 8ன்னெடுங்கூந்தல்-பண்புத்தொகை
 யன்மொழி. 9தன்மை - கூந்தலுடையாளுக்கு அடைமொழியாகவுமாம். துஞ்
 சினான்-மங்கலவழிகு பி-ம் —1தடக்கையால். 2பிரிவினில். 3இறந்திட்டான்.

அசு.—சீதை புலம்பத்தொடங்குதல்.

துண்ணெனு நெஞ்சினு 1நொங்கி னுடுனைக்
 கண்ணெனு 2நெடுங்கடல் கலுழி கான்றிட
 மண்ணெனுஞ் 3செவிலிமேல் வைத்த கையினுள்
 பண்ணெனுங் கிளவியாற் பன்னி யேங்கினாள்.

(இ - ள்.) (அதுகேட்ட சீதை),—துண்ணெனும் நெஞ்சினான்-திடுக்கிட்ட
 மனமுடையவளாய், தாங்கினான் - நெடுங்கி, துனை கண எனும் நெடு கடல்
 கலுழி கான்றிட - (தனது)இரண்டு கணக ளென்கிற பெரிய கடல் கலவகல்
 நீரைச் சொரிய, மண எனும் செவிலிமேல் வைத்த கையினுள் - பூமிதேவி
 யென்கிற செவிலித்தாயின்மேல் வைத்த கைகளையுடையவளாய், பண எனும்
 கிளவியால்-இசைப்பாட்டுடன் சொல்லத்தக்க இன்சொற்களால், பன்னி -
 பலவாறுசொல்லி, ஏகனினுள் - புலம்பினாள்; (எ - று.)

செவிலி-வளர்க்குந்தாய். திருமகளின் அயிசமாய் அயோநிநியாக அவ தரித்த பிராட்டியைப் பூமிதேவி பாதுகாதது சககமகாராசனிடம் ஒப்பித்த தனால், 'மண்ணனுஞ்செவிலி' என்றா. தரையிற் கைகளை யூன்றிக்கொண்டு என்பது மூன்றாம் அடியின் கருத்து. கடல் - கண்ணுக்கு, நீசொரிதற்கே யன்றிப் பார்த்திருத்தற்கும் உவமையாம். கிளவி - கிளக்கப்படுவது; கிளத்தல் - சொல்லுதல், இ - செயப்படுபொருள்விருதி. பி-ம்.—¹ துளங்கிமைத்துணைக். 'கடனெடுக, கயனெடுக, நெடுககயல். 'செல்விமேல். (கககக)

அஎ.—கீதையின் வருத்தம்.

கன்னகு திரள்புயக் கணவன் பின்செல
நன்னக ரொத்தது நடந்த கானமு
மன்னவன் ¹றுஞ்சின 'னென்ற மாற்றத்தா
லன்னமுந் துயர்க்கட லடிவைத் தாளாரோ.

(இ - ள்.) கல் ரகு - மலையை (த தனக்கு நீகராகாதென்று) பரிசிக் கிற, திரள் புயம் - திரண்டதோள்களையுடைய, கணவன் பின் செல - தன்கணவனான ஸ்ரீராமபிரானது பின்னே செல்லுதலால். நடந்த - (கால்களாற்) சென்ற, கானமஉம - காடும், கல் ரகர் ஒத்தது - (கீதைக்கு வருத்தத் தராமல்) அழகிய அயோததியாகரமபோலவே யிருத்தது: (பின்பு), மன்னவன் துஞ்சினன் என்ற மாற்றத்தால் - சககராததி இறந்தானென்ற வார்த்தை கேட்டதனால். அன்னம் - அன்னப்பெடுபோன்ற அசகீதையும், துயர் கடல் அடி வைத்தான் - துன்பமாகியகடலில் கால்வைத்தான்; (எ-று.)

நகரத்து அரசசெல்வத்தைத் துறந்து வனமபுகுத்தபொழுதுத் துன்ப மறியாத கீதை தசரதன் இறந்தானெனறதனால் துன்பத்தையறிந்தானென் பது, இப்பாட்டின்கருத்து. முதலிரண்டடிகளால், கணவனுடன் செல்லு மிடம் காடாயினும் அதனைப் பிராட்டி நகராதவே கருதினா னெனக் கற்பின் சிறப்பு உணராதப்பட்டது முதலடியில், ரகு - உவமவுருபுமாம்; மலைபோல் விளங்குகிற எனினுமாம். துயாககடலில் அடிவைத்தான்-துன்பமனுபவிக்கத் தொடங்கினான் என்றபடி இனி, தண்டகாரணியஞ்செல்லுதல், இராமனைப் பிரித்தல், இவர்கையில் வசிக்கல முதலாகப் பலபெருதுன்பங்களை யடை வதை நோக்கி இவ்வனங்கடறினாரெனினுமாம்; "கவ்வையம் பெருங்கடலின் முனியுங் கால்வைத்தான்" என்றா, நகரீங்குபடலத்தம் பி-ம்.—¹ துஞ்சின னான். 'என்னும். 'கிளவியால். (ககஎ௦)

அஅ.—முனிபீத்தினியர் கீதையைக் கங்கையில் முழுவதிந்து

இராமனிடஞ் சேர்த்தல்.

ஆயவ டன்னேநீநர் தங்கை யேற்கினர்
தாயரின் முனிவர்தர் தருமப் பன்னியர்
துயரீ ராட்டினர் துயர நீக்கினர்
நாயகற் ¹சேர்த்தினர் 'நவையு 'ணிக் கினார்.

(இ - ன்.) (அப்பொழுது), நவையுள் நீங்கினார்-குற்றங்களினின்று நீக
கிணவர்களான, முனிவர்தம் தரும பன்னிபா-இருடிகளுடைய தருமபத்தி
னீகன், தாயரின-தாய்மார்போல, (பிராட்டியினிடம் மிக அன்புடையவர்
களாய்), நோந்து-அருகிற்சென்று, ஆபவந்தனை-அசுகிதையை, அம் கை
வந்தினர்-அழகிய கைகளால் தாங்கி (அழகுததுக்கொண்டிபோய், தாய் நீர்
ஆட்டினா-பரிசுத்தியுள்ள கவகைகளிலே ஸ்தாபித்தது, துயரம் நீக்கி
னா-(அவன்) சோகத்தைத் தணித்து, நாயகன் சோததினா - கொழுஞான
இராமனை அடைவித்தாராக; (எ - று)

ஆபவன்-கீழ்க் கூறியவாறு ஆகியவன். தருமப்பன்னி-தாமதநீ என்னும்
வடசொல்லின் கிடைவு. துயரமீக்குதல் - தேறுதலுதலுதல். நான்காம்
அடிக்கு-கணவனைச் சோதித்த தாம துணைம கேட்கினா என்பாரும் உளா:
அவ்வுருககு, துயரம்-கிடைபடுத்துன்பத்தை நோக்கியதா லாயது. பி-ம்:—
¹சோததினா. ²கவையில், கவையும. ³கேகினா. (ககஎக)

அக - சுமந்திரன் தாய்மாரோடும் கான்றவரோடும்

இராமனிடம் வருதல்

தேன்றருத் தெரியலச செமம னாவரை
¹யின்றவா மூவரோ டிருமை நோக்குறுஞ்
சான்றவா குழாததொடுத் தரும ²நோக்கிய
தோன்றலபாற் சுமந்திரன் றொழுது தோன்றினன்.

(இ - ன்.) தேன் தரும தெரியல-தேனைச்சொரிசிற பூமாவையுடைய,
அ செமமல கால்வரை - பெருமைக்குணமுடைய (இராமன் முதலிய) அக்
குமாரா கால்வரை, என்றவா-பெற்றவாகளாகிய. மூவரோடு-(கௌசல்மைய
முதலிய தாய்மார்புமருடனும், இருமை நோக்குறும்-(பிறப்பு வீடு என்னும்)
இரண்டனது துன்பவினப்பதனைகளை ஆராயத்தெரிந்த, சான்றவா குழாத்
தொடுதல் - பெரியோகூட்டக்கோடும, சுமந்திரன்—, தரும நோக்கிய
தோன்றலபால் - (எப்பொழுது தருமத்தைப்) கிதிக்குத் தன்மையுள்ள
ஸ்ரீராமபிரானிடம், தொழுது தோன்றினான்-அஞ்சலிசெய்துகொண்டு வந்து
சேர்ந்தான்; (எ - று)

“இருமைவகைதெரிந்து” என்ற குறளிற் பரிமேலழகா உரைத்தவாறு,
இவரு ‘இருமைநோக்குறும்’ எனப்பதறகுப் பொருள் கொள்ளப்பட்டது.
பி-ம்:—¹சான்றவம். ²நோக்குறும். (ககஎஉ)

வேறு .

கஉ.—இராமன் தாய்மாரைக்கண்டு கண் னதீர் சிந்துதல்.

எந்தை யாண்டையா ¹னியம்பு வீரோன
வந்த தாயர்தம் வயங்கு சேவடிச்
²கிந்திப்பின்றனன் சேந்த ³கண்ணீர்
முந்தை நான்முகத் தவற்கு முந்தையான்.

(இ - ன்.) (அப்பொழுது), முந்தை என் முகத்தவற்கு உம் முந்தையான் - (எல்லாப்பிராணிகளுக்கும்) முற்பட்டபிரமனுக்கும் முற்பட்டவனான பூரீராமன், எந்தையான் டையான் இயம்புவீர் என - 'எந்தை எவ்விடத்திலுள்ளான்? கூறுவான்' என்று (பரிதாபத்தோடு) சொல்லி, வந்த தாயர்தம் வயநகுசே அடி - அங்குவந்த அத்தாய்மாராகது வினவகுநிற சிவத்தபாதங்களில், சேந்த கண்ண நீர் - சிவந்த (தன்) கண்களின் நீரை, சிந்தி நின்றனன் - இடைவிடாது சொரிந்து நின்றான்; (எ - று.)

‘எந்தையாண்டையான் இயம்புவீர்’ என்று கூறியது - இறத்தவரைப் பற்றி இவ்வனம் விசாரிக்கின்ற ஓர் வழக்குகோக்கி பெண்கு - இவ்வனம் விசாரிக்கும்வழக்கம், இப்போதும் உலகிலிருந்தவறிக. படைத்தற்கடவுளான பிரமனை உத்திததாமரைபிணின்று தத்ததனால், ‘முந்தையான் முகத்தவற்கு முந்தையான்’ என்றா. பி - ம் - ¹இயம்புகிறான். ²சிந்த. ‘கண்ணினீர். ()

கூக. - இராமனைக் கட்டிக்கொண்டு தாய்மாரீ அடி,
யாவரும் மனம்வருந்துதல்.

தாய் ருத்தலைப் பெய்து ¹தாந்தழீஇ
²யோய்வி லன்பினு ³உரற லோங்கினு
ராய சேனைபு மணங்க னுர்களுந்
⁴தீயில் ⁵வீழ்த்துநீ மெழுநிற நேம்பினுந்.

(இ - ன்.) (அப்பொழுது), தாய்மாமா - அத்தாய்மாராகளும், தலைப்பெய்து - ஒருவருகூடி, தாம் தழீஇ - தங்களை (தனித்தனி இராமனைத்) தழுவிக்கொண்டு, ஒப்ப இல் அன்பினால் - ¹கீங்காத அன்போடு, உரறல் ஓங்கினு - கதறுதல் மிக்கனா; ஆப சேனை உம் - திரண்ட அச்சேனையிலுள்ளாரும், அணவகு அனார்கன் உம் - தேவமகளிரையொத்த மாதர்களும், தீயில் வீழ்த்துநீ மெழுநின் - அனலில்விழுந்து உருகிறமெழுதுபோல, தேமயினு - மனமுருகி வருத்தினுந்.

தீமெழுது - வினைத்தொகை. உரற லென்னுந் தொழிற்பெயரில், உரறு - பகுதி. அணவகு - திருமகளும், மோகியென்னும் பெண்தெய்வமாமம். பி - ம் - ¹தாமுமவீழ்த்து. ²ஒப்பினு - உலறிப்பேங்கினுந், உரற்றி பேங்கினுந், உலறிப்பேற்றியே ³தீயின். ⁴வீழ்த்து. (௧௧௭௪)

கூஉ. - வந்த தாய்மாரீ சீதையைத்தழுவீ வருந்திநிற்பல்.

¹பின்னல் வீரரைப பெற்ற பெற்றியப்
பொன்ன னுர்களுந் சனகன் பூவைபைத்
துன்னி மார்புறத் தொடர்ந்து புல்லினு
ரின்னல் வேலைபுக் ²கிழிந் த முத்துவார்.

(இ - ன்.) பின் - பின்பு, அ வீரரை பெற்ற பெற்றி அ பொன் அனார்கன் உம் - (இராமன்முதலிய) அத்தவீரர்களைப் புதல்வராக ஈன்ற பெருமைபுடைய திருமகளையொத்த அத்தாய்மாராகளும், சனகன் பூவையை - ஐக்கரசன்

மகளான நாகணவாய்ப்பறவையின் சொற்போலும் இன்சொற்களைபுடைய
கேதையை, துன்னி - அடைத்து, மார்பு உற தொடர்ந்து புல்லினர் - மார்பிற்
பொருத்தக் கட்டியணைத்தவர்களாய், இன்னல் வேலை புக்கு இழிந்து அழுச்
துவார்-துன்பக்கடலிற் பிரவேசித்து உள்ளிறவகி அமிழ்பவரானர்; (௭ - று.)

சனகன்பூவை - ஜாகி. பூவை - உவமவாகுபெயர். பி - ம் —¹பின்னர்,
பின்னை. 'இடைத்து. 'அழுவருவா, இரவருவா. (கக௭௭)

கூஉ.—சேனைவீரர் முதலியோர் மாவநத்தத்தோடு ஸ்ரீராமனை யடைதல்.

சேனை வீரருந் ¹திருநன் மாநகர்
¹மாளை மாந்தரு மறறு னோர்களு
மேனை வேந்தரும பிறரும யாவருங்
கோனை பெய்தினர் குறைபுஞ் சிந்தையா.

(இ ள்) சேனை வீரரும்-படைவீரர்களும். திருநன் மாநகர் - (மற்றும்)
அழகியசிறந்த பெரிய அமோதகியாகக்கூறலுள்ள, மால்லை மாந்தாடம் -
(இராமன்பக்கலுள்ள) அன்பினால் வருகுகிற ஆடவர்களும், மற்றுடனோர்
களும் - மற்றுமுள்ளவர்களும் [மகளிரும], எனை வேந்தரும் - மற்றும் அர
சர்களும், பிறாடம் - (அமைச்சாமுதலிய' மற்றையோரும், யாவாடம்-(ஆகிய)
எல்லோரும். குறையும் சிந்தையா - அழியுமனக்கையுடையாய், கோனை
எய்தினார் - (தககன்) தலைவனான ஸ்ரீராமனை அடைந்தாக்கன்; (௭ - று.)

இரண்டாம்அடியில், மானமனப்பது மாண்பென ஈறுதிரிந்த தென்ற
லும் ஒன்று; சாமைய, சரிதை, வதை, கால எண்பனபோல. பி - ம் —¹திரு
வின். 'மானமாந்தரும. (கக௭௮)

கூச.— துரியாஸ்தமன வருணனை.

படஞ்செய்த் நாகணைப பள்ளி நீக்கின
விடஞ்செய் ¹தொல்குலத் திறைவ துதலாற்
றடஞ்செய் தேரீனன் றுறு நீரினற்
¹கடஞ்செய் வானெனக் கடலின் முழ்கினான்.

(இ - ள்.) படம செய் - படத்தைவிரிசுக்குத் தன்மையுள்ள, நாக அணை -
சேவகசயத்திலு, பள்ளி - படுகதலை, ¹கடலினன் - நீங்கிஇவருஅவதரித்த திரு
மாலாகிய ஸ்ரீராமன், இடம் செய் - (அவனும் காண் அவகரித்தற்கு) இட
மாகக்கொண்ட. தொல்குலத்து - தொன்றுதொட்டிருகிற குலத்துக்கு,
இறைவன் ஆதலால்-தலைவன் தானுதலால்,—தட செய் தேரீனன்-பெருமை
பொருத்தின தேரையுடைய சூரியன்,—தானுடம் நீரினால் கடம் செய்வான்
என - (தன்குலத்தவனான தகைச்சககரவாததி இறந்தத்தற்கு) தானும் நீரில்
முழ்கிச் செய்யவேண்டுங் கடமைகளைச் செய்பவன்போல, கடலில் முழ்கினான் -
மேற்குக்கடலில் முழுகினான் [அஸ்தமித்தாண்என்றடி]; (௭ - று.)

சூரியன் இயல்பாக மறைந்து அஸ்தமித்ததற்குத் கவி இங்னன் தாமாக ஒருகாரணத்தைக் கற்பித்துக் கூறியதனால், ஏதுத்தந்தறிப்பேற்றவனா. நாகனை - நாகவனை யென்பதன் விகாரம்; “செஞ்சபதிகொண்ட வளநாகனை யினான்” எனச் சிந்தாமணியிலுங் காண்க. “பனிக்கடலுப் பள்ளிகோளைப் பழகவிட்டோடிவந்தென், மனக்கடலுள் வாழவல்லமாயமனான் நம்” என றுற்போல, ‘நாகனைப்பள்ளிகிணான்’ என்றா; இது - உபசாரம். நாகம் கிணான் என்னுது ‘நாகனைப்பள்ளிகிணான்’ என்றதனால், அவ்வாதி சேஷன் இவகு இலகருமனனாப அவதரித்து இராமபிரானே என்றும் விட்டுப் பிரியாது அவனுக்குச் சகலவித கைக்கரியமுஞ் செய்யுத்தன்மை குறிப்பிக்கப் பட்டது. பி-ம் —¹தம். ²கடன். (ககஎஎ)

கூரு — இதுவும் மேற்கவியும் - தாகம் மறுநாள் அரசர்முதலியோர் குழிந்திருக்க, விரதவேஷத்தைக்கிறித்துப் பரதனை இராமன் வினுவதலைக் கூறும்.

அன்று தீர்த்தபின் ¹னரச வேலையுந்
துன்று செஞ்சடைத தவருஞ் சுற்றமுந்
தன்றுணைத் ²திருந் தமபி மார்களுஞ்
சென்று சூழவான் டிருந் செடபுரன்.

(இ - ள்.) அன்று தீர்த்த பின் - அனறைத்தினம் கழித்தபின்பு [மறு நாள்], அரசர் வேலை - அரசர்கூட்டமும். துன்று செம சடை தவாலம் - நெருங்கிய சிவந்தசடைபையுடைய முனிவாகளும், சுற்றமும் - பத்துவர்க கமும், தன் துணை திரு தமபிமாக்களும் - தனக்குத்துணைவரான சிறத்த (பரதன்முதலிய) தமபியரும், சென்று சூழ - வகுசுற்றிலுமிருக்க, ஆண்டு இருந்த - அவ்விடத்தில் வீற்றிருந்த, செமம் - பிரபுவான ஸ்ரீராமன், — (எ - று.) — “பரிந்துகறினான்” என அடுத்த கவியோடு முடிபும்.

அரசவேலை - உயாதினை யீறு விகாரமாயிற்று. வேலை - கடலின்பெயர், கூட்டததுக்கு உவமையாகுபெயர். பி-ம்: —¹அரசர்வேலையும். ²தனித. ³தம்பி மாரொடும். (ககஎஅ)

கூசு. வரதன் றுஞ்சினான் வைய மாண்பாற்
சரத நின்னத்த மகுடந் தாங்கலாய்
விரத வேடநீ யெனகொல் ¹வெண்ணுவான்
பரத ²கூறெனப் பரிந்து கூறினான்.

(இ-ள்.) ‘பரத’ — வரதன் துஞ்சினான் - யாவாக்கும்) வேண்டினவற்றைக் கொடுக்குத்தன்மையனான சக்கரவர்த்தி இறந்தான்: (பின்பு), வையம் - நில வுலகம், ஆணையால் - (அவனது) கட்டளையால், சரதம் - உண்மையாக, நின் னது - உன்னதேயாம்; (அவனமிருக்க), கீ —, மகுடம் தாங்கலாய் - முடி குடாமல், விரதம் வேடம் வேண்டுவான் - தவவேஷத்தை விரும்பிப் பூண்டது, என் கொல் - யாதுகாரணத்தாலோ? கூறு-சொல்லாய், என்னு -

என்று, பரிந்து கூறினான்-அன்புகொண்டு வினாவினான்; (எ - று.)—வேண்டு
வான் - எதிர்காலவினையெச்சம் தொழிற்பெயர்த் தன்மைப்பட்டவர்த்தது.
பி - ம்:—¹வேண்டினாய், மேவினாய். ²கூறெனப். ³பணிந்து. (ககஎக)

கஉ.—பரதன் கூறத்தோடங்குதல்.

என்ற லும்பதைத் தெழுந்து கைதொழா
¹நின்று தோன்றலை நெடிது நோக்கி
யன்றி யாவரே ²யறத்து னோராதர்
பின்று வாய்கொலா மென்னப் பேசுவான்.

(இ - ள்.) என்றலும்-என்று (இராமன்) வினாவினவனவிலே;-பரதன்),
பதைதது எழுத்து-மனம் துடிது டத்தெழுத்து, கைதொழா நின்று-கைகூப்பி
வணங்கி நின்று, தோன்றலை - இராமனோடு, நெடிது நோக்கி - நெடும்
பொழுது பார்த்து, ¹(உலகத்தில்), ²நீ அன்றி-நீயல்லாமல், அறத்து உனோர்-
தருமநெறியில் நிற்பவா, யாவா-யாஉனா? அங்கனமிருக்கவும், அதா பின்று
வாய் கொல் - அவ்வறநெறியினினமும் பின்னிடுவாயோ? என்ன-என்று
சொல்லி, பேசுவான்-(மறமும்) கூறுபவளுனான்; (எ - று.)—அதனை மேல்
ஆறுகவிகளிறீர் காண்க. ஏ, ஆம் - அசைகள்.

கைதொழாநின்று என்பதை ஒருசொல்லாக நிகழ்காலவினையெச்ச
மெனினுமாய்; ஆகின்ற-இடைநிலை அதா-அருநெறி. பி-ம் —¹நின்ற. ²அறத்
துளாரதைப், அறத்துனோராதர். (ககஅ௦)

கஅ — இதுமறதல்-ஆறுகவிகள் ஒருதோடர்: பரதன் தன்கருத்தைத்
தேர்வித்தல்.

¹மனக்கொன் றுதன் 'வரத்தி' னின்னைபு
நினக்கொன் றுநிலை 'நிறுவி' நேமியான்
²றனைக்கொன் றுடருத் தனய ³னாதுலா
⁴லெனக்கொன் றுதவ மடுபப தெண்ணினால்.

(இ - ள்.) மனக்கு ஒன்றாதன் - (பெரியோர்) மனத்துக்குப் பொருந்தா
தனவாகிய, வரத்தின்-வரம்களால், நின்னைஉம்-உன்னைபும், நினக்கு ஒன்ற
நிலை நிறுவி-உனக்குப்பொருந்தாதநிலைமையிலே நிறுத்தி, நேமியான்தனை -
(தசரத)சக்கரவரத்தியை-கொன்றான்-இறக்கச்செய்தவனான கைதேயி,தரும்-
பெற்ற, தனயன்-புத்திரனானவன், (யான்) ஆதலால் - ஆகையால், எனக்கு-
(பாவியான)எனக்கு, தவம் அடுப்பது-தவவொழுக்கத்தை மேற்கொள்ளுதல்,
எண்ணினால் - ஆலோசிக்கமுடிகிறது, ஒன்றுஆ - தக்கதொன்றாகுமோ? [ஆகா
தென்றபடி]; (எ - று)

நல்லோசெய்யுத் தவத்தைப் பிறப்பினால் இழிவையடைத்த யான் மேற்
கொள்ளுதல் தகாதென்றவாறு. ஒன்று என்பதை ஒன்றாகு என்பதன் விகார
மாகக் கொண்டு, பொருந்தாது எனினுமாய். தவம் அடுப்பதொன்றாகு என

இயைப்பினுமாம்; தவமானது பொருத்தின தொருகாரியமோ வென்க.
பி - ம்:—¹மனைக்கொன்றதன், மனைக்கொன்றதவன். ²வரத்து. ³நிறுத்தி.
⁴தனக்கொன்றான். ⁵ஆதலின். ⁶எனக்கன்றோ, எனக்கன்றே. (ககஅக)

கக௯. நோவ தாகவிய வுலகை நோய்செய்த
பாவ காரியிற பிறந்த ¹பாவியேன்
சாவ தோர்கிலேன் தவஞ்செய் வேனலேன்
யாவ ²னாகியிப் பழிதின் ³தேறுவேன்.

(இ-ள்.) நோவது ஆக-வருத்துமபடி, இ உலகை நோய் செய்த-இந்நில
வுலகத்தை வருத்தப்படுத்தின, —பாவகாரியின் - பாவியிடத்தினின்று,
பிறந்த—, பாவியேன் - தீவினையுடையனான் யான், சாவது ஓகிலேன் -
இறக்கத்துணிகதேனில்லை தவம் செய்வேன் அலேன் - தவஞ்செய்வேனு
மாகஅல்லேன்; யாவன் ஆகி இ பழிதின்னு ஏறுவேன் - (இனி) எத்தன்
மையனாய் இப்பழிப்பினின்று கீதகி ஈதேறுவேன்? (எ - று)

பாவகாரி—பாவகாரினி வட்சொல தீவினைசெய்தவன். இராமன்
கானகமும் தசாதசக்தாத்தி வானகமுஞ் செல்லக காணமாகி உலகத்தாரை
யெல்லாம் துபாதருளமுததுமாறு செய்தவ னாதலின். கைகேயியை, ‘நோவ
தாகவியவுலகை நோய்செய்தபாவகாரி’ என்றான். தன்பழி கீவருவது இறப்
பினலேனும் ஆகவேனும் பிராயச்சித்தமாகத் தவஞ்செய்வதனலேனும் ஆக
வேனும் இரண்டும் தன்னிடத்தி லல்லாமைமால, ‘யாவனாகி யிப்பழிதின்
தேறுவேன்’ என்கின்றான். பி-ம்.—¹பாவியான். ²ஆக. ஏறுகேன். (ககஅஉ)

க00. நிறையி நீங்கிய மகளிர் கோமையும்
பொறையி நீங்கிய தவமும் பொங்கருட்
பிறையி நீங்கிய வறமும் தொல்லையோர்
முறையி நீங்கிய ¹வரசின் முத்துமோ.

(இ-ள்.) நிறையின் நீங்கிய-கறபுநெறியில்கின்று விலகிய, மகளிர்-மாதர்
களின், கோமைய - குணமும், பொறையின் நீங்கிய - பொறுமையினின்று
விலகிய, தவம்ம - தவவொழுக்கமும், பொங்கு அருள் துறையின் நீங்கிய -
விளங்குகிற கருணையின்வழியினின்று விலகிய, அறமம்-தருமமும், தொல்
லையோர் முறையின் நீங்கிய - முன்னோர்களதுமுறைமையினின்று விலகிய,
அரசின்-அரசாட்சியினும், முத்தம்-கொடுமைமில் முறப்படுமோ? [படாது
என்றபடி]; (எ - று.)

நிறையினீங்கியமகளிர் கோமை முதலியவற்றினும், தொல்லையோர்முறை
யினீங்கிய அரசு மிக்கவொடியது என்பதாம். ஆதலால், “முத்தவர்க்குரித்தர
செனு முறைமையின்” தவறிய அரசியல் யான் கொள்ளத்தக்கதன்று என்பது
பெறப்படும். நிறை-செஞ்சை கற்புநெறியில் நிறுத்தல. பொறை - காரணம்

பற்றியாவது மடமையாலாவது ஒருவன் தமக்குக் குற்றஞ்செய்தவிடத்துத் தாமும் அதனை அங்னிடஞ் செய்யாது பொறுத்தலோடு, விரதம்முதலிய வற்றால் தம் உயிர்க்கு வருந் துன்பங்களையும் பொறுத்தல். “அறனு, மருளு டையான் கண்ணதேயாகும்” என்பவாதலால், அருட்டுறையினீங்கிய அறம் தகாததாயிற்று. பி-ம்:—¹அரசு. (கஉஅ௩)

க0க. பிறந்து நீயுடைப் பிரிவி றெல்¹பதந்
‘துறந்து மாதவந் தொடங்கு வாயென்றான்
மறந்து நீதியிற்¹றிமப்பி வாளிற்கொன்
றறந்¹தின் றுலென¹வரசு தான்வெனினு

(இ - ன்.) பிறந்துஉம - (சககராததிபின் மூதகதிருமகளைப், பிறந்தி ருந்தும, கீ—, உடை - (உணக்குசொசொகமா) உடைய, பிரிவு இல் - நீங கததகாத, தொல் - தொன்றுதொட்டுவருகிற, பதம் - (அரசாளும்) பதவியை, துறந்து - விட்டு, மா தவம் தொடங்குவாய - பெரியதவத்தைசெய்யத் தொடங்குவாய,என்றால்—, (யான்), மறந்துஉம் - மறந்தாயினும், நீதியின் திறம்பி - முறைமையினின்று வழுவிய, அறம் வாளின் கொன்று தின்றால் என - தருமத்தை வாளினுற் கொன்று தின்றாற்போல, அரசு அது ஆள் வென் ஓ - அவ்வரசாட்சியை ஆளவேண்டு? (எ - று)

மூத்தவனான¹ அரசொழிய இளையவனான யான் அரசான்வேனாயின், அது தருமத்தை முற்றுக்கெடுத்ததாமென்றவாறு பதம் - நிலைமை. அறவ கொன்றுதின்னுதல் - தருமத்தை முற்றுக்கெடுத்துவிடுதல். பி-ம்:—¹அறம். ‘துறந்த. ‘திறம்புவாளிற, ‘தினறானென, தின்றாயென. ‘யானது, அரசை. (கஉஅ௪)

க0உ. தொகையி லன்பினு லிறைவன் றுஞ்சநீ
புகையும் வெஞ்சரம் புகுதப் புந்தியால்
¹வகையில வஞ்சன யரசு வவ்வயான்
பகைவ னேகொலா மிறவு¹பார்க்கின்றேன்.

(இ - ன்.) தொகை இல அன்பினுல - (உன்பகல்) அளவற்ற அன்பி னால், இறைவன் துஞ்ச - சக்காவாத்ரி இறக்க, கீ—, புகையும் வெம் சுரம் புகுத - புகைத்தெரிகிற வெவ்விய கொடுவனத்திற் பிரவேசிக்க. (அச்சமயத் தில்), புந்தியால் வகை இல் வஞ்சன் ஆய் அரசு வவ்வ - மனத்தினால் வருத் தற்கரிய வஞ்சனையையுடையவனும் (உணக்குடரிய) அரசாட்சியைக எவாந்து கொள்ளுதற்கு, யான்—, இறவு பாக்கின்றேன் பகைவன்வ கொல் - சோர் கின்ற சமயம்பாாதது நிற்கிற பகைவனேயோ? (எ - று.)

அரசாண்ட தந்தையும், அவ்வரசாட்சிக்குரிய மூத்த மைத்தனும் இல் லாத சமயத்தில் யான் அரசுகொன்வேனாயின், அது, அற்றம்¹சோக்கி யரசு சவரும் பகைவன்தொழிலே யாமென்க. இறவு-இறவுஎன்னும் பருகியடியாப் பிறந்த தொழிலாகுபெயர். பி-ம்:—¹வகையும். ‘பார்க்கியான். (கஉஅ௫)

க௦௩. உந்தை தீமையு முலகு றுதனோய்
தந்த தீவினைத் தாய்செய் தீமையு
மெந்தை ¹நீங்கமீண் டாசு செய்¹கெஞ்சு
சின்னையாவதுந் தெரியக் கூறினான்.

(இ - ள்.) எந்தை - எமதுதலைவனே! உந்தை - உனது தந்தையான தசரதன்(செய்த), தீமைஉம்—, உலகு - உலகத்துக்கு, உறுத நோய் தந்த - நோரத்தகாத துன்பத்தைசு செய்த, தீ வினை-பாவதொழிலுடைய, தாய்- (என்)தாயான கைகேயி, செய் - செய்த, தீமைஉம்—, நீங்க - நீங்கும்படி, மீண்டு - (நீ ஆயோதகிக்குத்) திரும்பிவந்து, அடாசு செய்க - அரகாட்சி செய் வாயாக, எஞ - என்று, சின்னையாவதுஉம் தெரிய கூறினான் - (தன்) மனகருத்துமுழுவதும் (இராமனுக்கு) விளங்கச்சொன்னான், (பரதன்); (எ - று.)—பி-ம்.—¹தீர, எனச. (ககஅச)

க௦௪. —அதுகேட்ட இராமன் கூறத்தோடங்குதல்.

சொற்ற வாசகத் துணிவு ணர்ந்தபி
¹னிற்ற தோவிவன் ²மனமென் றெண்ணுவான்
வெற்றி வீர³யான் விளம்பக் கேளொன
⁴முற்ற நோக்கினான் மொழிதன் மேயினான்.

(இ-ள்.) சொற்ற - (இவனும் பரதன்) சொன்ன, வாசகம்-வார்த்தையின், துணிவு - நிச்சயத்தை, உணர்ந்த பின் - அறிந்தபின்பு, (ஸ்ரீராமன்), இவன் மனம் இற்றது என்று எண்ணுவான் - இவன்கருத்து இத்தன்மையதோ என்று கருதுபவனாய், (அவனைநோக்கி), வெற்றி வீர யான் விளம்ப கேள் என - 'சயத்தையுடையவீரனே! யான் (சில) சொல்லக் கேட்பாய்' என்று, முற்றய நோக்கினான் மொழிதல மேயினான் - முழுவதும் ஆலோசித்து (சிலவார்த்தை) சொல்லத்தொடங்கினான்; (எ - று.)—அதனை அடுத்த எழுகவிகளிற் காண்க.

தனக்கு இராசசியத்தைக் கொடுப்பதற்காகவே பரதன் வருகின்றனென்பதை உபததுணர்ந்து இலக்குமணனிடத்து இராமன் முன்புகூறினானெனும், அந்தப்பரதன் தான் அடாசுபுரிவது அறத்திற்கு மாறான தென்று உறுதியான எண்ணங்கொண்டுள்ளா னென்பது இப்போதுதான் தெற்றென விளங்கியதனால், பரதனது அககருத்தை மாற்றுவதற்கு ஏற்ப இராமன் கூறலானென்க. முற்று நோக்கினான்-முழுவதும் அறிந்தவ [ஸாவஜ்ஞ] னான ஸ்ரீராமனெனினுமாம். பி-ம்:—¹இற்றவோவினை. ²அறிவு. ³கான். ⁴முற்ற.(ககஅஎ)

க௦௫.—ஒதுமுதல் எழுகவிகள் - இராமபிரான்
பரதனது கோள்கையைத் தவறெனக் காட்டுதலைத் தெரிவிக்கும்.

¹முறையும் ²வாய்மையு முயலு நீதியு
மறையு ³மேன்மையோ ⁴தறனு ⁵மாதிரிப்
⁶துறையுள் யாவையுஞ் சுருதி நூல்⁷விடா
விறைவ ரேவலா லியைவ காணையா.

ஒன்பது கவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ன்.) ஐயா—¹முறைஉம்-சல்லொழுக்கமும், வாய்மைஉம் - சத்தியமும், முயலும் நீதிஉம் - (யாவரும் அடைய) முயலத்தக்க நியாயமும், அறையு மீமேன்மையோடு - (சிறப்பித்தது) சொல்லப்படுகிற மேன்மையும், அறன்உம் - தருமமும், ஆதி ஆம் - முதலான, துறையுள் யானாஉம்-சுவழிகளிற் சேர்ந்தவையெல்லாம், சுருதி தூல் விடா இறைவா எவலால் இயைவ-வேத சாஸ்திரங்களின்பொருளை விடாமற்கொண்ட அரசாகனது கட்டளையாலே (உலகத்தில்) உண்டாவன: காண - (இதனை) அறிவாய்; (எ - று.)

முறைமுதலியன நிலைநிற்பதன்பொருட்டு இறைவரிருத்தல் இன்றியமையாத தென்றவாறு இனி, சக்கரவாதத்தின் அனுமதிப்படியே நடப்பது தகுதி யென்றவாறுமாம். முயலுதல்-யத்தனப்படுவது திருக்குறளில் 'இறைமாத்சி' என்றவிடத்து, 'உலகபாலருநாயின்று உலகங்காததலின், இறையென்றாய்; 'திருவுடைமன்னரைக்காணில் திருமலைக்கண்டேனே யென்னும்' என்று பெரியாரும் பணித்தார்' எனப் பரிமேலழகருரைத்ததை இவரு 'இறைவா' என்றதற்குப் கொள்க. பி.ம்.—¹முறையின். ²வாய்மையின். ³மேன்மையோடு. ⁴அறமும். ⁵ஞானமும், வேளையும். ⁶துறையும். ⁷விடாது.

க0க. பரவு கேள்வியும் பழுதின் ஞானமும்
விரவு சீலமும் ¹வினையின் மேனமையு
முரவி லோயதொழற் குரிய தேவருங்
குரவ ரையெனப் பெரிது கோடியால.

(இ - ன்.) உரவ விலோய - வலிமையையுடைய விலையையுடையவனே! பரவு கேள்விஉம்-சிறப்பித்தது சொல்லப்படுகிற தூறிகளையையும், பழுது இல் ஞானமஉம் - குற்றமற்ற சுவண்ணாயும், விரவு சீலமஉம் - பொருத்தின நல்லொழுக்கமும், வினையின் மேனமைஉம் [மேன்மையின் விலைஉம்] - மேம்பட்டதொழிலும், தொழிந்த உரிய தேவாஉம் - வணங்குதற்குரிய தேவர்களும், குரவா - பெரியோர்களை, என - என்று, பெரிது கோடி - மிகவும் மனத்திற்கொள்வாய்; (எ - று.)

கேள்வி முதலியன குரவாசொல்லுஞ்சொற்களால் உண்டாவனவென்றும், அவர்கள் குலதெய்வம்போலக் கொண்டாடத்தக்கவ ரென்றுங் கருத்து. கேள்விமுதலியவற்றைக் குரவா என்றது - உபசாரவழக்கு. பரவு - பரந்த என்னுமாம். ஞானத்துக்குப் பழுது - ஐயத்திரிபுகள். 'வினையின் மேன்மை' என்றவிடத்து மொழிமாற்றப்பட்டது. குரவா-குரு என்பதன் பன்மை; குரவ: - வடசொல். பி.ம்:—¹வினையும். (கஉஅக)

க0௭. ¹அந்த நறபெருங் குரவ ரா²ரொனச
சிந்தை ³தேர்வுறத் தெரிய ⁴கோக்கினுற்
றந்தை தாயரென் றிவர்க டாமலா
லெந்தை ⁵கூற⁶வே றெவரு மில்லையால்.

(இ - ள்.) எந்தை - எனது அன்புடையானே! அந்த நல் பெரு குரவர் - கீழ்க்கூறிய சிறந்தமகிமையையுடைய அப்பெரியோர், ஆர் - யாவர்? எங் - என்று, சிந்தை தோவு உற - மனத்தெளிவடைப, தெரிப கோக்கினால் - விளக்க ஆராய்தால், தந்தை தாயா என்ற இவர்கள் தாம் அலால் - தந்தையர் தாயுமென்ற இவ்விருவருமேயல்லாமல், கூற - சொல்லுதற்கு, வேறு எவர் உம் இல்லை—; (எ - று.)

கீழ்க்குரவாபெருமையைத் தெரிவித்தவன், இத்தனால், அககுரவர் இன்னுரென்று விளக்குகின்றான். தந்தைதாயா - பன்மைபிற்பெற்ற பொதுத் திணையுமைத்தொகை. தம்பிபை எகதை பென்றது, அன்புபற்றிய மரபு வழுவுமைதி. பி-ம்—¹அதையில் ²எனில் ³தோவுற. ⁴எண்ணினால் ⁵கூறில். ⁶வேறியைவதில்லையே, வேறியைவதில்லையால். (ககக௦)

க௦௮. தாய்வ ரங்கொளத் தந்தை பேவலான்
மேய ¹நக்துலத் தரும மேவினே
னீவ ரங்கொளத் ²தவித னீர்மையோ
வாய்வ ருமபுலத் தறிவு மேவினுப்.

(இ - ள்) ஆய் வரும் - (பெரியோர்களால்) ஆராய்துவரப்படுகிற, புலதது - ஞாலகளின்; அறிவு - உணாவை, மேவினாப் - அடைத்தவனே! தாய் வரம கொள - தாயான கைகேயி வரமபெற்றுக்கொள்ள, தந்தை எவலால் - (அதற்குக் கட்டுப்பட்ட) தந்தையின் [தச்சாதது] கட்டனாயால், மேய நம குலம் தருமம் மேவினேன் - (தாய்தந்தையாசொற்படி நடத்தலென்கிற) பொருத்திய நமதுகுலத்துக்குஏற்ற ஒழுக்கத்தை விருமபி ஏற்றுக் கொண்டேன் (அவ்வறநெய்யை, ³நீ வரம கொள தவிதல் - நீவேண்டிக் கொள்ளுதலால் (தான்) ⁴நீக்குதல். ⁵நாமென - நற்குணமாகுமோ? [ஆகாது என்றபடி]; (எ - று.)

தாய்தந்தையரே குரவராதலாலும் அவர் சொல்லேமீறுதல் தகாததலாலும் யான காணக்ஞ்சென்றிருக்க, அதனை உன் வேண்டுகோட்காகத் தவிர தல் தக்கதன்றென்பதாம். 'ஆய்வரும்புலம்' என்றது - அரசாகற்றற்குஉரிய அறநூலும், நீதிநூலும் முதலாயினவற்றை. இனி. ஆய்வு அரு எனப்பிரிப்பின்பு - ஆராய்கது அறிதற்கரிய எனப் பொருளாம். புலம் - ஞாலதலை, தொல்காப்பியப்பாயிததில் "புலத்தொருக்கோனே" என்றாயிதது விருகதியுனாயால் அறிக. இரண்டாமடியில், 'மேயகாணக் துருவிமேவினேன்' என்றும் பாடம். பி-ம்—¹நீம். ²தீதனேர்மையோ, தவிதனீதியோ. (ககக௧)

க௦௯. தனய ¹ராயினார் ²தந்தை தாயரை
வினையி ³னல்லதோ ரிசைபை வேய்தலோ
⁴நினைய லோவிடா நெடிய வன்பழி
புனைத லோ⁵வைய புதல்வ ராதருன்.

(இ - ன்.) ஐய-! தனயர் ஆயினார்-புத்திரரானவர்கள், தந்தை தாயரை-
(தமது) தந்தையையும் தாயையும், வினையின்-(தாம் செய்யுந்) தொழில்களால்,
நல்லது ஓர் இசையை வேய்தலஓ - சிறந்ததொரு கீதத்தினை அடைவித்
தலோ, (அன்றி), நினையல் ஓவிடா - (பாவா) நினைப்பினின்றும் நீங்காத,
நெடிய வல் பழி-பெரிய கொடியபழிப்பை, புனைதல்ஓ-(அவாகளுக்குச்) சூட்டு
தலோ, புதல்வா ஆதல-(தாம்) மகனாகப் பிறத்ததற்கு'ப்பயன்)? (எ - று.)

இருமுதுகுரவாககு மகன்செய்யும் உதவி, அவர்களைப் புகழ்பூணு
விததலேமன்றிப் பழிபூணு மத்தலாகாது, ஆதலால். கைகேயிபெற்ற வரமும்
தசரதன் வரமளித்த சொலன்ன மெய்மையும் பழுதுபடாதபடி ஒழுருவது
முறைமையென்றாறு. பெற்றோர் விருப்பத்துக்கு மாறுபட நடத்தலாகா
தென்பதை வற்புறுத்துதற்குச் சீழ்கூற்றியதையே வேறுவகையாக கூறியது.
'ஓ' என்பதை அசையாக்கொண்டு, நினைமல விடா-நினைத்தல நீங்காத என்
றலும் ஒன்று. ஐய' என்பதற்கு - குறிப்புப்பெயர்ச்சமாக அழகிய என்று
உரைத்து. புதல்வாக்கு அடைமொழிமாத்ருதலும் அமையும் பீ-ம் —¹ஓயி
னா. ²தானைகாமாதம் ³சல்லசொல்லிசையுமேயலோ, சல்லசொல்லிசைய
வெய்தலோ, நின்று சொல் விளங்கி மேயலோ, சல்லதொலவ்சையமெயக
லே. 'நினைதலோ. ⁴ஓயா.

(கககஉ)

கக0 இம்மை ¹பொய்யுரைத் திவறி மெய்தையா

ரம்மை வெயடைசோ ²நாக மாளயான்

கொம்மை 'நன்னிதிக குவைவரின் வைகிவாழ்

செம்மை சொகிலக தாச 'செய்வெனோ

(இ - ன்.) திவறி - (கைகேயிக்குக் கொடுக்க வந்ததை நிறைவேற்றி)
லோபஞ்செய்து, எந்தையா என்றுதந்தையா, இம்மை - இப்பிறப்பிலே,
பொய் உரைத்து—, அம்மை - அறுமையிலே, வெயடைசோ நாகம் ஆள -
கொடுமைபொருத்தின் நாகத்தைச் சேருமாடி, யான்—, கொம்மை கலகிதி
குவையின் வைகி வாழ் செய்மை சோ லித்து அரசு செய்வென்று-நிரண்ட
யிருந்த பணக்குவியலிற் பொருத்தவாழ்கிற இன்பமமைந்த சிலவுலகத்து
அரசாட்சியைச் செயவேனோ? [செய்யேனா என்றபடி]; (எ - று.)

நான் கைகேயியின்வந்ததை நிறைவேற்றாமல் இராச்சியத்தை மாசுபுரிய
உலோபஞ்செய்தால், அக்குல எந்தையா பொய்யுரைக்காதாய நாகஞ்சேர்
வார்; தந்தையாமை நாகத்தினின்றும்புது புகட்டினது'கடமையோ? 'தந்தை
நாகத்திற்கிடக்கட்டும் நாம் அரசுபுரிவோம்' என்பது புத்திரனின் கடமையோ?
மீட்பதே புத்திராடமைமாதலால், அரசுபுரிகல காராதுமென்பதாம். எந்
தையா-ஆர் என்னும் பலாபால் விதுதி. சிறப்புப்பொருளது. அம்மை-இறந்த
பின்வரும்நிலை. குவை - மேடு. பீ-ம் —¹மெய்யுரைதலறி. ²நாகமாள்க. ³லெம்
முலை. 'செய்வெனோ, செய்வதோ.

(கககஉ)

ககக. வரணி¹ லுந்தைசொன்² மரபி னுலுடைத்
தரணி நின்னதென்³ நியைந்த தன்மையா
‘லுரணி⁴ னீபிறத் துரிமை⁵ யாதலா
லரசு நின்னதே⁶ யாள்சு வென்னவே.

(இ - ள்.) வரன் - (கைகேயிக்குக் கொடுத்த) வரத்திலே, நில்-தவறாது
நின்ற, உந்தை - உந்தகையினுடைய, சொல் - சொற்களின், மரபினால் -
முறைமைப்படி, உடை தரணி-அவனுடையதான நிலவுலகம், நின்னது -
உன்னுடையது, என்று—, இயைந்த - அமைத்த, தன்மையால் - தன்மையி
னாலும், கீ—, உரனின்-(அதனை ஆளுதற்கேற்ற) வலிமைகளோடு, பிறத்து-
தோன்றி, உரிமை ஆதலால்-உரிமைபெற்றவனாதலாலும், அரசு நின்னதுஎ-
அரசாட்சி உனக்கு உரியதேயாம்; (ஆதலால்), ஆள்க - (அதனை⁷) ஆளுவா
யாக, என்ன - என்று (இராமன் பரதனைக்கேட்கி, சொல்ல, —(எ - று.)—
(பரதன்) என் (ககஉ), என் தாள்பூண்டு வேண்டினான் (கக௩) என
மேலிரண்டுகவிகளில் தொடர்ந்து முடியும்.

கீழ் நூற்றைத்தாஞ்செய்யுளால் அரசு இன்றியமையாததென எடுத்துக்
காட்டி, பிறகு தான் அரசுபூண்டவ கூடாதென்றற்குப் பலபாடல்களாற் கார
ணங் காட்டி, இதனால், ‘உன்னுடையதை⁸ அரசுபுரிக’ என்று பரதனைக்கேட்கி
இராமபிரான் கூறுகின்றன நெனக்க தாய்க்கு வரமளித்த தந்தையின் மெய்
ம்மைமொழியின்படி அரசாட்சி நினக்கு உரியதாதலாலும், தேசபலம் மனோ
பலம் முதலிய ஆற்றல்களால் கீ அதற்கு ஏற்றவனு மாதலாலும், ‘அரசு நின்
னதே, கீ ஆள்க’ என்றனனென்க. இங்கு ஒருசாரா ‘பிறந்துரிமையாதலால்’
என்பதற்கு-கைகேயிக்குப் புத்திரனாகப் பிறந்தமையாலேயே உனக்கு இவ்வுல
கம் உரித்து என்று கூறி, ‘தசரதன் கைகேயியை மணந்தகாலத்தது இராசசியத்
தைச் சல்கமாகச்சபதஞ்செய்கான என்று ஸ்ரீவான்மீகிராமாபணத்தில் ௧௦௭
ஆம் ஸாககத்திற் கூறியிருப்பதால், ‘இராசசியம் கைகேயியினுடையதே தச
ரதன் அதனுக்கு உரியவனல்லன்’ பெண அரசுபுரிதற்குப்பதில் இததசரதன்
அரசுபுரித்தான்: ஆகவே, கைகேயியின்புத்திரனான பரதனுக்குப் பிறப்புரிமை
யாகவுள்ளது அரசியல் தசரதன் தன்னுடையதல்லாத இராசசியத்தை இரா
மனுக்கு அக்கிரமமாகக் கொடுக்க, தனக்குரியது இராசசியம் என்று மத்தரை
யாற் போதிக் கப்பட்டுத் தன்கணவனை அக்கிரமத்தினின்று தடுக்கக் கற்புடைய
கைகேயி வரவியாததைக் கொண்டனள்’ என வாதிபா. அன்றோ ‘தன்ன
தல்லாத இராசசியத்தை அரசன் தான் வரமாகக் கொடுத்ததற்கும் உரியனல்
லனே? அதுவும் ‘பாதகத்திற் சேராதோ?’ என்பதையும், ‘இராசசியம் தன்ன
தானால் கணவனிடப்பட்டபடி இராசசியத்தை பிராமனுக்குக் கொடுத்திடாமல்,
தன்கணவனையும் உயிரிவகுமாறு செய்வதுதான் கைகேயியின் கற்புக்கு
அணி?’ என்பதையும் ஆராயக்கடவா. இனி, கைகேயிக்குச் சல்கமாக அளித்த
தைப்பற்றி இரண்டுவகையாகச் சமாதானங் கூறப்படும்: விவாகம்முத
லிய காலங்களிற் கூறிய சொல் பத்தப்படுத்தாது என்பது தருமநூற்

சொள்கையென்பது ஒன்று மற்றொன்று - உத்தம குலத்தவராகிய கோசலை சுழித்திரையரைப் போலவே கைகேயிபையும் பட்டமகிஷிபாகக்கொண்டு, இவர்கள் வயிற்றிற் பிறத்தவர்களில் எவர் மூத்தவரோ அவர்க்கு அரசு என்று னென்பது. இங்ஙனமாகச் சமாதானங்கூறுவதே, முன்பின்னாப்து இவ் விராமாயணத்தின்பொருளை கோமையாகக் கூறவேண்டுமென்னுங் கருத்துக் கொண்ட பெரியோரதுணிபாட. பி - ம்:—¹தூக்கை. ²வந்தினால். ³உரணி னேன். ⁴ஆகையால். ⁵ஆந்திடைபனீ, ஆங்கவைபனீ, ஆங்கையையகீ. ()

ககஉ.—இதுவும், அடுத்த கவியும் - பாதன் 'அரசு என்னதாகில் நான் உனக்குத் தந்தேன்: நீ மூள்க' என்று பிரார்த்தித்தலேத் தெரிவிக்கும்.

முன்னர் வந்துதித் துலக ¹முன்றினு

நின்னை யொப்பிலா கீழி மந்தபா

'ரென்ன தாகிலா 'னின்று தத்தனென்

மன்ன போத்துகீ பகுடஞ் சூடுடனா.

(இ - ள்.) 'முன்னர் வந்து உதித்தது 'எனக்கு முன்னே வந்துவிறந்து, உலகம் முன்றினடம் சின்னை ஒப்பு இலா-மூவுலகங்களிலும் உன்னையொப்ப வரில்லாத, ¹—, பிறந்த—, பா - பூமி. என்னது ஆகில - (கீ சொன்னபடி) என்னுடையதானால், பாண இன்று தத்தனென்-தான் இப்பொழுது (அதனை உனக்குக்) கொடுக்கேன்; மன்ன - அச்சனே' ²—, போத்து - மீண்டுவந்து, மகுடம் குடு - முடிசரிப்பாய், 'என - என்று (இராமனை கோக்கிப் பாதன்) சொல்லி,—(எ - று) —'வேண்டினான்' என வருட கவியோடு முடிபும்.

'முன்னே வந்துதித்துலகமுன்றினும் சின்னை யொப்பிலா பிறந்தபா' என்றதனால், பா எனக்கு உரியதாமாறு இல்லையென மறுத்தவாறு. பி-ம் — ¹முன்றினில். ²என்னதாகான. ³எனக்கினைந்தனன். (கககதி)

ககக. பல்வங்கி வையகம் ¹வருந்தி 'வையகீ

யுலங்கொ டோளுநக் குறுவ செபதியோ

கலங்கு றுவணங் காததி போந் தெனாப்

பொலங்கு லாவுதாள் பூண்டு வேண்டினான்.

(இ - ள்.) 'வையகம் - சிலாலகுமுழுவதும், மலங்கி - கலங்கி, வருத்தி வைக - வருத்திநிறக, ¹—, உலகம் கொள் தோள் உனக்கு உறுவ செய்திது - திரங்கற்றாணையொத்த கொள்கையுடைய உன்மனத்திற்கு இசைபவற்றைச் செய்வாயோ? [செய்தல் தகுதியன் நென்றபடி]; (ஆதலால்), கலங்குற வணம் - (அவ்வுலகம்) கலங்காகபடி, போத்து - மீண்டுவந்து, காததி - பாது காப்பாய், 'என - என்று சொல்லி. பொலம் குலாவு தாள் பூண்டு வேண்டினான் - அழகுவிளங்குகிற (நீராமனது) திருவடிகளைப் பிடித்துக்கொண்டு (பாதன்) பிரார்த்தித்தான்; எ - று.)

என்றான் இராமனென்க. ஆண்டுஎழுமொழுவழ் எஞ் வந்த காலம்-வருஷங்கள்
எழுமொழும் மற்றும் ஏ ழென்றுகூட்டிவந்த காலம் எனப் பதவுரை காண்க.
நீ தந்த பாரகம் - நீ எனக்கு இப்போதுகொடுத்தபூமியை, என்ஆணையால்
ஆள்-எனினுமாம். பாரகம்-பூமியினிடம். பி-ம்.—¹ஏய். ²என. ³வனத்து. ⁴தாவரு.

வேறு.

கக௭. மன்னவ னிருக்க வேயு மணியணி மகுடஞ் சூழி
கென்ன யா¹னி யைந்த தன்னு னேயது மறுக்க வஞ்சி
யன்னது நினைந்து நீயென் னானைய மறுக்க லாமோ
சொன்னது செய்தி யைய துயர்நுழந் தபர லென்றான்.

(இ - ள்) மன்னவன் - சக்கரவர்த்தி, இருக்கவஉம - வாழ்ந்திருக்கையி
லும், மணி அணி மகுடம் சூடுக என்ன - இரத்தினங்கள் பதித்த அழகிய
கிரீடத்தைத் தரிப்பாயென்று (என்னோககி) சொல்ல, யான் இயைந்
தது-நான் (அப்பொழுது அதற்கு) உடன்பட்டது, அன்னான் ஏயது மறுக்க
அஞ்சி - அததற்கை எவ்வினகை மறுத்தற்கு அஞ்சியேயாம் [அரசாட்சியில
விருப்பதாலன்று என்றபடி] (அவ்வாறிருக்க), அன்னது நினைந்து - அந்
நனம் நான் உடன்பட்டதுமாதிரித்ததைக் கருதி, நீ என் ஆணையை மறுக்கல்
ஆம்ஓ - நீ எனதுகட்டளையைத் தடுத்தல் தருதியோ? [அன்று என்றபடி]:
சொன்னது செய்தி - (நான்) சொன்னதைச் செய்வாய ஐயம்! துயர் உழ
ந்து அயரல்-துக்கமனுபவித்ததுதன்னாதே, என்றான்-என்று (பத்தினோககி
இராமன்) கூறினான்; (எ - று.)

இராமன் அரசாட்சிசெவ்வததை அனுபவித்ததில் விரும்புவெறுப்
பில்லாமல் “தகைதசொல் மிக்க மகதிருமில்லை” எனறது கருதியே முன்னம்
முடிசூட உடனப்பட்டன னென்பதை, கீழ் மகதிப்பட்டலததில் “தாதையப்
பரிசுரைசெய்த தாமரைக்கண்ணன், காதலுற்றில் னிகழ்த்திலன் கடனி
தென்றுணர்த்தும், யாதுகொற்றவனெவியதது செயலன்றோ, நீதியெற்கென
நினைந்து மப்பணிதலைநின்றான்” என்றதனாலும் அறிக. அன்னது நினைந்து -
அததகைத சொல்ல யெண்ணி எனினுமாம். பி-ம்.—¹நீ. ²இசைத்த.
³உழன்று. (க200)

கக௮.—மீண்டுத்தோலத்தோடங்கிய பரதனை விலக்கி வசிட்டன்
கூறத்தோடங்குதல்.

ஒள்ளியோ¹னினைய வெல்லா முரைத்தலு² முரைக்க லுற்ற
பள்ளநீர் வெள்ள மின்ன பரதனை விலக்கிப் பண்டு
³தெள்ளிய குலத்தோர் செயகை⁴ சிக்கறச சிந்தை நோக்கி
வள்ளியோய் கேட்டி⁵யென்னு வசிட்டமா முனிவன்⁶ சொன்னான்.

(இ - ள்.) ஒள்ளியோன் - ஒளியையுடைய ஸ்ரீராமன், இனைய எல்லாம்
உரைத்தலும் - இத்தன்மையனவான வாராததைகளையெல்லாம் கூறினவன்
விலே, உரைக்கல் உற்ற - (அதற்கு மறமொழி) கூறத்தொடங்கின, பன்னம்

கீர் வெள்ளம் அன்ன பரதனை-ஆழமான கடல்கீப்பெருக்கையொத்த [கம்
பிரத்தன்மையுடைய] பரதனை, விலக்கி—, வசிட்டமாமுனிவன்—, (இராம
னைப்பார்த்து), ‘வள்ளியோம்-வரையாதருளுங் குணமுள்ளவனே! பண்டு -
முன்புள்ள, தெள்ளிய குலத்தோர் தெளிவான (உன்) குலத்து அரசர்களின்,
செய்கை-கடத்தைபை, சிக்கு அற - சத்தேகமிலவாதபடி, சித்தை கோக்கி
கேட்டி - மனத்திற் கவனித்துக் கேட்பாய்,’ என்ன - என்று சொல்லி,
சொன்னான்-(சிலவாததை) சொல்பவனான்; (எ-று);—அவற்றை அடுத்த
ஆறுகவிகளின் காண்க.

வசிட்டமுனிவன் முன்புள்ள தெள்ளியகுலத்தோரின செய்கைகளைச்
செய்தல்மாமல் தன் மனத்தில் ஆராய்ந்து ‘வள்ளியோம்கேட்பாய்’ என்று இரா
மனைகோதுகிச சொன்னான் என்றுங் கொள்ளலாம். ஒளியோன், ஒண்மை-
தேகாந்தியும், அறிவுறுப்பமும்; புகழாம தாம் உறவருகையிலும் உலகத்
தைக்காககின்ற அரசாட்சுரிய தெய்வத்தன்மையெனினும் அமையும்; “உறங்
குமாயினு மன்னவன் றன்றொளி, நறவகு தெண்டிடை வையகந் காக்குமால்”
என்றா சிந்தாமணியிலும். பன்னகோ வெள்ளமன்ன பரதன் - நற்குணக்
கடல்போன்ற பரத்தெனினுமாம்; “தள்ளரிய பெருகீதத் தனியாறு புகமண
மும், பன்னமெனும் தகையானை பரத்தெனும் பெயரானை” என்றார், கீழ்க்
குலமுறைகிளத்தபுடலத்தும்; இனி, கடலவெள்ளம் பரதனுக்குக் கருகிறத்
தில் உலகமையெனினுமாம். பன்னத்தில் வந்துவிழும் கீர்வெள்ளம்போன்ற
எனக்கூறி உலகமையாக்குதல் சிறப்பினறும், பி —¹ இனையது. ² இசைக்கல்,
இசையல். ³ தெள்ளியோர். ‘சிக்குறச. ‘என்ன “சொல்வான், கூறும் (கஉ௦)

வேறு .

ககக — இதுமுதல் ஆறுகவிகள் - ஒருதொடர்: வசிட்டமுனிவன்
முத்தையோர் செய்கையைக்கூறி, என்னுணையால் இராச்சியத்தை
யங்கீகரிப்பர் யெனல்

கிளரகன் ¹ புனலுனின் றியொர் கேழலா
யினையெனும் திருவினை ‘யேத்தி னுனரோ
‘வுளாவரும் பெருமையோ ரெயிறறி னுட்புரை
வளரிளம் ‘பிரையிடை யறுவிற நேற்றேவ.

(இ - ள்.) (பூர்வகாலத்தில்). அரி-திருமால் ஓர் கேழல் ஆய் - ஒப்பற்ற
தொரு ஆதிவராகமாததியாய், உளவு அரு பெருமை ஓர் எயிற்றின் உன்பு
ரை-வருத்துதலில்லாத பெருமையுடைய ஒரு கோத்தத்ததின் உள்ளிடத்தில்,
வளர் இள பிறையிடை மறுவின் தோன்ற-வளருத்தன்மையுள்ள இளம்பிறை
சசந்திரனிடத்துக் களவகம்போலக் காணப்பட, கிளர் அகல் புனலுள்ளின்று-
பொங்குகிற பரந்த கடலினின்று, இளை எனும் திருவினை - பூமிதேவியை,
வந்தினுன் எடுத்தருளினான்; (எ - று.)

இப்பொழுது கடக்கிற வராககல்பததுக்கு முந்தின பாத்தமகல்பததைப் பற்றிய பிரளயத்தின் இறுதியில் ஸ்ரீமந்நாராயணன் ஏகார்க்கவமான பிரளய சலத்தில் முழுகியிருந்த பூமியை மேலே எடுக்க நினைத்து ஸ்ரீவராகாவதாரீதீ தைச செய்தருளிக் கோட்டுருனியாலே பூமியை எடுத்துவந்தன னென்பது, இங்குக்குறித்த புராணவரலாறு அரி - ஹரி; திருமால். அடியவர்தயரை அழிப்பவன். திரு என்னும் இலகருமியின் பெயர், இங்கு, பெண்ணென்ற மாதிரமாய் நின்றுது; மாதாகளெல்லோரும் இலகருமியின் அமிசமேயாத லால். “நீநக்குஞ் செழுஞ்சுடாக கோடுமிப்பாரு நீசாமுகத்தசு, சிறகரும் பிறைபுங் களவமுமபோலு மெனிற்கிறுகண், மறக்குஞ் சரஞ்செற்ற மாயோ ரரவகன் வராகமதாயப், பிறகும் பிறப்பின் பெருமையெவ் வாறினிப் பேச வதே” என்ற திருவரங்கததுமலைச்செய்யுளிலும் ஸ்ரீவராகராயரோது திரு வெயிறுக்குப் பிறையையும் பூமிக்குக் களவகத்தையும் உவமைகூறியவாறு காண்க. பி-ம் —¹புனலின். ²எய்தினான். ³உளவவனும். ⁴பிடி. (கஉ௦௨)

கஉ௦. ¹ஆதிய வமைதியி னறுதி யைப்பெரும்
பூதமும் வெளி²யொழிக் தெவையும்புக்கிட
னாத³ன்வ வகன்புன ⁴னலகி நண்ணருஞ்
⁵சோதியாந் தனமையிற் றுயிறன் மேயினான்.

(இ-ள்.) ஆதிய-கீழ்கடத்த, அமைதியின் - அககல்பகாலத்தின், அறுதி- முடிவிலே ஐ பெரு பூதமஉம-பஞ்சமகாபூதங்களும், வெளி ஒழித்து-வெளிப் பட்டுவினகருத்தனமையைப் போக்கி, எவைஉம - எல்லாதத்ததுவங்களும், புக்க பின் - தனது சொருபத்திற் பிரவேசித்து இலயமடைத்தபின்பு, நாதன்-தலைவனான அசுதமகாவ்ஷ்ணு. அ அகல் புனல் கலகி - அந்தப் பரந்த சலத்தை புண்டாக்கி, கண்ண அரு சோதி ஆம் தன்மையின் - (பிறர்க்குப்) பொருந்தாததற்கரிய ஒளிவடிவமான தன்மையோடு, துயிறல் மேயினான்-அறி துயில்செய்தலைப் பொருத்தினான்; (எ - று.)

உவகமனைத்தையும் அழித்து மேலிட்ட பிரளயப்பெருங்கடலில் நாராயணன் ஆலிலையின்மீது போகரித்திரை செயதருளுகின்றன னென்பது, தூல்துணிபு. ஆதிய அமைதியின் - முனபுஉண்டான முறைமைப்படியே, அறுதி - முடிவில், ஐம்பெரும் பூதமும் ஒடுங்கியபின் எனினும் அமைபும்; சிருஷ்டிகாலத்தில் எடுத்தத்ததுவத்தினின்று எடுத்தத்ததுவம் உண்டாயிற்றோ, அந்தமுறைமைக்கு மாறாக லயகாலத்தில் காரியப்பொருள் காரணத்தினுள் ஒடுங்கிக்கொண்டே செல்ல, இறுதியாயநின்ற பிரகிருதியும் புருஷனும் பரமாத்மாவினிடத்து லயப்படு மென அறிக. அகல் + புனல் = அகன்புனல்; சிறுபான்மை லகரம் னகரமாயிற்று. பி-ம்:—¹ஆதியவிறுதியினமைதி, ஆதிய னிறுதியினமைதி, ஆதியவமைதியினிறுவி, ஆதியவமைதியினிறுதி. ²ஒழிந்து. ³இவ். ⁴நண்ணி. ⁵சோதியின் தன்மையின். (கஉ௦௩)

கஉக. ஏற்றவித் ¹தன்மையி னமரர்க் கின்னமு
தூற்றுடைக் ²கடல்வண் னுத்தி யுந்திய
தூற்றிதழ்க் கமலத்தி னெய்தின் யாவையுந்
தோற்றுவித் ³துதவிட முதல்வன் றேன்றினான்.

(இ-ள்.) ஏற்ற இ தன்மையின்-(இவ்வன்ம போகத்தகிறாயை) ஏற்றுக் கொண்ட இச்சத்தன்மையையுடைய, அமரர்களு இன் அமுது ஊற்று உடை கடல்வண்ன் தேவர்களுந் இனிப அமருத்தகைச் சொரிதலையுடைய கடல் போலவ் கரிய திருநிறமுள்ள திருமாலினது-உத்தி-திருநாய் உத்திய-தோற்று வித்த-தூறு இதழ் கமலத்தின்-தூறு இதழ்களையுடைய தாமரைமலரினினு, முதல்வன்-(எல்லாப்பிராணிகளுக்கும்) ஆசையாகிய உயிர், சொரிதின் யாவை உம் தோற்றுவித்து உதவிட - எளிதில எல்லாப்பொருள்களையும் உண்டாக் கிததருமபொருட்டு, தோன்றினான் - வெளிப்பட்டான்; (எ - று)

பிரமன் திருமாலின் சாபீகமலத்தினின்று அப்பானது சங்கற்பத்தால் வெளியெழுத்து உத்திதா-லககககை மறுபடி படைப்பானென்பது. தூற் கொள்கை. தன்மையிற கடல்வண்ன் என இமையும தேவர்களுக்குத் திருமால் அமுதமுற்றினது. தேவர்களுடைய அசுரர்களுடைய கொண்டு திருப்பாற் கடலைக் கடைவித்த பொழுதில்என்க. இனி. 'அமரர்க்கினமுதூற்றுடை' என்றதனால், தேவர்களுக்குத் திருமால் அமரர்க்குமோல இனிமைதருவ னென்றதாகவுந் கொள்ளலாம். தூற்றித்தகமலம் - ஸக்தததததத; இவகே, தூறு - பலவென் னுமபொருளது. உத்தி - விதவாக் என்றலுமாம். பி - ம்:—¹தன்மையாலன்பாகு ²கடல்வண், கமலவண். ³உத்திய (கஉஉச)

கஉஉ. அன்றவ வுள்கினை யளிக்க ¹வாகிய

தூன்றனிக் குலமுத லுள்ள வேந்தாக

ளின்றள வினுமுறை ²குகது னாரிலே

யொன்றுள துறையின் முணரக் கேட்டியால்.

(இ - ள்.) அன்ற - அந்தாலதில். அன்ற - அப்பிமன், உலகினை அளிக்க - உலகத்தைப்படைக்க. உன் குளி குலம் - உனது ஒப்பற்ற (சூரிய) குலம், முதல் ஆசியது - முகிலில் உண்டாயிற்று; உள்ள வேந்தர்கள் - (அக குலத்தில்) உள்ள அரசர்களுள், முறை இக்கது னாரி - முறைமை தவறின வா, இன்று அளவின் உம இலை - இன்றைபொருத்தும் இலலை; இனம் உரை ஒன்று உளது - இன்னமுஞ் சொல்லவேண்டுவது ஒன்று உளது; உரை கேட்டி - தெரியக்கேட்பாடி; (எ - று)

'ஆதிமாலமல னாய்கமலத் தயனுதித்தபன் மச்சியெனு மண்ணலை யளித்தபரிசும், காதல்குந்தரு மச்சியெனவி வளரும காசுபன் கதிரருக்களை யளித்த பரிசும்' என்று தொடங்கிக் கலிகதததததப்பாணியிற் கூறியவாறாக

காண்க. உணர - மனத்திற்பதிய. இதனால் நீ மூத்தவனாயிருந்து அரசுபுரிய மாட்டேனென்று கூறுவது முறைமையன்றென்றவாறு. பி-ம்:—¹ஆக்கிபது, ஆகிய. ²இகழ்த்தனாரா, இகழ்த்துளோரா. ³உரைக்க, உணர்த்த, உணர்த்தில்.

கஉ௩. ¹இதவிய வியற்றிய குரவர் யாரினு
மதவியல் களிற்றினாய் மறுவில் விஞ்சைகள்
பதவிய விருமையும் ²பயக்கப் ³பண்பினு
ஐதவிய வெருவனே யுபரு மென்பரால்.

(இ - ன்.) மதம இயல் களிற்றினாய்-மதத்தோடுபொருத்திய ஆண்யானை போன்றவனே! மறு இல் விஞ்சைகள் - குற்றமில்லாத கல்விகளே, பதவிய இருமைஉம் பயக்க - (உயிகள் அனுபவிக்கும்) பதவிபாகவுள்ள இம்மை மறுமையென்னும் இரண்டினின்பங்களையும் உண்டாகுமாறு, பண்பினால் உதவிய - அன்பொடு கற்பித்துக்கொடுத்த, ஒருவன்-ஆசிரியனொருத்தனே, இதம் இயல் இயற்றிய குரவர் யாரின்-உம் - கண்மையாகிய செய்கைகளையே செய்கிற ஐங்குரவருள்ளும், உயரும் மேன்மையடைவான், என்பா - என்று (துலோரா) கூறுவா; (எ - று)

“தொழற்குரியதேவரும், குரவையேனப் பெரிதுகோடியால்”, “அத்த நற்பெருங்குரவாரோனச, சீகைத்தோவுறத தெரியகொக்கினால், தக்கைதா யா” என்று கீழ் இராமன்கூறியதனால், அதற்கு மறுகலையாக வசிட்டமுனி வன் “குரவாயாரினும் ..விஞ்சைகள் உதவிட வெருவனே யுபரும்” என்கிறான்; “எழுததறிவித்தவனிறைவனாகும்” என்றா பிறரும் இதம் - தறிதம். குரவர் - பெரியோர்; “அரசனுராததியான காய் தக்கை தமமுன், சிகரில் குரவ ரிவர்” என்றதனால், ஐங்குரவரை பறிக. மத - வலிமையுமாய்; உரிச சொல்; “மதவேமடலும் வலியுமாகும்” என்றா. தொலகாப்பியனார். பத விய - குறிப்புப்பெயர்க்கசம். பண்பு - கற்பிக்கும் முறைமையுமாய். பி-ம் — ¹இதவியது. ²பயத்த. ³பண்டிதன். (கஉ௦௧)

கஉ௪. என்றலால் யானுனை ¹மெடுத்த விஞ்சைக
ளொன்றலா தனபல வுதவிற் றுணமையா
²லன்றெனா தின்றென தானை யையரீ
நன்றுபோந் தளிபுனக் குரிய நாடென்றான்.

(இ - ன்.) என்றலால் - என்று (துலோரா) கூறுதலால், யான் ., உனை எடுத்தது-உன்னையாதரித்தது. விஞ்சைகள் ஒன்று அலாதன பல மிசப்பலவான கல்விகளே, உதவியு - (உணக்குக) கற்பித்து, உணமையால் - உன்னதாதலால், இன்று - இப்பொழுது, எனது ஆணை - என்னுடைய கட்டளைபை, அன்று எனது - தக்கதன்றென்று மறுக்காமல், ஐய—! நீ—, போர்து - (மீண்டு) வந்து, உனக்கு உரிய நாடு - உனக்குரிய இராச்சியத்தை, நன்று அளி - நன்றாகப் பாதுகாப்பாய், என்றான் - என்று (புரீராமனோடு) வசிட்டன் கூறினான்; (எ - று)

ஐகராவருள் விஞ்சையீர்தவனையுயர்த்தவ னென்று கீழ்க்கூறிய முனிவன், இதனால் உனக்கு விஞ்சையைக்கற்பித்த எனது உரைப்படி அரசமேற்கொள்க என்கின்றனன். உனை-உனக்கு என்று உரைத்து, எடுத்து-தொடங்கியெனக் கொள்ளினுமாம். ஒன்றலாதன பல - ஒருபொருட்பன்மொழி. பி - ம்:—¹எடுத்த. ²அன்றெலாயின்றெனது. ³போதருள். (கஉ௦௭)

கஉ௫.—இராமன் வசிட்டீனநோக்கிக் கூறத்தொடங்குதல்

கூறிய முனிவனைக் ¹குறித்த தாமரை
சீறிய கைகளாற் றொழுது செங்குண
²னறிய சிந்தனை ³யறிஞ வொன்றுரை
கூறுவ துளதெனக் கூறன் டேயினுள்.

(இ - ள்.) கூறிய-(வெண்ணம்) சொன்ன. முனிவனை-வசிட்டீனை, செம்குணன் - சிவந்திருக்கணக்காயுடைய இராமன், குறித்த தாமரை சீறிய கைகளால் தொழுது-குறித்த செத்தாமரைமலர்களை (தாமரைப் பகையென்று) சிணத்த [மிக்குக] கண்களால் அஞ்சலிசெத்து வணங்கி, 'ஆறிய சிந்தனை அறிஞ - அடங்கிய மனதையுடைய மாவும் அறிந்தவனே! ஒன்று உரை கூறுவது உளது-யான் சொல்லவேண்டியது ஒன்று உளது', என-என்றுசொல்லி, கூறல் மேயினுள் - (அகனைச) சொல்லத்தொடங்கினுள்; (எ - று.)—அதனை மேல மூன்றுகவிகளிற காண்க.

கண்ணிற் சில சிவந்திருக்கைக ளிருக்கலு. உத்தமபுருஷலக்ஷணம்; "கரிய வாசிப் புடைபரத்து மிளரித்து செவ்வியோடி கீண்டவப், பெரியவாய்க்கண்கள்" என்றா. திருபாஸுத்தாரம் பி-ம் —¹குறித்தகுறித்த. ²ஆறின. ³அறிஞவேறுரை. அறிபவேறுள். (உஉ௦௮)

கஉ௬ —மூன்றுகவிகள் - ஒருநோடீ இராமனது மறுமொழி.

சான்றவ ராக¹தன் குரவ ராகதாய்
போன்றவ ராக²மெயப் புதல்வ ராகதான்
நேற்றரு மலருளான் சிறுவ செய்வெனென்
நேற்றடி னவ்வுரை மறுக்கு மீட்டதோ

(இ - ள்.) தேன் தருமலர் உளான் சிறுவ - தேனைச் சொரித்த தாமரைமலரில் வீற்றிருக்கிற இராமனது புதலினே ¹சான்றவ ஆக - பெரியோகனையாகத் தன குமர ஆக - கனது ஆசிரியரேயாகத் தாய் போன்றவ ஆக - தாய்முதலியோரேயாகத் மெய்புதல்வ ஆக - சந்தியத்தைபுடைய புத்திரரேயாகத் தான் செய்வென் என்று என்ற பின் - தன் (ஒருவர்வார்த்தைப்படி) செய்வெனென்று சமர்த்துவதற்கொண்டபின், அ உரை - அந்தவார்த்தை, மறுக்கும் ஈட்டது - தடுக்கத்தக்க தன்மையுடையதோ? [அன்றுஎன்றபடி]. (எ - று.)

ஒருவார்த்தையைக்கூறினவர் தன்னினம் மேற்பட்டவரேயானாலும் கீழ்ப்பட்டவரேயானாலும் அவ்வார்த்தையின்படி செய்வதாக முன்னா ஒரு

வன் ஒப்புக்கொண்டபின்பு அது மறுக்கத்தக்கதன்று என்பதாம். ஐங்குரவருள் ஆசிரியனை 'குரவா' என் ரதனாலும், மற்றைகாலவரை 'தாய்போன்றவர்' என்றதனாலும் குறித்தான். 'தாய்போன்றவர்' என்றதில், போன்றவர் என்பது - ஒப்பில் போலியாய், உரையசைமாதிரியாய் நின்றது; "ஒப்பில்போலியு மப்பொருட்டாகும்" என்ற இலக்கணத்தையும், "நெருப்பழல் சேர்த்தக் கால் நெய்போல் வதுஉம, எரிப்பசுசுட்டெவ்வு யோக்கும்" என்ற இலக்கியத்தையும் காண்க. இனி, குரவா ஐங்குரவ ரெனக்கொண்க. தாய்போன்றவா - பெற்றதாய்போலத் தலைபனிச்சையவா என்பாரும் உளா. மெய்ப்புதல்வா - உடம்பினின்று தோன்றிய புகதிர ரெனினுமாம். ஆக - இடைச்சொல் தன்மைப்பட்டு விகற்பப்பொருளில்வந்தது பி-ம் —¹தம் ²தந்தையம். ³பொய்ப்புலையா. (கஉ௦௯)

கஉஎ. தாய்ப்பணித் து¹வந்தன தந்தை செய்கென
வேய் வெப பொருள்களு மிறைஞ்சி மேற்கொளாத்
தீயவப் புலைபனிற செய்கை தோகிலா
நாயெனத் ²திரிவது ³நல்ல தல்லதே.

(இ - ள்) தாய்ப்பணித்து வந்தன - தாய் கட்டளைபிட்டுவந்தவையும், தந்தை செய்க என ஏய - தந்தை செய்வாபென்று எவியவையுமாகிய, எ பொருள்கள் உம எத்தகாரியங்களுமும், இறைஞ்சி மேல்கொளா வணங்கிச் சிரமேற்கொள்ளாத, தீய அ புலைபனின் - கொடிய அநாதபுலைபனைக்காட்டிலும், செய்கை தோகிலா தாய் என திரிவது-செய்யக்கூகவற்றை அறிபாத நாயாக எங்கும் அலைவது எல்லது அல்லது ஒ - எல்லதன்றோ? (எ - று.)—அல்லதோ - தேற்றம்.

இன்னவை செய்யத்தக்கவை யென்றும் இன்னவை செய்யத்தகாதவை யென்றும் ஆய்ந்து உணரத்தக்க மானிடப்பிறப்பில் தோன்றி மாதாபிதாக்களது வாக்கியத்தைப் பரிபாலனஞ்செய்யாத கருமசண்டானனது பிறவியினும் விவேகமில்லாம லுலகிற நாயப்பிறப்பே எல்லது என்பதாம் தந்தைதாயா சொல்லு மேற்கொள்ளாதவனைப் புலைபனைனத் திட்டுகின்றான் இராமனென்க. மேற்கொள்ளாதவனுடைய குற்றத்தால் நாயாய்திரிவது நல்லதென நாய்ப் பிறவிகு மேன்மைகூறிபது - அமரமூர்த்தியனியென்னும் உல்லாஸலங்காரமாம். பி-ம் —¹வந்தது. ²மெய்ய. ³தோகிலா. ⁴திரிபவை. ⁵நல்ல வல்லவோ, நல்லவல்லவோ, எல்லதாருமோ. (கஉ௧௦)

கஉஅ முன்னுறப் பணித்தவர் மொழியை ¹யானென
சென்னியிற் ²கொண்டது செய்வெ னென்றதன்
பின்னுறப் பணித்தனை ³பெருமை போயெனக்
கென்னினிச் ⁴செய்வதை யுரைசெ யீவ்கென்றான்.

(இ - ள்.) முன் உற - முற்பட, பணித்தவர் - கட்டளைபிட்ட தாய்தந்தையரது, மொழியை-வார்த்தையை, யான்—, என சென்னியில் கொண்டு-எனது சிரசின்மேற்கொண்டு (கொண்டாகி), அது செய்கென என்றதன்

பின் உற-அக்கட்டளையச செய்வேனென்று உடன்பட்டபின்னாக, பணித் தனை - (நீ வேறு இதனைக்) கட்டளைபிட்டாய பெருமையோம-சிறப்புடைய முனிவனே! இனி செய்வதை - இனி (நான்) செய்யத்தக்கதை, எனக்கு—, ஈங்கு - இப்பொழுது, என் உரை செய் - யாதென்று சொல்லியருள்வாய், என்றான் - என்று (வசிட்டனை நோக்கி இராமன்) வினவினான்; (எ - று.)

முன்னாக்கூறிய தாய்தந்தையரின வாககிடமே பரிபாலிக்கத்தக்கது; அதற்கு மாறாக நீ பின்னாக கூறியது செய்யத்தக்கதோ எனறபடி. செய்வதை என்பதில், ஐகாரத்தைச் சாரியையாக கொள்ளுதலும் கேராம. 'பெருமையோ என்றபாடத்திரகு முன்னே கட்டளையிடப்பட்டு நான் செய்யுமாறு என்றதைக் கைவிட்டிடுமபடி பின்னே வந்த உண சொல்லே மேற்கொள்ள வேண்டு மெனபது உண்டோ? எனறவாறு. பி-பி.—¹யானது. ²கொண்டன்னு. 'என்றபின், என்றதின. ³செய்வதென்று. (கஉகக)

கஉக.—வசிஷ்டமுனிவன் மாறுகூறுமுடியாமலிருக்கப்

பாரதன் தந்துணி! கூறுதல்.

முனிவனு முரைப்பதோர் முறைமை ¹கண்டில
மினியென விருத்தன னிளைப மைந்தனு
மனையதே ²லாள்பவ ராள் க நாநிநான்
பணிபடர் காடுடன் படாதன் மெய்யென்றான்.

(இ - ள்.) (அதுகேட்டு), முனிவன உம - வசிட்டனும், இனி உரைப்பது ஓர் முறைமை கண்டிலம் என-இதற்குமாறாகச் சொல்வதொருநீதியைக் காணாமென்று கருதி, இருந்தன்ன-வானா இருந்தான், அதன்பின், இளைய மைந்தன் உம - பரதனும், 'அனையதுவல - அப்படியானால், நாடு ஆள்பவர் ஆள்க - இராசசியத்தை ஆள்பவா ஆளாடும; அதனைப்பற்றிச் சித்தியாமல்), நான்-பணி படா காடு உடன் படாதவ - பணி மிக்க காட்டில் இராமனுடன் செல்லுதல், மெய் - உண்மை, ' என்றான் - என்று (உறுதியாகக்) கூறினான்; (எ - று.)

ஆள்பவா ஆள்க - எவரேனும் ஆளாடும் எனறபடி பணி படர்-(அசகம் விளைத்தலால், நடுக்கத்தருத்தனமை மிக்க என்றுமாம். பி-பி.—¹கண்டிலன். ²ஆண்டவரான்க, ஆண்டவராண்ட. ³நாடுநாடு. (கஉகஉ)

கஉ௦.—வானத்தில் தேவரீகூடி ஜூராய்தல்

அவ்வழி யிமையவ ரறிந்து ¹கூடின
ரிவவழி யிராமனை யிவன்கொண் டேருமீற
செவவழித் தன்றுநஞ் செயலென் மெண்ணினர்
கவவையர் விசுமபிடைக் ²கழறன் மேயினர்.

(இ - ள்.) அ வழி - அசகமயத்தில், இமையவா - தேவர்கள், அறிந்து - (இங்கு நடத்தவற்றையெல்லாம்) உணர்ந்து, கூடினர் - ஒருங்கு சேர்ந்து,

‘இ வழி - இப்பொழுது, இராமனை—, இவன் - பரதன், கொண்டு ஏறும் ஏல் - வலியமீட்டுக்கொண்டு செல்வானாயின், நம் செயல்-(அரக்கரை யழித்த லாகிய) நமது செய்கை, செல்வழித்து அன்று-நல்லவழியில் நடப்பதாகாது,’ என்று—, எண்ணினார் - ஆலோசித்தவாகளாய்,—கவணையர் - (அதனால்) துன்பமுற்றவர்களாய், விசுமபிடை - ஆகாயத்தில், கழறல் மேயினர்-சொல் லத்தொடங்கினார்கள்; (எ - று.)—அதனை, அடுத்த கவியிற் காண்க. கவ்வை- ஆரவாரமுமாம்.

‘பரதன் இவ்வளவுபிடிவாதமாக காடுசெல்லமாட்டேனென்று இருந் தானாகில், காடு பாழாய்விடவொண்ணாது என்ற காரணத்தைமுன்னிட்டு இராமபிரான் ஒருகால் மீண்டு கதாகஞ்ச சென்றிட்டானானால் ராட்சசசககார மாகிற நமக்குவேண்டிய தொழில் நிறைவேறாதுபோய்விடுமே’ என்று அஞ்சி விண்ணவா ஒன்றுகூடி ஆலோசித்துப் பின்வருமாறு கூறலாயின சென்க. பி ம் —¹கூற்றா. ‘கழறினாரோ. (கடகக)

ககக.—இராமனத் தந்தைசொல்லேப் புரக்குமாயும்
பரதனைப் பதினாண்டு அரகபுரியுமாயும் தேவர்கள் கூறதல்.

ஏத்தரும் பெருங்குணத் திராம னிவவழி
¹போத்தருந் தாதைசொற் புரக்கும் பூட்சியா
னத்தவான் டேழினை டேழு மநகிலங்
காத்தலுன் கடனைவ கடமை பென்றனர்.

(இ - ன்.) ‘ஏத்த அரு - புத்தத்தரு அருமையான, பெரு குணத்து - சிறந்த குணங்களுடைய, இராமன்—, தாதை சொல் புரக்கும் பூட்சியான்- தந்தையின் சொல்லை பாதுகாக்கும் உரிமையையுடையவராய், இவழி போத்தரும் - இவ்வனத்தினிடத்திற் செல்வான்; ஆத்த [யாதத்] - (தந்தை யால்) நியமிக்கப்பட்ட, ஆண்டு ஏழினோடு ஏழ்மம் - பதினாண் குவருவகால மும், அ நிலம் காத்தல் - அவ்விடாச்சியத்தைய பாதுகாத்தல், உன் கடன் - உனதுமுறைமை இவை கடமை - இவ்வீரணமும்(உம் இருவராலும் தவறாது நிறைவேற்றற்குரிய) கடமைகளாம்,’ என்றனர் - என்று (தேவர்கள்) கூறி னார்கள்; (எ - று.)

போதரும் என்பது, எதுகைகோகதி விரிந்துகின்றது பூட்சி - ஏற்றுக் கொள்ளும் ஒழுக்கம்; பூண என்னும்பகுதியும், சி என்னும் விசுதியும் பெற்ற தொழிலாகுபெயர். ஆத்த - யாதத் இவ்வளவென்று வரையறுத்த என்க. பி-ய்.—¹பூத்தருந். ²இது. (கககக)

ககக.—இராமன், தேவவாக்கியம் தவறத்தக்கதன்றதலால், அரகை - மேற்கோள்க’ என்று பரதன் வேண்டிதல்.

வானவ ருரைத்தலு மறுக்கற் பாலதன்
றியானுனை யிரந்தன னினியென் னானையா
லானதோ ¹ரமைதியி னளித்தி பாரொனத்
தானவன் ²றுணையலர்த் தடக்கை பற்றினான்.

(இ - ன்.) வானவர் உடைத்தலும் - தேவர்கள் (ஸ்ரீவ்வாறு) கூறியவளவிலே, (ஸ்ரீராமன் பாதனை கோக்கி), 'மறுக்கற்பாலது அன்று - (இத்தேவவாகியம்) மறுத்தற்குரியதன்று யான உனை இரத்தன் - நான் உன்னை வேண்டிக்கொண்டேன்; இனி—, என் ஆணையால் - எனது கட்டளைப்படி, ஆனது ஓர் அமைதியின் - தகுதியான முறைமையால், பா அளித்தி-பூயியை அரசான்வாய், 'என-என்று சொல்லி, தான்— அவன்-அப்பாதனது, துணை மலர் தடகை - இரண்டு தாமரைமலர்போன்ற பெரிய கைகளே, பற்றினான் - பிடித்துக்கொண்டான்; (எ - று)

'வானவருரையும் மறுக்கத்தக்கதன்று மானுங் கட்டளைபிடுகிறேன்: நான் வனவாசஞ்செய்யுங்கால ி அச்சுபிரி' என்று வேண்டிக்கொண்டனன் இராமனென்க. பெரியோளுகலாற் கையைப் பற்றினான் 'ஆனதோரமைதியின்' என்பதற்கு - சிபமிகப்பட்டதான ஒருகாலவடைதறையனவும் என்ற ழம ஒன்று. பி.பி.—¹அவத்போட. ²சுதமல். (கஉகடு)

கஉக.—பாதன் இராமன்கோக்கிக் கூறுப் பிரதிபுது.

ஆமெனி லேநிரண் டாண்டி டேபீ
நாம நீ ¹கெடுகதா கலாயி' காரிவந்
²கோமுறை புரிகிலை பென்னிற் கூறொரி
'சாமிது சாதகின் னனை சாற்றினேன்.

(இ - ன்.) ஆம எனிய - அப்படிபாளுவ வழி இரண்டு ஆண்டில் - பதினாறு வருடங் கழிந்தவுடன, 'பிப - கலாயின' கீ—, நாம நீ கெடுகதா கலாயினி - பகைவாகத், அச்சகருநெ அகழிநீகுத்க பெரிய அயோத்தியாக்கரத்தை படைத்தது. காரிலம் - பூயியை கோ முறை புரிகிலை என்னின் - அரசாட்சி செய்திடாமாயின, (பாண்). கூ எரிசாம இது - மிக்க அக்கினியிற்பிரவேசித்தது இரப்பாகிய இது. சுதம் - சிச்சும; கின் ஆணை சாற்றினேன் - உனமேல் ஆணையிடுக கூற்றேனன்; (எ - று)

கீ பதினாறு வருடங் கழிந்தது ஒருகாலகூடத் தாமதித்தலாகாது: வரது ஒருகால தாழ்த்தா மாட்டும் அக்கலிபிழைச்செய்தது என்னுயிரை மாய்ப்பேனென்று பாதன் கூயின் னென்க நாம - அச்சகருந்கும உரிச சொல்; அ - சாரியை; இனி, நாம - வடசொல்லாட, பிச்சித்தபுமாம. பி.பி.—¹அயோத்தியை ²கோமுறை சாறுது (கஉகக)

கஉக.—இராமன் பாதன்கூற்றுக்கு இணங்குதல்.

என்பது சொல்லிய பாதன் யாதுமோ
¹துன்பில நவனது துணியை நோக்கினு
என்பின னுருகின் 'என்ன தாகென்றான்
றன்புகழ் தன்னினும பெரிய தன்மையான்.

(இ - ன்.) என்பது - என்ற இவ்வார்த்தையை, சொல்லி-பொன்ன, பரதன்—, யாதுஉம் ஓ துன்ப இலன் - யாதொருதன்புமில்லாதவனானான்; தன் புகழ்தன்னினின்பு பெரிய தன்மையான் - தனது கோத்திதன்னினும் பெரியதாகப்பெற்ற தன்மையுடைய ஸ்ரீராமன், அவனது துணியை கோக்கினான் - அப்பரதனது மனவுறுதியைக் கருதி, அன்பினன்-அன்புடையவனாய், உருகினன் - மனமுருகினவனாய், அன்னது ஆக என்றான் - அவ்வாறேயாகுத வென்று கூறினான்; (எ - று.)

பதினாறுவருடங் கழிந்தவாறே தவறாது வந்து அரசாள்வேன் என்றனென்பதாம். பரமபொருளான இராமனது பெருமைமையறிந்து புகழ்துரைப்பது உலகத்தில் எவராலும் இயலாததால், 'தன்புகழ் தன்னினும் பெரியதன்மையான்' என்றா இனி, இதற்கு - தனது கோத்தியினும் மிக்க நற்குணங்களுடையானென்னும் அமையும். பி - ம்:—¹ துன்பமேலாதவன், துன்பிலன்னவன். ² அழுதுசோத்தனன். (கஉகஎ)

கஉரு.—இராமனிடம் திருவடிநிலையைப் பரதன் வேண்டிப்பெறுதல்.

விடமினன் பரதனும் வேறுசெய்வ தொன்
¹ நினைமையி னரிதென வெண்ணி யேங்குவான்
² செம்மையின் திருவடித் தலந்தந் தீகென
 வெம்மையுந் தருவன விரண்டு நலகினான்.

(இ-ன்.) (பின்பு), பரதன்—, வேறு செய்வது ஒன்று இன்மையின்— வேறு செய்யக்கடவதொன்று மில்லாமையால், அரிது என எண்ணி விடமினன் ஏவருளான்—'இராமனைப் பிரித்துசென்று அரசாளுதல்' அரியதாமென்று நினைத்துக் கலங்கித்திகைத்தவனாய், திரு அடி தலம் செம்மையின் தத்தீக என - (உனது) திருவடிநிலையை [பாதுகையை] அன்போடு கொடுத்தருள்வாயென்று (இராமனைப்) பிராக்நிக்க, (அப்பெருமான், எம்மையும் தருவன இரண்டு உம் நலகினான் - எல்லாவுலக விற்பங்களுடைய கொடுத்தருள் உனவான் (தன்) இரண்டு திருவடிநிலையையுங் கொடுத்தருளினான்; (எ - று.)

தத்தீக என்பது - விவகோந்திரிசொல். இராமனது திருவடிநிலையே இம்மைமறுமையைத் தாவல்ல தென்க. திருவடிநிலையை எவாகன் பூசிக்கின்றனரோ, அவர்மாட்டுத் திருமால் இவங்கி அருள்சரப்பா னாகலால், இவ்வாறு கூறியது. பி-ம்—¹ இன்மையது. ² செம்மறன், செம்மைநின். 'தவிர்ப்பன.

வசிட்டன் இராமபிரானுள்ள இடத்துக்குத் தாய்மார்களோடு வந்துசேர, இராமனைக்கண்ட தாய்மார் பேரொலியுண்டாகப்புலம்பிக் கண்ணிரைச் சொரிய, இராமன் தோலட்சுமணருடன் தாய்மாரை வணங்கினபின் வசிட்டனையும்வணங்க யாவரும் உரியபடி உட்கார்த்தனராக, பிறகு பரதனைச் சடைமுடியுடனிருக்குவ காரணத்தை இராமன் வினவு, பரதன் இராமனை

இராச்சியத்தை யங்கேரிக்கும்படி பிரார்த்திக்க, இராமன் 'தந்தையின் கட்டளையைக் கடக்கலாகாது தந்தைகொடுத்த இராச்சியத்தை நீ பாதுகாக்க வேண்டும்; நான் வனவாசஞ்செய்யவேண்டும்' என்று நிரூபித்துச்சொல்லி னான்: பின்பு இரவுகழிய, மறுநாள் பொழுதுவுலர்த்து நித்தியகாமாநுஷ்டா னைகளைச்செய்துவிட்டு இராமனுள்ளவிடகது யாவருங் கூடினர். அப்போது பரதன் 'பிறனுடைய இராச்சியத்தை எப்படிக் கைப்பற்றலா மென்னவேண்டா; நனக்கு நீ கொடுத்த இராச்சியத்தைத் திருப்பிக் கொடுக்கிறேன்' அங்கேரி த்து அரசுபுக' என்று வெகுநாகச்சொல்லித் தந்தைமரணத்தைக் குறித்தும் இராமனது வனவாசத்தைக்குறித்தும் வெகுநாக வருத்தியிருந்தான்; ருத் விக்குகளும் நகரத்தவரும் தாப்மாகளும் எல்லாரும் பரதனைக் கொண்டாடி, அரசைக் கைக்கொள்ளுமாறு இராமனை வேண்டினா. பிறகு இராமன் பல வகையான தத்துவ வசனங்களால் தேற்றித் தந்தையின் கட்டளையைத் தவறாமல் இருவரும் புரியவேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கூறினான் பின்பு பரதன் இராமனது தன்மைபைக் கொண்டாடி, 'மனிமயங்கிப் பெணவிலையிற்சிக்கித் தருமாகிவிருமததைச் செபதால் சறுத்திரன் அதனைச்செயலுக்கு இடங் கொடுக்கலாமோ? தருமமானாக நீ இப்போது கொண்டிருக்குத் தாபஸதாம ததைவிட்டு ஈகத்திரிபதருமத்தை மேற்கொண்டு இராச்சியத்தைப் பரிபாலிப்பாயாக இதுவே செய்பதக்க தரும' என்ன, இராமன் பரதனைக்கேகி, 'அரசா விவாகவாததில இராச்சியத்தைச் சுவகமாக பிரதிஜ்ஞஞ்செய்திருத் தனர். சம்பராசுரபுத்தத்தில உன் தாய உதயிபகற்காக இரண்டுவரங்கள் கொடுப்பதாக வாக்களித்தனா அவன் அவ்வாங்களைக் கேட்க மன்னவா தந்தனர்' ஆதலால், தருமாகிவிடுமியில் அவ்வாத்திறகுதற்பான் சீதாலட்சுமண ரோடு வணத்துக்கு வந்தேன் நீ என்னையற்றி மகராஜா கைகேயியினிடம் பட்ட கடன் திருமாடி சத்தருக்கினைத் துணையாகவைத்துக்கொண்டு அரசு புரிக' என்றான். அப்போது ஜபாலியென்னும் முனிவன் சாவாகமத்ததை மேற்கொண்டு வெகுநாகச் சொல்லி 'இராச்சியத்தைக் கைப்பற்று' என்ன, இராமபிரான் ஜபாலி கூறிய மத்ததை மிக்க சினத்தோடு வெகுநாகக்கண்ண டித்து வைதிகமத்ததை சிலகாட்டினான் அப்போது வசிட்டன் ஜபாலி யின்சருத்ததைத் தெரிவித்துச் சினக்கைமற்றி, முன்னையோரின் ஒழுக்கத் தை யெடுத்ததுகாட்டி, 'நீயே அரசுபுரிதல் க்கது' என்று சொல்லவும் 'தந்தையினைக்கருக் கீழ்ப்படிவது முக்கியமேயன்றிக் குலதாமத்தைக் கவனித்தல் முக்கியமன்று' என்ற கருத்துக்கோன்ற இராமன் வாளாவிருக்க, மீண்டும் வசிட்டன் 'ஞானத்தைத் தருவ குரு தந்தைதாயரைக்காட்டிலும் மேலானவ னாதலால், உன் தந்தைக்கும உனக்கும ஞானோபதேசஞ்செய்த என் வார்த்தையை மீறாமல் அரசுபுக' என்ன, இராமன் 'ஸமஸ்ததருமங்களைப் புரிவதற்குஞ் சாதனமான இத்த உடலைப் பெற்று வளர்த்துப் போற்றிய தாய் தந்தையர் ஞானசாரியனைக்காட்டிலும் மேலானவா; மேலும் தந்தைக்கு முத லிற் பிரதிஜ்ஞஞ்செய்துவிட்ட தனால் இப்போது அதற்குமாறாகச் செய்பததத்

கது யுக்தமன்று' என்றான். அப்பால் பரதன் மனத்தலித்து 'இராமன் என் மீது அருள்புரியாதிருக்கும்வரையில் இரத்தப்பாணசாலையின் வாசலில் உண வின்றித் தருப்பத்தையிட்டு அவாகருக் குறுக்கே படுத்திருப்பேன்' என்று சொல்லி அங்குமே செய்தான். இராமன் பரதனைப்பார்த்து 'குழந்தாய்! பிராமணன்மாதிரம் தன்னிடம் கடன்வாங்கிக்கொண்டு ஏமாற்றப்பார்க்கிற வனிடம் இங்ஙனம் குறுக்காகப் படுத்துக்கொண்டு பீடித்துவாங்கலாமேதவிர, கூத்தியனாகிய நீ இங்ஙனஞ்செய்வது தருமமன்று எழுந்திருப்பத்ப்பட்டு அயோ த்திசேருக்' என்றனன் பரதன் உடன்வந்தவர்களைப் பார்த்து 'நீங்கள்வந்து என்னண்ணிதை திருப்பமாட்டீர்கள்?' என்ன, அவர்களும் 'இராமனது தருமத்திற் பிடிமானத்தை நன்கறித்திருக்கிறோம் ஆகையால், இவனைத் திருப்பச் சாத்தியமில்லை' எனன, இராமன் பரதனைப்பார்த்து, 'தருமத்திற் கண்வைத்த உன் நண்பர்களும் இவ்வாறு சொல்லுகின்றனர். நீ கூத்திரியாக் குத்தகாதகாரியத்தைச் செய்தாயாதலால், பிராயச்சித்தமாக என்னை யும் ஜலத் தையும் பரிசிப்பாயாக' என்ன, பரதனும் எழுந்து அங்குமேசெய்து, ஜனங் களைநோக்கி, 'நான் என் தந்தையைப்பார்த்து இராசசிம்ம வேணுமென்று கேட்டதில்லை தாயையும் விதிக்கவில்லை என் அண்ணன் வளஞ்செல்ல அனுமதியும்செய்யவில்லை; இராமன் தந்தையன் சொல்லாத கருதுசெய்ய வேணுமாயின் அவனுக்காக நான் பத்தினுடருடகம் வனவாசஞ்செய்கிறேன்; எனக்குப்பதிலாக இராமன் இராசசியத்தைப்பாட்டும் அப்போது இருவரும் தந்தைசொல்லி நடத்தியவராவோம்' என்ன. இராமன் 'தந்தை எதைச்செய் தாரோ அதை மாற்ற கமக்கு வல்லமையிலலை; சக்தியில்லாமற்போனால் ஒரு வனுக்குப்பதில் மற்றொருவன் அதைச்செய்யலாம் சக்திமாஸூயிருப்பவன் செயதல்கூடாது. ஆகையால், பத்தினுக்குவருடகம் வனவாசஞ்செய்துமுடித்த தும் இராசசியத்தை யொப்புக்கொளவேன்' என்று கந்தகவா முதலியோரை நோக்கிச்சொல்லி, பரதனைப்பார்த்து 'மன்னவா விராததையின்படி நான் நட த்து கொண்டேனாகையால், நீ என் விராததையின்படி பட்டநகட்டிக்கொண்டு தந்தையைச் சக்தியித்தவருத்தவர்களுக்' என்றனன் அங்குக் கண்ணுக்குத் தெரியாமல் மறைத்திருந்த வித்தாநன் தேவரிஷிகள் முதலானோ அவ்வுடன் பிறத்தோரின் தாமஸவபாவுகளை மெச்சிக்கூறி, இராமனவதந்தைவிரும்பி, பரதனைநோக்கி 'இராமன் மொழிப்படியே செய்து தந்தையைச் சக்தியசந்த னாகுக்' என்றுசொல்லிச் சென்றனா. பரதன் தன்விருப்பம் கதேராமலிருப் பதுகண்டு ஒளிஞ்ந்றி, 'நீ எல்லா வுலகமகநாயும் பாதுகாக்கவல்லவன்; பந்துக்கள் சேனாதிக்கள் முதலியோர் உன்னையே யெதிர்பாரகின்றனர்; நீ குலதர்மத்துக்கு மூலபடாமல் அரசு கைக்கொள்க' என்றுசொல்லிப் பாதங் களில் வீழ்ந்து பிராத்தித்தான் பரதனை இராமன் கையினாலெடுத்துப் புதழ்த்து தீன்மனவுறுதியைக்கூறி 'உந்தாயினமீது மனத்தாங்கலின்றிநடக்க வேண்டும்' என்றான். இராமனது மனவுறுதியைக்கண்டு 'இரத்தப்பாதுகை களில் உன்பாதங்களையிட்டு ஏறுவாயாக. இவையே எல்லாவுலகத்தின் யோக ஷோமத்தையும் நடத்தவல்லவை' எனன, இராமபிரானும் நான் அவை

களின்மீது ஏறி இறங்கி அவைகளைத் தத்தனன். பரதன் அர்த்தப்பாதுகைகளை வணங்கி இராமனை நோக்கி 'என் இவைகளின்மேல் அரசியலை வைத்துப் பட்டணத்திற்கு வெளியே வாசஞ்செய்திருப்பேன்' பதினான்குவருஷம் கழித்ததும் வராவிலோ தீக்குதிப்பேன்' என்ன, இராமனும் இசைந்தாணென்பது முதலாவது கூறிய முறைமாகும். (கஉகஅ)

கஉக — திருவடி நிலையச் சூடியவண்ணம் பரதன் தொழுதுமீளுதல்.

அடித்தல மிரண்டையு ரழுத கண்ணினுள்
முடித்தல மிவையென முரையிற் சூடினான்
படித்தலத் திரைஞ்சென் பரதன் போயினான்
பொடித்தல மிலங்குறு பொலங்கொண மோனியான்.

(இ - ள்.) அழுத கண்ணினுள் - அழுத கண்ணையுடையவனும், தலம் பொடி இலங்குறு பொலம் கொண மோனியான் - சிலத்தின் பழுதி(படித்து) விளங்குகிற அடித்கொண - ஒருமோனியைப் பட்டணமாகிய, பரதன் - அடி தலம் இரண்டையு - அர்த்தப்பாதுகைகளை அடி. முடி தலம் இவை என - கிரீடாக ளிவையே பென்று கொண்டு முறையின் துணு - முறைமைப் படி சிரமேற்கொண்டவனாக, படித்தலத்து - திரைஞ்சென் - தரையில் விழுந்துவணங்கி, போயினான் - மீளவிசைந்து, (எ - று)

அடிதலம்-திருநெடுநிலையம் முடிதலம் - சிவசுந்தரிக்குறிப்பது

கஉஎ — திருவடி அடுத்த கயிலம் - பரதனுடனாவதவரியாவும்
மீளநினைவமைதையத் தெரிவித்தும்.

சுன்றலா முத்திய வெண்ணில் சுற்றமுஞ்
சுன்றலா சூழுவொடு சுந்தது வோரகனும்
வான்றலா சேனையு முற்றமுஞ் சுற்றமு
மூன்று நால கிடத்ததோன் முனிபும போயினான்.

(இ - ள்.) சுன்றலா முத்திய-பெற்றதாயினா முத்தான; எண் இல் சுற்றம்-அளவிலலாத பத்துக்கமுட. சுன்றலா சூழுவொடு - பெரியோர் கூட்டமும், தலத்து உலோகமும் - தலவொழுக்கத்திலுள்ள முனிவராகளும், வான் தரு சேனையும் பெருமைபெற்ற சேனையும், மற்றும - மற்ற மெல்லாசகனங்களும், சுற்றமு - (புத்திரை) குழந்தைகளும், மூன்று நால் கிடத்ததோன் முனிபும போயினான் - முப்பதுவதங்கிய தோளையுடைய வசிட்டமுனிவனும் - உன்விசைந்து; (எ - று)

வடமும் வடகவிதாபுரி புரிவதும் முமமுற்றுவே அமைத்தாதலின், மூன்றுதலவென்று குணியப் பெயர்; 'ஒன்பது கொண்ட மூன்றுபுரி நண்ணான்' என்றா, அருமுதநாற்புரிபுரிவதும் 'மான் நருஞ்சேனையும் என்றபாடத்துக்கு, அருஞ்சேனையும் மான்னு-அளவிடுதற்கு அரியசேனையும் (வருத்தத்தினால்) மனமமயகி என்க. (கஉஉஉ)

கூடா. பண்டைநா றெரிபாத் துவனும் போயினான்
மண்டுரீர் நெடுகர¹ மாந்தர் போயினார்
விண்டுறை தேவரும்² விலகிப் போயினார்
கொண்டறன் னுணையாற் குகனும் போயினான்.

(இ - ள்.) பண்டை-பழமையான, தூல்-வேதசாஸ்திரங்கள், தெரி - அறிந்த, பரத்துவன் உம்-பரததுவாசமுனிவனும், போயினான் - (தனது ஆச சிரமததுகருசு) சென்றான்; மண்டு ரீர் நெடுகர மாந்தர் - மிக அகழ்ரீர் சூழ்த்த பெரிய அயோத்தியாகரத்துச சனங்களும், போயினார்-மீண்டுசென்றார்கள்; விண்டு உறை தேவர்உம் - ஆகாயத்திற்கூடிய தேவர்களும், விலகி போயினார் - விலகி(த தத்தமிடஞ்)சென்றார்கள்; கொண்டல்தன் ஆணையால்-காளமேகம்போன்ற ஸ்ரீராமபிரானது கட்டினால், குகன்உம் போயினான்-.

வேதம் கடவுள்போல நிகழிய மாதலாலும், விணையினீங்கிவிளங்கியஅறிவின் முனைவன் கண்ட முதல்தூலாதலாலும், அகற்குமுத்தினதூல் எதுவுமின்றாதலாலும், 'பண்டைநூல்' எனப்படும். விஷ்ணுவன்னும் வடசொல்தமிழில் 'விண்டு'எனச சிதைபும்; 'விஷ்ணுபதம்' என்ற ஆகாயத்தின் பெயர், இவகு ஒருபகுதி தொகு தின்றது இதனை வடநூலா 'தாமசதேசே நாம கரஹணம்' என்பர்; இனிவிஷ்ணுவன்கிற வடசொல்லே எவரும் வியாபிப்பது என்ற காரணம்பற்றி ஆகாயத்தைக்காட்டுமென்றும், அதுவே விண்டு எனச்சிதைத்துவந்ததென்றும் கொள்ளலும் ஒன்று. கொண்டல்-ஆகுபெயர். பரததுவாசன் பரதனுடன்சென்றதாக முதலூலிற் கூறப்படவில்லை மீண்டு வருகையில் தான் பாதுகம்பெற்றுச செல்வகைப் பரத்துவாசமுனிவனுக்கு அறிவித்துப் பரதன்சென்றதாக முதலூலிலுள்ளது பி - ம் —¹மைந்தா. ²விரைவிற். சிலபிரதிகளில், மூன்றுகாண்காமடிகள மாதிககிககின்றன. சிலபிரதிகளில் மூன்றாமடியில், 'எனடிசைவாணரு மிரங்கிப்போயினார்' என்றும் 'எனடிசையாசருமிரங்கிப்போயினார்' என்றும் பாடம். (கஉஉச)

கூகா —இதுவும், மேற்கவியும்-ஒந்தோடர் பரதன் அயோத்தி கோது நத்தியம்பதியிற் பாதுகத்துக்கு முடிநட்டிச் செங்கோல் நடப்பித்தல்.

பாதுக¹ தலைக்கொடு பரதன் பைம்புனன்
மோதுக² கையின்கரை கடந்து முத்தினன்
போதுக³ கடிபொழி லயோத்தி புக்கில
தோது⁴ கங் குவினெடி துறக்க நீங்கினன்.

(இ - ள்.) பரதன்—பாதுகம் தலை கொடு-இராமபாதுகையைத் தலை மேற்கொண்டு, ஐம்பு புனல் மோது கவகையின் கரை கடந்து முத்தினன் - குளிர்த்த நீர் வந்துமோதுகிற கவகையின் கரைபைத் தாண்டி முற்பட்டு, போது உதும் கடி பொழில் அயோத்தி புக்கிலன்-மலாசன் சித்துகிற நறுமண மமைந்த அயோத்தியாகரத்திற் செல்லாக்கவனுப். ஒது கவகுலின் நெடிது உறக்கம் நீங்கினன்-சொல்லப்பட்ட இராததிரியில் மிகவும் தூக்கமொழித்து, —(எ - று.) "இருத்தம்மேயினன்" என அகடுககவியோடு முடியும் நீக்கினான் - முற்றெச்சம். பி ம் —¹தலைக்கொண்டு. ²கவகுலும். (கஉஉஉ)

கச௦. நந்தியம் பகியிடை நாதன் ¹பாதுகஞ்
செந்தனிக் கோன்முறை ²செலுத்தச் சிந்தையா
னந்தியங் களையவித் திருத்தன் மேயினு
னந்தியும் பகலுரீ ருத கண்ணினுன்.

(இ-ள்.) நந்தி அம் பதியிடை - நந்திகிராமமென்னுமிடத்திலே, நாதன் பாதுகம் - தலைவனான இராமனது திருவடிகிலே, செம் தனி கோல் முறை செலுத்த - ஒப்பற்ற செங்கோல் முறைப்படி செலுத்த, (பாதன்), அந்திடம் பகல்உம் ரீ அருத கண்ணினுன் - இரவுபகலும் கீர்ப்பெருககு இடையருத கண்ணையுடையவனும், சிதைதான் இத்தியங்களை அவித்து - மனத்தினால் ஐம்பொறிகளையும் அடக்கி, இருகதல மேயினுன் - (அருக) தங்கியிருத்தலைப் பொருத்தினுன்; (எ - று.)—நந்தியம்பதி-அயோத்திரகரத்துக்கு அருகிலுள்ள தோர் ஊர்; அம்-சாரிபை. பி-ம் — ¹பாதகன் ²செலுத்தது. (கஉஉக.)

கசக.—இராமன் கீதாலட்சுமணரோடு தெந்திசைதோக்கிச் செல்லல்.

¹குன்றினி லிருந்தன னென்னுங் ²கொள்கையா
³னின்றவர் நலிவரா ⁴னையத் தாலெனத்
தன்றுனைத் தம்பியுர் தானுந் தையலுந்
தென்றிசை ⁵நெறியினைச் சேறன மேயினுன்.

(இ-ள்.) 'குன்றினில் இருக்கனன் எனனுங் கொள்கையால்-(இராமன்) சித்திரகூடபருவத்திலுள்ளான் என்ற எண்ணத்தால், நின்றவா - (அயோத்தியாநகரத்தில்) உள்ளவா. நேயத்தால் - (நமஸ்கூறு) அன்பினால், நலிவார் - (அடிக்கடிவந்து) வருகுவார், 'என-என்றுஎனணி, (இராமபிரான்), தன்றுனைத் தம்பியும்-தனக்குத் துணையாகவுள்ள தம்பியான இலக்குமணனும், தான்உம்-, தையல்உம் - கீதாதேவியுமாக, தென் திசை நெறியினை சேறல் மேயினுன் - தெற்குத்திக்கை நோக்கிய வழியில் நடத்தலைப் பொருத்தினுன்; (எ - று.)

சுற்றத்தவா ணபர் முதலிய அனைவரும் அறிந்த இவ்விடத்திலேயே இன்னமும்நாம் இருந்தால் மீண்டுமாவாகன் அடிக்கடிவந்து நமமை நகருக்கு மீளும்படி நிரப்ப்த்திக்கக்கூடுமென்று எண்ணி அப்பாற்செல்லவற்றான் இராமனென்க. தம்பியும், தானும் தையலும் சேறல்மேயினுன்-ஆண்பாலும் பெண்பாலும் கலந்து எண்ணிச் சிறப்பினால் ஆண்பால் முடிபைப்பெற்றன; 'தானுந் தன் தையலுந் தாழ்க்கையோ ணுண்டிலனேல்' என்பதிற்போல. பி-ம் — ¹குன்றினிது. ²கொள்கைதான். ³நின்றது. ⁴சேத்ததா. ⁵இராமனும். (கஉஉச.)

தீருவடிசூட்டேடலம் முற்றிற்று.

அயோத்தியாகாண்டம் முற்றுப்பெற்றது.

கம்பராமாயணத்தில் அயோத்தியாகாண்டச்

செய்யுண் முதற்குறிப்பகராதி.

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
அகலிடகெழிதானு	505	அந்தியில்வெயி	371	அளியன்னதொர்	438
அகிலபுனைகுழல்	496	அங்ககரணிவுறு	101	அறங்கெட	611
அகிலமதுபமன்ன	719	அங்கான்முகனா	269	அறத்தனைநனைந்தி	763
அங்கணனவனி	193	அங்கெடுத்தயருறு	783	அறத்தனைவேரறுத்	579
அங்கிரீரினா	635	அப்படைகககை	678	அறத்தானே	726
அங்கிமேல்	386	அமமுனிவரலோடு	504	அறத்தரமிய	122
அங்குகினைகாவற்	488	அயாவுயிர்தக	764	அறமெனக்கிலையோ	222
அசசொந்தேகா	155	அசககாபாவமு	128	அறிஞருஞ்சிறஞரும்	665
அசம்புபாயவரை	540	அசசரிற	117	அறத்தாயகணையர்	274
அஞ்சுமத்தவமளி	740	அசசவைவ்ஹேத	68	அறபதினாயிரமக்	721
அஞ்சமபையும	439	அஞ்சுடவழனிமி	755	அறபதினாயிரரா	335
அஞ்சவளையன	146	அரித்தானமுனனே	164	அறபதினாயிரேனு	13
அஞ்சனக்குன்ற	406	அரியதாமுரப்ப	465	அறபதினாயிரேனு	532
அஞ்சனமேனி	339	அரியவனுரைசெய	765	அறபதினாயிரேனு	221
அஞ்சனவண்ணன்	684	அருஞ்சிறப்பமை	21	அறபதினாயிரேனு	803
அஞ்சிமத்தரை	121	அருத்தியினகம்	502	அறபதினாயிரேனு	788
அஞ்சினவரணவ	592	அருத்தியினே	494	அறபதினாயிரேனு	648
அட்டிவழிமுதன	348	அருத்தவமென்னுனை	686	அறபதினாயிரேனு	109
அட்டருஞ்செல்வம்	550	அருத்தேனானே	419	அறபதினாயிரேனு	573
அடித்தவநகணடி	607	அருப்பேந்திய	411	அறபதினாயிரேனு	357
அடித்தவமின்னடை	813	அல்லலுண்டுகை	673	அறபதினாயிரேனு	364
அடிதொழுதுவகை	468	அல்லலுண்டுகை	506	அறபதினாயிரேனு	139
அடியிசைத்தூளி	676	அல்லலுண்டுகை	708	அறபதினாயிரேனு	28
அடியிணையுறை	499	அல்லலுண்டுகை	39	அறபதினாயிரேனு	326
அடியிரசுடர்	295	அல்லலுண்டுகை	537	அறபதினாயிரேனு	15
அடுத்தபற்பகல்	533	அல்லலுண்டுகை	568	அறபதினாயிரேனு	397
அடைத்தவனேகை	138	அல்லலுண்டுகை	613	அறபதினாயிரேனு	328
அடைவருங்கெட்டு	646	அல்லலுண்டுகை	326	அறபதினாயிரேனு	485
அண்டமுற்றுச்	570	அல்லலுண்டுகை	705	அறபதினாயிரேனு	27
அண்ணலன்ன	359	அல்லலுண்டுகை	807	அறபதினாயிரேனு	312
அண்ணலுமவிரும்பி	463	அல்லலுண்டுகை	709	அறபதினாயிரேனு	318
அண்ணலுமதுகே	479	அல்லலுண்டுகை	586	அறபதினாயிரேனு	321
அணைகருவாள்	106	அல்லலுண்டுகை	232	அறபதினாயிரேனு	626
அத்திசையுற்றைய	483	அல்லலுண்டுகை	651	அறபதினாயிரேனு	635
அதிர்கடல்வையசம்	658	அல்லலுண்டுகை	616	அறபதினாயிரேனு	129
அத்தணரருத்தவா	331	அல்லலுண்டுகை	354	அறபதினாயிரேனு	36
அத்தணருமையுனை	614	அல்லலுண்டுகை	257	அறபதினாயிரேனு	54
அத்தணுள்	82	அல்லலுண்டுகை	421	அறபதினாயிரேனு	518
அத்தறபெருந	793	அல்லலுண்டுகை	62	அறபதினாயிரேனு	88
அத்தவாய்மொழி	550	அல்லலுண்டுகை	526	அறபதினாயிரேனு	359

செய்யுண் முத்தக்குறிப்பகராதி

அடிகள்

அனையவேலையரசு	575	ஆழிப்பொற்றோ	163	இருந்தமந்திரக்	29
ஆகசெய்தக்க	551	ஆழியான்முடி	174	இருந்தவந்தணனோ	415
ஆகாததன்றால்	318	ஆழியையுருட்டியும்	649	இருந்தலஞ்சோந்தன	766
ஆகிலையவரசன்	225	ஆழிவேந்தன்	420	இருமையுமிழந்த	750
ஆகொடியாயெனு	149	ஆள்வனையாணமை	396	இருவரத்தினு	131
ஆங்கல்வாசகம்	219	ஆளறவலங்கு	754	இருவருத்தொழு	320
ஆகருவந்தடைந்த	203	ஆளாணபந்தன	287	இருளற்றிடவுற்	234
ஆடகந்தருபுண	176	ஆளுநனெறி	53	இடைத்தனாரிரைத	338
ஆடவாநகையுற	110	ஆளுநாகடலினு	667	இலையென்றுரைச	411
ஆடன்மான்	98	ஆற்றலெனினன்ன	585	இலகருவலகம்	756
ஆடினரழுத்தனா	351	ஆற்றினநநம்	744	இலவுயிந்திச	534
ஆடுகின்றமா	526	ஆற்றினனபோற	399	இவ்வகையுடைசெய	64
ஆடுகின்றனா	70	ஆற்றினனடா	511	இவ்வாறழுவான்	237
ஆடுகொடிப்படை	692	ஆற்றினகாலம்	565	இவ்வகையுடைசெய	778
ஆண்டுககோசலை	606	ஆறுசெலவக	432	இவ்வகையுடைசெய	730
ஆண்டகையம்	322	ஆறுதன்னுடனெரு	615	இவ்வகையுடைசெய	23
ஆண்டவந்திலை	69	ஆறுதன்பேரகாலம்	648	இவ்வகையுடைசெய	525
ஆணடினையா	202	ஆறுதனவனவகை	141	இவ்வகையுடைசெய	634
ஆண்டுதன்மருந	48	ஆறுதனபகாடா	309	இவ்வகையுடைசெய	301
ஆண்டுதின்ருண்ட	673	ஆறுதனபகாடா	781	இவ்வகையுடைசெய	598
ஆதலாலிராமனுச	27	ஆறுதனபகாடா	577	இவ்வகையுடைசெய	237
ஆதலான்முனியும்	672	ஆறுதனபகாடா	720	இவ்வகையுடைசெய	25
ஆதியரசன்	288	ஆறுதனபகாடா	544	இவ்வகையுடைசெய	20
ஆதியவமைதியின்	802	ஆறுதனபகாடா	718	இவ்வகையுடைசெய	59
ஆதியின்மனுவு	62	ஆறுதனபகாடா	632	இவ்வகையுடைசெய	660
ஆமெனிலேழ்நன	809	ஆறுதனபகாடா	539	இவ்வகையுடைசெய	669
ஆயத்தவனவகை	306	ஆறுதனபகாடா	713	இவ்வகையுடைசெய	546
ஆயகாதலொ	737	ஆறுதனபகாடா	231	இவ்வகையுடைசெய	605
ஆயகாலையில	576	ஆறுதனபகாடா	223	இவ்வகையுடைசெய	743
ஆயகாலையினாய	155	ஆறுதனபகாடா	804	இவ்வகையுடைசெய	180
ஆயதவழி	40	ஆறுதனபகாடா	148	இவ்வகையுடைசெய	248
ஆயதோரமைதி	187	ஆறுதனபகாடா	413	இவ்வகையுடைசெய	155
ஆயபேரன்பு	111	ஆறுதனபகாடா	147	இவ்வகையுடைசெய	171
ஆயவடன்னைகோச	784	ஆறுதனபகாடா	208	இவ்வகையுடைசெய	88
ஆயனநிகழும்	205	ஆறுதனபகாடா	533	இவ்வகையுடைசெய	22
ஆகலியகந்தோ	198	ஆறுதனபகாடா	278	இவ்வகையுடைசெய	542
ஆர்த்தனாகளித்தனா	94	ஆறுதனபகாடா	795	இவ்வகையுடைசெய	194
ஆரியனினவலை	402	ஆறுதனபகாடா	182	இவ்வகையுடைசெய	653
ஆரும்பின்னா	363	ஆறுதனபகாடா	583	இவ்வகையுடைசெய	571
ஆலோபாய்வயல	512	ஆறுதனபகாடா	718	இவ்வகையுடைசெய	218
ஆவதற்குமழிவதற்கு	83	ஆறுதனபகாடா	706	இவ்வகையுடைசெய	813
ஆவதுன்னதே	510	ஆறுதனபகாடா	410	இவ்வகையுடைசெய	699
ஆவாவரசன்	282	ஆறுதனபகாடா	605	இவ்வகையுடைசெய	778
ஆவுமழுத	284	ஆறுதனபகாடா	157	இவ்வகையுடைசெய	763
ஆழ்த்தபோர்பினு	108	இருகண்கள	270	இவ்வகையுடைசெய	271
ஆழொடுந்திரை	685	இருகையிற்களி	334	இவ்வகையுடைசெய	774
ஆழிருழுவகம்	208	இருகையிற்களி	464	இவ்வகையுடைசெய	252

உதிக்கும்முலையுள்	305	எம்பரத்ததாக்கி	769	என்றென் றரசன்	264
உந்தாதுநெய்வாரத்	292	எய்தவினனல்வந்த	549	என்றென் றறிவித்	303
உந்துபொற்றடந்	628	எய்தினாலுனோரா	629	என்றென் றுன்னும்	162
உந்தைதீமையும்	792	எய்தியககேகைய	105	என்னககேட்டவ்	729
உந்தையோலிறந்த	644	எய்தியவேலையிற்	782	என்னாவுன்னா	238
உம்மையானுடைமை	22	எயினாதகிடம	517	என்னுமவேலையில்	630
உமைக்குராதற்கு	86	எல்லொடுகியமுகத்	761	என்னேநிருபன்	290
உய்த்ததில்வலக	195	எல்லெலாமிப்படை	681		248
உய்யாநின்றேன்	600	எழுக்கேனை	559	என்னேகீககி	226
உயககியக்கா	354	எழுத்ததுதுகள்	745	எனகருநல்வேயு	119
உயரருளொண்	196	எழுத்ததுபெரும்ப	652	எனவிலையன்ன	704
உயிரப்பிலன்	414	எழுத்தகைகைய	355	எனைத்துளமறை	757
	50	எழுத்தனனிளையவ	748	என்கினனவிம்மலோ	588
உரியமாதவ	58	எழுத்தனனேககின	579	எடறுகோகையா	668
உருகாதலிற்	52	எற்றேபகாவேன்	256	எண்பாலோவா	161
உருளுகேயியு	84	எற்றேதனகடியசொல	578	எததருமபெருவருண	808
உரைசெய்தெவ	399	பிகட்டினம்	562	எத்தவநதுலகெலா	61
உரைசெம்பெருமை	279	என்பததைக்கேட்ட	709	எத்தினமுலையாளே	495
உரைசெய்தன்னன்	632	என்பதுசொல்லிய	809	எத்துகெல்லத்திமை	741
உரைத்தகனி	132	என்பனசொலலி	694	எயத்தகாலமிது	566
உரைத்தபின்	325	என்புகழ்க்கின்ற	704	எயத்தெழுச்செலவம்	101
உரைத்தவரசகவ	737	என்புதோல	87	எயவரசக	143
உலாத்ததுநா	144	எனவயிற்றரு	73	எாதுந்த	565
உவரிவாயன்றிப்	522	என்றகாட்டினை	569	எவம்பாராய்	160
உற்றதுகொண்டு	11	என்றபின்முனிவ	330	எவ்யகுரிசில்	368
உற்றுளபொருள்	505	என்றபின்னேநல்லம்	780	எவ்யமொழி	476
உறத்தரும்மரசி	38	என்றமமுனிவன்	241	எவின்வள்ளுவா	93
உன்னவுன்ன	624	எனலவலயானுனை	804	எழிண்டாண்டு	395
ஊடுநெருக்கி	716	என்றலுமபதைத	789	எழுயாமதகனிற்றி	584
ஊணலவுணவழி	618	என்றலுமேயடியின	724	எழைத்தனசெயல	360
ருணிரிநறையவும	65	என்றவாசகஞ்	39	எறறவற்கொருபொ	620
ஊற்றமேயிக	459	என்றனளென்ன	190	எறறவத்தனமையி	803
ஊறுகொண்ட	564	என்றனன்மடவா	501	எற்றிடவாண்டகை	92
	564	என்றனனிளவலை	759		329
எல்கெறிசெரு	616	என்றொவொன்றென்	261	என்றுன்பாவிக்	603
எட்டுலாமலா	567	என்றிறைஞ்சி	74	எனைகீதியினியன	91
எட்டுத்திசையும்	429	என்றுகாதலி	511	எனையருமின்னணம்	380
எடுத்தமாமுடி	735	என்றுகூறலும	557	ஐத்துமைத்துநான்	636
எண்டருங்கடை	167	என்றுகூறி	634	ஐயசாலவு	49
எண்ணருஞ்சுரும்பு	676	என்றுகொண்டினை	214	ஐயயோதொன்றும்	779
எதிர்கொடேததின்	445	என்றுகொண்டு	631	ஐயனுமச்சொற்	191
எந்தைதீயுவந்திதஞ்	36	என்றுகித்தித	549	ஐயனைக்காண்டலு	332
எந்தையாண்டையா	785	என்றுபின்னரு	217	ஐயாயாளோர்	273
எந்தையும்யாயும்	586		81	ஐயிருபத்தோடைந்	479
எந்தையெவ்வலகு	606	என்றெடுததுப்பற்	772	ஐயறுஞ்சுடர்	175
எந்தையேயேவ	207	என்றெழுத்	697	ஐவனக்குரறினைக்	539
எந்தையேவ	799	என்றென்றையருந்	275	ஐட்டியபகைஞர்	19

செய்யுண் முத்தற்குறிப்பகராதி

அகக்

ஒத்தசின்னையர்	59	கல்லளைக்கிடந்த	515	குடையினனியர்	502
ஒருத்தலைப்பரத்	51	கல்லுவென்மலை	484	குதித்தனன்பாரிடை	749
ஒருமகன் காதலின்	755	சல்லியுமிளமையும்	117	குயின்றனகுலமணி	374
ஒருமாமுனிவன்	267	கவ்வரவதுவென	596	குரவலாகுழலியை	612
ஒருவில்பெண்ணை	527	கவியமைகோத்தி	94	குரிசில்சின்றையை	55
ஒல்கவில்லவத	80	கள்ளவழிகோதை	141	குரிசில்தேவலால்	712
ஒலியார்கடல்	258	கள்ளோமாககவா	571	குரிசிலுத்தம்பியை	649
ஒள்ளியோனினைய	800	கற்காணுத்திணமை	696	குருக்களையித்தலி	589
ஒளிதுறத்தன	348	கற்றாநாமைநையவா	61	குருதிவாளெனச	521
ஒறப்பினுமத்தரம்	151	கறுத்தாயரும	254	குருமணிப்பூண	574
ஒன்றாகுண்டி	416	கன்றுயிரோய்துக	615	குலமுதற்கொன்மையு	9
ஒன்றாகி	159	கன்னாகுதிராயுபக	784	குலமையினெழிலும	184
ஒன்றியவுவகையா	63	கன்னிசின்மயில	336	குழமிமேகநகன்	515
ஒன்றும்பொயயா	597	கன்னிசீகக்குவ	448	குழவுடனடொளே	535
ஒடைவல்லணி	352	கன்னியாககமைரு	16	குழைக்கின்றகலரி	214
ஒதாநின்ற	591	கன்னியாணிகோவ	498	குறநமொன்றிலலை	590
ஒதுகின்றில	567	கன்னியையழ்ச்சைய	618	குன்றினிலிருத்தன	815
ஒவின்னவல்லினை	90	கனங்குழைக்கேகப	668	குன்றுறையயமா	496
ஒவின்ல்லயியா	353	காணுமைபா	240	கூடமுன்னதேர்ப்	402
கங்கையாளோடு	509	காணுபெரு	125	கூடியகதைவாயிற	497
கங்கையிருக்கரை	695	காமுபாநாமை	405	கூடமுன்ன	462
கங்கையென்னுங்	444	காமரங்கனித்தனை	346	கூருமுன்ன	165
கங்கையேழுதல	188	காயுங்காணி	447	கூறியமுனிவனை	805
கச்சையகடகரி	23	காருலாநீர்த்தான	466	கூனிபோனயின்	133
கச்சொடாத்த	459	காப்பொருமேனி	761	கூடுதெழித்தனை	126
கட்டியசுரிகையன்	680	காமிஞ்ஞலைய	200	கூட்டன்னகிராதா	702
கட்டினனசுரிகையு	749	காநாநமொப்பா	316	கூட்டாணிமேயோ	292
கடியமுத்தாரினா	77	காமெனக்கடிது	706	கூடேயிருக்கேன்	259
கடியையோரிருண்டு	408	காடுமென்காடா	100	கூடகலபகிணை	61
கண்டமாத்தரை	70	காலபாடவன்	444	கூடுகைகண்ணெனது	369
கண்டான்மகனும	314	காலமின்றிய	516	கூடுகைத்தசொல	422
கண்டுக்கொழுந்தப	41	காலமுமிடனும	11	கூடியானிலத்தலி	288
கண்டேனெஞ்சு	246	காலேக்கேதோன்	298	கூடியுங்கடமுந்	268
கண்ணலையென்	603	காலையனெழுந்தது	745	கூடியைக்கையின்	220
கண்ணிற்சடைத்த	293	காலன்மன்னவன்	572	கூடியோடுகைகள்	150
கண்ணுணமணிபோ	276	காழிட்ட	457	கூடகலாநுவினா	62
கண்ணுக்கோயுயிரும	52	காணபுக்கிணை	315	கூடகலாநுவினா	714
கண்ணேவேண்டும	153	காணபுநஞ்சேறல்	390	கூடகலாநுவினா	560
கண்ணோடாதே	244	காணநிலைண்ணிய	678	கூடகலாநுவினா	347
கண்ணுத்தற்காட்சிய	776	காணகம்பறறி	400	கூடகலாநுவினா	607
கண்ணித்தலுணர்ந்த	188	கிள்ளோமொடுபுனை	283	கூடகலாநுவினா	593
கம்பகெடுகைகளி	146	கிளாநாணுளினி	801	கூடகலாநுவினா	158
கரியமாலினுங்	81	கிளாமுகத்திற்	561	கூடகலாநுவினா	280
கரும்பலாசெந்நெல்	621	கிளையினுநாயினு	336	கூடகலாநுவினா	739
கரும்பனமொழி	333	கூகனென்பபெயரிய	679	கூடகலாநுவினா	456
கருவியுக்கைகளுக	751	கூகருமலை	378	கூடகலாநுவினா	243
கரைசெய்தேலை	627	கூகருமலையார்	180	கூடகலாநுவினா	152

கொற்றவர்முனிவர்	191	சுண்ணமுமலரும்	193	தம்முயிர்க்குறுதி	12
கொற்றவன்னது	361	சுழிததசெம்பொளி	531	தம்மையுமுணர்	382
கொன்றேனென	602	ழிததுகீர்வரு	722	தருமமென்றொரு	641
கோடகததோ	751	சுழிபட்டோவகிய	453	தலைக்குவட்டயன்	344
கோதறத்தவஞ்செ	762	சுழியுடைத்தாயுடை	596	தழுவினபுளினை	701
கோதைவரிவிற	291	சுற்றத்தாகேவொ	723	தழைத்ததணடுள	612
கோதைவிற்குரிசில்	467	சுற்றமப்புற	461	தழைத்தவான்சிறை	754
கோமகன்பிரிதலிற்	662	சுற்றாமணியின்	295	தழையொலித்தன	177
கோளுமைமபொறி	86	சுற்றியசீரைபன	330	தள்ளாநிலைசான்	520
கோன்மேற்கொண்ட	151	சுற்றினரிருத்துழி	639	தள்ளுரிப்பெரும	540
கககத்தானவன்	543	சூடிசசகதன	558	தள்ளுறலவேறில்லா	289
சங்கமுமகரயினுந்	714	சூடினமலாககரஞ்	591	தனமுன்னையவன்	697
சங்குபேரியுந்	628	சூதுமுதலுற	84	தன்னனதம்பியுந்	722
சத்திரநீழற்ற	200	சூழமைந்த	572	தனயராயினா	794
சத்தியிவைதாவின்	198	சூழிலெங்கடகரி	753	தாதையப்பரிசு	55
சத்திராகோடி	185	சேஞ்செவெ	475	தாதைவாயிற	363
சத்திற்றகுலமை	8	செத்தழலபுரி	503	தாயகையில	201
சம்பகதறம	378	செம்பொன்றசெய	534	தாயபசியுழந்துயி	613
சம்தம்புலி	114	செம்மைன்மனத	623	தாய்பணித்தவந்தன	806
சரித்தழவுள	45	செம்மைநிறநுடதி	68	தாயவரகொள	794
சலத்தலைக்கொண்ட	523	செயதுடைச்செலந	321	தாயாதவவையா	360
சா	48	செயமமரத்தன	350	தாயருங்கிளைஞரும்	338
சாயடங்கலவ	17	செயமங்கலவ	424	தாயருத்தலைப்பய	786
சான்றவராக	805	செயமத்தாமரை	153	தாயருமருத்தவத	670
சிங்ககருநுளாத்	294	செல்லிப்பசெல்லஞ்	659	தாயாநறுகிலாடனை	316
சிங்கவேறனைப	469	செல்லுஞ்சொல	309	தாயுடைக்கொண்டு	703
சித்தநீதிக்கைகின்ற	227	செவ்வழியுருட்டிய	581	தாயுடைக்கதொற	218
சித்தனைபுணாகிற்பா	430	செவ்வியகுரிசில	382	தாயகடாங்கோதை	606
சித்தினவன்மிணி	33	சேணுயாதருமத்தி	759	தாயுடைமலரினு	384
சித்தைதளவுற	277	சேணுலாவிய	166	தாயுஞ்சுகழமுந்	657
சித்தைமென்செய	124	சேதாமற்போதனை	284	தாறொலித்தன	349
சிரித்தபங்கப	170	சேகொகரிவிரி	192	தாவருதாணமுதல்	657
சிருங்கிபேரமென	460	சேமமெனபன	166	தாவாதொளிருற	277
சிவந்தவாயசகிதை	113	சேலாகியமாமுதலவ	269	தாவின்மாமணி	134
சிறககுஞ்செல்வ	71	சேநரினமரை	655	தாவின்முனிவன்	245
சிறத்தமயி	224	சேனைவீரமு	787	தாரினிலடைத்தவர்	613
சிறத்தாசொல்லு	604	சொற்பெற்ற	768	தாளுறுகுரிசில	610
சிறுயிலைமருங்குல்	407	சொற்றவாசகத	792	தானபுளைசேரையை	321
சினகருமமெறிந்	580	சொற்றாளுசொற்றா	139	தானமுத்தருமமும	65
சினககொடுத்திழல்	735	சொலாரோபடித	314	தானேதானே	415
கீதப்பணிநீளவி	239	தானையுமுயதலான்	285	திக்குநோக்கிய	352
சேரைசுற்றித	362	தகவுயிருதவ	376	திசைத்ததுயில்லை	148
சேலமலவன	89	தங்குதண்ணசாந்தகில	659	திடருடைகருங்குமச	337
சேலமின்னதென்	528	தஞ்சயில்வுலகநீ	644	திணிகடாரிவீ	95
சேலமுத்தருமமுஞ்	775	தஞ்செனவொதுங்கி	617	திருண்டதோளின	22
சேற்றத்துறத்தா	311	தடங்கையாலெடுத	387	திருக்காக்கோசனை	373
சுடுமயானத்திடை	727	தடைலைக்கோசலை	337	திருக்காதிர்த்த	459

செய்யுண் முதற்குறிப்பகராதி

அடிக

நிருமணியகூடம்	192	தேவாதமுலகினுர்	642	கண்மெனப்புகினுர்	710
நிருவரைசுற்றிய	342	தேவீமாரை	425	கண்ணெடுங்கண்	345
நிருவுளமெனின்	485	தேவீபுமிளவலு	383	கண்ணெடுகளிமுடி	339
நிரையாகடல்குழ்	235	தேந்தித்தமயிபைத	552	கண்ணெறியென்னி	647
நீங்கிழை	5	தேருதநிலழிந்தா	286	காக்மெனுங்கொடி	143
நீண்டலுமுணர்ந்த	105	தேனநருகதெரியல	785	காமியொன்று	130
நீயமத்தரை	127	தேனடைந்தசோலை	770	காணமுதற்கமைத்த	476
நீயன்கொடியவள	622	தேனுளகினை	477	காமவீரகை	171
நீயனவயமாவும	434	தேதடநகர்புர	403	காயகனப்பினுந்	412
நீயனவிராமனை	508	தோகையிலனயினு	791	காயகனவன	356
நுஞ்சினுனைதகம்	121	தொட்டமாயுணரு	524	காரியரிலலை	150
துடித்தனகபோலங்	591	தொடுதற்குநிலை	379	காலிணைய	715
துடியெயினன	456	தொண்படைமய	103	காலினித்தரு	569
துடியெயுந்நெற்களு	683	தொழுதுலவேந்த	61	காலிகைக்கருவி	137
துண்ணுனுஞ்சொ	192	தொழுதுயானகயின	760	காலந்தபடி	104
துண்ணுனுஞ்சொ	703	தொலோகடிய	411	காலிணையத்தரு	385
துப்புறந்துவா	506	தோய்க்கமது	168	காண்கனகுரைத்தா	739
துமயின்னகுழாத்த	472	தொலோதுகில	178	காண்காணமலா	530
துமயிபுமாவு	689	தொனபடபுலி	102	கிருபகிண்குல	29
துளிபடத்ததுயாவு	720	தொனநடைநீடு	682	கிரகவந்தணா	56
துறக்கமேமுதல	474	துறக்கமதுகண்	568	கிரகவந்தானகுதி	752
துறத்தலுமலவற	773	துருவககுந்தா	17	கிரகபுதுகிலமெனு	26
துறத்தெசலவன	738	துருவககுந்தா	757	கிரகபுதுகிலமெனு	349
துறத்துபோமென	356	துருவககுந்தா	711	கிரகபுதுகிலமெனு	463
துறத்துபோயினு	630	துருவககுந்தா	233	கிரகபுதுகிலமெனு	390
துறத்துமயுன	454	துருவககுந்தா	645	கிரகபுதுகிலமெனு	563
துன்புளம்தகின்	486	துருவககுந்தா	92	கிரகபுதுகிலமெனு	343
துன்னுதானவன	633	துருவககுந்தா	316	கிரகபுதுகிலமெனு	790
துனியறுசெய்யமன்	97	துருவககுந்தா	742	கிரகபுதுகிலமெனு	508
துண்டரகிந்த	707	துருவககுந்தா	738	கிரகபுதுகிலமெனு	303
துண்டினைனலும	124	துருவககுந்தா	767	கிரகபுதுகிலமெனு	156
துதாவந்தனா	556	துருவககுந்தா	815	கிரகபுதுகிலமெனு	691
துபமுறநிய	178	துருவககுந்தா	699	கிரகபுதுகிலமெனு	206
துமகெதுபுவக	90	துருவககுந்தா	713	கிரகபுதுகிலமெனு	461
துயவாசகரு	622	துருவககுந்தா	75	கிரகபுதுகிலமெனு	289
துளியின்படலையு	747	துருவககுந்தா	650	கிரகபுதுகிலமெனு	139
தேரினைமாதகதா	537	துருவககுந்தா	13	கிரகபுதுகிலமெனு	409
தெருளுடைமனத்து	209	துருவககுந்தா	79	கிரகபுதுகிலமெனு	533
தெழ்த்தனளுப்பய	111	துருவககுந்தா	155	கிரகபுதுகிலமெனு	519
தென்னொலிச	350	துருவககுந்தா	17	கிரகபுதுகிலமெனு	514
தேக்கடைப்படலை	546	துருவககுந்தா	134	கிரகபுதுகிலமெனு	351
தேர்கொணடுவள	110	துருவககுந்தா	307	கிரகபுதுகிலமெனு	523
தேர்மிசைச்சென்ற	656	துருவககுந்தா	61	கிரகபுதுகிலமெனு	302
தேர்வலானவ்வுரை	397	துருவககுந்தா	660	கிரகபுதுகிலமெனு	594
தேரின்கவடு	130	துருவககுந்தா	310	கிரகபுதுகிலமெனு	322
தேருமாவுற	573	துருவககுந்தா	132	கிரகபுதுகிலமெனு	197
தேவுதேவன்	451	துருவககுந்தா	220	கிரகபுதுகிலமெனு	744

நீனெழுத்தொடர்	43	பனையவாரெடுவகரப்	66	பூநனைசினுதன்றி	500
நூரைக்கொழுந்	451	பாக்கியம்புரிந்	116	பூமழைபுனன்மழை	100
நேக்கனவுடலுயிர்	334	பாகியல்பவளச	183	பூரியாபுணர்மாதர்	490
நெருத்தற்கொத்த	256	பாங்கினுத்தரிய	717	பூவகநிறைந்த	376
நெடுவகழைக்குறுத்	546	பாடனீத்தன	567	பூவருபொலன்கழல்	9
நெய்கொணீருண்டு	541	பாணிளமிளிறுக	492	பூவலாருரவோடு	494
நெய்ஞ்ஞிறை	493	பாதவகன்பெயா	592	பூவிரிபொலன்கழற்	675
நெறியிடுநெறி	483	பாதுகந்தலேக்கொடு	814	பூவினான்முகன்	633
நைவீரலோமைநதீர்	725	பாத்தடேரிவை	537	பெண்ணினின்னமு	40
நோக்கினுற்சுமந்தி	640	பாரோகொள்ளார	601	பெண்ணினோகருஞ்	444
நோயீரல்லீர்	597	பாலுடைமொழி	481	பெண்ணென்னவுற்ற	145
நோயும்மின்றி	417	பாலேயேய்சிறத	677	பெண்ணைவன்	458
நோவதாகவிவ்	790	பாவமுந்நிற	687	பெருகியசெல்வகீ	746
பருத்தவான்மதி	371	பாவமுமுருத்தயரும	201	பெருந்திரைநதிகளு	665
பசைத்தசிகதைநீ	798	பீணிகருமுறுடை	621	பெருமபகல்வருந்தி	375
பஞ்சிமென்றளிபடி	19	பிதாத்தசாறு	566	பெருமகன் . பிறக்க	25
படஞ்செய்ந்தாகணை	787	பிறத்தலென்று	388	பெருமகனென்னவயிற்	758
படர்ந்தெழுந்த	516	பிறத்திறுது	120	பெருமையா லுலகினை	61
படருறவுளன்	487	பிறத்துநீயுடை	791	பெற்றுடையமண்	290
படரெலாமபடப்	750	பித்தொமாதறம்	362	பெறுவதன்முன்னு	775
படரெலாமபடைத	728	பிதியாபிரிவே	234	பேரிசைபெற்றனை	62
படியொடுதிருக்கா	654	பிண்குறறமன்னும	304	பைத்தொடியொருத்த	323
படுமுரசுநைந்தனா	651	பின்னவீரரை	786	பொங்கியவுவகை	181
படைமாணரசை	254	பின்னுத்தம்பிபை	552	பொய்க்கரிசூறினோ	613
பண்டியெங்கும்	561	புக்கபின்னிருபரும	319	பொய்மமுமையலரா	477
பண்டைநுறெறி	814	புக்கவன்நன்னை	7	பொய்வினைக்குதவும	404
பண்ணுறுகடகரி	115	புக்கனன்புனலிடை	205	பொருத்தாணனை	78
பண்முதிர்களிற்றொ	752	புக்காரரசன	780	பொருவிலெம்பி	356
பணிமொழி	488	புகுபுபெருகீர்	433	பொருவிறுதுவா	555
பந்தனாட்புறு	42	புகுசுறைவிட	267	பொலங்குழைமகளி	717
பரத்தினீவரும	517	புகலிடங்கொடுவன	507	பொழியுங்கண்ணிற்	446
பரதனிப்படைகொ	730	புண்ணியத்தொடா	336	பொற்புறுத்தன	223
பரதனிப்படைகொ	748	புண்ணியநுநெயிற்	30	பொன்னனிமணி	343
பரத்துமின்னருமபிய	372	புண்ணுற்றதீயிற்	77	பொன்னின்முன்ன	255
பரவுகேள்வியும்	793	புரசைமாககரி	781	பொன்னுமாமணியும்	74
பராவருமபுதலவரை	107	புரிபுத்தன்மகன்	238	பொன்னுயிரத்த	32
பரிதிபற்றிய	443	புல்லின்னின்றவன்	23	பொன்னையுற்ற	355
பரிவிகத்தமனத	408	புலம்புறுகுரிசிறன்	164	பொன்னெடுமப்பொ	758
பழுதின்தமாதவன்	358	புலிப்பாவைபரக	709	போகின்றனோத்	232
பற்பகனிமுற்று	37	புறத்துநாமோரு	696	போதியென்னெதிர்	121
பற்றியவ்வயின்	582	புனைத்திலன்மெளலி	231	போவாதொழியான்	251
பற்றிலைவாதினிற்	627	பூண்டபேரன்பினு	215	போனபடைத்தலை	691
பற்றிலைவாதினிற்	584	பூண்டமாதவன்	380	போனாவருவ	426
பற்றெடுத்தன்ன	558	பூரைணிபுமமுடி	509	மகநோமறத்தனர்	346
பன்னத்துகடரளம்	442	பூத்தகாணமலா	260	மகநவேலை	229
பன்னரியனோன்பிற்	772	பூதலமுற்றதனிற்	643	மகன்வயின்னபினுன்	63

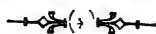
செய்யுண் முதற்குறிப்பகராதி

அஉந

மங்கையம்மொழி	216	மன்னெடுங்கழல்	71	முற்றறுமுறை	497
மங்கையாக்கு	448	மனக்கொன்றாதன	789	முறைதெரித்தொரு	643
மங்கையாகுறங்கென	96	மனிதாவானவா	34	முறைமையன்	216
மங்கைவாராகுழல்	452	மனைபினீங்கிமக்க	446	முறைமையாலெற்	396
மஞ்சளாவி	531	மாதகதமுமகதமு	440	முறைமையினெய்கி	14
மஞ்செனவகிற்புகை	345	மாதகனிகேதிகை	377	முறையின்மொய்ம்	42
மடந்தைமாராகளிற்	535	மாண்டனனெந்தை	594	முறையுமவாய்மைய	792
மண்கொடுவருடென	340	மாதாநகந்தபின்	182	முன்புநின்றிசை	389
மண்செய்தபாவம்	286	மாதாபாபரும	741	முன்னாககோசிக	228
மண்டலந்தரு	44	மாதருநகலமும்	282	முன்னாவத்துதித்து	797
	162	மாதாநகநுபதி	423	முன்னவனென்று	688
மண்ணின்மேல்	626	மாதாநகரு	228	முன்னுந்நப்பணித்தவ	806
மண்ணிலுநலவண	33	மாதவன்றனை	47	முன்னையநகல	623
மண்ணுமுரசினிம	8	மாதகாதமொயம்பி	351	முன்னையமுறை	671
மண்ணையுமவானையு	662	மாடமுனிடகருநெரா	693	முன்னையுந்நனைப்	51
மணங்கிள	498	மாயகிகிப	548	முனியுமமுனியும	242
மத்தனமுதலிய	667	மாலேவந்தகன்றபின்	545	முனியின்சொல்லும	262
மத்தரைக்கற்றமும	670	மாலேவாய	470	முனியனுமுரைப்ப	807
மத்தரைபின்னரும	116	மாலியலுதயமாந	542	முனியனுமுரைக்கை	79
மத்தியுநகடுவனு	544	மாவுமயானையும	629	முனியனையெய்யி	393
மத்திரககிழவரு	639	மாதுயொண்கணி	130	முனியனையெய்யி	577
மய்யறுவிசம்பின்	721	மாநவுமுனனொரு	595	முதத்தற்குரித்தகை	122
மயிலுடைப்பீலியின்	546	மானுமெனநே	599	முதவரையமுதலாகி	179
மருங்கடை	682	மாறமெது	110	முதவ முமுறைமை	60
மருமததுத்தனை	405	மாறமுன்செயலாம	249	முதவ முலகினுநக	645
மல்கியகேகயன	661	மாறையெனனை	324	முதவயாதவமே	259
மலங்கிவையகம்	797	மானபந்தகதததான்	230	முதவயின்முதவயே	263
மழைக்குலமபுரை	347	மானநளிகுல	742	முதவயெய்யென்றன்	157
மற்றவளிறைஞ்சி	472	மானவரவின்	431	முதவயைசகிதவத்த	300
மற்றவன்சொன்ன	35	மனைபொருவு	199	முதவயிலைத்தி	145
மற்றுஞ்சுற்றத்து	557	மினனின்நனைய	236	முதவயெனமலரான்	72
மற்றுநுகதை	126	மின்னுடனபிந்தத	401	முதவகான	549
மற்றுமவரற்பாலா	773	மின்னொருதேறநக	300	முதவத்தககுல	50
மறக்கணவாள	472	மின்னுமேகி	570	முதவதரையின்மையி	24
மறத்தாளினையும	262	மின்பொலிதர	370	முதவதனவரவே	272
மறத்திலன்கோசலை	113	மினோவலை	427	முதவபுறமனத்தொரு	610
மறுவிரெஞ்ஞலந	619	முடிவுறவின்னன்	386	முதவபுறமுதவிரெலா	680
மறுவின்மைந்தனே	625	முத்தினினமுழுநில	98	முதவபுறமுதவிரெலா	672
மறையின்கேள்வற்கு	736	முதவலன்னமுதலிய	581	முதவபுறமுதவிரெலா	242
மன்றலின்மலி	491	முதிரோளியுயிர்த்தன	97	முதவபுறமுதவிரெலா	173
மன்னவரவானவ	53	முத்தினையுமுனியை	392	முதவபுறமுதவிரெலா	545
மன்னரின்றியே	637	முதலையுநகடன்	361	முதவபுறமுதவிரெலா	67
மன்னவன்பனியன்	210	முதலையுமுமொலி	350	முதவபுறமுதவிரெலா	85
மன்னவனிருக்கவே	800	முதலையுமலின்வலிய	342	முதவபுறமுதவிரெலா	560
மன்னந்கல்லாரா	434	முதலையுதேபிற்றது	340	முதவபுறமுதவிரெலா	178
மன்னையவனியை	4	முதலையுதேபிற்றது	186	முதவபுறமுதவிரெலா	219
மன்னுயிர்த்துநல்கு	768	முதலையுதேபிற்றது	636	முதவபுறமுதவிரெலா	450

வட்டமோரோசனை	374	வாணிலாநகை	558	வினைக்கருமெய்ம்	391
வடங்கொள்பூண	521	வாய்கயப்புற	118	விட்டுண்டலறம்	273
வடித்தாழ்கூத்தவ	418	வாயத்தேனென்	154	வித்தாளேயிவ	165
வடியுடையிற்படை	746	வாய்நனிபுரத்த	62	விழ்த்தாரயாந்தார	275
வடுவின்மாவகா	536	வாயமையென்று	799	விழ்த்தான்வீழா	159
வண்டுளாதாரவன்	140	வாயமன்மன்ன	244	விருக்கியபொற்	299
வண்மைஇயுமானமு	771	வாயிலின் மன்னா	138	விறுபஞ்சின்றி	528
வந்தமாதவத்தோனை	734	வாயொளிமழுங்க	578	வேங்கைக்க	449
வந்தமாதவன்	625	வாரணமரற்ற	196	வெண்மதிமீச்செல	656
வந்தமுனியைமுக	279	வாய்மென்னினி	33	வெந்துயாதொடா	782
வந்தமுனிவன்	424	வாராயமுலையாரு	281	வெய்யகாணத்திடை	266
வந்தவடனனை	206	வாய்விந்தாமடை	375	வெய்யவன்குலமுதல்	15
வந்தனவரம்பிறை	712	வாழ்த்தினுதம	364	வெய்யோடுஞ்ஞ	437
வந்துதாபை	576	வாழ்வனை நுதலிய	327	வெயிலவிரி	471
வந்தத்தோடுதொழு	700	வாளபுரைவீழ்	500	வெயிலிளநிலவே	490
வரங்கொளவீத்து	142	வாளுமே லுமவீட்	520	வெயின்முறைககுல	119
வரதன்பகாவான்	308	வானமேயனை	344	வெவ்வரமயில	329
வரதன் நுஞ்சினு	788	வானருரை கதலும்	808	வெவ்விடமனையவன்	107
வரன்முறை	638	வானினிழ்ந்தது	2	வெவ்வயதனனையா	394
வரனிலுந்தைச்சான்	796	வானுந்கலனும்	296	வெவ்வனையவடர	327
வரிசொடுளாண்	530	வானோடுகொளளா	153	வெள்ளத்திடைவாழ்	435
வரிவீவெமடி	226	விடங்கொடுஞ்சுகி	541	வெள்ளநீருலகினில	18
வருக்தாவண்ணம்	428	விடுக்திகடி	481	வெள்ளியகரியன்	95
வருக்தித்தான்றா	455	விண்ணடைவீவந்த	189	வெள்ளிறுநீர்க்கிய	517
வல்லரக்கரின	358	விண்ணவாவிசம்பு	186	வென்றிவேகத்தை	58
வலக்காழகமென்	301	விண்ணுட்டவா	297	வேணமுன்னிவ்வ	394
வலங்கடித்தேயுய	341	விண்ணிடைபடை	766	வேண்டுக்திறத்தாரு	770
வலியெனன்றவா	556	விண்ணுரைமொகரு	779	வேத்தவை முனிவ	204
வள்ளுறுவயிரவாள்	642	விண்ணுமணனு	225	வேத்தவையிருந்த	647
வள்ளுறைகழித்	46	விமனனபரதலும்	810	வேத்தனைககூனி	112
வளங்கெழுதிருக்கா	99	விமினமேகலை	661	வேத்தனைவெயிற்	655
வளாகன்காத்தளிற்	536	விமியிருப்பகையை	469	வேதியாருந்தவா	641
வற்கலையினுடையா	698	விருப்பினபதினை	575	வேத்தரேபெரித்தென்	183
வறுத்துவித்திய	514	விருமய்யமுப்பெனும்	17	வேத்தனபணிபிறை	280
வன்புலக்கன்மன	384	விவலாதோளான	601	வேவாவிச்செலவா	419
வன்மாயக்கைக்கேசி	264	விவலிவாக்கிய	527	வேற்றடங்கலா	574
வன்மெறுபாலைய	747	விவலின்வேதியா	562	வேற்றுக்கொடியான	299
வனத்தினென்ற	587	விவலினுமவாளினும்	619	வேறிடமவீரற்கு	546
வாக்கினுல்வாதத	590	விழ்க்குங்கண்	247	வேறல்லாமன்னரும்	63
வாக்கியமருங்குலே	344	விழுத்தனாசிலா	333	வைகினிரிந்தனன	508
வாங்குவெய்க்கழை	512	விளக்கொரிமறை	187	வையகந்துறத்து	755
வாட்டொழிலுழவ	61	விளையுந்தாபுகழ்	133	வையமன்னுயிர	88
வாடொடுதானையா	609	விற்றொள்வாணுதல்	559	வையமுமவானமும்	62
வாணித்திலவெண்	317	விற்றடத்தாமடை	328	வையமேழும்	177

கம்பராமாயணத்து அயோத்தியாகாண்டத்தின் அரும்பதவகராதி முதலியன. *



அஃகலிலறநெறி, பள்ளி-107	அசுணமா குறிஞ்சிப்பாடல் கேட்டி
அக்கரை, குகப்-57	வருதல், சித்திர-24
அக்கரையணைதல், வனம்-38	அசுமபு - ஊற்றுப்பெருக்கு சித
அக்குரோணி, குகப்-5	கிர-36
அகத்தியன் புனல்குடிதத கடல் X	அசோகு X நெருப்புச்சுவாலை: வ
தானையுர் திருவுரீககிய அயோத்தி	னம்-8
நகர்: ஆறுசெல்-45	அஞ்சுடுததவ மளி, திருவடி-11
அதநகர், பள்ளி-36	அஞ்சம்பு, கங்கை-3
அகநிறையருள், கங்கை-63	அஞ்சனககுன்மன்னை வழகன்,
அகம்-பூமி, ஆறுசெல்-44	தைவ-52
அகம் நிலைந்துத்தியவரலாறு, ஆறு	அஞ்சனததுறத்த நாட்டம் X கறை
செல்-44	யறக்கமுவிபகாலவேல ஆறுசெல்-39
அகம்பொருமி-மனங்கலங்கி, திரு	அஞ்சனநாயிநன்னவையன், கங
வடி-59	கை-56
அகம்விம்முமன்பு, வனம்-20	அஞ்சனம், ஆறுசெல்-39
அகல்வான், நகர்-89	அஞ்சனமேனி, நகா-189
அகலம், மந்திரப்-57	அஞ்சனவண்ணன், குகப்-14
அகலிடம், குகப்-67	அஞ்சிமகங்கிரகண X வெருவிப்பா
அகவுமயில் X மகளிர் தைவ-13	யுகபயற்குடம் குகப்-55
அகன்கான், நகா-8	அஞ்சியயாதல், ஆறுசெல்-12
அகன்புனலாடலநீதத, பள்ளி-24	அஞ்சுகஞ்சு மெனஞருயிரஞ்சும்,
அகன்மலை, பள்ளி-18	நகா-10
அகில்புனைகுழல், வனம்-11	அஞ்சென்மாதா, பள்ளி-106
அகிலிடுதுபம X மயிற்பீலி குக-58	அட்டில்புகைகயித்ததல, நகா-206
அவகணன், சித்திர-1	அடக்கத்தோற்றுவிக்குருகிறி, கை
அவகனையகன்-இராமபிரான கங	கேச-104
கை-10	அடகு, கங்கை-27
அவகி-அககினி: தைவ-25	அடாதல-நெருங்குதல். சித்திர-54
அவகி கற்புடையார்குச சுடாது	அடல், திருவடி 40
ரீரினுக்குளிர்தல், பள்ளி-141	அடிச்சுவடுகள், சித்திர-20
அவகிவினை, கைகேச-77	அடித்தலமிடணடைய முடித்தலஞ்
அவருரம், சித்திர-55	குடுதல், திருவடி-136
அச்சத்தாற்றுஞ்சுதல, பள்ளி-69	அடிதாழா, கங்கை-68
அச்சு, குகப்-51	அடிதொழுது, கங்கை-47
அசனிமாமழை, குகப்-11	அடிதொழுதேத்ததி, வனம்-34
அசனியஞ்சு, பள்ளி-67	அடிநாயேன், கங்கை-68
அசனியேற்றினான் மறித்து மண	அடிபுரைதளிர், வனம்-17
ஊற்ற மராமரம் X தந்தைமரணத்தால்	அடியிசைத்துளி தேவர்முடியிசைப்
மீழ்வீழ்த்த பரதன்: பள்ளி-45	படாவது, குகப்-3
அசனியேறு X வெவ்வுரை: பள்ளி-59	அடியன், தைவ-20

* இவ்வுருத் காட்டப்படுபவை - படலப்பெயரின் முதற்குறிப்பும், படலச் செய்புள்ளினென்னும்.

அடியன்னசஞ்சம், கங்கை-20
 அடியனென், கைகேயி-110, நகர்-18
 அடியுறத்தழுவுதல், தைல 25
 அடியேன், நகா-130
 அடியோம, கங்கை-59
 அடுக்கும்-தகும் மந்திர-38
 அடுத்தல்-கோதல் நகர்-94
 அடை-இலை தைல-17
 அடைக்கலப்பொருளை வெளவி
 னென், பள்ளி-103
 அடையலா, நகா-160
 அடையாளம், தைல-19
 அடைவரும் - பொருத்திய ஆறு
 செல்-15
 அண்டாதம்மனை, வனம்-10
 அண்டாநாயகன். மந்திர-57
 அண்ணல், மந்திர - 52; நகா - 18,
 90; கங்கை - 63; வனம் - 39; பள்ளி
 125
 அண்ணல் வெங்கரி, குகப்-2
 அண்முதல் - வந்ததுசோதல் கங்
 கை-90
 அணங்கினும் இனியாய், வனம்-15
 அணங்கு-துன்பம் மந்திரை-45
 அணிகலனை நீதமகனரி X பூவுதி
 கொம்பு ஆறுசெல்-34
 அணியா, நகா-186
 அணியிழை - அலங்கரித்ததற்குரிய
 ஆபரணம் வனம்-11
 அணியிழையுமில்-சீதை கங்கை-77
 அணிவுறுமலை, மந்திரை-39
 அனை - கீர்ப்பெருக்கைத்தடுப்பது
 மந்திர-55
 அததிரம், கைகேசி-95
 அத்தையா-மாமிமா: தைல-40
 அதா-வழி: வனம்-16, திருவடி 97
 அதிாகடல்மையகம், ஆறுசெல்-35
 அத்தண்புனல், நகா-82
 அத்தணா, மந்திர - 74, நகா-96,
 ஆறுசெல்-52
 அத்தணர் எல்லாவற்றிலுஞ்சிறந்த
 வர், மந்திரை-7
 அத்தணர் குழாம், மந்திர-76
 அத்தணரிடத்து விடைகேட்டல்,
 கங்கை-64
 அத்தணருறையுளை யனலியூட்டி
 னென், பள்ளி-104

அத்தணன், வனம்-22
 அத்தணாளரிலறநெறி பிழைத்த
 வன், பள்ளி-100
 அத்தணான் தாளினைச சென்னி
 யிற்புனைந்தேத்தி ஏயினசெய்தி, மங்
 தரை-9
 அத்தம், மந்திர-46
 அத்தமில் குணத்தான், பள்ளி-42
 அத்தமில்சோகம், நகா-93
 அத்தமில்பேரரசு, ஆறுசெல்-11
 அத்தமில்வேதனை, ஆறுசெல்-56
 அத்தமில்லறிவன் - வசிட்டன்; மங்
 திர-14
 அத்தமின்னலம், திருவடி-1
 அத்தா X நறையுண்டவனெடு; வனம்-
 13; X கென்றற்காற்று, திருவடி-14
 அத்தாகருமற்றொருவா கைதருதல்,
 திருவடி-14
 அத்தாததமரமுதுசோர, பங்
 னி-90
 அத்தாததளவுந்நளிக் கு மானை,
 மந்திர-6
 அத்தாததின், திருவடி-8
 அத்தாததிராதுலகளித்தல், மங்
 திரை-60
 அத்தரம்-ஆகாயம் மந்திர-6; வானு
 லகம் ஆறுசெல் - 54; தீமை கை
 கேசி-24
 அத்தரமுனிவா, ஆறுசெல்-2
 அத்தியும் பகலு நீரருத கண, திரு
 வடி-140
 அத்தியைகோகருதல், சித்திர-43
 அத்தோ, கைகேசி - 21; நகர்-57,
 77, 114; தைல-55; வனம்-25; திரு
 வடி-60
 அப்பாலேற்றுதல்-அக்கரையிற்சேர்
 ததல் கங்கை 67
 அப்புதல், திருவடி-5
 அப்புறம், கங்கை-37
 அப்புறுகடல், வனம்-26
 அபயம், கைகேசி-33
 அம்பரத்தின்னமும் பகைஞருள
 ரோ, பள்ளி-53
 அம்பரத்தினீவகாவரசு, திருவடி-63
 அம்பரம், கைகேசி 60, திருவடி-10
 அம்பனகண்ணவன், கைகேசி-16
 அம்பி-ஒடம்: கங்கை-28

அரும்பதவகராதி முதலியன

மூலம்

அம்பிகள், குகப்-13
 அம்பியின்தலைவன் - குகன்: கக
 கை - 54
 அம்புகளிடையஞ்சனமென நஞ்சி
 னையிடுதல், கைகேசி-64
 அம்புயம் X முகம். பள்ளி-141
 அம்மா, பள்ளி-80
 அம்மை - வருபிறப்பு ககா - 174,
 திருவடி-110
 அம்மைநீமை, பள்ளி-119
 அம்மையுதவுதல், மந்திர-26
 அமரா, ககை-27
 அமரசன்-திருமால் வனம்-22
 அமலன், ககை-73
 அமிழ்தனை, சித்திர-44
 அமிழ்தினதெளிவு, ககை-2
 அமிழ்தெனக் கிழங்குபகளை யடி
 வுதல், குகப்-40
 அமிழ்தொக்கும்மேரிழை, சித்திர -
 24
 அமுதத்தைவிட்டு விடத்தனை யரு
 ந்துதல் X தவத்தைவிட்டுவெறுகருமத்
 திற்புகுதல் மந்திர-27
 அமுதம்போலவும் யாழ்சைபோல
 வும் கட்டிபோலவும் மதுரித்தெழு
 அமுதனவியசிக்ககா, வனம்-1
 அமுதினுமினியான, வனம்-8
 அமுது-உணவு, ககை-12
 அமுது அன்பு, ககை-14
 அமுதுகுதல், வனம்-40
 அமுதுசெய்தல் - உண்ணுதல்; கக
 கை-15
 அமுதுண்ணுதல், பள்ளி-30
 அமுதுட்டினவன் அடகுஉண்ணு
 தல், ககை-27
 அமுதென, ககை-12
 அமுதையும் அமராகூட்டியவன்,
 ககை-27
 அமை-முககில். சித்திர-4
 அமைச்சர், மந்திர-15
 அமைத்தல்-படைத்தல் வனம்-22
 அமைதல் - உடன்படுதல். மந்திர
 26; உதவியாதல், குகப்-12
 அமைதி-தன்மை மந்திர-69; தகு
 தி, வனம் - 24; சமயம், திருவடி-69;
 ஏற்பாடி, திருவடி-132

அமைநின்றோரும் அரவுரி X அயோத்
 தியில்நுடங்கும் மாளிகைத்துகிற்கொ
 டி சித்திர-4
 அமைவிருந்து, ககை-28
 அயம-குதிரை பள்ளி-54
 அயாவானிலை, நகர்-37
 அயாவுயிர்த்தல் - பெருமூச்சவீடு
 தல் திருவடி-59
 அயாவுறுதல் - தளர்ச்சியடைதல்;
 குகப்-56
 அயலவா பாத்துக்கொண்டிருக்
 கையில் நறியனதானேயுண்டவன்,
 பள்ளி-112
 அயலுனோபசித்திருக்கச் சோறு
 துபத்துனோ, பள்ளி-106
 அயனுகும் அருமபெற்றீர்த்தம்
 வனம்-31
 அயாவுயிர்த்தல் - பெருமூச்சவீடு
 தல் திருவடி-55
 அயாவுயிர்பு-துயரீக்கம் குகப் 56
 அயில் - கூடமை வனம் - 40, சித்
 திர-49
 அயிலம்பு X கண தைல்-11
 அயிலுதல்-உண்ணுதல்; குகப்-40
 அயிற்படை, திருவடி-22
 அயோத்தி - ஊழிவாழ்த்திருகா பள்
 னி-38, X திருநீக்கியபாறதகல், பள்ளி-
 37, X வனம்: ககா-15
 அயோத்திமூதா. ககை-5
 அயோத்தியாண்டகை, வனம்-37
 அயோத்தியிற்பிறத்தின்புடும் பிரிவி
 ளளாயினா, ககா-225
 அரக்கின்மாலவடை, ககா-227
 அரக்கினுருகதல், ககர்-227
 அரக்கு, செய்பஞ்சு, ககா-227
 அரக்குதல்-தைத்தல் ககா-227
 அரக்குஆடலீததல், பள்ளி-24
 அரசச்செல்வம் நீச்சயமன்று, மத்
 திர - 28
 அரசாக்கரசு, ககா-32
 அரசாக்காற்றல், மந்திர-15
 அரசாகள், ககா-96
 அரசாயானேயுந்து வெண்குடை
 பிடித்துசெல்லுதல் X கதிரவன் மேக
 மூர்ந்து வெண்மதி மீதிருக்கச் செல்லு
 தல்: ஆறுசெல்-31
 அரசர்வேலை, பள்ளி-127

அட்டி

அகும்பதவகராதி முதலியன்

அரசரிப்பிற்று அரசரில் வளர்த்து அரசரிப்புகுத்த பேரரசி உரைசெயக் கேட்கிலை, மந்தரை-61
அரசவேலை, திருவடி-95
அரசவை, நகா-162
அரசவைக்கு உள்ளஞ்சொல்லுதல, ஆறுசெல்-13
அரசன்மனமனையான், மந்திர-51
அரசன் மெய்யிற்றிரிவானென்னி ல் இம்மாவுலகத்துயிரோடினிரிவாழ்வு கவேன், நகா-43
அரசன் நனுகை, நகா-19
அரசன் நேவிய நறுபதினாயர், நகா-180
அரசனருளிலன், நகா-99
அரசனென்று தயாதன் கூறதக்கா ன், தைல-43
அரசாக்கிப் பின்னடுத்ததுபுக, மக திர-49
அரசாள்வான், பள்ளி-78
அரசியலிடுமை, மந்திர-67
அரசியலெய்தியாகுமென்று சிறு தொழிலியற்றியவன், பள்ளி-108
அரசிலவையகம் X கதிரிலாபகல்: உயிரிலாவுடல், மதியிலாவிடவு ஆறு செல்-7
அரசினககோளரி, பள்ளி-38
அரசு, மந்திர-14, 48
அரசு இராமன்மக்கட்கும் தம்பிகு முன்றிப் பிறர்க்காகாது, மந்தரை-76
அரசு குற்றம்பயசுகும், நகா-133
அரசு தததமக்குறறவெனததழைத் தல், மந்திர-78
அரசுதாருகு எனக்கேட்ட பாதன் ரிலை, ஆறுசெல்-13
அரசுபுரியுமாறு தயாதன் கூறிய போது இராமன் காதல்கொள்ளாமை, மந்திர-72
அரசுயானைப் பிடரினமீது பிசச முக கவிகையும் நீழ்ந்ற வீருப்பது, மந்திர-28
அரசேயாசு, நகா-31
அரசைக் கைக்கொண்டது என்குற் றம், நகா-133 [41
அரஞ்சுடவழனிமாவேல், திருவடி - அரத்தவாம்பல் - செவ்வாம்பல்: நகர் - 183
அரத்தவேல் X செவ்வரிபடர்ந்த கண மந்திர-56
அரத்தை - துன்பம் கைகேசி - 3;
தைல-6
அரம்பையர்-தேவமகளிர், தெதிர - 21, 25; திருவடி-8
அரமியத்தலம், மந்திர-56
அரம, குகப்-10
அரவினகடுவுக்கு அமுதம்பெற்று மகது புகுத்தையிப்பெற்றார் X இராம னைப்பிரித்த துயரால்வருந்தி உயிர் போமநிலையையடைத்து இராமன் நகர் சென்றானென நகருத்தால் மகிழ்ச்சி யடைத்த நகரத்தார தைல-83
அரவு மதமாவடங்கு வயிற்றது, சித்திர-4
அரவையிற்றினு ளமுதுகுதல், வன ம - 40
அரற்றினன், பள்ளி-47
அராகம-வேட்கை கைகேசி-54
அராஅனுக்குமபோது ஒளிவிரிதிங் கள் X துயாணை வுறவகுபவன்: மந்திர-45
அராஇடிக்கு இடைதல் X வகிட் டன்சொல்லுக்குப் பாதன் வருந்து தல் பள்ளி-135
அராஇடியுறத்துவளுவது, தைல-26
அராவின்வேகமடங்கியவேழம் X கைகேசியால் நிலைமாரிய மன்னன்: கைகேசி-11
அராவுசுகுறுதோக்கு, ககை-34
அரி-சுகம நகா-74
அரிசுநா பள்ளி - 21
அரிகேசுலாயினைய யேத்தினுன், திருவடி-119
அரியநூல், மந்திர-9
அரியவன், திருவடி-57
அரியினமாக்கிலாக்கமலம் X பரி புரமாக்கிலாசசேறடி: ஆறுசெல்-40
அரிவைமாரகன், தைல-77
அருக்கனையனைய வரசர்கோமகன், பள்ளி-62
அருகா, பள்ளி-89
அருகு, சித்திர-49
அருகலம், நகர்-98
அருடருவாரி கருணைக்கடல்: குகப்-38

அகும்பதவகராதி முதலியன

முதல்

- அருத்தி-அன்பு: மந்தரை-28, குகப் 73; மகிழ்ச்சி: வனம்-20
 அருத்திக்குச் சேவகாட்டியவன், சித்திர-16
 அருத்தியினையான், வனம்-8
 அருத்தல், மந்திர-27
 அருத்தவத்தவா, ஆறுசெல்-52
 அருத்துணை யிழ்த்தவன்நிற் பேடை X கணவனையிழத்த கோசலை தைவ 63
 அருத்துயர்ப்பெரும்பரம் பூரிமை ததாங்குவதென்பது, மந்திர-71
 அருநெஞ்சகூருகி யோடாததே குறை, நகா-104
 அருநெறி, சித்திர-30
 அருப்பம்-அல்பம் பள்ளி-40
 அரும்பனையகொள்கை, தைவ-11
 அரும்பு, கங்கை-6
 அரும்பெருமூப்பு, மந்திர-61
 அரும்பெறலனாபு, சித்திர-51
 அரும்பொடி, குகப்-44
 அருமைகோன்புகள், நகா-21
 அருமையினுயிரவருதல், திருவடி-59
 அருவிக் கண்ணினா, ஆறுசெல்-12
 அருவிக் கோனாது X கண்ணீர் பெருக்குவ குகன்; கங்கை-54
 அருவிமால்வரை, சித்திர-3
 அருள், தொடாபுபற்றாதேவருவது அளி, தொடாபுபற்றி வருவது பள்ளி-48
 அருள்புரிதல், கங்கை-49
 அருளகருகிறீரே, நகா-32
 அருளிருக்குவகட்கருமுகிவ, தைவ-80
 அருளிருப்பின் வேளவி வேண்டுமோ, மந்தரை-17
 அருளினெஞ்சினன், பள்ளி 98
 அருளுடைத்தவம், மந்திர-27
 அருளுதல் - அருள்கொண்டுகாட்டுதல்: சித்திர-16
 அருளுதிரென விடைகேட்டல், கங்கை-64
 அருளுவீர்-சொல்வீர் பள்ளி-62
 அரையில் தாழவிட்ட செத்தோலன், கங்கை-31
 அரைவீகியவான், கங்கை-37
 அல்-இரவு: ஆறுசெல்-58
 அல்செறித்தன்னநீரும், கங்கை-29
 அல்லல்-துன்பம்: வனம், 27, 42; திருவடி-56
 அல்லலினமுத்துதல், ஆறுசெல்-22
 அல்லையாண்டமைத்த மேனி யழகன், குகப்-42
 அலக்கண்-துன்பம்: கைகேசி - 14
 அலகம்பு, கங்கை-3
 அலகைகளநாடகம் நடிப்பன, திருவடி-33
 அலங்கல்-மாலை திருவடி-41
 அலங்கண்மன்னன், மந்திர-51
 அலங்கண்மாழுடி, ஆறுசெல் - 17
 அலங்கண்மாழுடி, மந்திர - 62
 அலங்குதல்-அசைதல் திருவடி - 37
 அலசுதல் - வருதுதல். மந்திர-64.
 அலத்தகப்பஞ்சு - செம்பஞ்சு: திருவடி-11
 அலத்தலை-சஞ்சலம் மாறாட்டமெனினுமாய கைகேசி-13 "இவன்பேச சுமலத்தலையாட" என்றா பெரியாழ்வாரும்
 அலம்புதல் - அசைதல்: ஒலித்தலென்ற பொருளிலும் வரும் சித்திர-32
 அலங்கா - சூரியன் சித்திர-26
 அலாசொரிசூழல், வனம்-7
 அலாநகரைபகூழ், பள்ளி - 26
 அலவுதல்-அசைதல்: சித்திர - 25
 அலறுகுதல், நகா-84
 அலறுதல்-கத்துதல் நகா-75
 அலைக்க, பள்ளி-106
 அலைபுனநகிடத்தனவனைய பாம்பு, வனம்-42
 அவ வழி-அப்போது குகப்-5
 அவன - அவ்விடம் கைகேசி - 3, வனம்-1
 அவநதன், மந்தரை-55
 அவம்-நீர்து: தைவ-65
 அவரை, சித்திர-34
 அவலத்தருநெஞ்சினன், நகர் - 91
 அவலம்தென வெழுதிய படிவமொத்திதப்துவான், திருவடி - 49
 அவலித்தல்-அன்புறுதல்: திருவடி - 18
 அவனி, மந்திர-2, குகப் - 63: அவனிகாவல், நகா - 28: அவனிகாவலர், நகர் - 172, மந்திர-3, பள்ளி-125

அங்கு

அகும்பதவகராதி முதலியன

- அவனிசேர்தல், நகர்-181
அவனிமாதெனு மகண்மனம், மந்திர-31
அவனோடும் பிறத்தாளுண்டான், கவகை-2
பள்ளி-77
அவிப்பரும்வெம்மை, திருவடி-21
அவுணர், மந்திர - 21. X இருள்: சித்திர-40
அழகன்-இராமன் நகா-189
அழகன்மண்ணைப் பொன்போத தன்னவிளவல், தைல-52
அழகிதிவ்வன்பு, நகா-191
அழகு X நவடி மந்திர-52
அழகெழில்செழுதல், நகர் - 218
அழகு-இயற்கையழகு; எழில்-செயற் அழகோஇது, நகா-333 [கையழகு அழிகவுட்டிமயி, கவகை-30
அழிகவுள் - மதகை பெருகுகின்ற கண்ம பள்ளி-33
அழிதா-நிலையழியு; குகப்-55
அழியாவழகு, கவகைப்-1
அழிவருமரசியல், பள்ளி-108
அழுங்குதல் - வருத்துதல் - திருவடி-56
அழுதகுரல், நகா-93
அழுதல், நகா-214 [நகா-97
அழுதவோசை வி ண னு று த ல் - அழுதுஅவலித்தல் - புலமபல்மூல மாய வருத்தத்தை வெளிக்காட்டல், நகா-238
அழுமெசல், நகா-210
அழுவம்-பெருககு யாறு, கவகை - 24 குகப்-54
அள்ளல் - குழைசேறு நகா 62
அளக்கா-கடல் தைல-72
அளக்காவாழ்முத்தம், கைகேசி-75
அளகத்தருதுதலான், கவகை - 4
அளகண்ணுதல், வனம் - 14
அளகம் - பெணமயிர கவகை - 4
அளகவல்லி-தலைமயிர, கைகோடி.
அளகவல்லியிற் கெழீழுத்தெரியுற்றெ ணத்துயாகாதல், நகா-175
அளவில்சுற்றம், ஆறுசெல் - 52
அளவின்மாதகா, ஆறுசெல் - 22
அளவின்மூப்பு, சித்திர-29
அளவுதல்-தெளித்தல்: நகா - 39; பொருத்துதல், தைல-15
அளவை - பிரமாணம்: மந்திர - 80
அளவுதல்-கலத்தல்: சித்திர-2
அளி-வண்டு: கவகை-8. X குழல்: அளிகருநாயகன், சித்திர-11
அளிக்கும்-பாதுகாக்கும்: மந்திர - 6
அளிக்குலம் மதமுண்ணுதல், திருவடி-15
அளிபடாதல் - வண்டுகள்மேலெழு துலாவுதல் கவகை-8
அளகைதழுவுதல், பள்ளி - 16
அற்கண்டனைய வடிக்கமைத்தமேனி- இருளன்னமாமேனி குகப் - 26
அற்றங்காததல் - வருத்தம் வர வொட்டாது தடுத்தல் மந்திர - 43
அற்றம்-குற்றம் கவகை-37
அற்றோடுதன்னகுஞ்சி, கவகை-32
அறங்கன்போற்றுதல், ஆறுசெல் - 20
அறங்குணத்தல், மந்திர-10
அறங்கெடையத்திரோ, நகா - 192
அறங்கெடமுயன்றவன், பன் - 98
அறத்தினதன்மை, தைல - 29
அறத்தினமூத்தி யவதரித்தான், மந்திர - 39
அறத்தின்றாய், திருவடி - 60
அறத்தினினதேசல், சித்திர - 56
அறத்தினுங்குக் கொடிதெனலாவ தொன்றிலலை, மந்திர-48
அறத்தைக் கைவிடாமை வீரர் குணம், தைல-30
அறத்தலைத்துறத்தல், மந்திர - 30
அறநிறுத்தத்தோன்றினான், நகா- 169
அறநெற்க்கோள், பள்ளி-73
அறநெறியகற்றிப் பொருள்வெஃ கிப மன்னன். பள்ளி-107
அறமவாளிற்கொன்று தின்னுதல், திருவடி-101
அறமறத்தவன், பள்ளி-102
அறமாபள்ளி - தவச்சாலை: தை ல-78
அறமாற்றலாவாழ்வு X பாறிவீர்த செலவம் திருவடி-19
அறமெனக் கிலையோ வெணும், நகர்-14
அறல்+குழல்: கவகை-2

அறல்புரைகூடதல், சித்திர-21
அறிஞர், ககை-26, பள்ளி-145.
ஆறுசெல்-2

அறிஞர் தத்துவஞானததைச்சோ
கத்தால் மறத்தல், நகா-212

அறிவன், மந்திர-14

அறிவிலி, மந்தரை-67

அறிவு இராமனிடத்து ஈடுபாடு
'அறிவெனும் பெரும்புன்' மந்திர-55

அறிவைநோக்கினான் - இராமன்
சித்திர-43

அறுதி-முடிவு, திருவடி-120

அறுபதிறயிரமாண்டு தசரதனுடை
னன், மந்திர-16

அறுபதிறயிராகள் மாதர், தைல-74

அறைகழல் குன்றவா, சித்திர-22

அறைதல், நகா-73

அன்பத்துக் கெலலை யுண்டோ
குப-43

அன்பன்-பக்தன் ககை 68

அன்பான மெலியி ணுலகங்கொள
ளாது, நகா-58

அன்பில்லாவிடின் ஐம் பொறியடக்க
மும் பயனின்று, மந்தரை-16

அன்பிற் றறுகண பிறிதுண்டோ.
தைல - 71

அன்பினல்லதோ ராககமுண்டாகு
மோ, மந்தரை-16

அன்பிறரைப் போக்குவதரிது,
தைல-19

அன்பிறைமைத்தகாதல். ககை-43

அன்பிறைமுதல, பள்ளி-118

அன்பிறைக்கொணர்த உணவுப்
பொருள் அமரினனுஞ் சேத்ததாகும்,
ககை-43

அன்பினன் முலைப்பாலுதல்,
பள்ளி-119

அன்பினிறைஞ்சுதல், ககை - 39

அன்பினோடறிவித்தல், மந்திர-78

அன்புடையாபோ லமுகின்றேன,
பள்ளி-82

அன்பெனுமமுது, ககை - 14

அன்பேவலிமையைத்தரும், தைல-
53

அன்றுதல்-பகைத்தல். வனம்-10

அன்னக்கதி நாவாய், ககை-65

அன்னது, ஆறுசெல்-11

அன்னத் துயில் வந்தி தண்டலை, ககை-7

அன்னப்பேடைசிறையிலது கரை
துன்னிற்று X ஓடும் கரையைக்கிட்டி
யது குகப்-71

அன்னம்-சோறு: மந்திர-98

அன்னம் கடைக்கு அஞ்சியொதுங்
குதல், ககை-20

அன்னமாதலைக் காணுதல், ககை-2

அன்னமென்னடையாய், வனம்-14

அன்னா, மந்திர-35

அன்றையென முனிவன் கைகேயி
பை விளித்தல், நகா-37

அனலை, நகா-20, ஆறுசெல்-15

அனலை தாளிலவீழ்தல், பள்ளி-121

அனலை முதலியோரிடருறவகை
யுன்னையென்பொருட்டுதவு, நகா-155

அனலையரும் லேத்தனும் முன்னைய
யல்லலா, நகா - 155

அன்னையா டேனக கழுகுசெய்தவா,
பள்ளி-138

அனலை மின்வரத்தின்வந்த வரசு,
ஆறுசெல்-11

அனகன். வனம்-23

அனககன்கனை சீரத்தல், மந்திர-55

அனககனைவ கொடுக்கனை, ஆறு
செல்-51

அனக்தா-துயில். மந்தரை-44; மந்த
வொலி, மனச்சோறு, கைகேசி-57

அனக்தன் முதலியோர் பூமிபாரத்
தைத்தாங்குவா, மந்திர-18

அனலசெவியிறொடாதல், நகா-9

அனலி-அக்கினி பள்ளி-104

அனிகம - சேனை: திருவடி-20

அனிகாசி, ஆறுசெல்-27

அனிகவேலை திருவடி-41

அனுககம்-வருத்தம்: கைகேசி-52

அனைத்தும்-முழுதும் ஆறுசெல் 38

அனைய-அந்த: சித்திர 39

அனையா, வனம்-38

அனையவேலை, பள்ளி-39

ஆ - பசு பள்ளி - 33; இரக்கக்குறி
ப்பு, நகா-114

ஆக்கையை யண்டமுற்றக் குவித்
தல், நகா-121

- ஆக - விகற்பப்பொருளில்வந்த
டைச்சொல்: திருவடி-126
- ஆகம் - உடம்பு, இடை நகா - 29,
கைகேசி-11: ஆகமற்றவன், நகர்-29
- ஆகுதி, திருவடி-6
- ஆகுதிக்கியைதல், சித்திர-31
- ஆகுதிப்புகை, சித்திர-18
- ஆகரு-அப்பொழுது: நகா-9
- ஆசி-வாழ்த்துமொழி: திருவடி-1
- ஆசை-திகரு: கைகேசி-71, அன்பு,
கைகேசி-100
- ஆசையழிதல், ஆறுசெல்-25
- ஆடகத்தருபூண், கைகேசி - 57
- ஆடகம்-பொன், திருவடி-33
- ஆடகவில்லி-பொன் வில்லையுடை
யவன்: மந்திர-79-ச.
- ஆடல்-கூத்தாடுதல் மத்தரை-31
- ஆடவா-புருஷா: வீரா மந்திர-60,
ஆறுசெல்-50, திருவடி-37
- ஆடவாசிந்தைகொளியோயா, கை
கேசி - 64
- ஆடவார்மனம் மகளிர் கொங்கையிற்
செல்லாமை, ஆறுசெல்-51
- ஆடவரும் குண்டலம் முதலியன
பூணமை, ஆறுசெல்-48
- ஆடியவண்டு, வனம்-13
- ஆடுகொடிப்படை, குகப் - 22
- ஆடுதல் - கீராடுதல், நாததனஞ்
செய்தல்: கங்கை-18, 63
- ஆடை X ஆவ்விரிபானுரை, தைவ-
10: ஆடைக்கு ஆவியும் பானுரையும்
உவமையெனக்கொள்ளவுமாம்.
- ஆண்டகை, மந்திர-13; பள்ளி-43,
89; ஆறுசெல்-59
- ஆண்டுகள் எத்தனைகருள், நகா-22
- ஆண்டுகளைப் பகலென்னுதல், ந
கர் - 22
- ஆண்டேழிலேடேழ் அகன் காணி
டை வைகுதல், நகா-8
- ஆண்டை-அப்போது மந்திர-11
- ஆண்யானை பிடிக்கு முழையிலிரு
ந்து தேன்வாக்ஷி வாயினிற் கையா
லளித்தல், சித்திர-10
- ஆணவன் பெண்ணலனாகொலா
மென நாணவன், பள்ளி-111
- ஆணையகன் - புருஷோத்தமன்:
நகர்-40
- ஆணை-கட்டளை: நகர்-222, சித்திர-
54, திருவடி-116
- ஆணை செய்குநர், கங்கை-62
- ஆதத் நியமிககப்பட்ட: திருவடி-131
- ஆதாததோடேத்துதல், நகர் - 150
- ஆதன்-அறிவீனன்: பள்ளி-114
- ஆதிமன்னனை யாற்றியினென்று
தாயாக்குக கூறல், நகா-238
- ஆதிமுனிவன்-வசிட்டன்: தைவ-55
- ஆதியத்தம், ஆறுசெல் - 46
- ஆதியா, ஆறுசெல்-5
- ஆதியரசன்-சகரவாததி: நகர்-107
- ஆதியவமைதி, திருவடி-120
- ஆதியின்மூத்ததி X இலகருமணன்:
நகா - 116
- ஆதியோடத்தென்று தன்னாலு
மாப்பருத் தான்-இராமன். நகா-143
- ஆபாணவகட்டுச சூரியனுவமை,
கங்கை-9
- ஆம்-அங்கோரச்சொல்: பள்ளி-42
- ஆம்பலXமீன் சித்திர - 42
- ஆம்பற்போதனையவாய், நகா-101
- ஆமுனையிற் சிறுகூழ் X கடற்படை:
குகப்-23
- ஆயத்து-ஆராயத்து நகா-136
- ஆயம்-மகளிர்கூட்டம் நகா-232
- ஆயவன், பள்ளி - 72
- ஆயிம பெயருடை யமலன், சித்
திர-1
- ஆயிரமமபிக்கு நாய்கன் குகன்;
கங்கை-28
- ஆயிரமிராமா நின்கேழாவரோ,
குகப்-35
- ஆயிரமெளலியான் - திருமால். மத்
தரை-22
- ஆயிரமெளலியானைக் கைதொழுத
ல், கைகேசி - 82
- ஆரக்க-ஒலிக்க நகா - 119
- ஆரகலி, ஆறுசெல்-32
- ஆரகலியகழ்த்தோர், கைகேசி - 92
- ஆரத்தல்-அணிதல், கங்கை-29
- பேராரவாரஞ்செய்தல், ஆறுசெல்-54
- ஆர்தல், வனம்-5
- ஆரப்புறவரிசிலை, திருவடி - 50
- ஆரமீர்த்தல், நகா-184
- ஆரவாரம், திருவடி - 25
- ஆராதகாதல், நகர்-96

- ஆரியன் - இராமன்: தைல - 46, வனம்-1
 , ஆருயிர்நாயகன், குகப்-14
 ஆலி-நீர்த்துளி. நகா - 101, 199; கைகேசி-6
 ஆலியைன்னவயிறு, நகா-11
 ஆலைபாய்வயல, வனம்-37
 ஆவ, மந்திர-79, பள்ளி-137
 ஆவதுபோக, குகப்-17
 ஆவதுள்ளது-அவகேசாததைகாட் திருவடி-19
 ஓட தொடா வனம்-33
 ஆவலித்து-இரங்கி பள்ளி-57
 யுவா, நகா-54, 99
 ஆவி-புகை: தைல-10, சித்திர-19
 ஆவகாலுதல - பெருமூசசுவதிதல; கைகேசி-21
 ஆவிகீதத உடல் X பல்ல நங்களும நீங்கிய கோசலநாடு பள்ளி-27
 ஆவிசைத்திறுதல், நகா-14
 ஆவியகலுமோ. வலகிமெனென் றுளதாலல, தைல-89
 ஆவியுருதற்கோதகவுடல், நகா-60
 ஆவியுலதல, கங்கை-58
 ஆவ் வேண்டினு ிவேன், கைகேசி-28
 ஆவின் கன்று, வனம்-10
 ஆவுதிகேதகல், திருவடி-6
 ஆழமிட்டெடுமை, கங்கை-31
 ஆழி, குகப்-51, 57
 ஆழியன்னசேனை, கங்கை-47
 ஆழியான்-சககாவாததி, திருமால் கைகேசி-1, 55; பள்ளி-125
 ஆழியை யுருட்டுதல முதலியவற் றுற் புகழ்பெறவேணடுமென்பதிலை, ஆறுசெல்-20
 ஆள்-அடிமை; கங்கை-57 காலான் வீரன், திருவடி 37
 ஆள்பவராள்க, திருவடி-129
 ஆள்வினை - பணியாளன்செயல் தைல-38
 ஆளகம் - அளகம் என்பதன் நீட் டல்:இவ்விகாரம் கூத்தலினை நீட்சியைக் குறிப்பிக்கும்; மந்திர 56
 ஆளி, கைகேசி-1
 ஆளுதல்-வசித்தல்: குகப்-22; ஒத்த ல்-குகப்-42
 .ஆளும் நன்னெறி, மந்திர-69
 ஆளுலாங் கடலினுமகன்றகடல் - சேனசமுததிரம் ஆறுசெல்-48
 ஆற்ற-சமகக மந்திர-18
 ஆற்றலன், பள்ளி-57
 ஆற்றலேன், மந்திர-18
 ஆற்றன்மாதவன், சித்திர-58
 ஆற்றதல செய்தல மந்திரை-16
 ஆந்ருமணி, சித்திர-48
 ஆநிநீற்றல் - மனமடங்கி கிற்றல்: திருவடி-19
 ஆநிபசிந்தனையந்ரு, திருவடி-125
 ஆறு-காடணம் நகா-35
 ஆனமாவகருத துறவும தெளிவும் இருசிறை, மந்திர-24
 ஆளற - பெருமைமிகக் ஆறுசெ ல-19
 ஆன்மூ, குகப் 5
 ஆன அடிமைசெய்தல், கங்கை-45
 ஆனனமளித்தல முகத்தைப்பொலி வுந்செய்தல சித்திர-42
 ஆல-போ; திருவடி-36
 இகல-இசை, வனம்-24
 இகலுதல் - மறுபடல் ஆறுசெ ல-29
 இகழ்தல் - அலட்சியஞ்செய்தல்: குகப்-16
 இங்கிதம் முகத்தலெழுதி நீட்டு கல், மந்திர-17
 இசைக்கல-சொல்லல் கங்கை-76
 இசைகாது-சொல்லி நகா-67
 இசைக்கபொருத்திய மந்திர-18
 இசைகடாவுதல, மந்திர-26
 இசைமுன்னுபபாடுதல, வனம்-13
 இசைவேயதல, திருவடி-109
 இஞ்சி கொடியாடை முனிதல், நகா-216
 இட்டிடை - நண்ணிய இடை ம் திர-89
 இடக்கண துடித்தல், அமங்கலக் குறி, மந்திர-61
 இடம-தலம், பெருமையுமாம்; திரு வடி-94
 இடா, நகா-15, 55; கங்கை-65
 இடராலழிவான்-கோசலை. நகா-37
 இடரினுக்கருகும், சித்திர 55
 இடருறுகாலத்து எவாக்கும் எது வும் வரும், நகா-185

- இடருறுபகையா, கங்கை-75
இடருறுமூப்பு, சித்திர-30
இடருறுவதிற்பயனில்லை, வன-27
இடன், மந்திர-10
இடி-பிளிறுதல் சித்திர-35; வான
மிடித்தல்: பள்ளி-10
இடிதல்-கெஞ்சுடைதல் கைகே-41
இடிப்பு-வீரகாசசனை; பள்ளி-17
இடியுடைமேகம் X பெருந்தொளி
படவேததுவருகன. கங்கை-47
இடியுருமனையமொழி, பள்ளி 70
இடியேறுண்டமால்வன யென
வீழ்தல், கைகேசி-35
இககண, மந்திர-1
இடுகுண, சித்திர-30
இடுகுதல் - ஒடுகுதல், சித்திர-19
இடுபதம், பள்ளி-113
இடை, மந்திர-58 X மின், சித்திர-38
இடைக்குவஞ்சிராணுதல், கங்-20
இடை குழற்சுமைபொருதிருகம்,
சித்திர-19 [ளி-135
இடைதல் - பின்வாங்குதல்; பன்
இடையறாவின்னல், மந்திர-70
இடையிடை, வனம்-18
இடையிடைமலாசித்தமரம், வன-16
இடையுறு, மந்திர-41
இடையுறு - தடை நகா-40; துண
பம், நகா-51
இடைவருவகாலமிரண்டு - திரேதா
யுகதுவாபாயுகங்கள்; ஆறுசெல்-15
இடைவெளி, கங்கை-2
இணரா தருதாராசன, நகா-55
இணையடி, கங்கை-47
இதம்-நன்மை; மந்திர-46
இதவியல், திருவடி-123
இதழ் X இலவு-இத்திரகோபம்; சித்
திர-25; பவளம்: கங்கை-4
இத்தியங் களிந்தகலுண்டென்னக
கண்ணாபெருக்கினன், திருவடி-84
இத்தியங்கனையவீததிருத்தல், திரு
வடி-140
இத்தியம், திருவடி-63
இத்திரன், கங்கை-34, தைல-61
இத்திரன் முன்னு போகம், திரு
வடி-17
இத்திர னுருங்கும்கண் நிறைந்தது,
தைல-6
இத்திரை-இலக்குமி தைல-53
இத்திரைகேள்வன், மந்திர-97
இந்து X எயிறு; சித்திர 41
இந்துமோலியன்னு - பரததுறா
சன்: திருவடி-1
இந்துவிற்சுடாகோயில் திருவடி 8
இப்பால், சித்திர-58
இபம்-நகா 80
இம்பா, உம்பா பள்ளி-53
இம்பரிற்போந்த அமரா செல்வமு
தலியனதேய்த்திலாமையாற் போந்
திலமென்று ஆய்தல், மந்திரை-38
இம்மை, மந்திர-23, திருவடி-110
இமைத்தல் - விளங்குதல், சித்
திர-6, 19
இமைப்பு, திருவடி-34, கங்கை-50
இமையவா, நகா-24, மந்திர-54,
திருவடி-130
இமையவாகுரு - பிருஹஸ்பதி; ம்
திர-6
இமையோர், மந்திர-1
இமையோமாயை, மந்திரை-77
இமையோரிடுககணனாத் த வேந்து,
மந்திர-1
இயக்கெழுதானையா - அரக்கன்,
பள்ளி-54
இயம்புதல் - சொல்லுதல் நகா-7;
வாசகியங்கள் பேரொலி செய்தல்,
பள்ளி-11, ஆறுசெல்-33
இயல்-இயல்பு வனம்-7
இயல்பு, சித்திர-1
இயல்வர, மந்திர-68
இயைதல் - வந்து பொருந்துதல்
திருவடி-2
இரகம், மந்திரை-78
இரகமிலாள - கைகேயி. குக
ப்-71
இரங்காதான், நகா-50
இரங்கியேருதல் - பரிதவித்தழு
தல் நகா-180
இரங்குதல், வனம்-45
இரட்டா - ஒருதேசத்தார்: மந்திர-
79-க
இரண்டுகன்றினுக்கு இரங்கும் ஓர்
ஆ-இளையகன்றிடத்தே மிக்க விருப்ப
யிருப்பினும் மூத்தகன்றை விடவிருப்
பயிலலாதபடி, மந்திர-34

- இரண்டுகன்றொரி இ வெருவரும் ஆ இராமன் இறந்த தசரதனைக் குறி
X இராமலட்சுமணரைப் பிரியுஞ் சுயித் த்துப் புலம்புதல், திருவடி-60
திரை: நகர்-153 இராமன் இன்பமும் அமுதமுமா
a இரதம், தைவ-58 னவன், கங்கை-11
இரதமூதல், பள்ளி-93 இராமன் உன்கிளை எனதெனல்,
இரவலா நிதியை வெளவ்ஞேன், கங்கை-76
பள்ளி-99 இராமன் உன்னுயிரக்கென மன்
இரவலாளர். நண்பா, பள்ளி-51 னுயிரக்கெலாம கல்லன், மந்தி
இரவி X திகிரி நகா-32; சித்திர-40 ர-40
இரவி இருள் நறிவுந் றொளிராதல், இராமன் காடு செல்லுதற்காக உய
நகா-32 ரதிணைப் பொருளும் அஃறிணைப்பொ
இரவி தன் கிரணத்தால் மற்றை ருளும் அழுதல், நகா-99
யொளிகளை மறைத்தலபோல் பதன் ுராமன் காணக்ஞ்சென்றது அறம்
தன் புகழால் மற்றையோர புகழை முதல்பவற்றை நினையாமையாலாகு
யடக்கி விடுதல், குகப் 36 மெனல், திருவடி-53
இரவி தன்குலம், பள்ளி-136 இராமன் குகன்கொணாந்த உண
இரவி நீளுதல். பள்ளி-69 வுப்பொருளை உவந்து கூறியமொழி,
இரவியிற்சுடரும் மெய்ப்புகழ், சித் கங்கை-43
திர-54 [சி-46 இராமன் குகஞ்ஞெடு ஈன்புரிமை
வ பாட்டிடுதல், கங்கை-74
இரவுநனபகலும், பள்ளி-1 இராமன் கைகேயிக்ருச சமானம்,
இராகவன், மந்திர-51; மந்திரை-41 நகா-192
இராகவனுக் கின்றுணைவன், கு இராமன்கோலங் காண்கிலாமாதா
கப் - 66 டுடங்குதல். ஆறுசெல-30
இராசசியத்தைக்கொடுத்து இலலை இராமன் சாலையடைதல் X வேலை
பென்ற வனகட்புலன்தாங்கியமன வந்துரைவிடமெவதுதல் சித்திர-45
வைன்போல வனம் நீக்கி உயிர்போற இராமன் சிதைவின் கற்பமுதலி
றுவதோ, நகா-131 யன் துணையாகப்போதல் தைவ-48
இராசசியத்தைக் காங்குதல் கல் இராமன் சிதையோடு வருதல், கங
லறம், மந்திர-71 கை-1
இராமபட்டாபிவேதக் மகிழ்ச்சியை இராமன் தந்தைக்கு டாககடனளி
மன்னவன் துறவு மாறமுதல், மந்திர - த்தல், திருவடி-81
48, 93 இராமன் தபோதனாக்குகதி, கங
இராமபிரான் சிதையோடு கங்கை கை-10
யாடுகையில் தோன்றியிலை, கங்கை- இராமன் தமது குடில் வாய்வத
19, 20 னினும் மேம்பட்ட வாழ்வில்லை, கங
இராமபிரானீராடியதறா கங்கை கை 62
க்கு ஏற்பட்ட மகிமை, கங்கை-25 இராமன் தன்னுயிரக்கென்கைபுல்
இராமபிரானுக்கு வசிட்டனுடைய ல்து, மந்திர 40
உபதேசமொழிகள், மந்திரை-7, 21 இராமன் தன்னைப் பிரித்தற்காகத்
இராமற்கு அரசுஉறத்தத்கும், மந துயருறலாகாதெனல், கங்கை-76
திர-48 இராமன் தானே பரதனுக்குத் தரை
இராமன், மந்திர-76, நகா - 151, ஈல்கும், கைகேசி-27
திருவடி-28 இராமன் திருமுகச செவ்வி தாம
இராமன் இலட்சுமணனைப் புல்லு ரை யொப்பது, கைகேயியி னேவலைக்
தல் X திருமால் செபெருமானிப்புல கேட்டபோது அலாந்த செந்தாமரை
றுதல்; நகா-143 யினை வென்றது கைகேசி-108

இராமன் தேரில்வரக்கண்டவர் X! இராமன் வருந்தத் தசரதன் தான் கன்று வரல் கண்டுருகும் ஆ; கை பிழைத்துய்ந்துபோதல், மந்திர-29
கேசி - 94

நல்லன்கண்ணினு நல் னிடமே, பெற்றதாயினிட மன்றெ லன், மந்திர-42

இராமன் நிலமங்கையும் செல்வ இராமன் வனஞ்செல்ல ஏவியது மங்கையும் உவப்புறு கணவன, ம் கேட்டு மனமுவந்திருத்தல், கைகே சி-108
திர-32

இராமன் கோவை கீக்குவான வ் தனன், மந்திர-29

இராமன் படைத்தல் முதலியமுத இராமன் வனஞ்சென்றால் தேசமே தொழியும புரிபவன், மந்திர-39

இராமன் பண்ணில்சேர்க்குமபா இராமன் வீதியிற்செல்லக் கண்ட வமுது, கங்கை-11

இராமன் பத்ததுவாசராசசீமத இராமன் லேடா குலத்தையென் து வகியாமைக்குக காணம், வன கியையெனல், கங்கை-76
ம-32

இராமன் பத்தனைத் தழுவுதல் X தேவா மனங்கனித்து விமானத்தின் தபாமுதல் அறத்தினைத் தழுவுதல் மூலமாக ினவிலாவுலகத் துயத்தல், திருமடி-55

இராமன் பசும்பொருள், மந்திர-39

இராமன் பின்பு பிறந்தானுமுள இராமனது வனவாசத்தைக்கேட்டு னென்ப பிரியாதான், குகப்-63

இராமன் பூமடத்தை புலத்திரு இராமனால் தன்பாவத்தைக் கங்கை இவாகளின் இன்னுபித்ததுணை, ம் கீக்குதல், கங்கை-17
திர-40

இராமன் பெயரால் இடைபூறுபெ இராமனிடத்துப் பெருவிரும்பமிரு யரும், மந்திர-41

இராமன் மகுடஞ்சூட்ச செலகின் இராமனிடத்துப் பெருவிரும்பமிரு ப் பூண்டு தசரதனைப்பிரிய மனமில்லா வமைச்சா X இரண்டு கன்றினுகிரவ கும் ஆ, மந்திர-34

இராமன் மகுடமபூவீடின் யாமு இராமனிடத்து யாவாக்குஞ்சொல் ளமோ, ககா-40

இராமன் மீண்டுராவீடின், கா இராமனிடத்துள்ள குணங்கள், ம் திர - 63

இராமன் மீனாமை நான் அரசு ஏற் இராமனிடத்திற்சிறந்த அற்றங் காப்பா றுகுகொளவேனென்ற கருத்தினால் ளில்லை, மந்திர-43

இராமன் முடிவழிப்பீடில் முனிவ் இராமனுக்கு அரசு எல்கக காரண ம, மந்திர-32

இராமன் முடிபுனைதல்காண அரசு இராமனுக்கு இராசசியமளித்தல் வெள்ளம் வருதல் X அமிழ்துண்சக X வாரபுனலபெருகுதல், மந்திர-84

இராமன் முதலியோவாந்தபோது இராமனுக்கு இராசசிய முதலிப் பின் கைகேயிக்குக கொடுத்த மெய் யன், தைல-43

இராமன் முதலியோவாந்தபோது இராமனுக்குத் தாரணியை முன் வனம் குளிர்தல், வனம்-40

இராமனுக்குத் தாரணியை முன் :னே கொடுத்தப் பின் தம்பிக்குக்

கோடுத்தால் முறைபிறழாதோ,
கர்-112

இராமனுடன் சென்று மீண்ட சன
ககள் X உலகம் வகுத்தநாள் மண
முழுதேறியொடுகுகுதகடல் தைல-84

இராமனுடன் போகாதிருத்தது
நன்று, குகப்-18

இராம னுண்மைந்த னுணை, கை
கேசி-7

இராமனெங்கண்ணு தோன் றுகின்
றான், கைகேசி-86

இராம னென்மகனல்லன உமம
கன், மந்திர-87

இராமனே பெல்லாவுறவும, பள்
ளி-58

இராமனை கதறநிககோரும மற்
றையோரும உண்ணுநீரினுமுயிரினு
முலப்பா, மந்திர-42

இராமனை ககாணுகல் X உறத்தா
தையைககாணுகல் திருவடி-53

இராமனை கருறைபடகூறிக கோ
முடி நாளை யவன குடுவனென்று
கூனிகூறல், மந்திரை-50

இராமனை தழுவி யது தோளும
மாரபும் பூபாத்ததைத காக்கும் பப்ப
பினரோ என்று பாப்பதுபோலும்,
மந்திர-62

இராமனை கோக்கி மனங்கனித்தல்.
ககை-11

இராமனைப் பிரித்தோடு கண்ண
னையுமிழத்த கோசலை X வானீர் சுண்
டி மண்ணறவற்றி மறுகுற்ற ின,
தைல-64

இராமனைப் பிரியுங் கோசலை X
கன்றுபிரியுங் கதரை ககா-14

இராமனைப் புதூந்து முனிவன்
கூறத் தசரதன் பிள்ளைகள் வல்லியு
தத்தைக் கேட்டான முதலியவற்
றும் மிகமகிழ்தல், மந்திரை-44

இராமனைப் புத்திஞ்சைப் பெற்ற
தன் பயன் அரகியலிடுமபையில் கீவ
குதல், மந்திர-67

இராமனைப் பெற்றபின் அவனி
யான்வார் புத்திரரைப்பெறுதல் புல்
லிது, கைகேசி-95

இராமனைப்பெற்றவன் தனாவது
தகுதியன்று, மந்திர 65

இராமனைப்பெற்றார் குலமன்னவ
ரில் முன் யாவருமில்லை, மந்திர-37

இராமனைப்போல வுயிர்களும் அவ
னிடத்து அன்பின, மந்திர-85

இராமனை முனிவா மனையினீங்கிய
மககளை கேடிக் கண்டனா போலக்
காணுதல், ககை-13

இராமனையரிதிற் பெற்று வனத்
திழக்குவ கோசலை. ககா-13

இராமனை யூழவினைப்பயத்தாலும்
வேள்வியுறத்தாலுங் தசரதன் பெற்
றது, மந்திர-67

இராமனை வணங்கினாலன்றிச் சித்
தையின றுமா சீராதா. பள்ளி-58

இராமனை விடப் பதனுயர்த்தவன்,
குகப்-35

இராமனை வேதியா முதலோர் அற
பயனென்பா, மந்திர-41

இராமனோடு தைதலின் முனிவனுய்
குவினென்றது, வனம் 29

இராமன், மந்திரை - 3, மந்த
ரை - 30

இராமனது ஒன்றில் விருப்புற்
றாகுரு கெடுகித்தோன்றுதல், கை
கேசி - 55

இராமனைக் கெடுதல் சத்திர-38

இராமனை போதல் - கெடுதல்கெட்டோடு
தல்; பள்ளி-109

இராமன்குல-கூக்குல் ககா-35

இராமனை, மந்திர-63

இருக்கை, மந்திரை-54

இருகணருவீசோதல், ககை-48

இருகணருபோலக் குலவியதோன்,
சத்திர 53

இருகை, வனம்-36

இருகைகூப்பதல், பள்ளி-43

இருகைப்புகரி கிக் கெண்ணிறந்த
வா. ககா-178

இருப்பகை, ககை-49

இருப்பகையோட வெய்யவனெழு
தல், கைகேசி 61 n

இருடியரில் மூத்தவாக்கு யானைக்
கன்று துணைக்கையா வருவிகா கொ
ணாகது குண்டுகையிற் பெய்தல், சித்
திர-29

இருண்டருஞ்சி, ககை 41

இருகைவந்தணன்-பிரமுகு; தைல 63

இருத்தழி, மந்திர-60
 இருந்தை-கரி: வனம்-8
 இருநிலக்கிழவர் X இத்திரர்: கை
 கேசி-72
 இருப்புல்லிடம், பள்ளி-40
 இரும்பலா நெடுத்தோ, பள்ளி-116
 இரும்பனமேனியா, குகப்-24
 இரும்பிலவனத்தன். மந்திர-18
 இரும்பினுனியன்ற நெஞ்சு, கை
 கேசி-105
 இரும்புநெஞ்சு, கை-20
 இருமை, திருவடி-89
 இருமையு மிழந்த பாதன், திரு
 வடி-30
 இருவரைப்பயத்தவன் - சுமித்திரை
 நகா-193
 இருவினை X ராவாய குகப்-16
 இருவினைமுடித்தல், மந்திர-16
 இருவோர், பள்ளி-59
 இருள்-கருநீரம் வனம் - 17 X
 பகையவுணா, சித்திர-40
 இருள் அக்காககு உதவவது,
 கை-49
 இருள் கீலத்தொத்தால் தோன்று
 தல், மந்திர-33
 இருள்புனைமேனி, கங்கை-33
 இருளல்- இருணித்ததையடைதல்.
 அறியாமையிதவல் கை-5
 இருளினும நெறிசெல்லுதல், கங
 கை-70
 இருளேகேதும் வரதன், பள்ளி-93
 இரைத்தல்-பொங்குதல் திருவடி-5
 இலக்கு, நகா-128
 இலக்குமணன் சினங்கொண்டது,
 நகா-116
 இலக்குமணன் தான்அயோதிகருவ
 ரும்போது வந்துசேருமாறு துயில
 ணங்கை கோக்கி கூறுதல், கங்கை -
 51
 இலக்குமணன் தெப்பமமைத்தல்,
 வனம்-36
 இலக்குமணன் பாணசாலையமைத்த
 வகை, சித்திர-46-49
 இலக்குமணனது சிட்டுர மொழி,
 கை-43
 இலக்குமணனது போரகோலம்,
 நகா-118

இலக்குமணனது வீரவாதம், நகா-
 121 - 122
 இலக்குவன், குகப்-66
 இலக்குவன் விரும்பினார் பதினான்
 குலகங்கையுந் கலக்கவல்லவன், திரு
 வடி-42
 இலக்கினே, மந்திர-75
 இலட்சுமணன் சுமத்திரனிடம் பர
 தனுக்குச சொல்லியனுப்பியசெய்தி,
 கை-15
 இலட்சுமணன் பரதன் வருவதாக
 ணடுசுதேகிகதல், திருவடி-27, 28
 இலட்சுமணனது நிலைமாரியதன்
 மை, திருவடி-51
 இலட்சுமணனது புத்தசன்னாகம்,
 திருவடி-29
 இலட்சுமணனொருவனையோ இரா
 மனுக்குறுவு, நகா-193
 இலக்கொளபுண, பள்ளி-3
 இலவ்வேச நெய்விதினொருமுறை
 தெரிபு. நகா-165
 இலவ்வுதல்-ஆசைகொள்ளுதல் திரு
 வடி-110
 இவ்வுளி-குதிரை ஆறுசெல்-32
 இழிதல் - கீழ்நருதல் சித்திர-13:
 பெருகுதல், திருவடி-21
 இழிதொழில், பள்ளி-108
 இழிந்து, மந்திர-1
 இழிவு, குறைவு பள்ளி-78
 இழுகம, மந்திர-44
 இழுககல்-சேறு நகா-194
 இழுககு, ஆறுசெல்-14
 இழுகை-பேதைமை திருவடி-79
 இழுகைநெஞ்சு, பள்ளி-100
 இழை - அணிவாடம், ஆபரணம்;
 மந்திர-58, பள்ளி-140
 இழைக்கின்மலிதி, நகா-2
 இழைத்தல் - செய்தல்: சித்திர-50,
 பள்ளி-96
 இழைக்கிரிதலிற் நகார்த பொன்
 மழை, மந்திரை-36
 இளங்கன்று, வனம்-141
 இளங்கோ-இலட்சுமணன். பள்ளி-3
 இளந்தேவி-சுமித்திரை: குகப்-68
 இளநிலவுபோல் வெயிலின் கதிரா
 தல், வனம்-2
 இளநீர் X தனம்: மந்திர-59

- இளம்பிறையிடைமறு X கேழலே | இறைமகன், மந்திர-47
பிற்றிடையினா: திருவடி-119 | இறையேனும் - நொடிப்போதும்;
* இளங்கையர், பள்ளி-115 | ரகா-126
இளமுலை, மந்திர-58 | இறையோர் - கணவா கைகேசி-37
இளமென்கால், வனம்-2 | இறைவா காவல்செய்வோர் ஆறு
இளவல், சித்திர-44, கவகை-64 | செல 4
இளவலுன்னிளையான், கவகை-73 | இறைவரேவலால் முறைமை முத
இளவெயில் மணிப்பத்தியால், மத் | லியன இயைவ, திருவடி-105
தரை-33 | இறைவன்-தலைவன்; மந்திர-50, 77;
இளவேனில் X பொதுமாதா மன | பள்ளி-55 சிவன், ரக: 58
ம். வனம்-1 | இன்சாலை, பள்ளி 81
இளை-பூமி பள்ளி-12 | இன்சொல் முதலியனமன்னற்கி
இளைத்தான், ரகா-9 [பள்ளி-121 | ருப்பின் அழ்வுண்டாகுமோ, மத்
இளையவண்ணல்-சத்தருக்கின் | ரை-18
இளையவா சொற்கள் அளவிறகு | இன்பசீலம், வனம்-44
யாககவிட்டரற்றுதலால் குழல்யாழ் | இன்பம்வந்தாலினிதாகத் தோன்
கட்டுத தோற்றல், ரகா-182 | ரத துன்பம்வந்தாற் றறக்கலாகு
இளையவன் - பரதன் வனம்-24, | மோ, தைல-29
சித்திர-55, பள்ளி 88 | இன்முறை-நற்குடிப்பிறந்த மகளி
இளையவாளி, ஆறுசெல்-57 | ரின தருமம் கைகேசி-38
இளையான், கவகை-1, வனம் 37 | இன்றிய, ரகா-80, பள்ளி-35
இளையேனுத்திரு, திருவடி-119 | இன்றுகாறும், ஆறுசெல்-10
இளையோன், கவகை-39, 77 | இன்றுணை, சித்திர-21
இற்பயன்-மணம் கைகேசி-73 | இன்றுணை முனிவா, தைல-7
இற்றது-இது. பள்ளி-1 | இன்னணம், பள்ளி-88, திருவ-17
இறத்தல்-கடத்தல் ரக: 27 அக | இன்னா-இத்தன்மைபா திருவ-17
தமித்தல், கவகை-55 | இன்னல-துன்பம் சித்திர-52
இறப்பைமறப்பதனின் இமமையி | இன்னலவேலை, திருவடி-92
ற்கேடுமற்றில்லை, மந்திர-23 | இன்னலினிருக்கை - துன்பிலை;
இறவு-சோரவு திருவடி 102 | கவகை-45
இறுகுதல், சித்திர-19 | இன்னவா-இவா. பள்ளி-110
இறுகரு-சோளம் சித்திர-31 | இன்னவேலை, பள்ளி-121
இறுத்தல்-தங்குதல் கவகை-52; | இன்னறசிறை, தைல-86
செலுத்தல், பள்ளி-54 அறுக்கப்படு | இன்னிசை, கவகை-12
தல், வனம்-40 | இன்னுயிர் பொன்றும்போதுற்ற
இறுதல-கிழிதல் ரகா-195 | து, ரகா-12
இறுதியெய்துதல், பள்ளி-123 | இன்னுயிர் யார்க்கும்ஒன்றாய்த
இறுதிவாகுதல்-இறுதியுண்டாம் | தேறிற்செல்லல், கைகேசி-83
படிசெய்தல் ருதப்-8 | இன்னே, கைகேசி-30
இறுப்பு-கொல்லுதல் கைகேசி-24 | இனகருமபு, பள்ளி-49
இறுவது-சாதல் திருவடி-72 | இனம்-கூட்டம் வனம்-18; சாதி,
இறை-சிறிதும் ரகா-90, ருதப்-23; | ருதப்-2, வனம்-6
இருக்கை, மந்திர-14 தங்குவதற்கு | இனமணி, கவகை-67
ரிய இடம், வனம்-30; முன்னகை, | இனமலாக்குலம், கைகேசி-52
மந்திர-54; தலைவன், திருவடி-59 | இன்ன-சூரியன்: பள்ளி-12
இறை கழன்றுசுககாததல், மத் | இனி-இப்போது ரக: 40
திர-84 | இனிதிருநெடியெழும்பார், கவகை-59

- இனிதுகுறுகுதல், கங்கை-63
 இனிதுறைபுரை, வனம்-27
 இனிய, கங்கை-13, வனம்-2
 இனியது, மந்திர-24
 இனைய, மந்திர-33
 இனையேன், நகர்-41
 ஈவகுப்போதுக, பள்ளி-2
 ஈசனுலகினையழிக்கும், ஆறுசெ-27
 ஈட்டியவற்றை, புகழுககாகவேட்ட
 வரைக கொண்மினென்று கூவுதல்
 பள்ளி-31
 ஈடு-வலிமை, தன்மை நகா-146,
 கங்கை 29
 ஈண்ட-விரைவாக, செருந்த தைவ
 37, வனம் 32
 ஈண்டியகேறி, ஆறுசெல் 59
 ஈண்டு-உன்னிடத்து, இப்பொழு
 து: நகா 8, 22; கங்கை-40, வனம்-31
 ஈண்டுதல்-செருந்தகுதல் ஆறுசெ
 ல்-1
 ஈண்டென-விரைவாக மந்திர-22,
 தைவ-33, பள்ளி 41
 ஈத்து, மந்திர 2
 ஈமக்கடனுக்குரிய னல்லையென்ற
 சொல்லால் பரதன் இரத்தான்போ
 லாகி நிலமாறுதல், பள்ளி-133
 ஈாக்கிலா, கங்கை - 45
 ஈர்த்த - இழுத்துக்கொண்டு செல்
 லுந் தன்மையுள்ள பள்ளி-16
 ஈர்த்தல்-இழுத்தல் திருவடி 31
 ஈரம்-அன்பு, ஈாக்கிவு வனம்-1
 ஈன்றவள, ஆறுசெல்-14
 ஈன்றளித்தல், திருவடி-15
 ஈனம்-குறைவு நகா-141
 ஈனுதல், வனம் 7
 உகவை-சந்தோஷம். மந்திர 81
 உகுதல்-சித்துதல் வனம்-23, 40
 உசசி, சித்திர-56
 உசசிக்குடை, நகா-216
 உடம்புவோத்தல் சினக்குறி, நக
 ர்-116
 உடல்மன்னவன், வையமுயி: ம்
 தரை-17
 உடற்றுதல்-போசெய்தல் குகப்-6
 உடன் போதுவன, கங்கை-72
 உடுபதி, வனம்-39
 உடுபதிவேலியினுதயம், ஆறு-24
 உடையாமகுடம் - குலமுறை தவ
 ருது வருகிற மகுடம் நகர்-57
 உடை விரிந்த பூவும் மின்னுதலு
 முடையன, மந்திர-58
 உண்டிடுக்கண - உளதாகிய துன்
 பம் குகப்-31
 உண்டு - அங்கீகாரவார்த்தை பள்
 னி-3
 உண்டையுண்டதனை யுள்ளத்துள்
 ஞ்வான், மந்திர-41
 உண்ணாருசுவகொல்கிலது, பள்
 னி-85
 உண்ணீரவேட்கை, நகா-81
 உண்ணுதல் போகம் துகாதல். ஆறு
 செல்-51
 உண்ணுரீ-தாப்பணரீ; நகர் 56
 உணமுதற்பொருட்டுக்கொ மூற்றம்
 பூதங்கள், திருவடி-64
 உணமைகாவலன் மைந்தன், ந
 கா 158
 உணமை சாகவெனுவெழும், கை
 கேசி-21
 உணந்தகுதல் - வருந்துதல் மந்த
 ரை-45 வாடுதல் பள்ளி 52
 உணா-உணாவு நகா-146
 உணாதல் மதித்தல்; மந்திர-7; ஊ
 கித்தறிதல்; மந்திர-9
 உணாதாருள்ளம் பூதத்தவடிவை
 யொப்பான், கைகேசி 101
 உணாபுகுதல் - உணாவு அழிதல்;
 நகா-146
 உணாவனையா அமைச்சர், மந்திர-15
 உணாவு - ஆனமா மந்திர-1. எண்
 னம், பள்ளி-80
 உணாவுகைதர, ஆறுசெல்-13
 உணாவுடையோருணா இறைவன்,
 கங்கை-26
 உணாவோவுதல், நகா-13
 உததம், கங்கை 68
 உததமன், மந்திர-5
 உததரியம்Xபடர்திரை குகப்-54
 உதயம்-தோற்றம், சித்திர-40
 உதயமாலவரை, மந்திர-34
 உதவலன், பள்ளி 114
 உதவிடுதல்-படைத்தல்: வனம்-22
 உதவிப்புக்கழி கைக்கொள்ளுதல்,
 நகர்-62

- உதவுதல்-தருதல்: சித்திர-5
உதித்தல்-பருத்தல்; நகர்-135
உதிர்ந்தல்-குலங்குதல்: சித்திர-14
உதிரம், சித்திர-6, திருவடி-32
உதிரமுமிழ் கண்கள், பள்ளி-86
உதிரவாரி, நகர்-177
உத்தி X சுழித்த செம்பொற் றொ
ளே: சித்திர-21
உத்திக்கமலத்திற் கடல்வண்ணன்
யாவையுந்தோற்றுலித்தல், திருவடி -
121
உத்திப்போதல் - தள்ளிக்கொண்டு
செல்லுதல் ஆறுசெல்-54
உத்தியான்-பிரமன் தைல 51
உத்துதல் - தூண்டுதல், செலுத்து
தல், அலைமோதுதல் நகர்-114; தை
ல-57, 75; பள்ளி-128
உத்தை, பள்ளி-2
உக்கையா, பள்ளி-123 [ல-11
உக்கையோலிந்ததனை, ஆறுசெ
பகாரம் = உபகாரம், காணி
கைப்பொருள் நகரை-36
உபயபந்தயங்கள், நகரை-52
உம்பர்-கேவா பள்ளி 54; டேல்
டம், சித்திர-3
உம்பர்கோணசுரமிது, திருவடி-10
உம்பரேற்றுதல், குகப்-12
உம்பி-இலகருமணன் நகரை-75
பரதன், நகரை-76
உம்முனித்தனை, ஆறுசெல்-11
உம்மை, நகரை-69
உமிழ்தல் - வெளிப்படுதல் கைகே
சி-67, பள்ளி-17
உமைக்குராதன், மாதரை-15
உய்த்துரைதத - ஆயாபந்துகூறிய,
நகர்-27
உய்தல், நகரை-17
உய்திறம், திருவடி-78
உய்த்துபோதல் - கடைத்தேறிப்
போதல்: மந்திர-29
உய்யல், மந்திர-64
உயங்கல், பள்ளி-54
உயங்குதல் - வருகதுதல் நகர்-81.
மனத்தளாதல், நகர் - 202, 219, பள
ளி-22
உயர்கோசலை, நகர்-51
உயர்த்தவத்தோரோங்கல், நகர்-92
உயல்வறுதல் - தங்கிமறைதல்: கு
கப் 56
உயாவூற-பெருக திருவடி-55
உயிர-மனம் மந்திர-60
உயி ஒழுதுதல், நகர்-56
உயிரகாணுதல் - தப்பிய உணர்வுவ
ரப்பெறுதல் நகர்-39
உயிரகாப்பா-அரசா தைல-65
உயிரசென்றானென்னுத் தன்மை
மெய்துதல், நகர்-67
உயிரத்திலன், பள்ளி 45
உயிர்த்துணைந்து அரசு எதல்,
குகப்-12
உயிர்த்தோழனை காஞ்சான் - இரா
மன குகப்-17
உயிர்தளிப்ப, மந்திர-60
உயிர்துற - குக பள்ளி-127
உயிர்துறந்தார்போல் முகவொளி
ஏதததல், நகர்-207
உயிர்துறப்பெரிதன்று தைல-41
உயிர்துறத்தனமும, நகர்-66
உயிர்துறத்தான கைகேயியின்
பாரசீசமெனல், பள்ளி-86
உயிர்ப்பாச குறைத்து தேய்தல் -
சமைமாக்கத்தோன்றம் உயிர உற்சாக
மற்றிருத்தல் குகப் - 70 தேய தான்
இடரிவாத என்க.
உயிர்பெனுமூதை, நகர்-116
உயிர்ப்போடு உணர்கொழுந்தோடு
கல் சினங்குறி. பள்ளி 66
உயிர்பகுதல் - உயிர தளாதல், நக
ர்-146
உயிர போருக்கருணகது வருத்தம்,
நகர்-12
உயிர்போலம் மக்கள், வனம்-28
உயிர்போற்றுதல், நகர்-131
உயிர்போனதை நோசலை
தொட்டுஅறிதல், தைல-62
உயிர மருத்தன்று, குகப்-18
உயிரவளாத்துணுணுமாயையன்,
பள்ளி-107
உயிர வாழ்வேனோ, நகர்-10
உயிர வீசுதல், நகர்-90
உயிரவலதல் - உயிரோடுவருதல்:
தைல-13
உயிரழித்தல், நகர்-41
உயிரில யாக்கையை அழுதினால்

துளித்தல் X அல்லலினமுநகிய நகரைச் சொல்லால் மகிழ்வித்தல் ஆறு செல்-22

உயிரிலாவுடல் X அரசில் வையகம் ஸ்-7

உயிரின் கணவனை யெய்துகல், மந்திர-32

உயிரின் துணை, தைல-71

உயிரீதல், கங்கை-68

உயிருடைதல் - பிராணனபோதல் நகா-30

உயிருடைத்தபோதி லுடல் விழுதல் X அரசன பாகிடத்ததைக கண்டு கோசலை விழுதல் நகா-30

உயிருண்டோ வினெனெண்ண னும வண்ணம மயங்குதல், கைகேசி-41

உயிருமிழ்தல், நகா-226

உயிருறத்தழுவுதல், மந்திர - 73, மந்திரை-83, வனம் 46

உயிரெல்லாந தன்னுயிரென லெகுதல், வனம்-22

உயிரை நீக்குதல், ஆறுசெல 18

உயிரைமறத்தாற்கொன்று வாழ்த்த வன், பள்ளி-98

உயிரை யுய்யுமவகை போமபுதல், நகா-70

உயிரோடிடா - உயிர் நீக்குகின்ற டா நகா-45

உரங்கொணமனத்தவன், கைகேசி-9

முககணை, திருவடி 41

உரத்தோளாததல், ஆறுசெல 50

உரலோய, நகா-53

உரலோன்-சககரவாதல் நகா-26

உரமல்-கதறுதல், பேரினைச்சலிடுதல் திருவடி-91

உரன்-அறிவு,வலிமை திருவடி 111

உராவரும, மந்திரை 47

உரி-உடலினதோல் சித்திர-4

உரிமை-அத்திமக்கிரியை தைல-77

உரிமைமாநிலம், நகா 21

உரிமைமைந்தா, மந்திர 64

உரியமெய்ப்புகழுடமு திருவடி 57

உரு ரூபம்: சித்திர-11

உருகினர்தோககி, சித்திர-12

உருகுதல், சித்திர-10

உருகுத்தயம், நகர் 80

உருகுறுநெஞ்சக்கடுவன், சித்திர-30

உருத்த, மந்திர-22

உருத்திரன் சீலமும் குலமும் தாங்கியவன், திருவடி-73

உருமினையாவு X தந்தை மரணச் செய்தியால் வருத்தம் இராமன்: திருவடி-59

உருமாதக்கிலையினா, தைல 50

உருவ கவுயாவுவறிதல், மந்திர 56 59

உருவ நகறுத்தாய, நகா 58

உருவம், தைல 62

உருவ நியாபபினா, நகா 100

உருவுதல், திருவடி-32

உருளுமேயி விலவவா, மந்திர-11

உரை சாஸ்திரம், மந்திர-88 கோத்திர, நகா-55; தைல-7

உரைச்சாலகுமான், நகா 55

உரைச்செய, மந்திர-49

உரைச்செய்பெருமை, நகா-92

உரைத்தல்-தேயத்தல், திருவடி-9

உரைத்தருமனபு, வனம் 28

உரை நஞ்சு, நகா-39

உடைபிலாமை - வாசகியமமுழங்காமை ஆறுசெல 49

உலகங்கொள்ளாது, நகா-44

உலகத்தா இன்பதுன்பங்களில் மகிழ்ந்து துன்புறுவா, நகா-217

உலகம் - தீவு திருவடி-68

உலகாள்வானினதேன், பன்-84

உலகியாவையும் உயிற்றினிலடக்கிய மாயன், மந்திர-96

உலகின் நலம், நகா-33

உலகினை ஈசனழிகும நாள் ஒலிதோன்றும், ஆறுசெல-27

உலகுக்கிடா சொடுத்த புல்லன், திருவடி-64

உலகுசொண்டால் புகழ்நீங்கும், கைகேசி 26

உலகெல்லாம் மனக்கொடுமையாலளந்தான், குகப் 69

உலகேழும் படைக்கவல்லவன் பரததுவாசன, வனம் 22

உலவகொடோள், திருவடி - 113

உலத்தல்-உயிர் நீங்குதல்: சித்திர-6, பள்ளி 64 கணக்கிட முடிவுபெறுதல், நகர் - 104

உலத்தொடும் பொருததோன், திரு வடி-43	உழுவையின் முலையை மான் கன்று உண்ணுதல், வனம்-41
உலப்பு, மந்திர-19	உழை பகதம் நகா-219
உலப்புறுதல்-வற்றிப்போதல்; திரு வடி-43	உழைசுலம, நகர் - 204
உலப்புறுவா - முடிவுபெறுவா ம திர-19	உழைத்தல் - வருத்துதல்; கைகே சி-15
உலம் போல தோள, வனம்-36	உழை யுழைத்தொடா, மந்திர-74
உலவா, மந்திர-66	உள்ளத்தாயவன், கங்கை-40
உலவைகள், வனம்-39	உள்ளம், மந்திர-25
உலவை யீட்டம் - பட்டுப்போன மரங்களின் தொகுதி; திருவடி-23	உள்ளம் விழுதல், வனம்-23
உலைதல்-வருத்துதல் நகா-118	உள்ளித்தல், நகா-18
உலையாக்கண்பு, குகை 32	உள்ளிடா, சித்திர-56
உலையுள்ளுறுதி X ஊரை நகா- 135	உள்ளுறை-உள்ளேவசிக்கதல் ஆறு செல்-7
உலைவிலசெலவத்தொடு, பள்ளி-3	உள்ளுறைப்பகை கள்ளரித்தரக் துறைதல், மந்திர-20
உலோபா கடைதல் பலாது நிறகும பரிசிலா X குளக்கீழ்ன உலா த பைக்கூழ்; பள்ளி-26	உள்ளுறை காதல், நகா-109
உலோபுதல் உலோபகு செய்தல் கைகேசி-7	உள்தல்-ஒலித்தல் கைகேசி-6
உலகைக கண்ணீர், மந்திர-86	உள்தொழில்நிலை, கங்கை-72
உலகைத் துண்டிதல், கங்கை-17	உள்தகதம் - வேதனைப்படும மந்த ரை-40
உலகை செஞ்சடைப்போய ம வழி நிமித்தல், மந்திர-77	உள்தாநதம் - அழிந்த தருமம் நகா-120
உலகைப்போருள், மந்திர-91	உளைவரும பெருமை, திருவடி-119
உலகைப்போங்க மீண்டுதலுண்டி தல், குகை-34	உற-உற நகா-222
உலகையி னிரருமபுதல், மந்திர-15	உறது - உறந்தது; நகா-73, பள் ளி-28
உலணம், மந்திர-75	உறதுகாணாது உறப்பொருளுணா த்துதல் மந்திரக்குணம், மந்திர-9
உலப்ப, மந்திர-31	உறப்பெற்றி-கூடியலளவு கைகே சி-63
உலப்புறுகணவன், மந்திர-32	உற்று-உலம்புருப்; நகா-97
உலமை செய்தல் - ஒப்பாதல் ம திர-6	உறறுள்-கீழ்த்த வனம்-25
உவரி - கடல், குகை-57	உறக்கமாது, கங்கை-52
உவரியனறிப்பாறகலுதலிய வழு து, சித்திர-5	உறவு-இனம் மந்திர-24
உழுததல்-வருத்துதல் நகா-181	உறது நோய - தாங்கமாட்டாத துண்பம் திருவடி-103
உழுதுதல்-திரிதல் பள்ளி-117	உறதுண்டு - சித்திதலவியைச் சம நகா-34
உழுத்துதல் - அலைக்கழுத்தல் பள் ளி-114	உறுதல் - நெருங்கியுணைத்தல்; வ னம் 42; அடைதல், பள்ளி - 105, 123
உழுவை சோதானகம், நகா-191	உறுதி - கன்மை, உறுதியைத் தரு வது மந்திர 10, 13, 20, 35
உழுவை பசியும் பகையுமின்றி உயி ர்களைத்தழுவியிருத்தல், வனம்-41	உறுதிப்பாருள், மந்திர 6
	உறுதிபெறுதல் - நனமையை ய டைதல், நகா-17

- உறுதுயர், கவகை-76
உறுதுயர் எய்தியது ஒருவகைத் தொண்டதிககள்" X உறுதுயர் சுற்றி தன்று, பள்ளி-38
உறுபொருள் - எண்ணம்; ஆறுசெவ்-3
உறுவது செய்தல், மந்திர-17
உறுவன-துன்பம்; மந்திர-12
உறை-உறுத்துதல். வனம்-16, திருவடி-22
உறைபொதிந்த பவந்ததுண X பணிபொதித்திர மந்திரை-32
உறையுள்-வாழிடம் கங்கை-26
உறைவிடம், கங்கை - 69, திருவடி-6
உறைவிடம் சலகி, வனம்-28
உன்னருமுயிர், சித்திர-50
உன்ன வுன்ன ஈசதுருகுதல், பள்ளி-120, 121
உன்னி, மந்திர-35
உன்னியது, மந்திர-15
உன்னுதல், மந்திர-31, 32-27
உன்னுதகைமைக் கடைபாட்டு, ரோப, 32-34
உன்னுயிரகருக் கூற்றாயுலகாஞ்சல், திருவடி-62
உன்னெல், கங்கை-74
உன்னேசசாரதேவாக்கு உதவலா காது, மந்திரை-73
உன்னேபயிரியின் கைக்கேசிரேசா கேசே, 32-65
உன்னேயிரதேவாக்கு அளித்தலியலாது, மந்திரை-72
ஊருகு-மிககது மந்திர-48, தைல-53
ஊசலேக் கோங்கிலும் வேகையிலுந் தொடுத்தல், சித்திர-24
ஊடல் X கூடல் கைக்கேசி-57 சித்திர-20
ஊடுகின்றனா, சித்திர-12
ஊடுதல், வனம் 7
ஊணை ராய்போலுண்டவன், பள்ளி-111
ஊதியம், சித்திர 57
ஊதுலையிற்கனலென்ன வுயிரதல், கைக்கேசி-12
ஊதை, 32-98
ஊதைபிறகுதல் - காற்றுவெளித்தோன்றுதல் 32-116
ஊர்-ஊர்கோள்: தைல-57: "ஊர் கொண்டதிககள்" X உறுதுயர் சுற்றிய மன்னன்.
ஊதி-பண்டி மந்திர-68
ஊருணரிததைல் X இராமனுக்கு இராசசியமளித்தல்; மந்திர-84
ஊருரா, பள்ளி-35
ஊழ-முறை கைக்கேசி-42
ஊழ்வீனையால் தீங்குறின் தீர்க்க வல்லாரிலலை, தைல-41
ஊழ்வீனை பெவராலுமொழிக்கற்பாலதன்று, 32-164
ஊழி - முறைமை, உலகு, கற்பகாலம் மந்திர 66 [ல், தைல-70
ஊழித்திரிதல் - யுகமமுடிவுபெறுதல் ஊழி ஊழெண்ணுதல். மந்திர-66
ஊழிபலவொன்றிவாழ்தல், 32-80
ஊழிபோலது, கைக்கேசி-16
ஊழிபேரினு முயகுந் ரும்குவா, 32-231
ஊழிபருக்கன், 32-228
ஊழியிறுதி, குகப-41
ஊழினசெயல், 32-80
ஊழிற, சித்திர-46
ஊழிறம-வலிமை கங்கை-35
ஊழிறுடைக்கடலவண்ணன், திருவடி-121
ஊழிறுமாநில, திருவடி-84
ஊழிறுதுகன், பள்ளி-57
ஊழுகனி, வனம்-35
ஊழுகொண்டு - துன்பததையுண்டாக்கிக்கொண்டு பள்ளி-106
ஊழுகொள்ளுதல் - அறையப்படுதல் பள்ளி-17 [32-45
ஊழுகுதல் - களிப்பும்குதல் கைக்கேசி-17
ஊழுகுதல் - உடலவற்றுதல்: 32-146
ஊழுகுதல் எதிரிற்றல் குகப-12
ஊழுகுதல் பற்றியவயிரி, தைல-44
ஊழுகுதல் தெவா ருயிரடைந்த வேல், திருவடி 65
ஊனம் குறைவு. திருவடி-9
ஊனமவேறிலான், 32-197
ஊனனைந்தவயிரி, பள்ளி-16
ஊனமமுயிரும் முடையார்-பிராணி கள். 32-120
ஊனுமுடலுமேபால், மந்திர-1.

ஊனெடுமீனுகாநாற்றம், கங்கை-35
எஃகெறிசெருமுகம், பள்ளி 107
எக்குதல்-மிருதல், வெளிப்படுதல்
சித்திர-27, 41

எங்கன்போலியா, வனம் 31
எங்கள் வாழ்க்கைநாள் யாவும் கொ
ள்கவெனல், கைக்கேசி-88

எங்கனோ துப்போனான் தைவ-11
எங்குமிட ருழப்பன யோனிகள்.
திருவடி-16

எச்சில-ஒருததனுபவித்த மிச்சில,
மந்திர-28

எஞ்சல், மந்திர - 21
எஞ்சுதல்-அழிதல், குறைதல் பள்
ளி-103 ஆறுசெவ-20
எட்டினையிடவுமிடமிலானை, தை
வ-8

எடுத்தல்-தோன்ற்தல். நகா-163
படையெடுத்தல் குகப்-22

எடுத்தியமபதல், சித்திர-23
எண்ண - ினைவு, எண்ணம் மந்திர-
27, நகா-94, தொகுதி - 10, 11

எண்ணினோக்கி யியமபருமின்பம் -
கடவுள் காலை-11

எண்ணியசிலநாள் கடவை 13
எண்ணினாறு பலநாள் வண்டிசா
லணாவிலெனாருகல். மந்திர-13

எண்ணீரமை. நகா-81
எண்ணுந் நீர் தானமறைபேர்,
நகா-56

எண்ணுறு, மந்திர-4
எண்ணெயுண்ட திருமெனி, கங
கை-33

எண்ணெயுண்ட பொன்னெழில்
கொண்மேனி, பள்ளி-125

எண்முதல்-மனத்திலிருந்து 71
எதிரொடு. கங்கை-12

எதிரொள்ளல், மந்திர-1
எதிர்தல்-பாத்தல், நகா-81

எதிராநா, கங்கை-13
எதிராபுல்லுதல், வனம்-23

எதிராமேவுதல் - எதிரொன்றதல், நகா-48
குகப்-73

எதிரவருதல், சித்திர-31
எதிராகவந்த பரதன சேனையை -70

யழிந்தமுயலாவிடின் எச்சுக்குடிலம்
குகப்-14, 15

எத்திரத்தாறுபாகு, பள்ளி 18
எத்தை, நகா-17

எத்தைமுத்தையோர், பள்ளி-136
எத்தையாண்டையா னியம்புவீர்,
திருவடி-90

எத்தையாண்டையா னியம்புவீர
னல். பள்ளி-122

எத்தை யெவவுருளா னெம்முன்
பாண்டையான். பள்ளி-90

எத்தையேவலை நீருரைசெயலியை
வதுண்டே லுபத்தனையேன், கங
கை-106

எமபி, நகா-5 சித்திர 52
எமபிடாடி-நகா-150

எமபிடான இராமபிடான், பள்ளி -
3, 58

எமபெருமான, மந்திர-45
எமபெருமான பின்பிறந்தாரியை
புதுண்டையோர். குகப்-30

எமபெருமை. கைக்கேசி-108
எமபெருமையுருவான விண்ணு. திரு
வடி-136

எமபெருமையுருவான விண்ணு. திரு
வடி-136

எமபெருமையுருவான விண்ணு. திரு
வடி-136

எமபெருமையுருவான விண்ணு. திரு
வடி-136

எமபெருமையுருவான விண்ணு. திரு
வடி-136

எமபெருமையுருவான விண்ணு. திரு
வடி-136

எமபெருமையுருவான விண்ணு. திரு
வடி-136

எமபெருமையுருவான விண்ணு. திரு
வடி-136

எமபெருமையுருவான விண்ணு. திரு
வடி-136

எமபெருமையுருவான விண்ணு. திரு
வடி-136

எமபெருமையுருவான விண்ணு. திரு
வடி-136

எமபெருமையுருவான விண்ணு. திரு
வடி-136

எமபெருமையுருவான விண்ணு. திரு
வடி-136

எமபெருமையுருவான விண்ணு. திரு
வடி-136

எமபெருமையுருவான விண்ணு. திரு
வடி-136

எமபெருமையுருவான விண்ணு. திரு
வடி-136

- எரியெழுப்புவ மயில், சித்திர-31
எரியோமபுதல், கங்கை-26
எருக்கு கொன்றை சிவன் முடிய
ன, கங்கை-21 [ருவடி 51
எல்-சூரியன் சித்திர-17; ஒளி, தி
எல்லை-முடிவு மந்திர-12
எல்லைகடந்தனரே, சேனையுமாரு
யிருக்கொடுபோயன்றே, கங்கைகடந
தன்றே, குகப் - 16, 17, 19
எல்லைத்தவருத்தி, கங்கை-42
எல்லையற்றவிடாநருவாய்கா-233
எல்லையிலினபம், சித்திர-57
எல்லையுடைய முகம், திருவடி-51
எல்லையலாம்படையா மயமான,
குகப்-10
எவ்வம்-குறைவு, குற்றம் மந்திர -
82, கா-162
எவ்வழிமயிலும், பள்ளி-51
எழு-தூண மந்திர-56
எழுகின்றகாதல், குகப்-28
எழுதொட்ட வாயில், மந்திர-56
எழுதருமெழிலாள், வனம் 9
எழுதருமேனி, பள்ளி-1
எழுதுபாடையன்னாள், கா-220
எழுவினுமுயாததோள், குகப்-33
எள்ளாநிலைகூடெருமை, கா-53
எள்ளுதல்-பழித்தல் கைக்கேசி-26
எள்ளுறுதிகருமம் கா-109
எளிபவருணவு, பள்ளி 112
எற்றி - அழித்துப்போகட்டு பள்
ளி-49
எற்றதல் - மோதுதல் கைக்கேசி -
47 ஆறுசெல்-54
எற்றுநீக்கங்கை கங்கை 40
எற்றுநதவி னின்பவ கொல், கா-
234
எற்றேபகாவேன், கா-61
எறிகடல், குகப்-57
எறிகதிரோன், தைல-59
எறிகதல்-மோதுதல் பள்ளி-14 இடி
தோன்றுதல், பள்ளி - 45; அப்பால்
தள்ளுதல், பள்ளி-14
எறிகதல்கடல் X திறத்தவாயினா
வங்கின அரசன்றேவிபா, கா-108
எறிகதல் கடியசொல், பள்ளி-45
எறித்துவெளவுதல், பள்ளி-59
எறிநீக்கங்கை, கங்கை-44
என்பழி மாய மிடமுண்டோ, பள்
ளி-84
என்பிலாவுயிர கோடையில் வேத
ல் X கோசலை தகரதன் மரணத்தில்
வருதுதல், தைல 62
என்பு-உடம்பு தைல-23
என்புருகி நெஞ்சருகதல், கைக்கே
சி-92
என்பொருட்டா லுனக கிடருற்ற
து, குகப்-40
ர, கை
கேசி-32
என்முன்னுடன் வந்தான் - என்
மைபன் - பள்ளி-80
என்றல-என்று கூறப்படுதல்
வடி-124
என்றம் முடிவிலாத துன்பத்து
க்கு எதுவாதல், குகப்-43
என்றுவெந்தா, மந்திர 75
என்னடிமை பழித்தது, குகப்-43
என்னினமுன்னம் வனம் நீயடை
தற் கொளியேனலவேன், கா-59
என்னுடன் பிறந்தயான் வலியன்,
தைல 45
என்னுயிர், மந்திர-17
என்னுயிரேனாய, கங்கை-73
என்னுரை பெற்றாற் சரி, இன்றே
லுயிர் மாயவேன்; கைக்கேசி-42
என்னேவலி நென்கின்றயிதனா,
கங்கை 76
எண்ணெப்பெற்ற நீ பெற்றது உயிர்
நீருதலோ, திருவடி-61
என்னையா - எனதாம்பார எனது
தமையபனமாடுன்றமாம பள்ளி-42
என்னெருமை, திருவடி-30
எனதானை, கைக்கேசி-18
என்கதன கேட்பன துன்பம்,
பள்ளி-60
எனையோ இராமர், கைக்கேசி-86
எ-அம்பு குகப்-23
கொவணனம் தகைவென், நகர்-67
எகுமினேகுமி நென்றிடையடை
நின்றலலாற போகில, கைக்கேசி-68
எங்கினன், பள்ளி-47
எங்குதல் கா-9 13
எடம கோதையா, ஆறுசெல்-50
எடுபுறவிதழ்: கைக்கேசி-57 . .

ஏண்-பெருமை, வலிமை: கைகேசி-
39, 46

ஏத்தரும் பெருவகுணத்திராமன்,
திருவடி-131

ஏத்திநின்றல். கங்கை-47

ஏத்து-புகழ், துதி கைகேசி-101.
பள்ளி-17

ஏத்ததிற் செய்துமூலம், மந்தரை 12

ஏதம், கை-151

ஏத்தல், பள்ளி-62, ஆறுசெல் 52

ஏத்தல் வேந்த, ஆறுசெல்-19

ஏத்திழை, சித்திர-39

ஏத்தினமுலையாள், வனம்-19

ஏத்தினன், கங்கை-67

ஏத்துசெலவத் திமையவராமென,
திருவடி-12

ஏத்துதோள், கை-95

ஏத்துநான்மாயு, சித்திர-31

ஏத்தெரி, கங்கை-26

ஏழுறுதல் - மகிழ்ச்சியடைதல், கங்
கை-10

ஏய்தல்-போலுதல், வனம்-15

ஏய்த்த, மந்திர-6

ஏயின்பொருள், கங்கை-70

ஏயெனுமாத் திரம், பள்ளி-72

ஏய் கடாம் - அழைமைந்த ஆறு
செல்-17

ஏயிசை, ஆறுசெல்-32

ஏலம், சித்திர-2

ஏலுதல்-உடன்படுதல் கைகேசி 8

ஏலுலவினை துயப்பவா-சேனை
யில் வந்தவரான போகநதுயப்பவா
திருவடி-18

ஏலம் குற்றம், துன்பம் கைகேசி-
38, குகப்-17

ஏவல், கை-180

ஏவாமகவு, கை-89

ஏவும்பணிசெய்தல், கை-87

ஏவெவை, ஆறுசெல்-8

ஏழைமைந்த விசை, பள்ளி-31

ஏழிசை, கை-213

ஏழினோ டேடுனுமுலகம், ஆறு
செல்-20

ஏழுகடல், குகப்-23

ஏழுபகலிற்கேகயத்தினின்று அ
யோத்தி சோதல், பள்ளி-18

ஏழுயா மதகளிறு, பள்ளி-55

ஏழை-பெண், சீதை: கை-231

ஏழையியினேன், குகப்-36

ஏற்றம் ஏறுதல், கை-142

ஏற்றவா, பள்ளி-114

ஏற்றினம் பிடிக்குலம், ஆறு-29

ஏறையாடு, பள்ளி-14

ஏறினவெருளி, கை-159

ஏறு - சிறப்பணாததுஞ் சொல்
"வாழினேறு" கைகேசி-45 காளை,
பள்ளி-17

ஏறுசேவகன், கை-12

ஏறுதல்-அடைதல், கடத்து கரை
யேறுதல் வனம்-35, பள்ளி-106.

குகப்-43

ஏனறுவரை மறுக்குட்டித்தோ,
திருவடி-126

ஏனறன், குகப்-12

ஏன்று, பள்ளி-12

ஏனோ, குகப்-24

ஏய்ப்பு ஐயுறுஞ்சுடா மேனி
யான கைகேசி-56

ஐந்துதோ-பஞ்சேந்திரியங்கன் மங்
திரு-21

ஐந்து மைந்துரை ஐந்துயாமென,
பள்ளி-143

ஐந்தொடாகிய முப்பகை, மங்
திரு-66 ஐந்தொடு-ஐந்தால்.

ஐம்புலமலித்தவா, ஆறுசெல்-23

ஐம் பெரும பூதம், திருவடி-120

ஐம்பொறி குறைமக, கை-196

ஐம்பொறியொடு கண்ணத்தப்பறவ
கடக்கும் வாலுணர்வின்னுக்கு அணு
குரு காட்சியான, கை-27

ஐம்ப-வீடகத்தக்க, ஐயனை கை-
71 கங்கை 45 வனம்-33

ஐயம், மந்திர-16

ஐயன-தந்தை, பெரியோன் கை-
226 கங்கை-3, 68, 77

ஐயனபுகழைத்தமுலிமற்றையோ
புகழ்நீற்பது, கைகேசி-92

ஐயன் மேலியெலாமனைதல், கங்
கை-25

ஐயனினிளான், கை-106

ஐயனேரோககிச சீதை முகமலர்
தல் X சூரியனேரோககித் தாமரை
மலாதல் கங்கை 56

ஐயா, கை-82

ஐயில் = அயில், வான்-நகா-178
 ஐயுறவு-சத்தேகம்: பள்ளி-40
 ஐயோ - அந்சயமுற
 குறிப்பு. கங்கை-1
 ஐவர்களுளராஜேம, கங்கை-74
 ஐவனன் குரல்-மலைசெல்வின் கதி
 ி சித்திர-34
 ஒங்கினன், பள்ளி-107
 ஒகசிறந்தல், மந்திர-5
 ஒக்கின்றயிர்சொறுமுணவு-சல்
 குவான், திருவடி-81
 ஒசபூங்கொடி X மாதா நகா-98
 ஒட்டிதல்-பிரதிஞ்ஞஞ செயதலு
 மாம்: மந்திர-22
 ஒடி-கவண; வலை ஒடிததல்-பிளந்து
 செல்லுதல், அழித்தல்; குகப்-13
 ஒடுங்கியவுயிர். ஆறுசெல்-13
 ஒடுங்குதல் குறைதல் மந்திரை-13
 ஒண்கதிச செல்வன், பள்ளி-30
 ஒண்கவிரெடுகமவலவா, மந்திரை-11
 ஒண்கிலை, சித்திர-18
 ஒண்டார் முகில, நகா-94
 ஒததல்-இருத்தல், பொருத்துதல்,
 தகுதல், கைகேசி - 6, 48, நகா - 22.
 ஆறுசெல்-49
 ஒதுவகுதல் - அஞ்சுதல், மந்திரை-20
 ஒப்பறுமக, வனம்-26
 ஒரீஇ, கங்கை 9
 ஒருகோண்டையிற் கடைநாணுல
 கம், நகா-32
 ஒருங்கடைதல், குகப்-11
 ஒருங்கினில-ஒருசேர வனம்-30
 ஒருங்கு, கங்கை-36
 ஒருததல், மந்திரை-68
 ஒருததலைப்பாடம், மந்திரை-63
 ஒருதலை, தைவ 17
 ஒருதனி, குகப்-31
 , கங்கை-49
 ஒருதானே, கங்கை-67
 ஒருசொடிவடை, கங்கை 69
 ஒருப்படுததல் - சமய்திககச செய
 தல் நகர்-94
 ஒருமுறை, நகா-95
 ஒருமை-ஒருவகை, மந்திரை 11
 ஒருவென், கங்கை-72
 ஒருவழிக்கொள்ளுதல், தைவ-82,
 ஆறுசெல்-31

ஒருவழிப் படுதல் - அனுபவமாய்
 விடுதல், மந்திரை-62
 ஒருவுதல்-ஓங்குதல், சித்திரை-14 ,
 ஒலகல-தளாச்சி, மந்திரை-5
 ஒலவென்-ஒலிக்குறிப்பு: ஆறுசெ
 ல்-22
 ஒல்லெனாப்பு, குகப்-11
 ஒல்லை-விடைவாக. மந்திரை-3, 12
 ஒல்லொலிவேலை, ஆறுசெல்-36
 ஒலிமேற்செல்லுங்களை - சப்தவே
 தி; நகா-76
 ஒலிபடங்கினதெரு X திரையொலி
 தீதக்கடல. நகா-209
 ஒலிபாடகல் குழல்கு, நகா 63
 ஒலியிலலாமை, நகர்-210; 211
 ஒலியலாருசேனை, குகப்-10
 ஒவ்வாடுவாது, நகா-35
 ஒழிப்பது-ஓக்குவது. நகா-187
 ஒழுங்குமுயிரினும நன்று, திரு
 வடி-24
 ஒழுக்கிண்டாலது பள்ளி 48
 ஒழுங்குதல் - பெருங்குதல் நக
 ரை-194
 ஒளரிது-அங்கேகாரவாரத்தை, மந்
 திரை 76
 ஒளிபெறவளாதகுலம், பன்-93
 ஒளியிலவாமையனம், நகா-75
 ஒளிராதல், மந்திரை-59
 ஒளிரடி. குகப் 60
 ஒளிவாணிநுபா, நகா-35
 ஒளிவாள, தைவ-79
 ஒளிவிளக்கம், நகா-179
 ஒன்றுதல் - ஐனற்ப பாத்ததல்,
 தைவ 82
 ஒன்ற-ஓசையமாக, தைவ 65
 ஒன்றுதல் - பொருத்துதல் கை
 கேசி-37
 ஒன்றுகெதிரியாமமருள்ளத தர
 சன், நகா-71
 ஒன்றுமபொயயாமை, பள்ளி-77
 ஒன்றுமவெருவாமை, கங்கை-71
 ஒன்றோடொன் றொவ்வாதவற்றை
 யிசைத்தது, நகா-67
 ஒன்றோன் றொவ்வா வின்னல்,
 கைகேசி 41
 ஒக்கை-மகிழ்ச்சி, சித்திரை-56
 ஒ கொடிதே, கைகேசி-21

- ஓங்கல் - மலை: நகர்-92, குகப்-54, கங்கை திருமாவின் பாதத்தில்
திருவடி-3 னேன்றியது, மந்திர-69
• ஓங்கல்செய்களிறு, செய் - உவம கங்கை திருமாவின் பாதத்தினி
வருபு: நகர்-92 னறு பிரமனாற் றரப்பட்டது, கங்
ஓங்கி, கங்கை-22 கை-16
ஓங்குதெப்பம், வனம்-36 கங்கைநீர் தென்றிசையாகத் தன்
ஓசைதல்-ஓட்டுதல்: சித்திர-10 ளப்படுதல், குகப்-50
ஓசை, ஆறுசெல்-27 கங்கைநீர் மதநீராற் றரும்பேயுண்
ஓட்டந்து, நகர்-84 லுறமபடியாதல், குகப்-2
ஓடம், குகப்-61 கங்கைமுதற் கன்னியீரூன் தீர்த்
ஓடை மாககளிறு X கதிரொடு தம், கைகேசி-77
திரியு முதயமால்வரை மந்தரை-34 கங்கையாறு, குகப்-48
ஓடையைக்களிறுமுனிதல், கங்கையிட்டியிலாமை ராஜாய்ப்பிடை
ர்-216 தல், குகப்-48
ஓத்தி-வேதம் கைகேசி-107 கங்கையிறறருங்கங்கை, கங்கை-16
ஓதம்-குளிராசசி நகர்-39 கங்கையிறேரூன்றும் யானைக்கும்
ஓதாரின்றதொல்குலம், பள்ளி-79 பம் X கங்கையாகிய கங்கைமுலை, குக
ஓதியாதுதுசெனறவா வராமை, ப - 54
பள்ளி-23 கங்கையென்னும் பெண்ணுக்குப்
ஓதுதல்-சொல்லுதல் கங்கை-67 புளினம் முலை, கங்கை 67
ஓதை, கைகேசி-74, நகர்-83 85 கங்கை பேறறினால் துயர்க் கட
ஓம்புதல்-பாதுகாததல் மந்திர-26 னின நேற்றினை, குகப்-44
ஓாதல்-ஆராயதல் தைல்-19 கங்கை வராசடைக் கற்றையன்,
ஓரவு-ஆராய்ச்சி மந்தரை-20 கங்கை-18
ஓரறிவுபிரமுதலயாவுமிரங்கின நக கச்சில் வானைக் கட்டுதல், கங்
ர்-102 கை-34
ஓலையெங்கடல், குகப்-4 கச்சையங்கடகரி, மந்திர-28
ஓவியம், தைல்-1, கங்கை-53 கஞ்சம் அடியன்னது, கங்
ஓவியமொப்பவுயிர்ப்படங்குதல், கை-20
கைகேசி-14 கஞ்சங்கன், கங்கை-3
ஓவாதல்-நீங்குதல் நகர்-31, 218 கடகிலா, பள்ளி-22
கங்குலாகிய நங்கை கைகேசி செ கட்டமைந்தவில், நகர்-140
யல்கண்டு மைந்தாமுனிர்க் காணிஞ் கட்டளை - உருவ மமைத்ததற்குரிய
ளென ஏகுதல், கைகேசி-46 மாதிரியுருவம் சித்திர-33
கங்குலெல்லை காண்பளவு, குகப்-42 கட்டி, கங்கை-5
கங்குன்மலை - கங்குற் பொழுது கட்டியசரிகைடன், குகப்-9
கைகேசி-51 கட்டுரை, மந்திர-65
கங்கை, மந்திர-69, கங்கை - 60, கடக்கை, நகர்-117
குகப்-1 கடகரி, மந்திர - 28, மந்தரை-58,
கங்கை எருக்குமுதலியனநாறாது திருவடி-36
சீதைகுழலின் நாவி நாறுதல், கங் கடத்தல், மந்திர-24
கை-21 கடம் - நீர்மொள்ளும் பாதத்திரம்,
கங்கைக்கிறைவன், நகர்-117 நகர் - 77, மதநீர் பெருகுமிடம், காடு;
கங்கை கொணர்ந்தோர், கைகே வனம்-39
சி-92 கடா, திருவடி-31
கங்கை செவிலியினாட்டுதல், கங் கடல், மந்திர - 1: X கண்டற்ற
கை-22 வாரி, நகர்-97

கர்க்கடம், தைல-66
 கரகதக்கரி, திருவடி - 16
 கரஞ்செவிகுடதல், பள்ளி - 66
 கரணம்-மனம், தைல - 27
 கரத்தல், சித்திர-11
 கரந்துறைதல், மந்திர-20
 கரி, மந்திர-49, நகர் - 74, திருவடி-16
 கரிக்கரம்பொரு கைத்தலம், கைகேசி-50
 கரிகளபம், சித்திர - 29
 கரிநிருபா, மந்திர-49
 கரிபரியிரதங்காலாள், குகப் 48
 கரிமதம் பொழிதல், திருவடி - 21
 கரியசெமமல், மந்திரை 55
 கரியமா-பன்றி, சித்திர - 33
 கரியவன்-யமுனை; கங்கை-23, வனம்-31 கைகேசி, திருவடி-57
 கரியவன் கங்கையாற்றிடையோடு தல், கங்கை - 23
 கரியவன் இராமன், தைல-51, ஆறுசெல்-27
 கரியவன் கைவரியன், பள்ளி-55
 கரியின்ஞால், நகா - 76
 கரியினேறு, குகப்-25
 கருங்கடல் X ஆப்பிளோடொருங்கடை ரெடும படை குகப்-11
 கருங்கா, பள்ளி - 37
 கருணலயன், நகா-33
 கருணை, நகா - 12
 கருணையின்மலாநத கண்ணன், கங்கை - 46
 கருதது, மந்திர - 33
 கருதறுமருஞ்சு, குகப் - 28
 கருப்பேந்திரம், கங்கை-8
 கரும்பலாகழனி, பள்ளி-116
 கரும்பனமொழிவினா, நகா - 176
 கருமபு X சொல் தைல - 11
 கருமம்-செய்யவேண்டிய தொழில், மந்திர-37, 65
 கருவி, மந்திர - 10, திருவடி - 32
 கருவிமாமழை, சித்திர 14
 கரைநாணக்காதல், குகப்-26
 கரைசெய்வோலை, பள்ளி-127
 கரைதல்-மனமுருகுதல், நகா-14
 கரையாவயாதல், நகர்-33
 கல் X மாப்பு, கங்கை-33

கல்லணை கிழங்கு, ஆறுசெல் - 58
 கல்லநர் கடிதுபோக்கிய பொருள், மந்திரை - 59
 கல்லணைகட்டாத பாம்பு, வனம் - 42
 கல்லிடைப்படுத்தபுல், குகப்-39
 கல்லின்வலியமுரிநெஞ்சு, நகர்-194
 கல்லுடையன காணம், வனம்-15
 கல்லுதல், கங்கை-71, சித்திர-13
 கல்லு X கை, பள்ளி-81
 கல்லையாண்டியாந்தோள், குகப்-42
 கலசத்துணை, கங்கை-6
 கலம்-மரக்கலம், பள்ளி-68; உண்மம் பள்ளி-81
 கலமுடைய நாய்கனீங்கசெயலோரா மீகாமன் X மன்னனிறக்கசெயலோரா வசிட்டன்; தைல-75
 கலராசி - ஆபரணத்தொகுதி. திருவடி-10
 கலவை, ஆறுசெல்-37
 கலவைச்சாந்து, சித்திர - 25
 கலாமுடையா, பள்ளி-22
 கலித்தல் - தடுமாறுதல், மந்திரை-40
 ஒல்த்தல், கைகேசி-58
 கலியினாட்சி, ஆறுசெல்-15
 கலிவான், கங்கை-61
 கலினம், குகப் 52
 கலுழியாறு, நகா 184
 கலுழியூற்று, நகா-194
 கலுழிவெள்ளம், திருவடி-86
 கலை-வலதிரம், மந்திர - 8
 நூல், நகா-141 மேகலை, நகா-211 X நெற்றி, மந்திர-58
 கலைக்கோட்டுமுனிவன், திருவடி-61
 கலைமகள், மந்திர-42
 கலையிலமதி X கைகயிழந்த குகம்: குகப்-29
 கலையின்கடல், நகா-33
 கலையின் குப்பை, மந்திர-8
 கலையூர்பெண, மந்திர 42
 கலவரவு X கைகேசி: பள்ளி-75
 கல்வை-பழிப்பான காரியம், தைல-55
 கல்வைக்கடல், நகர்-162
 கல்வையர், திருவடி-130
 கலசம், ஆறுசெல்-50

- கவசம் பூட்டமைத்திடுதல், திரு
வடி-29
தவசமார்பம், திருவடி-32
கவந்தம், திருவடி-35
கவரி, நகா-2, ஒருமான் சித்திர 5;
Xஅன்னம்; கைகேசி-72
கவரி குடைகளினதிக் கோசலை
கோயில் சென்றான், நகா-2
கவரிப்பாளிறவால், சித்திர-5
கவரிமா மானம்கோக்குதற்கு உவ
மை, மந்திர-9
கவரியங்கற்றை சுற்றுற எயது
தல், மந்திர-4
கவலை-லா கிழங்கு; கங்கை 71 சித்
திர-13
கவலைக்குழிகளைப் பிரசம சிறைத்
தல், சித்திர-13
கவளம், திருவடி-15
கவிகை-குடை-மந்திர; 23, Xசந்தி
ரா, கைகேசி 72, Xபீன, ஆறு
செல்-35
கவிகைபாயநிழல், பள்ளி-52
கவிகை பெயநிழல், மந்திர-28
கவியமை கோத்தியக்கானை, மந்திர
ரை 26
கவிராவய - முருக்கமலா போன்ற
வாய; மந்திர-61
கவின்-அழகு வடிவம் மந்திரை-31
கவிஞரும், வனம்-5
கழல், மந்திர-1, பள்ளி - 58,
வடி-29
கழல் கற்றெடுத்த போலும், கங்
கை-32
கழல்சேவககவந்தன், கங்கை-30
கழல்வேது, மந்திர-1
கழலாகலிநாணவாத்தல், நகா-
119
கழலொதுங்குதல், பள்ளி-53
கழலோன், மந்திர-38
கழற, மந்திர-2
கழனிககானாநாடு, பள்ளி-116
கழித்தல் - கழற்றியெறித்தல், சித்தி
ர-21
கழிப்பேரவலம், நகா-40
கழித்துநான் உன்மகற்குக்காப்
பின் நான், நகா 10
கழுத்து, திருவடி-26
கழை, சித்திர-46
கன்-வண்டு, நகா-211, அசை, நஞ்
சங்கை; கங்கை-3; தேன், பள்ளி-32
கன்வனேன், கங்கை-45
கன்னக்கைகேசி, நகா-62
கன்னவாசை, குகப்-63
கன்னவிழ்கோதையான் - இராமன்;
மந்திரை-29 [நா-109
கன்னூறு செவ்வாய்க்கணிகை, ந
கனிதுஞ்சம வண்டு, கங்கை-3
கனிப்பு, மந்திர-52, சித்திர-11
கனிப்புறக்காணுதல், மந்திர-52
கனிமஞ்ஞை வனம்-9
கனிமயில், வனம்-14
கனிமன்னம், கங்கை-2
கனிது மேகத்தைப்பிடிபெனக்கரு
துதல், வனம்-17
களைக்கடவா, கங்கை-5
களைகண் - பாதுகாப்பு ஆறுசெ
ல-10
களைகணிலலாவலகம் Xஉடைக்கல
ம ஆறுசெய-10
கறக்கனிபக்கனிகின்றதுமான், கு
கப்-29
கறகாணுந்திணமை, குகப்-26
கற்பக்கா, திருவடி-14
கற்பகவ கொடுக்கு தன்மையது,
சித்திர-25
கற்பகத்தாங்கி ஆடை, திருவடி-9
கற்பகத்தாங்கி காதலித்தல், பள்ளி
52
கற்பகமலா, சித்திர-21
கற்பினிவரின் யாரேபெனநின்
றா, தைல-72
கற்பு-மந்திர-17, கைகேசி-66, பதி
விரதாதருமம், கல்லிந்தன்மை; நகா
1-16 - கலவி திருவடி-72
கற்புடை மங்கை - பாவதி, கங்
கை 18
கற்புடையா தீக்குளிகையில் ம
கிழ்ச்சியுடனிருத்தல், பள்ளி-141
கற்புறுத்தியதற்பு, நகா-16
கற்பெனும் வரமபழித்தவன், பள்ளி-75
கற்றடம்-காடு; நகா-166, 223
கற்றல்-பழகியிருத்தல்; வனம்-16
கற்றவா, மந்திர 42

அருசு

அரும்பதவகராதி முதலியன

கற்றறிந்தவரடங்குதல், சித்திர-35
 கற்றாயயரோல், நகர்-38
 கற்றிரடோள், கங்கை-28
 கற்றிலாதவர், மந்திர-42
 கற்றொடுத்தாற போலுவ கழல், கங்கை-32
 கறங்குXகணை, மனம்; திருவடி 58
 கறங்குதல், மந்திர-55; ஒலித்தல கைகேசி-60
 கறவை, நகா-214
 கறுத்தல் - கறுக்கொள்ளுதல், வன ம-40
 கறுத்தமிடறுடைக்கடவுள், மந்திர-79 - க
 கறுத்தல் - கருணைசாபம்; வன ம-40
 கறுத்தேபருளாய், நகா-85
 கறுவுகாதல் = கறுவுக்காதல்; கறுவோடுகூடிய காதல்; திருவடி-27
 கறை, கங்கை 34, இ-தக்ககறை ஆறுசெல்-39
 கன்றுததாயும போலவது, பள்-77
 கன்றுபிரிந்தாவின் மருடைய கொடி; குகப்-66
 கன்றுபிரியுக்கறவை X இடமனைபு, பிரியுக் கோசலை, நகா-14
 கன்றுயிரோயுதுக்க கறவைபாலு ண்டவன், பள்ளி-105
 கன்றொன்றும X பலபோளியு, காத்தமனுமருமான; நகா-132
 கன்னமூலம், மந்திர-2
 கன்னி - இளமை; "கன்னி நனமயல"-நகா-181
 கன்னிக்கருங்குடை, கங்கை-17
 கன்னிமா, ஆறுசெல் 20
 கன்னியா-இளமகள்; வைத-11
 கன்னியாககமைவருங் கறபு, மந்திர-17
 கன்னிபை பட்டிசெய்க்கருதினோன், பள்ளி-110
 கனகக்குன்றத் தெழில் கெட விலகு சோதியான், கங்கை-51
 கனககுமபம் X கொங்கை, மந்திர-30
 கனகமாலவரை-சித்திரகூடம், சித்திர 1
 கனககுனடி, ஆறுசெல் 51

கனல்Xபங்கயவனம், வனம்-39
 கனலம்மும்முஞ்சனமேகம் X இலக் குமணன் சிவசுதையாறமும் இராமன நகா-125
 கனவு, திருவடி-18
 கனரறலை செய்சொரிதல், மந்திர-63
 கனி காலம்ன்றியுங் கனிதல், வன ம-43
 கனிவாய விடமுண்ணுதல், நகா-48
 காசபன், நகா-71
 காசினி-பூமி மந்திர-98
 காச-இரத்தினம்; குகப் 40
 காசுமுயினயுயா மகுடம், குகப்-40
 காசையில-குறமற்ற ஆறுசெல்-27
 காட்சி தோற்றம்; ஆறுசெல்-37
 காட்டிக்காணுதல்-நீருதித்துக் காடுதல்; ஆறுசெல்-16
 காட்டிலுள்ள கிளையாற்கு நீ தாணென்று இடமனகூறுதல், கங்கை-76
 காட்டுதா-காகுரா, நகா-122
 காடு தலைமகனையதுதல், பள்ளி-94
 காடுண்ணியது ஆடவாகுக் கோதையா விழ்க்கலை துளையாமற் கவசமாயது, ஆறுசெல்-50
 காடுறைதல், நகா 95
 காடுறைவாழ்க்கை, ஆறுசெல் 50
 காண்டகுகரி, ஆறுசெல்-51
 காண்டகுட்டகை, பள்ளி-89
 காண்டகுதல், சித்திர-7
 காண்டகத்தையதினோன், கங்கை 36
 காண்டவ்விட்டல்லாக கோலத்தைக் காண வேந்தத்தாற கண்ணையாதல், கங்கை-45
 காணுதல் - மேற்கொள்ளாதுபோதல், கண்ணாற்காணுமறபோய் விடுதல், நகா-66
 காணுதல் - உவமவுருபு குகப் 26
 காதல்-தடுதல் நகா-28
 காதலுக்குதல் - காதலருளுதல் நகா 239
 காதல் - அன்பு; வீரப்பம், மந்திர 61, மந்திர-74, கைகேசி - 100, நகா-24; ஆவல, பள்ளி-2; பத்தி, கங்கை-26
 காதலன் மகன், நகர்-11; பத்தன், கங்கை-45, 46

காதலாற் கண்பனியுருத்தல், மத்
திர-61

காதலினேவுதல், வனம் 34

தற்கரசு, நகர்-38

காதற்கொழுநா, பள்ளி-22

காதற்றிருமகன், நகர்-4

காதன் முதிர்க கருத்தழிகல், நகர்-
107

காதன்மேவுதி பள்ளி 33

காதனாXகை சித்தி-2)

காதனாின் முகைபை மஞ்ஞை
பாத்தெனவுன்னுதல் வனம்-1)

காதனாின்மேற் கிளி X மகை
முன்கைமேற்கிளி வனம்-5)

காத்திருண்டம், சித்தி-31

காதுமணி, கடை-67

காபுராண, கைகேசி-50

காமபு-மூங்கில தைவ-51

காமதீ, பள்ளி 41)

காமாதிபா வுளஞ்ஞைபகை மத்
திர-20

காமமில்லை யெனிற கடுகேதெ
நரமுமில்லை, மத்திரை-21

காமம்-லாபண நகர்-203

காமவிறகுடைகருவ கைகேசி-51

காமன்வான்புலப்பிதல் நகர்-208

காமனுமதுபரில்மூச்சுகினுன், ஆறு
செல்-42

காமகனி கிழங்கு கடை-15

காயா வனையான, கடை-53

காயுமவில, கடை-28

காாகழிது செல்லுத்தரு உவமை
குதப்-30

காாகடுத்த கைமமலை ஆறுசெல்-47

காாகுலாநிறத்தான், கடை-45

காாப்பொருமேனி, திருவடி-50

காாமழை பொழிதல் X இராமனு
க்கு இராச்சியமளித்தல் மத்திரை-84

காாமிருகம், நகர்-74

காாமுகம் வில நகர்-128

காாவானமொப்பான, நகர் 148

காரியம், மத்திரை-53

காருறுகுறி வானவ காட்டுகல்
வனம்-1

கால்-வாய்க்கால் தைவ-2

கால் தலழித்தல், நகர்-39

கால், பூஅளவுதல், வனம் 2

கால்பொரு, பள்ளி 68

கால்வைத்தல் மூழ்கத் தொடங்கு
தல்: நகர் 162

காலக கோனனாள், மத்திரை 43

காலவேமி, சித்திரை-40

காலம், மத்திரை-10

காலம்Xதிரி, திருவடி-75

காலமல்லது மன்னாருக கண
னில்லை, மத்திரை - 19)

காலமாக்கணக்கு மணமாக்கணக்
கையுட்கட்டுது என்ற மூலம், கை
கேசி 91

காலமுடமை, மத்திரை-11

காலன், குதப் 8

காலனும மறுகடுகண, சித்திரை-37

காலுடைகெடுக்குண்டு X கோலிற

முதலிய கெடுவாய கடை-66

காலெறி நகரவிறகு X கடுகரு

கினை மகைமதி நகர்-114

காலெக்கிறோன் - இளஞாயிறு,

நகர் 23

காலெயில் தீப மொளி மூங்குதல்,
கைகேசி - 60

காலெ வாமலவு, கடை-50

காலெ வேலை கிழக்குச்சமுத்திரம்,
வனம்-37

காவதம் குதப்-72

காவதம் பொழில், வனம்-33

காவல் செயத தலைவா எவ்வுல
கிலுமுனா ஆறுசெல் 8, 9

காவலன், பள்ளி - 91

காவலனும ஆணையனும கடவு
மொனத தேவரும் உணரும் முனி -

வசிட்டன், மத்திரை-7

காவன மனைவன காண்முனா,
பள்ளி-33

காவன் மாமுடி, கைகேசி-62

காவியல் குடவரை, சித்திரை-40

காவியின் மலர் முதலியன திரு
மாவின் திருமேனி திறம், கடை-58

காவிரி நாடன்ன கோசலம், கு
தப் 1

காவும்முத நகர்-102

காழமிட்டகுறவகு, கடை-31

காளமேகமும் நாகமும் தெரியா
மை, சித்திரை-2

காளிநகி, வனம் 31

குலங் கடிந்தான் - பரசுராமன்: ௩
கர்-192

குலங்கள் முற்றுறுதல், மந்திர-79

குலவகளை மாசிட்டேற்றினோன், பள்ளி-112

குலத்தருமம், திருவடி - 108

குலத்தவாநவையினீங்கினா கணக

குக்கு அடங்கா, திருவடி-43

குலத்தனி நாதற் குயிர்த்துணை

வன், குகப்-25

குலத்துத தரும கீங்கினா எவரு

மிலா, திருவடி-43

குலத்தொல்லோர மறத்தல் செய்கி

லாததருமம், மந்திர-48

குலத்தோசெய்கை, திருவடி-118

குலநன்மையடங்கக் கொடுமபழி

கொண்டு புகழ் சித்தியவன், கை

கேசி-53

குலநாயகன், மந்திர - 69

குலப்புலன், மந்திர-19

குலம்-நீரன் நகா-204; சிறப்பு வ

னம்-29

குலமாபு, மந்திர - 66

குலமுதற் றொன்மை, மந்திர

ர-8

குலமைத்தன், மந்திர - 41

குலவேந்தா முறையிகத் துளா

ரிலை, திருவடி 122

குலவேந்தன், கைகேசி - 35

குலாம, பள்ளி - 22

குலாவுதல், கங்கை-45

குலிகமிட்டெழுதுதல் சித்திர-26

குலை, பள்ளி-138

குலைதல - நடுகுதல் தைல-65

குலெ நீறெழுக குதித்தல். திரு

வடி-28

குலவுத்தோள், கைகேசி-65

குலளை தளைவிட்டெறிதல், கங

கை - 5

குலளையினெழிலும் வேலின் கொ

டுமையுங்கூட்டி அஞ்சன மென்னும

நஞ்சினததிட்டி மதியுளவைததன்ன

கண், கைகேசி-70

குவி-நிரட்சி: குகப்-53

குழல் வேயங்குழல் கங்கை-3, X

அளி, அறல்; கங்கை-2

குழல்நானமுதலியவற்றால் மணத்

தல், சித்திர-19

குழல்புரைமழை, வனம் - 17

குழல்வனம், கைகேசி-56

குழலான், கங்கை-2

குழற்கற்றை நீரிற் குழைத்து கா

ட்டி நீசசுழி போவன போன்றன,

கங்கை-23

குழற்கோவலா, வனம்-34

குழாம-கூட்டம் திருவடி 16

குழி, சித்திர - 13

குழித்தல்-குழியாகுதல் மந்த

ரை - 54

குழுமுதல்-நிரஞ்சல் வனம் 41,

பள்ளி 9

குழுவினா-கூட்டமானவா திருவ

டி-25

குழுவுதல்-பொருத்துதல் சித்திர-

28

குழை-காதணி, குண்டலம் நகர்-

204, மந்திர - 50, பள்ளி - 140

குழைக்கின்ற நவரி - வீசம்போது

குழைத்து காட்டுகின்றசாமரை; நகா

-2

குழைத்ததோரமிதா, மந்திர - 27

குழைதல் - வருந்துதல் நகர்-3

குழைதுவகு செயி, நகா-9

குழைத்த இடை, சித்திர-9

குழைத்து, மந்திர-68

குழைப்பது, கங்கை-23

குழையுமாமலாக கொம்பனார்,

பள்ளி-140

குளக்கீழனமலாந்த வாயில்-மதகு.

பள்ளி-26

குளிறுவான், வனம்-47

குற்றேவல், கங்கை-59

குறங்கு - தொடை: கங்கை - 31

தைல-11

குறி, வனம்-1

குறிகுற கொம்பினன், குகப் 9

குறிகொள் கோழி, பள்ளி-14

குறிஞ்சி, வனம் 34

குறித்தல்-ஒசையை யெழுப்புதல்;

சித்திர 28

குறிப்பு-எண்ணம்; குகப்-31

குறியன் - அகத்தியன்: ஆறசெ

ல் 45

- குறுகுதல், சித்திர-31
குறுந்துணி, சித்திர-46
குறும்பூழ், பள்ளி - 14
குறை - வேண்டத்தக்க பொருள் பள்ளி - 73
குறைதல்-துயருறுதல்: நகர்-53
குறைமுடிதல், மந்திர-54
குறைவற நிகாததல் - முற்றுவுடையாதல்; ஆறுசெல்-3
குறைவறுதல்-மிகுதல்; பள்ளி-82
குன்றலா, சித்திர-13
குன்றையபுயம், நகர்-80
குன்றினு முயாத தோளான், நகர்-1
குன்றுகுன்றுறக் குலவு தோள, பள்ளி-134
குன்றம் பழி, நகர்-41
குன்றுறை வயமா, வனம்-10
குன்றெடுத்தபோலுந்தோள், திருவடி-67
குன்றெழுத்துசென்றது X பரதன் சென்றது குகப்-28
குன்றெனப் பொலுந்தன குலவுத் தோள்களே. ஆறுசெல் 38
குன்றென் றேடுடானென்றிய தென்னக் குல்கோள், கைகேசி - 41
குனிக்கு மமபொற்குவிடு, குகப்-15
குனித்தல் - கூத்தாடுதல் திருவடி-35
குனிதல் - வளைந்தாடுதல் சித்திர-24
குனிப்பு-வளைதல் குகப்-7
கூ-பூமி: ஆறுசெல்-10
கூடிய நறை-மிகுதேன்: வனம்-13
கூடுகின்றலா, சித்திர-12
கூந்தல்-தோகை கூந்தன் மென்மயில் சித்திர-31
கூந்தறையவமகளிரா, திருவடி-12
கூம்பு, பள்ளி-68, குகப்-58
கூயள் - அழைத்தாள் பள்ளி - 41
கூரெரிசாயிது, திருவடி-134
கூரைசெய்தல், சித்திர-47
கூலம் - குலமென்பதன் கீட்டல் தொகுதி நகர் - 215, கரை; தற்சம வடசொல்: தைல-9
கூவ, கங்கை-39
கூழைத்தலைமயி X ராமபு: பள்ளி-34
கூற்றம்ஞ்சக் குமிறங்கூரல், தங்கை-35
கூற்ற மென்னும் பெயரின்றிக் கொடுமை பூண்டான், கைகேசி-108
கூற்றனையகண, நகர்-98
கூற்றின்பால்தையயிலை, திருவடி - 71
கூற்றினாற்றலான், குகப்-7
கூற்றம் விழ்புகைத்தல், பள்ளி-69
கூற்றுறழ்சொல, தைல-24
கூற்றுறழ் வரிசிலை குரிசில், பள்ளி-57
கூற்றுறுநாரு, பள்ளி-114
கூறு-பகுதி. கைகேசி-45, பள்ளி-114; திறம், சித்திர-58
கூனல்-கூன. சித்திர-30
கூனல்லால், சித்திர-80
கூனி. நகர்-72
கூனி கடுஞ்சினங்கொண்டு கைகேயி படுத்திருக்குமிடத்தைச் சோதல், மந்தரை-40
கூனி தோன்றுதல் இராவண னிழைத்த தீமைபோலும், மந்தரை-39
கூனியை யுபாயகூறுமாறு கைகேயி வேண்டிதல். மந்தரை-79
கெடுவேன, நகர்-65
கெண்டை பிறழ்தல் வாய்த்த கண. மந்திர-56
கேகயநாட்டிறை, நகர்-30
கேகயம்-மயில தைல-14
கேகயம் மடந்தைமாரென நாடகம் விலுதல், வனம்-43
கேகயாகோமகன், பள்ளி 8
கேகயாகோன், தைல-78
கேகயாகோன் கொம்பு, நகர் - 94
கேகயநாசன் பரந்த விடம், கைகேயி 48
கேகயன் மூட்டை, ஆறுசெல்-25
கேகயனவகைகோமகற்கு என்னினலவள், தைல-25
கேட்டுநின்றாலும் மறுக்காவிடின் உடன்பட்டதேயாம், பள்ளி-71
கேட்பவாக்கு என்ன கூறுவதென்று சுமந்தின் வருத்துதல், தைல-21

- கேடகம், திருவடி-33
கேடு, மந்திர-23
கேணம் - கேணமி னென்பதன்
விகாரம் மந்திர-15
கேணமை - உரிமை: கங்கை - 57
கேணமை யுகத்தவர் - இராமன்
குதப்-18
கேண்மோ, நகர்-87
கேழ்-ஒளி நகா-182; ஒப்பு, குதப்-
35; நிறம், ஆறுசெல-48
கேழ்கிளாகை, பள்ளி - 89
கேழ் லெயிற்றிடையினே X இளம்
பிறையிடைமறு. திருவடி-119
கேள்-சுற்றம்; கங்கை - 73
கேள்வா-கணவா கைகேசி-46
கேள்வா பொன்றமுன்னம் பொ
ன்றுதல் மாதாரா செயல், கைகே
சி-37
கேள்வன் - கணவன் கைகேசி -
10
கேள்வி-வேதம் தைல 69
கேள்விசெல்வம் - பரம்பொருள்
தைல - 69
கேளா, கங்கை-63, கைகேசி-83
கை, தைல-2, பக்கம் சித்திர-46;
குதப் 56
கைக்கொளும்அடைக்கலம், பள்
ளி-103
கைகயி, கைகேசி-7
கைகலத்தல் - ஒழுகாகாத திரளு
தல்: ஆறுசெல-57
கைகளாற் கணகளி லெற்றுதல்
முளரி மேல்வீழும் மதுகரங்கடிவது
போலும், நகர்-173
கைகளிற் கணமலா புடைத்தல்,
திருவடி-83
கைகளும் கண்களும் கமலம் போ
லுதல், சித்திர - 44
கைகளேத்தலைமேல் வைத்துக்கொ
ண்டமுதல், நகா-198
கைகளேத்தலையினேந்துதல், பள்
ளி-3
கைகால்முதலிய உறுப்புக்களதோ
ன்ற அணையிற் படுத்திருக்குங் கை
கேயி X நாத்கடற் படுமணி நளிமை
பூத்ததோ பாற்கடற் படுகிரைப்
பவளவல்லி. மந்தரை-42
- கை குழவி மறத்தல், நகர் -
212
கைகேசி, நகர்-64, 95 X கணிகை,
நகா-109
கைகேசிக்கு இராமன் மாநிலம்
முதலியன உதவியது, நகர்-62
கைகேசியும் கூனியும்ல்லாது கொ
டியா யாருளா, நகா - 103
கைகேசிப்பை கண்டு நாட்டே
யுறைவேனன்றால் எனதன்மை நன
கைகேசி வரத்தா லுயிரைமாயவீத
தான், நகா-72
கைகேயி அருந்துறத்தன், மந்த
ரை-78
கைகேயி இரக்கமின்றி யிழ்த்துக்
கூறல், கைகேசி-30
கைகேயி இராமனை பேவியது,
கைகேசி-107
கைகேயி சாரத்தியரு செயச சம்
பரணைத் தசரதன் வென்றது, மந்
திர-21
கைகேயி சொல்லால் தசரதன்
கொண்ட வருத்தம், கைகேசி - 11
- 15
கைகேயி தன்னை யலங்கோலமா
கச செயது கொள்ளுதல், மந்த
ரை - 85
கைகேயிமாததிரம் வன்னெஞ்ச
ளாதல், கைகேசி-16
கைகேயியின் கபடமில்லா மறு
மொழி, மந்தரை-46
கைகேயியின் கைதவம் அறியாய
போலுமெனல், பள்ளி-96
கைகேயியின் கொடுமை, நகா-44, 49
கைகேயியின் செயலைப் பாரோ
கொள்ளா, பள்ளி-83
கைகேயியின் மனம் கோசலையறி
வை யொத்தல், மந்தரை-51
கைகேயியினிடம் இராமனை உன்
புதலவெனனல், நகா-42
கேயியி னிரக்கமின்மை
மன் பரகருத் தொல்புகழ், மந்த
ரை-78
கைகேயியினுவகை இராமபட்டா
பிஷேகத்தில மிகுதியெனல், கைகே
சி-97

அக்டுப்பதவகராதி முதலியன

மூலக்

- கைகேயியே காடு செல்லுமாறு கொங்கை X அருப்பேந்திய கல
இராமனைச் சொன்னான், நகா-46 சத்துணை: கங்கை-6
- கைகேயியைக்கண்ட இராமன் X கொட்டுதல் - வாசகியம் முழக்கு
தாபைக்கண்ட ஆனகன்று, கை தல்: மந்தரை-25
- கேசி-104 கொடி X பாயினினம்: குகப்-58
கைகேயியைக் கொல்லாமைக்குக் கொடிஇடைக்கு காணித துவரு
காரணம், ஆறுசெல்-55 தல், வனம்-16
- கைகேயியைத் தேவியாகக்கொண்ட கொடிசசி - குறிஞ்சி நிலப்பெணை:
டேனலே னென்னுதல், நகா-48 சித்திர-22
- கைகேயியைப் பழித்தல், நகா கொடிசசியா. சித்திர-12
44-49 கொடிசசியவெடுத்த குறிஞ்சி, சித்
கைகேயி வரங்கேட்டல், கைகே திர-24
- சி-10 கொடிஞ்சு, குகப்-51
கைகேயி வனமே கென்று சொல் கொடி துடங்குதலின் வருணனை,
லத் தானே வருதல், கைகேசி-103 ஆறுசெல்-30
- கைகேயி வானா பழிபூண்டாள, கொடி நெருங்குதல், பள்ளி-10
பள்ளி 85 கொடி மழைசசீதீகோகோடு செல்
கைஞளிறை நீயிர்க்கு, வனம்-6 லுதல், ஆறுசெல்-30
- கைத்தஞ்சால், தைல 73 கொடி முதற் றாறுநீங்கியருன்று X
கைத்தலத்து இடருதுவானெடுத சாந்து முதல்பவற்றைப் பெருத
தல், நகா-15 ஆடவாதோன்; ஆறுசெல் - 38
- கைதர, மந்திர-17 ஆறுசெல்-13 கொடியவாகுலவகன் வேறறகொடி
கைதலம், பள்ளி-92 கிலா, பள்ளி-92
- கைதுடைத்து-கைவிட்டு நகா-160 கொடியவன் செய்த தீயசெய்கை,
கைதொழுது, மந்திர-13, 53. க5 பள்ளி-117
- கை-26 கொடிய வெங்கோபத்தாற்கொதி
கைநீட்டுதல், வனம்-47 தத் கோளரி, பள்ளி-70
- கைம மயில, சித்திர-29 கொடியுடைப்பந்தா - லதாகிருக
கைம மலை, ஆறுசெல் 47 ம் திருவடி-22
- கைமமறித்தல், நகா-137 கொடியோங்கியவற்றின் வருண
கைம்மாறு - பிரதியுபகாரம் கை னை, பள்ளி - 30
- கேசி 89 கொடி வண்ணினை மறைத்தல்,
கையடை-அடைக்கலப் பொருள் ஆறுசெல்-26
- மந்திர-87 கொடியுணாப்பு, பள்ளி-71
கையணை, தைல-16 கொடுமை, மந்திர - 21, ஆறுசெ
கையாக்கணை, நகா-83 ல - 15
- கையாசிலை, நகா-74 கொணகன் - கணவன். கைகே
கையால இருபதமேற்றல், பள் சி - 68
- ளி-113 கொண்டல - மேகம் திருவடி-138
கையாளிலந்தலுதல், நகா-108 X இராமன் மந்திர-53, ஆறுசெல்-28
- கையைக் கையி னெளித்தல், நக கொண்டு - அசை நகா - 1, ஆறு
ா-11 செல் - 56, பள்ளி-34
- கையொடு கைகள் புடைத்தல், கை கொணாதல், சித்திர - 29
- கேசி-23 கொப்பூழ் - குமிழி: தைல - 53
கை விடுதல் - பெருக்குதல், "கண கொம்பா-பூஞ் செடி: வனம்-11, 14
ணிளீர்க்கடல் கைவிட" நகா-229 கொம்பாகன் இடைக்கு காணித
கோங்கு, குகப்-25 துவருதல், வனம் - 16

- கொம்பர் நீதிநீர் நேய்வன X கொன்றைப்போது பொன்மால்
துறையாடும் முகிழின் முலையா: மானும், வனம்-3
வனம் - 11 கொன்றையில் துயிலும் கோபம்
கொம்பர் மங்கைய ரொத்தல், வ X பொன்றினிமாலையின்மணி: வன
னம் - 44 ம்-3
கொம்பனொரெரிமூழ்குதல், பள் கோ, நகா-41
ளி 140 கோக்கள்வைகு முற்றத்தான், கு
கொம்பினுடங்குதல், திருவடி - 10 கப் 65
கொம்பு, கங்கை - 30, ஆறுசெ கோக்குமரன், ஆறுசெல்-4
ல் - 33 ிஞ்செறத்தன்ன குதலை,
கொம்மை தன்னிதிக குடையின் நகா-234
வைகிவாழ் நிலத்தரசு, திருவடி - 110 கோங்கு, வனம் - 12
கொம்மை வெம்முலை, பள்ளி - 119 கோங்குமலா X பொற்றகடு அம்ம
கொய் குலாமலா, வனம் - 29 லரிற்படிந்த வண்டு X பொற்றகட்டி
கொய்யுதா, பள்ளி - 20 லமுத்தின் லீலம்: வனம் - 12 ,
கொல்லி - அரிவாள; சித்திர - 13 கோசலநாட்டின் மாறுபட்டநிலை,
கொல்லுமவேல், பள்ளி - 13 பள்ளி-19-27
கொல்வையா, திருவடி - 13 கோசலம் பள்ளி-18
கொழுஞ்சுடா, சித்திர - 3 கோசலை - கோசலதேசம் 'தண்ட
கொழுநா, சித்திர - 12 லைகோசலை' நகா-185, கௌசலயா
கொழுநோடுதல், சித்திர - 20 தேவ் குகப் 65
கொழுநன், நகா - 44 கோசலை அரசன் பாகிடக்க
கொள்கை - கருத்து, எண்ணம் கண்டு விழுதல், நகா - 30
கங்கை - 46, ஆறுசெல்-3 தன்மை, கோசலைக்கு ஏற்கெனவே யேற்
திருவடி - 10 பட்ட பெருவாழ்வு, கணவன் மன்
கொள்ளக் குறையாதித்யம், நகா - 62 னா மன்னன் பரதன் புதல்வன்: மந்
கொள்ளை - மிகுதி மந்தை-29) தரை-49)
கொள்ளை மாக்கள X வயிரியா கோசலைக்கு மகையா நால்வர்
பள்ளி - 83 பட்டாபிஷேகச செய்தியைத் தெரி
கொற்கொள்வேல், சித்திர - 17 விக்கச செவலல், மந்திர-89
கொற்றத்தாரா, குகப் - 65 கோசலை கணவன் நிறத்து உல
ம - அரசாக குரியது ப கரு சொல்லும பழிகுச சோதல்:
ள்ளி-126 நகா-52
கொற்றமங்கலம், பள்ளி - 126 கோசலை காணிடாத தவனிலாவ
கொற்ற மணக்கை. குமுறமான கைகாப்பென்றேறெகுதல், நகா - 28
மேற்றுதல், பள்ளி-126 கோசலை குலம் பொறை கற்பு சுமந்
கொற்றவா - வீரா பள்ளி-13 தவன் பள்ளி-95
கொற்றவன், ஆறுசெல்-3 கோசலைகோயில், நகா-1
கொற்றவன் நவஞ்செயுநாள அரு கோசலை சுற்றத்தாரொடு தேவர்
ஹமோன்புகளாற்றுதல், நகா-21 தொழ நின்றவள், குகப்-65
கொற்றவனேவியது நீதியென நீ கோசலை பரதனையும் குகனையும்
னைத்தல், மந்திர-72 தேற்றுதல், குகப் 67
கொற்றவெண்குடை, நகா-2 கோசலை மகனைக்குறித்து வருந்து
கொற்றவெண்குடையான், மந்தி கையில் துணைவனாக எமமைவிட்
திர-73 டுச செவலலாமோவெனல், நகா - 69
கொன்பெற்றவேல், திருவடி 61 கோசலை மதியினால் வாழ்த்தான்,
கொன்றைக்குழல், வனம்-34 மந்தரை-48

அகும்பதவகராதி முதலியன

முதலு

- கோசலை மன்னவன் வாசகத்தைக் கோமுடி குஞ்செய்திசொல்லிய
கேட்டு வருந்துதல், நகர் - 9 கூனிக்குக் கைகேயி மணிமாலையீதல்,
கோசலை மன்னவனைத் தேற்றுதல், மந்தரை 52
நகர் - 70 கோமுறை. திருவடி-134
கோசலை மன்னனதுமெம்முதலி கோயில்-அரண்மனை: தைல - 36
யவற்றைத் தைவந்திடுதல், நகர்-71 பள்ளி-1
கோசலை மன்னனிடத்து மகன்மே கோரம வட்டில். மந்திர-27
லன்பையொழிகவெனல், நகர் - 53 கோல் - அம்பு சித்திர-45 ஆறு
கோசலைமூசசித்தக கிடகரு மா செல்-50
சனை நோகிப் புலமபல், நகர்-41-34 கோல்கொளளுதல் - தோப்பாகு
கோசலையாமன்னம். நகர் 54 செய்தல். மந்திர-21
கோசலையின் துயாநிலை, நகர்-11 12 கோலத்தினுறை, ஆறுசெல் - 39
கோசலையுறுதி மறத்திலன், மந்த கோலம் அழகு, வடிவு கைகேசி -
ரை - 56 102, ஆறுசெல்-30
கேடுகிகென்னும முனிவரன், ந கோலமககையா, வனம்-44
கர் - 23 கோலமழித்தல் - அலங்காரத்தைக்
கோட்டிமாக்கன், பள்ளி - 31 கலைதல் சித்திர-21
கோட்டுதல் - ஆணிப்பெறுதல், கோலிற்றுழாலிய நெடுகாவாய் X
ஆறுசெல்-37 காலுடைநெடுஞ்ஞை, கவகை - 66
கோடகம்-புதுமை, குகிறை, பேரொ கோலுதல்-முயன்றுசெய்தல் சித்
லி திருவடி - 33 திர-45 கருதுதல், வனம்-4
கோடல். மந்திர - 27 கோலைக் கொண்டுகுற்றமகற்றிக்
கோடி. மந்திர 65 குற்றகொண்டார், கைகேசி - 25
கோடிமணி, கைகேசி 96 கோலையுமிழ்சிலை, சித்திர-45
கோடிமேலு சித்திரம், பள்ளி-6 கோவைமலை. கவகை-21
கோடுகள் X கொடுகை குகப-53 கோவைமுத்து. ஆறுசெல்-37
கோத்தாய். மந்திர 1 கோழிகூவுதலின் வருணனை, கை
கோதறுகுணம். ஆறுசெல்-5 கேசி-47
கோதானம் முதலியன கௌசலை கோன் - புத்திலலிமை, மந்திர - 9:
புரிதல். மந்திர-97, 98 யமன், நகர்-106. இடையூறு, நகர் -
கோதில் செலவம், திருவடி 13 135 மறுபாடான எண்ணம். பள்ளி-
கோதை-மலை நகர்-238. வனம் - 78 பிடிசுக்கப்படுதல். பள்ளி-97: தீமை,
3: நாண். ஆறுசெல் - 30, 47 பள்ளி-102 சுமத்தல், கவகை - 57.
கோதைபுடைபெயாத்தல், கணசில மறைககை. வனம் - 17:
த்தல், கலஞ்சிந்துதல், நகர் - 98 திருவடி-25.
கோதையா-மகளிர் பள்ளி-11 கோளரி. திருவடி - 67
கோதைவரிவிற்றமுதற் கொடுத்த கோளிரும்படை, திருவடி-25
நிலம், நகர்-113 கோளுமைமொழி. மந்தரை - 14
கோதைவில், கவகை - 46 கோளுறுமடங்கல் X பரதன்: பன்
கோப்ப-நிறைய: கைகேசி-6 னி-97
கோபக்குறி, குகப-7 கோற்றறுத்தல், மந்திர-1
கோபத்தினமஇன் றுயில்வதிவன், கோன்முறைபூட்டுதல். தைல-47
வனம்-3. கோபம் X மணி. கௌதமன் இத்திரனைச் சயித்தது,
கோபம் மணி நிறத்தன், வனம்-45 தைல-6
கோமகன் - தசரதனுமாய். ஆறு சக்கரத்தவன் யோகில் தயியளு
செல் - 42 தல், சக்கரத்தவன் - திருமால்: மந்தி
கோமலரோன்-பிரமன் திருவடி-69 ர-5

சக்கரம் சித்திர-41
 சக்கரவாளம் பளிங்குசகவரிருளைக்
 றேலால் எப்போதும் பிரித்து தன
 ராமம், மந்தரை-35
 சகடம், கைகேசி - 109
 சகரர், நகர்-25
 சகுந்தம் பறவை சித்திர-43
 சங்கம், வனம்-31
 சங்கம் முரலுதல், பள்ளி-9
 சங்காரத்திட, மந்திர - 54
 சங்கை-குற்றம்; கைகேசி-65
 சங்கை தீர்தல், பள்ளி-141
 சடங்கு, திருவடி-81
 சடை, திருவடி-2
 சடைக்கற்றை, கைகேசி - 18, 21
 சடைகொள் சென்னியா, சித்திர-35
 ஸடமா மகுடம் புனைதல், நகர்-57
 சத்திரம்-குடை கைகேசி-95
 சதமந்திர அரசனிகத வாழியான-
 தசரதன் திருவடி 63
 சதுரவகசேனசெல்லுதலின் வரு
 ணனை ஆறுசெல் - 32
 சந்தவகமமுத்தோள், நகர்-82
 சந்தம - சந்தனம், மணம், அழகு;
 நகர்-82
 சந்த முதலியவற்றை வறியோ
 கொளவழவகைசை சிறைத்தல், கை
 கேசி-93
 சந்தனஞ் செறித்தமலை - சித்திர
 கூடம், சித்திர - 1
 சந்திரற்குவமை வெண்குடை, மந்திர-6
 சந்திரனையவிமானம், தைல-61
 சந்திரோதயத்தைக் கண்டகடல்
 X இராமனையழைத்துவரப் புறப்படு
 மாறு அறைந்த பறையோசை கேட்ட
 நகர்: ஆறுசெல் - 24
 சந்திரோதய வருணனை, தைல-
 49, 50
 சபதஞ் செய்கையில் அறம் நடுவ
 கும், பள்ளி 96
 சம்பநகரம் பொழில், தைல-15
 சம்பரன், மந்தரை-81, பள்ளி-53,
 திருவடி-63
 சம்பரனை யமாவென்றாய், தைல-
 68

சமைத்தல் இயற்றத்தல்: மந்தரை -
 24 அமைத்தல், மந்தரை-15
 சரணம், நகர்-89
 சரதம்-திண்ணம், மந்தரை - 57,
 திருவடி - 27, 96
 சரத்தாழ்வில், கைகேசி-34
 சரயு, பள்ளி - 130
 சரிதல்-கீழேசிறுத்தல்: மந்திர - 58
 சருமன்-தோலையுடையவன். வன
 ம - 21
 சல போசனன், நகர் - 79
 சலம்-கவலை, கோபமுமாம மந்திர-
 8, கைகேசி-13, சித்திர - 6
 சலம்பிறிதுறுதல், பள்ளி-95
 சலித்தல்-கோபித்தல்; நகர்-136
 சலியா நிலை, நகர்-63
 சன்னத்தன் - ஆயத்தமானவன்,
 போக்கவசம் பூண்டவன் நகர்-126
 சனகன் பூவை, திருவடி - 92
 சனகன்மாமடமயில், சித்திர - 1
 சனகன்மையல், நகர் - 60
 சனகி மந்திர - 42, மந்தரை - 88,
 வனம் - 39
 சனகி பூமிதேவி சீதேவி முதலி
 யோரினும் எல்லள், மந்திர - 42
 சாகலாவுபி, நகர்-19
 சாடுதல் - மோதியழித்தல் குக
 ப - 22
 சாதகா, திருவடி-35
 சாதுகை - நல்லொழுக்கம், சாதுத்
 துவமுமாம கைகேசி - 66
 சார்தம், நகர்-184; ஆறுசெல்-47
 சாந்துகொடுப்பினாற்போல் வாச
 தததாற் குளித்தல், திருவடி - 5
 சாபததால் தசரதன் மகிழ்தல்,
 நகர் - 90
 சாமீதம், கைகேசி - 60
 சாய-பெருமை, கைகேசி-53
 சாயல்-வடிவொப்புமை வனம் - 4
 சாாதல்-வந்துசேர்தல். நகர்-44
 சாபு-இடம் பள்ளி - 53
 சாரல்-மலைத்தாழ்வரை; சித்திர-2
 சாரைப்பாம்பின் தலைய ஆம்பல்,
 தைல - 51
 சால, மந்திர - 64
 சாலி, பள்ளி - 21
 சாலை - பர்ணசாலை: சித்திர-45,

- திருவடி - 6, X மாயநிகையிற்
தனை, மாமறை, பாற்கடல், வைகுத்
தம்: சித்திர-51
சாளரம், நகர் - 200
சாற்றுதல் - பறையறைவிததல்,
மந்தரை - 24, 25
சான்றவர், திருவடி - 126
சான்றவர்குழாம், திருவடி-89
சான்றவாகுழு - மந்திரிமா முதலி
யோர்: திருவடி - 137
சான்றிமையோகுவம், கைகேசி-8
சான்று, பள்ளி - 86
சான்றெனநின்ற நீ, நகா-169
சாணசி, திருவடி - 82
சாணகியின் கையை இராமன் பற்
றக் கண்ட கண கானமபோகக் காண
ல், நகர் - 64
சிக்கற, திருவடி - 118
சிக்கு, சித்திர - 32
சிகையிழத்தல், பள்ளி - 25
சிவக்குருளைக்கிடுகளை ராயின்
குட்டிக்கிடுதல் X இராமனுக்கு உரிய
இராசசியத்தைப் பரதனுக்குத் தரு
தல்: நகா - 117
சிவகவேறனைமலீரன், கங்கை - 44
சித்தந் திகைத்ததல், நகா - 22
சித்திரகூடத்து அருவியில், மணி
யோடு அரம்பையரின கற்பகமலரும்
இழியும், சித்திர-21
சித்திரகூடந் தேவருங் கைதொ
ழுவது, வனம் - 33
சித்திரகூடம், கங்கை-68, வனம் -
47, திருவடி - 24
சித்திரச்சுவாதீட்டிய சேனைப்பத்
திXபரதனுடனசென்ற சேனை: ஆறு
செல் - 49
சித்திரமுடி, மந்திர - 75
சிதாந்து சிதறுதல் - நாற்புறமும்
சிந்துதல், பள்ளி - 20
சிதைவித்து - கெடுத்து நகா-127
சிதைவில் செய்கையும் சொல்லுந்
தாணியவன் பிரமன், திருவடி - 73
சித்தனை-எண்ணம்; ஆறுசெல் - 11,
பள்ளி-80, குகப் - 47 கவலை, குக
ப்-35
சித்தனை யுணர்ந்திப்பான் - குகன்,
கங்கை - 64
சித்திததல், சித்திர - 53
சிந்து, ஆறுசெல் - 32
சிந்துதல்-கொழித்தல்: குகப்-59
சிந்தை - மனம், எண்ணம், கவலை:
மந்திர-73, 76, கைகேசி-20, நகா-172,
குகப் - 32, திருவடி-103
சிகைக்குறைதல், திருவடி - 93
சிகைத் தளவுற்றயாதல், நகர்-90
சிந்தைதெளிவி, நகா - 93
சிந்தைபுரண்டு பொருகிய உவகை,
மந்திர - 34
சிகைதயார், திருவடி - 93
சிகைதயார், பள்ளி - 42
சிகைதயில் செறிதினமை, கை
கேசி - 57
சிகையொத்தல், மந்திர - 78
சிப்சக்கரவாததி பிரதிஜ்ஞை தவ
றாமல் உடலைமறுத் தீர்த்து, கைகே
சி - 43
சிரித்தபங்கய மொத்த செவகணி
ராமன், கைகேசி-50 சிரித்தல் - மலா
தல்.
சிருக்கிபேரம். கங்கை - 38
சிருக்கிபேரியாகோன், குகப் - 47
சிலபகல், பள்ளி - 113
சில - இரண்டு மந்திர - 59
சிலமட்டால், சித்திர - 32
சிலமட்ட சிலமடிமுன், கைகேசி-48
சிலமடிதல் - ஒலித்தல் நகா - 211
சிலிர்த்தல், மந்தரை - 27
சிலை-வில் நகா-74, சித்திர-13; வில்
செய்ய உதவும் ஒருமரம் பள்ளி - 50,
சிலைக்குச்சில், மந்திர - 52
சிலைக்குன்றவா, சித்திர - 22
சிலைபூண்டு கை, கங்கை - 61
சிலைமாடேகம், குகப் - 20
சிலைமதளிணிதறல், கங்கை - 53
சிலைவில், பள்ளி - 50
சிலைவேடா, கங்கை - 62
சிவந்தவாபுசசீதை, மந்தரை - 55
சிவப்புறமலர் - செந்தாமரை மலர்:
மந்திர - 32
சிவல், பள்ளி - 14
சிவன் சோ வெள்ளிக்குன்று,
குகப் - 45
சிலிகை, பள்ளி-35, குகப்-72
சிற்றவை, கைகேசி - 81, நகர்-124

- சிறத்தம்பி - பரதன்; நகர் - 17
சிறத்தவர் - மேம்பட்டவர், மந்தி வடி - 23
ர - 43
சிறிஞா X அறிஞர் ஆறுசெ
ல் - 45
சிறிதுதேறுதல், பள்ளி - 57
சிறியதாய், மந்திர - 1
சிறுகட்குளி, திருவடி - 35
சிறகுறுகை X தளவு; வனம் - 9
சிறுகொழில், பள்ளி - 108
சிறுமான்கன்று நீநுகாகாளித்தி.
வனம் - 34
சிறுவனங்கள் முற்றின முகையிற
குடைந்து செல்லாது மலாந்த மல
ரிற் படிதல், வனம் - 12
சிறுவர் செய்கடன் செயது தீததி.
பள்ளி - 123
சிறுவா செவ்வியா அறத்துறை
திறம்பலா, மந்தரை - 46
சிறுவன் - புத்திரன் நகா - 113
சிறுவனாகியே யவத்தனாத்தல், பள
ளி - 137
சிறுவிலை-சுடாமகாலம் தைவ - 53.
பள்ளி - 112
சிறை - சிறகு, காவற்சாலை' ம்
திர - 24 64. குகப் - 71
சிறைகோலி - சிறைகைப் பிரித்து
விரித்து, சித்திர - 31
சிறைகை
ச - 48
சிறைதுறத்தல், மந்திர - 64
சிறைமாவனது வனம் - 13
சிறையான காம, கைகேச - 47
சிறையிழந்த வன்னம் X இராமனை
யல்லது புதலவகைப் பெருத்தேவ்
யா நகா - 181
சிறையுடையன அமபுகள், திரு
வடி - 38
சின்ன-சிறிய அல்லது சின்னம் -
கிழிக்கப்பட்ட: நகா - 195
சின்னநதருமலா, கைகை - 7
சின்னபின்னஞ் செய்தல், ஆறு
செல் - 55
சின்னமலர் அளககண்ணுத லப்பு
தல், வனம் - 14
சினக்குறம்பு, பள்ளி-49
சினச்சேற்றம், திருவடி - 3
- சினத்தால் முகஞ்சிவத்தல், திரு
சினத்தின் குறிகள், பள்ளி-66 69
மந்திர - 4
சினை - கிளை; வனம் - 18, 38
சைக்கார, வனம் - 1
சைப்பனிகீர், நகா - 39
சைத, மந்திர - 61, நகர்-107,
151, ககை 46
சைத ககையில் மூழ்கியெழுத
லின் வருணனை, ககை-24
சைத கொணகன், மந்திர-61
சைததகை உந்தை வாழ்வனை
யொழிப்பான், மந்தரை-74
சைத நின்சைன், ககை-73
சைத பெணமை யென்னு முடலு
ககு உயிர், சித்திர-14
சைதமணவாளன்றன்னை காடு
புகுதல் அன்றேலெளிபுகுதல், நகா-
107
சைதயாநகாடி, ஆறுசெல்-28
சைதயாநதிருமகளமணம், மந்திர-31
சைதயினகையைப் பற்றிககொண்டு
இராமன் ககையி லாடுதல், கக
கை-16
சைதயுடன் இராமன் வருதல் X
யினனாடு மேகமவருதல், ககை-4
சையநகாகிய யானையின் முதது
-சுத்தது கிடப்பவை X குவருமக
குழம்பில் வீழ்த முததாரத்தின்முத்
து சித்திர-6
சைத்தி மிதபுகு நகா-132, குகப்-32
சைக்கொடுத்தவள-கைகையி: கு
கப் 20
செரியவலனை செப்பல், தைவ - 46
செரை சைத்துதல், நகா - 153, ஆறு
செல் - 52
செரையின்பொலிவு, நகா - 163
செலம், மந்திர-10; மந்தரை - 19
செலமனறியும் செயதவம் வேறுள
தே, வனம் - 44
செற்றககைல் X யின்: நகர் - 126
செற்றம், நகா - 129
செற்றம் சீவனம்போருயிப்போதன்
றியாணது அடுப்பது, நகா - 130
செற்றமின்றித் தியெழுநோக்குதல்,
ககை - 35

சூரியகுலத்து வேந்தர் கடைமுறை மகன்தாங்க உயந்துபோதல், மந்திர-66

சூரியகுலநாயகன் - நாராயணன் மந்திர - 69

சூரியன் X மருதம் கைகேசி - 102

சூரியன் தன்னுதயத்தால் பிறப்பையும், அத்தமனத்தால் இறப்பையும் உணராததல், கங்கை - 55

சூரியன் துகளிலழுதுதல்; திருவடி-21

சூரியன்போல வளங்கும ஆபணம், கங்கை - 9

சூரியன்வெம்மை துகளா லாறு ம-22 தல், திருவடி - 21

சூரியனோக்கித் தாமரை மலாயருளுக்கம், சகா-114 தல், கங்கை - 56

சூரியாததமனவருணனை; தைல-3, திருவடி-94

சூரியோதயவருணனை; கைகேசி - 61, தைல - 79

சூல் - கருப்பம். பள்ளி - 37; நடகுடைவு கங்கை - 32

சூல்வயிறு, வனம் - 47

சூல்எய்மி. சித்திர-10

சூலுதல்-குடைதல் சகா-178

சூழ்சி - தந்திரம் ஆலோசனைத் முறைமை. மந்திர-26; நடுவுநிலைமை, திறம மந்திர-12, மந்திரை-77, பளமந்திர 87 செய்பம், திருவடி - 110

சூழ்ச்சியினிருக்கை - மந்திராலோ தன் பள்ளி - 119 செய்பம். மந்திர-10. ஒழுக்கம்: மந்திர - 16

சூழ்தல - ஆலோசித்தல்; சகா-44

சூழ்மைத்தசுருமடி, பள்ளி-34

சூழல-இடம் கைகேசி 103, வனம்-7, சூழ் - 41

சூழ்-முகப்பாடம்; திருவடி-36

சூழ் - பள்ளி - 97

சூறைபடுதல்-அலைபடுதல் சூழ்-20 சூறையாடுதல் கொள்ளையிடுதல் சகா - 202

செக்கா, சித்திர-27

செக்கா வருணனை, சித்திர - 41

செருத்தல் - அழித்தல்; மந்திர-79

செங்கணன்-இராமன்: திருவ-125

செங்கதிாச செல்வற்கும வீரனுக்கு நிலைடை, கங்கை - 49

செங்கதிர்ச்செல்வன், வனம் - 34

செங்கமுரீர குவீதல், தைல - 51

செங்கனிவாய், நகர் - 101

செங்கான் மடவன்னம், கங்கை-8

செங்குங்குமம், சித்திர-25

செங்கை. நகா - 4

செங்கைபற்றுதல், கங்கை - 16

செங்கோனெறி, திருவடி - 66

செஞ்சடைத்தவா, திருவடி - 95

செஞ்செவே, சித்திர-20, கங்கை - 56, ஆறுசெல் - 12

செடி - மரம் திருவடி - 22

செண்டிபங்குபரி. பள்ளி-11

செத்தழல புரி செல்வன், வன

செத்தாமரைத் தடங்கட் செவ்வியருளுக்கம், சகா-114

செத்தேன், சித்திர-10

செக்கெலங்கழனி பள்ளி - 116

செம்மல; கைகேசி - 89, திருவ

செம் மறுதையிற் சிலவர் முந்தி

செம்மாமயிற கோசலை, சகா - 91

செம்முககாரா - பாளை ஆறுசெல் - 32

செம்மை - கோமை மந்திர - 11

செம்மை. மந்திர-26; நடுவுநிலைமை, மந்திர 87 செய்பம், திருவடி - 110

செம்மை நனைத்தணைநல் - பர

செய்பம். மந்திர-10. ஒழுக்கம்: மந்திர - 16

செய்பகத்து, சித்திர - 56

செய புனல மறத்தல், நகர் - 212

செய்பககடவசெயல், தைல - 76

செய்யதாமரைத்தாள். கங்கை - 25

செய்யபாதம் - சென்றிறத்திருவடி: சித்திர - 52

செய்யாளும் நிலமாதும் உண்ணப் பிரித்து உய்யா, சகா - 65

செய்யான் - கோமையானவன்.

சென்றிறமுடையவன். நகர் - 58

செய்யது வியங்கோள்: மந்திர - 50

செய்வன, திருவடி 78

செயல்-அழகு: சித்திர - 49

செயிர்-குற்றம்: மந்திரை-64

- செருக்கனத்திறத்தல் துறத்தல் செறிதல் - நெருங்குதல்; க ௧௪௧
இரண்டில் ஒன்று மூத்தஅரசர்க்கு 21, 33; சித்திர - 15
உரியது, மந்திர - 30
செருக்கு, பள்ளி - 63
செருத்தி மலரின்மீது வண்டு
மொய்க்க இடையே அசோகு தோன்
றுதல் X பொன்னைப் பொதியவைக
கும் கரிகளினிடையே நெருப்புச
சுவாலை தோன்றுதல் வனம-8
செருப்பு, கங்கை - 29
செருமுகத்துத் தெவ்ருககொடு
கின், பள்ளி - 107
செருவலிவீரன், கங்கை - 49
செலகதி - இராமன் கங்கை - 10
செல்வத்திற்கு வரம்புண்டு. சித்
திர - 57
செல்வம் - பயன; தைவ - 69
செல்வம் நீடியென்றான், திரு
வடி - 23
செல்வம் முதலியன விட்டவா,
மந்திர - 22
செல்வம் கெதிடைக்கொன்ன இரா
மனிடம் குணங்களாவையும். மந்திர -
83
செல்வன் - இராமன் தைவ - 21
வனம் - 29
செல்வன் - ஜகதம் ஆறுசெ
ல் - 9
செலவு - செல்வம்; நகா - 152
செலவு, சித்திர - 9
செல்வரிபரந்தகண் X குருதிவாள்
சித்திர - 3
செல்வழித்தன்று. திருவடி - 130
செல்வழியுருட்டுதல், பள்ளி - 51
ல. குக்
ப் - 38
செல்வாய்ப்பைக்கிளி, வனம் - 5
செல்வி - அழகு; நகா - 114
செல்வியாகுமரா, நகா - 162
செல்வியா - சுதமாக இருக்கின்ற
னா; மந்தரை - 46
செல்வியோ, மந்தரை - 20
செலிசுட, நகா - 224
செலிப்புல நுகாவதோர் தெய்வத்
தேன் இராமன்முடிசுவரிப்பானென்
பது, ஆறுசெல் - 23
செலியிற் சார்தல், நகர் - 96
செறிபுனல், கங்கை - 71
செறியிதழினசோகம், வனம் - 8
செறு - இடம், வயல்; நகா - 235
செறுதல் - அழித்தல். மந்தரை-75
செறுநா, பள்ளி - 113
செறுமபு X வன்மியா கங்கை-33
சென்றதோ, தைவ - 2
சென்னி, குக் - 32
சென்னி மண்ணுற வணங்குதல்,
கைகேசி - 104
சென்னியிற தொன்னுதல், திரு
வடி - 128
சென்னெறி. கங்கை - 68
சேடகம் - சிறப்பு, திரட்டி: கை
கேசி - 57
சேடியா - தோழியா திருவடி 13
சேனா - அகலம்; நகா - 130
சேனாமாயு, நகா - 66
சேனூயா தருமம், திருவடி - 47
சேனூலாவிடநாள், கைகேசி - 46
சேனூறுநெறி, கங்கை - 77
சேனெறி - மிகத்தாம சித்திர-52
சேதாமபல், நகா - 101
சேதித்தல்-துணித்தல் மந்தரை-67
சேதகண்ணகீர், திருவடி - 90
சேதகை, திருவடி - 78
சேதொளி, வனம் - 5
சேதொளிலிரிதல், கங்கை - 67
சேமம் - நாலிடம், காவல் கை
கேசி - 49 தைவ - 48
சேய - புதலவன்; கைகேசி - 10
சேய வனமான மாயந்து வாளுள்
வேனெனல், கைகேசி - 44
சேயா, நகா - 186
சேயன். தைவ - 60
சேயொளி, கைகேசி - 59
சேரை - சான்று தைவ - 51
செல் X வீழ் கங்கை - 24
செல்பாய மலாவாயப் படிந்திருத்
தவண்டு மேலெழுதல், கங்கை - 8
சேலாகியமாபுதல்வன், நகர் - 78
சேலுடைகீர், கங்கை - 66
சேவகம் வீரம் மந்திர-79; யானைக்
கூடமுமாம் தைவ - 12
சேவகன் - வீரன்; மந்திர - 79

- சேவடிக்கமலப்பூ, குகப் - 34
சேவடிப்போது, நகர் - 227
சேவடியிற்பூட்டியகை, குகப் - 34
சேற்றடகடட்டிரு, பள்ளி - 37
சேற்றிளமரைமலா, ஆறுசெல் - 29
சேற்றிறீறென்றுத்தாமரை, கவ
கை - 56
சேறல், திருவடி - 141
சேயிரண்டினையகதி காவாய்கட்
குள்ளமை. குகப் - 52
சேனாபதி சுமந்திரன், தைல - 78
சேனை, கவகை - 72
சேனை கடலினும் மிக்கது, ஆறு
செல் - 43
சேனைகமலத்தோன் கண்ணினும்
மனத்தினும் நெடிது, ஆறுசெல் - 43
சேனையிருதியின் வருணனை, ஆறு
செல் - 36
சேனையறுபதினாயிர மககுளோணி,
குகப் - 62
சேனையாம் வெலை, குகப் - 4
சேனையிவ்ந்துயரால் வாசச்யமெது
வும ஒலியாமை, ஆறுசெல் - 38
சேனையிறசெல்வச்சநபும ஆடலா
மகளிரா கூடிக களித்தலுமில்லாமை
ஆறுசெல் - 42
சேனையுமாருந்ருங் கொடுபோதல்.
குகப் - 17
சேனைபைத் துகளி னேககுதல்
குகப் - 7
சேனைபை யககரையிலிறககி வறி
யன வனுக்குராய X கைச சோரி
ந்து உவரிக்குள்ளும் மழை குகப் - 57
சேனைவெள்ளம், கவகை - 47
சொல் - புகழ் திருவடி - 61
சொல்லான் மலா சூட்டுதல், கவ
கை - 14
சொல்லுஞ்சினமும் உணாவொடு
சோதல், திருவடி - 51
சொல்லுஞ்சொல் வல்லான், நக
ர் - 140
சொல்லெனு மயிழ்து ஆறுசெ
ல் - 22
சொல்லெனு மின்னறவு, மந்தி
ர - 77
சொல்வகுத்தல், நகர் - 87
சொற்பு - சொல், நகர் - 16
சொற்பொய்ம்மாணமற்குப் பொ
ன்றே தோதல், நகர் - 43
சொற்றமை, நகர் - 90
சொற்றளிமாரி, நகர் - 125
சொற்றறை யறிபெருமையான்,
மந்திர - 14
சொன்மறா மகரைப் பெற்றார் துயர்
திரத்தா, மந்திர - 70
சொனமுறைகடவாமை, கவ - 75
சொன்னகரீமையாற் றெழுதல்,
பள்ளி - 121
சோகநகரீபபவன், நகர் - 29
சோகநகரீ. சித்திர - 56
சோகவிடம், கைகேசி - 11
சோதி. கவகை - 1
சோதிடவிதக்கா, மந்திர - 33
சோதிமணித்தோச சுமந்திரன்,
தைல - 74
சோதியாத்தனமையிற் றுயிறல்,
திருவடி - 120
சோதல் - தளாதல் கைகேசி - 3,
திருவடி - 51
சோவுபாத்தச்சவளவுதல் ப
கைவாசையல், திருவடி - 102
சோரி - இடத்தம் கைகேசி-13 X
செக்கா சித்திர - 41
சோலை சித்திர - 16
சோலைகளுந் கிரிகளுந் சுண்ண
மாதல், திருவடி - 20
சோனை - விடாப்பெருமழை; மந்த
ரை - 85
சோனைபடுதல் - இடைவிடாது
பொழிதல் குகப் - 20
சோனைவாரமுதல், சித்திர - 19
ஞாப்பு - போ. வனம் - 43
ஞாலவகை மறுத்துமொருவற்கு
மணத்தின் பாலளவல்லன், மந்திர-79-
க
ஞாலம், கைகேசி-5 22, பள்ளி-78
ஞாலமாளுதியென்று வனமேகெ
னல், வனம் - 28
ஞாலமூன்று, பள்ளி - 86
ஞானியும் வருத்தல் நகர் - 103
ஞிறை - நிறை: வனம் - 8
ஞெனடு. கவகை - 66
ஞெனடும் இப்பியும் ஆகங்கனிவா
கையும வேயும் தம்வயிற்றிற் புறந்த

அரும்பதவகராதி முதலியன

அளக

பொருளால் மாய்வதிலுஃமை, தை தசரதன் புதல்வன் பெயரைப் புத
ல - 66 லுதல், நகா - 39

*தக்கண கனி, வனம் - 28

தகர்தல் - உடைதல்: மந்தரை - 36 தசரதன் புதலவனையிழந்த பெற்
தகவில வேடம, வனம் - 24 ரேரரைத் தேற்றியது, நகர் - 87

தகவு - தகுதி நகா-31, எல்லகுண தசரதன் மகனிடத்துத் தான் அன்
ம்: தைல - 13 பிறை கூறிய பட்டாபிஷேகத்தை
மிகவுகப்பகாரணம் என எனல், மந்

தகவுடையேரா சிந்தையினுஞ் செ திர - 81

ன்னியினும் வீற்றிருக்குஞ் சோத்திர தசரதன் மகனைக்குறித்துப் புலம்
யான், குகப் - 32 புதல், நகா - 55 - 66

தகவோய், மந்திர - 37

தகுதற்கொத்த சனகி, நகா - 60 தசரதன் மந்திரசகஸை சோதல்,
தகுதியின்மையணி, நகா-188 மந்திர - 4

தகை-செயதி, தைல-85 தன்மை, தசரதன் மாதரை இரவிகண்ட
மந்திர - 17, வனம் - 17 பெருமைக னன், நகா - 185

குணம், தைல - 64 தசரதன் மூசசித்துத் தெளிந்து
பேசுதல். கைகேயி - 31

தகைதர, மந்திர-17

தகைமேவருகலம், ஆறுசெல்-34 தசரதன் வானும் உலகும் உன்
தகைவு - தடுத்தல், நகா - 28 னைப் பிரியவற்றே பெயினும் நான்
பிழையேனெனல், நகா - 61

தசரதன் அசுவமேதம் இராசகுய தசரதன் வேளவிகள் யாவும் புரி
ஞ்செய்தவன், பள்ளி - 54 த்த அண்ணல், மந்திர - 37

தசரதன் குடைதலிர மற்றையோ தசரதனுசிக கைகேயியை வின
ர்குடையுடன் கூடியபாதன் சேனை X தல், கைகேசி - 5

மீன் பூத்ததாகிலும் மதிவிகிய கக தசரதனது குடைகருசசந்திரனும்
குல் ஆறுசெல் - 35 உபமானமாகான், மந்திர - 6

தசரதன் கைகேயியைத் தாரமல்ல தசரத னவுணாதோபத்தம் வென்
ளென்று துறத்தல், நகா - 50 தவன், மந்திர - 21

தசரதன் கைகேயிபைப்பழித்தல், தசரதனிருக இராமனெவது மு
கைகேசி - 37 - 41 றையோவெனல், மந்தரை - 69

தசரதன் கைகேயியை யிரத்தல். தசரதனிருப்ப இராமன் மணிமு
கைகேயி - 26, 29 டியேனறனன், ஆறுசெல் - 19

தசரதன்சாபமபெறுதல், நகா - 88 தசரதனிறத்தது அறத்தனை வேர
தசரதன் சாபவாலாறு, நகா-74-90 றுத் தருளைக் கொண்டதாகும், பன்
தசரதன் தரணிதாகியது வசிட னி - 48

டனருள் வழியின, மந்திர - 45 தசரதனுக்கு மந்திரிகள் அறுபதி
தசரதன் துறவு தனக்கு இன்றி னியா, மந்திர - 13

யமையாதெனல், மந்திர - 16 - 33 தசரதனுடலைக்கொண்டு செல்லை
தசரதன்நகர இராவணன் தீமை யில சாபபறைமுதலியன ஒலித்தல்,
வடிவெடுத்தாற்போலும், மந்திர - 3 பள்ளி - 129

தசரதன் நேபத்தால் செஞ்சும் தசரதனுடலைக்கொண்டு சென்ற
உடலும் உருபவன், நகா - 60 போது பலரும் பட்ட வருத்தம், பன்
தசரதன்பட்ட வருத்தம், கைகே னி 127, 128, 130

சி - 21, 24 தசரதனுயிர இராமன், நகர் - 47

தசரதன்பாதனை மனன்றெனல், தசரதனுயிரைக் கைகேயி புண்ட
நகா - 50 தன் காரணம், நகர் - 48

தசரதன் பழிக்குப் பி வாவகிய தசரதனுயிரை மாய்ப்பது, இராம
வன்; நகர் - 41 னது வன்னற்றனம், நகா - 62

- தசரதனை நீ தேம்பின் வையம்மு தந்தி - ஆணையானை: சித்திர - 43
முதுந்துயரால் மறுகும், நகர் - 70 தந்திரத்தலைவர், பள்ளி - 128, ஆ
தசரதனை நகரத்தவரும் தேசத்தவ றுசெல் - 2
ரும் இராமனைத்தேற்றிக் கொணாவ தந்தியும், கைகேசி - 29
ரென்று ஆற்றியது, தைல - 24 தந்தைசார்விடம், பள்ளி - 39
தசம்புவேயந்தவ ரொத்தவர், சித் தந்தைசொன்மிக்க மந்திரமில்லை,
திர - 36 மந்திர - 72
தசைகவ்வுவன அம்புகள், திருவ தந்தைதாயரே குரவர், திருவ
டி - 38 டி - 107
தஞ்சம்-இரட்சகம்; நகா-10, ஆறு தந்தை துணை - சுமந்திரன் குக
செல்-12 தாழ்வு தைல-64 [17 ப் - 27
தஞ்ச - பற்றுக்கோடு, கைகேசி - தந்தையா - மூதாதையா மந்தி
தஞ்செனவொதுவகினோ, பள்ளி- ர - 69
109. தஞ்ச - சரணம் தந்தையாமென மாதவத்தோனைத்
தட்டு, குகப்-51, திருவடி-33 தாழ்தல், திருவடி - 1
தட்டுசெய்தேறினான், திருவடி-94 தந்தையிறத்தின் யார்முகத்து
தட்டோள், நகா - 95 வீழ்க்க ஆண்டு [அயோததி] வரு
தட்டம்-மலைமடி, கோலை X வனம், வது, திருவடி - 64
சித்திர-43, தாழ்வரை சித்திர-4, 5 தந்தையின் கட்டளையை என்ன
தடுக்கலாகலாத்துயரம், பள்ளி - 135 வினோதாலும் மறுக்கலாகாது, நகா -
தடுமாறுதல், கைகேசி - 30 18
தண்டகம், தைல - 81 தந்தையினுய மந்திரியா, ஆறுசெ
தண்டலை - குளிரந்த இடம், சோ ல் - 52
லை கவகை 7, சித்திர-4; வயல், பன் தந்தையினுக்களிகூரத் தழுவுதல்,
ளி - 1 குகப் - 32
தண்டாத செங்கோற்றசுத்தன, ந தந்தையுந் தாயுந் கொடியா, மந்த
கா - 94 ரை - 60
தண்டாவனம், நகர் - 144 தந்தையுந் தாயு கோ, கைகேசி - 106
நடுளிபருவிதே, சித்திர 25 தந்தையைத் தாயவாயால் நான்
தண்டிறை, குகப் - 31 கொன்றேன், பள்ளி - 84
தண்ணுமை, நகர்-209 தந்தையை மகன் நல்லுலகம் சேர்த
தண்ணுமையொலிபாடலைத் தழுவு தற்குப் பகிரதன் சரிதம் திருவட்டாக்
தல் X உடலையுயிர தண்ணுணாவால் தம். மந்திர - 69
தழுவுதல், பள்ளி - 16 தந்தையைவநனை டஞ்சலெனது
தண்தவகுல் - குளிரச்சி தவகுதல்; மகன் கொன்றான், தைல - 65
ஆறுசெல் - 37 தபோதனா இராமனைக்காணவரு
தணமை - இன்பம் திருவடி - 71 தல், கவகை - 10
தணப்பு - நீவகுதல் நகா - 174 தபோதனாக்குக கடவுளால் இன்
தணிககுறப்பகை, பள்ளி-115 [83 பம் X இல்லறத்தோர்க்குப் பெண்பா
தணிதல் - மகிழ்தல், மகரை - லால் இன்பம். கவகை - 11
தததுவம் - மெய்ப்பொருள் மந்த தம்பி, சித்திர-45, கவகை-40, 50
ரை - 22 [ர - 8 தம்பிக்குச் சொல்லியனுப்பிய உப
ததைதல் - நெருங்குதல் சித்தி தேசம், தைல - 34
தத்தலையைத் தாம துயாயிக்குதியிற் தம்பியர் இராமனைத் தாங்குதல்,
கொய்து உருட்டுதல், நகா - 178 திருவடி - 67
தத்தவரத்தைத் தவிர்கெனலும் உர தம்பியும் தானும் புக்கான், மந்தி
மன்றியறமோ, கைகேசி - 34 ர - 60

தம்பியும் பொன்னுந்தானும் போயி
னான், நகர் - 239

தம்பியென்னும் படியின்றி யடியா
ரினீ லேவல் செய், நகர் - 152

தம்முயிர்க்குறுதி யெண்ணுமை மத்
திரியர் குணம், மந்திர - 11

தம்முன், ஆறுசெல்-24, நகர்-116,
பள்ளி - 7 [ர - 59]

தமனியக்கொம்பு X மாதா மந்தி

தமனியக்கொம்பு பணிபொடிப்ப
னவும் பொற்பொடி பொதித்தனவும
எப்போரி விரிந்தனவுமான இள
நீரைச் சுமத்தல், மந்திர-59

தமாலம், சித்திர-2

தமியுள், திருவடி-83

தமியன், மந்திர-5

தமியன் வந்தது இறுமறுக்கக்காண
வோ, பள்ளி - 90

தமியேன் புரேழே, நகர் 61

தமியேன்வல், நகர்-31

தமிழ், சித்திர-28

தமிழ்த்தலைவன்-அகத்தியன் ஆறு
செல் - 44 [ச - 53]

தயங்குதல் - விளங்குதல்' கைகே

தயங்குற, கங்கை - 31

தயாதன், கைகேசி - 66, 69,
நகர் - 94

தயாதன்மகளை வேண்டிதல், மந்
திர - 70

தயாதனுக்குக் கருடமுத்தினை, மந்
திர - 75

தயாதனைன்ன ஆயோத்திரகம்
ஆவிரீததல், நகர் - 218

தயாதனைப்போல அத்தணா முத
லிய மாததாகளெல்லாம் வீழ்தல்,
நகர் - 96

தயாநிலை, திருவடி-60

தயாமுதலறம். திருவடி-55

தயிலக்கடல், தைல - 76

தர்க்கு-தருக்கு, கொடுமை திரு
வடி - 16

தரங்கம்-அலை கங்கை-19

தரணி-பூமி. குகப் - 35

தரணி தாங்குதல், மந்திர-19

தரணிபாலா, ஆறுசெல்-2

தரணி பெறுதல், நகர்-72

தர்த்து, வனம்-31

தாளத்தாம்பு - முத்தமலை: நகர் -
101

தாளம்-முத்து மந்திர-6, மந்தரை-
36, கங்கை - 7

தரித்தல் - பொறுத்தல்: மந்த
ரை - 54

தரிபாது - தாங்கமாட்டாமல், திரு
வடி - 65

தரிபேம், நகர் - 86

தருணம்-இளமை' தைல-15

தருகல்-உவமவுருபு' குகப் 41. கந்
கை-4

தருப்பை, மந்தரை-23

தருமக தைத் மந்திர-17

தருமசொருப் பிராமன், மந்திர -
79-உ.

தருமத்தின் தெனம் X சந்திரன்'
தைல - 50

தருமத்தைத்தடுத்துாட்டுதல் அரு
மை, ஆறுசெல் - 6

தருமத்தைமறப்பது மெக்கன்று,
மந்திர - 48

தருமத்தை யிராமன் கானகஞ்
சேவதாற கைவிடுவே மெனல்,
நகர் - 99

தருமதோக்குத் தோன்றல், திரு
வடி - 89

தருமப்பன்னியா, திருவடி-88

தருமம்-முறை மந்திர-32, சடங்கு
பள்ளி-143; அரம், மந்திர-8

தருமன்னவன் இராமன், மந்தி
ர - 65

தருமமிடங்கியேக இராமன் சென்
றான, நகர்-2

தருமமிருமையுந் தரும, ஆறுசெ
ல் - 6

தருமமுந் திகிரியுந் தாங்கியவன்
திருமால், திருவடி-73

தருமமேயானான், பள்ளி-94

தருமக்கு உயகன்றாய், மந்த
ரை - 83

தலககன யாவையும் பெற்றனனா
மெனத் தனிரத்தல், மந்திர-51

தலத்தலை, நகர்-99

தலத்துளோர், பள்ளி-62

தலைக்குவடு - சிகரத்துச்சி, நகர்-
199

தலைக்கொள்ளல்-தலையிற் கொள்ளுதல், மிகுதியாகக் கொள்ளுதல்
தைல-32, சித்திர-6

தலை கருவிப் பொருளில்வருதல், நகா - 23

தலைதாழ்தல், பள்ளி - 115

தலைநிற்றல், மந்தரை-80, கைகேசி - 78

தலைநின்றான், மந்திர-72

தலைநின்றேன் - தலைமோரகொள்ளாரின்றேன் கைகேசி - 106

தலைப்படைவீர, குகப்-20

தலைப்பெய்து - வந்தது, திருவடி - 91

தலைமகன் - மூத்தகுமாரன் நகா-117: தலைவன், மந்திர-11 கககை-54

தலைமகன் வெகுளினும் வெம்மை தாங்குதல் மந்திரிகடமை மந்திர-11

தலைவரையின்மை, ஆறுசெவ - 8

தவ்வை-மூதேவி, மந்தரை-88

தவ்வையா - தமககையா, நகா - 232

தவ்வகன்செய்துதந்தசெம்மல, கைகேசி - 89

தவத்தாற் றீவ்வே கடக்கலாகும், மந்திர - 27

தவத்தி னற்பபனுபததல், கைகேசி - 73

தவத்தினுபயன கைகேசி - 106

தவத்தினிற்பற்றிலாமையினு ல்றந்தாய பள்ளி - 56

தவத்தினையதினன் - இராமன சித்திர - 45

தவத்தைவிட்டு வேறு கருமத்திற் புகுதல் X அமுத்ததைவிட்டு விடத்தினையருதல் மந்திர 27

தவப்பயன, மந்திர-92

தவம்-அஷ்டாங்கயோகம் மந்திர - 2

வானபிரஸ்தாசுரிமம்; நகா - 21

தவம் முடிதல், சித்திர - 36

தவம்முயல்வராக்கு இனியதோரிடம், வனம் - 30

தவம்முற்றுதல், வனம்-20

தவமேயன்றி மெய்வே மேலுமொன்றுளதோ, குகப்-61

தவவேடம், வனம்-24, குகப் - 31

தவளம்-வெண்மை, நகர் - 203

தவறு, நகர்-89

தவன், நகர் - 28

தவிசு, கககை-53

தழங்குசீற்றம், திருவடி-27

தழுவதல், குகப்-33, நகா-53, வனம் - 24

தழுவதோ, பள்ளி - 8

தழை-குஞ்சம், கைகேசி-58

தழைக்கொண்டு தழைத்தல், வனம் - 39

தழைத்தல் - மகிழ்தல், நகர்-2, 7

தழைத்தவருள், மந்திர - 27

தள்ளருமபகை, மந்திர-20

தள்ளாடிவீழ்தல், கைகேசி-21

தன்னாநிலைசான்மெய்மமை, நகா - 53

தள்ளுநீர்க் கககை, கங்கை - 19

தள்ளுதல் மோதுதல்.

தள்ளுற-தள்ளாட் மந்திர-59

தள்ளுற - தள்ளுதற்குக் காரணம், நகா - 109

தளம் - மேலிடம், உபரிக்கை நகர்-51

தளாவானிலையிற்றளாதல், நகர் - 51

தளாவு - மனவருத்தம், நகர் - 91

தளவப்போது-மூலவேமலா: நகா - 101

தளவு-மூல்லை, வனம்-9

தளி-குதிரைமுதலியனகட்டுஞ் சாலையு அரச்சனகோயில் நகர்-207

தளி X கைத்தலம் நகா - 11

தளிரககைமமாதா, குகப் 53

தளிர்ந்தல் - மிகுதியாகக்கலத்தல், "தேன்றளிர்ந்தகவளம்" திருவடி-15

தளிர்டி, மந்திர - 21

தளிர்டை, மந்திர - 98

தளிர்வயல் கககை - 5

தன்புகழ் தன்னினும் பெரியதன்மையான், திருவடி-134

தன் மந்திரககிழ்வரை வருகென்றேவுதல், மந்திர - 6

தன் நிருவுள்ளத்துத் தன்னையே நினைத்தல், கைகேசி - 80

தன்னனதமபி - சததுருக்கினன், குகப் - 64

தன்னோரில்லாத் தியலன் கைகேசி - 30

தன்னையென்கிய தருமம் நல்கினுன் -
தன்னுயிரைக் கொடுத்துச் சததியத்
தைக்காததவன், தசரதன்: பள்ளி -
124

தனத்தின் வருண்ணை, சித்திர - 26
தனயா, திருவடி - 109
தனயா தந்தைதாயரை வினையி
னல்லதோ இசையை வேயதல், திரு
வடி - 109

தனயன் - புதல்வன். பள்ளி - 39
தனரின்றுழனனுயி, நகா - 68
தனரிமை, தைல - 34 [ர - 45
தனியன் - தனிப்பட்டவன், மந்திர
தனு - வில். நகா - 77, 126

தாதுற்றம்; அழிவு தைல - 77 சித்
திர - 52. ஆறுசெல் - 34

தாங்குதல் - சுமத்தல், மந்திர - 18
பெறுதல், நகா - 23, 24

தாடகை, மந்திர - 50
தாடெடுத்தகை - பள்ளி - 94

தாதிமா - வேலைக்காரிகள், திரு
வடி - 13

தாதிமா, மந்திர - 54
தாதை, மந்திர - 30, 74

தாதை சொற்கடர் தச்சன்வது
தகாது, நகா - 141

தாதைப்பணி தலைநின்றதொற பய
ன், நகா - 25

தாதைப்பணியென்னும் வரோ
தவம், தைல - 87

தாதைபுதலியதரணி, குகப - 15
தாமபு - ஆரம்: நகா - 101

தாமரை X மகளிராமுகம், சித்திர - 42
தாமரைக்கண சித்திர - 53

தாமரைக்கண்ணன்: மந்திர - 72,
கங்கை - 12

தாமரைச்சரணம், கைக்கேசி - 102
தாமரைச்சங்குணை, குகப - 33

தாமரைச்செல்வி கோமகன் பிரித்
விற் தவத்தை மேவினான், ஆறுசெல் -
42

தாமரைசிறிய கைகள், திருவடி - 125
தாமரை தாளுக்குமுன் அழகுக்கட்
டன: ஆறுசெல் - 29

தாமரை நயனத்தான், கங்கை - 64
தாமரைகோற்று உவல்மயான சி
றடி, மந்திர - 43

தாமரைப்பூ X கைகள்: மந்திர - 58
தாமரைபோற்கை, நகர் - 38

தாமரைமலாதலின் வருண்ணை, கை
கேசி - 62

தாமரைமலரில் முகிழ்த்தகாவி X
மகளிரின்முகத்திற்கண, தைல - 10

“குலமோமலாத தாமரை” என்றார்
மாசிசன்வதைப்படவத்தும். “குலமோப்
பொறுபூ கமலவட்டத்திடையிராயப்
பூத்ததேபோல”, “தாமரைப்போத்
பூத்த தண்ணறுவகுலமோப் பூப்போல்”
என்பனவுங்காண்க

தாமரைமேலுறைவான், மந்திர - 7
தாமரையில் வேல்வண்டு கெண்
டைகள் மடங்குதல், மந்திர - 56

தாமரை வடித்த வங்கண: வன்
ம - 31

தாமரை வாயிலும் அரமியத்தி
லும் மலாதல், மந்திர - 56

தாமதந்தையா, நகா - 136
தாய பசித்திருக்கத் தனவயிற்று
வளாகும் பாவி, பள்ளி - 101

தாயா, ஆறுசெல் - 52
தாயா மூலா, குகப - 64

தாயனுமதியேதுனை, நகா - 150
தாயிலலான, கங்கை - 40

தாயி, பள்ளி - 76
தாயுரைத்த சொல்கேட்டுத் தழைக்க
ின்ற சினைத். நகா - 7

தாயெனக்கருதாமை, பள்ளி - 70,
72

தாயெனவனக்குதல். குகப - 71
தாயெனும்பெயா தடுக்காது, பன்
ளி - 72

தாயைக் கொல்லாமைமாற் பழி
யெனக்கு மிகுமென்று பரதன் கூறு
தல், பள்ளி - 82

தாயைக்கொன்ற பரதன் கொல்லா
பிப்பானென்றே பரதன் கொல்லா
திருத்தது, பள்ளி - 70, 72

தாயை முன்னிய கன்று X அக்க
ரத்துமடவா. மந்திர - 60

தா - மாலை, மாபிலணிமாலை,
கிணகிணிமாலை; தைல - 2. ஆறுசெல் -
47, மந்திர - 37, நகா - 209

தாரகை, சித்திர - 27
தாரணி - பூமி. நகா - 112

திருகியேற்றம் - மனம் மாறுபட்ட
தனத்தோன்றியகோபம், திருவடி-23

தனாற் றோன்றியகோபம், திருவடி-23

அருட்பதவகராதி முதலியன்

புள்ளி

திருத்திக் கொணர்தல் - ஆராய்ந்து கொணர்தல், கங்கை - 42	திருமுற்றறுதல் - செல்வப்போகம் நீங்குதல், திருவடி - 18
திருத்துதல் - தேர்மைபெறச் செய் தல், வனம் - 20	திருவடித்தலத்தீர்கெனல், திரு வடி - 136
திருத்தி, மந்தரை - 2	திருவரை. ஆறுசெல் - 52
திருத்தினாவயிற்செய தவந தே யுமோ, கங்கை - 27	திருவின் பெட்டி - செல்வப்பெ ருக்கு மந்திர - 13
திருநகா, கங்கை-48, ஆறுசெல்-52	திருவின் திரு, நகர் - 33
திருநாடிமுப்பித்தவரீத்தன பூணப் பிறத்தான், நகா - 140	திருவிஞ்சகன், தைவ - 54
திருநில்லான், பள்ளி - 83	திருவீரீகியதாமரை X மடத்தை மறுகுரீகிய மாடம். நகா - 203
திருப்பெற்றால் தவாக்குஞ் சி தனை பிறிதாம், மந்தரை - 70	திருவீரீகியுதல் - இராச்சியத் தை விட்டிடுதல், அரசுப்பததை பிழகுதல். நகா - 21, பள்ளி - 118
திருமகன் மெல்கினரான் விடு தாது பாதன் திருவடி - 52	திருவடி பூயியுஞ் சித்தையிற் சிறத் தல், மந்திர - 76
திருமகன் கொழுநன், மந்திர - 50	திருவடி, கங்கை - 72
திருமகன் தவஞ்செய்து குறிப்பி னெய்திய ராதன், திருவடி - 52	திருவடிமென்கொல், கங்கை - 42
திருமடத்தைகாத்தன், நகா - 95	திருவடிதல், நகா - 17
திருமனை, மந்திர - 51	திருவடிதையாபம், மந்திர - 61
திருமால் காதத்தொழில் மேற கொள்ளக் காரணம், ஆறுசெல் - 16	திருவடிமென்கொல், கங்கை - 42
திருமால் மாயையில்லடங்கினாலும், 48	திருவடிதல், நகா - 17
யோகிக்குத் தனைக் கருவாமை X பாளிககறையிற் கருகினும் பரிமுக மாககள் தெரிதல், சித்திர - 11	திருவடிதல், கங்கை - 22
திருமாலின் காயில் பிழை நேனறிப் பலயோனிகளையும் காண கு வருணககளையும் படைத்தல், நகா - 78	திருவடிதல் - அலைத்துத் தள்ளுதல் திருவடி - 31
திருமாலுத்தியில் உலகேழு முதவு தல், வனம் - 22	திருவடிதல் X பெருத்திர னான தாயா முதலியோர் நகா - 187
திருமாலுத தொழுதல், கைகே சி - 82	திருவடிதல், கங்கை - 33
திருமாலு யீனப் பெருத்தவரு செ ய்த கங்கை, தைவ - 63	திருவடிதல், கங்கை - 33
திருமுகத்திற் சந்தனத் தொய்த தல், பள்ளி - 6	திருவடிதல், கங்கை - 33
திருமுகத்திற் சுற்றமுண்டிடுதல். பள்ளி - 6	திருவடிதல், கங்கை - 33
திருமுகத்தைச் சென்னியிற் குடு தல், பள்ளி - 5	திருவடிதல், கங்கை - 33
திருமுகத்தையிறைஞ்சுதல், சித் திர - 5	திருவடிதல், கங்கை - 33
திருமுகம், பள்ளி - 1	திருவடிதல், கங்கை - 33
திருமுடியோன் - சக்கரவர்த்தி: ப ள்ளி - 2	திருவடிதல், கங்கை - 33

தீக்குளித்த மங்கைமார் நல்லுல
கஞ் சேர்தல், பள்ளி - 141

தீக்கு, மந்திர - 3

தீவகையுதித்தல், பள்ளி - 28

தீட்டருமேனிமைத்தன், குகப் - 34

தீட்டாத வேற்கட்சிறுதாய், நக
ர் - 116

தீட்டுதல் - சொல்லுதல்: நகா-168

தீண்டல், கங்கை - 25

தீத்தலம் - ஈமப்பள்ளி, சிதை பள்
ளி - 131

தீதிலவென வினாவுதல், பள்ளி - 2

தீநிகா தொழிலாடைத்திரை, வ
னம் - 18

தீநெய்க்கலி, ஆறுசெல் - 15

தீப்பொதிபடி - அனலின் மன்மை
நிறைந்த இடம் திருவடி - 22

தீமைக ணீங்க டீண்டு அரகபுரி
கெனப் பாதன் வேண்டிதல், திரு
வடி - 103

தீயகானகம், பள்ளி - 118

தீயசொல் தீயெரிசெவியில் வைக
தனைய, பள்ளி - 46

தீயசொல் நீயலதுரைசெய தீனைப்
பரோ, பள்ளி - 46

தீயடங்கிய சிந்தையான், கைகே
சி - 53

தீயவை - தீவினை வனம் - 30

தீயவையாவையினுஞ்சிறந்த தீயா
ன், கைகேசி - 10

தீயன, கங்கை - 70

தீயனவிராமன் செய்தால் தாய்
செயல், பள்ளி - 62

தீயாற்றுதல் - சித்தையினின்று
தேற்றுதல், நகா - 147

தீயில் வீழ்த்து தீ மெழுகின்றேம
புதல், திருவடி - 91

தீயின் மூழ்கினரொத்தனா, நக
ர் - 232

தீயினாவுதி, திருவடி - 6

தீயுமிழ் சரம், குகப் - 14

தீயெரி - நெருப்புச்சுவாலை, பள்
ளி - 46

தீயெரி நகம், பள்ளி - 101

தீயெழு கோக்குதல், கங்கை - 30

தீயோவிடமோ வென்னப் புகல்
வாய், நகர் - 45

தீர்தல் - நீங்கிவிடுதல்; நகர் - 110;
திரும்புதல், நகர் - 17

தீராவ - நீங்குதல், மத்தரை - 20

தீரப்பாதகம், பள்ளி - 86

கை, பள்ளி - 25

டம், மந்திர - 27

மந்திர - 27

நா கூனி, மத்தரை - 48

துகமறிவினைச குறையாடுதல்,
நகா - 202

துகா - தூசி தைல - 16

துகள் கமலத்தோன் கண்ணினை
மறைத்தல், ஆறுசெல் - 26

துகன்முதல், திருவடி - 21

துகில, நகா - 153, குகப் - 58

துகிலபுரைநீர், வனம் - 11

துகிலபோல்தோல, கங்கை - 61

துகம - மேடு. தைல - 16

துகமாமுடி, நகா - 4

துஞ்ச, திருவடி - 11

துஞ்சினுள் - இரத்தான்; தை
ல-71

துஞ்சுதல், நகா - 44

துடி - ஆறுசெல் - 33

துடிக்கு நெஞ்சினுள், மத்தரை - 40

துடித்தல் - வருத்தல், பள்ளி -
135

துடிப்பு - நாடியடித்துக் கொள்ளு
தல் தைல - 62

துடிபுடைபுடை, வனம் - 16

துடியன, கங்கை - 29

துடியுடைச்சேனை, கங்கை - 47

துடிப்பு, குகப் 56 X இருகால்: கு
கப் - 60

துடிப்புக்கோல், குகப் - 60

துடிப்பு சாவாய்க்குககால், குகப் -
64

துடைத்தல் - மந்திர-39, குகப்-43

துண்ணெனல் - திடுக்கிடுதல் குறி
ப்பு குகப் - 28

துண்ணெனுஞ் சொல்லான், கை
கேசி - 84

துண்ணெனு நெஞ்சினுள், திரு
வடி - 86

துணா - கொத்து. நகர் - 179

துணிவதே, நகா - 20

துணிவு, திருவடி - 109 .

துணைக்கம் - அச்சம், நடுக்கம். மத்
திரு-93. கைகேசி-11, தைல-71

துணை-அளவு, மந்தரை-10, ஒப்பு
தைல-69: உதவி, மந்திர-23

துணைக்கண் X தசம்பு சித்திர - 36

துணைச்சேடியா, நகர்-232

துணைத்தம்பி, திருவடி - 48

துணைத்தாழைபாதம், நகர் - 1

துணைபிரிபேடை, வனம் - 7

துணைமலர்த தடககைபற்றுதல்.
திருவடி - 132

துணையவன் - நண்பன் வனம்-26

துணைவா துணை வா, நகர்-55

துயா-மனைவியா ஆறுசெல் -
38

துத்துமி கொட்டுதல், கங்கை-30

துப்பு-வலிமை; குகப் - 6

துப்புறழ்வாய், வனம்-26

தும்பி - யானை, கங்கை - 30, குக
ப்-19

தும்பி பாணரி னிசை முடலுதல்,
வனம் - 43

துய-பஞ்சிற்றொடர் துனி. நகர்-127

துயத்தல்-அனுபவித்தல், தைல-69,
திருவடி - 18

துய்த்தனா, திருவடி - 17

துய்யைச சுடுகனல் X எதிரகஞ்
தேவரையுஞ் சுடும இலகருமணை
நகர் - 127

துயா, மந்தரை-70

துயாக கடலடிவைத்தான், திருவ
டி - 87

துயர் துறத்தலா வானவா முதலி
யோரலலா, மந்திர - 70

துயர் துறத்தாள நகர் - 36

துயா நண்ண வுறங்குபவன் X கிர
கண்காலத்திலு மொளியிடு திங்கள்
மந்தரை - 45

துயாநிலை யூழ்வினையால் வ ரு ம,
தைல - 39

துயர் நேருகையில் தெய்வதக
களை நோக்கி முறையிடுதல், நக
ர் - 14

துயாமுடிவது உயிர முடிந்தால்
தான், பள்ளி - 92

துயரக்கடல்வெள்ளத்தி லாழ்த்து
கரைகாணன், கைகேசி - 36

துயரத்தாற் கலம் முதலியவற்றை
மாதரா சிந்துதல், நகர் - 98

துயரமரீக்குதல் - தேறுதல் கூறு
தல்: திருவடி - 88

துயரா வணிகனைப் போக்குதல்,
நகர் - 195

துயரார் பன்னிறத்துகிலினை நீக்
கிச சின்னநுணடுகிலினைப் புனைதல்,
நகர் - 195

துயரிடைநெதல். பள்ளி - 94

துயரிலுடம்பிற்றோன்றும் வேறு
பாடுகள், கைகேசி - 13, 14

துயரிற்ற குழாங்கொண டேரு
மகளிர் X எவுண்டோட்புறுமுழைக்
குலம். நகர் - 204

துயருழ்த்தயால், திருவடி - 117

துயருழிக்கெனவிரத்தல், நகர்-38

துயல்வன-அசைவனவாய், குகப்-56

துயிலெழுதல், வனம் - 7

துயிலெனுமணங்கு, கங்கை - 51

துயிறருமபுண்மை, கங்கை - 53

துயக்க - ஏவ, மந்தரை - 78

துயகாசி, ஆறுசெல்-59, திருவடி-36

துயிச - குற்றம், குகப் - 27

துயிதம் - விரைவு: தைல - 54

துருவுதல், நகர்-74; கைகேசி-103,

கங்கை - 70

துலம் X நடுநிலை: மந்த
ரை - 19

துவண்டமேனி, திருவடி - 49

துவண்டனா. தைல - 17

துவா - செந்திரம் வனம் - 26

துவரினீணமணி, சித்திர - 5

துவலைகள்-திவலைகள் குகப் - 56

துவளுதல் - துடித்தல்: தைல - 26

துவளுமயின், கைகேசி - 4

துவளுமிடை, கைகேசி - 70

துவன்றி. சித்திர - 5

துழாயலங்கலான்-இராமன்: கை
கேசி - 71

துழாவுதல், குகப் - 60

துளங்குதல்-நடுகுதல், நகர்-157,

மனமங்குதுதல், தைல - 70

துளபவானவன், சித்திர - 40

துளவினோன் நிலைவனல்ல னென்

றழைத்தவன், பள்ளி - 100

துளி, வனம் - 41, குகப் - 60

துளிபனிபுரைதல், வனம் -2
 துறக்கம்பறந்துவந்து படிதல், திருவடி - 7
 துறக்கமாமென்னலாய வயோத்தி, கங்கை - 52
 துறக்கமுதல மறக்குமா நீனைக்க, கங்கை - 55
 துறக்கமே முதலவாய தூயன, கங்கை - 55
 துறத்தல் - இறத்தல் குகப்-65
 துறத்தலுமறமுமே துணை, திருவடி - 70
 துறத்தசெல்வன் - பரததுவாசன்; திருவடி - 7
 துறப்பெனுத்தெப்பம், மந்திர - 23
 துறவு, மந்திர - 24
 துறதல், வனம் - 15
 துறைமணடுதல், பள்ளி - 20
 துறைபாடும மகளிரா X கொம்பா வனம் - 11
 துறையின்கியவறம் X முறையின்கியவரசு திருவடி - 100
 துறைவிடுதல் - துறையிலோடும் முதலியன செலுத்துதல் கங்கை-28
 துன்பஞ்சொன்னாளாகாள், நகா-37
 துன்பத்தால் முனிவன் தன்னையு முணராமை, நகா - 163
 துன்பம இன்பம மாறி மாறி வரும், வனம் - 27
 துன்பமென்னுமீவான், நகா-145
 துன்புளதாலுத்தான் சுகமுளது, கங்கை -74
 துன்று, சித்திர - 53
 துன்றுதல், வனம் - 18
 துன்றுதாரவன், பள்ளி - 139
 துன்னருத்துயா, பள்ளி - 88
 துன்னியபூமி, பள்ளி - 27
 துன்னிருத்தல், மந்திர - 25
 துன்னுநாமம், நகா - 20
 துன்னுதல்-ஒருங்குதல், சேர்தல் கேசி - 1, நகா - 138, குகப்-71
 துனி - குற்றம். துனியறு செம்ம மந்தரை - 32
 து - மாமிசம் தைல - 12
 துக்கறத்தல், சித்திர - 49
 துறகுதல்-அசைதல், நகா - 9
 துறகொலி-மிக்கவொலி;கங்கை-24

துண்டருபயம், நகர்-156
 துண்டாநிலந்ததோன், குகப்-41
 துண்டிடுதேர், ஆறுசெல்-59
 துண்டதல், தைல-19, சித்திர - 7
 துணம், மந்தரை - 32
 துதாக்குந்தியவகொடுதல், பள்ளி-6
 துது, தைல-23
 துதுவர் பொய்யிலார, பள்ளி - 1
 துபமுற்றியகாரினுள், கைகேசி-61
 துமகேதுபுவிக்கெனத தோன்றிய வாமமேகலையார, மந்தரை - 21
 துய, கங்கை - 15, 28
 துயகோசலை, பள்ளி - 88
 துயதம்பி, மந்திர - 60
 துயகீர், திருவடி-88
 துயவன், கைகேசி-103, வனம்-28
 துயவாசகம், பள்ளி-118
 துயன் - சாதுவான் பிராணிகள்; கங்கை-70; புண்ணியம் வனம் 30
 துயை, பள்ளி - 87
 துயதல்-நிரபுதல், கைகேசி-74
 துயதல் - நிறைந்திருத்தல்; கைகேசி-96
 துயதுவீடசு செயதல் மிகுதியாகக் கொடுத்தல், மந்தரை - 27
 துய மணமநாரசு சேவலோடுபெ டையுடுதல், வனம் - 7
 துயுதல் - சித்துதல் சித்திர-8
 துயியின்படலை, திருவடி-25
 துய ஆறுசெல் - 38
 தெகிநீர் X புதுமை வேறிலாக் கொங்கை ஆறுசெல் -31
 தெகிநீர்குருமபைXமுலை தைல 11
 தெட்டவா, மந்திர-22
 தெண்டிரைதாவு வாரபுனல், பள்ளி - 130
 தெப்பம், வனம்-36
 தெய்வக்கறபிஞா, மந்தரை - 44
 தெய்வகீதங்கள், கைகேசி - 82
 தெய்வம், மந்திர-10
 தெய்வமருத்திழந்தவா Xகணவனை யிழந்த கோசலை, தைல-63
 தெய்வமானகர் அயோத்தி, ஆறு செல் - 46
 தெய்வமீன் Xஇராமனேறிச்சென்ற தோ. தைல-2
 தெய்வமேனி, கைகேசி-59.

- தெரியச்சொல்லுதல், நகர் - 37
தெரிவுறக்காட்டுதல், சித்திர - 1
தெரிவைமார், மந்தரை - 37
* தெரிவைமார்க்கொரு கட்டளை யெனச்செய்த திரு, சித்திர-33
தெரிவையரங்குல் X தாரொலிய ல்தேர்; ஆறுசெல் - 40
தெருணமனததா, ஆறுசெல்-6
தெருவிற் செல்லும இராமனைக் கண்டோ பட்ட வருததம், நகா - 189, 219
தெவ்வடுசிலை, பள்ளி-59
தெவ்வரம்பனையசொல, நகா-168
தெவ்விடைதரநின்றாக்குஞ் செறி கழல், குகப் - 44
தெழித்தனன் - இரைநதான்; மந்த ரை - 53
தெளளுதல் - குளிர்ந்த கிரணத் தைப் பெற்றிருததல். ஆறுசெல்-7
தெளிவு துறவுக்குஇனம், மந்திர-24
தெறுபாலை, திருவடி - 24
தென்சொற்கடநதான் வடசொற் கடற்கெல்லை தோவான், நகா-141
தென்புலக்கோமகன் - யமன், தை ல - 23
தென்றற்காற்று X அந்தா திருவ டி - 14
தேககடை, சித்திர 47
தேகருயா கலதா, மந்தரை-59
தேவகனி, பள்ளி-20
தேச-ஒளி, மந்தரை-52
தேத்தளவு, வனம் 9
தேம்பின-வருந்தின. தைல 51
தேம்புதல் - வருதுதல். நகா - 70
தேமரு நறுவகுதல், நகா-203
தேமல X பொன், மந்திர - 59
தேமலாததொகை, பள்ளி-25
தேமாம்பலம், சித்திர-32
தேய்தல், நகா-67
தேயவிலாமுகமதி, மந்தரை-52
தேர் X அங்குல் சித்திர-31
தேர்க்குழாம் X வீட்டுமுலகின் வீழ்விமானம்: மந்தரை-34
தோந்ததே தேரினல்லால் தெரியக் காணவில்லை, கைகேசி-69
தேர்ப்பாகன், தைல-57
தேர்ப்பொறி, தைல - 47
தேர்மிசைக் கொள்ளல், மந்திர - 53
தேர்மிசை நடக்கையில் மடவாரின் கழன்மசுகும் முரசும் இமையவர்தம் குறை முடிந்ததென்ற உரையும் குஞ் சியைசகும்புத்தவணடும் ஆர்த்தல், மந்திர - 54
தோவலான் - சாரதி; பள்ளி-128, ஆறுசெல்-3, தைல - 20
தேரை வேறுவேறு பிரித்து ஏற் றிய மரககலம் X உடம்பு கூட்டும் வினை: குகப் 5
தேரோடீரூருகிச சண்ணம்நிறைத் தெருவிற் கணனீராறு யோடுதல், நகா - 104
தேவதேவாபிடித்த போர்விலொ டித்த சேவகா, கைகேசி - 62
தேவதேவன், ககை-21
தேவா - அத்தனா, மந்தரை - 10
கடவுளா பள்ளி - 104
தேவான்புதோலிலா, மந்தரை-16
தேவாகும் நமக்கும் ஒதுது ஒரு நெறிநின்ற அனகன், சித்திர-1
தேவாகள்மூவரின் நால்வன் ஆம் முனி, மந்திர-7
தேவாகன் யாவாகும் ஆவியுமறிவு மாயவன், மந்திர-95
தேவாக்கதொழ வானகமெய்து தல், பள்ளி - 44
தேவா தம் அவியமுது X காளீம ணிமுடி புனையுமென்றசொல், மந்த ரை - 26
தேவா பகையை வள்ளறெறும், கைகேசி - 98
தேவாவரினும் குகன் அவர்களு டைய சேனையையும் அழிக்க வல்லவ னாதல், குகப் 20
தேவருகைதொழ நோற்றிருத்த ல், சித்திர-58
தேவரும் அந்தணனின் அருளால் மேன்மையும் அவருடை முனிவால் தாழ்மையும் பலரடைந்துளா, மந்த ரை-8
தேவரும் இராமன் செவ்வதுகண்டு உள்ளம்வேதல், நகர்-172
தேவரும் மாதவஞ்செய்துயர்த்தார், நகா - 22

- தேவருலகத்திலும் அவுணருலகத் தொடுத்தல் - அடர்த்தியாக இருத்
திலும் காவல்செய்தலைவ ருள், ஆறு தல், சித்திர-23; கட்டுதல், சித்திர -
செல் - 8 24; சொருகுதல், கவகை - 37; தொ
தேவவெனவிலித்தல், கங்கை - 39 டர்த்திருத்தல், தைவ-17
தேவி-மனைவி; பள்ளி-59, வனம்-38 தொழுவல், கவகை-31
தேவினுயிர்ந்தை திரித்தது, மந்த தொடை-மாலை, கைகேசி - 4
ரை - 77 தொண்டைவாய் - கொவ்வைவாய்,
தேவிமாரை உரிமை செய்யுநாள் மந்திர - 91
ஆலிப்பச சொல்லுதல், தைவ-77 தொண்டை வாய்ச்சியா, மந்தி
தேவியரு மோவியமும இராமனு ர - 57
டன் செல்லாதவா, தைவ-1 தொதது - கொத்து, மந்தரை -
தேவிய் கோசலநாட்டினின்றும் செ 33
ணைறி தாவுதல், பள்ளி - 27 தொய்யல் - துன்பம், மந்திர - 64
தேற்றம்-தோசகி மந்திர-11 தொலலறப்படிவம், பள்ளி - 124
தேற்றி, சித்திர - 58 தொல்லைநல்லினை - பூவ புண்ணி
தேறல்பாய்த்து சாலிசாயந்தோசி யம், மந்திர - 12
தல், பள்ளி - 21 தொல்லைநல்லினை யுதவுதல், மந்திர - 12
தேன், கவகை - 60 தொழுவறுதல் - தொழப்பார்த்தல்:
தேன்விளம்புதல், கைகேசி - 60 பள்ளி - 41
தேனடைந்தசோலை, திருவடி-65 தொழற்குரிய தேவாகுரவரே, திரு
தேனமாதெரியலான், பள்ளி - 44 வடி - 106
தேனனைந்து செவியுறவாததல். தொழில், வனம் - 22
பள்ளி - 16 தொழுகுலம், குகப் - 68
தையல், திருவடி-141 தொழுகைகயினன், மந்திர-47
தையலாரிரைத்து நோககியதன் தொலை, தைவ - 83
வருணனை, கைகேசி-83, 84 தொலைகட்டிய கிளைமுட்டிய சுரு
தையற்கடலிற்கிடத்தான், தைவ-76 தி, கவகை - 5
தைவந்திடுதல், நகா-71 தொலை கொள் கை, சித்திர - 29
தொகுதல் - சோதல் கங்கை - 7 தொலைபடு குழல், நகர் - 182
சுருங்குதல், தொகுதியாதல் வனம் 4 தொலை யெருசுதல், பள்ளி - 69
தொகுதி, வனம் - 17 தொனமையான், கவகை - 28
தொகுபீலி, வனம் - 4 தொன்னெறி முறைமை, ஆறுசெ
தொகை-அளவு; கூட்டம் தொகு ல் - 17
தி: திருவடி-102, கவகை-5; குகப் 7 தொகையர்-மகளிர்; கைகேசி - 68
பள்ளி - 25 தொகையரோதி, பள்ளி 25
தொககலகுழுமுதல், தொககல-ஒ தொகையினவன்ன நிரை X மக
ரரசின்னம்; பள்ளி - 10 ளிர்; தைவ - 14
தொட்டில்மகச்சோர மகளிர்காலி தொட்டில் செய்தியெழுதி இலச
முதல், நகா - 206 சினை வைத்தனுப்புதல், மந்திர - 75
தொடக்குதல் - பணிப்புண்ணுதல், தோடு - பூவிதழ். மந்திர-75; மந்த
சித்திர - 4 ரை - 81
தொடர் - உவமவுருபு; "காரொடு தொணி, குகப் - 71
தொடாகளிறு". கார-மதமழையுமாம். தோம் - குற்றம்; கவகை-9, பள்
மந்தரை - 37 ளி - 117
தொடாநிலைச்செய்யுட் பொருட் தோயில் குணத்தினன் இராமன்
பேறணி, நகர் - 100 நகர் - 7
தொடர்மஞ்சம்-பரண், கவகை - 61

- தோய்தல்-ஒத்தல், “மஞ்சு தோய் நகரத்தினை யலங்கரித்தல், மந்த
புய மைந்தர்”: கைகேசி-55, தமயிடத் தை - 28, 38
தூப் படித்திருத்தல்: சித்திர-25, படி நகரம் ஏழுவேலையு மொத்தபோ
தல்: வனம் - 11, 35 லொலித்தல், கைகேசி - 63
தோரணம் - கட்டுவாயில், நார கரமாதர் இராமனைக் காணு
ண வாயிலென்று கூட்டவுமாம் ப செய்தவை, தைவ - 81
ள்ளி - 39 நகரி வேலைபோலொலித்தல், பன்
தோல், கவகை - 29 ளி - 127
தோலா - இழிவுபடாத, தைவ - நகரின் பொலிவழித்தநிலையால் பர
69 தன் சந்தேகம், பள்ளி - 36
தோலுடை கோல், கவகை - 66 நகுதல்-வினநகுதல், மந்தரை - 81,
தோலுதல் - தள்ளுதல். மலாதல வனம் - 11, பரிதாபமாகச
தோழமை யென்றவா சொல்லிய சரித்தல், கவகை - 3
சொல் லொருசொல், குகப் - 15 நகை - சிரிப்பு, நகா - 179
தேவியன்ன சுமித்திரை, தை நகை முகிழ்த்தல், பள்ளி - 134
ல - 70 நகையில முகம், கவகை - 35
தோள் X கிட்டியதமா குகப் - 9, நகையிழந்தமுகம் X கலையில் மதி
X மேரு நகா - 118 குகப் - 20
தோள்சாத்தினும் தாரினும் மறை நகாய, கைகேசி - 33
யாமை, ஆறுசெல் - 38 நகை, கவகை - 21
தோள் புரை இளவேய, வன நடைமமா, நகா - 179
ம - 17 நஞ்சுகளை லெல்லாகிய நயனம்,
தோள்முதல், கவகை - 57 கவகை - 3
தோள் வலி, மந்தரை - 15 நயனியர், திருவடி
தோளால் கிரைத் தள்ளியதன் வி 11
ர், வனம் - 37 நஞ்சிலன் = நைத்திலன், கைகே
தோளுலாந குண்டலம், ஆறுசெ ளி - 17
ல - 48 நஞ்சினை நுகரென நடுங்குவார் X
தோளெனச சோமபி யோங்குந டலகம் கீ தாங்கெனக் கேட்ட பரதன்;
கல்லுஞ் சுமத்தேன், நகா - 140 ஆறு -
தோளெனு மந்தம, வனம் - 37 நஞ்சுதூக்கினும் தூகிலாதது நலி
தோற் செருப் பார்த்த வடியின்ன, தல X மந்தரை விலக்கினும் விடாது
கவகை - 20 தீயுடைவழங்குதல், மந்தரை - 67
தோற்றம் - பிறப்பு கவகை-55 நஞ்சு நுகராதாருடன் வுடல்நடுங்கு
தோற்றவா வென்றவரைச சுமத கின்றா, தைவ - 71
தல், ஆறுசெல் - 29 நஞ்சேயினையான், பள்ளி - 82
தோன்றல், கவகை-15, பள்ளி-118 நட்சத்திரநகன் மறைதலின் வரு
புத்திரன்; குகப் - 69 ணனை, கைகேசி - 49
தோன்றா நேன்றும், நகா - 55 நடவிறநுநா, வனம் - 21
நகர்திர்தல், கவகை - 48 நடு - நடுநிலைமை, மந்தரை - 14;
நகரணி, மந்தரை - 24 உச்சி, நகா - 123
நகரணியல் X இரவியைத் திருத்து நடுககம் - சலனம், நகர்-222
தல், திருமால் மார்பின் மணியை நடுமணி வடம் பூணகிலாமையாற்
வேகடம் வருத்தல், மந்தரை - 27 பொறையுயிர்த்தல், ஆறுசெல் - 41
நகரத்தவர் பலரும் இராமன் காண நடுவிற்கே கேசயன்மடத்தை நல்கி
கஞ் செல்வத்தற்காக வருத்தப்படுகை, யது, ஆறுசெல் - 41
நகா - 173, 187 நடுவுநோக்குவாரா, மந்திர - 8

முடிபு

அரும்பதவகராதி முதலியன

நடுவுறுதல் - உச்சியை யடைதல், வனம் - 34

நடை - நல்லொழுக்கம்: ஆறுசெல்-15, X விடை: கவகை - 2

நடைக்கு அஞ்சி அன்ன மொதுவ குதல், கவகை - 20

நண்ணுதல் - அடைதல் கவகை - 37; திருவடி - 2. அறிதல், "தத்துவ நண்ணினான்" மந்தரை - 22

நதிநீங்குதல் - நதியைக்கடத்தல், வனம் - 36

நதிவிடுதல் - நதியில் ஓடும்முதலிய னசெலுத்துதல், கவகை-65

நத்தலில் நகா, நகா - 172

நத்தவனநகள், திருவடி - 14

நத்தனவனம், கவகை - 7

நத்தியம்பதி, திருவடி - 140

நத்துகள் தருதாளம், கவகை - 7

நத்துதல்-அழிதல், கெடுதல், வளா தல், பெருகுதல்' நகா-179, திருவடி 8, 14; கொழித்தல், "பொன்னத்திய நதி" கவகை - 7

நத்துறை புளினம், கவகை 7

நம்பி, மந்திர-50; தைவ 59, ஆறு செல் - 22

நம்மனோர், சித்திர-50

நம்மின்மனம்வலியாரா, நகா-106

நம்முன், குகப் - 38

நமைப்பயத்து புரத்தான் - கைகேசி நகர் - 134

நயம் - அழகு' குகப் 64

நயமினாவனோன், பள்ளி-105

நயனம், நகா - 75, தைவ-80

நயனம் அஞ்சும்பையும் அலகம்மை புவ கடத்தல், கவகை - 3

நயனமிமைப்பிலன், குகப் - 42

நரகமுண்டெனு முரைபேணலன், பள்ளி - 111

நரகிடைவீழ்தல், பள்ளி - 103

நரகென்னதாக, பள்ளி - 105

நரம்பு, நகர் - 182, பள்ளி - 34

நரம்பெறிவுறுதல், சித்திர - 28

நரை, மந்திர - 3

நரைதோன்றுதலின் வருணனை, மந்திர 2

நல்கல்-கொடுப்பது, திருவடி - 46

நல்கிய - தந்த: மந்திர - 69

நல்கியது-அருளியது: ஆறுசெல்-41

நல்ல-புண்ணியகருமநகள், வனம்-27

நல்லவர்-அமைச்சர், மந்தரை - 1

நல்லவன், தைவ-59, ஆறுசெல்-2

நல்லவை, நகர் - 92

நல்லறப்பயன், மந்திர - 41

நல்லறம், சித்திர - 54

நல்லறம் இராசசியத்தைத் தாறுகு வதென்பது, மந்திர - 71

நல்லார்க்குப்பூண், காண் மடமச்சம் பயிப்பெனும் இவையே' கைகேசி - 39

நல்லான் றுஞ்சினன், பள்ளி - 82

நல்லியன் மககலநான், மந்தரை-3

நல்லுரை, பள்ளி - 111

நல்லையலையென மந்தரையைப்

பழித்தல், மந்தரை - 64

நல்வினை தீவினைகள் இன்பதுன்ப

வகட்குக் காரணம், வனம் - 27

நல்வினையூற்றத்தினா - முனிவர்:

மந்தரை - 20

நலம்-நன்மை' மந்திர-8, மந்தரை-

48; நற்குணம், மந்திர-62

நலம் நலியினும் மந்திரியர் நடுவு கோக்குதல், மந்திர - 7

நலம்பொ வேதியா, சித்திர - 32

நலன் - இன்பம். மந்திர - 28

நல்கிற்கும் வருதலும்; நகர் - 146

நல்வி-மான், தைவ-10, திருவடி-11

நவை-குற்றம், மந்திர-19, 25, வ- ம-18, திருவடி-40. பாவம், வனம்-27

நன் - இடை, தைவ - 87

நன்னுறுதல் - விரும்புதல்: ஆறுசெ ல் - 7

நன்னொன்றொலித்தல், நகர் - 211

நன்னொனோலி, ஆறுசெல் - 27

நளிமுடி, மந்திர - 50, 75

நளிர-குளிராசசி, கைகேசி-46, திரு வடி - 9

'7' கடனிலம், கவகை - 73

நளிர் நிலம், மந்திர - 62

நளிர புனற்கவகை, குகப் - 60

நளிர்வல்லி, வனம் - 18

நளினபாதம், நகர் - 8

நளினம்போற் கையான், கைகே ஷி - 33

நற்றூதை 8, நகர் - 187

அந்நிபத்தவகராதி முதலியன

- நற்றெரிதல், வனம் - 20
 நறவு, கறகை - 69 X அழகு, மற்
 றிர - 52
 நறியன, நறுமை இலக்கணையால், மே
 ன்மையை யுணர்த்திற்று தைல - 53
 நறியனகனி, கறகை - 69
 நறியனவற்றை யுண்கையினுவீனா
 வருதல், பள்ளி - 112
 நறுமேனி, வனம் - 5
 நறை - தேன். கறகை 8, வாசனைப்
 புகை: ஆறுசெல் - 39. புகைககும ஒரு
 வகைக்கொடி, சித்திர - 19
 நறைபருகினோன் பள்ளி - 110
 நறை பாய்வனமலா, கறகை - 8
 நறையவகை, மந்திர - 54
 நறையுண்டமையால் நெறிகாணு
 வண்டு, வனம் - 13
 நறைவிரி கமலம், மந்திர - 69
 நன்மணி, நகர் - 188
 நன்றிமறந்தோன, பள்ளி - 105
 நன்று - அங்கீகார வார்த்தை; மந
 திர - 78, குகப் - 45, ஆறுசெல் - 15
 நன்று சொல்லினை, மந்திர - 50
 நன்று நன்று - இகழ்ச்சிக குறிப்பு,
 பள்ளி - 134
 நன்றுவருதல், கறகை - 38
 நன்னுதலவள், கறகை - 73
 நன்னெறி, ஆறுசெல் - 17
 நன்னெறியினீங்கலாத தூயவா,
 பள்ளி - 117
 நன்னெறி யுய்ப்பதற்கேய பணி,
 நகர் - 7
 நனி-மிகவும், சித்திர - 42
 நாகக் கரத்தினன், கறகை - 18
 நாகணைப்பள்ளிகினான், திருவ
 டி - 94
 நாகணைவள்ளல், மந்திர - 23
 நாகம் - யானை, கறகை - 4. துகக்க
 தின் தொடர்பில்லாத போகபூமி
 யாகிய கீழுலகம்; கைகேசி - 21
 நாகம் இடையை மின்னென வெ
 ருவுதல், சித்திர - 38
 நாகம் பேடையோடு வருதல் X இ
 ராமன்சீதையோடு வருதல், கறகை - 4
 நாதமெனுகொடியான், கைகேசி -
 11
 நாகர், மந்திர - 20, நகர் - 122
- நாகி - மூக்கு, குகப் - 7
 நாகி எள்ளின் மலரை யேசுதல்,
 பள்ளி - 22
 நாட்கடனை நயந்தியற்றுதல், கற்
 கை - 57
 நாட்செய்கோலம், ஆறுசெல் - 39
 நாட்டம் - கண், தைல - 58
 நாட்டம் அஞ்சனந்துறத்தல், ஆ
 றுசெல் - 39
 நாட்டமெட்டுடையான், மந்த
 ரை - 15
 நாடகம் நவிலுதல் - கூத்தாடுதல்,
 வனம் - 43
 நாடிற்று காடுநோக்கி வீராபெ
 யாத்தது நலமாபிற்று, குகப் - 67
 நாடிநவாமல் நல்கத தசரதன் வே
 ணடுதல், கைகேசி - 32
 நாடுகொடுத்த நாயகன், குகப் - 22
 நாணமலா, பள்ளி - 5, ஆறுசெ
 ல - 10, திருவடி - 14
 நாணமுதல - உதயகாலம், கற
 கை - 57
 நாணமுதலியன அணிகலம், ஆறு
 செல் - 34
 நாணமற்றவா நகையால்லர்: ஆ
 ண மகக்களை, கைகேசி - 39
 நாணல், கறகை - 50, சித்திர - 47
 நாணலன், பள்ளி - 111
 நாணல்வளன்ன நாணமாம், கை
 கேசி - 17
 நாணுதல் - வெள்குதல், வனம் - 4
 நாணுருமேறு, நகா - 124
 நாணுலி, மந்திர - 55
 நாணுசையிடிபிறொடாதல், நக
 - 119
 நாத, திருவடி - 33
 நாதன், மந்திர - 15
 நாத னகன்புன னல்கல், திருவ
 டி - 20
 நாப்பண்-நடு: நகா-123, தைல-48
 நாப்பற்றாமழலை, நகர் - 102
 நாம் - தன்மைப்பெயர் முன்னி
 லைப் பொருளில் வந்தது எனம் - 23
 நாமகன் - சரசுவதி, வனம் - 31
 நாமம் - பெயர், கைகேசி - 40, கற்
 கை - 28, அச்சம், கறகை - 57
 நாய்க்குண், குகப் - 14

பிடிக்க

அகும்பதலகராதி முதலியன்

நாய்கன் - கப்பற்றலவன்; கை
ல - 75

நாயகம் - தலைமை; மந்தரை - 52

நாயகன் - தலைவன்; மந்திர - 12

சக்கரவர்த்தி: நகா-7; திருவடி-85.

கணவன்: திருவடி - 88

நாயகன்பட நடந்தவன், பன்
ளி - 101

நாயடியேன், கவகை - 38, 39

நாயினன், கவகை - 29

நாயேமுயி துணை, கவகை - 60

நாயேன், கவகை - 69

நாா - நாணி, நகா - 157

நாரணன், கைகேசி - 90

நாரியா - பெண்கள், கைகேசி - 22

நால்வர்க்கு மன்பின் வேற்றுமை
மாற்றினான் - கோசலை. நாலவா-இரா
மன் முதலியோர் நகா - 5

நால்வரையின்ற மூவா - கோசலை
முதலிய மூவா திருவடி - 89

நாவம்பாலென்னுயிருண்டாய், கை
கேசி - 38

நாவவேட்டுவன், கவகை - 39

நாவாய், கவகை - 44, 57, குகப் -

25 X இருவினை, குகப் - 46

நாவாய்க்கிறை, கவகை - 40

நாவாய் கீழோ செய வினையது,
குகப் - 61

நாவாய்ச்செலவு X கவகையர்கடை,
அன்னச செலவு குகப் - 46

நாவாய் மடவன்னககதிபது, கவ
கை - 65

நாவாய் முடுகுதல், கவகை - 65

நாவாயென்னும புருஷன் துடிப்
புக் காலினால் நடந்தான, குகப் - 64

நாவி, மந்தரை-87, சித்திர - 19

நாவிவிரிகூறு, தைல - 10

நாவின் நஞ்சும முடைய கவகை,
நகர் - 47

நாவின் வந்தவிடம், கைகேசி - 11

நாவினித்தரு கல்வகாம - சொல்லு
தற் கரிய பெருவாளம், பள்ளி - 27

நான் - நட்சத்திரம், ஆறுசெல் - 7

நாளை, மந்தரை - 5: கவகை 44

நாளைக்குப் பட்டாபிஷேக மென
வகிட்டன் இராமனுக்குத் தெரிவித்
தல், மந்தரை - 5

நாற்றம், கவகை - 35

நாற்றிசை மாந்தர், தைல - 24

நாற்றில, பள்ளி - 25

நாறுதல் - நறுமணம் பெறுதல், கவ

கை - 21, தோன்றுதல், நகா - 116

நான் கானடையத்தரியாது வான்

அடைந்தாய், திருவடி - 65

நான்மறைக்கிழுவர், கைகேசி - 73

நான்மறைத் திசைமுகன், மந்திர
ர - 36

நான்மறைத்துறை செல் வேள்வி
யார், பள்ளி - 126

நான்மறை தெறி செ ஸீமைமயான்,
பள்ளி - 139

நான்மறையோதிய பூசனை, மந்திர
ர - 97

நான்முகன் புதல்வன் - வசிட்டன்:
பள்ளி - 137

நான்ற - வழிகின்ற நகர் - 201

நானப்புடை சித்திர - 19

நானம் - நறுஞ்சண்ணம்: கத்திரிப்
புழுக்கெண்ணெயுமாம்: திருவடி - 9

நாளை - பலவகையான்: கைகே
சி - 95

நானிலத்தோ தத்தை, திருவ
டி - 60

நானிலநாளாது, கைகேசி - 26

நானிலம், மந்திர-45, மந்தரை - 5,
நகா - 6, திருவடி - 60, 134

நானிலமன்னுயிர்ப்பொறை சமத்
தல், ஆறுசெல் - 17

நானிறம் - பலவகையான் நிறம்:
வனம் - 18

நாணுதனையும்நீயுந்தரு, கவ
கை - 60

நாணுன்றொழி லுரிமையினுள்ளே
ன், கவகை - 73

நிகாததல் - ஒத்தல், சித்திர - 7

நிகாப்பன், சித்திர - 4

நிகழ்கால வினையெச்சம் - உறு
கின்று: நகர் - 34

நிகழ்த்ததன்மை, நகர் - 37

- நடக்கவேண்டிய செயல்,
தைல - 18

நிச்சயம், மந்திர - 28

நினைதோன் பிணக்குவை, கு
ப் - 21

அருட்பதவகராதி முதலியன

முடிபு

- நித்திலம் X பல்: நகர் - 180
 யம், பள்ளி - 6
 ன்குவை, நகர் - 62
 ன் வெறுக்கை, பள்ளி - 33
 நிந்தனை நிகழ்த்துதல், பள்ளி 104
 நிந்தை, சித்திர - 43
 நிமிடகோல், கங்கை - 66
 நிமிர்கோலன், வனம் - 21
 நிமிதல்-மேலெழுதல். சித்திர-18;
 மிகுதல். ஆறுசெல் - 27
 நிமிர்ந்த கூட்டம், கங்கை - 40
 நிமிர்ந்தசேனை, திருவடி - 48
 நியாயமததனைகரு மோர் நிலயமா
 யினன் - இராமன் திருவடி - 55
 நிரந்தரம்-எப்போதும், இடைவீடா
 மல் தைவ - 6, திருவடி - 84
 நிரந்தன, மந்திர - 55
 நிரமபுதல் - திருத்தியடைந்திருந்
 தல், சித்திர-51, நிறைதல், மிகுதல்,
 மந்திர - 67, கைசேசி - 54
 நிரம்புறுதல், கங்கை - 38
 ர் - அரகதா, கைசேசி - 71
 பர், மந்திர - 5, 76
 பனியற்கை, நகர் - 112
 நிரை - ஒழுங்கு நகர் - 33
 நிரைத்து - ஒழுங்காய்; நகர் - 161
 நிலங்கொள்ளாவிடின் யாண்டெ
 லாம் ஒருவருறைவேனென்றுபரதன்
 கூறுதல், திருவடி - 4
 நிலந்தன்னை கன்னியாகங்கமைவ
 ருந் கற்பின் காத்தல், மந்திர - 17
 நிலந்தாகருநிலை, மந்திர - 62
 நிலந்தீதல், வனம் - 38
 நிலம், பள்ளி - 95
 நிலமகள் உண்ணப்பிரிந்து கண்ணி
 ழந்திலவெனசெய்யும், மந்திர - 38
 நிலமாதென்னுந்திரு, நகர் - 65
 நிலமெல்லாமுன்னுடையது, கங
 கை - 73
 நிலயம், திருவடி - 55
 நிலவரைப்பில் உயர்க்கு இராம
 னிற் நிறத்தவரில்லை, மந்திர - 35
 நிலவு முதலுதகளினால்தோன்று
 தல், மந்திர - 33
 நிலன், வனம் - 44
 நிலவென்னு நிரம்பு நங்கை, மந்தி
 ரு - 32
 நிலாவுதல் - தோன்றுதல்: கைசே
 சி - 54
 நிலை, தைவ - 57; மாளிகையின்
 மேலிடம், நகர்-199
 நிலத்தல் - உயர்ந்திருத்தல், மந்த
 ரை - 31
 நிலத்த-சிறத்த மந்திர-74, தோன்
 றிய, நகர் - 229
 நிலப்பு-உயாவு, மந்திர-32
 நிழல்-சாயல், வனம்-6
 நிழலினுதல், வனம்-2
 ந்ப ஸ்தாபரம், ஆறுசெல் - 9
 நிறி, கங்கை - 40
 நிறத்தையொகரும புயல், கைசே
 சி - 89
 நிறத்தினிதல், சித்திர - 27
 நிறம் ஒளி, மாயு தைவ-30
 நிறை - மனவடக்கம், மந்திர-55,
 57, திருவடி - 100
 நிறைகுணம், மந்திர-31
 நிறைதல்-நிரமபுதல், வனம்-30
 நிறைதவ மன்னதொ செயலான்,
 கங்கை - 2
 நிறைந்தமார்தா X தேவா பிறந்
 துணர்த்து வானுறுவா, பள்ளி - 15
 நிறைப்போணை, மந்திர - 55
 நிறைமக வுடையவரும் ஒருமகக்
 குயிரகொடுப்ப, முறைமகன் வனம்
 புக மொழிகாக்கின் மன்னனது
 மனம் இருமடி. நகர் - 196
 நிறையொடும் நானொடுத் தொட
 ர்தக் கெண்டை, மந்திர-57
 நின்றது-எஞ்சியது. மந்திர - 50
 நின்னுழை, கங்கை - 63
 நினக்கொன்றாரிலை, திருவடி - 98
 நினைத்தது - எண்ணினகாரியம்,
 நகர் - 3
 நினைத்தபோதும் அமிழ்தொக்கும்
 சேரிழை, சித்திர-24
 நினையல் - உடன்பாட்டு வியக்கோ
 ள், கங்கை-55, நினைப்பு: திருவடி-109
 நினையு நெஞ்சமுஞ் சுஞ்சுரம்,
 வனம் - 38
 நினையும் மாதிரித்து, பள்ளி - 39
 நினையுமுயிரும் மறத்தல், நகர் -
 நிகுதல்-கடத்தல், வனம் 39

- நீட்டுதல்-கொடுத்தல், மந்தரை-88
 நீண்டவன், குகப் - 41
 நீண்டவாயில், நகர், பள்ளி - 29
 நீண்டான், நகா - 130
 நீணகர், நகர் - 108
 நீத்தநீர்-கடல்: ஆறுசெல்-10
 நீத்தம் - கடற்பெருக்கு, பெருக்கு, நகர் - 209, திருவடி - 35
 நீதது, ஆறுசெல் 15
 நீததென - செய்தென என்னும்
 வாய்பாட்டு வினையெச்சம்: பள்ளி - 19, 28
 நீதி, மந்திர-11; மந்தரை-22
 நீதியும் தருமமும் நிறுவுதல், ஆறு
 செல் - 5
 நீதிவளையாவரு நன்னெறி, நகா - 129
 நீத்துதல், வனம் - 36
 நீர்-தன்மை, தைல-79
 நீர் கொள் டெய், சித்திர - 37
 நீர்சித்தி விளையாடுதல், கவகை 66
 நீர்சுமந்த மேகத்தை யொப்புடை
 யண்ணல், குகப் - 6
 நீர்த்து-நீர்மை, கைகேசி - 61
 நீர்த்துருதல்-தாண்டாய்ப் பெருகு
 தல், நகர் - 170
 நீர்முகி லடியோ டெழுந்தாலன்ன
 வீடு, கவகை - 29
 நீரமுதலியன பரததுவாசனுள்ள
 விடத்து நிரம்பியிருத்தல், வனம் - 30
 நீரவெள்ளம், வனம்-37
 நீராடித்தீயோமயி அமுது செய்
 தல், கவகை-15
 நீராடும்போது,வஞ்சிகஞ்சுவகள்மறை
 தலும் அன்னம் ஒதுருதலும்சேலுங்
 கயலும் ஒளித்தலும் கவகை - 20
 நீருண்ட காளமேகம், சித்திர - 2
 நீருண்ணுதல், வனம் - 35
 நீருழறெய்வமீன், தைல - 2
 நீருளவெளி னுள பீனும் சீலமும்
 Xஇராமனுள்ள விடத்துச சீதையும்
 நானும் உளம், நகா - 157
 நீலமாழுகிலுண், கைகேசி - 91
 நீலவண்டினம், சித்திர-16
 நீலவல்லிருள், திருவடி - 18
 நீ வருந்தலை நீங்குவன் யானென்ற
 வெஞ்சொல், நகர் - 224
 நீளம் - நீட்சி, சித்திர-2: கூடு, சித்
 திர - 43
 நீறு - புழுதி, வனம் - 35
 நீறுதோயவனிடையோர் கூற்றி
 னன் X துகிலுறை பொதிந்த செம்
 மணித்துணை, மந்தரை - 32
 நுகருவது, மந்திர - 28
 நுககணமரபு, குகப் - 56
 நுகருதல்-உண்ணுதல், பள்ளி-112
 நுடங்குதல்-அசைதல், சித்திர - 4,
 கவகை - 22
 நுண்ணிடை, சித்திர - 9
 ல் - நுண்ணிதாக வாராய்
 தல், மந்திர - 10
 நுதல் X வில்லிவாகிய சிலை, சித்
 திர - 13
 நுத்தை, மந்தரை - 75, பள்ளி-131
 நுமயி, நகா - 6
 நுரைக்கொழுத்து X நரைத்தகூர்
 தல், கவகை - 22, தைல - 53
 நுலவதோரிலாதழுது புல்லு
 தல், பள்ளி-122; நுலவ்வது - சொல்
 வது.
 நுழைத்துபோதல், சித்திர - 9
 நுழைய, மந்திர - 58
 நூக்குதல் - தள்ளுதல், குகப் - 50
 நூல் - சாஸ்திரம் மந்தரை - 5
 நூல் இணைமணிக்ருடஞ் சுமத்தல்
 X இடையில் வனமுலையிருத்தல்: சி
 க்திர - 9
 நூற்றடமார்பன், மந்தரை - 24
 நூற்றிதழ்க்கமலம், திருவடி-121
 நூறுதல்-அழித்தல்: பள்ளி - 50
 டெக்கு, நகா - 217
 நெருதற்கொத்தநெஞ்சு, நகர் - 60
 நெஞ்சுவகாணுதல் - கருததையறித
 ல், நகா - 48
 நெஞ்சம்மையிற் கரியான், நகர்-127
 நெஞ்சிறுருதல், கவகை - 53
 நெஞ்சினும்வலியதுயிர், நகர்-189
 நெட்டில்-உபரிகை, நகர்-206
 நெடிது - நீண்டகாலம்: வனம்-24
 நெடிதுயிர்த்தல், பள்ளி-28
 நெடியருன்றுXநிலங்கொழுந் துய
 ர்த்தினையது: திருவடி - 26
 நெடியதானை, கவகை - 29
 நெடியவன், கவகை-40, பள்ளி-70

- நெடுகுடனல், சித்திர-30 நெறியுதவிடுதல், மந்திர - 84
 நெடுங்கண் X கொண்டல் கைகே நெறியோர் - நன்னெறிசுடப்போர்:
 சி - 6 ரகா - 136
 'நெடுங்கோயில், மந்திர-74 ல், கங்கை - 69
 நெடுஞ்சரம், நகர்-12 தேடுவார, கங்கை - 13
 நெடுந்தகை மன்னவா, மந்திர - 94
 74 ஆஜ்ஞாசககரமுடையவன், மன்னவ
 நெடுநதி, வனம் - 36 ன் பள்ளி-39, திருவடி - 98
 நெடுநாடவை - கோசலதேசம் கங் தேயியுருட்டுதல், மந்திர - 37
 கை - 8 தேயிவேகது, பள்ளி-65
 நெடுநாவாய், கங்கை - 64 தேயத்தானல்தல், திருவடி - 141
 நெடுநாள், சித்திர - 54 தேயெஞ்சு, சித்திர - 51, திருவ
 நெடுநாள் திருத்தினதவம்.வனம்-20 டி-44
 நெடுநீர்-கங்கை - 65 தேயம்-அன்பு ரகா-80, குகப் - 41
 நெடுமபிரிவு, திருவடி - 85 தேயமாதா, ரகா-160
 நெடுமபுனல், வனம் - 35 கோகடன, பள்ளி-139
 நெடுமுடி-கீண்டசிகரம், சித்திர-7: கோதல-உடன்படுதல் சம்மதித்துச
 நீண்ட கிரீடம் பள்ளி-43 செய்கல், வனம்-30 அருகிற்செல்லு
 நெடுமையான், கங்கை-31 தல் ரகா-161, திருவடி - 88
 நெய்ஞ்ஞிறை நெடுவேல், வனம்-6 கோதலின், ரகா-170
 நெய்துடைத்தல் - நெய் பூசப்படுத ளைதல் - வருத்துதல்; திருவடி -
 ல், நகர் - 160 40
 நெய்நிலைவேல், கைகேசி-18 வைவுறுதல், தைல - 75
 நெய்யாரழல் X இராமன் பிரிவுக் கொடி, திருவடி - 41
 குவருத்தம் ரகரத்தவா ரகா - 108 கொடிதல்-அழிதல் பள்ளி - 92
 நெரித்தபுருவம், கங்கை - 32 நொத்சகதை, சித்திர 55
 நெருங்குதல், வனம்-32 நொததுமாழ்குதல், பள்ளி - 122
 நெருப்புண்டான X வனத்தான் நொதின் - விரைவாக திருவ
 இராம னென்ற சொல்லை கேட்ட டி - 121
 பரதன் பள்ளி 60 நொதது-விரைவாக மந்தரை - 8;
 நெருப்புண்ணுதல்-நெருப்பிற் கிடத் மென்மையாக, மந்தரை - 43
 தல்: சித்திர - 37 நொத்குளு னுவலுதல், ஆறுசெல் +
 நெற்றழைக்கற்றை, திருவடி - 15 நொயததது நொவன செய்தல்,
 நெற்றியிற்சுற்றைநாறுதல், ரகா - கைகேசி-29)
 116 நோயால்பறத்தல், தைல - 66
 நெறி வழி ரகா - 31 உபதேசம் நோயாற்றுகிலவாவுபிரபோல நுடக
 தைல-86; முறைமை, ஆறுசெல் - 18 கிடையா, ரகா - 147
 நெறிகாமின்கள், குகப 31 நோயீரலலீ, பள்ளி-75
 நெறித்தூரஞ்செல்லுதல், கங்கை - 71 நோற்றல், கைகேசி-78
 நெறித்தலாகுஞ்சி, பள்ளி-45 நோன்சிலையோன், சித்திர - 58
 நெறிபெருமையரிதின்விகுதல், ந நோன்பின் றுற்றையோன் - கலைக்
 கர் - 235 கோட்டுமுனிவன். திருவடி-61
 நெறிபேணும்டை, வனம் - 21 நோன்பு, மந்திர-70, 99
 நெறிமுறைமை, மந்திர - 76 நோன்மை - வலிமை, பள்ளி - 50:
 நெறியார்மறை, நகர் - 33 மனவுறுதி, மந்தரை - 14
 நெறியிடுநெறி, கங்கை-69 பககம்-மருங்கு நகர்-217. சினைகி
 நெறியின்மாக்கள், பள்ளி-14 தர், மந்திர - 5

- பகட்டினம் - எருமைக்கடா பள் பஞ்சுநூல், சித்திர - 32
 ளி - 14 பட்டறுதல் - இறந்தொழிதல்: திரு
 பகடு-யானை, ஆறுசெல்-26 வடி - 36
 பகாவது, மந்திர 41 பட்டாபிஷேகச செய்தியைக் கோ
 பகலவனையான் - இராமன் கவ சலையிடம் மங்கைமாரா சொல்லுதல்,
 - 66 மந்திர - 92
 பகை-ஐம்புலன்கள் மந்திர 25 பட்டாபிஷேகஞ் சொன்னாகருக்
 பகைஞர் வந்துருத்தபோரா, ம் கோசலை பரிசளித்தல், மந்திர - 94
 திர - 22 படங்கொணுகம், சித்திர - 38, கவ
 பகை நாடுகவாந்துண ஆவிபேணித் கை - 8
 தளையீர்த்தகாலொடு அப்பகைமுகத் பட்டா-துன்பம் குகப் - 70; போவீ
 துவிழ்க்கும்பாவம், பள்ளி-114 டா, வடசொல் திருவடி-31
 பகைவரை மகளிராசிரிகந்த தலை பட்டாசினம், மந்திர - 4
 வணங்குதல். பள்ளி - 115 | பட்டாதல்-செல்லுதல் சித்திர - 18,
 பகைவன் லெலலத தான் அரு 54
 சின அரசன், பள்ளி - 109 | பட்டாபங்கயம், கவகை-7
 பங்கம-சேறு சித்திர - 56 | பட்டுறுதல், கவகை - 75
 பங்கயில்குணம், ககா-4 | பட்டுலாமை படைத்தான், குக
 பங்கயச்செல்வி, பள்ளி-19 | - 70
 பங்கயத்தயன், கவகை-16 | பட்டலம்-தொகுதி சித்திர-18
 பங்கயம், தைவ - 16 | பட்டலை-பரப்பு: சித்திர-47, பள்ளி -
 பங்கயராசி, கைகேசி - 62 135
 பங்கி - பட்டகை: வடசொல் சீதி கை படி-பூமி' ககா - 205; விதம், தை
 கேசி - 60 வ - 55
 பங்கு தொண்டியானது மந்திர-68 படிக்கள் X மாசுணம் சித்திர - 35
 பசர்தனா - நிறமவேறுபட்டனா படிக்காரா, படிக்காரி, பள்ளி - 1
 தைவ - 17 படித்தலம் பெயரல், பள்ளி - 91
 பசலை X எட்பொரி மந்திர - 59 படிதல் - கிடந்துறங்குதல், தைவ-
 பசலை வானகம், தைவ-6 16 மூழ்குதல், கவகை-8
 பசியுழந்து, பள்ளி-101 படிமக்கண்ணடி, மந்திர-3
 பசுங்கண், ககா - 205 ஊணக படிமேற் புரளுதல் துயரத்தால்
 கண், கவகை-11 ககா - 144
 பசுநறுத்தேறல், பள்ளி-21 படியுறப்புரளுதல், தைவ-26
 பசுமபுகைப்படலம், சித்திர - 18 படியொடு திருக்காதுறத்தல், ஆறு
 பசும்பொன்மானம், சித்திர - 36 செல-28
 பசை-சாரம்: கைகேசி - 42 படிவம், பள்ளி 124
 பசைத்தசிகதை, திருவடி-114 | படுகா-மடு: தைவ-16
 பசைநறுவு-பசுந்தேன் கவகை - 5 படுதல்-இறந்துவீழ்தல் திருவடி-31
 பஞ்சரத்திருத்தமுற கிளி X சாளரத் படுமழை - பொழிவின்ற மழையி
 திரங்கு மின்சொலாரா ககா-200 னோலி: வனம் 4
 பஞ்சளாவியசேறடி, சித்திர - 20 படுமுரசு, ஆறுசெல்-24
 பஞ்சிமெல்லடிப்பாவை, கவகை - 20 படைக்கலம், தைவ-30
 20 படைசெலாறு X ஆயோத்தி நகரி
 பஞ்சியூட்டுதல், மந்திர - 2 னதெரு, ஆறுசெல-46
 பஞ்சினறியமுதநெயமாட்டிய விள படைத்தடங்கண், கைகேசி-2
 க்கு, சித்திர - 15 படைமாணரசு, நகர்-57
 பஞ்சேகரணம், திருவடி - 74, உரை படையெடுத்தது, குகப்-6

- பண் - அலங்காரம், கல்லணை, மத்
திர - 4, மத்தரை - 58, திருவடி-34, திருவடி-101
ஸ்வரம் - கங்கை - 11
பண்கனிந்தெழுபாடல், கைகேசி -
45
பண்குழல், பள்ளி - 24
பண்டி, ஆறுசெல் - 26
பண்டியிற் பல்லியம் பரததல், ப
ள்ளி - 11
பண்டியிற் பூட்டிய தொண்டியெரு
து X இராசசயததைத் தாங்குவ கிழ
தன் மையடைத்த தயரதன் மத்திர-
68
பண்டு, கங்கை - 16
பண்டைநாள், மத்தரை-41
பண்டைநூல் - வேதம் திருவ
டி - 138
பண்டொடர்தல், பள்ளி-24
பண்ணவன், கங்கை - 41
பண்ணின்பகடு, ஆறுசெல் - 26
பண்ணிநேகரும் பராவமுது, கங்
கை - 11
பண்ணுமபரிமா, கதா-88
பண்ணெனுநகிளவி, திருவடி - 86
பண்ணை - விளையாட்டு, தோழியா
கூட்டம் குகப் - 59
பணி-கட்டளை, பாம்பு மத்திர-72,
கதா 8, திருவடி-13
பணித்தல்-சொல்லுதல், கட்டளை
யிடுதல் மத்திர - 47, திருவடி - 127
பணிமொழி-கட்டளை, கங்கை - 77
பணியிடைப்பள்ளியான், மத்தரை-28
பணியினீங்கலாவாழி, பள்ளி - 55
பணி யேயது, கதா - 7
பிணை-பறை, பருமை, மத்திர - 55,
வனம் - 4, குகப் - 24
பத்தி-வரிசை, தொகுதி, மத்தரை-
33, ஆறுசெல் - 49
பத்தியினுயிரியும் பரிவினன், கங்
கை - 68
பத்துததோ வென்றவனுக்கு அஞ்
சதேர் வெல்லுதல் அருமையாவது.
மத்திர - 21
பத்துநாலும் பகல் - பதினாற்கு
வருவதம், கதா - 22
பதகன், பள்ளி - 108
புதடி, பள்ளி - 138
பதம்-உணவு, பள்ளி - 112; பதவி,
திருவடி-101
பதவிய-அழகிய, திருவடி - 123
பதாதி, ஆறுசெல்-82
பதி-ஊர், மத்தரை - 57; தலைவன்,
கதா - 134
பதைக்கும்மாதா X ஊதையெறிய
வொசிபூங்கொடி, கதா - 98
பதைத்தல், கதா-98, சித்திர-38
பதைத்தெழுதல், திருவடி - 97
பதைப்பு-துடிப்பு, தைவ-86
பத்தி-வரிசை, கைகேசி-93
பம்புதல் - மிக்கொலித்தல், நெருங்
குதல், கைகேசி-60, வனம்-18
பம்புபடை, கங்கை-30
பம்பை-ஓர்பறை, கைகேசி-60, கங்
கை-30
பயத்தல்-பெறுதல் குகப்-68
பயத்தமைத்தன், பள்ளி - 56
பயத்திண்ணைய நெஞ்சு, குகப்-52
பயத்தெடுத்த, மத்திர - 63
பயம் - பயன், மத்திர - 41
பயன், மத்திர-8, வனம்-27
பயனமம் பழுததல் X இராமனுக்
கு இராசசய மளித்தல், மத்திர-84
பயிலுதல் - இன்னொசையோடுகூவு
தல், வனம் - 45
பயினமம், வனம்-2, 45 பயின் -
பிசினுமம்.
பரசராமன் குலங்கடித்தவன், கதா-
192
பரசராமன் தாதைசொல்லால் தா
யைக் குறைத்தது, கதா - 26
பரசராமன் வரவும் சலியாது இரா
மன் தடுத்தான், கதா - 63
• பரசராமன் வீரத்தைச் செகுத்த
வன், மத்திர - 79
பரசராமனை வென்றவ னிராமன்,
கதா - 192
பரசராமனை வென்றவனுக்கு உல
க மாவது, மத்திர - 79
பரண்தொடர் மஞ்சம், கங்கை-61
பரததுவன் = பரததுவாசன் பிர
ணைகளாகாப்பாற்றுத்தன்மைய நெ
ன்றும், இந்திரியங்களே வென்றவனெ
ன்றும், இன்னும் வேறுவசையாகவும்
பொருள்கூறுவது, திருவடி - 68

பரத்துவாச முனிவனது வருண
னை, வனம் - 21, 22

பரத்துவாசன தனனிடத்துத் தவ
கியிருக்குமாறு இராமனை வேண்டிதல்,
வனம் - 31

பரதசத்தருககினா இராமலட்சும
ணரைப்போலுதல், குகப்-30

பரதன், நகா - 4, 50, தைவ-77,
பள்ளி - 1, ஆறுசெல் - 1, 24, திரு
வடி - 28

பரதன் அரசு ஆளான், நகா -
106

பரதன் உரிமைக்காகான், நகா-50

பரதன் என்னேவலால் இன்று
உலகாள்வதைவிட்டு நகாள்வானெ
ன்று இலககமுண்ண கூறல், திரு
வடி - 39

பரதன்குணம் அரசுஅன்னனுக்கு
இன்றிப் பாடித்ததுப்போதல், மந்த
ரை - 62

பரதன் கைகேயிமைக் குகனுக்குத்
தெரிவித்தது, குகப் - 70

பரதன் கொள்ளான் இவ்வரசு,
கைகேசி - 26

பரதன் கோசலைமைத் தெரிவித்
தது, குகப் - 65

பரதன் சுயத்திடைமைத் தெரிவித்
தது, குகப் - 68

பரதன் சூரியகுலதகராசா மாவரி
னுஞ் சிறத்தல், பள்ளி - 120

பரதன்செய்கையே யறம், அல்லன
அறமல்ல, திருவடி - 44

பரதன்செயத் பல்வகைச் சப்தங்
கள், பள்ளி - 98, 117

பரதன் சேனையோக்கு நடத்த உப
சாரம், திருவடி - 8-16

பரதன் தகையின் மரணத்தைக்
குறித்தது அரற்றுதல், பள்ளி-48-57

பரதன் தருமதன்மதேவு, அறத்
தினணி, திருவடி - 47

பரதன் தன் துணிபுகூறுதல், திரு
வடி - 133

பரதன் தன்னைக் கைகேயியின்
வயிற்றிற்பிறத்தது குறித்தது வெறுத்
தல், பள்ளி - 92

பரதன் தன்னைப் பழித்தல், திரு
வடி - 99

பரதன் தன்னையும் கைகேயியை
யும் பழித்தல், பள்ளி - 71, 88

பரதன் தனக்கு நேர்ந்த நிலைமை
யைப்பழித்தல், பள்ளி - 135

பரதன் தான் ஆண்டானென்பது
தனக்குத் தகாதெனல், பள்ளி - 78

பரதன் தான் தாயைக் கொல்லா
மைக்குக் காரணம், பள்ளி-70, 72

பரதன் தான் முன்னை குகனை
யெகிர கொள்ளக் காரணம், குக
ப் - 27

பரதன் நாட்டிற் கிளிகாவற்குள்ளன்,
கங்கை - 76

பரதன் பிறைகுணத்தவன, இராம
னிலும் கல்லன், நகா - 5

பரதன் பிறந்து பேரறம்பிழைத்த
தென்றலபோல மன்னவன் அவ
னைத் துறந்தான், பள்ளி - 133

பரதன் புறப்பட்டபோது அரசு
சின்னங்களும் உடன் புறப்படுதல்,
பள்ளி - 9, 17

பரதன் போன்றவா மன்னவரில்
எவருமில்லை, ஆறுசெல் - 19

பரதன் மரபைப் பழியுடைத்தாக்
கினன், பள்ளி-74

பரதன் மன்னாமாலையி லெண்ணு
றப் பிறத்திலன், மந்தரை - 58

பரதன் வனம் வந்தது, தந்தை மு
றைவழுவினதை சீக்க, குகப்-33

பரதனது போரககோலத்தைக்கா
ணெனல், திருவடி - 50

பரதனிடம் என்னிடத்துப்போல
அருள்வைக்கச் சொல்லெனல், தை
வ - 35

பரதனுக்குத் தமையன் மீதுள்ள
அன்பு, பள்ளி - 7

பரதனுயிர்வைத்ததுக் கொண்டிருக்
க காரணம், பள்ளி - 85

பரதனைக்கண்டு கோசலை இராம
னைக் கண்டாற்போ லுவத்தல், பள்
ளி - 118

பரதனை நோக்கி உன்குல முதலு
ளோரின்னை நிகர்பாரில்லை யெ
னல், பள்ளி - 120

பரப்பு, திருவடி-28

பரபரப்புடன் செல்வாரின்வருண
னை, மந்திர-80

பரம்-சுமை, கைகேசி-9, குகப்-73
 பரமஞானம் போனவர் வீடுபெறு
 ஸர், மந்திர - 22
 பரமுனி - சிறந்தமுனிவன் வன
 ம் - 20
 பரல் மலாபோலுதல், வனம் - 40
 பரல் வறுதது வித்திய வனையன்,
 வனம் - 40
 பரவுதல் - துதிததல், மந்தரை-10
 பரவை - பரத்திருத்தல்; கைகேசி -
 68; கடல்: குகப் - 56
 பரவைஞாலம், கைகேசி - 67
 பரவைபைச சிறுமைபேசியதானை,
 திருவடி - 26
 பரண் மொப் கான். கைகேசி - 35
 பராவமுது, கங்கை - 11
 பரிசு-விதம், செப்தி. மந்திர - 72
 தைல - 78, வனம் - 26
 பரிதல் - அறுதல், கதா-179; வருச
 துதல், வனம் - 45
 பரிதி - சூரியன்; கங்கை-9, X மா
 ணிக்கப் பாறை, சித்திர - 15
 பரிதிவானவன், தைல - 54
 பரித்தசுதனை. மந்திர - 36
 பரித்தபூ. மந்திர - 58
 பரித்தவன் - அன்புகொண்டுவன்
 வன், கங்கை - 48
 பரித்திலா - வருந்தாதவா. திருவ
 டி - 19
 பரிபுரமாகதிலாச சிறடி X அரி
 யின் மாககிலாக கமலம் ஆறுசெல் -
 40, பரிபுரம் - சிலம்பு.
 பரிமளங்கமழ்தல், சித்திர - 25
 பரிமா, கதா - 88
 பரிமுக்கமகன் பளிக்கறையில்
 ஒளிததுநிற்கினும் உருத்தெரிதல், சித்
 திர - 11
 பரியதாரகில, சித்திர - 18
 பரியுசெஞ்சு, ஆறுசெல் - 1
 பரிவாளியின்வாவுறுதல், பள்ளி-11
 பரிவில்லவா, கதா - 131
 பரிவினன், கங்கை - 41, 68
 பரிவினீக்குதல், மந்திர - 5
 பரிவு - அன்பு; கங்கை - 43
 பருதிவானவன், சித்திர - 3
 பருமம் - யானைமேலிடுத்தவிசு, ஒப
 பனை, மந்திர - 4, 85

பருமயானை, திருவடி - 31
 பருவந்தர்த்தகன்வர், வனம் - 46
 பருவம் - ஆண்டு, மந்தரை - 82
 பருவரல், தைல - 55, கங்கை -
 43
 பருவாலிகவாதான், கங்கை -
 77
 பருவரற் பரவை, குகப் - 39
 பல, கங்கை - 32
 பல்குதல் - மிகுதல், வனம் - 18
 பலபகலாறுதல்-பலரான் போக்
 குதல், பள்ளி - 114
 பல்லவசபனங்கள் மேனிலெம்
 மையாற் கரித்திருளுதல், சித்திர - 23
 பல்லவத்துஅம்பன், கங்கை - 30
 பல்லவம், திருவடி - 11
 பலலுபிரகட்கோருயிரென நின்ற
 விடமன, கதா - 219
 பலகறை பற்றொடுததாற் போ
 லும், கங்கை - 32
 பலநிறக கொடிகள் தோன்று
 தல் X புள்ளெலாந் திருக்கா புகுதல்:
 மந்தரை - 29
 பல்வகைப்புட்களும் ஒலித்தலின்
 வருணனை, கைகேசி - 47
 பல்வகையொலிகள், கைகேசி-58,
 60
 பலா, சித்திர - 33
 பவநோய், வனம் - 20
 பவளத்தருமித்தான, கங்கை - 4
 பவளமால் வரையருவி X துவரின்
 மணித்தடத்தொறும் புடைபெயர்
 கவரிவால், சித்திர - 5
 பவனிபோனவன், கதா - 188
 பவித்திரம், கங்கை - 43
 பழங்கதை, பள்ளி - 50
 பழனம்-கழனி, கதா - 183
 பழி, பள்ளி - 83
 பழிக்கஞ்சியுயிரை நீக்காதொழி
 தல், தைல - 86
 பழிகொண்டேனபயன், கைகே
 சி - 20
 பழிபடுதல்-உவமைபாகாமற் போ
 தல், சித்திர - 31
 பழிபூணுதல், கதா - 41
 பழிவருநெறிபடா பதகன், பள்
 னி - 108

- பழிவளர்க்குஞ் செவிலி, குகப் - 70
 பழுது, மந்திர - 47
 பழுவம், சித்திர - 28
 பள்ளரி வெள்ளமன்ன பரகன்,
 திருவடி - 118
 பள்ளி-உறையுள் கவகை-47, படுக
 கை: குகப் - 39
 பள்ளிவகுதல், கவகை - 19
 பள்ளிப்புனல், நகர் - 62
 பளிவகு, மந்திரை - 35
 பற்கள் முல்லைபுற கடன்முததை
 யும் வென்றன, நகா - 233
 பற்று-பொருத்து, நகா-118, விரு
 ப்பு, நகர் - 228
 பற்றெடுத்தனன பல்சூற் கவடிய
 ன, நகை - 32
 பறந்து போதுமென்று நெஞ்சி
 னிற் பதைத்தல், பள்ளி - 15
 பறித்தல் வனம் - 40
 பறை, சித்திர - 22
 பறையடிப்பது கடுவன், சித்திர-22
 பன்னகப்பாயலுட் பள்ளி நீங்கி
 னான், நகா - 167
 பன்னசாலை, சித்திர - 52
 பன்னருத்தவம், மந்திர - 2
 பன்னாள், கவகை - 55
 பன்னி-சொல்லி, பள்ளி-57, திரு
 வடி - 67
 பன்னிகைகரும் பாதகம்,
 கை - 17
 பன்னு, பள்ளி - 124
 பணி X வியாமை: மந்திர - 59
 பணிகடை, மந்திர - 58
 பணிகோதல், சித்திர - 53
 பணிபடர் காடு, திருவடி - 129
 பணையா நெடுங்கரம், மந்திர - 85
 பணியினீங்கரம், நகா - 230
 பாககியம் புரிந்திலாப் பரதன், மந்
 திரை - 59
 பாகன், தைவ - 57
 பாகியல் செவ்வாய், கைகேசி - 68
 பாகு - கருப்பஞ்சாறு, பள்ளி - 18,
 சர்க்கரை முதலியவற்றின்பாகு, கை
 கேசி - 68
 பாகு வயலுக்குப் பாய்தல், பள்
 னி - 18
 பாகுநர் - பக்கம், நகா - 143
 பாகு-அழகு, நன்மை, சேமம், பக்
 கம், மந்திர-3, வனம் - 39, குகப் - 54
 பாசறைப் பொருள், வனம் - 46
 பாட்டொலி, மந்திர - 55
 பாடல், சித்திர - 24
 பாடல் செவியில் வீழுதல் X பை
 யரா நுழைதல் கைகேசி - 54
 பாடல் லானனைதல், பள்ளி - 16
 பாடுகின்ற கின்னரம், சித்திர-12
 பாணா X துமயி: வனம் - 43
 பாணி-கை மந்திரை - 41, பாட்டு:
 கைகேசி - 60
 பாணினம் - மிஞ்று வனம் - 4
 பாதகம், கவகை - 17
 பாதகன் பெயாதொறும் ஈரும்
 மேருவும் உலைதல், பள்ளி - 68
 பாதத்தைத் திசைகோக்கித்தாழ்
 தல், நகா 1
 பாதபாக்யம், மந்திர - 61
 பாதம், கவகை - 16
 பாதமலா சிவத்தல், நகா - 98
 பாதுகம், திருவடி - 139
 பாதுகம் கோன்முறை செலுத்து
 தல், திருவடி - 140
 பாத்தணியிசைக் கிடந்தபா, நக
 ா - 95
 பாதநா X அல்குல சித்திர - 31.
 காத்தன்முறை, வனம் - 9
 பாபமுற்றிய பேதை, கைகேசி-61
 பாம்பு, வனம் - 42
 பாய்தல், கைகேசி-43, கவகை - 8
 பாய்பெருவிறு, பள்ளி - 101
 பாயமரம் X தண்டு குகப் - 58
 பாயமா, குகப் - 52
 பாயல் - படுக்கை, கவகை - 50
 பா - இராச்சியம்: பள்ளி-109, சே
 சம், பள்ளி - 19
 பா என்னதாகில் யான் நினக்
 குத்தருகின்றேனெனல், திருவடி-112
 பாராசுலாஞ்செவ்வ, கவகை - 45
 பாராதவாக்குக்காஞ் குடுதல், மந்
 திர - 90
 பாரப்பு - பறப்பவற்றின் இளமை:
 நகா - 214
 பார்க்கள், நகர் - 158
 பார்வதி நற்புளமங்கை, கவகை 18
 பார்வதித்தல், நகா - 98

அரும்பதவுகராத் துதலியன

முகடு

பாரிருள், பள்ளி - 90
பாரின்பாயல், கவகை-50
பாருனக்கசர்க்கினேன், பள்
65

பாலை
செல் - 36

பால் - பங்கு மந்திர-10 மணிபிடி
யாதகதிரின்பால், கவகை - 8
பாலிததல் - செய்வதாக மேற்கொ
ள்ளுதல், சித்திர - 54
பாலுடைமொழியாள், கவகை - 86
பாலை. திருவடி - 20
பாலை பரதனைக்கண்டு தளிர்த்தல்,
திருவடி - 23

பாலையேய்திறம் கவகைக்குரியது,
குகப் - 4

பாலையனம் குளிர்தல், வனம் - 46
பாவகாரி, திருவடி - 99
பாவத்தொக்குள் சிலையினோர், தை
ல - 50

பாவம்பாராது இன்னுமிரைக்கொ
ள்ளப்போகின்றாய், கைகேசி-38
பாலிய்தோரிரா ணுழியாதல் கை
கேசி - 55

பாலியென்று கைகேசியைத் திட்டு
தல், நகா - 47, 49

பாலியையுற்றெதிர்பற்ற வேண
ணும், கைகேசி - 14

பாவை, கவகை - 20, மந்திர - 21,
திருவடி - 26

பாழ்வயிறளித்தல், பள்ளி - 101
பாழி - வலிமை. பெருமை. திருவ
டி - 36

பாழியம்புயம், பள்ளி - 55
பாற்கடலமுதம், கவகை - 24
பாற்கடற் சேககை யொருவின்
வையன் நகா - 225; திருவடி -
94

பாறி-மாறி. திருவடி - 19
பாறிரண்டனையமெய்ய, குகப்-52

பான்மை, கவகை - 19
பிசம்-பீலிக்குஞ்சம், மந்திர-28

பிசசராமன்னபேசு, கவகை-34
பிஞ்சுகன் வில்பிடித்தது, மந்திர-44

பிடவு, வனம் - 7
பிடித்திலிப்போலும், பள்ளி - 91

பிடித்தருகிறுமா, வனம் - 10

பிடிதாரொடுநடத்தல் X தெரிவை
மா தாழ்கலைத்தேரோடு நடத்தல்,
மந்திர - 37

பிடியைமடந்தையாரூர்தல், பள்ளி-10
பிணக்குவை கடல்தூர்த்தல், குக
ப் - 21

பிணி-பந்தம் கைகேசி-78
பிணிகுறுமுழையுடல், பள்ளி-115

பிணியின்வேலையான், பள்ளி-142
பிணியுடையவனென்னும் பிரிவி

னன், கவகை - 77
பிணைநீரத்தல் X மடவார் பரத்தல்;
மந்திர - 55

பித்தமயக்காஞ்சுறவு, தைல-73
பிதா மக்கொட்டதருள் கொண்டு

ருத்தல், வனம் - 28
பிதிர்ந்தாறு, பள்ளி - 20

பியல், மந்திர - 18
பிசம் மூங்கில்தாக்கவழிதல், சித்
திர - 13

பிரமன்றத்தவியா, வனம்-22
பிரமளித்ததும் மமிட்டதும் ஒக்

க இருப்பவன் திருமால், சித்திர - 50
பிரமனுக்கு நகத்திற் பிறந்தவன்

வசிட்டன். திருவடி - 69
பிரளயக்கடலில் திருமால்துயிறல்,

திருவடி - 120
பிரளயம், நகா - 32

பிரித்தமகளிரா மனம்போலக் கொ
திப்பது வனம், வனம்-46

பிரிந்து கண்ணிழந்தவ ளாகாமற்
செய்வான் இராமன், மந்திர 38

பிரியக்கண்டதுயரம், நகா-51
பிரியவற்று, நகா - 61

பிரியாகருகில், மந்திர - 52
பிரிவினுக்கொடுசுடாது, நகா - 228

பிரிவு, கவகை-74
பிரிவெனும்பிணி, திருவடி - 57

பிரிவெனும்விமகுறுநிலை, மந்திர -
34

பிரெதபூசனை, பள்ளி - 136
பிழை-குற்றம், சித்திர-22

பிழைத்தல்-தவறுசெய்தல். தவறிப்
போதல்; மந்திர-23; நகா-13

பிழைத்து - நோவின்னா தப்பி:
மந்திர-29

பிழைப்பு-குற்றம்; மந்திரை-2

- பிள்ளைமாக்களிறு, பள்ளி 32
 பிளிறுமேகம், வனம்-47
 பிறங்கிச்செறிதல், கவகை - 33
 பிறங்கிய, சித்திர-33
 பிறத்தல் X உதயமாதல், கவகை-55
 பிறத்தலுண்டானபோது வருவன
 அதுபலித்தே தீரவேண்டும், தைவ - 28
 பிறத்தலு மிறத்தலும் உபாகட்கு
 இயற்கை, திருவடி-70
 பிறத்தி - படைதது மந்திர-39
 பிறத்ததுன்பு, ஆறுசெல் - 52
 பிறத்தாயாதி, பள்ளி - 87
 பிறத்தா பெயருத்தன்மை பிறா
 லறித்தற்கெளிதோ, நகா - 36
 பிறத்திலன் பாதனீபெறுதலால்,
 மந்தரை - 56
 பிறத்திலனென்பதிற் பிறிதுண்டா
 குமோ, மந்திர-30
 பிறத்துநீயுடைப்பதம், திருவடி-101
 பிறத்துபெறுமபேறு, நகா-17
 பிறத்தரிமை, திருவடி - 111
 பிறத்துலகமுற்றுடையகோ, நகா - 111
 [நகா-191
 பிறத்துலகுடைய மொய்மயினோன்,
 பிறத்து வேறோருலகுற்றவா X
 முன்னவாழ்வு மறத்த சனா திருவ
 டி - 7
 பிறப்பு-உயாகுடி பிறப்பறிவு; மந்திர-9
 பிறப்புகுப்புணைதுறப்பு, மந்திர-23
 பிறப்பெனும் பெருங்கடல், மந்திர-23
 பிறப்பை நீக்கத் தவச் தொடங்கு
 தல், மந்திர - 33
 பிறாபழிபித்தறி, பள்ளி-111
 பிறாபிறா, கவகை-11
 பிறரைச்சேறினோன், பள்ளி - 98
 பிறவாவெய்யோன், கவகை-55
 பிறவிகடல், தைவ-73
 பிறவிகளுலப்பில, திருவடி 71 [24
 பிறவியென்னுமிருஞ்சிறை, மந்திர-
 பிறன்கடைநின்றவன், பள்ளி - 98
 பிறிதின்குணம் பெறவணி, மந்த
 ரை - 35
 பிறிதுமொழிதல், நகா-117
 பிறிதுறுதல் - வேறுபடுதல், நீங்கு
 தல், பள்ளி - 95
 பிறிதொர்மாற்றம், நகா-235
 பிறியார், நகா-31
 பிறைமருப்பு, சித்திர - 10
 பிறையின்கறைதுடைக்குங் கொடி
 சசி, சித்திர - 22
 பிறையையெட்டிப்பிடித்தல், சித்
 திர - 22
 பின் - முடிவில், மந்திர 39
 பின்றுதல் - பின்னிடுதல், திருவ
 டி - 97
 பின்றை, கைகேசி - 1
 பின்னா, மந்திர - 30
 பின்னவன், குகப் - 16
 பின்னவன் பெற்ற செல்வ மடிய
 னேன் பெற்ற தன்றோ, கைகே
 சி - 110
 பின்னுசடையோ - தவசியா திரு
 வடி - 68
 பிழை - துன்பம் நகர் - 148
 புகா-குற்றம், நகா - 25
 புகலிடம், வனம்-24, கவகை-59
 புகலுதல், நகா-77
 புகழ், மந்திர-10 X கிரணம் குக
 ப் - 36
 புகழ்கொண்டு மாய்தல், குகப்-18
 புகழ் நிறுவுதல், கவகை - 49
 புகழ்வகைதீர புனிதம் மருவும்,
 நகா - 42
 புகழின் புகழ், நகா - 59
 புகழுககு அழிதல் - புகழ்கழியுமே
 பென்று வருதுதல், நகா-54
 புகழேபெறத் தக்கதாதலால் முறை
 பிறழ்தல் கூடாது, மந்தரை-66
 புகழைச் சுடுதல் - புகழையழிக்கச்
 செய்தல் "புகழோடுயிரைச்சுடுதி" -
 நகா - 46
 புகை - டெட்டுயிப்பு நகா - 97
 புகையும் வெஞ்சுரம், திருவடி -
 102
 புகைவெய்துயிர்த்தல், நகா - 11
 புட்டருசோலை, தைவ - 8
 புட்டிலு X புற்று. நகா-118
 புடைதவழ் பிடவு, வனம் - 7
 புடைபெயாதல், சித்திர - 5
 புண X கண. நகா - 177
 புண்டரீகக் கட் புரவலன், மந்தி
 ர - 53

- புண்டரீகத் தனிமுதல், திருவடி - 77
 புண்டரீகம், திருவடி-54
 'புண்டாங்கு நெஞ்சத்தினன், நகர் - 144
 புண்ணிடையயில் Xவெய்யசொல் தைல - 6
 திருவடி-58
 புண்ணியத்தொடர் வேள்வி. மந்திர-38
 புண்ணியநதி, கைகேசி - 107, ககை-63
 புண்ணியமல்லிவனாகிய விளக்குக்கு நறு தெய், திருவடி-75
 புண்ணியர், ஆறுசெல்-10
 புண்ணில் வேணுழைதல் X வரத்தின்மேல் உயிர்விடுவெனெனல், கைகேசி-20
 புண்ணுற்றீ, நகா-97
 புணா கள்ள வன் கணவு, கைகேசி - 52
 புணர்த்தல் - கற்பித்துக் கூறுதல் கைகேசி - 18
 புத்தேளிர், தைல - 34
 புதல் - புல் நகா - 214
 புதல்வா தாயாபுகுடி மறிந்நிலா, நகா - 202
 புதல்வரைப் பயக்கத துயாவிட்டுறுதி காண்பா, மந்தரை - 47
 புதல்வன்போக கணவன் சாவா, நென்று திண்ணமாகக் கோசலை கூறுதல், நகா-54
 புதல்வனையிழந்த பெற்றோர் துயரம், நகர்-86
 புதல்வனை யெவனெனம் பிரித்து போயினாய், பள்ளி-50
 புதவம் - கதவு, கோபுரவாயில் மந்தரை - 31. புதவராசி X கவின்கொண்ட வேறொரு கதிரவன்
 புதுக்குதல், பள்ளி-50
 புதுமை - செய்கோலம் ஆறுசெல் - 37
 புத்தி, மந்தரை 38
 புநதி தேரினும் முத்துறுதல், பள்ளி - 29
 புயலொத்த கை, நகர்-126
 புரக்க, மந்திர-71
 புரசை, மந்திர-49
 புரசைமாக்கரி, மந்திர-49
 புரசையானையில் மன்னனைக்கொடுபோதல், பள்ளி-127
 புரத்திறைவேரார், மந்திர-49
 புரத்தான் - இத்திரன், மந்திர-70:
 புரமூன்றெரித்ததில், நகர் - 58
 புரவலா - அரகா கைகேசி-102
 புரவலன், மந்திர-53: நகா-29: திருவடி - 24
 புரவலனொடு அமரிற்புக்கு முதுகு கட்டியோடி உத்திட்டவன், பள்ளி - 99
 புரவி. ஆறுசெல்-26
 புரவிமுதலியன தாழுதலியவற்றை நீத்தல், நகா - 209
 பு-வியிட்டம், குகப் - 3
 புரஞ்சல்-எல்லையிறுதல்; மந்திர - 34; பூமிநிற் புழுதிபடுமபடி உருண்டு போதல் கைகேசி - 36
 புரிசைவாயில், ஆறுசெல்-53
 புரிதல்-ஒம்புதல், உனம் -22
 புருவ வகுனித்துக் கூத்தாடுதல். பள்ளி - 66
 புருவப்போவில், குகப்-7
 புரை - ஒத்த சித்திர-25; குற்றம், தைல-58 வாழிடம் சித்திர - 34, வனம் - 27; பெருமை, நகா-92, திருவடி - 119
 புரைதபுரார், மந்திர - 88
 புரைதல் - பொருத்துதல் உனம் - 17
 புரையிடம், உனம் - 24
 புரைவன-ஒப்பன உனம்-12
 புல் X கம்பளம் உனம் 43; புல் X மரகத்தின் கொழுத்து திருவடி - 16
 புல்குதல்-பொருத்துதல், மந்தரை-5; அணிதல், ஆறுசெல் - 41
 புல்லடகுணனுதல், பள்ளி - 81
 புல்லனை, ஆறுசெல் - 58
 புல்லிடையுருத்தல் - வீணாக்குதல். பள்ளி - 113
 புல்லிடையுருத்தவமுது, மந்தரை - 62
 புல்லுது, மந்திர-40
 புல்லு, சித்திர - 47

புல்லுதல், வனம்-27, பள்ளி - 118,
திருவடி-55

புல்லெயிறு - சிறியபற்கள் வன
ம் - 42

புலக்குரிபொருள், திருவடி-42

புலப்பகை, மந்தரை-16

புலம்-அறிவு, தைல-23 நூல்,
வடி - 108

புலமபுதல் - ஆரவாரிதகல் கைகே
சி - 60

புலம்புறுகுரிசில, பள்ளி - 95

புலமை - அறிவு திருவடி-45

புலமை புள்ளத்தான, ஆறுசெ நகா - 111
ல் - 3

புலமையோர், மந்தரை - 23

புலாதல், கைகேசி-13

புலர்வு, பள்ளி-95

புலரி-சூரியன் சித்திர-42

புலவாகாயச சுரரைவென்றோன்,
கைகேசி-92

புலங்கள் - ஞானேந்திரியங்கள்
கைகேசி-13

புலன்கெடுதல் - ஐம்புலவாசையா
ழிதல் மந்திர-19

புலன்கொளுவுதல் - அறிவு கொளு
ததுதல் மந்தரை-22

புலிக்குட்டி யானைகன்று பசுவின்
கன்று இவை பகையின்றி வீரையாடி
தல், வனம்-10

புலியெலாம் ஒருவழிப்புகுதல் X
சேனை குகன்மருவகு திரளுதல் குக
ப் - 10

புலிவாலைச சூழவீட்டவன், கக
கை - 31

புலிசெஞ்சை, மந்தரை-61

புலையனிலுஞ் செய்கை தோகிலா
நாயெனத் திரிவது கல்லது, திருவ
டி - 127

புலனிதாதன், நகா-28

புவித்தலையுயிர், ஆறுசெல் - 23

புவிப்பாலைபரம், நகர் - 121

புவிபுரத்தல், நகா-123

புலியெனுந்திரு, மந்திர - 40

புழுங்குதல்-வெம்புதல், நகா-11

புழுதி யாடிய மெய், நகா - 220

புழுததல் - துவாரமுண்டாக்கல்
கைகேசி-85

புழுததவான் பெருவழி, திருவடி-
புள், வனம்-18 [38

புள்ளி, மந்திர 39

புள்ளுந்தி, மந்தரை-15

புளிஞர் - வேடா குகப் - 12

புளிஞாசோன், குகப் - 37

புளினத்தின் றடமுலை, ககை-67

புளினத்து சந்துறைதல், ககை-7

புளிமை - மணற்குன்று, தைல-12

புளிநா வேந்தன், குகப் - 33

புரது X புட்டில், நகா - 118

புற்றுடையகாடு நாடாகிப் போம்,

நகா - 111

புறம் - பின்பகம் நகர்-118

புறவம், நகா-216

புறன், மந்திர - 1

புனசுட் போயி யாககை, நகா-131

புன்போந்தா, மந்தரை - 67

புன்மை, கைகேசி - 36

புனங்காக்கு மகளிர் குருவிந்தத்

தாற் குருவியெறிதல், சித்திர - 17

புனங்காவற்பறை, சித்திர - 22

புனல், நகா - 56, 75

புனல தாய்த்தையாககுக் கொண்டு

அகல்வான், நகா-80

புனல் படிதல், வனம் - 38

புனல் வழங்காமை, பள்ளி-25

புனல் வறந்த கான்யாறு, சித்
திர - 19

புனலின்மணதீற்றுதல், சித்திர -

47

புனலின்மை நதிப்பிழையன்று X
அரசுபெறுதது பதியிப்பிழையன்று:

நகா-131

புனலேறுதல், வனம் - 38

புனற்புள், நகா - 102

புனன் மொண்டிடுதல், நகர் - 83

புனிதம், நகா-42

புனிதமாதவம், மந்திர-43

புனிதா, ககை - 63

புனிதவேதியா, தைல-34

புனிதன், நகர்-68, திருவடி-80

புனிற்றீன்ற கன்று, நகா - 214

புனைகழல், குகப் - 37, மந்திர-71,

நகர் - 3

புனைதல், வனம் - 11, 38

புனைமா மகுடம், நகர்-41

- பூ-அழகு; மந்திர-7, சித்திர - 47.
கூர்மை, மந்திர-79, பூமி: தைல - 12
பூசவனம், தைல-14
பூவகழற் காலவன், பள்ளி - 61
பூவகுழல்-சீதை, கடை-21
பூசல்-ஆரவாரம், தொழில் பள்ளி,
22; போர், நகா-119
பூசலிடுதல், நகா-202, பள்ளி-127
பூசனைபேணுதல், வனம்-28
பூசை-பூசை நகா-100
பூட்சி-மேற்கோள் திருவடி - 131
பூட்டு-கச்சின்முடி மந்திர-89
பூட்டுதல்-உண்ணுமாறுகொடுத்தல்,
நகா-214
பூண்டமாதவன், வனம் - 32
பூணாணி, நகா-66
பூணிய, வனம்-4
பூணுதல், நகா - 40
பூனொளி X மின்னொளி பள்ளி 10
பூததவன் - படைத்தவன் மந்திர-
79 - உ
பூதம், நகா-18, மந்திர-7
பூதலம், மந்திர-71
பூசனை-பூவருமடி வனம்-18
பூமகள் கொழுநன், மந்திர - 25
பூமழை முதலிய பலவகை மழை,
பூமி, மந்திர-76 [மந்திர-31]
பூமியைத் தாவருவது அச்சமருத்
தருமம், மந்திர - 71
பூரித்தல், கைகேசி-77
பூரியா-கீழ்மக்கள் கைகேசி-22
பூரியாகுழாததிடை யிமம்பாதஅறி
ஞா X ஒலியாத தாடைமுதலியவாச
சியம்: ஆறுசெல்-33
பூரியா புணாபொதுமாதா, வனம்-1
பூவலய மின்று தனியன்று பொது,
கைகேசி-98
பூவலா இரவு, வனம்-7
பூவளவிய மென்கால, வனம் - 2
பூவி-பூவி. பள்ளி-27
பூவியல்கானகம்-நெருப்புப் பொரு
ந்திய காடு எனக் கூறுவாரு முளா,
தைல - 21
பூவின்மெல்லியபாதம், சித்திர 52
பூவின் வானவா - அந்தணர் பள்
ளி-33
பூவிஞ்சன்முதன், பள்ளி 137
- பூவுதிர்ந்த கொம்பு X அணிகலனை
நீத்த நல்லார் மந்திர - 87, ஆறுசெ
ல்-34
பூவும்அழுதல், நகர்-102
பூவையழுதல், நகா - 100
பூவையுமகிளிபும போற்றுநெனத்
தவகையாககுச சீதை செயதி சொல்
லியனுப்பியது, தைல-40
பூழி-புழுதி, கைகேசி-142
பூழிக்கானகம், கைகேசி-107
பெப்பு - விருப்பம், பெருமை, ம்
திர-13 93 ஆறுசெல்-46
பெடையேகண்ணாது, வனம் - 13
பெண கொடுவீனை செயப்பெற்ற
நாடி, நகா-190
பெணடிறிற் கூற்றமன்னாள், கை
கேசி - 79
பெண்ணருநகலம், சித்திர - 32
பெண்ணாட்டமொட்டேன், நகா-22
பெண்ணினின்னமுதன்னவள், ம்
திர - 52
பெண்ணினேகைகளுக்கை, கடை-
11
பெண்ணென்னவுற்ற பெருமபழி,
கைகேசி-15
பெண்ணை-பனை, கடை-33
பெண்பாலா, கைகேசி-39
பெண்பானை மகளிரைச்சுமத்தலின்
வருணனை, ஆறுசெல்-29
பெய்தல் - தருதல், உருத்தல், ம்
திர-28 சித்திர - 32
பெய்வளைத்தளிர், நகா-11
பெயாதது, குகப - 13
பெயாதல் - இருந்த இடமவீட்டுச
செல்லுதல், மந்திர-18 தைல - 80
பெரியகண்கள், பள்ளி-56
பெரியவரியறகை, மந்திர-9, 65
பெரியவன் இராமன் சித்திர - 57
பெரியோரேவியதை மறுக்கலா
காது, திருவடி-117
பெரியோரை யென்சொல்ல, நகா
100
பெருகு குல் - முதிர்ந்தரு: சித்
திர - 10
பெருந்தகை, நகா 235
பெருந்திரைநதி, ஆறுசெல் - 46
பெருந்தேவி தைல 70

- பெருநிலக்கிழத்தி நோற்றும் பெற்
றிலன், கவகை - 48
- பெருநிலமகள் தவம்பெற்றிலன்,
வனம் - 25
- பெரும்பகை நவையினீங்கிய தனி
யரசு, மந்திர - 25
- பெரும்படை X ஏழுவேலை ஆறு
செல் - 25
- பெரும்பரம் வகித்த சீலசசுமை,
மந்திர - 64
- பெரும்பனைத்தடக்கை களிறு,
வனம்-47
- பெரும்புகழ்ச்சனகி, மந்திர - 42
- பெரும்பெயாககிரி, மந்திர - 18
- பெரும்பொருளிறுதவா X வரம்பறு
துயரினா, நகா-176
- பெருமகன், மந்திர-31
- பெருமை, நகா-31
- பெற்றவன்போலக கொற்றவா
முதலினோ பரிவியற்றுதல், கைகே
சி-81
- பெற்றவனிருக்கப் பிள்ளை கான்
புகுதல், பள்ளி - 64
- பெற்றி-தனமை, காலம் மந்திர-9
12, நகா-176
- பெற்றோருக்குப்பிள்ளையருமைதெரி
யும, நகா-61
- பெற்றோன்வேண்டுதல். மந்திர-63
- பெறலருஞ்சூழ்ச்சி, மந்திர - 13
- பெறுவதன்முன உயிர்த்தலுமிர
கக, அறுபதினாயிரம் வருவடம் ஆண்ட
வன்மாட்டிரங்குதல தகுதியல்ல, திரு
வடி - 72
- பேசுதல்-எண்ணுதல் குகப்-16
- பேடை, வனம் - 45
- பேணலாததுணிக்குறு வயிரவான்,
பள்ளி-115
- பேணுதல்-ஆதரித்தல், மந்திரை-7
- பேதமை தாய்வருமபிறப்பு, மந்தி
ர-33
- பேது-மாறுபாடு, மந்திரை-54
- பேதுறுதல்-மனசுலக்க மடைதல்
தைல-80
- பேயீர சனைனுயிருணுடா, பள்
ளி-76
- பேயுயிர்த்தால் தாயத்தென்னவீ
யும்கைகேசி-29
- பேயோ தீயோ பெண்ணோ, கை
கேசி, நகர்-45
- போக்கிலா, திருவடி-66
- போத்தல் - விட்டுவிட்டுப்பிரகாசித்
தல், பள்ளி - 10 “பூனொளிபேர்ந்
தன.”
- பேரவை, ஆறுசெல்-18
- பேராதவாய்மைப் பெரியோன்,
நகா - 96
- பேராவீடா, நகர் - 148
- பேரி - ஆறுசெல்-33, பள்ளி-9
- பேரி முதலியன மகளிராமெனக்
கண்புடைத்தழுதல, பள்ளி-129
- பேரிமுழாமோதாமை, பள்ளி-23
- பேறு, நகா 23
- பை-படம், கைகேசி-54
- பைந்தொடியோருததி, நகா - 158
- பையுள் - துன்பம், தைல-87, கவ
கை-48
- பொருக்கணை, மந்திரை - 42
- பொருக்கிளங்கொருகை X தெருக்கிள
கீர் ஆறுசெல்-37
- பொருகுதல்-சினத்தல், கைகேசி -
22 மிகுதல், கைகேசி-13; “பொருகு
சோரி.”
- பொடி-புழுதி, ஆறுசெல்-58 பூமி-
குகப்-3
- பொடிசூழ்படி, நகர்-38
- பொடிதகலந்தோளுறப் புரளுதல்,
பள்ளி-91 பொடித்தலம்-புழுதிமண.
- பொடித்தல மிலங்குறும் பொலங்
கொண் மேனியான் - பரதன்: திருவ
டி - 136
- பொதிதல் - மூடுதல்: நகர்-13; நெ
ருங்குதல், ஆறுசெல் - 35
- பொதுமாதா மனம் X இளவேனில்;
வனம் 1
- பொதுவுற்றோருக்குதல் - பட்ச பாத
மின்றிப் பாராதல், மந்திர-36
- பொமமல் மகிழ்ச்சி: பள்ளி-118
- பொம்மல்வாசகம், மந்திர-81
- பொம்மென விம்முதல், கைகே
சி 56
- பொய்க்கரி கூறினோன், பள்ளி-
103
- பொய்திறத்தினன், நகர் - 15
- பொய்முறை, கவகை 59 .

- பொய்யாவாய்மை, நகர் - 83
பொய்யிலுள்ளதன் குகன், குகப் - 34
பொய்யுறவகு மடந்தைமாரா, கைகேசி - 56
பொய்யொன்றறியா மைத்தன், நகர் - 77
பொய்யோவெனுமிடையார், ககை - 1
பொய்வணக்கியமாதவா, சித்திர - 34
பொய்வீணைக்குதவும் வாழ்க்கை உரக்கா, தைல - 49
பொருக்கென - விரைவுக்குறிப்பு தைல - 58
பொருக்கெனீங்கி, கைகேசி - 80
பொருக்கெனவெழுதல், மந்திர-53
பொருதல் - ஒத்தல், வனம் - 18
பொருத்தநயனம், தைல-80
பொருத்துதல் - மூடுதல்.
பொருதாகுநகரங்கள், பள்ளி - 34
பொருப்புரணவியாகதப்யம், பள்ளி - 40
பொருப்பேந்திய தோளான, ககை - 6
பொருமாகிணை, நகர்-75
பொருமிவிமமுதல் - குமைத்துவாய்விட்டமுதல், தைல - 41
பொருமுதல்-வருதுதல் நகர்-220
பொருவருதுயா, நகர்-193
பொருவருமணி, ககை 72
பொருவிலகை, பள்ளி 5
பொருவிச்சுற்றம், மந்திர-5
பொருவிறுனைபான, குகப்-1
பொருவிறுதுவா, பள்ளி 1
பொருவு-ஒப்பு மந்திர-7, 73
பொருள - இயக்குகிணை நிலத்திணைப்பொருள். நகர் - 32. செயதி, தைல-85, வனம்-25: இராச்சியம், பள்ளி 80
பொலககழல், மந்திர-7
பொலவகோடோ, மந்திர-57
பொலம்-அழகு. திருவடி-113
பொலன்கழல், குகப் 1
பொலிதல், நகர்-83, வனம் 3, சித்திர-13
பொலிவு, தைல 16
பொலிவொரிது, பள்ளி 27
பொழிதல், குகப்-72
பொழுது-முகூர்த்தம்: மந்திர-88
பொழுதுகாளுவ குறிக்காமல் எம்பெருமானிடத்துக்குச் செல்லுதல், பள்ளி-8
பொற்கோயில், நகர் - 92
பொற்பச்சித்துதல், சித்திர - 40
பொற்பினா, வனம் - 38
பொற்புறுத்தன, நகர் - 16
பொற்றேராசு, நகர் - 61
பொற்றெழு, ககை - 53
பொறிமயிரககவுதாரி, பள்ளி - 14
பொறுத்தேயருள்வாய், நகர் - 85
பொறை பொறுத்தாய், நகர் - 58
பொறைமாற்றல், பள்ளி-95
பொறைமீனீங்கிய தவம் X முறை யிளங்கிய வரசு திருவடி - 100
பொறையுமித்தல் - இளைப்பாறுதல் ஆறுசெல-41, திருவடி-62
பொன்-இலககுமி, செலவம். அழகு, ஸடாணம் மந்திர-40; திருவடி-46, 92
பொன்மாக்கம. தைல-78
பொன்மானுரியான, நகர்-143
பொன்வரை - சித்திரகூடம் சித்திர 26
பொன்றணிந்தோள. வனம்-19
பொன்றணிந்த கை, பள்ளி-5
பொன்றணித்தோடு. மந்திர 75
பொன்றணித்தன சடை, திருவடி-79
பொன்றணி போதினாள், நகர்-1
பொன்றணி மன்னன், தைல-50
பொன்றணி மடலீதி, கைகேசி - 80
பொன்றீங்குதல், மந்திர - 84
பொன்றுதல் - வருதுதல், நகர் - 40: கெடுதல். இறத்தல், தைல-80, திருவடி - 24
பொன்னடி, பள்ளி - 88
பொன்னணி, நகர் - 195
பொன்னணி நிறவேககை, வனம் - 14
பொன்னணிவீதி, பள்ளி - 23
பொன்னரை, நகர் - 163
பொன்னாசனம், நகர் - 86
பொன்னாடு, நகர்-86, 89

- பொன்னார் வலயம், நகர் - 73
 பொன்னிறத்திரு, சித்திர - 50
 பொன்னின் முன்ன மொளிரும் - 237
 பொன், நகர் - 59
 பொன்னின்மேனி பொடியுறுதல், திருவடி - 17
 பொன்னின்வாரசடை, பள்ளி-24
 பொன்னின் வெறுக்கை, கைகேசி - 93
 பொன்னுயிர்க்குத்தா, திருவடி - 62
 பொன்னுயிர்த்த பூமடத்தை, மந்திர - 40
 பொன்னுலகம், தைவ - 85
 பொன்னுதுமிருத்தை, வனம் - 8
 பொன்னே, நகர் - 42, 63
 பொன்னைக்களவு செய்வான் நரகெய்துவன், பள்ளி - 110
 போக்கு-போகை குகப் - 55
 போககுதல் - அனுப்புதல், தைவ - 19
 கழற்றிவிடுதல், நகர் - 195
 போத்தருதல் - விடுதல், திருவடி - 131
 போத்தம், நகர் - 76
 போத்தனாவு கால்தவழ்வித்தல், நகர் - 39
 போதம் - புத்தி, மரகதவமுமாம பள்ளி - 68
 போதம் முற்றுதல், நகர் - 24
 போதல்-மிகுதல், கைவருதல் மந்திர - 22, அஸ்தமித்தல், சித்திர - 42
 போதின்கேழை பைதை, கைகேசி - 55
 போதினனும் புலனியும் புலம்புதல், நகர் - 1
 போது, மலர் - வேலை, குரியன், தைவ - 51, வனம் - 19
 போதுகூறு கடிபொழில்யோததி, திருவடி - 139
 போந்தது, மந்திர - 59, கைகேசி - 69
 போய்மிகுதல் - எல்லைகடந்து மிகுதல்: மந்திர - 52
 போயோ புகலோ தவிரான், நகர் - 46
 போர்மழு, மந்திர - 63
 போரிடைப் பட்டவர், மந்திர - 22
 போருக்கஞ்சினேன், பள்ளி - 103
 போரெனல் - ஒலிக்குறிப்பு: நகர் - 237
 போவியர், மந்திர - 70
 போழ்த்தது, தைவ - 60
 போழ்தல், நகர் - 49, கைகேசி-36
 போழ்து, நகர் - 91
 போற்றுறுதல், பள்ளி - 14
 போனகம்-உயர்த்த வுணவு, தைவ - 44
 பௌவம் - கடல் ஆறுசெல் - 32
 மககள், கங்கை - 13
 மககளினுலே மாப்தல், தைவ - 66
 மகரதோரணம், மந்திர - 31
 மகரத்தம், கங்கை - 4
 மகரீ - கடல், குகப் - 49
 மகரீன், குகப் - 60
 மகரவேலை, நகர் - 25
 மகவு, தைவ - 13
 மகவை யிழந்தும் உயிரகாதலிதது உணடு கொண்டிருந்தால் உலகோர பழிபா. நகர் - 88
 மன்காதலினு லுலகம் கோய்செய்த பெருமகன்-தசரதன் திருவடி - 39
 மகளிர் X மின்னல் குகப் - 59
 மகளிர் உழை X இசையாத சுரும்பு, இசையாத்ரமபு பள்ளி - 34
 மகளிர் செயற்கையனியைத் துயரால் வெறுத்திருத்தல், ஆறுசெல்-34
 மகளிர் பாத்தினை வுயிர்பெற்றோர் போலும், குகப் - 60
 மகளிர் பிடியின வையுதல், தைவ - 12
 மகளிர் முகத்திலுள்ள கண்கள் X தாடரை மலரில் முகித்த காவியம் 1. தைவ - 10
 மகளிர் சணியின் சோதி வானோர் கண்ணையும் மறைத்தல், கைகேசி - 75
 மகளிரி னிரங்கு நெஞ்சினன், ஆறுசெல் - 13
 மகளிரூடலில் முத்தாரத்தை - யறுத்தெறிதல், சித்திர - 6
 மகன் தரணிபெறுமாறன்றி யென்மகனைக் காணுகென்றது ஏன், நகர் - 72

மகன்மேற் காதலாற் புலன்னை
வித்தடங்கி மேளியொளி குறைதல்,
கைகேசி 59

*மகனுக்கதன், நகர்-8

மகனே மன்னன் றகைமை காண
வாராய், நகர் - 34

மகனைப் போக்கித் தசரதன் எவ
வண்ண முய்தல், வனம் - 26

மகிழ்ச்சிச செயல், மந்திர-90

மகிழ்தத்தனா, ககை - 7

மகிழ்நா-கணவா நகா-215

மகிழ்வு, மந்திர-49

மகிழ்வுறுதல், வனம்-28

மகுடஞ்சூட்டல், கைகேசி-76

மகுடஞ் சூடுஞ் செவவமுங்கொள்
வேன், குகப்-40

மகுடம், திருவடி - 96, 112

மங்கலம், கைகேசி-76, நகா-98

மங்கை, கைகேசி-6, வனம்-5

மங்கை காண ஆடுபவன் சிவன்
ககை-18

மங்கையாககு விளக்கன்ன மாது,
ககை - 16

மங்கையா கணவனை யெய்துந்
தவப்பயனைத் தாழ்த்தல், மந்திர-
32

மங்கைய ரணிகோலங் கற்றற்குநா.
வனம் - 14

மஞ்சளாவிய மாணிக்கப்பாறை,
சித்திர - 20

மஞ்சன்கழல் கஞ்சங்களை நகுதல்,
ககை - 3

மஞ்சனப் புனிதரோற் குஞ்சி ரனை
தல், நகா-3

மஞ்சXஅகிற்புகை நகர் - 200

மஞ்ஞ சாயலாற் சேதையை யின
மெனக் கருதுதல், வனம் - 6

மஞ்ஞயன்னமாதா, குகப் - 60

மட்குதல்-நன்னிலை கெடுதல், தை
ல - 5

மடக்கணி, நகா - 55

மடங்கலாளி, கைகேசி - 1, சித்தி
ர - 38

மடந்தைமார்களிற் றிலதம், சித்தி
ர - 27

மடந்தையர் துயரா லணிகல மணி
யாமை, ஆறுசெல் - 37, 39-41

மடமயிலே, சித்திர - 4

மடமான், வன-6

மடவன்னம், ககை - 65

மடவார, மந்திர - 54, ககை-8

மடவார பரத்தல்Xபிணைநிரத்தல்,
மந்திர-55

மடவார புலத்தல், சித்திர-6

மடவான், வனம்-19

மடிஞ்சு = மடித்த. இறத்த குக
ப் - 57

மடுத்தல் - பாயதல்; நிறைத்தல்,
குகப் - 21 உண்டல, குகப்-44 திரு
வடி - 31

மண, தைல-79; ஆறுசெல்-9

மணகணை - மாசசனையமைத்த மு
சு, பள்ளி-126. 'மணகணை குமுற'

மணகிழ்தரவீழ்தல், பள்ளி - 89

மணகொடுருதல் - இராசசிபத்
தைப் பெற்றுக்கொண்டு வருதல்,
நகா - 190

மணகொள் மற்றையது மற, கை
கேசி - 28

மணசெய்தபாவம், நகா - 105

மண்டலத்தருமதி, மந்திர-57

மண்டுதல்-நெருங்குதல். மந்தரை-41

மண்ணசாயவன், நகா - 21

மண்ணவா, நகா-122

மண்ணாட்டுநா காட்டுநா வீட்டுநர் -
முத்தொழிற்குரிய மூவா, நகர்-22

மண்ணுள்கின்றாரில் விண்ணோரள
வும்கெனறயான பெண்பாலால் அந்
தாமனடகின்றேனே, கைகேசி-40

மண்ணின்மேல் விழுத்தலறி மாழ்
குதல், பள்ளி - 125

மண்ணுதல், நகா-56

மண்ணுரீ கையால்குததி, திரு
வடி - 79

மண்ணுரோய்வந்தபுனை யு

ரோய்தவு, நகா 56

மண்ணுலகாள்பவர் பாவம் முதலி
யன எண்ணுரீ, குகப் - 17

மண்ணுற்றயாதல், நகா - 97

மண்ணுறப்பணிதல், ககை-41

மண்ணெடுஞ்செவிலி, திருவடி-86

மண்ணெறிதல், சித்திர - 47

மண்ணைமண்ணுரீராட்டுக கண்ணு
ன், குகப் - 39

- மண்ணேடுன்னேடன், நகா - 45
 மண்பகவடித்தல், பள்ளி-67
 மண்முதம்பூதவகன், திருவடி - 74
 மணகிளாமலர், வனம் - 15
 மணத்தல் - மண்மீசுதல், வந்து
 சேர்தல், திருவடி - 14
 மணமுரசொலியால் மணமகிழ்ந்து
 மண்கைமாரெழுதல் X சபரன்மாரி த
 முகவலான் மயிற்சூலம் மலாந்தெழு
 தல், கைகேசி-51
 மணி - செந்நிறவரதனம் மந்தரை
 38; கைப்பிடி, நகர்-118 சித்திர-27,
 48 முத்து வனம்-42. குகப்-29 ரவ
 ரத்தினம் சித்திர-29, "மணிக்குடம்."
 மணிகுறுகை, பள்ளி-115
 மணிசகடாகொண்ட வரை முடி X
 சிவபெருமான் முடிமீதுள்ள பிறைச
 சந்திரன், சித்திர-7
 மணிகேதர், கைகேசி - 99
 மணிரிறகோபம், வனம்-45
 மணிப்புதல்வன், மந்திர 49
 மணிபிரியரவு X கணவனை யிழந்த
 கோசலை, தைவ - 63
 மணிமுன்கை, வனம்-5
 மணிமேனி, வனம் - 35
 மணியணி, நகா-195
 மணிவடம். ஆறுசெல்-41
 மணிவரை முடிபருவ X சிவபெரு
 மான் சடைமுடிக்கங்கை சித்திர-7
 மத்தளம் முதலியபல்லியம், ஆறு
 செல்-49
 மத-வல் திருவடி-123
 மதக்கதமா, சித்திர - 4
 மதக கலுழிவெள்ளத தோங்கல்,
 குகப்-54
 மதத்தருவி, குகப் - 2
 மதமழை, சித்திர - 8
 மதவிலங்கல், கைகேசி-71
 மதன் - மன்மதன் தைவ-83, ஆறு
 செல் - 7
 மதி, மந்திர-57 சித்திர-9X முகம
 மந்திர - 59
 மதிக்குத் தண்மையீந்த குடை, திரு
 வடி - 66
 மதிக்குழவி. வனம் - 47
 மதிசெழுமுகிலினைய வண்டர்நாய
 கன், மந்திர - 57
 மதிக்கொடுவருத்ததுதல், தைவ - 4
 மதிதொடரிவத்தல், மந்தரை-31
 மதிரீவகியகவகுல் X தசரதன்ரு
 டையில்லாப் பரதன் சேனை: ஆறு
 செல் - 35
 மதியம், மந்திர-59
 மதியாற்பிடித்தல், தைவ-67
 மதியிலாமனத்தோய், மந்தரை-65
 மதியிலாவிரவு X அரசிலாவையகம்,
 ஆறுசெல் - 7
 மதியின்பாகம்-அடித்தமி சந்திரன்:
 ககை - 4
 மதியினின் மறுத்துடைத்தல் X
 முகத்துத் திலதமழித்தல். மந்தரை -
 86
 மதியுறுதல் - சந்திரன் தங்குதல்,
 சித்திர-7
 மதுகை வலி, தைவ-22, குகப்-
 56
 மதுரவாரி - பரிசுடல் ககை 12
 மதுரித்து. ககை 5
 மத்தமாருதம் வீசுதலின் வருணனை,
 கைகேசி - 52
 மத்தம, வனம் - 37 [123
 மத்தரமேரு - மத்தரபாவம் நகா -
 மத்தரை, மத்தரை - 60
 மத்தரைக்கூற்றம், ஆறுசெல் - 54
 மத்தரைகூற்றமவுபாயம், மத்தரை -
 81
 மத்தரையின் தூப்போதனை, மத்
 தரை 69 - 77
 மத்தரையின் வருத்தசெயல், மத்
 தரை-54
 மத்தரையுறையெனுங் கடு, தைவ-5
 மத்தரைபைக் கைகேசி வணங்கு
 தல், மத்தரை-80
 மத்தாகினி, ககை - 22
 மந்தி, சித்திர - 32
 மந்தி சிலம்பி பஞ்சநூல்களை வேதி
 யாகருக கொடுத்தல், சித்திர-32
 மந்தி யாண்குருங்கோடு காதலினு
 டன் நீராடுதல், சித்திர - 14
 மந்திரக்கிழவா-மந்திர-36, 47, 49,
 ஆறுசெல்-2, பள்ளி-45 X இமையவர்
 குரு. மந்திர-6
 மந்திரச்சபையில் யாரையும்நீக்கு
 தல், மந்திர-5

- மத்திரப்பெருந்தலைவர், பள்ளி-128
 மத்திரிமார்க்குணவகன், மத்திர-8,13
 • மத்திரிமார்க்குணவகன், மத்திர-35
 மத்திரியர் இம்மையிலுதவுதல், மத்திர-26
 மத்திரியா மன்னவனகருதியபயன்
 மன்னியிர்க்கு குறுதியென்பனதெரிந்து
 செப்புதல், மத்திர-36
 மத்திரியரால் உலகத்தை யரசன்
 ஒம்பியது, மத்திர-16, 26
 மம்மா-கைகேசி-9.
 மம்மருள்ளத்தரசன், நகா-71
 மயானத்திடைத் துணையேருதல்,
 குகப் 89
 மயிர் X பெண்ணைச்செறுமபு, நக
 கை-33
 மயிராடலுமுரு, வனம்-21
 மயில் சிறகைக்கோலி எரியெழுப்பு
 தல், சித்திர-31
 மயில் தோகையைத்தொகுத்தல்,
 சீதையினமுரு தமக்கின்மையால் நா
 ணிப்போலும், வனம்-4
 மயில்தோகையாலிரித்து நடமாடு
 கையில் பீலிக்கண்தோன்றாதல், சீதை
 யினமுருக்கக் காண்டற்கு, வனம்-4
 மயிலியன்மடமான், வனம்-3
 மயிலின்குழாம் X மன்னனறேவி
 யர், தைல-70
 மயிலினம் நடமாடும்வழி, வனம்-2
 மயிலினுமழுகியருயில், சித்திர - 12
 மயிலெனுஞ்சாயலா, பள்ளி - 31
 மயிற்சூலமனையநகை, தைல-62
 மயிற்பீலி X அகிலிடுதாபம், குகப்-58
 மயின் முறைகருவத்தூரிமை, மத்
 தரை-64
 மரகதப்பாறையிலும் மாணிக்கப்
 பாறையிலுந் தெரித்தும் மறைத்து
 முள்ள விஞ்சையாடி, சித்திர-20
 மரகதமலை X தோள் பள்ளி-93
 மரகதமோவடிவு, கவகை-1
 மரத்தானென்னு டெஞ்சினன், கை
 கேயி-34
 மரநாரினுடை, வனம்-21
 மரபிற்சுற்றுதல், ஆறுசெல்-2
 மரபின்வாழ்வு - அரசவாழ்க்கை:
 பள்ளி-142
 மரபினோர் புகழுன் பகழாக்குதல்,
 குகப்-36
 மரபு, மத்திர-14, திருவடி - 111
 மரபுளி, கவகை-50
 மரவற்கலை, நகா-66
 மராமரம், நகா-99, பள்ளி-45
 மருகி, நகா-239
 மருவகறுதல், மத்திர-66
 மருவகிலாள்-சீதை சித்திர-45
 மருகு, மத்திர 52, கவகை-86,
 ஆறுசெல்-58 X இத்திரன் வச்சிரப்ப
 டை, கவகை-34
 மருவகுலைருத்துகொநகையர்,
 நகா-198
 மருத்துவன், வனம்-20
 மருத்துவ னியல்பினா-அமைச்சர்:
 மத்திர-12
 மருதம், திருவடி-24
 மருதவைப்பின் வளங்கெழு நாடு,
 கவகை - 9
 மருத்தனன், மத்தரை-2
 மருத்து-தேவாமிருதம், தைல-63
 ஒளவத்தம தைல-83
 மருப்பு, சித்திர-10
 மருமத்துத் தன்னையுன்றும் மறம்,
 தைல-50
 மருமான் - வழித்தோன்றல், நகா-
 192
 மருவலா, கவகை-72
 மருவலருண்டானால் வசையில்லா
 மைக்கு மாய்தல், கவகை-72
 மலகுதல் - மிகுதல், மத்தரை-5
 மலலா, பள்ளி-17
 மலலல், மத்திர-98
 மல்லினுமுபாதோள்-கவகை-71
 மல்லுபாதோளினன், குகப் - 24,
 திருவடி-56
 மல்லொடுக்கியபுத்தவன்-பாதன்
 திருவடி-51
 மலககி-கல்கி, திருவடி-113
 மலங்குதல் - கலங்குதல், குக
 ப்-55
 மலாக்குப்பைநின்றிழிதல், மத்த
 ரை-85
 மலாக்குவை, கைகேசி-56
 மலாகளிற் சிலமலர்ச் சிலகுவிதல்,
 சித்திர-44

மலாகளும்இராமதுககத்தாற் கூம்
பியிருத்தமை, தைல-51

மலர்குடுவது சொல்லால், கவ
கை-14

மலாத்தலிசு, கவகை 52

மலர்தூவுதல் உபசாரம். வனம்-23

மலாநிறைமாலே. வனம்-11

மலாப்பாதம், மந்திர-45

மலாபுரையடி, வனம்-17

மலாமகன், மந்திர-42

மலாமிகைச்செல்வி. மந்திர-32

மலாமேற்பெண செயத பாவம்,
மண்பாவத்திலும பெரிது, ககா-
105

மலர்விரி கோங்கு, வனம்-12

மலரடி, திருவடி-53

மலரடி ஒருபோதும் பிரிபாமை,
கவகை-71

மலரயன், ஆறுசெல்-10

மலராடை, திருவடி-9

மலரான்-சீதேவி, மந்திர-95

மலரிருத்த வந்தனனுத் தனை வண
கரு மவன், குகப-32

மலரினும் ஒதுகத தக்கிலான்-
சீதை. தைல-22

மலரீட்டம், பள்ளி-20

மலருளான் சிறுவ. திருவடி-126

மலரெனகருளிரதல், வனம்-40

மலை, கவகை-71

மலைக்குவட்டயாவுறுமயில் X மே
ன்மானிகையி லீரங்கும் மகளிர், கக
ா-199

மலையில் உச்சிப்போதில சூரியன்
தங்குதல்; மாமுடி மிலைச்சிய தொக
கும்: சித்திர-26

மலையினை மண்ணுறவமுத்திய வ
லாறு. ஆறுசெல்-44

மழலைவண்டு, சித்திர-10

மழவிடை, சித்திர-7

மழு, மந்திர-79

மழுக்கன், ககா-194

மழுவாளதலைசசரைப்பலகாலெறி
வான்-பரசாரமன், ககா-57

மழுவாளவற் கடந்த மைந்தற்கு
முடிபுனைநாள் மொழிக, மந்திரை-1

மழுவாளவன் - பரசாரமன், மந்தி
ரப்-44

மழுவாளவனிமுக்கமுறதல், மந்தி
ரப் 44

மழுவாளுடைபான், நகர்-63

மழுவுடையவன் புகழ் குறுக நீண்

டதோள், மந்திர-63

மழுவேரதுவான்-பரசாரமன், நக
ா-26

மழை X கூத்தல்: மந்தி 58

மழைக்குன் மமனையான், நகா-2

மழைக்கை, பள்ளி-67

மழைநாணு மணிரீறம், குகப்-26

மழைநுழைதரு மதி பிரிதாதல்

X கந்தையிற் சொருகியமாலே சிதை
த்தல், மந்திரை - 85

மழைமுகில, மந்திர-57

மழைமுகிலோ வடிவு, கவகை-1

மழைமனையான். கவகை-58

மழையேத்தியகுழல். கவகை 6

மழைபையுதிப்பது கடுவன், சித்
திர-14

மழையொடு கலையுறத் தாழ், மத்
திர-58

மள்ளர், பள்ளி - 21

மற்பகமலாத்ததோள், பள்ளி - 52

மற்றட்டாதினை, ககா-166

மறக்கணவீரன், கவகை-52

மறத்தல், ககா-212

மறத்தா - மகாடுமையையுடைய
வா, மந்திரை-75

மறத்தும் பொய்யிலனாகுதல், நக
ா-17

மறப்பு, மந்திர-23

மறம-வீரம், மந்திரை-67: அதரு
மம், தைல-50 கொடியதொழில்,

திருவடி-27

மறிகடல், ஆறுசெல்-45

மறிகடலோவடிவு, கவகை-1

மறிகடல்-வெட்டப் பெறுதல், சித்
திர-18

மறிகரைக்கடல், மந்திர-13

மறு, ககா-85, குகப 62

மறுக்கு - மனக்கலககம். பள்
ளி - 109

மறுகு-வீதி நகர்-203

மறுகுதல் - கலககுதல்: நகர்-69,
235, தைல - 62. புரளுதல், நக
ா-97

மறுமையை நாடவேண்டுவது அவ மன்னர் குலக்காவல்-மன்னர் குல
சியம் அரசு நிசசயமன்றாதலால், ததுக குரிய காத்தற்செழுதல், கக
மந்திர-28 ரா-128

• மறுவறுகற்பினர், நகர் - 180 மன்னர் தருமீதியாற் தேவராதல்,
மறுவறுகற்பினிலுலகம் யாவையு பள்ளி - 137

மாண்டவன், திருவடி-72 மன்னா நெஞ்சில் வேடா சரங்
மறுவிலன்பு, நகா-5 தைககும், குகப் - 16

மறுவெஞ்சுலகம், பள்ளி - 112 மன்னா மன்னவாவென்றுபரதனை

மறுவின்மைதன், பள்ளி-123 வாழ்த்துதல், பள்ளி - 120

மறை - வேதம், இரக்கியம் ஆறு பள்ளி - 52

செல் - 1 மன்னா மேன்மேல் வரது முந்தி

மறைககுலவறுதல், ஆறுசெல் - 56 வணங்கி மிடை தாளான், கைகே

மறைகளை மறைத்துபோய் வனத சி - 25

துவைகுலான், தைல - 38 மன்னா வாழ்பவென்று சூழ்தல்,

மறைதததா, நகா - 136 கைகேசி - 1

மறைநாலு, எனம் - 21 மன்னரின்றி வையம் வைகுத ரொ

மறைநான்கென எதிர் தெரிந்து ன்மையன்று, பள்ளி-145

செப்பும மாற்றற் துறத்தவன் கக மன்னொளி விளக்கொளியை

ர் - 142 மறைத்தல், கைகேசி - 75

மறையவர், கககை - 57 மன்னவன் பணியனநென்றாலும்

மறையவாககுத திறைப்பொருளை நம்பணி மறுப்பனோ, கைகேசி - 110

புதவுதல், பள்ளி 54 மன்னவன் நனக்கநம் புதல்வனை

மறையவன்-பிரமன ஆறுசெல்-1 வனத்துள் வீட்டன் னெனல், தை

மறையவன் சடங்கு காட்டுதல் - 32

திருவடி-81 மன்னவ ன்றையெழுதுதல், தை

மறையின் நிலை, நகா - 33 ல - 77

மறையை பிழைத்தாருளொன்பவ மன்னவனிருக்க மகுடஞ் சூட இ

ன், பள்ளி-100 ராமனியைத்தது; அன்னொனையிதை

மறையோர், கககை-65 உறுக்க வஞ்சியே; திருவடி-117

மறையோரும் இராமனைப் பிரித் மன்னவனேவிய தனநொனமை

ற்கு வருதல், கககை - 65 மகனை உனக்கநம், நகா - 6

மறையோன், வனம் - 29 மன்னவனைப்பிரித்த கோசலை X

மன, நகா - 50 ிவழகுதலசைப்பிரித்தபிடி, வதல் - 68

மன்புகழ் பெருமை, குகப் 36 மன்னவனைமான் அழுதல், நகா-102

மன்றல் - வாசனை, நறுமணம் கை மன்னன் இரந்து பாப்போமெ

கேசி-4, வனம்-3 ன்று கருதுதல், கைகேசி-24

மன்றலத்தா, ஆறுசெல்-38 மன்னன் என்னின்யா, பிறகுறி

மன்றிடைப் பிறா பொருள் மறை ப்பு பள்ளி - 136

த்து வெளவெனோன் - ியாயசபையிற் மன்னனாவியன்னா, கைகேசி-4

பிறகுடைய பொருளை அவாகளுடை மன்னனேயினசெய்யு மடந்தைமா

யதன்று தன்னுடையதென்று உண ரோடேகுதல், கைகேசி-2

மையை மறைத்து அப்பொருளை மன்னனேவலிறறிமபவஞ்சி உல

கவர்த்தவ னெனினுமாம் பள்ளி - கந்தாரு மின்னலுக்கியைந்தான்,

105 கைகேசி - 108

மன்னா X அளவின் மூக ியாய மன்னனைமனத்தெருட்டு, தைல-37

மன்னிடைபிழித்து வழக்கொண்ட மன்னுயிர, மந்திர - 17

கதிர்வன் ஆறுசெல் - 31 மன்னுயிர்க்குறுதல், மந்திர - 36

மனக்கடுப்பு, திருவடி - 3
மனக்கினியதுணைவன், ருகப் - 27
மனக்குறுகெறிசெலும் வள்ளியோன், தசரதன்: பள்ளி - 49
மனக்கொன்றாதன வரம், திருவடி-98

மனக்கோளில்லாயின் போரொடுங் கும், புகழொடுங்காது; மந்தரை-13
மனங்கொதித்தல், சித்திர-12
மனங்கொள்ளுதல் - மனத்திற் பதிதல், நகர் - 16

மனத்துக்கொள்ளுதல், ஆறுசெல்-5
மனத்துணுகம், நகா-220
மனமவலித்தல், தைல - 71
மனமெனுமிழுதை, மந்திர - 21
மனிதா, மந்திரப் - 43
மனிதன் வடிவங்கொண்ட மனு, நகர் - 68

மனுகுலநாயகன், மந்தரை-4
மனுவின் வடிவங்கொண்டவன அல்லது முனிவன், நகா-68
மனுவின்வழிக்கணவன், நகா - 42
மனுவென்னுங் குன்றென்றுதோளான், நகா-132

மனை - மனைவி நகா-7
மனை மகளிர்வாய்களால் ஆம்பல்மலாந்த பழனம்போலுதல், நகா - 183
மனையிற்செய்யுமாதவம் மெய், சித்திர - 39

மனைவாழும்பெண்ணுலத்தாம் வத்தது, கைகேசி-40

மா - வண்டு; குதிரை பள்ளி - 32, 33, ருகப்-19. மாமரம் சித்திர-33
மாகதர்பாடல் X உடற்குயிர்ப் பள்ளி - 16

மாகத்தம்-மிக்கபரிமளம் நவகை-4
மாகம் - மேலுலகம், கைகேசி - 21
X மணிவேதிகை, தைல - 14

மாசடைந்தமெய்யான், ருகப்-20
மாசு-குற்றம், மந்தரை-16

மாசுணம் அசசுதூர்ல் தம்மணி சிந்துதலும், வேழத்தை மழையென விட்டிடுதலும், சித்திர - 8

மாசுணம் வேழத்தைவழிமுங்குதல், சித்திர - 35

மாடம் கண்குழித்தழுவுபோலுதல், நகர் - 201

மாடு-அருகு: மந்திர-90
மாண்டசிந்தை, வனம்-32
மாண்டமாதவர், நகர்-8
மாணமற்கு, நகர்-43

மாணவரையான், நகர்-40
மாணிக்கத்திற்குப்போந்து திரியாமை, சூரியனோடு வேற்றுமை: சித்திர - 15

மாணிக்கப்பாறையில்முத்து X செக்கரிஸ்தாரகை சித்திர-27

மாணிக்கமணிக்கற்பாறை, சித்திர - 15

மாணைக்கொடி, வனம்-36
மாதகம் வருகலம் X மேருவுடன் கூடிய பார, பள்ளி-68

மாதா கைகேசி-54 ஆறுசெல்-30
மாதா - வயச்சென்றமகளிரா, வேறுளமகளிரா - சிறுபிராயமுள்ள மகளிரா: கைகேசி-66 X ஒசியுக்கொடி. நகர்-98

மாதர்கள் கோசலையையொத்தாரா, கைகேசி - 66

மாதாபோகம் நுகாந்தமை, திருவடி - 13

மாதாமக்களை மறத்தல், நகர் 202
மாதாராகளின்வருணனை, கைகேசி-70

மாதாரா கைகளாற் கண்களை யெற்றுதல், நகா-137

மாதவந்தொடங்கி கோன்பிழைத்தவாதுயாதுறந்தவரல்லா, மந்திர-70

மாதவப்பள்ளி, நவகை-18
மாதவம், மந்திர-70

மாதவா, நகா-24, சித்திர-30
மாதவாகுத கடுவன் நெறிகாட்டுதல், சித்திர-30

மாதவாகுத துயரஞ்சூழ்த்தவன், பள்ளி-98

மாதவன், மந்திர-47, 61
மாதவிசூழலு, சித்திர-23

மாதவிசெய்ப்பத்தல், தைல-14
மாதவன், மந்தரை-74

மாந்தர், நகர்-96, தைல-78
மாந்தா தயரத்தையொத்தார், கைகேசி-66

மாந்தளிர்மேனி, வனம்-5

மாந்துதல்-பருகுதல், கைகேசி - 65
கனகை - 12

மாநாகம், கனகை-25

• மாநிலத்தாகுகென்றசொல் வஞ்சு
மோ நஞ்சமோ, நகர் - 10

மாபூதம், மந்திர - 21

மாமணி - சிந்தாமணி யென்னுந்
தெய்வமணி, திருவடி - 9

மாமழையேயனையான், நகா-40

மாமியா, நகா - 221

மாயன் நெடுமையாலன்றளந்தவுல
கு, குகப் - 69

மாயனைத தன் உயிற்றி னடக்குந்
தவத்தினுள், மந்திர - 96

மாயாப்பழியான், நகா - 147

மாயாவன்பழி, பள்ளி - 75

மாயை, சித்திர - 11

மாயபகஞ் சோததல் - அணைத்தல்
மந்திர - 61

மாயாபரிதிநெற்ற செப்பான், நக
ர் - 65

மாயபலங்கலிற் கெண்டையும வ
ண்டுங்கிடந்த, மந்திர - 57

மாயபின் மென்றோல முள்ளின்.
நகா - 67

மாயினுக்கிழைவுறு, சித்திர - 32

மாயமுயிரோடுருவின். திருவடி-32

மாயபெணுந் கல, கனகை - 33

மாயன்-மன்மதன கைகேசி-54

மாயுதம், வனம் - 15

மால்-மதமயக்கம்; மந்தரை - 2

மால்வரை, சித்திர - 39

மால்வரைக கொடுமுடி X அகிற்பு
கையோடளவிய ஆகுதிபுகை, சித்
திர - 18

மால்வரைத்தோள், வனம் - 37

மாலை - வரிசை, மந்தரை - 58. 53
தன்மை, சித்திர - 2. சாயங்காலம்.

சித்திர - 45 கூட்டம், வனம் - 18

மாலைக்காலவருணனை. சித்திர-42, 43

மாலைச்சிகரம், நகா - 123

மாலைத்தோள், வனம் - 37

மாலையேய்முடி, குகப் - 4

மாலைவாய் ரியமம், கனகை - 50

மாவகிர் X கண: சித்திர - 20

மாவலர், வனம் - 7

மாவலிதானையான், நகர் - 57

மாவலியவுணர், ஆறசெல் - 8

மாவாதஞ்சாய்த்தமராமரம் X இரா
மனது வனவாசத்தைக்கேட்டு வருந்
தும் அரசர் நகர் - 99

மாவியலுதயம்-அவதாரம்: சித்திர-40

மாலியறாளை, தைல - 1

மாவுலாமலாப்பாதம், மந்திர - 95

மாவை, தைல - 70

மாவையுண்கண, பள்ளி - 34

மாளிகை, மந்திர - 98

மாளிகைத்துகிற்கொடி X அமை
பாடுமஅர்வுரி. சித்திர - 4

மாளிகையகிற்புகை யிறுத்தல், பள்
ளி - 25

மாளிகைவீதி, மந்திர 51

மாளுதல், கைகேசி - 5

மாற்றம், நகா - 142, பள்ளி - 60,
குகப் - 37

மாற்றலன், பள்ளி - 114

மாற்றலன், மந்தரை - 54

மாற்றாள், நகா - 52

மாற்றத்தல், நகா - 29

மாற்றம் மண்டிலம், சித்திர - 15

மாறிவந்து பிறத்தன மாட்சியார்,
திருவடி - 19

மாறுகொள்ளுதல், பள்ளி - 17

மாறும் - மறறும் மந்திர-80

மான், தைல - 54

மான்மறிககரத்தான, நகா - 26

மான் வீழ்கண்டு சீதையைத் தன்
னின் மெனக கருதுதல், வனம் - 6

மானறு, திருவடி - 15

மானம் - சீறுதன்மை, தைல-83:
வீமானம், தைல - 61 சித்திர-36, ப

ள்ளி-126 பெருமை, குகப் - 50 திரு
வடி - 66, 82

மானவ, மந்திர - 83, கனகை-48

மானவரவு, தைல - 83

மானவன், நகா-4 தைல-18

மானவேந்தி, பள்ளி - 9

மானின்மேல், நகா - 66

மானுதல்-ஒத்தல், வனம் - 3

மானை மாந்தா, திருவடி - 98

மானையெடுக்கும் யானை X கைகே
சியைத் தழிஇடுமெடுக்கும் மன்னன்:
கைகேசி - 3

- மிஞ்றுபாண், வண் - 4
மிடல் மாபு. நகர் - 65
மிடைதல், கைகேசி - 25
மிதித்தேறல், சித்திர - 35, மிதித பள்ளி-116
தல் - பாதம் வைத்தல்
மிதிலை காடி, சித்திர - 48
மிதிலைப்பொன், தைல - 60
மிதிலையர்கோன்மகள், சித்திர - 52
மிலைச்சுதல், சித்திர - 26
மிளிர பூண், கவகை - 4
மின், மந்திர - 2
மினகுற்றொளிரும், நகர் - 133
மின் பொருவு தேர், கைகேசி - 94
மின்னின் மின்னும விற் குமபன், நகர் - 59
மின்னின்றனைய மேனி வெறிதா விடுதல், நகர் - 34
மின்னுடன் பிறந்தவாட் பாதன் 58
தைல - 45
மின்னுபாக்கும் வேல், திருவ திர-54
டி - 62
மின்னென விளங்கும் மெய்யினா, தோன்றுதல், வனம் - 44
நகர் - 195
மின்னென வெளுத்தல், மந்திர - 2
மின்னெடுமேகம் வருதல் X சேதை யுடன் இராமன் வருதல் கவகை-4
மின்னொளிரா கானம், கைகேசி-110
மின்னொடுவதுகா X துலகளுலு மாபபன் கைகேசி 96
மீகாமன், தைல-75
மெல்லம் மந்தரை-69
மீள்கிலாவுலகம், தைல-61
மீள்விலின்னுலகு. மந்திர-69
மீளரு நாகு. பள்ளி-102
மீன்-நட்சத்திரம். ஆறுசெல் - 35
X ஆம்பல், சித்திர-42
மீன்பாத்தருமபுதல், தைல-6
மீன்பூத்ததாசிலும் மதிநீங்கிய கங் குல் X மறறையோ குடையிருத்த தசரதன் குடையில்லாப்படை: ஆறு செல்-35
மீன் பொலிதர வெயிலொதுக, தைல-3
மீனவேலை, பள்ளி-9
மீனோ வேலை; தைல 79
முசுக்கையின்ரீதல், திருவடி-81
முசுஞ் சொல்லுதல், தைல-59
முகடொழுக்குதல், சித்திர-47
முகத்திற்றேக்குதல், குகப்-35
முகத்தெதிர் விழித்து நின்றல், பள்ளி-116
முகந்து-மொண்டு, குகப்-57
முகநோக்கி வினாத்தல், கவகை-68
முகம் நகையிழுத்தல், பள்ளி-25
முகம் மகிழ்ச்சிக்காலத்து மலர் தல், கைகேசி 62
முகம் முன்னுதல்-முகம் நோக்கு தல், வனம்-29
முகமன், மந்தரை-1
முகில துளி துறத்தல், நகர்-207
முகிலவாய மின் துடித்தல் X கோச லை மன்னன் மாபிற் துடித்தல், தைல-67
ந வண்ணத்துதல், குகப்
முகிலென முசு ஆத்தல், ம் திர-54
முகித்தல் - குவிதல், சித்திர-42
தோன்றுதல், வனம் - 44
முட்டுதல்-தாக்கியெழுப்புதல்: கவ கை - 5
முடங்கல், சித்திர - 46, பள்ளி-6
முடங்கலெடுத்தோ. தைல - 77
முடிசூட்டி, மந்திர - 50
முடிசூட்டுவழிழாவை க காணவராத வா நீருதரும விலங்கலும கைகே சி - 71
முடிசூட்டுவழிழாவை காண வின் ணவா முதலினோ திருத்தல், கை கேசி - 74
முடிசூட்போனவன் சீரைசுற்றித் தெருவிடை மீண்டுபோதல், நகர் - 188
முடிசூடியாசாளுதல். திருவடி-2
முடித்தல், தைல - 67
முடிதுறத்து, கைகேசி - 84
முடிபுனைதலைக்கேட்ட நகரத்தவ ரின் மகிழ்ச்சி. மந்தரை - 27
முடிமணக்கோலங் காணப்பெற் றிலாமையால் தவத்திற்பற்றில யெ னல், பள்ளி - 58
முடி முதலிய காணக் கடவேண் வற்றலை முதலியன காண தொழிற் தால் நன்று, நகர் - 86

- முடிவு, மந்தரை-1
முடிவெலா முணாந்து மன்னன்
முடிந்தன னெனல், தைல-55
முடுகுதல், தைல-3, கவகை-65.
ஆறுசெல்-24
முண்டகக் காளிடை முழையின்
மஞ்ஞை X எரிமூழ்குற கொம்பனா,
பள்ளி-140
முத்தம் X மீன் குகப் 59
முத்தவெண்குடை மன்னா, மந்திர-78
முதநின்ம X கண்ணீர் துளிகள்
மந்திர-58
முததுத்தாமம் X மங்கையா முறு
வல் உந்தரை-30
முததுப்பந்தர் பிரித்தாலென டீ
னெளித்தது வானம், கைகேசி-50
முகதேவரும் தாம மேற்கொண்ட
தொழினடக்க அறமமுதலியவற்
றைக கைக்கொண்டள்ளா, மந்த
ரை-11
முதல்-ஏழுநுருபு தைல-39 ஆதி.
முதற்ரமானது கவகை-57
முதல்வன் - ராமன் திருவடி-121.
ஆதியானவன், பள்ளி - 50
முதல்வனிருக்க யான் மகுடஞ்சூடு
தல் தருமமாமோ, ஆறுசெல்-14
முதலறுத்தல் - வேரோடறுத்தல்,
மந்திர - 8
முதற்கேள்வி, மந்திர - 8
முதற்பொருள் - மூலதனம் மந்த
ரை - 64
முதன்மை, மந்தரை - 1
முதிரு, கைகேசி - 87
முதுகாற்ற, திருவடி - 34
முதுகுளுத்தல், திருவடி-34
முதுமேதிகள், கவகை - 8
முத்தி, மந்திர - 14
முத்தி நெருங்குதல், பள்ளி - 14
முத்திவருதல், சித்திர-55
முத்து, மந்திர-46
முத்துதல், மந்தரை - 4
முத்துதுளனோர், பள்ளி - 143
முத்தை நான்முகத்தவற்கு முத்தை
யான், திருவடி - 90
முத்தையோர், பள்ளி - 50
முப்புரஞ்சுடுமொருவன், திருவடி-41
மும்முறை தொழுதல், வனம் - 23
மும்மூர்த்திகளாயினும் அமைச்சர்
சொல்வழி யாற்றவேணும், மந்த
ரை - 15
மும்மை - மூன்று நகர்-5, 120
மும்மைநூற்சுற்றம் - அந்தணர், ப
ள்ளி - 144
முயங்குதல், கைகேசி - 57
முரசறைதல் X கொண்டல் முழக்
குதல். ஆறுசெல்-21
முரசினம் மழையிலாப்புறுதல், மந்
திர - 4
முரசு, தைல - 79
முரசுமீழோதை, பள்ளி - 17
முரசுமுகிலெனவார்த்தல், மந்திர-54
முரசோதை செவிதூரத்தல், கை
கேசி - 14
முரசோதையின் வருணனை, பள்
ளி - 31
முண்ண - மாறுபாடு, வலிமை, குக
ப் - 7, 58
முருக்கமலர் முழுதும்விரிந்த பழு
வம், பற்றியெரிவதுபோலும்: சித்
திர - 28
செவ்வியான், பள்ளி - 47
முருகுநாறுதேன், சித்திர-10
முருங்குதல்-எரிதல். கைகேசி - 34
முருத்தம்-இளந்தளிர், வனம்-45
முல்லை, வனம்-34
முலைக்குவடு, நகர்-184
முலைமுன்றில், வனம்-15
முலை யிழையிடையே நுழைதல்,
மந்திர - 58
முலையிற்றுகள் X குக்குமலைப்ப
ளி தைல - 16 [வ - 13
முலைவருடுதல் மகவீனியல்பு, தை
முழங்குமோதை, திருவடி - 25
முழுகல்-பெரும்பாறை, நகர்-194
முழுகித்தோன்றுதல், கவகை - 24
முழுதுணர்சித்தையான், திருவடி-49
முழுதும், வனம் - 44
முழுதுமெண்ணுறுதல், மந்திர-47
முழுவில-பழுதுபடாதவில், வனம் -
41
முழை, சித்திர - 38
முழைநின்ற தேன்வாக்குதல், சித்
திர - 10

- முளரி, நகர்-171
முளரித்தான், பள்ளி - 43
முளரிப்போதினுக்குற்றமின் முகத் தவன், நகர்-171
முளரியீட்டம், தைவ-4
முளைத்தல், சித்திர-55
முற்றநோக்கினுன், திருவடி - 104
முற்றமதியம்மில்லந்தான், நகர்-137
முற்றுணாமுனிவன், ஆறுசெல்-3
முற்றுதல் நீரம்பவணிதல், கககை-9: முடித்தல், குழப்படுதல், குகப்-59
முற்றுமுறை, வனம்-12
முறுவல், மந்தரை - 30, கைகேசி - 75, கககை-42
முறை-கிரமம் நகர்-44, ஆறுசெல்-பள்ளி - 143: முகமன், வனம்-28
முறைதிருமபல், மந்திர-16
முறைதிருமபாத தம்பி, நகா - 112
முறைமகன், நகா - 196
முறைமுறைதொழுதல், மந்திர-78
முறைமை - கிரமம், மந்திர - 14, தலைமுறை, மந்திர - 79
முறைமை யிழ்ததகை யாகுதல், மந்திர - 79 - எ
முறைமையினிறஞ்சி, மந்திரப்-45
முறைமைவாய்மைமுதலிய யாவும் இறைவரேவலா லிபைவ, திருவடி - 105
முறைமைவேந்தன், ஆறுசெல்-21
முறைபாலரசனுக்குதல், மந்திர-49
முறையினீங்கிய வரசு X நிறையி னீங்கியபுகளி ரீமை, திருவடி-100
முறையுறவு - முறைபான உறவு கககை - 59
முன்கைமயிவார்தல், கககை-33
முன்பன் - வலியன் கைகேசி-91
குகப் - 24
முன்பிழைத்தவறுமை, நகா-13
முன்புளெமொருநால்வேம, கக கை - 74
முன்னம், கைகேசி-51, கககை-39
முன்னா, பள்ளி-62
முன்னவன், குகப் - 16
முன்னின்றுசொல்லுதல், மந்திர-41
முன்னை, பள்ளி - 145
முன்னைநான், கககை - 55
முன்னையர்முறை, ஆறுசெல் - 55
முனிதல் - வெறுத்தல், நகர்-42
முனியுஞ்செய்கைக் கொடியான் கைகேசி, நகா - 42
முனிவா, ஆறுசெல் - 12
முனிவா இராமனைக்கண்டு பாடி யாடுதல், கககை - 12
முனிவர்க்கு கிழங்கைக் கரியமா வகழ்த்து தருதல், சித்திர - 33
முனிவர்க்கு முப்பழங் கொணர்ந் துதருதல், சித்திர - 33
முனிவாக்குறவாகி வனத்திடை வாழுக கோ, குகப் - 23
முனிவா தாசு - சீரம், திருவடி - 2
முனிவா நாவாயேறித்திணடலராகி மனத்தில மொயவிசம்போட்டமாகச செல்லுதல், குகப் - 61
முனிவாபன்னியா X தாயர்: திரு வடி - 88
முனிவரிடம் உன்புசெல்லுத்துதல் மன்னற்கு ஆயுதம், மந்தரை - 20
முனிவருரையை விதி பின்பற்று கின்றது, மந்தரை - 20
முனிவரேவின செய்தல் நன்று, நகா - 23
முனிவன், பள்ளி - 121
முனிவன்மொழியுஞ்சாபம், நகர்-73
முனிவ னிவ்வல்லவ காண்கிலே னெனல, தைவ - 59
முனிவனுடன்கூயன் வரினும்வரும், நகா - 70
முனிவு - கோபம் வனம் - 41
முனிவெஞ்சுதல், கைகேசி - 34
முனைவா - முனிவா, கைகேசி - 87
முககு - மலாககாமுடி, பள்ளி - 20
மூட்டாதகாலங்கடையீ, நகா-116
மூடியகளி, வனம் - 13
மூண்டெழுகாதலான், பள்ளி - 43
மூண்டெழுபெரும்பழி, மந்தரை-44
மூண்டெழுமாசை, ஆறுசெல் - 27
மூத்த வரசர்க்கு உரியது துறவு, மந்திர - 30
மூத்தவரிருக்க இளையவரசுபுரி யா, ஆறுசெல் - 16
மூத்தவற்குரிததரசெனும் முறை, மந்தரை - 69
மூத்தான், குகப் - 66
மூப்பிடையெவறுத்தல், நகர்-58

- மும்புரிமப் அடைதல், மந்திர-30 மெய்யெனும் மாதவம்புரிந்தவன் -
மும்பெனும்வீடு, மந்திர - 18 தசரதன், சித்திர - 39
, கைகேசி - 91, ஆறுசெ மெய்வணக்குறுவேய், சித்திர - 34
ல்-31 மெல்லெனப்போதல், வனம் - 47
மூரல், கைகேசி - 75 மெழுது. கங்கை-65
மூரி-மிகுதி, வனம்புகு-21 மென ஹாசு, குகப் - 56
மூரிமாககள், ஆறுசெல - 57 மேகங்கள். வனம்-41
மூரிமாநகா, ஆறுசெல்-24 மேகவகுமுறுதல், வனம் - 41
மூரிவிற்றை, நகா - 236 மேகத்தோய தனிக் கோயில், நக
மூலம், வனம் - 38, 41 ர - 29
மூலம்வந்துதலியமூவா, திருவடி-73 மேகலை, நகா - 179, ஆறுசெல்-40
மூலமில்லகனவு, திருவடி - 18 மேகலைத்தடம் X கடல், நகா - 184
மூவா திரிமூர்த்திகள், மந்திர-31 மேகலைநாணவளைகளைச் சிந்துதல்,
மூவராய் முதலாகி மூலமதாகி, கைகேசி - 85
கைகேசி - 62 மேலை நிலமகள். மந்திர-38
மூவுலகிலும் இராமனைப்போற் மேகலைபையறுததல் X தனபுகழ்
பொலிவாரிலலை, நகா-63 வல்லியை வேறுததல், மந்திர-85
மூவெழுமுறைமையென குலங்கள் மேதிகள், கங்கை-8
பொருதுபோககியசேவகன். மந்திர-79 மேத்யோடானபுகக கசிரவனாக
மூழ்குவ, வனம்-11 மெயதுதல், தைல - 3
மூன்றுதல கிடந்த தோணமுனி, மேரு-மலை, நகா-123
திருவடி - 137 மேருவும் பொருவருவ கோயில்,
மூன்றுலகினுக்கு மிடுக்கணமூட்டு மந்திர-73
வான், மந்திரை - 40 மேலவானவா, திருவடி - 66
மூன்றுலகு, குகப் - 65 மேலைவேலை - மேரஞ்சமுத்திரம்
மூன்றுலகு மீனரூனமுன்னீன்று வனம்-37
ன்-திருமால், குகப்-65 மேவுதல், நகா-29, கங்கை-9
மெய-தத்துவஞானம் நகா - 212; மேனமுறை, நகா-127
உடல், நகா-77 மேனமேலுயாச்சியணி, மந்திரப் -
மெயக்கொடுவரு, பள்ளி - 103 44
மெய்க்கணெகின்ற பிழிகள், சித்திர
ர - 37 மேனமை, மந்திர-9
மெய்ததிரு, மந்திர-62 மேனா, மந்திர - 69
மெய்ததிருத்துவேந்தன், நகா-15 மேனியும் ரீராதல், நகா-103
மெய்ப்புதல்வராக, திருவடி - 126 மேனியுளாததல் வணக்கக்குறி,
மெய்ப்புதல்வன், நகா-95 கங்கை - 41
மெய்மமை, மந்திர - 23 மை - கருமை, நகா - 83 குற்றம்,
மெய்மமைநிற்பதாகி யிறந்தான். குகப்-8
குகப்-68 மைந்தா, வனம் - 28
மெய்மைபொதித்தன, நகா-16 மைந்தா தோள தார துறத்தல்,
மெய்யாகிய ஆபரணம், நகா 27 பள்ளி - 19
மெய்யார்தவம், நகா - 65 மைந்தரும் மட்டையரும் தொ
மெய்யின்மெய், நகா-59 டர இராமன் தன்கோயி லடைதல்,
மெய்யின்மெய்யே, நகா - 70 மந்திர - 74
மெய்யுயிரினுயான், கங்கை-65 மைந்தரைக்கொன்றுளோன், பள்
மெய்யெனுல்லணிபுண்ட வேள் ளி - 104
தன், பள்ளி - 29 மைந்தரைப் பெறுதல் துயர்நீவி
இருமையும்பெற்றற்கு, மந்திர-65

- மைத்தரை யின்மையின் வருத்து பாசகாக்குவேண்டிய பொருளை
தல், மந்திர-29 உண்டு அல்லது இல்லை யென்று
மைத்தற்குஞன் வயதத தெனக சொல்லாது இழுக்கடித்தவன், புள்
தோசலை தேயியானே வேண்டுதல், ளி - 114
மந்திர - 96 யாண்டு - எப்போது, நகா - 130
மைந்தன், நகா-84 யாண்டையான், பள்ளி - 43
மைந்தன்வரவே றோக்கும் மாத யாணா - புதுமை: நகி - 149
வார், நகா-82 யாணாப் பொங்கு சுற்றம், கங
மைந்தனலாதுஉயிா வேறிலாத கை - 44
மன்னன், கைகேசி - 20 யாதினு யிளிய நண்பன், கங
மைந்தனுந் தானும யாளுதல். கை - 46
நகா-197 யாதுமிலாக்குஇயையாதன யா,
மைந்திறைத்தவேல். சித்திர-37 சித்திர - 52
மையகண்ணி-சீதை, சித்திர-52 யாமபேரி - இரவின் முடிவைத்
மையல் - மயல், மயக்கம், நகா - தெரிவீக்கும முழா, கைகேசி - 57
173 யாப, பள்ளி - 58
மையற்கொடியான், தைவ - 76 யாருமறக்கிலா நாமநம்பி, கைகே
மையறேன்று நேறிவாழ் துணைத சி - 40
தம்பி, நகா - 139 யாருமின்றியவீதி X வாரியின்றிய
மையோவடிவு, கங்கை-1 ஆறு, பள்ளி - 35 [சி - 27
மைவிளக்கிய தன்னவிருள், தை யாரொ டரசான்வது, கைகே
வ-49 யாவன், கங்கை - 39
மொட்டு, சுகப் - 51 யாவையுஞ்செய்தல் - எவற்றையுஞ்
மொய், மந்திர-54 செய்தல், சித்திர-52
மொய்த்திணைடி, நகா-111 யாழ். சித்திர - 28
மொய்த்துக, நகா-199 யாழ்சை யஞ்சியவஞ்சொல், கை
மொய்ப்புலியன்னா, சுகப்-16 கேசி - 1
மொய்ப்பு - வலிமையுள்ள மாயபு யானென வுரியாய, கங்கை - 76
ஆகுபெயா, நகா - 215 தோள், திரு யானைகண்டு இருள் சித்திப் பின்
வடி - 47 நினதெனலாகும வனம்-10
மொயமமாணவினை, நகா-43 யானைசசேனையின மிகுதி வருண
மொயயுறு துமலா, சித்திர 44 னை, சுகப்-2
மொழி X கடலமிதின் தெளிவு, யானை கழைக்கொண்டு வண்டோச
கங்கை-2 சுதல், சித்திர-10
மொழிதல் - சொல்லுதல், மந்த யானை துயிலெழுதலின் வருணை,
ரை - 1 கைகேசி 49
மொழிந்தபேருழி, ஆறுசெல்-25 யானை நெருங்கிக் கங்கையினீந்து
மோட்சசாரிராசசிபம், மந்திர - 25 தல் X ணுழியறுதியில் முடிவுறமகா
மௌலி, கைகேசி-72, நகா-2 கிரை முகப்ப இனமழை முற்றுதல்:
யா, கங்கை - 39 குதப்-49
யாககை, ஆறுசெல்-22 யானைப்பந்சி, சுகப்-53
யாக்கை றோமொக்குளின் விளியும், யானை பாம்பினால் விழுநகப்பெற்று
திருவடி-79 அதன்வயிற்றிலடங்குதல், சித்திர-4
யாககை போக்கிய சகராபுகழ். யானைமழைமுழக்கத்தை ஆளிமுழ
- 25 க்கமெனமயங்குதல், சித்திர-58
யாக்கையைக் காக்கப் பகைவரிவ யானை முதலியன மண்ணைமறைக்
லிடை உணவுஏற்றவன், பள்ளி-113 தல், ஆறுசெல்-26

யானையீட்டம் புரை சுற்றத்தான், கவகை - 30

புகம் - சற்பம், குகப் - 11

யோகரும் துபருழ்த்தா, ரகா - 217

யோகி, சித்திர - 11

யோகு - உலகத்தைப்பாதுகாக்குஞ் சித்தனை, மந்திர - 5

யோனிகள், நகர்-78, திருவடி - 76

ரத்திவகன் - பிறைச் சக்திரன்.

கவகை - 18

வகிதல் - பிரிதல், ரகா - 189

வகுத்தல் - படைத்தல், தைவ - 4

வகைதல் - வகைப்படுதல் மந்தரை - 60

வங்குரீக்கடல், குகப் - 50

வங்கம கூம்பொடு வே.

தல் X யானை கையெடுத்தது நீட்டி நீகதுதல், குகப் - 49

வங்கிமம் - இசைசகுழல் கைகேசி - 60

வச்சிராயுகம் X மருங்குககை-34

வசிட்டமாமுனிவன், திருவடி-118

வசிட்டன், மந்தரை - 24

வசிட்டன் அரத்தணாகுழாததொடு தோ மிசை போதல், மந்திர - 76

வசிட்டன் இராமபட்டாபிஷேகத்தை யுடன்பட்டிக் கூறல், மந்திர - 36 43

வசிட்டன் ஈமக்கடன் செய்பவர்த பரதனைத் தடுத்தல், பள்ளி - 132

வசிட்டன் கைகேயியைக் கண்டித்தல், ரகா - 44-46

வசிட்டன் சாட்சிபாபிருக்கக் கைகேயியையும் பக்கனையுச் தசரகனதுறத்தல், ரகா - 50

வசிட்டன் தந்தையிற்த்தது குறித்து வருத்தலாகாதென இராமனுக்கு உபதேசித்தல், திருவடி - 70 - 79

வசிட்டன் தசரத்தவரின் துயரத்தணித்தல், தைவ - 86

வசிட்டன்போயச் சொன்னால் இராமன் காணக்ஞ் செல்லா னென்று தசரதன் கருதுதல், ரகா - 68

வசிட்டனைத் தசரதன் புகழ்த்தது, மந்திர - 46

வசுச், ரகா - 42, கவகை-72

வசைக்கைசதல் - பழிக்கு வாடுதல், திருவடி - 114

வசைகொண்டான், பள்ளி - 78

வசைப்பொருள், கைகேசி - 19

வசை பெற்றவா பிறத்த பயனை

யடையாதவா, மந்திர - 30

வஞ்சம் - கபடம் கைகேசி - 9

வஞ்சமில்லாமனத்தான் - தசரதன்: தைவ - 71

வஞ்சனை, ரகா - 189

வஞ்சனையாலரசெய்திய மன்னர், குகப் - 14

வஞ்சி, மந்தரை - 67, கவகை - 56

வஞ்சி இடைக்கருநனுதல், கவகை - 20

வஞ்சி சென்றிறுத்தவன்-வஞ்சிப்பூ மாலைகுடிச்சென்று எதிர்த்த பகைவன் பள்ளி - 109

வஞ்சித்தபேதை-கைகேசி, ரகர் 113 உடடம், தைவ - 8, சிலாவட்டம்: சித்திர - 8

உடங்கொளபூண், சித்திர - 4

உடத்தைச், கவகை - 75

உடநிசை வருமபோது இராமன் வருவே னெனல், கவகை - 75

உடமணிமுலை, வனம் - 15

உடவனல், தைவ - 87

உடவ்னலைவஞ்சி வேலைகடவாத கடல X முனிபணியால் வைகிடும்

ரகரம் தைவ - 87

உடி-கூமை, திருவடி-22: அழகு, தைவ - 67

உடிககனை, திருவடி - 37

உடிசிலை, கவகை - 47

உடித்தல் - திருத்தச்செய்தல், வனம் - 31

உடிடுகுகை, பள்ளி - 10

உடிவு, கவகை - 1

உடு - குற்றம், சித்திர - 30

உண்டலிடுதல், ரகா - 184

உண்டாடுதா, ரகா - 25

உண்டு, கைகேசி-6 X கருவிழி: மந்திர - 56 X இருத்தை, வனம் - 8

உண்டு கண்ணும உள்ளமும், மந்திர - 52

உண்டுகுழல்நப்படி சுழலுதல், கவகை - 3

வண்ணமேகையை வாயில் கொள்ளு
தல், வனம் - 13

வண்ணம், நகா - 41

வண்ணமேகலை, மந்திர - 38

வண்ணவன்மயிர், கங்கை - 33

வண்ணவெஞ்சிலை, மந்திர - 52

வண்ணம், திருவடி - 66

வணக்கம், தைல - 38

வதனம், நகா - 161

வதனமென்னுந்நாமரை, கங்கை - 56

வதனராசி, தைல - 1

வதிட்டன், திருவடி - 67

வந்தருளுதல்-பிறததல் மந்திர-66

வந்தனைமுதலியமாற்றம், தைல-33

வந்தனைவைத்தல், பள்ளி - 58

வந்திகள், பள்ளி - 17

வம்பு - வாசனை குகப - 19; கச்ச
தைல - 15

வயங்குதல், சித்திர - 8

வயங்கெரி, சித்திர - 31

வயம், கைகேசி - 32

வயமா - புல்; கங்கை - 70, வன
ம் - 10

வயமாலை திசைதிசைச் செல்
துறுதல், கங்கை - 70

வயல் ஏதுறத்தல், பள்ளி - 19

வயவா, சித்திர - 18, திருவடி-36

வயிரப்பைமழை, கங்கை - 51

வயிரவாள், ஆறுசெல் - 7

வயிரியா - பாடகா: பள்ளி - 32

வயிற்றிப்பெற்றாயு, நகா - 137

வயிற்றினை கையாற பிசைதல்,
நகா - 11

வயின், மந்திர - 71, பள்ளி - 126,
திருவடி - 45

வயின் வயின்றோறும், வனம் - 45

வரங்கொடுத்த நாயகற்கு நன்று
நன்று: நகா - 110

வரங்கொடுத்து மகனே தீதல், தை
ல - 75

வரதன் - இராமன் நகர் - 138,
சூரியன் பள்ளி - 92, தைல - 58

தசாதன், திருவடி - 96

வரத்தேனென்று தசாதன் கூறு
தல், கைகேசி - 44

வரநல்கப்பரிநதாலென்றும், கை
கேசி - 43

வரம், மந்திர - 73, மந்தரை - 77,
கைகேசி-8, ஆறுசெல்-11, குகப-73

வரம்பறுதிரு, மந்திர - 68

வரம்பறுதுயரால் கணபனிக்கா
து இருமபன மனத்தின் ராதல், நகா
-176

வரமல்காலம், மந்திர - 29

வரமயிலகோடி, ஆறுசெல் - 30

வரமயிலதோற்றமாககள், கங்கை-55

வரமபு-எலலை மந்திர-1, மந்தரை-8

வரம் பெற்றவன் வையஞ் சரதம்

முடையாள, நகா - 138

வரமீது கணவன் ஆற்றாதயார்
தான், நகா - 52

வரமீயாவிடின் மாளவேனெனல்,
கைகேசி - 19

வரவீசுதல் - மிகவீசுதல் வனம்-15

வரவு - வருகை பள்ளி - 1

வர வேதா கொள்ளுதல், வனம் -
20

வரப்பாலா, திருவடி - 69

வரன்முறை, மந்திர - 14, 61, ம்
தரை - 67, திருவடி - 78, ஆறுசெல்
- 1, பள்ளி - 4

வரி - கட்டு, சித்திர - 18

வரிகள் - இரேகைகள் மந்தரை-63

வரிசை - மரியாதை திருவடி 12

வரிசை வழமை மரபுரி, குக
ப - 48

வரித்தல் - கட்டுதல் கைகேசி-50

வரித்து - இறுக்கி, கைகேசி - 43

வரிவண்டு, கங்கை - 3

வரிவில, கங்கை - 50

வரிவிலெயி, நகா - 21

வருடை மரகதஞ்சுற்றப் பசும்பரி
புரையும், சித்திர - 3, இது மானி

னத்தைச்சேர்த்த தென்றும், எட்
டுகநா லுள்ளதென்றும், முதுகி

லுங்காலுடைய தென்றாக கூறுப.

வருணம், நகர் - 78

வருதல்-சஞ்சரித்தல், வனம் - 18

வருந்தாவண்ணம் வருந்துதல்,
தைல - 80

வருந்தித்தரவந்த வருது, கங்கை-
27

வரை, சித்திர - 36

வரைப்புயத்தண்ணல், நகர் - 187

வரைபுரையகலம், மந்திர-57
 வல்லர்-வித்தகர்: பள்ளி-13
 வல்லிக்கொடி, வனம்-18
 வல்லிதாங்கமை, சித்திர-13
 வல்லு-காடு: விரைவு என்பாருமு
 னர்: வனம்-42
 வல்லையின், கைகேசி-78
 வலங்கடித்து-வலிபைவிட்டு ரகா-
 192
 வலங்கொள்ளுதல் - பிரதட்சணா
 செய்தல் மந்திர-99
 வலத்தான் மதியான் வைத்தென
 னு ரின்றா, கைகேசி-40
 வலம் - வெற்றி பலமுமாய்; ரக
 ர்-128
 வலவன்-சாரதி குகப்-64
 வலித்தல் - உறுதிக்கொள்ளுதல்
 தைல - 74 கொலலுதல், மந்தை -
 70
 வலியபுல், குகப்-40
 வலியனென்னுதல், பள்ளி-3
 வலியனோ என்று சேமம விசாரித
 தல், திருவடி-56
 வழக்கிற் பொய்த்துனோன், பள்
 னி-104
 வழக்கு, மந்திர-48
 வழங்குதல் - சொல்லுதல் மந்த
 ரை-68
 வழாமல், திருவடி-12
 வழி, மந்திர - 24: இடம, பள்ளி-
 51
 வழிக்கொளமுன்னம், கைகே
 சி 84
 வழிச்செல்வா, ஆறுசெல்-54
 வழிபாடு - பணிவிடை ரகா-24,
 கவகை-63
 வழியிடையிலே மகளிரை ஆறலை
 ப்பார்க்குக் காட்டிக்கொடுத்தது தன்
 னுயிர்கொண்டேகிடுனான், பள்ளி-
 106
 வழியுடைத்தாய் வரும் மரபு, பள்
 னி-14
 வழிவரு தருமத்தை மறத்தல், பள்
 னி 108
 வழக்குதல், ரகர்-194
 வழத்துதல்-துதித்தல், கொண்
 டு-100தல்: ரகர்-239

வழுவுதல், கங்கை-69, குகப்-33
 வள்-உறை: ஆறுசெல்-7
 வள்ளல்; கங்கை-36, பள்ளி-122,
 123. திருவடி-34
 வள்ளற்றன், ரகர்-62
 வள்ளிருண்ணிடை, கங்கை-19
 வள்ளுகிப்பிலி, குகப்-10
 வள்ளுவா, மந்தை-25
 வள்ளுறை மந்திர-59
 வள்ளுமாய்க்கள் - செல்வர், மங்கல
 பாடகருமாய் பள்ளி-32
 வளைகன், சித்திர-29
 வளைத்திரிதல் கைகேசி-64
 வளைத்துமிரும வேங்கைக்கொம்
 பு காலிற் பணித்தெழுவுது மானும்,
 சித்திர-16
 வளைமுத்தன வாசி, பள்ளி-12
 வறக்கலை-மரபு, ரகா-147, வன
 ம-38
 வறக்கலைவினுடையான். குகப்-29
 வரபுறுத்துதல் - உறுதிப்படுத்தல்:
 தைரியப்படுத்தல், ரகா - 16, 20
 வறரா, தைல-57
 வறறு, ரகா-61
 வறத்தல்-வற்றச்செய்தல், மந்திர-
 93; வற்றுதல், ரகா 177, சித்தி
 ர-19
 வறிஞா பொண்ணைப்பெற்றுப் பி
 னைத்தவா X இடமனைப்பெற்றுக்
 காட்டுக்குச் செல்லுமாறு இழுகரும்
 கோசலை, ரகா-13
 வறியன், பள்ளி-55
 வறியன் வணுகுதல், குகப்-57
 வறியோதனம், ரகா - 31
 வறுத்தல், வனம்-40
 வறுமை - இல்லாமை, தாரித்திரி
 யம், மந்தை-72, ரகா-215. தைல-51
 வன்கண், ரகா-64
 வன்கண்மை-கொடுமை, தைல-75
 வன்கணுலோபா, பள்ளி-26
 வன்கேசியாகோன் மங்கை, ரகர் -
 36
 வன்பழி, பள்ளி-82
 வன்புலக் கன்மன மதியில் வஞ்ச
 ன், தைல-23
 வன்மாயகைகேசி, ரகர்-72
 வன்மைமறப்பயன் என்று, தைல-80

கீகடி

அரும்பதவகராது முதலியன

வனஞ் செல்லக் காரணம் - தீந
கிழைத்தா, தெய்வஞ்சிறியா, விதியி
னலா? பள்ளி-61

வனஞ்செல்வதில் இராமனுக்கு
வருத்தமில்லை, நகர் - 146

வனத்துப் போனது பொறுக்கிலா
மை உயிரித்தது, பள்ளி-65

வனம்-கீ, நகர்-85 காடு, நக
ர்-90

வனம் பன்மரஞ்செடிகளோடு தொ
டர்வது, ஆறுசெல்-28

வனம் புகலிடம், நகர்-183

வனம்போனால் என்னையும்அழைத்
துப் போக எனல, நகர்-19

வனம் வெம்மை மாறுதல், வன
ம்-40

வனமளித்தல், நகர்-115

வனமானதல், கைகேசி-10

வனமுலைக்கொடி, சித்திர-26

வனமேகென்றேவிய இராமன் X
அருளுடை யொருவனீக்கப் பிணிய
வீழ்த்த காரேறு, கைகேசி-109

வனவாசத்திற்குக்கேடிலலை. மேல்
வரு முதியம் எல்லையிலின்பம், சித்
திர - 57

வனைதல், சித்திர-24

வனைத்த பொற்குழந்தால் நகர்-3

வாககினால் வரத்தருதல், பள்
ளி-65

வாககு, ஆறுசெல்-4

வாகை கொள்ளுதல்-வெல்லுதல்,
நகர்-139, பள்ளி-109

வாவருதல்-கைக்கொள்ளுதல், சித்
திர-13 வளைதல், நகர்-198, சித்திர-
13 போக்குதல், கைகேசி-86

வாவருவேய் கழை, வனம்-30

வாசக்குழல், வனம்-17

வாசகம், மந்திர-44, 50

வாசகமென்னு மனல், நகர்-9

வாசமாருதம், கைகேசி-52, வன
ம்-15

வாசி, பள்ளி-12

வாசி துளைமுக்கத்திற் சுருதி விளம்
பின, பள்ளி-12

வாசிமனத்தின் முத்துறுதல். கை
கேசி-58

வாட்டம், நகர் 84

வாடை - தென்றற்காற்று, கை
கேசி-54, திருவடி-14

வாடொடுதானையான், பள்ளி - 94,

வாணன் வேண்டேன் வேண்
டேன், நகர்- 58

வாணி-சொல், கைகேசி-60

வாணித்திலங்கையா, நகர்-149

வாணிமி மதியம் X கண்களை
யுடைய முகம் மந்திர-59

வாணிவாநகை, பள்ளி-7

வாணிவாநகை மாதரான், கைகே
சி-46

வாணிவல்லவா, மந்தரை-11

வாமம்-அழகு, கைகேசி-49

வாய கையிற்புகைத்தல் அடிக்கக்
குறிப்பு, கைகேசி-80, 104, கை
கை 41

வாயத்தனகூறுதி, நகர்-136

வாயமடுத்தாணனுதல், கைகேசி-9

வாயமை - சொல், மந்திர - 80

வாய்மை கினியாருளினி மன்
ன, கைகேசி - 30

வாய்மைக்கு அருக்கனுவமை, பள்
ளி - 63

வாயமைக்கு மெய்புற்றார்மாருளா,
திருவடி - 60

வாயமைவின்குதல் கீமை, திரு -
வடி - 115

வாயமையே தாய்மை, திருவடி
115

வாய்மொழி, சித்திர - 55

வாய்விரித்து - மலர்த்து, கைகே
சி - 52

வாயல் - வாசல், கைகேசி - 2

வாயல் நெருக்கீவகத் தவக்கிழவன்
வருதல், கைகேசி - 76

வாயில், மந்திர - 56

வாயில் கடிதேகாது கணகராசி
முதலிய சொரிவா, கைகேசி - 96

வாயொளி மறுவருதலும், நயனங்க
ளருவி சோதருதலும் துயரத்தால்,
பள்ளி - 46

வா - கவசம், கயிறுமாய்: மந்த
ரை-37: தோல்வார், நகர்-209: கச்சி,
கைகேசி - 22

வார்கடாம், ஆறுசெல் - 47

வார் குழந்தை, கைகேசி - 23

அருட்பதவகராதி முதலியன

- வார்சிலைத் தடக்கை வள்ளல், வான் - மூலப்பிரகிருதி, மந்திர-1,
குகப் - 39 'மலுலகம், ஆறுசெல் - 9
- வார்தல்-நீளுதல், கங்கை-33 வான்பிறங்கிய புதழ்மன்னர்தொல்
வார்யிசைப்பம்பை, ஆறுசெல்-33 குலம், தைல - 31
- வாரணப்பாகர், பள்ளி-13 வான்புனையிசை, நகர் - 1௧4
- வாரணமரற்றக் கரா வுயிர மாத்றிய வான்றறசேனை, திருவடி - 137
- து, கைகேசி-90 வான்றொடர்திரு, ஆறுசெல் - 19
- வாரம்-அன்பு, மந்திர-41 வானகங்கை, திருவடி - 9
- வாரரா முலையார், நகர்-96 வானகம் உன்னின் முன்னம் புகு
வாரி-கடல், கைகேசி-77 வேன், நகா - 59
- வாலுக்கப்பரப்பு, தைல-9 வானகம்பற்றில்லாவலிமை, தைல-44
- வாலுக்கம்-வெண்மணல், தைல-15, வானககாராகுறிகாட்டுதல், வனம்-1
பள்ளி-35 வானடைய நாளிருந்தேன், திரு
வடி - 65
- வாலுக்கம்வள்ளாக்கும் ப வானததுடன் மலர்தல் X புனல்
மணுவிற்றயிலும் மகளிரா, தைல - 15 வந்த கான்பாற்றமணியிமைத்தல்,
வாவி - நீர்நிலை, தைல - 10 சித்திர - 19
- வாழ்க்கை, கங்கை - 36 வானம் X நீர்நிலை, சித்திர - 42
- வாழ்கிலான்-இறப்பான், நகா-166 வானம் பணிபுரை துளிதருதல்,
வாழ்த்தல், நகா - 3 வனம் - 2
- வாழ்வதற்கு மேலென், மந்த வானவகனிநுரும மானம் X குழ
ரை - 49 லாநேறமமப்கள், குகப் - 59
- வாழ்வினை நுதலிய நாள் சீரை வானவா, மந்திர - 43, 70
- சாத்ததுதல், நகா - 164 வானவா தேவியா, திருவடி - 13
- வாழ்வுச செலவம், தைல - 69 வானுட்டுயககுடா. தைல - 65
- வாமுநாளுள வென்றயின் மாய வானிடையீன் X குருவிந்தக்கல்,
வரோ, நகா - 231 சித்திர-17
- வாழை X மங்கையாகுறவகு, மந்திர - 30, சித்திர - 33 வானிலுள்ளதையும் கொணர்வேம்,
தரை - 30, கங்கை - 61
- வான் X புருவம், மந்திர - 56 வானிறவெள்ளம். கங்கை - 24
- வான்புரைவிழி, வனம் - 17 வானினுமபரான் ஸ்ரீராமன், திரு
வாள்வீரக்கன்பன், குகப் - 24 வடி - 58
- வாள் வேநதா. நகா - 93 வானுநீலனுமான பூதம் வீழ்வ
வாள் வேலான் முனைமுதத்திறத போலப் பீரணிகளுடைந்தொதுங்
தல், தைல - 66 குதல், நகா - 120
- வாளவடி, வனம் - 40 வானுநீட்டம், நகா - 84
- வாளி, கைகேசி - 54 விசித்த - தொடக்கிய மந்திர-64
- வாளிப்புட்டில், நகா - 118 விசம்பிடை, திருவடி - 130
- வாளின்மேல் வரு மாதவம்-நல்லர விசம்பி னூருஞ் சுடரை மன்னர்
சாட்சி, மந்தரை - 14 மகுடகோடி. மறைத்தல், கைகே
பள்ளி - 113 சி - 75
- வாளினேறு, கைகேசி-45 விசம்பு, குகப் - 61
- வாளும் வேலும் விட்டளாயின விசம்பு தூர்த்தல், சித்திர - 36
- வானை கணமயில், சித்திர - 2 விஞ்சை, நகர் - 23
- வானுலாநுதலியாமருவகுல் மின் விஞ்சைகள், திருவடி - 124
- னொளி மிளிர்ந்தல், ஆறுசெல்-48 விஞ்சை நாடியா, சித்திர - 20
- வானுழவன், மந்திர - 61 விஞ்சையர், நகா - 122

- விடவகொணேக்கி, சித்திர - 37
விடலை, நகர் - 88
விடியல், கவகை - 45
விடுஞ்சுவல், குதப் - 5
விடுதல் - துறத்தல்: மந்திர - 22;
உடன் சேர்த்தல்: சித்திர - 2, தருகு
தல்; நீங்குதல்: தைல - 8
விடை, கவகை - 64
விடை கொள்ளுதல் - உத்தரவு
பெற்றுக் கொள்ளுதல் கைகேசி -
110, கவகை - 77
விடைதந்திக, தைல - 42
விடைப்பாகன், சித்திர - 7
விடையருளுதினக கேட்டல்.
கவகை - 64
விடையன்ன தொரகடையான்.
கவகை - 2
விண்^xகவகை. குதப் - 59
விணசுட கெடுதல், நகர் - 116
விண்டலத துறையும் வேத்தன,
நகர் - 185
விண்டு - விண்ணுலகு திருவடி -
138
விண்டுவினுலகிடை விளங்கினான்.
தசரதன், திருவடி - 77
விண்டொட நிவந்த கோயில். கை
கேசி - 79
விண்ணகம் உடலொடு மெயது
தல், மந்திர - 77
விண்ணட்டவா, நகர் - 122
விண்ணிடையேகுதல். பள்ளி - 84
விண்ணுகா - மாரிகா, திருவடி-79
விண்ணுறுதல், பள்ளி - 37
விண்ணோ, தைல - 79
விண்ணோரெதிர்கொண்டிட வேகு
தல், நகர் - 81
விண்தருதல், சித்திர - 36
விண்புகுதல், பள்ளி - 62
விண்முதலியன் அழித்தேகுதல்,
நகர் - 18
வித்தகன் - வல்லடைபெற்றவன்
பள்ளி - 13, தைல - 46
வித்துதல் - கீழே வீழ்த்துதல், வி
தைவிதைத்தல் வனம் - 40
விதானம் மயிற்சீலியால் வகுத்தல்,
சித்திர - 49
விதி - முறை. ஆறுசெல் - 85
விதிக்கும் விதியாகும் விறற்றெழில்,
நகர் - 135
விதி கொடிது, நகர் - 106
விதி செய்தவினை, தைல - 74
விதி தரு நவை, வனம் - 25
விதி நெஞ்சைப் புண் செய்தது,
நகர் - 105
விதியின்பிழைதான் வனஞ்செல்லு
வதெனல், நகர் - 134
விதியினைவென்றவருளரோ, தைல -
56
விதியும் ஆவதற்கும் அழிவதற்கும்
அத்தனையேவ நீற்கும், மத்தரை-10
விதியென் சீ, திருவடி - 75
விதியேயோ, நகர் - 114
விதிவலி, மந்திர - 35
விம்மல்-மனவருததம், சோகம், ப
ள்ளி - 6. 119
விமமனோப, நகர் - 218
விமமறுதல் - ஐயம் நீங்குதல், திரு
வடி - 20
விம்முதல்-அழுதல் நகர்-9,153; திரு
வடி-135 பள்ளி-47-121, கைகேசி-
14. கலங்குதல், நகர்-91, 124;
சுதல், நகர் - 218, தைல - 84; ஒலி
தல், பேரொலி செய்தல், கைகேசி -
60, பள்ளி - 9; பொருமுதல், நகர் -
43, பள்ளி - 119, 135; துரிதப்படு
தல், வருத்துதலுமாய் பள்ளி - 43
விமமுறுதல்-ஒலித்தல். நகர்-209-
கலங்குதல் குதப் - 29
விமலனுத்தியிற பூத்தவன், ஆறு
செல் - 16, விமலன் - திருமால்.
விமானம்சத்திரகூடமலையிற் போ
வது வருவது மாதலின் வருணனை,
சித்திர - 36
விரகினைய்தினர் மந்திரிமா: ஆறு
செல் - 1
விரஞ்ச - விரைந்து திருவடி - 41
விரதம், தைல-58, நகர்-138
விரதமாதவம், மத்தரை - 57
விரதமுற்றிருத்தவன்-இராமன்: தி
ருவடி - 27
விரதவேடம், திருவடி-96
விரவலா வெரிநிடை விழித்தல்,
பள்ளி - 99
விரிசசுமூட்டுதல், சித்திர - 46

விரித்தநாணல், கவகை - 50
 விரித்தல் - விளங்கச் சொல்லுதல்.
 மந்தரை - 33
 விரிதல் - பரத்தல், விளங்குதல்
 கைகேசி - 100
 ரைப்புனற்கவகை, கவகை-9
 விரியிருள், கவகை-49
 விருகம்-செஞ்சாய், கொடுவிலகரு
 நகர் 83
 விருத்தமாதவா, கவகை-42
 விருத்தா - யெசுசென்றவா ஆறு
 செல் - 5
 விருத்தி - அறுதொழில் வளாச்சு,
 குகப் - 73
 விருத்தேசனன், நகா - 79
 விருத்தினன், சித்திர - 39
 விருத்து, கவகை - 27, தைல - 68
 விருப்பு, பள்ளி - 40
 விரும்பலா, பள்ளி - 116
 விருமயிய - விருமயுமபொருட்டு
 மந்திர - 18
 விரை - வாசனே, நகா - 161
 விரைவின், மந்திர - 50
 விரைவு, மந்திர - 51
 விரைவோடு, நகா - 91
 வில் X நுதல்: வனம் - 12
 வில்லணைத்துயாத்ததோள் வீரன்,
 ஆறுசெல - 58
 வில்லாதோளான், பள்ளி - 82
 வில்லாலடுமாவுல்லாய், நகா - 57
 வில்லான், குகப் - 15
 வில்லி - வில்வீரன் சித்திர-13
 வில்லின்கல்வி - தநூவித்தை கு
 கப் - 8
 வில்லின்விரித்த ஆண்டொழில்
 பள்ளி - 113
 வில்லின்வேதம், பள்ளி - 13
 வில்லினம் - தொகுதியானவில்,
 கவகை - 71
 வில்வானையொழித்துத் தவப்பள்ளி
 வாயிலை நண்ணுதல், கவகை - 37
 வில்வினையுரிமை, மந்தரை - 62
 விலங்கல் - மலையும மிருக்யும கை
 கேசி - 71: X தோள், மந்திர - 62
 விலங்கற்றிண்டோள், குகப் - 67
 விலங்கன்மாளிகை, மந்திர - 51
 விழிவெழுமிவா, நகா - 210

விழாப்போதுதல், பள்ளி-23
 விழி - கண, நகா-152, கவகை-5,
 X சேல: கவகை - 24
 விழிக்குவகண் இராமனையன்றி
 நேறில்லாதவன் தயராதன், நகர் - 49
 விழிகொள்ளாவனது, வனம் - 13
 விழித்தகண்ணன், கவகை - 54
 விழித்தனன், மந்தரை - 54
 விழிபுனல்பொழிகண், கவகை - 58
 விழிப்போயிற்றின்றென்றா, நகா-89
 விழியினெடத்தகால், ஆறுசெல-50
 விழுங்குதல்-உயிர்ப்பை யுட்கொள்
 னுதல் நகா - 11
 விழுந்தாற்றுதல் சிருவடி - 40
 விழுந்தான், நகா - 9
 விளாடிலேநோன்பு நகா - 53
 விளக்கு X சேவன், சிருவடி - 75
 விளங்குகை, சித்திர - 17
 விளிதல் - அழிதல்; சிருவடி-79
 விளாகடடி, கவகை - 5
 விளைப்பது, பள்ளி - 60
 விளைபாடினன், கவகை - 6
 விளைவு - முடிவு, நகா - 35
 வின்கொளவாணுதல், சித்திர - 17
 விந்ருத்தனமாத, வனம்-12
 வினாவ், பள்ளி - 4
 வினை-கபடம்; தந்திரம் மந்திரப் -
 71, செயல், நகா - 31, சிருவடி-109
 வினைக்கடியாயை மந்திரகுணம்,
 மந்திர - 9
 வினைத்திரம் பள்ளி - 60
 வினைத்திரத்தல் - தீவினைமிருதல்,
 மந்திர - 79
 வினைமுடித்தவன், பள்ளி - 144
 வினைமின்டகிடேயமா, சித்திர-39
 வினைமேன், நகா - 56, 65
 வினைவெனறோமேவடம், வனம்-19
 வினைவெனறெனறுபாவான், நக
 ர - 43
 வீ - மலர் சித்திர - 42
 வீங்குதல்-வளாதல், கைகேசி-100:
 மயக்கம்மிருதல் நகா - 9
 வீங்குதோளண்ணல், வனம் - 36
 வீச, சித்திர - 14
 வீட்டுண்டு=விட்டுண்டு, அம்புவிட
 பபட்டு இனி விகாரமாகவன்றி, கொல்
 லப்பட்டு என்னினுமாம் நகா - 84

- சுவர்க்கம்: மந்தரை - 34
வீடுண்ணுதற்குப் புலன்கெடுதல், ப் - 9
மந்திர - 19
வீடுபெறுவோர் துறந்தோரும் ஞானிகளும் போரிடைப்பட்டோருமே, மந்திர - 22
வீதல் - இறத்தல்: கைகேசி - 44, நகா - 231, கங்கை - 49
வீதி, மந்திர - 51, கைகேசி-96, பள்ளி - 23 -
வீதி முத்துமணி லீலங்கனால் நாளொத்தல், மந்தரை - 33
வீர, மந்திர - 41
வீரகுணமென்பது, எவ்வளவுதான் பம பேரினும் அறத் துறவாமை, தைலப் - 30
வீரர் - நெஞ்சுறுதியுள்ளவா; மந்திர - 51: அநதணா, கைகேசி - 69 [20
வீராகுகிறபோதாச சேனை, குகப-வீராவீரன்-இராமன் மந்தரை-51
வீரன்-இராமன், நகா-3, தைல-58, கங்கை - 42, 50, சித்திர-48 [237
வீரன்முன்யாமவனமேவுதும், நகா-வீரனுக்கும் சூரியனுக்குஞ் சிலேடை, கங்கை - 49
வீரியாவீரம் விழுங்கிநிற வேலான், கைகேசி-22: வீரியா-வீரா.
வீழ்ததவ்வி, துயின் நராகமயில. அயோத்தியடைத்ததவ்வை X கைகேசி மந்தரை - 88 [ம - 36
வீற்றிருத்தல், கைகேசி-100, வனவீறுவேறென்றறகிலவாத அழகு: நகா - 125; சிறப்பு; சித்திர-15
வீறுகொளளுதல-மேம்பட்டு ஒலித்தல்: பள்ளி - 17
வெக்குதல், குகப்-57, பள்ளி-107
வெகுளி, மந்தரை - 40
வெகுளியைத் தவிரகென ஆணையிற்சூறியமொழியினும் சொல் கொடுத்து, நகா - 159
வெங்கணைகம், கங்கை - 18
வெங்கதிர், சித்திர - 15
வெங்கனல், சித்திர - 28
வெங்கான். நகா - 49
வெங்கொடுத்துயா, பள்ளி - 58
வெஞ்சிலை, மந்திர - 52
வெஞ்சுடர்ச்செல்வன், கங்கை-56
வெட்டுதல் - கழித்துகூறுதல்: குகப் - 9
வெண்குடை, திருவடி - 22
வெண்குடை சந்திரனுக்கு உவமை யாதல், மந்திர - 6
வெண்சோறு, பள்ளி - 81
வெண்டளவப்போதாம் பல், நகர் - 101
வெண்ணிலாப்பரப்பியதன் வருணனை, தைல - 52
வெண்ணிறக்கங்கை, கங்கை-18
வெண்ணிறத்தருப்பை, மந்தரை-23
வெண்ணிறக்கை, கங்கை-63
வெண்ணாற்பஞ்சு, தைல - 52
வெ.தொகொள்கோலினா, கங்கை-12
வெ.துமபதல் - வாடுதல். கைகேசி - 54
வெத்திறலவேந்தன், பள்ளி - 40
வெத்துயாககடல், பள்ளி - 143
வெத்துயா ரகம், பள்ளி - 104
வெருகேறி, நகா - 46
வெப்பு - தாபம் கைகேசி - 15
வெம் - வெமமை வனம் - 39
வெமபி - வெதுமபி கைகேசி - 18
வெமபியவேடா. குகப் - 19
வெமபிவேரத்திதல், கங்கை - 54
வெம்மை - வெறுப்பு. மந்திர - 87, துணபம் திருவடி - 71
வெயதின, பள்ளி - 131
வெயதுயாப்பு, குகப் - 42
வெயயகானகம், நகா - 74
வெயயபாதகம், கங்கை - 25
வெயயவன் - சூரியன் மந்திர-16, கைகேசி - 61
வெய்யவன் குலமுதல் வேந்தா, மந்திர - 16
வெய்யவன் சந்திரன்போலுதல், வனம் - 39
வெய்யோன் - கொடியவன்: சூரிய பள்ளி - 81, கங்கை - 1
வெய்யோனொளி தன்மேனிசசோதியில் மறைதல், கங்கை - 1
வெயில், சித்திர - 36; சூரியன், வனம் - 2
வெயில்விரிகனகக்குன்று, கங்கை-51
வெயிலின்கதிர் இளநிலவுபோலல், வனம் - 2

- வெயிறீக்கொடமைந்தவேல், நகா வேட்டை வேட்டை, நகர் - 74
-133 வேடா தேவரின்வலியார், கக
வெருவர-அஞ்சு: திருவடி-32, நக கை - 62
-76 வேடா முனிவாபோல முனிவில
வெருவதல், சித்திர-38, குகப்-55 ராதல், வனம - 41 [ப் - 22
வெருளுதல்-அஞ்சுதல் மந்திர-34 வேடுபார்கொடுத்ததெனும்புகழ், குக
வெவ்வரம்பயில்சுரம, நகா - 168 வேணடுதல், மந்திர - 63
வெவ்வரம பொருதவேலரசு, பன் வேணடுத்திறத்தாரும் வேண்டா
ளி-75 வரசாட்சி, திருவடி 64
வெவ்வாளரசன், நகா - 35 வேத்தவை. கைகேசி - 101; ஆறு
வெள்ளீர் - கடல் மந்திர - 20 செல் - 16
வெள்ளீருலகில விண்ணினுகரில வேதபாடகா, கைகேசி - 76
மந்திர - 20 வேதமேன இராமன். மந்த - 47
வெள்ளீருலகு. மந்திர - 20 வேதனை கைகேசி - 12; திருவ-52
வெள்ளம-மிகுதி கைகேசி-7, கூ வேதனை வெய்தகதி. ஆறுசெ-30
ட்டம் அசாவெள்ளம கைகேசி- வேதினை, தைல - 14
67; கடல், தைல-2.87 பெருகதிருள. வேதியா, கைகேசி 66, மந்திர-41, 42
குகப் - 62 சித்திர 18 ஆறுசெல-5, குகப் -
வெள்ளியாம்பல. சித்திர - 42 வேதியா வதிட்டொத்தாரா, கை
வெள்ளி வெண்ணிறப்பாற்கடல். கைகேசி - 66
கககை - 19 வேதியா வாழ்த்தொலி முரசோ
வெள்ளுறைபொதிந்த செமமணி வியனுமிகுதல், பள்ளி - 17
ததுண X வனிதைபோகூற்றினன வேதாக்கெல்லாமவேத்து, நகா-70
மத்தரை - 32 வேதாக்கள், ஆறுசெல - 5
வெளி - ஆசாயம் திருவடி - 120 வேதாதி சுவிகைமாந்தா காறு
வெளியன்னதொரிடையாள்- கக மப திருவடி - 12
கை - 2 வேத்து. மந்திர - 1
வெளிதூக்கியபாலை. வனம - 47 வேயகொடோள், பள்ளி - 41
வெற்றி கொலைபெற்றவைல - வெ வேயகருதல், வனம - 34
ற்றியுடனே கொலைகொழிவையும் வேயதல்-மூதல். கவிழ்த்தல் சித்
பெற்றவேலென்க: திருவடி - 61 திர - 36 47 [ம - 42
வெறிதேகிட, நகா - 77 வேய தோளென்பபொல்தல்வன
வெறுசிலம், மத்தரை - 55 வேயபுறநேடுமனிதல், வனம 42
வேகடம் - சாண வேகடமவகுத வேயனம் முத்தஞ்சொரிதல், சித்
குமாறம் மத்தரை - 28 திர - 27
வேகம். கைகேசி-11 வேயினறவரிசி, சித்திர - 34
வேககைக்கொம்பர் X மககைட வேயும் வேலுமிடைந்த கானம் புரு
ரணிகோலங் கற்றறிஞர், வனம - 14 தல். கைகேசி - 84
வேககைக்கொம்பு வனமுனம்படி வேயுமாகான, தைல - 60
த்தெழுதலால் வளைத்துநியாவ, சித் வேய, வனம - 38
திர - 16 வேயத்தல். மத்தரை - 27
வேககை பொன்மலகை-ததுவதல், வேயபறிதல். கைகேசி - 98
சித்திர - 16 வேயநுறுமவினை, கைகேசி - 33
வேககையின்மலரும் மாசணமணி வேயறுதல் பள்ளி - 75
யும் வேழகெற்றியிச்சுற்றிய பட்டம் வேல்புண்ணுழைகிந்த வுழைக்கு
போலுதல், சித்திர - 8 மாண X வரங்கேட்டதனால் துயா
வேட்ட - விரும்பியவற்றை:பள்ளி-31 கொண்ட மன்னன், கைகேசி - 15

- வேலைகரை, ஊடல், நகர்-18, 142 வேறிடம், சித்திர - 48
 தைல - 87 வேறிடவன்பு - மாறுபடாவன்பு,
 வேலைக்குத்தபாற், ஆறுசெல் - தைல - 42
 வேலைமுரசு, தைல - 79 வேறுமுறை - மாறானமுறைமை
 வேலையன்று அளிகமேயென்று பள்ளி - 74
 வானவர்கருதுதல், திருவடி - 20 வேறுளமகளிர சீதையையொத்தா
 வேலையாடை, திருவடி - 34 ர, கைகேசி - 65
 வேலையின்மீதுசெல்ல வல்லன வா வேறுளோர் கொதித்துச்செற்றது,
 சி, பள்ளி - 12 ளளளி - 64
 வேலையினேற்றாந் தொடங்குகாந் வேறோகூற்றந் தேடிக்கொண்
 கடல் X வாங்கல்செல்லா நம்பிதனா டது உன்னையகொண்டது, நகர் - 48
 ணை, நகர் - 142 வேலின்மதனை மதனழித்தான்,
 வேலைவாயமுதன்னான், கங்கை-50 தைல - 83
 வேழப்படைகருவிலங்கும வில்லா வை - கூமை, கைகேசி - 54
 னல்லன் குகன் குகப் - 15 வைகல் - தவகுதல், கங்கை-50; ரா
 வேழம், சித்திர - 8 ள், மந்தரை - 35
 வேழம் பிழ்ச்சை தாங்குதல் சித் வைகுதல் - சேர்ந்துதவகுதல், நகர்
 திர - 37 -8; வனம் - 29
 வேழம்பிடியோடுகடத்தல் X இரா வைகொள்வேல், சித்திர - 37
 மன் சீதையோடு நடத்தல், ஆறுசெ வைப்பு-பொருள், மந்திர - 1
 ல் - 28 வையகத்துறத்தல், திருவடி - 40
 வேள்வி, மந்திர-46, ஆறுசெல்-20 வையகப்போனகன், மந்தரை - 22
 வேள்விசெய்துபெற்றவன் இராம வையகமுற்றநடத்த வாய்மைமன்
 ன், தைல-25, திருவடி - 61 னன், கைகேசி - 29
 வேள்வியைக்காததவ னுலகினைக வையம், மந்திர-16, கைகேசி, 58,
 காதத்தலன்று, மந்திர-79 - 2 கங்கை - 25
 வேற்கனா, சித்திர - 17 வையம்மாநகரத்திடை வைகாது,
 வேற்றடங்கலர், பள்ளி - 37 கங்கை - 25
 வேற்றுப்பொருள்வைப்பணி, மந வையமாண்டது அமைச்சா மாட்
 தரை - 47; நகா - 185, 231 சியால், மந்திர - 16
 வேற்றுமை, மந்தரை - 51; நகா 5 வையமேழு முயிரோடு வழங்கு
 வேற்றுமையணி, கைகேசி - 11 மெய்யன், கைகேசி - 59
 வேறழைத்தல் - பிரதியாகச்சொல் வவராத்தியம் புகழைத் தரும், ஆறு
 லப்படுதல், மந்திர - 27 செல் - 20

அரும்பதவகராதி முதலியன முற்றும்.

